ספר

מאורי אור

ה

מכון המיכור ופעמהו . יופיע עליו לאורהו "יאסר הכין על התלמוד ונוסחי כליו . לאחד עשר כוכבי אור־לי־רו סביליו . וחלק הרחצון הלז שנים עשר נגוליו . נרגר פעם אחרונים . כילון לאחד ממאורותיו . להאיר בעבות המבוכה . בקלרה ולא בארוכה . מתן דדייק ותני ימלא בשירת סוגים . נמרץ נעור שמור'תו כדרך הרחצונים . ונאסר תליני בעוסקה של הלכה . מנוח מפניך תשור'רים נעשק הנרכה . הסביט לאר'ם בעיניו פקיחא . יפקח לבנו בתעמת רוויחא . ועל כולם לכל מסכתא והלכה . נשאר חלקו מלו'ת שמורה בכל וערוכה . כי שם צוה את הברכה :

ונם בזה לא מנע הטיב שבעליו . ע'ט לקבל בחתי'ם המובחים בעיון שלמו . ומיעוט סימנין לשוריית'תו עליהו לא יבול . בשמורת הנאון מהר'ר יהושע בועז זצ'ל . ותנח ילף הכח שכרות מיפוס . הוחיל דמזיח וזוה לכל נפש :

נדפס בשנת תננה קריה נחרנה לפ'ק

ע'י המדפיס הר'ר משה שליי שמיז

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219
TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאייזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

ספר

קן טהור

עסר יומא . כהדין סימא . לתמקי נברא וקמיעא .
כמו נכותא ביעא . שכיס עשר שבעים . למלך לסור
בדהעים . ענין החינוך ומעשהו . יופיע עליו לוריהו .
תורת למת נפיהו :

מודעה רב"ה קרוב לגבורת . לולבא נרם עשר יוסרת :

שמעו נא רבנים ותלמידם כי נגידם לדבר . יותר ממאתים חדושי דינים נרולים נזה החינוך .
מתחלת הלפום שבת תק"מט עד הנה . זה יותר מאלפעים שנה . לנדתה ושמעתה תסתיים .
מחודי לוב שבעתים . ולרבעה עוליס . יולו המוליס . ושלחן ומפה . הינך יפה . ליהודים
לורה . הלכה ברורה . קדושים בשלחנם והכתוב . מחזיקי תורה כאמיקים . בילוד הפוסקים
שבר לא הי' עוד מעולם לוגמתו . לפי לדודי ודודי לי בשלם הלכה כמותו . רבוע כפול על
התלמוד כולו וכל האגדות ופי' רש"י תורת לוב יקר . וכמוהו לא נהיה עוד בפשטות נגלה ונסתר .
פשטי האגדות נסתמו . דברי רש"י נעלמו . תעיהות תום' עמלו . פסקי הש"ע מעלו . עד
שהמתי לם לבוכה . על לרבעה לו לשיבה :

ואח"כ אומרת למירה כי"מ כתיבה הבו נתקמו ככוורת דבש יש נוטל הדבש דמיון נסתר לכול
דבש דייך ויעבור על פניו ויקרא בנגלה דמיון השעוה לשיעור לור הנר תולה לור והמבין יוכה בשניהם
כד"ע הנחמדים מזהב ומפז שהכל לחקריו נמשכים . ומתוקים מדבש מן לחכם ויחכם :

העשירי דן ידין · שוקט ריב ומדון :
דון יצרך · בלי להפירך · מתורת בריתך :

דף ב ע"כ סל"ה ד"ה ונ"ע כל הנך מילי ולקמן בתום' תירצו :

דף ג תום' ד"ה לרבות נה"ג פוסק כשמואל והטור וז"ע פסקו כר"ת בשטת הרי"ף ע"פ וכנ"י המרוך וכו' כוונת תום' דר"ל קאי כוותי' כלומר הלכה כר"ב נדיבי לף דמתניי ורבא ומילך הלכה כבתרתי ג"ל דהאי כללא עדיף מבשנה בתלמוד ולכך לא סגרי כסגרת הרא"ם לדחות מה"ט ולקן קיי"ל כהרא"ם וכו' עוד סניף חזק לדירושלמי רפ"ז דברכות מולק ר' יוחנן על שמואל וכ"מ קיי"ל כר"י לגבי שמואל כמ"ש תום' בחולין ל"ז ובעלמא מהם : ומס ד"ה מלמ נר' כוונת רש"י כדפי' להדיא לקמן דל"ב ע"ב וה"ם כאן כיון דברשות דבנן נתנו לזון בלא תקירה לא ידעינו דהא סגיא למטעי ופריך שפיר על תקנה דבנן שתירץ תחלה ואמני כל שכן בעילת בלא ומפרנסת ממילא : ומס ד"ה מדלוריי נר' סנהדרי רש"י דהוי ניולף במה מניגו ע"כ ד"ה אין היכו מוכרח לפירי' שופט נמי סתם מומחה וה"ם התרגן גיסא על השופט ותנאי דלקמן הולהו דהני תחלות ומה נכך : דף ל' ל"ה כולהו המריכו בתנאי דמשורת ועוד ה"מ להניח הא דר"ח בספרים ד"ל סם למקרא ובכריתות י"ל הוכיחו לר"ח תרווייהו סם למשורת ונריך לחלק כדברהם ומה שהניחו בקונט' לר"ע נר' בקדושין שאני דמוכחא מלתא מורחא דלעבו שפי בקמ"ן כמו בשמעו כמ"ם תום' סם והא דר"ם בספרים משום דנריך לקיים היכך קרא : הנתים ודחיקא לי' למלרם בחגורת כר"י משום לשון משר יאכלו נהם משמע טפי על הנתים ממש והא דסוכה כמי מוכחא מלתא דמורחא טפי למכתב נסוכת עכ"פ נחל ו' מלא לדרוש סוכה מחת נסכת : ומס ד"ר ד"ה וכנגן תימה וכו' דנפשת לאו יתורא ומנלן דניעת דס דק מיתור נמת בגתם את שנגפם בפיר"י סם : דף ה' ד"ה ומס נר' לפיר"י ד"מ ור"י סנהי נגדק תשפוט הרשוי לשפוט מומחה דוקא : ומס ד"ה ומי לא נר' לפיר"י מוכח פשיטא נשמר ומבר מ"ל דשות עכ"פ : דף ו' ד"ה וכ"ת נר' פיר"י לף מתן דלית לי' ע"פ מני לילף במה מניגו דבעי ג' ולא ס"ל נגדק תשפוט דגס לימיד לא דרש : ומס ד"ה מקשינן נר' פיר"י סנבר דהך תנא היכו דורש לשון נדקה ממש כימיד דק שהוא נדק ויפר לנטוע : דף ז' ד"ה מד"ר לפיר"י היכו חומש לנדקות ולו מלבד תמימת מכר"ף ייסנתי נס"ם : דף י"ד ע"ב ד"ה ותייתי נר' פירש"י לא דק בלשנא ומס משמע היכו הכרח מפירש"י כלל : ומס ד"ה מיסוב תימה נר' לשון משמע היכו הכרח דתנא לשנתו לעניו מיידי הא דר"מ : ומס ד"ה שנעה פירש"י ייפנתי לעיל נמנלה כ"ג חלק עלי"ס : דף ה' ע"ב מי נניס כה"נ בספרים דמ"ב מיס שלנו וביומא דפ"ח נחומן יה"כ : דף יין ויכן מוכח שרשה חור וכוח ובמדרש שהרגו כל הסנהדרין וכו' דמ ויבן עם התוחיות גי' ע"ב וכוהר ס"פ שופטים ע"ב סנהדרין כמכן תסד ע"ם : ע"ב ניכא מכשורת תמהני דמייתי מדיכא ושרפתא הלא ודאי טוכא מתו קמייהו במו להורת נתיובים חמורים כשבת וחלב ועבודה וניטן וקדושין לכך נר' דאיכהו נריכא להו מלתא דק מפני התרעומת עבדו הכי כדתנן התוסך עצמו מן הדין פורק מאנו מיכה

וכמעשיות בגיטין ל"ה וב"ב קנ"ג דמיכח הפסד לחד וכן בטרפות ובעזרה דבבן וכולהו טבחי לין
לים פונה פה וכ"מ קנת בפיר"י שנת קנ"ו כדמייתי טרפתא לקמי' פי' שנולד בפק טרפות
ע"ב משום שהרגים שעדיין מיכה טרפה והכא שתק רב משום דס"ל בקונטע כשנת השלה לפניו
והרגים שהיא כשרה לא מכלף טבחי רק כשהרגים שתטרף משום תרעומת כמ"ש זהייתם נקיים :
דף י"ל מצתמזין בב"ק ועוד מצכחן בימי ר"ש בב"מ דף כ"ט ובימי ר"ב בן לקוניא שם דף פ"ה
ועוד שם ע"ב בימי מורמים לרשב"ל ושם בתענית דכ"ה ע"ב ובחולין דפ"ו ובכורות בת קול מן
השמים כפי' תום' בקול הברה ושם משמע כפי' היוכתן פ' חקת בית קלא בפלה בן שמי מרומע
מבל הידושלמי פי' בפקת מגומרעא ומשתמע קלא במרומע משמע ג'וקא ע"י ממונים שבכדול
המרן . ושם מהודעין מבחנו ביתרתו בח"ר המיך מפשר בימי רשב"ג המחרון רק שהקריבו
מף שלין בית ע"ם ומבחתי גם בפי' הרמ"בע והר"דק סוף חגי שהקריבו זמן רב קודם בנין בית
שני ע"ם וכ"מ בעזרא ג' מיום מחד לחדש השביעי החלו להעלות עולה והיכל ד' לא יוסד וכן
להדיא בזבחים ס"ב ומח"כ מבחתי בחמשה שטות שהרגים ודחק שעשה רשב"ג משום מהרה יבנה
בהמ"ק ושה בתום' ע"ז ד"ג ד"ה מין מקדישן שלא בתבטל מעשר כהמה עד כמה שנים מחר החרבן
ס"כ קשיא דחיישינן לתקלה כדאמר שם מע"כ שהקריבו מף שלין בית עד שנבר הגלות והמתנדבים
מף לדברי ר' שהקריבו מחר חרבן קשיא דכתיב ומעת הוסר התמיד ותבן ני"ו תמוז בטל התמיד
בפיר"י תענית דכ"ח ע"ב ביום שהוסל התמיד כתן בלם בהיכל מף שנחרב י"ל הכוונה במקום
היכל שמקודש לעולם וכן משמע דהא החרבן ע"י מספיכום וטיטום וע"כ מפוסטמם מחר זמן הוי
ולא כמבח זכרונו בשעת חרבן מע"כ כדבריכו וכן מוכח להדיא בפירו"י שם דכ"ו ע"ב ובטל
התמיד שגזרה המלכות גזרה שלא להקריב עוד תמוה תיפוק לי' חרבן המקדש ומה שייכות לשון
גזרת המלכות מע"כ שהקריבו עוד זמן מרובה ובטל בגזרת המלכות בימי מפוסטמם ובלא"ה מקרא
דדניאל לא מריח דמשתעי בבית ראשון ועוד נייחתי בח"כ כאן על יו"ד הרוגי מלכות לייבב קצת
וביישתי בחלק על"ם סוף ה' תענית ע"ב וכל המדקדק יבלג בערי"ה מן חרוז שני בלמדו ספר
עד חרוז ושניס מהם הוציאו תחלה ובעי"כ מין קפיזא כיון דעכ"פ כמשך מלותו קערוג ומוב
למדפים שיבלג לקייס מדבר שקר תרחק : ושם ומ"מ ממשה פיר"י שלא לקעו כולם כר'
דלא נקט ממשה עצמו בכלל דבהא י"ל כפיר"י בחומש וכן בפ"ק דב"ק לך להמ"ל ממשה ושלשת
לעזכרו ונם מן עזרא הקודם למכניה שמר שמעו בחמשה גדולה ובעזבתיכו כי עזבכו מבזתיך וע"ל
על כלל העון דרך עגוה ומייתי טפי מפי' בפרט העון לשוי לכלול יחד : ע"ב תום' ד"ה
אז נר' לייבב פיר"י דרשב"ג סבר כרי"נ במכחות דפ"ד עומר ולחם גם מת"ל מ"כ מינו הברה
לעבר שיביאו מרחוק ושמור מדם החביב וחג הקביר ע"פ הדוב נקט על שמירת פסח ולא כתיב
שמור החביב : ושם ד"ה מין ובקשה קצת נר' כוונתם שהיכו קושית חוקה דהכא לשון
תלמוד על מעברין עיקר דריסה והתם נקט גם קובע מדשים לא שמעינן ליף מתנא תורה ומהא
לשון קס"ד דוקא עיקר עיבור והשתא שמעינן תרוייהו מיתורא ופירש"י שם מפ' מקרא דהכא ע"ב
פשיטא תמוה שסותר הגמ' במקומו ולדבריכו ניחא היטב : ושם ד"ה חוששין נר'
דתום' בשטת תי' ל' בשבת דט"ו ע"ב מבל רש"י ס"ל כחידך תירוצים דלרבנן דס"ב מטמא בהמ"ל
לו מתני' קודם גזרה : ד"ד ד"ה לא דלא כפה"ק פ"ב דכתובות ליתה שם פוקפת כלל
שלא

פלג בשבת דל"ד ע"ב שני פירושים וחדא הוא בנק ולא נבע ותדבנה בדף נ"ה וכן דס"נע תומר לא תעבר שרק פירש"י מלתא לחבריה ע"ש מוכח דס"ל שאינו פוקסת רק בשבת ס"ד פיר"י כך ונ"ל ט"ס בנק דהא במ"ק ד"ט נקט בתרתי פוסקת ומעברת שרק וחולי ט"ס בתוס' ונ"ל פ"ק דמ"ק : דט"ז ד"ה אין ולא יתכן תמהני למה ובנרכות ד"ג הקשו נמי ולא הזכירו מזה וחולי ט"ס ונ"ל וכן משמע בפ' הרואה דהיינו הך לו י"ל כוונתם חולית מבור עומק אינו כדהתם שמזיק בשלומות : די"ב דתניא אין מביאין הוא בנדרים דנ"ג : ושם מפני הטומאה פיר"י שבטמאו בע"ז אלא חשבו לתורה תמהני מ"כ תיפוק לי' טומאת מת ובדה דע"ז גופא יליף מנדה בפ"ט דשבת ונ"ל כוונתו כיון דבע"ז בטמאו בכל הטומאת אלא חשבו לתורה ועון ע"ז עצמו נקרא טומאה כמ"ש בשבועת זי"ן וגם מתקט למת בע"ז דל"ב ות"ב לפי' תוס' : די"ד וסמך חמשה זקנים ואלו הן בינמות דס"ב קרחם רבותינו שבדרום תלמידי בתרתי דר"ע וכדלקמן דפ"ו : ושם לא בטעור מר בר' דקושטא קאמרי אבל יכול להיות שמי אלא בגזר על נפשם בספר מלחה"ר כשמואל בב"מ דפ"ה תכיס יתקרי רבי לא יתקרי ואולי וה"ם לקמן דל"ח שהרחוהו דור ודרשו דור וחכמיו המוסמכים רמזו לריבי מתיבתא הם הדורשים כמוכח עובדא דעבימי בפ"ק דב"ב וחכמיו תכיס יתקרו : ושם מטרוניתא דבי קיסר ובכתובת די"ו ממתא יש להעמים לא ולא אחת שמין הכוונה על השפחות ממש לליבא יקרא לשורותא ולעלמא בהו רק הן הנה המיוחדים להיות בוותא לאשת הקיסר ואלך נקראים שרות ושם הן ממתא שכל המנשים נקראים עבדים למלך ובשים שפחות בשמואל מ' כ"ה וב' י"ד בשופטים ה' חכמות שרותיה דמ"ל בני השרים אלא הן בשים המיוחדים לה לבוותא ולטייל עמה לפרקים נקראים שרותיה ממש: די"ז לאסויי קמי' בר' טעם התמוה מאד מי מריבה אמ"כ ויתבאתו בגד הבחירה רק הם אמרו יהושע מכניים וכ"מ הילקוט ע"כ הי' חלקך ועתה הגיע חלק יהושע ושם רצה להיות כתלמיד רק הוא נתרצה למות ונקטו סו"ל משהמת כפי הגזרה אמ"כ והם לא פירשו כך ובירתי היטב בפ' דנרים : דף י"ז ונעלי כשפים פיר"י כגון המנרים תמוה מה תריח דמנרים בב"ד אלא ביטראל משתעי וכר' דדייק בריש לשון זכר להמית מכשפים וסיפא לגלות על המכשפין לשון נקבה כמו הדמיון בחיובא במלכים ב' ט' וכיהא וכשפיה פי' הקדמונים עוקר זנות וכשוף יאך דעת קלות להכשיף בקיצור אחנת דודים ורוב בנשים לכך נקט קרא מכשפה לא תחיה רק הנה המסית ומדיחין כמנרים המפורסמים בכשוף וזנות ולכך נסמך בפ' משפטים מכשפה לפניו ואחריו בזנות כי יפתה וכל שוכב עם בהמה : ע"כ דויכי גולה קרנא תמוה לשון רבים ונ"ל הוא וכית דיגו אכן בפי' רב"נס ב"ב דנ"ח מוכח דגרם שמואל וקרנא : ושם ד"ה אמרי בינמות תירגו תרי ד"ה וקשיתם לפיר"י ייבמתי לעיל שם : ושם הקשו תוס' מה לנו בחריפות הבל לטהר השרץ אכן במדרש מוכח דאיכא מוקק שבעתים מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא ידיעות דהבא וסיפיתא והנגלות לנו ולבניו לטהרו או לטמאו כמסקנת מתיבתא דרקיע בדום קניון ועוד י"ל התם הכוונה מ"ט פנים על טהור ומ"ט פנים על טמא וכדבריו מוכח להדיא בשני סוגים בעירובין די"ג ע"ב על ר"מ שאמר על טמא טהור ומרחה פנים וכן על טהור טמא וסומכם אמר על כל טהור מ"ח פנים וכן על טמא ואלא תקשי לפיר"ת דלהדיא ר"מ טיהר הטמא ונ"ל כדבריו דלא לריכא ק"ו ונהנתי שמלחתי בריש"נ בדפס אבל עין יעקב להדיא כך בשם רבני נרפת

נרפת : ד"ה ע"כ עבר על עשה ול"ת הוא כהדיוט תמהני עה עיבם כ"ד נעשה שעבר
ליבמ כפייה רק מקודם כפיר"י תולין דק"י וכו' דנקט מלתא דפסיקא דחיבם נפקותא כמו נגלות
תקן ושאר כיתק לעשה שאינו ליקה עד שיבעל העשה כמ"ש פ"נ דמכות : ד"ק ע"ב יבם
בעל מחשבות בח נבריאל וכו' שהוא לבד יודע מחשבות כמ"ש כקדמונים כיון שממוכה על התלומת
מהרהורי לב ועמ"ש בפ"ב שבת ד"ב ושוב ד"ל לכך בח נבריאל שהוא מלאך המות לבדיקס כמ"ש
הקדמונים : ושם חזי לכלבי ושוכרי תמוה דקיי"ל בי"ד סי' שמ"ט גם מת עכו"ס אסור בהנאה
וייבמתי היעב בחלק עלי"ם שלהי מ"ק בהלכות שם ועוד ד"ל בעכו"ס הוא מד' בן זליתה בימי דוד
ועי"ל דוקא בנוי המחמין לחבל שם הכיר שהם כופרים ממש וכמבל כבהמות נדמו :
לעיל ד"ה ע"כ ד"ה משום כר' דפיר"י ניחא דהתם תנן זקן וחסטנים פיר"י להניג מעט
שמחמין בערב י"כ משמ"כ בשהניחה מרובה לא מהני : ושם ד"ה שתא וקשה אינו תימה לתף
שהעיבור להשוות קפ"ד הניחה משתנה : ד"ט ע"ב ד"ה שפדאו גם פיר"י טורח השבטים
כוונתו כך : ושם ד"ט משום שאני נר' נשטיות לפ"ו הא דמ"ל יהודה אם רצה
תולין ומיבעי ה"ב תולין ומייבמן למאחו כיון שלא הניח זרע ימלוך אחיו ור"י ס"ל נושא המלך
לצמחות מלך ופשוט ליבום ואליבא דצמי' קמשמע להרמ"נס דפסק הלבה כר"י בזה שהמלך נושא
הוי כ"מ לריבא שמייבם ממילא אם מחנורו חור בו ופסק כת"ק נכל דבריו אבן עזרו אבל כתב טעם
שאינו מייבם כיון שאינו תולין מוכח דמ"ל כדשמרינן ביבמות דמ"ד כל שאינו עולה ליבום אינו
עולה לחליצה ה"נ אבל מוכח בתום' שם ד"ה ומייבם אבן מפירש"י משמע דלא סבר הכי
דפי' חליצה נגעי וירקה בפניו ויבום נגעי לקוס על שם אחיו מדקתק בפשי' בעשם קלוס וכר' ושמ
דק"ו אי בחי להקשן דק"נ שם רגלו עקומה אינו תולין אבל שפיר מייבם לפיר"י וכן בעשה
מעשה בעזיזות כמה פעמים ואולי מה"ט דסמכינן על פיר"י וגם משמעות הגמ' וס"ע לא תלין
דה"ל כמי לייבם אך לילהנות אי"ל שאני הכא דעולה לחליצה מדתוריית רק פומי' דכתב לי' מני
לעזות מה דפשר משמ"כ במלך מרחוריי' אבור משום לימתו עליך ונהנתי שמלחי מוכח במהר"ם
פילוות סי' כ"נ שכתב שאין לומר כיון דלא שם כרעי תצטרך להתייבם דהא קי"ל מצות חליצה
קודמת וזה החולץ מני לדשום מיושב.ואין רגלו עקומה ע"ב ודמיקא מלתא דמשמטתי' להנאין
גמי שאוכה כל שאינו עולה ליבום ותיפוק לי' ממכתך החיך קס"ד שבריך לייבם כיון שהיו רמוי
לחליצה דכל שאינו עולה לחליצה מע"כ דפסק עב פיר"י אי לכ"ע שאני הכא כהבריו וגם לסדיק
כך שם בתום' ד"ה כל שאינו ע"ב וגם ני"ל לשטת הרשב"ם שפק לחומרא מה"ת ס"כ כל הספיקות
בממרי ביבמות חולצין ולא מייבמין הלא מדתוריי' שאינו עולה ליבום אלא כדבריו דוקא היכא
דרחמנא פטריי כפיר"י דמ"ד שם אבל הכא שיבם פטורים רק לפרוש מספק ליאסר קוי כתב
פוסקי' : ושם מיהב ילפה תמהני דבמקרא זה מוכח תמצת בני מיכל ובמדרש פ'
בשלח דרש ויפלו שבעתם יפד תסר יו"ד הוא מפיבשת בן יהונתן שהתפלל עליו וע"כ נר' שגם שאת
אחותן מתה מחריו וגם אותו גידלה מיכל דודתו או גם בחיי אמו שבשת לאחר לקחתה מובל
אבנה ובכלל עמהם ואחר ילדה לעדריאל קאי על תרבעה מהם או אלקח החמשי תחת תפבשת אך
קשיא למסקנת דיבמות דע"ש ביקש אלא קלטו החרון כלל מ"ב הוי לידך שבעה טלימים ולמה
אבר יו"ד וכר' לפ"מ מהר"שת בח"ת עיקר הקושיא שם שה"ל להתעלל עלי' על כרו מפבשת בן שאול
ל"ל

ל' בקונטרס אבל אך ולא נהרגו רק אחד : ומה כראשי לפתות פיר"י נתקשה ותמוה
דקיי"ל בפ"ו דיבמות אין קטן אלא לדעת אפי' לכשיגדיל לא מהני וייבמתי לעיל אם נהוכחה דכוונתם
על מעשיו הגיד אבל קטן לאוד נה בתוכם אחיה ואפי' תנוק ויש ויתכן לשון אכמים דהמ"ל סתם
שכפקחה דנובמים קט"ן נקט כמי האי לשנת מקטן לא מקטן פיר"י לתשמים ויתבאר עפ"מ בנדרות
פ"ט דאשי לפתות בתולה פיתון הכאה וניקוב מ"כ אב מיני קטן דהייכו קטן אחוז גם בתוכם
אחיה ושפוך ואפי' יתן ותנוק ולפעמים גם מכפות הרוקת דרך אם וזכות פתחון אחותו התמוה
בעוד שאינו מציב רוחו ומתנקם כהכאת קורכם וזהו שהורה כתן תמידות נועז לא לבד שנתקשה
רק מתוך שפסק ימים דכיס משמוש אשה ופתחום הרגיש אשה במטתו נרב תמוה התנקש וכיון שהי'
נשכיבה נקט היי סיפוא לשון נקי' כראשי לפתות דו פרנופים בקטן וסימן הנקוב ושליבת
ביבמות במתוך הגיד קיי"ל שאינו אלא בהכנת עלמו ומהרהר במתכוון אבל קטן אחוז אחיה וגם
הניקוב הבא אלין כתחום שאינו נמתח אינו רק כמשמש מת שפטור וזה"ם בסוטה לל"ו ותבב
בחיתן קשתו לחיתה וזו התידוש שכבר נמתח בקשת בשיל שהתכוון לכך לחותו מ"ד ונתחרטונם
נובחים בתשיים ממש נקט קטן אחוז המתוח בשתם לשון אכמים וחוא הקטן הגמור הרמוי לגמר
המעשה ולפ"ז כ"מ לדיוק דקיי"ל בי"ד סי' קפ"ה ובשנועת די"ד פירש מיד חייב דוקא בעודו מתוח
וכ"מ לשנת דמתני' פירש מיד חייב דהייכו מיד ממש ולכך לא נקט פירש בשבר אי לשעינן גם
בלא מתוח נקרא אי : ד"ה שתי נר' פיר"י כשבר ולא נרם כ' שנים ומחנה לכך
כתב אם לא המליכו היו ממליכים דוד כלומר מיד ממילא מעשה דשמואל להתחזק לבית שאול הוי
גרמא לידי' לכל הביטולים שבאמצע שגם חמש שנים ביטלו שהי' נבוכים אם לשמוע למשך להמליך
אים בשת או את דוד שבאתם לפניתם מקודם כמו שאמרו לקמן במלוך שאול אתה המוציא והמכניס
ישראל ואחזה למשך נרם העיכוב וגם המני שנה אחר שהתאמן להמליך דוד הוי גרמא לידי'
מעקרא אם לא מיחה מיד לא נדרו כלל ממכו שעשיו נתעצלו אחי שנה שבאלמו ונתבייש כיון
שאמרוהו תחלה כמו אחר שמלכו מבשום בכתוב אם עד שנתקרבו לעתם ולכך גרם רש"י סתם
שניהם מב"ד : לף כ' ירמת ה' תתהלל זה פלטי תמהני מתוך שכתו דפלטי גם לגנותו
דיוסף ובאמת מה בכך גם הם עשו שלהם וכו' לא מנגה הפסוק לגדיקם אלא שקר היו זה יוסף
בן פורת בתרך בתן וכל שים עליו תן בידוע שהוא בירא שמים כמשמ"ל ועיקר ירמה בנדר ערוה
כמ"ש הטוהר פ' ואחרי מ"מ קנת שקר דס"ל כמ"ד בסוטה לנרכיו נכנם רק דיוקן אביו פירש
והכל היופי זה בוצו כמ"ש ב"כ דט"ו דור הכל זהוא דור שפוט השופטים דהוא בדור בוצו והוא
הוד והדר יופי של דורו ומ"מ אינו מידוש כ"כ בכניסת יגרו כיון שהי' זקן מאד וטבע המלם
בוקנותו תומר הכל הבל לכך תיקן שלמה בוקנותו ספר קהלת כמשמ"ל ונקט לרבותא אשה ירמת
ה' אף לכשיש לעתן קלות ונקט בדיוק היא שתחלל שמיוחדת בטבעה כך כח פלטי אים בחור ואשה
יפה במטתו ורב נוכחי' ובמקומו בילתי טובע בפסוק זה ועוד מילן ברמיזת רבות בנות עשו חיל
כלומר כמש"ל על מאמרם בפ"ק דב"ב כי החל המלם לרוב דבייה בתה ובנות יולדו כלומר רבוי
נקבות פנים עיבורים כי האים לאחד מוליד נקבות פבות מש"כ רבוי זכרים ומיעוט נקבות אין
דבייה בעולם ב"כ ע"י רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה זהו התידוש שישראל משתים על
הכתן להרבות זכרים בשביל שאם תקון השלימות יותר ובפ"ג דנדה מתוך זכות זה מעלה עליהם

כאלו מרגיש בניה וכ"ב וזה"ב פ' עקב לא תרונכם חסק נכם כי אתם המעט לב"ם ממעטין עצמכם בהולדת זכרים להרבות הטלימות ועוד יש לדרוש פסוק זה נגד שלש מיתות בפ"ע דכתיב דהייכו נגד בן אשה על נעלה לפעמים שקר הבן כשהיא רוע מדות ומוג רע והכל היופי כשיתלה בה דבר עבירה ע"י יופיה וגם בן המקוש על יושביו ובן מקח על מקחו כשיעבי ויטרך לעקור דירת מקומו כדד לנפש וגם ימכור מקחו מדוקק שקר הבן רק בירושת ה' כיצחק מעוכי וקלון ורמז לילפינן בן המקוש על יושביו מחלוקת והמרן משכלת נזה להשיש מלח נגד מלח בדית עולם ובדית ממש קיום העולם כך מלח מ"ש בלעדו וכן הבדית במיתת ב"ח והוא עיקר ידאה כנ"ל וירשת ה' תוסף ימים היפוך משכלת וגם רמז מלח ממון הסר ביתנו נדקה תכי ממות ורמז פ' לך לך והמתין בה' ויחשבה לו נדקה כמ"ש נדיק נתמונתו יחיה בתבקוק נ' ממילא תמונה גורם חיים כנדקה וגם זה"ב שקר הבן והכל היופי ע"כ שכיח עין הרע ונפ"ט דב"מ הכל בעין וירשת ה' תתהלל שמופק ימים ורמז ותבדהם וקן וה' ניכר בכל מצליחת יבה"ר כמ"ש המדבר וכפ"ק דב"מ ממילא ירשתו גורם זקנה וכיון שעיקר ידאה נתקון בדית לכך במצרים שבאמרו בכך כמ"ש התנכי הפלאי נתתכנו מיד בתקון זה בדם בריתך שלחתי אסיריך ורמז שמור אדם התניב שם הזוג יה גי' תניב הוניאך ממצרים לילה ממדת הדין שנקרא לילה ועוד רמז היום יוצאים בתדם התניב בכח שם זה שהעיד עליכם גי' תניב וכיתם מדת חסד בחינת יום וגם רמז תניב ט"ו לתדם יצאו שהוא תוקף טלה תלוה מצרים והרשה כאו בשדוד מערכות וה"ב במדבר הוא הלילה הזה שהיה להם כיום כלומר ע"י שתתכו עשלה מה"ד בלילה היית היה מדת חסד בחינת יום : ל"כ ע"כ לעיים עליהם פי' עכ"פ בידו לעשות אם ירציע אין מניל : וגם מלך והדיוט עמ"ל מה"נ ב"נ ניטן דם"ח : וגם תום' ד"ה מלך שהם תירוצים ונזוהר ויקהל ד"ה ויעש בצלאל להדיא כתי' החמצי ע"ם ותיכף עוד בניעת נם"פ ויבב כתב שהיל להעמידו בדין והה"נ בדוד ומורי נפ"ה דשנת : דף כ"ח ד"ה דאי נר' להוכיח כדבריהם דלאונת דוד היתה דהאמרינן דוד גזר על יהוד פנויה משום מעשה תמר הלא יהוד עריות היתה תחת תאותו דאוריית ומוכח כך לשנת שמואל ויניקת פיר"ש אלא רב לשטתו ניחא דאמרה שרי נקט שפיר נת יפ"ת הוי אבל מ"ג לכך ד"ל כמי שהי' מעוברת מקודם דהא ניחא דאמרה מין מתעברת בלא"ה ב"ל בעולה הוי וא"כ מנלן כלל דלמא גיורת הוי מקודם עם תמר נתה ומלחמה מלן דכר שמה וגר' סנרתו דעכ"פ ב"ל שנקרעת נת דוד שגללה נחיקו משמע לידתה נרשותו ולכך דייקו תום' כך דאם שגללה נביתו תיכו נקרעת נתו ואם גיורת מקודם מכוער הדבר ליחח מעוברת תף שלא נאמר עוד עכ"פ עירוב זרע מגוחה כמ"ש תום' סנהדרין בגוע תף דב"ב שרי נבתו מכוער הדבר לכן נקט יפ"ת במלחמה הכניסה מיד ככתוב והנחתה תוך ביתך ולא נעלה עד שילדה ותיכף טעם הגון על הנדיק שכוונתו לקיים מצוה זו ולא להנאתו תף שהוכיחו תוסי בפסלוס ה' לנחמו בלבד דרך סנינו נשערה שמקדק עמהם מפני חב"ם ועוין ב"ם כמי מה"ט דהא גרושה הוי : וגם לא ירבה כסים שלא כ"י כר' רמו נגד כ"י חולות נשדרה שהוא נושע משך הזרע ורמז שליחת כף החיוני וגם מן הרבוי היתה יניע לפיסור סטרא דמותא ורמז שנעטוה בשלש שלו נגד לשני עבדות ע"ז ג"ע ד"ל רבוי כסף נגד ע"ז כסף הרבתי והכב עשו לבעל ומשלי כן תשנע ובחתי ורבוי סום נגד ד"ל שמנקש להרוג בעליו נפ"י לפסחים ורבוי כסים נגד ג"ע ועוד רמיוז נפ' שופטים

מופטים שנוי לענין בסום כפל למען הרגות ס"ם להורות ע"י ס"ד מרבה מלמנה גי' סום ונכפף
שכוי לענין מאד כמו ממון מאדך וגם מאד בלי שיעור על הכפירה שאין שיעור עוד לכפשו עדי מובד
ורמו בסמוך בחטא שלמה בת נבריאל ונען קנה שהוא ממוכה זוגיים כמ"ם הזהר ובמדרש איר
הבירם למר שירד מכחל ונען קנה י"ל שהוא שר התורה שעבר עליה : וגם גזרי עד
היקוד ועל הפנויה פיר"י יקוד דמ"א תמהני מ"כ נקב"ד נ"ל בימת פנויה תיפוק לי' לפטת
הרמב"ם מדאוריי' משום קדישה וע' בחלק נ"ן יבמות ט"ו ועי"ל דוקא כדרכה אבל שלא כפנויה
מיכו עדאוריי' דמשכבי זכר נפ' ערירות כתיב דוקא ומוכח כך דהא יקוד ערירות כולן דאוריי'
ומה נזר דוד יקוד קדשה פנויה להרמב"ם מע"כ מיכה בכלל ערירות רק נדה פנויה וכן להדיא
בע"ז דל"ו ועמ"ל רים יבמות ועוד תמהני כיון שהמונקלם תרגם מפי ר"ג ור"י וס"ל קדישה רק
בשפחה היינו חולק הרמב"ם וכו' דס"ל דאיכא חולק בגמ' דיקן פ"ג דנדרים בגברהם אחה כהן
לעולם ע"ם יבהגר תרגם יונתן ופטרה בניטח וכהן אסור להחזיר גרושתו ויקח קדושה מע"כ דלא
ס"ל כתרגום ופלגם בלא קדושין ופ"ל גט ואפי' להרמב"ם מיוחדת שרי כמ"ל רים יבמות בחלק
בן כון מן הרמב"ם ולפ דאיכא מ"ד במדרש קדושה לאו הגר וכן בספ"י ובגמרא דידן לקמן ס"ה
נמי משמע דנקט בני ישמעאל ובני קטורה דמיקל להרמב"ם הכי אך תמהני דבגדרים מוכח לגברהם
כהן ממש גם זרעו ממילא יצחק ויעקב ובפנים כולם כהנים היכן מולא גרם וי"ל בקונטם קודם
מ"ת כקיבוי תהיו לי ממלכת כהנים ממש ולא ס"ל כהמדרש שהי' בנכר לוי מרפתיתו ובענל בפלגי
מלבד לוי והתרגום ס"ל אחה כהן לענין שרשה וכן ממלכת כהנים ומני להתזיר הגל ופין ס"ל דפליג
עם מ"ד קטורה היא הגר : וגם בזבחים ק"ב דרש רבב"י מהרן מחיך הלוי שהוא כבר בחברים
כמי ס"ל כתרגום ומיהך כתנאי דפליגי שם : ע"כ בחפילה ניחנה בכתב עברית תמהני שאבר
מהם מ"ו קדושת נוכרת כ"ב מיחיות בעיקר תורתנו בפרט ס"ת שכתב מרע"ה ובעור וב"י מ"ח כי'
ל"ו קפיצת טובע_בנוכרת מיחיות ע"פ רוב חבירן וכו' דהכא משתעי בלימוד העם ניתן להם כך
שלא היו בקיען רק בעברית מעבר הנהר ובימי עזרא נקיעי טפי בתשורית ולה"ק ובשאר להדיוטת
כותים עבדית : וגם חביבה כעגלה ובלקוט פ' ויצא שפעה כעגלה ומתה ובילתרתי במקומו :
דף כ"ב חסרת לגבוה העבין כולו תמוה היאך תעיז בניה כ"כ וכו' שאמרה על היה"ר שהוא
הגובב לעתו בפנים ואמרי מיבשי גבב בשוכל ומשקה חסרת לגבוה למלאות בפשו כי ירעב ובשן
רשעים תחפר תשר לא יוכל הבע"ב לשמור ממנו בפשי' בשלמא נקט עצה טובה שיעלים עמו ליהן
בידי תיבת המזון ומיבי להוט לגבות כיון שים פת בסלו ושאת תומרת תמירה בעיסה לפתותו
שיקנה לפלגש כיון שכבר היו עשר פלגשים שלמות חיות ולא קרב עליהם עוד ס"כ אין בושת
ובעד לגרש אחת מהן תחתיה לכך בשמך קצה גירושין דעכ"פ מצפות תולי יהוב שלהן שחנוסת היו
והיא בטוב טעמה כבדה מקימום בשרה בעד מאד להתאפק לכן טוב שיהי' פת בסלו ע"י לקוחה
ישלך יגרו ולא להנאתו והנאתה תתכוין רק דרך עצה וחכמה וע"י שהבין חכמתה ובחויה בקושטא
נתחמם נתאוה וקרא לב"ם כעובדא דרבא ע"י דביתהו דאביי בכתובות דם"ה ועוד בזה י"ל טעם
י"ג ביחות תמוה מאד להרחות כאן בני בחד וגם לדבריהו יתחוק תמותו בבועל ובזנה ואין פותר
למעין י"ג וגם הפסוק מדבר בלא דבר ת"ו אלא כוונתו בנגד י"ג עונות בשיו דהייבו חד לגופה
דב"ש ועשר פלגשים שהניח ועוד שתים לשו לפשלום אלא שאמרה אף אלא בזכר מפני הכבוד

וכן אמו של מדוכיה שנשבר לעוכה מעתה שמת ממכירתו ורמז עליהם בשבלי משדך לא יברוך לפי בן מבוך ומקטיר שנים ועוד כומת דרך נפתר כוונתו כמי מדת מלכות דוד כנוי נת שבע ועוד שנה בגד מדת ברית יסוד כלומר משם והשתא התחתן להכי יפנאר ת"ל גוף המאמר דתמהני מה זאת פ"ל קרחו לכ"ם וכתיב ותבא הלא קרחו לי לכ"ם נכתב בפיפא אחר דברי נתן וכ"ם ופסוק ותבא תיכף ברישא ועוד על הפסוק קשיא בשלמא ברישא כשבא נתן ינאה כ"ם כדי שלא ירגיש ביועצת ממנו כאשר לנפשו מפני הכבוד אבל אחר דברי נתן ויען דוד קרחו לי לכ"ם הלא חוזרת מוכח שבשביל דבריו יקרחו לה ת"ל לנפשו ואם ירצה לנפשו ת"ל .דוד לומר שיאחר היין ויזמע לפני כ"ם שקיבל דבריו ועוד דקדוק תיבת לי מיותר פשיטא ועוד קשת דוחק דפי"רשי בפסוק י"ג תיובתא מכאן לדרוש כך בשנם י"ר בן ב"ל בת שבע אחת תמהני נפ"ה דמס' כופרים ה"ל למחשב עם שאול שמין בחלקין בשלמא הם דלא מצאה עם שמות הנחלקים הא גופא קשיא אלא אחרית שהוא בכלל נאה שבע דמזיב אם לכך כר' כוונתו דכל הפסוק מיותר רק תיבת ותבא ה"מ להכתב בפיפא ותבא כ"ם ותקוד כו' לכך ניתנו י"ג תיבות לדרשא וכשיטתו לזווג י"ג פעם הפסיק בנתים לגנות מיגיעתו וחלקם לבת ושבע לו מטעם הקמום כדבריהם ומעשה בהי' מיד אזר נסמוך דברי מכיאל בפה כ"ם החדרה על שאלתה והרגיש דמסתייע מלתא להשתיק טענת מכיאל ושימש שפה וגם יש לדרוש הכה עודכה מדברת ונתן בא מה כ"ת רק לרמז מאי מדברת בפתרם לו בגעלה כמ"ש פ"ק דכתובות וה"ם ויגידו לדוד ובכל המקרא כשבא אל המלך יהי' מי שיהי' לא כתוב שהגידו כי הק דהורה שהי' החדר מסוגר מפני נכיעות הזווג והי' גם חדר קטן בתוך החיצון כנהוג אלא שימש בפני מכיאל ורמז ותבא החדרה קטן כפיר"י ס"פ מקן על ויבואו העירה ואחר דברי נתן שמחר קרחו לי לכ"ם הרגיש ביתור תיבת לי שידבר עמה עסק נרכיו תחלה לכך יבא ובקושטא כתחנון דוד לכך כיון שבא מיגיעתו שימש עוד שבע לטעמים הנ"ל כדי שלא תטריח עוד לבת כפשוטו חיכף ומיד תבא לרחות בשמחת שלמה בגה כדכתיב שוב קרחו לי לנחוך ולנתן הרי מוכח שיבא ממנו והוסיף תיבת לי שלא ירגישו המשרתים פניו חילוק הרחבון שאמר קרחו לי חודת מצתו מן הזמרים ומדויק לשנים אמר להו קרחו לי לכ"ם וכתיב ותבא לא נקטו ברישא מיד כתיב מסוס פשוטו פסוק אויר לפיפא רק שהם דייקו מהא כדכתבנא ומדויק תיבות מיותרים בפיפא ותבא לפני המלך ותעמוד לפני המלך להורות ניחא שנייה בפ"ע כמו נרחבונה דרך גבר בעלמה אח"כ ותעמוד ואין קפא שנית לבתן עם תבריו ומדויק לשון רב בחותו שעה קיבחה י"ג מפות פשוטן בחותו שעה רק להורות לף דדרש כך מן י"ג תיבות לאו דרופין הן רק בחותו שעה כהנעת דבריו סיומא : דכ"ב שם פ"ח מוכח ק"ר שלא מלאתו דמשוכה כגון מלן כגון אמך תמהני בשלמא נהא דשנה שעל כגון מלן כיון שים סונים דנות כדאמר ביבמות פ"ג היכי דמי שנה ויליפתי שם מכל לשון מצות דמשוכה מה זו שאלה מע"כ כ"ל להוא תמה שאינו מחלטה דומני שוכח בתרסה עליפא טובא מקמאה לכך יבא כוונתו דקאי על המשוכה מיבירת נפשם יחד ענת בלבל מחטת מל"ה ומעט בני עליי שוכים לכך ושימת נקט שמרגיש נקורת רוח וכשיפתני בשכוכה לעיל בהם משה ושלח בפ' ההמיון בנדיק כמוהו ולכבוד חמו כיון שיבא למתקנת והם כגון מלן מפשר שתהי' כך דודאי רעה ממש תינה רק במול מולדם השוה כ"ת שם בנ"כ והרגיש בשיב כגון ממך ע"פ כגון דמחה לדרכת יבול להיות שהיא זווג הנשא המבושה בפשוטה קדם לידה

שמילת לילה שני מקומות בשם ועוד נר' דהנך רוכות ממחני' שם כיצד שמרו יום כיפור בתוכה שבל שומרת יום פטור למה נקט כרט לאחד המיל בהלל יום עשיית התורה רבל שנה פטור תע"כ נדוקים מוכיח כדבריהם : דק ל"ד ע"ב ד"ה כתיב תימה דם לישנא דמסתברא לי' אין ריקם למצה וכיון דקרא לפק הקיש מילה ממילא נם כותח : לעיל ד"ה בר ניתום הקשה ת"ח וכ"ל לדעת הנה במ"ם כי' ל"ד תנק רינת אינו פכול רק התלוה מה פרק לומת ת"ר הוי וכמלי' מדרבנן כ"ש שם והרבה דמוכח דבי ד"ל"ב היפוק לי' דהוי נונע נעדות לומת דעתו להוכיח בריינון תע"כ דרוי ח"ר שמ"ם נדיינין וכ"ל העדיק משני רבא לטעמי' ונם י"ל כיוס ת"ר דרך מקח ומלון חוזקו מצטע דרך הלוחה וכדבי פרוצה וע"מ כוף מ"ר : ד"ו ד"ה ואם וכר' פ"י כי' כיוכהו כת רוכם ועוד נר' דחניא נפלונית הנערה לוחו יכיח לפק לומרי מלא תעשה דשנת לבך שרי לעשרי כי"ט פמ"ם חוש' נרים פכחים וביחרתי שם נח"ר אבל לומ"ד לתלק ונלת הנערה נכול לוכך לברת וחטלת רק לכתיב בים השנת נחורת חילוק מלחכות לשנת ולת לי"ט ועוד שנית ביחרתי שם בניכה כ"נ ת"כ רבא דקתי הכא לומ"ד נוכ קרנין כי"ט כמיך עלמו שהוח ר' ישמעי"ל בשנת קי"ל וה"ת כ"ל לחלק יצלת כמ"ם הוש' נרים יומות ת"כ נם נזה י"ט נכלל : וזם ק' לחומרת נע"ז דמ"ו : ע"נ לין מוציין התכדרין זקן פיר"ש משכת נער ניהול נניס ורי"מנם נפ"ק דרוציות נרם וקן שלת רחה נניס ומחני לעיל"ר הלעיל ד"ו תמרין מחין מוציין רק הנלי וקנה וכ"ל דהכת נמוכל טפי זקן נניטן הכ"ח מחלק נכך חך תמהני לפי"ר דכריות שם הניח נקניות למה פכול הלח ורייחת כיון פיר"ש מכ"ט כ"ל דהת נוסף קניה לי' חמת י' וברי' דהת מוסף ר"י מכוכי דרישו ה"ק דמוכל"זין ש"ט מכ"ם יכול יהוע וכ"ל מחוך נו מפירוטו כיון ועוד כ"ל דשניר קניה דהמם אוירי וכהם הוראה תיכור וניחר לת שיך זהת וע"ל לעיל בעלי וקנה הדרת פיטם יקן ולת זקן יחיה וכן מומע דחניא חמיר קושה ומרחק ללת מכיה ניקן ממם תכן דהרי"מנם מוכח להדיח כ"נרישו ניחלק נין מוכ"ג נוקנה שכתב נדיוק נין מוציין מופ"ג נוקנה ונסיפה כתב שמחללין להוציא נעלי שיכה וקוניה ורחה ע"כ כוונתו נן שנעיה לשיבה ומופ"ג הוה שמים לנמורת כיון נניטן שם : ומ"ם הכל כשר ב"ירושלמי כיון שפי' ממיין ר"ת הין מדקדקין ניין נכך ע"ם חמור מחד וכל"בוכתו מוכיח ענרייטים דרכנן ול"ד דוקה סימוד ממון כמ"ם נהנה מ"מ כי' ל"ד ורלייטים ועלייטים כמ"ם נפי' ו"ן ור"י מ"פ טפי מ"ש הין מדקדקין נשוחה פ"ש יינם רק לכתחלה משחלין נדיק נחור : ומ"ם ב"ירושלמי וכן נמדרש ר' חנוה בן יסידי מפני מקנלו עלירם יחדיו חחר כל דמך ר' חנוה נכוטער שלת עכק נדיינות וכ"ל שלת ין נקנע חו מרי ר"ת כמ"ם ביחכין : דק ל"ו כוונה נכוכים מוקמה מיקבל הכ וקי נכוונה זו ונר' דכ"ם החכמים נקרחו חוכים כפי"ר נמילם מ"ה ועוד הרנה נדר כ ליחכול ונדר ערוה נעשה ההרגל טבע חוק : ע"נ הום' ל"ה מכנף ת"ש קדושה חלת נשנת ממחני מ"ע ינקדשתי נהוך נ"י הוה נכל יום וכ"ל נקיומו נקדים ובכרכו ונם שיכו חלת חכחכת כמ"ם הרח"ם נברכות דמ"ו וע' נחי"נ על כ : דק ל"ח נחמיה שמ מ' ד"ל חלי הוו דנרים עוזת כחוב ורוכנל ישוע נחמיה ודת דכתיב נכוף נחמ' על החחומים דרישת נחמיה נן חכלה ות"חכ חלה ה הניס וורוכנל הוח מיהודה ושיעו כהן וכהן נחמ' נן מכל"ו שמו כ"ל על מקריני קמי זכחב מרינו לוייעו וכהניעו ונמדרש ב"פ מלוות מפוקם מעשה הל וכיכ"ת

ולכך ליכא נדוי אלא אבלים וכבוד שבת מיד וכתיב על היין בתקון עון נפן הי׳ ועכשיו בחזה
שו״ר וקדים על היין והיכ שכיחן בשבעים חזיות כמ״ש בזיר על נוסח הקידוש ונגר פנם כתבת
תור כחלף ע׳ עור ונם סור התורה ניתן בשבעים לזות היה לתקון ישראל בשבעים פנים
לת רב ופיתין דור שתחייב מחד נם בליצה לח שכב לבי ע״י כנור ני עור שתקון לור תורה כתבת
תור גי׳ רו רוח כוד וילך עונג חל״ה קון ודרך הכתיב יתן עכי נעכיו שבעה תור תכיון ני
עור ויכתת לנוסח תכיר לנשמתא כ״ש ליהוי על כתיב למחור ורמו מחמדים יהי עליתא
ליפרחל כוכיר כיתקא לכוסיא חוורת שע׳ הדוחק ושוכי יגילו כ״ש עם עכי תוכיע וזו יבוסם
הדין נתחד שתא קיום העולם רמו לנן ולדים על ישראל שנקראו שושנים ובשושנה נין החוחים
מ״ש שמח נוון חדם ולכן כ״ש הוסר ונגלוה יתלכנו כי תרכב עלי בוזך מרכניתיך יושעה
כי הוסר על שניות התלוכים ויתבחר נמי דכתי תקונים ס״ב ולזרע כי עדים תכבי ולחכת
כמו ערך רחב רעה יכסחר דחיה לי׳ נכ״ל לחסתרת ולחכמיה ולזוזרע כי׳ ונמה תבתתה
כ״ל כתיכתא יוכד נסתר עליון ע״ב נר׳ דנקט שיש לשוכת נגד עין הרשעון חדם מעולם כסה
נעיקר ומשך עדלתו וגרם הוות ול״ם מ״ל חטה היה כמ״ש הוסר חטה ני כ״ש שכפר נכל התורה
שניתנה נכ״ל חוזיות ולזיך נפן הי׳ נגד מזוך עדלה שמניח לומה ולזיך תלנה לנון תלניך
ולניה קלקול השות נכך כתשובה נמי נשלם לשסתמרת שזירת הנדרים שלח יחנל עור ולחכמיה
נתקון מעשיו שהם כוניות וחכמיה וכ״מ בפ״ר דשבת ולשטרת לחיות טיון וזכוב נהיה
שהתורה כרטייה התרפת נאר התקון כ״ש הר״ת נזה״ת ועי״כ יוכב כפתר עליון תשובה עלאה
ול״ם נסמוך מי פתלו לוה לחזה לחמרה לו תמוה פניהת ולל קרי ני רב חלח לכמ״ם המלבש
כשחכלה חיה ולח רבה חדם לחכיל לחמרה לו כנור חתה שלחי מתה ונכרת לך לחזה לחחרת דהיינו
חתה מעין חיות לחמרה לו לחירה רבה ונעזה תסר לב מלהשמין ויכרת מחזה בחרן ושעשת
שהרמיקה נר׳ נייכב ע״ב דכתיכו נז״ר כת בת ל״ת נמחוכה כי׳ לנרות שיש דהוי מכך מדת הדין
ולנכוף ניתק הרחיים כי חלניים נרת לחזר שתהי׳ מוכנעת לחיט ע״ב ותתם ניחרתי נוה מ״ל
כתשרי נגדל ול״ל נכיכן שניהם יכתקו ועוד ניחרתי נפ׳ כתשית ונכ נר׳ שליטת לפ״ם מכמו
כמחתק מרחיין עד רכיעי שכתלו המחורת כשכני הנלנלים נמהירות וישכתי שם לשטת היוכתן כי׳
נעדך מהלך כ״ה ויהי ולנע׳ דיון י״ל לפתר הכך כ׳ יומים שכנו נעדך חני שנה כל יום מהלך
שנים יום שפיל נתשרי דמשב מיום רחשון ול״ל נניכן חשב מיום רביעי שנקנעו המחורת
לכנלנלים : ורמו לזה חכר לב ני׳ תר״י מכות שכתורה מלנד זין מכות ני׳ שכנם
נכולם כ״ש חדם ניקר כל יוין נמצל כנתשות נדמו פי׳ ע״י פנים כניכה ועריה ניעל כנ״ל
הקדמונים הכותבים שכמו כנתשות ומכל ע״י טוקף לשה ול״ת ניוקף נחם ורחם כניהו דהייכו ע״י
שכתשוקה נחם לחיה כמשמ״ל ועוד מזמרם נסמוך חדל״ך נוהו מנכל כו׳ תמיה מלד וניתן לדרוש
בקלקלן דנל״ם כל ניפי דרושתקי טכל לנותה דהזי דרופתקל דחורי׳ ה״ל עיקר נריות חדם
ממנתו לחיות כלל כיקרל ושנה ותלמוד כמשמ״ל על שם נכנו לעיל דכ״ל ורחנו מל״י עיקר
שנרחם חוור מ״י מחנים ושנרון מלד תרנות לחורת נכל מקום מוקדר ושונע לשמי כלימוד ת״ת
כשלהי מנחות ועוד נר״ש זוהר פ׳ נו חיכון מ״ר דנוסח לתמוקל נשלהיכן דהוריתא ונם
הקונה תנלין לי כ״ל מותה תנכרכה מפ׳ לב ענכותיו לנון ומה כמו תעכנה על פלניהם
פלניהם

פלגזיהם והיכ"ה לנסיון שכר ועונש וה"ם מסקנא דתנא שהוא פרע מדם הנקי בנאמנים ויעדות
ומקרא הוא שפת הגהר הפירש"י בנ"מ דע"נ וכך דרך יכ"כ תינו שלא משפה ולחון שלא בלב
שהכרם לפתות ולנכות וייטב בעיניו שלא יאמע כאשל וזכה וכן המלך כמ"ם בזוהר תרומה ועמ"ש
לקמן נדה דיג במאמר הממוך : ע"ב ואל משה אמר זה מט"ט נר' כמ"ם לעיל הענין
שילח מלאכי לפניך וכלל המלאכים בעולם היצירה מט"ט : וזם דור ודורשיו נגד הבחירה רק
שהיצ בחינת הפעולות היוצאת נכל דור אם יטבו לו יהיעו ובשתעלה בחינת דור של ר"ע לבחירתו
השובה יאבור נפש והשתא שיעא לפועל נקטו זם ר"ע ונוף הכוונה סוד כמים כמ"ם נמוף תק"ח
רוא עמק הנסתרות לה' ע"ם : וזה הוציע מענעו קטנה וזרפן כלומר ניעל דעתם כמו ערף
הנוטף למיכוד והעולם נברא בשביל אדם וכולם בתכמה עשית ותענ"ע רמז יהולא הוי' אדני נ'
ס"ג ותכמה זם ע"ב זהעולם עומד על תורה ועבודה וג"ח השלישי הוא הקטן ואם אין אדם אין
ג"ח ועולם חסד יבנה חסד נ' ע"ב : דף ל"ט כמה שביארתי ליכא נר' לפ' שהציב
טעות שלשתו ע"כ עזרה שביארתי שריא המציל לאור השמש לפי גודל החלון ולפי בהירתו כך מצי
פ' שוכן בתוכם כי מלא כ"ה כבודו כשם דביארתי בכ"ע רק שאין תוכן שוה כך הקדושה בנ"הכ
מקדש מעט היכו כמו במקדש ממש והקדושה אבל נדיק ביכולי נגד נדיק גמור לו כי עזרה נגד
רוב עם ובמעשים טובים למטה מושכים הקדושה ונקראת שביבה שכן יה ויש מושכים הקדושה מעולם
היצירה ויש מן הבריאה כמ"ש בר"מ זוהר פ' משפטים לות כל שביבתא שון ושקילן לית שביבתא
דטיב ורע ולית שביבתא דשלבא דקוי ע"ם פי' מעולם ויצירה נקרא טוב ורע שלשת מט"ט שהנדיק
המניע קדושתו עד היצירה עוזבו נדיק שמירה מן הרע שלשת הקליפות אבל המניע קדושת נפשו
עד הבריאה עליו נאמר לא יאונה לנדיק כל מון וז"הם כ"ב די"ו נדיקם שלא שלט יכ"ה וכן
בתקונים לית שביבתא דבריאה ושביבתא דיצירה ושביבתא דעשייה וע"מ בתילם קמה : דף
מ"ם ע"ב ל"ה שבן לכאורה לף דפירש"י לשון אחר מ"מ אינו שייך שיכתוב תחלה טעות גדול ח"ו
נפי' המלות כדרבקי רק כוונתו הכא. בשבוו נפש נגפש עין נעין כלומר לף לנדם ולא יאורע
עכ"פ הסמיכות מוקשה דעין נעין ממון ונפש הוא מיתה שלא משמע לרמז גם דומיא דשיך עין
ושן יל ורול שהעידו על שהכה עין ושן גם נפש העידו שהכה נפש יע"כפ כשכר בלשון משמע :
דמ"ל ל"ה ואי תימה ויש לחלק מדגלי ג"ם בקשרות לילף מהדדי ושנית בהתרחה כמיתות מרובת
גם ע"ו ליפיך ה"נ ע"ו דרבים דניף התרחה רשוי טפי מקשרות טובת דכני בתלת וגם פל"ה
שבל תימה י"ל השתא דגלי קרא דמיתות מין ה"נ לתצלומים : דמ"ג ע"ב שחדי במילי נר'
אבן שהי' חכם עשה וסנר כשוטה מ"ל חמור ופטורה בהודת ורמו יתור לאבו ני' סוטה עה"כ
בשגם תורה היתר כפירש"י ולף שלא היו עדים הוזמת שעה ע"פ הדיבור הוי : וזם ע"ל קשיא
וי"ל כמ"ם תום' בסמוך דלא כליף משחוטי חוץ וכל קשיא יש תי' פשוט : דף מ"ח לשה מצירה
דקי"ל דמקטלא היכי משבחת קלת מוקשה מה הכרת לשחוטי זכר' דרי"בי חבר מ"ב התרחה משמע
כ"ב חברה ומוזהרת דקוציתו לר"פ לעיל ד"ה ע"ב דמוקי בחברה לרבנן מקטלא ע"ם : דמב
נרע שחקים תמוה נוסח הלשנה הנ"ל דקיע מקום הירח כמ"ם מניעה דיב ושבתי בפי'
הנדבה ועוד במה"נ חלק על"ם שלהי שבת מ"ם סי' תכ"ז ע"ם ומהורתא נר' דר"ל שמה זם
ני"ן דקיעס שבל ר"י מרע דשמעתין לשטתו שמר שני דקיעין ממילא כל השמות שון לשנהם וכן

מחכת במדרש ברמזית פי"ג תשרת מיס עבי שקים שזוקקים מיס ל"ל נמי דס"ל כרי' דלא כרי"ל
מ"ו כדברינו שם כלל שמי שמיס נקראו הכי: ע"כ ד"ה פנוי דלא תסיב פבול יבמ ויל נעיקר
שמועי מון מ"כ לפי' יובמ : דמ"ג תלמודו ל"ל בקלוהו כדתני כרות יובמ לבקל מ"ו כר"מ כל
הנסקלין נתלין מע"מ ת"ל מחיים הוי חנק ועיתה כי מין לשנות דין תורה וכל הלומרים כפשוט
מימי קלס טועים הס גם לפי"ת שנים הוי: דמ"ד פשיטא פיר"י דר' מלעזר נופל ממקו"כ התורה
תמהני מה יענה על פשיטא השני דר' מבא וכר' דה"ב ע"כ ס"ל דעבר ע"כ התורה ולעיל מאי
ר' מבא תשמ ישראל מע"פ שתמ ישראל הוא ואס בעברה מחת ושתים פשיטא דלא לפק מכלל
ישראל ומולי ניון פשיטא בפיר"י קולי לפניהס ומזי כתוב בר"ת ר"מ גופי' וכוונתו לפניהס ועמ"ש
ניתור היטב בחלק בן נון שלהי הלכות יבמות : ומס מתה גרמת פיל"י בית ירמו תמוה
גס מזה החריס ומהרשת תי' שעוד לא נענשו על ערוות ודוחק דע"כפ גזרס תקלה וכר' שאני
התס דלא נזכר בפסוק שהחרים מזה רק וידר ישראלוה"ב ילמוד כתיס מן המיבור שהי' נהפכות
כל ישראל ולא חיים לתקלה משמ"כ ניהוא תוחת דלמא דקרא מוכח שהות כיון שהפכה
השכמה תחלה והי' קל בעיניהס לף שקיבלו עליהס הוקשה להס ויעלייק בלשון עכן למנס לגבי
קטלתי וכוחתם נימי מזה שנולמי נזהרו מלד לגבי לבד מעלתי גס עתה : ומס תוב' ל"ה
מתס לר"ת גבוהות עשו וקרמו להס גריוס ועיבל תמוה מ"כ מה כ"מ בשמות וכר' למיוע גריוס
ני מרבן להורת הנרכות מתקיימת בעוזי רבונו לפי' שהס חרב ושוס מלד מולס וחילופהן בגולס
עיבל ג' בניו הקלנות קיימות בעוזרי רבונו לפי' שהס פנוים מלד מולס כבוקרתי ב"פ קדושים
פיר"י ואתן את פני פוכה מכל עשקי מה שהכעוסי הכל בהנהגת המלך ע"ס וכן לעוכה ב"פ
בחקותי ופניתי אליכם וביאור כוונת זו עוד בישעב שם : ומס לרשתן
בילקוט מיכה לפלוג שהרגו ועת"ס ביהיפס שם : ומס כרבלו לנריכו עמ"ס פ' מקן :
ע"כ לנעיל מכפא מסתברת כר"מ דברי חלומת ל"מן ול"מ בהוריות ולעיל פתס נרי"ל דף ל וקי"ל
הכי נס"מ ס"ם רב"ה ושמעון לא הולנך לשמוע בפרט גהיכם כרשע גמור ה"ל להדגים שלין חלוס
בלא לנריס בטליס : ומס פיר"י לתמ כשין [illegible] כוונתו כמו בזיוב ל תמ שוקה
ומצוקה כי' חנך : ומס פירש"י רוח פסקנית גבריאל וכולהי מבא כך נספר קדמון
לך בתקונים כ"ו פי' להדיא שהוא מט"ט וכר' מהא לא מריא דתניא שם שנקבל מע"ם בשים רבוא
שהכן דמלאכיא ונקט נמי שם גבריאל ע"כ כוונתו כיון שהוא כלל כולס בעולם הזיהיר ולף דגבריאל
מלאך הגבורה ושין נקט הכא שלומס עוכותיהם דהיינו כיון שהוא מבפים ב דיהיסומבא לשון לזכות
פוטס עון וכיון שמוגר מה"ט שוב אינו פותא שוס מלאך בנקבה שלא יועיל משוס שהוא רשע
הדיינים : ובזוקונים ס"י גרסת לתרת תרי מכנן קד סנדון וס"ד פתחון ומעט פיתקרי נשם
תרוייהו ומולי שניהס יבדקו ומיבנו הא לבכא : דמ"ד ד"ה מה פיר"י יבנתי בחלק ב"ב נ"ק ל"ג:
ע"כ ד"ה אין אין ואס תימה כוונתס בשכחות דף ה' וכ"ו דרשון הוויה לעכב ואס לתלק דוקא היכא
דאפשר דהא פיהך הכתי לא דרשי תהיה לרהכא והא אין חולק על מתני' דמכחת כ"ו מע"כ
כדברינו ע"כ ס"ל טעמת דת"ק נכ"מ בעין כדכתיב : דף מ"ו ואס לך שכר בלית תמוה
דקיי"ל בכל המתיס למה נכמר נהרוג וכר' כיון דך ה"ה מניסס תלוי מקט קרא נהכי ועי"ל
להורת דומיא דהכא את ודעי מבל פתס מתיס יש להמתין עד בירית דמלפא ואין חוששין לניוסף
כמ"ש

כמ"ש בשמות שנדקו בקבר וחיה עוד כ"ב שנה והוליד ממילא עתה שלין בדיקה לאחר ימים נריך לנמלת מכפק כיון שיש חולי השתיקה בלא חוזים וכן רחיתי בספר זכרונות לערך מתים שנה נהיה כדע"פ מעשה שאשה להפשיט בלילי קבורה ותשב רוקה וחיתה רנות שנים וכך לירא בזמנינו שהוליכו לערך יו"ד שעות להקבר ובשער עידנו תקי רוקו וחיה שנים הרבה אחן פשטא דשמעתין כר' לבון עובר בל"ת ליכו שלא מסמכתא כדשכחן טובא כמו שם"ק דברכות עובר בעשה ולא בשנה בעשין וכך ביומא י"ט וכ"ב שיחת חולין ומוכה שרחלל עובר בלאו ונם הרמ"בם לשנא דמתני' נקט דמ"ל תמהני לפרוך קשורה מה"ת מכין תיפוק לי שהוזהר לא תלין פשיטא יקברנו שנם בחניטה לכור וכי יברוך מתו מי יבליכנו לכלבים ועוד קשנעי לי' כשנזוה שלא יקברנו אם ישמע לו פשיטא שנא ישמע לעבור על עשה ול"ת הלא מכור להכריע לקמן בטעמי תורה רק לשון זה שכיר דרבנן ועיקר לאו דלא תלין דוקא בהרוג שנתלה ופשטא דקרא שלא יתבזה יותר ורבנן אמרו בכל המתים שלא יבוזו אלא לעניות נפש לפי' יום ויומים שלא נורך המת ונם שיתעכבו כדרך מ"ה להזמין בכלי זכוכית לאברו משום בזיונא אי כפרה דוקא לעבר יסוד ונם לא הניחו מקרא לעבר תשוב דמשתעי בהרקבו בעשה עבר ולא בקבורה ועוד כר' להוכיח בברכות דף פ' בלאותות שמטת למת מנוה שלין קוברין פריך ולנמר מיכה ומבני שב ול"ת שאני תיפוק לי' קשורה דאוריי' בעשה ול"ת לכך משמעי' לאחותו דדחי עשה ול"ת דכהן והלוך נמור בעלמא מע"כ בשאר מתים מסמכתא ואפרו לבזיונא אי כפרה ונם עוד טעמים בזוהר פ' אמור ע"ב ונם פשטא דקרא כי קללת אלהים תלוי מכני שניהן השם אי כמשל ר"מ אחים תאומים משמע מדאורי' דוקא בהרוג ושעם משל ר"מ כיון שהכל נברא בדיוקנו כלומר כל הנרועות עולמות לשר יכר בחכמה מרומז בדמות פרם בחבריו כולם ברמו שיוב מבשרי לאוה שלוה כלומר הוא וחכמתו לאחד כמ"ש ה"מב פ' בראשית ומצויר הכל בנודע לשרר המלם ובילפתי היטב בחילם קמ"ה ונם יתבאר פיר"ש בחומש שהמלם בדמות דיוקנו ויטרחל הם בניו תמוה ריטח כלל וכיפת פרט ובר' כוונת רבינו מלבד טעמי התלמוד על פתח קבורה וטעמי הזוהר שם על בל תלין אילת עוד טעם בקדמונים שהחיצונים מוסקים להדבק בגוף ישרחל ולכך מטמא מט"אב במ"ה בשם הזוהר והוא טעם על ניור הקודם מקבלים טפי ולא בניוד חול ויהושע עשה כך מפני כבוד מלכות שנם בת"ה אסור לבזות כמ"ש בפרשה וירדו כל עבדיך כפי"רשי וכן בשחלב וחליהו וכן בעמום ב' בעבזו על בזיון מלך אדום לאחר הריגתו ומוכח להדיא בהר"מבם ספר המצות ס"ו מפרש ל"ת דלא תלין בתלי עץ פשיט שלא נתלה רק מנדף וע"ע ע"ם ע"ב כדברינו ונם י"ל הנסקלין בתלין בתיך מיתות רומים שמת מט"אב בנסקל מכוסה ופעמים מי ודברי הרמ"בם לדין אבל לר"ת כל הנסקלים בתלין ליתה נ"ל כדברינו :

ושם בתחני' שכיבה מה לומרת ובפי' הרמ"בם מוכח שנרם תיבת שכיבה לרישת בזיון שלא מנער שכיבה מה לבון נ"ת לומרת ע"ב : דף מ"ו פיר"ש בבזה בעיניו בעיניו בעיניו

דומיא דיזרעל דמייתי שם ועוד כפירוש לגמרי נלב שאינו יכול לרון בחדש וגם לקמן דע"ה היכיא קדוש השם מצפין להשתחוות ניח רמון וכיון שהתמין בה' ודאי שתוף הוי ואינו מזהר לא שיך ק"ה ועוד לקמן דכ"ו ע"ב גוי שעשה ע"ז ולא השתחוה כו' מה קס"ד לחייב בעשייה דמני לעבוד בשתוף : ע"ב תוס' ד"ה מע"ם כר' דפיר"ש י"ל דר' לנוה סנד כרשב"ג וכאבוי ור"ש פסק בקושטא כת"ק וכרבי : ג ושם לפסק נרגליו עמ"ל פושה ו"ד שעשה לנגריות בת"ה המנוה ת"ה מין לפוחה למכתו ובניך בחיבור עוניה רופא פודערת נקרא כליפת הרופאים שהם נזוכים נרפואתו : ושם כודר מומני לתפילין לחבור למיבר וזוי תמהני דהמ"ל רבותא טפי לחני מילי דקדושה דקיי"ל בת"ה סי' ל"ד בתפילין דר"ת וגם התם קאיש בת"ב לכתוב בהו' מ"ב לחיבור וזה וע"מ בת"ל לדלן ע"ב הזהר שניהם קדושים וה"ני לא ה"ל תוס מחמרים ע"ב שלהי נרכות ולפ"ב הגמ' גם מילי דמנוה שרי ומנאתי בת"ר נשם קדמון שחולק ומתיר בתפילין ומזוי כוונת הש"ע להתיל עכ"פ בחילי למנוה כשאינו יכול להשתמד רק כריך לגמרי ולכך נקט הגמ' וזוי דאבור נבל ענין : ע"ב לעלות המרכנה פיר"ש וגבי וב כתיב נמי מרכב אמרכתא לנ"ם תמוה דנראים יתלים דלהדיא בגמ' כך וכר' להוקאה לו תמוה גדולה ביוסף נמי כתיב לשון מרכב וכן ביחוק ויובב נכן פי' לכאן קבלה בידם שבלקה בזיבה וקרא דנקטו לאסמכתא בעלמא וסניף חוק לקבלתם נר' מלשון התאמן מה נריך חיזוק לעלות המרכבה ואם מחוק לגוים ירושלים יתכן לשון מיהר וגם ה"ל לכתוב בסיפא רק מחוק כאב בזיבה מעבב פיסוק רגלים לעלות וכן נר' ביאחיה המשיבו נוסף חרב הלא חנים היו וכ"ל קבלה בידם לתרתי עבדו וכן להדיא בירושלמי ובמדרש פ' מסעי שנעצו בו לוכניות נרוב ע"ם שהם נמי נשם חרב וגם פשעת דקרא בחנים דרשו בכפל ויורו המולים שלא נוכר מ"ע חנים רק מלבד חנים גם הוסיפו לוכניות נרוב שהם חרבות קטנים על הקנת ע"י יריות החזק נעשו בו : דמ"ע פיר"ש מוניני דגים קטנים ובחבת מין דגים קטנים ממוה ה"ל למכלל בחדא וכר' כוונתו מוניני דגים שתם בקטנותם נוחבת מין שבאחרים קטנים לעולם כפיר"ש נרכות דמ"ל ע"ב וגם נקראים גילדנא דבי גילי בתרת דר"ם ובתרת דר"י קרי בחבת : ע"ב ד"ה מעבירין נר' דר"ש משום קושם בעול : ושם ל"ה לף תמוה ונר' דיל נרכות פשיטא לי' סדר תיבו מעבב וגם כדר התיעות שלא תהיינו למלכיות וכרונת ושופרת נמי תיבו מעבב ולא קאי עד שלא שהוא תרת דהן ודאי מעבב : דף ב' ד"ה כאמר קיימה ונר' דיל סנדת מומרת דסייף משרפה תיבו כמו סקילה נגד שרפה דנקושע פליג ר"ש : דל"ת ע"ב הלכתא למשיחא ניחלתי נמ"ד שלהי מכות : דף ב"ב נזוקים תמוה ונר' ע"פ מגלת תעניות פ"י דימי יכאי מנהדרין נזוקין עד שניטלם שמעון ב"ם וגם למת טעי כרב חמא ול"פ ניחא דקושטא מסיבין : תו' ד"ה שכן תומה ונר' דיל תדא נקט ואין כ"מ לגירך מ"מ כפיסן ומכפל נפלא הכתל קנת : ושם דשיעא נר' דישיעא והכי קי"ל כמ"ב בהנה מ"מ ש"ם ת"כ : ושם תרוי שו ילד וגידל נר' גם זאת יליף מלשנת דקרא כי תחל לנזות מפי תחלת זנותה תוליח נתחלת ניחולה ותלי גם בלידה לפעמים נטנע תנות ומחזנתם : וגם ע"ב תלב נקט נרית וזה סייף תמהני דלמת נחנים כדלעיל דמ"ת ניכל בחרב ימחיה ולדנריכו שם ניחא דגם התם תרב הוי מכל לית לן בדחות משום שהנרית נקרא חרב כמ"שול על תנור תרנך על ירך נבור דש"ב ה"נ נקרא קנת ויורה כאן גם ת מוגת תן ומחוורתא נר' דגם תמוה מה לפי

מרב כתיב לגיתא הכא רק ג"ל הצתא דהוא מרב ילוף נמה מנינו מעיר הנדחת מ"ב הא נופת
קאמר נקיטה זו אינו יודע אם ללמוד מנדחת דליכא ג"ם כשהוא חומר מרב נוקמת שפיר ליכא
ג"ם מחרב הנדחת וה"ם נפשיטות לפי מרב כתיב ונם י"ל מה"ט כבל להיות ג"ם מופנה משני
נדרים משום דהוי פרכינן אלא נילף יחיד מרבים חו"ל דשקיל בכל התורה אם
הכא מחיל י"ל נחנק ואם חנק תחיר י"ל דיבא דרבים קיל כחלקין דס"ת יחיד נע"ז סקילה ורבים
נסייף : דג"ד נכלונהא דחנני ורבא פירש"י בחלו הנשרפין ולימא התם ותיובתא לקמן
דע"ז ותמורה ד"ט תלוייהו סנדי חין עושין וכו' דג"ל כלשון הגמ' פסחים יו"ד פלונתא דר"מ
ורבנן פירש"י בחמן כ"ע מודים וג"ל פלונתא לאו דוקא רק דילוף מהתם ולקמן דע"ד תוס' ד"ה
קסנר לתפלגו תבני ורבא טעות למוכח בגמ כתבו בלפרש פ"ל מיתות וליתה התם וכן דוגמתו
נפירש"י לקמן דפ"ד ע"ב תנא דבי חזקיה פלונתא דר"י ור"ל וליתה דתרוייהו כחזקיה רק כוונתו
נבי פלונתיי שם : וצם תוס' ד"ה בא ללמד ונמצא למד המוה מה ק"ל כפשטא דלא
שייך נזכר ונשע"ג נגעורה פירש"י לפסחים כ"ה לחומש כבר נאמר ע"ב וכו' דהוי טעינן גם וכר
י"ם שיכול לשמוע נידו לפנים מעור הכיס ככיס לכך בא ללמד דאמר בנקב הרעי תירך משכב
וגם למד נזכר : וצם פירש"י ד"ה דיבו תפי' שונג תמוה מזהרתן מיתתן מינו בשונג ולא
מכאתי מי שהרגיש וכו' דג"ל כוונתו לפמ"ש הרמב"ם פ"ו מלכים ה"ו פשוט בשונג כגון לפת תבשיל
שנל שהיש לאחו אבל לומר מותר חייב שה"ל ללמוד מ"ב נוכר דהכא ניכא לחלופי בחזה שלא
שלא להרגיש היכר דדים וערוה לא משתעי לחורחים בעלמא דלא שכיח כותח רק דמשכחת שונג
כלומר מותר וחייב מ"ב נם בשונג עכ"פ לא שייך תרי קטלי וזולי פירש"י נר' נפשיטות במוי,
מש תרי קטלי וזשונג מה חייב שתים שאין מקבלין קרבן חובה מב"ב ומה במנין לקמן ה"ו ג"ל
לף ב"ח : דג"ו ע"ב דאמר קרא וינו על החדש כלומר שנעשה בע"פ לורעו לאחריו
ולמ"ם ג"ק דל"אחופיע מהר פארן אלא קיימו וכרים ע"ז ז"ן מצות שקבלתם לא קיימתם וכן בסדום
לעיס ואטאים ומבול כשחתת דרכו נוחית ערוה ובחנמלך הנך מת על הלשה ותמוה בחיבור
מעשי ה' ח"ת פכ"ד תמה למה נעשנו במבול כיון אלא שנטוו ע"ם ועשו"ל נלה י"ג : וצם
רש"י על הכלאים עמ"ל חלק בן נון נדרים י"ד כו' דג"ם : דג"ה ע"ב ל"ה ואינו וקשה
כה' פירש"י מכאן לף לביאתו ניחה ופכולל קס"ל קדושי כלף ושער מינו לבל קדושי ניחה מלכיל
קמ"ל : דג"ו ע"ב ל"ה עשר תימה וכר' לבריית כת"ק אם מפיני נחסר ומילה לא ניתן
פריעה כמ"ש בכ"ח דינמות לכך לא חשבה ליעקב בנבריו דהכח ולקמן דפרק והרי מילה מלאת
חזנה עכ"ם בב"כ : וצם תוס' ד"ה לבל מתה מזליה שריא תמה מהרש"ל מה פריך
לקמן מה"ם נולין נשר ה"נ נמתה ות רוצו דוחק אחם הוכשר לחלם יניר כפיו לחכול למה ירחיקו
לחעכב ועוד להנע עלמך תמיה שהכל קיימו כל התורה כלם שניתנה ולמיך מכל נבלות ובל
הוחלת שאף הוי דבפירוש נחתו מבל מקבל ממילא המיר לו להא חסל עליו אום נהמה לשחוט ל"ב
אחר היחר הקב"ה נשבועת המלאכים לא ילחיקו לנלות אלא נ"י תמיהתו מינו כלום חדא דנקט
מה"ם נולין לו בשר מזבח לבדו ת דרך קבע ומתה מחליף לא שכיח ועוד שהנוזל מבל תאכל קודם
שחוט עוד לא הוי מיתה טבעית רק נהרגה היה מי לא שכיח ואח"ם נפל מחליו נריך למכור
בפ"ם עליו או נהכישה סיה : . דף כ"ו ע"ב למאי הלכתא תעהני למני לומר נפשיטות

לפמ"ש הרמ"נס הלכת מלכים הא דפטור הן גם בלא כירוכה דוקא בחצר כ"ש מבל ביזרחלית חייב וכו' דנעי לשנוי בלישנא דכ"ע דלא דהכא דחיב הא דר"ח בחצרו שלי"ב חייב ומפיק בחצר חברו שלי"ב פטור דהיינו מפני הז"ס קנע כרבי שבל ניהושלמי ובמדרש נרחצית פי"ח מיכח מ"ד בחצרו שלי"ב חייב דומיא דזובר ע"ם ממלא בגד כיוקמתא דר"ח ובחצר חייב שלי"ב גם בחצר חברו דבא עדיפא מחצרו כנופו וגם י"נרלא חיים לדחיית דבא מי מיכח מידי דס"ל כרח"בי דמוכח בחולין דלי"ג דלא בגד כך וייבנתי בחולין בס וגם רש"בל מוכח שם פליג להחוא כללא ע"ב וגם עיגם עד ואוגן לף שלא נעטוו כלום על הבחתה ני"ל כיון שמצויים ני"ב נפ"ו קודם מ"ת ממילא לכאור גם הבחתה כמ"ם תוס' דהיינו שלי"ב נמי חייב ואידך ס"ל טעם עוגב הבחתה מרגן הבריחה אין המוסכל מ"ב מוהרה כמ"ם בח"ר הוריות ע"ם לכן תמהני בהא דרבא ודבך מיעט שלי"ב כיר"מי שיינה בהנית מיבה דביקה הלא בקדושין כ"ג אמר מאן ליתא דלאו הבחה לתרוייהו גם בשלי"ב ע"ז וע"ב נר' דלפי' מיכח הבחה מיבה מלא מועט ומהני התם לקנין דע"כפ פקע בערה מבל הבחה מרובה מיבה להיות דביקה וזהו ר"ת דבך דלא בית קוצתה דהיינו בניח הרחם מיכח דבך ולא בניח הרעי ולעיל בב"ב מ"ח בי' ר"מ הבחתי ע"פ הזוהר פגם שלי"ב לפי' בחתו והתם משמע לפי' בעילה יבשתא ולפי' בניח הרחם בגד עורף ע"ם ועוד תמהני מה ל"ל ובבך ולא בוכר להמ"ל אין לבאר לפקד כמו בבהמה וכו' דהוי טעיבן לחולין מדיבא שרי בחדם לף שחינו לבאר לפקד כמו שלי"ב בחצתו ולף למ"ד בב"ב חייב ביזרחלי שרי בבעילה יבשתא כמ"ם תוס' ביבמות דל"ד וגם גמ' דיבן י"ל כמסקנת רבא בב"ב פטור : והנה עיין ניזושין בב"ב לחנוכר בחלמוד רק בשכחה מלימת התרחה משפרשה לחצה ובמדרש ספלהדיא כדין ב"ב הוא מנרש לותה וגם היא מנרשת לותו וכו' טעמא דיקוד לישות בעילה קונה בב"ב ה"ב ניזושין דצריך לגיטות מיבה וכל לחנורייהו כדלקמן דע"ד וניזושלמי פליגי אם ניזופין לב"ב וים להעמיס בסנרס זו אם בכלל לחנורייהו וכן בעובא דיגם ניזושלמי פ"ב דנרכות מוכח שבאנו הכל בחצר כחצר דבי מנשה ובמכלתין פ"ו מוכח שהכל בפיק בציר : דף כ"ו פירצי ד"ה ישראל בנכרי ומדרבנן מיכח למ"ד לחכור מצוה מה"ם מחהני בב"ק דק"ינ משני כאן בנעילו חכור כאן בהפקעת הלואתו שרי פיר"מי כיון שחינו נזל ממש שרי כי ליכא מה"ם מוכח בנזל ממש גם בלא מה"ם חכור וכו' דהכא להך בריי' כמ"ד נ"ב שרי פיר"מי לחיכא מ"ד לחכור מדרבנן לב"ע בחיכא מה"ם דיבפי' גם ואכלא כל העמים בזמן שחסורין בידך והתם קאי למ"ד נ"ב לחכור חבל הפקעה בלא מה"ם שרי וכדבריהו מוכח להדיא בירושלמי פ"ד דב"ק שחתר בפרדיוט למה לומרים נ"ב שרי מיד נור ר"נ מפני מה"ם ע"ם מ"ב גם כ"ע לפרי וכמ"ל בחלק בן בון קדושין מ"ע בי' כ"ח : ונם וכן יפ"ת פיר"מי שנוחלין לחצתו במלחמה מהני תיפוק לי' משום מ"ח ובבך בחצתו ובישראל שבח ריחמנא בקדושין כ"ב לפי' מ"ח וכו' לפמ"ל נם היא מנרשת לותו מבי להכריחה לבך ובבנוסה עוסת שלא תהני מ"ח וגם בע"ב מהני : דף כ"ט בו"ן מלות דיהו מצמע שחר תורה לגמרו לחסור מהני בחר היטב נשנעים לבון מ"ו לריך ובעלה לחדנה גירס לזומים חטחת ולפני עור וגם לחמרי בסוטה בפשיטות על הסיד מ"ב החיך למדו מ"ה וכן פ"ט דשבת בבא רב שבחלק בל דיבור לשבעים לבון מע"ב בב' דדייקו לבון בבבי העוסק בחיבה ולא בקט בהם הלומד רק לשון עיסק ביגיעה לסלקל ולדרוש בטעמיה דתורה שבע"פ וכן פי' הע"ו מ"ם סי' ע"ו בוסח לעסוק

בד"ת לטון יניעה ועירא ע"ם אכל למוד מקרא כפשוטא שרי לב"נ והא דמכות יו"ד השוכה לתלמיד שאינו הגון נמי דייק לטון המיכה הוא פורה שב"שפ ולא נקט המלמד כתם דלא נדע מנוי ואסתייע למנהג שהוסרין להם תכ"ך וללמד פשט המקרא ודקדוק לה"ק אינו ליסור כשתרגמי עליהו נתור המדקדק ובדה תלונתם עליו : ושם תים' ד"ה אף וקשה ובר' ד"ל הכא אם לטעם רתב"ג נקט שדרשו נכמיכת כפיר"ש ות"ל לדרשא אכל תלכל ד"ל תרתי נריכא לקטון תנר יגם נכל מאליו דכ"ל דלא הוי ילפינן מהדדי : ושם נתום' ונם תוס' דכ"א ע"ג גדסתם לליטרלא שרי ייסנתי יהטא נב"ם דמ"ד : ושם והרי נזל פחות מש"פ תשהני ממ"נ דריב"ח ד"ל כר' יוחנן מ"ם לסור מה"ת ור"ל דפליג לא ס"ל כללא דמ"לא כמ"ם תוס' נתוכין דלא ובר' לעמ"ש מהכ"ש דלא פריך מנזל ממש דסונית מוזלת לדרן נ"ב לסור וקו' יפ"ת דע"כפ יטרלא בנוי שרי ח"כ פ"ם מכחות ס"פ דסנרת הס"ם גם לר"י ח"ם לסור דוקא ניטרלא דכולי הסי לא לתמור דתמנת חף למ"ד נ"ב חסור : ושם לזה ולזה פירש"י דעכם ב"נ על ע"ז לא יתנא מעניר נתם תמהני תיפוק לי' משום דניחה וב"ל דס"ל העברה נעלמת ואין דס"ל שריפה ממש ס"ל דאסר דתמנת ואמר נגלל התשבת מורים תותם לשטתם שהחזיקו שאינו הניחה להקריב לע"ז כיון שאינו מוזהר על השתוף קר"ל אכל ריב"ו הכא ע"כ כ"ל מוזהר על השתוף דפליגי תכאי כמ"ל דמ"ת וח"ל דענודת מולן קיס להו להוי כפירה ממש דע"כפ מה ענין כיני לב"נ שלא הזהיר לב"נ דק כפירה ונכיני נם על השתוף קי"ל לך : דכ"ו ע"ב אף על הכלאים נר' טעמו כיון שנשניל קין שהניח פשון והכל כנשים נגמרן אחר הק"נה שלא יתערבו לעולם כמ"ם בילקוט ולכך גם לב"נ הזהיר בחקת ולכך י"ל בחוה שרי כמו בגדולים ונגד כהוכה רמו תקון פגם קין נגד קרבנו נגדי כהוכה ונגד הריגת הכל בקנלת תלוחה יתירם והוא קין קינל דמסתנ שנת נחש על חוה תקון ניחת ולא התורו כו' : דכ"ח ע"ב תוס' מי מיכא מידי נר' לי"ל ממכסך דאער נחטתו חייב שב"כ תיפוק לי' משום השחתה וב"ל בנעילה יבשתת אחר בעילותיו כדרכה נריך לחייב משום ודבק הלא בכ"הג ניטרלא שרי וע"מ בב"ם מ"ת ס' ר"מ ולקמן רפ"ב דנדה : ושם בני קטורה לא לחייבו פירש"י נימת שלא מל מנרהם לותם תמהני דמ"מ מל לותם דרך רשות כמו שקיים כל התורה שלא-בטוה ונר' שהוא כוונת המהר"ש שכתב על רש"י פירושו דוקא לד"תמהני פירושו דוחק יותר אלנו רוצים בני קטורה שקבלו המילה הלא נם בני ישמעאל כך נעושים מנהג מנותיהם והיאך מוכח טפי לחיובא הני מהני ונם לחייבו מן הרמב"ם לינו מוכח שהחיוב ממה שאנו רואים עכשיו שמקיימים רק הוא כתב מפקנת הגמ' בני ישמעאל מיעט הכתוב ובני קטורה ריבה והשתא שנתערבו נתחייבו הכל ע"פ אך המקנן בפשיטות מבלן להמניח החיוב טפי לאלו מאלו כיון דלא ידע מנים דנוי ולדרבה מקנן הבני תמוה דלמא כדמשכני ניצחק מיעט ישמעאל ממילא מיעט כל הנולדים להבא מבנך יצחק וגם פי' המהרשא נרסה מקנן רלחנון בני ישמעאל למיינו דלמא נקושטא חייבים ממה שאנו רואים שמקיימים ת"ל שאינו הכרח לחיובא ובמשפטיכ בל ידעוס רק מנהג תבותיהם וע"כ נ"ל דקיס להו בבה"א בקבלה דאלו מייבים ואלו פטורים ולא ידעו מהיכא כסונית דעלמא מבל פירש"י לותם שפה תמוה ונר' דמ"ל כל המנות קיים דרך רשות מבנך המילה דמ"לכ למה לא קיים מקודם ת"כ שפין לחתום בר"ת קודש תותם המלך בלא מנותו לכך לכתוב לב"נ כמ"ם המדרש והא דיוסף שבפתן למ"ל

משום שעשו גרים ממ"ש שלמרו החיוצנו כפל חיי עה"נ וע"כ ולפך פי' כני ישמעאל
נחייבו הצמח שכל ישמעאל עכ"ו לח גרע מכל ילד ניתך ומקנת כספך שנעשה נהיית לך
הגולדים להבח שיש מוכח לכן מדיך בני קטורה מילן לחייב ומצני מלח בריתי הפר גם הקולדים
לאברהם להבח לף שלח נקרלו זרעו מאעשו ביצחק ופלינ על הרמב"ם דדיוק לי' שום חיוב בב"כ לבר ינן
מלות בברש בסברתו לימור שוחם הקורל רק שזה בני לברהם ודלינדלים וכתנם ביהדות כבל חלני ביתו
ולשעת פיר"י סוגית דהכח כבר כך לף בע"ז דכ"ו נר"מלעון תכח דכרייתל שחולך דלמר ישרלל
מל גברי ניהוקי לנם מורכח פיר"י דלחמור לרפוחת ע"ם מזמע כלח רפוחה שרי והיל שעת הרמ"כם
כהך תנח ומצרי שרי לף שיוכם נרים ולח קבלו התורה מ"מ חייב מוחם ולחינת דפיר"י י"ל שלין
חולך רק דנעלמת לחבור שלח לנורך קיל"ל נכריית חפי' לנורך כנון לרפוחה נמי לחבור משום
לח מעלין ולולי יש ליתן טעם שחייב חוחם יותר מלשר כ"ש משום בהולדת בני קטורה עיקר
לחבוררת ושרש הגרים כמ"ש הוסר וניחרתי לעיל בחלק בן נון בלק דכ"ש ע"ש לכך לח מכח
הוחם העוב גם מורעם ולין להקשות עדיין לפיר"י כיון דחוחם שפ ולחי הכרת ניהדות ת"ל
רבוי דלח נרעו מלשר גרים דבח דיוקל לי' ויעלחם מעל פניו נעידנו מי הלח כל הטפ שנייר
לח שלח ולח משני ירושה הלח שער דייקל מכל נכסיו כתב ליחק ומי יחמר לו מה תעשה
מע"כ לף שנהגם ניהדות לח ניירם ממם ושלחם להבירת שלח יחקיימו ורעם נמילה חוחם קודם
דמ"ב הוי דין מומרים כבני גרים ור"י לפטרו שלח נחקיימו ודעם ע"כ לח מחניירו לבוחם מפני
לף שהם בני לברהם לח נקרלו זרעו מאיעשו ביצחק דוקל שהלה בני ישמעלל לינם מומרים שגם
הוח לח נחגייר ממם מפ"עוש זה ות"ב שלוח נשכבר קנע דירחו עי שמו נמלרים ושמדבר ושל
דעזו נקרל ישרלל מומר ושם הנדיק מ"ו גרע כדמוכח בייבות כ"ה וקדושין ת"י דחיינו מן בחירת
לברהם הוי דין ישרלל ומ"מ מבני ישעו ביצחק לזרעו שיוכם דין מומרים דמ"ב הל קי"ל
נכלם נכרי שקידש שוני כולם לכל עזו עכשו כיון שנחקדש יצחק מבטן מבני עכ"פ לעזו שנולד
ממנו ; וחזינל דחחת ליקן ענין מלות ב"נ מוברה לחד הלבחתי לפני ליסוף דבנים
שבכרך נדול בשת מניד שיר והושב להם מלד ובראשונה כיון שע"ב הדוב דכרי מכמים בחלמוד
לעון עכ"ם לומח קדמונים שכפרו בגדרת ום שנחמינו וכפרו בהשנחתו וים כת ניסוסים זנדוקים
שבקרו בתורה שב"עפ וכיל עיקר כמש"נל ע"פ הדנרים הללה כרחתי עתך נרית וכיונו דהבן
ממה קיבל תורה מפיני נמברה להושע ויהושע לנקנים כו' הלח ס"ת כולה לכל הקהל
כחיבה יהיבה חלח בתורה שב"עפ ונם כלמר כי יפלח מחך דבר בין דין בין
בין דם לדם ובין נקי ממרח לבלחי שמוע חל הכהן ונם נפ' הנדרכה יזהו מבפנין ותוכחך ע"כ
תוכל שב"עפ ונפ"ק דנדרות חבר כחבתי להורחם זה נמרח מלמד שבולם ניתנו בסיני מבלי
לדרוש כך רק דקדית פנימיח להורחם שלח כתב להעיר נקדן נוית ועוד ש"ב יהורה ולימוד
כמה שכחתב בלעון פנוש לבל תנוח לע"כ על תורה שב"עפ ולפשוח יחירה דרושה על שחר המקרל.
וניחרתי לעיל במ"ב מקון עלמ"ם מגילה די"ל ונם בחקומו ונם נם בבהמה טהורה ויהושע בינוש.
ונכסת מ"ח בובחים קע"ו מה שעתיד לעבר משום שהבקיימו נדיקים הרחשונים דרך הנאת שמשפ
מקובי עולמית שהבל רחו בר"מ חנרים מקון רמ"ח מ"ע ושס"ה נידם מקון ל"ת שהכיבו שרש
כולם כל חבל ועיד כנגד מי משים דכתיב לנו שנולי בהקיעין נכלל ופפרש וכתיב לח חפיר שכל
רבנים

ופי' שאל כלומר לף שתהיה בעינך שאל לו יתכן פי' מ"ע עשה טוב הוא ימין ופירוש מצות ל"ת הוא שאל לפרוש מן הרע ושמר קהלת כתוב יוצר לבדי למת דהיינו תורה שבכתב ודברי חכמים כדרכונות תורה שב"ע כדרכן המלמד לתרוג להבין פי' המקרא המקובל לחכמים ומסמרות נטועי ז בעלי אספות הם גדרים וסייגים שעשו חכמי דורת בתיסוף חברים כמי שכולל לף תסור משום דכתיב ושמרתם את משמרתו נפל לעשות משמרת למשמרת וביאר עוד שם בפי' קהלת וזה"ש ויותר הזהר למה יותר ממה שנלמדתה רק בקורה שב"ע שהיא מים שאין להם סוף בעומק החכמה ופלפול דדיה ירווך בכל עת וכ"מ בריבוי לגן הרבה ויגיעת בשר ותורה שבכתב אינו יגיעה כ"כ וכ"ה בתרגום ומ"ש נקט עשות ספרים הרבה אין קץ שאין סוף לחכמת תורה שב"ע ודדוטי פנימיות התורה ובמכור ומנוק של הגלות הוכרחו לעשות קנת בכתב התלמוד בדרך פלפול להכרת המצות הכהונים וגילו טפח וכיסו טפחים דברי חכמים ותדותם בתגדות חכמות עמוקת וקנתם באוסר ו"לף ומן הדין לכתוב כי ע"פ הדברים האלה דוקא רק משום עת לעשות וקדיש בשלמי תורה שבכתב אסור בע"פ משום דעיקר יסוד בנגה על י"ג מדות דר' ישמעאל וי"ב מדות דר"י הגלילי ואם למדו בע"פ הוי טועים בכמה דקדוקי תיבות ואותיות שבדרשו במ"ה מדות להבין ולהורת אבל מה מזיק תורה שבע"פ להכתב אלף מה"ט כיון שהמלאכה מרובה ופועלים עצלים מתוך קוצי הענת עומקה ירתיקו ויתלוצצו ועשות ספרים הרבה אין קץ לפרש הכל לכן אסרה תורה אלבד שאמרו על עשות ונקטו בפשט בקורה מעט מזער בספר משנה ותלמוד וכל זאת רבו המלעיגים אזר לף יחפון כסיל כ"ף בהגלות וכאיל התתול החומרת על בשר הניתן בשמי קורה כי סרות הוא והלא החכם הבדיק אמר גל עיני ואביטה בפלאות מתורתך ובמקום שנא ירד לעומקה אמר שויתי ודוממתי בפשי כגמול עלי אמו מ"ב מה יענה בסיל ובשר אזר לף יבין כאיל בהמות נדמו וגם שהע"ה אמר פורץ גדר ישכנו נחש פשיעת לכל עוברי דרך ולתוקת אלף המשתעי על הגדרים שתקנו חכמי דורת שהורגו בכך כדברינו שהם הכרח מלוך כיחוד הנשים שהשכל מחייב לאסור וכך עכין מוקנה ופתם ייכם ו"ש שני שעליהם נאמר כאמרות נטועים השקועים במרכבה נכבדה להחזיק ולחבר האהל ומפני קוצי תורה שבע"פ נשתכח הרבה וגרם המחלוקת כמ"ש בתמורה ט"ו משמת משה רבו המטמאים טמאו רבו המטהרים טהרו מן הפסוק לאחרי רבים להטות ואין אייכות דיעות מזולקת בפשט ופי' המלות רק בתורה שבע"פ ונוסף שכחה מימי שאלי והלא ומה דקיי"ל להלכה הוא לעת רבים כדתנן פ"ק דעדיות ובעכין נ"כ יש להסמיך פרט אחד כמו נזל עכו"ם שחייב מלאורייתא בלא תגנב ולא תגזל פרושה כמו ליסראל כמ"ש בהרמב"ם וז"ע כפל ומשולש בד' גניבה וה' גזילה ובעבות עול במשקל ומלה בא"א סי' רל"ח לגוי כיסראל אוין ועל תרבעה לו תחיבנו בסי' רכ"ה ברמזות והיינו טעמא הוכא לף כתיב להדיח בני יסראל אלהים אחרים לכל בפ מבלי בחוכמת יוקר וזוכ כתיב אחיו כיון שגם להם לף נאסר בדיניהם כימי קדם שאמרו פתח עיניך ורואה מקחך וכן מוכח בגכורת ד"נ דברים מפורש אמנה ליסראל דקיימו בדגורת דקיינו כדרשת הן שלך דק אבל מ"ה בזמן ההוא לף דבו כלום על דברים מ"ב שעתה שמקפידם עליו שקורין כיון שבדעה מהלכה פסראל אין חילוק בין יסראל לגוי ואף לחיכא למ"ד ג"ב שרי אין לנו לחזקין כיון שבדעה מהלכה וא"א שאל זקנך ויאמרו כוכתו רק בא"ה קדמונים כופרים מאד וכ"מ בגכורת שם דפריך למ"ד ג"ב שרי מונעה מבעיל למת בריך לנכרי המאמין בהגבחת הגורת מע"ב קים להו בימי מרע"ה

רוכח

רובא דעלמא נקראים עכו"ם שעבדו כוכבים ומזלות משום דכפרו בהשגחת ה' ס"ה וגם נסתם שהוכירו בתלמוד פי' תוס' בע"ז דכ"ו שהוא בגימ' שומר ז"ן מצות ממילא ליכו מקפיד ברובא גבוה ונפוץ לכך ממנו שתין מעלין ואין מורידין אבל בכופרים ממש בגורע והשגחתו לחלו שמורידין שגם רוב ס"ה מקפידין עליהם ונמצא מצלם בהמות וגם הסמיכת מן רחה ויתר גויס שלא שמרו ז"ן מצות ונהגו הפקר כמ"ש כמעשה ארץ מצרים וארץ כנען דיבר הכתוב שהוא שרגילים ללמוד מעשי מדיבתו אשר גר שם ואשר יבא שם אף כולם שויס נכך לכך נהג דוד לכוזריות בפלשתים וכיוצא בהר דורות אחריהם כיוצא בהם שסיפרו מעשה מוצל מקציב כ"ב וכורש בפ"ק דר"ה ובשבת קמ"ט במשכב זכר ובהמה ועוד בימי התלמוד כמ"ש פ"ב דע"ז ופ"ו דחולין והשתא דמקפידין הרבה שויס לעובדי כיוצאל וכמ"ש הר"ן בע"ז שם שדנין ומחמירין בתוצאת אלו ומ"כ אכול מותם שלא הקפידו ברובא גבוה ונפוץ הוי דיכם שתין מעלין להגלות גופם מהה במדה ס"ל לקח מ"ד גם ממונו שרי ומיהך סבר כיון שתין מורידין ה"כ ממונו אסור אבל בכרים דידן כ"ע מודים שמקיזים להניל גופם וממונם אסור כיוצאל ממש וכ"ה להדיא בסדר אליהו פט"ו לא תעשון רעך למדך שגזל הגוי גזל ע"ם וכן בכללו אים אים לרבות שחייב בערות כיוצאל ונכרי העומק בזי"ן מצות נחשב ככ"ג ובקונטע בכל מקום דלא כתב להדיא בני ישראל כדבריכו רק היכא דמוכח לו מוכרח למעט כמו שבארנו כאן מפי אליהו שהוא בכלל רעך ס"כ גם ואהבת לרעך כמוך וכן לקמן דכ"ג וינאפו כני לעיסם דרשו על בת כ"ג ובמדרש על כני בבל אך קשיא שהרי דוכתי טובא דרשו רעך למעט כמו אשר ינאף את אשת אים את אשת רעהו ודרשינן אים פרט לאשת קטן נר' משום דה"מל בעולת בעל כמו בפ' כי תצא לו סתם אשה משום דפנויה הוי לישות וכיגיל למנקט בתולה לו נערה אפי' בעולה ובוגרת ועוד סתם ניחוש אשת אים לכך הסמיך סתם לא תנחף כפי"כי שם ועוד דרשו כפל אשת רעהו פרט לגוי דהייכו דמוכח ומוכרח מיתורא דוקא רעהו בעניו לישות מ"מ גוי שתין תופסין קדושין כישראל הוי בחוק רק במ"ע ודבק בחשתו ולאו דקדישה ולוקה מדברי קבלה וכרת כמ"ש בחלק כ"ב דיש יבמות וגם לשון אים אים לרבות נדרים שבודרין ובודרין כישראל כמ"ש נדרים תמורה משום דבקרבנות ר"פ ויקרא כתיב בני ישראל לריך דבוי ומס מבעיא בהקדים גוי להתכפר בעלמו אם עושה תמורה והא לחיכו מבית נסכים מיעט מבני ישראל עכ"פ מוכח שהוא בכלל רעך סתם כישראל שאם נחשב רצע הלא וכח רשעים תועבה וגם בפ"ל דכ"ק רעך פרט להקדם ונשאר חלק לחשון ניחתי טעם נכרי סתם הכופר ממש וכ"מ בב"מ רפ"ה דקריך לאו בגזל ולאו בגריבת ס"ב דהייכו ריבת היינו גזל תמוה דקי"ל גזל גוי מסור וריבת שרי לנכרי תשיך מע"כ נכרי כופר ממש וגם ריבת נכרי המחמין חיכו שרי רק כפי ריבת למלכותא וגם לישראל שרי בקיתר שוחף שטר עסקן ויש להשמיט ז"ם מני פי מלך שמור ועל דברת שבועת חלדים כוונתו לשמור מצות מלך שלא ליקח ריבת מן הס"ה יותר ממצות מלך כ"ו ועל כהוג עם הישראל ישמור מוצע מסיכי על הריבת כלל לא : ונה תוס' הקשו כך משום דל"מד גזל נכרי שרי רק בכופר ומיהך אסר גם בכופר משום חס"ם הלא לא אסרו רבנן מה דשרי רחמנא להדיא לנכרי תשיך במ"ם תוס' ב"מ דף ע' וריבת היינו גזל ונ"ל כתירוצם כיון דבזמן שמסורין בידך שרת רחמנא מאבלת כל העמים והייכו בזמן ההוא שרי דוב ככולו כופרים וגם מסתבו רבנן כספו לא נתן בנשך אפי' ריבת גוי דהייכו כופר שלא ילמד ממעשיו שנאמר עליו הרחק מפתח ניתה

ניתה וכן הוכחתי לעיל בס"ם כוף ה' שנת ועוד כניף בשדרש פ' עקב מעשה דשמעון ב"ש לקח חמור מן הנכרי ומצאו תלמידיו מכן טוב נגוזרו וכחוירו ואמר חמור לקחתי ולא מכן טוב דהיינו סברת תלמידיו הוי כיון שהיכו מכירו דלמא מן הכופרים וספק ממונא לקולא ודחה לותם דוקא בממון שמוקח ומיכא ספיקא אבל בכ"ג ספק דאוריי' לחומרא והיכא שפירשו הקדמונים משום מה"ם הוא בכופר אם מרגיש ונם מיעוטא דשור רעך גם בהקדש דחמכא מחב ה"נ בימיהם לא כנו כוק בהמתו אלא מדעתו ולרווחא נקט הופיע מהר פארן שלא קיימו זי"ן מצות ממילא לא הקפידו בנגוב ונלף לחמעי' בכ"ג אפי' פשע בבהמתו ויודע שמוק אבל הנך דיקן השומרים בניעות ודנין גם בקיוק בהמתו הוי כישראל ממש ונם הר"מא בח"מ סי' קפ"ג הטעה במשקל ומדה מולקין אעו מחתמטתי' ס"ו מה דפסק בפי' רל"ח לא תעשו עול מין מילוק בין ישראל לנוי אע"כ כוונתו במכירו שכופר וכיון דלא מרגיש ליכא מה"ם וכן נהנה ח"ע פי' כ"ח קידש בגזל ונניבת עכ"ום מקודשת כוונתו כמי שכופר ונסתלקה תלונתם ונם בלשון הפסוק לא תקוס ותטור בני עמך ואהבת לרעך כמוך נקט בריבת מלתא דפסיקא שהיו בימיהם כעמלק וכיוצא בו נקימה בלכזריות הוציאם מכלל ושחר ח"ב נכללו בפסיקא שהם רעך במדות ונם פי' תום' נע"ז כף שמגדל בן לע"ז וכן הטעם בנמ' שם דכ"ו במילדת ומניקה ורופא והרי לדין ממכינן עליהם ומ"ל בשומתה משום מרע נפשי' דוקא שדינן התם בשור כס פלוני יפה ורע דוקא אלא בח"ב דיקן לא חייבינן ונם מגדל בן ליתה בחיו מוזהר בשתוף והא דהתם בחיוב דפליג כמ"ל דמ"ק אז בידיהו שהיו כופרים וכן משמעי בס"ע י"ד סי' קנ"ה ונם מיבור יקוד הוא בחיו מכירו ממש שנם נסתם ע"ה ישראל לכור ומניף להלכתא דיקן נר' לנון הפסוק שמע ישראל ה' א' ה' אחד למעט ח"ה מיכו מצווה על התחדות וכן לכבי ה"א אחר הוצאתיך מא"מ לא יהי' לך כו' משמע לותם אלא הוציא מותרים רק כפירה ממש שהוא בוי"ן מצות ויכו על פלדם ע"ו ושלח דם"ל שמוהר ג"ב שמע ישראל ולכבי תורקא דקרא ושמ"ל דרי"נח שנלמד ונשנה ע"כ ס"ל מוהר ונם בפ"ב דב"מ משנה יפידה לוון ומלוין בריבת לגוי זיל קרי בי רב לנכרי תשיך אלא דהתם בכופר קמ"ל בשחר ח"ב שטר עבוט כישראל רק דשרי כפי דיכת המלוותא בקנינה בידהו משום דהוי טעיון שהוא בכלל תשיך משום דלשון משוה לפעמים ממש כמו משת אחיך וים לשון ריעות כמו בפ' ויצא אחי אתם והרי בכלל רעהו הוא כמ"ל ונם כתיב ושאלו ים מאת רעהו וסתם מכירי ישראל שנתחנרו במצרים עמהם יודעים שהיום כופרים רק ושאלו מכולם בשכר שעבוד ובעבין הכווי נקט מוקא דמלתא ונסוף כתיב סתם ושאלו ממצרים לרבות כולם ומדוק דלא נקט ממצריים דהוי משמע מיחידם שבמצרים דקכולם ונם הא דתניא בתם' כופרים טוב שבע"כום הרוג בשעת מלחמה כוונתו בניחום מלכיות הבלחמים שלא להבחין לחרוג בעיר טובים עם רעים ונסיב ונף ונקן וסייעתא מן המקרא נם בישראל בטופטים ג"א בינב נלעד ומלחמת דוד וישראל בגוים ומלכי יהודה וישראל זה בזה וע"כף מוכח שלא במלחמה מבינן נופכ דהיינו טוב שבגוים המממיכם ועליהם ממרו בפ"ז דחולין מכור לגנוב דעת גוי מכ"ם ממוגם ונם לשון הכסוק לא תלך רכיל בעמך ולא העמוד על דם רעיך מוכח כתנא דב"מ גוי בכלל רעך לכך שינה בריבת דנקט דבר כהוה שרגיל להלך במשפחתו לספר ולפטפט וכיפא נם רעך שהיו עמך ורחי' מזקה ממרדכי שהגיל מחשורוש הלא טוב בעיניו לפטור ממנו כאיזות לכך לא תגד מולדתה כדי שיגלגה

מע"כ לא תעמוד על דם רעך כולם צוין והכיר בו שמלמין בהשגחת הש"י כדיקן ועוד מן שאול
המלך וירב בנחל שדרם ק"ו על נפש אחת שנילון ענלה עדופה הכי שהשוה גוים ליעקב לף שטעה
בעיקר מפה תמפה לדרכה לשטתו ק"ו לפכת לם בשאר מ"ה היכו מכיל הכ"ם עמלק מע"כ כל
מ"ה שוה ליעקב מלבד הכופרים וגם עמלק כפל מפה תמפה שלא לפום על שום נפש מהם וכמו
בן"ן לומת לא תחיה פל נשמה שנלוי לפניו כולם רשעים וגם הקטנים בגידול תבותם כמוהם מוטב
ימותו זכאים שגם סורר ומורה מה"ט ובפרט עמלק שהחליטו עצמם בתכוריות ליעקב בלא דבר
ותבותנו סברו לנו במעט הנשאר שמיפסים עליהם חותמין בשער עירם שוכאי יעקב ויתבאר
כתוב זכרון בספר וגם בתוכי יהושע כי מפה תמפה תמכני שמ"ב בלחישה הלא בפ' כ"ת בלשון
כגלה וכוד את אשר עשה לך עמלק מפה תמפה ולכל יעקב בעזה בפומבי אלא בתחלת מ"ם עוד
לא כגלה להמון יעקב שבאת מחשבתו רק מלחמתו במקרה לף כי ה' ירפה לנבב וידע ככר שבאתו
המוחלטת ושקועה בכולם לא יתכן לפרפס עוד דברים שבלב לך במשך מ"ם שנה נפרפסם שבאתו
ע"י תקירה וזריפה וחברך תברך מהמון קריה העמים שבסביבות המדבר לכך נזה בפרכוס מפה
תמפה מכן טעות שאול שהי' ת"ק גדול וזיל קרי בי רב כר' מה"ט שחשב רבים שבהם שהומת
לאחרות מבך למותם וגם לגג שמשפחת אביו מעמלק ידע שמו מאחרת ובב"כ קיי"ל הלך אחר
משפחת אם וגם בלידך ספק בכשות להקל וכך מדויק שהוכיחו שמואל אין והרפים הפלר העוכר
ע"ך נבית כפי"רשי שם תיפוק לי' שעבר על התורה אע"כ כשבריהו שה"ל היתר מה"ת רק שלא
משם ע"ך נבית שפקדו בכפל לשונות למען לא יורה התירה כלום כמ"ם והקרמתם כל אשר לו ולא
תחמול והמתם מלים עד אשה מעולל ועד יונק כו' ומדויק שמע לקול דברי ה' שם אמר ה'
פקדתי כו' למה כפל אמנם בחד כיון דכתיב בתורה רק להודות לו הורלת שעה מבלי מורה שום
היתר כדמשמע ושאול לא חש ובתוכם עליו כדוחק וכר נקיון ירחתי לת העם ועוד ביארתי היטב
במקומו שם וגם בק"ל כ"ב דכ"ת וענין שם נכרו וגוי ועכו"ם וכותי נסתעפו בהיטת כתבים
ולפוסים טעיות שונים ומתחלפים לפעמים נכרי מארן רחוקה ורכוכר בלשונה הוא המתנכר כפירה
ממש ועכו"ם שכפרו בהשגחת הש"ם שכתן המשלה לכו"ם וכותים הם השומרונים וגוי גם יעקב
כמ"ש בב"ם ל"ח ס' מ"ו וכן ורחה כי עמך הגוי הזה בס' כי תבא ותילם ל"ו אשרי הגוי משתעי
ביעקב רק רחיעת הלשון להכירת ע"ם ורעיך כל המחמינם מלבד היכא דמוכח ומוכרח כמ"ש
והמעיין יבחין : דב"ח ע"ב עמ"ם לקמן מה"ב יומא ע"ה : דף ס' תום' ד"ה חוקים רימה וכר'
להא כתיב שרך בהמתך בלא ו' וזינה בוי"ו ובגד כלאים כ"ע מודים להפסיק אתי וגם קו' כ' מדרכה
מדלמטרין חקותי ולא ילוף מלמיכהו לתורת דלא ניתף מהדדי שכתב ו' מפסקת וגם בחולין ס'
תירלו שפיר וגם בב"ק כ"ה ע"ב : וזם ד"ה חקותי חוקות מוכח האתק ט"ם בפיר"ש מע"ב
דנבי עריות כתיב כמי בפ"ל ומ"ל דלא נדרוש בב"ב כיון שחולקין בעריות מיעקב מדלעיל דב"ת
לף תמהני לתרווייהו דה"מ למפרך מפ' קדושים וזמרתם כל חקותי דמשמע כל התורה וכר' דהתם
לא תעשו עול במדה ומשקל כפי"רשי שבקול כמחריב הארץ ומשלך השביעה הוי דרשינן דשקול בכל
התורה ובקונטע ב"ב מצוה על משקל ומדה בכלל גזל ובישראל נשנה לשעבר בזמן לעבור בזמן :
וזם ד"ה המלך תימה כר' לייבב שנמר לי לחומרים בפירוש וזם בתכוונו לחיות עדתם נמר הדין
מיד לפני המלך שיתפוס את הנשקה פתחום כדין כישראל כיון שהי' מומר וגם ב"ב מצוה על ברכת
הזם

הסם והמלך לא עשה להתגדות במלך משור : ועמ"ל שלהי מ"ק בעל"ס י"ל סי' ס"א
לפי"ז אם רבה מ"ב ומכתי קטיל למאן קס"ד מלוי הוה דוקא וכ"ל דהא כמי פשיטא שזה
בכתיבתו מ"ל מלוי רק אם רבה שנברת עה"ו בשם מ"ב כמ"ש הזוהר וגם רמזתי בהוי"ה יוד ה' ו
ה' דאות ה' מ"ל מלוי : ושם ומה שנלון תמהני מכאן לחיזוק דהא במ"ק דכ"ת
בקרייעה מעומד מן ויקס ליוב ויקס המלך דמי דאמת מלתה יתירא עבד מכ"ש שנלון וכו' דמ"ל
בשם הזוהר דמיקה למיתר מלתא יתירא רק דהתם שני להזהיר מן ושבב תרנה ולמסקנא מדהה
כעין תרנה ונדפה סברת מלתא יתירא כיון דדמיקה מלתא מה קמ"ל קרא בהנך ויקס ומכיף בריעא דמי
מחיתר ליף מן ויקס ליוב ולא דמי כלום וגם י"ל בזה תוס' ד"ה מתיב תיתר דהייכו ליף גם בשפר
קדושים דומיא דליוב דמי יתורא ויקס לא ניף כלום די"ל מלתא יתירא עבד ולא ניף ג"כ סברו דלא
לוסף רק עמידהמיתורא : דמ"ל ד"ה המומר וקשה כו' פי"ב קושטא מפ' סברת המקשן נמי הכי
ורבה לא דבש הכי וזהה י"ל מה כ"מ דקרבנו לי' תורי רק דקמ"ל משום טרדת מביאתו לא מזכר
ר"ה להזיכו מקרא דבב יוסף וידע בעלמו שים לימוד גם בחומר ומ"ל נמי דע"כ מתכי' כאחרין
ים שוב תשלים : דמ"ב וחולא מידי כר' שים לדמות דהא מחתת מהנה גם בשבת וכל
המנות וגוף הדין ע"ז גופא דמיקא למסדר הש"ס ועמ"ש בע"ז כ"ג : דף ס"ג מלמלא
ו"ו שפהעלוך תמהני מ"ט דת"ק הלא בישראל אין חילוק וכו' לדבריהו בת"ר הוריות ולעיל דמ"ש
דפליגי תנאי אם כ"ב מוהר על השחוף ומ"ל לת"ק שאינו מוהר ואז לא נשלם מתן תורה הוו
דינם עוד כב"ב ור"ש מ"ל כתכת דמוהלי אז דמ"ל כיון שנאמרו כבר יו"ד דברות לא יהי' לך הוי
בזה דין ישראל לך תמהני מה נריך שם נלתי לה' לבדו תיפוק לי' לא יהי' לך ומ"ל להוי טעינן
לא יהי' לך לעבדים שלא בשחוף וגם ל' יוחנן מה"ט כת"ק דקיי"ל אינו מוהל ועוד כו' טעמת
משם לי דויתו ולא להם לא שייך בכפירה שגם כ"ב מוהר ור"ש לא סבר הכי' דדמא וגם במדרש
שביבר לומות כדי שידונו כפנויה ס"ל כת"ק ומיקס כו' ר"ש לפשטו שאינו מלהות הרבה שהות בעל
מוהר דדרש נפ' כי תשא שעשו שור וחמור ומהם קלישת כלב כמ"ש פ' בשלח : ושם ע"ב בת בקל
בבו תמהני כיון דמפ' שהות בבו מה הוספת קל וחם דרך בזיון מ"ב הוי מוסנת שם דשדי בלא"ה
וכו' לדרשה שהוסיפו כך לפשיטות שהי'בבב ושד שלהם נקרא קל כמ"ש במדרש פ' בשלח קל מן
שמים בפל פי' שר בבל בפל ע"ם ומ"מ בשיבו כיון דעיקר כתיב בתורה לא חיישינן לטעל :
ולגב מוציא מבשול רבוש חדשים מקרוב לומדים שמות ע"ז היישנים בלע"ז נעט"ר לעה"ל ועוברים
על שם שמרים לא מזכירו וכל שהי' ע"ז מלפנים בשמד בחיסורו לכל מילי כמ"ש במ"ל כוסה
על הרמ"בם והגם ס"ע ועוד בהרמ"בם פ"ה מונה פעור וכל שבטלו בימיו ונפרט בל כנר בשל
ע"י דניאל והגמי' מתרץ על קלבת ושאר מינו שם ע"ז וגם לשטעו ס"ל המי דמפרישידי
במתני' דע"ז ניתא שאינו נוהגי מלוה כדאמרן שם וגם כותבים יהודי לאברו מנין השנים
לשטרות : ושם מלדמלך ועכשלך מפ' בנמ' וגם נשתן פיר"י בלע נוסף ומילך לא
כתפרשו וכו' סוכת בנות תתגולל שמסכת על מפרשיה ונלגול נקטו בלעני שפה אין לה"ק
תרגגול תסר וגם הגותן לשכוי ניכה שמנלה חור הכר היומי ושיומא לקוח ממקרא ושיומם בדעשיהם
כלומר הרשע הזשם כמו הוקש על ודרך עז להשים נרשע העדר כלם בכ"ק דל"כ ותרתק חטוי
כמשע בשני בדרין שכו שקים תדי ת"ק ואנו קמי וכתיב בנחן בישראל במקומו וגם י"ל עיקר

פס"ק נקרא מיד כלב יחידאי וכלל זיין כתרין תתאין וכו' שערי טומאה : ומס ע"ח
ד"ה מלמולי דק נר' פיר"י הוקשה לו מדרבה למה נקטו במתני' שם קרא המחזר אחר כיון
דסמיכא למנדף כפיר"י בחומש ותרוייהו ליכא יהודה רק קושטא לא כתיב רק נעוזה ונקט
פיר"י פשוט המוקדם ונס המס לקרנן אבל ריבא פסח ומילה עשה ביון דאיכו בלאו כפי"רבי
בעירובין ל"ו הוא קרא המוקדם אשר לא תעשה : ד"ה מצוה תימה נר' דבניהן למיתת
ב"ד פנוחת במכות י"ג ובהא ס"ל כאביי בפ"ק דפסחים ואף דל"ע דהכא אין לוקין נקט
טפי לעבור לכ"ע ותימה אבית י"ל דלמד בג"ש ס"ל שאיכו למד בבנין אב כמו מכחותדעו ומס לא
נאי לפשוט מאמרא כמ"ש תוס' ביומא ט"ו גס בחולין כמו סתס גמ' התס דלא כר' יוחנן רק
היקש בהיקש לסתס גמ' פשט בזבחים ד"מט ע"ב מפריחת בגדיס מוכח גס בחולין אלא היקש
בהיקש למדין בחולין : דף ס"ב ע"ב מעלה בזכורו אינו עולה בשבת כר' טעם בזאת
הקפס פגסברית לשמש בטומאה כדאמר מפני תקון שבת רוא דבבית כמ"ש הזוהר בלשון זכור יום
השבת : ומס ענלא תלתא שליחי לבטן מוטעם טפי ובשכורת ד"ט דאמר תום' דבוכרא
שביא טפי ויש להמלין סברת רש"י בוכרא רשעית תוכה עדיף בנריעות וכא אבל לשומא ושופרא
שליחי עדיף שאתלבן הזוהמא ההוה בתוכלת כרחס וכעין תולדת הנפש בשבת קמ"ו על ג' דורות
דפסק זוהמא וגס בזוהר פ' קדושים אינא סייעתא לפי"רש וכדבריכו שכתב דמיון שכי עדלה עד
שלא זמיין לאתעברת נוקבא לא מאתלס אינא דמעהא בתר ג' וזמיין שלימו ושפירו דכולא ע"ב
ובדקדק לשוכו עד ג' וזמיין מזמע בשלשת בשבס ובתר ג' וזמיין מזמע ברביעי ולא שמעכו ענלא
רבעא רק די"ל בחולין לא בחשב פעם רחשון שאינו רק כח הטומא אבל אחר נוקבא מצלמת בשלשת
וגס בנפש כך וכ"מ בפ"ט דשבת תורין תליתאי ע"י תליתאי משה שליחי כפי"רבי שם אף שגס
השניס משובחים מהרן מריס כאברהס ויצחק דע"כ יעקב משה מסוגל טפי והא דבכורת שניס
עפי נכס ובריאות דלא כתם חילי' ובתמורה ד"ח ניכול דמבני דמייכו בריאות לאכול כפי"רבי
שם : ומס תום' ד"ה הואיל מיהו בפ"ק דכריתות קשה וי"ל בקושטא לא בתת התס לאתויי
הכי דת"כ ומי קשיא בריי' דת"כ תרין כמי שיטין בקול : ד"ה מעלה ולא יתכן בשוכל
נר' ר"י סבר התס בגלגלת : דס"ז ע"ב הלכות כשפים מוכח שתס שכמות חכיכית דמשוה
לספר יבידה נר' כמי מתילס כ"ח קובר חברים מחוכס : דס"ו ד"ה עד ותימה נר' פיר"י
סבר כדבריהס ל"ר יפשיה יחדיו נשמעי' תכופין ותפורין דוקא ור' יוחנן לא חשב למטעי בכך
וכן משמע להדיא בתום' שבועת כ"ו שלא תמהו כלום רק מפרשי סברת ר' יפשיה ע"ש :
ע"ב ד"ה מעשה וקשה ע' דבריכו בס"ר : ומס ותולא מידי עמ"של ס"ב ודוכתי טובא וכמן
נר' שמין לדחות כיון דסתס מתכי' רפ"ג דכתובות אלו נערות כר"מ גס יתכן לתוקמי סתס דהכא
כר"מ אף דתימא דקדוק קלוש הוא : דס"ז ותלמודו עמ"של דמ"ג ותמוה הכא מיותר ומס
חוטא מוכח הוספת הטועים רק היא לעיל זמן מרובה מקדש ומה שייך וכן עשו דהא נסקילה
קאי ומס תוכין אינו רק מעט רבא כדלעיל ובמשך ממדפים שלהס בתכוכן ועיקר מקומו בשבת
ק"ל ומס נקט וקבעו כאן להמשיך רחשון בשבי לגוף המעשה ולישה : דס"ו ע"ב פיר"י
ד"ה בכתובים חוב לו ידעוכי תמהכי חוב לא מהכי דלא גילף ידעוכי שאינו מעשה והמ"ל ידעוכי
לחוד וכר' דהכא כיון דגוף מיהה לא גילף דבכלל מכשפה לא תחיה רק בחיה מיתה שפיר גילף
וכן

וכן כל הסוגיא דלעיל מיירי עובדין מה"ד : ומש הלכות כשפים קחשיב כמי ס' יצירה
ביאורתי בחלק ב"ב ניתן כל שבגנד הטבע חך קשיא לשבח דקרית מכשפה לא תחיה וכו' כלעיל
דנקט מכשפה שמצוי בנשים ממילא שימוש שמות לאו מלוי בנשים לשבור ללמדם תורה מכ"ש
נאת : דס"ל שלך קשה לף שנתלה בשחירתו דחבעי לף ליתי בדבים ס"ל שהביר נו
מו שעש מעבו שמוכר נפש בגורה כוחת וכמעשה רש"בת עם ר"י בן קסמא פ"ק דע"ז ואמר שלא
יבבל : לף ס"ק ולא חסרתי מרבותי במ"ב פ' וירא שאמר כך דרך ענוה ותמיה קבת טפי
לשחוק עדיף מ"בר כוב ק"ו וכו' דפיר"ש כפל דבריו לפי שכמתם ולבבל מהם הכמה ולשונו
הרבה תורה למדתי ולימדתי דמשמע עלה"בגרסת ובקיאות שהי' ר"ת משובח בתלמידי רי"ב מבל
בתכמה וחריפות רש"בע משובח כפי' הר"ב בפ"ב דחבות מ"כ דו פרלופין בכלל דבריו ומניהם
ילדקו על תלמידיו ואמת על רבותיו לף דלשונו כולל שניהם זהו דרך ענוה : ומש
הותר הנדר פיר"ש שדרכוהו כלומר נדוי דרך כבוד וכן נקט בנמ' בגוף המעשה בב"מ דכ"ע
ומש ר"ב מוכח שנוי לשון נדר חלוף נדוי ותמהני בפ"ה דעדיות הבן ח"ו שעקיבא בתנדה מה
שולמי' מר"ש ורוחק דר' יהודה תלמיד ר"ע שהוא תלמיד ר"ח יכחים דבדי ת"ק ויכריע להשפיל
דבו דדבו בגד עקיבא וכו' דר"פ שענין נדוי מתם שבשאר כמותו דינו בפקילת מרובו כדתנן שם
שעשו לעקיבא והלא כאן לא עשו רק מיד התירו הנדוי משום דאפלג טובה בחכמה וירחה מינו
כיצד בשאר ת"ח ובה"ג ר"י ח"ו שעקיבא בתנדה בלומר שבשאר בנדוי ובקלו מרובו כדברי ת"ק
אלא גם התירו מיד בר"ח רק שם שמעת שעשו כותח הי' בבן מבך שבקבק בב"י והי' ת"ח ובושת
כמי הזרה שנוי שהניחו מבן ולא בקלונם יש להמלין בדלקמן דפ"ח הוא מפי השמועה לא גרע ב"ב
ולמיבך היכא שמינו מורה הלבה למעשה ועקיבא מפי השמועה וגם לא למעשה וכן ר"ח בל דבריו
מפי השמועה במ"ש בסוכה דב"ד אבל בן מבך שהם מפי השמועה בשבשר שלמה תיקן והוא בסנהדרי
פקפק לעיני ההמון דהוי נורם למעשה הקפידו טפי וגם ר"ח פלוגתא בב"מ ולמעשה הוי דחינא
שם שהגיה בל טהרותיו עב"פ הי' אפשר לתקן מה"מ נרוצה דאזלי לעלמא שמעו מבן מבך בט"י
דשבים מעוות לא יבול לתקן וכן משמע בגרבות די"ט ריבל בב"ד מקומות מדמה מלתא שרשוי בדוי
ומ"מ חסו בשבוד ב"ח : ע"ב לחים בן ומסיק שאין קטן מוזיל ומוריע וגר' בזה קו' תוסי פסחים דל"ת
מה לריך לום פרט לקטן פסיעת פטור וייבתי בח"ב חיטב ועוד בר' דקס"ד כיון דבן תשע ניחתו מחייב
הבעלת ופוסלה אינו בדון כדעתא קלישתא שהי"ה לפתח רובן והרשבונים הוו מולדים קט"ל
דמ"מ פטור ומשום דחירוש הוא דסגיא אבונה להשוות חיובו לטבע גופו לבך לריך קרא בבולהו
דלא נילף חד מחבריה וב"מ בתוס' ד"ה בידוע שאלמלא זמן גדלות מבן ח' ואולי בוונתם לתחלת
תשע וכן לקמן בתמני מוליד ולף דנקט בחמה בריאה טפי לשית דחייה בעלמא ובקונטא למברתו
קס"ד דחייבת מלו שהיא זמן גדלותה וסניף בער ואוכן קטנים ובתחייבו והא דבן י"ג למצות
בפי' הר"ב מלים חרבו ניחרתי היעב בחלק ע"ם מ גילה י"ו ושם במה"ב בחורך ואגב מבאר דרך
בחות המדרש שפלפלו רבים מבן לבן י"ג למצות שבאמר מרבעים יבבו וכו' לפמ"ש בחנו' מה"ויל
פ' ב"ח רמז בן י"ג בדי דשעתו פלים מלפניו בגד מלקות ל"ט ע"ם וכוונתו בגד מרבעים ברשוי
להביר דעת קונו בפי' הר"ב בחנות : לף ס"ט ע"ב תוס' ד"ה שלא תימר
לחשוב חס בסוף וכו' שאין לדחות דבקט חס הבדיק תחלה וגם יחום מבהחס ובקטן החל בסדרן

לפרש ולא בסירוגין דמשמע להו לגזן הגמ' דרך חכמתן ולא משום תשובות ס"ל יפת עדיף מסם
ומ"מ יש לדייק קודם התיבה הי' סם טפי עדיף מיפת לך קשיא לתר התיבה בהולדתם קשיב
יפת סם וסם כר' די"ל כסדר שהולידו ולא דרך לידתן ולא דרך חכמתן. :
ואור כר' בשגם נדקדק ליישב יתירה וקרא קשיב סם סם ויפת פשיטא לפניהם רק כוונתם
מיכו על ס"פ נראשית דמייתי הכא ולא על ר"פ בא מלא בס"פ בא ומלא תולדת בא סם סם
ויפת ויולדו להם בנים דבהאי ענייכא ליכא לתרוצי דרך חכמתן דהא מיד קשיב כסדר לידתן
יפת סם וסם וברישא דהאי גופא ויולדו להם ממכפלך למה נקט סם סם דהם נמי דרך חכמתן
הל"ל סם לבכוף ואם דקדק סדר הולדה מעתה שהי' כך גם ברישא מיד ס"ל למנקט הכי :
ובירושלמי פ' דיבמות אמו הוליד לתשע והרן לבם וכלב בן עשר ושייס כמ"ד בן חנוך הוא בן
יפוגה ע"ם : דף ע' ע"ב בפת בגן פי"רבי לא ידעינא ומשמע למעוטי תורו וכוחן לשוגו
מוכח דלא ניחא כ"כ משום להלבון לריעותא וכיון דמפקפק ומספקא לרבינו מביאו בפשיטות
בפ"ו דנדרים כל דמדגן נקרא דגן לכך לא נקט נרייקא פתם פת דהוי משמע פת חטים רק
ביפון שבקרא בלשונם דגן וגם בלשוניהו דגן קמל"ן ום קורין רמ"קן וכן פיר"י בבכורים דל"ה
ביפו שענ"ל ציג"לא הוא רמ"קן : וסם ע"ל י"ג ווין נאמרו ביין כר' לרמז אספר זה ני'
לתם לחיין מביא זימה נעד תפה וזנה עד ככר לתם וגם ני' תחד להזכות פנס התאדות כמ"ש
בזוהר פ' תזריע כשתי רשויות : וסם ר"ם היא וגם לשתתו בזוהר בלק מוכח כך מדברי ר"ת
בכו ע"ם : וסם מווזה לחת הקשה בה"ק מה נכך גם בסוטה כך ונ"ל להתם ומשה הוי
גזה"כ דלא משכחת בענין לחר משמ"כ הבא לא פליגי במציאות דמשכחת שביערו כל השנות כיון
שהולחו לע"ז וכן בית מכונע ובן סורר ומיומ"החמלע רק למיעוט דלחשכיח לא משתעי בתורייי לכך
תמר שהעיקר נכתב לרוב ונקבל שכר דעכ"פ מיכו גזה"כ להדיח כדהתם : דף ע"ב
אם לו דמים חייב לשלם פי' התב גר' לף למ"ל בקדושין ל"ב שחייב לכבדו משל בן הכתוב מלו
עושה מעשה עמך כיון שבא במתכונת : דף ע"ג תוס' ד"ה ה"ו דלעיל משכבי משה
עמ"ם לעיל בם ולדבריהם למד על הערלה י"ל דנקט לרווחא משכבי משה ועיקר ככל עכו"ם
דילפי' הערלה מנדה והא דמייתי מחולין הכיחו תוס' בכורות די"ב בקשיא וכ"כ דר"ח הקפר פליג
שהנך וכ"מלהדיח שם לל"ג דפליגי תנאי והא דמתנות בפ"ק דבכורות די"ב ט"ס ו"בל בפ"ב דט"ו
ע"ם : ע"ב וחזר ונח עליה כלהכה גר' דבל"ל תורתא דמלתא נקט ולמו דוקא מפני
בשנת שב"ב תייב קנס לכ"ע כמ"ש בקדושין דף י"ד ועוד ו"ל דנקט מלתא דפסיקא לתם הרמבון
מרום בא שב"ב דלפ"ע עושה בעולה אמם ונם לקנס דוקא תם מחר בא שב"ב דיפה כח התום
כלמוכח שם מבל לכלהכה שעשה מעשה תרם משלם קנס וחות דרבא בחתר שב"ב נם הבגי שב"ב
משלם : דף ע"ד כל עבירות יעבור וח"י מיכא דילפי מהכא להוציא מכר דיעה בבית
לפרוזבל וכיוצא בהן לרפשות ומוכל טרפות ומלב ודם וטעות בידם שף דפקות נפש שבי מבל
זאת ס"ם לאסורת ספק הרגיל שלינו מועיל ועפ"ה קרוב כך כלחזיון ומני טובא ושת"ל דיועל מיכא
עוד כפק הרגיל ע"י הטענת מפתים להחתר מלמס ומעתה שהי' כך במדיכתנו שעשו מעשה
נחמת ותהי לעם מחר : ועוד נר' לדיוק בשני עכו"ם ממרים וח"ו בסך ממון שהחתר
יכפרישראל לעבדה שף שכופה עובדי להנאת ממון כיון שהרמבון עיקר להעביר דת נמי יהרג
וח"י

ופ"י זכן משמע בפ"ד דפסחים מה רמז חמ"ו למכור פיר"ת כיון שהי' בכבוד כ"כ ע"ש ס"ב תקצי כמי על דניחל שהכוונה לכבוד המלך כלומר שם ס"ב הוזיל דמעצמתם למנוע עלילה בחמונת פומן הוי חלול השם בחמרם רמו לים עברי העברנו מדתו לף שהמעלילים כתכוונו להכלימם בקלקתם בגדולתו אין לפרוך כמו בח"מו ה"ב בנדון זה : ושם יכול להפילו בחלק מאבד כתב הרמב"ם לף שחייב מיתה אין ב"ד אחיתו ופי' הכ"מ משום דליכא התרחה שאינו ברור שיכול בחלק מאבריו ע"ב וכו' להוכיח כך ומוסף מיל וקחלת דלעיל דמ"ט שפטר את יוחב ואמר כיון לאבנר משום דה"מ להציל בחלק מאבריו מכתי אין להמיתו ובפרט דאמר שהו דין סנהדרין בשלמא לרי"ני דאבל ח"ל התרחה שפיר דלא שייך טעם הכ"מ אבל לרבנן תקצי וב"ל דנופל הדם אבי להרוג שח"ל התרחה דשם בשוגג תון למקלט הרשות בידו אבל תמהני דכתיב ויהב אבנרן ויעבו אל תוך השעה ואבנרן עייר מקלט הי' ואסור תוך התחום כמ"ש כ"ב דמכות ודוחק שלא הי' זקני העיר שם דקי"ל התם שאינו קולטת דע"כ לאיזך תקצי ועוד שהיתה אז עיר המלוכה לדוד ולא תאמרו מניתו חכמי ישראל ויועציו שהם זקני העיר ושם דוחק לדייק הלשון שהו דין סנהדרין ולא לפניהם ממש דמ"כ מה כ"מ הלא יחיד אינו מוחר ושם בפ"רבי בשמואל שם להדיא מוכח לפניהם ממש אלא הא בהא מתרגמת שהעתן עמו בסנהדרין והם אין הורגין לף שאין מענה בפי אבנר משום שאינו ברור כטעם הכ"מ ושם דופן אחמי אולי מקרה הוי והשואל הדם פ"ב לכך זממילא אין מקלט קולטתו כשונג ועוד נר' לבאר היטב דאבנר חייב שאין עשאהל רוצף ממש לפמ"ש הרמ"ם ר"פ ושלא נדרף עצמו מ"ש לדקדק בהצלת אבר וכן במשנה לאלך שהם כנ"ל ע"ש ותקצי להו מאבנר שלא השיבו ע"כ נר' ביאור הפסוק שממך אבנר לעשאהל קח לך לחד מהנערים ואת חליצתו מה קמ"ל ויכיתו שהי' נזה הלא לא מצרתו ובגדו מבקש רק שוב ניחא שם דתמהני מה קמ"ל דעשאהל לרדוף לאבנר הלא לא יאמין כי יסופר שבורת אבנר כמ"ש הילקוט לולי שהשעה יוחב בכדיעתו לחליצה מ"מ לעמוד בפניו אפי' לחר הכותו בהיותו נוסס למיתה תוך השער תפס את יוחב בין רגליו וחין מים בכל ישראל יכול לשמעו ולהצילו לולי שהניחו ברצונו בשביל שהתחכמו כולם שבריחם ישראל ליוחב מפני גבורתו מ"כ לא ישוער בדעת שיחוב עשאהל להרגו כיחוב את הפיל לף הא נופל המגל דומה לכמשל החיך י"ח אבנר מפניו וברוך ברצותו קח לך לחד מבערים רק כמ"ש בפ"ח דשבת לומת יחוב על הפיל שמצערו בתסבולתו לילך בחוכו כך כתן לפניהו אם ביאור התסוק שהי' עשאהל קל בהגליו כחחד הבניים מה ב"מ המרוכה מינו גבורת ברב הנצחון רק דוחת לומרת שלא תקשוב שבחלה נפש עשאהל להרוג אבנר חלא מחוך קלות מרוחתו כמך בנפשו שיפגעהו כמעט רגע מלחוריו לקטוע בהכאה לאחד מאבריו וישיחהו לקברה ונם אבנר ידע שלא יחשוב שטות לפנוע בנפשו שלא מה"ט למר שיקח נער ממזרתיו וחליצתו נם זאת תהי לחרפה וירח שבמרוכתו החזקה לא יהרר מהכאה מועטת ומ"כ הי' מחויב לדקדק בהצלת אחד מאבריו כיון שלא הוי בדרף בנפשו ממש : ועוד יקבאר מאמרם שניקף לנטות ולא נטה מה ב"מ בזה שלא קשנוהו דוד ונם אין בדון על המקשה ועוד לפון הפסוק שפנע בנדיקס וטובים ממנו מה ב"מ נם בקטנים ממנו חייב לף דדרש לעיל דמ"ע ע"כ מ"ל לכך שלא דקמ"ל לף לפטר נפשו' מחתיהם כמ"ש תוס' מ"מ לדקו ממנו שהי' כוונתם בדין והצרכתי בשמואל שם ועוד מילן לפשוטו מדוניה מינו עורך בחלכות ב"ב ממש שנם הוא מלכות

דוד ולא ניקם למלוך עד אחר מותו רק העדר כבוד שנריך למלך ולשחול נתניו וכן בסוף עלחמת
אבשלום דיבר יותב עם דוד לבריס קשיס על שנעלב בהרגו אבשלום ולא נחשב למרידה שיש
שמתלא שנתכוון לטובה שאין המלוכה קיימת בעוד אבשלום קיים וזמת רשות לשבוע
בדעתו נגד דעת מניו שאין מדם רוחה טובה לעצמו וכן לבנו כנפשו ולכך לא נחשב מרידה
בהריגתו לף שידע בוודאי המלך לשמור אבשלום רק מה"ט גופא דגוהו למורד במלכות בשטותו
אחרי מדוגים לף שאינו מרידה מאי עכ"פ מחשבתו ניכרת בשמתלא שקר שמרד בדוד להרוג בנו
היינו לעוכת מלכות דוד דבקוטנת לולי ירחתו ניקם לבטות גם באבשלום מ"כ ממנפשך חייב ונם
יתורץ שלא חמר על אבנר שמרד במלכות ב"ד שהמלין לים בשת משום שעשה לקיים מלכים ממך
יפאו והוא נר' ליוק לשונם שכשנם על שמיחר מלכות ב"ד שלי שנים "דהיינו מן השמים נשנם
דה"מ לקיים בשנה אחת ולולי התקנפו עליו על תוכחת פלגשו עדיין לא הורידו ונם
מאמר יואב שבא לפתותך ולדעת מוצאך לא לחשב מרידה שהחזיקו דוד לשקר גמור שגם הוא מבין
זאת כמוהו והחיך ניכון דברים שבלב בחומרא דלבא : ע"כ תוס' ד"ה קעיל שמא

לא ה"י בקי בהלכה תמהני בעל תוס' הלא נסתפק בהיטח ולא נזכר דהא מבקיון שם שלא
האמינו רק שאמר למיים ואחא מותיבא ואחא מפריקנא ע"כ כוונתם שהנכרי אמר קטול מה קס"ד
שיאמינוהו הלא אינו מחויב למסור נפש אלא מדרבנן נזאת אמר שיקהוך לספתא כיון שהוא
בהכאתו אינו מחויב למסור שאם לא יעשה יהרגנו כדקטל לאחר שלא ניקם לבטל קדרתו ואם
מי' בקי בהלכה ולכך פי"רבי שם לספסתא ליתן לבהמתו ומ"מ נקטו לשון שמא כיון ד"ל חסידות
יתירה עבד ובקוטנת לים פוסקים הרשות בידו דלא כהר"מבס : ושם ד"ה

ב"ב דדלמא לישנין לשונם משמע כשסתפק ומשורשא נר' שפיר המנעיא כיון דכתיב ונקדשתי
תוך בני ישראל אבל ב"ב פשוט לו בתוך ב"י גם ב"ב חייב רק למעוטי תוך שאר ב"ב כפי"רבי
בשמוך וכן להדיא בירושלמי לעיל פ"ג לישא דילף מהא ע"ב : ושם תשב ישראל וגו'

לפר תמהני מה"ב בני ישראל מה קס"ד גוי וה"ב להניח מדהתם ונר' דמספקא לי' רוצו כבולו
והמ"ל שפה ישראל שלא דהיטח דליפנא דספ"ק דכתובות קנוע כמחנה אפי' גוי אחד וכן לקמן דע"ט :
וק ע"ה לאם סתרים פירש"י לשנא מעליה תמוה דה"ל לפי' גם ברישא מים גנובים ישנא מעליה
ונר' ברישא קאי בדילה שנוכנת ושם הורע כמים עבורים ממש אבל סיפא כפל להורות על הנועל
שהוא מוציא ואינו מכנים לנוחו דומה לאכילה ושתיי' ב"ל הספקת תלותו נקרא כך גמי
פלאם אשר אובל לשנא מעליה : ושם בשלמא ח"ת שפיר עמ"ש בחלק ב"ב כוף
קדושין : ושם ניטל טעם ביאה וניתן לעוברי עבירה כפי"רבי והטום מכתים בדוב
הומנים ובר' דרך נאות נקט דאמרינן נם"פק דב"ב מיום שחרב בה"מק ראוי שלא ישים דק
מוטב שיהיו שוגנין ולא מוידין דהיינו בשעת גזרת הנבור זה"ב ניטל טעם ביאה שיבאו על הנשים
ניתן לעוברי עבירה שלא יהיו מוידין ועוד י"ל לעיל דכ"ח בנות ישראל לא ה"ל שער ערוה קידש
מרבן ומיום שחרב בה"מק שגם להם שער ערוה ניטל טעם ביאה שיראת שיעשה ברות שפכה כתמר
שעשתה לחמכון וק"ל כר"ה בכתובות דף ע"ח ע"ב ע"ש וניתן לעוברי עבירה שאין מוסנין להוליד
רק לניחוף ועוד י"ל ניטל טעם ביאה מיום חרבן כשחמו שערי תכמה לידע כוונת הזוג בקדושה
וניתן לכ"ע שאין מוסנין בכך וע"ל כפי"רבי משום דכל המלות לאו להנות נתנו בשבע תלוה רק

מכות עובה וכ"ו וגם ה"מ לברות שבע המדם בלא תחוה אלא העשם כדי ליתן שכר ועונש במצות
עריות אבל בשעת הגלות ונזרות תם כח רוב הגוליס וניתן לע"ע שיגרש תקפם : דף
ע"ו תום' ד"ה אמר אמרו לאביי וגם בסמוך על מנוח דר"ת מכלן דכ"ב בשרפה נר' די"ל כיון
דבת בתו מנוסתו לא כתיב בעונש רק בשהרה וכמ"ל בשלהי יבמות מ"ע כי' ו' מ"כ שפ"ל יבוף
לשהרה הכה הכה נקט הכא לעונש ב"ב מלחתו ממש זימה עכ"פ בתו מלנוסתו ק"ו דעדיף מבת
בתו מלחתו וכתב ניחא לי' טפי לרון בנ"ם ואביי בכריתות קאי לשהרה הכה הכה ועמ"ל במ"ב
מלק ס"ב פסחים כ"ד ועוד נר' מפיר"י בכריתות דאביי לא יליף ק"ו משום דאין מוהירין מה"ד
תעוה דהכא יליף כיון דגלוי מלחת מע"כ ס"ל דפי"ר הרגים בקושיות תום' דהכא לכך ס"ל כיון
דאמרי' בסכות די"ו אפי' למ"ד עובדין מה"ד אין מוהירין ע"כ ס"ל לאביי לשהרה לא מהני גלוי
מלחת ואבוה דר"ת ס"ל דוקא הבחת דנפקא בתו מלנוסתו עובם ושהרה ממקום אחר ממילא
ילפינן בת בתו לעובם נמה שניבו דהוי גלוי מלחת כשוטה כיון דשהרה כתיב בבת בתו מנוסתו
אפל ק"ו דאביי לא ס"ל גלוי מלחת כיון דבתו מלנוסתו גם לשהרה לא כתיב ועוד תמהני בתמורה
ד"ט למר אביי הא לשו דיבת אי נרע טוב מרע ונר' דבאביי התם בלשון הפסוק נחת לפי' ולגלות
להדיא דעדיף טוב מרע מע"כ בעלמא וכן בינמות כ"כ וכריתת דף נ' על לחותו מלב ואם
דעדיף מ"מ מ"ע ומ"מ מה"ד ע"ב ואידך קושיא דגריך אים לדלעיל אף שחוה כהנת שפיר י"ל
דבשיעת לאבוה דר"ת שתן לחלק בת כהן כתיב כדפריך שם דף כ"ח ואלא ס"ל תי' הס"ם דהוי
סנדל לחלק ולטעות : ע"ב המציא בתו לזקן נר' טעם הני מלת דוקא ונבחמה
דה"ל לא יסגא ואם לא אבה רק לפ"ם הקדמונים טעם תקון מציב לאבה שמייחד הקדושה
וכשמקייס זלת נכופר מייחד מ"ו כח הס"ם וזקו לשונו למופקי מדעתו להשלים עם הס"ם שלא
יקטרג עזוחיו לפני ה' מדרבא לא יאבה כלום אפי' שלא קטרוג הס"ם זכן המציא לזקן וכנו קטן
שנוסם השחתה לריך השפעת כח הס"ם שמייחד במעשה זימה ר"ל ועוד לפ"ם הקדמונים שכר מציב
אבוה כמציב נפשו וקבע קובעיהם כפם ללא שייך בכופר שאין מעכין כמ"ל דכ"ט כל זמת מיבט
נפשם מ"ה נומניו ומכריון מבלתם כיומל"ל ועוד ניחרתי לשון הפסוק הכ"ל בחומש פ' נצבים :
דף ע"ח ע"ב הורלת שעה עמ"ל בחלק ב"ב דיש ב"ק ובחלק על"ם במ"ב שבת דב"ו
ושם תום' ד"ה שבועל נר' גם כוונת רש"י כך כיון דוריף קשה לרפא וגם ביחת לשון גלוי ודוק
לפכי הק"נה שאין רפואה : דע"ח מ"ב ד"ה ואד וקבת קשה מיבו קציל ממש דהא שוה
פלינו כמ"ש בסמוך בד"ה ומפקה : דע"ט הכהו עשרה נר' לת"ק פטורין אפי' שבים
דק משום ריב"ב נקט אפי' בשבע מפשמת קרוב למיתה חייב אחרון : דף פ"א ע"ב אמו
בתרי קטלי ותמוה מה קס"ד דר' מרא ואולי שכבר כהחוא דבלעם דלקמן דף ק"ה שדנוהו
במרבע : ושם ע"ש תום' ד"ה וכתיב נר' פיר"י תרתי ס"מ מיתור לשון נו יהיה וכ"ב
במום' שם : דף פ"ב וקבו דר"ם פיר"י הוא רמ"בת והכי ממרינן בחלק תמוה לקמן
שפם כהכא ובל"ל נדוחק גרסתו לקמן משום דרמ"בת וקבו דר"ם מבכח ימחורתא נר' בשם תמוה
מה שייכות לכאן ודוחק לגב מיתרא דרמ"בת הבא על העב"ם דהא בל"שה מזכר נמקומו לקמן
לכך ס"ל לפי"ר לגב שהזכיר רמ"בת נקט מה שאירע לרמ"בת עבמו ולקמן כתל לתרץ שלא אבו
יהויקם ומתרינן שם שקק ע"ו על תמתו שפיר מעניינא לגב דהכא בעל בת ע"ו שבתחון בכל

נעילותיו : וכן ע"כ תום' ד"ה היוצק לתני זמן ופתילה כר' ור"ל נתן זמן תני וצ"ע
ואפ"ה צ"ל דהתי צ"ל נתן פתילה דנפ כיומא נתצב בתרתי ע"ב : ד"ה המולח לא דק
כלומר נפלר לא חש התנא ור"ל דמלח עיקר בריית עולם וגם מעכב ולא תנופה והגשה כמ"ש
במנחות כ"ף ומלח מעכב לר"י גם : וכן כ"נ בר"מ וזהר בראשית בלומא דרשיעית ד'
מנפין ע"ג נ"נ ע"ב כוונתו בלם פני אדם ד' מנפין דמרכבה כמ"ש בזהר יתרו וחילופיהן בנולם
פני רשע ד' מנפין מרכבת הס"ם נגד ד' כתי עזז לכך אסור להסתכל כמ"ש במגלה כ"ח ומדוייק
לשונו גם אסור להסתכל בנלם דמות אדם דשע כפל לשון לרמז שהוא בנלם דמות הס"ם שנקרא
רשע ואדם בגיעל כמ"ש החזר לך תמהני לרבין חסות בית להו הלא לכ"ע ישראל עובר בע"א
ודבק בחצתו כמ"ש תום' לעיל דכ"ב וגם כ"כ מייב מיתה כדלעיל דכ"ו מכ"ש דשייך מלקות מדרבנן
לכך אגר' בשגם דקדוק ודיוק כשייהו ודאי לא מפקרו תינח ודאי מיותר ובמולח לי"ש בקט פתם
משתו לא מפקר אלא גם רבין מודה דאיכא נהו דלא מפקרו לכך מפק לתוריי' לתומרת בישראל
וגם כ"כ מייב משתעי בהנך דידעי דמקפדי ניחוד כשייהו אבל מדרבנן ספק לקולא ולא מחשב
בישראל בסתמא ובקונטרס מודה במעוט שמכירים דמקפדי ולכך נקט ודאי ודיוק ודאי לא מפקרו דפליג
שאינו ספק רק מן הסתם רובא כבולו ודאי מקפידים ועוד י"ל דהא בר"פב דע"ז מוקי להדיא
סעם מתני' שמניין אבל דבי תנריהם ס"ב תמהני המיק פליג ר"ל דהכא וגם רבין דחולין ולשון
מניין משמע שאינו מפקידין ואלא לבד בכתב לך כיון דאמרי' לעיל גם כ"ב פטור אל"ב שניר
מניין אבלן לתודיון ואיתא אל"ב וכפיר"ש פ' חיי שרה שהיו מקפידין מקום אל"ב ונוהרין בכדרכה
ופי"דבי נרכות כ"ד אדרבה לשמור בכוונו ולכך מייב כ"ב בא"ח כדרכה אבל סברת רבין דלא גזרו
רבנן בישראל לנקות מדבריהם כיון דלדלן לוקח משכני אצה דשוין לכל מילי לא מקרו ממש מקרי שפיר
וסברת אידך כשייהו ודאי לא מפקרו כלומר ודאי נם אתה מודה דלא מפקרו ממש מקרי שפיר
חיות וכר' אמאי יוכף לפוטיפרע לא תצך ממני אלומה כי אם אינך בחצר את אשתו הכל מיותר
דהמ"ל כתם אין לעצה הרעה הנדולה הזאת אלא דה"ק דלא תאמר דבעצך אינו מקפיד אלא
מיוב אחות הבא לא תצך ממני כ"א לותך ולא תאמר עפני הכבוד כיון שאני עבדו הקדיש אלין
נדול בבית יותר ממני ולא יקפיד כדידע יותר מאחריס רק ע"כ בחצר את אשתו הוא מקפיד משום
אחות : וכן לבבה קנאים פוגעים ואין מורין ובירושלמי אלא נרצון חכמים ופנאם
הורעת שעה הי' ע"ב ודומק דפליג ונר' דפנאם למר למדתני רבינו וזה כוונתו שהי הורעת
שעה כיון דכבר שעב ממנו והר"מנם כתבו וכן בהנה ח"מ בי' תכ"ה וה"שע השמיטו נר' שעמו
הלא שכיח שיבעול לפני יו"ד כ"א מכן שניהם השמיטו נם דינא דקנאים פוגעין במקלל וכיון
שבאה כתם מסתברא נם אחר מעשה וים לחלק בשלמא בעב"ום שריך דומיא דומרי כיון שנפש
מאמדתו ללאו ניקא לעשות כמוהו ולא שמעה אלא שוקא ומקנא מב"ב להצטדק ונם שנים אין עדות
כשמנה בזה בין ללאו בתורת עדות אתינן עלייהו אלין דין כ"ד רק בתורת הקנאות ליכא בשמנות
בתורה דהא דין עדות שנים נר"ב נגם מוסק כמשה ויהושע לא מהני להעיד יחידו אבל בשידך
תלינן טפי בשעת מעשה נכולו ומורך לב להכותו פתאום עד אב"ב שנתייצבו לקנאתו לכ"ם :
וגם אם ישראל הוא כב"ל כמו בשנת הב"ה ועמ"ש י"ד בי' קנ"ו : וגם נא יתרו
מי התיר לך בישראל בפושע עם כשמרים בסמוך ועוד מילן כיון שהי' יציר במדין נדנד עליו
היכן

היכן עדי קדושין ונקוטינן ה' קודם מ"ת שרי לנרש משום ד"ה שלמדו מלמותיהם נב"ה מ שם ועכר כניתרתי שם גם ניומף דפ"ד שעד מירוכין וקדושין ולנו המאמרים מנהילים הרעיון ומגדילים הלנות מן קלי הדעת תכ"ד נעילות ומה כ"מ כניסה מוזרת ומלנד ניאורנו שם נדרך המוסכל עוד נר' לתכיעת נרמיזת כמ"ם הוהר נספרם ויעל ז"ין נעילות שנתכוון להחזיק נו"ן כחות הטומאה גם ה"כ י"ל נגד ת' תגני עשו וכ"ד קדושי זוהה ס"ת זה לעומת זה עשה מלדים שער בקודם נמדר ת' שקל כסף שקולין כסופין מוכרת החמדה נג"ע וכ"ד קדושי כלה כלילות הקדושה נקרנת כך נמניכת כ"ד ספרי תכ"ך כא"ם נתקוניס כ"ק ובמתני' תנא שנים נגד שנים נבורים חגורי ירך מרב נרית בקדושה כך חלופיהן נגולם הטומאה עד שנעשה כניסה מוזרת היפוך תקון הקודם שכלמו ניכת נר יוכני מוכן לטהרה השלימות וזאת נס"ת מוזרת וירם תולעים ויפשם ולנות כתכוון נר"מ זוהר פנחס נוזה פאת מן הקדושה שפילת ומרנה שתין כרכין ע"ם נמעשיות דרב"נא דהייכו שנים מקנות נס"ת ולולי לא פלינת ומיפא מפ' לריפא נגד ו"ן כחות הטומאה ו"ן כעם שנים עם ד' כני עשו הוי תכ"ד ועוד תמיהות מוזנה נית סלה וקנר שלה למה נרמו כנד הקדושה נכנויי מהר"מ נחינת למה נם סלה וכתחזק נעורף הטומאה כערפה נמוזנה וקנרה כדרכה וג"לכ : דף פ"כ למר שמעל משום ר"ש ני"ד מכל השני למר שמעל למר ר"ש נ"ל נלא יו"ד כא"ם לקמן קולין קי"ג : דף פ"ד ור' ישמעאל סנר דנין הדים מהדיוט מהכני נל"פ ר' ישמעאל לשטתו מכי ליליף יומת מימות לתנא דני ר"י ור מיכה ור כיפה נכל התלמוד ובעירוכין דכ"ה ונלה דכ"נ ונ"ל כיון דליכא למילף נדדמי כדהכא וכתי' הס"ם בעירוכין : ע"כ פיר"ש ד"ה הניחא פלוגתא דר"י ור"ל נ"ל נני פלוגתא נכתובא שם דהא תרווי' כחוקיה ותום' נייכו על לעיל דע"ט שכתבו תנאי דפליני רק דנרייתא דחוקיה עיקר שנכה לפני מניו ע"ם ותי' ב' דפריך לר"י לשטתו וכן ת' הרמ"כא נתום' כתובת ולולי דנרייתם נר' ת' ב' עיקר משום דת' ס' לינו מנורר שהוא חוקיה נגו של ר"ם רק תנא לתר דליכא כאה חוקיה כא"ם ניוחסין ומסנרת שפי משום דנרייתא סתם מותניכן תיובתא כא"ם תום' שם ולא מותניכן מליך כמו תני רב יוסף תני מנשה וכן להדיא נחולין דף קמ"ח ס"כ דמניו ר"ח עיקר מוטב לאתני סתם ות"ל להזכיר שם נבו וגם נירושלמי פ"ד דע"ז נמאמר חוקיה נמנכה ומוכח לתר שם מתניתא לחוקיה פליגא ולא נקט כלל בלשון רומיא מהדדי כסוגיא דשלמא דרמי ר' ישמעאל על תנא דבי ר"י כא"ם תום' נפסחים דף ה' ועא"ל נחלק בן נון ריש יבמות : שם שפי' נפלים נר' פשום דא"א לימורת ליכא מדשוריי דלפי' עובר במעיה מכור כא"ם כזוהר פ' שמות ותתם משמע שפי' תוך מ"ם למפ' שעמא שמותר פומנת הבורא ולא מכעיא לרבינא לקמן דק"י שהוא נן עכ"ב משמע שנקלם הורא פ"כ נם לתר ג' ימים לשאוהא לשור להקשותה למיות כורא רק נתפילה שגא תתעבר שרי במקום מקשה מקשה לילד כהתם דניתהו דר"ח נפ"ו דיבמות דלפי' כשעת קשיה שרי משום רוחף ונם ר"ת נהוקוקה מסוכנת נלידתה מותר לנעלה לפרום פפ"ו ונם כשמשה נמקלה שריתוך מ"ם ולא תפ"כ דעדיין ניכו רוחף לגמף מן השמים ירחמו ולא תסתכן עוד וכמה כשים יולדת כנער וכשתנו לילד נריוח ולפ"ז ליכא סמיכה להתיר להשקות לפי' ממוך כתר פ"ם יום : ונם זה מומר במקלל תמהני עוד קומר מקלל בסקילה ומכה כאנק ונ"ל דלא נאת לחוכנת רק דסיפא מפ' לריפא כיון דצריך קנורה לכך נורס קומר במקלל

ומ"מ פרין לתני גם לומר במכה מכחת שלא בעמך : דפ"ו תלמידי ר"ע מהני
בינתות ס"ב קסבירי מעמה תלמידי בתרתי ולא ר' בחמיה וכ"ל בדוחק שהי' מכ"ד פלגים :
לף פ"ה ד"ה הכהו תימה וכו' דפ"ל כתנא דפלגי במכות י"ג : דפ"ו ד"ה ילפת ע'
דבריגו בחלק ב"ב ב"ק דף"מ : וגם סל"ה ור"ם תירגו למערף לעיל פסיק ריש' וכן
בשבת דמ"ח וכו' דס"ב לפי' הערוך פ"ר דלא ניחא אבי ניחא לפי' מערף ודלמי ובהר"ן מביא
בספ"ח שרגים בשם הערוך וגם מודה מערף ודלמי ודמה בדוחק ע"ש וגם מיבגו לפגיבי לא בערך
בבר ולא בפסק והא דקון ופילון חייב שיתכוון במעשהו וכשטת תום' ביבה ל"ג ובכורות כ"ה ול"ל
לחבל מערף כאן גרירה ממש שמכוון להפציר : לף פ"ו ע"י גבוה מכל התרגות זאת
שומרת קבלת מכמינו תורה מקיבי ולא תשמע לדברי הפלסופים גם מישראל המתנגלים והבל יפגה
פיהם ועליהם נאמר בלילוד מי שם ממדיה כי תדע ומה נדע מבר לא ידעו בעלי התלמוד וחבל
על דעב"דין חבל המדילה ולא משת"קין לים בדעתן יגזו לדחות בקנה המדה בהדחותם שיבושים
ומעיות פלסופים קלמוניהם וגם עליהם יעבר כום התרעלה בכל דור ודין זכרון טוב לרשזונים
גם לתחרונים ולף ש"ב להמלין דברי חז"ל בגד מדילת ותכונת שוא מן החכמים בעיניהם שמיבת
דחייב מועלת בחבר היתה הארן שמחה כמה מאות שבה וכפי"רש' פ' בחקותי שלא ישבאו בקת
ביחבה ומלמו שפרה טובה לבניגים וגיגות ופרדסים בשתלת גם בכל המדיגות כמ"ש ביון שדה
תחרש גם בחשך הזמיגים תרבו וחפרו כל תרבה עד אין מספר שבשפלה גבהותם ותולי זה"ב ביעשיר
כ"ו השב יושבי מרום קריה בשבבה ישפילבה עד עפר בדמיון שהיתה מחום בעיניהם עד שהשתמו
בה לעפרה בבבד ולף בשטת דקלח על ח"ה כבר דרשו בפ"ד דב"ה לשפלות ישראל בחרבן וב"ל
שמספר מה נהייתה מלכניס : וגם דבר שבקרו מל"ת ופירושו מד"ם עמ"ש בח"ר וח"ם
בתוספת. יה"כ להתחיל מב"ע וכ"מ בזוהר גם לשון במעלי שבתא דנקטו בכ"מ בערב שבת וכן
להדיא בשבת ס"פ מפנין וגם סגיף בסיפא דזוהר בסעודה נקט בלילה דשבתא וים סגיף להבך
פוסקים בתום' רפ"ו דפסחים סעודת שבת בלילה ולא מבע"י : תום' ד"ה דלמי תימה
וכו' להתם לסברת דבא זסיים ולידך דס"ל עד ניסן משום מידע ידעי ולסברת ר"ב לעיל דיו"ב
גם מ"ל עד פוריס י"ל דס"ל כך דק בפשוטו כמו שהם קבלו מרבותיהם כל חדר מי בדור
שלפגיהם מקובלים עד פוריס ככל פלוגתת דעלמא ולהו משום זלזולי דק מסיבי ולדידהו גם
בדיעבד לו במה שזמיגין לוקין דלא כסהדרין : לף פ"ט דלא כ"ע סזי לסהדותא ס"ל
לסיפך שזו למען יכלו להחזיק בתורה בכבון וידריבו בגיהם דס"לב לאו כ"ע סזי לוקין וסורב ?
וגם קשה עליון דתורי' תמה תום' על פיר"י דפלוגתא היא וכו' דממבשך לדידהו בחי תימה
מה שקל ושרי דהא לב"ע מסיק דתורי' ושיבי בלובב בריך בגד דפלוגתא ר"י ורבבן אלא דהתם
פיר"י קשר דתורי' הל"ל ופשיטא בך הוא דלא בתיב קשיבה דק ועזו ובובחים דק"י במשבה
דר"ם ס"ל בסוך המיס בחון חייב משום דס"ל הל"ל הא דתורייתא דמסיק אם לב"ע אהום הל"ל
ע"ב ע"ב לת"ק הל"ל מיבו תמוך כדתורי' וא"ב שקל ושרי בכא בהך פלוגתא אם בחשב כרתורי'
ממש וזהו כוונת רש"י לשון דתורי' אלא הל"ל דפלוגתא היא בלשבר בובחים פלינה לת"ק דמסיק
לב"ע הל"ל בפי"רש' אם ומ"ש פעור משום דס"ל הל"ל מיבו כדתורי' וב"ש ס"ל הל"ל כדתורי'
וגם במבשות דמסיק קשר עליון דתורי' ע"ב ס"ל דהל"ל תומר דתורי' ממש ופי"רש' לבשתו אם
בשתמצי

משתמטי למנחם ע"ז דליכא הלילא ור"ז נקט דמוריי לסברת ר"ש ולא כהר"מבס במזנה וכ"פ תום' סה דמיכא לפ' משתמטת' לכ"ל וניין מנחות קמי על קצר עליון ותולי בקושטא ט"ס דזכיה וכ"ל בוכחים ק"י וכ"ה נפי"רבי פכחים ד"נ ע"ב וכחים דכ"ט והוא ט"ס במנחות ד"ס : דכתיב גלה סודו תמוה לעז כל הנביאים יתנבאו מה שכתוב לנביא אחד ונר' דיוק לעון סודו כלומר לפי יכבד נבואתו מגלה סודו שהנביא כובש בסוד למחרים עיתרו בו והיי דרך משכית ולא דמי מה שהולכים אצל הנביא כשחוב בחתונת ומלחמת אחאב דבשלה לדרוש את ה' מתכוונים לכך וזורה נכוחה עליהם במה שעוזלים מהם ופשטע דקרא אל עבדיו הנביאים פעם לזה ופעם לזה וכ"מ בעדו הנביא הא"ש ומע למחר גם אני נביא כמוך הלא מגלה לכולם ולא נאמר אליו בפרט אלא כבר נבואתו שע"כ לא לכולם כאחד רק שנעכב שה"ל להודיע בנבואת עכשו שגילה לרבים מין דרך לחזור ניד למחר וגם ויאמין האיש להכותו הלא גם הוא נביא כמוהו ולא נאמר אליו למה נעכב שע"כ כדברינו ואחת היי שיך טפי לנביא העוכה כדי שיהא ויושע להיות מוכה ופשטע דקרא למחר אל לעתו כמי מכני הנביאים דמ"לכ המ"ל כתם למר לפים אחד כמו בשנית ויאמר אים אחר אלא להודיע שאינו נאמר תמיד לכולם רק להנדרם ממנו או שייך טפי לדבר ההוא וכ"מ בלקיקת אליהו שאמרו הנביאים לאליהע הידעת ויאמר גם ידעתי מה קמ"ד הלא גם הוא נביא ועוד לפחם השכו אליהו אלא פעמים שב פה וכי לא ידע שידע גם הוא שע"כ שאינו מוכרח תמיד ונם אפל בן השונמית אמר אליהע וה' העלים ממני ולא הגיד לי אף שהי שייך למעשה : דף י' ע"ב אר"י מכין לת"ח ע"פ בח"ר נדה ס"ע ותמהני דכולהו מייתו ת"ה מן התורה ובפוף שאלו נדוקים עפרא מי קיי המ"ל עפרא לפומי' דאויב מן המקרא משה להרן עין יבש ושאלו אי וכן לשדית בזוהר פ' ואתה וגו' להני תרתי לא המציאו במקרא הזכרנו להשיב דרך משל וק"ו ועמ"שבל בח"ה בן בן : וגם תרוייהו מן המקרא נר' דדייק היטב תרתי ס"ע מלא כתיב הנה תשכב שיתכן טפי להנך שוכב משמעות שוכב כבר מע"כ להורות גם עתידות וקס דמ"כ הוי כ"ל מיי ותקום דלא יתכן על העם הזה ובזוהר פ' חקת דרש כנך שוכב וקס למ"עה מתנונן תמיד בח"ה כשמעת דתנהר לסוהרא גם בלילה ס"ע ועל נקט פלגע עמ"ס בח"ר : וגם וכי מהרן לעולם קים והלא לא נכנס לא"י רמזון מיותר וגם שכית כלא קודם נזרת אי מריבה וכר' וזה שפי"רבי הא לא בגזר שיהיה כ"כ פי' וה"ס וכי לעולם קיים רק קבר שנותיו ובמירה ואת הוי נזרה יהמיך שייך למעמ יגיום חמת ועוד הא בקושטא לא נכנם מפני החמת ואין הקרבה מזיד משונה : דף כ"ח מסר להם אם עומלה פיר"ש כשוף ומעשה שדים תמוה הלא בניו היו ואפי' לאחרים משך בקדושה וגר' ללמדם לשמור מן המפתים לזנות לתלייהם דהוי שכיח בימיהם והוא למד מותם להאמיק בהלכות כשפים ושדים ולנבר הטוב מן הרע כש"ם הזהר על ירך מברם מצריפה וגם הסנהדרין למדו לא לנד לתפום המכשפים אלא יתלטו מידם גם לנבר מיוה כשוף דחייב ואיוה אלילות עינים דפטור : וגם מצל מנלוסמע מעמע להדיא שהגוף מרגיש בחבוש הקנר ותמוה על הגזרפין ואם פיתה כותת מכפרת יותר אלא יהגיש לך הגזרפין לפ"כ קשיא וגם דוחק הגולם יהגיש והר"מ ברמיוע בשיר תשמה מרוך מורגש מתוכו סבירתו שהגפש נלה נקנר להמיר קנת נגוף להרגיש ולשמוע כמו בעודנו מי מדבר כאולה ממורף ונשאר קשיותו לך נר' כיון שאין רמז במדרשים בדבר המוקשה הזה ושבע

דיכין לינס לנוף ולדרבה במדרש פלינ להדיח שלין הנוף מרנים בזה כמ"ש הר"ח בס ה"י פ"ד לכן
לחיכח שנס נמ' דילן מיכו סבר כך והכוונה לבוח הנפש לין חילוק בלבוחים שנס דין רלש בנהיגם
ע"י לבוח שנברל ומתחלף כמ"ש כאה קדמונים ועוד י"לשתכוונו כלן שוורקה בנוף דהיינו שתלך לקבר להביט
מנב הבויון כמ"ש הקדמונים על קשה רימה למת ועוד שליחת לחיכח מלן יימר להכח בע"ה רק הלשון נוף
לופר שיכול לטעון כך שלח יתיסרו וכן לשונו יכולים לפטור מן הדין לכך וורקה בנוף בת"ה ושו נדונים ביחד
דהיינו לפר התחייה ביום הדין הנדול וכ"מ קרליקרח על השמים מעל שהוח לעתיד וכן עיקר וכ"מ :
ושם המוכח הלכה מתלמיד לפני עוברין במעי לחק מקללין נר' משום דבמעי לחו ידעו כל התורה
וזה מוכח מחכן משכחו שכבר נתוכה מחעי לחו לחווי לקללו ועמ"ש מכ . ב"כ סופה דמ"ש :
דף כ"ב כל שים נו דעה כנבנה בה"ק בימיו נר' כוונתו שים נו דעה לחזוב הפסד מנוף נגד
שכרה ושכר עבירה כנד הפסדה ע"כ וונח יגרו ובלחר וונח תורה יכבדכי דבשו על הוונף יגרו
לעיל דמ"נ ותיובך בנין במ"ק בתוכה כמ"ש בנחמיה וב"פב דשבועת ותיובך שפ' עכ דעה להבחין
הפסד ממון לנדקה נגד שכרה מלח ממון חסר ועשר בשביל שתתעשר ותיובך שפ' בחין נו דעה
למעט ממון בנ"ח לרחס על הנריות פסור לרחס כיון שחינו מבין למלוח ממנו כלשון הנמ' מנפות
דכ"ש תבוכתו במלח פיר"י כמו בינה בחדם וה"ש כי לח עם ביכות הוח : ועוד לחר
הנוחן פתו ולח נקט פת סתם להורת מי שחין נו דעה מתלונן בכל ושין מרחמין עליו וזה
מתחסד מה"ט ונוחן לפני שפתו מדה במדה יסורין שהן עוכם שלכ תתלוננו כן יחזקו מוסרכם
שדרשו יסורין בחים עליו וגם לנפוף נולה במקום שחין מכירין מין מרחמין : ושם
ר"ש ק"ר יהויה ת"ה מה"ת ומביח מדברי קבלה נ"ל כדחוריי דמיש וכן לעיל ריבל ור' יוחנן
תמהני דה"ל מתילם ק"ל לל עפרם יסונן תשלח רוחך יבראון וכ"ל דנביחם קדמו ולעיל ויניחו
נפי קודש : ושם נחמת מבל הי' נר' דס"ל כל הענין דרך חזון כמו ביחוקחל מן סי'
ח' עד י"ב וברים ירמיה וכן נפ"ק דב"ב מיוב מבל הי' שנכתב כעין מעשה לאוסר וכ"מ בשילונין
ס"ג : ושם לריכס שעתיד להחיותן עמ"ש בח"ל שים נס ת"ה ברשעון נימי משים קודס
ת"ק ככל ישרחל וכן להדיח בשדל חליהו פ"ג פחיית המתים בין לימות המשיח בין לע"הב :
ושם מין שריך חלח נר' לשון שירים כמ"ש ז"ל לשחרית נחלתו מי שמשים עלמו כשריים והסכמה
מלין תמלח שמשים עלמו כשן : ושם קשתו נטערת פיר"י מחשבת ח"ל ובפי' לשון
משתכל ממש חינו מוליך ובפי' ב' נטורת ילו וספסום הרהור מחלים וכו' נס בפי' ב' משתני נסח
שחינו משתין כמ"ש בז"ק פ' יתרו עוכם לשתכל נחת נבר עיכנו שתן ר"ל והוכחתי בפ' כי תבח
כוונתו על המשבנה כמו המנחפת תחת לימה דרשו על שמהרהרת בשחר לשם במעשה שחם קיים
לי' בדרבה חיתת מסכרה דין מנק ונס מרפיותיו שם מוכח כך ולשכנו תדרשנו פ"ה ושמוש
משתכל ממש לר"י נקט לפני משבנה שהוח הסתכלות הלב ונס נשבע הרהור הפוך בפ"ק מים
נבוניס מדה במדה שבע נקב הורע רועם תמיד להפתח ומעכב פתיחת נקב מים קשתן מעט
מעט עד שנפתח ר"ל ויש לגרוס לפ יבקה כל הענב בה ר"ת הרהור כיפוף נורס עליה :
ע"כ יונק זהב רוחה תמוה מחד בנד תלים מחזורים הרבה הוי כה הרשע להרבות כ"ב ובר' שנס
רחו בחהב שכולל הרבה משבועות כסף ונפשות כך שבח וה כולל פרטים רבים וה"ב במדרש שמרה
נחדרש לדוד שלח משבחם טבי מיכך ויושבתי בסוף תלים ועוד י"ל כיון דשורת הנפרדע בשב"מ

הוחח

שהוא כולל פרטים רבים ועיקר היתור כמ"ש הזוהר וניתרתי לעיל בחלק על"ס פסחים דנ"ו : דף נ"ג בעין מתו ברוק טבעו תמוה כו' רב לשטתו בב"מ דק"ו הכל בעין מ"כ שביח טובא ומפי' במקום מצוה שביח הוקיק שאני גם בשמואל הגניחא כמ"ש פ"ק לפסחים וגם רב לשטתו שמר דדניאל חול למכרת נהרא רבא בטבריא דהיינו להרצות יציבה בתורה נהר הגדול ורחב ידים כמ"ש הזוהר על פקידת בתרות דיצחק וגם המקום גורם ענריה טוב ראיתיה בתורה מחירת עיניים כעין שדרשו נפ"ק דמגלה ומין טוב אלא הורה שהיתה מליחה מכמים ונקרעת רקת שגם ברקנים מלחים כרמון כדאמר שם ו"ע התורה הניל כפשו מן העין נמי רב לשטתו שם שמר והמיר ממך כל חולי זו העין רע אלא שלוט בעוסק בתורה ועיקר מדה במדה רבוי תורה ללמוד שנקרא עיני העדה שמחירם עיניהם וגם דברי שמואל ברוק טבעו פשוטו לשחוק יתבאר רק מפני בושת ישראל שטבחו הס"ה כדלעיל ול"נ שרקקו לפניהם כדרך המביישים ומלעיגים לכך ברוק הס"ה בשביל כך טבעו ענמן ונטמו להשבח טבעם בעולם שישכחו מפי הס"ה וכמו לדשנו להסיר הדשן ולכך שמר שמואל לשטתו שהלך לניחל להניח זרע מלכל בהמה כפי"ש כלומר לתקן הבניס לתורה שבשקעו בתאות הבהמית מגידול מבותם שהלכו מאחרי התבל ור"י שמר שהלכו למ"י והוליד מרע לזרעם מ"י נקט לורעם דמ"י גורם ברכת הזרע כמ"ש ביבמות דס"ד וגם להוליד זרע כירך בשורת דמחכים לתורה ולשטתו שמר שהלך לניחל להניח שורם ממרים כלומר לתקן ולהניח בבנפיו לותם שבשקעו במעשה מגרים כמזרים מלוכלכים ופריך דרך מלינה שתין יוצאת בלא חתיכת הלם כלומר שתין לתקנם כיון דתניקי נמינות כל דפריש ממינות מיית ומין תקון להוליד לגיולם כקטן שנולד ומשני זוערי חייתי קטנים דלא לנוקי ולא מדעת לנותם : ושם מ"ט לעגוב פי"רבי תשובתו לכ"ב דחייה בעלמא וכו' ע"פ הזוהר שפיר קאמר שניתן רשות נכורא כלומר כמ"ש בפ' וירא ד"ה וה' פקד כיון שניתן רשות מיבו לחנתין וקטרג השטן מה"ע ע"ב אלא י"ל מ"ט לעגוב שבא לידי סכנה ומימת מות וע"כפ מהני קטרוג שניתן רשות קבא בבגדיו ול"ם ינער נך הלא זה מוד מובל בלומר כחוד ערום בלא לבוש וניתן לך בגד טעכתך מעט רשות לחבוש בגדיו : ושם גזיס שתין הגוכת לכהונה כר' דהיינו נכריות כמ"ש בעזרא וקמ"ל בלשון זה שבתגיירו ומ"מ הן בפועלת לכהונה ובחיבור תשבנו בדפס גרושת וכ"ל גיורת : ע"ב שם עולם אתן זה ספר דניחל כר' כפל לשון אחר לא יכרת להוסיף שהכל בר"ה אלא יתבדוהו כמתפאר במסירת נפשו ואלא תקני למה לו ואלא להם כפי"רבי כר' משום דריש נחמ"ו להאי מ"ד שבסתרסה ע"ו מין שם טוב גדול מזה עיקור וסקול ככל התורה אבל דניחל בתפלה לימו רק תקון חיי שעה נקט בסיפא שם עולם לו בתקון ספר חיי עולם וכיון דבריאת נקט לה"מו טוב מבנים ובנות נקט גם בסיפא לדניחל אבר לא יכרת אלא יתבד ס"ו בבני כרת וערוכי משום דתולדת בדיקים מע"ע וניכר ע"י שבדו שם עולם כמו זכרון תורא ועמ"ל דע"ל וגם לוידך לסיפא ממש מודה שהי' שם טוב אלהים במסורת נפשם יותר מ"ש לשם ספר כדניחל : דף נ"ד ביקש לעשות מזקיה מגיה ניתרתי בזירת באלא ועוד כר' לכך מס סתומה משום נימי מגיה יהיה רומז ע"כ בשר מאמר פתוח שמרומז במ"ס פתוחה כמ"ש בשנת ק"ל וה"ם מכנף הארץ בגד עולם עשייה היכי דבשקי לרעת שרומז במ"ס בקרקע בקף כולל שמים וארץ ומירות שמענו בעשייה ומק"ב נרמז בדניק שם שדי במטטרון שמי בקרנו עולם

היכירה נבי לנדיק מדת בדית סוקיה זומר בדית שהמלך בשדירות לבו התפלק נכל ימי נעופיו
מן האדם ועמד בנדקו רק שעשה בבטול פ' משום לחומק בנין דלמ מעלו וחקר נהדי כבשי
דרקמנא כמ"ש פ"ק דברכות ולוה רמז רזי לי מור ג' רו שלמ יתנלה לחקור בכבשי דרקמנא
וגם נבי בחינת לדיק יסוד עולם כמ"ש בכבוני מהר"מק והביב מוי לי חורת השפע בלשון למודים
נקרא מוי כמבואר בזוהר פ' לחרי ובתקונים פ"ע ונקע כפל בגד שפע שער עליון ותתתון ופיים
עד מתי והביב עד שיתוקנו חמש בגילות בגד חומשי תורה ונקע שתים בלשון רבים הוי שבע
בגד עמודים שבעה ובלשון תרגום גקע בזוני ובזוני דבזוני שניתן יכולה לתקונים לבזו ולשלול
ותרגום לשון פ"ת כמ"ש בזוהר תרומה ומשולש בגד פוריין תליתאי תיב"ק ובקושטא כר' הטעם
משתף ונעכש מדה במדה משום לכתיב בשירת היס מי כמכה ולא כמוך להורת לשון נקבה כמו
לשות על ידכה כב"יכול חלב כנקבה לפתח בשירה הזאת לשון נוקבא כיון שיש לחריו גליות
כדרמז לקיה לשר לחיה להיינו דרך הזהרה והודעה לס יחטאו וכמשח"ל גאולה עתידה הביר
יהי' לכם כליל התקדש קג לשון זכר שפין לחריו גלות שמ"ב כיון שנטל רוח העומלה וי"ל
וכ"ה לנברכות לל"ב מבלתי יכולת ה' כבי"כל יאמרו ק"ה תשב כמו כנקבה והדמיון שאמרי שם
שער הרעותי כבי"כל הק"נה מזדה שנרם בחטא ע"י בריאת יהב"ר לף שהוא לשון שכר ועוכש
יאמר לא ישראל לא הן ולא שכרן וחוקיה חוא בהב"ק שיהי' משיח כמש"ל בחלק על"ם פסחים
דנ"ו וכיון שבירת מדה רמז נוקבא דלוי בשיר זה להורת לשון זכר רק כל זמן שלא יבא לפועל
לא בחלה נפשו לכך חשב שתיקה עדיף ונעכש בהא נופא להיות בשב וא"ת ועוד נר' רמז בחות מ'
לשמ"ם בזוהר ר"מ פנחס מ' פתיחת מלכא עלאה מ' פתיחת מלכא תתאה להיינו שער עליון
ותתתון ומשיח באדת דוד שער המלכות וה"פ לרן ממונה של הארץ ואגב נר' במאמרם פפ"ב
דעירכין כנור של מקדש שבע נימין ובימי משיח שמנה ולעה"ב עשר להיינו תקון עון הרשעין כתנת
עור נעשה עור גי' כנור זכפתם רוי תורה שפגש נכל התנ"ך כמש"חל ונס בתקונים כנור
מסטרת לשוריי' ויקור לתקן ע"י קודש המקדש בשבע שערים תתתונים ונוסף בימי משיח על
כשמונת יניקת ההשגה נס משער הביניה ולעה"ב בשלימות העשרה : ע"ב לחריב דיוק
שלמעלה תמוה שיהי' משוגע שלא כוונתו להטות ישראל מלמונת עומן ומשלא מ"ו נור ילדך תשי
כבי"כל כחדב לירתו למעלה בקודש מקדש כוכנו ירוך וכן בתענית פ"ק לא שבע בירושלים
שלמעלה שעיקר השפע מלמעלה למקדש וירושלים למטה ושכינה בכתל מערבי והיו עיני ולבי שם
ים לשון ס"ם שור מערבי וכדמסיק בפ"ב דב"ב עיקר שכינה במערב : ונס שמ
הב היינו לשמרי מבבי ים נוטרין לבא ונימא שלא לסתור דברי רב ובירתי נס בחומש לפיר"י
הסמיך זאת לנעשו תלולין שהם מסכימים יפה לף דפליגי רב ושמואל המ"ל כמו בפסוק ויקס
אלך קדם פליגי רב ושמואל רק משום הסתירה ס"ל להלר בי' לר ועוד ביארתי שם על לשילת
בהוך ועוד מילן בזה ל"ת בכל השון ולין כמוהו כמ"ש הקדמונים להורת שהוא בעל היכולת
כולם לשלר מעבכות כמו שעשה במצרים כמ"ש בזוהר ולכך לשר עתה ידעתי בי גדול ל' ועוד
בר' ל"ל בהא פליגי דבב שמא שמל עצמו לף שבבר במרין פירש מע"ז עוד לא נכנס בברית
שמואל ס"ל שמל בבר מצו וסברתו דלולי זאת לא בשו מרע"ה את ערלו ושמר רב
קיומתא לנפשי' שהתתון בעהל משום שנייר בפורה שגם מלביה וכ"ב לא חסר רק המילה היינו
לפי

דמעתי מבעי להו היכי מכוין עליל לפני הגר בשמרו הלא עד התורה כשם שת עליל ונס כר' רב לשעתו כפ"ו דברכות נרכה שמיני נשם מיכו כלום מ"כ הוי הכא נרכה ממש והמיך כאם יתרו נברכה לשעלה כיון שמין לבו שלם וחדודין בשערו מבל שמואל ס"ל כר"י שנריך מלכות ומיכו רק שבת בעלמא : לכ"ם נשתייר מעון כוב כר' שלא מיתו בשמואל פוקד עון אבות כיון שאו היו רשעים וכן בממוך זרע דוד כ"ל שהרשיעו מז וקטן יותר ניכול מה"ם : ע"ב מ"ל הקב"ה לנבוכדנלצר מלך נטושה תמוה מאד מה השאלה ותשובה וכר' דנבוכדנלצר ממונה על הדין היכיו כמ"ם הקדמונים שהוא ממונה בשעת נדיקס וכיוצא בו וכיון שנשתלח להשית הרשעים מה שחוץ לכבודו שהם רחוק ע"י השטן מלאך המות לרשעים מ"ל הקב"ה מלאך נטושה אם מתרצה בשליחות זאת והשיב רבב"ע נטושה משנת ימי ברחשית שנתמניתי על הדין וגם ז' לעושה להא ישקאל היכו חוץ לכבודו ז"ה מפני מרכות נדלו שני סוגי חרב וחיכו מלא מסמכתא שהכמיכו קבלתם זכר לדבר מן הפסוקים שכוללים לעלמא נרוב הדרשות נתלמוד דהכא משתעי בערביים כמ"ם ביעשיה שם : ושם מ"ר מבוה תלמלא מקרא כתוב מ"ש לאמרו מרא דמנדתא דא עוד תפס לשוכו כך בברכות דל"ב וגם רבו רבי יוחנן בב"ב דע"ז ושניהם ישבתי היטב במקומם אכן השלושי הלז הבי נכנד וכנד מאד לכל המעיינים מאד דחקו וכלחצו רבים וגם קלי הדעת יללינו ויחשבו תועה והנני מוכן ומזומן לבאר בע"ה נשפע הידיעה ובכוונן ההם תלמלא מקרא כתוב בעלמא דרך גשמיות על הקב"ה כמו עיני ה' לזכי ה' ויעזן לף ה' אי מפשר לאמרו לבאר ענין והיולא ה' במלין נפש ולא בחל ה נפשו רק כמ"ש הזוהר עיני ה' מארי דעיכין ממונים ומלאכים ואזני מארי דלודכין ממונים על השמיעה ויעזן לף מארי הרוחות והבי תשכחן בזוהר פ' תזריע בגלוח דהכא על גלות השערות כם הדין ע"ש דהיכו סלוק הדין וביעורו ממוני הדין מסטרא דשערא דרישא ושער הרגלים כלומר כל הכחות המכוונים למעלה בשיער גופא מלמא עד רגל ונקע דרך הידוש וגם לת הזקן לף שמרומז בנד מקדושה זה לעומת זה גבה מאד בתקוני דקנא יותר מתקוני רישא והמה מחויים כרישי' דעבו בעטפא דיתחק קנת לחיזה בקדושה ע"מ יכלה לותם כביעור חמץ דלעתיד לבשוע הר עבו ובילדתי נם"פ ויבלע בעבר מלכי מדום נגד עבר כתרין תתאין לעומת עבר קדושת כתרין עלאין לף גם בוחת גוף מלינת המאמר מבחיל הרעיון מאד ולכך לערוך מילן לגלות לבוכ הנא שרמוז על מחשבת סנחרב ותחבלותיו לשבר דימה בנכסו לעלות כשמים ונפל לתהום והללו לת ה' כל נויס נכם מופלא לף יאומן כי יספר וכבוא הרשע ונטמק נקוצר רוח ולבו דוי בכל זאת רשעים על פתח נהיכם חיכו חוזרים והקשה לבו בדבר גחוזה וגורם להריגתו לנפוף לשבר דומה נרוש לבבו שעודנו גדול לשל הקב"ה להרים קרנו לף שבכל חילו הגדול והרב לא נשתייר הוא לבדו גם חיזה מפיעתו לבבוד מלכותו שלא יתבודד ומשום נקטו מכמים במלינה לתי קב"ה ומדמי' לי' בגברת סבא במחצתו שהוא בבבד עוד וזהר הק"בה עמו כזקן מלא רחמים כפי"דאי פ' יתרו שבר לו כי לולת דהיכו כליותיו יועלתו עלת ה' היא תקום כאלו מדבר עמו מה לעשות להמליט מן המלכים ובדמיונו שהגיב דבהלי פחדא יתיב ובלבו טוען עמו ויועלו בלבו לב מלכים ביד ה' לדעתו הבכוכה בנפותו אני נפשך ומה לשני במספרת שיזוור מטנע נפשו לשכור מלפנים על הלומת שבבם שהוא ים ושערות הדין יתתוך וישלק ויבניע לפני המלכים ויספר להם רוב כבודו שלא

הק'בה בנם מופלא מלבד שהותיר לותו מהרג רב נם לכבודו השאיר לו קנת סייעתו לנחותם בסימא ועי'כ יודוהו ויבטחוהו זה הלום מאר המלך מהק'בה מפן ניקדו וממילא לא ירוס מים ידו לנגדו בשכיל נקמת בניהם ובמחשבתו תיך כ'ל יציב למריו מהיכא פייתי פי' מה זו סמיכת להניח סנגורין לפניהם מדרכה פן יכתם העם נרחותם מלחמה חוקה נטויה עליו מן השמים להשפילו ושבו לממור כי הותירך ה' לרעה להיות נידון בחמורה מיתתו בנקמת מדם עם עיקר לכבוד עצמו ונקט במחשבת דמיונו שאמר על להחוא בייתא כלומר התייעץ בלבו ליל לבית המלון להוועץ עם לוהבים הנותרים ובדקדוק הלשון יתכן לומר מול ומשכב מלאכי מדמו כנגדי לך דנקט בלשון פסיק מול משכחיהו פי' לוהביו מ'ל כנקט מתו מלאכי מדמו כנגדי שנתחברו לו ולבשו עצמן כדורבי שלומו במנוחתו ושחכי קשיית עקלו ועזו בקושיות ובירור טחינה קושי העצה היוק תקוס ומ'ל פכו לי מספרת בשלמתו היוק יגלח כחות הדין מנפשו שלא ימצאו בו לרעה ומ'ל טחון גרוח קשייתא שבעצמו יטחון ויבחר נגד עצת כל חו'ל עד שיגמור ויהכו לי' מספרתא בירור גלוח הדין ע'י עצה טובה וכל זאת לא עקטה מחשבתו ונעצה כמשוע כסיל בחוך הולך במחשיך עצת כולם לא עוכה בעינו וה'ם עד דאמת בתנועת מחשבתו לחוך שבחשכו מלורי עצתו ונדמה בלבו לומר לעצמו לייתי נורא שיעץ בנפשו נגד המלאכים להניח להם רשות מן התורה כה דברי כאן ולקרב דעתם ויחפץ ולא מצא להתנצלות מדרכה חתלי נורא בדיקרי' שהזקן מקום הרחמים נהפך לאת הדין ורעיונו יבהלוהו שמן מקום לנוס ובשעון ובלבול גייו לריעי' ודקרי' שהסיר מעליו כל עצתו ועצת חוכניו שהשכילו במות רשויהם מלפניהם להתנצלות זקן הרחמים והיינו דאמרי מכאי על הכסיל הפכפך ונחוך בלעוחיו גריר חותו להמשיכו בעצה שפיר לי' ואיתלי נורא בדקרי' לנצלנו בסתירת בנין עצתו כשוקו לכסיל בשעון יהגה וגם לדבריהו ה'ם משכח דפת ואמר הייכו תלחם רבה דשוב' לנא מין משוגע בעולם שיאמר על עץ רקב שם תלחות בפרט שידע שהוא עץ התיבה רק דנקט בנפשי' סיומת טבת במציאתו מיד דבר קודם מן מלפים שבח ודאי רחמנא מתרחש לי' נימא להניחו כמו שהניח לנא ולשון רבה דרך גם שלא בטבע וכמו ויקרא למוכת תלדי ישראל ונ'ם בשלא ויקרא שמו ה' כפי כלומר זכרון הם'ה וניפיו לכך נקט בסדוך תלהיו שקראו בשם ה' כדוב מכוב ופנה למעלה גם לחרן יביט בשתוף ע'ז כדר להקריב בניו לעומת הבלתו בשביל בני המלכים וכמו בח שהקריב בנחתו : ושם כשחתה יוכח לבשל פירות נפ' משום דנבריחל המוכה על חם חוס הטבעי שבריך לבשל פירות ולהזכיר להם מכות בכורים וכ'מ שם במלחמות תכופה להזכיר תנופת העומר שהיי בשבת וכל העטין ביחרפי ביעשיה פי' ל וגם הסמוך ויחלק עליהם כפיר'מי לייידי דלילה דסנחרב קנת דוחק וכנ' להמתיק מתי שהכם ע'י נבריחל זכן בשבועם מלאך לילה שמו והביא פסוק הלילה אמר הורה נבר הוא נבריחל כמ'ש הזוהר : דף נ'ב כ'ב ספר דבלחון ובשדר מלייהו פ' כ'ף וכ'ל שהי' מזרעו : דכ'ו ע'ב נגה היכלא ודרכו משמיח ובילקוט טיכה שהי' חנמחל הנביא דור ירמיה מבניא שר העולם והנגה ירוחלים למעלה ומן השמים נשעו והורידו : ושם שלא להו בקריבא הוא והדר אתי תמוה שנעון כוה וכנ' כוונתו מפני מלחמת קטרוג עון ישראל סילק מהם לפי שעה והדר אתי ויכתם על הרעה שלמו כי הלך מרחוק סילוק לגמרי כחשר שמעו והביטו מפי הנביאים מזון קצה הוגד להם בחביבות ומ'ל מיכא נדיקי שמקרעים נו'ד ומ'ל שמן נדיק ע'ל

וז"ל שאין כדיק וה' שהרשעים ישובו ל"ל שקבע זמן ומשו שלא שבו בתשב נו"ל ע"י כניסים ומעש כדיקים וכניסים לא יעיל נגד רוב בנין ומכין : דף כ"ו שלשה בחיבת הדעת עמ"ש

דף כ"ו ועוד נר' אף שהמליצה בשלשתן כפשוט יש להעמים שרמזו דרך מוסר על כדיק ובוכוחי ורשע דהייכו כדיק ככפיר יבטח בנפרת נפשו נערב יליך בכי ולנקר ריבה וכדיק וכוסע תשועת ה' כהרף עין ובינוני יוסיע בחיבת דעתו מהבלי עולם ופיבה לבו לתורה ועבודה והרשע פתאום יבת לילו וכן בעיוב ק' ו"ק יבלעבו ממקומו ובתילם ל"ו ויעבר והבה אינבו ודמיון משיב נוסל ישראל לגמולת רבות לעות כדיק ודמיון מליצה מבאי מבת חיים ע"י התורה לבינוני ודמיון עק"ב עקר בית כמ"ם בתקונים כך מדה במדה לרשע נעקר פתאום : ע"ב מלחמות תניבם תמוה

ופי' מהלשת על המלכיות ואוסף מיל בר"ת תנין בוגר כוגרי יון בשר הוא פרס שחומתו כשר כלעיל ד"ב וחרבעתן ילחמו וע"ז : דף כ"ח פיר"ש ד"ה שקולין פי' ק' לגול ופי' ב' ליוקר ופלגון מוקשה וכר' אם לגול הוי לשון שקולין ושון שלין מדקדקים בקבלת השעל ואם ליוקר לשון משקל הכבידות : ושם אין ב"ד בא עד שתכלה פרוטה ומיכך שלא יאכל דג ותמוה שיהי' כ"כ חרבן עולם וכר' דמשמעי בלותם הימים לחר שיגלה המשיח חוזר ותכשף שיהי' עת צרה בעולם : ושם משיח על סמרא משלח לי' כוסיא תמוה אם לשון מה כ"מ וישבתי בח"ר ועוד נר' לפמ"ש הזהר ר"מ פ' לחור לית דרכא דמלכא למרכב על סמרא שלא על כוסיא כל"ק תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה וזהו שסבר שניהו מלך ממש רק כעני ורוכב על חמור ואין כבודכם בכך ל"ל שהוא דרך עגוה סיור בוכוי ליבון עון ישראל ופי' מי ניתי לך כלומר אם לא ידעת שבוהג הכנעה בר סיור נוכוי לבדר ולבן כתמיס : דף כ"ט לבני בניתי לאברי לא בליתי ואילך למלאכי השרת לא בליתי בר' פלוגתייהו ופי' לבני בליתי בתכילות לבד ולאברי בחינת העולמות שתם אפי' שרפיסו וחיות שבבריאה אין יודעין ור"ל אמר למלאכים בעולם היניהו לא בליתי מכ"ם ממוני עשייה אבל מלאכי הבריאה שהוא בסא יודעים וע' תקונים כ"ב : ושם לעושה פרקמטיא ומהבה ת"ח בר' אף דאיכין מהבה נקט פרקמטיא לת"ח לחיד וקבוע בעירי ומהבה לת"ח עני עובר תורה ורמז במשלי ג' עץ חיים למחזיקים ותומכיה מעושר ביתא לבים ואיבא יחיד דה"מל מלוזרים וגם בפל רק מחזיקים עושה פרקמטיא לת"ח קבוע ואיבא שבידך תמיכה יחידה לת"ח עני ותבן התם פירות בע"הו וקרן לע"הב ות"ת בגד כולם לכך נקט מעלה יחידה התומך ת"ח עני אפי' פירות שמורים לע"הב משום שהסכ"ם מרוצים שאינו מוכל הכל בע"הו והזרה לע"הב כולו לאחדות ועוד ייבתי בפי' הת"ך שם : ושם ע"ת בפני כלב פיר"ש כלב אפי' בר' כוונתו בקום מיקורין ורעב ופי' ב' שלא יתביישו כוונתו כמ"ם בינה כ"ה כלב עז וניאמרתי בח"הב ב"ב שם : דב"ט דבר ד' זה זה המגלה פנים מבאן לר"ת המבזה מועדת בני תמוה מבלן וכר' דאמר בסמוך דבר ד' זה זה העובד ע"ז אמי תמוה אם צריך רמז לבל הפי' משתעו בהא דק לפ"מ בח"ק תלילי בספס בעושים בעתונם בממון ועושים ע"ז בספס והמקיל במלאכות חה"מ בחי משוש רווחא דממון וה"ב לא"ב שים בידו תורה ומ"עש לא מהבי דע"ז שקול בגד הבל וגם זה"ב בספסים ק"ח המבזה מועדת בחלו אע"ז ע"ב בדברינו ניחא וגם בסמך למגלה פנים דמורה התירא דוקא מקרא קודם לי"ט נופא וס"ל בל"ע מלאכות חה"מ לתוספ' : דף ק' ע"ת יוחנן מפני מה נאבד גפוי תמהני בעצמו אמר לקמן דק"ו שמעת והתעית בניס ודוחק

שיהי' ואת הסיבה לא קרב ומ"ו וכו' להוקשה שמכה עם דומה ומיהך שמתחלתן מפקורסים היו כלומן אפל נחוי קודם שרפאהו אלישע לא כמצא בו רק פרישות להדפה ה"ל להורותו להניח שלא ימנה עם אלו ומה"ט אפקא לרבו בשמו מוכחא מלתא שגם הוא מפקורס מעקרא כל"ל וע"ל כוונתו על עזבנו מן אלישע תדבק צרעת לעולם ואלישע לא ידע עוד מזאר פעמים מ"כ כדי בזיון וקלס לעונש עולם מה כולי האי רק אפקא לרבו בשמו והמבוה ת"ח מין רפואה למכתו כשגם תמוה עוד דפסוק זה אחר שנדחקו ממנו אע"כ ל"ל שהי' רגיל בכך ואלישע בשביל שמוצו לא הקפיד ועתה שנדחפה בפל תורתן אחד לפרש"י ועכשו אלי רפואה מה"ט וגם לקמן נקט חזי דפרש צרעת הרגים שנגוד עליו מן השמים צרעת לעונש גשות רוח אקרא בשמו כשברותא ומבוה ת"ח מגב לורחא החזק מה"ט לעולם : וגם לכל נדיק

ג"י עולמת רבים נוקעין בניחורו ותמהני אם העולמת שוין הלא נדיקס מיכס שוין ובב"ב דע"ה כל מ"ח נכוה מקופת חברו ואם העולמת מיכס שוין מה ב"מ במקן כשיהא עולם אחד טוב מכמה אחריס וכו' להדיא בר"מ ווהר פנחס שית בר כך בירית תלת מאה ועשר עלמין הה"ד להנחיל אוהבי יש כפוס דרגא דלתקרי יש מלין ודא מכמה עלאה ואית ב"ב דלא ירת אלא עלמא חד כמה דתוקמה כל נדיק יש לון עולם בפ"ע והכי ירית עלמין כל ב"ב מישראל כפוס דרגא דילי' ע"ב דמוכח המספר משוס בחינת מכמה יש מלין ומ"כ כ"ה דלא יפלגו וגם מ"ח להעמיס כפשוטו ע"כ כוונת הגמ' כמי לכל נדיק ונדיק מן החשובים בני עלייה ומיהך נדיקים החמעיט לא יחסר מעולם אחד וכן לפי ערך עולה לנדיק החשוב ממנו שבי עולמת ויותר עד מספר ג"י וזה המלמר קנעו בפוף מסניות בשם ריב"ל והסמיך המלמר לא מצא כלי מחזיק ברכה אלא השלום עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום והוא מחזיק ברכה קנוע בתחלתה בריאות פי' המדרש פתח בשות ב' ברכה ותרגומו בקומתא דהיינו בולס בקלמה עשית שהוא תחלת היס ולעומתו מכחיל בחשבון על ג"י עולמת מים כמתנת ידו אלו אכן מיכא תנא דפלג בשותיות דר"ע שות יו"ד וכתת להם בחומתי יל ואם לכל נדיק ג"מ עולמת כמין אם ואוני גם כוונתו מן החשובים העילה שבכולם ומיהך לפי ערכו וגם י"ל רמיוא מהאי קרא לוהבי יש עם המינות ואותיות ג' אם שה"ת ואותיות אמן שמ"ג וגם רמו גי' חלק לנדיק עה"כ : וכו' שקנע במשניות לכבוד רי ב"ל שף שהיו תנא כיון שוכה שלא שלט המות בכתובת ספ"ו וכימי כ' שמעו מרי"כל ובמערבא משמי' דרבה ב"מ ועמ"ש בח"ל : דף קלו התורה חוגרת שק כו' שהוא דרך אבל ונעיון מוס לב כמן, שק שעים כסותם ביטול השפע בהשגת התורה ועוזין ככבור מכ' שלין מביכין ועוד מילן שכתתי : וגם פיל"ש סכין דסיבה כשתי' ומין בכך משוס רפואה תמהני בגד מתני' שבת קי"ח ומי' שכ"ו וכ"ל היכא דמוכח לרפואה שלני עמ"ם בב"ב שבת דפ"ו : וגם ספרי נדוקים וגן סירת ובח"ת סי' ב"ו עמנוחל ובירושלמי נקט עוד גן לענה שכל ספרי מירם כקורלא בתגרת ע"ב וכ"ל הטעם דלא משכח כ"ב שלינו דבכי חזק וגם המוכחא מלתא דקרא וכיכר בימיהם ואף דגן סירת ח"ו לינו מינות רק כוונתם במבלה ימיו בהמנחות מידות כלנו בלבות שחוק אבל הספר עצמו קריתי ושניתי בילדותי מדרש גן סירת נראם מאחים שגה ואלו המידות המם פתיחות המלמרים ודורש מוב ע"פ התורה כסגנון המדרשים וכיוון אחד כשאר בוכרוני והבאתיו בפ' ויאלא ומדפים אחד ליקט פתיחות החידות וקבלם בפ"ע ולא טוב עשה

ובתקונים ס"ל דרש רשב"י במאמר בן סירא עומק נפתר וקליתי במדרש שהי' ילמיהו הנביא עומק נספר יבילה יבא בת קול תרב על הנדים מיד הלך אצל בן סירא ולמדו ניסד [ויי"ש שהוא בנו ושמן מכהו במיבוד מ"מ על מ"ע ס"י ק' ובח"ג ומי זה למר ותהי גם לותו המניד מפי השמועה כשיחת בשים וכן תמרו על ר"ו ור"ע ולהדיא בגמ' מכוה דר"ו ואכוה דר"פ מוכח שלא בתמבטי ומדהא ליתה הא כמי ליתה] ובילקוט רלונכי בריש מבוא בשנוי קצת : ובתקונים ע' הביא גם מאמר עבדנן ולדקן ומוכח כדברינו שלא הרחיקו רק המבלה ומן בחידות אבן עמכוכל מלא ניבול פה ושומר נפשו ירחק וזה"ש בש"ע אל תפנו אל האלילם : ע"כ גדול עוני מנשוא אשים רבוי לעתיד תמוה היכן רמיוז ועוד למו נביא הי' ועוד ק"ו נגד הבחירה וכו' כבישרתי בכמה דוכתי בשיטת הדבר אל המועל בבני אדם נקטו הכי וקין על פתח רבים קאמר והסנגון כך להתעוכה בברית קודם עולם וכתיב בוטח עון פי' הזוהר כי' פנחס סליקו דמטולו פי' כמו לדשבו להסיר הדבון אך מה ג"מ המ"ל מוחל עון אלא לאמרי' בפ"ח דיומא על רשעון וכני ושלישי מוחלין ולא ברביעית כמ"ש על שלשה פשעי ישראל ועל אחרבעה לא אשיבנה וקאמר פעמים שלא עם גבר וברישא למרישא קס"ד דוקא רבים אבל ביחיד גם בשלישית הוי מוחל ע"ש וברוך להבין למה ניסוק אדעתין לחלק וכו' דה"פ דהזוהר מבאר זאת לרבותא דפעם רשעון ושני מוחל ואפי' בשלישית תלת הוי חזקה ומוחזק בטומאה והוי כבי"כול כמשא לפניו מי' מסלק המשא ומוחל וקין חטא רשעון שניזה העבודה והניח זרע פשתן ושניח שהתקלף כמ"ש למה תרה לך ותחת שה"ל לתלות בעון ויאר לקין מאד כמבעט ושלישית בהבל וכיון שקיבל תורת התשובה מאניו ושמע עוכשו מיד אחור אחתם ולבבריכו שפיר קאמר על שלשה לשון משולש כדאמר בפ"ג דמ"ק אחור בן בנוי וקללה ואבועה ותשב בלבו דוקא לרבים מוכל גם בשלישי ומסלק המשא הן כבוד לא ימשם אבל ליחיד בשלישי דמקרי משא לא שה"ם גדול עוני מנשוא כיון לרבים ונקטו מכמים הלשון כיצחק שעברו שלשה ע"ז ג"ע וש"ד שהיו שלשתן בעגל וה"ה בעדרם שנתעורר מל"הר ע"י קין ואמר כך גדול כח התשובה חשוב מה קס"ל רק שגם הוא טעה כיון שעבר שלשה כמשא"כ בפר בעיקר ומשוך עלעתו ונרם המות סבר שאינו מצוי ליחיד ומה"ע י"ל שתיקן מומר ליום הזכות כגד שלשתן תלת שבתין כמ"ם הזוהר דמעלי שבתא ופברא ופניא ג' בחינות הן ועוד יש בריאת דקרח ומרלקין מאד ויפלו פניו בפל וגם הק"נה בפל למה תרה ולמה נפלו להורות והו חטא בפל שהרה לו שבלטער גם הלהר על מדותו ב"ה דהייבו ויפלו פניו שבפל מלש מלדים בבח הלהוד מאר השבינה לכך ל"ל אם תשיב שלת פי' בתקונים כ"ט נמי שמואל נושא משא משלוי ע"ש מה נמ' רק כדברי בו שבבבר ג' חטאים והבטיחו דמהכי תשובה וע"אב בהבינת הבל שאמר אחור אתה אמר לרך ודוי גדול עוני מנשוא חטא רביעי גדול עוד ממשא השלישי לכן התחנן הן גרשת תותי וכו' : דק"ב מלי לאחר שה"ל הק"בה תוור בך ולפ' לתכן המקטיע רבים אין מספיקן בידו כ' דהייבו שקשה לתקן לאחרים שהחטיא מבחון מוגי לעלמא ומבחון מתו אבל הבא לייך לאחר בשמוך כמ"ש תום' ניטן סמ"ך ומיד שבשה העגלים הי' מאמר זה ולפ למ"ל אחב מופלג בשהמלך שב ממילא כולם חוזרים ומאמר הי' קודם שמתו מן התוטפים : דק ק"ג ע"ב כל העובר ושב אל הלווים מקומו בעלם וכו' כמ"ש תום' בשנת קכ"ח לנקט ומבי מובת הפסוקים בשנוי לשון כמו ונתן הכסף וקם

לו וכן נפ"ע דנרכות שנאמר כל התלוות תחר הפה נקט משום דכתיב כאשר פתר כן היה
וס"ב בשופטים שם כפל ומשלם לשון ביאה ויבא עד בית מיכה ויבאו ויבאו ע"ב נרדם לפיאנת
שלו כל עוברי מורם כפנו נשם גם המה בלו תחריחם ונתפרסם ביתו בשם הלוי מבן ביתו
כל העובר ושב תל פלווים וקרלו כל ביתו בשם המנהיג : דף ק"נ שיצא מפתקה
של ירושלים כפיל"ש וגם י"ל לשון מכתב ממש תינת ירושלם על הירחה ושלימות :
ושם תחד מכ"ד בליטרא שנל וגם קרי"ם לשחר כ"ד דורות שנשה נר' רמיזת ניום מקדי כיום כ"ד
שעות : דף ק"ד פיל"ש פרילא כך שמו מלקדקים פשיטא וגר' דק"ס וקנו דר' שתם
פרילא נפרד בדרך רחוקה מסביב ושבבו בגלגל וכיון שהי' מלך בדרך נפרד ממלך ב"ש
שלא נדרש מומן רב נקט הכי קמ"ל וקנו דר"ש : ושם מה כוכם דכנש לשחי'
תמהני בסי' ל"ו בדרשה נמי כתיב מה דרש בי' וכי' דנקט דומיא דשחו אניו שלא ניקב מות
להתקדש השם ע"י ונכנו הנדיק ניתן מות בשלהן במעשה החוח ונתביים רבשקה המומר כשחו
הרשע שנתן מות בע"כ ז דף ק"ה ע"ב ויסטבר בפיו רמ"ח מלאך רי"ח תכה ובוזר
פי' כ"ה תדבר מדת הק"בה הנקרלת כה ליבר בפניהם וסברו שיונאמפי בלעם הפשוט כבהמה שמעיון
תכה בשיה וח"כ נתיישב שניהם ילדק וגם הזוהר בכמה דוכתי פי' מלאך ה' לח שכינתא כלומר
מלמר עליון ממדת שער המלכות הכללות בשם שכינה שכן יש וכמו בסנה וירא מלאך ה' מתוך
הסנה ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה וגם יש כניף גרסת ישינה בחיבור מקור חיים רמ"ח
מלאך רי"ח הק"בה ע"ם לך טפי נר' מתוך שנמת בפלטופיא לגרסת המזיק בגרסת מוכנת
וקושט מילן טעה שנכתב תחת תכה הנה שנעתקו קנמרות נכתב והמה ע"ה כל החלם לכותב
וכוזב ותחריו החזק ע"ה נרשמון זכבר בר"ת הק"בה שהרגיו לכתוב הב"ה ועמ"ם בח"ל דיש
ב"ב : ושם מה עובו ביאלתי במלחמים בתורה ועוד מילן מהיך יעקב תחל ערשי
לבינונים משכניתיך קבועים ישראל ת"ח כנחלים נטיו להמזיק לב הבינונים לתורה והת"ח עליהן
כנטות עלי נהר בנמיאת פרי תורה ובמה דבייס פתח כאהלים נטע בג"ע לת"ח כארזים עלי
מים לבינונים : דף ק"ו ערומת פנעו ואילך שנתעסקו בשטות ביאלתי בפ' בלק
וע"ל ערב רב הם עיקר חוטאים כמ"ש הזוהר ובהם ערומת ממש ויבראל בשטות בויין פיעור
וז"ה ויחל העם לזנות אלו ע"ר ישראל לבעל פעור וגם י"ל דלא לאנס נקטו לשנא דחיקא ערומת
שלא נוכל כלום רק פיל"ש דחק ותקלון בגופן דק להורת שעשו בערמה ותחבולה לפתות
ישראל ע"י קסם וכשוף כמ"ש מדרש הנעלם רות על דבר פעור דיבור לאנשים ממש ע"ם וים
לרמז עוד ותקלון קריאת הלחם בפיהן : ושם יתרו שבוע קשה מה טוב בבריאתו
ונר' הכוונה שהוכרך לנרות בשביל שהיבר טוב כמ"ש בפ"ה אך בזוהר ר"פ בא כתב דאיוב יען
לקחת ממונם ולכופם לעבדים לכך נידון ביסורין והבא לחרינן חיוב שמתק ונר' דלא פליג
ואפשיט מפיל"ש בלעם שיען בכל הבן הילוד ובוה שתק חיוב ויתרו דיבר טוב הוכרך
לנרות מידת פרעה והוי לחתלת לחוב שיבא שם לא יעבו לרע יהרגהו לכך חמרי בעצת
העדים שתק ולא קנף פרעה מ"כ ליכא לחתלת למפרע מזיון שתיקה יפה זמן קנף ומשתמע
ידע ככר כמומי המלך בחיבו יודע לייען יפתוק : דף ק"ו נכוזר כותי ובמדרש
ב"ח תילם י"ע לענני כותי שתובע מעט מעט ע"ג : ושם תחלה קרלו דבו נר'
שהעם

הטעם כמ"ש בסדר שהו זוטא פי"ו שלמ"ב ב' דכריס כשיצת תרון בכתף וכריית שיתין ונאנות תשיב דבר אחד וביארתי שם טעות הר"ע ור"מ שכ קבלו בהר כמוהו ור"מ תלמידו שבתעלה ממנו להלכה כדוד נכ"מ ועף דבתמלה הוי חבר כמאמר דוסא וה' עמו נכ"ג נהג עבוזה עד שהרגים שהחשין יום יום : ושם עתיד שלמה בנך לומר בחכמתו נר' פי' חג בחקו על גוף המעשה והולך גחליס קירוב חדודין לכך נרשיע שריפה ממש ובסופה כוויה בעלמא ומ"מ נקע הערפה בנגדיו לבל להורת פוסעי ישראל אין נהיגים שולטת כמ"ש שלהי מגיגה דהייגו בנפשם רק בלבוש הנפש שמלבישין בשוכתיהם כדוגין על שמכפסים בגדים הנוחים כמ"ש הקדמונים : ושם ג' מלכי קבלה תמוה פיזור שפרו בבה"כ ובה"מ וכר' בתילם נ' הכית כל מויבי לחי פי"דבי מחפופל מכת חנק עדיין קשיח לשון רבים ליחיד אלא שמרמז גם דוסא שפתח למודו הוא מכה גדולה שהיגו בא ותלמודו בידו היגו מגין תורתו מן נהיגים כתיקר והלימוד מיוחס לנחי כמ"ש בפ"ה דעירובין לחייו חבן ללמוד תמיד והמלאך פרפס שריפת נשמתו שכל בעלי רה"ק שבבה"כ ובה"מ רמז פיזור לפרו למען יוודע שלא יבבל מניהנים בשביל תורתו וכ"שם בחולין פ"ב רוב נדיקים נמוריס משתכחו בבת בכשתא תשתו לפתח ורמז שכי רשעים שברת גם עליו לשון רכיס דוסא ועוג שכי ר"ת שריפת נשמתו יוודע ועוד מילן בשלם אלו בגד עון לפ"ר שהוא בשלם בניפס רשעים וה"ם בעירובין ט"ו האומר לה"ר מגדיל עונת בגד ע"ו ג"ע ג"ד תמוה דהמ"ל שתם שקול כאלו מע"כ להורת בלשון מגדיל גם לאחרים המקבלים חלקלקות פיו חוטא ומחטיא לכך אין זו תקנה כדאמר שם ויש לה"ר מתוך הגאוה שאינו דן מכרו לוכות ולאחוב שיודע יותר ממנו מפני נאותו המתנאה כע עו ויש לה"ר מתוך בהפקרת ניחא לי' לאות לנו בנית רבנן לפרפס קלון כעם בכהן כמשל כנ"ע אשה זונה דניחא בהפקרת ויש לה"ר להתכבד בקלון להלנין פניס כמשל כפ"ד והרשע הזה כולהו אתניהו בי' לכך נודמנו לו לשון זה מורה ויפון כמעשהו ופעלו הרשעון בגד הגאוה בחכמתו ותורתו שיכא למודו ושכי בגד הפקר לפרפס זה סיים ת"ח גדול רשו מקולקלים מעשיו וע"כ גוטים קלי הלעת להפקר כוונה והכשמה נקרא בתו של הקב"ה כמ"ש הזוהר כי יפכור איש בתו לא בשמעת והקב"ה כהן ובת כהן בטרפה לכן שרף בשמתו ועל השליחי להלנין פניס שביש בב"הב וב"מ מיסוף שבני קריס יורו בתן לבוגס זת"ו בפניו ושלא בפניו לכן פיזר שפרו שם למען ישמעו וייראו : ושם מבניע' דעב פי' יותר מהכרת עבעו וגר' קיום המשל כלות הסובבת בניהה לינוק הנמנוס שם יפתח מעט בשיעור כניפת לחם מיל חוזר לשחוריו שבל בשיפתח יותר מנורך בשאר פתוח כך בשנוס הטבע בפתיחתו דרך הבתחים שדרה כליות בניס לא ירחיבו יותר מהכרת הנורך שבל בשפותח יותר משיעור בשאריס פתוחי חוטם המשבל בשעת מחשבה מתעורר בשוק ורמז שבבת זרע בר"ת שדרה כליום בניס תופסת זריעתם רעב עוד : ושם קיים מי' עונת תשהי דכתיב בכל ילף ועונת ת"ח משבת לשבת לפי' בהרבה בשיס כמ"ש ביבמות דמ"ל עבה טובה דבמטי' עונה לחדש ס"ב אין תפלרת בנוסף ופ"ל מלך שתני ועוד בר' לפמ"ל בב"ב ובח"ם מ"ק סי' ר"ם מן הזוהר עונת שבת דוקא קפידא בנדיק בים לו בשמת מניות ועוד פי' בזהר בנדיק כזה נאמר לא יאונה בל מן ואם פונם היגו עונג רק שמתלקת בפם מניות עד שיתקן ובשבת דוד בשתלקה תותו זמן בנויפתו שגם בשתלקה שביכם בדאמר הכא לבך עונתו בכל לילה : ף ק"ל בשתני ר"ת דוסא לשבת

דור המדבר ועדת קרח וכופף עוד לשטתו בפרקי ר"ל פי"ג נקט כולם לשנא כדורבי רשומת
דלעיל דק"ד : ומס פירבי ד"ה נשמתן כשמת עלמן שריפתן תמוה וכו' דהמיומס
עונתיהם מבערת מם גיהנם כמ"ש הקדמונים ודייק רוחכם עלמכם מם תאכלם ובירושלמי כתן
בשעה שמכניס הרשעים לגם מומרים הוי הוי וכשמכניסן לשלג מומרים הן והי ע"ם תמוה ועוד
בערוך וה מביא מדרש כשמכניסן לגם מומרים זוי ובשלג מומרים וה כמי תמוה ועוד לשון זה
שמקה במ"ם במדרש בין ו לוה כמלש י"נו ומס נקרר מן המם גם מפכת ה"כ ועוד שדרש מס
מן הפסוק ויעלני מטיט היון ע"כ תיבת היון ההמיך ו וה וכו' לפ"מ הקדמונים נהיכם מם על
חמוס עברות וגהיכם שלג על המעלות המלות ומס ממרו עוברי בעמק הבכה ברכות יעשה מורה
שמשנקים יפה דמתונו ומדויק דלמ נקט נועקים ו מלמ מומרים דרך הולמה הוי על המם
שבעבעו על שמיינעים בחימום עון ומינו הוי בחוגם רק בפ"ת כמו הויות דמביי וברבת
שמתעסקים בתנועת המברים והשלג נקט בשכי ווי מינו לשון ו שהוא לעקה רק בקמ"ץ כווי
עמודים המדנקים כך כמשל המעלות מברים דבוקים כמו עמן עכל ידו בשלמת ומידך נקט בחינה
מחרת בחד ו' ו על שה"ל לתשוב שכר עברה נגד הפכלה לנסוף שיניע לעבר בעוכשם נדוכים בחם
ועל שה"ל לתשוב הפסל מנוה כנגד שכרה לנסוף שאניע שמקה וה נדוכים בשלג : ומס
מפנים דרך כרמים תמוה זגם במדרש שלמ היו מכוזנים למטעת כרמים שכל כח בתכוון לפ"ו
וביושלמי פ"ד דיבמות ולמ יפנו דרך כרמים שלמ בעלו לשם בניס ע"ם וכו' לשון כרמים על
הבעילה כלשון מתני' דיבמות נכנס על השפחה וב"פט רשנת עון גדי שכרמתי גרם בערוך לשון
מפנם וכן בהר"ם פכ"ג דכלים וכוונת המדרש שלמ בתכוונו להוליד בניס להיינו בעיות והכת
פי' תחלה מפנים דרך כרמים לשון נקיות מניו לה' וחניו לכם וכיון שמעו עונם שהחיתו
בע"ז וגזל ממרו מ"כ בח נפנה שלמ יניחו מקום פנוי להולדה כיון שסופן להשחד רק כולן
להשחתה וזימה ומדויק הפסוק וירמו את בנות המדס ויקחו להם בניס כלומר
תחלה חניו לזימה בעת הנה ויקחו בניס גם להולדה שהמיך ויאמר לח יידון רוחי זהו עונכם
וח"מכ וירח כי רבה רעת המדס שמרו מכח ההתרלה כולן לרעה רק רע כל היום ולמ חניו
עוד כדמעקרא נחתם נו"ד ויאמר ממקה שלין תקוה עוד דמל"כ למה הפסיק בריבת עונם לח
יהין מח"כ וירח כין רבה רעת שלמ כסדרן ולפ"ו ניחח וגם יעבתי היטב עוד בימומו שם :
ע"ב נ' שמו בחינה ולקו לף שלין כלב ועורב בני עונם רק ליתן מוסר לכ"מ וכ"מ בירושלמי
פ"קדתענית שדרש ע"י שמרו יקוסיהן זכו להנצל מך התינה למשפחותיהם יכלו ושלשה שימשו
ולקו ע"ם תמוה מה ענין ליקום הלמ שימשו עם בת זוגם רק להורת כיוצא בעלמא שלין רשון
ליקום כך הין יקום לעבד כנען וגם שפל היקום ומעלה נקרא מכל נ"מ כלב וגם עורב מתנכר
ביקומו שהינו רוצה להכיר בניו : ומס פיר"י שדרים מנגף שמכירם בנדיקס
כדמתרי' דרוכתי מהריקא לא נתפרש כוונתו ומולי נתכוון במדרשים שנלקו בנדיקס כרשבי'
ומתי' דר' כרוספדאי בשליחות בכנפי יונה בתגרת : ומס יהא רעוה דלמ
תמות תמוה שנברכתו החיה מהרים ולמ לעלמו וכו' דבמדרש עיקר טעם שלמ מכל מען הדעת
ס"כ י"ל גם הגמ' ס"ל כן רק מה"ע הוי נידון מהר דוב כויהוצע ומידך שלמ היו בעגל
וכתוב הזוהר שגם מלו לח בתקיימו מהרתי מנדים מתם משום דכ"ע נידון נרונח ומהני בכבת

גם לקיים מינו שלא לכלל ד'בלעה'ה מין את מות משה"כ למין המלט : לך קשיא
הפסוק בריבת שיחות ומיפא שלא ימות ונר' זהו פי' הנכון דנקרא תורגינא ולעון הפסוק כפול
שנקרא על שחיה בית תלפי שכי דהוי עלמא כימי החול וחד חרב הוא יום שכולו שבת בר"ה דל"ת
מ"כ יחיה כל ימי עולם שהוא קן שלו עם קני לגוע לו בתרגון הקן גם הוא ינוע
וכימא סיפא : ושם למשפחותם ולא הס תמוה ופי' מהרש"ל דוקק היתר תשמים מקומו לעיל ועוד
כבר יליף ר"י נופת מן לא תתה ומשמך ונר' דנקט משום הרמת כל בריה שאין עכס מינו מתקיים
י"נ חדש וכתיב כל חצר רומס וכתיב אין כל חדש תחת השמש שלא נברא דבר מימי בראשית
ולהלן והחיך חפשר וע"כ ג"ל כיון שהוא קיום המין הניחום לשמש ושאלו ביניהם משפחותם ולא
הס ועוד נר' לפיר"י בחומש למשפחותיהם יצאו שקבלו עליהם להזדווג במינם תמוה לטו בחומת
בני קבלה דק הכווכה על נח ובניו שקבלו מצות כלאים שאסורים ב"נ בהרבעת בהמה וכן ר'
יוחנן נופת לשטתו דמחוד לעיל ו"ן מצות לפל"ה בפסוק ויצו על המלט ולימו דורש כלאים דם"ל
שלא נכווה עד נח ובניו שקרא למשפחותיהם והוא שהורה למשפחות יצאו מין הבהמה ולא הס
כלומר אותיות הס לא תקרי בתיבה זו רק כמשך למטה הס יצאו נח ובניו בקבלת זווגי משפחות
מן התיבה לחזור בכלאי בהמה ועוד שלישת נר' דכתיב נח אתה ומשתך שהותרו ע"מ
בתיב ויצא נח ובניו ואשתו כמו בכניסתם הוא דקדוק מופלא שאצו בכניסתם מין הטילוך יחד
מעלה ומוריד רק לסימן הרחקת הזיווג לכך עצו הרחקה והחמירו גם בנשתם לף שהותרו מפי
השם הרחיקו מפני הרעצון לשמש בשני רעצון שהעולם בנער והעולם הי' ריק ושמש ולף
שחין נעולם רק הס החמירו שלא לשמש בנשותיהם עוד וזה"ש למשפחות יצאו שחין בבהמות חייכות
קומרת ולא הס נח ובניו לא דבקו עוד במשפחות הזווג ומולי מה"ט מירע הקלקול ויסכר ויתגל
בתוך מהלה כמו מל"ה שכשכל בשביל שעבר בל תוסף ומסר לשמתו גם הנגיעה וכן נח שהוקר
להי"ת לא לתתה ומשתך והוסיף להחמיר לף שלא הי' בעולם רק הוא ובניו נכשל ביין שלא ה"ל
לשתות כיון שפירש עוד מן המבה והתחיל בנטיעת גפן שלא הוכרך עוד לכך מדויל ידי' משתלם :
לבנו בעורת לפיר"י תמוה מה תירץ ונר' בתי' הש"ם מין כוונתם להכות בקרזומת ל"ש סני
במשע מכשיס בשבר ההריס שלא כוונתם שיעבו כולם בנוהג במלאכים במעשה חירם ומירך לעע"י
ומירך למלחמה לירות בחנים למעלה ושלא מצאו הר רחב כבקעה ההיא : ושם רף ק"ט
ושטחים לע"ה תמוה ונר' כמ"ש רשעים על פתח גיהנם מין חוזרין ועוד נר' לעון מני ובני שלמה
שמשים חסרוס תקון וכן ג"ל בשמוך ע"ב במרגלים במגפה לע"ה כלומר שבדקים ממחינת ע"כה
כמו יגוף שור וכן בשתני' דמכשירין דס מנפתה לעון נדף וכפיר"י פ' משפטים על ונגפו משה
הרה : ושם שלא זו ג"ד תמוה מה ענין למכשה בקושטא שבך הרבה שלא נר'
שדייק בתיבת הרבה סני שלא תיבת שלא בדרש בכ"מ על יציאת הנפש בלא תרופה מבוש דשלא
פי' בני מיעור : ע"ב ויקח קרח כל הני שמות בדרשו לנשתי קשיא שמ ושם מבני
שורשא דקרח ונר' דה"ל ביחד וילדו קרח ודתן ואבירם ואון ור"ן בשיטם שלא לדרשם בפ"ע
קשתי ועש"ם מה"ב ב"כ מגלה וגם נר' בלעון ויקח יליפי' קיחה כשאה נרים קדושין שהכל ע"י משתו
ולקח שקח רע לעצמו משום שחלק על תורת משה שנקראת לקח טוב כמקח ע"י סרסור מר"עה
והכחים הסרסור רק נפלג לעצמו וקרחה כבשעו ביערמל והרתיח כבהרים בליעת האשה

כמ"ל בס"ב שבת קי"ח שכפר במעשה בראשית ותפס מלקות לעבודת השם וקרה שני מולדיו שהכל בנ"ע תכופתו ובניו ובתביעו בבגם שבגהיכם ובעשה.לויה לגהיכם כמער ל"ם ולויות שהוכר שופע לנקבה גם הוא נתן שפע בפעות לעלוקה הב הב זנרם בנוקין לכולם לך לולי תפלת יעקב נזכר שמו והוי נריכן כמי למדרש לשון עוקב אחר המכלף שבעשה סרחור לניהכם : דף ק"י קריאי מועד שיודעים לעבר שנים וחדשים אנשי אם בכל העולם כר' להם בתא נדירת מכמתכם ובינתכם לעיני העמים וזו עיבור שנים בפ"ו דשבת : וגם מבני ישראל מיוחדים שבעדה פי' מהר"ם מ"לב פזיעת כוונתו דמין לטעות בערב רב מה שייכות לגרים נכהוגה ור' עוד לפ' לפסוקו דתמוה מאד בשלמה אנשים דריעת נקט מיד בני ראובן כפיר"י פלא בדיוק היטב כיון שבא לפרפס רישי בריוני דתן ואבירם שהיו שמות שוים הרבה בישראל פ"ל בני אליאב הוי טעינן שהם בני אליאב הנשיא מובטלן לכך נקט מיד חון בן פלת בני ראובן ע"כ קאי אריעת לשון רבים דמ"ל בבני דן חושים הלא נקט בן פלת אינו מובא לשונו בתר גופא ובסיפא הוקש מלתא לתריתי שבא ראובן בתקנתו שניטל הבכורה שראוי הכהונה יתר שלא ובישראל בר"ה בני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצוא ניתנה ליוסף בן ישראל כי בשם ישראל הגדול לשוי הבכורה והכהונה ומלכות לבכור לשה הגדולה לכך כתיב מבני ישראל : ע"ב קטני בני רשעי בירושלמי פ"ח דברכות קטני עכו"ם וחיילות כ"ב לא חיים ולא נדונין כר' כוונתו קטנים חיים בדעת וחיילות כ"ב מבוסום היו להחריב בהמ"ק וכל זמן נקט בני רשעי שהם הכופרים בא"ם ובהשגחתו : וגם מעשה שסיפר תמוה בשלמא מעשה שנזרע ומשנולד ס"ל בכלל זרע ישראל מיד או מעשה לעולם אך למאן דפליג מאי מעלת הסיפור דגם מיהך מעשה שנימול ס"ל דוקא משהוקדם בחילה או לחיהך שעונה אמן אבל סיפור היינו בלום ונר' דכוונתו סתם סיפור ואפי' בלעז כל תיבה מורה על החדות במ"ק שהוא בחינת מע"ע כמ"ב בתקונים דהיינו למשל תיבת כל מ"ק ה' ומלוי הא מ"ק ו' ומלוי וי"ו י"ב שהוא מתד וכן כל סיפור תיבה שבעולם אבל לחיכם מודים בחדות לא מהני וגם נר' דוקא סנולת אמן כל תיבות שנשמע נרכה ומקריש לו שיענה אמן מבין קבת שהוא הסכמה לאותו דבר ובירושלמי פ"ד דשביעת דרש מעשה שנזרע שנאמר בנודי ישראל בניהי כתיב נר' כוונתו נבר מעשי הוא עבף בלא פרי כך המיון הזריעה בבטן אולכו בלא פרי הנפש : וגם ושליכם אל ארץ אחרת לע"ה תמוה מה ארץ אחרת וכר' לותם שאין תקון שיהיו לרשון במדבר דבלתה כמ"ב הקדמונים : דף קי"ל מה ניתתם שנים פיר"י יהושע וכלב בלא נגור על יותר מששים תמוה קרי בי רב ובא מה"ט רק נר' שבא לבאר שים עוד יפיר ומביר רק דנקט הבך דמפרשין : וגם כשעלה משה למרום ע' דבריהו בת"ר שבת דפ"ע וגם ב"ל לשנוש מכאו להק"בה פי' שהשיג בך בשער התת שביהו בך כמ"ם הקדמונים כי מ"ח לדבר בך בא"ם ב"ה וב"כמ סמם לשונם הק"בה השנת שער זה תחם הויה ועוד מילן בשנם למה יקטרג מרע"ה על הרשעים רק נר' דאפרי' בעירובין דכ"ב תרך תפיס לנדיקים ורשעים פיר"י תפיס פנים שוקקת וזעומת ות"ה כאן תרך תפיס לנדיקים תרתי תאריך שכרם לע"הב ואתריך עונשם בע"ה עד שיסובו והשיב הק"בה לא כן רק לף לרשעים וכי' תפיס תרתי לנדיקים ורשעים דהיינו משלם לשונאיו בעה"ו להאכידו מע"הב ואתריך שכר וכוות נדיק לע"הב אמר משה רשעים יאבדו מוטב שיאבדו עה"ו אלא יספידו עה"ב

ס"ל הטתם מוטי שנריך להחריך להשעים ור"ם ועתה יגהל כח ס' דיוק עתה שהק"כה נעלמו הלך לפניהם וכבוכם לפמ"שהד מש"אכ מת"כ מלאכי הולך ולא יצא לפשעכם כמ"ש פ' כ"ת ור"ה כאשר דברת לעמוד דבור קשה ואמירה רכה דסיינו תחלתו קשה וכופו רך יכורין נתחלה להטיב בשחרית : ונס כר' פלוגתא מ"ד תרך תמים רחם פי' מעשר דלעילא תריך שנפין ותיריך תמת רחה ממדת חמת ליעקב שער הת"ת לתתת ומסיק לסייע תריך תפין משום דהוגש מדע"ה לעילא כמ"ש הוהר משה מפי עצמו תמרן בחינת עגם השמים שער דלעילא : ע"כ מה נשתנו תמוה וכר' להמלין גם אלו שתין להם מעלות הללו עכ"ע טובים הם והשיב גם אלה לף שנרחים טובים ביין שנו והכמיך פלילה דייקן שתין פורענות אלא בשביל דייקים רעים ותין משיך נא עד שיכלו אלו כמ"ש פ' תולין : ושם מיתני' ר"י לר"ל עד שיהיו מדיחיה ממהני דפלוגתיי' תלית בהכאי דיומא די"ב לאד תכא ירושלים נתחלקה לבנטים מוכא כר"י ור"ל כתי' תי' שם ר"ל ע"פ הדבור הוי ובנק דפ"ב תמרי' טעם דירושלים תין בדחת משום שלא נתחלקה לשבטים מוכא למ"ד נתחלקה בשם נדחת מ"ב י"ל מתני' נקט הכי משום ירושלים ואתיא כהאי תכא ור"ל דעדיפא מצי לתוקמי לכ"ע : ושם פי"רבי קשיא למ"ד מולקין עמ"ש בח"ר ומחוורתא שהכר תיבת תין : ושם ת"ש הדיוקא כשים תמהני הא"מל מרישא שיהיו מכשים ופי' בברייי' שכים מ"ב קשיא כמי אד לא גרע מהדאו מלייהן ור"ל דבמתני' לא תנן שכים ובתי' הא"ם כמ, י"ל דגרירן בנפשן פפי אחד : דף קי"ג את ירחו פיר"י לא אתפרש הא מכלן ומה"ת הכין כויכתו בתיסור עיר אחרת בשם ירחו ולימה רק מכלן שלא בכה ירחו עצמה אלא בר' דים לתרן כיון דמיחל מבניתן ושם תחת ממצלת ומבחת מלך ישראל אין לו הכיות ורשות לבנות ירחו שהיא במדינות מלך יהודה וא"כ כמו דדרשינן עיר אחרת בשם יריחו מיתורא דקרא את העיר הזאת את יריחו הא"ב מ"ב לא בכה חיאל את יריחו עצמה הלי"ל כמי בכה חיאל את העיר את יריחו כדי למשמעי' עיר אחרת בשם יריחו בכה מש"ב ל"ל דסיינו נפשי דמחילה ידעינן ואת כיון שהוא בחבות מלך ישראל והוא כוונתו ללא אתפרש להדיא רק מכללא שמעינן : ושם אקלידא דת"ה ודירושלמי רים תענית כיון שבשבא גם על הטל מ"ל שיהיר נדרו כדי למסור לו מפתח של מ"ט : ע"כ הא דקתן דקפד מר תמוה מאד שיתפס הבניא כהדיוט וכר' דהגמ' לא אם לפרש לרוב פעיטות כיון דלא כתיב בלשון רוגז כמו ויקנוף משה על פקודי החיל המ"ל כמי ויקנוף לו ויחר אפו ויבא אלא דכתיב פתם תמירה רכה ויאמר אליהו להורת שלא נקפידת רק לכבוד שמים וחילוק הפם מ"ו נרצע אחאב שהלעיג על שנתקיים קללת תלמיד ולא נתקיים דבר תורה כעוזה מ"ו פלפתר הונרך להרשות שתתקיים והא דלא אתי לבה"מ דרך קנם לר' יוסי שעשה נכוונתו וקריאו קפדן והוא כמתרן ומחזיק דבריו הביב הא קתן דקפד כלומר אפי' דרך קנם ה"ל להרחיק כדתנן אחד אחד הוי שפל רוח בפל אחד כאילו מרגיש בלל ואחר עלה שמים לא חש להביאו דמילתא ב"מ ריחוק הדעת ממנו לשוכני בתי חומר שמ"ל נדר בנני אדם רק ר"י במלתא בעלמא לוקמי להמלין בעד נפשו : ושם מלן דשעים נכני ע' דבריהן בח"ר וגם כוהר פ' בקשותי מפני הרעה נאסף יאשיה אלא האמין בירמיה שאמר לו לייסר בני דורו שהרשיעו והם נגנו דעתו כנדיקס לכך נסמך להכת ועוד מניף כמ"ש ביעשיה כ"ו בעון בצע קנפתי עיקר הקנף בגניבה שגונב נפשו ונוזל השפע מן העולם ושם נאמר פתח תרנובת רשע

התר לנודע מוטה פי' להקשיר נגינה שנקרא רצע כמ"ש במצלי התרפס והכ רעך התרפס להקשיר ממונו ולנודע מוטה קנרת דיינין מטי משפט בכלל נולנים מאם כמ"ל בסמוך בכלומס מקרב הגאולה כי"ר ב"ב לחמן :

סי' א סמ"ע סק"ח תמה שהשמיטו דין מקל וחמרה ומה שחשב לדחק חשבו בעלי הש"ע לרווחה כיון שכתב רוטר המדבק כל הדיינים בטלים מן התורה וע"כ ר"ה נתון כתנה להלכה ולא למעשה מיוב רק נריך דרך רשות לכך לא משמו : סי' ו' סמ"ע סק"ג חולק על הש"ע ונם הר"מ שלא הניח מודה לנעל הש"ע מטעם שכתוב נכ"י סמוכין להר"מנס מלשון הגמ' וסוים וזה ניחר וחוכף מיל וקמפל שהעלימו מבעלי תום' סתם דנים שדנריהם נקנים בחבורה ונם הרמ"ם רגיל להכניסם ונעלם כאן וחף מרן הכ"י לא חלי ולא מרגיש נגרת דמרת סייעו להריח בתום' ב"א דף כ"ה ד"ה ותנא כדנרי הכ"י דלמסקנת לא פליג לוי על ר"ק וכן פי' המהר"של להדיא ודנרי תום' הוכיח מכח קושיתם ותדהכה נקשיון כסוגיא דעלמא אלו רצה הרמ"ם דנרי תום' הוי מודה להר"מנס ול"כע ניחא : סי' י"ד נס"ך סק"טו הכחים דנרי רמ"א בלשון משמע מיכו הכרח ודחק להניח אז ול"ל שהר"מ עצמו בד"מ הפתיק מנו' הר"מנס ניחא יכול לנרר ל"כ אין ספק מוציא מידי ודאי וקושט מילן כך נס נהרמ"ם יש להעמים משומו עס הנידוד רק בליכא לנרורי לא נפסידנו אלא יאומו ב"ד וזהו דיוק לשוכו מה שליכו יכול לנרר דלפעמים הוציא ע"י משמתו שהלך לדרך רחוק או שנמצך זמן רב שליכו זוכר הפרטים : סי' ט"ו סמ"ע סקט"ז תמה שלא הניח רמ"א לעת הריף והרמ"ם וכד' הנא ענמך הלא דרך הכ"י לפסוק כשנים מצלם אלו ולמה פסק כהר"מנס אלא כיון שאין מתיגדים להדיא רק משמעות שלא כתבו ואת מיכו הכרח כיון שהר"מנס מסנרת הכי להחמיר ניתומים ולא נזכר מלפניהם הס לא זכרו נכך ומסתנרת הכי : סי' ט"ו ממ"ע סקטו אלא כמ"ש הכ"י ול"מ מיכו מוכרחים לסנרתו : ונס סק"טו דחה דנרי הש"ע וניוול נתר כפשע לשנות להר"מ במוניף וחף שמקודם נהנו נכל עכין מכתנרת להו לדיוק דוקא נתנם ויוק כיון שנימיסם לא רצו מנהג העולם קם ליה הכי : סי' י"ט סמ"ע סק"כ תמה ומיישב נס"ך : סי' כ"ח ס"ך סק"ג תמה על הכ"י וכ"מ ועל הסמ"ג ודקס כולם בחוזק יד ובדוחק שלנו וקושטא דוקא בקב שלו אחר לא שערוס רבותינו והס למדו ברור שפי ולא נריכן לפלא הירושלמי כשנדס ונס לשעלם מהם נמ' דנדרים כדעתו ואת תומרת שאיכו מוכרח להס בחילוף נרסת שבר לו שבד וכמו לא שבר כלום בתחלי כיון דאתנם כך סנ"ך בלא שבד פי' כלא נעשה כלום נגד התנאי כיון דאתנם לו כאלו לא נעשה שום תנאי וכפי' הירושלמי מכפיס טפי לנעת הסמ"ג והכ"י שהוא ר"ל לשנויו שם יחלוב להם משהו כזה דלהוי שבדין. כל דלמא תיכא הסבר כל אחיך לידי מחזרות כלומר לף דהוה פוסק דקדושין רלאונים קיימין ול"ל לקדשה שנית ס"ל יעשו כל"ל מיקדשה שניה משום מצות דחיכא הסבר כל"ל ואם תקבל קדושין שעשה יחמרו שמקודשת ול"ל נס מרשעון ואיכו מניחם מפני כ' דהר"ם שם דוקא מסתכלת לפשור במקום שהשוכם פושעו לנבל להפקיע ממון מיכו חלים כפי' כ' דהר"ם שם דוקא מסתכלת לפשור

ע"ש וכן פי' המפקפק הלכתא למפחתא קניא והוא דלא מנים והוא דקנו בכ"ד חזוב דהא דשונם
מפקיע התנאי דוקא לפטור עצמו ולא להוניא כגון שהוא התובע והתנה שיפטר חברו מתביעתו
לא מהני תונם להוניא לכן מביא מן הירושלמי דהלכה כר"י נגד ר"ל ומלם טענת תונם ס"ל
לקדמה ענית ולא חייש' לטעות זנות ה"נ מפתברא להפקיע ממון מחוסר דתנאי למפחתא קניא
ועיקר הסוגיא דבדרים מחמע טפי בלפטור עצמו כשבדינו דאם להוניא להייבו שמתנה לפטור
את חברו הל"ל והוא שהתנה בבל"ם ומ"ל דקנו מיני' דמחילה מ"ל קנין וזהו דנותא טפי הלכתא
למפחתא קניא בלא תנאי אפי' לחייב עצמו בתביעת חברו אבל תונם לוים לפסור ולהפקיע חיוב
התנאי : סי' כ"ב סמ"ע סק"ט אל הגה י"ל מקומה אח"כ חוזתא מוכח שחוזר
בענין חיסור והיתר רק המעתיק הקדיש נרהיטא וכן לשון הרמ"א בל"מ עצמו מ"כ פשיטא כך
הוא : ושם סק"כא מפקפק בלשון הר"מא ומיושב בש"ך : ושם בש"ך
סק"נ על הר"מא ובקונטא גם הר"מא שינו מבריא כלום כדרכו ובמה שכתב דדוב הפוסקים כך
קונטא מילן נקט ומין הכחתה כיון דבלמ"ה קבלו חידוש והבו דלא לוסף : ושם סק"מ
מפקפק עליהם הכל בלשון משמע שאינו מוכרח להם ואינהו מסתברא להו הכי טפי :
ושם סק"ט חולק על הב"י כיון דרבים חונקים על הרמ"בם שיהו תפיסה כך דרך הב"י לפסוק
כשנים משלשתן הם כאן הרמ"בם והרא"ם כמ"ש בב"י אבל על כר"מא יש לדקדק דה"ל להניח
דעת רבים המובקים ונר' כיון דבעלי תוס' מסבימים להר"מבם מן פי"ת כל דבריהם נקנים
בבחורה לא חצם למידך : ושם סק"יח הביא על הב"י ונר' דברי רבינו בסברתו
עדיפא ונם דברי הש"ך נרהיטא ומקדים המאוחר בעיקר דברי הב"י שמביא הם על המעשה
פהוא ומפתברא לרבינו בדיוקא דלשבע נמי שיהו יכול לחזור עכ"פ נריך שבועה שנית בשק"מ
אבל אם מתבאר עצמו מדעתו בתחלה השבע ועיל מ"ב לשבע שנית : סי' כ"ג בשולח
דדייני מפתברא בהשלים מעות לטובת קטנים לנורך כמי וז בכת וים בן וכת עניים והכן בעל
חו"מ זרו וכשכר ונשוא שאין יכול ליקח משה לעולם רק שיהי' בידו המעות למ"ח וירווים הרבה
כיון שהמך מועט ולא יתנו לו משה נותנין לו כמ"ש בסוטה דמ"ד : סי' כ"ה בש"ך סק"כ
מפקפק על הב"י מן ר' ירוחם הלא הר"מם כתב נמי הכי ושינו העלם דפשטא דדברי הטור
מסיים שפי' בא"ח להחזיר סופק הר"מם דחייב רק שמכור הב"י טעמא דמתני' סתמא קתני' עד
זמת כתב וכ"כ ר' ירוחם : ושם סק"י חולק על הר"מא מדברי הב"י שהוא נגד כל
הפוסקים ונר' דבונו הר"מא למד היטב בכוונת ה"נ וכל הפוסקים דנמפקנא דברי רבא בחוכן
זה דר' אבא לה"ד רק כולה כרב עבד מע"ב סיפור מילן הי' מתלמיד ל"א בלא שמעו בנכון
ונם סוגיא דשלמא הל"ל אתו לקמי' דרבא לך מיד למר רבא למינה עלה תומרת דרב ושמואל ונם
אין דרך לומר כך לפני השואל אלא בא"ה בשמ"ם שמעו המעשה למר לתלמידיו מה דעתו בשאלה זו
רמינא תומרי שניהן מתוך כך נתפרסם ולא בא"ו בלל שבשמע ברבים ואין קונה והפסידו שולם ע"כ
כשמע ל"א בך למר דרך נחות דרך נדיקס לפמ"שה דאי דאלים כיון שהפסידו ע"כ לבך האריך
לפרי' דר"י ב"א בלומר בר תורין ובר אבהן רצו לסלק תרעומת מדיכון העולם כיון שעשה ונם שפיר כי'
המאור נר"ו דקבלו עלהנס הכ"י תורה בחינת סתוך ונם לא קבלו אלא שאלוהו רק שהורה לרבים
ונדרש לנא שאלוהו חייב אבל בדבא כך דרך התלמידים לתקור הוראה מבנס והוא מציב כדעתו
ולא

ולא הורה לרבים בשאלה ההיא לכך פי' גם להבנת ר"ת אינו רק דרך נחות ועובדת דר"ת שהאכיל לכלבים קבלו עליו בשאלתו מה"ט נפטר שהות מומחה אף אם לא הוו נסתך וכוונת הרשב"ם כמי שאם קבלו לרבות בעלי הזור ובשאלתו לא קס"ד רר"ת אפי' דרך נחות רק כיון שהורה כמה שלא בשאל וגם פי' רבי ותוס' אף דעשה בל"מ מוזר מ"מ לחזור שכבר החכילו לכלבים וזולי ואת לא שייך לומר דלשלם אפי' דרך נחות דה"מ להכריז שהזור כבר והדר בי' רבא ומיוסד דברי הב"ד שאינו מייב להורות רק כשמקבלים .או בחים לשאול מ"כ גם הרמ"ה והכי' מסתמא בשאלתו ואטו בשופטני עסקינן המנים לבו נהורתה בלא דרשוהו שוטה וגם רוח מ"ו : ושם כוף פקי"ב .גמה על הלמ"ה כי"ל ואינו מוכרח כלל כוונתם י"ל כמי בלשון הרמ"ב ורי"ו להלים ילך ויתווכח עמו אני אומר כך אבל אינני מתיר כיון שיצא מפיך וכן כוונת תנות העולם למחזיר הורתו בהסכמתו שהות יודיע לשואל שעשה רק שהמני אינו יכול להתיר לעוזל אפי' בהסכמת המורה לא"כ למה יתווכח עמו בלא דבר : ושם פקי"ט תמה על הב"י בכ"מ בתרתי וכו' להמלין החיך חייבות בלא ידע דבינו פשם הסוגיא שמניח בעצמו וגם כר' לרבינו דוחק למחוק תיבת אפי' בהרמב"ם כדברי הב"ד רק למכתבת לי' דכוונת הרמב"ם שם דיעות מלקות בסברת זיב בגמרא מטעם המקראות ע"פ פשוטי הטעמות ודברים של העדים והמתחייב מ"כ ודאי הדיעות שהם ע"פ סברת נחמנים דנים מכל בדיעות ע"פ דרוזי מקראות מסתברת להרמב"ם אז שמצא בחיזה מכלתא ותוספתא שנים המומרים טעם בדרוז אחד ממקרא אחד נחמנ אל כיון שאינו יונע בסברת רק דרך דרוז במדות התורה ואפי' מכחי מקראות אף שהם שני דרושים שרשו למחשב תרין מ"מ כיון שאין דרוז אחד ממקראות הרבה אל מיכוי' טעות אבל בדבר שהנדוקים מודים מסתברת לכ"ע נחפב תרין כמו היונע מסברת : ושם פקכ"ו מדתה דברי הב"י וכ"מ ולפמ"ש בפמוך מומחה לב"ד לאו דוקא ואפי' בעל פטור מצוה ונתן פטור מצוה מומחה ואי"ב להיות כשאך אבל פטור דקבלו הוא רבותא אפי' אינו מומחה זאת אין דרך להעלים והמ"ל כיון דקבלוך ושאלוך פטור אתה ובמיבור אמ"ו חדוזי הגרשוני מיבב כמי היטב : סי' כ"ו סמ"ע סק"ט למה שתמו בעלי הב"ע וכו' דסברו הם מלתא דפשיטא לבי רב דאל יומא כיון שמצוין ב"כ על הדינין אינהו וכל מבורותו ממילא נאסר שוא ואיך קס"ד לדון לפניו אפי' בלא נייח דין בישראל הלא ינע שכבר בהפסדו שעובר לפני עור בלקיחת שוא וגזל ומעה משפט : וכן פשוט סק"ח מסקפק על שתמו ולבריו בלשון מצמע אינו הכרח כלום מדברה בגד השכל להתיר ערכאות מה"ט ושתימת הר"ן למשוך לגמרי ומזמעות בהרמ"ם נמי אינו : ס' כ"ו סמ"ע סק"י תמה והוא פלא ואפי' הב"ח שכניח הב"ד דסוק מאל ונר' בשם נסוי מכן ם הרמב"ם והטור נקטו בפקבל והאיך יעלה ע"ל דבינו הרמ"ם לשנות לשנם דאתרע נפקותא דבתי לדינא ועוד שמכורסם בדקדוק ולשון הנח והכא אתרע לשונו המתחרף שיתכן לשון המחורף בשם הר"מבם נקט המקובל ולא המתקבל מלא שכתכוון בנחות לשונו לתוך המשקל ולשאעינן דבר פירוש בגמ' עדוכה דשנועת דל"ו לפי' הקורא פסוק בקללה כמו יתבך ויסמך וכבכה כריך לשנות מלשון הכובא ע"ב ואת תומרת על הקורא כדרכו לעומת מבדו במתכיון עליו וכן הקורא בקללות התוכחה וכיוצא בו אינו בקרא מקובל ומחורף ומתקבל רק מתחרף בדמיין שמכוון בלבו עליו ומתשבתו ניכרת מעקימת פיו או הולמת עצמו שהתפאר

ובדי

ובדי בזיון וקנס ע"פ משקל הלחיתי זוה למקבל ממנ מלאוריי ומברת דניכו שפירתא : סי'
כ"פ סמ"ע סק"ו תמה כיון שהביא בלחרונה מינו הכרח שינו כותב בלשון הכלע כדרכי וזוי
ג"כ לפני המרדכי כתב וגם נדברי המ"מע לעיל סי' ט"ו סק"ב ניחא : וגם סק"כ
תמה וחינו כלום דהתם נקט שהוניחו שלא כדין דהיינו בביזור שזיקלו והם דנו בלומדנא כדרכם
ונודע שחינו ושל נתת נקט עד שיבלם ובקושטא כללא דריחא שמנדין גם בסתם ועוד דוחק
שנית שלו מצב הר"מ לרווחה : וגם סק"לו דקדוק הלשון י"ל שבילב יחד לשון כת של
הרמ"כם ועובב של הטור דהיינו נוזת כפול בע"ה בוזי בעיני שוכרו ובע"הב עובבו מלבד עובב
כללי ר"ל רעב ודבר וחות ו' דכתב לחופתי' בחור לריחא בע"ה : וגם בע"ך סק"ד
הקריך לחלוק על רבותיו ולדחות בחוק יד לת כרמ"בם וטור וב"ע וכ"מ ומה"י דילמן וחכמי
הרוחה דשפיל קלמרו דבנן קדישתי' ותיפוק לי' גם בפ"ד דכתובת הת נמי לחוריי' תנו בנוחכם
לכאוזים שלא דה"פ כיון דפריך שהתורה לחרה בדתה לת תירות והאיך תקינו רבנן להסקיע ע"י
כתובת בנין דכרין לוחת משני הת נמי לחוריי' כיון שהבניח מבוה להרבות בדן בתו ואין הבניח
דשתי למדם נגד התורה לפ"כ מלאוריי' ברי דרך רבות בדלון החב ולא בתורת סתם ירושה וה"כ
בההו' דניטן הלא בר"פג דב"ב וכן ב"פי שם להדיח כתוב בספר וחתום עדה טובה קמ"ל כפי"ר
כנגד המערער פי' כשהוא מוחוק בקרקע שקנה והבעל מערער לא מכרתי נתתן בשערו מ"מ
שטר הלוחה מינו יפה כתו רק משום נעילת דלת תקנת חו"ל ודברי הרמ"כם שתין דנין בקנסות
ומכות ונלות מתנגד הש"ך בכמה דוכתי בש"ם שמקיבין יתמרו בת הרמ"כם ומייעתו פתח פיך
ויפילו דבריך וסתום מינו כמפורש לך דשפיר תריך מפני תקון העולם דלוריתת כיון דדברי קבלה
בסתוך כלאוריי' מהאי טעמא דכתיבנא מ"כ המ"ל טפי שהעדים חותמין דכתיב וכתוב בספר וחתום
וגם ההו' דכתובת עדים החתומים בנחקר עדותן דהיינו לענין שחינו חוזר ומניד וכן בניטן לבעי
שנים לקיום מינו רק מדרבנן דהיינו מלאוריתת היכת דמהני שטר להחזיק מ"ב קיום וגם בשטר
הלוחה עכ"פ יפה כתו שעדים יוכרו מתיך רחיית חתימתם וגם שלא ישכח ההלוחה וכיונע בו מן
היוחדים לחבוע כשלא יכפור בהם ומה שתמה דה"ל להניח מניטן הלא כתובת קודם לניטן :
וגם סק"לב ע' דבריכו לעיל בכ"ם סוף מחורים בהלכת שבת : סי' ע"ך סק"ג על
הב"י גם כוונתו כך כשהרלשון מבדר ולא השני וכן מפסק ועיקר תמיהתו שחינו כך בממון
ומתנגד לכל הרחזונים בסברת בעלמת ורבני קדישתי מינם מתלקים ומבואר היטב בב"י סי'
במיתה דתרומה מהני ופשיטא לי' לכ"ע בממונת מלבד דיבי נפשות ע"ש : סי' ל"ת
בע"ך סק"ב על תי' הב"י בכ"מ ום"מ מסברת עצמו לחלק בדברי בע"ת ואינו מוכרח להם
וגם תירוצו להרמ"בם בתין לו קרקע הלא הם"מ לקמן סי' פ"ח סק"ג הניח כך וסיים שה"בי
והר"מ סתמו כהרמ"בם וכהנחונים שלא חילקו בכך ע"ש וגם מה שמלחה קושית הכ"מ דוקא
בשורה תוך לשטתו בסי' ע"ה שמוליך דעת הש"ע כך ולא כך דעת הס"מע סם ומה שהקשה עליו
דהר"מ הניח לקמן י"ח דמשכון הילך כמו שטר נשאר הס"מע ומחלק בין שטר שכבר נידו ע"ש
וגם בל"מה יש להעמים לשון דחפי' שטר חציב הילך שייך כמי לחותם י"ח לדעתם לחוד :
ונם סק"ג לחפוק ב"י בן דברי הל"מ שהקשה ומ"מ כוונת הב"י י"ל דלא בריתא לי' כדעת הר"פם
שנוהה שניהם בשני ב"ד לך כיון דמדינא בהוניח שניהן שוחפין הנדול יכול להחדים סתם גם על

השריפה ועוד י"ל קנת ט"ס בב"י תינח שרף ל"ל גבה כיון שנסתפק הר"מם על השנועה תש"ה
הב"י ע"כפ מני להחרים כתם : ושם סק"ד מדקה דנרי הב"י וביאורתי לעיל שלהי
ב"ב ק"מ סי' ס"ג : סי' ל"ב ס"ק סק"ג תמה על הר"מת ובעלי תוס' וכר' דהא בגרת
תוס' משום דבלא ממון סגר שלא יעשו ע"ש ואתם דינא זוטה סי' כמכויב לעברה אבל לא יתכן
כלל בלשון חייב ונם בשוכר כרלמרי' בעלמא זוי מכחוה ה"ב בעברה עכ"פ מתקיב טפי השולח ואף נם
תי' המבויין בהגה שלא הש"ך לילו דרך רחוק ועוד נר' מהא דכתובות דמ"ו דייק הגמ' לשון לא אמר לעדים
אבל ומר מ"ל לשכור ע"ש לף שים לדחותאורחא דלשנא כך מכ"ש בלשון השוכר דה"מ כיש המניח עדו
שקר לע"כ לוקא שוכר ועוד סניף חוק למיכא מכוניא דגמ"שם שסייש למסוקי מד"ר דאמר עד שישכיר ומיבא
למימר כוונת הגמ' לפרש כוונת הברייתא נאמר לאפוקי מדר"י ולא לאפוקי מהלכה דילן דק דהנרי' פליג
וכן משמע דכולהו אמוראי נחתו לפרש טעמא דר"י ונם מנעית ר' ירמי' שכרן נקרקע ופחות
מש"פ הכל מליבא דר"י משמע דקי"ל הכי אף בהר"מנס וטור ש"ע סי' קע"ו כניתו כתם משמע
דס"ל בוונת הגמ' לאפוקי לגמרי מהלכה וכר' טעמא דדחיקא להו לשון לאפוקי דברים יתרים דק
דה"מ להניח אף כ"ש ר"ח עד שישביר בלשון פלונתא אלא דסתם גמ' כתוון לאפוקי מהלכה דש"מ
שיאה ליתו ג"ם גמורה כמ"ש תוס' שם ולפ"מש בא"ר ריש ר"ה היכא דניתנו כתם תיבות
לדרוש כמו תלת נתינה ניתן לדרוש בכל מקום ונם ה"ל בכלל אלה המשבטים אשר תשים כל
דיני עדות מודה ת"ק בדרשא תשים ותשימון אלא אבל ושם ותשימון לא משמע לי' וכן להדיא
ניכמות דיש היכא לאיכא דאמי ילפינן טפי ומ"ל ה"ג נכ"הג ושתם שיאה ממון לכל דבר המשפט
ש"פ עדים יקום דבר ומוניח ש"ר אפיק מכללא שהוא כתובה נפ"ע במשנה תורה ונם ליתנו כתם
משפט ממון ולתנהו מפרשו ומנעית להו לליתא דר"י משום דכ"מ להלכה בזוכר עדי שקר לאלה
המשפטים אשר תשים כתם וכדנרי תוס' : ושם סק"ד ולא כב"י ובקונטת בנוף
הדין מודה הב"י כמ"ש הס"מע כאן רק כוונתו ים להעמים בחיתא קמן מוניאן הנולה מידו פי'
כמ"ש הס"מע לקמן סי' ל"א סק"כ דהתובע מוניא מיד הנתבע והוא משתלם מן העדים ע"ש :
סי' ל"ג בש"ך סק"א מדקה בחוזק יד דעת י"א בהגה ונפקא דרכיהו נרמצון ע"ל הכ"מ שמדיק
נרסת וכן דין הכסף והוא מקרב בדלך רחוק הלא שפיר כתב הכ"מ דל"ב לדנרי הש"ך נכסף
דין תורה נקרא ולהדיא נפ"ק דעדות אין פסולין מדין תורה אלא קרובי האב הוי סותר לשונו
לשטת הש"ך נס קרובי האם פסולים דין תורה וכן נפ"ק לקיטות שטר ובילה מה"ת וכסף מד"ס
ועוד תמוה לדנרי הש"ך מפ' פירושו דדנרי כופרים אהא דסיפא ומשוה קרובי כסף עם קרובי
האם אלא נס קרובי האב אינו מפורש רק פירושו מד"ס לא יומתו אבות על בנים בעדות בנים
דפשטא דקרא נעון בנים וכ"מ להדיא בהרמ"בס בר"פ שם כלול קרובים מפי השמועה למדו לא
יומתו אבות על בנים [אבן תמהני לתרוייהו למה נחלק שטר מכסף שאינו מפורש בבילה רק
בהיקש וילפה והיתה ולא התעוררו כלום וע"כ נר' מנרת הרמ"בס כיון שאין מעינן על ההיקש יפה
כמו דהוי טפי כמפורש מכסף שהוא בנ"ם דע"כפ כשאינו מוכנה יש להשיב ולכך דייק ומילק נס
שטר מבילה שכתב תלה בילה קרובי תורה וכן מתקדמת בשטר מה"ת תמוה דה"מ למכלל בשר
מע"כ כיון דבילה קרובי תורה ממש לכתיב כי יקח לקח ונעלה משכ"ב שטר נקט מתקדמת מה"ת
כלומר בהיקש שאין מעינין קות דרגא מבילה ופק דרגא מכסף שאינו אלא מ"ג] ונם מה שתמה
על

על המגיד שהניח מחלוקת הרמ"ם קרובי הפס מדרבנן ולהר"ענן מדאורייתא וכ"פ כתב נס להר"מבס קדושי כסף כדין תורה לפ ירד לסוף דעתו שכתב ודע תפי' לדעת רבינו דכסף מר"ם מ"מ נומר בה כמו בשטר וכותה ע"ש שפיר סברתו עפ"ד כל המקדש לדעתא דרבנן מקדש תפי' להפקיע קדושי תורה פדיעת בתקון קדושין נוסח מ"כ תיכו רתי' כלל לקדושי הפס ותף שהניחו בא"ע תסו' רשב"ן דלפ סבר הכי בדעת הרמ"ם עכ"פ שפיר נקט בשם י"מ שהם דברי המגיד כתמן ניחו של הרמ"ם ותף דמשכחן בלשונו על הכלמד ממדות קרתו דברי כופרים מכל המגיד בזמת כוונתו מדרבנן ממש ודוקא לשון סופרים יתכן כמ"ש שנקרתו כופרים שספרו ומכו תיבות ואותיות שבתורה נפ"ק דקדושין כך נקט הרמ"ם ס' על דרשות התיבות ג"ם וכיוצא בו מ"מ לשון מדרבנן משתברא שהוא כפשוטו ובעיקר הסברא של המגיד להרמ"ם ס"ל קדושי כסף בג"ש נמור משא"כ קדושי הפס דמתיתי בפס חיכו ענין משתברא לי' מכח חיוב מכלתא דחיכו דק מסמכתא ונם למיכא סברא שפירתא לדעת י"א דלמדי' בקדושין כ"מ ותים כי לא יהיה לו גואל וכי יש מדם בישראל (פיר"י מנוטלי חלק בתרן) שתין לו גואלים תצא ללמד שהגואל רשות ותיכו מוכה לגאול ורבון פיר"י פשוט מסוס דלמא גר ותכופי רק שתין נוטלי חלק בתרן ובדקדק יתור תיבת ותים דהא מדלעיל קתי המ"ל ותם תין לו גואל תע"כ דהוי טעיתן דתובה על הקרוב ולא רשות רק כוונת שתין גואל בשתוקי שיהם מתחו שהיתה בת יוכבת ותין לו קרובים מדאורייתא דקרובי הפס מדרבנן לכך כ"ל ותים להורת תים תצוב ולא משום שתוקי משתעי רק להורת שהרשות ביד הקרוב ועוד סניף לדבריהו בתשו' הרמ"ם סי' קמ"ד מבתר שקרתו קדושי כסף מד"ם שאינו משורש בתורה אבל שטר נומר ומונית נומר ומכנים ע"ש דהייכו כדכתיבנא ויבתה והיתה יפה כחו שתין מציבן דמ"מ מה ניקח בלשון מונית ונם מה מילוק כמ"ש ובחח סלקיכן נמי לייצב דברי הכ"י ור"מת בסי"ח שכתב בא"ך סק"ו בפשיטות נמ' ערוכה שחייבין משום לפת לחיו כחלו בעלם מרבותיהו חלא בשנדקדק בחות לשון הכ"י הן לחיס מן הפס ופסולין תיבה זו הוי יתר כבטול דתף שהניח בב"י דעת הרמ"ם כך כמש"ל עכ"פ חיכו קובע הלכה אלא הניחו בא"ע רק הר"מת בשם י"א לכן ותת תומרת אלא קרב ות"ו דהא כ"ע מודו בערוות מין מילוק בקרובי אב ותם כדמוכח להדיא ביבמות די"ג וכל דוכתי משום מצטן לחד יבחו חיכו תולה ניחום לבית לבותם לענין ניתת עלוה וכן לידתם בקדושה מהני להיות לחיס ממש כישראל ולא כשאר נרים דקטן שנולד בשעת גירות תבל בעדות דכפקא אלא יומתו לבות ע"כ שפיר תליא במשפחותם לבית לבותם ומינם פסולים לחיס מן הפס דק מדרבנן לשעת הרמ"ם שהניח בב"י וכדי להרגישנו שחיכו דומה לערוות שהניח הש"ך ועוד נם לחידך דקרובי הפס פסולין מדאורייתא אפשר דהכא מוקים כיון שהורתם אלא בקדושה חות דרגא לכך נקט הכ"י כך ודברי הסמ"ע חיכו העתק כיכון וכ"ת הניחו כתב פליו כו' חיכנו דק שהכל נהיה בדברי הב"י דק הל"מ מניח פי' הר"ם וחיכו לחלק על הב"י דק להודיע מי שכנגדו ונם שניהם ילעו פיר"י להדיח בקדושין סס דלידתו בקדושה מחלף ביעקב מוכח דס"ל שחיכו יולא מתורת נר וב"ל שחיכו חושש לקושית הר"ם דנס יתכן נתגיירו עמו כשהיתה בחזקת מעוברת ועל ותת נעה כידון רבינו הב"י סברת ותת להדיח בדרך אפשר וכ"ע מפני מחלוקת פיר"י וה"ם ומתך נפשו על המעיין ולא התריך להוכירם תגב דהטח ונם הר"י בעל תוס' בקדושין

די"ח נקט לידתו בקדושה אתי לאקלובי ביעקב : ונם סק"ט על הב"י וחין טעם

לפלק כל המעיין יפסוק דטעמא רבה מיכא וכ"כ מ"כ לבאר על שלא ידע בקורבתו דסמיכן להדדי בסנרא ובאד מחתה מחתיכו : וסס סק"ד מפקפק בלשון הב"י ומדרבה פשוט ממילא בהאי שבנגד קרובם הערב פסוליס מכ"ם בוחת שמסייעים ומזכה שא"כ : וסס סק"ט הציג על הב"י וריו"ו ונקט לשון כמדומה שהביאו כו' וליתא למעיין היטב כוונת הב"י שהעתיק דברי הי"ם בקנרה ותחלת תירוצו מאר פי' הרמ"ב הן דברי הרמ"ם ומ"כ כתב והוא ז"ל כתב בתשובותיו בחילק שמעיד לעצמו וקיצר בתיבת וכו' וגם מה שהביא מ"כ בשם הרשב"א ס"ם בהעתק שהיה כתוב מיד מאר דברי הרמ"ב בתשובה וכ"כ הרי"טבא דהוא נמי לחלק וקיצר בריעא וסמך למסיפא שדברי הרי"טבא מפורשים קצת יותר : וסס סק"טו המדיק לדקות דבינו ב"י ור"מא ום"מע ורשזון נראה לשון הב"י משמע מיכו הכרא והייכו טעמא די"ל כיון דממון עוכא נפש כמ"ש בשלהי ב"ק מן הפסוק וקבע קונעיהם נפש וכן דיוקא דקלא נפש תחת נפש ממון וגם כעליו יומת בממון ס"ל להכי שרשוי להשוות גם ממון לתורת הומה ממילא עדיפה מין מקבלין הומה דהוי כקביעות נפש וגברא קטילא הוא ואיכו דומה לטרפה שנכב דממונא לחיסולא נכי' ומחויכים להגיל עשוק והכך לגמ ס"ל תורת הומה בממון גם טרפה כשר וגם הר"מא בפ"מ בשם הכ"י מף שהביא הירושלמי מין כוונתו להלכה וגם הר"ן מף שמביא דכרי הרמ"כם מיכו להלכה ומידך סכרותיו מיכו מוכרחים לרכותכו בעלי הש"ע ואף שים לחלק כדכריו בפי' הרמ"כם וב"הע מיכו מוחלט לכל הפוסקים : סי' ל"ד סמ"ע סק"מ עי' הר"מא שלא הזכיר כשרתם וכו' דמ"ל לפרש מלתא דלא שכיח וכן לשון העור להרמ"כם שים לו ממון לאחר שחוכל ממכו מיכו נפסל וחם מין לו חומנת מה יאכל כשחיכו עומק כלל במאכו וכ"ל למשכחת שמים ממכו ביד לאחל ו"ה ולפי שפירשתי פסול לעולם משום שהמתפרכם בממונו בלא עסק בעצמו מיכו בכלל יסוב עולם וכ"מ במכלתין דף כ"ה דנקט מ"ב נמר חומנת לאחריתי המ"ל טפי שמתפרכם בממונו וגם הש"ע משום יסוב עולם נוטה לפיר"י והעור לא ידעם הר"מא להניח כלום : וסס סק"עא תמה על כתימת הש"ע ובקונטרס סתם כמפורש דנקט עד שיודע שחזרי משמע טפי למפרע מיום חזרתו וגם תמיהת ה"ן דנקט על הי"ף ור"ח משמע מיכו מוכרח דשאני התם שנריכין למכתב במתב תלתא כחדא ובשעה שחתם לא ידע כשרתו סברא קצת לפסול טפי מגזלן שהעיד וכבר חזר ומסתברא כמו דקיי"ל עד זומם למפרע נפסל ה"כ אדה טובה אלובה להכשיר לאפרע : וסס בש"ך סק"ח על רא"ש וכו' דהוא מיכו אחלק כדברי הרשב"א דא"כ כל פעם יאמר כך כשנאמן לו דבאכרר חוכמו פשיטא כאמן וגם הש"ך עצמו ביד סי' רל"ב הך דנאמן קודם שענר לעצמו אבל למאריס אפי' קודם מיכו כאמן ע"פ מ"כ כדהכא להכשיר עצמו לעדות נוגע למאריס פשיטא דע"כפ שאר שענר מיכו כאמן בשוגג או חוכם : וסס סק"כג תמה על הב"י ור"מא ום"מע וכו' סברתם למעיין בלשון הכ"י אין משמעות בק"ס דוקא רק בשעת מעשה שהוא מעיד ונפסל רחוי להרמיקו טפי ובשאר עדיות הקילו בדרבנן שנריך פרסום וגם משום פסידא דלקוחות ומלוין מש"ה בקבלת עדות דהתרא וז"ל שבעלי הש"ע נטו בסנרת הש"ך מדרבה מה"ט לא הביאוהו בש"ע דמ"מ עלו נדעתם כך : סי' ל"ה סמ"ע סק"יג מפקפק על רמ"א וכו' ממילא ס"א מדמפ' בסיפא מכלל דנריעא נריך מאר מו מבל מריעא לא הוי שמעי' כפ"פ שלא"ה מאר : וסס

ופס בס"ך סק"נ על הכ"י ושפיר ליק לעיון הטור סתם משמע נמי כהרמ"כס דכל כהאי מלתא צריך לפרושי וכן לעין סתימת הרמב"ס ודחיית בס"ך קושטה לף שהוא בלשון עדות עיקרו בדיני ממונות כיכר שמין ומי המיימין : סי' ל"ו בס"ך סק"ד מפקפק על הר"מ בל"מ וכמ"ש ותמוה תיפוק לי' נס על הרשב"ץ תלונתו מה נ"מ בזה"ז מע"כ להורות מלבד דין המשנה בל"כ נס נמומכת מיכח למילף כגון שהתחילו לפני ב"ד להתנגד עם הבע"ד מוכחת מלתא : וכס סק"ס וסק"ת מדקה נסברת עלמו כל התוס' והרא"ש והרי"ן ותיכס מוכרחים לסברותיו לכל המעיין היטב : וכס סק"י המריך לקנטר על הנעון מהר"ס מלמקר זניל ויותר על הרב מגדל עוז ולזולים על כלל ספרו והעביר על הדלך לדבר עתק על נדיק וכל המעיין יבחק טעם המ"ע ולף נגם הים"ם נקט בלשון כלל מגדל עוז לא יעוז ומקנטר על הרמ"כס בכל זאת ספר הרמב"ס ילעגו מעלתו הרמה וגס מגדל עוז נור מעוז וסברתו דוקא התס גניכה וטניכה ב' עדיות צריך כ"ל לכל בעלמא נס לחר כ"ד בעל כוחה וכבר שקל למערפסי' בתשו' כ"ם סי' נ' ע"ב ולדרכה בתום' משמע לענין דין הומה דוקא מבל לענין ביטול שוה לקרוב וכסול והמדייק בתום' ד"ה ע"כ לאתי עדיות יבין כוונתם ע"ש כדברי מהר"ס ומ"ש ובסברת ספירתא ביטול והזמה לא קרב זא"ז הנס שהרמב"ס ס"ל סיוע מתום' מ"מ הממת יורה דרך הנכון כך : וכס סקט"ו מפקפק בלשון הר"מא וי"ל דקאי על עד פסול מפא עבירה כדנקט בריטב"א ור"ן וכוונתו דלא מסכחת שיכחזנו להעיד לטו בע"ה וצופטני עסקינן : סי' ל"ז בס"ע סק"נ מפקפק ולוקה דר' יהושע כתב להדיא דין ב"ד בס"ת שיכולים להסתלק כמ"ש הב"י סי' ז"ין ותחלה בסם הרא"ם בס"ת יסתלקו ואפי' יקרעו בו ור' יהושע בסם הרא"ם דוקא שיש ס"ת לחדת בעותו כ"ה ונזהת נקט הרמ"א לשוכו סתם : וכס בס"ך סק"י חולק על רמ"א ותיכף מוכרח להוציא דברי הריט"א מכשונן ותיכף דומה נכד הנלה דלקמן דבעת עדות תיכף לבל בנזבר תיכו ודלמי שיסתרכו לומת ועניים סתם סמיכתם בקופת הצבור וכ"מ לשון הריט"א כיון שלין הנלה ניכרת בשעת עדות ואפי' לשעתו ט"ה ממון לא בסל לוותו עדות דק כיון שבבר נתן לבת אחיו מהקדש הוזק ומוכחת מלתא ע"ש מכ"ש לדדן דט"ה תיכו ממון : וכס בקל"ח הסיג על הב"י בי"ד והפר"ח בס העיד שרלה כשים שוחטת והוא במדינת הב"י ממילא לא רלינו לחוש לאי שהוא לא רלה יש לחלים שרלו דשחיטת כשים תיכו מנוי ומלתא דלא שכיח לא שייך מנהג ואינו דומה לחוקת יאוב דהכא מלבד תום' חולין נס תום' פסחים ד"ל ע"ב מעשים כל יום שמלמיכם כשים בשחיטה ובמתני' זבחים ק"נ לא רלינו לינו רלוי דלא שכיח כפיר"י סס וסס במדינת החגור לא נהגו ושפיר תפס עליו הב"י דלא ה"ל לכתוב מנהג נכל נגות ישרלל והשתא ודאי תכס עדיף מלבים שים עדי רלוי כדברי הפר"ח : הח"מ תס ונשלם , בעזר רב עלום : שנת תקכ"ח לפ"ק .

ממוך וכתות . כתק ומכות . קורת נגית . מטהר כבורית :

דף ב' ע"ב תום' דה ומה פיר"י לא חיים לדקדוקים אלא דהא עכ"פ בלא גלוי קרא אין לנו לדון ק"ו בלינו מקוים לגמרי דה"מ לפרוך הא נופא יוכיח ונקט מיתה החמורה שבהרגעתן : דף ג' ע"ב ד"ה המוסר ספיר' י"ל סיפא מפ' החיך קרלו לתקנה זו וכ"מ בתום' ניתן דל"ו דמוסר מטעם הפקר כ"ד דהיינו לדדן כרבא דהתם דמפ' כך

על פרוכל רק לאסמכו מקרא ע"ש : ומס ד"ה ע"מ פר"ש י"ל הדמיון בשיכות התנאי : דף
ה' משלשין בממון ע' דבריכוב"כ יגמות דמ"ו : ועיקר סברת מלקות לא מצטרף ג"ל דלא אשכחן תני
מלקות בתורה אבל ממון מיכו רק בשלש הפסד ואשכחן כל מיכי תשלומים תני נזק בתס וכי יגנו
מכשים דמי וולדות משלמים ביחד וממילא מתקיים נמי כאחר זמס : ומס להורות ברית עמ"ל
נח"ר עירובין נ' עד כ' למה ובכורות דף כ"ד עד ט"ו מיל ג"כ נתן הדבה עדיף : דף ח'
ריבן רועץ נשבת ביוסף ותמוה ר"ם קודס ר"ע וכר' כיון דכל שטה מין הלכה נקט התחזב בתחרוכה
וב"ם תיכו מצנה : דף ד' בסמוך וע' מה"כ : דף ו' תוס' ד"ה שמואל ואפי'
מירע לאחר כ"ד ע' מהר"שת וכר' כווכקס פשוט דהא תוך כ"ד לא שייך שלא ידע בעדות אחיו
שהוא לפכיו : דף ז' סנהדרין מוהגת בארץ ובח"ל פי' בח"ל בזמן הבית דוקא כמ"ש
הרמב"ם בפי' המשנה וכן בחבורו פי"ד ודוקא שיהיו סמוכין ודוד המלך סמך שלשים אלף ביום
אחד כמ"ש שם פ"ד וכולאי אבא כך בשיטה מכלתא וכר' דמוכח גם להדיא בתמורה דף ח' שאיכו
נוהג בח"ל רק בזמן הבית דאיבא ג"ד של ע"א דהייכו סנהדרי גדולה ועוד בסמוך : דף
יו"ד מבני מה זכה ראובן למכות בהלה תמהני הלא הוא הבכור וכתב כסדר ראובן גד
מבשה וכר' כוכתו דביהושע נקט קדם בנפתלי קודס סבורן ביהודה ע"כ לאו כסדר תולדתן רק
כסדר הליכת גבולי ל"י בדרך שהולכים מעבר הירדן לשם ה"כ ג"ל דקיש לי' שתין דרך הליכתן
בגבולים לפתוח מראובן ועוד בסמוך : ומס שמעתי ג"ש לומדים בירושלמי פ"ב דברכות
פריבי ישראל לומרו כך לדוד : ע"כ מן התורה בביאים ובתובים וכר' כבגד נדיק רשע
ביכוכי דהייכו בלעם רשע ומלמדך להועיל נדיק וקרא דמשלי לביכוכי: דף י"ח פיגיי ר"י ור"ם
ניימתי בח"ר שהם התנאים ועוד אשכח בחילין דכ"ו ר"י ור"ם תלמידי ר' יוחנן ובתן תסתיים ר"ם
תנא לפומא דכבא דוכתי סתם מתני' ר"מ ובניטן דכ"ד פריך מן ר"ח על סתם מתני' כבירב"י
ומ"ש בר' דלא נקט הגמ' תסתיים בסוגיא דעלמא כיון דמיד בגא שאחריו במגלה שם בתמא דלא
כר"מ ע"ש ואיכא דוכתי דלא מצי מקיים הכי ע"ש וכר' עוד נפקותא דלכאורה תמהני למ"ד
דעותקא לכל מ"ב גם כסדרן יפסל בפ"ת וב"ל לשון והיו הדברים האלה מיעט האלה דוקא תפילין
ומזוזת הנוכרים כתן נדיך והיו בהוייתן ולא פ"ת אך למ"ד ק"ם דרבנן בברכות דכ"ת ודברת בם
בל"ת כתיב קמי ע"כ התורה ותיבת בם בשך לעיל על הדברים האלה אין לומר דעותקא לכל
בלכותיו דמ"ב גם כסדרן יפסל ולפ"ז שפיר לימיכ טעמת לבמה נדיקס שתפרו פ"ת בשני כמ"ש
התה"ד פי' כ"ת דמוכח להו שטת הלי מ"ד דמ"ב ניתן מכל הרמב"ם בשטת הרי"ף ק"ם דעותקי'
ומוסק כמ"ל דפומא שלא בניתן ולא תקשי מכסדרן די"ל מיעט האלה ולדתן בתום סוטה דל"ב קי"ל
ק"ם דרבנן מבשירן זע' בב"ם בברכות י"ג ובסמיך : ומס קללת חכם אפי'
בתנא תמכני במדרכי את ובית תניך תאבדי לא בתקיים כלום וכר' זכות רבים לגיפים עומדה לה
כיון שמסרה בפש ועי"ל דהייכו מניעת יחום בית מביה משראל כי מן הסתם לאבר בחות מביה
ואפשר לתקשה מרדכי לו לבת משמע שלא ה"ל ודע מאר מבלעדה וגם לא כזכר לאסתר שום מת
ואחות והיא לא קיימה זרע בישראל וי"ל נמי זה"ם כאבר מבדתי מבית אבא מבדתי ממך פא
בהא גריעא במיקוני תהלה בשבך מביאתי לגמרי שמעתא מיכני מקיש זרע ממך ובטל יקומי שם
יקום בית אבא : דף ד' לעיל גמר מעדיס זוממין תמהני לכ"ל מה לעדים זוממין דרשאת

קדי

קדי מעשה כדמצני גב"ק דף ה' ועכ"ל דר"ל לא ס"ל סברת זו ולא תקשי דר"מ לא תציב מוקר
די"ל דס"ל כמ"ד דלא דחין היכא דנרמי וסף דתום' מפרשים שם לכ"ע וייבנתי לעיל שלחי נ"כ
מ"מ סי' ס"ו מהא דתמימה ע"ם מ"מ ר"ל לעיל מחלק רק דלא דחין כלל במוסר ואדרבה מסתייע
לן לתרץ קו' תוס' בשנועת דב"ח ד"ה חון דר"י לא תצב זוממין דייל רס"ל כנמ' דב"ק רחמנא
קרי מעשה ודלא כר"ל במכות כחן רק כעולא ומ"מ ל"ל תי' תוס' שם משום מ"ר ונם תילוק לי'
נרים כריתות יבחו עדים זוממין שם"ב מעשה וים לחלק בין מעשה רבה לנושא כמ"ש סנהדרין
ס"ה והא דפריך מה למ"ר דלוקה זמשלם י"ל דמני סנר כר"מ בשלהו לוקה ומשלם נם בממון
כמ"ש תוס' ד"ה סנר : ונם ד"ה לרי"ו ח"ב נך' פיר"י לעיל שייכות לדם הטובל להשקת
מים והא דמטהילן כלי נקוטנת נריך להנין רק סברתו נטהרת כלי מהני מיבור לנל בחדם שמא
רובו נשתופין ממיר מכלי לממ"ל במה"ב חלק על"ם תניגה נם נשפ"ה ע"ש : דף ה'
ד"ה דנעדכת לא מניגו לא דקדק רש"י נזה דמכתנרת לי' כך : ד"ג ד"ה לר"י פיר"י
י"ל משפט אחד לשתי דנרים והא דלא מקים משום דחין דנין אפשר מש"מא כדר"ע ניבמות דמ"ו
ומתני' דהכא מיינו מדברי ר"ע רק שתמא דמ"ב תשום אחד דנרים אי אפשר לקיים נחד רק
דם"ל כר"מ שם : ונפי' הרמנ"ם כמ"ש כאשר ושם לנל המכשים מעידים שהרי הממיכו
עלין כוונתו נקנרה אף די"ל לעון ושם דמיד שיגמר מיינן מב"ש אמ"כ דק דחכמים העידו נתורה
שנע"פ שהרי הכמיכו עליו לדרוש כך : דף ו"ד תרי קדם וכן נערכין דל"ב תרי
ירושלים לך מה סימן הפסוק וגו' דכ"ל לדידי' הוי סימא תינת ויעל דירושלים הקודם למעלה
נגונה המדונה ולכך כפל בפסוק שני משום דמ"י נגזה מכל הלרנות ממילא יתכן עלייה
ממדינת פרס נם לחידך ירושלים קמ"ל תשר ניהודה שנם ניהודה גופי' נריך לעלות שהעיר
ירושלים הקודם נגונה: ושם לו תנוחה תמוה מאד דכתיב בחל"ק ולילה קרי וכתיב ומנחתי במהר"שא
שהרגיש ודחק מאד וגר' שא"ש לדחוק כלום משום דמשכחן טונא קרי וכתיב בתלמוד מה שיוכח
במסרה דידן כמו שביחתי הרבה בח"ר ובח"ם שבת דכ"ה ומה"ב עלי"ם שבת שם וע' בסוטה דף ל"ח:
לעיל דף ו"ן מיירלו כמנחפים עמ"של נ"מ דכ"ח בחלק כ"ן ונם נר' תרוייהו מסמכתא דקרא
שחר ינלף לחת לים חשר ינלף חחת דעהו חות יומת הנולף והנולפת יתור לשון סיפא דה"מל
סחם חות יומחו לכך חד מ"ד ס"ל סחם ינלף ניולף כדרך המנחפים נשכינה ע"ג ומשחנעים
ומנזימים ולחי סיפא דנוי חחר דנוי למעט דוקא נרחותם כמכחול נשפופרת ולחיך סנר חכחא
סחם ניולף שמנופף רוח חיוני ניוחנעם נניורו כמכחול נשפופרת ולחי סיפא להורת יחורת חפי'
מיירלו כמנחפים ועוד מילן טונא נפ' עריות נחיבור המ"ך : דף י"ל כל היודע
ולינו לומרה מוקמה פשיטא יחמר שנם הוא יחנך ונם חמוה לדוד הלא חפי' פקום כפו חחת
דוחה שבת הממורה ודחקו רבים וגר' פשוט מה"ט לא נקט שהל מהו לכחוב שם דק נבעון חמר
לחמירה רבה לחפים דעתו שיכשיל עמו שיהא ברי להשתתם נשמא קדישא משום שפשע כאן לפי"רבי
לינו דומה לשחר פ"ב ומ"מ קנלו כיון שמורד נמלכות להמרות פיו במיתה ככתוב נרים יהוסף :
ובשנות פ"ו שלמדו שני דנרים פי' הרמ"נס עיש מוכח כדבריהו דלא חציב הא : דף
י"ג ע"ב תוס' ד"ה נתשעה דנעלמא פרין נבי כאו דמחמר ומנזין שבת קנ"ד ולינה דלא פריך
כלום רק מיירלו דרבא חקוה דבר רחל ועוד שם הוי פריך הלוך שיך תירונס דהיינו כרבא

מכלן לפרוך רבא לאותולא סבר כרבא דהכא ומוטב דקושיתם בצירוגין ד"ו פריך בתמורין
וב"נק דע"כ מביאו גם מעירובין ולא כיתא תירוצים דר' יוחנן ורב אחי מקשו הכי ובגרי כרבא
ובגמת שם התריכו וע"כו ניחתי במ"כב אלא ע"ם תיבת מחמר ב"ל תמורין ובקושטא שכיחם
ילפקו גם מחמר יש להגיה תחת תיבת פריך ב"ל תמרינן לו תיבת דבעלמא ב"ל בתמורין פריך
וגבי לאו דמחמר וכוונתם לתרוייהו : וגם ע"א ד"ה גרושה פיר"ש י"ל כמי מרבוש
מייתינן כלומר מסמכתא ומינו לוקה מדלות כיון שלוקה ממש מגוש גרושה : ע"כ ד"ה
ר"י פיר"ש י"ל מוגיח לבגמ כך דרך כלל : דף ט"ו ד"ה כגון פיר"ש י"ל שמעתון
שמסורה לו לבמת ידי שמים בכל מקום שאינו מבוסתו כגון דבר מבואר כפי' הר"ן שלהי נדרים
ובינמות דכ"ה בפי' תום' דרשאי להוציאה מכל מן כופין כיון דלבמ עדים מגוש דחיקא לר"ש
בנדר על דעת רבים מגוש דבגיטין ל"ה ע"ב פיר"ש הלירה ברבים שבודרת בפני עשרה וב"ל וגם
פי' ע"ד רבים כך יאמרו הרינו מדירם מותך על דעתנו ולמה יאמרו כך בלא טעם הגון אלא
דכ"ע לא דיבת גמירי דבאמתותו אינו כדאי לדחות מגוה דחורייתא בדבר שאינו ברור ומדוק
פיר"ש דה"מל כמו בריבת שבודרת ע"ד רבים ואפי' לאו דוקא עכ"פ לכל הפוסקים צריך שידעו
בו רבים ולמה יסכימו לעבור על ד"ת אלא טעמו בדבר כיעור ואדרבה לפי' תום' תמהני הלא
גם ע"ד רבים יש הפרה לדבר מגוה כדמסיק ע"ב מ"ב ליבת ניטול וגר' דעכ"פ סברתם כיון
דע"ד רבים אינו תלוי עוד בדעתו להתירו רק שהם יתרלו מקרי ניטול מגוה מבדו בבר עקר
למבות וכ"מ ני"ד סי' רכ"ב : ע"ב ד"ה ביניתא בר' לפי"רש"י ל"ק דשאר
תולעים אינו מאום אבל זה הי' ידוע להם שמאום הרבה וקי"ל בי"ד סי' ק"ד שמ"ג שנים ואפי'
כוית כת"ם לאוריי' ברי כזבוב ויתב כמ"ב הרש"בא שהניח הב"י אלא מסרה תורה רק בשבילתם
בעלך וזת קמ"ל דק"סד שאינו לוקה צליו ואפי' לפיר"ש אין לא מחלקינן בין תולעים לשרץ
שנים מגוה לא פליג אלא בקיאין שפיר : דף י"ו ולאמת זו דברי ר"ם בפי"רש מאמא
אלא גרס שחיטה רק בריבת ר"ע ולתרוויי' קשיא מה"מ וכר' לפתם שפרי ר"ם כמ"ב בשנהדרין
פ"ו וק"מל דר"ע כר"ם מגוה דהכל מליבת דר"ע כדאמר שם וזהו כוונת הירבן דמ"ל נמי
קשיאה צ"ע : דף י"ח ע"ב כל שבקדש פסול פיר"ש דכתוב בעותר לא יאכל
כי קדש הוא ובמעילה בי"ו פיר"ש קדש הם תהיה לבשר מריבת בור לא יאכל : וגם
תום' ד"ה כל תמהו לפי"ר דהוי לאו שבכללות ודחקו וגם בפסחים כ"ד הניחו בקשיא וכר' בשם
כתני מנן דר"פ מדחה שם דברי מביי מהאי לא שבכללות וים להעמיד שמת מביי אלא ממש לקושטא
וגם המקשן להכא על רבא מן הסתם היכא אלא פליג בהדיא קס בשמתו שחבריס בב"מ היו
ובר מן דין בברת המקשן בשמואל במעולה בי"ו מפ' מתני' פגול וכותר מין מבדפין דוקא לידים
דדבנן אבל לשפילה מבדפין בל"ש כל שבקדש פסול כו' ע"ש לבאורה עכ"פ אבי שמות הן מבלי
לשפקי' לשתני' סתם מין מבדפין משמע לבל שעבב"ל דס"ל בתן לחתיב כולהו מאד בל שבקדש
פסול מקרי הבל שם אחד של איסור ממש ומבדפין אלא בדבנן הקילו וב"בג בפ"ג דשבועות ס"ל
לר"מ מנע ושהל אל שמא ולבך סברתו בין דהוי שם אחר ממש לא מקרי לאו שבכללות ואינו
דומה לנתן ומבושל וזב וקרבן ורמים ורבב דבתיבן תרוייהו בלאותו לאו גופא ומוכללים אבל לאו
דהכא לא יאבל בי קדש הוא להורת בל שבקדש פסול אינו נוהג שום פרטי רק בחד איסור קודש
וגם

וגם י"ל דר"פ נופת מודה בכך דדקי מי מל"ת אין להוכיח עכ"פ שם לדחות דהוי לאו שבכללות והוי טעינן דלא ניקף : דקי י"ט ע"ב דאמר קרא עמ"ב במ"הב חלק על"ם : לעיל דף י"ב דה בבן בנו ים מקשים על הר"מ ב"ד סי' ר"מ שפוסק חייב בבנות אבי אביו דק בתביו יותר מן המדרש ויובח ובחים והכא תמרי שבעזה גוחל הדם וביבום דהכא לכבוד אביו הנהרג : לעיל ד"ל חייבי' ג' לוין במקום ת' נר' דף שהוא לא בלא הרגים ר"ע ופי' תכ"ה דנים הגדול חייבי' תמוה פשיטא הבלייתא להדיא כרי"מר אלא רבנו ים הגדול מיאיו קשים ומלוחים בתענית ד"ט מעבנים קנת שאר מים וכ"מ פי"רבי שנת דף ע"ב ים סדום עוד קשה יותר ונהרא בעלמא אפי' מים מרים ומלוחים לא : דף כ"ח מכתו מוכחת לייתני נח"ל רב אפי לטעתו למכתית דכ"ב דעבדי למכתן כמ"ב תוס' שם ר"ח לטעתו אך תמוה לרח"בא דהכא תקשי מתני' שם וכ"ל כוונת תוס' ר"ח לטעתו נקט למכתן כיון דבפולין אפר מקלה שדי אבל לרש"בא י"ל דהוי מולגל שלוקחים לכבוד זשאר ברכה : ע"ב פוזט ולוכב מנוסור בתוס' שבועת די"ו : ושם הא מני ר"ע שרך לא תזרע תמהני עכ"פ כרם מכין לעין מוסירין מן הדין אפי' ניקף כמה מציגו אי נק"ו וכו' דכ"ל גזוי מלתא בעלמא הוא דמקיים בבל הלאו של זורע או נטע וב"הגלהדית בתוס' פסחים דמ"א ד"ה א"ב : תוס' ד"ה החורם פיר"בי ייבמתי בחלק על"ם פסחים דמ"ו : ושם והתניא המגבל כנ"ל : דף כ' ע"ב רש"א במסייע ד"ה תמהני בהר"מנס ובי" פסקו כך ובשבת דל" מפקינן מסייע אין בו ממש דק רב אפי לטעתו דהכא סבר ים ממש כמ"ש תוס' שם אי קודש שחור בו אבל לדין ליתה וכו' בלשון הרמ"בם שמייע למגלח ים להעמים שמייעו בשה כמוהו בגילוח וכמו שנים מוקין בסכין ושוחטין ובסוף שהרות מוקות בידו ומזה ה"נ מוכח בתער וק"מל דף דהשתי יכול מבלעדיו וח"נ לפיועתו אבל פיר"בי מטה בשערות וה"בי פי' מטה עצמו קשיא ועוד דקי"ל בחסה קרקע עולם תעבור ולא תהרג כמ"ש בר"פו דיבמות וח"נ למסור נפש לף שמכריחה בלשון הרינה להשביב עצמה לפניו כיון שהיכה עושת מעשה בנוף העברה ולא משתמש שום תכלית ופוסק שתתי' דוקא מנוסה שכופף קומתה ומשכיבה ונם רש"י י"ל ר"מ לטעתו וה"בי שבר שלשון חייב נקט להעיד דמלקות מכל לישורת מיכת נם בלא פייע פי' ליסור לאו דאורייי כמ"ש תוס' בב"מ דף יו"ד ושבועת ד"ג ושם חייבין לשון מצומצם בלאו דאורייי והעתיד דתוספתא די"ל כר"י לאו שא"נמ לוקין וה"טו י"ל בי' ק"בת הקשה מניקף ולא קרב ח"ו דניקף לכ"ע מדאורייי בכלל הלאו וכפיר"בי הכא ורשיתי בג"הכ הגיב עליו מפיר"בי זו על מציע ממש ועירב דבריס יתרים דשנין מסייע פי' ר"ח מסוס לוקה וע"כפ לדין מסייע לינו ממש ושאני ניקף דנפיסור לאו ולפיר"בי משמע דאין הכוונת בלאו ודוקא ר"ח לטעתו במסייע להטות השער מ"כ לדין לינו ממש וכבר גדול רשית במקרה ע"י גוי ומחיתי עד נויפה ותליתי העלם עין של הוריס ומוריס בזה ואין מפרסמין : דף כ"ב ולפסוק נר' דה"מ לפרוך נמי לפשוט מאמר לשנת קמת דרמי ב"ח בשנת קנ"ל חנת לאו קיימת מפקנת הכי רק כר' יוחנן שם : ולפשוט מזיח חבן ובדי מרון כ"ל דמשכחת בפוך שיבת כ"ב לנורך כמ"ב ניומא ס"ט והארון במלחמה : ושם המרגיע אור פה"מק ע' דבריכו בח"ב מ"ק ל"ב : ובר' טעם ר"בי דנייר מפי"רת דס"ל נבי ואין נופי' לינו כלאים מדתנן פ"ק דכלאים הנפקים ועיים הם כלאים מוכח הכי וכן ני"ר סי' רנ"ח ומתמהי

שכתבו שהוא כמין חומר שהנדילו פירושו והוא כלא גם הר"מם זה"ק קציח מתני' לתני רבותא טפי בנמים ומילים דשניהם היה וגם תמיהת רש"י ז"ל עיקר כלאים משום עירוב חלק קודם נחלק ס"ת מוך כהר"מנס דכל מינו מינו שרי מדאורייו' רק טמא נטהור מ"כ זיל בתר טעמא ה"כ חולץ נקדשים חף דהרבעה כולם מדאורייו' עכ"פ כמלאכה ע"כ מה"ט וכ"פט נהרמ"נס להדיא כדבריכו ועשם הר"חם נפי"רת כקיה ונהמה כמ"ש הרמ"נד שם י"ל כוונתו כך וע"כ קנת ט"ם נהעתק הר"חם ותינת נני וזיל מיוהריס וגם מוכח מלשון הרמ"נד דה"ל סתם כנני וזיל לגת גם הוא ידע שחיכם ב' מינם לכלאים רק מן יתור הכתוב דה"מל כנני למוד ע"כ להורת דמה"מק דינו כנני מינין לעלמא היה ונהמה ול"כן ניקא גם פי"רת דמ"לכ מינו מומר לגת חומרא כדבריכו : דף כ"ג מכה מועטת מנין תמוה מה קס"ד וכו' לפ"מם הקדימונים רמז מלקות מ"ס נגד מ"ס שנה שחיכו מכיר קונו וביארתי נמקומו לכך רבנן נקרו חדל מעוד דשנת מ"כ גם יוס לחמד ואדם לחמד חמוד שנה וכיון דאדמי לדמי ולכך קט"ד לדייק הלשון מכה רבה להורת מכה מועטת כנד מקנת שנת מ"ס שרי קמ"ל לת יוסף דוקא המספר הסובכ חרבעים שהוא ל"ט כדלעיל ולשון מכה רבה יחכן על הרחשונת כפר"י והר"ב ועוד רמז הקדמונים ר"ו לשון אלוקים עליהן כמנין רבה וגם יבואר מחמרם החומר ק"בה ותתרן יותרו חייהו מה קש"ד וביארתי במצלי י"ד ועוד מילן מעט שוויתר במספר על שנת מ"ס במלקות נכך מדיק בחדה בסיגיע לשנה לחרונה מן ה נוכים יחמרו ג"כ דשני ביום וקדם לחד וגם י"ל מחמרם בר"ה פ"ק ממלת שנות נדריקס מיום ליום דהייכו שלימו חובב יום לשנה כמו ברעב ויבואר פי' הפסוק במצלי יו"ד ירחת ה' מוסף ימיכוסנות רשעים מקצרנה בריחת יימים ומיצת שנים מדרבה מרה טובה מרובה וביארתי שם ועי"ל בנדריק ממלת מיום ליום נקט יומים כמו שכתים ימים וברעב שנותיו מקצרנה ויום לשנה יחסב ועוד יחבאר מחמרם לעיל כמה טפסי מכני דקיימי מקמי כ"ת ולת מקמי רבנן ומביח מהת דכנרו חדת וביארתי לעיל בפ"ק דקדושין ועי"ל כרחמר שם מי שהיו קס לת יחריך יומים כולל ומשם נכרת רבה רב מוסלג שים דין רבו כמ"ש תוס' פ"ד דכ"ק ושוגג במדרו דה"ל להעתיר מדבנרי תוח ע"פ תורה שבע"פ המכורה לרבנן רק שהוא כובד בפשיטות שהין מדקדקים למעלה : ועוד רמז י"ל דבנרו חדת לפמ"ש הזהר פ' נח מלקות מ"ס נגד עשר נכל רוח שהקדם נברת חד' רוחות עולם ולנד נמון מחלה הכ"ת כמ"ש הזהר מעכון חפחת הרעה לכך במספר מ"ס ולת מספר ממש כבי"כול הקב"ה מתחרע על היצ"הר כמ"ש פ"ה דבריכות ומוחל חטח מנדו דיבר קרוב לשונם : ושם תמרו כי רב תניכן תמהני להבנ"י ורב חני דמקמו לחו הלח מתני' נרפ"ה דשנין ק"שים נחון ונפנים הריחזן חייב כרת ושניהם כופנין ע"כ יחולקין על רחנ"ג בשלחו לחמרי כ"ר לת קנית לניהו להו להניח ממתני' דמנלה הקודם וחנת מותניכת וחברקיכת כנרתם מדר"ע לעיל די"ג חייבי כריתות לוקין שחם עשן תזוכה נפטרו מכרת משמע לדדית דוקא בתזוכה שהזדה וחשם ומ"כ גם רשנ"ג י"ל דס"ל כר"ש רק דנקט שלקו מן הכתם ע" מלקות מהקרי וכ"מ לשונו ה"ם כחיך ונלת מרעה חינו כך ומתני' דחולין יש לדחות דנקט עיקר דינו נתרוויהו והייכו בזינו מתחרע לת נפטר נשמים ע"י מלקות חבל לשון דמנחה חין בין שניר די ק דעכ"פ מובמת שנפטר בידי מדם מעוכב שמים ודחי רב"י כר' יוחנן ול"ם דמי לשוה חין בין גמי יתבן נעיקר דינו כפור"י וגם י"ל

י"ל ר' יוחנן קמ"ל תלוקין חבריו דס"ל נהמ כתמרי כ"ר וגס מתני' דחולין והוא פסק הלכה כמתס מזכה בכל מקום וקמ"ל שאין הלכה כרמ"נג ורב אמר הלכה דלמ ס"ל המי כללא כמו דלמ סנר מיהך כללי בעירובין דמ"ו ע"ש : וגס במתני' רס"ל ממקומו למד תמוה שמ"ל קרא קמא כפיר"י רק מביאין לשר יעשה ואי נהס הלמ פריצת עדות אינו מעשה לע"כ נחשב כעושה מנוה אגר' דגס יש להבין מכלן למייב משה דקרקע עומס היא ואס להזווה משה למים לעוגלין דוקא בעושת מעשה שמביאתו עליה כמ"ש תוס' ניבמות כ"ד ולף דנפ"ו דב"ק רחמנא לחשבי להנאה מעשה כיון דכתיב וכרתו הנפשות העושת גס הא נופל קרקע מכלן די"ל כוונת הפסוק בעושת מעשה וכן מות יומת הנולף ונולפת וכי יחשב משה ומתו גס שניהס שרשו העדים שלמוה ערות ו והביאתו עליה למ גר' העיקר לימוד מריבת דקרא לגון יחיד וביפא רבים כל לשר יעשה מכל התועלת וכרתו הנפשות העושת ע"כ להורת לף לתורת דמלתת המים לבד עושה מעשה מ"מ שניהס חייבין לחשבם להנאתה מעשה מ"כ ה"נ ניתף לכיפא לשר יעשה ואי קס"ד דוקא היכא דעושה מעשה בפריטתו כגון שתקפתו חשה נברתנית לו הקשתו נכריס ונילול מהס ע"י מעשה מחשה והכאתה לבל פרוסה כתס חיגו נכללו לכך מביא קרא קמא דילפי' מלשון יחיד ורבים דהנאה נחשב מעשה ממילא משתברת כאיכורו כך התירו רלוי לקבל שכר בפריטת הנאה כמעשה וגס נתייש ת"ל בפיר"י כריתות דף ג' ד"ה דאמר ר' חנוה בזכר-הנשכב נריך לזהרה נפ"ע כיון שאינו נהנה מבל משה הנשכבת כיון שנהנת מ"מ לזהרה תמהני עכ"פ נחשה מ"כ נמי קיימת דהיינו מקום הזכור ומיגן לזהרה ואין לדחוק מיקס משכבי משה מ"כ גס זכר החס כתיב העיקר מיגי' ליף ומ"ל דניתף משה נחזהרה מ"כ מזכור דחיבת למכרך מה לזכר שנאמר לכל מדס מבל משה אינה רק נערות דכתיבן [ונמלדם קשלת ד"ה חופר גומן ויושב תותה כדרכה ויענה במשכב זכור] ולדבריהן קיימ דנאשה נלפיכן מדיוקת דקרא לשר יעשה וביפא הנפשות העושת גגס בלמ מעשה מייבת ממילא נלפיכן מ"כ שהוקשו משכבי משה גס בלמ הנאה מבל נזכר לף דכתיב תועבה עשו שניהס ל"ל דוקא במעשה שהניח הזכר עליו מבל בלמ מעשה וגס אינו נהנה נריך לזהרה ועוד כר' דהא בקדושין דכ"ב על מ"כ תמרינן מאן נימא דלמו הנאה לחרו וייבו מ"כ קשיא לפיר"י דמקום זכור אינו נהנה ועכ"ל כמו שביארתי לעיל יבמות דכ"ט ו"ק דמ"כ נחשה שקרובה מל החלב בית הרחס נהנת מעט גס נמ"כ משח"כ בזכר הנשכב ע"ג ועוד ל"ל נחשה טבע הנאתה מוגלם בבריאתה להיות נפעל נהנת קנת בכל ענין משח"כ זכר טבעו דוקא בפועל לף תמהני להמ"ל מקרא המוקדם ר"פ ויקהל משר נוה לעשות מותם וכתיב בתרי' שבת שבתון ולמ תבערו שהכל נשב ות"ת ואינו על מלחכת המשכן דפתח מח"כ נפ"ע זה הדבר משר נוה וכר' נשגם תמוה להמ"ל וביום השביעי שבת שבתון ושלשה תינות יהי' לכם קדש מיוגרים מלמ עפ"מ דקיי"ל קדוש ביום על היין דתורי' כמ"ש תום' בפסחים דף ק"ו נתי' ג' וכן שאר פוסקים מ"כ נמי תמהני מכלן על היין מהא דהא זכור נריכה לגופה קידוש הוסס ואין לדחות כמ"ש תום' מן וכרו כיון לנטן דהא ודאי לכ"ע אינו מלמ שמכתת לחלכ"ב גס וכירת עשלק יבטרך על היין לכך הא גהמ מתרבתת דר"ם סנר תינות מיותרים יהי' לכם קדש להורת ק"ה מדאורי' יהי" לכם מצותו לקדשו ומ"כ זכור מת יום מיותר להורת דוקא על היין מבל היכא שאינו מיותר לא נדרוש כך ומ"כ ס"ל לעשות תותס ים לדחות על הקידוש שהדבור כמעשה כמ"ש בשבת פ' כ"כ יבמין בדבר ה' שמיס כעשה

ועמ"ש בב"ח ס"ח סי' פ"ט וגם נהגו שבת בשני גרסינן ניסן מנין וניסיתו מנין לגרסת ניסיתו
קוף שבת רש"י והרמב"ם הוין הבדלה דתורה וקידוש שחרית דרבנן כמ"ש הר"ן ולגרסת ניסן מנין
י"ל שחרית דתורה והבדלה דרבנן וגם י"ל שהכל מדתורה כמו דדרשו וזכור את יום לקדשו כדרוש
כמי שמור את יום לקדשו להך גרסת על שחרית ולהיות להבדלה רק על היין ח"ו מוכח בשכיחם
מלא בכניסתו מיתורת דזכור כדבריכו ולהיות דיין לתו דתורה גרס כמי ניסיתו מלת יום וקדוש
יום מן יהי' לכם קדש וע"ל זה הדבר חסר נוה כנר נפ' תרומה ועל המשכן ולכך לא
כתיב תעשה נפתח כמו בדברות דמשמע להדליק רק תעשה בקמץ יהי' כעשה משכן להורת שהיו
דומה שבת וכה"ג שכ"י בע"הט כל העושה יומת לרבות משכן וכזה י"ל סמיכות לא תבערו למ"ד לעשה
יצחק קמ"ל אף שהיו חמור כחיוך חסור במשכן ולמ"ד לחלק משום סיפא ניסן השבת וניט"
שרי משום מתוך קמ"ל אם כמשך מלאכת המשכן עד ג"ט כפסח שנעטוו ככר לכם ולא לגבוה
ולר"ע דס"ל לחלק ולא ס"ל מתוך קמ"ל מין מ"מ לי"ט אף במשכן לכם ולא לגבוה נמי מין
ס"מ : וזס מר"ח נן עקשיא בירמתי בפ"ר ניסה דט"ו ועוד מילן לכתורה מפכח טוב
מעט בכוונה שיחזיקנו יותר מלא כוונתו כמ"ש היום על לבבך שיהיו נעינך כל יום כחדשים וזהו
פעולם טובה ע"י הרבוי לומד מעט מעט נגמר התורה מ"מ כמשך זמן מרובה וכשחוזר מלילה
בעוכיו כחדשים כיון שעבר זמן הרבה שלא למד זאת וזיכו קן בה הפני הרגילות כעבע ב"ח ועוד
כר' רבה לזכות את ישראל פתח ב"ב שבת ימים תעשה מלאכתך ורפלים כל יקומו מין תקנה רק
להחזיק ת"ח שתורתם מומנתם כמש"ל עץ חיים למחזיק בך הרבה להם תורה ומלות שבריכין
הת"ח להתעסק תמיד ות"ח לעסוק בפרנסתם וצריכין לע"ה לפרנסם לך במעט לא יצטרכו לע"ה
וזין לזכותם בזה ורביעי בקדש כלדר להרבות תורה מלבד שמעת הצריך לדיעת מה יעשה
ישראל בט תג-תת השוה לכל נפש כדי לזכות ישראל כולם תותם שחוקם רחוץ לכל תמירת דתורה'
וגם מלבד מלות קצות לטרוח בגוף וממון עוד מלות קלות שלין חסרון כיס לזכות גם מלבים
בגוף וממון ועוד תמיני בחיל"ות חכמים ומליבותם לפמ"ש הקדמונים כיון כפס יעקב אחת הרבה תורה
ומלות דעכ"פ כל אחד יקל בעיבו לימוד זה ומלה זו כפי טבעו והכשתו מתוך כך יגבר תקונם אחת
לאחת ומהוק דלא תמד למען נדקש ישראל רבים רק כל מוחבב"ע במלה ותורה שיודמן להכנתו
ע"כ יגיע זכות בשלימות לכולם ולבון ויחדיר חוק הכפס וגם הגוף כיון שהקרלת תוסיף מתשת
כח ע"כ יש תקנה במעט לכל אחד ואחד המרבה ואחד הממעיט בלבר שיכוון לבו וגם המרבה
רפלות לצריך ושקוי לעלמותך שלא יפסר המוק בריאת הגוף אף שהשים המה מריעי רבנן ועוד
עשה סמרי לתלן כפיר"ש ר"פ בראשית שמ"ב לכתוב רק מן הוקש הוה כלומר דיני המלות שלא
להטיב לח"ה שיאמרו לפטים אתם וה"ב רבה לזכות ישראל לפני הא"ה הרבה להם תורה ומלות
קי' אף שב"ב תורה רק המוכרת לידיעת המלות הוסיף גם תורה שיהיו נוגע למלות בספר בדפוסי'
למען נדקו את ישראל לכן יגדיל תורה ויאדיר כתם וגם מאמרם בבינה שם הרונה שיתקיימו
נכסיו יטע בהם אדר שנאמר אדיר במרום ה' שהכל שלו וברצונו נשלה מהם וכתנה לנו ועוד שביעת
כאמר ע"פ שבדקדק דפתח בראשית תורה ומלות וסיים בקרא יגדיל הורה לבד שלא כביאתי המדרש
מיכף אותי עזבו ותורתי לא שמרו הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו קטור שבה מחורש למוטב תמוה
ע"ל

ובירושלמי פ"ק דקדושין ט"כ הסחור והמפרש כדתק ובלתן בחכם ונ"ל כמי שמור זו מצנה לימוד התורה מקויל למוטב זה"ב לוחות ישראל הרבה תורה ומצות מלבד ידיעת לימוד המצות צריכם דוקא להגות בתורה יום ולילה חבן למען ידקו לפני יעפרו על המצות פטנע יה"ר חור לימוד התורה מקוירם יגדיל תורה כדתנן שתין תתה בן חורין להבטל ממכה שע"י הלמוד יבחין נודל העונש ותיגוד שכרו בעבירת לת' וניטול מ"ע ודרך מוסר י"ל בחוקין פלק מיכו כמי שתיכו ושתוכו מיכו דבה עליו ומבטלו משום דרוב זכיות הוא בכלל נפיק ורוב עונות בכלל רשע כמ"ש ספ"ק דקדושין ואם נרוב עונות של עבירות ל"ת יש בהם ביטול מ"ע שהוא בכלל מיכו בכלל עונות רק עכ"פ עבר על עשה וזב מוחלין מיד ובביטול בעלמא כגי פלק מיכו בהדיור תשובה כמי שתיכו (כמ"ש לרשעים מלפים חרטות) וזתיכו מיכו הוכיות ע"כ נעשו רוב בגד עונות הבשתיים ומבטלם ועוד משכיל על הזמיכת דרך בחות ותריפות דהא בע"ז דף כ"ח ממרינן לרב בעלמא בטל"פ מותר רק בשרפים כיון דמתיסי ובלילי מיכה מ"ב להוהיר מע"כ להורת בהם בטל"פ מסור מ"כ מה קיסי' רמ"בע כפיר"ש על שרפים ובבות מ"ב מוקרה כיון דמתיסי בלמא להורת בטל"פ מסור בהם וכ"ל דרמב"ע סבר כהתי מבת אם דבט"פ גם בכל התורה מסור וטעמו דילוף מגעולי גוים מ"מ בלמא פנמה פורתא כמ"ש אם זבפ"ג דפסחים וה"ם חפן לוכות שיקבלו שכר לפיכך הרבה להם תורה ומצות כלומר מוה אבו למדים שעשה לובותם דהייבו לתן רבוי נמה שמ"ב שהם תורת הנעלה דמוכח בטל"פ מסור דמל"כ מ"ב לבוזי הנעלה ומ"מ בוה מצות שרפים וכיוצא בהם דמתיסי וש"ל להורת בהם בטל"פ מסור הבא בכל התורה בטל"פ מסור ממילא הכך מצות מ"ב דק לוכותם לקבול שכר : ואם שעשה דברים הסכיתו ב"ר שלמעלה בירושלמי פ"ע דברכות תניב בתי תרמה של יריחו יהושע בלבד בזר והסכיתו ותתוה פעיתא כל תרם ב"ד עובתין עליו וב"ל כוותה שהוא בלבד בזר ולא למלך בישראל וזו פרוך הסכתה משמיש לתול עליהם : ואם דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות כו' תתוה דברי רב המבזבת מתי קרא כיתי ספרא ובתוי דתיבהו בקיתן בתכין המצות ולא בסתפק להם כמו הרמ"בם ורמ"בן ועוד תתבוי למה בקט על הימים המ"ל בסדת שם"ם בגד הגידן כמ"ש הקלמוסים ובוסף עוד דקדוק רמיזת בעלמא מתכין תיבת תורה תיבו כדתי להכריע לכך בר' הא בהא מתרצתא לפמ"ש הזהר טעם שבי דברות מפי הגבורה דרך כלל לכלם תכבי כללא דכל מ"ע ולא יהי' כללא דכל לת' ופשוט ל"ל ממילא קבלת תדבותו בדיבור תבבי ה"א בריך העבד לקיים מצות תדוביו בשתקת קום ועשה ובדיבור לא יהי' לך תלהי' תתרים כמו שדרשו לא יהיה בך אל זר זה יה"ר גם ה"ב כלל ל"ת שלא ישמע ליה"ר אחר שרירות לבו לעבדות זוהו גופה הוקשה לר"ה למה דרש ר"ש בימים ולא בניקי כמו בתברים תע"כ לפעיתא להו מבין תרי"ג מצות רק להורת כמו תורה תרי"ח ובי' דברות מפי הגבורה כיון שכולל לידך גם ה"ב ממילא ס"מ ניתן בכלל תברים ומ"ב רמו בפ"ע חלא במבין הימים משום שהשבריס מעידן על מעשיו כמ"ש בחגיגה דט"ו וזש הגידן בכלל ותף הימים מעידן כמ"ש הזהר על ויקבו יתי יעקב יתי דוד וחברהם בת בימים תך תקני למה בימי השבה למו בגד שם"ה ל"ת וליכא רמו על מ"ע וכו' כמי כשתמצוב הימים שם"ם תתבן הם בערך קי"ו כשלרו לימי הדין רמ"ם שהעיקר דין וחשבון על מעשי מצות וענרות וזאת תומרת ת"ל שים בהעמים כוונת הזהר פי' ותרת רמ"ם פקודין בגד רמ"ם פייפין דבר בז יבדע כל יומי שתא דמתבבן למיהב

מסוגלת לכל שייפין עכ"ל ובדבריו יתבאר למכימת גרמיזה דסמ"ה לת' רמוזים בגידין המוכללים בתגריס וסיסס רמוזים ביומי שתת סמ"ה נגד ל"ת ויומי הדין שבהם נגד רמ"ח דמתקנין למיהב מסוגלת לפגם המגריס גריכים תתנון ונקשה והשתא דאתמן להכת מלמתי ת"ל פנים חזק למהוי ישראל שמ"ת תתנון ביומי ניסן ותשרי כי מכלעדיהם ליכת רמ"ח ועוד י"ל שלא קבע גבול ביומי השנה לרמ"ח מ"ע כיון שבכל כלולים יחד כמ"ש בר"מ פ' קדושים כל מ"ע כלולה מכל רמ"ח מ"ע ע"ש והוי רמ"ח פעם רמ"ח מין לכפור בשנה ועוד נר' דהת נדבור שני מיכת ד' לאיזן כמש"ל בס"ד פסחים ק"ח ע"כ לת שמעו מפי הגבורה רק תחלת הדבור לת יהי' לך דאל"כ מינו שלא תר"ק ממשה וזהו כוונת ר' שמלאי שם"ה לאיזן נגד ימי השנה ואמ"ל ימים יוכרו ולא אחד בהם הוא יה"כ קדש לה' אחין רצות לם"ת לשטוני רק שם"ל ימים כמנין השנן כמ"ש ביומת דף כ"ף לכך לאו אחד מפי הגבירה וגם רמ"ח מ"ע נגד רמ"ח מגריס נקט עשה שלא מפי הגבורה נגד מנר הגרית קדם לה' מקום נדר עדוה מופת קדושה והוא כולל כל הנוף בהרגשתו וכל הנפש בתקונו כמ"ש הזוהר ותקונים ולזאת אמר ר"ה מאי קרא היכן רמיזת דלמת כל הדבור שני מפי הגבורה ר' לאזן וזהו שלא תר"ת ממשה לו"ת תורה צוה לנו משה מורשה

דף כ"ת נת דוד והעמידן על י"ת פי' ר"ן שבתחלה היו נדיקס תמוה מאד עכ"פ גם אם כן נריכין לקיים המצות כפי המפשר והרמ"ה גדקק כמ"ש מהר"שת נת"ת וגם הוא דתוק טפי דעכ"פ הדבה מצות הנוהגים בכלס וגס בזה"ו מלבר אלו ומקורתת נר' שהכל תלוי קיום המצוה בשלימות בלא סוף פני' לא שכיח גס שיאמר בלבו כולו טוב טועה בעצמו לגוס פשיה שכר עה"ז ועה"ב לכן העמידו עיקר דשכיח להידע בנפשי' בתלוים בידיעתו ובחינתו כמו הולך תמים בדרכיו צלי תונף לב"ת ופועל צדק ודומיך ע"ד שבממון עד המקרון בלמודתו יקיש כאת בריח המברים לכולם שאין שייכות שלא לשמה בתמות הלב וממילא בכל דורת שבתמעט היכר הגורת בידיעת השלימות העמידו על גס ושלם ושתים ואחת לפי קלות הדור גס בתשובת עד לבסוף תמות הלב שוה לכל נפש שאין פגיה בדבר והן הנה מסייעים לישרי לב להרגיל בכל המצות שתהיינה בלא פגיה והסמיך לדבור לכבי ולא יהי' מפי הגבורה שהוא עיקר תמונה שתלוי בלב לדיבת פגיה לגוס תמצא רק כולו לה' והכל ביג"ר שמפתה להטותו שלא לשמה ומתגלה בלבו כי נדיק הוא והתרבתי נפ"ו ע"פ הזוהר וד"מ ע"ם ועוד מילן זאת תורת העול"ה בדעתו המתגלה היא העולה ס"ת נוקבת לילית השלוחה מן השטן לבסיון תקנתו על מוקדה רתיחת גופו על המוצא שבא יבוא כל הלילה עד הנקר הרהורין רעיון תו יחלוף בהכנעה והתודה ומגס וגם המובת וניחת יבוא תוקד ולבם הכהן המכהן לשרת בורלו מדו בד שיבגיל מדתו להתנודד עם קוטו ומכנסי בד ילבש על בשרו להבדיל ולהפסיק מקום הערוה שלא יפתנו והריס הדשן דשן ושומן בגופו יריס בסגוף התעבית והתמדת התורה מעשר תאכל החם קודם לת העול"ה היג"ר יהפך לטוב ויצלים עמו ופשט בגדיו הכנעתו תנל המוצא שההרגל ניעשה טבע שגם היג"ר יהפך לטוב ויצלים עמו ופשט בגדיו הכנוסים ולבש בגדים אחרים כמ"ש והלבש אחיך מחלנות והוציא הדשן שומן בגופו יכניע בהזכרתו את שניותו נמותו על חון למתנה והוצאת נפשו על מקום טהור והחם על המוצא תוקד לרצות נירוף עם התורה לת תכנה כמ"ש לת יכנה בגילה נרה ונעד הכהן עניים נבקר בבקר שהיג"ר מתקדש כ יום כמבקו"ל לכך ענמותיו שמקוקים עוכותיו יבערם תמיד נגם התשובה וערך עליה העול"ה

העולה תפלה העומדת ברומו של עולם נקר מערך לך והקטיר חלבי השלמים חדושי תורה שעשה שלום עם תמיד תוקד והגית יומם ולילה על המזבח זביחת יצרו לא תכבה : ושם משה אמר ויכון ישראל כו' שים להעמים עפ"מ המ"כ פ' וירא מנקבי פניך יעקב סלה בשעת פטירת נדיק נא יעקב לקבל פניו ע"ם וה"ם ויכון ישראל הוא הנדיק גמור נשם ישראל לו במנוחתו לע"הב נשא ברך שים לכא"ות חופה נפ"ע כמשק"ל נפ"ה דב"ב להייבו עין יעקב שרואה את יעקב עין בעין והוי משמע שנדיק להיות רמוי נשם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים הוא משר גוזר גזרה למעלה ומבטלה כמ"ם מוצל נדיק ירמת אלהים נא עמום ואמר מי יקום יעקב כי קטן הוא נשם זה תיכו רמוי כ"כ וא"נ תיכו נשל מחורת נדיק כיון דאהדר' רחמנא יעקב יעקב כמ"ש סס"ק לנרכות לכן החמוזים נשם זה כמי לילים לרחות עין יעקב : ושם משה אמר פוקד עון אבות תמהני להא אמו"ל דוקא כשאומרין מעשה אבותיהם ומה ביטול יחזקאל דמשתעי התם בבן נדיק ע"ש וכו' מיתורא דקרא נפק החוטאת היא תמות דכבר אמר אין לא יש בעון אב אלא שהתפלל יחזקאל אף בחומו מעשה אביו לא יכריעו עון אב מאזני משקל עון הבן : ושם משה אמר ואמדתם נגויים תמהני גם משה הנביא אם יהי' נדחך נקצה השמים וכן כי ידין ה' ועוד רוב פסוקי הנביאים נגאולה ומה תריץ ישעיה וכו' מה קס"ד ת"ו ואבדתם ממש רק דלייבו נרשעים שישארו בלא תקון וישעיה אמר יתקע בשופר גדו"ל ממדת חסד שהוא שופר שער הביכה הנקרא כך ושם לית ריבא כמ"ש הזוהר אף דלעיל מתערין מתמן מ"מ נתור פני מלך חיים וחסד :

מאורי שבועת אור

לקיים התורה ללמוד וללמד . נהר מימי שובבא ועומד . רווח והצלה ליהודים יעמוד :

דף ב נתום' ע"פ דנרייתו נס"ר כגן דרביצת זר"ת ס"ל הכנסה אב וב"פ הזורק נקט מלישנא דרבא ע"ש ובשבת טוניא דקלוטה מסתייע להרמב"ם פי"ב דכתב הכנסה מוללת לדנרייתו נקט כרביצת ור"ת דבתרמי : דף ד' ע"ב תום' ד"ה ונעלם תמהו מאד לפיר"י זכר' לייטב דר"ע סבר דנריך קרא לאיש נימת זנעלם אין חילוק בשגגתו העלם טומאה או מקדש ורבי סבר לנריך קרא משום לאיכא למעטי דוקא שומאה דסמכה קרא והוא טמא ונעלם וקומיתם מקטלת דכתיב לו הודע התם י"ל דק"ס כחטאת עוף הבא על הספק ומינו נאכל גם נחטאת בהמה יביא על הספק ואת לאשם תלוי נגד חטאת חלב ודם דכתיבן בחטאת מאל שאר כריתות מ"ב משם תלוי והא דר' נקט זהוא ידע דס"ל מורחא דקרא מאל ר"ע דלא נקט כלום אין והוא ידע מסתברא דלא סבר מורחא דקרא דק שמועלם דין שני ונעלם ואותה כנרא להנריך לספרים קודם שנודע דמיקל לי' וגם לשונם משמע דר"ע דרש מונעלם משמעות שיבו הכרת : דף ה' ד"ה שתים הלכתי נח"ם שנת שם זנ"מר כאן : ע"ב ד"ה מ"כ וב"ע שם והמעיין יבחין דס"סדיקן מלישנא דקרא דכיוצא בו יוסף וחזקיה דפליגי ונקט שם שאר ד"י וחזקיה אמר לו ויאמרו מקרוס ביכה עמך ומנטרפין דהייבו אמר לו ר' יוסף לר' לעזר כך פלוגתא ע"ש: דף ו' ד"ה מע"ג קו' ר' משמע מכל אב יוצא מזלזה לפיר"י משמע שיבו הכרת וקו' ב' מכלן

קרוס בודאי מקובל תורה שב"ש כפתח טפלה שכם אלו שתים ושליחת משמע דל"ע נמי לכתרת
רש"י משמע אינו הכרח : ע"ב ד"ה גלימא ושם נכתה תירגו לפיר"י : דף ז"ן ד"ה
אחת מגב דהטי' לא דק ונכ' דשפיר דק דהא גופא מתקיף רב אחי על ר"ת בר אהנה בנחות
דכ"ם ואטו רשב"ם דמוסיב לא דק בזיכוך ה"ו אע"כ מ"ט פי' הכא אלינא דרש"בא כיון דהוי
נשני פרשיות דהיינו תרי עכיינו לכתרת תוס' ברים פסחים אין מוקדש ומאוחר וכיון דנתפק
מסתברא לי' מסתמא נקט כללא ברישא אבל ר"ת סבר דוקא שני עכיינים ממש ונקוטעא כתרת
רש"י שם כר"ת דהוה כתרת ומ"ם ונקונטרס גופי' פי' אינו לפנינו ואולי קונטרס אחר ואינו
מפר"י אי אין מדת השוויה אינו דוקא : דף ח' ד"ה ואימא אבל קשה ס"ם לר"י ור"ל
לפיר"י קוטעא ועדיפא משני : דף ט' ד"ה הוסיל תמהו לפיר"י דבעית היא בגופן
אב מלמד שהיקש ועוד דהכא גרע נר' דפיר"י אינו כונר כך דהתם על גופן אב מה שלמד
שהיקש וג"ם וק"ו ובניין אב ונקט פשוט מהא מדא על גופן אב כלומר נעית בתרייתא תפשוט
לכולהו כיון דדבר הלמד עצמו מוכר ולמד ממילא אינך וכתרת רש"י דוקא אינו לא נילף
ללמד עצמו או אם למד עצמו אינו יליף אבתי נכתפק על אינו אינו וכן בכתובת דמ"ו נשוין
רשעונים אלו בשוחי אחיו אלו פשוט אהא תדא לזה ולא ליכם והרמ"בם פוסק בתרוייהו פטור
קשיא הלא רשעונים לא מפשט וזוחק כיון דספק מבעית פטור הלא אינו נוהג נז"ה ואטו מקניט
שום דין בזמן הבית בשביל שהגמ' נסתפק ללמד הם ידעו הדין על מכונו ועוד מדרבה פטור
העיקר נקט ברישא על בשוחין רשעונים ואילך לטפל וכן בשוחי אחיו ע"ם הלא זה עיקר פשיטות
הגמ' מן הספוק רק להורות חד טעמא לתרוייהו דוקא בזה החתון ופשוט אהא ממילא אילך :
ושם כפרה עלי פי' תוס' אבל גרסת הר"ף אני נפ"לף כמ"ש הע"י ע"ש : דף ח' ע"ב ד"ה לטומאה
בין זה לזה תמוה להאל' דלא עבד פנימי כלל כנון לליכא רק אד ולא מהני תי' תוס' דשני
שעירי י"כ מעכבין זא"ז ונכ' לייבב דלעיל הק' תים' ד"ה ד"ה מינון למה נא ותי' לטומאה בין זה
לזה ובריך להבין מה יעשו לטומאה אחר מינון לכך נר' כמ"ש ביומא דף ע' לר"ת שעירב חון עם
תמיד של שבתים וגם לר"ע אלו להמתין עד המיד שבתים ואז סמוך לפנות היום ולא שכיח
טומאה משלא חל מינן אני לכפר הכל קשיא לימה בא ולא שייך לטומאה אחר החינן דלא
שכיח כיון דסמוך לפנות ערב אבל אף דפנימי נרישא אני לכפר הכל ק"ת לאתאחר כ"כ בריך
מינן לטומאה אחר הפנימי : דף יו"ד ע"ב ד"ה מוחר פיר"י שפיר תכם כפשוטו
משום שלוי מעוברת ואחשה אינו מעכב כדאמרינן ביומא דס"ה : דף י"ח ד"ה הוסיל
בקצו ע"פ קונטרס רש"י שהניח שם ונר' דגם רבינו יהא כל קשיא יש תירון וכשהגיע למכלתין
בקונטרס נייחא : ושם ד"ה פר פיר"י ישבתי בא"ר בלון ונובף עוד דרך פיר"י נכ"מ
לתפוס פנוטו אף שהינו למסקנא כמ"ל בדוכתי טוכא בכרט גזרת תקנה תלוי בתנאי כדמסיק
שם ועוד דרבא גופי' לא חב לאותה קשיא נרים הסוגיא דמצני למצני משום תרומה אחשה רק ר"ז
בריך הכי, ובקמל אלא לר"ז וגם הוא נדחה ומסיק רבא משום תקנה אדרבה להדיא לא מייא
לקונטרס משום גזרה ואתו רק משום קו' שנייה עברה שנתה לרעייה מזלא ע"ש : ע"ב
ד"ה וכן תימה ועוד תימה וי"ל דלא קשה דממילא ס"מ מן שעירים שהם נמי חטאת ונקט טפי
אלו המרובים בתורה שעירי חטאת וכיון דנרירא לנים נקט שעירי אבל פר חטאת מועט : ושם
ד"ה

ד"ה פרה מצורע נמ"ק הוא בנ"ק דע"ז : די"ב ע"ב ד"ה ואף פיר"י ניקח דמוקח המצ
לותו גרסת ע"פ ונס כיצד לאתוי ברייתא דמפ' טפי מצוס כפרת מובא התנון כפיר"י :
די"ג ד"ה רמי וגם י"ל דדרש מך כמ"פ וזהר פ' אחרי מך חלק העיקר העבירת מחנות ומילך ע"פ
ותמוה מה ל"מ ונר' דכ"מ לעמר ת"ל שקבלנו כהרמב"ס ה' תעבית מדאורייתא בעת נרה וכדר"פ
בתעבית די"ט ולדידי יש לדרוש יכפר עליכם לפני ה' תטהרו ממילא ומילך דרש תטהרו מעזיכם
וגם לרבנן צריך אך חלק מהכן דקי"ל מע"ה יממא : די"ג ד"ה לא קרלו כוונת פיר"י
פתם מקרא קדם להזכיר מעין המאורע כגון בשנת וכור לו שמור וכן ני"ט וי"ה רק לנקט
ברכות השתא שתקנו בנוסח ברכה : ד"ה ק"ל תימה וי"ל ממ"נ אם שב בי"ה הכ הל"ל
בתוד מקרא קודם ואחר יה"כ לא שייך שיכפר למפרע : ע"ב ד"ה וכפר י"ל פיר"י גם
בהוא שהוא עיקר כפרה ונקט מה"ט לר"ם דל"ר אינו מוכרע די"ל בהוא לתוד : ד"ה
ותקח תימה כר' דחטאום דומיא דכשעים הוא כהיקש ואין חוזר ומלמד בהיקש בקדשים : די"ד ד"ה
כולן עמ"פ בח"ר דלרבות ניחא רק קושיתה למאי ע"פ וצ"ב קצת כר' גם למאי דייק הגמ' וזקוק
הכא דוקא מהרן וילמי ה' והשמיט בית הלוי להורות כפרתם נמי בדאהרן דגם כל השבט נכלל
ביתו רק מכל הברכה נקט נפ"פ משום דנשתנו מהדדי אלו בברכת כהנים ואלו בזיר הדומן
וילמי ה' נשמח וזמרי ולשון ברכה יתכן על כולם לפ שלא הוכרה כמ"ל בח"ר בברכות די"ב
וגם ברכת כהנים ליתרמל-בכלל ברכו ה' שבבר בימי דוד תקנת ברכה בשם ומלכות קודם המצוה
כמו בשמואל הוא יבוך הזבח וכיון דכתיב נפ' בהעלותך ואתנה את הלויים נתונים למהרן ולבניו
וכן נמי קרא לכך הס נכלל ביתו לכפרה וגם הכהנים הלויס גמי בדוק דבית אהרן נכלל בית
הלוי גם מה"ע דכתיב וילון עליך בית הלוי נכלל בית אהרן לענייני המקדש : ע"ב
ד"ה ונעלם יעשמי בח"ם : דע"ז ד"ה וכן וקו' דאמנה יש לתרץ ונר' גם קו' כ'
הרגיש פיר"י קרא יתירה למדרש לדורות כלומר שתהיה כמו בימי משה אבל עשיית המשכן מקודם
ע"פ הדבור : ד"ה מחיב תימה וכר' דה"מ לדקות וכן תעשו קלי מדשמיך לאוד
סיפא תבנית כלי כלי : דט"ז ד"ה תני תימה וכר' דר"ב משתעי מתני' דכבא ומצר
בחד מאלו תנן ושונית הס"ם לפ' כעין שקלע וטריס הלא לפניכו מתני' בכל אלו ול"ל דר"ב הי'
לפניו משכה מוכה באחת : דט"ו אסור להתרפאות בד"ת פפי' קע"ט ט"ז בסנהב
מרי והוא להלים בטור שם ול"ל שהשמיט בס"ע לרב פסיעות הכל נדחה מפני פ"ב ועשה הטור י"ל
דקס"ד כמכתם לתא דע"ז נס בפ"ב : די"ז ד"ה מי דחהה הקשה ר"ת וכיון שמוכח
בקשיל נר' דע"כ סבירא הג"מ מ"ב כיון שלקה משום כרת לא מצינו שיהיו לקול עליו
מיתה כמו שני רשעיות וגם קויל בטומאה לינו במיתה כיון דבמעשה גופא שגג בכרת
ולמ"ל שייבי בריתות שוגגין כמי לא משוינן שני חיובים בפ"ב דכתובות כמו לרב"נה שם היה
מכוכת דהא כמו לחייבי מלקיות שוגגין לחקב לחייבי מיתות נדף ל"ה שם גם בריתות לחקב
למיתות נדף ל שם : די"ח ד"ה דמי ס"ד ותימה וכר' די"ל מהא דנדה נלי
קרא בעשה תהי נדתה עליו בשעת שימוש ממילא לא תקרב בכל ענין אחר אבל לכתחלה לא
מוכר ומה בידו לעשות ע"כ שימתין ומשמע מת פטור נזמת ד"ס בענין אחר אבל לכתחלה לא
ומכ"ש בח"ס לכך צריך לילף מע"ז ומלתס לחוד לא ילף לנדה כיון דלמון לא תקרב נוסף לריבוי

ערוות דכתיב כנר לא תקרנו קב"ד לחייב לף מזמם מת קרינה בעלמא : דף כ'
ד"ה ליסר קו' דמשמע ליכו הכרח וכוונתו נמי ל' כפיר"ת : דכ"ב ד"ה וכרי תימה
ול"ל דדחיקא לגמ' הכי סברא : ד"ד לכל תימה ונכ' ד"ל כבהת ר"פ כמ"ד דון
מיכה ומוקי בתורה דמסתברא קונמת בכ"ם כדמפ' : דכ"ד ע"ב ד"ה מס פיר"י ישבתי
היטב בח"ד פסחים דע"ז וגם בחלק עלי"ם מגילה ד"ד : דכ"ו ד"ה מנוה תימה ול"ל
דעדיפא היסיבו מעניינא ועמש"ל בחלק נ"ב ריש נדרים : ד"ה מ"ה תימה ל"ל דלגמרי
נעי לאסכומי כפיר"י : דף כ"ט ד"ה אס תימה ונכ' דניחא לפמ"ם הר"ן סס דנקט
בנדרים עולי מנרים גוומת ולילך נסס כקורה דלמו גוומת לממעינן בתוורייהו ע"כ מ"ש למתני
גמל פורח דכמי למו גוומת כלסס ובשופה נקט תרי למו גוומת להורת דוקא כמלו מכל עולי מנרים
גוומת לא קתני שמיכו שוס כפי' הר"ן סס : ד"ה כשהשביע תימה ישבתי היטב נח"ד :
דל"ב ע"ב ד"ה ואמר תימה ועוד תימה ונכ' ד"ל כיון דנקט מעשה דב דפ' מבת נקט נמי
ליכא דר' למבת שמר חורה למקויב ותיבות ד"ר מבת קמי מתרווייהו רק כיון דמשכחת המי
בלא המי נקט כ"ת נפ"ע : ד"ה מכל קנת תימה נר' דמיכו תימה גמורה כפיר"י דחציב
כאחת לחיובי לשבי ולא מצוס חורת הרמצון : דף ל"א מכין למעשה שנוסן בחד דין זה
הביא הרמב"ם ולא נזכר בטור וב"י כמ"ל בחלק עלי"ם פסחים ק"ב ומולי שדקדק תיפוק לי'
לא תעשה עד שקר ע"כ מפי' אחד נתן מעות ושנים רואין שמיכו שקר ראיכו שנתן לך מעות
בהלוואה וכיון דאותר לגבות מפני השלום מסתברא להו דה"ל כשפסד מרובה לכן מצוהו כמלמת
דלא שכיח שיעשו כן בדבר מועט : דף ל"ד ליתא דלא כר' אחא אף דת"ק פליג וגם שמעון
ב"ם נר' כיון דסתם מתני' כר"מ בסנהדרין דף ל"ז : דל"ג ע"ב ד"ה ונאמר תימה תמהני
קושתא הכא בב"מ אס ולהדיא נתום' כתובות מ"ב ע"ב : דל"ד ע"ב ד"ה ה"ה תימה ול"ל דדחיק
לגמ' לשנמ דר"ם : דל"ב ע"ב ד"ה מה תימה ונכ' ד"ל מקטע מקטע בממון כדלעיל דל"ד
ואיסרא ממוכח לא ילפינן : דל"ם ד"ה הויד דאו פיר"י ושפיר קאמר דשמני עדים זוממים
דכתיב כאשר זמם ומיכו נעו למקטל בנפ התרמה כדמסיק בכתובות דל"ג ומיכו שייכות דלעלמא
ואפי' רבא דקאמר התם מדע נתרי נהו לימת לא מקשי תיפוק לי' להתרחות ספק דעב"ם ליכא
הוכחה דיש לדחות כיון דבמותרה מין ספק מכל קושטא ליתה ע"פ הסנהדרין : רמ"א
שנועה בתחרונה ג"ל בלא יו"ד שהוא קנד ד"מ ור"י ור"ם וכן נהפם בקדושין דמ"ד בב"ם
מדשים : דל"ם ג"ב ד"ה לתשבועי תימה ול"ל דקושטא הכי נכל דדמי לההכא :
דף מ' ד"ה נשוטנו קו' לפיר"י דקשב להוחק רביכו משוה בכוותה ולילך משמע מיכו הכרח
ועבד ומנוסה ניכר טפי : דף מ' הודה נכלל וכפר בקרקעות עמ"ל מה"ב ב"ב נ"מ
ד"ד ועוד מילן דתמיה בב"מ דמ"ם קלת מסייע לר"ל תקני לר' יוחנן ונס לר"ל מניעת דר"ם מעות
קונה ה"ל תשומת יד להדיא ונר' דהלוואה לא הדר בעיני' ריבה מכל נס שמלת כלי ונר"ם בב"ק
י"ג דריבה נס קרקע כפיר"י י"ל שבית מדיעת מכל מבר יעשה ונמ"ד ריבה ומיעט ומין כשבעין
לקרקע כמ"ם תום' ב"מ ד"ד י"ל מכל מקל שבא כמ"ם סס תיבת יכבא למעט קרקע ומגד נקט
קרע הכי ולפ"י קשיא מה ריבה ונר' די"ל דריבת דומיא דתשומת יד שמלת כלי ומילך ריבה אף
שמיכו כופר דק שמוען שמלל בעובדו לעולם כמו ב"מ ק"נ ולא הוי כילף מזה : ד"ה שהכל

פי"ג משוה לרווחה : דל"ה נבלות נר' פשוט היכא דכתב לשם השם אבל נבלות ישראל וכיוצא בו נמחק ומחלי לכך יש גרסת הלכה כר"י דהיינו דוקא נכ"ג : דמ"ז לא תנילף על העוקב ומברסר תמהני מה נדרש לא תרצח ותנגוב ואם במסית מה תריח אלא כל העברות כך וצ"ל דהוקשה דהמ"ל לא חוזה שבועת הכל ולטון ניחף רק במ"ש כפי"ג אלא על המברסר ברגיל טפי נפ"מ שחורה לנשלם אבל כגוים יונאת חון וקרוכת ערוות רגיל אצלן ולטון עוקב שהוא בעקב אלא יורגז : כשלם נמ' דשבועת . בעוד מכמיך ישועת :

מאורי . אור

הוסף זרה . לעבה ומרה . ותוהה שמרה . להמתך עשרה :

אחרים דף ב יתנו עדיהם נמ"מ ישעיה כ"ד כ"ל מ"נ : תום' ד"ה שבור טעם ההיתר דנכרים שבינינו קיל דגוויהו דלא שלחי ע"ז כוותם כ"ל שחמינים שתוף ואינם כע"כום שחמרו עוב ה' את הארץ ונתן הגחירה והחהנה לכ"ום ואינוד שלית יע"ן מגלע גרע נזה מדרנה בזמננו דובא דעלמא חמונת בורא עולם בלבם וגם בהשבחתו כמו שניינתי בפתח המער קלק דחטון שבתק"מ : ומ"מ הא דהנה י"ד ס" קכ"ג נהגו להקל כסברת רחשונה ביכול לקנות מ"ק נר' דוקא נשתם או בתוך שחורה לחדת כמוכר ספרי לעז ובתוכם הגייכים לע"ז מש"ה לקנות בפ"ע כדי למכרה ולהרוויח דאינו לפני עור רק מטעם שנמו לכ"ע לחור משום הנלת ע"ז לא ידנק ביד מחומה מכ"ש לכרכם ולייפותם וכ"מ במרדכי נופף דלא החיר בזה : תום' ד"ה לפני דגייכי נשהדרין אין כוונתם כפשטו רגם ע"ז דנין בשהדרין רק דגונם כדמפ' ברים מכות דגייך למתני' דמכות והיטת הטון דגייכי כיון דהם בהם גרירת : ע"כ מ"ל הק"נה כל מה שעזיתם לניורך עצמכם תמהני בפ"ב דבבת הן הנרי ר"ם אבל ר"י רגם המדגרים אין חותם לשנח יהי' נגד דעת עליון וכו' דנ"ל דקכא לכ"ע עיקר טעמתם לא עשינו אלא בשביל ישראל הוא שקר וכזב רק שהחונב דינר ומבקו עכו אין הק"נה מקפיד שכר וכן ישראל נהניס בכך ואת לעתיד כגר אבלו שכרם המעט נע"ז ולכם נעיקר מצוצתם להכותם : דף ג' כי"ג ותום' ע"ז ד"ה במ"ה אלא על"ם : ומם ותום' ד"ה יבא תורת התלמוד ונכתירה טעמא בעי מה יוין למנקט כסדר וכו' שרמז קנת להסמיך למליהות שהי' ישראל ממש נקטו אלו אלינו שנדל נחיקו של יצחק והי' נדיק כמ"ש במדרש שניתה לעמלק בנו להטיב ניזראל ולא שמע לקול אביו וכן קדימת גיורת שרשה לכנס ניזראל ואין רצות גוי מושל עליה כשבויה וכיון דשבויה ישראלית מעקרת מתכונה בקדימת שנפדו כשבות בלפתה שקולין : ע"כ כיון שקדמה שמה תמוה עכ"ם ניכה נכתב בריש וכו' לפ"מ בפ"ק פ"ו בני שמה נד שמד שם נקרן אין נשתר מחמתו ונד שני נרד בחורף לפני קרתו מי יעמוד ע"ם לפ"ז שניהם יבדקו ונם לע"ה בלהט השמ תרתי נהניהם שם ושלג : תום' ד"ה שניות למאי דמסקינן רחשונת כוונתם בשקנת הסוגיא לקמן ד"ד ע"ב ליכא חד תירוצא מיפוך לכל לישנו מסקנא שמם להכניע ומ"ה נר' מה שהגיהו לומר לשנה עובה עד ג' שעות גם

עד למחת ליכא קפידא : ומסי רביעיות מצטרף עם לויתן חמוס וכוונתם מלין דחזו
במדרשי רבי ור"ל פי' בלשון נס אחת לוותי היקודים הנעשים בתורתם ותפלתם של צדיקים
הזכריס דוקא כרחיית כגל זכוך נרגל ומצה לחת מחלף לח נמנלה שתין דרכה נכך לכן בזמת
למרו בפ"ה דב"ב בהדי נקנה לתו תורת מרעת וביתרתי קנת נחלק רחמון מכחות דמ"ב ולכך
ברביעיות שמו גמר תקוני היום ובכנויי מהר"מק ומה"רמפ יש כנוי לויתן בת"ת ויש ביסוד ונר'
ללת מליגי לפ"ים בר"ת ווהר כי תכת בזטיסס יכלקו ע"ב דגוף ובריח תנב חד וגם זה לעומת
וה רמז תנין הגדול נכרוב המרן על סערת דקדושה גם ס"ח וזהמת כמר לר טובת בזוהר בחות
בת ומחרי ונלת לך ונודע עיקר קיום העולם רית נחוש לפניו ניקודים הקדושים ויש להורת שירת
לויתן נפ' שירה הודו לה' כ"ט כלי"ת פתח בהוד ענף הגבורה ופייס בחסד שניהם ורועת עולם
ועיקרי מעשה ברחשית תחלה בדין ות"חב שיתפו ברחמים ושתת לויתן היקודים ישתר ישרחל בעוניו
בחינת ישרחל בת"ת שהוא מהלך ת"ק שנה עץ החיים מדת למת ליעקב ולמת חותמו כמ"ם ביומת
דם"ט ויש לרמז במאמר דההכא מעשיו כל היום תינת למת ארת"ת מלחים מלמד תורק על מרחם
תחתונים על מכרחם תחתונים חוקב מעשי תחתונים ויתבאר כמי דקדוק הלשון מקרני רחמים עד
נגו כניס מיותר דסגי בלמרו כ"ע כולו מלא להורת דוקא תחתונים ולא עליונים שפרנסתם ע"י
יקודים הקדושים שהם ברביעיות עיקר שפע ממוני מעלה בחינת דוכב שמים נעורך כמ"ם הוהר פ'
משפטים ור"ת למת לחבילת מלחכים תורה שבועין ע"י תורת ישרחל וע"מ בח"ם בהכות כ"ף וגם
י"ל חותמו למת כיון שתשלום גמולו זלך ה' חסד כי תשלם הוא חסד של למת והכוונה עיקר ומדת
חסד בכהן מיכחל למעלה ולהרן למטה ועיקרו חסד של למת הוא בת"ת ר"ת למת להרן מיכחל
ת"ת וגוף הענין נעמק הק"ה עמוק מדתיו דרך תוכלי ונזמית על הת"ם כ"ה וכל מעשיו ע"י
מלחכיו לים כערכו לפי הזנתו ויונתן ס"ם נשא קל רוחת דמתמלל עושה מלחכיו רוחות הן הנה
מלחכיו לים מלפים ורבבות פמליות מלחכים ומוניס המתכוננים מצער הת"ת מזר עסקם תמיד לילה
ויומם בתורה זהן וקיצור היקודים כפי כח מעלה בהזנתם וזרמם ומוניס גם על הפרנסה
לתחתונים וגם על ידם מצפיע קכמה לתנוקות ב"ר ויפה כתם לדון מהן לרקמים כפי הזנתם
רכון הת"ם ב"ה בכח המרכתם נעומק בקדושה וכן מכל שער מן העזר שערי חכמתו ב"ה
מתהווים רבוא רבבות פמליות כביתרתי ביעב בתילם קמ"ה עפ"מ תגינה י"ג וגם בת"קה מכל
הנ"ת ועוד בחקוקים ע' לבל הכתוים עיני ה' חוכי ה' מלחכיו דרתי' ושמיעה ותית דתליין בדבורם
וכיוקת ויכח ה' וכן בכנוי רגלין ועמדו רגלת עלהר הזתים נקע קרל במעזי הת"ם וגם לתי' ה'
מטטרו ג' שדי מתנהן מצער היסוד וכן רוכב עב קל כתות המיוחדים מסס ע"ב כמ"ם זוהר
ויכח ושמע ארכה ע"י מחרי מוקנין מצער הת"ת מכי סיות שבכסא הוא עולם הבריאה ופסוקי
תכב על מוסיך מרכניתיך ישועה ישועה בת"ת ותותם כתות מזמזים נקליפות כסוסים למסות
פעולה נחרן כמ"ם נת"ת פ' נח ונקט לשון נוכח בחינת לחה בת"ת וגם הויה וגת"ת ב"ב ט"ו
חתינת הקב"ה בחינת צער הת"ת : וגם מלמרם פ"ק דנרכות ג' מצמרות ניתרתי בח"ת וב"נם ועוד
מילן י"ל נגד מזמורת היום דהכא לחנוכת עוסק בתורה ישבכר תמור גרם כנגדו בלילה תמוך נוער
ומניות יושב בדין נגדו בלילה בלנים נועקים לחנוע דיבא שהם המקטרגים פני כלב מתנגד פני
אספסר ב מ"ם נתקנים כ"ף ועליהם נאמר בתילם כ"ב הבילה מיד כלב ומידתי במ"ם הוהר
ואליהות

שלישיות מפרנס נגדו תמוך ונוק ורביעיות לויתן מנור דודים שמחת יהודים רמז לאך מספרת
עם נעלה כמשל שיר. השירים ויתבאר נמי מדרש ס"פ שופטים לאמר דוד מנקש הייתי לשמוע מה
שיחתו של הקב"ה על ישראל ושמעתי שעוסק בשלמה שנאמר לשמעה מה ידבר כו' ע"ש תמוה מה
אחת ולמה לו פשיטא אלא בשנם כל המומר שם תילס פ"ה מרמז בעסקי הקב"ה תמיד ואיתר
תפלת דוד שובנו הלעולם תאנף התעורך הלא לאה תשוב תחיינו תיבת הלא מורה ע"ל הנולד
כלומר הלא דרכך לאנוך ולרחם בשעת עוסק בתורה תחיינו בתורת חיים ועמך ישמחו כ"ך רמז
כ"ב לתוגן דקורייתא וכתרגום שיר השירים פי' נגילה ונשמחה בך ע"ב והרמנו מסדך תורת חסד
ושעך תתן לנו עיקר יהושע יעקוב נקוד יעקב נתורה מצבר ידי עשו ס"ת המקודש ועל השעות
שיושב בדין ועומד זיושב בכסא רחמים נקט נסיפא חסד ואמת כפגזו לדעת מעה כלפי
חסד ובהקב"ה הכל חסד על אמת כמ"ל ועל פרנסת העולם מרנינו תתן יבולה ונקט בגשמים הנא
בדיה התכון במלעב שהוא עיקר שפע הקדושה יהודי לשיקי ישראל לויתן ע"י דיבור פיו לשון פקוק
פנים יפות לשמעה מה ידבר המל ה' שמות אלו חסד ורחמים מנקש הייתי לשמוע מה שיחתו על
ישראל שלומו לנאלי כה"ה כמ"ש יוסב נשמים ישתקדק שחוק ושיחתו בתכור דודים שמעתי שעוסק
בשלומן כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו שהחסידים מעוררים להתפלה לעשו ניהודים בתורת חסד
וגם בתפלה רשמי ושלום עיקר יהוד ומילופיהן בגולם סטרת דפרודא ונתנאי בל ישובו לכסלה
אלא יערבו פ"ו מפשבת פגול כאחר אך קירוב לירחיו יעשו כר"ע שנכנם וינא בשלום ושכחן לבור
בתלמוד מפום דנח"ל נדמה כאיון לו תלוה כמ"ש אל ואיבא יהוה הקודם : וגם לעתיד
מניחו תמה מנהתיקה ע"י בוהר ל"מ פ' ויקרא הו"ה חמה ונרתק תדני ע"ב נר' עפמ"ם ספ"נ
דספחים בע"ה נקרא תדני דהוי נכסוי ונרתק ולעתיד נקרא בהו"ה כמונים מנהתק ועיקר
קריאת הו"ה נס"ת יכוון בשם ב"ן כמ"ש חל"ד ז"ל ותורה כולה שמותיו ית' ני חמה כמו בן
עה"כ ונריקים מתעדנים שם ה' מקבה ומשפיע ורשעים כלוטים לחי ה"ן חם מוכלה כמ"ש ברים
תבא דב"ח ה' חיים מלחמה בשמו נקש ודן תותם : לף ד' לפני מין עוטין מנוה
אלא מצא בפיוטי וכוגדיך כדקה משמע כמו פ"ק דבב' וכניחרתי לעיל בב"ב ל"ט וגם נקט שתם
מנוה כמ"ש שם שאלה ככל המנות וליף מלשון הפכוק והעמדנו עליהו מנוח לתת שלישת השקל
וכנוי : ע"ב נישמע קמע דר"ה תמהני גם בשני מוכח בליוב שהי' עיקר קטרוג
ומשתייעי לרחיטו העזר נקט שתם ברים שתא וגרסתו יומא קמע ים להעמים דשכיחם כאחד קמע ברים שתא
וגם תב"י שהעתיק יומא קמע נקט בש"ע שתם בר"ה ועור י"ל שחני ליוב שהי' לכפיון מלוחד
ובפרט ע"פ הזהר ניהיה מנריס הניח לשון חלקו לעדרו בליוב שלח יקטרג ניסראל ועוד למ"ל
שם ליוב מ"ח י"ל יומא קמע ליסראל שנכנסין תחלה לדין כמ"ש פ"ק דר"ה והמדרש כתב שדן
ישראל טוס שעוטין מצות ולמ"ה דן בלילה שאין עוסקין בעבודת ממילא הוא לילי שני ואף שנכתב
פעם שנית ויהי היום לילה נכלל הו שלא נגמרו כולם עד בוא יום לו הגיע גם בליוב :
מומי' דלה כיון לשונם נרהיטא תינת במקום דרישא נדרש שם בבה"כ ומיפיא עם הכנור נלדש
בפ"ע ונתן רק סנדרש שתם שה"כ משום נבור כמ"ש שלח סי' נ' וסנדרת הנתונים גם שה"כ
לקוף וכן כשלש : וגם לא דוד לחולי לחותו מעשה ולא ישראל כו' תמוה מאד

דהנחירה נתונה לכל וכל דפרלונן ונכי עלי ונכי ומוהל ושלמה למריכן פ"ה דשבת שלח חטאו
רק מעלה עליהם הכתוב כאלו חטאו ממש דהיינו רחונן בלבל יגוע ה' מנוה מביו ונכי
עלי משהה קונם ונכי ומוהל פגם לה'מת שבר לקופריהם שלמה שלח מיסה בנצ'ו ונכולם נקט
כתם מעלה כאלו חטא ובדוד נקט המומר דוד חטא טועה ולא נקט מעלה כאלו חטא משום
דהוה עדיף שתין פגם כלל דגרוזה ה' בהיתר גמור רק דה"ל למיתם לריכן קנת העם וזה"ב
לא דוד רחוי למותו מעשה פי' שתין רחוי להעלות עליו כאלו עשה כדנקט בתירך וכן ישראל
לא חטאו רק הערב רב רק דה"ל למחות כמ"ש הקדמונים ג"כ ורן רחון למותו מעשה להחשב
כמעשה כלומר להיות רחוי כאלו עשה ולמה עזו פי' שנכתב עשיר ונע"י גרסת נכונה דלא גרס
ולמה רק ולא עזו פי' נקוסטת לא עזו כלום רק שנכתב כך להורות חשונה ורין לפקפק שיפת
שכרס בהפסדם לכתוב עליהם גנאי המעשה שלא שהי' ידוע לכל שלא חטאו כלום וגם קטן מהכיל
עליהם שמעלה כאלו עזו רק פגם קטן ריונן מעט העם בדוד ופגם שלא מיחו ליכו רחוי עוד
להעלות בספר דעיקר מחשב מעשם ערנות שלא ה' עוד קודם מ"ת בערנות מוחב מכ"ם נגריס
גרוריס הע"ר שלא כמו עמהם וחנו חון לענן כנודם שלא במעלת גרי לדק ו"הם חום' ד"ה
ובריכא לכתוב חטאם וקבלת תשובתם מה נקט נזה הפשוט לכל תנוק רק דלא תימא חטא ממש
ה' ק"ו נגד הנחירה שלא כתיבה בעלמא ומעט דקדוק נדיקיו כחוב הזערה הרבו לחקן קימו
וקבלו עליהם תשובה ומדוקדק לשון קבלת תשובתם מה כ"מ נקבלה שהעיקר עשיית התשובה
ולדבריכו ניחא : וגם כמעט רגע עמ"ש בחילם שם ועוד כל' לפ' ענדו בירחה
פי' ירחה פניחת שנקרחת עבודה וגילו ברעדה לעבוד בשמחה ובזכרון עוכם כדי שלא יבעטו וזה"ב
נקבו בר כתבואה בחורה שלא פסולת כמ"ש בחק"ח דע"ו ע"כ דהיינו ירחה פניחת משום דירחת עוכם
לבד לא מצין כן יחוק ותחבלו דרך בזעת זעם שלא נחשב דרך עבודתם זה"ב כי יבעל כמעט
לפו דהיינו כמעט רגע רגיל הוצם ולא לשבי כל חוסי בו העובדים בירחה פניחת לשר הוא
מנום ומקשה בהשגחה פרטית ונקט כמעט עוד פחות ממעט דהיינו רגע כמימרי' :
דף ה' והכתיב פ' יצמות ונחלות נכ' דהמ"ל לא תרצח וכל עונשי מות יחות וע"כ בידי שדם
מיכח מ"כ גם יצמות ונחלות משכחת שלא לכך נקט פרטיות יבוש ונקלה כלומר דכתיב נהו חים
כי יחות ואת לחד מהם משמע מת מלליו בידו שמים : וגם והכתיב ואתם
פרו ורבו ומשני על בימי תמות מה קס"ד הלא נתקן במ"ת שלל מעה"כ עד מ"ת ולפי הוי מיתה
ועוד תמהני מה קס"ד שיהא כח ובניו עדיפי מעה"כ קודם חטא דכתיב כמי פרו ורבו וגם
כולידו מיד במ"ע נסנהדרין דל"ח בשמיטת הולידו ונעזירת חטאו וגם תמוה שמ"ע להניח מן
הפסוק תיכוף ליי כל הדורות הולידו ולא מצאתי מי שהתעורר וגר' לפמ"ש חוס' בשבת קכ"ח דרך הש"ם
למנקט הפסוקים ברחינת שלא כבתוב כמו ונתן הכסף וקם לו ולידך דמייתי שם וגם ה"ג י"ל
כוונתו על מנות מה"ר ויחמל להם פרו ורבו שהי' קודם חטא ות"כ גם שנתקן במ"ת הוו מולדו
ומשני עד בימי כלומר בתחלתו לא תהו ברחה להיות שניהם לנדם נעולם בלא זרע ת"כ יהיו
שניהם זכרים וסני שלא יתפסנו יחוד מלהות כפי'רש' ובקושטת ככר נגרסו נשמות שבנוף מדה
מינחד לעשים רנוח נפשות ישראל ולוחת נשמה בפ' לתקון עולם בדרכו הנעלם ואף בלא מיתה
כוו מולדו עד בימי כולם מך בפיני שתקנו כשלימות וקי' ככר שעים רנוח מ"כ להוליד עד
שחטאו

שחשלו הוכרכו מפני תקון עולם נלגול הנפשות שפגיו וגם שלא יהי' העולם ריקם והדר פריך שכבר רמה למה"ר קודם חטא דורת למרונים ועוד י"ל לפמ"ש תוס' נסף"ג דנ"ב כוונת הגמ' זרעו של מנוחם כלה למו דוקא רק שלא יולידו יותר מכן ובת ע"ב וה"נ מלו לא חטאו: לא הוי תשובה כמה"ר קודם חטא כמ"ש שלחים אתם ולמן מולדו רק קיום המצוה בן ובת וכריך דכתיב קודם חטא ויאמר פרו ורבו כפל דכתי' כתיבת פרו שהוא זכר זנקבה לקיום עולם ומלאו את הארץ מ"מ בלא שניהם מבלי תיבת ורבו ע"כ להוסיף כל המרבה משובח ומשבי עד סיני שיצאו כבר עשים לבוא מתוקנים לא הוי מצוה בהוספה רק מגרס החטא כנ"ל ופריך שובו לכם להלכיכם דייק יתור לכם ע"כ לגורת מלבד קיום פ"ו גם להוסיף לכם שלכם יהא כמו מקודם ומשבי למצות עוכה מלבד קיום פ"ו ושובו להלכיכם לשוד קס"ד רק לפ"ו לשוב בן ובת קמ"ל מצות שמחת מצתו לף דאין תגבורת יצה"ר מיבת דודים מיבת כיון שהיא עוד כנגדו לעשות כל ברכיו ופריך שידענו זאת מדכתיב למען ייטב להם ולבניהם לעולם ע"כ שיקיימי פ"ו מכתי בני שובו להלכיכם מע"כ יתור לכם כמקדם ומשבי תיבת לעולם נמי על בניהם העומדים נסיני כיון שלא יחותו : תוס' ד"ה שלא ומצורעים לא הוו במחנה תמוה לא מצעי' שלין נגעים לפני הדבור נפ"ו דנגעים מפי' שם הוי עומדת במצרים ליכא שלוח מחנה וגר' דפ"ל שידעו שהי' מהנו מצרים לגרש המצורע לחון למחנה כמו עזרנו עכשיו במדינת נחסקמן כמ"ל בנ"ש פ"ק דנרכות : ולשובם וכ"ת שנתרפאו קאי על כומין דריש : ע"כ מצריכים ע' דבריהו ניטעים שם ועוד מילן נפיר"י כאן משלחי רגל היה"ר והוא נקרא ע"ו כמש"ל לא יהי' דך אל זר זה יפה"ר ועיקר קלופת ע"ו עור וחמור יקדיו לכך עשו הענל משניהם כמ"ש הוהר שם ולבך הממיך שיתקן ע"י התורה שהיא תבלין ניפה"ר ויהי' כשור וחמור בתקון הקודם זה לעומת זה עשה בשור שורו וחמור גרס ועוסק בתורה לשמה ממרינן נפ"ק דב"ק שוכה לברכת יוסף שור וברכת יעשכר חמור דהיינו תורה וג"ח העוסק לשמה הוא ע"מ לקיים נוסח נקרא תורת חסד ומסכים מלמד דהכא להתם וגם התורה נקרא נדקה תהי' לנו כי נשמור לעשות דוקא כמים המרדם ושמור זו מצנה ע"מ לקיים וגם מדייק תיבת על כל מים יחזר כל שלין נוהרין למוצת דס"ל כר"י בפ"ק דנב"ב דתניא וכוותי' ע"ב : דף ו' סב"ל משום הרווחה תמהני לתוס' רים בכורת קי"ל מין ב"ב מוהר על השתוף המ"ל ב"מ ביודע שעובד בשתוף משום הרווחה מיבת ולפני עור ליכא והא דלקמן די"ד מלפני מפקידין לא קניא דעכ"פ סיים' שהיו בשתוף זכר לפמ"ל ב"מר לפמ"ל ב"מר הוריות ואלא זה לעיל מנהדרין דמ"ח וכ"ע דתליא בתנאי מ"כ עדיף נקט ב"מ לכ"ע : ע"ב תוספת ד"ה אמר להבריחם י"ל מה"ט נייד מניי מתי' רצח ובזר טפי משום גזרה דהוקשה לו לפורע פשיטא שמחה שלא תיידי דקמ"ל לפרוע אטו לפורען : ושם ד"ה לא ולפה"ק קשה וי"ל כמי נשא המעות נשתן הסחורה וכן לקמן די"ב ע"ב ד"ה עיר : ונסמוך ד"ה וכלן ים להמלין שהשובה היו לשמים ולא להחזיקו מבר כיון שנתשך כדמוכח לשון שחזרו כי המדש יהלה לעיכים ועשו חיזוק בתהרות : ד"ו ע"ב פיר"י מוכרין סום זקן לא שכיח לא גזרו כוונתו כ"ל דנכן דנסום פליגי לקמן בכולם משום לא פלוג : דף ו"ן ד"ה פשיטא עמ"ל נפ"ם כאן ובחלק ב"ב ב"ב קכ"ב : שם ת"ר כולן שחזרו ע' נפורת דף ל' עובדת דנכו על רחב"ת ופיר"י מהו ביזה מגב

דתתי' קאמר ונלע"ד היא תמוה ומי' כוונתו ומי כתום' רק לענין נזיר הוי בהתי' ולא היא אלא בתכוין לכוזי רק דקדוק יתירא אלא המעין לעינו מכירו וכאבא חלקיה בתענית כ"נ ור"י הביא עדיף שהי' כך מנהג כהנים : ועם יסדר שבא תחלה נר' בדניחל כתיב נרך אל נרכוי ומנלי ומודה קשיא אחין כריא דק במלך זכ"ע לע"כ נרחשונות נ' כריעות ואח"כ מנלי שמעניות ואח"כ מודה בתחנונות כלידן ול"נ לפי' כריעות תחלונות דנלי אלא ברישא וכתקון כנ"ל בימיו : ד"ק ח' וכפי' ממשה פיר"י י"ח תחלה אין שבא בתחנון ור"ח סבר מחני כיהרא וע"כ נ"ל דעכ"פ אח"כ מתפלל י"ו לאו כיהרא רק כעבד שקיבל פרס ונפטר בשבא ואולי כיון שהנרכות י"ח נתקנו כנגד קיטור היכלות במבואר בכוונת הסידור והוא בזוהר ויקהל סברת ר"ח דהוי יוקרא לפתוח מיד בחלו עד שעשה עצמו מחלה בשלא נרכיו כעני ותנין : ועם זוטי כולי האי לא חוי תמוה המיך יתלה בשאלו הלא בסוף חוש יומי מריכי ודקאי בח"ח ונר' שבשב אלא נקנס על י"כ וה"ר נמר יום הדין מכל השנה ואח"ו התחילו יומי וזוטי בלקלים ההוא : ע"ב תוס' ד"ה מכי דאו פיר"י בכל התלמוד לא מנינו יש להמלין כילף מהכא וגם בכתובת הרנים זפי' יש אורין שעורין מצוי דילע דלא שכניח בימיהם וסברתו נר' דהכא מיירי בדילהו דלא שכיח להוכיח פ"ו כפי' נ' לכך נאחר טפי בפי' פ' ונקטו הכא כתם : דף י"ד ע"ב ד"ה שדר גם פיר"י י"ל כך וכ"פ כוספרתא בלעו אלעיקרא כלומר שאוו דהיינו כלומר ואכטוניטוס הנין כך : ועם מלכיה פרע לאכטוניטס כלומר הנתא פיבאו אלו נקטו הכי ולאו בנד הנחיכה ס"ו רק הדמיון למעט כזיבאו כשרים כאלו אבל כל כזיאים ולא כל שריה תמוה נגד הנחיכה שיהיו גם נדיקס מכזיאים ונר' לייבב עם פיר"י פ' לך לך י"ב נזיאים יוניד כעניים יכלו תמוה גם בישראל י"ב כזיאים ודקאי דכיס וכר' לפשוטו בשלמא מלכיס ממך יבאו כיון שהוא מלך כפיר"י נעיל עמק המלך ומלכות ירושה אבל בזיאים יוליד לשבא דאיקא בשעת לידה אין בזיאת לכך כיתן לדרוש כעניים וזהו כמי כוונתו דיתכן טפי כמלך וזרים ועל מלכיה הלי"ל כל שריה וה"ב כל בזיאים ולא נקט כל שריה לשון מורגל אבל מלכים רק להורות פרע לקטיעה כלומר למעט דוקא כל בזיאים הנוהגים בדברי רוע כעניים שהם מיוחס בעלמא ואכטו הלשון ניתן לדרוש כהתם : ועם יום גנוסים לידה ומתני' לאו תמיד יום שמעמידן וגם בסמוך הא ליתי והא דבני' לא תמיד במתני' רק לאחר כסוניות דעלמא מה דתיב מתני' מפ' בגרייתא והא דכיתה דלו ע"כ לפיר"י ניכנו כך ע"ב שבא התם דלא רמו כלל במתני' כמעי לתן ואיתי דשפיר כמוש"ל : דף י"ח שלא פסק מצלחכם תמוה מה ב"מ לתמעי' בלו וידעינו שהיו עזיריס כר' להורת מוסר על שלחנם למוכרת שלא ישתן ויבעט להיינו נגון כאמו לבנן חוסר תפוקין עה"ג למחך ולכלות מלכל המותרות וקורת לכליך ומיאום כאמו להנך- מלכל למאם כחלות יניחם וקיטות להקשות כנגדו דגזו ואל תתעטו להרחיב מעיס כמ"ב תוריתך בתוך מעי שהיא תבלין ליפה ופרוך דדרב שם קשיין להרא ומאני נרבבי לא טוב להרחיב מעיו בגרונך- ונפלאות מאכו לבל בוטרי לים כמתנת ידו יהביה מעט על מקום שידו מגעת כל"ל הרחב פיך ומלאתו בתורה כמ"ש פ"ו דברכות : תים' ד"ה עיקור נר' כוונת פיר"י דהוי כל תחית הרעי לאכילה בלשון המקוק כי ממנו תאכל ולא מסב שלך שרך שע"פ שמצינו

עוד לענין וה"נ טמלה סופה להנות בעורה וגם בזרק לכלניו ומדרבה הוקשה לר"י מאור נאכילה פגיעת ודחיקת לי' תירוצים אכן לפמו לקמן דיינ בע"ו שאסור בהנאה פיר"י כמי שאסור בר' טעמו אף דכתיב סופיהם תעקר וליכא משום נער ב"מ עכ"פ טעם הנריינת היכא דאפשר למעט לא שרי רחמנא ואסתם עיקר עיקה נערפת אינו כותב לה כעיקור טרפה שמתרלגת והולכת על מות וגם דחיקת לי' פי' תוס' גם אך לפמו מנוחגם מע"פ שאין סופו להנות מדרבה להנות לנורך דם שרי להטריף כדאמר פ"ו דחולין נ"ר חייב וגם הכא עכ"פ בהנאה שרי נ"ל כוונתו להנות בדרכה נאכילה כלומר אף לנורך שרי להטריף היכא שאינו מבקש לאכול וה"נ אינו רוצה לאכול מ"מ מאור להטריף הוי שלא לנורך כיון דמני לקייס בעיקור שאין טרפה : ע"כ ד"ה כך פיר"י ביקש דדייקו לקרות לעצו בלשון מרכת הוא בכבוד יותר מלשון עלגים קירי הע"כפ מודים קצת כלפיימו ו' לרין כך יקום לין : וגם פיר"י פיוט אינו מכוי נעולם הו בניטן נ"ת : תוס' ד"ה שלוחו וקשה להרא"ש וגר' סנדרתם ניוס ליד חוצין נכולם : ר"ג ד"ה כל דהלכה כרב מדפריך והאמר ריח"ר הד"ח ולידך תיבות כדפרישת ט"ס : וגם ד"ה דכוותה פיר"י ר"ל כוונתו כפיר"ת : ע"ב ד"ה עיר עמ"ל לף ו' וגם קו' כ' תירלו בסמוך ר"ג ע"ב : ע"ת ד"ה ושלי בתסם לת פייסינן וגר' תת דלקמן דל"ש כי הדדי לת טרח מוכח דע"כפ נריך חותם אחד דהתם שולח למרחק אבל הכא מרחת טפי וגם התם אינא דנאפה טפי ואינו מורגש מ"מ במוריים : ר"ג ד"ה אבל תאהני מה קושיתם דע"כפ קו' הש"ם לכל יוקנן דאסר ואינו סוגיא לומר הניחא במשנה ערוכה וגם ר"ת בתסם דחק וגר' דעכ"פ כוונתם דקו' הש"ם לכ"ע דל"כ מה פריך והאמר מר חזה נכוע דלמא ר"י לת סבר כחותו מימרא והגם דנפי הרוחה נקט בלשון ת"ר גר' דאינהו לת גרסי בלשון נרייו דגם לשון האמר מר לת משמע הכי וגם דנקט שם אינו ואל"ל דמר כך חין הסונות לשון אינו על נרייתא רק לשון רומיא מדרב וגם הר"ף מניח סתם ומערב דברי עולת המוקדמים הרבה דגרסתנו ולא נקט כדרכו בלשון ת"ר : ד"ה ללמוד הנך דקילי תמוה למה מדרבה ת"ת כנגד כולם ופ"ו מנוה רבה וגר' דנ"ל כיון דתורה אני נפטור בק"ם כמשנ"ל מנחות ותשה מייני בקייס פ"ו : ד"ה מבשר עע"ב ד"ה : ד"ה אמר אמר ומקשה מני הקשו למ"ל בנ"ק דמוקי' ועדיין תקשי למ"ל דרבנן אינו רלי' מן הפסוק וגר' כיון דהקיר קרא בפירוש לת נזרו רבנן כמ"ש הט"ז י"ד סי' קי"ז : וגם דבריך מהולכון ליריך משום דסתם יריך כהא דר' נהן דלעיל : ד"ד ע"ב ותתן מין מוכרין במקיבר ומ"ל דקל טל תפי' בתלום דהיינו דמשני פירות דסתם תלום אינו אוה רק להסיק : ודט"ז לכשיזקון מעתינו ור"י דאמרי' כמי שמוכר בעגלים משום כשיגדלו ה"נ בסוס : דט"ו משום שחלה ומכירות נ"ל נהא תירוצא קמי משום רביעה רק דלת קיימת מסקנת והקשה בה"ק"ל משום מכשיל ורבים ולא נ"ל משום כשיזקו ומלאכה ונ"ל מלתת דלת שכיח לת יזהינן : ף ד"ד למולה פיר"י משום רפואה תמוה ונ"ל ניחוש בעלמת לסימן טוב ולא לע"ז וה"ב בהגה מ"מ סי' תל"ה כשלג ילניגו גם הם יכתבו בלנע מוד היום טוב ויפה : ע"ב תוסי ד"ה שלמין וכי זנין להו למלאכה זבן כנ"ל : וגם בן בתירא עמ"ב לקמן מה"ב שבת ס"ע : ע"ב ד"ה

סגב נערוך נו"קר עמ"ש בב"ש שנת קכ"ח : ושם ע"ח ד"ה תוכיחת י"ל פיר"ש לף
שנקרא תרז חינו מתקיים ומתקדש כל שנה דהא עשרת מינ' תרז ושוים בשמם ולא נגדולן ונם
דמסיק פירי התרוח גלו"ין מאכל תורם הרי עכשיו קורמין חיי"כן ונם פי' פי"ן קורמים נו"כן
והרי חיי"כן מפרשים שקמה ופף דפיר"ש בפ"ד דפסחים שחינו עושה פירי כוונתו פרי מאכל ורוב
מלני סרק עושים פרי שחינו נאכל למדם וכן להדיח בח"ק סי' ר"נ פירית מלני סרק מנרך
שהכל ווה בימיהם קרשונו שנה : וקו' ב' תנוחה ינחה מן הכלל דכתיב להדיח
סתם זריעת שדה תנוחה ונחרים וקניר תשנות ויין למדין מן הכללות היכא דמוכח כדהכא וקו'
ג' דנקט במתני' לפני חלו שפלים הם בחלנות שמין עיקר מ"מ מי מוכרין וכ"הג חטה מין
לולן בנרכות ד"מ והרי חינו מתקיים : ד"ה ובן בתירא ולא דק ולפ"מ תוס'
בשבת ניחא דרבנן מסרי בכל המופים משום לא פלוג ושפיר פיר"י דב"ב ס"ל גם בעופת מי
כוזא מ"ע : ד"ה אמר ר"ע וכו' דה"מ כדמסיק דאתי לוזוני לנכרי ומצאתי
במהר"ש שהרגיש ובדחק ולולי י"ל כוומסא מלינא דרבה לקמן דלא חג דלמא יוכן לנברי ה"מ
לפרוך מדרב דע"כ סבר מיסור כותים משום כך וכמו דפריך לקמן מן רבה ב"ח בפרט כמ"ש
תוס' ניחא ד"ע דפרכינן מרב לכל תמוחים ולולי דמסתפינא מימינ בהגריהם למאי דהדר בי'
רב ניחא הוח פשיטא לתיכוחת רק שחפר קו המנין למאי דהדר ביי רבה שהוה לאחני לכך
חינו מפריך נכך : דף ט"ו ד"ה לימור וקשיא לר"ת וכו' פי"רש ורשב"ם חולא
בפשיטות המעמר שוריס רוצה לרדיה ובנה והא דנקט פרה חורשת היא ממהון דכולהו כמו
עתני' דל"ה כל הפופרת כשרים חון מגל פרה ומדרבה קרן שור מנוי שפי וגם לשונו מגומגם כי
השוריס נוגחים כלאמרינן שור שנגח תיפוק לי' מקרא כי יגח שור לטו נגיחת פרה חינו קייב
רק דשכיח נגיחתו טפי ואין מונעים מריחתו שיפרוחו בכוירות העול והא דתוס' לעיל ד"ה
שלמין מכוין דשב"ם והניחו מהכך ולא מפקיע ישנתי בפ"ם ועמ"ש לקמן במה"ב על שכירות :
ע"ב ד"ה מי כר' פי"רש נמי כוונתו כך התם מין מיסור עליו רק מכשול הלוקח תליגן מכל שניתת
שנת המיסור על עצמו לא תליגן ופריך דשלה שניעת ב"ח מפרי משום מכשול אחר ובה"ח תליגן
והלא גם המיסור עליו : ד"ה והמורה פ"ה ריחת חינו בפיר"י לפנינו אכן להדיח
בפיר"י ימצחיה שורה ומנקה התבואה פעמיים רחשון נרחת ושנית נמורה ולשון הפסוק מוכיח
כך דלא כפי' תוס' דכתיב שולה נרחת ונמורה : ד"ה והדקל מין דרך אחין דחייה
לפי"רש נם מכרים שבומנינו נועניס המרא פיש"ר בל"ח שנ"ל נקרקע למען תהיה מוכנת לנטילת
ידים בלא טרחת הנהה וגם שלא תהלכלך בעיט : ושם מין מוסרין להם תיכוף
פי"רש שמוהרים על הזכור תמהני תיפוק לי' משום טומחת התיכוף וכמו משכי למינות ס"ב נוסף
מתו למסרך וכו' לייש מי לחו דמוהרין הוו שכיחי להו תכוסת מדידהו ואין עושין לחנוך ישרחל
דמרחתי שיכפרו לחנותם ומרע מומנתם מכל כיון שמוהרת לריכין להכחיר ולא שכיחי להו נם
בדידהו תקשה ילכס טפי ולא שייך כמו חביבן בהמתן של ישרחל דסמכי שלא יוודע משמ"כ בתיכוף
לולי נאת מרחתי : דט"ו שם ד"ה רצה תמכני וכן הקשה בח"ק מה קשיח דשכיר
קחמר רבה לע"כפ מין לחלי שלו כלום והמי : ע"ב ד"ה נימסחות נר' לייש
פי"רש ונם סתירתו לקמן דמ"ז מנן שחנבה לנימום פי"רש שעוברין נם הבימום עצמו כע"ש

שמעמידין עליה ומצוה דקתני נימסחות מלכים מותרין לכך נ"ל הכא נמנד עצמו ולקמן דכ"ג ליכו
רק תשמיש ערלי ומטלטלין מיד לכך פי' רבי כאן בריצת בימה מגדל קנר לצמיחר הוא כבימה של
המלך ובנ"ה ועל נימסחות כתב ליכו כבימוס דלקמן רק למעמד הכומר שקורין מלט"אר ולכך
מביא מדקתני נימסח ותמלכים מותרין ומאי נימות של מכן לחת להקריב לע"ז דהוי תשמיש לתשמיש
והוא כבימה סתם למעמד הכומר וגם מקריב וליכו עצוי להריגת נ"ל כבימת בריצת והא
דלקמן מאי נימום מכן לחת דהיינו שהלבן שמקריבן נמי קרי בימום והמלב שתחתיו נקרא
בימה נעשה מלבני גוית : ד"ו כל זונה שנשכרת לבסוף שוכרת תחלני לדרכה נגעלי
ישראל משתעי דכתיב בריצת לכל זונת נדה ולח נתת נדניך וסיפא ותהי להפך מוכח שיוכלת
מדרך שאר זונת דלאו לזנות בכך וכר' לעזן בדה דהיינו נדן שנותן לזונה לבר מיוחדת לו בקבע
וזלת לין שוכרת כיון דפת בפלה כפיות וכוונתם דהכא במופקרת לכל נקרא לתנן והתוכחה
שגם ה"ל זונים בקבע וללא בקבע ומפי' עם הזונים בקבע בהבא היא נדן ונעשת כזונה מופקרת
שנותנת לתנן : תוס' ד"ה עד תי' ב' שר הריס הזיב כן וכניף לדבריהם במדרשים
ומדא בתקונים ס"ל שהארץ נתקללה על שלא מיחה בחדם בחכילת הצץ תרומה החדמה בעבודך
ס"ל ר"ל וכי לית לית דעת בחרעא ס"ל בחכמה יכד ארץ ס"ל הא בחכמה עלאה הוי קרא בחרעא
דקב"ה ס"ל דא לקבל דא ע"ב כוונתו בחינת שער המלכות נקרא חכמה תתאה לגבי שער החכמה
עלאה כל"ש כולם בחכמה עשית זשער המלכות נקראת ארץ העליונה והיא הנהגת עה"ו ומוחת
השער מוכן דעת לממונה שר הארץ ולפי הצגתו ה"ל למחות בחדם לאפוקי מחיכור קדם מכונה
בפר הנרית שהנין והחמין שים דעת וביכה לכדור העפר ממש נס טף וכשים וכל הטומע יבחק
זהוחיל לאחת לירן מתעורר בחיכור הזה שהוא לקט כילקוט וכמצל כספוג שסופג הכל כטוב
ברע ולמרחק עיניו יפסוט בשופטני עסקינן אשר בחלה נפשו לאלוק תמיד על רביכו החסיד בעל
חובת הלבבות ועל רשיות פסוקין שלא ירד בכלל לכוף דעתו ול"ש הכרעתי אלא ברוצה דאיתא
קמן הבנתי למיחות כוונתו ולא ע"ט להאריך וגם בנוסף שבת על מדון מפקפק והחיך בחלה
כפשו כיוון שנוכר בוהר ויקבל לכן התוכחתי עם המחבר פל"פ והוכחתיו על פניו ונאלם דומים
החשך כי אין בפיו מענה ושאת החמנתיו שהוא נעל החיבור עצמו כמאמרו ורמיוע בשמו בריצת
והמבין יסכיל סברו כמדתו ולא נטב אתו כמלציניט עליו : וגם מעשה דר"ח בן
דורדיא תמוה עשרה כפלים מריכות לשון מגונה שלא היית זונה בעולם גם ערביים ובני קדר לא
יתפשו תלותם גוונא כזאת ומה סיפרו לנו בזאת שמע אחת בכרכי היס לו ביבשה ועוד הכי
אסר במדינתו ונוטלת כיס דינרן סתם ועבר זי"ן נהרות מה כ"מ וגם זונה שלעת נהפכת למוכיח
זלריקת ומתנגדת לעבמה בתוכחת יפרעו ממנה וגם מה התעורר יותר בלבבי רוח אל הזונה מ"כ
יודע כמוה שעושה להשניע יצרו ולהנאתו וגם למה לית יקבלוהו בתשובה שפתוחה לכל עושר
דת התורה ויותר מוקשה מה כ"מ בנגלי הסיפור תוכחת הנפיחה וגם פי"רבי בשעת הרגל דבר
התחלה מה בכך הלא לא הניח אחת בעולם גם בזאת גמר מעשהו וכר' לבאר לתיות דברי
חכמים וחלוחת נקעו נקנרה להרגישנו שהאים הזה טעה ביצרון ובנק לנפש' התירה במשכב של"כ
אמורה רע"ה לעצמו דביערחל כתיב משכבי אשה להשוות של"כ ביערחלית ולא בנכרית כיון
שנרידהו נופף פעל של"כ גם בחשת לעהו כמ"ש בסנהדרין נ"ח ולכך התריכו בלשונם שלא הניח

וזכה בעולם כלומר עד מקום שידו מגעת משום שלא המניחו עלמן בהרגישן פעם ופעמיים שאינו רוצה רק בשל"ב שתין המצה נהנית כ"כ הלחיקו ממנו כי לא יבצר מהן הזונים כדרכן בשכרן והולרך לחפש ולבדוק חתן פעם כה וכה וכל עת תהיה לפקרים בהפקרת לא דניחא ני לרעתו הנכונה התירת לשפוך זרעתו לריק ומאר לא תעלתי מון ומכה תאר לא כתובה רק עדוה ובילה ממש ולא דרש הקיצת ויקורא ונספר מ"ה כתוב שקרוא לכרכי היס מלכות הכשים משום רוב מנאיכם טרודים במעבדי היס ורוב השנה אין מים שורר בביתו לזות תקר ושמע שים אחת בכרכי היס שמתרצת לזות מפני מיעוט הזוי מחריה שתקנע לו מקום להחריך העניו ימים או שנה כפי קנבת שכרה כים דינהן לפי הזמן יגדל הכים ושמח שישבע יבוו בשוף תא"ת ורחמתו תמיד בהתירת כי יתן בכים עיכה לרבותה כרצונה ויקר מקרהו שענר וי"ן בהרות רמוז תכמים בהרגשם מלאך טוב יוליכהו לסוף להשיבו מטעותו נגד זי"ן מנות ב"כ שהפם תורתם וזות התורה מנקיות להתייחש מן התשובה ביודעה טבע ישראל מתקרטים וכדי שתדבק נפשו תמיד בחלק שפתיה תדיקהו שישמש כדרכה כמעשה לאחר שובו בניס מון מאחר כן גם הוא יתייחש ובשעת התחלתו לשמש בנית הרעי בפתיחתו הפיקה בטבע הכרכשתה ומצאה מקום לנון עליו שהוא לאחור ולא לפנים יורה התירת לא כן הרשעים כמוהו כמעשה הרוח הזה תיהו חוזר כך תיהו מועיל תשובה כמ"ש הוזהר משחית לרכו מין תשובה ע"ש נפ' ויצב ובפ"ת שה"ק פי"ו לכך הניח רמאו שם נוסף משך הזרע פנם המוח בין ברכיו מקום גמר המעשה מכפת דמוחת עד מטמא וכו' זה"ש בירמיה ב' גם בכנפיך נשותיהם כמו ופרשת כנפיך וכנף מניו שיכלו לשמש כדרכן כמלאו דם נפשות שהשאיתו דרכם כש"ל בר"פב דנדה לא נמחקרת מלחיכה דה"מ לשמש בהיתר ומיים כי ע"כ מלה רמו מלה תולדת נם שבעבע דורו בעון זה בכתוב וגם נר' כוונת המדרש פ' מצורע מ"ר יוחנן יהויקם נא על מתו וכלתו כול כללו של דבר נפתת שיצא בו בכנם ע"ם תמוה לשבח תירת מלא רק"ד שטעה בדרש משבני מצה ומכר דוקא עלות מתך וכלתך ונא עליהן שלי"ב לי"ת שבא נפתח שיצא ולהכעיס עבד : וגם תום' ד"ה לעלוקה נר' להגיל הפייט זפבזו לפמ"ם רוב מכתי המחקר הקדמונים לפני הנהינם כחבר הבית ובלעו קורין נהיגם העל ולפניו קורין פעם פיימל מ"כ י"ל לוחת קורין בלה"ק עלוקה ומינו רק טפל לגיהנם ונקבו הפייט בשביל מדון לק דגם בו לא תמיד תוקל : דף י"ט להתלמד עבד פי"רש"י לחום לכבוד הלב לשון מגומגם וכו' כוונתו לכבוד הגדול כלומר שמו הגדול וכבוד בק"ש כ"ף ורב לשון רבוי וגדלות : וגם מלהא דמציר ענני תמוה ותרמוז כמ"ם תולם קמ"ו יעזוד לשון התנגדות ודוק ותשכח שגם תיבות אלו הן תיבות אלי לא ירא מן עדה כלומר מתנגד עליו ור"ת בטח בזכות המצוה וזכות אבותיה הקדושים שיהא סיוע לממוני מעלה להגילו,כמו דס מפקוף ומוזות במנרים שנריך קצת סיוע לעלוקי מעלה כמ"ש הקדמונים : לעיל תום' ד"ה מעות פי"ש לא חיים לדקדוקים דממילא ב"מ וגם כתם מעות פורים לפעודה כפי"רש"י בב"מ שם וכן בפסוק דקדקו על פי"רש"י וגורת שאינו ניכר ולא חיים שם מכירים בזבוב ודבורה וגם את הכרעה : דף י"ט תחלה נפי ולבסוף כמא עמ"ש סהדרין ל"ת ועוד במצלי ט' ברוסה היטב : ע"ב מכריז ר"ת מתן נעי חיי נר' דנקט כפול לחיי שני עולמות שנכרת בל"ה ותקנתו בתורת חיים וביבמות דק"ט ג"ם רוחף שלום ורוחף לדקה ומצא

ימנה נדקה וכבוד ולה"ר היפוך השלום וכבוד ונדקה עושר וכבוד נפה"ו שהעני מצוב כמת נקט
כמו ביומא דע"ז שכות חיים ע"ב : דף כ' תוס' ד"ה דלמר העמיקו לחלק כלח
פקנס וכריתת נרית ובהרמב"ם פי' שהכל לחסור וכו' מלחת בטעמא כעין סנרתם שביימו דלדוקי
בע"ז וח"כ בקונטת הרמב"ם שם כתב נמי למורידן מצום שמניחים ומסיחים ישרחל מדרך ה' ולח
כן בדיון המחמיכם בנורח והשנחתו כמש"ל בסנהדרין דכ"ט ונם שלמה הכיר בחיכם שהי' כגויס
דיון וכדמוכח קרח בדברי חיכם ומימרח דכב לחסור לומר כלה נכרי שניר נרסחנו שם נכרי
המתנכר ממש כמש"ל והח דפריך מרשב"ג וכ"ע דהתם מחמע שלח הכיחום ושתם שניחיהם
נרועים ומשני לודוי מודה כמו ברוך שככה ומוכח כדבריהו דל"ל תמהני למה לח נזכר שניהו
ממש לע"כ לף דגם על נהמה נלה מברכין כמ"ש תוסי לנל שתמח דידהו נרועים מנהמה לח
כשלה נפשם לנרך ממש רק הודחה בעלמח להתפלל נמעני הכורח ומה"ט נר"ע לף הודחה לח
נוכר ולולי מה"ט היחו תוס' ירושלמי הלז להרניחנו בוחת ועמ"ש בב"ב נרכות רחשון כ"ט לך
בירושלמי כ"ט לנרכות ל"ג ניהך ממש על גויה נלה ומפ' נמי קרן זוית הוי וברוך מלח תחנם
ומשני נם על נהמה מברכין י"ל שהכיר גויס שנמקומו מינם לופרים לו שהכיר לוחה :
וזש ולכתי מכ"ל למהכת חנם יש לדקדק כיון דע"כ לח ידע נרייחח דנסמוך דכלל כולהו מכלן
לחסור מ"ק וכו' דידע מנרים' דנשלה ופריך לר"י נמתני' מוכר ע"מ לקון חנל נמסובר לחסור
ע"כ מלח תחנם הח מכ"ל למ"ח לחסור לדידי' ומ"ל דשמעי' מנשלה מדרבה מכלן דלמח כר"מ
וכן תוס' הקשו נל"ה ר"ת למה לי לח תחנם כוונתם לשטתו שמיקן בסנרת ר"מ ונרייחח דלח
תחנם דלח כר"מ רק כר"י וגם י"ל כיון דעיקר סמיכתו על תיבת לו מכלן דלמח על מכירה
דנר שחסור לנל נתיבה דגוי שרי נריך לח תחנם ממילח לו לחלן ממש וסברתנו הנ"ל מוכח
נפסחים פ"ב דפריך נשלמח לר"מ יליף ר' לנוה מנשלה מכלן דלמח לר"מ נריך היחר נתיבה לגוי
דהוי ענינן למיסורח מלח תחנם הע"כ דל"ל מה"ט לכתי דלמח בקונטת דנרים ככתבן ומ"ח
לחסור : ע"ב ה"ק מביח לח"ה חמוה מי שמיכו כעל ה"ק לח יהיה וכו' ח"ה נימי מצית לפריקס
גמורים כמ"ש בפ"ה סנהדרין כ"ב וה"ם ' ניטעים כ"ו כעל מתים נל יחיו רפחים נל יקומו חרי
ניהו : ע"ב ולח נחמור ולח נחויר ולח נעופת חמכי כמו עופת סתם המ"ל נמי סתם נבהמה וכו'
דנקט לרבותח לפי' חמור שמוכן ונחיכו מצחנע הכלה נשמוחו וחזיר מכשים חמיד וחינו ניכר כ"כ ועופת
קלשים קמ"ל נחלן מין נרוי יפה"ר וכל הקטנים נכלל לפי' וזבובים מכן מ"ייך לפי' מלח עיכים כמלחך
המות שהוח מן הכמכח וכו' הכוונה נמחזנתו מלח עיכים שחינו יכול להמיח לעתו מן הרחוב
בשניל רחייתו פחחום שמוסס קמ"ל יהח שרי להסחכל מעט ממש הלב רואה נקרע נקהלת וכמ"ש
נמדרש קמ"ל מ"מ חוץ העין ממש מנרי טפי וגם נר' שהסמיכו זכרון המות לנטל הרחוב כשרואה
כחחום ונעו"ה הנלנל נזימה נשעת פטירתו היח לילית מצת ונוכים חשקה מרורת כחנים כמ"ש
נזוהר פקודי היכלא שחיחאה ותדנק בו להכריחו נניציאת נפשו נחשק הזימה שחביה יעכב ורמז
נמצלי שחריחה כלענה חדה כשרב פיות דהיינו נשחרית מעזיה עם הזונים שחביה וזהו כר'
נימו מופלא נגיוב תמות בגוער נפשם ותיחם נקדשים וכמו נגות מוחב כשחנעה שמרה חיני
מניך עד שתכפור ממש כמ"ש פ' חלק ות"ל ב"ה מנחתי סייעתח להדיח נמדרש ב"ש מצלי י"ח
מרדף רקים חסד לב כר"ח נוחף מצה קסר לב ומרדף רעה למותו שנורס רעה לעצמו נשעת

מיתת

מיתתו ע"ם וכתס רעה ליליה כמ"ם הזוהר על לא תאנה לניך רעה וגם בהר"ח שה"י פי"ב
העתיק הלשון במות הרשע שהמלאך מלא עיניס מכף דגלו עד קדקדו ע"ם יתורא להורת מדה
במדה פגם נוגע מסך הורע מכפה דמוקף עד לטמא ועוד סיים שם רשע בשעת מיתתו מניר
יגרו וכן במדרש תפי' בשעת מיתת הרשע יגרו מתגבר עליו להייהו כלבריהו שגם בחולשת הגוף
תפתתו ותלבק בו וזה"ם להיות עמה קשורה בו ככלב ותפכח מסתברת בנדיק רומה פמי
השכינה כלומר שמשיג מים לפי ערכו כניסיות הקדושה מיד ביניקת נפשו ומרוב החשק תדבק
בכללות הקדושים וזה"ם שם שם נדיק הוא מוסר נפשו לבעליו פי' במחשבת חשק לחבת ההשגה יתקשר
בקודם וכבוד ה' יאספנו לכן עוד תמוה המליצה פרעכת לבית השחיטה והטפה מחתך לסימנין
ותחזינה עליהו שהס שלמים ובזוהר פ' שמות לשון פרעכת על גלוי הדין ונמרו לא כדמשמע בנמ'
לפשוטו וגם בילקוט וירא דוד המלאך וחרבו וכי יש חרב למעלה אלא זהו הדין ועכ"ל ע"י
מלעיות הטבע פועל דרך רוחנית כשחט לכללות הרס ולחנקו ונוחר בגרונו ע"י דוחק החוה
ואח"כ פועל הטפה הרוחנית להסריחו כאלא יהפכנו כיון שמעורב פעולתו בחרן בגירוף קנת
המנע וכל כאר מסרוס בהייתו ונשר מדם שחוטה למעלה פועל הסדמון יותר מהרה מכח פעולת
המלאך נמותו וכשיהפכנו נוטה הפעולה להיות שמשמש כחרס בקרבו ושוקט יותר מול עורף שלין
הכוונה הרוגה אלא יפריח כלל שהוא מן הנמנע וגם מוכח שלין כן בנדיק תמיס כמ"ם בתקונים
כ"ח ממן דאכל בשאר בלא בלועת ישחוט לי' מלאך המות כנהמה ולא עוד אלא דשחט' בסכין
פגום ע"ם וכפל לשון וגם מה כ"מ כבהמה לק בהרגשת הנשחט מכת מות משא"כ הנדיק בסכין
כשר וגם מיכו כבהמה המרגשת לק כמשחל ביניתת מחלבת וגם מיתת נדיק לו מתדבק ביחוד
ורמז בר"מ זוהר פ' משפטים י"ב בדיקות עם הסכין גי' לאת מכל הרשע בפגום טערת דפרודת
נדבק בס"ת וכן בזוהר פ' כי תבא מאחי מתיבתא ח"כ שחיטה אלא כמ"ם וינוע ויסתף ע"ם ואף
שהכל דרך פעולה רוחנית וכי יש בסכין למעלה כהמדרש הכ"ל לק ההפרש בין שלופי הדין קנת
לחוזים בקדושה ממש וים כתות שלוחים מעט בקודש וים בסטרא מסאבא ממש קרוים כסכין פגום
שעושה נבלה שאר תדבק נפשו נהס ונקרה תקוטו וכמ"ש לכלב תשליכון הוא סס"ם והס"ם הנולה
מסרב נפשי מיד כלב יקי"לתי כי נעו"ה תחת ערלתי לדבק ניחוד נלבק בסטרא דפרודת

ר"ל : לק כ"ב הכי מוריקתי בתום' ריש בכורות מבוה דשחוטל פליג לדהכא דשחוט
לסתתף נעכו"ם ודוחק ליפליג מבריית' ויסבתי בא"ר נשני לופנים ועוד שבה אני יודע להביב
דשרי בקיס להו דלא פלטו לע"ו כלקמן לק ס"ם ואחוה דשחוטל בסתס ועי"ל בשהוא מקומס
להשביע סתס בנורא עולם דשרי ושליטת נכוהנים בחרמת יד סתס אני נשנע כשהוא מריחתו
עבשיו ורביעת דשאכלת בשחיטי מחמת שלין מחזיקס מלהות לק יפידו של עולם וגם כרמ"ל
בפ"ק פי' קט"ו מייבב מנהג ומניהו והוא בתום' שם דקי"ל לין ב"ב מזהרין בשחוף ע"ם וא"כ
שפיר י"ל לאנה דשחוטל נכופר והא דמגלה שם רשאר תיתי לי ללא ניתף עם עכו"ם לשוטו לפי'
סתס משום דקיים למאן דס"ל שמזהרין בשחוף כמ"של לק ז' ולפ"ז י"ל לאנה דשחוטל גם בסתס
וס"ל מזהרין : תום' ד"ה לין מעמידין וים ליתן טעם ומסתברא טפי כפי' הר"ן
בשחיטה הורגין על הרבעה ושרתתי שוכח וגם דבריהס מגומגמין שהכיחו שדהקדיס רבינא שלא
מיכח רבינא קדמין כמ"ם תום' בחולין דמ"ח ופ"ל ממכשך מיכו סוף הורמה דעכ"ם קודס לבני

ודבמ"א הכא כקדמאי ונס סוף דבריהם תמה מהרצ"ח תיכוף לי' סתם ומ"כ מחלוקת ורמיתי בתשובה מוסיף דמיכא סתם מתני' דפ"ק מקום שנהגו למכור כרבנן דר"ח ובלשון תום' יש להעמיס תיבות מחרונים יתריס העתק תלמיד טועה מכל על הרמ"ב שמעמיק בלשונם ק"ק מהרצ"ח ע"ש ומ"מ יש לקיים דברי תום' שנתכוונו לתגודה לף דסתם להכא כר"ח יש מחלוקת בפ' פרק ובלבוש ובתרי מכתי הוא וי"ו מחלקת כלומר ועוד דמין רמי' מסתם להכא כיון דמיכא סתם נפ"ק ונס בפ"ק דמסחים כרבנן לף דסתם נתרע להכא עדיף הא בתרי מכתי מין סדר ונס בהרמ"ב יש להעמיס דתמוה טפי שכתב ומחלוקת ומ"כ סתם לא הוי הגע פשוט לכל תנוק פרה מחוקר מגע שנשתך יפך טעמו בספרים אחר המקיל לף דסתם הכא כר"ח ולא הוי מחלוקת ומ"כ סתם כיון דהוי בתרי מכתי כוונתו די"ל אפי' בתרי כדרי מין סדר ובהה כשכה קודם דהוי מחלוקת ומ"כ סתם כר"ח דעכ"פ ספק הוא ובשאר בספרים להקל : דכ"ש ע"ב ד"ה מגע בהמרצ"ח ויש ליישב ע"ש תמהני להדיא נקט בנכרי עובד בשבת וי"ט ובכותי נקט סת"ם משום דמשמר שבת וי"ט ובשב"ג דנקט שבת וי"ט ליכא לפני עור והחיך שמעינן כ"ש כותי כיון דלא נקט סת"ם טעינן דלא מייתינן כלל על סת"ם דקיל ובקונטרס הא דמקינן גם בסת"ם לפני עור למ"ד דאורי' ניחא ולמיהך מייתינן כתום' תניגא ,"ש ובהרמ"ב ריש מ"ק ע"ב : דכ"ב ע"ב ד"ה רגלא הקנו לפי"רש פשיטא שבאהבין ובפי"רש לפנינו אין הלשון מקהיל נרגיש רק לשון מספיס משמע להו הכי ע"ש וכ"כותו דמדגילן מיסוף נרגיש שמור מלבד בשבתא דרגלא כמ"ש בפ"ג דמ"ק דקפד ר' בר"ח משום חמוקי יכיך ד"ת בסתר והתם לא הוי השעה גריכה לכל רשב"ל דשבת מירי בשעה גריכה להרבות חשק התורה קס"ל דמיכא מיסורא קמ"ל שבאהבים והמנרת מבכמת כבל נדר שעה שהתירו בכה"ג כמו בתתני' פפ"ק דכריתות ודוכתי טובא : ושם מצוים לכל בני תבריהם כר' משם כיון שמצוים בביתם יודעים שהיא בהמת ישראל לבל לוקחין מבהמתם לקרבן משום דמרתת שירגיש כמו בשעה שלהם : וכר' בשון ותו לא מידי עמ"ש לקמן קולין דק"ט וגם ה"ב אפי' רבי על שמעת דממון משום לגע שייך שאין תי' לתר דהם ר"פ תי' ב' ומ"מ י"ל תי' רבינא אמת דבהמה מיכו להוט שתריה כחשה לך על הגמ' קשה בשבת יתורה וכר' כוונתו דאין להוכיח מדקיי"ל פ"ב דכתובות אין מוסרין על היחוד די"ל כסברת תום' שם נוסף שאני גם הם מוחזקים לבל בישראל שרי בליעבד ועמ"ש עוד בקדושין דכ"ת במה"ב חלק ב"ב ולקמן דס"ד ולעיל סנהדרין ס"ב ורים הגריות : ד"ה נכרים וכ' דגרים כאי תמהני שהוא גמ' ערוכה בשבת קמ"ו וגם מיכא דפליג מן יעקב כבר כסקה וזהמת מכן בגוף הדבר נריך לבאר שלא יהי' נגד הבחיבה וכר' מפמ"ש הזוהר גרוס שבוין שכולה עשו הרשע מן ינתק עולה תמימה כיון שהי' פו מחשבתו בעומק מדתו שהוחדל לתקן מדת הדין בעולם לייסר הרשעים ולהוכיחם והרהר בגד שאפל שהוא זוהמת דהבגע ע"ש ס"פ מצורע וגם עליו קשיא שם"ש תירון הלא הבחיבה לעשו ככל אדם שלא קושיתו שפיר דמזיון מילדותו בבר קודם שהגיע לבחיבה הי' סימנים רעים משום דהרבה פעמים המולך גורם מצד הרהור מחותיו אך הכור תמיס פעמו מי שהוא במולך רע שיבו מכוסה בשפיוכת כדי שלא יהי' עיכוב לתורתו ולעבודתו וכן הי' בעשו ומי שבמולך טוב כיעקב הוא מכוסה בשדות בינות כמ"ש ה' בדיק יבחן וכוה המשקל שוה ולוחות תי' הזוהר גרמת למולך עשו מה"ט ויתבאר

מפרש שם לגבייהו מיושמעאל ויצחק בעצו לפ פסק זוהמת כמ"ש בתקלה עע"ו היו לבנותיו תרת
מעבר הנהר לכך הולדתם לתרתי מלתא לחיות מחצבתם בזוהמת דהכא ולכך יצחק לאחר השתדל
במילה זו יותר מלבניו כשקא מחצבתו יותר כתותה וזהמת בשעה הריון לכך מולד עצו גרע מיושמעאל
ויכון שתלוי בנורס מדת ברית בהולדתם ים לרמו נמי בדכתם בכל מכל כל שביארתי בכ"ם פ"ס
סי' קנ"ב ועוד מילן עיקור תיקון יעקב שפסק זוהמת בשלימות להשלים מדת יסוד שנקרא כל
ולגבייהם קנת תלק נרמו שים לו ג"כ במדת כל ולא כולו דהיינו בכל ויצחק מקנת ממנו מכל
ולא הרבה בענין השתרת הזוהמת עצו גרע מיושמעאל : דף כ"ר ת"ם ויקח יתרו
תמהני לאחר שכתגייר ודאי שרי וגר' לפריך לעיכא דרב בסנהדרין נ"ד ויקד יתרו שהעביר חרב
מדה שמל עצמו נו כיוס וכתיב ויהי ממקרת ויצב משה מצמע לקיחת קרבן נו ביוס שנימול
ואינו גר עד שיטול ויטבול ואין מטבילין עד שיתרפא לגמרי כמ"ש בימות המ"ו וכן בי"ד סי' רע"ח
ואינו שבים שיתרפא לגמרי בעוד היוס גדול ומ"מ פריך הניחא למ"ד כיון דתנאי פליגי בזבחים
קט"ו וכ"ג פריך שם וגם נר' הא פריך הניחא למ"ד קודם מ"ת תמהני לקרבה ר"ת נופח הוא
דם"ל הפס קודם מ"ת דמייתי שם כתנאי דהייבו ר"י ור"ש דלא סברי מ"ת שמע ע"ם בפי"רבי אלא
דרב"י כאן הרגים נל"ה גם אתה תתן תקבי לר"ש קשה פצועי ובל"ה הניחא כלונתא דאמוראי
תמהני הלא כתנאי רק דאיכו קשים רק לאמורא דאמר לאחר מ"ת אין הלך לאחר יחיד ר"ש
המודעי פאקוס ר"ש וכולהו מנגן דהכא דאותיבו מקרא דישעיה ה"ל מן התורה יהרו וג"ל דכ"ש
מ"ל קודם מ"ת : תוס' ל"ה ואבני נר' סנהדרין רס"י שאני התם שכוכת תרי
עבייני והא לא תקבי שאן וכשאים נמי הפקיק עכין דשאני התם שנריך שעייתם בישראל כמ"ם כ"ב
דאבשות ופ"ק דכריתות וג"ל ליקח מעכו"ם : ד"ה וניחא לא מצכאן פרה תמוס
כוונתם ועכ"ל דנריך לאחוק בין רביעה שהשמוש תוך נופה חמיר טבי מעול שהוא חון לגוף
כולי האי אינו רק בה ולא בשאה ומחוורתא נר' דלא פריך דאדרבה נקט כסוגיא דעלמא משום
דאשמעי לבבריתם דלא לאסבקן אינשי דשפיר מצכחת שעלה זכר על הפסבל וניכא עוד כמ"ם הר"ם
בפ"ב דפרה : ע"ב ל"ה פרה תירוצם לא מהני רק לפי"רבי שם אחל לרבינו לפרים
כולם אחת ובגייתי שים ונ"ל דהוא ס"ל שינו דחוק כזה מלפנים אין לגוייתי כלל ועכשיו לכולם
אינו סברא אחל שכוי קלוס מלפנים לבבייתי שתיים ועכשיו אחת ועמ"ם לקמן שם : ד"ה
מיושלם הקצו לפי"רבי נאינו דפיה דהא כל מד כי' מקובל כך ואף שים הרבה יתמ נקט בשנם
אחל יתמ ומפ' לאחר מזמר יתמ מלבנה ס"ם הוי יתיד מ"כ לפרש וכמו אים מנחי הניעלו הרבה
מבמיים ואה לאחר מהם כך הרבה יתמי ואף לאחר מהם אף מה נ"מ ל"ל לאגד בניהם כלו בנים
והיו כיתומים : ושרשה הפרות ג"ל בפרק שידה על מפוגים שלמעלה שהוליכם ניוסר שהכל ע"י
שלוחים : דף ס"ם ע"ד מה למשה ובמדר אליכו פ"כ שהעשיר פעמיים במלחמת
עמלק ובמיתון וה"ם ושים בחוני יהושע שגם הוא ישמור ע"ם וגר' רמז דהמ"ל דבר בחוני ונקט
שים כ"ם שהוא מעמיד ועוד נר' רמז ר"ת שמול יהושע מצית כמ"קול מדר דר מדוד יהושע
לעזר שמול ומשר שמול לדוד מצית : ובשיבור מעצי ה' לכ"ם מבכתי ס"ב פע"
כחצך לאחר שמושה משם תי' ניסיו הפל בחומרים השפלים ויהושע כנדיל ממנו בגלגל הוא שהעשיר
ודידהו דשמעתא מדחמים ובמ' דהכא אם בא"ד פכ"ט בתקצה על מאמרם לך לך להכעיתך שנם

לך לדעתך פ"כ מת יתמרו עשה לך ערף ומצמטמי' נמ' לקמן דף מ"ר ועוד ניכתי עליו בתיהו
מקומן וחדש בנ"ם שנת כ"ח ועוד במדרש קהלת ד"ה לך לאכול בשמחה שורשה החמה לחר
שקיעתה בשביל לחר וגם שם בפסוק טובה חכמה ביום פטירת רביהו הקדוש ע"ה וכמו
ביעקב וחזקיה ועמ"של בפיוט פסחים חזק עלי"ם ושם בחלק בן בון על בפרהיאזר תרווייהו וגם י"ל
ברייתא דהכא היו כשכה קודם לכי עונדי זקין הרשע לא ניקא לאסור לחמר במדרש שהזריח לו
גלגל חמה לו דם"ל כחילך לפליג שם ומאן דדרש ושם לקין חות לא נעי למימר שנתקנר החמה
כמו בעמו הרשע משום דם"ל לעון חות בוריחה כמו והיו לאותת ולמועדים לו דדרש ג"ם כמו
חות דחזקיה ויש לרמז לתרווייהו פי' מין כל חדש תחת השמש אבל בשמש עצמו יש חדש ושם י"ל
כל חדש לגמרי משום דשיעור ל' שעות כנר הוי ניום בריחת לחדש כמ"ש בירושלמי פ"ק דברכות:
ע"כ ד"ה מ"כ פיר"ש לא חיים לרקדוקים אלו : דף כ"ו ד"ה נברית ירושלמי
ושרותיהם מניקותיך כר' להוף בשעת רבנן אבל לר"ח לעיל כ"ל כולם גרים לעתיד ושם י"ל
בעומדת ע"ג דגם חכמים דר"מ מודו דאסור ניכו לניכה רק דקמ"ל כדסיים שאין חוצה משום
טומאה ושם הא דרבנן ד"ח לעיל י"ל אף דמקרחות מלחים שיענדוהו כולם מ"מ אין נאמנות
בהם כיון שהם גרושים ואין מקבלין גרים לימות המשיח ואניף שיחורו לסורם נשתקה מוסרתימו
כמ"ש בירושלמי שם : דכ"ו פי"ד מהם גדלן עזות תמוה למה וכ' בשלהי קדושין
חציב עסקו עם הנשים וגם נדלן ואין הבחם גרוע מכולם דעיקר עסק נשים כמ"ש דרשה נאר
ופתחים ליתן לאורג ובגדים ותעש בחפץ כפיה לבריס קטנים כאחלאות עזות בעלמה לכך נקט
בחפץ ורגיל בעזות : ע"כ תום' ד"ה ולא מוריזן דבירושלמי מפרש ואכני הרופה
בירושלמי נקט שהם ונמס' סופרים מפ' בשעת מלחמה ובמכלתא שהניח הרא"ם פ' בשלח יליף
מפסוק זה וכר' שהוא ט"ם וכ"ל ות"ת והחמרי' בירושלמי וי"ל דבסופרים מפרש ובמכלתא מניח
רבי מויקם : ושם ואסור ר"מ נכרי לא ורמנהו וי"ל דהחם בישראל חשוב לניכא
ע"ד כחלעיל דכ"ה בחשה חשובה דהכא שהם מילת ישראל בחיוק ליכא חציבות ואניו מיני
מרגיס שהויד ויכול להשחיט משו"כ כשפוגע בנפש חלם הקרוב למלכות מפחפי טפי :
דף כ"ו מ"כ חשה ואמן קי"ל בי"ד סי' רס"ו עבד ואשה כשרים וגם גוי בדיעבד לשחת הכי
בש"ע ובדבריו בשי עבד היכו כאשה כר' דנקט מלחת דפסיקא דנכ"ע עבד כשר ועדיף מאשה
לענין זה שהוא בכלל המל יומל וכן מוכח להדיא בגיטין דכ"ג ע"ב שהוא בן ברית ממש ולכך לא
נקט מ"ב עבד להוא לחרווייהו כשר המל יומל וגם בכלל ברית לכתיב התם מקנת כספך וקדמ
דוכרך ממעם ככרים ובני הגר ועצו : ומ"ל המל יומל דנרה תורה כלב"ע אף
בבריתא בינמות ע"כ דרש אפי' מלה פעמים ע"ל למסקנת דמשוך דרבנן הוי לחמכתא בעלמא
ואמ"ל שלהו נדרים י"ל סי' רס"ד ועוד מילן שם בלשון הרשב"א והגה תוך ח' אין חילוק בין גוי
ליסרחל אף לפסק נסי' רס"ב תוך ח' יש ב"ל לדעות שלא נתכוון למצוה רק להסיר הסכנה
ולפי זריך להטיף בומו אפ"ל עכ"פ תוך ח' כשלא נתכוון ניכו מילה כלל ובשאר ניכן מי
הפריעה זריך לוקא ישרחל ולשטתו דפסק כמל גוי זריך ישרחל להטיף קס"ל בזה כמי שגי בטפה
אבל הניכן והפריעה יעשה גוי לכתחלה קמ"ל : ע"כ ד"ה כל הקשו לפי"ד והוא לא
שם לדקדוק זה רמילתא לר' יוחנן נשמר פי' מתני' כלמעקרת : דף כ"ח ד"ה ככי

פה"ק מומב הציונים וציניב"ם מיננו לפניהו כך דק זיכניב"ם וכוונתו בשם מקום מומב ציניים
הפנימים והרי נגרכות פיר"מ להריח ככי ציניים הפנימות שקורין מסטילרי והוא בלשון נרפת
בימיו ועל לפי התמתן כמ"ש בחיבור שפה ברורה מ"כ נקט נמי בשם מומבן בלמי תחתון נחוץ
וזיכניב"ם נפניים : ד"ה נטלית מכנו יין חגב לחייה דחייה כלל לקמן נקט לנגחי שהוא
חוק כחומן וכפיר"מ שם ובגיטין יין פע ומיהו חלב : ושם המי עגבתא כפיר"מ
בעגבא והוא המנוי ר"ל שקורין רחוליעת פחפין וטעמו דניש שלח היו ניאיהם : ע"כ
ד"ה חמימי ללמ כפ"הק מיכנו רק להריח פיר"מ שם כך וגרסת מוטעת לפני תום' : דכ"ע
ד"ה תלוכתית כר' דפי"רמ ס"ל שהוא בשני עשיות וכ"מ לשון הנריי' ותוספתא ועמ"ל מה"ב ב"כ:
דלמ ע"כ שכרת דחרחה עמ"ם נפ"ם מדינות שמזיחן בו רגלי עגלים יוהר בעל נפש וכך רמיכו
במדינתנו רגלי סוסים וגם כלנים ותחולים קטנים מ"מ נר' להמלין דבריס מחוסים מ"ב שנים
שמ"ם בי"ד סי' ק"ד וגם ע"פ הרוב נעל בכמה שנים העשם שבהם ותום' לקמן דם"ו חף לטעמת
עבד לח בטל מ"מ בטל בהרבה ע"ם ושליטת שומן בשכר בטל"פ ומל"ר לקולח דחל"כ המ"ל הכח
שמסרו שכר גויס מה"ט להם עבו כמי משעורים וכשות כדהכם זעמ"ל מה"ב חלק ב"כ דוקח עכבר
ספק מצבים : דף ל"ב ד"ה ומקונר יין תפוחים תמוה שהוא עמ' עכוכה דברי לקמן
שלהי פרקין וע"ל דנקטו בהיפוך ליתן טעם דברי : ולעיל דגזרו בשכר יין מפו חדש
נקטו שכר דשכיח ולח גזרו שחר משקין דלח שכיח לשחות מגוים : ד"ה חבל זהו
רש"בן הזקן במ"חכ הוח נהרג כבר בשעת חרבן עם ר' ישמעחל כ"ג כמ"ש במדרש וכיוסיפון וגם
משמעות שלהם חיכו כלום דרשב"ג נכה עליהם ביותר כפי"רמי בסוטה ובב"ק דפ"ג משום שהם
בתיבוחת ביתר שנהרגו כולם כמ"ש במדרש מ"כ גם חתיו נהרג ור"ם ולח נשחייר : ע"כ
ד"ה כך דנריהם לפי"רמי לקדושים ומשמע חיכו הכרח : **דל"ג ד"ה המי פי"רמי
י"ל דסבר ר"ם כמו שהיין כלה בטיט גם במלח מכני חוזק חריפתו כאבר טעמו : ע"כ
ד"ה בעל והוא ר"י בשיחה דמ"ק כנ"ל : ה"ה קנסת נר' פיר"מי שפיר כתב כיון דלח
שייך להסיק נפניים שיהו נחוץ דכב"כ נשרף : ד"ה כמי פי"רמי י"ל ככי חדשים
הוי רכיכי טפי מחידך שנעשו מחרם קלוש : ד"ה קונית פי"רמי י"ל כפירושו נוצחים
דנ"ל היתוך חבר שקרמוהו כך חבר התוכו לחלק בין קודם התוכו נקרח חבר ונקט בסנהדרין
פחילה חבר הי' מתיכן וגם בימ"ס עירבו נריף בידוקי דלח כהחדנת ולכך נרע ובמדרכי נוסף
חבר נפיר"ת דלח כתום' ודוכתיטוכח מן תלמיד טועה בהעתק שמועתו ועמ"ם בהנכות סי' קל"ה
והמ"י : דף ל"ד ד"ה ר"ע להרבה מקומות מניכו ומכי מפרש הן הכה מעשיות דחנחים
נפ"ד דתעבית ובכתבות דם"כ וגם בשמעתתא ניינתי נפ"ר ולעיל מכות די"ח מכן דה"מל ממכלתין
לקמן דל"ט בלשון זה ממש ר"ע מקלע לגינוק וגם נר' סברת רש"י בהמריך הענין רבוי דיוים
כדהכח סוגיח למנקט בלשון נרייתח לך נגרסתנו וגחים ס"ג מיכח ר"ע לחורח וחף שהגיה
מהרש"ק רחיתי ביוחסין גרם ר"ע לחורח נפ"ע דב"ח וגם בירושלמי פ"ו דכזיר בתקלת לחורו
שעה ר"ע ע"ם וע"ל דר"ש לח גרם ר"ע כיוחסין וגם חיכו לפניהו וגרם נוצחים כהמש"ק והכח
מסתבר שהי' כנר ת"ח כיון דחנשיח מיכי חבעיות לכך גרם מ"ע וע' וזכר נרחמית :
ד"ה דורדיח גולפי ושמרים עמ"ל מה"ב חלק על"ם : ד"ה במה נר' פיר"מי כשחר
היכ

היסב בלשון שהי' וד מכלן כלומר לפי' למ"ד שהי' כ"ג הלח נזכחים דק"ב כריך מנחעים קמני
משה זר ומשני שחני נעים למהרן ובניו כתיב וה"נ ועשו נגדי קדש למהרן לחיך ולבניו וגם נקט
יתי מלוחים מלחת דפסיקח לב"ע ותולי גם בפיר"י נ"ל מן ועשו סיפח דהחם : וגם
סיימו דהורחת שעה הוי פי' שכוחה על המשחת חבל לח שכוחה לעכור לח מינו שכוחה לדורות הבנדים :
וגם מינו יונח מדופיו פיר"י דכתיב ישבר חמהני גם בטומחה פ' שמיני וכר' דהחם ים תקנה
בניקב כוכם משקה מני לטבול : ע"ב ד"ה בשרו תרתי ס"ח נר' טעם דהמ"ל וגם
שחטו לח יחכל ומ"ל מדחטריך מלומק נע"ז דמסחי יליעין בנקבל דברי דבשרו בלח"ה חינו
חוד ומין חילוק פ' חיבות ומפכח מ"ל בע"ז לחסר מדחטריך בשרו דלחו יהורח וגם קס"ל בעל
השור נקי מין הנלה כלוס גוה"כ : ד"ה דורדיח ביחרתי במה"ב חלק עלס :
דף ל"ד מ"ר חב'בח נרי' דרבח ואמר רב חביבח כב"ל הוח חד רק שקיבר ויש רב חביבח קדמון
מוכח ד"ל וה"ל להקדים חלח הכח היינו הך ור"ח ברי' דרב ליקח חמר רבח כדחמעח בכתדרין
ד"ג : דף ל"ה ע"ב מנולח ריחו נודף פיר"י ללמד לחלמידם וכר' כוונתם בשלחן
יפה ידבקו משום דלפעמים נשעת המפורים כנם בפ"ע דברכות נדור שלין התורה חביבה כנם
קמ"ל דע"כפ נכל עת לח יחבע לגמרי כי חסוג חורה ח"ו רק שלח יכהוג כ"כ נפרהסיח ולף
שנועל דלח קנת מ"מ יפח הפסדו בשכרו שמגלין לו בחרי חורה חך טעמח היב"ה שמנוה חורה
מפני המלעינם ומשחי לחכמו מות דרשינן משניחי לו"ח מלפך המות חיהנו ועוד יטעון יב"ה
שמסחיח לחפיס נקנחתם ילעיגו ויעשו וכל שחברו נעשם ע"י מין מכניסן נמחיצתו והמחיח
חפיס מין מספיקן לחשובה לו"ח נוחל שני עולמות ולח תירח מפחד ושלום לחוהני תורתך ואין
למו מכשול כיון שהגורם חינו כלחת דידהו : דף ל"ה פיר"י שלקות משום חתנות
ולקמן דל"ח פי' שיחכינהו טמחים וכר' לפ"ם חום' יבמות דמ"ו נשר מלוח מטלטלין נשבת דחוי
לחכילה וחסור בשול גוי ל"ל משום חתנות בי"ח דנר חמיר טפי והגמ' דקחט פתן ושמן ולח שלקות
משום מלחת דפסיקח נם לר"ם דמוקמ' שרי לף בלח חזי לחכילה שרי בשבת חינו ל"ל משום
חתנות רק מה"ט : וגם לח חשחעו כהדי דחינו לשון קמוה ביחרתי היטב בח"ם
וכ"י י"ל סי' קי"ב יש נרסח לח חשחעו ד"ח שיני דחינו שלין חומרים ד"ח משמו וכר' טעם
מדה במדה שהטבע נמנום מטמטם לבו והרווחה מייבב דעתו שיטעים דברין ע"כ נמעים וזהו
שחינו מנמנם לסוף קנת לעת מנוח פת כשר לח יהיו דבריו נשמעים בנה"מ : דל"ו
ע"ב כנג"ו עמ"ל בחלק ב"ן יבמות ד"ב ומה"ב על"ס ועוד ס"ם וחתמן : וגם
חתום' בנכרית ליכח משום לח יקח ולח יחלל פי' בדידי' חבל הולד גוי כמוה ותמהני נחטו'
בית יעקב פי' ב"ו מן הנכרית חינו חבל מה כ"מ הלח הוח גוי נמור כחמו וחפי' נחו שנחגיירה
קי"ל כרבנן גם פחותה משלש שנים פסולה : וגם ע"ם ד"ה נשלמח דלח שייך חתנות
כיון וכר' נפת נזרו משום חתנות לחוד דליכח טורח נבור כ"כ דרך לחפות בעלמו משה"כ שמן
מורח נדול ולכך פריך לקמן מה חולמי' דשמן מפת חף דהניחל נזר שמן ולח פת כפי' חום' ד"ה
חבר היינו טעמח שרחה שה"כ לנזור שהורגלו לחפות בעלמם : הום' ד"ה דכתיב
וכ"ה פי' ד"ח נפי' הערל תמהני דה"מל מחתני' דהכח דכ"ט לריח שמניך טובים ע"ם ועוד ניישתי
דוכתי טובח כמ"ש מה"כ ע"פם נרכות דמ"ה ומלך נ"נ נ"כ קס"ה : דל"ו ע"כ

ל"ה והשלקות עמ"ל נחלק על"ס ביצה ד"ו ומה"ב ב"נ : ולי"ת ל"ה דגים מוכח
בהדיחם במלחו גוי למסור ומניף חוק דקיי"ל לקמן הלכה כר"י וגם רב זר"י הלכה כר"י ופירוש
ממ"ש בס"ע סי' קי"ג שהתיר במלחו גוי ומכואר בכ"י שהניח דעת הרב"ח לחוד ותום' יומות בנשר
והעלים כבודו מדברי תום' הלז בדגים קטנים ובפרט היכא דמחמירין כמ"ש בא"מ סי' כ"ה אלא
מזכר בתום' הוי טם להו שבהדיחם נקנים בחבורה לכן יש לאסור וכן ב"י נופל בנשר מלוח ופסק
בהנה כך נגד הרמב"ם ורשב"ם וטור ע"ש : ולי"ת תמהני לר' יוחנן בשבת דע"ז
מכילת דקק לתו לכילה ואמר כמאכל ב"ד אין נה בשולי גוים עכ"ל בדרנן הקילו למה לסר
בישם כמוך ע"כ וכ"ל דבגיס חיות לא נחשב מכילה כלל ועמ"ל מה"ב ב"כ שבת שם ולקמן
בהלכות סי' קי"ג : ובערמונים שנהגו לאכלן גר' סמיכה בפ"ק שכתב שאין עולין
על שלחן מלכים ללפת הפת ותו"ה דמיונן שפיר עולין שאוכלים מאד ותולי סברתו ממו שהם אין
עולין רק בסיומל המזון מכן בנהולים ודאי גם כמו שהם מנושלים וכלוים עולים וגם לפת הפת
תורמת למלחת רק מה"ט שאוכלים מחזיב בשולו וגם ליכא היתר שנאכלים חיים לליתה באותם
שלנו וכ"מ תום' להדיא בברכות דל"ח שני מינים ע"ב לכן בעל נפש יחמיר ונתחוכים בסכין
מוהרי"ו כל מדם שאין מייבדים תמיד סכין : ד"ה לעולם מכאן ואי' להתיר חגבים
וכה"ג כתבו בשבת ד"ל ע"ב ותמוה דהא משנה ערוכה לקמן מגבים מן ההפתק מותרין וכר' לייטב
דהמ"ל נמתני' נקט משום ישראל ע"ה לף דהשיתי על סתם יינם אבל נבלה לא נחשדו ודומיא
לכיפת' וכן לתרומה כהן שור וכ"מ בשלהי פרקין בבריית' נקט בריבת סתם ונסיפת מפ' יין
תפוחים על כרחים דריבת נתרוייהו וסיפת נקט מורחת למלחת שלא תי' דרך ישראל למכור
בימיהם בין תפוחים וכדמשמע עובדא דר' דלעו כמנת ביטראל לא לקחו מוזי ולף דנקט של ע'
שנה המ"ל סתם ואין ב"ל נכרים מע"כ דהיטת לשנת קמ"ל דלא הוו מצוי כלל בישראל וכן בריבת
נקט מנוזי שנמכר סתם נחנות אבל יין תפוחים עשו נכרים ב"ב ומוכרים בשוק אי בנתיהם :
ולי"ת ל"ה ושימן נפ"ב דקידושין כנ"ל ועוד בחולין ק"ט ועמ"ל בכ"ב ב"ק דכ"ה :
ע"ב ל"ה ימח לפיר"י קשה ונר' ל"ל אי לא תני נגיעה לא י' דעב שגזרו בלב מפני נחנוני אבל
ואי לא תני אבל לא יאעינו דאבל גזרו מפני טמא רק נגיעה משום גלוי : ושם שמליק
בשומן חזיר ונראין לזהר בומנינו יש מוכרים אלא שגרמוהו ממליחת חזירם והרבה נמצא לפנינו
ובדקתי בשפוף ידים שנלבק : ושם תום' ל"ה אמר החזיקו בפיר"י משום יוקר
במ"ל גם מרבינו נעלם הירושלמי להדיא כר' לפרים ע"ב : ל"מ מתיב ר"ע תמהני
דהמ"ל מן התורה שנפיר וקשקשת וגם תמוה ללא מהני תי' מבי לתוקמי קרא בהנך כיון דנתנה
סימנין אח זה תאכלו משתעי בכל דגים וגר' לפמ"ש הרמב"ם פי' רחב ושדרה ניכר שהוא מדג
כלומי שים לו קשקשת אף דהתרנא ליתה אמרינן שנשרו כמ"ש הב"י סי' פ"ג ומ"ש על התורה ניחא
דנתנה עיקר סימנים ולא משתעי בהכירת הדג בטביעות עין אבל על מתני' הקשה דה"ל לפרש
זאת ומכי משום הכי ליתה נקט מלחת דפסיקא זחמיהת תום' לפי"ר תי' נהרמ"ם וגם
לפי"ר דחשב סימני גוזי ל"ל הא דר' דוסתאי בסמוך עוברין לא קחשיב שאינו ניכר תמיד :
וגם ל"ה מחלוקת סחירת דבריהם בחולין כתבו נירן דרבנן יש"ת בס"ם חולין ק"ח וגם יל
שהוא לשיטת הלשון כאן דנקט לעבל בגירן כשנתם סתם טיבול בשומן לכ"ע לתוריית :

דמ"ק ע"כ ד"ה בעומדין גם לפי"רש"י יתכן מנק כמו לפי"רת על נימוס יחידי שנגרר : דמ"ק
תנכית יד ורגל עמ"ס בפי' תילס קט"ו עפ"ד תלמידי הינורכי ר' משה בירינ פה להס עינים להס
זכן לחוכים וחף ויד ורגל לק נקט להס שגס יד ורגל לבד עובדים : דמ"ב פי"רש"י
כיון חכס ובכלה ט"ו פי"רש"י ע"ה הי' וכו' דהכא פי' לגרסת מניק שהי' גבר חלים וכפוהוחילך
מסגיב ויהר ולק הי' יכול לזהר והתם פי' לגרסת מסיק כתום' : תום' ד"ה ה"כ ג"ע
ונקוטנת בכל הש"ס כך ורבו מספר ולשון דקחני' ליכו רק ביודע שהמקשן חד מבל בתיך כמה
תלמידים בבה"מ הקשו זה בכה וזה בכה ומוכחת דמסדר הש"ס להביח כולס רק ליוק תום' בלשון
ליתבי' משמע להו הרחשון וליכו מוכרח רק לשון ליתבי' יתכן סתם חד והיכח שהקשו בב"מ יותר
מחד נקט מיתבי ומדלבה הכח משבי לבני ורבח משמע להדיח כדבריכו וגם נקט סתם הח תלגמח
שמוחל ה"לל חמר לי' רק סתם גמ' משפי הכי וקו' רחשונה מפרש ליתבי' ר"י לרש"בל חמר לו הוח
שדיברו בעלמם ומשם ואילך נקט סתם ור' יוחנן כשמע מדל"מ משמע להדיח הכל סתם גמ' ושקלח
וטריח בבה"מ וגם לבסוף משבי ר"ה בדר"י שהי' תלמיד רבח ואח"כ נקט ליתבי' רש"בל לר"י שידע
מסדר הש"ס חלו שכים מהם עלמם וקבע רומיח דקרית ברישח ומתני' דמעלה שהיח סוף הש"ס וגס
ליכו מעכייכח דע"ז נקט לבסוף : ע"ב ד"ה יוליכם לח דק כר' סבדת רש"י דמתני'
נקט חלו המ"ל גם מבדרבי שהי' בפתח מדיבה והכירו ומנחו חק"ב חע"ב כדרבנן : דמ"ב
ד"ה ש"מ דבכרי מבטל כמי מתני' וי"ל דפשיטח ונ"ל הח דדקחן ע"ז כמי פשיטח לבל דק דמתני'
קתני לחשמעי' חף דפלחי לבל דמשבחו לח גזרו דק דהבי חלת כדמשבי לעיל חך בחזיבח דבייתי
להו כולן מבורין בדלקמן חפי' שלשול קטן ע"ב בגיידי ופלחי ולבך פריך חפי' שלשול כמי ולח משבי
דחמה ולבבה דמ"ח לעשות כמותן רבחתו טפי עכ"פ פשיטח דחשיבי להו טפי וזהו עיקר דפלחי
בשגס לקמן ולח הריש חלהיהס פי' דלח הוו מעולס חשיבי להו לעובדס ורחי' מקו' תום' למה יעבשו
בסייף דלמח מיעוטח דק בישרחל חע"ב כדבריכו וממילח מה שלח הי' לב"ב מעולס לבך פטרה
תולה לישרחל לח יהח העיקר חמור מהטפל וגס לבבי הר שבדלדו ליכח דשרי מה"ט דס"ל גס לחד
שבדלדל לח חשיב להו והח דנקט חזקיה חף ביבה דשכיח טפי מחבן שבדלדל מהבר : דמ"ה ד"ה
מל"ע בפ"ק דגיטין ט"ס וכ"ל בגיטין דפ"ג ופ"ג דפרה : דמ"ט נטע והבריך מותר תמוה כיהודה ושוב
לקמן וכ"ל דלח בימח ברבי' סמיך מקמי מתני' ולח כשבה בי ר"ח ור"ח לבך מביח תחלה דרב החליט כך :
ע"ב ד"ה ממר בר' בלשון משמע ליכו הכרח דגס כוונתו מסיפח של הבחל דלח עדיף מרוב ולשונו
מלכוף טעון מותיב לפ' דלח כתכוין על ומתרוף דפשיטח שריפת בשר ומתכת עודנו מחובר בלח
שזיקה : וגס קושמה בולט בר' לתום' לעיל בלח עורף שרי כ"ל בולט לגמרי פכים
וחבור וכן בשוקעת ובעור וכ"ט י"ל דליכו לחבור רק בכולו שלם לפ"ז מיעוטח דמשבחת
בעבעת : ד"ה ממרו עמ"ב בח"כ מדפריך בפסחים מכחבריס לזבל דלמח מתני' בר"י
דז"ג חע"כ לבתחלה חסור והח דהקשו לקמן דס"ב ע"ב ד"ה חתי לזבולי דקיי"ל בר"י דחייכו כיון
דליעבד שרי חין לגזור דלמח חתי לזבולי ולבך התריכו בלשון תירוסס שיש לחוש לשבדי הבבן לחזור
חף היח בעשת ובל ח"כ להעתיק מתני' רק המ"ל סתם דבבן דחסרי חלח לשון זה משמע שהוח גזירה
קדובה וגס לדבן בר"י יש לחוש לבתחלה : דמ"ד ד"ה כחן וכן יש תירוסים בירושלמי
תמבי דבריהס משמע בעין מבי שבירה הלח בירושלמי קחמר בע"ז של עץ ויתרפס וב"עז מתבת

שלינו כדרך ויפתח פי' הי"פ ויפתח לרוח טחון וכתות ולפטתם עין ח"כ שרפה דק שבירה מותר להשתמש וכו' כוונתם ויפתח כתיב דו פרנופין לותם עין שבר ויפתח לעצמו להכות מהם כפי"רש"י ובמתכת ויפתח זורה לרוח והח דלא לקק נכרי לחבר כר' שהי' עשוי מקשה זהב היטב הדק דק"ת הניורים שהי' קשה לפגוש פן יכבל ויבקע וגם נכרי חומן עע"ז לחתלת שקשה לו לפגוש במלכתה דקה כותת מכלי חסרון והכיבול ותתי שהי' מגבורי דוד וחומן יד עשה לכבוד דוד ולהסיר קנת בלתי לכבל שתהי' מעוטרת בראש דוד ולחפוקי מדעת הר"ק שכתב ע"י נכרי לחבר וקל בעיניו להתעד קבלת חז"ל : וגם עשה לך ברק משלך עמ"של ד"ה וכו' טעם היטב לפ"מ ברי"ר נע"ה כתב ידו לחבר נתי לכבוד הגם וברק לכבוד משה ובילתי הטעם שמדקדק בכבוד לדיקו יותר כפי' הר"ע בחבות : ע"כ ל"ה תשובה כר' פי"רש"י גם זאת נקרא דחייה כיון שהוצרך להגיד דבר מפני כבודו : ל"ה כהכין כר' פי"רש"י ניחא דהכא פי' לגיבא דרש"בל מהכה שרי ל"ל משום החזקת טובה כפי"רת ולקמן פי' לגיבא דר"י מהכה לאכור כשאר כפשוטו בטובה כשכר אע"ג לפרוק לחלק בין שכר להחזקת טובה והח לקמן לחד לישנא לגיבא דרש"בל קאי דמהכה שרי קאי לגיבא דחזקת טובה לאכור כיון דחלק לאחדים שריא : ל"ה וכי כר' כברת פי"רש"י דוקא קבעי לכוי לאכור לאכל מרחץ עשוי כמי לתשמיש לדם וחידך קשיא ע"ל דשאלת הגמון סתם לא ידבק מאומה ולאי לאסור ליפותה : ד"ה ל"ה לגלים לנסוף מסיק ר"י כפי"רש"י ונ"ל טעם משום כוונתם לע"ז נעכוים וכר' סניף כדלמרי' בב"כ מקבה רעה כמעשה כמ"ש תום' ספ"ק דקדושין : ע"ב ל"ה הכא כר' דפיר"שי לא חיים לקושיתם דבלשון שבטעו תחלה ג"כ לפלש וגם לבון ורבנן שפיר לפי' דבבן דשמו ורב נקט בית לגב מתני' דתני' שלש חלוקים בבית ולקמן דפריך בדף מ"ח לשמואל מברייתא דגדעו ופכלו אין לחלק בין כטעו גדעין דשמואל ה"ל לפרש : ד"ה ז' דבבעי מקרעי' כנ"ל וכ"ה בהר"מבם ותום' לקמן דכ"ט ע"ב ל"ה בית הקבו דבחברה אין לפי' כן כר, סברת רש"י שתים דריש יודעים שעובדין גם החילן לגב ע"ז שתחתיו מודה ר"ש לבל הת"ק לפי' תחתיה ע"ז לסור החילן משום ספק שעובדין גם החילן לגב ע"ז ור"ש פליג מספק שרי דלאו מורקיי' בכך : ד"ה ע"ב ל"ה התם כר' סברת רש"י דבלח"ה קשה רחוק שילקטנו לוכל לכך בגירוף זו"ג מקיל ר' יוסי והו פי' דשוב לאיבוד ולא שכיח כ"כ שיוכל ול"תל שיוכל הוי זו"ג : ד"ה ל"ה שתם לותו לשון עיקר ולכך תום' לשטתם לעיל ל"ה ואין דבטע לשון בדיעבד לסור לר"י ומודה ר"י קאי לחבר כמיעה הבריך ומה שכתבו על פי"רש"י לא דק לישו מוכרח לבישו סברתם ולידך מלשון בטלה לישי מוכרח דהייבו הך מכת זו"ג ובהכתי שמלתי בה"ן שמייעד כך בשיהם : ע"ב ל"ה לא הקבו לפיר"שי וכר' ד"ל דשב"ל לישי כפשט לא שלא כוונתם דפליגי בשתברה שלא ידע מי שברם בסתמת מוכב בידי לדם בשברה ולישם עוסים לעבוד לעץ ואבן רק הדמות עושים פסל בל תמוכה בשמים ובארץ שמחזיקם מלהות ממוכה הוא וכיון דלא הניל דמותו מידי לדם אין בו ממש לו שלא היטב בעיניו מלאכת פסל הזה ושוב אין עומדין מבל בידוע שבשבר משליו משוב בעיניו ואומר מלהות דמותו שלא לישה רוח מבויה להפילו לו רוח סערה לשברו משעם הכמום שרוצה שיעבדוהו בלופן שבורה לקבוה האומן שעשאו מלישה שעם אחת לפניו ולא הזכיר לנמדי דמלבד הוי מבעלו ממש בסערת תימן למדבר ים וסברת המקשן כיון שהי' נעול בלילה ודאי משבו שבידי

שבידי לדם שטען שם ומ"מ מצוי בעיניהם ומצני לף שען רוח מצויה שם מצנו כח יד שלוה שלהם עשתה ואת נרצונו לנוח על המפתן מטעם כמום שאם ידי לדם שה"ל מפתח לפתוח ולנעיל כי' לוקפם ומנערם לגמרי : ד"ה לפי' כנרתם מוכחת דהא גם לרבנן בנרתה מכי' קד מכור ונקטו נרתות לבון רבים ג"ל תיידי דלעון ר"י : ד"ב ד"ה נתקרובת נר' סנרת רש"י מה נכך בקס"ד סבר שהילוק תלוי בריחוק וקירוב ונמסקנא תלוי בהפסק לחוד ולא קשיא לפי' לחד ד"ל כיון דעיקר ע"ז שלא תיעו מצוי בעיניהם רק שתים והא דהוכיר בתיר נרייתא לעון תפיסה תיעו אותה נרייתא דפלוגתא דנקט נרתות וכל תנא ה"ל לעון מצוה מכרו נדוכתי טובא וקדא נר"פ הזודק מר"ה לר"ה ור"ה בחמצא ובנרייתא נקט ועובר בר"ה ע"ב : ע"ב שניעת טרפא שרי והא דרים מ"ק מין מסקין הקילון קלי לחוד לשוס טרחה כדמפרש שם דעיקר רישא ניח הבלחין נמי לחוד כפי' הר"ב : ע"פ תום' עמ"ש לקמן ס"ע כי' קמ"ב : ד"ה בעינן ומין נר' לר"י ונר' סנרת רש"י בעינן זריקה מצטברת דקים להו שען מצוי בעיניהם רק בשנירת מקל לפניה וכן בחידך וגם הם עושים כעין זריקת פנים כלומר עבודת התורה מחזיקים לע"ז וכמו לו היחל לקרוע בשם ד וגם י"ל הכלכות יודעים שוכנים להשתנר ולאכול וכ"ה בתקרובת : ע"ב ד"ה ספת נר' סנרת רש"י דנקט בתכוון לשנת דנהי בחכילת מכפוף לנהמה וגם ספת נוקפת לנהי תשם כאה : ד"ב משום חומרא דע"ז תמהני דהכא קלי בתיקו ובשנת דפ"ג מתקיון ע"ז עומלת דרבנן לקולא מקשינן ולא תירי לשווי כדשוויי' ונר' לשון הרמ"בס להרגישנו נוה שכתב כתם נפ"ו שען מטמא לאנרים כנדה משום שהיא מדרבנן ועוד נה מקולי תנות הטומלת ובשנעיות דהכא כתב שהם נכפק ע"ב דהייבו שהי התם דגם בדשוויתא יש תנות לקולא כדאמר שם לכך דייבו שלא לתמיהו כאנית כל לדי קומרת רק כנדי קולת הנשנים גם בשנות דשוויי' מ"מ לענין טומלה יטיה ואידך : ד"ב ד"ה היתה נר' פיר"ש עכ"פ לשטת ר"ה דשומד שמיבו שלו דבותא טפי בלא הרגישה דאיבו שלו כלל אפי' לאוכסין : ע"ב ד"ה משום תימה נר' דהייבו נכתוב ע"ז לחוד ובשניעת מין ג"ל קלם רק תהיה בהוייתה ידעינן מדשנטריך תהי' שמיבו שוה נכל לע"ז רק לחרון והוא נתכם ועוד תמהני על הב"י סי' קמ"ה דאליבא דרבנן דהא ילף מקרא וכן מוכח מתימה של תוב' כאן ומ"כב מה שתמה על הרמ"בס דס"ל להחמיר בדשוויי' ועכ"ל כוונתו על נהמה בלבד היא גופא מיבו כאסרת בע"ז הבו דלא לוסיף הא דקרא בשאר דברים מבלי נהמה וכל ג"ח תפסת מועט ומ"ד תליפי תליפן מסורי' שתם גם בב"ח מדרבנן ומדויק היטב בס"ע נקט הב"י גם בסיפא מה"ט כדבריבו לרבותא דים מוסרין גם ב"ח ח"ב ומ"ב לפי' כה"ב משום רישא : וב"פ כאן טורח שלימה ע"ם מן י"ל עד שלא יתר בטול רק שמיבו ב"ב בדבריבו : ושם הרי שנזל שהחטין נר' דנקט שלו דהמ"ל טפי זורע כלאים דין שלא ימיח ובזו דומה ויותר לשאת חברו שלא להכיר בשמנות הק"כב כמ"ש המדרש בפסוק רבה שמוכתך שהשדם זורע קיטן חטים ושעורה לו כורין הרבה זורע מעט לקיום המין ומשורה לו בפ"ב שלם והוסיף כאן לפי' בקלקול השדם מניחו יבוד בדקדק הר"מל סתם הבא על העדוה וגם לשון שלא פומבי שמפקירין חותמו כפי"רבי טפי המ"ל חותם שלי פומבי שעדיין מיבו מצנע כשלא שכבר נחתם וגם תמוה לשון ולא דיין שלא שעזבין פומבי הלא דא ודא

מחת נכיחת עכרה לחוד בלא עיבור אין פומבי בחיתמו וכו' להחזיק ל"מ המדרש פ' כשם
כשאלף עם חסת חנרו שהיא נבעלת תמיד מבעלה ומשערת כני"כול נור ילדך תבו שחתמה
חיוה נורה יעשה בילד נורת הבעל או הנוקף ע"ם משיס שעיד טרם ינמר יצירתו מקבל הזרע
שנויים וה"ם כאן כלע פומבי תפי' שהחיל כנר לחתוס מטבע נעשה כהפקר לחתיס-נורת הנוקף
ומ"כ לפוח לים מזריע תחלה יולדת נקבה ואחה מזרעת תחלה יולדת זכר ומשבחת בבעל הזריע
תחלה אח"כ בניאוף הזריעה האחה תחלה מיכף קיבול השני מזכר לנקבה ואפכא נ"כ אמרי נורה
ממש וה"ם בשמועל אין קדום כה' ואין נור כאלהיכו דרשו חו"ל אין נייר כאלהיכו שפיר שמיכות
ניור הכאון בנדר ערוס אחה מוצא אחה קדושה דריש ואז נקרא אלהיכו כפי"רבי פ' ויצא והי' לו
לאלהים ע"י יחום זרע כשר בלא פסול משל"כ במטבע שנפסל מחתימן נע"כ כהכא :
דף כ"ה ד"ה והשאר לוקחין משמע לף בשתייה ובר' שנת רש"י ור"ת בשנת חום' זבחים דע"ב
שניחהי בח"ר דגם שמן משור וכ"ל דכ"ל עכ"פ משחמש להנאה ולפועליס נכריס בשנת הר"ג כאן
סחם לקיחה וקנייה אין כ"ל לשחייתו דוקא אבן חום' ב"מ דמ"ח נחנה לסיטון חירגו שמוכר יין
שמן ואמור ע"כ דוקא להו שקונה להנאה או לפועליו נכריס דריגו בשנת הר"ח ור"ש סחם
לקיחה וקנייה לאכילתו ממש וכן בחום' לעיל כפ"ג דרך ליקח בגד ופת מן הנכרי ולא יין לכך
אסור למכור את האסור שמא יאכרנו לישראל קשיא מה צריך רש' מן הירושלמי שאסור בכלאים
ופת דהא גמ' ערוכה בפסחים מ"ס בכלאים וחטים שמא יאכרנו לישראל דק כיון שהוסיף לדרך
ליקח ליתן טעם דלא תימא שאינו קונה כיון שצריך לטורח לבדוק על תפירת כלאים או בפת כיון
שאינו לוכל אינו קונה קמ"ל דאסור מה"ט שקונה לצורך פועליו ופת זה אסור בהנאה וגם ש"ל
מטריח לבדוק וזה הבגד אסור בהנאה וכ"ה בחום' זבחים שקנה לפיעליס נכריס ואח"ט נקעו
החס שמן זית שדרך לאכול בעין עם הפת ושאר שמן אינו רק לבשול שאוכלים כוצליו בחבשילי
ביתו שאינו מטריח בפ"ע ובגד ופת וב"ו קונה בשאר ימצא בזול : ועם זוכן פיר"מי
ישראל תמהני על המה"רשא בח"מ שמפקפק ומסתמא' דוכחי טובא בפסחים דמ"ע זיכן ממונה
על ר"ג ובשבת דפ"ח זוכן על בה"מ ושאל וכ"כ קב"ד למרוזיכן לר' מנהג לומה זו ופיר"מי עם
חכם וחוחמא מוכח בכולהו דישראל הוי וכ"מ הלשון שאמר לר"ע לבי ולבך ידע משמע שהי' ת"ח
מופלג שאמר בלשון זוכח כמו דדייק בב"ב קנ"ח וחולי זהו עצמו והזקין עד ימי ר' שגם ר"מ וכ"ו
בימיו וכמ"ש ז"ח פ' בראשית דרש כהאי ממש בפסוק משניח לגויסוימכרם ע"ש : ע"ב
ד"ה אבל מוליכין לר' פיר"י לא חש' לדקדוק תנור וגם התוספתא י"ל נחתום העושה בעומאה
אפי' פת שבשה בפועליו חבריס אין מוליכין עמו לתנוריון שנורס עומאה בהולכתו :
וגם מלו ולא עכלו אין ות"ל דנקט מלו ולא עכלו לרבותא דקטנים שרי שהטעות בגדולים גדול
יותר מהיתר קטנים : דכ"ו ת"ם דתנן יין משיקפה כנ"ל : דכ"ו ע"ב רש"י
ד"ה הא קמ"ל שיך לעיל ע"ח ותינח כאן ט"ם : דם"ב ע"ב חומרא דיי"ן שאני
נר' טעם משום לחם דע"ו : דם"ד תיפ' ד"ה סברוה לחני אין מקיימין נר' הא
למאי דעכד בחנם לא הקשי לחני נריש אין מקיימין וכ"ם עודרין דנמכקנא לא מיירי מאיסור
קיום רק מחנת חנם מיהא ס"מ דוקא למעוטי תפלה שרי ונקט טתי עידור דשכיח עיקר השלה
ג'יולפיר נריש מ"ק כפי' העדוך בלא"ה אינו שייכות והסתירה ייישבתי בח"ר ריש מכות והא
דנקט

דנקט לפי קיומו שרי כלומר גם בירושלים מיהו לרבנן רק משום מרחית עין כדרפ"ב דכלאים פ"ג דעוקצין נכנסי : ועמ"ש במה"ב בן בון : דכ"ז ד"ה הכי גרסינן נר' פי"רבי על קושית דנטלא להלים משמע דמצי מוריק מורקי כאו קיל מנטלא ע"י ד"ש דפריך מינים ורבב מלרב י"ל התם במתני' מדהו בקנה ותירך טריד בעניתי' קיל מדהכא והא דקתול מינו' פי"רבי סמוך לבור ותייבי' דלמא נגע כלומר בקוסטא בזב כה"ג בעניין דחיכא למיחש לבציעה כמי טמא מכפק : ותום' לקמן הרגיש בזה ומקיימים בזב טהור רק ביין התמירו ומ"ל לכך : דכ"ח ד"ה מקלע נר' פי"רבי לא חיים לדקדוקים רמזכים ונם לשון מכבי על מפיעיו ותירך קושיות מתנדמים ייבתי היטב בד"ק : דכ"ו ע"ב ד"ה גרגותני בסוף דכא נכרי מין לחמור נכוק הכי מוכח נם בירושלמי כמן בסם רב הקלוח כבור תמן חמרי בסם רב מנע גוי עוזה י"כ ע"ב כלומר דוקא במנע הוי עוזה י"כ לניכוק : ד"ה מהו למ"ד כיכוק ב"כ חבור כוונתם נ"ל לריב"ם שהתה פסק רב"י דאם הוי פלוגתא דלמא יכוקא ס"ל כחידך : ד"ה אבל עמ"ם בא"ר נפקותא לתום' נקודם המשכה ומוכח כדבריכו דק"ק הר"ן פרשתו בזרו ותירוצו מיכו לתי' נ' ע"ב ולפמ"ש קא"ל דוקא בחחויר אבל בלח זה מיכו כאסר קודם המשכה : דם"ת ד"ה המטהר נר' סנהר רבי נרוכלין נמי מרחת שימתר להם להדנים כיון שידע שמחזירן בעיר ההיא וגם ממורח שיצא תמיד בדקל ואפשה לרחות שמפקיד ביקר ממכו כך ובלשת מה קושם המוכר שביר קושם שמוכך ממכו ואתרע סוקתו שיאסר חותו שמקליף ביין שפל לו מיס ווהו המילוק לף בכאב התקבלתי להכנסת עלמו לנבוב קנת חייבין ולא לאחר שהנפקד ירא ממוכר שירנים עליו כיון לחיכו קוטע ולא לו וסיפא פירוש לריבת לסייס מיכו מכוזת להוניח חסור : ע"ב רבי"ם להקל עמ"ל כ"כ דכ"ג בחלק ב"כ : דם"ג ד"ה ואיכו קושם נר' כוונת פי"רבי כמי שפורע עדמי שביעת ונמי דמי לר' יכחי וגם לעיל מביח מבא ומק"כ נתן כפירש"י מתכה בעלמא ומוקמתא דנמ' על נתן ומק"כ נח ולשון קכה דיכך עיקר נקט מה"ט משתעבד : ע"ב יבור ותע"כ משמע גם בפתם ייכס וכמדרש ר"פ לך לך אפי' ספיכות י"כ נכוכו בוכות לברהם שבזמן שי"כ מכוי יין כשר בזול מ"כ למה ברכה למחכדו וכ"ל שאני התם שהי' עדיין דרך רשות ובהרמב"ם משמע שהרגים לנקט תמיד פתם ייכס וכמן נקט י"כ ע"ש : דכ"ח ע"ב ור"י פי' שהוריקו בכוונת ביסוך פי' לכך אסור בהנאה היוצא לחוץ וקאי אלעיל וכן מוכח כוונתם לקמן דף ס' והמהרש"ל הרגים ונעשה לפי' על שנפגים ואיכו מוכרח . דף ס"ד ותולת מילי לשון זה משמע דאיכא להחות ולא ס"ל ועמ"ש לכ"ג וה"כ דים להחות לכלאים הוא ורעיס כמ"ש תום' ואיכו הוכחה עכ י"כ דאסור בהנאה אלא דלא מהנדס לי' לחלק : דם"ה ע"ב לקמן חוצין ס"ע ס' ק"ג : דם"ב ע"ב ע"ש מפורים ס"ק"ג : דם"ה סית לכו כה"ג לעה"כ תמוה שנעון כזה ונם אל תען כסיל למה הזיכו לחיכו לפי' מילי לעלמא מכ"ש מילי דשמיא כי כל השומע יכחק לשחוד שכר מכות תלות המשנ"ל ותו"י כחמכת מחמת בחלקורלן ונם משרר הס"ם התריך לספר בדברי רוח מפ"ם במנוכה וקיימי ערומת קמי' ונר' דברי מכמים וחדותם לפמ"ש בספר קוון קדמון הרומה בחלוס חשם ערומה לו קמת טחון סימן מיתה במודיו ומכיריו ולכ' הטעם שהמת כסתעף שרשה נחש את חוח ערומה כמ"ש המדרש ונתקוח

ובמ עליה ובימת בהמה מין רשוי להוליך כמחיצה בלח בשול ומפייה שמיכו רשוי למאכל ולזוזת רמוז
דקיימי ערומת לשון עמודה להתעכב כגד שמיכו מוליך בעמידתה ונחוכפה שמל כיון דלעתיד יתוקן מטח נמה
רשוי להיות התקון מעין הקלקול מולי בשוכג כזה וכיון שנתלה בדברי תורה הוברך להשיב כמ"ש ענה כסיל
במולתו דמוקי נד"ת וה"ש לדמות בקברה עין לא רחתה כמו קודם מטח בלא שליטת יכה"ר כך
התקון מיכו משוער בגשמיות עוכג הרוחני מכ"ש ליכח לימת מלכות שמכניע העוכג במוך לבב ולכך
מלה במלה פקעעיכו כיון שהחניף ללעוג בתחלת יכ"ר תחזה מן העין רוחה כ"ג ותרח האמה כי
טוב הען ומפ' בכות מלכים בקרותיך על בדיקי ישראל ובלח שליטת יכ"ר בנכה שבל לימיך
ימין לדקו ולח בתחזה שמאל ס"ח ורמז בכתם חופיר ובוקרתי היטב
מעשה נמה לילי"ת כפי ההרגוס מלכת שבא לילי"ת במדינת חופיר וביקרתי היטב
בחלק על"ס תגיגה דט"ו ומלה במלה שלח זכו לחר עיניהם יזכו עין לא רחתה וגם
כפ' חלק חמה תלד כל יום ובשלהי כתובת תוכח החרן גלוסקחת וכלי מילת מיכו רחוק מפשוטי
כיון שיתקני מחשבתם עד שדבקים במקור הבריחה ורוב טוהר החרן ספוריי השפע יעמיל בחוזק
תקון הכשול יגמר ההכנה בכח רשמון : דס"ו ל"ה תכלין בר' פיל"ש כמ"ש הר"ש כל
לחד חופר הקדרה בפ"ע ומנרף עם חבריו לשפור קטיט פשיטא וכ"ל כוונתו שחופר הרבה משאר
מיפורין כיון דלטעמיה עכר לח בטל כדבריהם בסימך ושמעין מיתורא דמתני' ובדשופים מיכח
ס"ח בהר"ש שם שפיים ס"ב חופרין ביכם ומנרף ביכם וכ"ל חופרין בלח כדהכח : ושם
ל"ה ורבה הקשו לפיל"ש מין הלכה כחוקיה והתם פריך מוכי' ומין לדקות לרבח פשיטא קטיט
דמוקי דוקח לר"מ חבל לרבנן בתר שמח מין מנרפין דעכ"פ ה"ל לפרוך גם לרבח ועוד לרבח לח
קטיט דה"ל גם התם כר"מ וכר' דסברת רש"י כך דלרבח לח מלי למפרך ולכך פריך לחוקיה המיך
יתרן מתני' ולק"ק תום' ולשטת תום' גם רבח סבר כחוקיה פריך התם גם לרבח דסתמח תנן
גם נתערובת : דס"ז וכך עוזין בע"ם מה כ"מ וניחח ע"פ מ"ל מה"ב ב"ב יומח די"ח :
ושם הקשו לפיל"ש המיקמשכחת ג' מינים בשם חחד כר' דרש"י לח חיים לכך דחיכח טובח כמו
נדגניות פיל"ש נרכות דכ"ג וגיטין דפ"ח ניר"ם שהן קירט"ן ובעירובין דכ"ח פיל"ש גלוזיד"ח
שהוח זרע גד ובעריך נדגניות קרי לעשב מחלים וברכות ד"ט ערוד חמור הבר ובחולין
קכ"ח מין ארן ובחולין דס"ג טוהם מין טמח ושם קט"ז מין טהור : ושם פיל"ש ל"ה וכל חב"ח לקמן
שקיבן תמהני שמיכו פוסק כלום רק מביח תניח כוותי' דרב ושמואל וגם חניח כוותי' דר"י ור"ל
יעוד לשותר דבריו בחולין ק"ט פוסק כרב ושמואל והרגיש תום' שם דכ"ג וכר' שבתחלף בהעתק
חנת מ' תחת פ' והר' כתוב לקמן מסקינן יכוונתו דחתר שמניח חניח כוותי' לתרוייהו מניח עוד
וחניח נמי הכי כר"י ור"ל וגם נדף ס"ט הלכתח בכל חיפורין בשניהם פיל"ש בחיכו חיכו חבל
חיכו במקרח הרי להדיח חוכח כדבריכו וחולי מה"ט השמיטו בעלי הש"ע לגמרי לעת רש"י חף
דדוב פוסקים כר"ת דרכם בכ"מ להניח עכ"פ לשון י"ח בפרט לחומרח חלח כיון שהרגישו
בסתירת רש"י שפטו דיל"ל חזרה הוי חו ט"ם ומ"ל לחום : ע"ב ד"ה רבח יושבתי פיל"ש
היטב בפ"ב נדבות ל"ם פי' קע"ו ומה"ב חלק קן ומיהך דקוק לח קיים להניח כיון דתרוייהו
חמורתי : ושם ד"ה חכיי וטעמלרבח דלח חשיב כשותה מפני שמזיקו חמה מהרש"ח
מה דחי' מכמון יגם רב חדו כתנחי ע"ם שברחק מחל וכר' בפשיטות דגם חקשי מה נריך לטעם
כל

כל מקום יודע מנהג מקומה דליים מיהו שותה מלא מדת נחלת מתרגמת להאי נעל תום' סנר דכתיב בלעון ב"ת קי"מל וכן לועזים קנת בישעי' כ"ח שחור וכמין קימול לנן ארגיונים לבבק בלשם כדתמר נפ"ו דברכות ומסיק שם טעמו יפה זריקו קשה לכך יקלוף מה"כ מ"כ הוקשו לתום' מה רבי' מריש כמין למזיק לכך לתו מלתת מע"כ גם בת תיהת מזיק לזוקת הבית ר"מ כתנאי דפת חמה מיהו מזיק ושרי ר"י ע"כ רבא דמודה בחיהו מזיק כר"מ מכל מקום מלק במזיק מי נימא דם"ל כר"מ דוקא ומשני מפני כר"י ורב"י לשטתו בברכות משמע דלא סנר קנת וכמין מדת מדחק לפי' פירושים ולא מכ' כמין דתרומת : דכ"ו ד"ה מר"י פיר"י מלב שנפל לתוך בשר נוען משום כבוד רק מל"ל בניר"י שנפל בקדרה רותח משמע מז שנפל נמוח מף נוען ונפסחים שקל ושרי נקס"ד וכן פיר"י שם ס"ל למורמי בתרמי דלמו מילף הוא דמסקינן כ' כתובים וחילים ע"ם ומיהד קשיא מדרבה נמן תמור רבנן נקט משום טעמא : דס"ה סה"ד תיקו וכ"ה מסכתן בגדה תמהני שמיהו דומה דהתם פשטו דלמו בעכור מקלוקת לחוד מ"מ נשאר דל"ל בשניהם מקלוקת ובריך קרית משום כלול וכר' דשברתם במסקנת ס"ל לרב בעכור מקלוקת כמ"ם תום' ד"ה מיהה ובניהה ל"ט כתבו דרגילות למותיב מרב לכולהו תמורי מ"כ ה"ל למפשט מדרב וע"כ דבני יסיהה השמיטו דתיקו שלא ידעו מהא דרב אך הא גופא קשיא מכלן לתום' שם דלמא ס"ל לרב בשניהן מקלוקת כיון דפסק כרבנן ו"כל דבקושטא כוונתם דע"כ לרבנן בעכור מיהו מודים מ"כ תקשי הכא שמיהו דמיון שלא לפיר"י שם מוכח שפיר דלמא מים הוי כלול ואם גם כזה לרי' ולד הא לעיל מפי' מלא דם נדה ולא ולד כקו' תום' שם וע"כ דס"ל לר' ורי"נ בעכור לבד מקלוקת וכיון דתמר לרב מר כמתן ס"ל משמע דע"כפ כר' ס"ל ונ"ל הכא נקטו הלמיון בסוגיא ע"כפ לשטת רש"י וע' מהב נ"ב : ע"נ ל"ה ר"ם מחלק בין נעין לתערובת מותביכא תיובתא בירושלמי ר"פ דפסחים בכותח להדיא כ"ם למכות ל"רש גם בתערובת ע"ם ובריך לדקוק לשטת תום' דפליג ולולי דבריהם כר' להכא מכיי קמי בשטת לב ביבי במכות ד"ז דוקא בחטה ול"ל לתי' הש"ם דמעילה רק סתם גמ' דהתם בשטת ר' ירמי' דתניא כוותי' ואפי' כתמר דמניי לא סיים ואת רק מבדר הש"ם י"ל דנקט ברווחה מלישנא דר"ב דל"ב לדקוק בתי' הש"ם שם מן מבטרפין מ"ב לגרף ומ"מ לר' ירמי' לא חקני לר"ם דהכא דל"ל כיון דעיקר קושיתו לגרף שבא לתיסור עם הפגם מני מבר כמ"ד זו"ג מוכר כקו' תום' ודחיקא לי' תירוצם שים בכתו"ם להחמין דהא פרכת רבנן שתחמין שאה לחת גרם התיסור מ"ב עכ"פ להחמין בשאה לחת מין בכתו"ם טיעור : ד"ה דהא פיר"י למה לתוהר כיון דמ"ב ממילא מיהו שכיח לתכול שיתעייב כלל ותדרבה התיכלו נטלה לעתו ולא מקרי תכילה וכן להדיא במכתות דף ע' נתין ותכול תרומה פטור מה"ט ע"ם : ושם ד"ה ר"ם נדפס בטעות וכל"ל דהתם דפריך נמעילה היינו מקני' דהתם דתמרי' כמי כו' והקוש דמייתי הכא לאו היינו מתני' דמעילה אלא מתני' דערלה דמיירי בתערובת כו' הערלה וכלאים ותבלין מכני שמות מסודין זהם מזניות שם וכן בפי' הר"ם ע"ם : דס"ת עמ"ם לקמן סולין ד"ה : דף ע' רוב גבני ישראל פי' הרמ"ם דוקא פומבדיתא וכן בתום' ב"ב דף כ"ה וכבי' פ' קכ"ט מסייעו מן הרמב"ם ושאר פוסקים ובמח"כ המ"ל להדיא מוכח מעובדי דבמקוך לא שרי רק מטעם אחר וגם י"ל בשמוך ד"ה היו להקשו לפיר"י גבני ספק ישראל ופולמסם ולפי' צריך ד"ל

דיל כיון דבפומבדיתא רוב ישראל גנבי עכ"פ בנהרדעא ספק מבע מלמבע מלך מ"ה גם סתם
בבאו בעיבו ומסופק חולי רוב ישראל שבוטלים מיבי ובי לבעול ביהודים שמכירים יותר בעבירים:
והא דפיר"י וכי פליגי רבבן בחד ספק כלומר לף דרב"י ס"ם טמא משב"כ חות דרגא בספק
ביאה לך בחד ספק ולף דלקמן טהרות חמירי מיי"כ בספק ביאה דחיקא לבמ' להחמיר טפי והא
דלקמן חמיר דמיבו מלא מביאם בעלמא דמהבי ליי"כ ולא לטהרות ותמהבי ביבה דף זי"ן וחולין
דפי' הקילו בטהרות וב"ל דהתם בשעת ר' יוחבן: דע"ב ד"ה הא פשיטא ופיל"י סבר
דקמ"ל הא גופא דסילוק מהבי דבס רב בחת לפרושי בבה"ג: ע"ב ד"ה ב"ב הקשו
לפיר"י ומה בבך דלא עדיף מבל קיס דרבה ועמ"ל מה"ב בן בון: דע"ב ד"ה
ומאי בס פיר"י יש להעמיס כוונתו בתום': דע"א ע"ב במלן דלא דרשבן לף כרשבג רק בדיעבד
מבל לבתא דרב דמי יי"כ שקלותו משמע מיסור ממש וגס מוכח מדלעיל דפשט משיבה מיבו קושה
דלמא החמיר בי"כ רק סבריתו דלא הל"ל מיסור גמור: דע"ד רש"י יש שלמדים במשהו
ומעות בידם ותום' העתיקו רבותיו ותום' ריב"ם קלף שהות רב מ' שלא למד מם' ע"ז:
וגס לפי' תוס תמהבי שבאתר קו' תום בחולין מ"ם דתביהתם וב"ל דפליג ע"ם דקאית ממ"ב וגס
הר"ן המריך ולא התעורר זה וגר' דס"ל דלא פליג רק דהתם מיבו דבר שבמבין לאוד מפי' לר"ל
לף גם משום רמוי להתבבד ומיירי בתביבה גדולה והבא לא מיירי בדין רמוי לבבד רק דבר
מבין גס תביבות קטבות מובה לפעמים לבורך מורחין בדי מבילתם בפיר"י שם ופיר"י דהבא
תביבת בבלה לף שהות דבר מבין בלומר סוני דהבא בדי לשבויי לר"ל בטל ולר"י פשיטא בטל
וא"ב לבך רק דלא מצית בבלה דקטבה בטל בין שהיבו מיסור הבאה ומגדולה לא מיירי:
וגס רש"י ד"ה תביא דשקל קדא ושדי בהדא בר' דה"ב יולין הבאה ליס דלעיל דמ"ט מפי' לרבבן
דר"ל דוקא בע"ו מן פדיון ולף ד"ל יין שבתבסך הוי בע"ז מך לשון רשב"ג יפבר כוזו חוץ
מדמי יי"ב שבו משמע הולבת הבאה בפי דמיו רק רש"י מלתא דפסיקא בקא תביא לאתא ידוע
שהוא דמי יי"ב דאבתי מיבו מבורר מיהו המעורב אז די"ל דבקא עדיפא לבדי תבות דתלינן
מיסורא בהך דשקל כמו בזבחים דע"ד: ולפ"ז יתייאב סתירת פיר"י לעיל דמ"ט
בתב תרוייהו ס"ל בדרבבן וכמ"ש הר"ן לתבריהו י"ל התם בקא תליבא דרבבן דר"ח שם דלא
סברי לתלות בשורא דנפל והבא תליבא דר"ח שפיר י"ל בתתם יבא הקילו לבתחלה:
דע"ה רש"י ד"ה מדיקן עמ"ש לקמן סוף ההלכות ומה"ב ב"ב: ע"ב ד"ה דרש בקובן
שה"ב שיסד רביבו יוסף ט"ע פאר קדושת כנ"ל ובמהרא משבבזי מדיר דר מתוחים מפרש טפי
ואבב מתעורר על ההפסק כולו דיבים שהם יסדו לומר בפ"ע ולא עלה ע"ד לומר תוך תבלת
יצחידה מכ"ם תוך הנרכה ויחוד מועה הבהיג ושוב לא שמעו לקול מורה כמש"ל בב"ם ובפל"ם
מילי טובא משובשים כה"ג: שלחי מכלפין בטבילת כלים פיר"י הקונית חרס שמפין
בקופת של מבר קשיא לשבת מריבת דהא"ל חרס שמפין במבר ובר' שבת לגמרי דוקא בחופית
ממש שניטל בפ"ע וע' דבריהו בהלכות סי' קל"ה מוכח לפיר"ת כמי מילוק זה ולפי' ל' דתוס'
סיף תניבה ד"ה כאן דשלמן משה בפוי דק ומ"מ תשיב עכ"פ הי' נוח וניטל בפ"ע וכה"ג בפ"ק
סי' יו"ד טלית עור ותפתיו מפפות בגד פטור כמ"ש הכי"ו סם ובהבתי שמלתי בפ"ק סי' תכ"ח בכי"
פקמ"ה ובמ"ר סם להדיא מחלקין בהגעלה כדבריהו ע' במה"ב בן בון:

ובעזר רב תוצאתם . נימת עליבת הלכתא :

י"ד סי' קי"ב בהגה קיבלך כפת עכ"ס וכ"מ כמי שף לאינו נזהר מפלטר עכ"פ בשבת וי"ע כל י"ב יזהר שף באינו רק לדבק כמו מחקר"ן וכיוצא בו אינו בכלל שתין נרכתם רק שהכל ומ"מ נהגו כ"ע היתר גם בניסקוו"י וכיוצא בו שעלתי לחומן שהוא שנית וסמיכת קמח ונריך נרכת במ"מ כדין כל שים בו מאמצת מינים וכיון שים כוית כא"פ משום דפרס שלשה ומרבע בנים וכוית אבל בינה הוא השנית וסמיכת פניה לבריך במ"מ וים להמלין כיון שתין תוחר לחם כלל ואין הקמח ניכר אינו דומה לנרכה דמחזיבו מכמיס כל שים בו וכוית כא"פ חציב ומנאתי גם בנחה"ט סי' ר"ח בקו"ב בשם מהר"ם יפקו כדבריו ושף שהניח מחבריס אפי' ברוב ע"פ מסקנת כדבריו וכפשט לשונם כל שים בו אבל לענין פריסת בעלמא קדושת שבת ז"ל ויש תשובה אינו בכלל פת עכ"ס ונם להנזהריס שרי ודברי הרמ"א נקיב"לך כשנתו כפת כשנין שהקמח ניכר כשקובע עליהם מיכת המוניא ובהמ"ז כמ"ש בסי' קמ"ח :

ים מוסבין על הניסקוו"י שמוסבין בשומן חזיר אי בחמאה לענין בי"ת וכ"ע מקלים ויש להחמיר והרוב מוסבין בשמן זית כמבר דאינו בענינו במסלפ"ת ועל הנניס אין חשש שאינו ניכר בעין כדמוכר ס"ם פ"ו : ובשלחן של ישראל בי' במ"מ שים שנית קמח לכל כטועים בזה ואפי' להרמב"ם פ"טו מ"ו חלב נריך שיהכל פרס שאינו ככח כל שים בו סגי כוית : ושם בי"ף פת ישראל שאפה עכוס אסור אפי' לכל נוהר נפת פלטר לכ"ע אסור משום שלקות כמ"ש הטור וכן בת"ח וגם בתשי' מה"רם רע"ב סי' ל"ג ובמרדכי פ"ב והוא מידי דשכיח שעלתים לחמם לפלטר בלא הכשר ע"כ נריך להזהיר : סיי קי"ג ס"ג בנלה"ט שאפה גוי אפי' שהוא ישראל לכל"כ החיך שוין טרפה ודומיא דירקות בשר דסיפא וכב"י מוקק גרסת של גוי דגם בישראל אסור המ"ל בקנרה מה"ט דמ"ל כוונתו שמן לחינו בע"ע כיון דשמן נאכל חי ותולי גרם כחידך שם פנאלה של דגים שבשלו בשומן דגים ובאבור מכחת יהודה פי' דוקא כשתין רוב נגד השומן כלעיל סי' קי"ב : ושם סי"ב בהגה נאכל דוקא שרי אבל בשר מלוח אינו נאכל כלל ומנוין תוס' יבמות ותמהני ס"כ למה כתבו דשרי לעלעל וגם שב"י נקט לשון נאכל תוס' מוכח לפלניני לגמרי על הרשב"ם ושור ונר' דקי"ל כר"ם כמ"ש בסי' ס"ת אפי' אבל שרי אבל כוונת תוס' למ"ד דפסק אינו בשל גוי וגם מוקנה אסר פ"ל דחזי לאכילה והניון טעות ועמ"ש לעיל אכ"פ נירד ניתר עדמונים שאינו ללפת ולישה דהא מתבשלים ללפת ממילא גם בלוים אסור :

ושם בש"ך סק"ו על הרמ"א דוקא בשפות הקנוות ומוהר עליהן בשבת ותמהני ממנשפך ענבים ושפות דילהו נריך מילה ושבילה והוי כישראל ממש וע"כ בלא מל ושבל לדבן לשעת המתיר לקיימו בהגה י"ד סי' רכ"ו ס"ד ואינו מוהר בשבת כמ"ש בח"ת סי' ס"ד ולעורך רבו גם גוי דעלמא אסור ס"כ שוה לשכירים וכ"ל שקבל זיין מנות כמ"ש בש"ע וצ"ע שם ועליף נאמנתו חנוי פתם כיון דבאנס אינו מכשיל כמ"ש תוס' די"ב רק להחליף כחום בשומן או לאכילתו הלא נוהר בלא תנשוב : ושם סק"ח על הרמ"א מייחב בע"ז סק"ו : ושם סי"ג כבוש לאינו כמבושל בשע"ו וים מפקפקים שמוחזין הנסר שמתכבן הירק בשומן וס"כ כחוש לכמה דברים לקי במעשה תופס שכל השומן ומידי דלא שכיח וגם ס"ם אח"כ שמוחזין לשמן בשמן :

סי׳ קט״ו נחומרת החמלה ע״פ גרסת הירושלמי ב״ח דבר כמ״ם בב״י ותליא במחלוקת ורש עוד להמלין סי׳ חמלה הוא הקפוי לשון רחמים שהם בחי׳ מכתגרת כרונה לעלמא שנוהגין ליסוד משום דבקל מני לעדב קלב טמא כאהיה עד ביותר לף שלינו לקפה חינו מורגש שעושהו עכ״פ למעט עוכיו ולפי כפר״פ שמתנגד להתירו חפי׳ במבושל ע״י נוים ושפיד קשה מהר״י קו לפיה מבל קפוי השבי תושי״ר י״ל דשרי לכ״ע לפך הכל מקילם ולפ״ז חפי׳ נעל נפש ח״ב לחום רק משום בקיות לפי המקומת : סי׳ קט״ז במילי דסבנר הרש״ם ומרדכי וס״פ מתירם בשפים ותמה הל״מ ותי׳ הפר״ח היטב ומסתברת כיון שלפ כתי בב״ע דה״ל מיזוג כוחות ודמי בשעת מיבור המפה הניף לעשו בשעת הרחשונים : סי׳ קי״ז בב״י מן הרשב״ם תמה מני שהתירו תוס׳ במגדל למשוך עורת ע״פ ותמהני ודמי תוס׳ כוונתם להתיר דאל״כ רק בשום ונמל שעומדים למלחכה תקצי קיצתם דמ״כ מרור מנדל חוירם דהם לאכילה תיפוק לי׳ כל טמאים שבור מ״כ במגדלם שלפ לאכילה שרי מון מחוירם וכ״ל כוונתו די״ל לנדל חוירם חפי׳ בנודמן בחובת ומניחה ומיהך שרי עכ״פ להשהות לשוק ביוקר לפחות שלשים יום כשהמה דקה בב״ק ד״פ מבל חוירם ניהך למוכרה מיד וגם מה שתמה על הש״ך דמתיר לשתיר בחלב חזיר להם נקרע טהורים ע״פ די״ל שברתו בתגדל למשוך עורת שרי בכל טמאים עכ״פ בחלב חזיר חינו בכלל חרור וגם שם סיים הב״י דה״ר יחיאל חוסר שחורה בטמאים ממחני׳ נוידים שנודמן להם דוקא ורחני״ה התיר תמהני תיפוק לי׳ מרישא להדיח חין עושין שחורה וכר׳ דעכ״ל דרישא י״ל דמתיח בקשמים דכיפא חפי׳ בנודמן חסור לחתרים שחינו נוידים והר״ם פיסק כרבנן וזהו דנקט דוקא נוידים דתנן בסיפא שרי בנודמן מבל נקנא גם לנוידים חכור ום״ל לר״י חות דרבנן נוידים חפי׳ במתכוין שרי ולשונו לף מי שנתמנה כלומר לת״ק דאמר נוידים שנתמנה זהו גם נאחר מבל נוידים בב״ע שרי לכך מנית ס״פא לדינא דרבנן גם בנוידין ורש״בי פוסק בר״י דשרי לב״ע בנודמן ועכ״פ לף שלא יהא רחני״ה המלרם שהניח הב״י ושינתי בא״ר סוף רק״ו שהוא נפ׳ בלק מבל דוקא שלא ידע מתני׳ וגמ׳ מע״ב שלא התיר שחורה רק בנודמן : סי׳ ק״ה הגה רחיים פלפלין בר׳ דרחיים קמפ״ע שפק נרכה שחינו גמר תקונו כמו בס״ה : סי׳ קי״ט ט״ז שקי״ז מייטב בנב״ב ועיקר בס״ע להחמיר : שם סי״ב יחזיר לו הדמים וה״ה שם מלחו חו בלמו עם בשר בשר שיחזיר לו הכל : סי׳ ק״ב ס״ך בקי״ב ס״ע דבב״י פסק בר׳ דבס״ע חזר בו וגם לקושי מהרי״ל חוחו תלמיד למו בר שמבא בשז״ל : וגם כלי קטן כפות וכיוצא בהן לף שמין מחזיק רביעת חייבים ביון דילפי׳ מטומחה וכלי קיבול כ״ם שני : סי׳ קכ״ב י״ח כלים ירקרקות מלמדות חינו ניכר כוונתו החזונים ודקים שמתמצים לקנות שעודה ובסעודת השריב לף שמדיחין בחמין חינו ניכר וגם בנועים משא״כ ביבונים חו לבנים ניכרם ולפעמים שוחלים ומחזירם כמי ס״ם טובע ובמקום שנהגו חיסור בפסק חין להתיר וגם במקום שידוע שחולים תמיד חין לסמוך בהכירת גם בכל הכלים : סי׳ ק״כ אך שק״ו ס״ע בר׳ כוונתו עב הש״ע ולכך י״ל כיון שהטור סי׳ קנ״ח כתב דמסתברא להתיר כהרשב״ם לכך נקט בסתם כיון שהוא נאמן ביתו חינו ניכר ז׳ מהכרעתי מלבד במקומת שמרבה עליו ריעס : סי׳ קכ״ג יין רגב ופלפלין כל שבשתה טעמו ולף דבב״י נקט גם שנוי שמו מן הסתם כך הוא דקרי יינומלין ומלוגטת וכיון שלא העתיק בב״ע י״ל כמי שלמו קפידת

זהטור לא כתבו וגם אין קורין סתם יין כמ"ש בכ"י והב"י פסוק בעירוב מי ולענין שעורין לרפואה ובשתה טעמו ואין קורין כתם אלא יין לענה וכתוב פ"ק דפרה ובחולין דסכ"ד ומוכח דל"ג ועי' בחוי"ר המיר מתוך ועושה כלא ידע מן הש"ע שהחליט כך כל שבשתה טעמו ומברותיו אין מוכרחים כלל : סי' קכ"ג בב"י ד"ה מצאתי כתוב וק"ל מקום פסולו ניתוך תמהני שהעלים רבינו ממסקנא דהתם מקום מיכא לגרורי כפי'רבו שם : וכן בש"ך סקי"ב וי"ל עכ"ל הרמ"א ויש להעמים כוונתו שם אין הנעלים שם דק שמסר ניד שומר מהני הכחשת השומר וי"א דלא כפי' העט"ו רק גם הכחשת אחר מהני : וכן סקכ"ג וכ"ו אסור מספק בלא העד ועכ"פ משכחת בדרבנן דשרי מספק : וכן נהגה נאמן עד לומר זה היתר וזה איסור גר' לף דנאמינה אין ע"ה נאמן רק בלא רואת ע"י סימנים דכיון שריחה אינו אלא טביעות עין מ"מ לא חילק כאן בין ע"ה לת"ח רק התם דכתיב דרוש אותו שניהו ר' אפי וחמדת מעון הוא ואפי' משרתת נאמנת דבשביל לגימה מעט אינה משקרת וגם אשה נאמנת בדבר שאינו טריחה או במשקרת ניכא ודאי לאורא כהכא : סי' קכ"ח ס"ק ל"ד עכ"ל הר"מ וכו' מלאכה שאינ"ל והנע ענין דנסמך בב"י אין הרש"ג נוי שאינו מנסך מיוקדין וכן בב"י סי' קכ"ו אין הרש"ג שנהגו לאסור ע"פ מכלל למדינא שרי אלא הוא דיק להדיא נוים שנת"ל מ"מ כיון שמנסכים יין לפני ע"ז אסור לויקד אף בדיעבד אסור והרמ"א משתעי בנוים דירן אין מנסכים כלל וז"ל לפנרתו הרש"ג לטעמי' : סי' קכ"ט חסר שלוקה ביתדות בב"י העתיק קו' הש"ך דשונה תירץ ית לשתמוטי פי' אפ"ה דוקא לרש"ג ומ"כ קו' שני' ומשני מצא לאמרי כרש"ג ה"מ להניח מיד אלא דקמ"ל טעמא דגמ' דהוי פלוגתא דוקא לרש"ג אסור אפי' נתפם כגנב ולרבנן שרי אפ"י לא נתפס לכך משני ברש"ג ית לשתמוטי ואינו נתפס וקושטא משני דפלוגתא דרב ור"י במסיפם שאם אינו נתפס : וכן נט"ז סק"כ על הר"מ אלא קרב וז"ל לעיל ודאי ה"ה רק סמך מגע ונשעת שלוש פוקק כיון שאינו שרוה שיכנסו אלא מגע ונכח נמצוה כסמך ניהה וגם לרבנן מקלינן בחד סמך כמ"ל בסכלתין : וכן בעור וז"ש בד"מ בנקנוק אבל בחבית נר' לשנע דהיטע כיון דסתם בחבית טפי מ"ל בד"מ בחבית אבל בקנוק אסור דתליא בעובדי דרכים אבל ניושנת בין ההרים גם בקנוק שרי : וכן ש"ך סק"מ דלו נאסר גם בכנים ע"י ניקוב דבריו נרהיטע דבחבית משתעי דשרי בקנוק לעיל קכ"ו : ובח"ג סקל"ב בריש אסור גם לדון אינו לשטת הרמ"א והש"ך כלעיל בדקרו מכין וכל הדינים בש"ע סמוך הרמ"א ע"מ שכתב לדון בכל ענין שרי מלבד בסמוך סי' ק"ל בש"ך סק"ח בלא חתך הנרות דבקל יתוך בנקב גדול גם חתך אחלופו וכ"מ בב"ה וש"ך סי' קל"ח סקט"ו וכאן בהפסד שרי בסתם חבית כלעיל סקכ"ו בש"ע : וכן נהגה קותם כ"ק שרי בכל ענין ממ"ל במשוריס : סי' ק"ל נהגה מקיל בס"ק בנסתת חותם מעצמו גר' פשיט דוקא שניכר עדיין אבל אינו ניכר שום אות אפי' מחותם ופה אסור לניכר שאור וחתם יסגר בלא ידקדק אחריו : סי' קכ"ט ט"ז סקכ"ד מחמיר תמוה דמ"ב ניחי הגמ' נמי אמיר זכות גוי מהנאה דרבנן בלא בדמי הקיף ינרע וסתם יינם אין יב"ל : סי' קל"ח כתב המקבלתי פשוט בנותן לקייס המקח ומ"ל להפסיד רק מה שנתן לא מהני כמ"ש

הכ"י : סי' קל"ד בב"י מן הרשב"ם שתמה על הרמב"ם שתין נודקין החטים בכ"ט ע"ש
כר' להמלין כברתו שבגלע בכל הגרעינין וכל גרעין בפ"ע יש בכ"ט לפי' יש שתיכו בכ"ט הוי
לתחוק לסורת ולפ' בטחינה מברון ילישה לח יש בכולו בכ"ט מכ"ש בעין : ומס
בב"י לכל הרמב"ם פסק דבעי מים תחלה תמה להת לעיל סי' ג"ב דהרמב"ם פסק כר"ת שתין
מג"ל בשאר לסורין ובתוך כ"ד חלי בהת ודוחק כסברת הדריסה בש"ך שם כיון דיי"ן במשהו דמ"כ
לא יתכן לכל הרמב"ם פסק רק דה"ל לפרושי מ"ש דבעלמא תיכו חולק אדלעיל דלתחמרי' מג"כ
ועוד מכלן בהרמב"ם דלא לחמרי' ק"כ משום דעיקר ס' ירות לעיל כיון שלא הזכיר מג"כ רק בב"ח
ול"פו ה"ל בכל לסורו משהו לכן כר' כיון שהממיך בלשונו שלא לחמרו חל"ם לסור וח"נ רק
בב"ח לזה נקט לכל הרמב"ם פסק דבעי מס תחלה כלומר לף שתין מג"כ מ"מ חל"ם לסור
כדעת הרש"בא וכסברת תוס' וכמ"ל בס"ב עפ"ד הכ"פ בחולין דף ק' ע"ב וה"ב בכל לסורי'
מכסת שמעינן מב"ה מג"ח לא כילף וזה כח מיכו ניעור לאכור משום חל"ם ולא במים
תחלה לחמרינן ריחין ולא במיכו ניעור ועמ"ל בחולין ד"ק : סי' קל"ג כתב בקל"ג בילד
לאכור בילוע לעמד מע"ל ונסתפק ובסי' קל"ה סקי"ג דאק בלשון לפשר להתס בחיכו כ"י לפשר
חיכו כלום דוחק הוי ברוך לפרש ושנית מן התירה בלא כבר דאה לדינא סברת זו בב"י שם
ובסי' קל"ו בק"ט ושנתני בחות יחיר סי' ק"ג שהתיר להדיח כדבריכו ובה"כ משמע שחור בו
ושני בקליפה ושעיס נגד הקליפה וכ"מ בכל הפוסקים שהניח הב"י וכ"כ קל"ו המחבר לשעתו
דסתס יינס במשהו ועמ"ש בט"ז כ"ס ק"ה וגס דוחק לחוקמי כל מלוי וערוי בחיכו יחוע דהוי
בפק דרבנן וכן בט"ז סיי קנ"ד לדין סתס יינס בששים שרי בששים נגד הקליפה ומן הסתס
יש ששים נגד קליפת הכלי מלבד בכלי רחב ובמוך כמ"ש בב"י ושני במלוי וערוי במכניסו לקיום
אפי' בילוע שכשהה זמן מרובה ובדולה מוו מכתיק בב"י בתין לעתו מתחלה לשהות לף בשהה
זמן רב שם הוי כמכניסו לקיום ובתז' הרמ"ן שקוכר וגס בתה"ד הס בשעת הפוסקים בתס
יין במשהו מו בכלי רחב ובמוך ובלשון כוכח לתקט משמע הכי מג"ח לדין כהגה בששים וכ"מ
בס"מ בשם ק"י שצתה יין שלא ניגב כלי הגת וח"ח הכשירו משום שלא חצו בדיעבד מן הסתס
ששים נגד קליפת הנת רק להשתמש לכתחלה התמיר ולף שכתב שלא הי' בנרישות עכ"פ לא שפי
לימוכת רק כיון שאדם חצוב רחוי לתחמיר לעלמו והוח שתה וכן בתוס' מכלתין דע"ד חביות
נבריס מני בערוי שתיכו מפליט יותר מקליפה דכרי מו"ה תמוהים כמ"ש הט"ז שם ובב"י מן
המרדכי וכלבו ומו"ה מכניסו לקיום ג' ימים וכבולעו כך פולטו בערוי ג"י והכל בולעי שהה
וגם הש"ך בעלמו בסק"נ בעמד מעל"ע בריך ערוי וגס בב"י מן הר"ם שהתיר לכתחלה במרמי
חמרא לדין וכ"ל במי ביון שים מסתפק ס' בגד הקליפה וכמ"ש בש"ע ס"ם בט וחכמיכו ז"ל
בקיצור בשפא היין שתיכו מכליע עד ג' ימים וגס מפליט בעוכן ג"י ומיכו כשאר דבריס ומ"ש
הסתירו שתיכו פוגם במע"לע וגם הר"ן שלהי מכלתין כתב בגד הרמב"ן שהתיר בבט"לפ שהגסיון מוכיח
שמשביח ע"ש ובברת הרמ"כ גס שאר דברוס בתשמיען מיכו פוגם ובריקנים גס היין מסריח ועוד
להרמב"ן החיך משכחת לדין ערוי ג"י למ"ד כטל"פ שרי רק שהתיר במ"מ לקיום מעט הבלוע
מסריח ושרי בדיעבד בלשכבוך ופשיטא בשכר יב"ק שרי בלא הכשר וכן חרגניסקורין מלהר
גם הוב גוים כשחבית ריקן מיד מדיח ברותקין ומנתני גם בתוא' סרשב"ם חלק ג' בהדג
בס"י

נכי' רל"ל להדיא כך וכן בתיבור מנחת יהודה הניח על הד"ך : כי' קל"ה ס"ו המלופים בתוך זה בתוך
כוכבית תחזה על השור וס"ע לד פ' רבי דל"ג תרם בולע ולר"ת תינו בולם ומפי' כיון שתינו רק תפוי בלע ו"ב
לעצת השור דפסק תרם בולע כפי' רבי מה היתר דתורני וירוקי ע"י התוך וכוכבית ונ"ל כנגד השור לעתני'
לתומרת כפיר"י והתוך וכוכבית מעכב הבליעה כיון דוכוכבית לית בלע גם זכוכבית תפוי דינא הכי
דהינו לפיר"ת הקשה לו פקין דע"ה קיל קונים כשופי וחציב עיקר וכ"כ הש"ך סי' ק"כ מן
המו"ה מע"כ כוונת ר"ת הכא בתשוי דק ולקמן בהפי ממש הניעל ביד כמש"ל שם וזהו כ וכת
השור וס"ע והת דכת בלת נתבשל כ"ל מו טוב לעצית תפוי : סי' קל"ו בש"ך
לורמת המפרין שבדנק בלת נתבשל כ"ל מו טוב לעצית תפוי : סי' קל"ו בש"ך
כקו"ת סתם הרב כדברי המחבר ודלת כעט"ז ונר' לי"ל בשיכות הרב כמ"ש הש"ך בעצמו ומני
ט"ז וגם גמ"ג דהוי לדהן כני בשמיש נגד הקליפה לית הניה הרב כלום ותודת תמיהת הט"ז שם
וגם נר' דתשהבי החיך נרך מלי ועדוי בקנקים להת נסי' קכ"ב דוחה השור כנרת הרשב"ם
בקדרה גדולה שמתחשים בשפע שרי להשתחם תפי' בן יומו והב"י מקיים ופסק בסי' ל"ט
כהרשב"ם והרמ"ח לית הניה וקנקנים הם בקדרה מע"כ משום סומרת דיי"ל לף לדהן מחמרינן
לכתחלה : סי' קמ"ח בש"ך סק"ו דוקא בידוע שלת השתחוה וים להוסיף הקונים תותם שבשוחה
שיצבר הנוי תחלה לבשלם משום שידוע בשעת מכילה ושיכה משתמשים בניצוק ופילוג ותוכני ניתי הרב
לת נהגו רק לזהרון; וגם בק"ו להרמ"ם שברי בלתים מותרים משום ס"ם תמהני להרמב"ם בפ"ו
מתיר תפי' בלתם שלתים להיכת בטול שבריך לתסר קשת ונר' ליישב דש"ל כהמדכי גם בתמירה כני
כדלקמן סי' קמ"ו בהגה ;ובטור ב"י כתן נדסם בטעות תיזה פעמים תליליס וש"ל בלתים ע"ם וגם תוזת
תמיהה הט"ז והש"ך סק"מב שלתים ליכת בטול לתין חילוק לדעת המדכי ועוד בסק"ג תמה על הב"ח
ולת השגיתבדברי הכי על הר"ן תליבת דקרמ"ם דוקא נורת חרם להיינו מבדעי ומפ' גם הטור
כך ויש להעתים גם בפ"ע : וגם סק"ת תמה נורת חמה ס"ו עינגל וייבתי היטב בס"ם דף מ"ג
וום רפ"י נר' דבית שע העמידו נורת חמה על קבלו ולדבריהם גם ניחת דמולי' בתר רובת לך
לתום' חוץ דפ"ו וכתב לש"כ מתן דתם למיעוט מלתוריי' קשת וש"ל תו עוד לת עבדו לעינגל תפי'
מיעוט שהיו נקיתם עפי ולת היו רק מיעוט דמעוטת ללת קייבי' לכ"ע וגם רתיתי בסכר זכרונת
תותם פת כסנין שקורין פרעציל בל"א הוא מעוגדו לבנה עשו עינגל קטן וגדול סמוכין לגם
קטנות תכר ומלת : וגם נורת כוכב נמרתית' עין גד"ה תכל יותר תינו רק תופן נבליבות :
ועוד נר' בפשיטות שתין הוכתח מדברתים שקועים שהתוכנים יולעים זמת ורוחים בכלי הנטה
כדמות מלך יושב בעגלה וכן מיוך וס"כ רוחים שקועים לם וכמו המולות עגמן כתבו הקדמונים
שקועים בגלגל וכן בפ"ט דפסתים שיודעים בלגל קנוע ומלות מוריס : וגם ט"ז
סקי"ד העתיק לתסור בנה"כ נורת בהמה ועוף כה"ר תליקס שרתה כמשתחוה חמת בים למכוע
כל הניורים משום ע"ז דתירי' : סי' קמ"ב בב"י סוף הפי' בשמעתי' להתיר דיוקתת לבוי עמ"ש
בב"ח שבת קמ"ט לתיסור תף שהתנ' שם מתירין והוא שתתכוון רבינו הנ"י עכ"פ תמהני שהעליב
עינו מדברי הים' במכלתין דף כ' שחוסכים תון ממטבע כיון שרגיל לרחות ע"פ ודבריהם נריכב
ניתור המירת דרגיל ע"כ כוונתם שבליכם לרחות הטובה היתתם רעה ממטבע שנפסל ובעניתי' טריך
טם

ולהלוות בדמ"י ותום' כ"ק דנ"ו מוכח למיסור טריד : וזאת לדעת כל התירים דלקמן משום
מינה והיכא דליכא נפשתא כלים רק במכירה וממילא להם אבל להשואל כלים ובגדים מצויים
לצורך כונה ותהלים קטנים שעושין להוציא ע"נ בתוכה בוס מילים הם דין ניימפאות ממש אפי'
דרך ערמי כדמוכח להדיא בד"נ ע"ב ואפי' השואל בדיעבד מסורים בהגהה כתשמישי ע"נ
דלא שייך מדם מוסר שאינו אלו כיון שהשואל ברצון ואין חילוק בין ומניהם לזמנינו בעיקר
ענודתם : ומס נפ"ן סק"נ לייעב תיומה דתום' פסחים ודוחה דברי הפרישה
עמ"ל בחלק עליס שם : סק"ח דלא כהלבוש בחמץ וכן נכ"י מ"ח שם וים
להחלין מכרתהלבוש דבלח"ה היכו ברור דחמץ מן הנקבים דחלית בגרסת לף מפרר כמ"ל בח"ם
סוף פסחים ע"ב : ס"ם קמ"ג נגמים מכיין הכ"י מן הירושלמי נר' מצום התירה דסיפא
שכוני כמי התם מבל מיסורא דריבא להדיא גם בגמ' דידן ד"י"ז התגר לוקח מן דשקלי מכשף :
סי' קמ"ו נכ"י ל"ה וכתב המרדכי תמהני ממכרה ומשכנה והל"מ כתב לא ידעינא התם מיכו ודאי
שבטלה ותמהני לתרוייהו על הכ"י מה דמיין מכרה ומשכנה כמי חומם זוזי למכנו כמ"ש הש"ך
סק"ח ועל הל"מ הלא גם הניחו בשעת שלום מיכן ודאי שבטלה וכר' לייעב כוונת הל"מ ממכשך
יל סברת המרדכי דמ"ל מכרה ומשכנה לחו חומם ממש לבדון זה עכ"פ קנת חומם וגם מצורף
הלאו ודאי שבטלה מ"מ הניחו בשעת שלום רצון גמור וה"ני נייד מסברת הצירוף והוקשה ממכרה
ומשכנה דהוי רצון לבדון זה כמו הניחו דעכ"ל התם מוכח עפי שבטלוה : ומס
נכ"י ל"ה לגוב מיים על רבינו הטור שלאהרגים ונר' להחלין שים לדייק הלא בגמ' הדיוט מקויב
נקט על תלויות והוא נקט על נשתברה דק דמ"ל לף דתרי פלוגתא בחד שטה כה"כ נקט מלתא
דפסיקא בתלויות מן התם הדיוט מקויב מ"מ בנשתברה והא דאמר ר' נשברים גדולים דמשכחת
כמי הדיוט מקויב וכשמת רב מבל התם שברים שאינו מקויב היינו שברי שברים דלכ"ע מ"ב בטול :
סי' קכ"ח בטור שלא יאכור ויאכיל לשלשה : זאת יהודים פי' הכ"י שלא בשכונה שרי ע"ם ועיקר
דאסור בשכונה העלים לפרש משום שכנה כמ"ש המרדכי בפ"ק ומס יהודים בכל הרחוב שרי ע"ם
ובי"ל דאיסורא בשכונה התם וה"מ קיבר בהעתק : ומס ס"י שמכניסן ע"ו ובימי
רמ"ח לא נהגו כמ"ש ה"ך ומזיכן עתה שמכניסן ודברי רמ"ן דסוקים שגם בימיהם מעולם כתבו
מס למלך מקרקעות כדמוכח בב"ב דנ"ה ומ"מ נר' להחלין דהוי ס"ם שים שלין עבכיסן ונס
הרבה ממכניסן מין עובדים רק לבוי כשאר פרנסין : ס"מ קנ"ד לייעב בשם
עמ"ל מה"ב ב"ב שבת דק"ה ונס תומת נו"ה מין למקות וכוונת הגי"א ופוסקים בעכו"ם הכופר
בעורף והשתחוה אלא דנקט מנטרי שבתא היא לממלא כדמוכח לבון יכנה למימר : ס"י
קל"ה בב"י תמה על הר"ף והרמ"בם שהשמיטו הא דמומחה לרבים שרי ויש להחלין דסתם
מתרפאין כדרך ב"א שעושין דרך ג"א ממילא סיבו בכלל המומן שפרנסתו בכך וזהו סתם מומחה
לרבים סיבו בסנס : ומס ס"ג נהגה קולא שסיבו שכנה לסור לשתות סתם יינם
וכ"מר מ"ח ע"י שכ"ם מן תמו' רמ"ח דשרי ודחק ומחוורתא שחוב בו רמ"ח בב"ע כאן שהיא משכנה
מקרובה : ס"י קכ"ו בב"י מן הרמב"ן שלין עריות רק ישראל בת"ח ונס בגויה דקנאים
פוגעין משא"כ נוי בישראלית והתה"ד ס"י רכ"ג מפקפק להם דקנאים פוגעין דלמו לכב מילי בעריות
ע"ב ונס יש לפקפק כאו דוקא מ"ח גם פגויה בדם בכלל עריות תן לממזרות ועוד דהשוה להם
לשים

לחים לכל עוברין וכמו מעשה שהי' זמרי וכזבי ה"נ גוי בישראלית שניהם חייבים מיתה כמ"ש בהרמב"ם
פ"כ קנאים פוגעים כמו לפנחס וגם קנאים פוגעים היכו רק בפני עשרה ישראלים כמ"ש בהגה
פ"מ סי' תכה ומבארתו לכורת היכנו בפשטא דקרא יכרת עד ועונה מחכמים ותלמידם כמ"ש תו"ל
ולא בעלמו וכ"ה בפסוק ובטור וב"י דק בפ"ע פ"ע סי' ט"ו העתיק ולא יהי' לו עד ועונה משמע
דפסקי' לקולא ובריש לחמכתא לכורת ממש וגם בחלף הגרסא לא ישראל הוא ובסנהדרין דפ"ב לא
ת"ק הוא ומסתברא כגרסא דשפת דכ"ה ישראל הוא ולא הוא ועוד דלמ"ד בשמע בחיבו ת"ח ועוד
תקני לחמרי' ותתחלל המלכה שפרסה נדה ותוך שלשה ימים הלכה לחנו ועתה ברצון והגזרה עוד
זמן לדר שנה הבאה וכ"ל שהודיעתו שגם הגוים פוסקים כמו בלבן דרך נשים לי ויתתן מעט ימים
ובפ"ק דע"ז בגיטתו דל"מ דשתנא לחא שהרציקו מהכלות : ושם תמה על הרמב"ם דפסק
כר"לנגד ר"י ובדחק ותמהני בפשיטות ניחא ע"פ הירושלמי שהביא בסמוך דעולא בר קסרו קייב מיתה
למלך מדקטר תבעי' מלכותא ולא כלבון משנה לחמרו גוים לכך ס"ל לרמב"ם מה"ט התיר כל"ל כיון
שחייב למלך ולא שוכח סתם ולבון כשבע ב"ב לענין חייב מיתה לחוד ולחו דוקא המורד במלכות ב"ד
כשבע ב"ב וע"כ ס"ל לרי"ב כל"ל וקי"ל כרי"ב נגד ר"י כמ"ש תוס' פ"ה דב"ז דחולין : סי'
קל"ח בט"ז דוקא דברי הב"י דמשתמטתי' גמ' והחריך ע"ג משתמטתי' דברי הב"י שמחלק
במקיים וין מצות וכ"ה בגמ' ותוכח שאין מקיימים ממילא רבנו נתן נכך חמור כמינים ובגלגולים
כתבו תום' שהכיר בנדוי המין : ושם בב"ק בין עכו"ם בין ישראל ברהיטא
שאין ב"ב מצוין על השתוף כמ"ש בהגה פ"ת סי' קכ"ו ובסעיף ג' לחייבי בעכו"ם שכופרים בהצהה
וגם נסק"ו וכן המכוה ת"ח כמי ברהיטא דהתם משתעי בחותם שאין חלע"ה מבל לא במכוה להרגם
פ"ו : ומתעורר דכר חדש לא לבד שתי ועירב העשוי בשוה לף גם בחלבתן ברחיתי
בספריהם של קדש פלוגי עשוי חלבתן וים עשוי כפול ולינם לחת כשחיטו להשתמש וגם לפי' עיגול
סביבו בהכל נהוג מנהג פשט"כ בכוכב : והשתא הכח נמי' קע"ח הייב למכלתן :
בב"י לפיר"י בלורית שמנית בעורף לפי כסרמ"ם ותמה עליו ושוב מכייא קצת דמשמע מלשון
מספר קומי ועושה בלורית ובקונטרס משמע היכו הכרח לפיר"י פשוטו מספר לפניו כמו קמץ דמטי
ומניף בלורית מאחריו ועמ"ש בפ"ב סוטה דמ"ו ותמהני בעיור לפי"ט מוכח להדיא כפיר"י וספרדים
לעבדו מינוס נמור ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם וגם הרמ"בם מודה בשניהם דהא בתוספתא
קחשוב שניים רק שער בחמנע מפ' בלורית וגמ' ערוכה כפיר"י ולהדיא סרמ"בם מכור גם פרע
מאחריו וכ"ל כוונתו שער בחמנע והו הנקרא בלורית בלומר בימיו מבל בימי התלמוד קרחו פרע
מאחריו בלורית וגם תמהני שמייחב שפ"ב לזהר בדרכי חמירי השנוי בתוספתא ס כיון שלא נזכר
בתלמוד הלא להדיא בפכו' דשבת מייתי תני בפרק חמורתי פיר"ש היא התוכפתא וא"ר חייא כולהו
מיכא דרכי חמורי לבר מהני ע"ב ופיר"י שלא תטעה ע"ב דמוכח פ"ב הסכמת התלמוד לכולם :
סי' קע"ט ענין כשופים ניחרתי היטב בחלק ב"ב ניתן דמ"ה חשר לא שערוס הרמב"ם הכל
על מכוכו החמיתי: וגם פרמב"ם חוכר היכו חלא שמעלה בדעתו שכלות שהחומר כן על נחש ועקרב
פיכו מזיק תמהני בסנהדרין ס"ה ובפרט ניכמות קב"ח שאין מעידין את שמע מנר הוא מוכח שמועיל וכשאי
כתיב לא הרגיזו עליו וגם בתילסנ"ח מוכח שם מועיל פליאה גדולה:ושם נהגו שאין מתחלין ב' ור תמהני'
שהעתין בפ"ע והלא הרמ"בן כתב שאינו משנת תפיידם כמ"ש בב"י וקונטע קלי כמ"ש בוובר פ' עקב

אין מתחילין נכ' ואין מסיימין כר' וכ"מ זוהר פנחס ליתי סימנא טבא נב' וד' ואין לתמוה על הרמב"ן שלא הי' הזוהר כגלה בימיו ועל הכ"י כר' בשעת חבור ה"ע זוהר בנוהר פנחס לכך כתב בשניהם שיש לך זוהר עקב לפי שכר לכך לא הוכיר כלום מן הסיוס : ומס נהגה לייעב המנהג תמהני שלא"ל לדחוק שלא שסומכים על ורסת הרמ"ך שבביאי הכ"י בתרגולת פיני דרכי למודי וכס נב"י גרסת נכוכנים כ"ה נהר"מ ולפניני גרסת בדגם ומסתברת שהגרסת נכוזה לשעת רש"י כלדים חוב ולא כוכנים משום דס"ל דהייבו מלטנוניות דשרי כלא כהרמ"ן והערוך ונס משמעות זומיז דמולדה ו"ת וחיבה מיבא סנרא דנקט חוב המשולש לדוגמא מולדה פלרן ועופת נאויר וכוכבים כרקיע : ינס תמהני נס"ת סי' רמ"ה מכירת נניס מוליכ מיבו ניחוב מכלן ואת דהא מלית כוחסת בדקלא שנת ס"ו משני נגמ' שיתפללו עליו ואיבו שייכות בזה כלל והרבה דכרים כחלו נס"ה לאו מר ברי' דנכח חתים עלה ותמרי' נכוכות בניך מיבו בלקוח : ומס נב"י לוחם על המכה לאו דוקא מכה ממש כר' כייעתא מהא דשבת דק"ל מיבא מכה ומסי ולשבת דמתני' התוחם בשיבו ע"ם : ומס מתלוחן על הטור דנקט מכתף כולל ויתייבב כוונתו לדכריבו בניחן שם דק"מל לשון הגמרא כפשיט הכל מה שמנגד הטבע וכשר בלשוכו לף שאין נ"מ לדיבא רק כיון דבעי לאתויי כלשון הגמרא כפשר יפיה נכלל כשפים : סי' קפ"ח ס"ה נהגה מותר להקיף גוי ווז מסתפקים להייבו הב"י והרמ"ע שהטיח הב"י ומשוה משה דשרי כגוי ותמהני שהעלימו עיניהם מדכרי תום' בגויר דנ"ז ע"ב התיר גוי משום פלת רחבכם בישראל כתיב לפל בחשה נסתפקו וסוגיא דעלמא כ"מ שלא הוכירו דברי רחבונים נקטינן שלא וכרו הגי מחמירם וה"ב החומרא לף לכימא אין ספק מוציא בידי ורמי הלא גם הב"י והרמ"ם שלא יעשו בהם לא קלוטו להקל : ומס נהגה מחלק בין חלק עליון לתחתון במסבריס ורבים קמיס בחחבון מה זאת הלא כלם מגלחיים במספריס כדרכו ולפניכם החמירו במדינות פולין ודחיקא מלתא דעלמא יכשלו שלא בי' בפשיטות טעות בידם ע"י הקורת כדרכו כוונת הר"מ ות"ה דק ואת דודע מספרת הגלוח הוא בתחתיתו נמי קלת רחב ואיבו עוקן כמספרת הכניס ומלפכים היו מקדימים גם בתחתיתו ממילא בשעת גלוח לגדי המספרת המחודדים מוכח התחתית המחודד על הכשר משלית כתעמי לכך הוסיפו בהיקף הגלוח דהייבו כשמניע לפחות מיפור היקף יעשה בעליון חכן כחשר נודע ביהודים הזהרה זו וקשה להמון הנהיגו מאז שלא לחדד כלל התחתיות כחשר עתה אין לחד שמחודד וגם מוכח מלשון הב"י סי' קפ"ב דוקלכעין תער לבל שלא כעין תער בדי ומס הוא כפי המחברים ממוך לבשר בעליון לחוד הוא כגוזז ירק ואזנו כפרות מע"כ כוונתו כעין תער הוא המספריים המחודד גם בתחת לבל שיהיבו מחודד כדילן שרי וכן כוונת פיר"י נזיר דכ"ח כעין תער שגוזז במספרים שמך לבשר כעין תער כלומר במספריס המחודד תחתיתו וגיוז על הבשר כתער והנעתי לפני רבנים מופלגים והודו במודים דרבנן : ומס נב"י על הרמ"כ שחסור לחשה להקיף הקטן מדשעבד ר"ה ע"כ מחודש מיבא תמהני בשבת ק"ח מעבד שמואל מלטותא דרב לף דשפיר עבד לטיבתו ע"ב ובריך לחלק קלשת ת"ח חפי' בחסם מתקיימת לפחוקו חס טועה בדין ת"כ תפוג תורה ולא בשמים היא הוי כשאר קלשת חנס לף חבא חע"כ דרמ"בא מיבו טועה אך תמהני בפ"ו דפסחים דחמר ר"ח לר"ע בשחיטה השבתני בשחיטה תהא מתתו וגר' דהתם מיבו כפשוטו לקלקה ח"ו דהא בדוכתי

טוב

עזכת פליגי ר"ת ור"ע וכן כנדרים דע"ד מלא נרתמ נקע נזכנר ילע מתריתו כמו שגיהה להם נפטירתו מיתתו עם מנריו בסנהדרין דס"ם וגם נדקיק דה"ל בלשון נוכח מיתתך כמו נאמר ההנתני מע"כ מלא נתכיין לקללה ק"ו ואף שפי"רש"י שתכנו לשחוק בלשון לו מילוף דחיקת מלתא שלין הכרח לדרוש מצמצות מועדו וגם לימי יחזרת דנריך לעומתה כמ"ש תום' מלא עפמ"ש זשוב לא יהי' לרשע מאר לימו ירא מלפני מלניס זה רנו בקידושין דל"ג שנקרא רשע ומיתת רשע שנקיהה ונריך בשחישה קלה כשניתת מזלבא וה"ם אף שנשחתני לו מילוף נקע לשון נכתר בשחישה מיתתו כנריך ולאו רשע לכך מלא לנוכח מפני הכנוד וכדרך ב"א בענות חנרו לומר תהי' בשנה טובה וכדשעיל דל"ד תרמיך שעתך וגם נדמ"ו ע"ב מסקינן דר"ם שכח תלמודו בהוקה וזלא ור"ע הזניהו מ"כ למה יקללנו וע"כ מוכח להדיח כלשניהו : כי' קפ"נ נב"י ובנוה משמע שרי עהנים ליסור כו' משמע שעשתו לחסוד חמוה לפתח בשהו וסייס בחיים ועוד מדרבה דין מן שנדיים מוכח דלכ"ע שרי ונר' כוונתו שם כשין תער לכ"ע שרי לא הרחיקו שנדיים להחמיר גם מלא לשין תער מע"כ כיון שנהגו ליסור נשום לגמרי משום דכשון תער לכ"ע ליסור : שם מלא תנח לשה נכלי זין היכיהו מיעל מלא לקשה מרב לכאורה דוחק ליחבר לקיהה מועהת לנוכך ונם הלשון משמע מלא תנח למלחמה אבל בבית לנוכך שרי ועמ"ש במה"נ פ"נ נזיר כ"ע וגם "שבתי במקומו בשופטים בשני לופנים זעוד שניהת ר"ל שילמה שיקין קנת וירנים אבל ניהת החהל כנור מלקחתו לתקוע יפה שבדנ ממקומו לך דה"מ ללבוש חרב בילה כדרכו מע"כ שיבוד ליסודית ללבוש חרב וירנים כי תוחנה מנקעת : ומנך כיומא דיי"כ מתעורר חיזה לנריס שנהגו בזמנינו מלא כדין ושלחני לרנים ושין מענה דהייגו נעת נוסמין מכפ"ם רק בשון ומדוע נריך רותחין או מים ושבר ונר' להמלין במיכותם מנת לנת מיכא י"ב חרם לף בחרפי ושפיגו קיי"ל כרשב"ג נדף ע"ה ועוד דרמ"י כסוק להדיח ל"ה מדיקן שבריתא דכני נהדמת מים וכוונתו מלא שבר כמ"ם בחום' נ"ב דם"ג להדיח נפי"רש"י כך לשבדיי' משכיקן מלא כהיגו דהייגו דלא מהיקן נהו לף שלין הסוגים לפסוק כבריתא נגד מתני' עכ"פ יש להם משיכה וכרכה תלונת הכ"ם סיף עהרות : והשנית שעושים דריכה שניהת שקורין שק פ"י גוי לנד לף שיונא יין הרבה ונר' ל המלין שים ביטול שעיס בוין המוקדש בנת ואף שלין מבטלין לכתחלה משוכותם על הפיסקים בלבר שעיקרו דרבנן שרי כמ"ש התה"ד סי' כ"ל : והשלישית שלוקקים יין מנינת פתוחה למעלה שבל הגוי והגוי שזה יין בלוחית להמעיטו ומכוין להעלות מלא בעירוב מרבנים ורחיקי בתשו' כ"ב שחוסר וכ"מ בחום' דכ"ה ע"ב וח"מ נר' להמלין במיכותם על הפיסקים שלין המשכה נכים כמ"ם הב"י שעוד לסברתו שם גם כיוצא העור ופ"ע י"ל לחסור שותו כום בלנד מו דמ"ל דרוכת דוקא דלא כהש"ך ובמקום חילוקי דיעות קיימינן מנהג עוקר הלכה וירא שמים יחמוס נסדין למעלה וכך השתדלתי כעס אחת שהקה ולא פנה לחתלא שמוק ליין ולא הוקשה ליעותא כלל ועכ"פ הכונר בכרמו בך הנת בבית שומר הכרס מני לעשות ברוחה : ושמעתי נחמנה שים גיגית כחנית סחום מכל נד רק למעלה ומטה נקב ומני לחחום הנקנים ולעשות עליהם טנעת להכניס מסנרת שקורין קלדעכ"ת עדיף ממפתח דלא שכיח לויף ולמנוע לאר כמוהו משע"כ מפתח שכיחן שוים וגם הסותח לכל וכן הורמתי דוקא קלדעכ"ת וחותם ולא מפתח כתם :

מאורים סי' קי"ב בש"ך סק"ה והנ"מ היכא לית ליה לרמ"א להדיא כדברי הרמ"א
ומפ' דברי' פסק עולה עכ"מ לעיל וסיים וזה נר' ברור מ"כ החזיק שיש עוה ובלי
הטור נקט ע"פ כרוב וי"ל שנוהגין במינם אלו היטב ומטעימים במתיקה כמו קיכל"ך שהניח
בהנה שלמורין מזוס פמ"ע ונקט בסס בכלל פת והטור כוונתו בפת ממש : וסס
סק"ק וי"ג מיושב בנה"כ : וסס סקכ"ד על הרמ"א המעיין בלשון הטור שמתיר בקערה
לחכול עמו ולינו מזוס לח ברובת הפת על וחת כתב הרמ"א בל"מ מן הנהת ש"ד לכתחלה לכוור
דכוי כמערב בידים משוס דסל"ל מנרו שטובל; פתו בקערה נמוס פרורים נעין בתנשיל ועדיף
שטעם כעיקר ולח קערה כלי שני עכ"פ מוכל פרורים נעין : סי' קי"ג שלקות
עמפ"ל ללה סתירת פי"רש ועוד נר' דחלוק בפלוגתת דשכר לחד משוס חתנות קשיח למה תני
גזרו פת ושמן ולח משיב שכר וכ"ל גס נוה תני ושייר חלח דתקשי מה שייך עוד וכ"ל שלקות
חבל לשיך דשכר משוס גלוי קשיח למה הניח שלקות כ"ל דשלקות כמי סיב משוס חתנות :
וסס כנ"י דר"פ בתרע נגד רב מחמי והרשב"ם נקט משים דמקיל בדלבנן נר' טעמו דס"ל סתס
רב פחת גמין : וסס בט"ז סק"ב תמה ומדחה התירון נקיסם ולח הזניח הנ"י לשטחו
פסק נסמוך דלח מהני בתנשיל ופמ"ש בשלקות : וכ סקי"ד תמה ומיושב בנה"כ :
וסס בש"ך סק"ח מולק והפר"ח מיושב היטב וגס דברי הש"ך מגומגמים תחלה כתב כר' עיקר
בש"ם ושיים מיהו שאר פוסקים חולקים ס"כ החיך חולקים על העיקר מע"כ שינהו עיקר למדשה
מידי לוה לתיב ומסיק מדרבנן ע"ש ומדברי הגה נחפוכין מין הכרת דנקט טעם הפשוט בגמ' וש"מ
ולשונו הש"ך וכפל בסיפא מע"פ שנשלו וכמחה ונעשה תבשיל בידיהם משמע טפי גס שבשתה
ובל"מ להדיח שלין חילוק בין נשתנה רק הרין פי' טעם קליות שלח נשתנו ומסיק שהרמב"ם
חולק : וסס סק"ו וח' עמ"ש בהלכות : סי' קי"ל ט"ו סק"ל תמה
ומדקה נה"כ וגס דנריו בסק"ג ול"ד : וסס סקט"ו על הל"מ נר' דבגמ' פיירי
שנולמי מקום זול בדרך לפד רק שינו יודע נחיוה דרך מוליכן וכיון שהדרכים שוס סיסיכן שכל
בשינו ידוע ס"כ לשוס : וסס ס"ם קי"ל המריך הש"ך נהיתר דרכוס לית נוך
שלין שלם המוסר רק הרשב"ם כוהר לעלמו וגס דבריו יבא כעין דוחק להקל בשר חבש בתנשיל
זביעול אך בתרי שינו בשר שיובל לבדוק בשמוש ושעיסה כמ"ש נעל"ס ה' פסח מעשה בבית
מ"ש וכ"ל ושיוס עמדי על דעתי לית בה בבתי מחבת מכילת נבילה בעין ועומד במקומו וכ"מ
בנ"י סי' קמ"ו : סי' קט"ו ס"ו בקי"ח תמה ונר' העמידו בעשבים שלח רשה
כלוס שבל שלשה עשיית נשינה לח שייך לח פלוג דכ"ע ירעו שבריך שומר בשבינה וגס בנה"כ
הרוים : וסס סקי"ב תמהן להרמב"ם בדרבנן מבשלין מינו הבשר רק נעוף בשלב
ובה"נ לף בעין דשורין שבל בחבושי חלב לית ל דשורין משם קשה שלב טמא וכ"מ מדנקט עוף
בשלב ולח ושינה ושמשה דשמרי יכן דקדק הנ"י בשיי ס"ט ומ"ב למבשר הרמב"ם בהרשבש"ם
למקיל גס בשבישה ומב"ם נהגה דפוסק וס בדרבנן להחמיר וגס הרשב"ם שתק"ם מחמיר בש"ם
הנ"י : וסס בש"ך סקי"ג תמה על הרמ"א ביסוד בשיטו מתין הזבוח שברתו ופ"ב לכך
דיל שהתפשר מדעתו שלח להחמיר לנמרי כשו"ה כיון דמהר"י מק"ל בזה"ז נקט לחנשין : סי'
קמ"ז ע"ו בק"ם תמה על בנ"י וכ"ן ובדקק שתק ומעורתת דה"רן ס"ל כבי"רבי וה"נ לח נזכר
להשניעו

להביאו משום סכנה שישתנה ע"כ שונרת לתו דיקת דגם לבהמה פיטו מויק ושונרת מלתת דפסיקת לאכל חזיק דאל"כ יכתוב כי"רבי מהכא להחס וגם קו' תוס' בהמת טריפה ליכא חגם שמיטה ובקולין פ"ק מתני' מכלה כס משמע שאין חילוק נמס רק בין מדם לבהמה וכן נראוי תנן שתת חים הרעים כשרה כפי"רבי מגולים חגם נחש רק בני לכתחלם לח יפקה מאכל בליעגד אין חגם ובגי"ה מיכח ס"ם ספק שתה נחש וגם שתה ספק הטיל מרם וגם הטיל בפק נוזמן בפי הנהמה רק שבשקע נייעט הנותר למטה וקו' הט"ו משקה טיף טיף ניחא לפי"רבי במכונתין שהטיפות יורדים וגחם בזרם דהייעו בכלי תחתון מפני ירידת הטיפות המים ס בנים ונעים מתיירת לחבל בעליון המים בקום חיינו ירח וגם נחש"ו ולחב"ס יש להעמיס כך : וגם בט"ו מיינו שחכרו מפרי

בכוכה לקין חילן בהיטת דהת מן התורה הוח רק כ"ם חלי מיחת בנו בעון זה ומה"ט כר' שהשיעו הטור וס"ל שחל"ל לכתוב מקרח מלח והתירה לצורך גדול כמי ידעינן מדכתיב והנית מנזר. רק להקדים סרק למחכל כנוחרתי היטב בחלק ב"ב ב"ק דל"ת : וגם בד"ת

תמה על בעול חגם בכוכה מכח דבלוי תמהני גם התם כדי שתאבד השרה יש בעול שהוח בחרב בכוכת נפש ממילח בשר ודו רק חגם נרעת מני בניעול : סי' קי"ז בב"ך מק"ג

תמה על הרמ"ח וניחח כמ"ש הט"ו בק"ב דרוי כבחורה וזקנה ליתן לחם חבל בחתם ליינו חגם שיקפו שניעת רק בנשח ונתן ביד ומפיר"י שהביח הש"ך בלשון משמע מודה בעלמו שאינו הכרח כלל וגם הירושלמי י"ל שלקה בחזנו להבעל ממונו וקמ"ל חף שהתבון להחכיל לפועליו דברי כנודעין אלח לקח מתחלה להרווית מ"מ לח יחכר הנותר נריוות חף' שהוח תרתי לטנותח בחזנו ולפועליו : ולחתעורר על שנהגו לסמור בכלי גוים חתם נו"ח חסור בהגלה דביחגו כיון שאינו נ"י הוי נעל"פ דרבנן ומרי ומפי' בידוע שהוח כ"י חין לחוש להח שרינן להשתמש בזמן בפי' ב"ד מכ"ם סמורה : ובדברי הט"ו נפיכת קלב עמ"ב נב"ם שבת דפ"ו ובעל"ם יומח דע"ח : סי' קי"ח ע"ז בק"ג תמה על הרמ"ח ומו"ה ומויסב בנק"כ וגם תמיהתו בכק"ד וגם תמיהתו בסק"י על הת"ח : סי' קי"ח ס"ז שאינו מסמין בדברי מ"ל נמשך לעיל שהוח כמי כע"ז וביחרתי בסה"כ ב"ב מ"ח סי' רמ"ד בעניו העוכה ע"י בי נספרסיח ולדברי קבלה כדלקרי' ממנוח מפנך ולדברי נחמיה : וגם ט"ז בק"נ

תמה ומייחב בנה"כ : וגם בק"נ קמה על הכ"י שכתב ידוע דר"ו ור"ם הלכה כר"ם וכפלח וגר' מחד בפסיקות דעת רבינו מהקלמר רב משבשים בעירובין דמ"ו ליתנהו להניח כללי לף למשנה כוונתו למו לכ"ע דהת רב ליח לי' משמע שתם לשונו לף דבעלמח משמע מדפסק בפסיקות בכח מכתגרת כרב וגם רבח בנכורת פ"ק הלכה כר"ם כמוגיח דעלמח משמע מדפסק בפסיקות בר"ם ע"פי מעשה ולח טרח לומר שתם הלכה מכלל דגם הוח ס"ל כרב דליתה להני כללי שתכתגרת להו טפי הלכה כר"ם נגד ר"י הן נדבר שאין מתכוון מותר ומלאכה שאל"ל פטור ומוקמה בשבת מילי עובת הלכה כר"ם נגד ר"י הן נדבר שאין מתכוון מותר ומלאכה שאל"ל פטור ומוקמה בשבת מילי מדעת ומילום וחיכור בכולם קיי"ל כר"ם מון לתקפתי נה"ם ובשלמי שבת ר"ח ורבינו בכל מילי דשבת בהלכה כר"ם ויעשתי ומצתתי עוד שנים מקומם קיי"ל כר"ם ונם מלה ושלשים מקומות הלכה כת"ק חו חכמים דר"י וסנרית הב"י בשמ"ב חום' כשבת דל"ד כתם תיק דר"ם בוח ר"י מכוח שהוח שתם נר פלוגרי כ"כ תכבת מתם ת"ק דר"י בוח ר"ם וכן להדיח בחולין

נמלין דק"מ נוהג בעהורה התם מ"ק דר"י הוא ר"ש כדקניא בנרייתא שם ועוד נסותה ד"מ מ"ק
דר"י ר"ש וגם נסי' קס"ט כתב הב"י כלהכא ועוד סניף בהרא"ש שהביא הב"י סי' רנ"ל שסייע
להלכה בין דר"ש סבר הכי ס"ל : וגם סק"ח תמה ומייבב נ"כ וגם על דבריו
נגד סד"מ נס"קיג וס"קיו ע"ש : ועמ"ש נחלק על"ס בסמיס ד"ה נשם מין נמאנית
בצל מקרים רק לענמן : סי' ק"כ נ"כ נשם ריעב"ץ מס כלי שנור מיכא מחזיק רביעית
ומומן גוי תקנו שמחזיק רביעית נרוך טנילה נר' טעמו דנוה הוי עיקר כלי למומן כמ"ש הב"י
וש"כ משמע כלי ת"ח רביעית כמו כף קטן ס"ט טנילה ולא מצינן להקל בשום כופק רק בכלי
כלי קבול המשתמשים סיינים ובציעא סכינם מלא נ"ל סנרתו מה"ט כיון שתקנו הזמן להחזיק
רביעית נידון כצלי : וגם סק"ז תמה ומייבב נש"ך ופר"ח : סי' קכ"ב
ס"ו סולק נסק"ת וזש"ך ופר"ח מקיימים : וגם בשך סקנ"ו ג' לעיל כי"ב ע"ש
כש"ע וסנרת רבינו הב"י להכריע ולפסוק כשלש עמודי עולם הרשב"ם ורמב"ן וריב"ם ומיושב הב"י
דחיית הטור וזקיית הט"ז למלק בין פוסקים לדקות דגם נעל"ם משור לכתחלה מך הפשוט שמן
דמי' מפתם ייכם דדנכן למיסור לחורי' : סי' קכ"נ עמ"ל נהלכות על הש"ע
שמתיר כל שנשתנה טעמו וה"ב פשוט נין לענה נשתנה טעמו יעשתו והמות יפיר מפמיר והרו עכה
כלפ"ז ידע ממסקנת הש"ע ועוד שהביא הב"י מן תה"ק שהמליט כך ש"ע פסיעת בתר בתרת
סולמן וגם הרשב"ם המלים כך בפרט שהודת בהקדמתו דבריו נפלפול וצלא למו מן הש"ע :
וזש ט"ז סק"ו תמה ומייבב בש"ך כק"כ : וזש סקי"ד מנשגם על הרמ"א ומייבב
בבה"כ וגם קיסותו רס"קטו ז"ו : ובסקי"ם תמה גם בש"ך הרגיש וכיים נדין הרמנון
כ"ע מודים ומ"כ י"ל הרמ"א בשעת מיכור המכה מלא הגרסת נכונה כהש"ך וזש פשוט הרמ"א
לשטתו נסי' ק"ג מקיל בחתוי מועט גם בתבשיל : ומב בש"ך כקמ"ב על הב"י
נכ"מ לימו דקדוק דכמה אקומות תור נו בחבור הש"ע : סי' קכ"ד ס"ו סק"ג וכן
הש"ך תמהו ונר' סנרת הרמנם ס"ל לב"י מם סנר להקל ה"ל לפ' נקטנים מפני לח מלו והרמ"ם
והעיר ילעז התוספתא דק כמו דהרשב"ם מפ' הנרייתא דנקט מלו ולא עילו משום גדולים גם
לעין תוספתא כך נין מוליס נין עלליס לחשמעי' גדילים מפני מוליס וקי' הרשב"ם מקושית הש"ס
מסתנרת להו מדרנה תמוה הלשון נדולים מין קטנים לח מה נריך שידוקא דהא קתני להדיא
קטנים מין עיסין וי"ל מלא דהוי טעיון למלק קטנים במלו דוקא לכך נקט מדיבקא גדולים מין
קטנים לח לומרי דמ"ב ה"מ לפלוגי בקטנים גופא בלא מלו עושים י"ב כיון דמיכא למטעי
דנקט מלו משום רבותא דגדולים מע"כ קושטא מכי הוא ומשני משמעות הנרייתא לגמרי לח משום
בני שפחות : וגם סק"ד תמה על הב"י תירוצו להרמ"כם וכר' דקאמר ידעינן בהוא
מן המומה דלא פלגו וש"ג קבלה ומותיב מברייתא סיוה נר תוסב שקובל עליו להיות סיוד החמור
בתורה הוא שקובל שלא לעש"ו וכיון דלא מחלק בין מומה דפלגי מיירי בכל מיות דקאי על
התורה ואין לדקות דמ"ל לסרס וה מינו לגיכת פשיעת דהא כותים מקיימים כל התורה כשהכם
ומ"מ בשה שלא הוקוקו לא מהני כ"מ פ"ק דחולין : וגם סק"ט סולק על הרמ"א
ונר' כ"מ הש"ך ס' קכ"ה סק"יט התם בכלי רחב והכא קלר ס"כ הרשב"ם סולק בלשון הרמב"ם
שכתב סתם מפני נרחב וגם ו"ל הר"מ נכנס נפנר דנר : וגם ס"קטו סמיכת

הב"ע והרמב"ם טועה ולא עיין במ"ע שחייב היטב והכ"י התפסר והכריע וכן חנית ריק לבור דושית לחבן וקפן לקמן כלרך מכין חנית לחל היין ושרי לגמרי וכזריקת זב חבן לתוך כלי אינו מטמא כפי רבי שם לחל ולאי המפן שורק בידו טמא וכן חנית יין שורק בחמתו לבור נהח מיירי שפסר בשתי' ויש לפי' מתני' לתרוייהו לפשוטו בחנית ריקן ולהרמב"ם משתעי בחנית יין : ושם בגי"ך פק"ם תמה מכלן וכו' סברתו דהא מוכח בני שפחות יליד ניתו קילי מענדים ונם רב לשון עוסה יין מפ' להדיח בשתי' ופריך מברייי' קטנים מ"ע יי"כ משמע שפיי בשתי' דה"ל משמעות אין עושין לגמרי משמע ואהא משני תרגמא לבני שפחות דוקא נקט אין עושין סתם אף בשתי' וגם בי"ם גדולים עושין רק בשתי' ועבדים אף בהנאה וקטנים עכ"פ בשתי' כדרב ובלא"ה משמע לשון הברייי' הא כדאיתא והא כדאיתא וכמו בשנת קלי"ה אפי' ילדה קודם שחלבה נימול לשמנה כישראל לכנען דר"ת וכמ"ש בי"ד סי' רס"ו : ושם בקל"ל תמה דמוסר נזוק והוא מעות דמוכח דהא הכא בחנית להדיח מתיר בפי' קכ"ו וכפי' קכ"ה נקט סתם כלי ומה"ט י"ל בפעיף כ"ג פתח בחנית וסיים בקנקן משום דנקט נזוק בר נזוק שרי ובחנית נם נזוק לחול שרי : ושם סקע"ם שלא רצו הרמ"ח ובייעתו דברי מהרי"ל טעות נמור שהוא לא רצה ונם בט"ו הניחו שהתיר להדיח בקנה חלול דק במקצת כפופה כריך הפ"מ : ונפת נשמט לעיל במכלתין לי"ל בהנ"מ שמרי אבר מופר נפסח אם אין נחלוקי שבר תמוה כ' כוונתו מדלעיל דקאי בביטול עשין והנע עלמך שאין שחרים דרך לחכול רק להטח דלעצם אם נתערבו בעיסה וכיוצא בו קודם פסח אבל נתנוזי שבר במו בעין שעומד בחקומו לא מהני נטול כמש"ל בע"לם ה' פסח : כי' קכ"ה ט"ו סק"ח תמה על הרמב"ם וסרן והעלי ס"ע וכרי קו' רעזונה י"ל דריכה עיקר שפועל עשיית היין תמיד טפי ושנית תי' הר"מ נכון כיון לתורתי' שכך לפעיל נכתו ס"ל דרך נסוך ממש וגם היין היוצא נשמך על הנרוע שמטלטל בידו ומלשון הרמ"ב מינו כדאי לדחות דעיקור נסיך נשיחה בתורקה לפני ע"ז וגם בהנהנתו נכתו נמי נעי הנבהה : ושם בגי"ך סק"ח תמה מדלעיל כי' קכ"ד וכרי לתלק התם הניח מלכתו קיל מדהכא שהגביה ויצק ועוד לעיל חנית הפ"מ כמ"ל ומה שתמה מדלקמן ס"ח י"ל דנקטלשון הגמ' נכרי תרנם ומשתע מערה יכולו שהכל יוצא וקמ"ל בפיפח ישראל המערה דשרי היוצא בשתי' ואפי מערה כולו לשון ערוי ונא מיירי מן נפנים"ומשמע מינו הכרח דבקונטרס לא שכיח המעהחניות שיכיח לכל אם מניח נפנים לחיזוק צורך מסוד נם בפנימיות דלקמן סי' קכ"ו משתע להדיח בכלי ריקם שאינו טופח קיל מדהכא וכרי לפי"ו נם הרשב"ם שכתב אין נזוק אסור רק הבא לתוך י"ב האסור בהנאה לא אתי למעוטי רק בעירה גוי לתוך כלי ריקם : ושם סק"נ ניחרתי בסמוך : ושם סק"ם ייבשתי בסמוך סיי קכ"ד : סי' קכ"ו בג"ך סקי"ם סתירת הב"ע נר' דהכא נקט על יין חוק כמו בימיהם שאין מנהכין בפה"נ עד דמוגו תלת מיא כמ"ש בפ"ו דברכות ורפ"ח דשבת לכך מסתברא שאין בעוד בשה וכיון דאפק משה בעמידתו על סתם משקה בשעת שאין הברא ממוצע וגם המדבר בתרגות החוס ויין במדינת קפרים"ן ולקמן משתעי בשתם יין שלנו שעורו בשה ומ"ב להגיה כלום ונם לפ"ז פשר דבר בין הרמב"ד ותירך שבברי בשעיים אף שלמדו מכוסת תרומה וחולין ע"כ לתירך פוסקים דחיקא להו לכך התפסר הב"ע בדבריהם : ושם סקי"ג על הרמ"ח דפסק בשעים לחומה דחייב להתם לא החליט

נדינת נגד המחבר רק בסס י"ח וכן נוהגין וגם פשוט דלא ס"ל כהנמוי' מדלא הניחו ורייק בסס
י"ח כתס ייניס נו"ה והש"ך הרגיש על הכ"מ דכתב נוה"ו לינו רק בהפסד מ"כ לינו
החלטה : סי' קכ"ו ט"ו סק"כ מרחה ק"ו הרמ"א בל"מ והנה"כ מקייס :
וגס בקי"ו חולק על הרמ"א ומייצב בנה"כ וגס תמיהתו בסק"ו ונוסף עוד כל תמיהות לבניו הש"ך
בסקי"ב ו"ג ו"ל : וגס בהצה לפיי לחכרו תחו עליו וכו' לעינו הנא לפמ"ש
הרמב"ס בהלכות פ"ח עד סוף מכל מלב ועד סוף לא מכל הוי מקבע לכורת ותחתו עליו וכו'
סברתו כיון דהיכא דלא תתחוק התירא נחתן ע"מ לפי' לחסיר כהחכת לף סים עד כשנדו משום
גרי דחד הוי מקנע : וגס בש"ך סקכ"ד תחה בלשון י"א וכו' דשפיר קאמר
דסברת חלוקה אין ליקף ו"כ דרבנן ממקום ובש"ע דחורי' רק תוס' נקטו ל' מיון וכוונתס בלשון
כגון ארן בטהרותך או נכרי מנסך ייכך דומיא דטהרות לא שכיחן בזה"ז גס וסון ממש לע"ז
דמפ' להדיא כמו בימיהם וא"כ לא קבב וא"ו רק משום נחנוס לשון תוס' דים לפ' עב סתס
נגיעה ושיכוך נקט עכ"פ לשון י"א : סי' קכ"ט ט"ז סק"כ תחה על הכ"י מפי'
קכ"ח וכו' סברת הכ"י דלא קרב וא"ו בחלון יעשה הנכרי בפנים תחת החלון ועינו מביעות
תמיד בהגבהת רחבו נגד החלון משניח מרחוק בניאת ישראל ובזה יכיר היטב מרחוק יותר ממה
שיניק החיכון מעשה הפנימי מרחוק אבל בקנים שבללת קשה לפנימי בשעת מעשהו להביט תמיד
דרך נקב וגס החיכון כשיצא בסמוך ישניח ויניט : וגס סק"ל לא דק הרב ולא
עיין ועלות דמר גרסת סברתת כמי מיכא ובחלה נפשו על הרמ"א בקטורים וגס הש"ך חולק
ובמכתת יהודה מייצב היטב וזיכך חמתו וגס ע"ד הש"ך סק"כ וכ"ח ומלבד ערכה מכתת יהודה
למעיין היטב עוד י"ל לשון הרמ"א ע"ד הש"ע לסוף ימים הרגיש הגוי מ"כ ולע שהפליג במה
ימים ולא נזכר לשור עליו מינו מרתת ובתייחד עוד מיזה ימים לרבית הלילות ועשה כרצונו
ובהשריך העניו פושט טלפיו ומודיעו לכל בנמ' והרח"ם משתע' שזהה כדי ניסוך ולא ימים רבים
ובלבוש שהוסיף שנמצך שני ימים לעומתם משבחים שהביאו בחבוותמנותת ובדקת כמלפנים יבא
בלא ליקות ע"ם דבמצך יום ויומים הוי מורגש ליקת היין מכ"ם בסתירת העיט ושרוך הגוי מיט
קדם משמ"כ הש"ע שסתם דבריו לימים רבים ולא התנה כלום בנדיקות הליקות שפיר החמיר
בידע שהפליג : וגס סקע"ו חולק על הב"י בסברת עצמו שאינו הכרח ועוד דהכא
מיירי בכנר ושפיר כתבו : וגס סקכ"ח על הרמ"א מייצב בנה"כ : וגס
בסקכ"ד על הש"ע וחולק בסברתו אך גס הרמ"א לא הגיה שפיר הוא גס בומנינו לינא עובא יגרס
תקפה בומה ומהריס מכתם יינס משום שלהוטים מורו התירא בשנ"ו דרבנן ובקושטא לא כן
בכנות מובב כביאורתי לעיל בב"ב חלק ח"א והרוב אין להוטים ניין דבכית התירא ומחמירם ובפי'
קי"ע נחשך על החמור פי' שגס לכל מלס נחשב חמור משמ"כ סתס ע"ה מקילס בשוער ומחמירס
בקל כפי טעותס וכההו' דניחן גס לחמיר להו שניעת משנת : וגס סקכ"ו חולק
על רמ"א וגס סקכ"ז מייצב בנה"כ ובש"ך : וגס בש"ך סקכ"ו לא כב"י ולמ
ולשון החריך כשאין מכניק מותר אפי' אין בנעלות משמע טפי בשפסיק מסור בכל ענין :
וגס בקכ"ח חמה על העור וב"ע והניח בש"ע שפיר קאמר שהמעשן בגמ' נכוניס דבפי הש"ע
דהתס נקט לינא דפתחו לגס ממנח שמוניס שחטוניס מכל ברגיס להטמין אפי'
בנבי

רוב נכבי נויס שרי דהוא קרוב לודאי דכתם נגב פיכו ליין רק לנגוב ממון ומ"מ נקט הש"ע לשון
ספק כיון דליכא ריעותא כפי' הגה עכ"פ על ספק הרגיל כזה סמכינן נדרבנן : סי'
ק"ל ט"ו סק"ו הכ"י לא נאת לזה שפיר נאת ולא נקט יכאת נבנדתו : סי' קל"א
ט"ו כק"ח תמה על הד"מ ומייבב בנה"כ ונס תמיהתו בפק"ו : ונס בס"ך סק"ג וסק"ה
על הש"ע ולרבינו הכ"י כדאי להכריע כשטת הטור ע"פ תום' והרא"ש : ונס הגה
בסוף מותר בכל ענין ויש לסמוך להנאה והש"ך הכ"ת גס לשתיי' והעיקר שדעת רמ"א נמי כהב"ח
וכנעה"ת בפרט היכא שאין חשש הנאה וחליפין כמ"ש הש"ך וגס רבוי הוצאה להכשירו אך גלפ"ה
דברי הש"ך משנה שלי"ב דהא נסי' קכ"ג מסיק הרמ"א לדינא שרי בהנאה לפ כתם יינם רק
לשון וטוב להחמיר לינו מיוב מ"ש מה זאת הכא אים לסמוך להנאה ע"כ כוונתו גס הרוצה
להחמיר בזה מצי לסמוך ומה שכתב הש"ך שלא ראו דברי מהרי"ל סי' קכ"ר מלדנה הס ראו ולא
הוא שכתב על קלקול חותם אים לדמות להיתר מגע ע"י ד"ת אם היינו רואים ינגע בד"ת אבל
זה ספק נוגע ממש מ"מ תלינן מטעם לחר ע"ב : סי' קל"ב ט"ו סק"ג מדאה הב"י
וסוף נראה כמ"ש הכה"כ וגס על סק"ו : ונס בס"ך הקשה על הש"ע בסק"ו גר'
דהש"ע קשה לשטת פסיקא מן הכתם הנע"ב חותו נכלו וה"ב מי דרמת למנת דישרמל שהות
חותו ה"ב לא נריכא דרמת למנת דנוי מן הכתם הגוי חותו ופריך בתירת קנית עוד ליכא
מנהנ וכדמטי לתרעיתא שמנהנ ומשני דמנח בתרעא פעמים שמכניד עליו ומניחו : סי'
קל"ג ט"ו סק"ב על הב"י גר' דרבינו לא נאת לדחוק נתום' רק כוונתם כפשוטו כמ"ש מהרש"ל
בעומק משוש חטיטת כלב ועיקר כוונתם שאין זורעין מין חשש לחפירה רק עכ"פ יקחו
לנהל וה"ש שאין חוטטין ליקח לנהל : תך דברי תום' תמוהים כמ"ש מההש"ל דנסקל
וערוכה ת"כ קנרות וגר' דס"ל לתום' הת דתמורת כל הנקנרים לא יפרנו סיהנה נאפר וקיי"ל
נקדשים לאר שנעשה מלותו כמו נדש נמכר לנהל וערוכה ילוף נ"ש כפרה מקדשים לף לדאתר
עריפה נמי חשוב דולי קרא כמ"ש תום' נקדושין דנ"ו עכ"פ ליכו לחשוב הנקנרים עפרת נעלמת
רק לפרן דלא נעשה מניתן להקנב וכ"מ נהרמב"ם וגס נסנרת דלאו כ"ע דיכת נמירי ויקחו
לאר שנעשה עפר לע"כ דמותרין לנהל חומרת דיי"כ לתת דע"ו וכמו לפר לשרה לעולם לשוב לחשוב
כדמסיק שם והא דפריך מנשר המת ומורלה משום דמשמעות סתם מותרין מיד קודם
שנעשה עפר דומיא דטהורין מיד : ונס סק"ו מייבב בנה"כ . סי'
קל"ד ט"ו סק"ח על הש"ע מדאה נה"כ : ונס בס"ך סק"ט ומני חוכך נר' כתימת הרמ"א
משמע כה"נ נלא חוכך דנכ"מ שכתב רמ"א דוקא נהפסד נשנע ע"י ד"ת ונלא נכוונה לליכא
נטול מנל הכא נקט נטל נשנים ולא הזכיר נהפסד משום ניטול הוי כמלן לליתה : סי'
קל"ה ט"ו סק"ט מדאה דנרי הב"י וחיכו כלום מלרנה נדל"נ קנקנים נעניו וב"ל קנקנים
יב"ח וכסוגיא לאת קנקנים וגולפי חטוח מן קנקן לאר וכערוך גלפ' פי' קנקנים כלים וגולפי
סנית ועכ"פ לתום' דמשמע להו נאבטי שנוכר יב"ח לא סגי בערוי וכתבו שאין כלי שלא ניתר
בערוי שפיר הקשה הב"י דגולפי לא סגי בערוי והמרג"א הרגיש ונעלם מן הט"ו וגס נעלם
ממהרש"ל שקדמוהו הב"י וגר' לייש כוונת תום' שידעו גולפי דרך חניכת יב"ח כשלא עירה רק
כיון דל"ק לאר שניהם ה"ל למכלל נאד הכי גולפי ואבטי יב"ח שלא משמע להו לחנטי שאיכו כלי

דוקא יב"ח וגולפי כמו כל הכלים ערוי רק ניב"ח ל"ל ערוי : ומס נז"ך סק"כד ול"נ
עמז"ל בהלכות סי' קל"ג : סי' קנ"ז ט"ז סק"ח על הנ"י ולא דק בר' דיפיר דק דמפי'
רנון כיסת וללוחית שהם כלי שתיי' אין רגילים לשהות מע"ע וה"ם מן הסתם היינו לסתר משום
מכנים לקיום רק בידוע שנשתהה מעל"ע וכן קתונת דומיא דילהו : ומס סק"ו תמה על
רמ"א ומייצב נכה"כ ועיר י"ל להא לית התנים לעיל דק בשם י"ח וכן מוכוין : מס נז"ך
סק"ט מסור דרך קנע ויציון עד הגמ' ומיהנו מלא סתימת הטיר והב"ע דשרי לגמרי ומדכתב
בגמ' נמי סתם דשרי למרמי שכרת פיר"י דמנטל טעמו ומסיק לף דטעה ורמו תמרת תקרפי
בעינית היא ולא חיים למגור וה"כ טעות בלימוד הנ"ך : סי' קל"ח ט"ז סק"ה תמה
על הנ"י וזיהו כלום דאין לילף מהא דפילי כיון שסתומים בנעורת ע"כ צריך מהא דקטרי :
ומס נז"ך סק"ל על הנ"י לגב חורפי' לית עיין לשונו תמוה מה ענין חורפי' רקי שסיר נסברו
ועוד י"ל כוונתו על חרס וגס נסק"ת דהרשב"ם כר"י והמעיין בב"י שסריך ידע שכתוב
לפניו כך : סי' קל"ט ט"ו סק"ה תמה על הפרישה ושפיר משרש נדיוק לשון הטוך
כל מיני מאכל בשר שאינם ושלוחת למה ציוה לשון המשנה ייכות שאינם ושלוחת אלא דהוה נמי
דייק לשון כל שכיוצא בו קרב המ"ל כל שהוא קרב בלשון הסכוק כל לוכל אלא משר יקריבו ממנו
מע"כ לחורת כל היוצא מה שנקרא נשר ולכך לית נקט בשר רק כל כיוצא בו למכנל גם כל
מין בשר : ומס נז"ך סק"ט על הנ"י בפי' הטור גר' כוונתו דנתנום נקטו
בלשון נהבי ניחא ולא תפסו נקושיא ממה שאין הכרח ד"ל מגב שלא עדיף כעין פנים מבעל
מום ולא נעי לשנוי דכ"ע כרב שמ"ב כעין פנים כיון דנסמוך פליג ר"י ורב ורמי הלכה כר"י
וחזרת נמי תלוכתו בסק"ו על הנ"י : ומס סק"ז תמה על הש"ע ונר' ד"ל הא דלקמן
מהני משכנו נהגיע זמנו ולא פדה ובאין שכתב כיכה לעצמו משום משכנו סתם לא מהני כבה
ממילא אבל מכירה מהני בכל ענין וכן נט"ז גם : סי' קמ"ח ט"ז סק"ה תמה על
הנ"י ולא דייק בלשונו הגא זלא הרגיש שכתב כמי ימים וגנעות לא נוכרו לאיסור הא להדיא
תמרי מתסת לרגות ימים וגנעות אלא ההו לעוברים אבל לעשות לא נזכר וכן בדרקון דייק
שאינו נוכר להיות מתקדא וה לאיסור דהיינו טיון שכתוב אלא וזב וכסף נמרוס דוקא בכפיר"י :
ומס סקי"ב תמה ו"ל בשעת חבור הש"ע מסתברא לי' כהמולקים וכר"ת נתום דוקא תמה ולבנה
וכולבנים : ומס סקי"ג תמה וניחא כמ"ש הש"ך סק"ל דוקא י"ב מולות יפד אבל תמה ולבנה
יכולבנים גם לאוד לאסור : ומס נז"ך סק"ו סתירת הש"ע נר' ד"ל הכא במתכת שאין
רגילות לעבר מאלו מוכח טפי שעבר בכוונה ודומיא דריחא שברי נלמים תוך שברי נחשת ולקמן
בסל עץ ועייל כמו שמזלק הנ"י בעבר קטן גם ה"נ שברי אלילם שבר אין מלילם מסתמא אין
עובדים ולקמן כוונתו מלילם הנשבר כולו לפניו : ומס סק"ח קושיתו עמ"ש בא"ג וגם לעיל
בהלכות : ומס סק"ז תמה ומדתב הנ"י ורמ"א ומסתברא כרבריהם לאם כוונת תום'
נעוזה הא הרמ"א מניח לא תעזון לאו דוקא נוף שלם ומיהו מניח אין בה"ג ומיהו ה"ל לתום'
להביא נמי לא תעזון אע"כ שהמחירים ידעו כהרמ"א רק שהכרו נורא מלא לנהו נמי נעבד
ומ"ל לפי שאסור אין הפסוק לא יהי' לך לף להתדבק מיהו נעבד אין מיזוק כמ"ש הנ"י דאם גם
אתה נעבד פשיטא לאסור ולשון הנ"י משמע שיהא שאינו מוכרח וכוונת הירושלמי וש"ע בידוע
שלא

שלא כאבד מעולם ליכא דמחמיר וכוונת הרמ"ל לפי פלוגו עכצ"ו נקט משום חמה ושבנה
לספנרה רמזונה מותרים ותום' שהתירו במניח מעצמו כוונתם הוא המלך בנירת לדם ציב קנם
חם כותב נלע כייר מחותם ומשום פסידא ברי בתוספ' דרבנן בדוכתי טובא וביון שאינו כאבד
מינו רחוריית : וסם סק"ב חולק דמשמע בתום' ומרדכי שאין חילוק בדרקון
לגון מצמע מודה שאינו הכרח דהא המ"ל בלרי הי' נוף שלם נחותמו רק כיון דלא שביח נקט
שבי דרקון מן הסתם שלם שאין דרך לחתוס רחם כחב לנד ונם עיקר היכר דרקון ניכן בין
פרקיו כדאמר בדמ"ג וה"ם דצריך חצלת עפי פי' בשלם ונם מחני' נורת דרקון ידוע בשלישות גופו
שאין רגיל לנייר רחם נחב מלחת דספיקא ואחרינן נוף שלם כמי חצלת : כי' קמ"ב ט"ז סק"ב
וסק"ד וס"קו וס"קח ט"י הכל מיוסד ע"פ הנה"ב ונם הש"ך כאן ועוד לקמן :
ושם סק"ים על הנ"י בד"ה ובקושטא כיון דסתם לאיסור בס"ע מנרתו אפי' בטילה כדאיפרש דלא
נרע מכוי אבן עב"פ תמוה למה תביא בגד"ה דהא הטור אסיק לאיסור אך כיון דלא הזכיר הטור
הרא"ש כדרכו קס"ד אלו ירע שהוא דעת הרשב"ם היו פוסק כך ומ"מ בס"ע לא בחלה נפשו להקל:
ושם בש"ך סק"ב ניחלתי בחלק על"ם פסחים שם : ושם סק"י החריך לדחות
דברי הנ"י וכר' דשפיר קאמר הטיר והנ"י ומה שבקשה מחמן י"ל כמ"ש בטלחי ביפה ע"ו מחים
ובדיל מיכה משפ"ב בהקדם ע"פ בפיעת חמן דלא מחים ולא כדיל ונזרו שבי משום דעיקר ואת
דנחלת וחפר מדרבנן דתדחוריית חזקת בעין והא דפי"כי משום לא ידבק פי' משום חומר ע"ו
נזרו לאחר שנשרף מלבד נחלת דהקדם מדחורי' מועלין דבמובח זהרים נחלי אם ונריכן לאם וכל
הקדם יליף מינה ולפ"ז נם זאת לאחר שנעשה מנותו אין מועלין והא דחנן חפר הקרם לעילם
שאור מוקמינן בפ"ב דפסחים ובלחי תמורה בעניו שלא מעל עוד ע"פ חו נתה"ד דאיכא נוכ"כ
ושמו שלא יפור כדמסיק שם ולכך תי' הנ"י בנחלת שלו שאינו רק לכתחלה מדרבנן אבל בחורי'
אין לאסור וכאיון לא מאים אף בדיעבד נזרו נם מוזה קו' הט"ו סק"כ מנמ' דנינה דבע"ז
נזרו בנחלת להסם משום חופר ע"י נזרו ודייקו לגיור בנחלת ולא בשלהבת שאין ממשות בתרחק
נזרת לא ידבק ואוזה נמי קו' הש"ך דה"ל לפרוך מדיוק שאין הכרח בלשון הברייתא בדיעבד רק
בדייקת דהכא דקתני להדיא לפה כו ועוד דבחלת ע"י דרבנן והקדם לחורי' וב"כ דקתני לאסור
מדרבנן כמו בפסחים ד"כו מעילה ליכא אבל לאסורא ליכא פי' מדרבנן כדאוכא בחום' שם ונם
בשלחי תמורה טהורין ואסורין מוכח כפירוי לכתחלה ולא יצאו ממעילה ואסורין נם בפי"ב ניחא
שם ובוכתי טובא ולא תקשי לדבריהם ד"מ לשנוי דרבנן לא נזרו בשלהבת משא"כ הקדם לחורי'
דע"כף רוב הקדשות במקדם ולא וזרו שבות במקדם רק היכא דאיכא קנת טעם כמ"ש במה"כ
חלק על"ם שנת דמ"ב ומה"ב ב"ב שלא הרבו בנזרות כלל במקדם משום דכקניס וריון דלא
כמ"הרשא ע"ם חלא נחלת בעשת כ"מ פים' שם דף קכ"ג לכך משני עליה כיון רצא בדיל
מינה נזרו ואין הנה דברי הרמ"ה הכא בחלל אסור כמ"ש בתוספתא חון מעני לשרה משום חומר
ע"י נזרו ובניח הנ"י בקושי והנע עצמך לדברי הש"ך דנחלת וחפרו אסור כתוך למה קתני
בתוספתא אפה נכל אסורי הנאה ברי חון מלשרה דאינו ברי רק בנשרפין אבל בקניסם אפרן
אסור כמו ע"י ולרבינו ה"כי דאיקא לי' שיהא וכל נרע ושתם נמ' עליה מתוספתא :
ושם ס"קלח תמה והניח וכר' היטב כדק לאד דבינו ה"כי דהא הטור לאו מינו רק טעם רחזון

ולמה העלים מעיקר טעם שני נשנם אם התלוי קודם הדבה למרקן לא שייך שנעשה לגוי מרקן
ושייך טעם שני ס"פ כ"ש שניהם יבדקו דנכ טעם דתלוין גזיון לתלוי שיעשהו גוי למרקן רק
שהשיב ר"ג לחת שהן שתים דנקישטע מעשה שהי' כך אבל לדרן ח"כ לטעם שני דהת נמצתין
לפניה דרך ערמי היכה נעלה נכך כדלקמן סי' קמ"ו ס"ו לכך מתייך הוזלן בע"א מיד פסוק
זה על הרמתן לסורת שהוא נמי גזיון ומיידך נקט אם לתלוי קודם : סי' קמ"ג
ס"ו סק"ד תמה ואינו כלום שהכריעו כרש"י והרמב"ם ורוב פוסקים וחף דתוס' הקשו על פי"רש
שערין תירוצים לא ננעלו וגם נדבריהו לעיל שם ייצחתי היטב וגם קלופים ודיו שהם עיקר
תשמיש דתם מחזי כתשמיש ממש וגם שלא כתב רק יש מתמידם : וגם בס"ך
סק"ד תמה שהוא גמ' ערוכה למה כתב מן הכלבו והוא תמוה לדרכה לסכרתי פלוג הירושלמי
ומסתברת לה"ריף כוותי' לכך נריך להגיה בין הכלבו פוסק לאחרון שתפס כגמ' דיקן וככב
הפוסקים שהביא כאן וגם מלבי הרוקח כל דבריו דחוקים ובהיטע דתקשי לר' מנא קו' ה"שם משמצי
ע"ו לכ"ע אינו לפור עד שתעכב לע"כ בין דר' מנא ידע דשרי מדינא ולכך לא נקט שתם ר'
מנא לפור והמריך בגמון לא מסברתא דלא לפור כלומר שים לפקיד מדדבנן שלא ישתמ בשכר
בגין ע"ו ולכך נקט כיפה להורת שפי' כיפה יש לחבור מה"ט אבל ר"ת עצמו מצתעי בע"ז עצמה
רק דלא מסתברת לי' לחבור מה"ט כדברי הס"ך בסוף ומדדבה הירושלמי לא פליג ודבריהו
מוכרחים בשתם ירושלמי שם בוף הלכה ה' עבר ומכר מיני תקרובת מותר ופשט מהת דר"ת
נכה מותר וע"כ גם בשכר תקרובת משמש ויפור רק דקיימינן כר"ת דלית לי' להלי מסברת
(ודברי הס"ך כ"ז שהכיפה קיים הם מיותרים ובהיטע שתין חילוק בשך הזמן לתמהה לטו שכרו
קרן קיימת ולהדיא בפי' הביאור בפשיטות חייב כל הדא כפתם שמשמ מן גירס בנין הכיפה וזה
הלשון כל הדא מירנל נכך) וגם בפשיטות הרי"ף לפשתו דפוסק ע"ז נכרי לפור מיד שכרו לפור
כדמוקי בגמ' תו' ר' ירמיה אינו רק לחיידך מ"ד וגם הרמ"בם פוסק כך ואינו כותב רק בכיפה
שכרו מותר ולא בע"ז עצמה ע"ש : סי' קמ"ד ע"ז סק"ג תימה על הש"ע ויש לחלק
דהתם בפתם ייבם זהכת בע"ז וי"ג ממש ומודה כמי קוה"ך בפ"קג וגם מה שתמה בפ"קד
בקושטע ה"כי הביא לעיל שם לשון ר' ירוחם לדידי לפורים משום קנם בפרעו קודם שמכרו משמ"כ
נמכרו תחלה ע"ש : סי' קמ"ה ע"ן סק"כ על הכ"י בכ"מ וכו' דשפיר קאמר שתם לכני
הר שבלבלו מחליהן מינם נעקרים לגמרי רק נהנהת לדם משמ"כ תניאת גל תוק עוקר לגמרי:
וגם סק"ג התריך ותמה ובנה"כ מדחק כל דבריו : סי' קמ"ו ע"ז סק"ח התריך והכי
הוכיח נסיב ע"ש : וגם בל"מ מכרה ומשכנה על ה"כי התם לא ידעי' ולעת
ה"כי מכרה לישראל ודאי בטלה : סי' קמ"ו ע"ו סק"כ תמה ומרחה דברי רבינו הר"מ
ומשכנו וכו' משה שפיר קאמר שלא למחוק נרשת יפינה מדרבה משתמטתי' מקרא מלא ניפתח לת
מצר ורוניך כמוש תלהיך לוחו תירש ס"כ נמי מחוק ולא משתמע תנא כתלמוד ומדרשים לומר
שלא יפה ליבר הלא תמרו מנוח ע"ה הי' פשיטא דלא שתקו מיפתח שלא ידעי כמ"ש הלבוש
דרך לנכות ואין נדאיתו לכלום שכל עכ"ום יודע שישראל אינו מחשיב ע"ו שלו ואולי כיון דקרו
לי' אלהא דאלהייהו כמ"ש נתשב נכלל אלהיהן ואינו ממעט כלום ואם יחשוב תועה ס' שאינו
מאמין רק בע"ז שלו משמ"ש נהנאתו שתם אלהים כך וכן להדיא בהעתית ל"כ: נפרעה נכה
שמר

שמר מלבים וכוונתו על ע"ז ע"ב ולפ"ד דמהרי' בע"ז ד"ל קס"ד כ"ע מביקי נה המס היכו מכריו ליעשלל לחזר רק סתם רוב עכו"ם ועוד נקוסטא דהי להאי סברת מה"ט שלין העכו"ם שועה כ"כ ודברי רמ"ח ולכוב קיימים היטב : סי' קמ"ח נע"ך בק"ה תשה על תמיהת הכ"י ורניכו שפיר תמה ע"כפ ה"ל לפרושי כמו נקמ' ניכול למכדי כלאחר יד נריך לעשות : והשלכת ביום הכיפר נרגה סוף הסי' מקבלים דורן שמוסר בס"ה ונם שולחים מפי היכת דליכא מיבה כלל ונעל נפשיטות כמ"ש נהנה : ושם בק"ו דחק בלשון ושמת ומיבו שמת חלת פשיטא כך כמו חלוק תלתה ונם לשוכו וכן משמע קצת נפי"רש מיבו חלת להדיח פי"רש כך נמתני' שם ונס הס"ו בק"ו /בר זה לח הניח בנ"י למתיטתי' שהניחו בנד"ה ונם שפיים דבר זה נכון לח יתכן בפשט הנמ' : כי' קנ"ח ע"ך בק"ו לפ"ד הרב סותרים דברי הר"מם ונר' דיב לחלק בלשונם בנמן משנו חסור נכל ענין מדרבנן חלת בנותן משלהם חלת נזרו כ"כ רק לוקמה מדיעת דוקח בעברי רבהרת ובמכירה בפרת המקיל דהוי כשלהם כיון שנותן מעות ויכול לקנות במק"ח והמפיר ס"ל דהוי כמו משלו דמפירו רבנן ועוד בשנת הניח הר"מם לשון תום' לדקותם וחלת לנפשי' ע"ש : ושם בק"ח תמה על הרמ"ח ודחק נפשי' והמעיין יבחין שנם בווכת מל"י קיכו רק נומן הבית וביד ישרחל תקופה מ"כ למה יתכוין הרמ"ח מה שיכו כ"מ בלל חלת דשפיר קחמר להחמיר בנדות לכ"ע שחין יכול להחתין השעוה לעשותו ביום טיב ודחל כידחי לעשות ביום שלפניו : כי' קנ"ב ט"ו בק"ב תמה ומייבב בנה"כ ונם לסברתו שם בחזל ומנה שרינן משום טיבה מודה תמיהתו בסק"ח על הדרישה זלח קרב ז"ל וקרח לך בכעורה היכו משום דמודה רק כופ' לכריתת נרית חין סברת להתיר משום טיבה לחמיר בטפי מדחורי' : כי' קנ"ב ט"ו בק"ב מדמה דברי רבינו הרמ"ח וכת"ב בנה"כ שחין רבריו נכוכים ומפרש מילן דהתם פי"רש שכי חמים דקדוכים מנוים יחד ומעכ"ם דילהו היכו רחי' שהיו מגועלים בתועבת כ"מ בפ"ב דע"ז ופ"ו דחולין משח"כ עמים ומיבנו וכ"מ ה"רן בפ"ב : כי' קנ"ד ט"ו בק"ח תמה ומייבב בנה"כ ושם בפ"ך תמה חלת נוכר בשם פוסק ונר' בפשיטות סתם מיילדת מומחת שחין מ ושרין נשים לחיכה בקיאה לכך ח"ב לפ" בברייתא משח"כ לפוחת הרבה כמפרש"י לבינונים ונם הירושלמי פי' שח"כ תרתי בית ישרחל ונם לחברות עומדת ע"ג ובהנקה דליכא מומחת נריך תרתי ולכך כשהרו בלבוסם נריעת בינה לבינה לח הזכירו בית ישרחל משום דכולל חפי' מומחת סגי בחדא ובסיפא נקט תרתי משום חיכה מומחת דומיא דהנקה ונם הירושלמי סיבר הח דרופח לוחן שרי ומ"ב בנית ישרחל רק חלת יהי' ביחיד וכתמת כך דהח לסור לייחד לכל בחינומחה ובהנקה נריך תרתי : סי' ק"כ בשך סק"ו על הל"מ נר' דשפיר דייק שנתן טעם שחין מכירין משמע חפי' נוזרו לבנוב כעב"ם כיון שחין מכירין וב"י משמע בכל ענין לסור : סי' ק"כ בט"ז דוקה הכ"י ומייבב בנה"כ : תם וכלם עניעת דמחרים . בעזר המחיר לשרן ולדרים : זה דבר השמוה במכלתין : ד"ל ע"כ שחני חנתת דטיעי דלח קביעת כר' לפי"רש שעושין בשם ע"ז מה היתר בלח קביע-חלת ב"ל המקבל כנר כך ומכי כיון דלח קביע בכל שנה מוכחת מלתת שלח בשם ע"ז רק בשמחה בעלמת ולכך בחיזה טעם לפעמים מכטלין וכן בכל הזה תכורת לף שחעמידין חילן הוח נמי בשמחה כמו שעושים

שעושים הכינים בבית ההלמות וגם בבתים מלקחה לכך אין חשש בטילת הכלי המעמידם אילן
לכבוד נ"ב שלהם ביום מיוחד אינו לע"ז רק לחיזוק בלבד וחיזוק זה נמוכה מבוטלים
בכל התומכיות וכמה פעמים שאין עושין אלא קבלי לא נה רק לשתה וגם טוכת בלשון הגמ'
קנוטין תדירת כולי שתת פלחי להו וכחלו ליכא פולחן כלל רק לאכול ולשתות : ד"ט
שכירות לא קניא וכן משיק תום' פ"ל דב"מ לא קניא רק בחוכחה ע"ב ותמהני על הרמ"ם ושור
וע"ע מ"ש סי' קל"ט ממקו שכירות קניא וגם הכי כתב משמע בניטין למה נקט משמע הא
להדיא בשכ"מ לקני לה לוכחת ובל"ל שאינו הכרח די"ל שעשה בקנין חוקה דקרקע בקניא בחוקה
עדיף משכירות ממש ונם דרב יוסף גם לישנא מקום פ' עם חוקה כדינו וגם דע"ט
בדרבא נמי הכי ושפיר נור הכא אעו שחלה ושכירות כמוך לשנת בלא דרכי קנין לכך לא קניא
כיון שיכול לחזור בו כמ"ש בפ"מ סי' ס"ו ומ"ש י"ל כוונת הרמב"ם דנע שכירות בקנין ממש
וטעמו י"ל דהוקשה לו קו' תום' בב"מ שם ודחיקא לי' תירוצם דוקא בחוכחה דמ"ש קניא ניחא
בעלמא במה מצינו חלא כ"ל החם בשכירות בקנין ממש לך הוס' לשטחם כלל שאין לילף מחוכחה
כמש"ל במה"ב עלי"ם בכחים ד"מ ע"ב ולדידהו י"ל דב ייבף לניטין ס"ל כר"י קנין פירות בקנין
הגוף לכך שכירות קניא דהוי ממכר ליומא ורבא דפסק כ"נמות דל"ז כר"ל ומ"מ מוקי הא דל"ה
בחוכחה מקום מלינה דל"ה מצינו חפי' בגר כר"י חבל ב"ב שם הוא מצינו ד"ספל בניטין ד"עם
כ"ל שפיר הקשו תום' וב"ל דוקא בחוכחה דנלי קרא : ל"בט כחוכחה כרוי' ובניטין
פי"רבי כחוכחה כרוי' כמין נף מגרוף משמע מלא מגרוף של עבד הנקרא ובניטין ובערוך הביאו
בערך כמון הנוכר בפי' דתרומת זע"ש לקמן ד"כו ותולי קנת ט"ב בפי"רבי כמין ג"ל כמון לך
שנוי יש בלשונות לעז והעיקר קנת וכמון אחד רק זה שחור וזה לבן : דף ל' פי
תלחה כמלן כהחי תנת המהני שומר פחחים בכל גלוי וכו' לפמ"ש העור מן הרשב"ל במקום שלא
ניכר ליחה בחון אחי' מנוקעת אין גלוי לפיכך פי תלחה חין גלוי ע"ש דהיינו דהוקשה לו פי'
הגמ' לכך מפ' דיקא בלא ניכר בחון מלחת דלא שכיח מני למסוך בגילה על שומר פחחים :
דל"ת שכרת דחרמלה עמ"ל בח"ם לבעל נפש נזמנו מערבים רגלי ענליס גם כלבים וחחולים
ורגלי סוסים וזה המלנתי שהיה שגם חוחת ושעמת בעל בלא כרגע כלל וגם ע"ל שהם
מחזיקים כיחושים שלי"ת שגיס וכד"ם לקמן עכנר מקום ופי"רבי שלי"ת לחסור ותום' ס"ל מדחסר לותם
וים לפי ע' לפי"רבי מדפלינ רבח על דב שנת שהות רנו כ"מ תום' דיחת ל"ק ע"כ דלא ס"ל
הוכחתו מדחנטריך למחור דהח י"ל קיון דהברת עולה ע"ם מלכים צריך לחסור ולחום'
מדחסרה כלל דהיינו דלא בלוע חפרה תורה דהברת ושמת ומספקת לי' כיון דהברת חשוב מחל
לף דמחת מינו חשוב עכ"פ מינו פוגם וחשב רנלי כבלות שומן נשכר נטל"פ ולף בימיהם עזו
כמי משעורים וכשות כדילן ושמרו מפני מה פסרו שכר ולא נקטו מהני טעמי בשגם ידעו
לערב : ל"ה ע"ב תחסר נהנחה קשיח סונית דעלמח לשון קשיח יש תירון וכרוב
מקומת תי' חשום רק לא ניחא למסדר הש"ם ובחיזה מקומן שינו בישתי היטב וגם ה"כ
י"ל לר"ח שמעמידין בשומן חפוחים ושכר לכך לא החמירו כ"כ לחסיר בהנחה בספק דרבנן כמש ייגס מינו
בהנחה רק בגזרת י"ב ורבנ"י בשרף ערלה נמי ספק הרגיל לך יש נמי בשרף עלין ושתניו י"ל

כרי"ו דוקא כגים לכך לא השמיטו כ"כ : דס"ג ע"כ שכתו לשנור פי"רשי לשפיך
כיין תמהני בפ"ב דנ"כ דקאי לרי"ו מבה"מ שצטל מלתא לגת שכיח והכא ידעי מי פפי יבור הכה
ועו שפ"ב לשבור רק יפתח המגופה לו יעשה נקב ומיד יסגך ונר' דמשכחת טובא בימיהם שברי
חלם שניהך יין ישראל ושינו משלם לו הרך לשה"י וכרי שלא יפסיד חביותיו שצריך להגעיל כל
נפך בפ"ע מפני הכליע שניהם שע"מ נעין : דס"ה ע"ב כגון חומץ על גריסן
תמהני ככר מפ' בריתא מעשה דגרוגרת וכר' בפ"מ פריך זה הכלל לתתויי מאי והכא לא פריך
משום דמתני' נופא מפ' כגון חומץ תיכת כגון כיוצא בו כמו חלב ביין וצומן בדבש ומילי טובא
ובה"ג בנגעים ע"ש כל המטמא מדרס כו' פי' הר"ם והר"ב בגד שתין גע"ג ומתני' מפ' כגון
קלע ספיכה ע"ש : דס"ו ע"ב הרמוי לגר תמהני תגלן דהא צריך לנופה ונר'
דדבש משמעות דבעי רחוי לאפול ועוד גר' יתורת דהמ"ל לגר מתגכה או מכור לנכרי מה ל"ל
ונכלה רק להורת כך : תום' ד"ה מכגד מוקי חד בריי ממה מהרש"ל ויש להתלין
קושיתם דה"ל להניח הכא בפייתא דלקמן ותירגו דעדיף האי בריי להיות בטל"פ אך תמהני
אכתי מגלן לר"מ פונם בעין דלמא כוונתו פגם כלי וכ"ל מדאמרים אחד כט לשבח ואחד כ"ע לפגם
ה"ל לפרושי כמי דקאי פגם כלי אך בקונטרס כיון דילוף מגע"ג התם פגם כלי מגלן פגם בעין
וכר' לע"מ תוכ' פסחים דמ"ד מגלן לר"ע טעם פציקר בנזיר מגע"ג דהא נזיר קל ותירגו דכל
הכלים גוה להגעיל לף כלי יין בשגיל נזירם ע"ם ומ"כ גם לר"מ דמודה שלא שמרה רק כ"י מ"ם
בגם פורתא עכ"פ סגרת גו דכל הכלים הגעילו אפי' שידעו שלא בלעו אותו יום בתגיל מוצף
רק במלגמא ורטיי פגם בעין ועיקר הטבר פי' בשה"ע הסיך אסגר כלים כ"י במלאכת מדין
שלא מן השבי שהיו עמהם וסניר ידעו בהם : דס"ח חגת לא ידע תמהני הסיך
שיך קנטור ומפקיעין כדר' חגת ור' יוחנן ונר' דאכתי תמהני מגלן להוכיח במסקנת מנפל תרומה
אתלם התסור לכ"ע דקוח בעיפה י"ל כדר"ח אבל בגריסן י"ל כדעולא בגוון והתיח השביח
מעקרת ונ"ל דאם כדר"ח ה"ל לאסור גם במולין תחלה ועולא בסגר דוקא בהשגיח מעקרת מהני
סברת ר"י ולא בפגם מעקרת ומתוקן קו' תום' למה תחלה בתיקו ואח"כ פשט דיל בני ה"מ
כ"ל בעולא ואין לפשיט רק מסרי הש"ם וגם תירוגם לא קרב זה"ו הלא פשט כולם רק מיתני
לר"ל וניפרתי לקמן בגוה גם היטב : ע"ב ד"ה ההוא וזם אי יומים המ"ל
מעל"ע רק לשבח דקאי בעכד : דע"ב ע"ב ד"ה אמר רב שצת דבתרת תמהני
פרכה קודם מתני וכבת הלכה בקמאי וכה"ג בתב שפיר מד ווטרת בתרת מצוק שהוק בימי
דגת שהוק וכי' ל"ב דגו דרבגן וכר' דל"ל בתום' גלבו רב שצת שהוק בתרת כ"אבל ל"גם פפ"ב
דבדבות ובתלק ב-תום תום' כמי שצת תתת שיגת : דע"ג ד"ה יין דבתם מים ליכא
לימור כוונתם דוקא יין שבניתם היו מגבבים כמ"ם ישתו יין בפיכסולא בתם מים שבנית תלא
בידיע דהיינו שלוקחים מן הכומר מעט בכלי להות עליהם ולא לשתות : ע"ב ד"ה
אבל כפירת פי' הרוב ליתה לפתינו רק בתם תום' מוכת כך והכת לין הוכחה כ"כ דים כמה
פעמים על דבר אחר : דע"ד ע"ב דלא מצוחת בה"ג כר' רב לשטתו דלעיל הלכה
כרשב"ג שבית בחגות ולא יין ניין דח"ב ליכת הפסד דמעט יין בפילי בטל בשאיט : וצם
בה"רלם פי' כ"ם ול"ל דאתית כרי"ו דח"כ מה פריך לר' יוחנן תמהני בקונטרס מגלן להקשות ונר'

בגרת תום' דע"כ ס"ל לגמ' קתני מתני' דלא כר"י דהא קיי"ל הלכה כמתם מצנה נפרע רבי יוחנן מרת דמאעתא והוא פסק דלא כר"י בכל מוסרין נם מ"מ נטל כרגנן : דע"ה ע"ב ד"ה מיס חידוש הוא תמהני אמ"כ לכך רק נזה"כ הוא וכו' כוונתם מ"כ נילף טומאה ממדין וכ"ל מחידוש לא נילף דבריהם נם חדשים ובידוע אלא נטמאו בריך טבילה שהיו נרשות נוי וזה"מ כתב וטהר הוא כל דהוה פי' רבינת דלא עדיף מכלים טמאים ממש : ונם והלכתה כהופו תמהני בחולין דכ"ג בכל מקום ר"מ ורבינא קיי"ל לקולא וכו' נפ"מצל נח"ם סוטה כ"ה נמי פסק לחומרא ביאורתי כיון דאסתייע מתנאי ונם ה"נ י"ל עיקר טעם בתחלתו משום ד"סל כר"מ הכל אחר המעמיד בשכת דט"ו וזהות החרם אנחין וחנן קיי"ל כרבנן נפרט דהכא עיקר כלי סעודה והיומם נסעודה נפניה ומום' אנתנו כסופו אזיפה נפנים דוקא מ"ה : ועוד נס"ע כי' קכ"ד נהנה ואין לפרסם נפני ע"ה נר' כוונתו לפרסם בטעות ל"כ מקיל ע"ה לגמרי כדרך עמה דבר שהומים נקט שכלם לקלות אבל אין כוונתו שלא יתיר כלל לע"ה דהא כתב בפשיטות דשרי נשתיה ולא דמי לריבית נפי' ק"ם דהתם לכתחלה אבל להפסיד יינו אין אייכות כלל ונם י"ל כוונתו אסיפת נננע בידו וגם יש להקל אם טעה הגוי ושכר שכיח אין שלו שהנף ונם אין הפתם שלא ידע שהכנוס עובר השולים ואף בידע פסק הרמ"ח כל מנעם ע"י ד"ת שרי אף נשתיה ומכ"ש שונג ממש : כי' קכ"ו נהנה לאו דלפני עור כי' נד"מ נשם ברין כגון שאכלו להשחיל דבר לע"ז נר' אף דקיי"ל אין נ"נ מוזהר על השתוף משכחת בכופר נמור ונם נג"ע משכחת שאכלו להרנך אם אינו מפרסר לו על תנת חברו ונ"ד משכחת שאכלו להרחות מקום שוכלו שיהרגו ונם בנדרים כ"נ מוכח כך :

מאורי הוריות אור

דף כ' תו לא מיבי כאי נשמת יתירא ויש"ת לעיל נכל הס"ם ונם הכא חמינא דלא נימא להחות דאתיך יכול אתני לי תני להתיר אחת משמע כל הנוף ואינו כדלקמן לכך נקט נענור על אחת שנוי לשון וק"ם דלישנא דתנן להריא לקמן ואין לטעות ועוד כה"ג נדף ט' ע"ב תו לא מיבי משום ד"ל שאין הכהת דלא כשר מכוון כפי' רבי דלמא כי ה"ק כו' מ"מ מסתנרא לר"פ כבי כדי לפיוע לר' יוחנן : דף יו"ר נגמ' נזרה תמוה ונר כ"מ נא דוד דאוי לאותו מעשה אלא להורות השוכה לפשוטו כמו נפ"ק דשנת תומרים אחת ביוכה מנרך יפי' תום' כך נלא קשיא נם ה"נ כפי' רבי אחדי הדור כו' קמ"ל שאינו ענין דנלא"ה נידוד לירוק טעמים נחולני וגבבי והדר בעלמו זמותי נל יענר פי : ע"ב עמוני ומואבי תמוה להדיא בתורה מטעם לחם ומים וכלשם והסרכתי נניחור התנ"ך ונקנת ר"ל עיקור פנם הזימה אלא דנדקה תקון נדית נמ"ם הוזהר אי הוו מקדמי לחם הוו מקדמי תך מוכחים לתרן ויגר מוחב אלא ניקא להרחות נכנהסה לכך הוסיף לשון שכר נלעם כוח ולא עמון ונה נדיך לטעם התורה דנם פלשתים מתוכים כפי' רבי פ' נח"ל נפלנ"ל נא תקיה כל נשמה אשם אלא דע"כ קיים שנכנסו אנו להשלים אז לנחת כ"מ מוכח : ע"ב נקור על ו' מסתנרת ו' ביאוחת כדי אלא ימצוך

על לח ידע ותמהני על הסופרים מנקדים בחטף ומכאתי נמ"הרש"ת פי' נמי ו' קמץ משעם תמר ע"ש ובספרי נקט סתם על נקודה ומכאתי בחומש יתן מתים שכח נקוד כולו וחולי נם נמ' דיקן פי' גורס ו' של ונקומה כלומר ו' חיתיות וגם בפ"רבי חומש נקט סתם ולפ"ז ס"ל להניה כ"ש הר"מ נפ"רבי רק דגרס סתם נקוד ונקומה כמו נכספרי :

אבות דר"נ פ"ח משה נתקדש בעין יומא ל"ל : ומש ניכי ובין ב"י תמהני זה הפסוק על הקב"ה כפ' כי תשא ורחיתי נפי' מהרש"ו כדחק מזה ומחודשת פלוף ע' וכ"ל ניכו כמו נרשת ודרך התנא לכפול דנריו לחיזוק כדי לסיים וכותו שנאמר שלים וכן בסמוך שין המשחה ונמשחו כהנים נדולים ומלכים וכפל נדולה מדה זו שנהנית לדורות זכה"נ נדוכתי טובת : ומש ולא שהעתיקו חנא שהמתינו ות"ח חמר שפירשו נר' שדייק העתק חינו לה"ק רק כחמר עתיק שהתייחנו לפרשו כנכון ותירך לשון החזיקו כפי"רבי דהיינו ע"י המירם נתחזקו הדברים ומפרש זהירך שנתחלה נטחום לפני ההמון ואחר שפירשו המשלים היטב לא חשבו לנטוח : ומש הריני חוכל ואוכו מת תמהני ה"ל להמתין עד שתאכל נר' שהנחם אכלה שידעה בשחר נ"ם מיתה עבעית וכח דחמרנן כיון דעיף חול לא חכל חיה לעולם פליג חנא דחמרי מן נרכת נא ואח דהכא ס"ל כוותי' : ומש נתחלה קרחתו רבי נר' מכוש דחחי חנא נסתעף התחוה ונזים תחותו מרובה לא נהנה כנוד כ"כ ונר' שדייק מן הפסוק ותתן נם ליעקב עמה יחזר לשון עמה חנא בשבילו תחותו להיות עמה במרכה לפתויה : ומש סופטים קבלו מיהושע ט"ם וכ"ל מוקמים ומש ואף יהוד ט"ם : ומש לוקם לוקם כנ"ל כמו נסוף כוכה ולא קום ט"ם : ומש וכתיב נתרי עד עדיין ט"ם : הריני מוכל כנ"ל חומר ט"ם : עבשנך הנא שני רבויות דם כנ"ל דבויות ם"כ : טוב יו"ד טפחים ועומד וכן מדלם דנה שלש יעשה הנרם יותר מן העיקר כלומר לף שרחוי ליתן כייב כמו ברישת שמצנחו לך בוחש לך יפות שהי לו להודיעה שהנויעה לפייב וה"ם מכחן למדו מל יוסיף מדם כלומר דרך חוכה עובר על תוכף רק דרך רשות לפייב שרי משכ"ב נגוף המנות חוש פרשיות תפילין וכיוצא בו שפי' דרך רשות חכור שע"ב נטל לטיעשת חלב הוספת נגיעה חינו מנטל מכילה מדרבה משמרו ומחזיקו דלא כפרשה שמיעת שפיטו מועיל כלום לחיוך : ונעשה שניט כנ"ל כלו ט"ם והוציה לה ט"ם : לך קנים המצל ניורת הלח חוה מכלה תקלה וכדחק מה"רמ"ו ונר' לפ"מצל דיוק תיבת עמה מכן רצב"ם כובר תיבת עמה להורת לחר מכילתה ע"י הנחש ותתן נם לחיטה עמה ומכל כלומר שחכלו יחד בלי פחד ובדידה הוי כעבר ובכה נעשית כהיתר : ועוד קשיח מצל רצב"י מיד כעם שליה והוניחה ונר' על שנתקרע ופירש ממנה ק"ל חנה וכן משמע הלשון מחנית יה שלח תנעו בו כל עיקר דהיינו נוחת מדם לחוה מבל נמדרש נקט המצל לחל"הר עם הק"כה וזקט נגיעה לדמיון המצל : ומש ופר שהעלה נח פי' מבל הנהמה וכן נפ"רת שור וכבש ועז וניונתן עולת מרנע וע"ש נפי' התורה : ונם פרישת שילה וכך ובח"דהר נקט שור לנבח דקרח משור פר שהוח הרחשון דלח נימח תרתי כינהו וכיון דעיקר שם פר על שמו פרה וכן במתני' דר"ה הון משל פרה ח שור בכלל שמו ובנח נקט פר

אחת גם מונהק לזכר שלם לנגל אור קרי נמי למחורם שכחול וים להעמים הטעם שקורין פר
כלומר במו שיונת מן הקרח בלתי מחורם ות"ב לדחיקת שהר"ת :

פ"ב ג' יאוש דחשנים בלי ספק ט"ס לות ג' רק דחשנים ימי נדה ותתרונים ימי לידון כמו
בפ"ק דשבת וכן נכלים ע"י רוסטת כלים כמבואר שם : ושם דנה מחמת דנה
לילה מעמד כפ"ל : ותנת ממנו ג' ביום הפליטי זלת תקני להק"כה מאר שני ימים
היינו דם"ל לחתי הנת כדמסקינן בשנת ל"ש טבר כר' יוסי וחוח כבר ה' עונת וגר' יום
פוסק מחה להרפקה מחה עונת : לת פירש עד שנלמר לו ומניים והסכימה
דעתו תמוה זלת"ק ניחת וגר' כיונתו שהוח נתכוון בדעת המקום שלינו על מ"ס יום דמתן תורה
לבד רק לקניעות ולכך כר' נגמ' דורן לת מנית הת דפירש מהלל מועד פניעת דכתיב ולת יכול
מחה לנת מל מ"מ בי שכן פליו העגן וח"מ שיך הסכימה דעתו לחנת הלו שמפרש ולת יכול שלמר
עלמו בזה : נמה מדם תיסם נמה שיכול לבורלן המוה וגר'כמו והיה לת נתפנה
פי' מוגם וחיונתן פי' לעיניכם שרלו מותיות פורחת וירח מחה שיפרחו הנותת וחין זכרון כלל לרחשונים
לכן תפכם בע"כ וניכרים לכך יתורת לשנת פניעת דה"מל נקנרה ותחנר הנותת ות"כם במה
מדם תופם כלומר שכלפם ומוכרח לעניות במה שיכול לבורלן כל מדם מחויב לעניות כל
היכולת לעבודת נורלו ות"כ לפוף נם מחה הנין שהוח רנון הנורלת כיון שכהר מחר לו כי שחת
עמך וח"מ הניחו להוריל עמו הלוחת ונהורתן פרחו והלוחות דודחי כיונתו שהוח יסנרס
ויניחום לזכרון והניבור נופל רמו לכם כניבור נתולים כ"מ הוהר על נתולת יחרחל והלי תנת
לת בנר לדון כפנויה כיון דלוחות פורחת פניעת פנוה רק לדון כבעולה מיום ניגורס נפקדו
לדופל כמ"ם קיול ות"ב לחוק נרפת ושינה כדוחק מהרש"ל : נגו ספר דפוסת
כמ"חכ מהר"ו שהעתיק מהעתיק מהכים לפי' הרמב"ם חינו הסכמה כלל דגם לפי"ד פניעת דעת
המקום שלת נפמוך על הרפוחת כחפת השלך והרחב"ט מלעיג על פיר"י והדחתי בפלק עלים
לדהיות בוהר כפי"ד ויקיעתו ודמוהו לת נלחה פי"ד שלת קרב זה מל זה כביחתי שם :
ונם שם ייחבתי היטב סתירת מי ניחון בגמ' דידן לשכנו תדרשנו : נפש שוטה
תמי' מל בעת"כ מהר"ו העתיק דברי המרדכי והוח נחיבת יד לקיל הדעת שלת כוונתו מזה דבר
פם הקב"ה פת"ח לכך לת ידע מי מדבר עמו שיין להביא ה"ם בעצמותו וגם לת נכל שעם
שיהיה חכל בלעם הנפל מרחיתו בבח מטעמה מ"מ בערים לכך כתיב ויקר כ"ם הוהר וידע
בפיר כחות הטומחה ובכל שעה שהכין עלמו לך דברי קדושה נפי בלעם הוח לת זכה לכך ס"ו
דק כמוחר כוהר כ"ה תדבר דקדושה דיברה ולוח עומד בבחיתת פיו כרכן נפי נהמה ובילחתי
קיטב ב"חר פ"ק דב"ב ע"ם וילמותא דמהל שחק רב מהר"ו וגר' שדרש על המילה שניתנה
בלמידה כמ"שהל שם תנכי על תערתך בשבת דף ק"ל : וגם נמצה ושמחל דרש
מתיבת טוב נר' עוד בחיבת יסו"ל כמ"ם מהרמ"ק הוח מדת נרית : ובדוד מבחו
תמה כמ"שהל ובירמיה הקדשתיך קדושת מילה ובזרוענל שחק מה"רשו וגר' מכיפת דקדק ונתתיך
בחוחם כלומר כחותם חות נרית חשר הקדשתיך מכחן : כנגוד יגל שחק מהרש"ו
וגר' הלת גם נגוד יגל ויפול כמה מעשים לע"ב כוונת הנגיד כל הנבורים בבעולם שיבלו בולמי
יבנשו ותי' בנגוד מקור הנבור ל' בתכלימה וכן חה שחק עי לת יירש הלת שחתן לת יבל זכן דוד

ונם נומנים נבור ומקם מלמ ככל מדיות יפד ופדמה כם הבריפה על המריות נלמון יפיד כך
דמיון מפידת פעלה מי לה יבבא הלמ יפולבעונב כובם נבויתו :

פ"ג מענר מל דנרי ר"ע תמוה ולימה ב"נק רק כוונתו בין מחפם תחבולה ומנר ע"ר ר"ע למ
ליתן ומספר והולך כיונד : ומהמהי מפר שנה מה"רמ נשם תפ' דנם נבנת
פינו דשמי ולה"ם מדרבה כשמר תי' הם"ם לם מנעי' נשת דרשתי רק דשקל ושרי בשבלם ע"ם
ונם כשיר לם ידעתיו רק נשם הר"מה ומחלה סחם פינו דשמי וה"ני דמק וגר' ד"ל לשון הל"מת
שרי להכות וס"ל מתני' חבלה שפינו מחדות משום כל מחשית כדמוכח נשנת קכ"ט גוף עדיף שנל
ר"ם שמר תפי' נשר לכוד : ונעיין שמול ניפרתו סימב ב"נם מנדת שבת דף
קמו : ופם שניהם כלחת רעים ס"ם : וגם מתובת שנלחר עד שהיים
ס"ם : ויומש ג' ת"ם כפ"ל ונל' דנקט שלשה נחלת מי מוקה מיכלת כלמודו ונם של
תקרי מלם דלת דלמות' דהיינו שלשה משום ד'המל דלתי ב'קמן : ופרישה לשני תמוה
מה מיכך יודע וגר' דלמת הרחמן פינו הנון כמו נם"פק דב"ק וכוונתו נלשון ועמד לפרך עדבית
כלומר לפי' פינו תובש תקן לו שמם לת קיימת שנות נדקה נרחמן ול"נ לדוחק מה"רמ :

נשם ניבדותו וכן ביבמות דם"ב ומשמה דבניתן הנדיק ב'פק דב"ב :

פ"ד למולה מניבה מובחים כר' פנים לשון ולת וגם פינו שפן כלל שבל שולה שפן רחם לשת
עדיף : דניחל לים קמודת שבם נג"ם נר' נדניחל ט' שמודת שתה פי"רבי דנרי שמד במנחת
נך דהיינו הכנסת כלה לוית קמת ונדקה שחתרפקים ב"ם מפני עבלות וקמנטות : ומשמני פ"ב
לחנות ר"ם שנית תלמוד עולה ודון וכן לשתו שפ"ב דב"ב ע"ב זכ"ר דמיום דקרם סוף מיכם
ישוב ירקמו כו' עירוב נוכח וכשתר ניפרתי במקומו וע"ל בריש שתים נשלתו הם ת"ל נקט
יכנום עתת שהכל מוד ושיפה לע"ש שבכל שונג נקט מעשתם :

פ"ה והיו משתמין בכסף וזהב כל ימי מלם מי' לשתן נפה מלם נדוקים לומרים פרוסים
מנערין וצ"ב כן להם תמוה ונדקק [משל מה"רמ וגר' נרסתנו ביפש טוני כל ימים
ולם יפיהם כנרסתו דבפיטש שם עשרים ישתמשו כך ושניים ס"ש רק כוונתו שהם ניוכים סין
משתמשין בכסף וזהב שלהם רק ביפי שבת שמחה וכם השתמשו במתכשין כל ימים להכלחת לב
נדיק הפרושים שמדקיקם בימי חול להרחותם שנחנו כל ימינו כחנים ושתם מבטערים לריק
וכזב : לך תמהני בנוף דברי מנענגום למה בתשלתנו ושן שכר טוב כוי ע"ש פרש
הנוטעים בשמך בשמת לשמוקי הנוטעים לשון שעשיהם ושן שלקו שמהם בשו כוסם הרחמן בליל
פסח :

פ"ו ומניה מתקשו נה כו' ומחד שלמי יכול ליפן תמוה בתרתי ושתק רב שה"רמ ושוחש שהכ
ש"ם ושוני כוי כתוב ומניה משתש נה דהיינו לכתל ולשתם וזהו שפינו יפן מבלשלה מרפב
ומיכה : בקרשין נר' כמו בניפה פין שקרדין הנהמה שהי' כתן מסרק על השיער תפת
הכיפה שהכי נשוה כשהנשם עכשו להחזיק השיער יחד : שהני מזהמה רחל לשתו פי' שהרגילה
בניה לשתפק בשתם : ואומרת יבם הי' פי' לכך יהוא שפשקו לה בב"ד כ"ש
בהחובה : ושמה דנקדישון בתענית כ"ף :

פ"ך בזמן שאדם שומען כל"ל :
פ"ח מרב לחד בע"ג ד"פ :
פ"ט ירושל' ב"פ ע"ב : שכתלן מאחרין בשבת ד"ו : ולא זכרו נרית

לחיים תחות מחיט לפי שממכתם וגר' כפי"רבי נתילם קלנ' שכת לחיים גם יחל משה ויהרן בשמן קודש שיש שפנו מועל בקקדש והם המגירו ישראל כמ"ש קודש ישראל לכ' תוכלו יאשה כלשון לשם משלות : ולא ש"מש תשתה בה התפוק לשבחו ודרשון לגנאי ועוד שה עשה כמלכים וגר' פוונתו דבמלאכים שיין יניקר העבוה בשבע כלקמן פי"ב וזהו שבתו שף שהוא לדם בבא ליתו ומ"מ לינו מקום שבתע פמ"ש : וכן לא מדורת רשוכים ובמדבר נשלוחך ולא משבות גר' דהמי תנח כולל בכ קדש גם מתוללח זפס וכיוצא בהם דבהם שרשו ברשפלדים שהוכח מחירה היו עכוים לפל הוא שהבת בשלומות יותר לין תידים כ"כ שהי' פניו יהשם טעם כ"י שמזמר לף משבות סדרתו במשם טוכה יותר חילוק עשי שלא הי' רוקו נפה שניו כדר"מכם נתעלית כ"ף :

פ"י בזמן שמשלוך קל"ל בלומר ביושלל מיד דאחר ומן כאבת פברת הלב כמו בפנהדרין לג"ב לבש דאכאי לכבי ו"מ לדוחק שהי"מו :

פ"יא שלחפה נתנה בנרית גר' דדרש מהיקש שבת ימים שלאכתך והשביעי שבת ושבתת נאמר נרית עולם ונרישת נקש לרבותא גם המוחה נרית : כל זמן שלא עשה

כל שכך המוה מה תלים בנפילת ניסות ושתק רב שהרלו וגר' שף הרווים במעשהו ר"מ לפרות עשו בזמון : ועשו לי מקדש תמיה מה ענין למלאכתרשות וגר' דדרש מותרת דכתיב כפל לשר מרשה חוסך בן תעשו שה כ"ל נרישת ועשו רק שם שיהו ענין לקודש תהיה ענין למלאכת הדיוט בשם הקדלת שבתיה ע"י שלחפה ומן שפיוך ומי שיש לו מלר ובדה תרישה יתעסק בה שנאמר שבת ימים תעשה ר"ש עשוחתו מלאכה שה כ"ל ועשית כל מלאכתך שלא יסמוך על לחמו ויהיה שלר אחרים אחד כי תיכך יודע לזה וכלה : ויגוע ויאסף גר' דרך שמשכתה לבריסת נאמר קלני נאסף אל עמי כפי"רבי שהוא מיתה ר"ש סני בסיפא נמי ויאסף אל עמיו רק ויגוע לברישת נאמר קנוה שנויה לבדו בעל מן השולם בלא רות חיוכי : על שומן שלו כמו לחמת הכנין וגקט כפל בשני בחיות ופ"ל לאחריות מהר"פו : ויכלא העם גר' דדרש דכתיב לים ושמח בחיית המ"ל ויכלאו מהביא רק לדברות העשלים הם שלא הגיעו לחיות שו העם בחם שפלים שהם שכל להשראל : ונולו לכטום גר' דפ"ל פי' לחשות שעושים ב"ח דשים בגולחם : ר"ש אל יכוון גר' בריסת שלא יאמר שהוא אד קנין וחנית שלא שול נדולה : שים רשים כמשמעו דשק מהלחן וגר' בריסת הגולים הרשעים נקראים כך שופטים בחים וחנית פחשעו בלומר מענין התורה מס חיים יהדעו מיכות שים רעים ושלישת שיגלו לעבודת קשה ולא יכלו להשיב לחפקורס מקונך רוח שלין דבריסם כשעיסקמת המסכן בחיה :

פ"יג ר"ש פוחיית שכאחר שמדרש לך לך מן לפיל עד גדולים הגדו שה שיהו ממנין ר"ש כיון דקלי על מנדיס :

פ"יד בשעה שי גדולה לחק מהר"מו וגר' לשעה שפנרו נכנם לגדולה לא יקלת נו :

פי"ן את בניו שיזן נהם תורה שיעמדו בבטיחות מי' ליון נדולים כ"כ : כל מפניך
לס"ם לנם תורה תמוס פנינת וכו' פעמים שחדם עוסה דבר לפי דעתו לס"ם ושלם כדין
הוסה בלא קודא ויליף מלעון דאהו תקלה נרוך שידע כוכבון ונם רמז כמ"ם נשבת ק"ד הו זה
שמו של הק"נה ובילמתי ב"ם דהיינו דע הו לנם שמים : ודע מה שתשיב כ"ל :

פי"ח כלא נסות הדוס שלחו מדת קכמים מכר כיכי תמוס ודחק מהר"ו ונר' חד מפרוש
התורף כשנים נתנות היא ע"י עכוס והנוע יליף מהר סיני שנתן התורה עליו סהוא שפל
מכל ההרים כמש"ל וחף בלא מסק שפר חכמים נפי עכוס ב"ל שהוא קוסף עכוסה בלמדו
לתלמידין בלשון רכה ונמוכה :

פי"כ והמליכו עליהם מלך ב"ו נר' כוונתו הנולות עשירם שביהודה יגיעו לעבירת המלך לריוות
כמפס זבולו תורה ותפלה .

פכ"א עד שתענר ושן ק"ם נאנת בעל מן התורה דחק מהר"ו ונר' סתם מדם טרוד לפרישן
לקורת ק"ם שחר ועדב כשלו קיים והנית יומם ולילה ולכך על יון נהדרים נקט בשל
מן תורה כולה סמם שחה יון נהדים לינו עכו"ם ומכי לקבוע למורה קנת היום דייק בלשנ
יפירה ו"הם נשת יפכלו בנגורה של תורה שקבע את לתורה שחר מכלו ולא בשתי של יין כמש"ל
ושהו גוסס שיאכל פריו בשת לעקיד כלומר כשת מדת רחמה שבוהר לקבוע את כשלא שתיד
נפ"ב דשבת קבשת שתים נתורה לכך יוכף לשת גחולה בשתה מחיינה :

פכ"ב נשמה ובשמע נר' כוונתו נדרוש הקדמת עשייה לשמיעת הלמוד להורת דוקא מעשיו
מדוכין לו שכמתו קיימת וכן דרשו בנרכות מ"ם לם שמוע תשמע על קיום בלנו
דשמיעה בעלמא מו מעכב :

פכ"נ על תקרו שלא ושחתיש גר' כוונתו כ"מד נפ"ב דשבת נכים שתים בעון נשול תורה
ושהו נתינו שתמיד ושוכח כמ"ם לם יפכה לבנך שוב לא תשמע פי' קיום בלנו כ"כל :

פכ"ה מע"ם נפ"ר : בשבת שטירתו בלכות כ"ת : מתוך היסוב כתיבת
ק"נ : בשלה ר"ם סנהדרין דסם : והדר בעליו' הי' שירש מבניו
קשנים ח"ו :

פכ"ו להקביל פני שמהק"נה תמוס זדחק מהר"ו ונר' דהמי תנא בשבת הוהר שנתכוין נשם
שפות דכר נגד רחיכין ללמילה וכוונתו לכבד שק"נה נזה כדי שיעורנו להשיב עכדיו
וכנלעם ונלך שהקריבו מ"ש : מידור על שלמן פי' שלמן המקדש סידרו לשם להשביע
מוזת כ"ש הוהר ושעיית ל"ד שמשין להמעיד הדין שהעולם עומד עליו : ממדה
שלין קנכה פי' כלשנן לא עליך המלחכה לנשוד : דנן ניהודה הסריך שהר"ו ושיבו
מספיק וכר' דשמרינן כשירובין נגי יהודה דיקו בלשנ נתקיימה תורתם נני גלינ דלא דייקו לא
נתקיימה ושמרינן קיים תורה לכו (שם) בלמו נרוך הרנן וגלינ כתנן ונס"ל מן משם דשויר פ'
מסכום וקרו לן נפלגי שמשי נקט עבר ירדן המשך לפ"י מ"ש הסיוקים ונעו"ה נגלות נסתעו
לבנות נם ביהודם לין כלכה נחורת ונרוע עוד נגלינ קושית הלישוד בלא הלכם כלל ונס"ל לף
קושית הלישוד נסתם זנקט לעג של חוא"ה שסקל בגודו לכבוד שמים ליון שלמד מפי הגבורה כל
התורה מנגלי נידו :

פב"ח יהי מתרך עליך נלוי תמוה וכו' כדכר הנלוי וידוע מינו רגיל לספר כך יהי' כוונו
שמון ו"ה וזכר שמספר לשמוע כ"נ אל תתמה למחנרך אפי' למחנרך לא תצלה כוונך
למחנרך מברוח מית לי' : ולא יכוונ נמחר נר' דמיון כדאנן במוכלא ממך אל תדהוש
ודמיון ניכא עצלות נטול מורח דרך המכוון עכל והתורה אור וכה דנרי כתב :

פל' שונג ומכוו והרגו פטור פי' מון למקלט ומיד והרגו חייב כשנרח למקלט ועוד לא שכוונו
והרגו במקלט אפי' מיד חייב עליו וגם זה דוחק ופי' מהר"ו כמי מינו מכויק ומפורחת
שכולא וגם בכיכת פטור רק נדמיון שהוזה שונג כמיד לפטור הנוחל : וי"ל דה"ו
שנסחלקה תמוה מה לעין י"ל שמינו מלוקי דעות וכד' דהכך י"ל פלינו כי לא המיין מיד מטעם
סילוק ל"הן אכל כשנש ל"הן ואחי רוצו ולא מטעם ת"ק

פל"א ובי מה לרוך לנאי עולם נכך מה נשתנה לשונו ממקנו' ומה ת"ל כו' ויש"מ ליטב
נסוף ד"ם : שלוך המות נעולם מה"מ נשלם שקנינו תמוה ושתק רב מהר"ו
וכר' כוונתו כ"ש פ"ה דהוכה הגלוי ד"נ שרגין בי' להוליכו למקום שהית ונתפלת תוקיף שעקה
לי שרגני ממלוך המות כפי"נ :

פל"ב לא ידון תמוה ודחק מהר"ו וכר' דה"פ מינו שהוזה ינה"ר על י"ע כלומר להיות דן
לוכות כמ"ש פ"ה דנרכות ומשר הרשותי מ"כ שהוזה המשקל בלא יכריע לחוכה דיכר מוכחם ת"ה
מינותי מדתו שהוזה קודם נ"ד אבל לאחר נ"ד אין שחנרים יה"ר בכשש אין לומד זכות
כדהכא רק דע כל היום מיעט רק רע אפי' י"ע מהפכוח לרע לכך שניהם שוים בשנרה
ומכמיך סנדיקס מכפכים יה"ר לטוב :

פל"ד עשרה שעות וכש"ע ה' כ"ת ון שעות וי"ש מוסיפן להיה זכמן נקט י"ם ונ"ל מלדיך
שלדיכם מדע : כך לשר עזרת תמוה וכר' כפי"נ נמוסח אלא עכש שר שכנרי
היכלן יעורת נסחנק מ"ש נחינת לנו אם הוי מיד או מ"אכ וחלילה לחשוב כפשוטו דעזרת לא
כתב מדעתו רק אפי' כחנת הנקודת ויאמר כנר נקדתי שירגיש נפירושו ואם יאמר יפה כתנת
כלשר כחינת התורה לנו כפשוטו מיד מעכר הנקודה : עשר ירידות נרי ש"כ שהם
מצא וגם ניסוקמל ליכא ירידה אלא נמגדל שחים וכפ' נהעלותך שחים ואיך סיפור דבריס :
עשרה מיום ירושלים ט"ס :

פל"ה עשרה נמקרש מוכא ט"ם : שמר ר"יכל דחקו ומחקו וכר' ר"כל לשר יהושע
חנך ואחנן כלומר תקנה שיהי' לשנט שנה"מ נחלקו כמש"נ :

פל"ן ר"ח נשים כ"כל וכפ' פלן ר"ע : אלא נאה כנ"ל :

פל"ן חבל שדלה להכנ"ס תמוה ושתק רב מהר"ו וכר' כיון שחשיב ו"ן מרנות שהם חשת
מרנות שנקרא חבל היא העליונה כ"ש הזהר וכמה פעמים נשים בריות משנת משחר
מרנות חשחוגים לאחן הוחת כ"ש הזהר ו"ה דרכה להכנים ואין דרכה לסוגיא נני מ"הר
שכחבל אין יוכלים : וי"ל זו שרה תמוה ודחק מהר"ו ומחוורתת כר' דכתיב ותלשר שרה
נאוק עשה לי כו' וחלשר מי מלל לאכרהם הניקה ה"מל ומי מלל ומחתר תיבת משלשר רק להורת
שרמו לדבר רחמון רמחון כלומר ממירה מחוורת בהנקה :

פל"ח ועליהם נאמר תמוה וכר' דמוסב לעיל שלא כניח נעל השדה לנקוע וחר' יהושיס
זשלמכה

ואלמנות נראה לע"ש שהפסיק בתשב"ג שבוצ"ב שומרים לעניים שיפסיקו ואפ"ג דרש הכי קרא
כפי"רש"י : פלט שזה שמות לכתב תמהני פתן פ' המוכר וישבתי
בספרשו : פ"מ פתח ומצוב רמב"ן פליג על גמ' דירן פיה"כ :
מכת רוח רע זה על רוחת דשעיר הכפרים בכ"ו רוחה כתיב נרחה ובזמננו רוח ניקלבנ"ר :
רבי ישמעאל לע פליג על גמ' פ' הרואה משום דשנים הם כמ"ש תוס' יבמות דק"ל :
מלא לנדרין כנ"ל : פמ"א נזיקס נמוכים מן מגרפין כנ"ל פי' נזיק
וטוב נזיק גמור כמ"ש בנרכות וביארתי בספרינו ולשעים נמוכים מן מגרפין כמ"ש מלא לשונאי
על פניו רק נימוסים למען יזכו לעה"כ :

סופרים כגר לפסתי בשנת תק"מ בחלק רחשון הנהות ה"ק וע"ש נדפס קנור בחנת יעקב
ומתכוון הרבה לדידי הגס שהי' ספרי שם ועוד מילן על ס"ם ו"ב : **פ"א**
הלכה ב' שנת ק"מ : פלכה ק' כך במגלה ט' הרגו שור כ"נ ונם לשמר
ט"ם : הלכה י"ד וי"ש שלא דברו שלא על יגר שהדותה בלשד כלומר שתי לשונות
עברית וענרית שכתבו תרגום כנ"ל וכוונתו לחפוקי שאר לשונות דמגלה שם או בשאר כתובים
כ"ד אפי' שכתב עברית תרגום קורין בו וכן אפשר ובפיפע גלעד ושברו כוונתו בתורה נופע
כמו בהאזינו תשתה חמר ונעלם מן המחבר כ"י : הי"ד כדי לכתוב ג' פוחיות
פי' עד ג' ו"ע נכלל **עברי** : **פ"ב** הלכה ג' אבל לע משום קטן פי' אם קטן שתי
פוחיות שרו : ה"ד ומלמעלה שני תלקים בשבת כוונתו ג' מלכנות וכן פ"ק בלשפע כאו
במקוות דף כ : פלכה ה' נמר כל כספר : מן עזאי עד להקיפו
ט"ם דהיינו בשאר ספר אבל בתורה לשמעתו ו"ה מין פוחין ביריעה פי' חף שנגלל לחפלתו
מין כנודו לגלול עד יריעה רחשונה : שעה של תורה בשנים : דברי
התורה הנאת פי' מכין כמו השעות בכתיבה : ה"ט ולע יעשה כו' פי' שלא יהי' קני
מרכו יותר מדחבו ולע רחבי יותר מאלו מרכו שלא מחמעו כלומר מרכו פי שנים :
ומיד קנהתי נק"ל : **פ"ג** עזרין תורס ב"ב ד"ג : הלכה ד'
מין עזרין : ה"ו שכל נגויל כנ"ל ותמהני בפ"ק מין כשהנין על דפתרא ונ"ל התם
בס"ת ובאן במקרע ובומנין : ספר שפקפו פי' שניין פתוחה ופתומה וגרפו פי'
בר"ת ועירבן האות כמו ל : הלכה ט' מפילו שלשה נדף יקרע : הלכה
יו"ד שלהי מגלה : ה"ח לע ישמע מזיקו זיקלבנו בו פי' דרך משיכה וימם תלויה
למטה : ה"ד הכותב ס"ת לע יהפך מגלה עליה פי' יריעה לחרת לכסותה :
פ"ך הלכה ה' רס"ו קדש ותיבת שנשמל ט"ם : ה"ו ל"ל המקום כגר שנטיח
ועוזה פי' הס לע שפלו כעין כפי"רש"י : ה"ח להגיה על על ומיד הכל ניינתי
בס"ל : ט"ע עגמו ושברו חייב ע"כוס ומתיס פטור : **פ"ח** ומקיף
האחרון כ"נל וכן בשמיך כמו שביארתי בה' ס"ת שלפי נדרים נחלק ב"ג ומשכב ט"ם :
ה"ג ל"ל מין זה המוכשל : ה"ח מין תולין את הפס : מגלה
לשנוקת גיטין כמ"ך : ה"ב שם על נשרו שבת ק"כ : הי"ד כמתך

חצות מותר פי' קודם תפילה ושניים פסול : כ"ו מעשה נר"מ שנת קט"ו :
הטו' לחד לשלשים יום רמב"י סומר לחד חדש ור' יהן וכן בנ"מ כט : ה"ח ו"ת
מרי מלמד : פ"ן הלכה ב' מן שהות עד דקליס ט"ם : ה"ג ו'
שני שבעשרין ריסון : ה"ת נדרים ל"ו : פ"ן ושלו שני ומרבה הנגה
והנה הענינות מה הם ישימת הם כרוכים מבזרי הכעיכנו המרכית ויליכו ושתניחה וכניף ושתיקף
יכשילו עיפי עפרון לעיניהם נפיעי : פ"ח נמרן ל"ל נלמדך ושידך נמ' :
פ"ט הלכה ו' שכר וכ"ל יוד שלו שעתה יגדל כ"ל גדול מעשר מותיות : ב' ו' ישנלנה
ישכנכה למקרשות : ה"ט מעשה רקונן מגלה כ"ה : ה"י תשעה וכהן ושלש
כיוצא במגלה כ"ג ושידך כ"מר : פי"א הלכה ג' מר"י כגון פ' יהודע שכהן
כר' טעות תינת יהוידע רק כמ"ם בירושלמי פ"ל דמגלה וגם שם ט"ם יהוידע פלא ל"ל פ' כהן
הגדול שהוא ביב כמו נכ"ו ליומא : פי"ב הלכה ויין לענין כלות ל"ל פ'
כלות משם : ה"ח שירת הלוים פי' המזמו וסניף לדבריהו בחלק עלים ר"ה דנ"ח
ושעשו להוסיף וגם דנקט הכא לא יפחתו דמל"כ תמ"ל מין פוחתין ואין מוסיפין כאתכי' דמגלה
ושל"כ מביאו להוסיף פ' כפול וגם ל' : פי"ג הלכה ג' למנוה מו לעיכוב ושידך
נמ"ר : פי"ד הלכה י"ו קטן שאמרו מבן י"ג : פט"ן הלכה
בושמר לבבתי : כ"ל שנת קט"ו : ה"ה ב"מ דל"ב : הי'
בוף קדושין : ושם רוב עבדים נמים כך נרכתנו ומכתבת הבי כיון שהם דנילם
בשדות ויפה התויר מייפה הקוף ונרסת הי"מ במגלה נמים נדחק מאד : פט"ן
הלכה ג' מל"בל ביאחתי בחלק ב"ב ב"ק דכ"ה : ה"ה מלו נתנה תחוכה פי' הכי
דוחק להלו מוכה שלא להלכתה כמי טועה מלא נר' כמ"ם נשומה תנחים שבלי עולם הם העוזים
מתוך מצנה שמוריס כרעת הנדחה מהלכה במסקנת הגמ' ולהורתם זו נמרא כ"מ פ"ק דנדרות
שניתן מסיבי ביאוד טעמי מצניות וז"ה אלו נתנה תחוכה שניכו יודע לכוון התיכות יאך דהיכו
כסוגית המשנה בלא ביאור הלכה לא עמדו דנלים למורק שניכו יודע להכריע : ה"י
קע"ה ברשות פי' הכ"י נשם ר"ם שלנוי דהייכו פדרות לבני מערבא שקורין התורה בשלש
שנים ומקנה : פי"ן ה"ג נדחק בכ"י וכר' ליוסי פ' בשנת נם יוסי ח' קודש עד
מנוכה ותינת ויהי ככלות ט"ם ונקט לקטן פירוש דריש ויהי ביוסי כלות היא נתוכה ניום
השמיני : פי"ח שיר בלא נסכים עמ"ם נרים כ"ם : ה"ה ניום נום
נן י"ת שנה : ה"ו נשים לקבל שכר פסיעות תפוה נרים תניעה נשים לשמוע ומכנים
ללמיד וניהולמלי לנן עזרי חייב ללמד בתו נם נשים ללמוד וגר' כאן נקט שכנים לשמוע פי'
שמיעת הלב ונשים שאין מביאות רק פעולו אינו רק שכר הליכה משום דנבזתם נאי אינו לקרות
פעולו וטף ליתן שכר למביאם והן לקבל שכר פי' שכר כפול : ה"ו נחבילת ט"ם
ונ"ל נמפה שחורה : פי"ט הלכה ג' חינו מזכיר מג לא קי"ל הכי :
ה"ה כ"רש ניסן נקט רמב לחדשים : וברה ט"ם ונ"ל בר"ה ה"ה וניום תקיעה פי'
לו זה לו זה וכן בפעוך ני"כ : ה"ם בר"ק יעבו פי' ניאיהם שקלעו החדש ותמוה
אם נותנין לפעתו וכר' דל"ל שלכ שתדין נעזית הגדול ושומר יעלה בנה"מ שלכ על כום שפר
כנה"נ

צפ"ה ואומר ומצר בענולא כולא פי' נוסח ברכת נע"ה כדילן מנרך לכל היוצנים שיצנו בענולא כמנהדרין ונותן הכים לצמת הנדול כדינו : ומס זכן נערב קודם סעודה פי' בחתנים ואבלים למחר תפלה נכני המתפללים ומבריס נחול ומיסח ו' נוכף ועל הכוס נומת שלח מבילות נפרהסיא לכך מין ברכת מנלים רק ברכת הכוס נלנד להוכיר נחמה יין למרי גפס : פ"ב הלכה ב' הדא לכל מסביקן לד"ם תמוה ונר' כדסיים ובילד מפסיקן לתנוכה ע"כ פירוש לשון פסקא סידור היום וכן לשון טור פסיקתא בסיכקין הסידור נשלוכים וס"ל לדוסק הכ"י : ה"ג עד שיכנה כוונתו בנותן שיעור מני שעה לבל ושהר שרי כדפסק הס"ע וכן הר"ף והר"ם והטור דלמ כמתנרים שמתפרסם ע"מ נב"ם וכן במשך עד שיכלה הדנל מן השוק פי' רנל תרמודים : ה"ה ונרות כב"ה תנזס מעלין בקדש ול"ל נו"ו וכשין ימים היוצאין שהם שני טענמים : ה"ו ותומר הנרות היינו מקומו בכיפת ונס שהשינו לשר ניסס ונחלף בהשהק : ה"ח מחלק בין רשנונים למחרונים תמוה ונ"ל דשתו ברשנונים היים להיסת הדעת שבל בקדש דוב הלל כבר לשתו עליו ושינו מפיש דעת : ומס שמנת ימי החג ושנוכה כנ"ל : ה"י תמוה ונר' דה"פ וכן לכל יום פך שמיני ושנתן שנתוכו פי' גס נשבת קודש נשיש יומו ושתר לות ו' וקודש ביום כולת עד שנוכה מפ' סדר הקריאה יכן נשמיני מסייס כך ומפטיר קחי נשנת וידוע מפשתות שלו פרוני דנרים רהיעת הלשון כדרך משניות תסורש ונס תני הכי : ה"ב הנחתי נפ"ר : פב"א ע' בח"ר ועוד הלכה ו"ן ל"ל ברשנית ויפי רקיע : ה"ם זריעתו ל"ו לטרין ונר' וכן לכל דורת ט"ם ונ"ל וכן לכל נוסחו וכ"ה במדרש : ומס תינת משמלון דריעת ט"ם ומס מ"ות ולא עמדו : מן משמרות מליצב כהן מלקנה ט"ם ונר' במה שמר שלא כתבר שהוא מי שלא מן המשמר פי' ומניו שמר הדבר שרשה והחמין שישלוך ויהי רעה על פוטיפרע זה"ם שקנהו פוטיפר ולא ידע כנכון : ומס נת מלכים מכהנו לשמוע לשתר ג' ימים פי' שפרשמו כדי לחשוב מתי תהיה ג' שנים שינעלוה הספסר מקודם כמ"ם במדרש וז"ם גם שלא תעמת רשקה את בתואל ולכך נזהרו מן המבול בערוות והתירו קודם ג' שלא פחשב ביאה כמ"בול : ומס והוסיף כי שנה כ"ל עד כ' מכמן ושילך יוסיף מכין דעת כוונתו בקיצור תומר למה שלחה יעקב ותתערב בגוים רק שהיתה נת דעת לשמור לשמור התורה כמו שנילמרתי בספרינו על משה ויוסף ק"ו שעבדו מלרים רק שהיו תמידים הרבה שומרי תורה מנ"ה מס ועכר ונס מבחינו לא פסקה יעתה מהם כמ"ם פ"ב דיומא והורגלו הומת להנים לכל שמר כתורתו ובתיה נתניורה ניום לקיחת משה כ"מ נסוטף לרחון מבלולי נשי מנכיה והעלכתי עוד לשיות בתכ"ך ונם שמי יוסף לא הרגישו לף כי שומר מלות הי' בנית ונחון ויוסף בשטר מרוסון היכן עדים ויהושע ויעקב כת"ם כדמה להם ולכנוסם נקט נקנרה שהוא פשיעת וידוע וקרוב לדעת יעקב שרשה ופקד מיכאל להוליכה לדרך שתוכל לשמור וכמו ויבלח יעקב מלחכים נם לא יבנר מעט כוחת :

שמחות פ' בא"ר והכותב פנינה הנה : פ"א וזקק ליבום : ה"ו
יש מוחלין פי' אחלת שלום : אין מתעסקין לכל דבר פי' לא לכל
כגדול וכן בסמוך בגוי ועבד וכן בפ"ב ה"ב כאחלך דהא בקבורה ותכריכין וגם יקרא דמיי
מתעסקין : פ"ב תנוק בן יומו פי' בירוע שכלו חדשיו כמ"ש בנדה דמ"ד :
פ"ד הי"ל מפני כבוד הבעל וב' ובחיים ק' : כיו ממקום אחר פי' מביו עבד
וכבני : פ"ה הנכרי ל' כדו לגוף וכדפסי"ם עושין למודין ולאחר מלחת יגמור
וגרסתנו כ"מ למדין לאחר המלך ומריש ונכ' לקייס כמו למדין לפני חכמים ר"פ דמנהדרין
כלומר שלמדנו להניח אחר המלך ומריש ביין אם מתחיל להחמין או מותר מיד : ה"ה
פשטן נרגיעה [פי' משום פסידא וחכ"מ גם מן אחר כיון שהגיע זמן רגיעה פסידא בכולם ת"ק
אחר מרבינו שלא לוורעה דס"ל גם שהה במייבש יש קלקול ופסידא וע"ז פליגי ואמרו לא ורעה
בשבת זו [ורע אחר כשמקיה הרבה ליכא פסידא : ה"ג לא להנאת עלמו אלא כדי
שיעשו הלות פניו פי' לא להנאתו אלא כשעור שיעשו לפניו שאחרים כריכים לו וה"א לעשות
מבלעדיו וגם משתברין להנאת אחרים פועלים שפין להם לאכול וס"ל לדוקא הכי : פ"ו
כל ההלכה שלנו ואמר להם כפ"ל ויקלי על ר"ג שפי' רבים בריכין לו כדקי"ל בפי' שפ"ד
ומפ"כ נקטו על סתם מכל שלנו בשלומו ואמר להם אבל הוא ברשות ובני אינו יכיב בשם ובשלומי
משיב בשפה רפה : ברשות מיכו כוזה תפילין פי' על ראש ויד וכל תיבת נותן כ"ל
כוזה ולא כדוקא הכי : וגם רשב"ם אומר פי' ת"ק מחלק בימים דלא כגמ'
דידן ורשב"ם מחלק גם כיושבין שפ" בשלומי כבר התחיל אותו יום מוכה לעלמו לא יושבין תפי'
בשבי מוכה לעלמו אבל בשלומי ולא יושבין מוכה עמהם פי' בבקר מתחיל עמהם זולקו דיעות
מיכא וס"ל למקוק הכל כהנהת הכי' : וגם ג' ימים לפני פסח מיתר לגמר
הפסח שמור וה"ה תוך ג' ימים לו שהי' כתוב תפ"כ פי' לאחר ג' : פ"ן כל שעסקו
עם הרבים פי' רבים מתעסקין לנחמו פ"כ פ"אב וכל שעין עסקו שלא כתמו ברבל בריכין שפ"כ :
ירא זה יריח נר' כוונתו שפ"כ לק כ"ט י"ב דפ"לב המ"ל מדם : ירא הרי אחד
כ"שלוחקר כל הנשים נ' קדשים להבוקת זרע : שמנע מהם מים עלתה ותינת שם
ש"ם : פ"ח תוסה לאחנים שאתו כ"כל : גליפקלית נר' דפ"ל לחים:
פנקסו וקולמסו בגדו ותינת בריתו ט"ם על גוף משכנו : מלדד ומידד שכל ישראל
יודעין כשחקו בו ונר' דפ"ל מלדים יודע' וכי' יודעין כלשון הפסוק כיהושע כ"ב ועוד הגהתי
שפ"ל : ובלשון תרמי חמרן תמוה מה כ"מ ונר' בפסוק דל"ג חין מלאך מכיר תרמי
פי' בוי בעיכו כמ"ש הוסה פי' לך לך ומשיק להשמיע מדבריס גם תרמי וכיון דבריק בשעת
פעילה כמלאך שמם דומה פני שכיכה קמ"ל דמ"מ דיבר תרשית כלשון עם להשמיע :
וכשנתפס רשיבת כ"כל ותינת למיכות פי' לאותם מיכם שגזרו על ד"ת וכשאך הלשון מגרייתא
ע"ז דע"ז : מקיה מכעש שלא ה"ל לומר והטוב ב"ש : פ"ט והוא לא
חלץ כר' משום ד"א בן גרים: ה"י בן שתי נר' לפי כיון שיש בנגר שהי ופדב ומשני למטה קמ"ל
דלא פני בצרב לגד כמו בנגר עב : עלה מוסיף פי' עלה מירושלים להר הבית
ותוכת להזציעו ט"ם וכ"ל ליהודה כמ"ש בפ"ר וגם כ"ל תינת אל ט"ם וכ"ל כל פרק ופרק סייב
קורח

לקרוע פי' כל שלשים יום והם"פ עלה ויבב כיון שרואה תמיד סני בקרע שחד אי' מ"ק דכ"ו :
הלוקח משכרו כנ"ל : פ"ו ואינו חוכל כ"ג עמ"ס במה"ב קן מ"ק י"ל פי'
שמ"ם : רנ"ח נר' דס"ל שאינו נוהג אפי' בנגעה : ירדו
בפסנן נר' כיון שאינו רק־שורה אחת אינו כבוד ליל הרוב רק אחד אחד קורין זמ"ו שלא תחסר
השורה ותרגוס לך לך ויבתר נתרו בפנק לשון תתיכות : שניי' כרחשונה ושלישית
כשניי' פי' לענין שאינו ככל שדם לביבור רק הרביעית : פ"א ואם מלינל הרחשון
מוליאין השני כ"ה בטור וב"י : אם יש לה בנים עולין בכ"ל ותינת קטנים ע"כ
וכמשך מסיפת בהגרלה משום פרינת חבל יש בנים עמה אפי' קטנים ליכא פרינת והכא אדרבה
כוונתו בנים גדולים משום כבוד החייט גם חבר עזלה : מגדיפס כתובת
די"ו : דרגש המקפת נר' לכ' שיש חופנים דרגליה להקיף בכ"מ שירגה וקשה לבפות
ואולי גם בגמ' טעמא הכי שהי' שתם דרגש בימיהם כך ולא עבו רגל בגדולת כדילן לכך אמר
רשב"ם בלשון מוריד שמנחריו דהיינו קרביעיו כאו בשלהי מ"ק עכ"פ לשנות קנת : אמד
ר"ת יכפה כנ"ל : פ"ב ותשכח מותר בשותו שיום שלאחריו כנ"ל ונקע
בשותו כלומר מיד בליבה אף דליבה אחר היום לקדשים : ואין עולין בחבר עיר
ותיבת לומרים ש"מ פי' בכנופיא : וכותנין אותו בידין כר' שהוא נודע ובפ"ק
דסוכה מסלנת קנים וכך בפ"ג דברכות שהיו קוברין בהם בשנת פרו סופו נמי להתעבל רק
כוונתו כל ימי קיום הבשר ומ"ב מסלנת קנים נמי עומד אך הטוד נרפש מחרת :
שהיין פוטרף פי' מכלה העלמות : שמברכין עליהם את הסיכה לשון שבריך
לילן שמפרכין העלמות ע"י משקין כמו שבנים שקו מים ומ"ב לזוקק הכ"י : פ"ד
ואם בשביל הניית עלמו דברים יתרים כיון דקתני לשור בהגלה וכר' כוונתו להגלת עלמו לשנות
דרך הליכה שרפן בפקומן של נרני פי' מלל הגורן מקום העניים : ושוב הגהתי
בח"ר ועוד מילן מקומו טהור ומותר כו' הילוע ואם פיכהו שמא ואשור בהגלה קבר השוק רבים
מותר לפנותו ואם פיכהו מקומו טהור ואשור כו' אך שמין ע' ב"ב ל"ט ועוד בח"ר :

כלה פ"ח כגלה מלרנגן בתום' יבמות דל"ו ותינת כגלה שנית ט"ם ודקקו בכ"י וח"י
וכה"נ דוכתי טובא אפי' נרגילם מכ"ב נאלו ומדע נשנת ס"ב שלא אמר ר"י ומ"ב שלא
רק שנשתך מקודם שלא כל שדם וכש"ם היסנים ליתה תינת שלא וגם בסמוך תינת נעל :
רנ"ח בעון שנאת חנם פ"ב דשבת : ל' דנרים פ"ב נדרים : משמש
עומד ניתן ע' : קנת ברכות מ"ם : מתמם פ"ב דגלה :
בעון נדרים פ"ב בשנת : מעשה בר"ש נדרים ס"ב : מעות פורים
פ"ו די"ק : מיזה רבו ספ"ב דב"מ : ודע מעשה דר"ם ב"ת מסוגה
מנמ' דילן מדרגה התם פי"רש"י לשנת שחילק מעות מעורת" לעניים וכאן משמע מעות עניים
וגם תמוה מה חיוב מיתה דמני לשלם רק מסורתא משמע בהבר על שנתן מעות מעורתו ותמר
בלשון תמיה שמא נתחייב ומיהא כך נדקה תניל ממות ולשון עד שהי' יוצב אתמה לשון דוקא שלא

כלומר עד שהיו תמה וכמשך תמיהתו במחשבתו לא שכח עד סוף שנת קסטנור לך ומן מדונה
ביניה ס כדמוכח שם ומכ"י ומיבור יהוידע דחקו מלד :

ד'א ומי שפשר ט"ם ונ"ל ומשת ליש זמנוחר ניבמות ג"ל : לא ופרנס כ"ג פי'
שמסור מפי' את מלמה וגרוסה כיון שמסור בלמה והא דנקט משת ליש מסור גם בתה נ"ל
דמשמעת ליען את מלמה וגרוסה כמ"ש בת"ל : לעבור דבל אין התורה תמוה
היינו יך וכו' כיון שמנותיו קיימו כל התורה הלין נשא מליעזר ר' בתוחל ליפתק עולמו מי
ניים להוש ולבך כדהו ד"ג כיון שאחל דבר תמוה וק"ו פרישת וכמו דאפקי' לר"י מכה"מ בב"ב
כ"ל מה"ט : לא פסלן בר' כוונתו ליסור ערוה חייבי לאוין כסוגית הש"ס
מסורי מסמרים : משת חמיו בכושה דמ"ג מותר : שחות גרוסתו
וקלוסתו כנ"ל : בעל משתו של סנוא תינת בעל ט"ם וכמשך מריעת כמ"ל נתינת
כנדה : תלוסה מסורה לוה ולוה פי' למלון ושחיו : שפתה בכ"י
למק ונס נילקוש על מ"ח זלא בשפתה ולא קרב ומ"ו רק הפשוט כל ומת מסמכתת בעלמא לא
מורע ותקרוב כלאים חוותא עוכח מה כלאים ושעטנז רק פנס הנפש בחשב כך וכן לא תרכב
שמלה ושופך זרעו לריק ובחשב בניחוף ממש ונוכב נפשו מקשות ישראל ומחלת ליסור כפשוטו
לפעמים שמשתחדה ונשלה בו ושפו וכו"י לשובר במכוחת שביו וגס מחזי כאחת לח ומשום
כשג"ו כפשוטו : של תהי פרון בנדרים עד סוף הפ' בשפ"נ בנדרים ועמ"ש שם בח"ר וכנ"ל :

פ'ב הנעלנים יומת כ"ג : המוהב משתו יבמות ס"ב : בשכיל ד'
דנרים סוכה כ"ט : מתנרה ברשעוס נרכות ו"ן : אין יביבה
פ"ב דקנינה : שהוח יה נר' דנקט על תנך סתרו דקחי בשעריס עליונים כמ"ש
הוומ"ת וזהו שם יה על מדת חו"ב ות"ת בס"ג דקיעם פי' כמיון שמים ונקט רקיע שמו על משכן
המלורת כ"מ בקנינה שם ונס משתברת תינת זרקיע ע"ם כדרך הנמשך כמ"ש ות"ם שמו וכנוזו
נקוד על יה פי' שער ח"ב כוללים התחתונים שהוח הנגלות לכו בשער הת"ת שם הויה וכנוי
לילני בשער המלכות ותינת נקוד מושאל כחיבור המרמז עליו : **פ'ג** כעירתו של
רמ"בע ופ"פ דברכות ר"ח סתם : הכדור והלימוס סנהדרין ס"ו **פ'ד**
מעשה ברשב"ע תענית כ"ף : ר' מלאכים ב"מ ל"פז : **פ'ה** ד"ה מן
המקום שנאמר בשער כלה לדבר כלום אנרהם אבי נריך לו ואמר רב"ש הנה כח ב"ל כוונתו
בריעת המכסה אבי מאברהם ולסוף האתין עד כלותו לדבר וגרסת הילקוט שהניח הכ"י רשוק
להעתים כאן בשנם התם סה"ד ויעל מעל מאברהם לא קרב ו"ח לא משתא מוכח דקאי אסיפא
שם ותינת ההי"ד ט"ם אז ד"ל כדנריהו שנוס שהפסוק ויכל לדבר אתו מיותר פשיטא רק להורות
שנפטר בדעות וכמו בר"פ וירא : ראיתי ד' יושב תמוה מה זאת וה"י שתק וכו'
דיוקו דה"ל ראיתי שנא שמים עומדים על ד' אע"פ שכשנוד השם הנדול הוכיר ברקע : **פ'ו**
מניתן פיהה בעירובין ד"נג : נפת ונגריפן פי' נשניהם ה"ל למעט פיון שהפת כאכל ללפת
הנריסן : לא יפרום את פתו כ"ל : ב' כוסות נר' ל"מ במדרש
ג ומרעוב לריך לאוכל לשובע שוחה כוס אחד ומניך נה"מ על השני ובתן דשעים תחפר שותה
ג יהה

שניהם והכא כיונתו לף דבה"מ לית טעמה כום עכ"פ כנרגרן שמחר לשתות קידם בה"מ :
פ"ח בחיין ג' נר' אלא יצטנן לף בם"פו דפסחים דוקא שכים ו'כל סחם כום שבמדינות שיעור
רביעית כמו בפסחים ק"ח אבל בגליל כפול וביהודה עוד הגדיל ה"י סתק : מולכין
את הפסחתי' למפלג אלהן נר' כמו בע"ז דף ל' יין חמוד לפסנתן ומפלג כמו בנגח כ"ד מפולמין
שלכו ויסעדו במשתה יין חמוד לעומת שכעל חברו עמו ניין חרש אלא הקפידו : מל
יפלא פ"ו לחולין : שמניח טעותו פי' אם המוכר רוצה להטעות מרחה לצוקה גם זה רוצה
ליקח ואין נוכב דעת : פט שמניחין ג"ל שמנין פ"י הנכנס למרחץ פ"ט דברכות : מניח
אל יאין פ"ו דשבת וגם לינו מתעמל ומתורר ומשתבר על הגיגים פ"ב לפ' שבת כפי' ה"י רק עניין
כשבתא דרך ארץ שמתכבד על הגיגים גה"ג חבר אל חמור שדרה נכך וגם מניים החוכל בשוק
נמי משום ד"א בם"פק דקדושין : מעשה בר"ג נר' לפ' שהי' להם שיין לסוך להעביר
החיכוך כמו בשבת שכין ומשתין אי שהינו רוצה לחכך בגיגים משום שהוא חלק נוח לחכך משא"כ
מבן הסומה היו מחליפין לו סוכת השיין בקושי וקרקובו שין הגיגים מ"ה ולא קיבל משום
ד"א : בה"כם נותן מקום זה שינא לזה שכנכם ומרחץ שפכא כ"כל ודחק בנ"י וגר'
דהיינו בד"א וזטא שפ"ח שנותן כבוד יותר כבוד כלומר שנותן מקום שהינו נכנם עד שינא
חברו ותמוה הכא דהמ"ל בחדא מנא בנ"ל בה"כם כבוד יונא לנכנם שלא יתפוק יכנם מיד
ומרחץ שפכא שהוא ערוס יותר הנכנם : דרוס ידך פי' להויע משום ד"א :
מיכו יונא שלא בימיהם שכנה כע"ם זל לכך במרוצים משונא שהוחירו : כ' פעמים
שמוך על השנית שמקיל בשניים ? שקירח ב"פ נקט מגב על שמע שמע ומ"ל למחוק
כמ"ש מ"י : המתכסה בטלית נר' סחם טלית נמר וקולט הזיעה וכן הרוחץ נוטן
תחלה משתמש בכוזרין לחנם רק שפכא בפ"ג דשבת : פי"א סוס קלוף נדה
ד"ו : דמו דרשבו מפני שבריחי כנ"ל כמו בפסחים ק"כ ודחק הנ"י וכן בתוס' ע"ז
ל"ב : המשתכר בקנים פסחים נו"ן : מר"ע ופ"ח יושבין תמוה ודחק
הנ"י וגר' כיון דכל חדם בשהנגת תלית ות"ח בטלים וגם מן התורה ומרגיזין בהם בשעת סכנה
שנזדו על המנות לכך נהגו ליתב תחת זית רענן ובלען לפניהם כאלו מוכנים למהול זתים :
לבית הסקולה בקע מגב קרא ד"א שר שבל לשתו בוק : הנותן הקן פי' שקנא זכן
לפיפי מסוס לכל חשנות בתלמוד ומדרש כוונתם בעתה תפיסה זכו לפיסה שבל לא זכו חבר
בעתה הוא קן סחוס כמ"ש בדניאל : בה"מ בעירו כנ"ל כמים ומעשה מרס כדני
היס כיון שפורשין מד"ת מתים ומדבר על הבדוס : חלף חלפים י"ל כוונתו נזרות
דרבנן ומיינים וכל דומי לנורך שעה וגוומא קתני :

ד"א זוכח פ"ח שלא בשר ליוסף מסוס שקרא ק"ם כפי"רבי : מוהב השמא פי לומר
פיני יודע בפ"ק דברכות ובשם הכאה פי' שמומר בודחי כמה זמן הי' כך מו כמה נהיה
הדבר ול"ל נקט בפחה בכך לשומת היבר והב ומטבעות קרוב לטעות כמו בנ"ק דף ק ומ"ש לדוחק
הני : ול"ת לף ר"ל הוח מ' דיהן כחובת דע"ז : פ"ב חשבון יפה
וברך טוב שתק כי' וגר' כמ"ש הוי קל לרחם פי' גילרוחך שלא תביים וקנחך וכמו בחעבית פרקו
נחה

פתח לך יחסב חשבון מעשיו מילדות ים הכטפה ויש למתי תפי' יבטעד לא ידחק כוף הכבוד לבית
כמ"ם לך טל ילדותך : והלא יתר מכתן נברכות י"ט פליג תכיי : פ"ג
וחין לך בנערך פי' תין לך להתרעם כשתענך : ולהפסיק החשבון פתק כ"י וגר' דנ"ל
להספיק שלא תמנת בדתי בחשבון חברך ותקנה שם רע וזהב שממיך קנה שם טוב כו' : פ"ד
העופק במקרא ספ"ב דנ"מ : מחריב כל העולם נר' משום הזהרו בבני עניים שמהם
תצא תורה : משקעות שערי דקיע נר' כמ"ש פ"כ דשמות הנוגע כש"ך ונעקת עשוק
נוקע רקיע : ואל תתן לחוך פ"ק לכתובת : פ"ו ממקום הבלי נשהדרין
ק"כ : לא נקדן ועמקן פי' לדקדק ע"ד שכרו : פ"ח יעשה הו' לעיל ד"ס
פ"ט : למרתי להם כנ"ל הנכנס למרחץ מעניר הפודר ות"ל למחוק : פ' השלוש סיום
כל הנרכות פי' נרכות י"ח וכן עיקר כמ"ש הילקוט ולוקח וניחתי נרים שלא נ"ם ללא פלילה :

מאורי זבחים אור

עשתי עשר תו"ש . תשרוני ניל"ת ביושר :
וזבח ידרו מכונך . נקי תרכב ורכך :

דף ב' תום' ד"ה וכמינהו כר' ד"ל פי"רבי עכ"פ נקט לשון תפי' משום הכי רבותא
דטעמא מצטו : ע"כ ד"ה שכן לפי"רבי משמע מיכו הכרח : דף
ה' ד"ה הא ות"ת והכיתו בתימה משמע שהופלף בלבוד הקודש וח"ת וכתן תימה ונם י"ל שמחר
כתן דכל ות"ת יש תירון והי' כתוב וי"ל דחותה לעיפה ור"ל נקט משום כיוצו יכול ירבו :
דף ו' ד"ה תלא נ"ע ופשוטו דקס"ד שהיכו רק להנין מיסורין בנתים כפי"רבי ודחה דלא תשכחן
לחצמן רק בחשם תלוי דכתיב ות"כ תיכו ענין לד"ל : ע"כ ד"ה סכין עמ"ש בשנועת
שם : דף ז"ן ע"ב ד"ה מה ות"ת בלא תירון ונר' נ"כ חסר מהעתק כנ"ל וכן בהוכחי
טוכא כמ"ש לקמן בחכות ד"ה ונ"ל וי"ל תפשת מועט ולא ס"ל תן היקש למחנה כיון דשלמים
חלוק הרבה שטעון סמיכה ונסכים ותנופה כדלמר בחכות דנ"ב ועש"ב לקמן שם :
ד"ס ד"ה ותריקה תימה וי"ל תפשת מיעט תפשת : ע"ב ד"ה ותם נר' כוונת
רש"י לומר שלמים תיכו מיותר דשורחא דקרא לפי בריבה ומניעתא ומיפוי ותם עו קרבנו מ"ל לפי'
רק דה"מ ותם ובח שלמים מן הבתן קרבנו כלומר דריבה חלא משמעות הלשון לדרוש ותם דבר
הבא מן הבתן יהי' לובח שלמים : דף ט' ד"ה ושלמים לפי"רבי שמ"ל בחלק עלים
פסחים שם ועוד נוסף דאתי כבן תימא ולא תקשי דשמעינן מהקישא דהא פסח תיכו בחכל
ליום ולילה רק משתחך ולילף מתודה דחנינת י"ל בחכל מקנתו ביום והנותר לחכול בלילה
לשניעת פסח וכיון נפ"ו דפסחים בחכל ליום ולילה : ד"י ע"כ ד"ה ומה חלא לשמו
לכבר בחשם י"ל לר"ש נזה"כ בחשם ופ"ל חטאת יוכיח דהתם עלי קרא ות"כ שים לחמות לחטאת
ועולה מוטב לעולה לקיים ק"ו כיון דגריב טפי בתר רוב קדשים למעה : ד"ש ד"ה
כתן

כתן קצת למ"ד וי"ל כ"מ מכבש ימין הוי נעוי מלתא דנעלמא דעדיף : ד"ה כ"נ
תימה מצמע מינו הכרת דחגיי נקט כפשוטו דכ"ם ויהי' לית מיכי' פרין טמין למלק נין שנוי
קדש לבעלים : ד"ב ד"ה ליכא הקצה כ"ר יוסף ובתמורה פירשו : ד"ה
ב"א מאכל מלב להמ"ד דתו וי"ל דהוי טעינן למלק נין דקוי נהמה נמדש : פי"רבי
ד"ה ותי דמפרשי' מינו חזור וכרשה לחברי הפל כר' לעזן לי"ה דהיינו כנך דס"ל ב"א כדמין לך
פיכח דס"ל מין נדמין וגם מן נים לי' דקוין כלל לקמן דל"ד וע' תוס' יומא כ"ד : ד"ג
ד"ה אתה נר' פי"רבי לעיל דמר מפק לקבלה נלעון הולכה מזוס לעון הקריב מזלין ושקרבו
למקומו ל"ל דמסתברא טפי לקבלה כיון דאתר שחיטה מיד דל"ב למה מפק מפשטא דהולכה שבל
הכא פי"רבי נו מינו דילף דלמא קבלה ס"ב כלל נכהן וכלי רק זוריקה שמוקרב ומוגש למזבח
ואם קבלה ס"ב כהן ה"ב הולכה לקבלה עדיף מהולכה שעין לנעלה זהשתא דכתב זריקה מוקי
לקבלה : ע"ב ל"ם הנה תימה נר' דהא נופף פריך מ"ם עלמו ומשני
לפכול וכיב"ם דוקא כמה מצינו לף דהולכה מינו נשלמים ל"ם הא תלוי ביכול לנטל גם ר"ל
מוקה לקמן : ד"ל ע"ב ל"ם והא תימה ונר' פי"רבי דהיינו דמשני שחיטה לפו
מכוקה מדלאכשר הפסולין כפי"רבי משום מקבלה וחילך מנית כהוגה כלקמן לל"נ : דע"ו
ע"ב ד"ה לתיש וע"ע והמעיין שם הגמ' הניח בקושיא דעיקר מיתה ילוף מהיקש שחוי יין ס"ב מין
היקש למתנה לחלל עבודה ומין להוסיף מק"ו וגם י"ל ק"ו פריכא יוצב פסול לעבודת כ"ל וחר
ע"פ בשאר עבודת נמיתה : ושם סה"ל לפלא תימה וי"ל דהיינו דמשני שם פלוג
דרבנן עדיף דפא נופף נותר בכלל תרומה שני פלוגים כנ"ל : דף ע"ו ע"ב
דלא לתיש תימה וי"ל דהמ"ל מהא ומדא נקט : ד"ה ומה תימה וי"ל דפריך למ"ד
לילה דרבנן לקמן ד"ק : ד"ו ע"ב ל"ה קסנר פי"רבי י"ל דהנך כתנא מב"ב
כזב דמי ונפרט למסקנא דכ"ע כזב והתם לפו כזב דחוי נעלמא וגם סנרא רב"י דמרבין טמא
יהי' טעון יום ה"ב ראשון ושני כיון דקייב כרת על ביאת מקדש כפי"רבי מכות ל"ם והא דמעילה
להקיש פליגי תנאי גם לטמאות ע"ש : ל"ה שרפה נר' פי"רבי ס"ל טעם הבריית
דלמו לכל מילי הוי דינא דקרבן דלהדיא נתאורה כף אמרי' כרה קדשי בדק הבית ומין עושה
תמורה : ד"ט ע"ב ל"ם ל"ה תימה וי"ל דקושטא ושריפה משני : ד"כ
ע"ב ל"ף הנה ס"ב טובא וי"ל פי"רבי מעילה בכלל גזרת שקוע מה"ט ומיוך משמע מינו
שכרת . ל"ב ד"ם והא תימה וי"ל הכא מקומו היקר נסדר קדשים וגם בכל
השנה משל"ב לת"ק גם : ל"ה שפילו לפי"רבי ומינו כן נר' דשפיר כוונתו משמע
טיט נם בקרקע פסול כמ"ש הר"ש פ"ק דיומא ומה שכפנו זה תימה תירן פר"ח במקושט
שם : ל"ה והא נר' דשפיר פי"רבי לף ידענא דלם קלי נמי על במים דהכא ס"ב
להניח מקבל דשמואל דגם בת"כ גם להריש והמ"ל מסיפא דהא נופף : דף כ"ד
ל"ה הוסיל ומה שפי"רבי פינו כך ונר' דמ"ל כתי' כ' לתום' בשבועות דט"ו למען דמין מנסף
כנמה מין מקדשין תחלת עזרה רק תוספת עזרה בשירי מנחה ושפיר מקדשין לו בתוספ
ושיב : דכ"ה ע"ב תרגמע מרן שנה ומין להקשות דכנר שמעינן בערכין דף פ"
שנתו ונם על עולם שפי' שע"נע כתי' תום' שם דקמ"ל שם עלו לף ירדו כהנך דס"ט לקמן קמ"ל

קרא יתירה לעכב : דכ"ו ד"ה ס"מ נר' פי"רבי קושטא קאמר ס"מ דם הוא וה"ל
לפייל כרת וקיי"ל שאינו כרת וכה"ג נדוכתי טובא כמו בנ"ך ד"ה ע"ב : דכ"ח
ד"ה מניחא דהיכא בקיאין וי"ל דאכתי אינו מוכח מדבריו לכ"ע דלמא הא בהא גריעא והא כתם
מצה בחולין כך להדיא ושפיר פריך תניא ומ"מ ר' יוחנן כיון דבריי' נקט בצה יחיד ס"ל גם
אתכי' יחידאה כמו בחולין דכ"ה ע"ב : ד"ה להניא תימה ונר' דפי"רבי עצמו בחולין
דכ"ב דלא מצי להדיא בית הבצה שאינו בעולה ע"כ כ"ל כוונתו בר"ן שליל לא מציב שאינו
בעולה ומ"מ ממילא ס"מ עודו בבשר וכוונתו כאן זה לבדו מכל האנוים מם דשליל בכלל בית
הבצה שיונא משם רק למעוטי דלא תני פור האנקה וה"ד : ע"ב ד"ה מסתברא
תימה לפי"רבי ונר' מברתו דמסתברא לגמ' הכי טפי ואדרבה הא דמדחה בתון למקומו סברתו
סמכא ונקט דקיימו מעיניכו דידי' דמי במקדש וחלא נקט : ד"ה ואיפוך ודוחק לומר
ולפ"מ בחולין תוס' ד"ה ע"ב אינו דוחק דאכתי בצד עניכא לפעמים אין מו"מ כמ"ש בח"ס
שם : ד"ה אם תימה ולקמן דכ"ח נקט ליכא תנא דדרש מהאי כתובים
דעלמא : דכ"ט ד"ה למקום על פי"רבי לא דק ונר' דדק שפיר בהיתר הבמות
הוי תמיד מגל בהקיבו מכרים מעות דלא מכיח ומן הבתם לא חיירי קרא מזה ובפרט דעכ"פ
הקטרת פימורין לינהו מ"כ מה הרוויחו בזה ותיובא ד' קושיות י"ל כפוגיא דעלמא בתם אינו
ענין ובמו בב"מ דם"ח לף ד"ה רק לעבור בשני לפון מוקי לה דנזל על עסק בתם אינו
ענין : ד"ה וביון פי"רבי גר' דשפיר נקט מוקה טהרה גם במכו ר' וה' יחיס שפתאת
ג' יחיס במוקה טהרה במו לפוקמה בחמת בתרי ותלת מוקה זב מכ"ם שומרת יום דעדיין לא
הדיא לפוקה טומאה : ד"ה ואין יג תימה וי"ל כפשוטו דבכור בסמוך כל שמנותו
בכך קס"ד לפסל : ד"ל ע"ב ד"ה מ"ל תימה ונר' דרבא לא ידע דמליג אביי על
ר"ל ואביי מצי עדיף לרבא לשנותו במי דם"ל כר"ל : ד"ה הא תימה וי"ל
פיינו דמדחה ד"ה התם מוכח שעולת כפי"רבי ורבא מלמה להדדי בעיקר הנושא : ע"ב
ד"ה ומאי תימה זי"ל מפדל הס"ד דב מצי שקל ועדי כך דלא כיחא לי' בדיוק מדיי לעיל כיון
דבעי רב מצי והלא ריוק פשוט הלא ס"ל : דל"ב ד"ה מ"ם נר' פי"רבי כיחא
דאין מאכה בבמה שפיר ילפי' למעט מלפני ה' מכך דפר במשיח אבל להבריך שאר במיכות אין
לוקה מפר כמ"ש תוס' בשוף ובם נרי מ"ח מי' קס"ו הקשה על תוס' דפוטה ע"ם וליתה לתוס'
ס"ל כהכא שאינו מזוס תיכף לבמיכה דק יליף מקרא ואינו מחלק בין קדושה שוורה ובם ס"ל
פי' פשוט מזוס שנוי מקום הפסק כמ"ש הל"ר ס"ח מי' ח' ע"ב : ע"ב ד"ה
ור"י פי"רבי י"ל דס"ל לף למד ט"י לזב כזב אינו לכל מילי לעבור בלאו לא יטמאו דאכ"פ
קלישא טומאה ובם תלוי בחנוי בפ"ג דט"י דל"מ מקשינו בטמא וקמים פליגי : דל"ג
ד"ה ניעול דמקיימת במיכה דיקחו בשהה תמוה ונר' כוונתם אכ"פ במיכה לא מעכב כמ"ש
תוס' פסחים ס"ב וניתן כ"ח ע"ב בקינגות דהם משכחת במיכה בכעיים טהורים מבל במיכה
דמפורש לא משכחת בקרבנו ע"ב מ"ם בע"ם : ע"ב ד"ה לעניו תיכנו עשה ברת
דוקה ל"ת ועשה גר' לף דכשבת בפ"ק דמולה בגרעת לחרי' דלא בחינו מלוה עוברת שיתתין
עד שיבקע אמ"כ בפבת דקטל ובם ס"ם להקשות לקמן דכ"ז חין אשה דוקה ל"ת שבמקדש דם
לדלות

לחמות התם בתכילה דומיא דילוף מעצם לא הצברו ותכילה בגופו תמיר מביאת מקדש כמ"ש תוס'
סולין ד"ה ע"ב אין הק"נס מביא תקלה לנדון בתכילה שהוא מגופה טפי : והא
דממר וגדול שכן כרת כלומר דלא ילף כיון דבר עוכדין הוא כפי"רבי : קף ל"ר
מיושבת דר"ל תמהני ר"ל מבריימא דה"מ ממצה פ"ק דמעשר שני הקונה חיה לצלמים לא יצא
העיר לחולין משום דחיה לא חזיא ואזרו חזיא לקנות בהמה ומסקינן במנחות דפ"ב אינו בתורת
ע"ם וכ"ל כין דבמצה אינו מצורע כמו בבריימא דקתני להדיא פסול וכ"מ תוס' בחולין דק"כ
ע"ב וגם יש לדקות דלכתחלה לסזר להביא חיה כדמצי לר"ל למצה ועכ"ר ל"ל ידע מצה מלא
דסבר הכי כדבריהם : ד"ה ואפ"ה פי"רבי ייבנתי בחלק ע"ם פסחים דל"ה וגם
פי' שם דו פרנופין כמ"ש בה"ר משום דבריהם דחלית בתגלי דדרשינן ו"ו ע"ם : דל"ה
ע"ב ד"ה אלא תמהו לפי"רבי ובקונטרס פי"רבי כדמפ' בנכורת ולית וכר' דע"כ קנת ט"ם
כדמפ' במקרש דהיינו במלאכי עזר ופסח הקריבהו לפחתך קשה מה ל"ל דהא נאל מוס פסול
מדאוריי' ומ"כ עזר לגמרי מצטט עינו ופסח נקטע רגלו גם נעוף מדאוריי' רק ל"ל טעמא
דקרא מפרש בנהמה פיכא קפידת במוס ונעיף ליכא קיידת כ"כ אק בחסר לגמרי ונעגין
תוכחתו נקט דרך וויכוח אגיר נקט פי"רבי : דל"ל ע"ב ד"ה קדש תימה ו"ל לגריכי
תרי קרא בקדשים לעכב כמ"ש בשלהי מנחות : ד"ה חלא ותימה ובסוכה ד"ו מתרץ
בפי"רבי וע"מ צ"ל כאן : דל"ל ד"ה לגון תימה ו"ל דעדיף ליף מקדש דבמה מצינו
פיכא נכל חד גוס מעלה דפרכינן : ע"ב ד"ה הנהה לפי"רבי דלא קאמר פלא
כר' שבמר ומפרש מפקנא דקיטן היא דהיינו ולטעמיך דקאה ומסיק הכי ס"ל למנקט פלא :
דמ"ה ד"ה רוסה הקטן ו"ל דתלוי בר"י ורבנן : ושם הלכתה למשיחת לף לגריך
לאתר יבנה כה"מק כר' דכ"ל כוונתו לכציעת משה ואהרן עמהם כדמצי בריש יומא ובילתרי בח"ר
נדיקס נמוכים יקיו מיר : ע"ב ד"ה בכן וקשה ו"ל דצדיקת נקט ובגי
נמלו : דמ"ו ד"ה ה"ג תימה ו"ל כפי"רבי כיון דמסכתן בנותר מלול מהא גופא
כדרוש שני חלולין ומידך תימה עכ"פ עיקר מלול דכתיב גופא דקרא בטומאה מצתעי :
ד"ה תרי קשיא נסך סני וכר' הגע עצמך דה"מ לפרוך למ"ד אין מלמדין מ"ם מעוטי כלל מע"כ
לתורצה דקרא נקך וה"שם לא תצנה ליתורים רק מצמעות דורשין : דמ"ו ע"ב
ד"ה מה חטאת תימה וכר' דל"ל נקט ברוחה לפצעות רבינא שהוא בתרא ומ"ל לדקוק במו
למר ווטרת דל"ל מהיקשא כדבריהם אוב ואף דמ"ם ומלמד שהיקש ל"ל כתרוצא ואינו מורגש
כ"כ : דמ"ח ע"ב ד"ה מה ומ"ת בלא תירון קוותא מוכח שאכר ונ"ל ו"ל דאכתי
פרכינן שכן קנע כלי : דמ"ט ד"ה לפי דבר קדש כר' כוונתם שאינו קדש דכתם
קרבן אינא נסכים רק חטאת שעון ליכא קדש רק הנוסף כדלקמן דנ"ו בפי"רבי תודה טעון לחם
הוי קדש ליכא נחתם קרבן וגם דם בהוצת אבל נסכים אינא טונא וזהו נמי דבריהם שאתר
כללו שיונא מכלל חתם קרבן : דמ"ל עמ"ם לקמן שנחות מ"ה : דמ"ת
ד"ה נכתוב תימה נרי דהמ"ל עומר יוכיח דבא להתיר כמ"ש בנסחים דע"ו ואין מעון נפון
הקטרת הקומץ : ע"ב ד"ה קדש תימה וכר' כמו דאמר לעיל כיון דחתם מצורע
יבא ליהון דבר קדש אינו נכלל הפלאה ומ"ם מתן דמים ותימורים ה"נ קס"ל ג"ם דפ' תורת החטאת

לא מפני לחסם מצורע לכך נרוך כמי הקיבה : דף כ' למד נקו' מה שלמד נכ"ם
תמהני ה"ל למסוט מבריי' ב"ק כ"ה מפן במת ובי"ל דניפא לי' ללמוד טעת מכת ק"ו : דכ"ם
ד"ה פסוט תימה וכו' לפ מ"של בפבועת ד"ט ע"ם נוחא : ע"ב ד"ה תן ק"ו פ' לא פם
פי"רבי דהכא למודים מלם ובחיך וקו' ב' תיפוק מק"ו כל מלמת דמתיש בק"ו טרם ובכתב קרא
ומה דפפזר יליף : דכ"ב ע"ב ד"ה מה תימה וכו' דהיה דנהמה נריכא למטמת
מלב שעזה לפם נוזר ומצורע כדבריהם לעי' דף כ' . דכ"ג ע"ב ומיתוך כו'
פי"רבי לא תיים דבכל ענין בתנו בימין בי' יהון מסכו לבנים ליתיל ומת"כ נתנדר ומתך יתיר
לרבים : ד"ה ק"ק תימה לפי"רבי נקט לגב מחריני וקיבעא הוא :
ד"ה מצוס תימה וי"ל התם נקט בהדי וכתי ג"ם ומצמות ידעי ממינא כמצמות : ד"ה
מה תימה וי"ל תפמת מועט תפמת בעיקר הוצה לאוד : דכ"ד ד"ה דב וק"ק ותירנו
כמגלה כ"ו : ונם בניתן הנדיק מנטער כו' ע"פ הזוהר דנקט נדיק כמו ביוסף
הנדיק במדת יכוד נדיק עלמה ובניתן נדיק תתתה וכמ"ם הזוהר שלא היו יכוד כלל בפלק יהודה
מצוס פגם מכירת יוסף מדת יסוד כך י"ל בבניתן שהפכיד למה מצוס פגם יכוד בפלגם
בנבואה : ד"ט ד"ה מה תמה וכו' דגמ' נופף לקמן מצבי תנאי היה ליכא דנפקא
מהכא וכ"א תום' שם : ד"ה שלם תימה וכו' דהא נופף בניני ד"י ור"ת בנויל
דמ"ה לכתחלה שם נפשות לו בשלשים ומפיים נפיכא לפ"ע גילה בדיעבד על מחר מעלמן יצא
דכיונו מניקבא דהכא : ע"ב ד"ה נובהה מכאי תקבי וי"ל היינו ככולו דהייט
בכל עזרה שהיו רואה שלא נגד המזבח ונם מכקבא למלמת דרך מפפיים כשנכנם לתוכו ד"ת
לרמות בכולו כפי"רבי בסתוך שתאכו עליו : דכ"ו ע"ב ד"ה ת"ל נם לפי"רבי י"ל
והטותר עד יום ביום שני עוד תאכל ועד בכלל לו נעזה נותר : ד"ה ונתבלין תשיתם
לפי"רבי פסוט הספרי לפני ה' מסמיך מפיפת לתוך דדרש בפפלת ומצמות : ד"ה
לשני ותימה וכו' בקושטא שתם גמ' פלינ ופשע מבריית ד"ר בן מנטולמם דמלמד ב"נ
ע"ב : דכ"ט ע"ב ד"ה מה תימה וי"ל דדחה בלשון מפזר וסכר מה"ט נ"ם לא נמיר
ומיכו מקובל כמ"ם פום' בפלת דכ"ז לכך סוד ר"י והכיא מהיקבא שלין מעינן על היקש :
דום ושמר קושיתם תילנו בעירובין שם ונם קו' מתרונה ומידך דקרוקים לא פד פי"רבי :
ד"ה מודה תימה ולא נודע התם שמצבנין שבריכן להיות וכדמפיים שם כל מוכח שלין קרן זרוחה
ניסול פסול וכפי"רבי מבל זריקתו לא מצתעי : ד"ה ק"ק תימה וי"ל דלקמן דנ"ם
מנאי היא מיכא דנפקא מקרא מקרוב ולא דרש זאת התורה : ד"ה מתיש תימה וכו'
קושטא מני לילף מך הא ג"ם פשוטא ממנה ק"ק על ק"ק דשלמא ועליכא נקט ונם בכורת נקדכם
ונפשכם פשוטא דקרא בנכור רק דר"ם דרש הכי במכות ד"ין ס"כ הנו לא לוסף שיעו דק על
מון לקלעים דהם היינו כפירך הקיש דבתיבן מעבר ונכור להדיא : דם"ם ע"ב ג'
מנינ מתכני נגד הבחירה לולי קשה לי למקרב שילה ווס נוב בשלו שעזה במתכון וכו'
דכ"ל בוונת התורה דבמשכן כולו קלעים ואם יעבו תנו בית ותני קלעים תו כולו בית תו כולו
קלעים יעבו מזבח מנינ וכיון שהיו שילה ומידך כך נקטו הכי : דס"כ ע"ב בני קטורה פי"רבי
שיעו שדבריס בהלכה ותמוה למה נקט זאת המ"ל מרים התורה נרמנית נרע הרקיע והוי נושקים
השמים

השמים וכו' דנקט לשון קצר שנקצר פיכס מלבר ועוד כו' דנקוטינן כך דרכה של תורה שסברו שהרב יפתח תחלה כדתמרי' בפרקין ג' שחל ר"ש לתלמידיו מה סידוש הסיבו תלמידיך סבו ומימיך סמו שותים לך מדרבה ר"ש להכא ניקא בהתעוררת הקטנים כדפסכמן בקטורה ע"י לקוסת יפתח פסה התעורר לברהם לקסתה כמ"ש הוסר שע"כ התעוררת הנרים ונם לעיל ג"ק ג"כ ובילרתי סם וגם לא נקט שמות המקרא דק סם זר יוסני רמו מן וחסד לקרב שתר ס"ה בקרב ישרחל ונם רמו יוסני ני' פ"ל שכא שבעת יעקב והעמיד מטה שליאה בלי פסולת ונסמך לעובדא דלסני שהעוזר להבין דעת רבו והני דמסכו לא התעוררו קרי עלייהו בני קטורה ולא נקט קרי להו סרינה הן לאו בני התעוררת רק עלייהו נופת דעובדא ולבן שבא ר"י לסני תלמידו בלשון מר מה שלין דרך כדב רמ"ם תום' בערכין ד"ה וכן שם ד"י קרי רבי לבנו ר"ם בר ישרחל : ושם סביב פי'רבי אינה היקף ביוע וזוב פי' סביב כל סביבות שון וי"ל דכ"ל בגוף הזריקה יכול יקיפנו כחוט ג"ל לסקף וזרקו מסתיעות סביב דהוי נדרש על גוף המזבח סביב דמני להקיפו דוקא לשון היקף בלא הפסק כמו בסכות כ"ף מקיף משוה נדעיו מבל תיבת סביב סובל גם בהפסק קלת וכ"מ בשבודרסם והיכא דליכא נלוי קרא מונח בפנים : דם"ד ע"ב ד"ה לוחו תימא וי"ל התם עיקר ר"כם וזרנין בדיני מליקה עצמו נחת לפרושו היטב משמ"כ הכא משתעי רק בסקומו ולשמה ושלא לוחו כשלר שנב כסדר מליקתו : דס"ו ע"ב ד"ה דשני תימא וי"ל סנרת הנמ' כל דשני במליקה דהא נופת שכשך כחטאת סיכו להעלות כדמסיק נקמן וכך בנמרא משנה כולה כדשמר נסמוך : ושם פי'רבי במצוי דר"ש שמעתי פי' תלמיד ב"ם כמ"ם תום' פר"ש דמיבה וכו' מתני' פ"ב דעדלה יועזר סים הבירה היי מתלמידי ב"ם תמוה סה ג"ם רק משום דר"ש פליג קמ"ל יועזר היי כמי תלמיד ב"ם וקיבל דבני ר"ק כסכמים דר"ש : דס"ו ו"ה מר"ש תימא ליתא שבן שוגה וי"ל דשרכות משתכות לרבויי נקט וכ"כ דס"ם ד"ה מלק פי'רבי י"ל כל ענין תלדה מיכא : דק ע' ד"ה מלא פיר"י כפשוטו הי מיניהו מפקת סה פנין לרבות זב יותר מזב : דס יבא תיפה וי"ל לא"ד לימור מוסף כדרך טרפה לר"מ וכגלה מגב טרפה לו כדמוקי לסיעורא : ד"ה ואי אית עיל חולין ל"ו : דע"ב ע"ב ד"ה ויבים לפי'רבי משמעות הלשון תיקו"ם שמינו דומיא דריפא : ד"ה לשם פי'י לפנינו מינו לשם בעלים דהא אין נודעים רק פי' לשם מי שהוא כוונתו כמי כל מקד כתמא שיהי' נרצה לבעליו יהי' מי שיהי' : דע"ב ע"ב סד"ה נתערבו דמיירי בב"ו נייחתי נא"ר ונוסף עוד במ"ב מלק על"ם וביתרתי היטב לעיל ע"ו ד"ה : דע"ו ד"ה תקוני תימה מי דחוייתא לשונם מובא שכתפקו ונקוטינן שכי דר"ם שמר שתין דרכם להתנדב שתן לחוד לכך שם ריתת שמתחלק הוא ממותר מנחות מבל שם היו סיסודם ל"ב להתריך שע"י שתנדב סהו רק שתם שאסור להתנדב מבע ר"ט קאמר דשפיר היו תורתן נכך כיון דדרם מקרא יתירא קרבן שפחה שתנדבון שתן לא מנעו כלום : ע"ב ד"ה ס"ה תימה וי"ל כל כמה דנעו לשנוי עדיף : דע"ד ע"ב תרומה ים לו מתירן תמהני ביבמות דף"ב סה שאסור לישרחל ליכא דשי"מ ע"ם וכ"ל דשכ"ם סה"ם לא כילף מפיתך לקולא : דע"ה ע"ב נכור לנ"ם תמוה דשקלו ויטרו לנ"ם וכ"ל שהסמירו כנ"ם וכן תום' ריש סוכה שפה דנרים

כב"ג ובמגינה כ"ב פסק הר"מבס כ"כ שאינו מניל ונפ"ח דברכות נשמט ע"ה כב"ג :
דע"ח ד"ה אלא חזק שמריות מבטל נר' זיק חזק דוקא דנפסחים כתבו נשמים מעט אינו
מבטל לשנה ומכחות דכ"ג לעון בריית מפה הוא אלא שנקרעת מתוכלת משמש ונה כשרה מפה
גם בפוית יופי ואינו בטל ונקט"ד שם דאפים תכלין עכ"ל שאכל הדגה כדגריהם כאן אי
בתכלין שאינו מריח כמו כע"ז דסי"ו דקדי למיכי מתיקה תכלין ע"ב : ושם ע"ש
תלת תמוה לה"ר יוסף בתום' חולין י"ט אפי' טכ"ע דאוריי' אינו אלא עשה מכלן ל"ע לאו
דאוריי' אפי' דאוריי' הא פשוט קאמ' ממלקות ועוד מבלן דלמא התרמת ספק הוי ומ"מ פשוט
שאינו אלא טעם דביטלו זה"ו וכו' ד"ל דדייק מיתור לשונו דאי אמר סתם שבללן פשוט ידעינו
ממילא דבטלו זה"ו ואינו רק טעם ופשוט אך כיון שהתירך ח"ת אלא יבשם מין ת' על תבנו כנומר
שפשוט מטעם התרמת ספק שאינו יודע בחיוב מין יתרנו בפי"רבי ושכ"ל משום טעם הוא לוקה
שם הוי דאוריי' דס"ל כהגנן דל"ע דסנהרת הר' יוסף שאינו רק לר"ע דילף מג"פג ע"ש :
דע"ט ע"ב ד"ה שאינו פי"רבי ייבמתי לעיל שם : ד"ה כתבי שבלן רמי' לר"ת
וכו' דס"ל כסרס"ג פ"ק דבילה גם בנרוי' ומיהך ס"ל כסרי"ף שם דפסק דלא כרחב"י :
דפ"ח ע"ב ד"ה מנין תימה ויל סנהרתו בין לשיטת כל הנך דנושים אינו אלא נלוי מלתא נכולם
שאין לתלק בטעלות : ד"ה ואין תימה ויל דקוחק שיפלגו לאוקמי נסנהר
התנאים ונקט רבא עדיף גם לשיטך : ד"ה הא ובשה ויל דשא לוקמנא לעיל
משמעי למ"ד אין בילה ע"ב ובריך שפיר דלא אתכשר : ד"ה נתן וק"ק ויל
דתיפוק לי' לר"ע חטאת כתיב מ"מ מצטרע יתירה דרבי' נכל קדשים ה"נ אינו מדייק לשון לכפר
דקאי אמגיקר דם חטאת : דפ"ב ד"ה אכדי תימה ויל דהיינו דמזכי עדיף להדיא
אנאיי' דל"ע : ד"ה אין לו תימה ויל דקנעי חטאת זכר ויחיד בפר המשיח
ושיהך תימה ויל לריה"ג ס"ל לעון כל חטאת גלוי מלתא שאין לחלק : ד"ה ותהא
תימה ויל היא הנחתא פוכחו אלא פשל בחזן את שבפנים ונם שיהך פשולים אינו בפנים
ומחצצה פוסלת בחון מכ"ש בין שכשל בפנים את שבחון פשיטא יפשל מחצצה בפנים :
ע"ב ד"ה ולא תימה ויל דס"ל כשנת חכוכה לפשל בחון : ד"ה דמה ק"ק לכפר
קתב וגר' כמ"ש בפסחים דכ"ט שכילת כהנים מעכב כפרה : ד"ה כיון ולא דק
ויל כוונתו נקדש היתה מי מין פנימה : דפ"ג דה נשרפין ולא דק נר' נם פר כמשיח
שעלם דבר כפי"רבי בחומש ושפיר קאמ נקט : ד"ה היא משמע אינו הכרת
לפי"רבי שליכא דת"ק י"ל היא נהוייה : דפ"ח זה אלא תימה ויל בכל מקום לעון
משנה לחוד שלבד בחומרי דינם טובת נם בדין רחשון נם"ם משעה לכהנים נכנסים לאכול
ובשריי' ובחים לאכול : ד"ה מן פה"ק כ"ע הא מבואר להדיא בפי"רבי :
ע"ב כתנת שפכר עד ע"ש ובמדרש רבה שיר השירים פ"ד כתנת על כלאים ואבנט על הנבנים והכתנת
שכנסום של נ"א ובזוהר דס"ו שעיר שכפר משמה עזאזל הוא ג"ע ויל תרתי שעיר שהומת שכפר
נ"ע על חייבי מיתות שמכנסים על ג"ע כרת ולעון שך תמהני נבולם לעון קרוב וכתנת רחוק
וכו' עיקר כתנת פשתן וקנגזם רגילם נ"ח לקרר מן הזיעה תקון ס"ל מן כעם ושומם כמ"ש פ'
שופטים כי יחם לבבו ונם בשוק להכמ שלקחו כתנת קטיע הלא ידעים בזה כתנת פסים פ"ח
ליקח

ליקח מתיכה ומנגדיו אלא שיעשו דין תורה כתנת מכפר ס"ד וחס דנורו לפ"ד דלעין הרע קטל
תנת נערכון דט"ו : דפ"ט פ"ב ד"ה לימת תימה ולעיל עם תירנו : דף
ג' ד"ה למקרמה תומה מה תירוש וגר' דבעלמת לא קפדינן אין מוקדם ומאוחר במ"ש דכ"ם וכנון
שקרבו לקדות מי שלא סידר הפרשה כימיהם שקרבו בעצמם והכא קפד קרא דוקא פ' עולה
קודש : ע"ב ד"ה מאי תימה וי"ל סנרת הס"ם בחמת בעיקר כפרה דם מחטאי :
דכ"ג לימני תביי עמ"ש בח"ר כאן יהרמ"כם והכ"ב דפרה כרבה וגר' אף דאמרי דקה י"ל דרבה
מחלק דמתני' דלנין שהעביר למטה מיו"ד וגריי' דהוזה למעלה לכך מודה משום דמתחברת להו
כרבה דל"ם בשעת רבו ונקטו בשוטו כיון דאין בפקותת לדינת דקיי"ל כרבנן גם בלנין :
ושם דכ"ע לגו כמוכח תמהני בריש שנת ור"ם הזורק לר"ע קלוטה חייב וגר' התם גמר ד"ע מרבו
קלוטה בשנת הלל"מ להיות כמוכח וכ"ת בפי"רבי שם דכ"ו ד"ה דמ"ל דלא מחייב משום ד"ה שלא
כתכוון מ"כ למה לר"ע קלוטה חייב וגם שם דכ"ם פי"רבי ד"ה כתות דלא מזייב דקלוטה לאו
כמוכח תיפוק לי' שלא כתכוון להניח בתמנע מע"כ ס"ל דת דבעי מלאכת מחשבת דוקא מה לילוף
ממשכן מכל מה דהלכתה נמיבי ולא ממשכן מ"ש וכן בדבריהם בח"ר סוף ר"ה מוכח לפי"רבי
לשאתו : ושם פי"רבי לכפרת ידי' בבניזרקן ע"כ וכ"ל נירון קיסר :
ע"כ ד"ה אלא דמשמע מינו הכרח לפי"רבי דמ"מ היו לגד המזבח וכ"מ בתום' סנהדרין ז"ן
ע"ב : דכ"ד ד"ה מקנאה תיכי מנילתא לא מהרינן אלא שמא תעלה בשון מוטעה
ומנומנם דתמהני לדרכה התם שרי משום שת"כ למשלף בטבילה וגר' דכ"ל לא מהרינן שמא תעלה
ותעביר פי' דה"ל לאסור דנריך למשלף משום שרייתו כבושו תע"כ דת"כ : דכ"ה ד"ה
הא גר' פי"רבי שהקדוש דנרי ר"ל מעניינא דמתני' לכך גרסי' ומתר ר"ל וגם פתח ובייש גר"ל
דוקא טפל : דכ"ו כלי שרת דחרם לא עבדינן וכ"ל כלו בשול מומו נכלל להא כתיב
כלו תכם אשר תבושל ובנריסם במנחות דכ"ו ד"ה שאלו ר"ל לענין טעון כלו אלא יליף מהשאת כלו
שרת רק קונעת נקט במנקה ע"ב : ע"ב ד"ה ניחל תימה וי"ל דהוי עוסק בענין מריקה
וממילא ס"מ וכמו נכסחים דל"ו תנת ב"ט פסח קמי : דכ"ח ד"ה אף תימה גר'
פי"רבי דייק היטב סתם מין שפיר ושלים קדום ממלא ידעינן עוקר ולדות ונקט לענין הקרבה
מלב וכליות : ד"ה מה תרתי דרם וגר' ד"ל דריתת מלינת דר"מ דס"ל
פעשר ממון בנזה וע"ב לימוד מן המולין דפזיזת כפי"רבי בחולין דכ"ב דהך דרשא מ"ל רק לר"י
ע"ם ומסיק ניחס וימנית כדי נסבת מבל לר"י ג"ל תרתי ס"מ אין היקש למחנה : דף
ק' בשביני למלוחים רמזתי הרבה במקומו ועוד מילן בריש הפ' ענל לחטאת תקון ע"ז ענל שוגג
מטאת ובתשובה מעט נעזו זדונת שגגות ואיל לעולה כולה קודם נגדר ערוה מתה מוכח קדושה נקד
ויקומו לנחק תמיסם תמים הוא נכרית כמ"ם פ' לך לך ולבני ישראל שעיר לחטאת עריות כרת
שגגתו חטאת ועכל ע"ז וכבם המיועד לנחישה כמ"ם בירמיה י"ח נכד הרינת קור וכשבוכה
מהרבה כשוב"כ והם ושור ואיל לשלמים שלימות התקון ד'מיון שור ואיל בן יומו נחשב כגדול
נמר גדולו כמ"ם בנ"ק דכ"ה ושוב לובות לפני נגד התקון ס"ד וכיון שהוא תקון קשה הנזרק ומנחה
בלולה בשמן כ"ד הנדוק טוב שם מצמן כי היים נרחה מלילכם מדוק היום דוקא לכל מ"מ
נשאר לדורות ביום פקדו ופקדתי : ע"ב ד"ה ותקריבה ולא כפה"ק וגר' גם רפ"י

ידע שהוא פסוק בת"ע ומפ' טפי לשון נוקבא על הזוהה להיותו פורענות ישראל שהרגו בפנים בהולת וויתר כמ"ש בריש' והפכתי תגיכם למבל ודייק שפיר מדנקט הש"ס סיפא לקוד מסוס דריש בפבל שהוא שאר קבורה ופיפא למיון הזוהה שאחים עליה קלי ניום מיהה עיקר מירות : דק"ל והלא פנחס עמהם נר' ר"ש לשעתו בזוהר שנתכהן פנחס מיד רק ניתן בריתו שלא יפסל מסוס רביזה : ומס מעשר הקל נר' חף שלא נגעו עיד פ"מ כשירד משה למד לההרן וזקנים כל התורה דגס קרבן ר"ח הוי ולא הקריבו שאר קרבנות עוד ב"ל שעיר ר"ח ויה"ה הדביר : ועל מלמרם פנחס הוא שלהיו ניחרתי נפ' פנחס ועוד בזוהר שם שלא מית כשאר בני עלמא שהאריך ימים שלא וכן בד"ה ט' לפנים ה' אמו ובפסחים פפ"ד ישמעאל כ"ג נגית שני הי' תלמיד פנחס : שם וישמע משה וייטב בעיניו נר' דקייק דה"מל פתס ויאמר כן דנרת רק וישמע וייטב שכתב והודה ולף לכתוב כלת משה וכללותו שניתנה ככלה שלא שכח כלום י"ל כמו בנטות בלפחד שנענש על שאמר הבכר הקשה יבוין שלו גם ה"ב שנענשו נו"ח על שהורו הלכה בפניו וכל שחנרו נפנש ע"י ים קנת פגם מדה במדה שכח דבר הלכה וכן במדין על שקנף : תום'ד"ה ומה תימה וי"ל ר"ם לשעתו שם שלא חש לאותה פרכא ונם לדבר התם למכילת ירושלים שפיר פריך מענייגא דפדיון בורה מבל נוף הקדושה ודאי שאיר לאכול בתנות : ד"ה דאי תימה וי"ל שאל לא שמעת נקט לר"ם לרווחה מבל לר"י אמר שתם : ושם שכמים עשו חיזוק יותר משל תורה ניימתי בפ"ר עירובין דע"ז ודוכתי טיבא ונר' עוד משה דחולין דכ"ש שאנו מוסר וישראל נהנו מיסור וכן חנון שאוך לבשר דוסה לאו שלא תאחירו ובימית ל' כם לחכמים לעקור נשב ואת : לעיל דר"ח ברוחת כל אלו נש"ם ניחרתי שלא שוצה וה"ב י"ל שנרתו כאו חסורי מחסרי וה"ב יתור תינוח נרהיטת ואמר ולרבינא לא ניחא : דק"ב שנירה מב: זר נדקדק האי תנא תפס כפשוטו משה זר המ"ל עיד להרן קרוב ועוד גם משה קרוב ונר' דיוק התנא בעומק הפשט שם פנים שם לשקפא ומסורת כאו נרים שנהדרין שנעוים שלא נקמן אי נגירי וה"ב תשבר בשוע"ם הוי ע"פ הדיבור למשה אף שהוא זר וקרוב והוי קשה ניתף מהכא והוא שלא לעשות לא הכהן למשוח ולא לעשב וגם י"ל תשבר נקמ"ן להיינו ע"י כהן כשאר מנורא וקשה ניתף אהכא דקרוב היינו פשוט רק למשוח נרחוק ודחיקא מלתא לומר כאן הורחת שעה וה"ט לכל נד נקט אח"ל נמשה קרוב הורחת שעה אכ"פ זר הוא וחזוק שיהי' הורחת שעה להתיר שני דנרים ואח"ל אם למקרא בהרן קרוב ס"ל לחזוק הורחת שעה כיון דאם למקרא תשבר בק"ן סובל נמי תשבר מלניו מושב לדרוש שני כהן ומני מסנירה שיתכן שכח שאים תשבר מלניה ואנו תזרת כהן לפטרה מהשבר לדם וגם תאיתא תום' על הספרי י"ל בדיוק הלשון שני מלניה שלא היי רק הסבר אע"ב בדין שאים נגזר לניישה בהשבר זין ואח"ב תלטה משה ופטרה מיד : ע"ב ד"ה תימה וי"ל לשפשם שפיר התנעייתא אבריית לקדיש : ד"ה מה תימה וי"ל הרהור מוגם שכתל כך נדעתו אין לתמוה : דק"ב ד"ה לא תימה וי"ל קושטא ה"ק לא אנעי למתן דמוחיב אם לשבר מלשוריי מ"ב קרא הכא רק דס"ל מותרת לנדבת נבור ודרש כדמעקרת שלא חפי' למ"ל לא תפשי יש לקיים קרא שלא מותרת ומוקי לעולת בד"ה : דק"ל ד"ה ר"ע

תירגו לעיל : ע"כ שיטת נר' פי"רבי סגר דוקא לענין הוצאה עד דנח מכל
מקד בפנים מיהו מעכב כזבת וכ"מ כשבת קכ"ג המשוה טומאה לשבת ולא לגמרי כפ"ב
תום' : דק"ה ד"ה מו דלמא נר' סנרת רש"י גזה"כ דכופא פריס נפניס מיהו
טעם רק בהוצאתם אין בו מלא חדושו היכא דאהני מעשיו ולא בחוזו : ע"כ
ד"ה מטמאה נר' סנרת רש"י דנקט בהדי נריכה מפשבה לניחוף פחות מזית להשליט כביצה זכזית
רשוי להצריך הכשר שמיהו רק בניחוף : דק"ו ד"ה מוהרה נר' פי"רבי סגר התם
דמויא בעלמא שאין רבי מפסק ומילה אבל מסדר הס"ם שמתנרת לבני נה"מ דצריך שוהרה
לקרבן : ע"כ ד"ה מה מגד תורפי' לא עיין וגר' דשפיר עיין לפמ"ש תום' דט"ו
ע"כ דר"י בכוונת מיהו רק בנהמה אבל בשרנים כולם כעדשה : ד"ה מכולהו פיתה
ו"ל דפריך למ"ד אין שיעורין מה"ד ולא תקשי למ"ד שיעורין כיון דכרת ים חמלת וצריך שוהרה
לקרבן כמ"ל ואין מזהירין מה"ד : ומס דתניא חבורי מוכלין כנ"ל :
דק"ו ד"ה דאיכא קשה ו"ל כל קשיא ים תירוץ רק לדחוקא לי' : ד"ה מאי
תיתה ו"ל כיון דתנאי היא שפיר מצי רבי שמעאל כרבי יהודה וה"ה דהמ"ל ר"ע כר' יונתן רק
עדיף מצי לדברין : ע"כ ד"ה להכי תיתה ו"ל בני יציבה דרב אחי אקלו ושרו
ילא ידעו שנריי' דלקמן ואח"כ הניחה מסדר הס"ם ודוכתי טובא אקל ושרי ומיקי לפשוט
מנריית : ד"ה ר"ל תיתה ישנתי היטב בחלק עי"ס מגלה עם : דק"ח
ע"ב ד"ה והמעלה תמהו לפי"רבי וכר' כוונתו נמי דפטור משום שהוד בע"ז ואינו שב מידיעתו
וגם כיון דפטור העלאה שמילא ס"מ וקושטא נקט וגם סנרתו שעלה להדיוט אינו למכילה
כשהיתה רק נשם מנודה כיון דפרים נשם פלוני אפי' לא קבלו בעלוה שייב כפ"ב תוס' נשבת
דף ע"ב : דק"ט ד"ה מנקת תיתה ו"ל בכלל המנסך יין נם מנחתו :
דק"י ד"ה אבל תיתה ו"ל דקס"ד סנרת אפכת ד"ת פוטר דוקא בכולו קיים לא מהיב נכזית
קמ"ל אפי' בחבר והקריב הכותר פטור ל"ת לכך נ"ל דליתה לדרבה נמסכין מודו רבנן :
ד"ה קומן מ"מ תיתה וסנרת רש"י דשפיר לפ"ד ים נריכה מתנרר נמי תלק הקומן : ד"ה
ניש הקשו לפי"רבי וגר' דס"ל ר"ש מי החם קתמר אפי' פחות משלש כיון דאיכא ע"ל בלוע כפי
רש"י כאן וסלקא נמי נסמוך דף ק"ח ד"ה בקרבו פי"רבי לשטתו אין שיעור למטה אבל שיעור
למעלה : ומס משתמטתי העמיקו רש"י ותום' וגר' לפרש משתמטתי לאכתם
דתמר ד"ה נשמת ר"ע רבו ור"ח נקט בשתני' המנסך מי החם בתק משמע כל החם וחינהו לר"ע
ס"ל שני ימים כרים תענית אק ר"ש כל החם הוא כרי נחוכיח הלכתא גמירי ולדידי כל ז"ן
כמנוסר שם ועמ"ל סנהדרין דף ט' של הרמב"ם נמשנה משמע טעם ת"ק דס"ל לא לפי דמוכיח רק
הנ"מ שם לתמוה מה חשתמטתי' נהכי תלית פלוגתא דת"ק ור"ח מע"כ כדבריהו דר"ש סתם בתק
כל ז"ן משום דס"ל הנ"מ רק נהש פליג דס"ל הנ"מ כדחייתיה תום וכמ"ל : דקי"ב
ד"ה אלא הקשו לפי"רבי וגר' דמפ' הכי לסנרת ר"ל במעלה ד"ו תשובה נשובה וס"ל נס בזה"ו
ע"ב היינו טעמא דסנר כחטאת המלי"כ מה שיטתי' להניח מתות על שניפרו מש"כ
למסקנא מוכח רש"י דטעם משום דהוו בחד נופא לכך פטור : ד"ש הא וק"ק
ו"ל משום סיפא מ"ל נקט הכי : דקי"ג ד"ה מעלה וד"ה מדקתמר תרי תמידי

כר' לייטב דמסקינן שהכל בעו לבטל גם לר"ל שירד מבול לע"י ור"ל אמר שנקרע מבולה שהכל
נתבלבלו שם ור"י אמר שנקרע שנער שנגערו לשם לכתורה מה כ"מ שלא היה בהם מתדמתם
כפי"דבי בקו' הש"ם לר"ל היא לא פד שמים הפילוס ע"ם להייבו לבטת ר"ל נקט הכי שהיו שים
ולכך קרלו מבולה לשון שים כפי"דבי האומר לבולה תרבי שבל ר"י שבר שנער שנגערו מגנזה
לשמוך ע"י רוח קדום ולא הוי מים ותי' שהם שפיר לר"ל ל"ל שלא תדנקו כפי"דבי בטיע להייבו
לר"ל שירד מבול לף שחרבו המים וחדנקו עוד בטיע משמ"כ לר"י תרבה לחם ונגערו כולם
ולדבריהו מוכח נמי דהכא עיקר שלא כשפוסים בשבת לקו"ג דנרסי שפכת זכיון דהתם שלא
במקומו רק שגג נמשך ט"ם ואולי הוי גרסת תוס' כהתם לכך תמהו : ע"כ
ד"ה תירולם על השב"ם לא דק ומיהו כלל נרשב"ם שם רק תום' כתבו מי גרסינן תורולם
דימא ע"ם משמע שהי' קלת גרסת שלן ג"ו ניחא לפי"דבי הכא שזוכן בשבת היס : ושם
ד"ה בלא שמו ולזוהר ויקהל משמה למה לא שלא נא בפ"י ע"ם מוכח שלשו הבלא וקוטית שכל
שאר בשרכה שתו ב"ל כתי' ב' תוס' לעיל במקום שירד מבול : ושם לא
גוממה ורפיתי בפרקי ר"א פכ"ג שבתלגלו המים שכל האדלות בפ"י תשהני הך פלוגתא דשמואל
שפי' לא ירד מבול היינו בדוקה שגם עכשיו בתלגלו ועכב"ל מרווייהו קבלה בידם שלגון מבולה
ושאר לף שבתלגלו המים לא הוליכו עלמות שהכל נשקעו בבבל וגם לא יכלו להמלט בפ"י משום
הבלא שלן קשיא דאין ב"ל שמתו מהבלא רק אין המים וב"ל דלא מכתברא שבשו כ"ב דהרבה
יכילו בבילונית הגבוהים וגם תמיהת תוס' ויכוסו כל ההרים תחת כל השמים י"ל דה"ם בפ"ל
שהיה תחת מערבת השמים וח"י היו בכלל והשיבו ממ"נ למה הר גריזים גם כל מ"י כך ושדרבה
לשבש יתירא דקרא דהמ"ל שפש כל ההרים וידענו דמשתעו בכל העולם רק כדבריהו תפש
גלגלי שמים ומ"י למעלה מן המערבת : דף קט"ו הניחא לפ"ר פלוגתא
לקמן תמוה דמנית מיד לשמעי וכו' כוונתו מה פריך מאמורא לאמורא דמ"ל לסבור כמוהו רק
פלוגתא לקמן דמייתי שם"כ כתנאי וספיר דייק שלא יעטרך לומר דהאי תנא ע"כ ס"ל שלמים
קדבו ונעשה לייטב דנריו לכ"ע ועמ"ל נע"ן דכ"ד ניחוך היטב : ושם נאו המ"ה
שכל דלעם נר' טעם שפשדו מן המנזל שהיו פרוצים בהשתה ברוחתין קלקלו וברוחתין נדונו
וגם עון ע"ז וש"ד וישב ה' מלך לעולם להיותו החלולים כלשון יחלוף שכן לא פרטו בגזל וכתיב
תנור עלבים לפרים הבא לו כיון שהשלום מגין ולכך לא נאמר ג"ד המבול שלא על הגזל שמין
שלום בתרן ל"ש עוז לעמו יתן קוף הקול מתן תורה וגם אתם לא תפקדו כי יבוך שמו בשלום
והוא עיקר קושם השלם שמין גזל ומריבה ביניכם ועמ"ם לקמן חולין דמ"כ : ע"כ
חבל ומלון צילקוט יהושע דבר תמוה ועמ"ם לקמן שלהי כלה בחינור מעשה רוקם :
דף קי"ז ע"ב ד"ה מלוקת תימה ובתמורה שם תירלו : דף קי"ט ד"ה ו וזו
על פי"דבי לא דק ו"ל דהוי גרס נספרו סתם רבי ישמעאל וכן משמע מפי"דבי שם במגלה על
חי' ב' דשבני שב"ם ר"ש בר יוסי פי"דבי והיינו תנאי פשיטא וגם למה המתין דגם בפי' ת' שפ'
לפרוש תרי תנאי מלינא רר' ישמעאל רק כוונתו בשלמא לגרסת ד"י בר יוסי שפיר נקלף בתמיו
מבל לגרסתו סתם רבי ישמעאל ע"ל דשבני ההו ר"ש בר יוסי כיון דשבשא להדיא בריישא דרשב"י
לכך סיים ולייק והיינו תנאי בלומר רבי ישמעאל ורשב"י ולמען תחיש מדברה שלום שלא פליגי

ומסתברא סתם מתים נמי יחד תורת מניחם : ע"כ ד"ה ויהי נר' טעם פי"רש"י
דניהוצע עיקר הכוונה על הנוסחים ובד"ה עיקר הלשון על המרון וגם מנרף השביעה קומה לנוחך
אתה וארון נהמלוחך מבל מינו מוכח ובנוחה על המרון רק בריעת נסנוע המרון ויאמר קומה ה'
למנוחתך עליו נקט נסיפת ובנוחה בחול"ם על השביעה יאמר שובה ה' ומשתבר הכי טפי :

מאורי מנחות אור

ומרנם מנחת יהודי . בוחת לתורם ולתפוחה :

דף ב' תוס' ד"ה לגמר תימה ולא ידענא דהא ג"ם למוחר נדבה שביר ונשנועת מינו ג"ם
דשמיעת קול רק עון עון מנין ע"ם : ד"ה משם פי"רש"י ל' מדבריהם
בחי' כ' : ד"ה מכשירי מנחה דהטח לא דק נר' פשוט שהוא ט"ם בהעתק
דהא מינו כלל נפ' דם שפיטה וכה"ג הרחתי נסכרינו עוכח וחלב נפסחים ל"ג ע"ב ניין ג'ובחים
דכ"ט ומינו חלב במנחות ח' ומם נחוס' טוכח ט"ם נהעתק כמו ברים כחובת ניינו נגדה דם"ה
ומינו חלב נשנת ק"ל ונכרה די"ב ניינו נגדרים ל"ק ומינו נכל הש"ם רק נמס' כלה :
ד"ה ע"ב ד"ה כרע פי"רש"י ישנתי נחלק על"ם פסחים שם : ד"ה שכן קו' ת'
תירץ נתיבור מפין ננים מהא דלקמן דפ"ד לזורתכם ת"ל שתנמל וקו' ב' י"ל דם"ל שחני טרפה
שחתר מכללו חטאת עוף לכהנים ולא ס"ל כפרכא דלקמן מחלחן גבוה דהתם על נ"מ ריך
לגיכה מה הנך כפי"רש"י : ד"ו ע"ב ד"ה שלא ולאו פרכא היא לשון מנומנם
פשיטא לפ"פ נשכר נשכרים : ד"ה הוסיף תימה וי"ל עכ"פ מיכא קמ"ל
דלא כר"ש רק כמיהך : ד"ה וכ"ת נר' כוונת פי"רש"י דעיקר היסר נמה
כנר קודם בסירת כהנים ומשם שרי רשמעת גם נין משכן למקדש וכ"ת מנמה לא ילפינן לכנר
הוחר מעקדת ולכך שרי כל זמן שלין משכן קנוע עד נוחם לנחלה נפסר מנוה"כ ומשם מינו
הכרח לפי"רש"י הכריח לסנרת הש"ם כך דמ"ל למה לא נילף מנמה : ד"ח
ד"ה מקטיר פי"רש"י לפניכו תיבת לא מנוין ונמחק : ד"ט ד"ה ספר תמהו
לר"ל ממשה וכו' דסיגית תיוכתא מסדר הש"ם דוחה מהלכה מבל ר"ל מחלק נין סלת שהוא עיקר
מנמה לא ימלא ושמן טפל לבלול המנחה רק לשון ניחא למסדר הש"ם ובה"נ ניתרתי בח"ם פסחים
ד"ל וכן בשנת לשמואל כמ"ל בדמ"ג שם נחלק רשנון וכה"ג בתוס' לקמן דכ"ט ע"ב ע"ש :
ע"ב ד"ה חותן ה"מ למפשה וי"ל דעדיף למפשה מקרני : ד"ה ד"ל תמהו
לפי"רש"י נובחים וכו' לייחב כוונתו כיון דעשייתו נכלי נתקדש ובעי פנים שנפשל ניומא :
ד"ה אין לומוק מתרוויי' וכו' שם לא כתב שחלית קש"ד סנרת חנוכה דוקא ימין משוב כ"ל
שהכשיר כמו שחלית והשתא דכשר שחלי נימא נכל כף שנחורה שניהם כשרות : דיה
ד"ה הקומן הקשו לפי"רש"י וכפריתות ד"ל תירנו : ד"ת ע"ב רש"י ד"ה כמלן
כו' קמ"ל כ"ם כנ"ל דהיינו ת"ת כך שמעתי ל"ת ר"ת לשון פחר ולא שמעתי פי' מעלמו מ' מוס

דלא

דלמ ניחת לי' פי' מ' כמ"ם תוס' : ד"ז ע"כ ד"ה מאי עמ"ס התלק ב"ל ב"מ
דל"מ : ד"ם למצות מלוחי מכל ד"ק בן שמוע ניוחסין שהי' רבו וניחי רבי חין
גודל שמד להיות מהרוגי מלכות ומכחים הפיוטן ומחת כרבריו בלמ"ה טעות גמור כמס"ל בחלק
על"ס ובמה"ב ביאלתי הסיבה שטעה ועוד נמעלת ר"ת בן שמוע נוהר פנחס בממנע לימודו
להטה חם סביבין והוגרכו הת"ח לנחת : ע"כ ד"ה כחן וח"ת בלח תירון וכר'
דממרי' נדף כ' דב כתנת דידן מלח חינו מעכב רק דהקושיח חה ב"ל לימח דלח כל"ם דבלמ"ה
תנח דמהכי' ד"ה כתיבוי' מלח נר' ד"ל לתי ב' דב ס"ל כר"י ור"ם ודחק נפשי' תיבת בניח
כמו שנה הכחב חס דוחקי' הלח טוב יותר להניח דב כהסה מתכי' מע"כ שים להשוחסה בתי' ב'
לח פליג דה"כ מתרץ סדר המשנה שדקדקו חוס' לעיל לח פחת לח מלח לח הניף דהח תנופה
קודם מלוקה מלח דס"ל כמי כר"י ור"ם דמעכבת רק דכתיב הוח דרש בהוייתו דוקח בנעשה
כמלוחו פחות לוחה פחים בריך דוקח מנות מליקה מבל לח פחות רק הקומן גם מלח חינו מעכב
לכך הממיך פחת ומלח ומולי מבל ות"ת נכתב תירוגנו וכטשם בהעתק יכן בממוך ד"ט ע"כ
ד"ה דתכח חין להקטות והוכח בקטיח חוחח מוכח שנחסר בהעתק והתירון ניחרתי בח"ם ריש
עירובין ועול כה"ג לקמן דל"ו ע"ב ובדף ס"כ : ד"ט ע"ב ד"ה למעבדה
פי"רש"י ל"ל כוונתו במי בלישה שירנה : ע"ח ד"ה חקה תורה לעוס דרשת ניחרתי
בר"פ מלורע : ד"כ ע"ב ד"ה מדרנה תימה ני"ל מדרנה כיון דמשיב טובת
חינו רוצה לחשוב פנוי דנקומן שנחס נמי ליתה : דכ"ח ד"ה יכלו על
פי"רבי עמ"ש. זבחים סם : ד"ה כמן נר' פי"רבי דחכח פליג מוציחי כמ"ש
בח"ם טולין דק"ט ודף דמלר להך שמעתח הדר בי' כיון דמוחיב לבני ובנוי' חטחת פנימות
ליתה לשטתו דמקויב רבח דידי' וכן ד"ם ולבני ומחחלה לח ידע לנבריי' : ושם
ד"ה דם פי"רבי בחולין דוקח להכניע בלמ"ה כר"ת וקושיותיו שם שפיר ב"ל כל חותן שמעתח ידעו
שהי להכניע דבכיח טובח חך דנקטו בשון משמע נר' משום דלפי"רבי חין הכהח כע"ל לרבח
ם"ל לב"ע דם שנשלו מוכר וממילח למסקנת לח קשיח והקם"ל לח ידע מהח דכן לקדרה דעכ"ם
בקדשים מליהה שפי שחיכו נאכל בלמ"ה כחום' וכזוכת רבח י"ל חפכח יכול כניהה טעם משהו רק
חמלח מלמ"ה חו בלמ"ה ידע מדרבח חך נהר"ם חולין מוכח בדבריהו בלמ"ה כחום' בחן :
דכ"ג ד"ה חמר פי"רבי יישבתי בח"ר חולין לט"ע : ע"כ ד"ה לימח נר'
בשלמח לפי"רבי חין דם מבטל דם בלמ"ה כר"ת להוח לני"ו בלבד ות"ק פליג חבל הכח פריך שפיר
המיך יתכן מתכי' לר"ת דבח כמחן : דכ"ה ד"ה חון תימה וכר' ביומח חינו
מוכח רק כמ"ם תוס' לעיל דט"ו ד"ה הכח דקחי בטומחת בשר חבל טומחת הגוף דסיים בלמ"ה
נין : ע"כ ד"ה דמדבה על פי"רבי ולח דק נר' דל"ל כוונתו על הני
תנחי ר"ח ורבי יוסי וכ"מ הלשון נמבחים שם דכ"ב חין מדנה על מכילות דליכח דשמעת הנין
מדנה מלח ר"ת ובקחי בשון דכ"ע על הני תנחו ר"י ור"ם ע"ם וה"ב מדכלינן נמכילות משום
דמרוייהו ס"ל כדרבח דת"כ עולין מדנה ולישב הנח חין מדנה מלח רבי יהושע שם :
דב"ם ע"ב ד"ה ושפח ים תימה וי"ל מלמטה כסוך לרבח ופרח עוד להכניד קנת לחוך שמילתה
לכך שלשה מסוכין : דכ"ט ד"ה מלוקה לקמן דב"ה כב"ל ובשלחי חגיגה נקטו שתם
והכח

והכא מכ' עפי דלמיד מ"ד י"ל כפשוטו : וגם פי"רבי ונתפילין פייני כוותי
לעני הלשנות ה"נ בתפילין כמו דקבעית מיד בתגרת ולא לתפוקי מוזה : דל"ב
ד"ה ודלמת הת דמורידין שתם מסרה עוטין מתפילין מוזה בכ"ל פי' תסרה שטה בת"ם תום' :
דף ל' תף בתמצע שטה פי"רבי גם בתמצע דף תף דבריי' לת יגמור בתמצע דף ע"כ לרבנן ג"ל
כוונת הבריי' בלשונה לת גריך לגמור בתמצע דף כמו שגומר בקומעין שתינו מניח ריוח הנשתר
דרף ושוכה שורת שוות ומתחיל תש"כ תומה שתחריו וקש"ד גם בסוף לת יכנה השורת רק גומר
בתמצע תלת מקנר והולך תף שתינם שוות ולק"מ מבריי' רק הגמ' לת תש כיון דפסק בתמצע
שטה דוקא : וגם תזור לתמורך פי' בו"ת פ' כי תצא בעין מבירת יוסף
חוכים הצנטים תמורי מסכן לעילם ומ"ל כך עלה במשנה שתין רשות להציל וגם לפת"ש כוותה
מרע"ה ילא כל נופי הסודת וב"ע לרשם מן התנין וקוכין ברמיזת מה שת"ל למרע"ה :
דכ"ב ע"כ ד"ה כתבה פי"רבי ז"ל דשמואל כרב דלעיל דלת ס"ל הלכ"מ ותף דלת תסכתן מה נכך
פ"ל נר"י דשמואל תסכתן דוליף כתיבה כתיבה ומין רשי' תסמרות ויתרות בגע דהם כל הגע
מינו נוסף הכתוב בתורה רק לגון מכמים בתקנתו ומלו דקדוקים נכללו בלשונם :
דכ"ב ד"ה תלי נר' כוונת ר"י לגון דם בעקב שהם מזוות הפתח שהכל דתין דרך שם וקושטת
דינו שמת שתמור לתלותה טרם קניעותה בפתח ונם המסקופה נקרע דגת שהכל דתין ברגל
ומסקופה נריכה קניעות תכנים בגדה מסים חוקת הבית : ד"ה
כת נר' פי"רבי ס"ל עב קו' מ' דלת דמי קבורת מת מעומד הוא בזוי וכלועג לרש שתינו
יכול לעמוד ממקומו ומדהכה גם מיושב נגעי ודרכי תמורי כמ"ש נכזיר דם"ה ומה"ט
כדבריהו ושרחל דוקא מוכשב היא כבודו ולת דמי לכפרים עומדים וכן מוזה
וקו' ב' נשמר דש"י דבע"כ גריך להכיא בשיטה מלא לכך כתב תוסף שמת הקנים ע"ש :
דל"ל ע"ב ותם כתבן בעור שמר תף דגריך כתיבה כסדר התורה פי' שהכיא תלק כמ"ש
טור : ע"ב תום' לפי"רבי שתי הבית מקורה מי גרע מצערו שבורת גר' כוונתו שבורת
דומית דצערו עירות שים בתקרת הצער ד' שמות משמ"כ נפתח פתח הבית ומלתתי
בבי' שתירן שבורת עצמי לכך בלת תקרה : דל"ל פנים
מ' בעור תם בימין מייב והש"ע שתה דוקא ב' ופי"רבי פ' ומתקנן מוזות משר שת"ל תלת שתת
פי' כהשור ושתהכי על הנשון כ"ם שתתקלף של תכם מ' שלמד כפשוטו והוא הניה על שתת ושינו
כלום : וגם ד"ה כשמר נר' לפי"רבי ברייי' דהכא ס"ל כרי"ה הג
שם לפומל בעלה וקרקלת ס"ל בסירת דנרים רק דומית לספר ממש ונקט דוא חייב לשוכל משום
רבנן דמשתעי בעלה זית וקרן פרה וה"ל דומית לספר ולת בשבן : ד"ה כמה
פי"רבי יבשתי בח"ר : ע"ב ד"ה והקורה פי"רבי לת חייב לדקדוק הלשון
וכשורה וכ"ע מוהגים כך וכמו ניימתי בח"ר שלהי ברכות : דל"ה ע"ב ד"ה
תלו פי"רבי יבשתי בג"ם ברכות דף ו' : ד"ה מעלת הבחה עמ"ש חולין
ד"ט ולר' תליה גרם מעלת קילה עד הבחה : וגם תלע הרשתון שייך
בסה"ד רשי' לר"ת : דל"ו ד"ה וקשרתם פי"רבי יישבתי בשלק עלים
יותת גם : וגם מנית של יד ותש"כ רשת תמה בע"ו סוף ה' תכוכה על שנודרתם

שכתב דקתני מעכבת ע"פ ונר' שאינו מועה רק כוונתו כמ"ש כ"מ שצנה הכתוב לעכב ואם מניח רגע תפלה עובר ב' פטוקים לאות על ידך והדר בין עיניך ונם למוטפת כ"ז שנין עינך יהיו שתים ולשון ברייתא כדאמרן דוכתי טובא : ל"ל פי"רבי ד"ה ר"י בבכורת

דמ"ב ע"ב כ"ל ותמיהתם לנגלי י"ל כוונתו דהלי מסדר הבריי' קיס לי' מרע דרע אינו ר' יוסי המבואה כך דלא מצכתן כלל ונם בחיבור יוחסין מבה ר' יוסי טובא ולא נזכר ר"י החזום רק נגבורת יש בבריי' פלוגתא דת"ק אבה טובא בכלל תרוס ור"י אמר שאינו אלא כותל אינו כלחת דהוה ס"ו אקוע בין שינו כפי"רבי וקיס לי' הר"י דהכא הוא ר"י דחזום דהתם ומפקק לי' משום שידא שאינו ר"י סתם בן אלפתא רק בן המבולס או החוטף או מיזך וזהו ידע ההוא דהכא והתם אחד הוא ופי"רבי אינו אלא לפי תינת החזום מהכא דבכורת : ד"ה כמו נזה"כ : ע"ב ד"ה אה ומ"ת בלא תירון והוא תיזה נדוכה וכר' דיל ר"י מודה לת"ק דבעי' מקום קריאה רק דלא ניחא כיון שבשרו רוכי עיניו לנחרי הוי מום כמו הקרח בפ"ז דבכורת דהוי טעינן לחקרי כמי קריאה לכך היקש דנגע אחד אחד אבל לפרשתו בפר לאוד פעינא דאינו כלל מקום קריאה : ע"ת ד"ה קבורת וכן בספר הזהיר כה"ג נדק"ט לקמן ובחולין ק"ו וקשטא הא דהכא אינא בזוהר פ' עקב אבל אינך ליתה בזוהר רק שתי' ספר בימיהם נקראו והיר : ד"ה הני פי"רבי נ"ל דבעצמו הניח לקמן בקשיא דמ"ת רק לייחד הנמ' י"ל דהך זמן בבריתא אלא מסדר הש"ם דנמי יאונה קאבו מדקאק ובפלה בתם אבל תפרה לכ"ע מייב ומ"ל למתם נמ' כרב משרשיא דוקא נייתי לנלימי' כלשון הבריי' ולא בתפרק ופליג אדב דימי וכן משמע מה פריך פעינא ומאני בסיכי דהא אינא סברת ר"ל לע"כ דלא ניחא להו ומוניות הש"ם פריך על נמי יחיבה דמפי' הכי וכה"ג בתום' שבת דף נ' ע"ב ובק כ"ג דפשיט מתם נמ' מדברי בני יחיבה : ד"ה לטוטפת דהיינו כלילא וכן מוכח בזוהר ס"פ נח ע"ל מקרי טוטפת כל"ח ישראל אשר אך לתפפר ונם תפילין נקרא פאר בתרך תבי"ם עליך וגם לפ"ע פי' התיבה כך ול' פרשיות הלל"ם זכתפי ומבריקי נקט דרך תפתחת וכהולחתי לקמן : ל"ל תום' ד"ה עבוה לאברה מצאה ובכה נרכה תמוה מכלן ואת רק בדיעבד דהא נרכה בפ"ב בל"ג כמ"ש בל"מ ת"ח פי' כ"ה ומשמע לינו הכרת מפי"רבי : ומם ב' רחמים וכ"ה בעור אבל בפ"ש העלים אל"ל כיון דלא שכיח : ומם תמהות לנרות כפי"רבי וה"ר נודת כדאמרת בתן ובערוך תחקני שפי' בערך נר מבקלת הפעות וכר' שנתכוון בספיפ לנרול שעה הוא מבקלת הפעות ולא כפי' הרב ונרור עולם על נודת ובהבתי בתלתי תת"כ נפי' הר"ם : תום' ד"ה לו במה"ו ליכא פי' לף שחייב פרין שחי ל' יום אבל לתפילין אינו שאינו מי יכ"ם רק בחזינת השלים : ע"ב מתוך שנאמר פרה תפרה תפרי נטרף נר' דקס"ד כפל למדנות אך דקדוקין כ"ט דהם כפל למבין ולפשוטו ול"ל תרתי פ"ת אך לולי כך י"ל דק"מד מניח בגו לכתן יונח כיון דכתיב יהי' לך לכן שנה הכתוב לעכב ועמ"ש לקמן שלהי בכורת י"ד סי' ש"ה : ל"ט ע"ב ד"ה בגל קו' ת' לפי"רבי נר' כך הסוגיא למקט נקנלה כמ"ש תום' בשבת קכ"ח וקו' ב' אלו תנאי שקלת מעלמת מיכא דדרבי להכי ועוד הא דמרנה

דמרבה לרבות דוקא לעשה ולא שלא ע"מ והכא עצמך פי' רבי נופלת בשבת כ"ז כך נרויי' בשלשים
מע"כ למצוה בהדדי : דף מ"ס תוס' ד"ה סדין דס"ל כר' מוכח מו
מופנה תמהני להתם למאי' שהוא מוכח וכו' כוונתם דכ"ש לא ס"ל מוכח דכל מצה תורה נכפל
וכאשה לעשה מיפות : ע"ב ד"ה אחת משמע שלא נרסי משום תעשה ולמ"ה
ולקמן בקונין סבירא ליה משום תעשה ולמ"ה ולימה לפנינו רק דבעי עשייה לשמה וגם הכא
פי' רבי שצוה שלא לשם ניסת ופסול וקרינן לפי מן העשוי משמע להדיא דמצוה כחדא עשיה
לשמה מעכב שלא עשה שלא לשמה מועלת תולמ"ה וגם בהא ד"ה ה"ל נרסת אחרת : דמ"ח
ע"ב ד"ה ואם קשה ולא ידענא ממ"כ מה תלי בקנה לילן לא יניח הא נקט שאם מניח תכלת
ול"ל דהיינו כל לבעונים כאוך נרויי' ואם לכתחלה לכן ממש גם כאלו לא יניח : וגם
עמ"ש בפ"ב כאן על מנה דאקשה לכאב בשער עליון מה שאין דרך בגיס להעמיק ולפ"ז יש להעמיס
בברכות פ"ה המלך בעני שדחק וכאלם שכל המלך : וגם שלא תהא מוספקת
תוס' ד"ע מה לשמעי' וכו' לפמ"ש הכי ס"ת פי' ד"ק שבשתייב עכשיו שהי' כשר מ"מ מסור
לעשות בשלית שני וכ"מ פי' רבי כאן : דמ"ב ע"ב ד"ה הקונין עמ"ש
ד"ה כתנאי תימה וכו' כתיבה דגע היינו עשייתו לגיונת כתיב תעשה לך וגע כתיב וכתב לה
לשמה ברפ"ג דגיטין : ד"ה משום שכל משמע שיהא כשר לחזר
דגר לאחר בגסיון וכיוצא בו שלא למצותו וכ"מ לשונו שבשבע בו כאר לאחר : דמ"ב
כר' כ"ו שמניחין מוכח דפשט בלילה מ"ב תמהני מה ע"ל כר' דכ"ע מודו כיון דלילה כשור שפסק
כמ"ש כ"י מ"ק ס"ק ולשה פי' רבי ולעולם כר' וכו' והו שעת השור דפסק הלן בלילה-לוגו מבריך
בב קר ותמה הכ"י דלימה להדמב"ם והרמב"ם שכן בודע הדבר שתפסם בפי' רבי לכך מוקי כר'
דלרבנן דסיגו מברך שלא שחרית נקט לורמת דתחלת לגיסה שפי' בפועל כיון שדעתו להתויר סיגו
דפסק ונקט דרך פשר עכ"פ שלא פשט מין הפסק בלילה ושעת הע"ש הוי הפסק מסתברת דה"ל
בסוכה שעשאה בשדר שם מזוזה כל השנה כשחור לכסות הגג אחד סוכת שריך לברך כיון דזמן
פשור מפסיק וצע"כ יוציאנה ויסיזרנה משום ברכת לקבוע מזוזה לא יתכן בקבוע כבר משום עיבר
לעשייתן : ע"ב ד"ה בין פי' רבי ניחא כדמפ' שם בין תכלת לשאר ממש
בלילה כאי ליכא דק בין תכלת שבה במקום שלא נקלע יפה דהיינו בניסת שהוא פסול :
ע"כ ניכר ביום ולא כלשון תוס' שלא קנה משמע לגמרי דל"כ מיגו בניסת שהוא פסול :
ד"ש מנוח קלה פי' רבי עשה תמהני כל ד"ם מצות כך ומיעוט בל"ת מון מפסם ומילה בכרת
ובריש ע"ז גבי סוכה מפ' דלית חסרון כיס ובשלמי חולין בשלוח הקן מפ' קלה בשיטר ובקולין
קל"ב פי' סוכה ולילב וניסת מין חסרון כיס כ"כ וכר' גם הכא כוונתו בלשון הפסוק ועוד
להס ניסת וכן לשון הכרוי' שם ומיגו עושה ה"ל עשה בעלמא לא מצות עשה רק עשייה בעלמא
למלות מיוחן : וגם מעשה בשלם מפר תעוה מרישא לסיפא גם שים גוד
וריק לא יתריך כוחת בלשון יתירה מה כ"ש בכרכי היס וזכר ת' והוב וקניעות ומן ויצב על
הפתח והניעה ויין מעות כסף והעליון זהב וגם סיכוך הסולמת ויצבה ערוכה וגם היתן ועוד שכי
עדים שני ואם מרובע ואם כ"מ נשמע ע"כ קרקע הס"ל בסם עמל ולכם בגליו ואם זאת שנם היתן
עשתה כך הא מני ליצב בשתתה ואתבר עמו לו תנעול הדלת ואם שבועה בנפשה על פרם לפי'

ע' הבר ומלך בכ"מ נקט מלך פרס ולפ שהורגלו לצבא בחיי המלך כי פרשה דופק מיטה מזמו
לכך וגם הת מיכו קיצור בשולין לפ שיהי' מיס יצניע הקתתו לעשה ולמ יחבר ממוכו לריק ומה
קפ"ל מלמ זה מתלמידי ר"פ קרה ליכרו עלמת התחוק ולמ הורגל בכך האו בפלר יחליהו זועה
פכ"ב הגדול מתלמידו ר"ע מקרה יבה"כ והזכה עלמה פירשתו מן העברה ע"ב גם זה הקאול
מחברו יכרו גדול בשם לבו להנות בחשבב של"כ ויכרו טען משכנו ס"שה ביזרחלית כתיב ובכ"ג
של"כ פטור ועל השפתה טען כעקרה ויקנה שהשימוש נמי לריך לך טעות גדול שלמ קרב זח"
ביין שהשימוש כדרכה במשבה טובה עושה פעולה כאברהם התעורר עכין גליס בלקיחת קטירה
וע"י שימוש לזוקק מתעורר ביחת נפשות גריס במקיס הרחוי לעשו"ו כמש"ל בנ"ב ב"ק דל"ב ומפני
הכנוד בתר בחמת מכרכי היס מקום שאין מכירן וכם בשאל מדינות לת שכיח שתתרמה במשבב
של"כ שאין חבר ממנה מכני בליעל לשבב כדרכה במדיל כחף דק בכרכי היס מעט מכשים בבית
בדוב הימים שהם יורדי היס בחניות ולמ שכיחי הזונים וכמש"ל בע"ז די"ו והיע תשיב חמריה
שמרונת ופקחת הי' כדחכת פוף מעשיה וכפותה וזנה בחליה וזפת הכ"ל וכיון שהרגישה בכיתר
יבה"ר שלו פסקה נסך ת' כסף כנד ת' קלימות כדי עשו וקבע זמן מוגבל משום שלמ יבובו הן
עפק בשביל שעה מועטת דק ימים לו עשור יהו' עמה ובביתו נהן חמתלמ שהולך למדחק למחוזה
ולפ גם פקפת הלית הניעה ו"ן מעות נגד ז"ן מכות ב"ב כלומר שיהי' לזכרון בין עיניו שלמ
יעבר חק ישראל כדרכה דק כתורת ב"ב דליכת קפידת בשל"כ כנ"ל ובין כתו"ת סולמת רמזה
מדרגות הי"ר שברה גוברת עברה שלמ יפסתה לעבור תורתו והעליונה והב נגד גולת הזהב
ותיהך נגד חבל הכסף כפי"רש בקהלת ועליון עיקר המשנל ותיהך מוכח מעין הזרע וים גם
עריות שיברם תקפה משפ"ב אם ותחות ובת שלמ תשת שב ושמות וכלה ותשת דודו ושמיו ותחות
משתו והשביעי כוהג בבולם כלה ויעבה בעליונה עיקר וגם קמ"ל במעשיה הפקחת עדומה ועדוס
להנות תפלה מחדודי בשרם שלמ יחבר בלהיטת השימוש פן יפתהו רוב הקהום להנות כדרכה
ובשמט ע"י קרקע לקרר חומו שנתלהב בחר מלקה בחר עד יעבור הוהמת ושמוס לו יבבא ולך כי
בעוד שלמ התחיל מ"ב למבד ממוכו והיה תשבה ויסב עני"ק לקרר חומו שלמ יתלהב בכדרכה
תוקף התחוה ומ"שב יעקיט יכרו בשל"ב ומ"ם בקתפקה שרחה לריה מוס ומנוכה וסוף
שמעטים מאד לכך לא יתחיל שלמ יבטרך לקיים מקחו ומחרה מיכי מכיהך חף שהלים גבור מן
המשה חך בהנות פתוי חסק תענבר עליו שיחזק יכרו מבלי התאפק ובשעשה בגפה של פרס הוח
כי' שם מבונה למאד משופטי פרס שבמדינתה שתביאתו לפניו למשפט וגילה לה טעמו שטעה
בהיתר וה ועון זימה שעובר י"ד לבנות כמ"ש בשרכם נשא והם כתוכים פעמיים פ' יתרו
ותתחבן וכ' פעם שני ה"ח נגד ב"ב תכני והרגים מה"ט בגו ד' ניסת עליס שניס שהם שרבע
לעומת ב"ב הדברות (ונם רמוה נגד ז"ן בעילות בנבור"ת התחוה ולמ יחות לנלוי עבירתת דרשעית
תם בסטרת ויעל נת לפנס קמ"ל ז"ן קלשה ומקורה יניבת תרין ומותב תרין ושכב היה תרין
ושניעת יחליו כלורת מרעת והכינה בנקיות מה"ט ז"ן בדשבחן בנ"ש י"ג מפות קינחה בפנלדין
כ"ב וביתרתי לעיל שם) וכתגיירה בסוף לפ לפין מקבלין לשם לימות לך הבין הרב כל מעשיה
שסיפרה כוונתה מתחלה לפ"ם כמ"ש תום' ביבמות דכ"ד ומהיכן יזוע שלמ כדבריהו וכן בשבת
דל"מ לעיל דל"ד ע"ב עמ"ל בפלינתת דלטטפת לר"ע דרך תממכתת

ונס בפ' בח לטטפת ולח ניתן עוד לירך מע"כ כפי' תום' וכ"ע לממכתח ונס י"ל
פלוגתח דשולין דק"ח - על נ"ה בפיני נחמר חלח שנכתב במקומו דוקח התס פניע
ר"י חסוס שהוח ע"פ מעשה דיעקב חבל הכח מוכח גס קדש והי' בפיני נחמר
דק שנכתב בממיכות זכר ליציחת מנרים וחין מוקדש ומחומר בחורה שהכל ע"פ טעשים כמוסיס
ודרשינן ממוכין חף חלח כסדרן כמ"ש פ"ק דברכות וזוהר ר"ח פנחס ע"פ כוד רמז טס
פת : דל"ח ע"כ תום' ד"ה לח נכרכה דהח תכלת ונמר חד סינח
כו' חי נמי חוטי פשתן נכי כוונתס דת"ו חר מינח ושרי לכתחלה להקדיש תכלת מ"כ חיכו קמי
בחוטי נמר דלח שייך רק וחיכו מעבב חוטי לבן דקתני יש לפ' חי נמי לשון זה בדוכתי טובח
כמו חפי' חוטי פשתן כדלקמן שפוטרים בבלית נמר מ"כ מנוח להקדיש תכלת חין כיף ומי
מקדיש פשתן חיכו מעכב : דמ"ד תלוון דומה לדג ונסנהדרין נ"ח פי"רבי
תולעת כעולה חין היס נגשמים ס' לשנעים שנה וגס נמבלה וי"ן פי' שעולה מן היס להר יכלן
פי' עולה מן הארן תזותח מוכח חד בתרי בטל וכ"ל כאן עולה על הארן כלומר חון לים על
ההר ולח כמחבר ומכוו שנדחק נזה חך קשיח לח הוכנר למלחכת שמים חלח טהור וכ"ל שם נו
קשקשים חו י"ל נשע חוזחת בעלמח דמי לח יתורח דקרח בערבה הוי ארי נשע כמ"ש תום'
פסחים דכ"ב וגס תולעת שני מוכח כך היינו לכשוע נו ומה"ט לח לקחו משי ולכך תרגומו
נשע זהורי : ע"ב תום' ד"ה מנחתם נר' קו' ח' דסל"ל לר"ש מיתורח
דרש לילה וקו' נ' תורחת דקרח שהס טפל לפרים ואילים וקו' ג' טובח הוי מדרכה בחד עניכח
נריך לכל חד ולכך לח דרשינן נ' כתובים נגשיחס דכתב תריסר ומני כמ"ל נח"ם ריס עירובין
דלח יליפי מהדדי דכל שבע חיכח למשכוחי מעלה נפ"ע וה"נ כיון דפרים משתנים כל יום נדיך
כל חד לגופיה : דמ"ה מ"ל הוחיל דשתרו מליקה תמהני מה קס"ד
שם להכניס שרי דומיח דמליקה ולח נבלת חולין וה"נ קס"ד שם נשרפו ומסתנרח הכי דכתיב
בנבלה כי עס קדוש לחה פשיעח כהנים קדושים רק כהנריכו קס"ד דומיח דמליקת קדשים דשרי
לפו וגס בזנחים דמ"ד וע"ק לכל חטחתם לרבות חבחת עוף קס"ד שלח יחכלו תמהני דהח כפרה
תלוי כחכילת כהנים בספרים פ"ה וע"ל דקס"ד וחכלו מאר כופר דוקח הניתן לכפרה חבל זחת
תהי' כחטחת עוף של הספק שחלטו כחכל ורחיתי בשם גדול חתר נרסם פו' לח יחכלו הכהנים
לעתיד נס מה דשרי לשרחל כמו מיעוט בתרת ומסוכנת ובמ"כ מסתטחי' גמ' דהכח וגס עושה
תוכה קדשה פ"ו מאר לח מערוס לבוחתו חו"ל וע"כפ לדבריכו י"ל מה"ט נייד ר"י מתי' רבינח
דדחיק לי' לפלק וגס לעיל גייד דלח ניחח לי' מלוחים הקריבו כר"י : וגס
קרבו כבשים בלח לחם פי'רבי שבריך חן פ"י וכר' דנייד הרמב"ם שלח ה"ל דק חן דה"מ
להניח מתנרים לבל לפי'רבי ניחח שרי קשה להניח מ"י והתנרים נויס חין כחמנות ועכ"פ
פי'רבי שהניח תום' נרסח מוטעת לפניהם וגס הס תמוהים כמו הרמב"ם דלח מוכח לקמן דק
להב"ם ולח שומר וגס בזיכו חלח חן החדש חין כחמנות לחנר שפחמים חיכו ניכר בין חדש לישן
וגס י"ל נן גגס כרי"כי דאכשר עומר ולח לקס דלח כפיירך תכח ורש"י נקט לשון מתני' :
ובפי'רבי כ"ל לקמן דפ"נ : ד"ה דחמר נר' פי'רבי כוונתו נמי כד"ה
דחמר.

דאמר שמך תהכא כדרב הבדיו דגזל הגר לית עיקר עד מותה נדיו אמר ר"ה דה"ג נדרש
נכנסים וקו' נ' י"ל כל חד כדינו הא ואת כדאיתא רק דר"ה עיקר דרשתו לקוט מהתם עה"נ
לקמן דף ו' ע"ב על שכחות מעמי לרש"ם ובוכתו נמי דר"ב מכחות לקוט מהתם : דמ"ו
ע"ב ד"ה נורת בשמעתין דמתקלקלו מפ' ליתה בר"ה שם רק בניגה דף ה' לתי' תום' סנהי הכי
וגם שם כתבו למפ' בפסחים דכ"ע אזיתה וה"ב שפת רש"י כפשט הגרי' דכשזים אין דבר
שמתעכב אחר תאיר רק קטרת יתירה ופסח ומפ"ב מוכח מהכחת לחניינא לוקח אלו זעל קוזיתם
לא קם רש"י לסוגיא דעלמא קמח בקט ושיר תמיד קודם מוסף : דכ"ח ע"ב
ד"ה אף ק"ק כו' להתם משמע להדיא בלשון ר"י היא דלכאן פליגי : דכ"ב
ע"ב ד"ה הלכה תיהא תירגו בסוגיין כ"ה שכחים כ"ה וגם לעיל דמ"ה פ"ב עשה"ל חלק על"ם
ריש יומא : וגם כל המכחות שנה כר' רמז מנה יכ"ט כחוש נגד העני
שמקריב מכחה כשם"חל סון ג' לחם בעשרת דמו זמן מחן תורה מבטל יבה"ר ולא מכפת
ואין חבוק תורה יכבדני על החבוק יגרו כהקריב תורה בשב"ל רמז היבה"ר מתעהו כהולכי מלבד
ומסכנו לזדני ים ומחלה חולי נפש ומוסרו בשנלי מות ומלחכי מבלה חלו שחייבים תולה :
דכ"ג יבא תדיר צר' לרמו מרבעתן כנד פר"שם וחנת"ס וחלק עיקר כוד שער המלכות ובראשית
תדיר נגורה ידיד מנוחה חסד טוב משה בעל חת"ת זאת אלכות ופשט נדיך לכל עולם חפר
ינגה ודלים תריף ונפחר ודמו כולל לשוים בפשט ודרוש כמתוך והמ"י וכיומן בשים טפחת שפיגו
נשמך יקל : דכ"ה ד"ה למעקלת תימה ו"ל דנה קאי חליבת ור"ל
ורבא שם בר"י : דכ"ה ע"ב ד"ה כלל פי"ר בר' ר"ל רמב"ם ס"ל עכין
ממם ולא פרשה ברמחלקו רש"י ותום' פסחים ורבא ס"ל עכין פרשה ועוד נר' לשונם דנקטו על
פי"ר פסחים לא דק בר' כוזחתם לפי"ר פלוגתא בפ' כל המכחות ע"כ היינו ר"ב דמתיב
נר' שפטרקי והשתא ניחא מה דתמהני על המה"שת שם דמשמע מפי"ר עכין ממם והבאתי בשלי
ריש ב"ק הגם להדיא פי"ר פרשה פלוגתא שביה ס"ל אף שהם ב' פרשיות ויקרא זו דבין
בשר עכין מכחה מבל תזם' ס"ל פרשה לוקח דמ"ב לא חקנו מכחא דכתה דהא פלוגתא דתנאי
בב"ק דף ה' ובדי' דחכא בחירך וגם ניחא קושיתם לפי"ר ומ"ש י"ל דנקט ר"י שם מכחות
קודם ב"ק להורות מהא דב"ק מוכח ר"ל דא"נ פליג וגם רבא ניחא ותחרין עיקר : דכ"ו
ד"ה מחטאת אף לבעיה היה נקט הכא אמ"ל דמלמד ולרווחא דמלתא דמהא צופא ליתה לעיל ע"ב
ובה"א לקמן דע"ו מי ס"ל למד בנ"ם ולמד בעין שם ולא מפשט לעיל : ד"ה
מפאה נר' כוונת רש"י לפי הקס"ד שהכ"ת יקדיב משום עדיפה ואע"ג דס"ל דהוי נמר עדיפה אין
הבחם בשעת שימה בתור מעריבו קנת : ד"ה רש"י נמ' רש"י לשמחו
בנכורת כ"ה ול"ל כמש"ל בשם"ל ביבה דל"נ ; ע"ב ד"ה להניח פי"רש"י
יושבתי בחלק נ"ם שבת קי"ת : דכ"ו ד"ה תבר תימה ונר' להא נופת
פריך מ"ב תפשוט בעין דבלשם מוכח פשוט מדמנעריך תקריבו : דכ"ח
ד"ה תני פו"ר יושבתי בחלק על"ם פסחים שם ; ע"ב ל"ה להעלה
פרש"י ל"ל כוונתו בפתיונם דקיק לשון מחשוב ומדבש דהמ"ל ורבא חלא כפל : ד"ה
ומיבא גרונת העוכת ופא לעלעו נע"ו כ"ל וכ"ו הפוכת בתרתי וכן נגרנשו נמוקדטין וע'
נהר"ם

נהרי"ם נעשים פט"ו : דע"ט ד"ה כלי כו' סנרת רש"י לשעון כלי מצוה
שאין לכתיב להדיא אבל לה"פ לא מצינו שאין וכ"ו מכלן : ד"ה כגון
מין זה כרבע פי' עכ"פ לחידך נקט הכי אבל לרבא מ"ש דהא גם והא שאם : ד"ה
ד"ה יכול מי' סנרת רש"י לכתיב בריבוע וסיפא והניח על הכהן דקאי בנעליים ולמה נקט
מציעתא לא ישים ולא יתן שאינו בנעליים ומה"ט קס"ד שנוי לשון דהמ"ל לא יוצא ולא יתן אלא
להודיע דוקא בבני כהנים : דס"ב פי"רש"י ד"ה במלואים דכתיב ויקרא
אי כע"ל ונתים' עד ויצא על הבגדים ועל שוק הימין כע"ל וגם הכא ופ"ת בלא תירוץ אחר
כמ"ל די"ק וכי' כדאמר הכא אבל בסמוך ולעולם נוהג להיות לחם למעלה : דס"ג
ד"ה וכשרות ממ"ל גם : דס"ו מל"ה זכר ותיבה צדולה ולא יתכן
ותמהני שלא בלא טעם לברי טעם נפרט בפ"ג שלנרינו לנרי קבלה כמ"ש תוס' בחולין דמ"ו וכי'
לכאן ס"ל כיון דמתני' לעיל דכ"ו תציב כל המעכבים ופ"ו ה"ל לתסוב כמי הא דזבח"ג ס"ל כיון
דתמימות כתב לקמיה מ"ל לחסיב : וגם קלוי בתא מלמד שהיו מהנהבין לקיים
מצות קלי שנוי לשון דהמ"ל סתם מצוה לקלות בתא ועוד מה מידום דכתב להדיא וכי' דפי'רש"י
כאומם שנשתן יפה מ"ל קמ"ל מתני' אם נתייבש בחמה היטב כמי שני רק דנקט מורחא
דמלתא שהורגלו להקהב בתא וחב"ע שאינו קלי רק שהורגלו להקהב בכלי מנוקב ותיבת בתא
להפסיק בין מביב לנדים : דס"ו ד"ה נכרי פה"ק שהפרים שם ונקט
שפי' בעל ישראל כע"ל וכי' דפי'רש"י בשור וכתב שנולד לו בהיותו נכרי משמע להדיא שמתגייר
תמוה היכן משתעי בגר זע"כ דס"ל לחתי' כר"ע פ"ג דחלה שהלך אחר קריאת התנור לכך
מודיענו להיותו לתר גלגול הפרים ונתגייר קודם לפניי נריכם לומר שאותו חלה היו כלום בהיותו
נכרי פטור ונריך להפרים לחרת והרמזנה נאכלת לזרים ופטר ממור נוזז ועובר ק"ל לפי' לר"י
דאכר ניזר וענודה ס"ל שאינו חלה מדרבנן לטו שאר פסח"ק וכיון שנולד בניותו לא ניזר
כ"כ : ד"ה ותרומתו נר' כוונת רש"י כפי' הרמ"בם וה"ה דה"ד דחלה
מעשה ונפנים ב' חלות שהוא ק"ל ממם וז"הם תרומת ק"ל בחותה של כהן היוצה מדמעת שבל
מירך שדמעת : ע"כ ד"ה כדי על פי"רש"י תירנו בפסחים
ד"ט : דס"ח אין מניחין מנחות קודם לעומר נר' הא דנחים דפ"ת
מן המדומע ועלה וכ"כ לא קדם לקדש אבל קדם לפסל דלא נזכל שם קודם עומר דתנן סתם
שמול משעה לשחרי אינו קודם כלל והני נכ"מ פי' למה נקט בהרמ"ם הכי גם בזה ום
מפקפקים לשמעתי' גמ' דזבחים ולשבריהו כיתא : ב"ב בתוס' פסחים בחמ"ן
כלל : דס"ט ע"ב ד"ה כלי כו' דרש"י ס"ל שתיהן חמת שם"מ
שומשה ובעזרת ו' מוכח גלל מדשה"מ כאו נסוכה כ"ח וניינתי נח"כ שפת ט"ו וכ"ל לף דשים כמי
אלן קס"ד דחשיב עפי לקבל עומשה עכ"פ מדרבנן ובשבת כ"ח פי'רש"י ייבשתי בחה"ב אע"ס שפשים פ"ם
בשבת ט"ו : ד"ה חעון פי'רש"י ייבשתי בחה"ב אע"ס שפשים פ"ם
דף ע' ד"ה לטרש נריך ליעשר וכי' דהתם לפי' הר"ן והר"מם מיבו מעשר רק מותר לטרש תרומת
מעשר שלא הפרים תקלה ולפי'רש"י כולם חייבים פי' שם כדאן בעלמא ס"ל דלייבי בזרעו כלה : ע"כ
וכפשט הלשון למעשר שנל שורפו ואין לטרש זרע נעשה עשרה :

ד"ה מתיב פי"רבי י"ל דסמך מלעיל ונקט נקנרה : ד"ה מאי פ י"רש
מינו מוצב לדוקק ופשוט לכ"ע דמסוב ביום פסח ולישנא למטעי : דע"מ
ד"ה מרכיבן פי"רבי י"ל מדרבה בדנ"י פי' זכרים עזתן פירות ובכ"ג פי' בנפחני המריס דקל
זכר שתין מתבטלין עולמית דהיינו זכר עזתה פירותיו וש שתין מתבטל ומניח בפלים ופתם
תמרים רעים נקרמו בפניתא כפי"רבי בכורות ד"י ורשב"ם ב"ב דק"ו דק לותם הכשרים קטנים
קדמא כוספני כפי' הר"ם ורמב"ם פ"ק דערלה ואף לתום' הקשו לפי"רבי בכורות י"ל כוונתו
כיון שקטנו נקט שמכל תמרים רעים בנבל וכ"מ דמל"כ ה"ל לתמוה דתמרי' בעירובין דכ"ת שתין
מערבין בכפניות ושם פי"רבי נפחנו תמרים זכרים שתין מתבטלין הוי מר פירא והוא לוכל מכל
נקנות מתבטלים ולא הדגישו תום' כאן ובנכורות ל"ל כוונתו בפסחים על מדכינן שלא מתייבן
הדקל נקנה פוסק לעשות פרי.תוכחין בו דקל זכר מכל הוכר עזתה פירות לעונש על שמתייבש
העורב לגמרי בזוקן ואו לא מכני הרכבה וקודם מ"ב הרכבה : ע"ב ד"ה
לימור גר' פי"רבי ס"ל כוגיא דהתם לא חיים למתני כקב"ל הבא לכריך לדסוק בפי' מתני' קונר
לשחת כפי' תום' רק מוקי בתלתא תנאי דאמרי למסקנא נשמר כך כמ"ש תום' ד"ה
סנר : דע"ב ד"ה קנירכם בפסחים תירצו : דע"נ סר"מ
ובסיס גם לשון זה בכלל ליח כתוב שמן כפי"רבי : דע"ב
נגלה היא פי"רבי זלא תאכל כלומר דמשכחן ה"ב בשעת עוף בפק מינו בשכל וכ"מ בתום' מזלין
דכ"מ ועמ"ל דמ"ה : דע"ה ע"ב ד"ה מניעת פי"רבי לשטתו שם
לקט מכולן נמי למכות ומיהך משמע מינו הכרם מדרבנן שם מניחם ירושלמי מפכת וגם מן
הקס"ד מינו רש"י דם"ל בכנרתו כך : ד"ה הי' פי"רבי לפניכו שלא
הקריב ופי' כ' הוא בנרכות וכשמר ופי' גשלן לשכלן הכהן ומשילא ס"מ דהכי הוא : דע"ו
ד"ה מתיב תימה וכו' נמנום לשונם לליתה שם רק ס"ל בפ"ק ד"ת ונפ' הקומן דכ"ז שך מכתי
מה תמיה שלא כוונתם להך לשנא דנהה דכ"ב ג"ם שתינו מוסנה כלל תין למדין : ע"ב
ד"ה שריכה דבר תימה ומינו תימה ב"כ דכוותא ריבה ומיעט שנרמה לעיניס ולא ניתנה תורה
למה"ם לדקדק בחוש השערה ומידע נמי קושיתם בתמוך ד"ה כל דקומן בדעת כהן התם שתין
לעמוד עליו כפי"רבי מבל ריבה ומיעט במתכוון מכור : זשם שיפה
ובמיטה בחטים כר' בלשון תכמים כוסמין בכלל חטים כמ"ש בפסחים ל"ה ונם לענין חלה הוי
מיני מבל בלשנא דקרא ז"ל מינן חטה ושעורה מין כוסמין בכלל כע"בל בע"לם פסחים לט"ו
ומ"ה שם ובהלכות פי' תכ"ג ועוד מילן מכלן נמכות שלת קטן לשא כחיב ואף דכמלומים פי'
תנור כחיב דורת משעה לא ילפינן ונם מן בכורי קנור חטים הוא נזה"כ כמו עומר מרשית
שעורים ונם פ' כ"ת שמן דורת משעה מע"כ מדכתיב בשוטה קמח שעורים מכלל דבעלמא חטים
ל"כ מ"כ כמלומים למה יצרע מלא להורת הוסשת שעה דוקא חטים אבל לדורת גם כוסמין כיון
דהוא מינו למלה אבל לבלפים מינו מינו לכן הקריב כמלומים ושטה דקרא ממש כדכתיבו :
דע"ו ע"ב ד"ה והקריב פי"רבי לפניכו שתם שיהיו ביחד דהיינו מוקף ונם תמיהתם נד"ה מאי
כשמר רש"י דסוגיא זו ס"ל מסובר שיהיו שלם ומסיק נמי שלא יכתוב קודם פי"רבי כה"נ הוי משונר
ומ"מ תרוויי נריכי שיהא מסובר נפ"ע שלם ונם החלות יחד מסוברין שהכל נכלל

מפנו : דע"ק ד"ה יון רגיל ר"ם מבואר בנויר דל"ה : לע"ט
ד"ה מין נר' פי"רש"י מסתברא לי' מכח קו' הש"ם יפסלו בלינה ומבואר בתו' לעיל שם רמייתם
ל' בינסכים הנשים בפ"ע ועמ"ש בשה"ג בהכות כ"ח : ד"פ ע"ב ד"ה
מ"ל פי"רש"י בקנם לשק ובר' שמיעו מנס דהוקשה דה"ל למשנה כמי שם מי הוא למדין לפני ר'
כדמשנה כולהו זרוקין שלא ידע מסדר הש"ם מע"כ שיין חילוק בלשון לפני מכשיר הוי להכא
ובקע לפני ר' קוצעת דמלתא דה"ב כל היכא דמשכחת נחיה מכלתא למדין לפני מכם פלוני הוא
לו ולהדיא שם למדין לפני מכשיר ולפני מרבי והנע עבמך דוק וצלע תשכחנכל הש"ם למדין לפני
מכשיר ר"ש ד"ה : דפ"ח ע"ב ד"ה טעמא תימה ובר' דלא דיוקן פיפא מקמי דיפא
תחלת עוקר דנכי ר"ה מילא ידע היה גברא ח"כ נס לחם בלא תודה נפרע דמסקינן נערכן
ד"ב ל"ש מין מדם מוכח דנרון לכטלה וגם ל"ש תלוי בנדיקה אלו הייתי יודע כדמסיק לקמן
דק"ג וכ"ת נהרמנ"ם ורמב"ל פי"ו מעשה קרבנות ח"כ הכא לא נרירא מלתא ול"ל דה"ה לרוחא
למלתא נקט זעור דמסוך שפיר אם מיתא לדה"ב כימא רבותא שפי מפי לחם המפל מוסך תודה
העיקר מכ"ש וצ"ל מזלא קוניתם נדה"ב ממתי ומ"ל לדוחק תירוצם : דפ"ב
ד"ה מוסיף תירוצו בב"מ שם : ע"ב ד"ה מה פי"רש"י ניחא למסקנא מיכא דילף
מהכא והכא : ע"ל ד"ה תימו מבל הכא משמע דנפק לחולין תמוה שהיה מצוה
ערוכה שם ובר' כוותם שניהו על תו' הש"ם תימו נתורת שלמים דק שכשר במעשר ממילא ריבא
יבא עור לחולין דנפק לנמרי ממעשר מבל בלא תו' לש"ם דהוי פי' כיכא לא יבא עור לחולין
ויה' לשלמים ה"ב ריבא היה לשבר תמוה ונהמה לשלמים יבא עור לחולין שלא נתפם בשלמים מ"מ
ושאר במעשר דק בסיפא שניה מנותו קנסו שתשכר נס העור לשלמים גם בנהמה כיון דפקעת
לשלמים קנסו שלא יקנה בבולו בשות נפשו : דפ"ד ע"ב ד"ה כמן פי"רש"י ושבתי
בב"ם שבת בג"ו : דפ"ה ד"ה תבתי תימה ובר' דעיקר קשיא מעניין ובסיפא
בנקוב זהרם לר"י דאמר לא קידש דעב"ם לתרתי נרייחות מביא ובסבת תנוחה בנדיעי מגג ותורבה
ודברי ר"י לא קידש קתי מעניין ובסיפא לחוד ג"ל תבתי היה דמ"ל מביא ועש"ל מה"ב
ב"ב ד"ה יד : ע"ב תלפת לשון תמהו מכלן שמן זית ולא בלף ממטרה דהיה
ממיר לבעי דוקא רחבון וכ"ל דמלות ידעינן מן שבא מרן כדלעיל מבל מצורה נדיך קרא דלא
ניתף ממלות דקם"ל שומשמי עדיף למשיך טפי נפ"ב דשבת : דפ"ו ד"ה
שלשה נר' דה"ל להגיה נפי"רש"י עצמו לעיל דנ"ג ע"ב מפכח מע"כ וחיים ג' מיני מילות שיין
מתבשלים ביחד ומ"מ כך מיין לקישתו כמאר מבל תאכה גם בחולין אחד אין מתבשלים כאחר
ומוכח גם בפ"ק דפיאה תשיב ותיש שחייב נפיאה ס"ב מה משמע : ע"ב ד"ה
מקון קישתם ייבשתי בנ"ם שבת כ"ב : דפ"ז ד"ה הלפטין פי"רש"י מיכו
לפניכו : וגם ד"ה ב' מדות פי"רש"י מיכו ובערוך מוטעת לפניכם :
ע"ב ד"ה כמה ים לייבב מצותו למדוד ברביעית לבל תבה שיהא מרווח טפי וגם להיות נתינת שיין
לגם בל שלה בפ"ע ומ"מ ניחוש דומר וגם משמע בתמני' מלי לוג לבל בר דה"מ לעצות הגרות
מחזיקם תני לוג בשמנים ויין שיין בבלי שמחזיק ג' לוגין ומלי ומלאם ו'חצ לערוך בל חו"ח בפ"ע
שלא בדבריכו : ע"ל ד"ה מתוך בר' פי' רש"י לשטתו לפמ"ל בחלק ב"ב

דכ"ו דר' יוסה בירושלמי מולק על רב דלפ"ז ר"פ כרב נריך פי' מ' דמ"ל תירוש דהת כזר ור'
יוסה פליג נם כיון מנתו פסול ופי' ב' לירושלמי : ד"ה מהו פי'רבי לפניהו
מכחה מ"ו לבוכה לכך נקע סתם קמיץ וקו' ב' י"ל דקס"ד שהות למנוה ולא לעכב ומשפקת לי'
רלעיל דכ"ו מוקה בנויכן וסדרים לעכב אם נם זה בכלל ונזה"כ שאינו מקדש מבני נזיכן ובמנחה
כפתפק אם השלחן מקדש ככלי שרת : ד"ה שכחות עמ"ל דמ"ה :
ד"ל ע"ב ד"ה ת"ל דנריסס נמ' ערוכה בנ"ק דס"ה : דכ"ב ד"ה וכיפר פי'רבי
יאכלוה בשנוצת לעיל שם : ושם סה"ד ואין נפ' כל המנחות לכ"ע
כפל : ע"ב ד"ה לאיבע תימה וכו' כמ"ל ובמיסרקי[illegible]ם ל"ל כמן
אין היקש למחנה דק תפכת מועט מדתתם כיון דשלמים חלוקים בדבה מהם נטכיס ותנופה ושזה
ושוק : דכ"נ ד"ה לרבות פי' רב"י לינו לפניהו : ע"ב ד"ה לתיש תימה
ונר' דבנדה כ"ב חד לשנת נ"ם שאינו מופנה אין למדין ולחידך למדין ומשיכן והכת לינו מופנה
כ"ב דסמיכת קרבנות נריך לנופה אלין למדין זה מזה אים לכל חד מעלה נפ"ע לכך אכ"פ
נם לשנת קמת ל"ל דהוי נמי כמופנה לענין סומת בשתי עיניו אתין רומה קרבנו מסתברת ליקף
כנלוי אלתת תפכת מועט ולא שתר דברים : ד"ה ידו ות"ת נלא תירן ושם
לשון נמנוס וכו' ד"ל דקס"ד שלא לפטור ממ"ע שהנ"ג נזה ביון דהשוה לשה לעוכתין דהיינו כל
דיני כפרת קרבן כדבריהם לעיל ד"ה לפי : ושם ויעשה כמשפט ע' ברת"ס
שהתריך ולא זכר פי' היונתן דפליג ע"ם ופי' הפרשם בותרתי במקומו ועוד מילין נריעת תהרן
שהי' שנים בענל כנו בדקה ענל ותיל נגד מעשה ע"ו חטאת ונם מחשבה נידון נע"ו ועולה
מכפר וישראל קשים ממנו שעיר עזים לשעירים מאר זוכים קטאת ודקות לעולה וכפל וספר נעדך
ונעל העם וכפר נעדם דריעת ללמד שהקדים יקיד לרגים שהמכפר תחלה כמ"ם ניומא ויקרב
השמה נקע קודם שלמים להורת דקאי נמי על מנחת תהרן שאין עולה בלא מנחה ובהם שור ותיל
נגד עשירים ויכוכים ומנחה נגד עניים : דכ"ד ד"ה סמיכה תימה וכו' דיש
לפרוך מה לתנופה שהוצרך בקומן וכל שאינו רוב חייס ות"ל הת נופת כילף דהת כתיב וסמך על
ראש ממעט לעיל בידי דאמו מכ"ם בליכת ראש כלל ופרכת ו לא שייך בהני ק"ו דבריית :
ד"ה כ' לחם עמ"ל שניהתי נב"ג רים קדושין : דכ"ה ד"ה ג"ם נר' פי'רבי כמי
כוונתו בך דהת בריית נפסלים ניותר שקל ושרי בה על ה"פ לא לבל למוקמת דרבין נם
משקלם ושרים של נבי יסיבה כסוגיא דעלמא כמ"ם תום' רים שנת וב"ק דכ"נ ע"ב :
ע"ב דכ"ת בדותת נר' סנהדרין ליסה כ"ע נוהרים שקרוב לקיומן שכל כשפייה שלא יסהה ויפסה מהר
נתנור חום יפה אין נוהרים כ"כ : הכ"ו ד"ה והתיכת נר' פי'רבי דיוק בלשונו
וכמ"ל סתם מה פריך דילא כדבריהם לכך נקט לחמי פריך הכי כלומר ה"ל לפ' דבריו :
דכ"ו ד"ה לא נר' פי'רבי נמי כוונתו כך דכתב למעוי כנונה ומוחר תכתי שנות מ"כ
דשנות סמוך לינה נשקדש וכמ"ל משנה ערוכה נרפ"ו דפסחים ולשונם נמי מופנה וכמ"ל שמא
יתקע ונגד המוכח נערובין דף ק"ב : דכ"מ ע"ב ד"ה שתלעי נר' פי' רב"י
נתכוין שמביא שם לענין קרושים ומה נכך דמנית עוד לרשון ושליחי לינו ענין לכאן :
ד"ק ע"ב ד"ה ולינו בתנס מתקו וכו' כו"ת כנרסת ספרים שלנו לרשב"ג דתמר דוסה פ"ם
מ"ל

מ"ל ומה ענין לסיום דבריו ומ"ד יום נוסף דהא לא הניח שם רק ריש"ד נ' לחם ולא הזכיר
מסיפא דלה"פ : ע"ז תניא מ"ר יוסי מ"ל ר' יהודה תנוח דעתך וביומא ס"ו
לחפכא ועמ"ש לקמן מה"כ עירובין : דק"ה ע"כ ד"ה ותנופת תימה וכו' כלעיל
דס"ל תנופה ולא תנופת לכך נספיקא לא מצינן שתיס ומף לדבריהם נדס"כ ע"כ לא מכפה
מד מקיים ומד לאחר שחיטה דהיינו סברת הס"ס לקיים ק"ו היו מעיקן בסנרא ו"ו לכך נרחך לומר
לגבל בקומצא לא מקיימינן ולא מחלקין : שנהי מכלתין עמ"ל נב"כ ריש ב"ק נתרי
לשני ובוזבר פ' נו ד"ה וזאת תוכא כחידך מאן דלשתלל בתורי' לא בעי קרבנא וכן נר"ה י"מ
נוצת תיכו מתכפר לגבל נתורה מתכפר תוכא דעדיף וכן תנחומא שם ושוב על וצא הצלמים אמרו
ח"ס למה לא נותנו להקריב מ"ל קרבנות לצלוס ישרחל עוסקי תורה שנקרא שלום ושעמו נר' כל
קרבנות כתם כמ"ש הזוהר קרבן דמקרב רחמי נדינא שהוא מדת שלום נשער הת"ת המתויך בין
חסד לדין :

מאורי חולין אור

. שחיטת נתן ממלמין . מניל נפשות מחולין . ומולם הזמים מעלין :

דף נ' תום' ד"ה סופן דהה מהדס"ח וכו' כוונתם כפי"רשי פ"ג דמכות טעם ניתק לעשה שהוא
תקון חלמו ופנרת הס"ם לא לחתי חד עשה ועקר תרי לחוין כיון שעבר שניהם כאחת לא
מלים כח עשה לחקן ממילא סייב שתיס וכה"ג נתוס' קדושין ד"ל דף שלין נשים בעשה מ"מ
חלמו מלים ומכ"ם לחפכא — ד"ה טוב וכ' פי' רשי דנסהרין פי' להרוג בנדרים
ד"ע כפי' רש"י ומסתנרא יפה כאם מפורש דכה"ג נדוכתי טובא סמך הס"ם בקנרה ולהרנה
פיר"ת דוחק ד"ל משתדור לפי' תשלם כחלמר בנדרים כ"ב הנודר כנונה נאה והמקיימו כהקריב
עלי' ונקרא רשע ומ"כ לא ידענא בסנרא מנונה משתדור ולא תשלם ועוד תמוה לפיר"ת שכי
תיבות ולא תשלם מוכחים ומכחי כ"ל כפי"רשי והכי"ן שלא יבא לבטל יחל דנרו : ונם כ'
דנריהם דוכח ע"כ כפי' כ' דנדרים ד"ם דר"י פליג בנדרה ולא נגדר שכל לתי' ח' קחי"ם
נגדר נסיר ע"כ רי' פל ג נם בגדר דהיינו כסנרת הס"ם כאן שם ר' כליג נם בגדר שמילח
סתמ"ר כר"י קשיח סתם נדרים כר"מ לכך מסתנרא למסדר הס"ם לפרוך סתם וחפי' ר"י
לא חמר רק בנדנה דהיינו כתי' כ' שם דלא תקשי סתמי נהדדי ולהרנה דמקשה לרב חשי עצמו
שכיחר הס"ם כמ"ם תום' והוא סיחר בנדרים שני תירוצים תקשי לתי' נ' ומה הקשית מסתירה הכל
צוסטין כימת טפי כתי' נ' ; ושם נתום' ד"ה י' עמ"ם בפ"ר תניא ט"ו לייטב
ריטב זעוד נפ"ם כאן ונתום' פ"ג דזנחים כתב עוד ערוס שנשם מי נלא נרכה כפולה וכתבו
שהם חומרת בעלמא וכר' כוונתם שפ דלא שייך לפסול נדיעבד בחומרת בעלמא רק פי' כפולה
פגומה וכן י"ל נהג"ת שהביא הני' פי' מ' מרנר ומיהו שומע לפי' מומחה ומופוק לא מכניען
משחיטתו ותמה עליו ונקוסטא יש להעמיס דלא קנעינן לאכול משחיטתן וכה"ג דוכתי טובא לשנת
דהימת

ההיתר וכן להדיא בתוס' ר"ת הביאו ר"י פיסקא היכא בליעבד וכן פיר"י פסחים ע"ו מכאן נעיקר
דנריכו בח"כ שם דליכא מקרא להדיא הוי כשיש פטולין ממש וייבתי שסונים י"ל כיון דעיקר קרא
בקדשים ובהם ניחך נכ"מ תלי קרא לעצב כדמוכח שלהי מנחות לכך נס בחולין לכתחלה: ע"ב
הכל שוסטין הקציתי מוס לב להש"ל הכל שוחטין עבדים משוחררים ושחישתן כשרה ליכנד ליכם
משוחדים כדעת הטור ודוחק לומר פשיטא דק למשני עדיף ומולי מה"ט השמיטו בס"ע ועמש"ל
פי' מ' נהלכות: פי"לשי ד"ה תרתי מ"ב נתני הכל שוסטין ואין להקשות
שאינו דומה להכל מעליכן והזדרין שאין לטעות לכתחלה דכתיב טוב מאבר לא תדור דגם ה"ב אין
למעות דקתני חון מקש"ו להיינו כאן חוץ לזיעבד פסול כדמוכח סיפא ממילא הכל שוחטין
דיעבד: וגם קו' תוס' ל"ה התם הרגיש כש"י וכתב דה"לל שחיטת הכל כשר
מצד לשון הכל שוחטין לא כשירא דיעבד ובתמורה קרא להדיא לא ימיר לכך מפ' בסיפא ובתמורה
משני עדיף הכל מתפיסן כיון דהכל ממירין משמע כמי לכתחלה וכן משמע לשון המקשן שם תקשי
לא ימיר: ע"ב ד"ה מנת מכאן ואילך מ"ר סידר הגמ' ומכח תמיהת כמי
מפסחים ד"ב ע"ב ת"ר מפי כת קמ"ל שנויה הבנין שנויה ופתם גמ' הוא דמשני:
ועמש"ל בכורות דף כ"ף: דף נ' שבדק בקרומית לכתורה המ"ל שבדק
מעלית ע"ג מטלית עד דניעי וכר' כמ"ב תוס' בפסחים דכ"ו כרך בזיכיי ד כתיב ולקהבהן בעמו
ה"ב נקדשים ילפינן בזבחים דכ"ו מכין מן ויקח המכלת ע"ב: תוס' ד"ה
כמניח הקטן מהרותן לזיעבד המ"ל נמי מנחות ט"ו הקומץ דזיעבד וכ"ל כמי כתיב נס דכתך נלבנה
דסיפא יכא כלהכא בלשון כשרה: ע"ב ד"ה לליתי' תימה למשמע לשון מנומנם
אם אינו רק משמעות ליכא תימה והכא מ"ל תימה בחל"ף כיון דליכא תירון לע"כ כוונתם
משמעות נלחוד דה"ל לשנוי' תיתי קמן ובדקי' ולא גמיר לכך נריך רוחץ רק דנקושטא המ"ל
זנקט שפי נרווחה לליתי' אז ניל מ"כ קשיא תחתי' כמי כשיטת דנריך רוחץ ופשוטא דמהני
רוחץכדפריך מר"ב לקמן: ד"ה חולין האי טעמא המ"ל והוא תמוה ומר' ניל
בעלמא אם הכא עיקר תני לענב קדשים כיון דבעל"ה סיפא דחש"ו נס בחולין אבל לעיכנא דהתם
עיקר תרתי מיותרין דכ"ל מיידי זהא נופא ל"ב: דף ל' דשנ"מ ובירושלמי
פ"ב דדמאי דשנ"מ כותי ביטרפל וכ' קומר כנכרי כ"ל דפליגי אם ניתי תמת אז
מריות: ומש ל"ה אלא תמהני מה כ"ל מפרקי ר"פ הלא משנה ערוכה
בספ"ק דשביעית מר"ח המוכל את כותים כאוכל חזיר וכ"ל כיון דר"ע אמר שהי ר"ח מקיל
ניחאלהו טפו להניח מפרקין אך בקושטא ליסומת סיפא כמ"ש הל"ב לאו דוקא כחזיר אלא רק
תרומת לרנגן ופ"ה הרמב"ם ומש נר' ד"ל כפשוטו כנשר חזיר לוקה מדאורי' משום דלא מעשה,
כפי' פרי"ם פ"ב לוכל עבל ומר"ע שמקיל משום דלא נריך לגמרי היא מתנוסה לשפוי'
דמעשרי: דף ה' ע"ב ד"ה ר"ג נר' פי' רש"י דהכא ר"ג לחרון משום ר"ש
ניבנה ס"ל גיטי מריות כדפי' בעורונין דם"ח ולא תא לפרש דנר קשרש נקט סתם לותו שהיה
ביומו משל"כ במתני' ובריימתא מפ' לישה ר"ג דסחמת בימיהם חינו החחרון ור"ג דניטן לפי"ד
דה החחרון וכ"מ שהניחו לר"ג לכפר עותנתי מה כ"מ מלת שחינו ר"ג דינבה וידעו שהי' נפעמים
דד שמש ור"ב לפרש ור"ג החחרון נוכר נס במתני' פ"ב לחנות: ולשון תוס'

כדאמר בעירובין דל"מ להתם מפ' אינו מודה כותאי ומפ"כ דתכ"י תומר נמשך למעלה במאכי' דס"מ : וזכ ד"ה אינו תימה ותמהני מכלן וכן הטעים מדאורייתא שהוא דברי קבלה ומקבלין קדמונת כדבה מפוטעים מ"כ נרוך קרא וכו' כוונתם כיון שאינו שב מידיעתו ומצו ודע כמי עכר לא שייך שוגג והלא אין קרבן אלא בשוגג ונקטו לשנא דקרא וכן הטעים ודרך בחות י"ל תי' תום' שהוא קבת דוחק אף שכב אינו שוגג במעשהו רק לפמ"ם פ"ם דיושם הכב אפי' מירמה נעשו כל זמנו כשוגג קס"ל מעשה שגגתו אף מקודם מני להניח קרבן כשכב כשוגג בישראל : ד"ד ע"ב סתם יינם עדיין לא נאסר הקשה בה"ק הלא קיים אנרהם אפי' ע"ת וכל נדיקס מחריו ואי' נה"ק סתם יינם פסק מעכשו לע"ז והם לא הסזיקו מה שלא נטעו רק כדרנון ופסק לקולא וגם י"ל דאזל נתר רוב שתין מנסכין יין שנבית וכן בנותיהם אינו רק מיעוטא לא משנ : וזכ ד"ה מותר ואין זה דיוקא הסמיכו על פי"רבי להתם ולא מלהכא משום דהכא י"ל כוונתו ז"ת לעצמו מותר לכתחלה ושאות בירם משום למוכא לבואו שביקש להורות שעוזים בהתר גמור דלא כדברי הרמבונים אבל התם משמע להו בדיעבד הדמים לאסורי' מדרבנן ודייק בלשון מקודשת משום דאסורי' שרי ולא נקט מכרן הדמים מותרין משום דמרבנן גם בדיעבד אסורין ושאת אמי אינו הכרח לפי"רבי רק כוונתו לכתחלה ומדרבנן אם הוי מדרבנן גם בדיעבד אסורים הל"ל נריבה גם לו מקודשת מפסק אכן לפי"רבי ד"ה מותר מוכח דס"ל בחפוי ק"ק תוכ' המיך סברוה כרי' דיל הנך סברוה בשאת רמני' אם דמשני גם לרי' שרי אף דכאן אמרו דנכן לרבא והוא משני אם דלא כרמנ"א דהיינו לעולם ר"ם היא אינו מוכח דפליג בהא : ד"ה ע"ב אלא והנהה תוסיפ מאיזן כנהנה נר' אסמכתא מרישא דקרא נדקתן כהררי אל תדת אסד לאנרהם משפטיך תהום רבה נגד נטורת דיבא דיצחק אלא והנהה יעקב אבינו עצמו כנהנה חורב ביום וקרא כלילה בשניל יזבר אמנה ואמר בה"ק נם אלא והנהה כאמך ליצחק אשתו כנהנה לקרבן ומ"ש י"ל תוסיפ ה' נגר יעקב בחיבת יהושע בת"ת אמת ליעקב : וזכ ע"פ הדבור שאני עמ"ם בא"ר ומ"ם וגם בחלק ב"ב יבמות דף כ' : וזכ למעלה שאני נר' להמתיק עפ"מ הזוהר ר"פ נח דהמ"ל ותמיהני לתוד רק תיבת נו כלומר נדעתו תובב שאתה הסתני ולא ידע דרך עמדי לנסיון וה"ם למעלה שאני אלא שייך הסתה רק לפי מחשבתו ואין כאן לנין הסתה בפועל רק במחשב וכן כתיב לי ואף תסיתך מפי נר אינו בפועל : וזכ קשה מן כעורן שמ"ל בחלק עכ"ם ומ"ש כ"ב דהמ"ל נערה מן קטנין זכ מקום ע"ב ואוד י"ל דנקט דבר ההוה קשה שכיח יותר מנערה שאינו אלא שאה אדשים אכן מצינו בכל המקרא נערה אף דהיא יותר מ"ב שנה ובדנקא נערה מיבא למ"ד נת אלמה שנים ובפלגש בנבעה ויקח לו שה פלגש וקרא תמיד אבי הנערה ופרשה ממנו ימים מרובה קדשים ודוחק שקרא שה פלגש נקסנותה וזכ ניבא גלעד מרבא מאות נערה נתולה אמו לא לקחו בוגרת בתולה ובדות הנערה הוסת פעמיים ובשבון הרבה יותר מי"ב שנה—ובפשוטים תמיד נערות ונערה אמו הניחו בוגרת בשלמא בדוד י"ל שהקפידו לאסף גופו פרט לבוגרת. שכלו קנת בתוליה ובסוף מצלי ותתן אף לנערותיה אמו לא תתן רק לי"ב שנה מנומנם ובעומס יגכו אל הנערה אמו בודקים בתני שנה נערות אלא מה שאינו נוגע לדיני תורה רק סיפור מעשה כל הפנויות נקרלות נערה מלבד הכא שמדקדק

הסתירה

הכתיבה וכפל נערה קטנה וכמו יהושע נער שהי' פנוי מלשה לכך לא ימים מתוך המהל וכנר
הי' מ"כ שנה וכן פנויות נשורת זריקת מן עול הבית ומיעוט : דף ו' שלשי
שעור ותצלין וכ"מ במתני' פ"ב דערלה ובגיטה דל"מ ובע"ז דס"ט וחולי מה"ט סמס גמ' כייל
מתי' רפרס דעכ"פ תערובת הוא ולא נאסר בעין וגם בגיטה כייל רב לעי מתי' רבא משום
דבתחומין לא אכתנר לי' רק בתיבור מחמת עלמו כדקי"ל בכמי' ג"ח ופפי' בטעם עכ"פ בטל
כשלין מורגג כמ"ש תום' שם וכן בפנה י"ל שם : ע"כ תום' ד"ה התם פי"רבי
ניחא עפמ"ש הר"ב דבהא פליגי ת"ק ור"י ע"ש וגם לשון מורים מיכו מדקדק כיון שאדם רוצה
לפעמים נקב שלו טפי ניחא לי' ושייך כמי האי לעשות : ושם ד"ה אבל פי"רבי
מיכו קשה דקאמר שהוא כמי מעיין טהרות נשים ושנית דעבתנית בשעת טחינה מוכלת
הרבה ושליבת מיכו דוחק בעיניו בתוספ' אבורו לפיו בעודו בכפו יבלענו וכיושבת לרבע נקט בע"ה
דר"מ כדי לתוקמי גם למאן דס"ל אם למסורת בכריתות מ"ו גם לר"מ ס"ל הכי ולדידי' ספק
לחומרא מדאוריי' ובריית' דהכא אתיא כתילך דס"ל אם למקרא וקי"ל הכי והוי ספק לחומרא
מדבשלן כמ"ש הפר"ח וגם לרבא בדרבנן שרי לכייש ולמאי מסמור עכ"פ בזמן טהרתה והתם
מיירי בטומאתה וצורת פ"ב לומר ניד כדמוכח להדיא בשבת דע"ד לחיכא נורר ניד ובורר
בנפה וכ"מ לשון משלת נפה וצורת : ד"ה והתיר פי"רבי ניחא למסקנת
דירושלמי דהנך כולהו קדים שניטלו הריבן : דף ז' ע"ב ודפ"בי
בירושלמי פ"ק דשמיי אחר שחלק הנהר ועבר אחלו תלמידיו אם יעברו והשיב מי שלא ונזל ישתחל
מעולם יעבור משמע דפליג אדהכא דלא גריעו מבני לויה ואולי ידע בהו אחד שנזל נקט
בחזקה מבוהרת שיתקרע ויפייסו וקבלה כמעשה ועברו גם הם אבל תמהני לכתי בפיס ממשה
דהתם וודאי היס נרוח קדים והכאת המטה וכן בחליהו ויקלוס ויכה והכאת בדיבור בעלמא וכר'
מ"מ משתוה העניין דיס כוחי גדול מירדן וירדן גדול מניגלי ובקושטא ביהושע תלוקת הירדן בלא
מעשה ולא עדיף ממשה רק כדבריהו וגופיה עוד ביניהו מנריס עדוס ועדיה מתורה מצות ונם
לפמ"ש בספר הנלגלים דפ"בי נגון מתע"ה י"ל לכך שקול כמשה ורמו ברחמן שהלך לפדיון
שנוים מדת חסד למנרהם ובשנית דדרו חטי לפסחת כנד מנרהם מצות חפה וכפ"ב נז"ח כסת
גגד מנרהם מה"ט ושליבת בני לויה בשנרהם ויטע אשל ר"ת מכילה שתיה לויה ורמו שהתחיל הדין
בתחד ניגלי בי' דיין נקרא תיבת מדת חסד : ושם מקום הניחו
מנותיו ובירושלמי פ"ב דשמיי עטרה הניח לו הקב"ה להתעטר : ע"כ לימתם
מושלת תמהני ה"ל לקרות למיס כלשנת דקרא פ' דבריס זכר דשיכה לחלק הבירה בין מדם
לנהמה וכר' גם שם פרידה שהם ממינם מפורדים וה"ג למה נקראו ימים ולא פרידה כמו
בשחיטת שלמה לז"ח כוסף שם להורת למיס : ושם שמכניסים פמליא שלמעלה
ביתרתי היטב בב"ב ניעין דמ"ה : תום' ד"ה גדולים נר' סנדת רש"י דלא
שייך לחר מוהו לכפול הנם שיעמוד שליבא ויערת וגם בוען הנדיק ואין רמי' מוה שפיר י"ל משום
ברכת שני שכל בלא זכות שליה הוי נשפר ומשני בשביל שלי' הוי נשפר מי שע"כ זכות שליבא
דהם שהפילאהו בקברו משום בהלה פשיעת שהיו מניחם שפ"כ וה"מ להשפר עוד קצת ואין ונהו
גדול במיתתו בגשיעה בעלמא שכך הוערך לקוס : ד"ה ע"ב פי"רבי ד"ה משום
דקבלא

דקנלע סבל דס לס סיום נר' לף לקמן קי"ס סמור לסתך רותח ני"ל דחמיר טפי מלסקוט
דהכא : ד"ה והלכתה מלס ע"י רתיכה כל' כוונתו רתיכת סור ולס בשפט
סמי' נה"ב רותח כמ"ש תום ד"ה והלכתה ולקמן קי"ס פי"רבי שמואל סמור לסתך רותח דס"ל
נה"ב רותח מוכח למ"ל בה"ב נוכן מותר לסתך רותח כתום' כאן ומקשים לר"ת דס"ל כנעל תום'
ד"ה סכין דגם לבה"ב נוכן לסמור לסתוך רותח וכ"מ במהרש"ל : תום' ד"ה
השוחט עמ"ס נח"ל לייטיב דבריהם התמוהים וכן ני"ל כוונתם נע"ז דס"ט הקשו מדהכא ללמש
פגם נעין קיל מע"כ כלבושו דמ"כ כלי דפליגי בהא רק דבעי לסוקמי אפי' בילוע שהוא ני"
לו שומן כדנק ומין לפי' כוונתם דלכך מין לחלוק כיון דאמר נע"ז דל"ה שמן דניחל נזר תיפוק
לי' מדיכא בוליפת כלים דנטל"פ מפגם כלי אסור הגע עצמך מ"כ מה מסקנא מלינא דרב פפיטא
מדאמר דניחל נזר ע"כ מדיכא שרי מלמ ני"ל שידעו מפלוגתא דתנאי שם דמ"ו בנטל"פ ורב מפ'
למתנ"י גם לר"ם דשרי נטל"פ אפי' אגם כלי כמ"ש תום' לקמן שם ני' מחלוקת לכך מוקי מתני'
משום דניחל נזר ושמואל סבר שאינו מדניחל רק סתם מתני' ר"מ נטל"פ אסור ור"י ניחא ניחל
דקנט הלכה כר"ם ורב עצמו מני לחלק בפגם נעין כר"ם ופגם כלי כר"מ וכדבריהו וגם ניחא
הא דהקשו תום' נע"ז למפני' נטל"פ אסור למה שרי בדבש תקשי נמי דבש פגם נעין מלא
פנרשם מלמן הגמ' קסבר ר"י נטל"פ שרי דגם מתני' מני סבר דשרי בפגם נעין רק שאסר
בשמן פגם כלי ורב דניחל נזר המ"ל מתני' ר"מ או כולכן דפסחים מע"כ דבעי לסוקמי לכ"ע
גם לר"ם : ד"ם הכי סכיתן פי' רש"י הכל בקיאן כוותו דלא כפי' תום' בר
מבו שאני התם בשלמה לקנות תפילין וכן שאת רבינו אלוה הכל בקיאן ויודע קו' תום' הרשבון
ומיירי שנים יושבתי נק"ר שלהי עירובין וע' בהרשב מביא מקשירה בומין הנאה בשמואל רפי' לר"ת
הוא ט"ם שייך בסוף רפי' לר"ת וכן תום' שבועות דל"ו תרע דלקמן דרש ר"ב שייך בסוף
ע"ב : ע"ב תום' ד"ס אם מה מלאכה שייך בשתי' נר' פי"רבי דייק
הוציא והפריש לשתות דהפריש בידם הוי מלאכה שעושה לצורך חולדה או שחנקם לא תלטו לשפר
כלים ועש"ב בעל"ם פסחים קט"ו : ד"י ע"ב ד"ה ודלמא אפי' נר"ה
נר' בוקיים בהסנר נית המוכן תפיד להרבה ני"ל ומשום הסנר שבועים לא בעל דין ר"ה ונם
עשים לכבוים ותמהני עב"ם מתני' פ"ו דשבות נקעה בימות הגשמים דה"י ובקין ר"ה וני"ל התם
זמן מרוך וגם בפי' הר"ם תוספתא בסילקי המוכן לקבון ני"ל בימם ר"ה ובלילה דה"י התם זמן
קבוע ביום כדאמ' שם והכא כוונתם אפי' מוכן ליום ולילה ומשמעות דבר שמ"ב לשחול דכתיב
ושמת כל אשר בבית וגם שהניחו בקשיל מן מקוה י"ל בריש נדה במקום חסר ואתי שפט מעט
וכן נראה לכל נגע מתייבש בכ"ש שיעור גדול : ד"ה אלא מדאורי' אין
לחלק פי' בחוקה לך עכ"ם משום ספק ני"ל בעל תום' אלא ס"ל כ'הרמ"בם ספק לחומרא מדבנן
ותי' נ' בשאת הרשב"ם : לעיל זי"ן שם נקוף מדנה כדם עולה יהוה
דאזל לדבר מצוה נר' דנקט כעולה דוקא שמכפר היהור ובע"כ היהוד מיבא דהא אלוקי מצוה
אין נוזקין כמ"ש שלהי מכלתין והתם מצוה מגן מהיהור דהוא אחר שעשה לכל הכא בהליכה
ליבא ונפ"ק דפסחים לף שנוקד מהיהור ועשה מצוה דמגן עכ"ם שיחוד לשבת מקט כדאמ'
שם ורב אחא שלי ועל כותלי אם יזהרו מהיהוד : לף יו"ד ע"ב פי"רבי

טע"ג דמצינא דחוי בעלמא דמוקמי הלכה כר"ה תמוה מנלן דלמתו ר"כ ס"ל כר"ק וכו' כיון
דרב אחי דמי לא כר"ק והוא מסדר קס"ם פסק כר"ה ודלמי דחוי בעלמא דרב פחא שלל להלכה
על מעשה דר"כ דלא"כ מה תכפת לי׳ : די"ם ע"ב בירושלמי פ"ד קדושין יליף
ממכה מנין מוקלין לחזקות : די"ם ד"ה מה"מ תי' ס' לרמ"בי ותי' הר"ח רק
לרבה ב"ש ואחא דמינח לכולהו ניחא לפמ"ש בח"ב כיון דילפי רובה דליתה קמן מכ"ש ליתה קמן
מה נריך לפרי רבים להטות מלא מפי' דמו מנהדרין נגד חזקה ע"ש מוכח דרובא עדיף מ' זאת
למפקנא דידהו מכל נשלמתו מה"מ לא מוכח עוד ועוד י"ל דשאלתו מליבא דשמואל נ"כ ד"ה ס"ל
חזקה עדיף ולמסקנא ס"ל היכא דאפשר וחין להקשות הלא נב"ב דכ"ד העיר הקרובה לחלי' בתר
קרוב מכ"ש רובא עדיף כדר"ח וכו' כתי' תום' לעיל דלמ"י אף לא פליג להדיא רק מצוה
דמתקיף ה"נ על ר"ח אם מתקיף ר"ו וכן משמע אם דנקט לימא רבינא ס"ל כר"ח
ומדקה : ועי"ל דנריך קרא לפרי רבים בדיני ממונות דלא מצטרפן הכא וכן
בוכחתי היטב בב"ב בתובת דע"ז ע"ב : ע"ב מוכח תמהני אם לא ס"ל
חזקה לנקת כמ"ש תום' ר"ל עדיף הילף מטבחת כהן ונ"ל כיון דקרא דמכה קודם למנות
כהן : ואם אין הגורל קובע תמהני מכלן ואניהם שוין היו רק במדקה
וקונם ודמים ופי' רש"י שהיו ידוע ליזה לאם מה נכך בשלמא מחוסר זמן ניומא ס"ל לפיכוחו רק
דילעינן זה פסול והיו לאם היוך שייך להגריל אבל כאן גם אניהם היו ידוע טרפות ואחזו לאם
אם ימנא טרפה בע"כ יבא אחר וכר' שהרגים הלמב"ם וכתב טרפה פסול שנאמר יעמד חי ונ"ל
משום דקיי"ל טרפה היה היה ובודאי מצא דרצא זו בחיוה מכלתא וניחא הכא ובומא ניחא
לפי"ר הוכרך למ"ד הגרלה לא מעכב אבל כאן תמוה ונ"ל דס"ל מלאן אניהם שוין דלמא אד
טרפה דס"ל משום קניצות הגורל נריך שוים ממש גם בחיות הנוף מכ"ש לחיוך ועמ"ש בב"ב
קדושין ד"פ : די"ב ד"ה פסק ר' לריב"ם לקמן כ"ח ניחא דנקט יש
בדיקה בחזן אבל קדשים הוי מום כמ"ש תום' שם : ואם תיכול כורא
למלחא וכן בזוכתי טובא ותמוה ומלאתי בספר זכרונות שהיו רואים מלפנים פרעו כל חובא
במלא מרוב כל ונקטו הכי למשל : די"נ תוס' ד"ה בעא תרי ר"ה
ניכתי בא"ר וגם במ"ק כ"ה וכוונתם תרי ר"ה מוקמים כי עוד ר"ה היא גלותא בהוריות די"ח
בימי ר' ור"ה זומא בספ"ג דניקה וב"ב דס"ו : ד"ה מנין פי"רבי ניחא
דסתם מתני' שם כר"ב דמכשר וגם פסק הלכה כר"ב : ע"ב זבחי מתים דרב
הכי דמ"ל זבחי עליהם : ואם אין נכר ע' תוס' תמורה וי"ן ומנחות
דע"נ : אין רוב מומת מינה פי"רבי למעוט לא חיים נר' לה דסתם מתני'
ר"מ הכא מעוטא דמעוטא מודה ר"א דלא סמך על נכרים שנא"ל לאו עצ"ו ס"ל דמקליט כך נ"ל
ניחא דרובא : די"ד ד"ה וכבין שריף כשומא תמהני דהמ"ל מביזה
כ"ה דע"ז כוית מי נס מפסחים דע"ח ומנחות נ"ט ועמ"ש בב"ב עירובין כ"ט ובוף יומא ומ"ב
על"ם ס"ק סי' שכ"ח : לעיל נרחא הספינה דחו תוס' פי"רבי וכר' נס כוונתו
בך לף הבוחט ובותת על דפנות מקוי כשוחט לתוך היס מ"מ שרי שהכל יודעים שלא לטנוף :
ולעיל במתני' פי"רבי מעמא בעמא בגמ' פריך פשיטא כנ"ל הם"ד ותמ"ל גמ' המר לקמן כו' :
ל"ה

ד"ה הבוחש ופה"ק מותרת בחכילה פירוש לקמן מלא בונקוס יו"ד ע"ס : ושם
ופ"ה פירוש מומר רק בשנים נר' כנגדם ענר ושנה כעשה כהיתר פירוש משום להכשיל :
ד"ה שקלכין יושב ומנפה פיסקי"ט פס"ו תמכני שדחקו והמ"ל בסוכנת : ע"ג
כי"כי דאכרת וחכרו בהעור ודומב ט"ס ונ"ל בנהמה ' השקשה לקמן דכ"ג ו' בס"ר רים
גיפה ו : ד"ה כפושה אב מלאכה נמהני שהיש פולדה דדם כפי"כי שנת
קמ"ג ונ"ל כוונתו שהיש מלאכ"ה דאורי' לכך נוהגין משום תולדתיהן כיוצא בהן : דע"ו
בירושלמי פ"ב דשבועת שמועל פסק כרי"ם ודב מודי לתלמידם הר"ת ונפרקא דדם
כרי"ם : ושם על פי"כי דלי"ל לא קנם פי' מהר"ם דפליג רב על שנוים
דגיטין וכר' להתיק טעם רב דס"ל כשוקיה היוק שאינו ניכר שאי' היוק וחכיק כתיבתא ונ"ל
בהנחי כמ"ש פיש' שם ופ"ש לפלוק נקנה בחמורי' לדרבנן רק הלא קנם כלל ושעם שבעל הלא
מיהני מענרה : ע"ב תוס' ד"ה כנון נר' פי"כי דנקט סוגיא דמלתא שבעל
דבי מפכל נהמה כמ"ש מפתכין לנוערן לפני נהמה וגם נשנת פי"כי קיון שתין ועקרן וכן קיון
קרך פי' מניעתו וכן משעע הלא נקט שיבעל שוגה דב רק וגלי מיד נקנהו מניח על כעם בלא
מנהין ולא פרישה : ד"ה נעניו ע"ו הוי תלוש וכן לכוכה כמ"ש כתה"ד פי'
פ"ט ותמהני ס"כ למה תחת הבית פסול ובגמרא פ"ק דסוכה ילף מקרא נסוכת ולא סיכה
תחת סוכה ולא תחת פילן ולא תחת הבית ונ"ל דפסול משום כוכה תחת סוכה אף לניח כשר
אך תמהני לשון מתני' נחת הילן כעשאו תחת הבית מלרבה פילן מחיבי תמיר ונ"ל כיון דשתיקן
מלפורי' ותחת הבית פשוט לחוכני פני בלחו כוכה תחת סוכה ד"כ מה כוכת תעשה מני ליכב
בניתו ועוד דע"כ צריך להגביה הגג משום תעשה ולמ"ה ועכ"פ לעשת ת"ר ס"ב לדקדק
נרשפים ובה"נ שפלפו התוספות וחידוש שהגי' כניס כתה"ד ולא הרגיש לפרש כלום ולבך נקט
כתה"ד דיכו על הקורת לפוד : תום' ד"ה מנין לא שייך לומר כני פי' דכתב
זריזות שלא ישנע נור כפי"כי : ע"ב ד"ה תלוש כוגית תימה וי"ל שלי תימא
נשלף לך כאן י"ל משום שנזהר מכל קשה ונ"ל דיון הכרם לנזול בתלוש וחנרו כשמובר :
ד"ה שכהסילה נר' פי"כי נר"י כפשעת דקרא שבר ישחט כתם צריך להניח ויגיע נברת בקדשים
נאון דלפי' פיתור על פתח שכל מועד להמ"ל ולא הניחו להקריב קרבן ושם יליף בזנחים קס"ו
כל שאינו רשוי לפתח ס"מ אין פייבין וקו' ב' י"ל דהקש"ד שכר דשים בכלל נהמה שלא דקושטע יפדיק
לכתיב שיר וכשב כדלקמן דע"ס וה"מ לשנוי' דוקא נהמה שלא דקושטע יפדיק
מזכי . ושם ה' דנרים נקרומית בירושלמי פ"ק דשנת משים שרוש
רעה שולטת עניו ונ"ל בשפונים אין משם ושע"ם לקמן ני"ד סי' ו' : ד"ה
כתלי דמזרי נר' דה"ב שאר סיבורים ונקט דבר ההוה דוב נכרים מינשים לקיש ושם דשו
לעפיר שיכנסו שם עבו הר שעיר ומשל למזיר שאר עתיד לטהר בדמעת ביסול ס"ש שר
עזו : תום' ד"ה ר"ע ומיהו קשה שמ"ש נפ"ר וכשהרם פ' שתרי כליני בשר
פסוק ס"כ ונ"ל דהכרי' כמכה דנרי ר"ע לסייע נס עשיתך פכוק ותרוויי' ממרה שלינו מיוחר
דנרוך לנוסה על שניטת סולין : ד"ה וכמה כסיק הניחו בקשים וכר'
כוכתם ליקה ד"ל שעיר עובד עלק ובשמונים לא הי' כתחן משנה שהיב נמל שעיר שניו

מקדש דשמן כדמפ' בנזיר ור' אמי סס נחוך מילי : וסס ולטעמיך נר'
שמש רב אבי דיק מדלא נקט תוכרין ולא תקני מטמאין דמדם טוח כפ"רבי ס"ם קדושים לטמא
הוח לאסור ולא ניחא למסדר הס"ם מר בדי ורבינא מאחרי מות ר"ש וכה"ג נכ"מ שדחו דברי ר"ש
לעיל ד"ו מסיק חלה : סף שהוח עיקר מסדר בחייו כמ"ש חוס' לעיל ד"כ
דלא חזי להקדנה שרי והיינו הילודים במדבר שלא חלו כמ"ש חוס' יבמות דע"ח ע"ב וסס הקשו
הלוך נמרינן מיקושא פריעה פין נגיש רשחי לאחרם ותירנו הלל"ח וכו' עדיף להזיהר בחב נפ'
בח ד"ה דנרו חף שחלו בפסח מנריס לח פרעו משום שלא יתעכבו עד רפוחה מכל במרה פרעו
פ"כ כנר היו פורעין רק ירושת שמחך מקרש כתירוגם וכ"ל בפסוק סס סס לימ מרומו
דחל"כ ל"ב לאסעוכי' ואיכו טעמא ד"ל כיון דחילה כבר עשו ולכך קחניב בשהדרין
דכ"ו : דכ"ם ע"ב ד"ה חו דלמח נר' שנרת רש"י דפסח שכיר מהנך לחורחי
דפליגי נפגם וגגע וגגע שכל לח גגע ליכח ממן דמטריף ומסיק בלשון חחמר כיון דשייתי לחורחי
טובח וגם חד בר"ח נקט פגם ע"כ לח גגע והיינו דחפסח וחח דקחי"ל בכל הס"ם כמר בר"ח
כפי"רבי ותום' לקמן דע ו נר' דק"ל הכח שמני כיון דחפליגו חנחים ועוד ק"ל דוקח היכח דלח
חחמר הלכתה כחך וכחני הס"ם בעירובין דמ"ו בכלל דה"י ור"ם עוד ק"ל הכח דסב"ח עדות
הלכתה סותך כללח דמר בר"ח ולפ"ו ניחח קו' שכתב"ח לחמה ק"ל הלכתה כרחב"ח דהח עדות
הלכתה וכו' דכוי שעינן הכח כסוגיח דעלמח הלכה כמר בר"ח ק"ל הכח משום דקחי ר"ב כיוכי'
וגם יחח קשיח מה חולמח דר"ב הלח הלכה פר"ב בדיני ולח בחיסורי וק"ל נמי כוונת הס"ם
כיון דחפליגו חנחים ור"ב הבריע ובירר הלכה כדחה כללה דמר בר"ח חך חח נוסף קשיח חכלן
יחח דעדות הלכתה דלח מסכחן בחלמוד כלל וחף דחמרי' בנרכות דכ"ח עדיות בו ביום כשיח
ובירנו כל הלכה ע"ב עכ"פ חח דהכח לח כשיח וגם עוד עדיות טובח שלח נשנו סס ומכחתי
בשינוי כריחות מפ' דוקח בשם עדיות וניין דמשמע בפי"רבי חולין ע"ב ושחת דיליי לח נוחש
דלח רחב"ח דהכח חינגו בעדיות ח"ת פי"רבי הלכתה וכנר כתבנו בח"ר נ' סוכסת לישב
הנחרכות לפסוק כרחב"ח משום דפי"רבי בנכולת כיון דלח יחסתכר נריך לפסוק בפירוש אב"א
בסנהדרין ד"ח ובנזה דכ"ה ע"ב ועוד חילן חוסף חיש וקחחי בנזה סס משני מעזותו של ר'
נחוכיח נשנית וחין הלכה כיחילקה כפי"רבי סס ת"כ חה נעשה בעדות רנחתו סס דלח כר' יעקי דהתם
שבעדיות וכ"ל פי"רבי תעם כדנרי שמואל דפסק הלכה כעדות רנחתו סס דלח כר' יעקי דהתם
זכר' שמואל לשטתו דחיים ליחילקה כמ"ש בשבלה ד"ח והרמב"ם להלכתה פסק כר' יעקי משום
דכוח קדמון לנגי שמואל וגם הכח משום רנחתיה העידו ומסיק ר' כחניח יחילקה ופי"רבי הוח
העיד בנה"ר כלוח שהיו רנים נבה"מ חולקים עלה שלין עדותו לחת וכמו בפ"ו דעדיות העיד
עקביח ומחרו לו חזור בך וסיים שני שחלתי חמי רנים והם רנים פי' הרמב"ם שהכחישוהו חכל
נמקום שלין מזלק של העדות חף דפליגי הלכה כעדות והזכיח רש"י דהח רוב עדות שבשלמה
יחילקה ועוד נר' פניף חזק לכללח הדין שלקמן ר"ה פלוגתח דר"מ ורבנן בגלוחה וכבר העיד
שלעזר ספרח ויחנן ג"ב שפסולה ושה תניסת הכרעת שלו נגד ר"מ חלח כיון שהעידו ונתקבל
עדותם קבעינן עדות הלכתח ועוד תמהני נגרכות דכ"ו הלכה כר"י כשמ"ל וק"ל נמי בריגרינו
תיפוק לי' שהעיד ר"ינ וכל עדות הלכתה ולח תלית בשני נעדיות כמ"ל וק"ל נמי בריגרינו

בח"ר היכא דלא שמתנר גם ה"נ דדרשין בנקר בנקר מלקהו לבני נקרים מכתנרת טעמא
דרבנן עמי נ"ל מה"ם ועוד בגמת קב"ה העיד רבי שמי מפום רשב"י ומסיק רבינא כמלן
מפלטלין כר"ת ופי' תום' מגמת רשב"י קב ונקי ונ"ל לעדיף מכלנא דר"י כמוקו עמו מך תיפוק
לי' עדות הלכתה נ"ל נמי לקמן מלהו פרקין גם פליגי רבנן דרכים ניהו ומפתנרת נלא בית
יד נולם נעלמא ועוד ביבמות דם"ז העיד ר"י מפום שמעיה ומפטלין והודו לו לגמת יתירת מפמע
לולי שהודו לו רק הכחישוהו לא מצמינן בעדותו ותמהני כרמב"ם נמגנה וחבורו יכך הרי"ף
פסקו כחכמים וכ"ה בני' ר"ת פי' שנ"ת מ"כ קשיח הלא עדות הלכתה ושם מסיק בגמ' דמסתבר
טעמי' ום לדחוק כיון דלא קמכי וקבלו כרדייק בגמ' שם ובקונטת הרא"ם והטור פסקו כר"י וכן
נרכתנו כהרמ"נם דלא כנרסת הכ"י וכן הרמב"ל רק שהניג בלשון לפיכך ע"ג וגר' שגם הכ"י
לשונו כמ"ש בך ידוד ושיטו על הרי"ף רק וכך הם דנכי הרמ"נם נפ"ם ודנרי רבינו כתן הם ע"פ
פרא"ם כלומר דהרא"ם ניכר נשורך דלא כה"ריף והרמב"ן מו שהי' כתוב וכך הם דנרי הרמב"ן
ושיוה תלמיד העתיק הרמב"ם וניין לעצמו נפ"ם וכיון שרשה פי' המשנה כחכמים ומפי סונת
חוכ נו נשבורו משום שהמשנה פי' במעבד היס ושין לסמוך לדיבא וגר' לייבב משם הרי"ף משום
דנגדה דמ"ל משני רב שנת סלם מתני' לאפוקי מר' יוסי ע"ג ובלנא דסתם וכלנא דסלכה כרב
שנת בתיסורו דוקא כלנא דעדות הלכתה ועמ"ל נס"ל קדושין דס"כ כלנא דמורמי עדיף וגם
הכא בחולין י"ל שאין סמיכה על עדות הלכתה כיון דרבינ' פליג ושוה נקרת פתימתה בדוכתי
עוכא ונעירובין דלא ובכולת רבינ' לכך י"ל הלכה כרשב"ם דקאי ל"ל כוותי' וגם סניף לדבריהם
מן סירוגמי דכתה ר' סימון שמר מעדותו של ר' חונים בשנת שמר ר' זעירא ס"ב נשה נוח ר'
יהי מפמע לסדיה דסלוג ומכשים עדותו כדבריהם : ד"ם ד"ה

קנרים שלים תמה מהרש"ם אל פי"רבי וים להעמים כוותה כתום' רק כיון דלא נשנו ניפך פי'
כמן מפמי' דבב והתם כשנה מסלונתא דרבנן ור"י וכמן על רשב"ם : ע"ב

ד"ה מסתברא פי"רבי יישנת בס"ם ונס קו' מבר"שם דה"ל לפרוך מכרייתא לקמן ע"ג ושוב נר'
דנרייתא יש כם בני ר"ת לפלוג כפי"רבי לקמן דק"ו תוקיה תנא ופליג :

ולדבריהו בס"ם ת"ל מה פריך לרמי נ"ק לקמן דתלית בתנאי דשחיטה לעמה"ת לכנר נכלל זלת
נפי"רבי על פליגת דנרייתא ע"ם תכן לפי"רבי דעיקר הוא פסוקת גרונת כדלעיל דק ם' שהקשה
הר"ן מהני טרפות נעוף פסוקת הגרונת תקשי לרמי נ"ק די"ל לדבריהו שים חילוק כל שנכסל
בשחיטה נבלה כדתנן לקמן ואין עכ"ם נעוף לעשות נבלה רק טרפה וקו מברש"ם על הני
מיקר קושים לתום' בלא התויר פסול דאל"כ לא נוזר התויר ת"ל מתני' דהתויר ת"כ כם שיטה
נעורף כשר וגר' נמי נלא התויר פסול מן הסתם שאינו נוהר שהמינין רכים ונדפים כפ"ג
הרא"ם אבל בנוכר מוכה תום' דשפיר יתתוך סימנים תחלה ואח"כ מן הנדדים כשרה כשיודע
שנאחר אבל בעורף בלא התויר ודמי פסול שאין לחתוך סימנים תחלה ופי"רבי ס"ל מן הנדדים
משתמט כשר שיודע היטב לפתוך תחלה בסימנין ומ"ב זהירות כ"ב ונס לכתחלה שרי דלא
כתום' : דק כ' ד"ה נא נר' פי"רבי דייק לשון בהדיא קתני זשחטו'
חינו בהדיא רק טעמא כך ותום' נקטו לשון תניכא ולישנא : ד"ם פילושת

נפ' ק"ק ע"ם ונ"ל סטלת העוף ופי"רבי נר' דלא כתב עקיר טרפה רק לעיל דק יו"ד פי' הרי
נטרפה

נטרפה כוותה נטרף מיקומו ונעקר כלשנת דקרא נמי כעדה טרפה הרעיה בנתלש ואין סיוק
נין סמק כיוצא מי שמא דהא אין להוסיף על הטרפות ולימו דומה לפסוקת הנרנרת גרמנה
וכ"מ נפי"רש"י כאן שאין תואו נוגע כשר לשחיטה דכיון כנה"ג : דכ"ת ד"ה כשפט קו' רמשנה
לפי"רש"י י"ל סנרתו חעלת נהמה כולה חדש וקו' י"ל דלא יליפין מלוחים שעה מלוכת והשתא"ין
כשפט כלי קרש כל עונת מוכה וקו' ג' נקושטא ילין עוף מנהמה מיפור כשפט לף דכחניב היקש
ע"כ"פ מוכה ושופכה ואין מניכן על ההיקש ומיהו דוחה להתם דנעי ליף נמה מניכו וקו' ד' כשם
חטאת נהמה כולו חדל להם מלחם דמ"ל למכתב רק והקריב הכה כשר לו וילענו שהוא חטאת
דריש רק לגלוי מלת : דשפטת מן המולין בשלמי נעיר החטאת הכר לעט מורשת דקרא לעיל
לומו שעיר קרנן חטאת מתם שעלה הגורל להי מכוח דכריש דקרא שניהם חטאת ונם לקיץ פר
השפטת ושעיר החטאת מורשת דקרא לפי כיון שחוזק טובא מעניינא דריש ; ע"ב ד"ה שם נר'
פי"רש"י שכי נשפוק שני להקריב קרנניהם מוכח ומוכנה לכל נם נקרנן עוף לכל כיוון רמזך
זקוק : ד"ה ואימו נר' פי"רש"י כיחת מלשוניי"ן סיון סיוק : דכ"ב
נין לכתחלה לדישנד רק כי' קמ"ל לקיץ לוקח נשוף היינו מדרנגן : דכ"ב
ד"ה ע"ל פי"רש"י כפניך לר"י כמו ת"ק דהוי שעיון כן רק ת"ק דרש כמשפט נהמה ור"י כמשפט
עוף : פ"ב ד"ה ושה הקשו לפי"רש"י ומינו רק שכתב תורים
נן נדולים נן קטנים : דכ"ג ע"ב נעי ר"ן תמהני נמנחות
דכ"ג מתקיף ר"ם לא תשמה מין מלא שיעור דר"י לר"ש ע"ג מוכח דכריה נס"ם והכא כשהר בתוקו
ונר' להכא קמי למסקנת יכיכין עיכוב מנה מקרא מפרינם מכל קו' ד"ה כי' נקושטא מלין
מהאי לא תשפה עיכוב מנה למעט שיעור ותשוטת : דכ"ה
ד"ה ופפי' כר' פי"רש"י מנופר להדיח שמינו שמא נחרם מנבו נקט מה"ט תכי' שהר נשחת ומינו
סוגה לנדוך מזכחת שים נמי מילחא נחרם : פ"ב ד"ה נתנן
המשמר כ"ל ובי"ב נב"ב וקו' תוס' לפי"רש"י נרי דנקושטא נקרא שמר מכוונים לכך כי' כיון
מלא ושמא חלא ; ב"ם פר"ם מכן דייק הישנ לתי' נמרא דפסחים הא נהדוקא והם נפיתכי
לחייבי מנחי דשעבדות נשמיים מכל לתי' קמ"ל י"ל נחרנגים : דכ"ו
מ"ב תוקע ומריע תמוה שם כ"מ דמלינו ור' תרוויהו לשטחם נרים ניהה כלינו רב כ"ל שנה
ו"ם קדושה שמת ושכי י"ט נליות ב' קדושת ורב שכי מכפקת כי' ום ביט נליות לכך ר"י
תלמיד רב עבד הכירת כלא הסמך רמז בנת ו"ם הם קדושה שנת ור"ם לשטח
המפקת ומשיר נס ביט נליות ב"ב הכירת סוכת רק משט הסמך : דכ"ו
ד"ה ותו נר' פי"רש"י בבר ובנת לשולין דלא יעפי מקדשים ונם פי"רש"י הכניר דושמט"שעיון
חטהו סוגים דמו ומו לא ונס נרך לשמושנין שמוד לחתוך המשרקת דמ"ל כדעת סוכקים
כתנה י"ד פי' כ"ד : תכן המהני לשון רש"י ממתני' מי
שוטט והתיו לשיני בשיכה ולמה הניח רש"י לשיני נהרכה תוס ותוספ' מוכח"שכי תיבות
ט"ם שך ממכני למתניה נהנ"ם דמ"ל כוותת רש"י בפי' ס' לשכול נדישנד הלא משנה שלוחה
לכאר ונ"ל דמ"ל נדישנד ושנן מכאר במתני' שכל נשויד כיון שעיר ע"ד תכמים נם נדישנד
כמיטתם שם ושאו מעשה כזי נמתכוון ס"כ ממ"ש תמוה על הר"מ שם ושם נשנג תעה הלשכ"ה:

ושם

ומס משמ לת בנית לכ"מ תמשלני בתוב תמוה יהודה ועוד לקרת כיון דמניח מן התורה מ"ל קרת דתילם ועוד כר"פ תקת כתיב עוכת וכר' דמקני נמי למת נקט נחוכ הטבל המ"ל במי מעלת רק שהורה טעם מוכ מיספיל עלמו ובמדרש לרם ובהמה תוטיע שחיטה לטובה להעלותה נמעלת לרם המוכלה וכ"פק דרם לרם ובהמה מי שמספיל עלמו כנהמה ולת פליגי דהת נהת גרירת דוקת לרם כוה החשוב מכני מכילתו להעלות נמעלת משמ"כ המתנחה כשע"ז לכך נקט מחלה מן התורה המוקדם ומת"כ נקט לדמיון מעלת שחיטה דהכת לחטוני מוכ :

דכ"ת כמשר נויתיך עת"ב בת"ב על הרמב"ם וגם פי"רבי נמרה פרה נתלף נר"ת כ"ת כנוד מנות וולס זנוב פ"ת פרה לדומה ומוכת כדנריהו נחומש פי"רבי פרה לכפרת ענל שהי' מת"כ לך נמשפטים פי"רבי תרוייהו המעתיק הגיוס ונמפשר מו מדרשים חלוקים שמינו לכפרה רק לשהר זוה"כ : וגם ל"ה רבי המ"ל בר קפרת וגו' משום דעדיף נקט בריבי

מסידר משניות מכל מ"ל משום דקשוב מכ"ק שהות תלמידו נכדיים כ' דעכ"פ המ"ל כר"י בן קרחת ביומת ע"ה שחיטה לעוף מה"ט לקשים מרבי במגלה כ"מ לך תמהני פי"רבי ממן תנת נוסרו ועוקרו דהת הש"ם נחיה ועוד תיפוק לי' נריי' דמשנה ת"ק דר"מ מע"כ פי' ממן תנת בר כלונתי' בימיו ומשני כ' היה כדמוכת בע"ז דמ"ג ריב"ל עם ר"ת הקפר וריב"ל נומן כ' ומוס' נקטו דהמ"ל ב"ק נמי בימיו לך למה יקוט התלמיד במקום הרב וב"ל כיון דב"ק ילוף ממקרת לדהיה משכ"ה דרשת דר' מילי טוכת היכו מוכת עוף רק שקיבל כך ולכך לת נקט ריב"ק שמיכו בימיו כדמוכת בתוס' שנת דף ק"ב ביקשיתי' דר' כנר ריב"ק זקן מופלג ! סה"ל

ד"ה לתת דמה מהרש"ת דהמ"ל דרוסה וכר' לף למ"ד חוששין ים סכיקו טוכת לקמן כ"ג הסק על הסק שלמת שיו מו נעוותי ומיהו שתק ואיכו מקדקדין הוי כמיעוטת דמיעוטת דלת חיי"ם כ"מ : ע"כ תכים נרי כר"י פי"רבי דשדר לי' שמואל תמוה המ"ל שפי כשמואל בפרט דקרי לי' רביכו מה"ט זל"ל דר"י רמב יושבה מסיק להלכתה טפי וכמו נכדה דיי"ד ע"כ ומין רמי' מדקרי לי' רבו דגם לגב קרי רבו מ"מ רב ור"י הלכה כר"י לך פי"רבי לקמן לת ידיע דרבי תנת שחני נקי והוא לת ידע ויל כיון דשמואל רופת מומחה ידע עפי בשכיב טרפות כ"ת תכל נשאר מילי ל"י עדיף : וקו' תוס' לפי"רבי דהמ"ל שפק נקט וכר' סברת רש"י גם נפנים מין נדיקה ללמת נמקום נקט שחט כפי"רבי שם וקו' ר"י מיכו מוכח לדוקת : דכ"ט ל"ה דכ"ע נעירונין דט"ו כנ"ל : ע"כ

ד"ה מ"כ וי"ל פסול מדרנן תמהני טוכת נשלמת לת מירק י"ל מדרנן לדם נריך כדלעיל תכל שחיטת זר כשר למה יפסיו רנכן נפרט דשחיטה לתו עבודה ומדרנה לפי הזוהר פ' נשא שניה טפי נור וצנית תם הקס"ד ידע מסברת לרנכן ה"ל לידע גם נמירוק דמסתנר טפי כדנריכו ושליטת מה זאת נתחלה ה"מ למפרך שחיטה נשנים הוא תימה גדולה דטפי מחויב לפרוך מוה דתתת מקרת וכר' לפמ"ש התמשה שטות נשם תוס' לתרן לף דשחיטה לתו עבודה מירוק נכלל עבודת קבלה לפ"ז חוותת מוכת תיבת מדרנן ט"ם רק למ"ת פסול דפריך ממ"כ מ"ל מירוק נכלל שחיטה לף לכשרה כור ע"כ פסול שחיטה נשנים מע"כ נכלל קבלה ה"ל עבודה נשחר : ל"ה כגון נר' סברת רש"י לף להכשר עוף חולין נשחט שחט שנים מין לשחיטה חלת נסוף וגם רב יוסף לת מנמ' שניהם נפנים דפסול כיון דדיכו במלוקה

אלא לפי לאחר בחון פסול משום מעשה קטלת ונם שחט פי' שכי נפנים שרצוי במליקה וחייב
נמי משום שחוטי חון בפי' רבחון מה"ט אלא יפטר משום מינה לשחיטה אלא בסף כיון דנם
כופו נפסול : דף ל' ד"ה והוינן נר' סנהרת רש"י בשלמא אלא לשמו ופתמת
תרי מילי ה"ל רבותא טפי פתמת חייב מכ"ש אלא לשמו אבל לשמו ופתמת אד דהא פסח בכל
השנה שלמים : ד"ה השוחט ע' בהג"ה רה"ג פסק כשמואל והרא"ם כתב
הלכה כרב בחיסורי זנר' טעם רה"ג דס"ל כפי' נה"ג דכמוך ע"כ ד"ה למדתנו דר"ז חונק
ותוובח עם המתיר משמע שהוא תלמיד רב ושמע שקור נו כמ"ש הרא"ם ברכות דמ"כ ע"כ :
ונם מה כ"מ שקל משפרי וכן לקמן דכ"ת להורת כל יום נתכבד וליכא מאד להקל כרב כדלקמן
דמ"ד כל יומא מומחא מעלית : דל"ת ע"כ ד"ה נזרה נפי'רבי חגיגה די"ט פי'
כ' משום זוחלין ומ"מ תירנו נם פי' מ' היטב ועוד נר' די"ל לר"ת בניחן דע"ו ונפי' הר"ב דסופו
לירד נם למעט כשר משום קטפרם חביר לף דזחילת קטפרם פסול ואפ"ג י"ל תחת ההר נשחר
מכוכ זעו דנו חסר קס"ד להכשיר דסופו לירד וכמו בזבחוס דכ"ה ובמ' י"ב וק"ב סופו לנוח
כמנוח לכך פי'רבי שיכיו חנור כשעת התולקים דלא מהני : דל"ב שהה במיעוט
תמהני לקמן ק"מ מנעי' להו שהט הוך הקן מיפוט מיכח דכשר ונ"ל דחפשר בלא מיעוט
שהי' אי אתי"ל שהה במיעוט כשר מנעי' הך וקאי הכא והתם בתיקו : ע"כ
ד"ה והדר פי'רבי מיכו חוזר לדקדוקים אלו : לטיל דל"ח פי'רבי מומין נפה
ותמה הרא"ם שמ"ל ויתון ובתוס' דפ"ק ע"ב ד"ה נריך הביאו פי'רבי ומשמע מדבריהם נריך שיתן
נם למטה הזמכה לף בתחוח : דל"ב רמב"י תמהו על הרמב"ם וישבתי
נה"ם ומניף עוד בסוטה ד"ו עדיים במ"י מנהר ציינין ממתני' ולא קיימת מסקנת הכי בפי'רבי
שם ד"ו וכן בחגיגה ד"ה תניח כוותי' דסוקי מכילה דחזוכה ובמסקנת ע"ב שיעור מכילה ולכך
פי'רבי קס"ד ע"ב מ"ב ה"ב מפכח כדהכח ונם בנ"ק כ"ט תמתיים ולא קיימת מסקנת הכי
ע"ב : תום' ד"ה לפך משמע ותימה לבין משמע תינו הכרת נר' משיס די"ל
דפליג מפברת במיתם תלוי רק בחיטת חומרין פקא מ"ה לנמרי נם לנכרי וח"כ תימה על משמע
לא שייך תימה לכך נר' דלעזון משמע כיון דמייתי על ר"פ תרן לעטת רש"י שפ"ק דסוכה נכ"מ
נקט הפטור בריצת קטיע למה נקט נכרי בריצת מע"כ דלאו משום מ"מ רק כדבריהו ובמ"ב
נה"ל ומה"נ ב"נ ולקמן סיוע לרש"י ולפ"ז פברה קנוגה נכרי פטור טפי לכל תום' לעטתו נם
הפטור בפברוגה ג"ל משום מ"מ שפיר לעזן תימה ונם בשלחות דר"ת פ' נח דלא כרבי"ו ונם
ניי שרי : ועוד נסה"ד רר"ל פליג על מ"מ תמהני תקפו קו' תום' בסנהדרין
שפין סולק על ריב"ח ור"ל דס"ל שאני התם דנלי קרית להדיח ע"כ לא יאכלו בנו ישראל למעט
ב"נ מפר מ"ת ועמ"ס לייחב הרמב"ם הנ"ל בה"ב ולדבריהו נם מיושב נמי קו' תום' לרחב"י לקמן
דק"נ ד"ה אלא דנם על המזנח תקפי כדהכח שאני נכרים דלאו ב"נ מע"כ כדבריהו דחתם
כמ"ד נ"נ שרי דלא נחת לפלק וכל תורחים ידעו מצוות כמ"ש תום' לקמן קי' ונם כתירוצם
דקו' המזנח מיכו פטור וכמ"ל ונחים ל"ד ע"ב : פי'רבי ד"ה מדר"ל תיבת
ריקה ט"ם לקמי על כל בני מעיין כמ"ש הרא"ם : נגמ' ר"ת מ"ר חוצעי' חמר
כנ"ל שהוא תי' כ' ונם דחנן ד"ת ניו"ד והיח מזנח : דל"ד ד"ה טומחה

תימה וכו' דר"י ס"ל גם זה מידוש דסברת מתונה נמוכל שיטת מפי ממגע בחין וגם נבילת עוף
חינו מידוש מכ"ע רק כפי"רבי דנגלוי לח מטמח וכפנים עד שמטמח נגדים הוח מידוש תוך
גופו ומטמח נגדיו ור"ח ס"ל שחינו מידוש כיון שהוח טמח בנבילת גופו ה"ג נגדיו :
דל"ה ד"ה חין פי"רבי הי' הום' בחגינה סס והח דמעלה יישבתי בח"ר ובעל"ס פסקים
דל"ה : ע"ב ד"ה דס דחו פי"רבי וכו' גם רבינו ילע דמתני' מיירי במדם
רק דמסתגדם גם בבהמה כך וכן מגפתו לשון זכר כשמר ומפ' כלומר דם מכת בהמה זיהכן על
המכה לשון גוף והח דמודו רבנן דוקח חנורת פנע דם חנופה מבל מכה ממש פרט בנופה
ומוכיח דם פליגי רבנן דמכשיר משום דהוי נכלל דם חלנים שמסוכן יותר מדם של
דקיפה : דל"ו ד"ה ודם פי"רבי נכריתות כדברי תום' והקום מעיד מ"כ חוחת
מוכח הכח ט"ם בהעתק וכ"ל שמור מדום קלום ועמ"ל נכריתות : ד"ה
נריך נר' פי"רבי סנר נירוף כלי מידוש כיון דכתיב חשר יבח עליו מים דוקח ומני לדרוש
לטומחה ולח להכשר ואולי דיוק הלשון דהמ"ל לחשר יבח במים ותינח עליו להורח ולח בנירוף וגם
כיוח קו' ה"ר חלחנן בהגיגה כ"ג דהמ"ל דמורי' דוקח כלי חרח משום דלחיקח לי' שיחמיר
רבנן נירוף בחול לנקרם נוחח מידוש וגם חוינן גם בדחורי' מכרף לקדש ולח לחרומה :
ע"ב ד"ה והנשר תימה נר' שחין לתמוה על תו"ל סברתם כיון דחינח הקודם מכשר חין שייכות
לחלק : דל"ו נשר כום רום כהוה דלח נקט מסוכנת וכר' שרחוי לנעל נפש
כמ"ש בחיבור חבל חברהם להוהיר חותן חוות כטומת שמלעיטן עד דכדוכה של נפש שחינו חיות
חם שניחן כך חף שהולכים ד"ח וכיוצח בהם ולשון כום על הלעטה שלח כדרך כמו כוסם חטה
וגם בהחוחת דע"ז חכשו שערי לכך נקט דו פרנופין והח דחנח קו"ה הלעטה ונפ"ק דשהות
פטומת נוזרו שלח להר"ת ום להעמים ניחוקאל נבלה וטרפה לח יחכלו כהנים חף שרגו קם"ד
כמליקה עוד ול"ל כהנים וריון טהרו וס ממסוכנת כחלו הקרובים לנבלה נכדי שיחות וגם טרפה
דווטש שכיח פעמים שחין מכירן וכר' הח ד"ל סי' קט"ז נמידי דסכנה כתב שמסוכנת שרי רק
לכ"ג להיינו מחמת דקיפה חבל מחמת חולי גם הם"ה נוהרים ולכך נר' שחמרה תורה נבלה
למכור וטרפה להשליך לכלב משום סתם מ"י טרפות מסוכנת נחולי ונבלה היינו שנתנבלה נשחיטה
חו נדקיפה : ע"ג ד"ה ומה נר' פי"רבי לעכ"ם יש לדקות מה לטרפה שחמור
מחייב כניריפת דוכחים סס וגם ניחל תימה שלהם שם ד"ה ומי לעכ"ם הוי טעינן דלח נילף
מטרפה מה"ט : דל"ט ד"ה חלח תימה ותמהני שהוכיחו תום' נב"מ דמ"נ ע"ב
מחוכח פנול דוקח בדנוד וכן נפסחים דכ"נ ד"ה ל"ש וגם מוכח בניטן דכ"ר ע"ב מנח ידעינן
דכתיב כל חדם לח יהי' ניפוק לי' נמחוכה לח נודע לע"כ בדיבור : ד"ה
פנים חבל קשה וכר' דכברתו סתמח קחני וגם בד"ה הח תימה כיוח דהוח דקק לחוקמי חתני'
בנמוי נעלים וכנו הרחיקו מדוחק משום דסתמח קחני ופי"רבי לחגמרי' משנה וגרייתח כלומר
לחגמרי' כיוצר הלמוד כדרך הכי לתלמיד : דף מ"ם ד"ה רבונה כר' פי"רבי
ס"ל דוקח נהקדם נוה"כ יקדים נזמו חבל נעלמח קנה לתשלומין ולפסור נע"ז והח דפריך לר"ש
סונים דהכח פליגח דמ"ר מנסך ממח כדלקמן נתום' וה"ב למ"ד היוק שמ"ב לחו היוק משום
דקיי"ל כרב נפיכודי וקיי"ל היוק שמ"ב לחו היוק ומינו רק משום קנסח ומתני' סתמח קחני
שכשך

שצכשך בלא הנאה וגם מטמא שהאויר נרע ומדמע שהאויר י"ל ואף דקלב"ם מייב משום קנסא
ורש"י נקט לקמן מגב רהטא לגון הגמ' שם דנפיי לצנוי גם למ"ד שמ' חיוק ומייב מדיכא ע"ל
כדר' ירמי' שהאניה תחלה וגם לאחד תי' תום' ניתן שם ס"ל לשמואל מכשך בלא הנאה וכייל רש"י
מסנרת תום' שם דלקב"ם גם בקנסא דהא נב סיגו ניכר פטור מדינא וקנסו רבנן וכ"מ פי"רבי
שם בתי' הש"ם ד"ה היינו שכשך ממש מצטריך דהיי טעינן לומר קלב"ם מגל בקיבעא ליכא קלב"ם
בקנם ואף דמעקרת נקט דר' ירמי' לגירי' לכ"ע נמוך מסיק לשמואל משום קנסא אך המהני
דה"מ לגירת פלוגתת דקידוש פ"ק דכלמים ופ"ל דקשיטא להו לחלק כפי' הר"ם שם :
דמ"ל ד"ה ניעדאל פי"רבי ניחא דסוגית הש"ם בדוכתי עונת ומדמע בב"ק דל"ת ובשבת קי"ח זקל"ו
וב"ק די"ט ל"ו : ע"ב מתני' שלא יתקה נדיקוס ט"ם ופ"ל עכו"ם משום
בתוקותיהם : סל"ה ור"ם שמא עולה היה : ואח"כ מה"ד והא לא
אמר ומכייש בפ"ק דנדרים והט"ז ופר"ח מי' ה' לגיהו ומיושב בשה"כ : יקוציקס
לפי"רבי נר' דס"ל לאו כ"ע דינא דר"ם גמירי ולייכא מרתית עין שלא שלא היים ונר' הא דגיטה
ד"ט ר"ח חייש לא"ע ל' התם לכתחלה ולא לכסול בדיעבד כדהכא ועוד ביתרתי לקמן בהלכות
פי' ה' : דמ"ב ד"ה ניקבי דמפשר להיות ועוד נר' משום נכי מרה בזב ופ"ל עין
כלל ואיה בכלל טרפות : ומס זאת החיה עמ"ם בח"ם תיבת זאת פרש כמ"ם
תוס' במכות ק"י ועוד בסנהדרין דס"ג ד"ה על כולם תיבת עבודה ולפ"ז ניחא נמי הרמב"ם
והטור שכתבו טרפה היכא היה מלכלב תצליכון והניחו דרשת דגע' דיון שלא דס"ל כיון דמסיק
דחכא דר"י שתפס מכל מין עיקר קרא להכי אתא רק לדרש זאת החיה דהוי טעיון לכלב
תצליכון דוקא טרפת מרי ונחב ולא טרפות חולי נקט הכי לגלוי מלתא בעלמא אבל עיקר כפשטא
דקרא לכלב תצליכון ומ"ב לפרש ולכך פי"רש בחומש בזר בשדה שרפה דיגר הכהוב בהיות
ובדלקמן דרוסה שכיח טפי מטרפות חולי ונס לדבריהם ניחא דקשיא מה פריך לתירוך דרשת דר"י
מכלן דלמא לא ס"ל דרשת בעלמא שלא דמ"ב תקשי לאו שככללות ולא משתמט תנא אחין לזקן
רק מדרשת דתפש מכל מין חי זאת פרשת ומגב נקט זאת החיה : ע"כ ד"ה
ולמד עמ"ם בח"ם בסנהדרין טרפה היה ובפשם בקנרה לבתר למסקנא דלא ס"ל דס"ל כרשב"ם פי'
דעייל מדלא בהמפס ובה"כ משום דחסרון בשדה וכן לטרפה דוקא למ"ד חיו היה ולר"י ליתה
ובחתכו רגליה לא תיפוק כרבנן דרשב"ם ור"ל טרפה היה כפן הא' והמפס ובה"כ כשהוטו בתרתי
ופי' תום' בשיעור מיתה לף לגר"י טרפה היה ניחא בדבריהם שם מתות ועב"פ מין לבמוך בי"ב
קדם שים חוקי טבע שחיו מתות ולקמ"ל בפן הב' לרשב"ם שיכולה לכוות ניחא נם לר"י שע"י
רפואה חיו מתות כלל והמרב"ם דחק כמולא ובר' סנהדרין ר"ת שדם דמית מזל מהכי רפואה כמו
בשבת נ"ב קמיב לשדם דמית מולא ולא לבהמה ולכך בקרוס לחוד כשר דבדרו סמא ומיי שבל
עם הגלגלת לא מהני ובהמה נם בקרוס לחוד מין רפואה וכמ"ם תוכ' בסמוך ל"ה יפלה וניחא
כמי קו' תום' נוכחים קט"ו לפיי"ת דלמא נם טרפה הוי לף שחי הרבה י"ל שהחב ברפואת ונם
בב"ק דכ"ם פריך מבהמה לשדם דקשטת בהמה יו"ל טפחים וכמומתין נמוה ב' קומת ולדבריהו
ניחא במומתין ליכא רפואה פריך שפיר ניו"ל טפחים סני ותדרבה לפי' תום' תמהני מם נשדם
הקרוס חוק טפי לשקמן דנ"ז מבית רפי' דטרפה היה ממעשה גלגלת שדם שנפקת ועשו חידוק
לרפואה

לרפואה וכ"ל כיון שנפחת מסתמא נחסר העצם עם הקרום וזה מותר מדם מבהמה טין :
ד"ה והא דתנן דע"ו כנ"ל : ובתוס' כל נקובים כ"ם ניטל נר' סנדרתם דלא קתני
נמלו כשרות כמו ניטל טחול וכבד והא דלא קתני ניקב טחול משום שנריך להתריך דוקא בסומכא
ולא נשתייר כדיבר ונקט לרבותא ניטל כשר לף ניקב יש טרפה : ומ"ג ד"ה
יפלח עמ"ם בח"ם ועוד תמהני המ"ל מרים דקרא לאו בערבי ונפנפני ג"ל נמי ניסא שמי וכר'
נרים שייך דרך מליכה סוק הכאב כמכת קורנס מבל פלוח טין דמיון מליכה :
לך תמהני מה ניסא שמי הלא טינו מהק"בה שהזירו לת נפשו שמיר ונדול נער השטן :
כמ"חזל וכר' כל מה שלא נטנע נקרא נם והשטן הוונך להמניח תחבולת שמירה שלא נטנע :
ד"ה והתו"י מע"נ דמיפא מפייע תמהני ר"י לשטתו לקמן דניד אלו טרפות דוקא מ"כ ריפא
עדיף : ע"כ ד"ה ההיא פי"רבי ייסבתי לעיל שם : ומ"ד ד"ה
והמיכא עמ"ל דף כ' ונפ"ם נייתי לנרסת הנמוניס לקמן ואף למאן דלא נרם עכ"פ טין חולק
על פי הנמוניס נמהני כך ולדבריהו נם הרמב"ם שכתב שבשאר מן התלי ממילא ש"מ שיכול
להלעיט והרי"ף ממך על שכתב תורבן שניטל נרונו כתי' ה"שם וכדבריהו שם וניחא שכתב הכי'
דליתה בהרי"ף וסרמב"ם לפ"ו מ"ש : ע"כ הקורא ושונה ורואה טריפה לעלמו
ושימת ת"ק תמוה דסני נרואה טרפה לעלמו כדר"ת נרים יה"נ יניע כפיך תאכל ועוד למה
מרקיק שימת ת"ק מקורא ושונה דרים וכר' דק"מל אפי' קרא ושנה ורואה טרפה ומחמיר טינו
סמיכה לדין ת"ק לממונא כפי' תום' משום שים כמה שמחמירים בשיפור ומקילם בממון כמו נפ"ק
דב"מ פרתי מפקח שנועה ולא מספק ממון מבל שומא מ"ק לנמרא להבין על היושר שלא להטות
ימין ושמ"ל כמו נשועה דכ"ת הניע לפרשת דרכים דסלק שמעתא להלכתה
דמ"ה מתייקרו ני פי' דליכא שוכא מתנות כמו נתילם ע"נ מנחה יביאו מאכר יקריבו וכן נביאה
כ"ד טין דנוני לקבל פי"רבי שנונאו משום דהוא נשיא ודליכא שוכא מתנות : ע"כ
מתני מפכח תמוה מה כנרא וכר' כמו נניטן פ"ו מכבד טין תקנה מריפה יש תקנה :
אר"ה טין הנכה כר"י תמוה דהא ר' עלמו הורה כר"י וכר' לעיל הורה המ"ל והדר בי' כסונים
דעלמא שלא דהקמיר ולא מדינא וכך קיס לר"ה וגם כיון דר"י רבו דר' כמ"ם ניוחסין לא הורה
כנגדו לף דלעתו להכשיר : ע"א ד"ה ניטלה תימה וכר' שים לטעות מסרון
לישר דמתני' מלורך ורוחב וגם ניקבה במקומת רגיס מנרף מבל רבועה במקום ת' הדר בריא
טפי : ד"ה נתמומו נר' ניון טעות וכ"ל נתמומו מוסה דגם בקו' רמשונה
מבהמה תימה שלהם וכר' סנדרתו מדלמר סתם נתמומו כשר ה"ל לפ' נרחם טרפה :
לעיל דמ"ה פי"רבי מטנעת הגדולה כרי"ני תמהני לעיל שם ר' יוחנן משפוי כובע כרחב"ת וכ"ל
הכא תני בריישא כרי"ני לתיש לכך לא לאר תני לנרע כמו נבינה י"נ דהתם ב"ם במקום ד"ה
טינו משנה : ערוקאי כוית במקום מרה מליכת הלשון נר' לפמ"ם הוזהר הובא
בהר"ן שה"ת פ"ה שם ע"נ מכוונה ריפה ושם מ"נ כנד ובזוהר נרחשית נריפת עה"ו נשם מ"נ
וע"הנ בשם ע"נ לכך נר' רמז ריפה נמשהו טרפה פנם עה"נ נחטת משהו פוגם הדבה למעלה
מבל כנד פנם עה"ו ניסורין ועוכי כשר עד יכזית דהייכו כשהם ניטול תורה ותפלה שהוא במקום
מרה נאר נפשו יצפון שיקו בתפלה ובמקום תיות תורת חיים לכך ערוקאי יסורי עה"ו נקט

לתכיפת

לחכימא ברמיזא : דמ"ו ע"כ ד"ה והלכתה דנעי לתתויי רב יוסף תמהני דהניח
עוד לקמן דמ"ז ע"ב וכו' דהכא קמ"ל לף לחיכא ריעותא דמוחא תלין נזיקא דניני נימ"ד
מנין ולקמן הסמיך למימרא דקרום לחמעי' לף בריעותא דמוחא לא מהרינן דנקנו שניהם ועלה
קרום ועי"ל דהכא מביא רב יוסף משום דרבה נקט כהיניה סומקא כשרה שהוא מנקב עלמה
ולא נקט תחלה משמע דס"ל לחינו מנין כרב לחא ובסוטה ה"ה קי"ל כר"ח לחימרא לף דכ"ש
שלכה כרבונא לקולא כ"ל משום דמסתייע מנרייתא שם כמ"ש נח"ב וכבה כמו יפה דפריך מינו'
לחמורחים כפי"רבי בנ"ק דל"ג קמ"ד לפסוק בר"ח לכך מביא רב יוסף דס"ל כרבינא והוא משוב
טפי כמ"ש בשלהי ברכות והוריות סיני עליה ולף ק"ל נרוב מקומות כרבה נגד ר' שלחי הכא
דגם ר"ח ורבינא פליגי בשאר כשלא דרבינא לקולא כדלקמן דל"ג וים ספרים דגרסת רבינא לף לבתרא
הוא נקטינן כלל דרבינא וגם הוא בתרא טפי וגם י"ל דנקט לשלה נעליון דשכיח טפי מתחתון
והכי קים לי' : ד"ה תוכמי נר' פי"רבי ור"ת ס"ל לף לקושתא היא גם לקמן דל"ה
בכליות פי"רבי מוגלא וכריך דוקא עד החזין ה"ג כריך רוב וכן בתוס' שם לקושתא מ"ו כשר :
וקו' מהרש"ל למה במיתלבנת בנפיחה י"ל שהקשו לשעת רש"י דמניח מלחומה כשרה ע"כ
דקיקא לי' לחוקמי הכי כמ"ש הרמ"ם : ד"ה ה"נו נר' כפי"רבי שהלך וקוק שם"ל
כסדרן אין סופו לפתוך וקרום לא מהני שסופו לפתר שמין ם כב עליו להגין : דמ"ז
חמם חוני לריחה אפה כלפי נגרת ליצנת יתירה דפשוטו תלת מיתיבת דבהמה כפי"רבו וכר' שרחו
דרך מוסר לפמ"ם מתקוניס כ"ה חמם חוכת נגד חומחי תורה ע"ם וכוונתו ריחה רחו לתורה ני'
גבורה כחו חגור חרנך על ירך בגור ועיקר מ"ת ממדת גבורה לכך פתח וידבר חלדים במ"ם
בזוהר ועיקר חמם נגד חמם עליון שנאמר לבן ומדוש ברחו ברחמים בשכיל התורה רחמית ותמחה
חור במדת התורה לחת ליעקב מתוק הדין בפסד זה"ם למה נקרא ריחה שחירת עיניס נגד
תורה חור חשירת עיניס ולקמן רחו חזון בזון וריחה בר' בחינת חזון בחכמה כמ"ש פ"ט דברכות
הדומה חזון בחלום יפתה לחכמה ורחו זון ני' כ' נגד כ'-חנכי דהמ"ל חני כמ"ש הזוהר משום כ'
רחו כתר והחכמה מין תחנא כלומר ממדת חין הוא כתר ונם כ' לעונתין נזון ני' כ"ב חותיות
וריחה עיקר תורה בחרבע למודי פרד"ם כמ"ש תקונים ב"ד נגד ד' נהרות מעדן חכמה עלמה
וכשנת ההפרה ד' מדות הנהנת חנת"ם ובריחה שני חומת עם ה' חוכת נגד עמודיה
שבעה ושני נועת דסמיכי ערפה נגד ענר וזנה נעזה כהיתר ואין תקנה לבועת
עוגת ונועה בשפלי סוף ימיו או סוף השנה ליום הדין שנאמר בקטן טרפה ותינת
חשירת ר"ת מספר חוכת ים רחו תורה ו"הם אפה כלפי נגרת כתרגום שפכי כמים לנך נוכח
פני ד' לעסוק בתורה בחמורת זחמ"ול שביהה כשגדו להיניו ה' חים מלחמה בחלחמת התורה
מפחיד עמו ובמדת גבורה נגרת דיוקא וכן בוחר כי תנת חין חים חלת אין חים חלת קנ"ה ד' חים
מלחמה זרובבי טובע וחוכח מסורת ביחמת כמו בלילה ובנית נה יומם ולילה חך בלילה נריך
ליתן טעם חטרף דעתו בחורה כמ"ש נח"ת פו' ל"ח וביחרתי שם פי' ר"ת בב"ם רסני לת"ם
בחשמר שחד ד' שעות וקומי ריני בלילה לרחם חמסורת שילמוד ב' משמרות ובחינת יום חסד
בימין ולילה הין בשחלל שה"ם תלת מוחיבת ותרי משחלת וחסר טרפה חלין לחת חוסף ימיף
בשלהי תענית ויחי כנשחל שחערף לעתו לנדד ביהה בוחר וחליף חיתן ניום הרבה ולומד
בלילה

בלילה כולה לית טוב כמ"ש הר"ח עיקר ניוס וגם רמז מוב' לעון בן מוני שהתורה נקנית בנער : ובענין חלוף נורה שטעריק הרמ"ח מולק מהרש"ל וגם הב"ח וט"ז ס"ך ושאר מחברים מקילס בהפ"מ וכן משמע במ"ש סי' פ"ח והפר"ח מתיר ובתב כל הנוסקים מבשרין שאין שייכות גדר רק מנהג טעות והר"מ עצמו בד"מ לית הכריע רק מוסיף מוכח בהגה נקט מנהג מקומו וה"כוס נקט בשנת הריעת כדרכו רגיל סומכים על המה"רשל כאלו הוא דברי יחיד ונהפוך הוא כעדות הפר"ח ומ"מ נר' לייטב דעת המחמיר כמנהגנו דלית טעה בפשוטו רק בדקדוק לשון לו תלוף מיותר דממילא משר בגד זה ויתר בשני כפי"רשי דמ"ג בוושט ודוחק להשליס לכך ס"ל כפי' חלוף נורס : לעיל פי"רשי ד"ה נגרר מתני' קמייתא לית ידעינא ונר' כיון דקתני ריב"ג ר' שרגיס יש עורת נגרר לף שלית יצא מכלל דמיד בכלל מצמטו חובל פטור ונריך יניאת דם : ד"ה תבל בשם ר"ת שלית כסדרן בנ"ל ובערוך לפניהו נדפס ט"ס הרמשוגה עם השלישת פשיטא רק כתום' כאן : דמ"ז עלית סה"ד שכי' נר' לתני עזרי שכשרה פשיטא וכר' ד"ל מורחת דמלתא נקט וגם בהר"ן יש מעריפן גם פחות מט"ד ושעמש י"ל דה"לל סתם בט"ד טרפה ידעינו פחות כשר מע"כ לשנת הריעת ולמו דוקא ויש להתפשר משום שיש צלים לדם בקשר גדול ויש בשפורן גודל ויש בחניו נקטינן הניטוני בשפורן וחולי כוונת תום' כשר פחות מניטוני ומיד פחות מגדל טרפה דהייטו ביטוני : ע"פ ד"ה פי תימה מה ענין זה"ז ושמת דסופו לפסק תמוה לפ"ז מיטו משום יתר כשטול ועוד שסיימו דברי קבלה מה ענין להוסיף דבר שאינו בתלמוד וירושלמי בשלמת לעיל דמ"ד פי' בטהת קבלה מרבותיו וכר' לפי' קבלה בידו דמיון יתר כשטול שהמבי השפל מן המנר משלח פתרותיו כילון טרם שבתייבו נותן פירות יתרים בשניל אפשר כח המחוק ומעט כח הכשתר יונאת ניסד וכן רוב ב"מ קודם פטירה מחזיקס בנריעת כך נועה בשפולי סיימן כח השלכת הריאה לעון ויונאת לשפולי יתר כשטול וסופו לפסק מפני תם כתה : ד"ה כל ושמת דבר כרמ"י מלשון עיכוכותא נר' דר' מפרים נרם עיכוביתי ביו"ל : וגם כלישתא פי"רשי דיו יבש תמוה גם לף שחור וכר' כוונתו דהא כותלא כשרה הוא נושה לשחור כמו בגרה סוף ד"ט ע"א בפי"רשי רק שהוא כיהה ומנוקר שם דף כ' דיו וגם שחור טפי לכך ס"ל לף למגרע מכוחלא אך אין מטריפן כל הנושה לשחור : דמ"א ע"ב ד"ה שדרה וים נרמי ר' אפא נר' דכ"ל ר' אבא שהי בימי עולא תלמידי רב ור' יוחנן אבל רבינא בתרא אבר רב אפא כלעיל דמ"ו : ד"ה דלמא מ"ל תמוה פי"רשי ד"ה דלמא וכר' סנדרתו כיון דכ"ל שאבר כל הרוחב כמ"ש הר"אם לבך בריאה תרי מסורת נקב דקין ודיאה חיים אבל נכבד לף חיים אפשר רפוי : ומש תום' רבינא קדמון ניהתי בח"ר מנדרות ונכורת והר"אם הביא מב"מ ופשוט עוד לקמן דע"ז מ"ל רבינא לרבינא : ונגמ' תמה מהר"אם דה"ל ממתני' ונקט לשון משמע ע"פ נר' שמיטו הכרת דה"ל לרבנן ניקב לסמפון ולא נקט ממתני' דידע לפ' לתנרו אבל ר"ב מחזרת ה"ל לפרש ומשני דמ"ד לפ' שנכנל בלשון סמפונת דמקנה : דמ"ט ד"ה אבל נר' פי"רשי לית חיים דלית לפסק הלכתה להדיוט : ובמים זכים בסמיכי ודאי אין להכשיר כלל אבל בשפולי הוי הכת מקן דינהג להכשיר ואפשו הטבחים ודעתו לוכות ביון שאינו בתלמוד ולא נהגו האדנת כלל בפרט שבשנת

שנאמרו וכסיתי חיזה פעמים נה"פמ ולא מהני שאחר הוכיח יונאים גם עכורים ואין לבדוק כלל
וגם עכשיו שכיח טפי מכירת גויס וליכא הפ"מ : דף כ' ד"ה למייתרא ולא
כפ"ק ומשתברא שפיר פי"רש דלידהו ה"ל לדדן דלא מכלינן נמי לא סתים ולשון מינהו מיכל
לכלי משמע טפי לשון נתמיה ועוד בניחותא מ"ל למשמעי' דשברא מצוכה כשאזיקס טמא לא
סתים : ע"ב ד"ה רובא קנת תימה והוא תימא גדולה לפי"רש וכו' סברתו היטב
בנגיעא בפרק כסלא כשרה והוא משמי' דר"ח כסלא טרפה נקט לשון מפרשת שבעלמו מפרש
דברי ר"ח כסלא מורווח שהוא משהו טפי מסלא מצומצם לכשרה וה"ב קס"ל כיון דנשאר משהו
לעפר בעינן רוב מורווח קס"ל דסגי מצומצם וכ"מ מפי"רש דכ"ט בקנה ובדלה פי' רוב הנראה
לעיניס ובכולם דמתני' שתק משום לשטתו מסיק דסגי מצומצם : דכ"ח נורבא
עמ"ס נה"ס לשון נירבא בחור ואם נימי ר' חיינו בחור בימי מנוי וכו' הכא כ"ע מודו חיינו בחור
רק חריף ומחודד לשון נרבא המבוה כמ"ש ביוחסין חלק ממורחים כנגד פי"רש וכאן מודה שם
דו פרנופין לכמה תיבות ומ"ל להתנגד וכן בערוך לשון חזוק חריפות כניעי לנריבן וגם י"ל הכא
מנוי קאי שם ור"ם קאי הנזכר נזוהר אז ר"ם תלמיד רב ואולי פי"רש המ"ל דהתי ר' חיינו
דיה"נ אלא רב נה"מ נימיו נקרא ר' סתם לבני מדרשו וכן הוכחתי נמה"ב לקמן שבת דכ"ח :
וסס בגמ' בית הרחס תמהו על הרמב"ס אפי' נתרסק כשר וכו' סברתו הרחס ספוגי מרחיב
ומקנר חיינו ניזוק נרסיקה וכ"ה בב"י אף שתמה וגס בבד"ה נוין ע' בריב"ם וסניף מפ' ואחרת
החטה וכומחת לא נזכו : וגס תמהו על הר"מם ועוד עגל שנולד בי"ט אסור
לשחוט משום רבוק עמ"ס נע"לס במאורים סי' תכ"ח ועוד כר' חיזוק סברתם אף שבטבע רחס
חיינו ניזוק להטריף מ"מ מכל חולשת הולד חיינו נאלא ממטוכנת ונריך נשחיטתו כימני חיות ומכל
רכותו חיינו ניכר היטב : וגס בית המטבחים מה"ט נריך למחות שלא יקזרו
כל רגליו וכר' סניף מתני' דתמיד אין כופתין הטלה אלא מעקידן מה מריח שלה וס נסה הני
טעמי דגמ' אלא טלה מני ליתא כפי"רש דתשלומי דו"ה מ"כ מניחו על המטבח אבל קרנן כבד
נריך להפיל בלח"ה אסור לקשור הכל אפי' בעקידה : וגס טריף מר תמהני
אהיכא קאי דקוחק לשון מר על משנה וברייתא ועוד מתני' מ"ל לפרש ולאמת נקב עס קורט דס
ונ"ל תלמיד אחד שאל כך לרב אשי מסדר הס"ס שהניח נרייתא זו וידע שהטריף תמיד בלא
ק"ל : ע"ב ד"ה עמדה קו' מה"רס דה"מל נתעלמו נספק דרוסה ויושבתי נה"ס
נשטת הרשב"א וכר' גס למידך דספק דרוסה מיני לשהות יב"ח לכך משני נקונת הקון בודאי
דרוסה ולא מהני יב"ת לודאי טרפה וגם לתי' ר"ל הלכה כריבה נדיקה לענין זה גס אחר יב"ח
דיכו כודאי ומכ"ם לתי' ר"י בולד טרפה לא מהני משום שמו אף לפי"רש ק"ק תום' דוגם שם
עמדה נריך מעל"ע דלא סייך אגב דכ"ע ס"ל מ"ג וכר' דהוקשה לרש"י למה לא יקלק רשב"א
כלוס בין עמדה להלכה אלא דעמדה נריך גס מע"לע ודייק מלשון יתר והלכתה כגרסת תום' מ"ג
רק הלכה מ"ג נדיקה ומה הלכתה עמדה מ"ג מע"לע שאין חולק אע"כ רש"בא חולק וסמך נפסי'
נפשיטות שם חילוק בעמדה וכ"מ בהר"ם ועוד שם רת"בא משמי' דרב : ולעיל
ד"ה נה"ר זוכו מוכיח שנתרסקו כ"ע נתרסקו : וכר' הא דפריך מבשרו ולא
תאנסו אף דרחי' דשחוטה אל זב מטמא נאוגם רק לשון מטמא בזיבה משמע זב ממש כ' רחיות :
דכ"ב

דכ"ב ד"ה נעקרה פי"רבי נשמר לעיל דמ"ב נעקרה נלע עם מני חוליא וע"כ הכא כוונתו נלע
שמיטת כולה : דכ"ג ע"ב הא דרב מתי פי' דהלכה כרב נמיסורי ותמר לא סנר
משום דקיס לי' נהא הלכה כשמואל וכמו נבכורת דמ"ט ע"ב ובניטין סמך דהכ"ת לא ס"ל המי
כללא כפי"רבי שם : ד"ה דרוסה ג' קושיות לפו"רבי ומייבנים כוונתו תמהני כד"ה
נקון מוכח כפשוטו כיון דפי' נבדוקה א"א מכלן דלמא כפי' ה"ג אע"כ דמשמע לי' דומיא
דדרוסה כמ"ש הרא"ם ומ"מ על שלא מציכנו מפיימנים כפי"רבי נסמוך קשים הם ומרב י"ל דס"ל
לר"י כנה"ע אין חוששין נריך נדיקה וחוששין לא מהני נדיקה והא דקס"ד קנה נקובו כמיסר
כשר במשהו נמי דסיימנים קשים רק ושט לא עדיף מנקב משהו גם מרם ברוף נמשהו וגם רך
טפי מקנה : ע"א למפוקי רגל דלא פי' נחיה ולא נעוף כפי' הרשב"א נר"י
ולכך דייק רש"י מקרונה : לעיל פי"רבי מן הזאב ומעלה מכל למטה רק
נעופת והא דרב גופי' נסמוך לחתול ים דרוסה נמערי זוטרי פי' דשוים לעופת נדולים והא
דסולדה ים דרוסה נעופת פי' עוף הדק וכ"מ פי"רבי גדיים ושלמים דקים מאר כלומר מה"ט
שוים עכ"פ לעופת נדולים ומ"ש לדוחק מהרש"א : דכ"ג ע"ב מפרקן ומלקן
פי"רבי ונדין ויככרו לישראל נר' מדלא פי' שישראל יכודע ע"כ נקט תורמת דמלתא רוב ניירן
גויס א"כ מה פריך ולוכנהו לגויס דכבר ידע מכבר שיכרו לישראל אע"כ ל"ל סתם ניירן למכור
מכל סתם גויס קס"ד לא מייבינן ומבני נם שאר גויס חייבינן וכ"מ נפסחים ד"מ ע"כ כמ"ש
לקמן נמה"נ שם : דכ"ד ד"ה לימימת נר' פי"רבי סנר מה נשבועה דלמא הוא
כוונתו כלשון משנה ומר זוטרת י"ל דמפ' לשון תמימר כוונתו כלשון משנה ונסתפק ר"ה נסיימנים
וכן הלשון נדרוסה כבר פירשה רב חנן ומינו מוסיף ונם שמואל נקט לשון משנה וכה"ג
טובא : ע"ב ד"ה כפלא דוכתי טובא כמו עד ובר' נם נהרא"ש שלהי פסחים
עד קמאים ולא עד בכלל זכן להדיא נתוס' ריב"א קלף : דכ"ה ד"ה כל תמוה
דלא הקשו ממוספין נופא והמהרש"א הרגיש ודחק ובר' נשנם תמוה תפלה דרבנן ככתמיד וכל
דרבנן לקבל כמ"ש הרשב"א אלא דהם ס"ל כהרמב"ם תפלה לחוביי לכן נשחר לף שיבא נמעט
תפלה לפעמים לא תמר כלום אפי' ה"ר והוי דחוביי לכך נ"ל משחרית והא דנרכות דכ"א ר"ח
ספק היכו קודר משום נרכה שא"נ דהנרכות היכו לחוביי וגם שם עשר נתפלה ונוכר יקנר
כמי מה"ט דהנוסח מרוך היכו לחוביי ומיכא עוד נפ"ט דמקושות רשב"ג חוכן כאיסר כמי לחומרת
לטבילת כלים לחוביי ותמהני דהלכה כרשב"ג נמשנתנו והרמב"ם נאשכה פסק כת"ק וגם נחנורו
הצליח הזיעור וגם נעלם נטור ומ"א ומסתייע לדנרנו נקונטרס חלק שני דף ל"ב דהמי כללא
ליתה לנדולי חוריאים : פיר"ת ד"ה חון נר' דנקט נרהיטא דהמ"ל טפי מהא דהתם
תולה עד כגריס כיון דמשתעי נעד ועד נכלל רק לחיכו דוקא כמ"ש תום' לעיל ד"ה כפלא :
ע"ב ד"ה נלעון נם פיר"ת י"ל כוונתו כתום' וכן לקמן דף קלד ונקמן דע"ז ניחרתי כה"נ :
דכ"ו ע"ב ד"ה תנעי' י"ם לתמוה ובר' נשלמא מכורה ובר דומים ומ"ש נקט כר"ם נגר מגל טרפחת
ונפק תרי מילי המ"ל טפי נמרפחת ונפק להתירא ומה לעון כר' נופק מע"כ ל"א ס"ל כר'
נופק : ע"א ד"ה והתני לוי נקנס מקשה ובר' התינח שם מסדר הש"ם מקשה
מגל ר"ב ור"ש לא ידעו מידך מימרת דלוי ועמ"ש לקמן נהלכות פי' מ"ג : דכ"ז

ד"ה דלמא פיר"י י"ל כוונתו אף מדוכתי' כתום' ולקמן נכורת דף מ"ס ישבתי היטב :
ע"כ ד"ה מטלית וקשה ונע"ז תירנו : ומס תוך יב"ח הוי ותמהני דקיי"ל זדלי טרפה
לא מהני יב"ח משום דמיכא מיעוט דחיה יב"ח רק בספק ממך מרוב מ"כ ה"נ אף אחר יב"ח
וכ"ל דמעוטא דמעוטא הוא ולא שכיח ועדיף משני וכמה דברי מכמים שכל ע"פ הדוב כהא
דסנהדרין דע"א סורר ומורה לא הי' ולא נברא כיון דנעשין קול ומרמה וקומה שוין כר' נמי
דלא שכיח דהא משכחת בסוטה מעשה דשתי לחיות ודלמי הי' הכל שוה שלא הכיר הנעל ונם
מממרם אין טור אין נייר כאלדינו אלא פרנופות דומת נמי ע"פ רובא דרובא וחזינן דמיכא
מעוטא דמעוטא ואנכי הרואה בשנת תקנ"ו שני מכשים דומים זה לזה ושתי נשותיהם דומת זו
לזו מבלתי אפשר להכיר שום שנוי בקול ומרמה וקומה ועברו במדינתנו במרכבה ומסוה על פניהם
כי לא ירמו פניהם ריקם עד נושא לכל בית שקראו להם נתשלומי כסף הסירו המסוה עד נאתם
ולא אפשר בשום אדם להכיר ליזה שינוי וניכר הי' כתב עדות משרי המדינות שפגעו אלו באלו
במקרה ואינם אחים ואחיות ונם ממרם אין אחה מתעברת רק ממוך לטבילה ולוסת פי' תום'
בנדה י"ד שם מיעוט מתעברת ונם תום' יבמות דכ"ה הערמה אינה מתעברת קשיא לאמרי'
שעיברה בספין ואמאי רק מיעוט דלא שכיח ודברי הממ"ק בנ"א פי' קל"ה שלא תשכב בספין
אחר הוא מדת חסידות ולא מדינא דלא שכיח לא מייתינן לאל"כ לא ה"ל בעלי הש"ע להשמיט דין
זה זעוד צעיר הנדפס שם לא הי' ולא נלרא שא"א שלא תהי' מזוה אחת עכ"פ משכחת כיון שנשנו
לשע"ז ניערו כל הקודש וגם בית המנוגע אמר כך כיון דבעי שתי גרסין נזוית אחת ולא נחלים
למשכחת הבי רק כל דברי מכמים והתורה ע"פ רובא דרובא ובזה אתעורר מה שהנעתי לפני
דבנים מונהקים והודו ושבחו ה"ה מהו' דוד וינהייס ואהו' מיכל שייאר בדין עוף דקיי"ל בשי'
נ"ז ופ"ו כ"א יום משתפסק כשיולדת אפ"כ כשרה ים לתמוה לפי"רשי בשכירת דף ח' כ"א יום
משנת עברה עד גמר נינתה מ"כ רשוי להכשיר מיד אחר כ"א יום ועכ"ל שמשה טעינתה מ"כ
מה מהני שתפסק כ"א יום דלמא נם לידה אפ"כ מטעינה דמשוכה פע"כ כוונתו שנומרת בנים
אחת לאחת כל יום ויומים ול"ו וכל זמן שתלד אפי' זמן רב שכיח להיות מטעינה דמשוכה כיון
משהת כהא דנדה פ"ד ילדה יומא וכנשה תרי יומי ולפ"ז כשטוענת בשתלת אחת שמה
בנים יכול למשך יותר ממשתים יום להיינו אין שום נינה נגמרת פחות מכ"א יום ום הרבה
שמוסים לגמור אבל אין מתאחרים זה מוה כ"א יום שהוא זמן טעינה נינה דמשוכה וכר' שם
להטעים שהתכנול. דועל הרבה ימים כמה פעמים ניום והכל מתקבץ בטעינה אחת ולפי רבוי זרע
שנקלט ירבו הבנים ונם הדמשוכים בשוק הזרע ושום הטבע ממהרים להתבשל בכ"א יום וכל
המאוחר מתאחר וכן שפגת מתרעת כל המאוחר קינון הטעינה מתחלש טבע שום התרנגולת
ומתאחר להתבשל אבל שתפסק כ"א יום מעוט דלא מייתינן ואין להקשות בריש נינה דאמר
בשלמא לרבה משום הכנה שפיר שפיקא לאוקי למאן דאמר דשיל"מ נפ"ם בפי' ק"י נם לרבה
עוד שפק משלשום נמרה דניגל להשהות זה אינו לעיקר שהי' על הנמר בלבד אבל מה דמתילד
היום מתמול נמרה : דנ"ו כוונינות פי"רשי לעזן כן ובכים וכר' שם לפ' נמי
על סבוב המעים כמו המכנן בפ"ו דפרה לכך אם נהפך טרפה : דכ"ח בנטרפה
ולבסוף עיברה בר' דנקט לרווחא דלפלנו לפדיוט קשיא לתרוייהו בלא אמימר כדפריך בסמוך
ועוד לפי"י ושוין בנינה אינו רק להדיוט וע"כ דנקט לרווחא ומכאן ואילך שרי וו"נ רק בשתלת
קשת

קמ"ל דאיך טעמא דנופה היא שהיה במעיה בשעה שנטרפה ולא מכני זו"נ והמהר"ש תמה
והאריך : ע"כ מבי כסי להרשב"ם משום יתר כפיר"י ולפעמים כמנהג נכרם וקרקנן
ויפה ליחות דם רב והם שלימים ויפים וגם נמעי שהולך לקרקנן אין שום ריעותא וגר' לא"ל אייך
שם אין מכה ק"ל מנין רק במקום שניקב ואין להוסיף נטרפות והטבחים מומרים דשכיח אין
עייפות הבהמה : לכ"ע ד"ה וצ"ע פי"ר ניחא לי' טפי כפשט המונח על ר"ת
ור"י אלא הא דקנים : ע"כ ד"ה הנוכח פיר"י סבר משנה זו לכיוצ כדמפ' לעיל
מפנולי וכ"ה בפי' הר"ם : וגם קשות שהתליע גר' מותם רמשים קטנים מפר
בחומן וקמ"ל שאין כרמים רק בכלי הבשר כ"ל שלא חששו חכמים למיכ' קרנו וליכא חשש פרים
לעולם מותו משהו חומן וקמ"ל שבניבו הוא קיומו המעט מועד הוא רב בערך קטנותו וכמעט
דגע שמתייבש הוא מת ומ"מ לרחוק לכל מותם הנרמים מיכא חשש פרים אף בקטנים מפר ומפי'
בניבול ולישה ומפייה שכיח שנתרסקו ומינו בריה מ"מ ליכא טובא כשהרו שלמים וכן בקיץ שכיח
בלחם שבחיבות רחוי לכרוך בממרטוט שבלים מחון וכן במים שבנחר דשכיחין בריך סיכון שפורצים
וחוזרים כמו קטניות הנקונים רמסרינן מה"ט ונם ים לימוד ריקוס לך בשחינה עיקר להקל
כדעת הש"ע סי' פ"ד שהכריע בב"י נגד המוסרין וגר' רמ"י מן פי' הר"ן שהניח בש"ס סי' תכ"ד
יונקין בפת הדרשה מתנאה מתולעת ועוד נר' סניף לחזיקן קטנית המפונין בתחלה שכיחי תולעים
וכשמתייבשים משתנים ליתושים בתלוש כמ"ש בתו"ה סי' מ"ח לף שהם מתומים ומ"ל שמש כמ"ש
בש"ע עכ"פ ע"פ הרוב אין נמוחים בנשול ובתו"ה כתב הוחזקו דינו כודאי לף לתר יב"א שמצאו
שלם מסורים רק לתר יב"ח מהני בדיקת לוחתין שהם יבשים וקלים עולים למעלה או תוך יב"ח
בלא הוחזקו לכל עדשים לא מהני בדיקה תוך יב"ח כלל כמ"ש הרמ"ם וב"ל לף שאין מקום לרחוק
לכל ים נקנים קטנים ופירשו וחזרו וגם ים ריקוס ובקמח ע"פ הרוב בתיבות אין מעלמת לתו
וליכא חוקה בשלם רק היכא שנולד מעלמו ושם לתם ולתק"כ נמצאו בקמח ליכא סכיקי שמא
לא היו בקמח זה ולתל"ל היו שמא נתרבקו בלישה ולפיי' וגם ל"ם מתהפך כה"נ ומה שהנהגו
בתפוחים ומגסים מצליכן התולע עם הריקוס ובנדנניות מצליכן הפרי משום דבקטנים אין כיכר
הריקוס רק בפלגמ"בערש שכיכר היטב מצליכן התולע וה"ג בקטנית ועדשים שאין תולעים רק
מוליוין עהני להצליכם ע"י בדיקה היטב דליכא חוקה רק בנולד מנופה וכ"מ ט"ז סי' ס"ג וס"ד
יכן בפר"ח וכך הורה מהר"ל מנ"ד דפה מלבד בשעורה וחורז שמצויכים קמח קשה לבחוק והוי
חוקה בתלת וגם פירות קטנים במבושל מ"מ לבדוק רק הגדולים ום לבדוק כל פעם מה שמבשל ועוד ים להזהיר
החורז שוב לא שכיחן ומפי' בהוחזקו ים תקנה לבדוק כל פעם מה שמבשל ועוד ים להזהיר
בתפוחים ומגסים קטנים וכה"ג בבלי ובשול ליכא חשש ונריל להצליך כולו והמרכתי בזה משום
פתיחת המחברים וגם הא דתמרי לכדלא שריין ל"ל בסתומין דמין לחוש שיצאו וחזרו וגם בתוכם
גר שאין מקום לרחוק על הגרעין כמ"ש בטור סי' פ"ד : ע"כ תמרי מכני שב שכי
כי' תמהני כל תמרי מכני בתלמוד לוחה מוסר ול"ת ובמן תם תומר מה ומת וגר' שהוא רמז
ריוון על כשים לעתן קלות ובעלת תלוה מרגזת בבעלה כשתיכה מכבדה במעדנים ומשל שב שכי
כגד ז"ן ימי נדה יום לשכה יחשב מנלה לז מתרגת עמו ומיכך משל על בעל לה"ר שנוסך בקונו
וכבר כ"רזל נקט שאין נגד שכים נבוריס בשיר השירים שרגנו על ירכו בתקון ברית כמ"ש הזוהר
וברית

וברית הלשון ומעיר כאחד כמ"ש נמ"י ואל תתן פיך לחטוא בשרך הוא מכי דיליהו משקל הכבד
לה"ר פונם בקדושת שבים נבוריס האלו : פיר"ש ד"ה לבתר לית הוי חיי נר' כוונתו
מתקייס כמ"ש הרמ"ם וכ"ל לשון אי יתכן גם בקיומו כיון אי ואבר אי כמ"ש תוס' רפ"ק דשבת :
דף ס' כוונתי ולוחתי תמוה דמשמע דלרבן תקלה קודם כיבוד שלא יעלה החנק וכו'
דוקא בקוף שלין פותחין דלת ואלון מפני הקור וגם מרבינן בחמין אי מוקדם לכיבוד אבל בקיץ
מרבינן בנוון להקר וגם פותחין החלונות אין משם חנק וכשמרבינן בנוון על החנק מלכלכין
משמ"כ בחמין לכך מכבדין תחלה ואח"כ מרבינן להקר והכא שהי' במקום מגולה שאין החנק מזיק
בריוח מקום זורה לרוח כיבדו תחלה פירורין ועצמות ואח"כ ריבצו לנקיות : תוס'
ד"ה והדי נר' פי"רש דעדיף משני מפוקלת בחלש סגי וקו' נ' מבאר רש"י משום
כרשו : ד"ה פסוק עמ"ש בח"ר ועוד מילן לפמ"ש מקנת מקובלים לחניך בא
בכתות מט"ט אבל בתקונים להדיא תכוך הוא מט"ט ובתקונים ס"ו כתב ברחמים דא מט"ט דברית
לי' קנ"ה קדמון ורחמים ועכ"ל כוונתו רחמים מיניה ולמטה דהא עולם הבריאה שהוא הכסא
שבו שרפים ואופנים ותיות קודמים לעה"ז שהוא מוי"ן דבריס שקדמו בפ"ד דפסחים ובשני בגרמו
מלאכים דיניה שהוא עולם מט"ט כניאתי בדוכתי טובא וגם עוד דיעות יסודו רחמים מעולם
הבריאה ונתלבב בחכוך רוח דלתתא ורוח דלעילא בשאר בר העולם וי"ת שהוא מיכאל שמו כשם
רבו מי כאל שלא יטעו בשתי רשויות כאחר בפ"ב דסנהדרין ועוד בתקונים ס"ו מט"ט כלל המלאכים
ושבוי שמות לפי שליחותו ע"ש ובפ' תרומה ובר' רמז מטטרון פי' מכהיג כמ"ש במדרש ברחמים
פ"ה ובחיבור ק"ב על התקונים מביא מדרש יפן שזכה חכוך מרוב קדושתו וחסידותו שהי' מלאכתו
סנדלר ובכל תפירה נתכוון ליחדא שלימות היה בכל העולמות ולא הסיח דעתו ממחשבת קודש
וכ"מ בזוהר ברחמים ד"ה מתניתין ע"ש וגם בזוהר וכתוי מרמ"ק נעל בחינת מט"ט ויש לרמז
חכוך מטטרון גי' בנעלים בסנדלים ומרגעתן גי' תוכר מייחד כנודו וגי' הלך הסנדלר בשמים
ועה"כ גי' לבי מתוקלף עה"כ וגם בזכריה כ' דבר אל הנער הלז י"ל נמו בכת מע"ט ורמז הלז
גי' מ"ב כמ"ש וזהר ברחמים בשם מ"ב בנרא עה"ז והשגת עה"ז תינו מגיע רק עד עולם יצירה
מט"ט ועוד נר' בתילם נער הייתי גם זקנתי פשיטא הזקן תחלתו נער רק שנלקח בהיותו נער
כנד ערך שני לנותיו נקט נער הייתי בעה"ז וכיון שלא נפטר כשאר נ"מ נקט גם זקנתי כערך
השנים למעלה ועא"ש בתילם ל"ז בימוך היטב ולדבריהו רמז מופלא שנקרא נער מה"ט וגם רמז
מטטרון עם האותיות גי' נער : ע"כ כפרה עלי ע' בתוס' שבועת ד"ט ובמ"כ אבל
הז"ם ברחמים זמשם נדיק יבאן שגם תנאים רמשונים לא בחלה נפשם לפרש בפומבי כוונת המאמר
הלז שהי' ככר מימי קדם וגם בזוהר ס"פ לחרי ובז"ח שיר השירים ובירחתי ת"ל לפשוטו בפ'
ברחמים לשכנו תדרשנו אבן ברוש חניון אין לחתנו יודע רק זאת מתעורר המבין קנת תקון הירח
כסדר חנת"ם נה"י חשר במעוטם כסדר חנ"ת נה"ים . יבחין מה בין בחינת עה"ז
לעה"ב עם ישריס נחתם . והכל נקטו כדרך התורה משל הקדמוני של קדמון העולם
בשמות כך משלו בשם ויריע עשייה על מדות המלילות ואשר לא ה' בספר מלפנים עוד מבואר
בספרינו תילם קמ"ה לכל חנין קנת בכל פרשיו ומולי לעתיקנו מ"ה בפי' התפלה בתוך ספר
חמשה חור . : וגם כתוב קניני ובלישטרא תמוה ובר' רמיוע על התורה סרב על

ירך נבוך וגם רומח וקצת כמ"ב בזוהר בלק וגם מרונקי כיון שיש ט"ו צורת שיניים וכל צורה כדיוקן ט"ו הוי רכ"ו שיניים שהופכים המאכל לקיא רמז מרונקי רכ"ו קיא ווס עוים שמיו למלדות הרבה תמוה דה"ל לוים וכו' בכל המקרא כמצל ע"ז לזונה וסום בעל הזימה עוים גי' סום ופלשתים מתולדת הזימה כפי"רצי פ' נח ועוים גרועים ונמצלו כבהמות ובסנהדרין ב"ג עוים ע"ז שלהם כלב וחמור והם קליפות הקשים השולטים בלילה חמור נוער וכלבים נועקים כמ"ב הזוהר : לפ"מ ל"ב מה פי"רצי, רוצה בכך שמ"ב לדחוק : ל"ה הדורם פי"רצי מיכו לפניכו ין בדפ"ב שנותן רגלו על המאכל ומחזקו : דפ"ב ד"ה והוא קו' מ' לפי"רצי סמך כדלעיל והוא שיכיל עובב כיון דשכיח וקו' ב' מיכו כותב דמחזק דק כל כמה דלא חזיכן דדרם לבל מי שכיחי פרם ועזניה ודלמי חייסינן : ע"ב ד"ה כרזי קו' מ' ס"ל לפי"רצי דליכא עופת בחלפי וכרבי וקו' ב' קס"ד שהם טהורים ומסירי מדרבנן דמחלפי בטמאים מפני קוטנן מיכו כיכר קמ"ל דמלקיכן : ושם תרבגולא דלגמא לתעולר לשר שמעתי מתורבי ובלמן שאכלו במסיבה תרבגולת הבר פעלד הו"ן ע"פ מורה רע"ה עמוני ולא עמונית ולא שפיל לסיפא דלמימר ובנדה ד"ב תבייי ורבנן ולקמן דק"ט ע"ב ובתשו' מהרי"ל ע"פ שאין שום בקיאות לדדן וכן מחזקיכן לישור בשוחבי"ן וכל עופת הבר כיון דאין בקיאן דליכא מסורת וגם החמרתי על עלמי שלא טעמתי מעולם משפאבי"ן שהיו מעריבים במסיבה וכתפשט להיתר ותשיבת דליכא קבלה ומסורת חמיתת כיון דלא שכיח ליכא לחזוק להכה בד"ק דכ"ה שקל וטרי בווו וווו הבר לכלאים לכאורה משמע דטהור דאל"כ פשיטא טמא ועהור תרי מיני והפר"ח סי' פ"ו מחזיק התירא וליכא מאן דסמך עליו והכל מחזיקם לאיסור וכו' שאין רואי משם כמו דמספקא בתרבגול ועווס ופסיוכי וקס"ד אד מיכא קמ"ל בקושטא תרי מיני ניכהו ה"ב הוי קס"ד בווו ומסקיכן דאתני בבנים בחון ממילא תרי מיני וגם בבני לווו הבר לא סמכיכן דק כפשט הש"ע כל ואד ספק והכו"פ הפרין להתיר בלא פקפוק על סי' כד ואד כתב אין סי' בנים מטמא כנד המור ום"ע סי' פ"ו בידוע שהם מעוף טמא ודמיון טהוא מוליד טמא לא שכיח ומתבגד לרביכו בת"ה עם סבורת קלוסת וגם קבלת הח"ה לא מיירי בסי' בנים ומוקה בפשיטות שבריך כל ואד והירושלמי אין הכרח מסורת לטהרו ועוד בפי"רצי עווס פוחין ופסיוכי פירדן ובנדכות דל"ע פיר"שי פרגיות פרדני וגם תרבגול הבר נקראי כך ומסקיכן לאסורא ע"כ לאו שמא גרס שים שם אחד למינם עוניס כמ"ב וחזינן עווס פוחין טמא כפיר"שי דס"ג ובדף קט"ז פיל"שי טווחא פוחין והוא טהור וגם תרגוס שפן עווס והוא קיניגל וכו' וה"ב במדבר כל עוף ככף זה העווס תמוה מה בשתבה לאא כוונתו לאין יתר קמ"ל הרבה מיניס בשם אחד כמו עווס וגם בתשו' מהרי"ל סי' ק' קושי המסיבה במסורת והוא קרוב לאדבש מאות שבה מכ"ב בזמניכו קושי יותר לפי' בהפי דשכיחן שבזמן הגזרות בעו"ה בשתכחה תורה במדינות ומקומת וסמכו על בר בי רב דאד יומא וכיון דהם דם וגם עתה המסויקס לגדולים בגחות ושיקה בלה ואבר לא ידעו הבין סומכים עליהם בלאיסור בלה ואבת אים וחמן ואין מבגיע וע' לקמן בלה דכ"ב ובעל"ם ס"ח סי' תם"ז ובב"כ מה"ב קדושין די"ג מעשה שהי' : ובפימבי דגים דצרי במוחזקים כמו סיטעל"ן מ"מ יש להבגיע שימלא קשקשת ביכיהם ואין להחמיר לאחרים במידי דלא שכיח תעלובת : דס"ג ד"ה הא בר' סברת רש"י משמע לא מחזקיכן ביון דלא שכיח דק דדמי קלת מספקנא בפרס ועזניה וכיון דשכיחן בחותו מקום חייסינן :

ל"ה כן לדבריו לעיל בפיר"ש וגם בשבוי שמות מין לחות כלום : דס"ו ע"ב ינדיל
תורה תמהני התינח בלשון חכמים כמ"ש תום' בפסחים דמ"ו ובריש ב"ק אבל בפסוק לא שייך דל"ב
מה פריך בכ"מ על יתור לשון וכו' לפ' לפ"ז להשתא ידעינן כל קשקשת יש שניקר כיון דלא נזכר
להדיא לא שמכה תורה וגם כוונת תום' הרבה לאחר טעמים לידע מה קשקשת שלא כטעה קשקשת
הוא שניקר ולא שמכה תורה על קרא דשמואל לעתיד : דס"ו ל"ה דיימים יש לתמוה
ולפי"דבי י"ל דנקט בדווקא : ע"ב ל"ה קוקלקי נר' פי"דבי מקלק דהא שבוי לשון לקמן
דדבי ליכו קוקלקי רק בין עור ובשר שייך לאו"ה ולא מהני שחיטה אבל תוך כבד וליבה כדילהו
שמא : דף ע' ל"ה כדרכיתו נר' פי"דבי דייק שפיר כמתני' דשבת אין מילין אבל
מסעדין ומרקחין הייכו מוכח שם דרך אבות בית בבית והתם בשדה מורחת לדוחה לכך נקט שבי
לשונות וגם פי"דבי כשמר בל"ה ל"ל כל הנך בעיי כלומר לף לאפשר ניד אבל כיד עם סיב וטלית
דקוק קודם יציאת הרגל שמא פתוח לרווחה ודוקא שלו בעיני זקנו רווחה : דע"ח ל"ה ולרבנן
בר' סבנית דמ"י דמסיים ענייניה בריש וכיון דכבר משבי מי לאו דמ"י קס"ד כולה לכדר' ממילא לא
תקשי לרבנן דיסברו קושטא הכי ולא דקדק עד סוף הסוגיא מפרש הפשיטות וגם לא קשו לדרשא
דמ"י כיון שבדקה מן רב מחדדו : ע"ב ל"ה כי כר' סבנית דמ"י לף דלכולה נוקעת
אבל משום משא בשעתו הוי"ל דלא מטמא דלא משכחן כה"ג ולייכו דומה לבכנם שלהבל אי גבל בעיים
דהם בחוץ וכוחת דמ"י בית הסתרים כה"ג לייכו במשא ובאהל ולא דמי למדרס הזב שהטומאה מגופו
ועדיף מקומטו בחוץ ולייכו סותר דבריו בריש הסוגיא דהכא בזוותו דהוי טעינן כך קמ"ל דבה טעם
מתני' משום גלוע וליתה להאי סברא דשעתו עדיף : דע"ג סה"ל בשעת דקו פי"דבי
וכו' סבריתו דתני סתמא בלא יחוד והא דהוכיחו לעיל מהא דשבת שאני התם שהי' מיוחד
לזתים ולא חזי עוד למלאכתו צריך יחוד לרמוזים אבל שתם כלי חרס מיהי שמשתמשים לכל
דבר : ע"ב ל"ה שחיטה תיפוי ח"ל לדבריהם דרבנן קאמר דשלגיתו בטומאה עכ"פ
מדי לי בהכשר כדלעיל : דע"ד ל"ה ולהאי קנת תיפוי ומודו מקנת שליו תיפוי ממש
דאוכחא מלתא מדלמר משמי' דרב ח"ח בשם מתניתא דלא ידעו מבריי' דת"כ דק לימה מכלתא
דתני על מתני' דהכא : דע"ד ע"ב ל"ה דגמר נר' פי"דבי דר"מ סבר כרשב"י גם נקדשים
קדוש כמ"ש תום' בכורה ל"מ : דע"ו ע"ב ל"ה גידן פי"דבי ייעבתי בחלב עכ"פ שם :
וגם מר נר"ח פי"דבי ותום' בתרתי מין הלכה תמהמי ב"ב לף קכ"ח עוד להדיא לית הלכתה וכו'
דס"ל כיון דנקט בפשיטות ע"כ רב לאו קשיא נמי בנו נקרא כך ונכתבי שמלתי בזוקסין שכתב כך
על עיבורין דק"ב גרסת מר בל"ח קמי' דרבא : דע"ז ל"ה בלשון פי"דבי נמי- כוונתו
כך שלא כתב דלתיל כיקידלה דק יחידלה היל וכפי"דבי לעיל דכ"ה ע"ב דר"ש קתני לה כלומר שהי'
כתוב דברי ר"ש : דע"ח ל"ה מנין ופריך בגמ' קרא ל"ל תמהמי דפריך עכ"פ על
מתני' דתני נריך קרא משום הק"ו לאכן לקמן שם נקטו שפיר לפ' מתני' וכתירוצם כאן שנסמך
לרה"ג נחולין ע"ב וכ"ל גם כוונתם כאן בלא פרכא דק"ו המ"ל מה נורך למתני' דבריך קרא משום
הק"ו תיפוק לי' דהוי מוקמינן בכל מילי : ע"ב ל"ה זה נקטו לשון משמע מזו שהיו
הכרח לפי"דבי די"ל דלא כר' דדבש עבודו מן הטמא מלשון כשבים שביהם שהורים ודבש נקט בין
שב מלשון שה : דע"ט הלכתה כחנניה ובמסקנא פליג לי' תבא והריף פסק אין
מוצאין

חוששין וגם ז"ל דכ"ח סבר גם לתכשיט אין חוששין רק בחו"ב דכתיב לשון זכר לחותו וסכיף לדבריכו
לחנעי' מי מספקא לי' וכ"מ למעדי פרי עם החם המ"ל כ"מ פשוטה לחו"ב מע"כ שים סברת
דבעלמא מודה בא"ב משום לותו ומיושב קו' תום' ע"ב ד"ה לילימא די"ל גם לחין חוששין מודה
בחו"ב : ומש תיים על הנביי' וילדה הכו"פ סט"ו סף לחין חיה יולדת מבהמה דוקא
ע"פ הדוב ודוקק הסוגיא בלא שכיח וגם פשט הגמ' דבבורת שהוא מן הבמנע אלא להחם לכי' יהושע
לחבל ל"ת וסייעתו חולקים ועליהם שקלו וטרו הכא : דף פ' ד"ה מדקתב קשה קצת
כך' דמודו שחיכו קשיא גמודה די"ל להיפוך הלשון ב"ח חילוף חיוק וקמן כנבי וחיל : ע"ב
ד"ה שחיטה כך' פי"ר סבר אליבא דכ"ו מחוסר זמן נתקו לעשה פי' מתני' דזבחים דנקט בלא
תעשה ולא לקי לכך בשחוטי חוץ ליכו לקי להוי ליכה לחויה אבל שאר שחוטי חוץ גזה"כ ומחוסר
זמן סור הפסיק עכין דוקא בחולין לקי ומ"מ בקדשים ליכא לאו דמוסף לעכין לחשון וא"א דנקט התם
חין בו כרת משום דחכמים נקטו כל שאין בו כרת : דף"ב ד"ה לבני תימה וכי'
דגמ' סמך כתום' בסמוך דמסיק התם תנאי היא דס"ל לאחר יבילה לאסור מחיים ממילא י"ל הכא
ר"ש פוטר כאיך תנא : דף"ב ד"ה ומודה תימה וכ' דכוונתו לף דמ"ש דברי
ת"ק מודה בחתן שנאיך להודיע וכ"ג להדיא בפסחים דכ"ד אמר אביי הכל מודים לף שאין חולק
על ר"י אם לא שאין סיוע ממתני' וחיכו דומה לרף"ב דכתובות דהתם פלוגתא ממש גם ומודה
ממש : ע"ב מוסף אבנין תמהני מה בכך דבסוכה דכ"ב לא תשו כדי ליעב בשים בפ"ע
מכ"ש מצות בשלמא בזבחים קרוב לאכחו וכ' דעיקר מבדל הש"ם אר בר"ח ורבינא לאחרי מות
ר"ח. והוא יליף בסמוך פשוט מוקדשין מן התורה לכך שקל וטרי מ"ט פטרה ולמסקנא ליתה דדחי
בלא"ה : והכא בפי' כ"ת הטור בשם בה"ע בהמה ולא"כ חיה חייב לכסות תמה הב"י
דבריהם היא וכ' כיון דכתב אם בשם בלבו דם שעל הסכין מ"ב לגלד ותמה עליו ומייבב
למסקנא דאריך גזירה פשוט אדחי ההוא דעל הסכין ע"ב מ"כ ה"ב כיון דהקשה תום' ד"ה שחט גם
בהמה ולא"כ חיה יתן עפר למעה דלגלדי וקס"ד קושטא חייב לכסות פי' גם למעה בגזירה וכיון
דאריך לגזירה יפשר לגמרי קמ"ל בשם בה"ע בלא נדקה דיכא דבריתא שאריך כמוי עב"פ למעלה וכן
דעת הכל בו דפשוט על הסכין משום גזירה והא דקיה ולא"כ בהמה כיון שמעורב הוא ככבהו הרות
בלא נתגלה דפשוט ה"ב בהמה למעלה אך תמהני בבר קייס כמוי בדם בהמה למעלה דהא
מגדל נמחין כמ"ש פ"ה דניטן שיבלו פרמיהן בדם וכ"ל דאמתייב לתי' מ' דתום' לקמן תפ"ח
ע"ב וה"ב י"ל אף דמהני ליכל ליכו מגדל נמחים ומ"הט ניחא שהשמיטו הפוסקים אך לר"ת דכיר
מתי' מ' קשיא וכ"ל משום שלא ניכר מכותו דם בדם : ומש בד"מ על הב"י ולא
ידעתי י"ל סברת ה"כי דשכיח הלי תקנתא בלא הפסד : דף"ד ד"ה יבא דבריהם
לחוק וכל' כוונתם למיון החלוי לגבילה כו' והכלבו מיאן בזה כל"ל : ע"ב
תקיעת שופר בגבולין יוכיח פיל"י ספיקו שומעם ומבלרוגינם כר' כוונתו דמ"ל בלא בקיאין בקביע
לילחא מ"ב האיך מצכחת בזה"ז ולפי' הר"ב בדף"ד דסוכה דנקט לשבח דגמ' החלבא כמי לדחי
ותי' בלא בקיאין ומפ' אף בבקיאין מ"מ גזרו שחיכו דוחה ובספק טו"ט לא גזרו אף דה"מ לאסור מה"ט
שאין וחחה שוחה אף בבקיאין מ"מ בלא"ה דלא מצכחת מצות תקיעה כמ"ש הכ"י בה' ל"ה על קו' מהרמ"כ
יתקן.

יתקן כלי זיר וחגב כר' דהתם לזכו קציץ בשלמא מטפחין ומרקדין גורסין פתחום שלין מתוקן כלי זיר וכוכים לרקד משל"כ בר"ה מקויב להכין שופר מבע"י והוי גזרה לחוקה שמא ישבר ושמא יתקן לבל שמא יעבירנו גזרה קדושה כיון שלין הכל בקיאין : דפ"ו שכר מכוה תמהני נעו מעגלותיה לא תדע וכ"ל מעוטא דמעוטא לזכו בכלל כמו יעודים שבתורה בכמה מכות ובילתתי טעם כאו"א בקונטרס סוף התורה לך תמהני מבא ידע ר"ג דהא בת קול לחבר זמן בימי רבי בכדו וכ"ל צידע בדה"ק כמו בעירובין ס"ל ע"ש : ע"ב תנן התם בר' דכ"ל ת"ר או תכיה : ועמ"ל על הל"מ פ' כ"ח ועכ"פ דקיימ הט"ז לזכו כמ"ש הנה"כ וגם בע"ך לף שהפר"ח מתקלף מה זאת דמיון לכסא דמוקלף דבעיכו הי' שוה לבל הגלוסים כלן עבה טובה קמ"ל בזכו שוה שלא להפסיד כמ"ש במרדכי ולדבה נחשב לרשעתן רק דמשכחת שבלגם בדרך ומוכרח לדפוסה כל לחבר לו יתן בעד נפשו והבריית מכות בזויות לזכו בשעת הכרח רק בדגל כיון דמכי לעשות ביד ובקונטרס בשכח לכסות והכיר חלם קיטע לבדו מוכרח ומזה לעשות בדגל ויפן כה וכה כי אין איש : ועוד לזוכרה בב"י גם על הכלבו להתיר בשבת במוכן ולפבר גם הרשב"ח והר"ן מודים ובש"ע ב' דיעות ולא נזכר דבזכו בתום' דפ"ד להדיא לאיסורא ומסתמא כולם כוונתם בכל ענין ודעת הכלבו יקידתה ובש"ע המ"ל גם בריש לפר מובן : דפ"ח ע"ב בשבר עפר ולפר בר' מדה במדה פרה מכפר עגל והמתנחה כע"ז שבר עבודה לזבדהם וגם זכות מן הגזוה כמ"ש בסוטה ד"ד ע"ב ובימין גלה סוטה תשתה וגם בריש לפר מובן : דפ"ח ע"ב בשבר עפר ולפר בר' מדה במדה פרה מכפר עגל והמתנחה כע"ז שבר עבודה לזבדהם וגם זכות מן הגזוה כמ"ש בסוטה ד"ד ע"ב ובימין גלה סוטה תשתה וגם הרגיזו חז"ל פסיעת כל חלם עפר חלח בחיתת מלכים וחש במרוד כמי מענייבת פרה מטהר טמא לבסף ועפר מיתת מלכים והח זכות יבה"ל וגם שבר מקוש ושרוך בעל להייבו גזל תקון תכלת דומה לבסא הדין ופ"ע דברכות כל הגווים יפים בחלוס חון תכלת וכן בזוהר תרומה ועיקר דין על הגזל כפיר"ש פ' בח ותקון תפילין שמכניע הס"מ כמ"ש הר"ח בש"הק ועיקר קטרוגו על הגזל כמ"ש במבול קן כל בשר בא לקטרג כמ"ש הזוהר כי מלחם חמס וגם רמז תפילין גי' ערף שבורף ומבטל הס"מ וכן רמז בב"ב ביומתן כל עוף שפורח בשרף להייבו בישוב מזיקן דשכיחי בהבי מלבי דרבנן בפ"ק דברכות ועוף מזיקן בפ"ק עם ולבך וירלו ממך בהכנעת מעוכים רעים גם לויביו למטה יכניעו ולסתייע לן דברי הזוהר בריש זכות ניצת לתגליח בבסא וכות תפילין בערפים מרומז במי כדבריכו גי' ערף וגם בברכות עם בשבע בימיכו זו תורה ובזרוע עוזו תפלין תמוה למה נקט תפילין דיל להח בריש עדיף לחלח עיקר הכנעת ס"מ בשמלל כגד הדין מיבי' ובי' בשדי נרגח כמ"ש זוהר תרומה יהב"ר בתרגום לחכפיח לס"מ בדידי' ועי"ל וכרון תכלת דומה לבסא הלח לין שכחה לפביו רק דיוקן יעקב חקוק בכסא והמלחכים עולים ויורדים וירחו ממכו גם זכות ניצת בך וכ"מ בזוהר שלח לך תמים תם בר' בגפים יש בתכלת כל לסתכל ס"מ בהאי לא יכול לחזקק וכן בפ"ה דברכות דבדא טובא ולמר תפילין מכחא פי' שלינו ירא מיבה"ר הבא מן שחוק וק"ל כיון שהתפילין מכניעם ועוד רמז טטפת טט גי' חי שהמכיא מאריך ימים כמ"ש במבוחות דמ"ד פת גי' לילית שמכניע הס"מ ורמז יהבה יד כהה שמחלים הס"מ וגם יהבה גי' ה' לחד תפילין יחוד השלימות כביתרתי לעיל בב"ב חגדת ברכות ד"ו ויותר בפ' ותחבן עקב וגם פי"רבי במכחות תפילין שברחם דוב השם שדי תמוה קנת שלינו רק טפל לתפילין ולדבריכו שפיר ולחו כל גויי החרן שהם ד' מלכיות למטה כגד ד' מלכיות למעלה כמ"ש זוהר ברחשות וברחם ד' בתים כופה לותם וגמר בטולם ביד מסטרת דשמחל כב"ל ורמז בית לחד

דבהדי כפק כשמות כחס והמלילים כלי יקלוף תיבת כלי לכללס ניחד כעשרת בני המן נגד עשר
כתרין ס"ת בהדי נפק כשמתיי' לרמז דבריכו : דף פ"ט יעשה עלמו
כאלס יכול אף לד"ת ת"ל נדק תדברון נר' לרמז חמשה הן הן חני ערל שפתים הן חני עץ יבש
כמילי דעלמא יכש וריק יחטים שפתיו ע"כ הן חני כשמרתי לבדי להרחיק מחנרת כ"ש מבל הן
לר' אלידך בד"ת הן חני כפיך לאחל צידנר נכח ולאחל : וגם והתנים תקע לא
ינח תמהני לתלוי בתנאי דמעילה די"ג ע"ב פי' תום' טעם דאמ"ן מנות לאו להכות בתנו אך
להכח בחידך בריי' לא יתקע לכתחלה ולרחב"ג גם לכתחלה ופי' המשנה לרמב"ם כתום' ונשתבש
ההעתק : ע"ב מתני' רמזתי דרך מוסר עפמ"ש בזוהר ויעלה התוכל בע"ב כתוכל
ג"ה משום דהאי יומא נגר גיד זה חלק הס"ס בשער הן שם"ה ניתן נגד שם"ה ימים וזה"ס נוהג
בחולין וקדשים כי הנדיל לעשות שמתנרה בנדיקס וביבוטים ובוהג בבהמה וחיה ישראל נשעלו בתן
מרעיתי וא"ה לחית היער ועוף נדיק בתרן שלח יחטא רמז בוהג בירך ימין ושמאל ואינו בוהג
בעוף שהוא קטן במינו שתין ליג'הר פשיטות כף עליו לעכבו ובוהג בשליל אפי' זקן המעולל מן
התאוה לח יבטא כמ"ש במדרש ההוא שבא שאמר אל תשמן בעצמך עד זקנתך וכמעט בא לידי
מכשול ומ"ל שאינו בוהג כוונתו ע"פ הרוב וחלבו מותר להשתמש בשומן תאות יג'הר לקיוס המין
ואין הענשים נאמנים אפי' ת"ק העוסקים בשערת דתו"ה לאחרים לא יסמכו אף שהמזכה
רבים אין ראוי אי' בריכם להרחיק במה דאפשר וחכ"ח באמנין אילת אהנים מנין מיכה"ר
ובאמנים עליו ועל אלבו שומן היכה"ר שהקדים להיותר באמנים כמי יותר מא"ה כהא דת"ק מאפיל
בשליחו אלא חיים לאמוכי : וגם במוקדשים פשיטא אין להקשות אלמא תיידי
דבבא בירך ימין ושמאל דפליג ר"י לקמן די"ל שהוא בבא בפ"ע למפסיק בתיבת ובוהג
ולקמן דף קל"ח פליגי אפוניא דהכא ואולי דס"ל לתיידי יכך : ל"ה
אלמא תמוה תי' כ' פשיטא לכ"ע אין אמ"ה עד שיולד ואי"ב לתי' פ' וי"ל כוונתם לאו אמ"ה
כמ"ש תום' פסחים דל"ו וקמ"ל גם מיסוד אינו זבוח אינו אל : ובשאלתות פ'
ושאלא ספק אין בבב"ט וכתוב אסור למיכל משאא כהרמב"ם : ועמ"ש בא"ב פ"ב דפסחים
על הרמב"ם והנה בי"ד סי' ס"ה בב"י רמי' מן הזוהר דג"ה אסור בהנאה ותמה הד"מ דלמא
ר"ה לשטתו שהוא סתם בעל הזוהר ובר' דשפיר קאמר הב"י דהתם בפ' ושאלא משמע להדיא שהם
דברי ר"י דפליג ג"ל שאור בו ובפסחים קודם חורה : ע"ב בגורת בשמים
ובפ"ב דתמיד מפרש בשמים ס"ד אלא גוזמא ובר' דהכא נקט בפשיטות שפשוט לכל כמו עוף
השמים דרך בשר בשמים ותמהני דהמ"ל מקרא דבראשית עוף השמים ובר' דהאי מעופף בגובה
לגר שמים עד דלא שלט עינא לבל עריס אין עוסים בגובה כ"כ כ"ל גוומא : דכ"ג לא
ינח יקידי יליף מן ויקנא ואינך דלא יליף עפי מן התורה בר' דס"ל התם משום היוס כפי"ר
והוא כ"ט משום קצר וגנאי מבועו ואינך מקנהם שאינו יקידי מ"מ יכנס בכי טוב בשעטים בריס
פסחים : תום' ד"ה כמ"ל עמ"ש בא"ר לייבב קושיתם ועוד מילן לדבריכו שם
ניחא דקאוק בכל טבא שבא מלבד השחיטה גם פרע להם אף מה מהני למאן שהה ודאם ובר'
לפמ"ל בדוכתי טובא מיוסף בבית פוטיפר וגם מסנת ומשה בבית פרעה ויוסף שבר מרוסין
היכן עדיס ויעקב בת"ק בדמה לו אלא שהי' כמה אלפים מסידם שומרי קורה ממדרש שם ועבר

שלא כי' בה"מ לתנצי תנותיכו בלבד והם קיימו התורה דרך רשות משום שהיכו קיום העולם ברמ"ח מצרים רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת נגד שס"ה גידין וכל המ"ה הורגלו להניח בל חיש בתמותתו ובת ברעה פיבזה מע"ו כמ"ש בסוטה ונתגיירה וקיימה תורת שם ועבר ולכך גם השבטים הרגישו שהמזון נתכת בעבע ובימי משמרי תורה וקיום הכל גם מזונה בפתח שהכל נהיה מקובל נידם רק במתן תורה גם דרך חזקה לכל ישראל שהיו הרוב מקוקעים במצרים שוכחי תורתם ולכך סני בפרע להם להורתם שלא ישתכחו כו שהוא משמרי תורה אבל נ"ה מיעקב אין למשוך לעמוד י"ה לכך נדיך בפניהם אפי' מתוכה גם משני רצמת לא כתעט כרחוי שקשה לבדוק וגם בלא"ס ה"ה דרך רשות כתבו הקדמונים שלא התחייבו יותר ממילי דיבנן מ"ל גם נ"ב נאמן במסלפ"ת אך תמהני מה קס"ד לתנם: הלא ג"כ מיעקב ואין קבלה מאבות ע"כ שנאסר גם לב"נ וגר' דס"ל כמ"ם בתקונים ת"ב דע"ט תורה לעמו חסר מנוה רק שנאסר בלתו הכי ופי' ע"כ לא יאכלו בי' אפי' לא נגע בירך רק זה רמי' לדבר כי נגע ביעקב כיון שליטת הס"ס בניד זה כמ"ל גיד זה חלק הס"ס משס"ה גידן שס"ה מלאכים בשס"ה ימים ונגד ט"ב שאלו הס"מ בעון ישראל ועכין קיום לעולם בכל מועד ופקח ומצה אפי' ע"ת ביאורתי היעב בתנ"ך ובפי' סדר תליהו לעכבו תמהנו מי"ה ודוק דבר שלא ביעקב כלומר שליטת בפות מברחשית עמה ושלא וקבל כמו ע"פ אחיו נפל ושכן שלא בין שנחלק הס"ת נקע נפל כדי לאמור ממנו : ע"כ שנתקנגו המנגים

ביאורתי בחומש ע"פ הז"ת : וזש שהלכו ליקח בהמה למזתה תמוה שהכשיח בעבמו ילך ונר' כדי להבחין בהמה שליטה מוכה בסרכות אוי בקיאות בזה כמ"ש כקדמונים ואימנים הם מצחנים ועריכם מוכנתם דלבת ומבחתי בת"י כיחות ט"ו להודיע שבאן גם בטרדתם למדו פנים קנת דוחק פסיעת בלכתך בדרך ועוד ואת ע"י שאלת ר"ע ואולי משום עונק במניה פעודים ועמ"ם לקמן שם : וקפלה לכל מ"י מבואר בזוהר קדושים עיש מקשים מה צורך קפילה דה"מ להניח לילך ויגוע להתפלל עם תשובה ממילא יליף שם ומ"ב נס שקיעה קודם ממה גנד' לפ"מ תום' ברכות דכ"ו דתפלת ערבית הוי ג"ל כר"י על פלג ומשם זמן ערבית ולשונם דקי"ל כר"י כוונתם בעל המאמר כמן ס"ל בר"י דמ"ל קשיא מרבנן ולדידהו ג"ל שלא דרשו בוחת ולעיל בב"ח דברי המדרש בו"ת מוכח לר"י מין זמן תפלה כלל בלילה שנעשים ערבי מעלה עד תנות מ"ב שם הלך כדרכו הוי בגר שקיעת לילה בכניעו לשם הוצרך לקפילה ומחר תפלתו הי' עוד היום מליל ביקש לחזור : נשם זורה גורן פי"רש משום גכוי ומגילת רות פי' משום גגיבה ותמה מהרש"ל למה הניח גמ' דידן ותיכו תמה כך דרך רש"י בגמ' מפ' כגמ' דידן ומקרא מפ' כמדרש וכן בפלוגתא פי' פעם כוה וכוה וגם ר' יצחק נקט מן המזרק שלא יוצא כא ר"מצא ממקרא משום גכוי הוספת עצם : ובתום' ד"ה מהכא דה"ל להקדים להתפלל בלילה פי' אף שהפסד תפלתו מתמול שלא מצא עשרה ג"ל סנדרש ויעכס שהמניח זכות אחר ומפתברת להו דהמ"ל ויעכס ויקף ומיתל תינת על המקום מאר עמד עם שלא שהוזה מאר עמד להתפלל כמ"ש פ"ק דברכות גם נבקר הי' דעתו להתפלל ומקפק לא נקט עמו משום פרס כדבריהם ויקף שנהפכת כגר אך פי"רש וכ"ם יקידי : דכ"ב ע"ב לא פסרה אלא קנוקנת עש"ם בחלק אל"ם יומת דפ"ת ועוד גר' דרך מוסר ע"פ המדרש יבער מרס על שנגנת קסנות שלבסוף מכיאו על הודוכת וו"ם והי' עקב תשמעון משום שרגול לדום בעקב הקטנות כעשה

מדרבנן לגדולת וזהו לוהבית רב עיקר תפלת מיסור קנוקנת הקטנות תף שאינו חייב כ"כ ועולת
כוכיף בלעון קויב וכעבית עגלה תעשה מפלה כתוב תף"כ כעבות קשה כעץ ומגמת יהר"ר
להבדילו לחיובא עץ קוף ותוב עליו ודמיון נ"ה חלק היבמ"ר כמש"ל דכ"ת : ושם
תמר שמעל מביק כוונתו מדמוריי' תמהני בניטן דף ל' פריך על תנא ר"מ דבר תורה מב"ל
מכ"ם למוכת נריך לפ' וגר' דכ"ל כתם ר"כ תמורת נקט מומר היי ר"מ נריך לפ' אבל הכא
מפ' על מתני' ת"כ לפרש : ושם ר' יוחנן ממרטט תמהני למה מקדיש דבה
תלמידו כמ"ש בשבועת יו"ד וכן בתום' עירובין דב"ב וגר' דק"ל שקסר מעכשו ולא שמע
מהבא : וכ"כן תמה על הרמ"בס דשתק ניתר בשתיעה ומוסר חלבו וניזו ותוב'
מוסר בגילו וגר' מכרתו לחלב תף שאינו קרב התמיכו רבנן כיון שבמיכו קרב מכתנרש להתח ר
כ"מ ושכנית תום' הכי בגיד שהוא ולד תבל חלב תינו דומה לתמו כיון שאינו קרב :
חגלו כיעי פי"רבי בוכי זכר זכ"ס בהרמב"ס ועור וז"ע סי' ס"ה ס"ד וגם בניס הסימן קרוס שעל
הבנים פי' בני זכר ונם מבבים להבריך הנשים לקלוף קרום חלמוניס הנמנאים בעופת
מס"ע : תום' ד"ה מתכי' נעי תתיכה לבלי ואם לא היינו אומרים כנ"ל ותיבת לא
החליפו מכיוקת לריש : כנ"ל ע"ב ד"ה מיבהו גר' גם פי"רבי כוונתו כך דהמיך
ניין לא יפתח אלו הולך כאורך עמו למרתף שירנים שבותן מבנית שלם מע"כ נאמר לו וה"ם
מע"כ כוליעו שמכורת לקנוני רק שמתכבד לידע שבותן לו טוב מבנית שלם ובשבילו פותח עבשיו
ואריך מר"י דפתח לעולם וידע שת"ל מבנית שלם לכבודו ומשי שבודעו שאינו נפסד בכך
שמכורת הן : כנ"ה ע"ב ד"ה וכיוצא בהן לזרו נערו ות"כ כ"ל דנקט כיוצא משום
נערו דקמך עליו וע"ה הי' לכל יוצא בהן נאלעזר ת"ת היו : וגם בנריסס על ניקוב
מלעיל י"ל גמי בעיקר הדבר לא סמך בסימן זה רק שלא יטמאוהו בשעת"ל על בתוכל כיון שידע
מנרשף שילא רבקר והם יוליכוהו למקר : ושם בדק בספרת על שתים פי"רבי
ובפה שתק וגר' שכותב בספר בעבימת עין ורוחה התחלת הדף ובשעת סירוס ודוקק בסיתי בספרת
ויכוקף וכתקיימו שניהם לעובה ב"ה : כנ"ל סב"ד מ"ע דרבנן ות"ת ות"ש דשעה
בהיה מגומגם לשון ות"ת בלא תזרון ושכר בשעתק וכר' ד"ל משכחת בתני נרעין לו בכתוב ועוד
דף' דבריה לא בעל רק מדרבנן ושלת תומרת התוכה לת מקדשו ממנו שבטל בק"ת ועדלה וכ"כ
בשלחים פפי"רבי בסחים דמ"ת ודברי קבלה כדמוריי' כדמוכח כתוכת דכ"ב ולא שתמור רבנן
ואמה שהתיר התאנה להדיוט כמ"ש תום' קוסה דלי"ט וב"מ דף ס"ד ע"ב : וכ"ו
ד"ה שמר וכתב ר"י ט"ע שמכת בתוו' הנשוניס כרי"ת כנ"ל : ומביאת רבי
ביחרתי שם : ודבריהם דהלכה כריב"ל נגד ר' יוחנן גדול מזה מפי כנד רבי
לעיל כנ"ו : ע"ב ד"ה וכתל תף לשתר שנגזר כו' מלשונם משמע שיוצא כולו
ולקמן קי"ב בגלגי דמלחת כתבו בת"ם לא שיוצא כולו רק שמבטל וגר' דתליא בהא דפליגי שם
ע"ם ור"ע תלי בהדדי כמ"ש בת"ם דף ק' ובעל תום' דהכא ס"ל דתלי בהדדי ותיבת תף נמצא
לפיסת כלומר תפי' שיצא כולו מסור מצוס מל"ם כיון דבעשה כולו חנ"ב ולקמן ס"ל דלא תלי
בהדדי רק בנא ילא שיצא כולו מסור מצוס מל"ם : ד"ה אלא תמה מהר"ש והוא
שמוע שדברין יוכלעים בקו' תום' : ושם השתא דשמר ר"י סמכי' לקפילא דקדוק
לשנת

לטבח יתירא כר' יה"ם לטעות דר"י ס"ל טכ"ע דרבנן בשחר מסורים מ"מ כב"ח בב"ח קס"ל דגם
בב"ח דוקא טכ"ע דמוריי' כמי שמכיון לפי"ר בשחר מסורין על מכל"ת ובב"ח שוחטו דלא
מרע למוכתו ולתום' הכל דלא מרע למוכתו : ד"ה עמ"ס בס"ד על פי"ר
לאחרי לשחטו ובתרומה קושטא סג בכהן לקוד : ע"כ ד"ה רבא על פי"ר
משמע כר' שמעון הכרם וה"פ לא בגרכה בטכ"ע בקדשים מסור כלומר מסור לבעל כיון דבקדשים
טכ"ע דמוריי' אבל בחולין טכ"ע ל"ד שרי לבעל כמ"ש גרים בינה והכא בחולין קדשים מ"מ חידוש
דמבעל ופריך ולגמר גם בקדשים דמבעל ומשני גלי בחטאת יקדם ואם שרי לבעל לרוץ משכחת
יקדם וכן מוכח דמ"לכ מה רפי' מיקדם דמת בי' הפסוק נתיכו כדי בטול אלא דע"כ פס
מבעלין לא משכחת יקדם : ואם בא"ד ר"ת הביב מהדר לחסורא כר' סניף אפסחים
דף ק"כ ע"ב כי מהדרי' קרא מהדר לקמייתא וגם ר' יוחנן לשטתו במ"ק ד"ג יכול ילקה על
תוספת פי' תום' משום דהדר לכללא וקו' תום' שם מפ"ג דפסחים מינו רק לר"ת אבל לר"י
דמרלייט ניחא דפריך מכ"ש דלקי שתין סולק על רב"ח אם כיון דפריך מינו לר"י ואם אם
רמ"ד ליתני ת' תום' דמיירי בחינו מינו ומה מהני דט"כע לחוריי' אלא כיון דלא נקי ולתירוצם
כתן פ"ב לכך ולעיל בחלק ב"ב קדושין ד"ג הוכחה ברורה כר"ת דלא כר"י וגם בע"ם מצלה
י"ג ונם סניף הכ"ל ליתה ד"ק לר"י לשטתו נתייבב הכא והתם ונם דהתם נפסחים מינו קשיא
לר"י ליכה דמשונה נלי קרא שחינו בכלל דשות : ועוד בא"ד ורבא לא פליג
דמשרת לט"כע כנ"ל ותיבת אר' יוחנן ט"ס : ונם מה שתירנו דהתם במינו
התינח בקופת אבל קו' מ' מדוכת תבלין מסתמא מינו מינו וכר' דנ"ל סתם קדרות בתוכו תבלין
ואיירי שהם רוב בנדם ואמרי' סלק מינו מינו ומינו רבה ומבטלו : ע"ב ד"ה שאני
קנת תימה ייישבתי לקמן דק"יב ועוד לישנא קנת משמעות די"ל עכ"פ יש לחסור מדרבנן כדבריהם
תחלה : ועמ"ש בע"ו דע"ד : ד"ה כרשבי משמע כר' מלשונם שחינו הכרם לפי"ר
דמיון השוה בניר תחלתו דך וסופו קשה בם אלו שבתקנו גם הרחצים ומשנת רחצי שמין מינו
דמיון מדרבה בנדכות דכ"ה גדולדי לפתח רומו בחלוט על מכת במקל עב כפי"ר ונלנלדי הם
רחצי לפתות פפי"ר שם דע"ט וכן בעירוך נ : ר"ה והאמר בחלוקת בהמה דכ"ב
כנ"ל ותמהני שהניח מימרא דהתם ולא זכרו משנה ערובין בפ"ו דמבטלין כל הניר בחוקת
טומלה : דף ק' ד"ה מתיבה כר' פיר"י ניחא דס"ל כתום' לקמן דק"ח ע"ב ד"ה
תאלי דלא כרחינו שומלל וא"כ ע"כ בעל תום' דהכא בשטת רש"בם ועוד נר' דשפיר הקשו דס"ל
ע"כ נם רש"י כרש"בם לפ"מ בח"ם בדקדוק לשונם לקמן וקשה לר"י לדבריו כלומר מניחא דרש"י
דס"ל כרשב"ם נדף ק"ט וכן בחלב תרנוק בתחיבת בשר ע"כ כ"ל הכאמר תוסר יותר מכח
התוסר דהא קי"ל חלב ובשר מינו מינו כמ"ש בטור וש"ע סי' ק"ח לכך סמכו להקשות התם והכא
דף שהמבשר הס"ך דקק בכוונת רמב"ן דס"ל דהוי מינו כיוצתו בבשר שמן מ"כ צריך לחתוך פי'
טור וש"ע דוקא בכשום וכל הרואה יסתומם על דוקא הוה שבתנו סתם ובבה"ג צריך לפרש
חלב קושטא דמלתא ניחא לדלן בתר שמע מינלין שפיר חלב ובשר מ"מ מכן דבינו הב"י לא נזכר
פי"ג פסחים דף ל' במימרא דרבא עצמו חלב ובשר מב"מ וכ"ל דס"ל נם רבא מודה בחלב ודם
שעיקר נידונם עם הבשר וקרי חלבא ודמא דבשרא הוי בחד שמא והרמב"ן סתם שפיר כפי"ר

ום"ל דלא דמי לחמרא בענני שנשתנה הדבה והכ"י סמך על מנחתי כתוב וכ"ה בקונר ע"ם
ורמיתי בקונר שכתב כך בשם רשב"ם דהיינו שנת הטור וב"י וכללא נקטינן במקום שלא הניחו
רבני הרמבונים לחריכן אלו נוכרו הני חוזרים ונשון רמב"ן טעמן שוה ג"ל כדבריהו לפי דוקא
שהם שויס בגדולם והש"ך חולק על בתר שמא בסי' ק"ח ונדחים דבריו בביאורתי לקמן
סי"ה : ד"ה בשקדם כיון שלא נ"ט ליסור כמאן דליתה פי' רשב"ם משהו
הבלוע ליכו יוצא לאסור משום מב"מ : ובשה"ד אלם מותר תמוה וייבתי בא"ז
פליגא דר"ת [redacted] לא אמרי' וניחא נמי לרבא דהכא תקבי כמו לר"י דהתם דחתיכה עצמה
יאסר ועוד עמ[redacted]ל לאביי דאמר ושניף לדבריהו דהתיך יפלוג ע"כ הסוגיא דע"ז ור"י
קדמון בלא חולק דאמרי' רואין ובלק וה"ב פליגא דרב אדר"י שם לע"כ דוקא הכא בדוצב כדבריהו
ועוד מה שהניחו מכלי אדין לסייע לר"ת בר' עכ"פ לר"ת ניחא לשטתו דס"ל בע"ז דע"י ערוי ככלי
ראשון שפיר יבשילהו בערוי : דק"ל ד"ה ור"ב בלא"ה פ"ב תמוה עכ"פ מה קס"ד ונר' די"ל
שאני התם שבלה בבר מע"כ שקדמו תרי לסורים שבלה ויהיו זוח כפי' תום בשנועת דכ"ל :
ד"ה ומיסור נר' סברת רש"י אדין לחיש כולל פשיטא בב"ח אבל אדין דל"ל כולל גם בב"ח אילו
זמה שדחו פי' ר"י אבל קשה נר' דעכ"פ נריך קרא לאילו פשיטא להא דבא מלחה וגם כפי' רש"י
ע"ב ד"ה שלא פלוגתא היא נר' לפ דבר קפרא מסיק שם בתיובתא כך סוגיא מסדר הש"ם נמה
דלא ניחא לי אבל כ"ק ס"ל ממילא ס"מ גם בזר מליקה פליגי : ע"ב יה"כ דהא
שתא נר' שלא ניטלו ק"ו רק התענו בעבר בשבת התריכו בב"הכ בפיוטים שלא תשתכח
תורת יה"כ לאחרו סדר עבודת יה"כ : תום' הזיד בשבת ליכו שב מידיעתו כהחוינא
בר תליסר שעתי מפי הר"ג מה"ר וולף פי"ו בשם הרב מהו בניכין שערוילר דכ"ע דנקט
שלא דפסיקא דזמכין שב מידיעתו הזיד בשבת תחלתו שוגג וסה"כ נוכר שליכו חייב דהוי סופו
מזיד כדתכן פ"ב הזורק : דק"ב הרמ"בם פ"ט ה' מלכים כתב כ"כ חייב על שמ"ה
ובעבר מן החי ום תמהים שם"כ להוכיח שמ"ה רק בעבר מה"ט כיון דקיי"ל שמ"ה נריך משהו בעבר
ואין שיעורין לב"כ ומהרחן ז מותחן פשיטא חייב אפילו בעבר משום משהו בעבר ואפו בתרי קשלו
קטלת ונר' דעתו כיון דבב"כ לא כתיב אכילה רק בלשון כפיר"י שבהדרין דכ"ו ע"ב דבהמה בקייה
לגדל ולהות ע"ם שמילא חייב על שתם אבר בלא בשר בעבר משום שבו אבר ואפו בתרי קשלו
בשר כיון ולא שייך מי שיבא מידי דע"כא אילו מותר לישראל משום שבי שיעור בכברת תיס'
לעיל דל"ג ועור הרמ"בם לשטתו פוסק כרמ"בי ולא שייב לוחת וע"ש בחלק על"ם יומא דף פ"
וגם ירושלמי פ"ח תרומת : ע"ב ד"ה שאין נר' פיר"י שפיר דייק מ"ש לעשות
אכילה יחד מוכח כוונתו על הלועם כוית בפיו בחלק והולך לבית הבליעה לחלחין שאין דרך
לעכבו ומשני בגרומיתא שאילו לועם שפיר דרך לבלעו בב"מ ותדרכה מה ס"ל דתום' בכוונתו
שאילו יכול תיפוק לי' תי' הש"ם מע"כ כדבריהו דהתולה נקט שתם מוכל ומשני קרא דשיק ומוקי
מחפשי' ותכתי לתירוצם כך ובברת קו' כ' אילו מוכרח : דף ק"ד ב"מ עוף
דאוריי' תמהני תיפוק לי' בדרבנן שרי בשול וב"ל שיט לפ' לשנת דקרא נקט ולבשל הייבו אכילה
כמ"ש הרב"ם : ע"ב ד"ה ונתנת נר' פיר"י שבר דיוק דומיא עכ"פ שיך בליכת
שבר ואלה נתנת בב"מ : דק"ה ד"ה מילתא נר' פיר"י קו' מ' מגב דב"ב

ולא בעי דס"ל קנוח יפה מהדחה אבל אינו מעכב נקט נמי לכ"ה ולא בעי וקו' ג' דלא
מצי לכ"ה מהדחה כגי דתיקח לי' דפליגי בסנרא קנוח יפה מהדחה או לא דגם נ"ב מודה
שאינו מעכב רק נקט"ל סנר דפליגי אינה יפה וכ"ה הדחה יפה וניחא לשנויי דלא פליגי
רק לתרווי' צריך תרווי' כפיר"י ומ"ל לדחוק כלל אינה יפה ומודע נמי קו' מהר"ש
לפיר"י : דק"ה אלא נר תמרת נר' לף שאין מוחה כיון מצב בפשי' בינוני
דהוי יהרג והמחמיר ביותר מכדין כמ"ש הירושלמי רק היותר רחוי וכן בניטן דפ"ג קרא תנר
לעלמו וגם נהגה כי' פ"ט שנתפשט המנהג בימיו שברכו בהמ"ז ומכלו נדיר אחר בשר והוא
מחמיר להמתין שעה אחת רק המדקדקים נהגים שם שעות ומ"כ אין למחות [redacted] כפלט המהר"ל
כתב דוקא ריק תורה והפ"ק מקיל אפי' למדקדקים נשעה דניעת בסעודת אחרת ופשיטא שיש
לסמוך עליו בשאר מאכלי חלב אפי' בעל נפש משום שאלא נזכר בתלמוד רק גבינה שמוכך טעם
וכדבק בין השיניים ובקיבור מהר"ם בנאלאל כתב נמי שהמנהג בהמ"ז לחוד ולבסוף המחמיר בעלמו
להמתין שעה אחת ועיקר קומרת ע"פ הזוהר בסעודה קדא ושעתא קדא כמ"ש הרמ"א בד"מ מדת
חסידות שלא לאכול בשום סעודה אפי' בשר אחר גבינה ובשת סיים שהגה שמחמירין כמו בגבינה
אחר בשר כוונתו כלמסיק בריש שעה אחת ופשוט לבר ב"ר דאר יומא וכן פסק להדיא המ"מ
והפ"ח והמ"ל בפ"ח סי' קע"ג שלשה עמודי עולם שאין קומרת בשר ב"ג רק שעה אחת אפי'
למדקדקים בגבינה ב"ב ולא בשעות הט"ו שביין שבה שעות בכוונת הר"מ למה יסור מדינו
דלעיל ויסתום דבריו על המדקדקים לו איתמר בשבל ב"ג טפי מגבינה ב"ב והכו"פ מלבד שעה
דהזוהר אינו כדיין במ"כ כל הרגיל בזוהר ידע לשון שעתא ממש ואינה מקומן פ' תרומה ד"ה
ועשית הרמי ובענגל כי נושב בשית שעתין ופ' ויקהל תרי עשר שעתין דיממא ולילא ב"כ אין
להתעקש על דברי הפוסקים בפשיטות והמהר"ל מצאנו למינות והמה"ם החמיר רק לעלמו כדמוכח
שהתנגל שלא תשבנו ליהרג על שאתמיר לעלמו ודברי הש"ך נמי ברקיטע שכתב שאין לברין
מכריחים ולא עיין כלל וכן להדיא בת"ה סי' ק"ח וכ"מ בר"מ בכ"ל ואין שייכות לפלוג על
התלמוד ומפי הזוהר שהמחמיר שעה אחת י"ל בגבינה שעה אחת לף שהמה"ל ופר"ח מקילם אין למשוך
דרבנן ומ"מ משמע בד"מ אפי' בעוף אחר גבינה שעה אחת לף שהמה"ל ופר"ח מקילם אין למשוך
משום לא פלוג וגם מה שמקיל הפ"ח בקפוי רלהם וגוון של המחמיר ליכא מאן דמשנח ושפיר
החמיר הכתב שהרוב מוכרים בשוק עניים וכשהוא אב מערבים חלב חוץ השכיח בניתם שאינו
ניכר דקאי ניני מטפי וקרוב לומר דמוריית ואף דלא שכיח כבר קיטו וקבלו במדינות שלו
להחמיר ואינו מומרת בטעות ואל תטוש תורת אמך והמקיל פורץ גדר ואינו דומה לדלעיל מומרת
יתירה וטעות בכלל יהרג ומיכות : וגם מלוה לגבי רשות קרי חובה כה"נ בסוטה
דמ"ל : מים מחרוכים ע' בזוהר פקודי היכל ה' : ע"כ אין הנרכה
מטיה נר' שאין לפ' נדבר הממוי מתרבה בגד המוצכל רק במעיל לכיסו ולמוכר בלא מכין מתרבה
שפעו ומשמרם בתענית ס' יום בשמים אפי' פרוטה בשים מתנרך כוונתם בזו"ח ובב"מ דמ"כ
שלוח בלכה בכרי ומידה דהייטו ברכת הטוב שיתקיים מן הריקוד וגם ברכת המזון להתעכל
וברכת כשופין בנוגע ובוזן לבסורה ואינו ס"ו כפשוטו להיות ללעג וקלם ובעל חום' שם
נדפק : דק"ו חזנהו דשדי מיא לף שלא ידע ל"ל שעשה לנקיות שמא שתה ונדפק

רוק

רוק לכך דייק מפומא דחנכת הוא כגר שרגילים בשחוט : המכילו מזיר לף
לשמור לשחוט מנוחר במדרס בלק בשעת השמד הי' מוכרח וכשרואה שלא נטל ידיו המכילו
טרפות ומשתמטתי' למהרש"א שהאריך ללא דבר : ופליגא דר"ב ואמנן קיי"ל כר"ב
לף דרבא בתרא ס"ל לנרסי' רבה וכן משמע לשון להו רבה שהוא תלמיד ר' יוחנן
כדשוכח שבועת יו"ד ותום' עירובין כ"ב וגם ר"ת תלמיד חבר דר"י לף הלשון לשון להו משמע
גם לר' חושעי' שהוא קדמון רק ר"ת לשון להו בשמו שהי' רבו לר"י בעירובין דנ"ב וגם ברפ"ב דשבועות
ס"ל משום ר' חושעי' וכל משום לא הי' בימיו כפי"מ לקמן קי"ג והכא ר' חושעי' בתרא כדמוכח
בגיטה דל"ף ע"ב שהי' בימיהם : תום' ד"ה מים מצלים למי בחר ט"ם וס"ל
כיור ומגב להטי' לא עיין כאן כס"ל וכר' לנקט משום רשב"ם דפוסל לידיו גם בקרקע :
דק"ו לשון רבא הני מריתא כס"ל : דתנן מי רגיעת לשון רב לשי לשמיר
כס"ל : ע"ב ד"ה התם פי"ר ניחא כמ"ל נעל"ם יומא ע"פ הש"ע מן הסתם
נועל רק עד קשרי מנעלות בשוכב בנגדיו והמחכיל נוגע בכף היד והמהרי"ל שרוקן כדרכו
בשוכב עדוש וכר"ת דהכא ועוד בסמוך : ומס קר"פ בשלמא מהב"ס מוקק בשלמא
ומ"ב ס"ל ומר"פ דמפ' מגב ובן מוכח לשון מ"מ הא קשה דלא תליא בדר"פ כמוגיא דעלמא
והמהר"שג דקק מאי חדש מה ס"מ שאכל פרוסה הא יודע שלא נטל ידיו ועוד מה ענין היסח
הדעת לכאן אף שנמלך לענין ברכה מצי לשמר ידיו שלא יפיח דעתו ונם בסמוך נשמע דקק :
דק"ק ד"ה לחדוש על פי"ר כר' דשפיר דייק לשני דס"ל לאו חידוש הוא קס"ד וס"ל לסוגיא
דהתם לדרך דקיי"ל כנוש כמכושל הוי חידוש בנו"ם אבל אצי ע"כ כרבין לקמן כנוש לאו כמכושל
ואינו חידוש בנו"ם רק לחדוש מעשה אחר ומסיק לשאו חדוש כפי"ר דומיא דכלאים אבל למסקנת
תוס' אצי כמ"ש תום' מבוש דרבין ליתה כלקמן ותום" נפסחים הניחו בתימה אף אצי אף
דתירגו כאן אחור עכ"פ מה קס"ד דהא עיקר פלוגתא דהתם לרבנן ס"ל חידוש : לעיל
ד"ה התם תמהני לפי"ת שצריך ליטול תמיד משום שבחת מ"כ שפיר עכד רבו דשמואל וס"ל אפי
אינ למידע יניק כשמואל ולא רצו להכות מע"כ שטעה : והרמ"ם כתב על
הרי"ף מומרת יתירה והעולם לא נהגו כר' דחסדון יניעה להדיח בירושלמי פ"ק דברכות ה"א בר
נרי' דריב"ל משום זקנו גם חולין עד הפרק ולא עד קשרי מנעלות ע"ש וכ"מ קיי"ל כריב"ל
כמ"ש תום' לפיל ל"ו ושפיר פסק הרי"ף : תום' ד"ה לשמר רבא פי"ש
בח"ל : ומגב מתעורר דברי הנ"מ ברים פרקין קיי"ל נו"ם עוף דכנגן והא דתנן
עשה מלב לנעילן שיהא שעיס נחתיכה דוקא בשר בהמה מבל טפת חלב שנפל על בשר עוף
ויהי לא נעילן שעיס נחתיכה וברוב בעלמא נטל ע"ש ותמהני על הנ"י שהניחו בפי' ס"ב ולא
כרגיש לתמוה דליכא מאן דפליג גם בדברגן גריך שעיס כשומן הגיד ופתם ייגס וכפי' ס"ם בד"ע
שהחמיר בשפך גם בבשר עוף והפר"ח דחה הנ"ה זו בחוק היד ומאי תמהני על מהר"ם שיף
סוף התנור פסק כהג"מ זו ומתיר בתבשיל חלב שנעשה בשומן חזו וגם בשר בהמה בחמלה שאינו
אלא טעון ובדרגן בעל ברוב ובלא פסק העתק שגגה כדכיים ובכך ובזוחת מוכח שהגיע תיבת
לזכרון וכר' לפי דברי הנ"מ אלא עלתה ע"ד כך ח"ו אלא דגמתני' פי"ר ניעל הקדרה שהגיס
מיד מגיף כולו לבעל הטפה והמדרכו פי' דקאי בס"ג דדיעת מס ים בס"ם בחתיכה שמגר

פתיכה ואם לאחר שנפסר התתיכה ניער הקדרה תוכר בנ"ט בכל הקדרה שניהן שפיר נגד כל התתיכה על זאת כתב הנ"מ דוקא בנתחים לבד אבל בדקין דרבנן ליכא חכ"ג כדעת הפוסקים שהבית הפר"ח בסי' נ"ב וחס"ו ולא בעי שיהא שפיר בתתיכה כלומר שיהא שפיר בקדרה נגד התתיכה כולו אלא סגי ברוב כיון שים שפיר נגד הטפה לפי' מינו ניכר תתיכה בטל בפתיכות כדין יבש בסי' ק"ט וכ"מ לשונו שסמך להא דבלחי ע"ז דמשתעי בתתיכה וז"ב דבינו הב"י שפיר העתיק שהבין פירושו כדברינו : ע"כ בכשול שאחרים מוכיחין מי"רשי כל נרכו נר' שדייק דלא אמר כמאכל נ"ד כמו בשבת ועשו נר' בשבת דומיא דריבל סמנים שים בחוי לשנוע קצת מבל נו"ח דאפק לאכילה בלשון בשול בלא נתבשל כ"ג הוי בלא כדרך אכילה ונם בסי' ק"ג בישל ישראל כמב"ר אף שנמרו גוי שרי וכן בישל גוי כמב"ל ונמרו ישראל קיי"ל כרוב פוסקים דשרי התם בנורה דרבנן הקילו טובא אף בשתוי בעלמא לרוב פוסקים והכא כ"ע מודו בנפל לקדרה רותח לאסור בנ"ט ועוד נר' להעתים פי' כל נרכו בדרך ההרוך שרואי לקבל ב"מ דקיי"ל ע"י הדחק שמה לאכילה כמ"ש הרמב"ם פי"ח משבת : ובדיבי סלק מינו ביאורתי דרך מוכר לעיל שלחי מכות ועוד נוסף על מפני הרעה נאסף הנדיק ים עוד סדיקס שאינו כזה עכ"פ סלק מינו והרשעים מינו רבה ומבטלו ברוב מנין לבל נהיות נדיק נמור בעולם הוי רוב בנין כנגד רובי מנין ועל הפסוק הלז התרכתי ביבמיה סם ועוד מילן הנדיק לבד הוא אשר לא השגיח לוכות את הרבים אבד שנסתלק לגמרי מבל מבני אסד עדיפי מנדיק לעשות שיבו רבים מין חסד גדול מזה נאמרים ולא נאבדו מעה"ז בעת צרה מודיעים להם להתפלל על התיים כמ"ש הזוהר לבך בנדיק לעשות נקט ומין חיים סם על לב לגמרי שאין מרגישים בפטירתו מבל בסיפא שנתעסק עמהם והי"ל להרגיש מ"מ מין מבין לבן שלא תאסף הנדיק לעשות שלא בשעתך ללמד מוסר כי מפני הרעה של הדור שידוע לו שלא ישמעו לבך נאסף הנדיק בתדרו יוצב בדד כמ"ש הזוהר טוב. משניהם אשר עדן לא היו שאינו נכנס תוך הבריות כדי שלא יהיו בשעשיהם שא"י להוכיח וחזותא מוכח דגם הגומלים עמהם אין מבין בהסתלקם : דק"ט ותו לא מידי לשנת יתירא בדוכתי טובא וכולם יישבתי במקומם וגם ה"ב י"ל שלא לדחוק בקו' תוכ' ד"ה נרעין : ע"ב גירוחא פי"רשי עוף טמא דהיינו כדלעיל דס"ב למסקנא דמרימר דלא כר"פ : תויר מוחא דשנועא נר' דהמ"ל בל הטמאים ביוצא מן הטהור דק תויר שכיח שפיו : לעיל ד"ה הבא לפי"רשי קו' מ' יישבתי בח"ם וקו' ב' ס"ל לרש"י לעולם סנרא לב שיא נשאר וגם דחיקא לי' לומר דחויב בחי שלא כדרך אכילה כמ"ש בפסחים כ"ד ולב בהמה מינו רבוי והתם לאו דוקא אלב חי בדמובח בתום' שהקשו מבשר ותירצו עוף רבוי טפי וסברת תום' הבא גם לב רבוי והא דקיי"ל בשבת חי חזי לחולאה משום לעבין שבת אבילת דקק סני במאבל ב"ד דחייב בוין דאיבא אבני דאבלי הוי מלאבת מחשבת ולרש"י לאחר בשולו להבא בפשוטו גם בקדרה אינו בולע ותום' סנרתם בלי בדלעיל דף"ו ע"ב : דק"י דנין הבלח תמוה חירוף בחבם ונר' לפמ"ש תום' בפסחים ל"ד נשים אין בחמנות בדבר טרחה ואסור קל משום דעתן קלות וכן נגדה דמ"ח בדיקת שערות אין בחמנות להקל והי"נ בפומבדיתא דאבלי בחי והוא טרחה לקרוע שו"ע ושמו וקל להן ובמדרש יליף דעתן קלות מן סוה שפיתה נחז ולא לאדם וכ"ה בתקונים כ"ט והזוהר כתב בערת

סטרא דנוקבא דגליה יורדת ויות וכן בתה ושומית והוא שרשו בינין תכלת הוא מסטרא דנוקבא
שיכול בניס שנמצך מנחש שרשה השות ע"י חוט משוס בשים דעת קלות לכך לא תתמין בא אך
בזוהר שהיה שם מדת העונים והיורה מלך ונס בספרים ל"ע ע"כ מבין תכלת כלומר שיכול להעת
מהבין תירגו הפשוט לכך דקדק ונקט מבין לשון הנגה וכיון דבין לשון דבי ללמד וכות
משת ר"ם : ע"כ ד"ה כל מ"ע בב"ב עוד תירץ : ד"ה בשדות
מניחה כגלגל שם שברת פ"י כבר שפע דם לימו משוך מליחה כגלגל : דף
ק"ח דבה לקלע כד"ב בשבת ק"ט : ושם השי בר מלך חמות ופשוטה כ"ם בר
משע ומשתברת קרהכע דבת ר"ח מבת רמי ב"ק בשלק לרבע יותר מיו"ד שנים לשון מוקע למשר
מרבני בתרך ובוים שמת רבע בולד רב מבי : ושם רבי בר שבע ובנרכות ריי"ד דלמי תשיב
על רבינא לכך מסתברת כגרסתנו בשבת ק"מ כבה בר שבע ובספרים ק"ו עולה בני דבלרבע :
ד"ה ותחובה דהוי בשרת שרי לשון חשב ברפ"ם רכריתות דהמי פשוטה : ד"ה דם לפ"ש
שפריעת לעין קפ"ל ועי"ש בפ"ב לפו"רבי כיתת דם בשלו לחורי' דק מעיות תום' תרתי דרבנן
ואר' גם הבי' בפ"ע סי' ס"ט עכו"ס משם בשיח ישראל סומכין ביוצא ובכנם ותמהו עליו שלא
כתב נמי במקל"ת כמ"ש מהגה לפן בב"י כתב הסמ"ג דבשלו דרבנן והוא חומר לשעת
שרמ"בם ולזה נמי השגת מהב"ש על הב"י שהביא בע"ת מקבל וב"מ ומלי רבינו הר"מ לא מכר
בתום' מנחות דרבת פלוג וס"ל דם שבשלו לחורי' וכשאינו דהכת ר"ם מין להקל : ע"ב
ד"ה ולא היה לנגל הוא בפי' תמרה תמות הכתיב לכתיב מעשה בלא דבר ומה ר"ל מכללא ומדקה
לחנם וכר' לפמ"ש הרמ"ם בתשלו בשים יש שעשו שלישו ושרי ר"ש שמואל שרי בתשלו מה"ט
ובקרי בני יעיבה דרב לסור בשבשלו לף שיש שעשו ג"כ שהוא דשייפא בפעל ומדקה דנפש מהדי'
משע"כ מעשה דר"ת עלין רותח ושם לא חילקו והשיב רב חם לזרעך דחיינו להר"ם נעלו ומה
לשלגיא הוי בפשוט שהוא שעשו ג"כ ושמואל שרי גם בשעשו שני ורב אסי שלא בשים :
דף ק"ג קרו חמר בשר וגם בשפוד יונק לשעשים מוסל מודם וכמ"ש סי' ע"ו ס"ה לפי' בלא כמלא
לגלי ותומרים השבשים שהוא מעייבת שהמה ואין חשם ובנהיה דיש לחוש בשרי בני
מכלל לתורתא נכך ולהרים בשום' היב"ח קלף דשרי כדבריהם וכ"מ לעיל דכ"ג לחומרא לשמק
שתכה ומלחה לפי' לשלחה שרי וכ"מ סי' ס"ט ס"ו נהגה בשרכי מוליחת פשוטה לף בשמק
שרי והוא בשוטל : ע"ב דגים ושופת שמלמן קשיא תיפוק לי' משום שכנה ותי"ט
כתב שהוא בשליחה וכבה קשה הר"מת בת"ח ותשבני לפי' בריח לשבי בספרים דע"ו וקי"ל כמר
בר"ם בכ"מ ודגוס שעלו בקערה מותר בכזתה קשה לדבריהם בפי' רש"י וניחא לפי' תום' בספרים
לף ל' ר"ה לשמל דוקא שלו לשל בשוק ומחוורתא בעוף אין חשם כבשר דגם לעניין בו"ח
תיכו מלחורי' ועי"מ בח"מ ל"ת סי' קע"ב לשעת הכ"ו ופי"ש ליתה שכנה בלא ובשר רק בדג
וחלב ונם הפ"ר מסייב שם ומחה גם הבית ונם הה דנקט עופות מכ"ש שאי בשר בפי' לדבריהם
לף נקט בשר דבלש"ם משוס שכנה ולפי"ש שחוכחתי שם כתב"ש דג וחלב ונת בשר ו"ל
דנקט עופות לרבותא לף ברבוכי : ושם ר"מ בר ריבל נדקדק שלמה שם היו בדם
כ"ו שמרוה תיכו נולע שה בשיב שבחי' השמלים לשלור נזרן גם הוא מני לירש רק דמספקא שם
דיכו כדם המ"ל בקברה בור תיכו כשם לכך כתי לפי ידע מדשבת דהשמלים ויודע נמי בשיב כוח

לבלע מדס רק כיון דניר זיעה נעלמת מדרבנן כמ"ש תום' לעיל דל"ח ע"ב נסתפק להקל בדרבנן
והשיב לו הטמאים ניר שרגים וכבלות דאורי' רק הא דזיעה בניר דגיס כמ"ש תום' לך תמהני
נתום' דרשת גמורה בשרגים הא מינטריך למירוף במעילה די"ו וכו' דל"ל דסמך מריעת וזה לכפ
הטמא ה' יתירה כדדרש בדס ארן פי"דמי כולה קרא יתירה ולפי' תום"ס מן ה' אי ו' והיכם
נקט הכא והתם סתם הטמאים כדרך הגמ' נרהיטא כמ"ש ת"ש נשנת קכ"ח לך הא גופא תמהו
תום' לעיל מכלן לרבא נטרפה ונס לפיר"י דר"מ נסתפק מ"מ ניר כדס מה פריך לימא מדבמועל
מליח כרותח הלא ספיקו מיידי דטרד לא בלע כדס מע"כ נר' דר"מ ידע ניר לאסור רק דבבד
הכל מדרבנן גזרה אטו דס לכך ספיקו לף דנוח לבלע לא תמיר טפי העפל מן העיקר או דנימא
דון מינה ואוקי בחתיה כיון דנוח לבלע ממילא אסור והשיבו רבא הטמאים ניר שרגים וכבלות
דאורי' וטרפה אטו דידהו ופריך לימא מדשמואל מליח דומיא דכבוס כמבושל אפי' ליפא דטרוד
כמו התעוררת בשול דהיינו ניר מליח לף בדס שרוד רק בדס שרי דשריק טפי ומשני ד"ל דוקא
בדס ואינו מנוקב כפי"רבי אבל ניר זיעה בעלמא גזרה אטו דס אינו תמיר מדס נופא לכך ס"ל
הטמאים שאינו מגזרת דס רק גזרת ניר דאורי' : לעיל ד"ה הלכתה קליפה
בעי נר' כוונתם על רב ולא על הלכתה דהא קי"ל כ"ט בנ"ט שרי ואע"ג קליפה ובסה"ד אם אחד
אינו ב"י אותו ב"י מותר נר' משום אינו ב"י רק לכתחלה בטע"פ אסור ולא נאסר אותו ב"י
כלל : לף ק"ג ד"ה אין ואין לאסור מטעם זה כנ"ל : ד"ה
בשר ה"ה צוף כוונתם דנקט פ"ע היה זעוף ולא נקט טמאה דגם רבנן מודו בטמאה רק בעוף
פליג ת"ק וה"ם נפקא לן כלומר רבנן דרשת ס"ל נמי מהא סמיכות ותמהני על הס"ע דפסק
עוף דרבנן ה"ל עכ"פ דעת תום" בשם י"א כדהכו וכו' דס"ל דתום' נקטו הכא מליבא דרב יוסף
דהא בדל"ח כתבו עוף דרבנן רק דהתם מלבא דרב אסי וסניף להרי"ף דר"ע מפרש מדנקט הכא
ס"מ עוף דאורי' ומשני אינו נא קשה מה בכך דשתמ כרבנן מע"כ לא פליגי :
ע"כ פי"רבי כל משום לא שמע שפיו ולא הכירו נר' דנקט לרווחא ואפי' הכירו כיון שלא שמע
מפיו דהא בנזיר דכ"ו ר"מ משום ר' יהושע וחף ר"מ נלא יו"ל הכירו בימיו ובסנהדרין דפ"ג
שמואל משום ר"מ בי"ד אך בסוף הסוגיא נדפס אמר שמואל אמר ר"מ נמי בי"ד ולא נקט משום
ונ"ל לפי"רבי שנמצך ט"ס מרוצת וזה דסיפא נלא יו"ל ויל שהפיר שמואל אמ ר"מ בן שמוע שהקיון
שהוא תלמיד ר"מ וזה הזקינו בימי רבי ושמואל תלמידו כמ"ש בעירובין דרבי חזא לר"מ מאחורי
ובמדרש שה' בשבת נשוקין אל ר"ש בר רבי ובמכות ק"ד הובא בתום' וגם בי' בימיו ע"ש :
והנה הרמב"ם פסק בה"ל מ"א היה דרבנן וכה' ממבוים היה דאוריתא וכו' כוונתו שם בנני על
התייבת משום דהוקשה לו אף דדרשינן גדי ונאו המיותרים עכ"פ גדי נמצר כפשוטו אל יוצק
דהיינו כל בהמה נקראת גדי ודומיא דידי' מה בעשה בחמו דהוא לאו דוקא לתיוך דגת כריה"ג
אלא להורת בבו"ת כ"ע מודו שבידון אחר חמו אף למ"ד חומרין לזרע אב ואיתך ס"ל
כריה"ג : תום" ד"ה עוים תימה ובפסחים דכ"ו תירצו על תה"ד וה"ג ניחא :
ד"ה אלא טובא כתובי כוונתם ג' כתובים לכ"ע מ"מ אלא דחשב פחד : ושם
ושלא יהודה גדי עזים תמהני הה"מל מקרא המוקדם ניהודה ועוד גם נרבקה מוקדם טפי לעורת
ונקט נתרווי' פסוק שני וכו' כיון דכוונתו כדמשיק מן העזים ובהיותו לא כתב העזוס וגם קרא
ליהודה

דיהודה עדיף להיות תרי מילי דלא מפי כתב נדי לחוד דהוא נמי ענל ועלה כמו לא תבשל גדי בפי"ת ועיד להורת בעלמא מפי' פרה ורחל אבל נרבקה מינו רק להורת בעלמא דבנופה ליכא למטעי דעורת עגל ועלה מין שעירות כילי עשו : ואגב בהאי עניינא אמרתי בילדותי דבר חריף ועמוק והנעתיו לפני רבנים מופלגים ואתרו לפלפל במעלות ומורדת ובוף דבר הודו ובאתו כולם שמין לפקפק כלום דהיינו נפי פניהם קרבנות החג דקדוקים רבים ייסבתי נפי' התורה מן מזה תמוה מאד בר"ה ור"ה ו"כ ושנועת כתיב שעיר עזים ובפסח כתם ובסוכת רמצון ושנו ורביעי שעיר עזים ובמיוך שעיר סתם ובר' לפי הסוגיא דהכא גדי עזים ללמד בכל מקום גדו כולל כל בהמה מ"כ מה גדרוש בשעיר עזים ע"כ ל"ל שמכאו בפסיוטות מקום שעיר וגדי אחת רק שהגדול נקרא שעיר והקטן גדי כפיר"ש במנחות דל"ת וגם שעיר כולל כולם ובריך לפרוע עזים לף שפיר"ש באשפטים ולד רך נקרא גדי ובכי תשא כל היונקים דהיינו מתחלתן היותם רכים ומ"מ כלל בהמה הוא ה"כ שעיר בגדלותו הוא כלל ועשה השמות בימרתי שם היטב מ"כ בר"ה ור"ה ו"כ ושבועת מין מעלתן שוה ואין לילף מהדדי צריך לפרוע נכולם עזים ובפ' מחרי שעיר סתם שפיר נילף מ"כ דהכא ובסוכת רמצון מקרא קודם מיבא מקרא סגיא לכאן ולכאן אם כתב עזים ברמצון לחוד יש לטעות מעלתו גרס להקפיד בעזים אבל הא"מ סגי שעיר כלל בהמה ואם בשבו לחוד יש לטעות מפכא דוקא הא"מ עזים אבל מקרא קודם טפי מעלת כל בהמה וגם רמצון שבתון ושמיני ילפינן מרמצון ופסח ג"ם ט"ו ט"ו מסוכת ואין נ"ם למחנה שפיר נילף אך מכתי יש לטעות הרמצון מיעוט דוקא עזים והבכי שפיר נילף שאין לחלק משום מעלת שבתון רק עזים דבכי כסוגיא דעלמא מיעוט אחר מיעוט לרבות בהא"מ כל בהמה לכך כתב עוד ברביעי עזים מיעוט נכוללו דאי נכתב עזים בשלישי הוי טעינן מפכא דשפיר מצינו לילף מרמצון לכן כתיב מיעוט אחר מיעוט בבכי ושלישי לרבות בהא"מ כל בהמה לכך לילף וכתב מיעוט שנית ברביעי מדלא כתב בשלישי ע"כ להיות מיעוט גמור דוקא עזים בכולם שאין לחלק ואי כתב ברמצון ושלישי הני טעינן דשפיר נילף רק מיעוט מ"מ לרבות כל בהמה ולהכי לא כתב בבכי ה"מ לטעות לליכא למילף ובכי מיעוט גמור ורמצון ובכי י"ל דשפיר נילף רק מיעוט מ"מ לרבית לכן בריך לילוג : דף קי"ד ד"ה כיון תימה ובר' סברת המי לבשר כאן דע"ק נו"ם מפק בשבון בשול ואינו חל על חלב בשכילה ה"ג בשול : ד"ה מה היה ו"ל דבריית כר"ע אבל רבנן ס"ל ממילא כיון דגדי כל בהמה ה"ג חלב אמו אם ס"ל גדי דוקא רק שפר בהמה מיתורא כפי"ת ותים' לשתפ תשבו לדוקא לכך הניחו תימה ורב"י הוכיח מכאן תימה זו ופירוסס דוקא נעניני : דף קט"ו ד"ה היא וקבת תימה ובר' לפמ"ם תום' בנ"ק שם ד"ה מה גם זה ניחא : ד"ה שמין לית לי' לר"ל בר' כוותם דלא ידע משום דהמיך יפלוג מבריית שם ור' לשטתו שם דדם אלא תאכלנו וגלכך מ"ל כעורה זו שבהמ ר' כיון שהי' בימיו אבל מידך לא ידעו הא דר' : ותמהני בפורתי שפי קוף ויכוח שני כתב כל הני שמכתות ובר' טעמו דמבשל צריך להיות דפסחים ודם צריך לדם קרוב דק"ל דם הוא הנפש כמו שהוא בחיים וג"פ לא תבשל להורות בשול אם ובשול חמה ובשול חמי שבריה כיון דבו"ת מיבוש לא נילף מהדדי ועד י"ל חד לבשול גופא ואחד להורת דרך בשול ושליש להורת דוקא בשול גמור לשפוקי כמ"ב דסגי לבשול שבת ולא בנ"ת כדלעיל דק"ק : ד"ה כל

תירגו מדלמר מעוך וכתות נקבוה תמהני לעיל דיג הקנו שמ"ב להתיר תמיהם לנכרי מדכתיב
מיד בן נכר לא תקריבו בעלי מומים ותירגו לגמו יתירה מ"כ הייגו מעוך וכתות בגלמא כלא ס
לגבוה ומסוסר זמן מיגו בלאו רק מדרשא דקרא וגר' סבריתם דלתיקא לבוו לומר תרי יתירה
דגם נרישא בישראל לא תקריבו כמי לגמו יתירה דהא מסור כמי לישראל להקריב מחשקה ישראל
מע"כ דצרי להדיוט : ע"כ פי"כשי מה להגן בהנאת מעשה הכשה כב"ל :
ד"ה ומה ערלה שכן צריך מלתיה פי' דלא שייך ד"ה היה גופה גילף כדבריהם בסמוך דהא
גו"ח דרך בשול דוקא בב"ט : דף קע"ב דרש להו בריה"ג תימה מבגן דשבי
דריה"ג קאמר מדאוריי' כר"ש שמיגו מן התורה וגר' בגלמא ר"ג שפיר מחמור דבגן דלא נכתב
להדיא להתיר רק מיתורא שכל דיהב משמעות שלב שם הוי כהיתר להדיא לא מתמיהם דבגן כמ"ש
תום' סוכה דל"ט וגם להדיא בזיהר סוף משפטים ר' יוסי שרי למיכל תלכנולא בתב ור"שמיקה בו
ומכתגרת שהוא ר' יוסי דקרו הכי בלשון ב"מ ומ"כ י"ל דמיכהו ידעי בכך : לעיל
דפריך למה לי קרא לחתיה בק"ו בר' לף לשלחך דק"ו טרח וכתב עכ"פ הבריתא מ"ב להבית
קרא ועוד היכא דמצי לפגוי עדיף כדמצי בקדושין ד"ל : ע"ב ד"ה חדא תימה
וגר' כמ"ש תום' ריש ברכות תורחא לחכא למתני בקברה : דף קי"ו ע"ב ד"ה
תרי תימה נפסחים דכ"ו תירגו : ד"ה חד תימה ובזבחים דמ"ו תירגו :
דף קי"ח ע"ב ד"ה חין ולפה"ק שמפ' בעלמא הוא בפסחים דל"ג : דף קי"ט ד"ה
שדגיע גם פי' הר"ם כפי"כי ולא ברסיגן בכל שומר ע"ם : דף ק"כ תגיח הקפה
כג"ל : ד"ה לחם המ"ל מכילה כתיב וגר' דשתי' בכלל מכילה בפ"ח דיומא ושטעת
דכ"ב לך קשיא מהכריך הנפש וגר' בעלמא לגאת מ"ע דמצה קס"ד שיגא מכל הנפש צריך לברת
דמון שלין מוכחין מה"ד דהייגו מה שלא נכתב להדיא ג"ם והיקש וכגון לב והמי בכלל יליף
מדכולל בנקר ובגן ויין ומכלת לף דקתי מריבא מ"מ כמו היקש ותיגו להדיא והא דיומא ככת
לשונה ולימא קרא בפ"ע י"ל התם גלוי מלתא בעלמא דלמו אגוי כשאותה והא דשנועת המתיב
בגוזר שלא לוכל ושתה לף לשון מזירה אה"ד הוי כמי גלוי מלתא בגדרים הלך תמר לשון כ"ת
כדמפ' שם דמרי חגני וכמ"ם תום' שם להסבוק חיגו דק לסייע לכסרא ולדבריהו עוד סיוע
לתי' תום' שלא נמצא לדוחק להמשיך יפד : ושם בגלה תמתרי מליקה גר' לף
דר"ם ס"ל בגוזר כ"ם לין שחיטה לעוף מה"ת בקט הכי לייבב גם לתירך לדרן בריכותא דתלת
קראי : דף קכ"ח שוכן לשון זה בשבת דכ"ו וכתובת ק"ד ובגדה מ"ע ותמהני בר'
מקומת פי"רבי תכלים שוכים בריתא ובגדה כי' הלכה למשה מסיני וע"ל בסוף מכת פי' קדמון
שלא ידע תלה ובקרא עיקר : ושם ע"ב רש"י ד"ה מיכה וב"ב בשהורה יש מקשים
מה בעי בזה וכר' ד"ל דהוי טעינן דוקא טמלה מהני רוב בעים דסופה למוח מכל טהורה שבשוק
ב"ב כמי בא"ה ובישראל דין שחיטה קס"ד למפיק כ"ב בטהירה הלא מהני שחוטה לבך פי' תפי'
יש סברא זו שכ"כ בייבא מידי בו' : תום' ד"ה ארטקף ולא כפ"הן תבן פיר"י
שפיר בנהמה קשה ותכא במתני' נריכה לבך לא"כ הייגו גזילן במ"ם תום' לעיל שם וכן בזבחים
שם במתני' שמון פגול בכלל דבהמה כיון שהוא קשה ובגמ' שם בעוף יש פגול בכלל פיר"י משום
דריכך ולא קשה ומ"ש : ד"ה והוא תימה וגר' פי"רבי ביתא משום דבע"ו דם"ח
בליני

פליגי דר"י ס"ל מפי כ"ט לפגם הוי מינו רמוי ומינו חייב משום נבלה ור"מ פליג דוקא מרוחה
ממש מכ"ש מלא חוו רק בכנסו זמחצי לאכול עדיף מכטל"פ : ע"ב ד"ה
הואיל כי' כוונת פ"רבי שמ"מ בחתיכות גדולות דבמכר רוב כבר היתה מחה ונבלה וס"ל שנולדה
פחות מכזית : ד"ה מכיי כ"ר פי"רבי על מינה מבלת פי"ר"י לאומרת כלומר לף
דליכא כחיה ממש לרביעב מ"מ לחמרו רבנן שלא תגיל כיון שמעמא ט"מ מפי למטעי :
לף קכ"ב מה בין תקיפי מ"י כה"ג בתעניית דכ"ג : ע"ב ד"ה למינהו קנת
תימה וכר' דהא למינהו מינו יתור כפי"רבי בחומש כל שנאמר למינהו וס בהם מינים שוכיח ס"ל
שהכל נכלל ומ"כ נלא מיעוט אלא סברה מנוכה הטמאים קמי מכולהו לכך כתיב אלא למעט
ממילא מוקמינן דוקא אלה המינים בסוף מתר למינהו , : ד"ה כרי' בחם קאמר
רב תנא ופליג כור"י ניחא דליתה בדמסתנו רק רב תנא הוא ותני תנאמת כלומר דלא תקני
שמינים משנה ועניד כבריימא תנא הוא ויפה כתו להבריע : ד"ה תון נר' מברת
פי"רב' להמקטן סבר הנחה לדרוס כמו טלאה והתרנן סבר טלאה עדיף ובלא טלאה לא מהני
שום דבר רק היולך דוקא : לף קכ"ו ד"ה מאן תנא פי"רבי תמוה ונר' כוונתו
תלינא דר"ו דלא סבר כאביי ורבא כמ"ש לעיל ד"ה ומאן והוא מאני להה"ו נרייתא ומשום לדחיקא
לו דמכדר הש"ס מפ' לעולם הוא החולם הוא הפיתר : ע"ה ד"ה עשם נר' פי"רבי
סבר נקוצות לנזיר מנלח הלכה ונם שיעור כשעורה הלכה דבקרא לא כתיב רק בעשם דלנופה
אתי דנם עשם מטמא במגע ומשא דלא נימא עץ בעלמא והתם נקט קוצם מילן עשם כשעורה
דנמורי הלכה עשם מ"ל כזית כבשר : לף קכ"ו נם לפורענות נר' כמו נפ'
פנחם והיו לנם ופי' בתוך נם דמשמע כפול תמוה מה זאת ומם שעשה עודד נם מסום ומתור
נעשה פרד בשלמא בשבת ר"פ הזורק שפיר כם בליעת תנין מהרן תניוחם ונוסף אחד שנהפך
למטה ומילי במשך הלשון מלהתם נס ל"ל כבול יולדים ומגדלים וע"ל תשמיען ועבורן מינו סום
וכפרי"ש וס תשמיען נר' כדאמר בבכורות שם נחש פניס לנד פניס וע' פי"רבי שלהי תניגא על
סלמכדרת פי' אחר : דקכ"ח ד"ה הדי לפי' ב' דפה"ק נר' דיל ר"ו מספקא
לי' בחכל יד לאוכל בכה"ג בחזוריית ומכי לבעת נקט מורחת דמלחת טפי מלהשתחות לאתיכת
בשר : ד"ה רמ"ח לנרסת ל"ח תימה ונר דיל זאת בשנות למסקנא כ"י
מוחלפת ור' יוחנן שנה לומו נקטן : ושם למ"שני לר"מ תמהני בשלהו פרקין שם
פלונו ר"מ ורבנן וה"כא מיקטנול יום טמא זר"מ מינו מחלק ונר' דיל דהכא שפיר מחלק דהתם
רוקא להכשר שלא לרבון מינו מחלק שמינו כטהור : לף ק"כב ד"ה למה תימה
ויל דכוונתו כך ל"ל הכשר ולחוקמי כר' מ ל"ל נם הוכשר : לף ק"ל ד"ה
תיתי מטלפה תמוה לקמן לף קל"ו להדיח טרפה ליכא מתנות לכ"ע ונר' כוונתם למרכובה
למטה נמו מ"ב לדיד להתעבר כמ"ש תום' שם (לף שמיימו לזוחק ע"כ מוכח מלשון שמינו
עוברת בוה"ב הוי) ומייב בחתנות דע"כף כשר הוא : לף קל"ח ע"ב מיתני'
רבנן לעולם נר' דקרסי' דכה שהי תלמיד ר' יוחנן כדאמרת בשבועת ד"י ע"ב ובניתני בח"ל
מפחים ק"ח וגם עולא תלמיד ר"י בכ"מ ומוכח הכא שהי רבה גדול ממנו מדקרי לי' רבי מכל
ברנא לא שייך כן : ושם ע"א פי"רבי ד"ה ומ"ת ולבי מנמנם ונר' ד"ל לף

דס"ת לסוף למכור להנשתא : וסס ע"כ תי' הס"ס כגון ורוע מעזר הקשה
חמשה שטות דלמא גס נרי' ספק ותי' בהוק דניחא לשנוי מעזר משום לשון מיכו בקדושה
ותמהני תיפוק לי' מלוי ע"כ במעזר והיא סיפא לעיל : דף קל"ב ר"פ מכל נשבול משתו
מוכח דמיכו כהן ובתקומת פ' נהעלותך ר' אבא הכהן בר פחא ג"ל דמיכו אבא בר פפא
המובר בתלמוד וע"משל ג"מ דפ"ד חלק ב"ב ועוד י"ל דנקט בדיוק כהן אבל ר"מ להורות חובתו
הי' כמו כלב בן קנז וע"משל מה"כ ב"ב פסחים מ"ט : ע"ב ב' וג' שבתות
ובירושלמי פ"ק דפיאה ריב"ל שבת אחת : וסס פי"רבי ל"ה ולא מלת קס"ד דכהנים
לא מקרו עם תמהני קושטא כך לעיל גבי הסמוך כהנים כתיב נפ"ע דק בלוייס פליגי וכר'
ה"פ דרב דבא כיון דכתיב העם קס"ד דכהנים לאו עם מיכו כלל מייב מפי' שבא כשהות כפל
וזבחי הזבח לרבות כהן שבא דממרונן כהנים עם קדושך וג"ל עם הקהל לא
מקרו : דף קל"ג ע"ב ל"ה ועורת תימה וי"ל מדרבה המ"ל לאסוב בגבולים שרשאו
להניחם חוץ לירושלים להשתא דק כיון דע"כפ נפשטים במקדש שבירושלים ומשתמשים לחון נקט
המלוא בירושלים : וסס נכרי מפעם פעי תמהני הלא בעירובין אין תי' אחר
מ"ב ל"ב כאן לתי' ל' כיון להאי תי' ב' מוכח שם וכר' דתי' ל' כאן מליבא דר"ש בר אבהה
שמ"ב לשנויי דהתם דק לשמואל כפי"רבי שם : וסס ע"א אמר רבא נדיק לן
רב יוסף פי"רבי ורבא כהן תמוה הלא לנסות תלמידיו מה כ"מ וכר' דהא מיכו משנה ובריישא
ומיכו מוכח בסנהד' מ"ב מ"ב ליתא ומה נסיון לכך פי' כיון דכהן הי' וכל"ה לעיל שנדיק כהן
להיות נקי בדיני מתנות וניסהו שם יודע דרבא זלת המקובל נידס : וסס הא
מודה נה תמהני גם מודה כהן ע"ה אין חלק כדלעיל ק"ל ע"ב וי"ל מה"ט ר"ח לשטתו לעיל כר'
יוכתן מוכח שאין ממש בדיוק זה ושתם גמ' דייק הכי דמ"ל דפליגי בקושטא גם ע"ה נותנין ולא
מותיב לר' יוכתן דכמו בפ"ק דב"מ ר' חייא תנא ופליג גם ר' יוכתן תנאו בפ"ג דברכות ומ"מ
נקט לשון ולאו מלתא ורחה מבריי" דדוקא לר"ח לומר תנא כר' יוכתן דשתם בריי'
עדיף : וסס השונה לתלמיד שא"ה נר' דנקט הכי קרמי כפל כבוד ותענוג נגד
בקיאות מתכבד לבריות שיורה להם כדת וכדין וכגד תריסות שתענוג בהתייבנו חומר שמעתות :
דף קל"ד בן תדל נוחסין חלק ממורמים מות ע' מרמו בר"ת תן דעתך להבין ום גורסים בן
ערל כמו ערל שפתים : ע"ב ד"ה רחצות תימה וי"ל דסייס לעיל דלית הלכתה
כר' ומיכו קשיא דנרי תמורת ר"י על תני ר"ח דלא ידע בריישא : דף קל"ה
ד"ה לפרוק תמה מעו קנסא וי"ל בפשיטות דהיוב דוקא בגזוז וכיון דרבנן מסדי לגזוז ליתא
לחיובא אבל מאן דעבר וגזז כשאר חייבו כשאר חולין לכך נדיק קרא למעט מפי' גוזז בהיתר
כלשורייתא וה"מ למפרך מ"ה מפי' בשורייתא נמי רק לפריך עליה דלא משכחת ומשני בחון
מגיזותיה סל"ח לגזוז לכתחלה והדר פריך : דף קל"ו ד"ה ביתך תימה וי"ל
כמ"ש בפ"ק דקדושין נשים חייבות במוזה דכתב למען ירבו ימים מעו כזו לא נעי חיו ה"כ
בישראל שותף נגוי דק דרבנן פעמו היכא דאיכא סכנה כמ"ש ביומא די"ח וכן בקמץ בפסחים ד"ח
וה"ג ה"מ להקשות על בכורים וג"ל דהא בכלל למעוטי ח"ל מפי' קנה ישראל לעצמו כיון דלאו
מרנך ממש מכ"ש שותף נכרי בשדה עלאו ונגיעת פשיטא דאין דרך להשתמש בב"ח בניית ונאחר לא

תתורו

תתורו למען תרו דאינו שייך כשילבשהכרי הנכרי לא שייך לקייב שהנכרי בוש ללבוש בגדי
ובמעקה אין למעט שותפת גוו כיון דקרא כתיב לקייב שותפת אין חולק בסכנת נפילה וכ"מ
מפי"רבי : ע"כ ד"ה כהן"מ ושמא קודם דנהיג תמהנו דרבא תלמיד ר"נ וקשה
לטעמא ולשטתם בפ"פג דניטן ניחא דר"נ סתם אינו רב"נו ו"ל דרבא כמי קודם דנהוג והי'
קודם רב"נו וכ"מ בב"בדף קכ"ב יתיב לגבי' אמורי דרבא ויתיב רבא קמי' דר"נ ותמהני לפי"רבי
ועוד תמיהות כמ"ש בחלק ב"נ ניטן גם וב"ל דתרי הוו : וגם בשבת ד"י ע"ב
פי"רבי רב חסדא קודם דנהוג וכו' להוכיח מהא דיבמות נזדו על הבשר מפני מתנות והתם
בבבל הוי כמי ב"ל בומי ר"י מכתי לא נהוג : ד"ה פרט תימה עמ"ש דף ק"ל :
ד"ה אבן תימה ז"ל דסיומא נקט לרווחא דגם בפני הבית במעשר אינו רק גורה דרבנן וכמו דהמ"ל
בחנך רק לעליה משום מפשוט דהך סברא כמי לר"ש בשטתו בבכורות ד"ג יונא דופן לר"ש
קדוש דלא כר' יוחנן בנדה דף מ"ס לף לחמר מר מבכור מסתברא למסדר הש"ס דטפי גילף
פשוט מפשוט כדפריך שגם ונם י"ל נזה דקדוקם לפי"רבי בד"ה לפני : ונם
פי"רבי טרפה אינו במתנות דכתב לו ולא לכלבו והב"י מביא דרש הספרי מלת זובחי הזבח וכו'
טעם רש"י נמ' דיון מפיק לוובחי וצא להורת הדין עם ן הטבח וגם כפל נדרש לכהן כמ"ש דף
קל"ב : דף קל"ו אין פותחין לפחה מצוים סיפא דמתני' הכל לפי גודל הבדה
פי' הרע"ב מוסיף על מצוים לפי גודל בדהו ע"ש לא יתכן רק בבדה קטנה ועניים מרובים
מוסף על מצוים לפי רוב עניים ובריאה שני תינות על מצוים ט"ס בהעתק וכ"מ בפי' הרמב"ם
והר"ש וביומלמי ע"ש : דף קכ"ח ע"ב ד"ה יצא פי"רבי אינו לפניהם ונוסחא
מוטעת לפניהם : דף קל"ו כבצים שממרן קשה פי' עז בת רחל כמ"ש בבכורות
די"ו : דף קל"ט ד"ה לפי תימה ום לייטב כפי"רבי הקדם שנתחלל נקרא ערך
דהיינו כיון שנדיך להעריכו : ד"ה כיון תמה מה"רשא תיפוק לי מקולין נופא
ונר' די"ל שמייב דהוי אינו מומן מ"א אינו הפקר עד דמייתי אחל מדפקע קדושתה ע"כ
שמא דמדו ה"ל יאוש : ונם והתנן אינו נדר כנ"ל : ע"ב
מנא קן בדגם מדם נר' דנ"ל בשת ע"פ הבדה : תוס' ד"ה ת"ש פדמיכח בא"ע
בט"ו סי' פ"ב מגיה והנה"כ ותקונו נדשוכי דאו לבדרין ועמ"ש בהלכות : פי"רבי
דיה נמילן ע"י כשפוס תמהני עיניהו רואת שלומדים כל עיפת בדגילות וכו' כוונתו שבתוובכו
זע"ו הוא הנהה ממש בכ"מ כולי האי לא מפשר רק בכשוף : ונם משה רן
התורה וכל מנעיות אלו צריכין ביאור מה ההכרח למנות מן התורה אלא שרמזו דרך מוסף הלמד
מה יעשה שלא יבואהו היבה"ר בכידת עוף הוא הנפש מעופף והנוף הוא קינא דבשמתא ולשון
טרוד בתאות הגוף וה"ם מנא קן בדגם מדם שקיל בדאשו תאוות קן הגוף במה ישלחנו ומביב
והלדמה על רשעו שיכניע מחשבת רשעו בזכרון המות ושלל לחפ שיזכה לטהר מחשבתו בשלוח
קן תאות הגוף במה יזכה שרמזו להיות ת"ח שנקרא בתם משה כלשעול דכ"ג וה"ם משה מן
התורה מכין שהשיב בשגם הוא בשר גם זאת בהכניעו לב מבן להיות לב בשר ושפל רוח החכמה
מלין תמצא מי שמשים עצמו בלין ועיקר שיזכה להתקיים תורתו כשמתלכור על בניו בפרנסתו
שתורת

שחורת כעודב נפ"ה דעירובין וה"ב המן מן התורה מכין שיהי' כהמן נשנין התורה והשיב המן העץ תרומו שריפוק המחרות ויסתפק ניוצא מן העץ יהי' מה שיהי' כדאמר ר"נ"ח מיכא קורמי נאנמי ולפ גם זאת נריכה לנופה מנקים לנרגרותיך דאמרי' שם שאינו מתקיים רק שאינו נרמה נמון ה"ב מסת"ר מן התורה מכין והשיב רמז מנכי הכתר מסתיר כדי שיזכה לתורה שפותחת נאנכי נהר סיני נריך להסתיר נכה"א מך מודע יעלה על רחבו מהיכן יתפרנס והמיך ינעש על הגם כמו מרדכי שהתנרה נהמן שהתנודדו עליו כ"י נמגלה די"ג ונישרתי לקמן נמה"ב וזה"ב מרדכי מן התורה מכין והשיב מי לדור מרי לכיש רמז שלא ידמה לפ שנסתר נבה"מ תורתו מכרות עליו נחוץ ע"י שהרת מיותיו והעוסק בתורה נקרא בן חורין כנפור דרור ושהול וע' נזוהר נרעיא ד"ה ויאמר לא יהון וגם רמז לפמ"ש הילקוט פ' נשלח עץ שהמתיק המים הי' מתיבת נח והזוהר מרמז כל הענין על מים של תורה ור"ת המן הוא מעשה נח : וגם נפור טהור נירושלמי פ"ק דכזיר מיכא מ"ר נפור טהור וטמא תמהני החיך יפלוג לעוף טמא טהור לשלא ולא משתמט תנא וכו' דכ"ל דילוף מתקא לך ולא לכלבך כמו נשנים נסמוך גם המם בדומה להם וא"א דאמר להקיש שם סרפה למפרסמין ודקה מלשטריך נפור למעוטי טמא מ"כ להאי תנא ניכא מיעוטא דנפור שניר מקיש : תוס' ד"ה למיעוטא ונ"ע נהמה כלאת גם כשר הקרנן תמהני נסנהדרין קי"ב נעי ד"ה נהמת נדאת גם מהני שחיטה לטהרה מנגלה מכח קשיעת שחיטה לקרנן וגם נב"ק תנן נשור הנסקל הקדימו שינו מוקדם זבהמ"ל קודם שנגמר דינו לפ לשור הנסקל שרי כדאת אמור שמ"ג לעון מן הסתם שמעו שהודאה רוב מן מכחים ממש רק למוקמי כ"ד על הנדיקס שנתוכה וגם הם כפשיהם מובין ומ"ב י"ל קודם נמר דין נדיעבד קרנן כשר לו דאמיר טפו כדנריגו ור"ח להתם מנו סנר ממשקה ישראל מהמכתת נעלמא ולא ק"ק תום' וכ"מ נפסחים דמ"ד וכ"ע דס"ח רק שהבריחם למען דס"ל דרשת ממש ונסתפקו נהת : לפ ק"מ ע"נ ד"ה מה תיסה משמע הא מן הנד נגעה כוונתם מלשון עליהו ומשמע שינו הכרח לחורמת לשנת להיות נקט וכוונתו דלא נגעה כלל על הנחים לפ מכיון : שהרי טכלתין מוכח נפי"רש דלא גרם כל השקלת וטריית הכא רק נקדושין תמהני ומאי דהכי הוה הלא גם ניחמת כ"נ וכ"ן נהרב ונשנר רעל נדנר מצוה וכו' דכ"ל שאני התם ע"י מדם ניתן הבחירה ושין מלון משמ"כ לפול מענמו וכמ"ם נסוף שמואל ניד מדם של מבול ומ"מ נח"ם כמן נר קפדת ומעני' וגם ה"נ שי נלא חשת ופי"רש שמואל ת' כיב רק דכ"ל נעון הדור זכן נימשיה : ולכאורה יש להקשות מה מעשה חזק לשמ לשו מנין הני מ"ל עכ"פ שיעב לעשות מנחה לפי' לפ עשיה מעלה עלת כשלו עשיה וחולי מה"ט כפל כמו עם שנוע הקן ועוף נר' דנקט דרך משל הני שמ"ל מניד מצל המעשה דחזק הוי שתמרה לשו זום דרך עליכם הלחון דש ולא שחת כדרש נפ"ק דמ"ק מני מני כפל על מניו ולשו ונילפתי שם למען תיבו ושרשו וגם נר' כפל הלחון כמ"ש ושלוש הקן משום דנתכחשת פ' כ"ת נקט המעשה נשלש לחזק ופיש שלא היל לעשות הכתוב כי יקרא נדרך ול"ב לעלות נחילון ע"ב כותבו שמ"ב להכניס מפי' נספרך מנגוד דיוקא לפ שהפועלים עולים תמיד משמ"כ כמ"ום לפ לכתיב נכל המלות ושי נהם ע"כם עשה לכנם נסמך על דנתיב מריבית ימים ינגל ולא ידע דקתי לעה"כ מנל דהאי גברת טעה לכנם נסמך על דנתיב מריבית ימים ינגל ולא ידע דקתי לעה"כ מנל

במדה שלוש לחוד ה"ל להרגיש בפשטא דקרא והכא נקט כזו"מ עיקר וחגב דפרקין נקט
נמי לישנא :

פליג מסכת חולין בעוד רב תשבתית . ונוסף עוד מילי טובא וקושטא בהלכות :
טרם לומילה הלכות ומאורים מעגלה עטרה עטרת חכמים מנו פי מלך מלכי למנן מסמור לייצב
דברי רבינו הב"י ורמ"א מרים התלמוד עד גמירת ת"ל ב"ה כאשר הכניתי על הגה ונם הלים
רעיתי לפרי רו"עה ישראל ויכנם מים מ"ם להטניע מ"ו דברי רבינו הר"מא בת"ח בקנטו-ים
נסתרים ואנא אני נא להרמות ולבאר זכות משה שפיר קאמר ובפרט שמתנודד בהקדמתו נם
בכלל הש"ע לרבינו הב"י שהנדקנו נדיק דמעקרא בכל דבריו נגד הזוהים ומפקפקים . הכל
על מכונו יקום : וזה יבא לשונה כמה שפקפק שמקיל בהפסד ולענין מזרחים
כבר התנצל רבינו שפין כותב כך היכא דאיכא לפרי רבים להטות שמקילם ומפני הכבוד
מיעוט המחמירם נוהגים כך להחמיר בלא הפסד ומה שפקפק לגיכא לפלנא כבוד מורחים
הלומי שלא יפרד בבוחם לביתו שהו מורחים עניים זרים משתעי הלא מעשים כל יום ממולעיו
וקרובים החבינם עליו ונם המנא תמנא בכל ירח שמים עשיר ונדיב שיבואו עניים ויבטרך
לווגם . : וכמה שמקיל בבשר יבש מן הספק נתייבש ממש שבוהרים שלא ירוס
תולעים ויבאש : ונם בחשיבה לפת שייך הפ"מ ושעת הדחק לכתיבת נורך מזרחים
ועניים ופין בשר מנוי במקומו ונם הפ"מ שיערו לכל היותר פינו מגיע לחני זהב :
וכמעשים בלא שומן כמ"ש נם בש"ע סי' ע"ה ודפי כלשמד בנמי פין מחדקן דם עיכו
רואת לגיכא שומן כמו בימיהם ופין בקיאות בכך שסמכו חכמים דוקא בשומן שעליהם
הניכר לכל : כלל ג' בכנום מקיל בלאותו מחיכה ומפקפק ובקושטא מלא
קנטו בהנה לא כמך מנפש' ובפרט שכתב טעמים בכוונים ונוסף שגם בניתול רק מבהגת :
כלל ל' שהה ג' וכתנטל אחר הכלי בדיעבד שרי כך קנא גם רבינו הב"י בש"ע ודברי בלשון
שמעתי פין עדות מכריע : ומה שמפקפק לדמות הלכה רופפת מכ"ש חומרת
הגאונים סברת רבינו אפכא מה שפין רש בתלמוד קיל טפי : כלל ה' בלא
הדחה תחלה להתיר בהפסד הלא גם הב"י בש"ע נקט סתם להתיר והמאחרים בלשון י"א לכך נעד
הרמ"א לאחרים להקל בהפסד ולעתים גם להמאחרים מינו מדינא רק לחומרת כלשון הג"ה ב"ד יש
לנהוג : ומה שהניא דבלתן ודק חורחי' בהדחה עכ"פ סברת רבינו כיון שרגילים
להניח עליו תמיד חייבין טפי שיניח מיד קודם הדחה : כלל ו' דלא מתזקינן
חיסור שמא מתכו כוונתו שפין לחוש עם החיתוך נשאר חלב דבוק משא"כ כאשר בשכין והוא
לפניו יודע שלא נדבק ממנו : והשנתו בלשונו מלא הרבה מוסך כח הדם לינו מלא ספק
כמ"ש הרשב"א מסוס דם שנשלו דרבנן ודברי הב"ג מלא הרבה פוסק כח הדם לינו מלא ספק
ולשון דלמא כמ"ש הב"י לכך נדרבנן תולין לקולא שגם הרבה מוסך ולינו מבטל ומתערב :
כלל י"ו שם לא נקבוה מותר למלוח בשר שנמלח והודח ומשקו מדשכור להשתמש רותח בסברת
רבינו כמ"ש בסי' ק"ה בהנה לפין מליח כרותח להפליט דהיינו רותח דבשול תמיר ונם כחרוך
לינו כותב משום דטריך כדברי רק לפין מליחה לכלי עץ : ועל שהייה
במלח כתב מבהג פשוט להיתר נם כ"ע ידעי כך להתיר בדיעבד לבל לכתחלה נוהרים להשהות

יותר ומ"כ גם דברי רבינו כך אסור לכתחלה ולקמן כלל י"ל כתב להתיר בדיעבד ועליו ניין כאן : כלל ט"ו מסתמא גם נוה מנהג ידוע רבינו סיכו סוגי לקדוקים כתלו וכיוצא בהם טובא שא"כ לייסב : וגם מולחין הכרכשתא עם הזמן דאה מענם שמולחין עם הבשר שתי התם הענם סיגו כוח לבלע : ומ"ש נרוב מקומות בתשבנו לכתחלה לא נדע ברוב ככולו אין מולחין רק פ"א כדברי רבינו : והא דבשר שנמלח במלח שמלחו לא עלה ע"ל רבינו להתיר בש"ע אף שהתיר בשהה במלחו רק בת"ח כתב ע"ל סנגא ואא למעשה וכן נהוכתי טובא כדלעיל שכיב מרגלא בפומא דאמרי להחמית שעה שלימה ובש"ע כתב שיעור שעה ואין לשנות : ויסיטין שבלחי ולשון רוב עולם אין נוהגים לתאהה ולמי נריך להזהירם וכמ בש"ע וזה חמשים שנה לא נוהגו בספרים והיהרתים : ומ"ש נוהגים פשיטא קמ"ל אפי' מעל"ע : כלל י"ו להשוות המנהגים מן הסתם תשתי"ך בכלל משכוים מלבד קלב הפריסה ואף גם ואת רופפת כידם לא מנעינן שאין לוסרין הכלים כמ"ש נסי' ס"ל אפי' כשנמים שנשם מוכלים המרק והתשבול : וכלל מלא מה ניקש הלא רבינו סייס דברי תום' המחמיר תע"כ : כלל כ' נדגים טמאים מהגה ס"ל שפיר לקרק בפרט שכתב בלשון תבא מתרה למי שרוצה נעינינו להדיח משמע שאינו כותב למיסורא ולשון תבא מתרה אינו לדוכא כמו בפ"ג דסוכה ופ"ק דברכות רק שמקלל לחינו מדקדק במעשיו טפי המ"ל סתם מע"כ דוקא הך : ועל סכנה דגים במלוחה נדחק מאד ודברי רבינו ניאדתי במכלתין דף קי"ב : כלל כ"ג לחלק בין כאוב לשון גם רבינו קנא להחמיר בש"ע סי' ק"ה ודבריו בת"ח לדיוק : כלל כ"ל נדבר דברי רבינו בלשון ואני תומר בלא טעם ומוניח דשלמת בכ"מ מזלת כך לא עבדינן כתרי תומרי היכא דמדינת שרי הכי לא לוקף : כלל כ"ו ום לדאות קנת מזה מק"ת שנדחק למעיין : וגם שלא דק בדברי האחרוך רבינו דק שפיר והמעיין יבחין שנדחק בתירוצו שאינו משמעות הלשון : כלל ל רבינו סיכו נוף בפירושו : כלל ל"ב במדינות הללו אין הגוי יכא אז מתביים דברי רבינו כוחים יותר ממדינתו תשבנו יכלים עוד יותר ממדינת פולין של רבינו ולא יעשו עולה רק העוזה בכתר ככל הקלים : כלל ל"ג האריך ללא דבר שגם רבינו קנא בהגה ש"ע לזהר לכתחלה וכוונתו בדיעבד שרי לאכול כדעת שאינו מתבטל : וגם מסתפק במתכת מע"ס אם בכלל נתנת פשיטא שהוא נתנת קלל כמ"ש בחיבור שפה ברורה : וגם למלוג אחר המליחה שפיר כתב רבינו וכן נוהגין ומלבד לא ראיתי סיכו -רמ' גם תמוה שלא ראה כיון שבכל מדינות הללו כך ונם נדקק לפ' מפני מרחית עין להמנית אסור מדם בפרט חצד דקוק כיון שהכל מולחים מיד ומוטב כדברי רבינו בכלל ט"ו שהם"ג מנריך מליחה פעמייס גם זה המוסר חוזם לגמרי שלא לסמוך על המליחה למלוג אח"כ : כלל ל"ה מה לשון ממכם לא השגיח בדברי רבינו גם לעיל כתב שים להחמיר כתו"ה : וגר נבשמים הבלה דקק נגד רבינו הגדול הרשב"ם להא מה זה אלי ואנוהו שיך הלא יפים הם בכ הבשמים וצנית מצוה בעברה אין עברה להריח אף שקלטו קנת ריח סתם ייכם עיקר ריח בשמי נדף וגם קי"ל ריחא לאו מלתא נכה"ג שאינו ריח פטום אבל הקרינהו לפתחך שיך לקייס מצו

נדנר מיסור לאכול ה"ו דומה למנין לשרה מתרוג להריח שנשלע נתוכו סס המות ת"ח
לאכול : כלל ל"ת קנטר מאל נהיטת והלא רבינו שפיר כתב לפ"ד מקר"ס
פרוש מכ"ם ואת ומ"ת סיים להחמיר שלא נהפ"מ : כלל כ"ח לשמוך לאתירן
משום דרבינו בתב וכן נהוג לכתחלה אבל המוסרין לאכול בשלב כוונתם סיסור ממש גם
נדיענד : כלל כ"ט נדחק מאד לפלק בין ישראל לגוי שאינו רק בין
עני לעשיר יהי' מי שיהי' : ושם יותר מכלי גוים דמיור טפי כוונת רבינו
דחיים שנשתמש עכשיו שנשתמה עמו אבל סתם כלי גוים אינו ב"ז ומשום דקיל לאינשי דוקא
להעמים בלשון דשמירי טפי : כלל סח תפום מ"י חריף ודברי דבינו
שמיתם שמעתי מכני מ"י שאין סילוק ומה ואת בלשון ואין ספק שדרכה נסיפוך הוא :
ושם סותר דברי הרשב"ם ואינו דסיי' דברי רבינו תשובל שים נו שומן לו שאר חריפות משמע
שפי' מעט על ואת כתבו דמשמע מפוסקים אלא דלא כר"שבא שכתב שאין לאלק דסיינו בכה"ג
מועט כמ"ש סי' תנ"ד : ושם דקדוקו נגד כל הסכין גם נגד הסכין משמע שכי
רק מקום הסכין צריך לפרש : כלל ס"נ דברי רבינו ברורים וכוונים לכל המעיין
שאין להביא מדשודיי' לדרכנן ומברתו בשול בשנעה סותר דברי עלמו סוך ב"ד שמדסק למרפית
אין יסצנו שנתבשל ופי' דברי רבינו אבל בשכילה דמיינו רק דרבנן כשומר שכילת נו"ם עוף
דעסקינן בי' וחובי כוונת הרשב"ם הסילמותר בחלב טמאה פי' מדינא ולא סייבי במרפית עי'
וה"נ מלב תשה לחסור לתוינת בעלמא ה"נ חלב טמאה ושינו מדינא רגמ' וגם מה שמתן על
הוכחתו לקמן כלל ם"ה תוותא מוכת שהכל נקופים והריעת מה ענין טרפה לטמאה ועוד תיפוק
ל' גמ' עדוכה נפ"נ דע"ו טהור סיוור טמא ירוק : כלל ס"ה להוהר
מלבילת כר לוותא שמוכלים מלומים וכו' דוקא מאד שנם כל תרנגולים מנקרים נשפה כל היום
וחובלים תולעים אלא אין עיקרו רק בפרנסת בע"ב שנים או שלשה פעמים ביום וכן הני חוות
פפי' אבל ככפריים כיוצא : כלל ם"ח המחרינן נפת זה הולכין אחר
רוב מה ואת אלא דוקא נסתם שקונין פת ניכום בנגים כמ"ש ס"ם פ"ו וכן ניטראל בליטה אבל
לאכול טריפות לבברי שנתום שיעשה נפת וימכרנו ליטראל ודאי אסור כמבואר שם ושפיר כתב
רבינו וכן נוהגין קיטעת הכי בכל מדינת ישראל והמיך סיך ולא רחיתי נוהגין
אתמהה : כלל ס"ט הוסיף שמוזחין הרחייס הוא שם רחוק ולמלאכת השמן
נרחייס מ"ב לגופה משמ"כ משיחת סנרול בלחמניות ליתן טעם שם קרוב : כלל ע'
מדקה מדברי הכ"י שדרכה שהניח הוב פוסקים מלמון לחוד דינו כבשר ממש רק דבינו יהונתן
כתב לאכול אחריו גבינה שרי ועל ואת כתב ה"ה שאין למולמן שמא יבא למלמן עם בשר בוונתו
שמזיקים לבשר ממש כדוב פוסקים ולפ"ז גם שכילת גבינה צריך נטילה יקנות ונם מלשון מסור
אין רפי' לחסור לגמרי משמע ובפ"ג מקיל כפ"י יונתן ובמליחה העליס רק דבינו הסילמו בפי'
ע"ה דשרי למלת עם בשר י"ל דשמוך ממילא גם בשכילה צריך קנות ולא הניח בפי' פ"ז דשמן
מהלעיל : כלל ע"ב דשכח נפתות משנים הכל נהיטת הכל להדיח
כתב מוסרת נשלף ולא השניח כמה שלקניו לף גם המה"רשי תלה בחינו מעלמו רק בלוע ולא
מחלק כלום : כלל ע"ה וכיוצא נוהגין היכו מנהג אלא מדינא כמ"ש בשו"ת סי' ר"נ דוין

ימים נקט דשנת ו"ט פשיטא ממילא דברים ככתבן : ומה שהתיר לקנות
מעכו"ם גוים כגי' מיסור להרוב מלקטים משורי שלחנות הלוטפיום כמשר רמיהי : ומה
שהשיג שכנגלע מפיסיר גיור רבינו מיגו חוסס דמ"כ גם בניגן בנעילה יסגרו גם לרותם
וכל פה"ג וגם טעם ג"פ כמו שדקדקו בהדיא בשר גם ה"ג כיון דכ"ם קשה לפלוט ים לנהוג
כך והלא במדרש בהמן כמי ג"פ כמ"ם תום' בע"ז דל"ג : וגם הניח שפוד
שכל המג מדמה רבינו הכ"י ורמ"ה לפתוי (ולא בנחלים עוממת כדעתו) משום דגם בפתוי מועט
היכו מתבטל ע"פ הרוב דכל ומן מועט צריך לפתות : כלל ע"ו מין צריך נטילה
לנוגעין והוא כתב כגי' שצריך נטילה ס"כ כנגד גמ' ערוכה עובדא דשמואל ובמלעים כוונת
הגה בע"ע והכ"י שתמה הב"ך ייבנתי תשב בס"ם שהני חולין ברוחה שלא בדבק סגי :
וגם בטבח שצריך כ' סכיקן לא הבנתי מיגו תמוה שלא הניח כיון שלא עיין בגמ' ופי"רש דפריך
מקלף לי' ומשני לית לי' הכירא שעושה סימן : ומה שהשיג מהגעלה לא קרב
ול"ו פשיטא בנפל בו מיסור צריך הגעלה כדיכו מבל בניתו מרחיק סגי בליבון מעט :
כלל ע"ח ע"ל הב"י מדברה בשין מנהג שפיר מוקמי מדינא דסתם מיכו ב"י : וגם
שין למיון מבלת בניבה למיסור הגלה ומה שמשיר מהרי"ו שפיר בתערובת סמין של בו"ח חוסס
בניטול למודייתא ולא קרב וא"ו : ובכמוי קדרה שפיר כתב רבינו משום ריפת
וויעה כוונתו כמי בקנר למעלה בקב עמוק שבשר הרתיסה והויעה כמ"ם הב"ך סי' צ"ג דנרחב
מה מילוק לבשר כלי בשול ומ"ל להרהיב על רבינו שלא ידע טעם מהר"ם ות"ש העלים לומר בשמו
כיון שנדחק בעיבו שנראה בחום בנקיון הכלי כדרכם לא בשר כלום בעין ובעלמו מוכח שהוא
מנרע לחוקה וגם טעם עלמו מטיב היין ובדרך מולי כלא בחבב ולתמהה בפרט המתמיד כותב
סתם כסוי ומיבו מחלק בין קרם למתבת והכי נהגיבן : ומה שחולק בחמוס
המים רבינו מיגו חוסס לסברתו : ומה שמציג שלין רמי מקדמון
שמקיל הלא משוה דבכו מהרש"ל שמיבו מתנגד : ומה שהשיג בפשטן רבינו
סמך ע"ל הס"מג לבתחלה קשה ומניח רמי' מפשטן ולא ניחא להו בלחוקו ולא נזכר הפסד אם
לא מדינא קשה ולבון תו"ח שם נפל לדרכה מה"ט מי פתי יעשה לבתחלה בימים רבים ובניחס
ונקט תורבא למלתא ורבינו נקט במבבות מקום שהמים לחוקים בנונה ההר דבניבתנו
כחוזק פ"ב ו"ב : ומה שמדחק דברי הטור מיגו כלום דרוב ב"ח אין
מדקדקים מב"ם במתבת ליתה בלל והרשב"א בכולם משתעי : וגם
שלין לדחות הת"ה מפני הרב תמוה שלא בעלמו דק מפי הרש"ם נמי קשה : ומה
שמולק על הכ"י ורבינו שפסקו כהרמב"ם והרשב"א ובכלי להורת והלוך שייך לומר בדבר
שמתפקים בפשיטא שצריך להחמיר משל"ב כיודעים כמה בלע בהא כתבו שמצערים : כלל
פ"ו דבריו לבא דבר דשפיר כתב רבינו ע"כפ כמה שכתב הכ"י להרמב"ם גם כאן בשר פי' חסר
בגל כלילך ולא היא להרמב"ם כוונתו בשאר ניטל מבל בדבל גם חסר טרפה ומיבו סותר כלום
ולילך דברי רבינו הם להרשב"א חולק גם בשאר ניטל בכולם גם חסר טרפה וע"ו כתב שפיר ולא
כמו"ה וחוותת מוכח שהכל בקופיא לדחות דברי רבינו בלא הודע : וגם מקיל
נמה שהחמיר רבינו וכל המעיין יבחין דברי טעם שכתב רבינו בפרט שמפרש ליישב למה נהגו
להחמיר

להחמ"ר והמתנגד הלז סותר עצמו שמקפיד תמיד להניח חומרת המנהג ומוסך לפנים ולאחור
מלבד זאת עוד היכיך מיד להקל נגד רבינו בנומת הגידן בסנרא דחוקה : וסס
על חמו"ה שכתב סתם דוקא נעוף נדאק ונלתן נגד רבינו לייסב ונאינו כלום : כלל
פ"ח מתנגד לחלק נמרה ועיקר טעם הפוסקים דלא משכחן בתלמוד טרפות סרכה רק בריאה
וכמ"ש להדיא בס"ע ס"ס מ"ו : כלל ל' מדקה דברי רבינו הזוהר ר"ס
בשטתו והכל תיירי כמו כל הפלוגתות ומי יסור לפ' דברי ר"י מותר בהגלה בחליק ובילק ומ"כ
אלין משמעות בתורת חומרת רק לדינא ממש מכן לעיל ר"פ ג"ה ייסנתי דברי הב"י בנכון :
כלל פ"ח מתנגד ונכנס נדוחק לייסב דברי הב"י וגם המרדכי בלא דבר בשנס רבינו מינו כותב
דק שים להחמיר ומינו חולק ממש : כלל ב"ד מכחיש דברי רבינו בלא דבר
דמציטא לי מיכא ריעותא להחמיר לכ"ע : אחר המדבר קדמות .
דהתגלות נכוכה וקיימת . דרבינו משה חמת . בנד הכל בנחנת . אלינא הכא.
דהלכתה הגיונה . דרכות ומחומרת . בחינת קנרות . ורוב לריעות רוממת
בהלכת שחיטות ובדיקות . והחכם עיניו בראשו לעיין גופי הלכות . ניינתי
להפנרת סותטים ירחי שמים להודיע הכל נדרך נכון וקים : שבעוף
בכון כמורך שני נוחרים של חומו דבר מזוחט . יקנא המכין יפה בין כל שחיטה .
תמוד לשחוט תוך שמנה ימים לליזותו ואין עכו"ם נאמן לף בשבל"ת . שנים סוחטין בש"ע
לדין טרפה משום שהיי' משהו וה"ה ג' נהמות ועופת בש"ס שא"א להזהר ולף דכשר מדינא יש
להחמיר בזמננו והכסימו עמי רבניס וסוחטים : סם שחט פרה ואחר
טהורה אסור לשחוט כולד בחותו יום ה"ה אפכח והיום הולך אחר הלילה אם שחט שעה ומחנה
קידש לילה שהוא ודאי יום כניאדתי ב"בש ס"ת ס' ב"ח מותר לשחוט מיד בתחלת הלילה ונם
אם נתנבל הרחמין כמה שאסור מדינא (ולא מצד חומרא) ברי לשחוט האחר מיד אבל בתנאי
טרפה לאחר : נדיקת סכין מבשרא וטופרא ותלת רוחתא :
מצא לאחר שחיטה טבעת על הסכין או לאחרן אפי' נתוך יאלהטריף : שחט עד
רוב המפרקת טרפה : שחט בלא נדיקת סכין טרפה ואם נדק וגאבד אלא
בדק לאחר שחיטה לף שמצא אח"כ נפגם כשרה : שהיי' דרסה במשהו טרפה
ויכיון לשחוט בשמצא נואר אלא יפגע למעלה משפוי כונע להיינו עד טבעת הגדולה ולמטה עד
חוכה עליונה ובעוף עד בין מגפים וכוושט למעלה צד תורכן ולמטה עד שיצויר :
שחיטה עקומה בלא שהיי' בשרה : תלם נוטת וינא דס נגד הסימנים
טרפה : כשיי דס חיה ועוף שוחט קדם שבדק שהחיינו :
מכסין בעפר יבש ואפר וגבל וחול הדק כשנק . יתד תוגת כשפורן
מנודל טרפה ושה בשוה כשר אפי' יותר מעשר וחילף גידול נטרפה וכורדא וכים כל שנויים
טרפה ויתרת מקמת כשר ומנה טרפה ותיכול אפכח : חסר תוגת
פחות מנפורן מגודל טרפה ופדק כנפורן מכשיר ולא מטריף ובהפ"מ מגי בפדק
משהו : נדיים וטלתים מניקת ותוך בלשים יום ואין חתוך תוגת ים להכשיר
אבל אם קנת גדילה ואידך חבר אין להקל חבן מבתנרת תוך בלשים והוורדא או שאר תוגת

כגר ניכרס רק שמינס כגפורן מגולל שהוא טרפת למסא בינוני תוחמת מוכח שנדליס עוד ולין
להחמיר : נקבה קרומי ריאה ונמצא עליה תולא אי כשרה אפי' אחד
לנקניס רגיס ואפי' שלא ע"פ הנקב כמסקנת מהד"ס לובלין וכן בנקבי כרס ודקין אבל אם
התולא תוך הנקב טרפה ואם תלאה הטבח בחוזק יד תולין בו וכשר וגם לקחה תחול וכלב
ומצאת נקובה יש להקל : תפרין כב"ק פשוטה כשרה וכב"ק כפופה אם משויק
כיולך מגולל לאורך אז לרוחב טרפה : יבשה אפי' מקצתה טרפה
ובמקה רובה אז חוצה שליפה טרפה : לטוס קצה במרפה תולה
כשרה : קצה כעץ אז קלה כעין דקוב טרפה : תרי
נועידסמי כי נריך הפרס כרוחב קב ומרפק ריאה ובועה על חרין וקמט אז בגד טנרי
טרפה ובועה בשפולי נריך חוט בשר מקיף שיכול לתפים בנפוין זביעה או טנרי מעל"ע השפכי
להללי ורחוק משפולי כמרצע רוחב מגולל בנפה ושנים בבקה טרפה ובשלשתן אפי' אים זכים לא
מהני ובועה בורלת כמקום העב אם ניכרת מעל"ע טרפה ובמקום הדק יש להטריף אפי' תוך
שיעור הכ"ל כמשמעות הרמ"א : סרכה תלויה מן הבועה טרפה מן טנרי
כשר אבל סרכה ממש אפי' בטנרי יש להטריף ובפרכה בשלא טרפה : מרפה
שחור ולבן וירוק נריך אז בע"ל טרפה וירוק גרי"ן ובלו"ם כשר ובם מרוש כשמן מכה בדופן
כשר : כל שרתי לריעותא טרפה בם סרכה כפולה אבל סרכה תלויה
בסרכה כסדרן מני למעך : סרכה תלויה שעולה בנפיחה אז שים טפת דם
טרפה ואם נחתית התלויה כפתוך עם מוגלא בוטה למרוש ושחור טרפה ובהפ"מ יש להכשיל
במוגלא לבנה ויבזוק היטב בנפיחה משום שאפי' אחרי רבים להטות הגלון שמביא הט"ז אינא כתוב וגם
הפ"ך בנה"כ זהפר"ח מסכימים שאינו נילון כבועה בשפולי כלעת הם"ז ומשתברא כיון שתלויה
אינו רק ליחות בעלמא בם בפתוח פרק מקיבון הליחות : ומשמשין בכל
הסרכות גסות בלחט ומחוק ולא בלקות תוך שנה ושלא בהפסד ירחיק מה לאפשר מן המשמוש
ומיעוך לגמרי ותע"ב :

יו"ד אפי' אי רוב מומחין בנכורת דף כ' בתוס' דעדיף מעשר רוב וגם ר"מ מודה ועל תיבת
משותרים עמ"ל דיש מכלתין וגם לקמן נדה דע"ז ואולי העתיק טעות שגם הרמ"ם ובנו
הטור שמיבר פסקי הרא"ם נקטו בתם עדיים _ וגם הכליס נריכס
הכשר והכו"פ מקיל בשהה מע"לע ובכי' שהכל לפי העבין אף שלא כטל קבלה יודע ובקי רק שעכח
כמה דבריס וכוונת הרמ"א בלא ידע כלום : סעי' י"ג הט"ז חולק על הש"ע
כיון שהרמ"א בד"מ ס"ע "אינו כלום מלגא הגיה בש"ע חזר מלעתו ובתי"ב וב"ח בתוכת כ"כ
ישבתי הטיב דין הש"ע בכנון : סי"א אם הקהל עמ"ל ה"ג בכל
נרכיהם כאתרוגים ובק"מ ס"ם רל"א דוקא בהסכמת הרב שלהם :

סי' ד' להרמ"ם במתכוון לעבדם גם בהרים זבחי מתים ותמהני לה"מל תרוייהו בהר
עגמו ובכרייתא במתכוון לעבדם ודומק שימוך על דיקא נמי וכו' בשנם לרבריו נלא להל דמ
אף בא"מ לעבדם מכלן אלא מלגא מבחי תרווי' נגדא וחילוק במתכוון מע"כ גם בלא מתכוון
אך בהר עגמו אבי לתלק רק בנרתו מלגא נק ט לעבודת הרים רק לשם הריב משמע לכבוד
בעלמא

בעלמא כדרך המנחצים ודברי הגאי שכתב הרמב"ם ומשנו לשם הריס נא"מ לעבוד פסולה ולא ז"מ ממילא במתכוין הוי ז"מ ודברי' נדמ הוי ז"מ לקמ נא"מ לעבוד : והטור
מן הרשב"א שטו ע"מ שיזרוק עכו"ם פי' הב"י דקשיא לי' פלוגתא דר"י ור"ל תמהני שלא הזכיר תוס' סנהדרין דס"ק כ' תירוצים ומ"ל לדחוק חון מפשוטו וגם בגמ' שם לר"ל גנדא בר קטלא להרשב"ם מיבו נמיתה וכ"ל דדחי הא דבעי קרא לזונח מעבודה לעבודה ע"כ לא שרי רק בהמה נכה"ג שיזרוק הגוי מבל נגדא זונח עצמו מ"ל ליקף בר קטלא וכ"ל כל הסוגיא בזוחק :

סי' ה' הטור כתב דחיישינן שהקדים עתה ומתנגד כל הריאזנים משום מרחית עין ובר' טעמו משום דפי"רבי ר"ם מכשור דלא חיים למ"ע תמהב"י בפסחים דנ"ב ובניקה ל"ט חיים ר"ם למ"ע וע"כ"ל דוקא הכא דפסלי רבנן וס בדיעבד פליג ר"ם ומכשיר מבל לכתחלה כדהתם מודה לחסור ורבינו הטור שטת ריב"ם כאן דר"ם לשטתו שהיו קדשים וקיימ החיך מקיל דלמו כ"ע דיבא נמירי נפרט דין עמוק כזה מכתי ים חגג מ"ע מע"כ לריב"ם מיבו כלל משום מ"ע רק חגג שהקדישו ונר"ם ליתה וגם הב"י מתרץ שנים מזחזין משום מ"ע מה יענה לשטת הטור מלא להטור ניחא דשותף לחסור דחיישינן שהקדים חלקו אף דקיי"ל מיבה קרינה עכ"פ קדשים בחון לשטתו הוי מיסור דמוריי' בחלקו : וגם לפי' הטור נ"ל פי' הגמ' נעל מום ידיע שהוא יודע שהיו יכול להקדים ודי"ת ומכין שמכוסה גם ממנו : וגם
בב"י ד"ה ומ"ש בשם הרמב"ם פשוט כל שלא נגמרה שחיטה ע"י שוחט שלא בפסול פסולה תמהני מהיכן מדקדק לשון הרמ"בם פתח וכיוון מ' מהם וכן בע"ג וגם הס"ך הבין שיתקיל הפסול ומינהו שלא פשט הרמ"בם שחיטה נריכה להיות כולן לשכשר ולשון הב"י נגמרה כולה כמו לשנא דקרא תילם כ"ו נומר עלי וגם ע"ז נמר חומר וכ"ל מחשבת פסול חמיר מלעיל פתח שחיטת חדם פסול והפר"ח העתיק דברי הס"ך לשלא כב"ח שחלק בזה ופשוט לפבא מסתברא : סי' ו'
בט"ו תמה על מהרש"ל משום לטעם קסמין בדיעבד כפול ובתום' דשרי כהירושלמי משום ר"ר וא"כ לכך רק תום' ס"ל כרבינו ירוחם אף לטעם קסמין דיענה שרי כהונא בפר"ח וכ"מ לשון הטור בפיבא דמשובר נקט אפי' בדיעבד פסול והכא בריאת פתח מין שוחטין ובהא מסתברא בהפר"ח דלא כס"ך שמחלק בזוחק ומדחה דברי הב"ח : וגם תמה בב"י על
הטור למה מדחה הרמ"בם ובקושטא גם בפי"דבי"ח מוכח בהרמב"ם ופי"רבי לחפוקי מחובר בב"ח כוונתו מה ק"ל דגם דשוחטין בחלום ופטור ס"ל חלום ממש לחפוקי מחובר בלאו שבל לחפוקי מחובר בראש כולו מ"ל לחסמעי' ממש בשר שא"א חלא הא בחדא דברי בחלום לגמרי מן הלאו והא בחרתי שקנועים בפעם בשר שניהם חסור שבל מחובר בלאו גם בחדא חסור לכתחלה ומודא דחיית הפ"ר דומיא דתרתי ופי' הר"ן מפש בהטור בתרתי שתוס דבוקת חפי' חלוסת ולא נקט דבוקת בלאו רק כדברינו : סי' ח' בחיובר המכונה לחם
הפנים טיבים ושעות נסכין חרב כשבל שטעמא חס ישחוט ומפיק לטהר בשבילה הלא כולנו טמאי מתים וגריך הזאה וגם המדמה ליכא סולין בטהרה : סי' יו"ד מדיק
בה"ם הפר"ח סולק ואין לפקפק על הש"ע בסנדא קלושה וגם לפ"ד הכו"פ ניחא : סי'
י"א בהגה נאוו שכנה והכ"פ מקיל שהי' בומנם משום כשוף ומסתברא הכי דמ"כ נמנא טרפה מה יעשו : וגם מנוקה והמ"ד בח"ת סי' תל"נ מתיר בנר אחד לכתחלה

ואין

ומין מחד שכומך עליו להקל נגד הש"ע : ס' יג הפרים טעון
שחיטה ונם בנרכה כמ"ש הפ"ח : ומם ב' נגין פי' הב"י
משום השפיעה ונר' לף דהיומא מטהרה טהור כדלקמן ס' ע"ט הכא נזה"כ דהכי
מנמרי' למשה כדמפ' בנמ' שתין שכועה רק במעי אמן : ומם
בהנה אין להתיר אוס ולד פי' הש"ך ופר"ח תוך ח' ימים תמהני פשיטא כיון דלריך שחיטת עלמו
ואינו יכול שכלו מדשיו ומנאתי נכו"פ שהרגים ודבריו ברהיטא מסנרת הפוסקים מ"ב שהוא נמ'
עריכ : נשנת קל"ה שהף ח' יום מיני נפל וגם התורה משמיני והלאה ירגה כמ"ש הלח"מ דאזל
בתר רוב יולדת בן קיימא ופשט הרמ"א לעולם אמור דבן פקועה שנא נולד ליכא רוב ומ"מ לענין
הרמ"א עכשיו אין להתיר להבריהו מדינא אמור ומחזרתא כוותה כיון דנטרפה לריך שיהא בן ט'
אין להתור אוס ולד משום לא פליג איתירו נם אינו בן ט' כמו בכשרה דשחיטה לכל אמור וזהו
לענין החיטין : אך תמהני בנכירת הנ"ו לר"ם יונא דופן בקדשים
הוי לידה להא ליכא רוב וכ"ל סתם יונא דופן במקשה לילד והוי נמי רוב מקשה כלו מדשיו אך
בפ"ה דנדה לר"ם בשה תלד לרנות יונא דופן ובכהמה כי יולד לרנות מה לריך קרא בנהמה
נילף מחיה דהוי לידה ומה בחתנה בשלמא לרבנן דמיעטו מהאי קרא לא נילף מחיה אבל
תזניע וילדה דמשתעי לטומאה ושהיה וקרבן קס"ד בהאי קרא דלריך לידה ממש ונר' נם לר"ם
לריך קרא למעט פקועה לקדשים כיון שחיבו נולד כלל : ומם בב"י
על הרמב"ם למה השמיט לר' משרשיא ונר' דלשיטת לי' ת"י הר"ן שהיא סברת קלוטה מלא לליתה
כיון דקיי"ל כרבא בתרא ל' סימנים מכשר בדף ע"ה והא לפריך מרב משרשיא על נעיא לר'
ירמיה משום דקאי מבעיא לרב דאמר אבר עלמו אמור ובסנהדרין דע"ו רב אחא בר רב זקנו
לר"מ דייק מה"ט לזרעי' דרב כסוגיא דמנחות ס"י : ומם בהנה וי"ל אפי'
קלוטת תמוה פשיטא אפי' אינם כלל וכל המחברים דקאו ונר' בשנם ה"ן אומר אינם כלל כמ"ש
הב"י והל"מ הביא בקלוטת דעת האולקים מ"ב מה נענה להא קלוטה שרי נהדיא לכך מקורהת
כוונתם קלוטת חטופת שנישלו כאו קלוטה דשכת ד"ד ועירובין דכ"ט ופסק כדעת המתירים מבל
לענין הרמ"כא משמע שפי מן האומרין כמ"ש הב"י דלא כהמ"מ ובקושטא אינו כותב רק בשם תוס'
דק הב"י דייק מדלא כתב כלום על הרמ"ם ולענין הל"מ שלא בדיוק ע"ש : ס'
י"ד סי"ו בע"ו ום"כ אותה שלימה והוא נמ' להדיא משני הכי דק רב שימי ת' אחר וקי"ל כסתם
נמ' ת' לענין והכו"פ הביא עליהם בטעות ובהיטת שלא עיין כלל וכן בב"י לילף מקרפי :
ומם בהנה במעי אמו לא מקרי שחיטה דעת הרשבונים שהביא הב"י משום דלא אפשט מבעיא
דרב מובעיא ומקור הסברת כ"ל מלשון מבעיא גם לר"ת דוקא בינא לעולם ותמהני לרבא בוסי'
דפסק בדיף ע"ה ד' סימנים מכשר וקי"ל כוותי' מ"ב בפשט מבעיא וכ"ל דס"ל רבא דוקא
היכא דינא כפשוטו וכן לעיל בי' י"ג ס"ב מבל במעי אמו נם רבא אינו מקליט לך דאמה שחין
לפשוט ממתני' דאמור ד"ל תני שנולדה בישרון דהיינו טוכר מתחלתו ומ"מ להניה
ממש שאם נולדה נאסר מן הדיוה ושאר המטריף כפק אם נתחלתו ולשון תום' נרים ביה דקאמר
מבינא דר' אושעיא נקטו עיקר נעל התבועה דנקושטא גם לרבא לא אפשט רק מף לכתחלה
אמור כשוקט בלילה כיון דבדיעבד כשר לתי' מ' הוי מוכן כמו בשנת טבל מוכן כמ"ש נעל"ס
שם

אם והכו"ם נתת לו יוקים דמוקים לנא דבר והלבוש טעה כמ"ש הב"ח רק לשונו אינא הטעם פשוט
כמ"ש כאלו מעצמו היכר והם דברי הרמשונים : סי' ט"ו עד ס' ימים
ויש נתנו סימנים ואינם סימנים דאורייתא לסמיך עליהם : ואם אין
סומכין על הנכרי תמה הכו"פ על הרשב"ם דאורייתא מותר בנא שהה ס"ב הנך ס' יום מדרבנן
ואיתה דעיקר ס' יום משום רוב כנ"ל אבל בנא שהה לא מכני רוב משום דגזה"כ מיום השמיני
ירנה כמ"ש הלח"מ ואף דחולין מקדשים לא יליפינן שאני הכא רק גלוי מילתא לבאת מספק נפל
וכן בתרגום יונתן ונס בב"י מדקה דברי האומר ס' יום רק לקרבן והפר"ח מגין דברי האומר
דמשעני בכלו מדשיו ואינו כלום דא"כ מה קמ"ל ואפיר דקה הב"י אינא כר' דעת האומר
כרגנן דרשב"ג בשבת דף קל"ה ואם פסק הלבה כרשב"ג דוקא וגם דעת האומר כהמדקם פ'
אומר טעם ס' יום לקרבן שיעבור עליו שבת : סי' ק"ו נכשבשהו בניידי
פי' שיפרשו כולם דוקא כמ"ש בח"מ והגה סי' ק"י : ואם ס"ה בהגה
אבל ספק אין תוצאין תמהני פשיטא כיון שאין כרוך אבר נלמד מן מוקף בהמה אם"ו דהא
הטור מסמוך להדיי בלשון הלבך וכר' דהר"מ דעתו להוסף אפי' עומדים פרה ועגל בדיר אפר
ס"ב לקום : והכו"פ כתב בכרוך אינו רק לומרת לא ידענא מבלן
בנא טעם אדרבה לשון הטור נידוע שהיא אמו כגון שכרוך אחריה מוכח שבידון כולהי וע"כ נ"ל
הא דבכורת כ"ד דק"ל כרשב"ג כמ"ש שם סי' שט"ו בהיכה יולדת אינה מרחמה דנאו דילה ובסי'
ע"ט הכיכה מעוברת מסתמא ילדה בהא אבעיא דלא אפשטא אם לבך לסור שמא ולדה מת או
נאבד וריחמה ולד אחר והכא משתעי בנא ילדה ואפי' ספק חולין בתר חוקה ודלית כיון דאיכא
ס"ם לאיסורא אתי' ילדה דלמא גם בילדה לא מרחמה אף שים מפקפקים [בספק אבעיא אינו
ככגם בספק שאני הכא דמסייע תוקה ועוד גם הכו"פ סי' ק"י מוכיח שמגרף לספק ואינו דומה
לחברין ידיעה : סי' י"ו בש"ך סק"ה דע שים ח"ג כבר כתוב בב"י
ופ"ק שהמהר"ל חולק מסתברא כה"ע אחרי רבים להטות הר"ף והרמבם והרשב"א את"ה והטור
ורבינו ירוחם וזוס הפר"ח כתב סתם על מה"ר"ל שאינו עיקר : וכר'
במסוכנת בסימן פרכום לא יבדך עד נמר השמיטה ברמה הסימן מיות וכדלקמן י"ט
בהגה : ואם נדולי חכמים לקמן סי' קע"ו : סי'
י"ם סי"ד בנא בלק הסכין הנמה"ט העתיק להקל בדק בחורו ונא בנדדין ואין לסמוך
עליו : ונעיל ל"י דפליגי בסברת ר"ם מתנא תלינן ע"כ ר"ב פליג בר'
לסברת אבעית אימא ס"ל טעם ר"ח סכין לתרעי בתי' ס' דתום' ברפסונת רגיל לזהר ור"ב
ס"ל סברת ר"ח בתי' ב' משום ס"ם ונא מהני רק לקמייתא משום כנגדו ס"ם לאסורא נעור
נפנם ומ"מ נעשה בנא בקמייתא : סט"ו במפרקת אין תולין תמהני
על הכו"פ שהעיר ע"י בדיקת הכאה שנית בסכין בדוק שימנא פגימה הנא המרדכי בב"י בוקא
ס"מנא אחך במפרקת ונפרט ונא נא הוי שתקו להתיר בבדיקה זו מנא כדמסיק הב"י להסמיר
בחולין ומודא כמי תלונת הט"ו וב"ב משום רבינו הב"י נא סמך רק בנמנא אחך במפרקת ע"י
מעשה שהתירו ונא הוי שתק המרדכי לפרש ה"נ בנא"ה לכך מסתברא לרבינו שנא לסמוך בחולין
על פגרות לומרת רק בחתך מפרקת בידון כודאי וא"נ לפרש : ואם

בריקה לטופרא וס"ד מחליטס נחמה ונקוטעת מין כל המנעות שוות וע"פ הרוב סתס מנענ
מורגז טפי ובפ"ט פסק לעזות בנפורן מ"כ כולס כאחד טובים : והפר"ח
התיר לנבל בליבא שוקא ומוכרח למכור לעכו"ס וזה קרוב לחמשים שנה עברו בני חילא נכפר
בי"ט והורתי לנבל ע"י גוי וליתן שכר הזוע לעכו"ס שלא הוערך נשר כלום ליזדמל מעטים
ונהמות רבים : ס' כ"כ בב"י מתרן בפ"ג שמכריך גס בבהמה ורילן כיון דלא
תני עיף במתני' קנת דקק בכל פתלמוד מה דסתס במתני' מפרש בברי' ותי' ב' על אחרי ווטרי
בלעון עיף וכו' לקייס כדברי הב"י דלפעמים גס בהמה טולין שלס מ"כ י"ל דבפ"ג פ"ל כפי"רבי
ומייעבו לקמן סי' ס"ח מתנות מין בוהגים בס"ל שפיר טולין שלס לכך במתני' -נקט לרוב ישלאל
בני ח"ל אבל תנא דבריית' נקט לבני א"י כמו בפ"ק דב"ק הלי תנא ירושלמי ולכך דוקא עוף
דבהמה מ"ח לבלות שלס שכריך ליתן זרוע לחייס וקיבה מיד כדמוכח לעון הטור לאחר שבדק
ומנח כשר יפרום ובהגתי שמלתי כך בכו"פ : ובב"י בשם הר"ן לאתוך
הבשאר מקימנים בעוד הדם סס דאה הל"מ משום שהיי' כר' כוונת הר"ן לאחר מיתה ועודנו
סס : ושם בב"י מדמתני טולהו ולא מבשלו דבשול בעי כתוח ורלתי בה"נת
שדקה בלי קדי בשול ובבשלו הפסח והב"י השמיט כר' לבא ניחא לי' דבשול קדי בלי לא משכחן :
ס' כ"ג בהגה נאתך גמי ובספק מקילס המחבלים יכן בנדאף הסכין ומסתברא אתין להקל
בספק בשחיטה וכללקמן שהקילו לויה מחברים בס"ם כ"ל בנאתך הבעבת וכ"מ מלשון הר"מ
שמטריף דוקא בשלס ואולי נקט מעשה שהי' כמ"ש בד"מ והיוה מיד מיעוט דלא שכיח ביפול
לתון דרך שחיטה ואין להקל מפי' בנאתך כמ"ש הש"כ וב"ח והסכים זקן וקנתי בעל עה"ג משום
כל ספק בשחיטה וה"כ מעריפס בנמצא סוגין בסכין : ס"ו בהגה
וגם דס פי' בנד המימנים ובד"ך סקי"ב בדפס ט"ס וכ"כ לקמן סי' ס"ז כו' אפי' לאכול
בשליקה כומ"ס העור בשם בה"ע : ס' כ"ל בהגה עיקור מכשיר בחלב
ובנים והפר"ח דוקא ומלמה לטלפה וחלב חילוב ע"ג בסי' י"ל והמעיין יבחין שאינו מוכרח וגם
הב"י מכשיר בשם הרש"בא וכדאתי בשלי תום' שבריהם נקנים בקנורה עם הרשב"ם והב"י ורמ"א
אחרי רבים להטות בפרט במיעוט קמא ובתרא שנוהגין משום תיקו לפי"רבי ותום' והמחמיר יחמיר
דוקא בשעטה לגמרי : וכן בנעקר כולו דוקא אבל בפ"ם מכשיר
הש"ע וכפי"רבי והרש"ם והר"ן ום מחברים שמחמילס ולאוי אחרי רבים להטות הס
הרשאוכים רוב מכין ובכין ומ"מ כהגו להחמיר : ס' כ"ה בעל נהב
כשרה וכן לקמן סי' ל"ו ופר"ח בק"א כתב לדין דמחמירם בנאנדה ה"נ בוחב ודוקא שלא הניח
הרמ"א בשני מקומות ואין דרכו לכתוב לאקרין רק לפניו מע"כ לעתו בלא"ה נאנדה קומרת בעלמא
ולא מדינא כמ"ש הש"כ סי' ל"ט ועוד בוחב רגלים לדבר וגם בר' מוכח מן הר"מ כיון שמקיל-בה"פמ
ובב"מ לעתו דשרי מדינא כמ"ש בהקדמתו רק לחוש לדעת המחמירם בליבא הפסד ומ"ל לדייק
מלשונו כהב"ח וגם ה כו"פ מדקה לא דמי לנאנד ע"ג מטעם אחר : סי' כ"א בהגה נכשרי מנרך
שהאיינו והב"ח דוקא מדינא ותפילן והכו"פ מייב בדוקא וכר' פשוט לא שכיח כלל שמחכיים
בעודו קטן כדאמר בסוכה דמ"ב ולכך לא דקדקי בהם והפ"רח דוקא ע"פ תום' ו דשב"א שנריך
שאחה מו הבחה מינו דקייה דהבחה בחכילת בשר וגם אין שאחה לחא בנשר ורחוי לברך בחיוך
הרחמן

הרמזן : והטעם דליתה בסחיטה משום מוך כר' שמ"ב רק בשופט נהמה
דידי' מבל בשופט סתם למכרו בלמ"ה לא שייך דלמ רמיא עליו כמו בשלהי פסחים פדיון הבן
מב מנרך ולא הכהן וכן בכוף מו"ת מהר"ן בדיעם שלא לנרך שהניעו למחרים לפי' בקידש
ותקיעה שמוליאם משמ"כ בכפוי מוטל ע"כ ישראל כדנסמוך ס"ק : ומס
סכ"ג ולפר נקדש עפר נר' המדגש נוהגים דוקא בפר לף דעפר עיקר הכתוב משום דמכיח
בנית ועוד ע"פ הרוב עפר לא וכדנסמוך ועמ"ש בחלק על"ס פ"ק דבילה לייחב המוסרים בפר
חס דלא כט"ז בפ"קפי' מכ"ת שכוונתם בי"ט מטעם שכתבתי סס לף לפי' משמעות המוסרים
גם בחול ניחא דהא דבילה שיהה עד שיעבר הרתיחה והם משנו להחמיר שיקחו לפר רותח
ומבטל מתורת דס כמו במנחות דכ"ם וק"ל דס שבשלו לדבנן ולא קיים המצוה :
ומס בשחט סיה לא יכפה עד שידוק הריחה פי' הפר"ח לף לדוב בהמות כשרות היכא לחיכא
לנדורי עדיף ולפ"כ בשם ג"כ על לוזית הלעטה שלין מתיבים על בדיקת הוושט ומייחב בדוחק
כר' פסוט שמני טרפות הריאה שכיח ועוד לס משום לחיכא לנדורי גם בכל עוף יחתין שימנא
טרפה בפנים לא דלא קרב ומ"ו בחיה יבדוק מיד וגם דכ רב לבל בעוף לינו נוח לפתוח על
לחר מריחה והדס מעט שכיח שיחייבם : ס"י ל"ם בהגה ניקב עליון
מקיל בה"פמ ומה"כבל וב"ח חולקין ומסתברא דבינו הרמ"ם לחרי רבים הל"ף והרמ"בס יהרשב"ם
ורמ"בן והרמ"ם רק הפ"ו כתב טוב להחמיר כמ"ש בתה"ד והב"י כתב סומרא יתירה הוא ונס
הפר"ח מקיים כהגה : והכו"פ נידד להקל בחוות שיש נקב בגלגלת
ובקושטא ודאי טרפה קי"ל דלא מהני יב"ח וממילא גם הטלת בנים לא מהני שדבריהם רק ע"פ
הרוב וא"כ עכ"פ לחר יב"ח לו הטיל בנים לין להחמיר לאחרים ומ"מ בעל נפש יחיקר לנמרי :
ס"י ל"ב נזרקת רגליה וזודא שנפלה חוצץ וים מקילם בנזרקת ולא כודא לף שיש שני טרפה
בשדה ירוק ועב ולין לסמוך להקל : ובהגה שביבת עגם דקק הש"ב
קון לפשוטו וגם הכו"פ ממלן בפירושו : והט"ז בק"ד מקיל בהוכתה
בבדיקה ומחלק בין הא דריבוק בסי' נ"ח ולא כן פשט הרמ"א בסם"ל סתם לין בקילן בבדיקת
הטרפות וגם כמ"ש הל"מ דה"ב משום ריסוק לבדים משמע כפשוטו דלא כפר"ח שדקק :
ס"י ל"ג בהגה ג' חוטים וקנים טפחה והפ"ח וכו"פ מקילם כמתחברים למטה ומעלה ולא כן
פשט הרמ"א דה"ל לפרש רק דם"ל דוקא בסניף דיבי ויבא דרגילי בהכי כלבר מחוכה עיניהם
תמיד ולהדיח במעשה שהטריף הרמ"א בתחברו בוושטים כמ"ש הפר"ח דהיינו ע"כ הטעם משום
בקנה וושט לא נזכר כלום שהוא שנוי גדול דלא שכיח לא שמיענן הכי דביתייהו לבל בחוז הקנן
שוקיין ענטין שכיח טובא קנה כפול יש לסמוך עליהם כשתחברים ומ"ש הערפתי בתרגולת
שהי' שלשה קורקנים גדולים לף שהי' נקב קטן ביניהם דהא בוושטים המתחברים ודאי שפכי
שהדדי ולא מהני כ"ל בדבריהם : כשמט בדמ"ג ע"ב תום' ד"ה היוצ לפמ"ש
בפ"ב בדריסה לא יתכן לף פי"לשי לעיל לא כן ולכך לא נקטו הכא בלשון קושיא כמ"ש דמ"ל
לספק נקב ברושה לומר כ"א גם בהמה ולא שייך הכי דגם בפנים לין בדיקה לשמ במקום נקב
שחט ולכך נקטו גם לעיל בלשון משמע : ומס דהגה מס לינו נקוב
משני בדליס פי' עוד פניעי משני נדרינו כמ"ש הנ"כ להחמיר והכי מסתברא רק בשחין יש להקל

כשמפרידם וליכא ריעותא בחינון כמ"ב מהר"ק בשו"ת ומה שמקילים הט"ז ופר"ח בלעטא כמו בחולי לין במיכה בשנם הכש"כ ושו"ת פוע הצני ממירוס וכן העיד בשם הג"מ משם גרשל מכ"ל דקהלתנו : ובי"כ ברים הסי' מן הרשב"ם שכך כתב כו' ה"ז מותרת ע"כל ושיכו מקור כנ"ל : סי' ל"ב נהגה סיסר פסות מרוב ישער נרוחב קנה עוף ודחקו המפרשים ונר' כוונת רבינו נדיוק לשונו גם בספרו ה"מ מ"מ יודע שהוא פסות מרוב קנה עוף וכאן מי שיכו נקי ישריף נכל ענין מה נקיסות למדוד רוב הקנה מלא שידע כמ"ש הרשב"ם למשער בשהמה בקנה בידה וזדיק בלשון הרשב"ם כלומר בשעופא מקפלו גם הוא נקט נרוחב קנה דעוף כלומר בשיעור שיתנאר בסמוך והוא עם השלם שביניהם לפי חסרון בבת אחת משעריכן לחומרת כאלו מרוחק כרוחב הקנה של בהמה אלין בין נקב לנקב כמלא נקב ומפסה רוב מלל הקנה כה"ג שיעור פסות כלומשערי בסמוך בעוף וכיון שקשה לכל אדם לשער כזאת לכך מי שיכו נקי ישריף בחסרון מועט להנית מספק : סי' ל"ג ס"ב שנריכה בדיקה הט"ו מופר ל"ה עמ"ל במכלתין דמ"ו : סי' ל"ג ס"ב שנריכה בדיקה הט"ו מופר לדין והד"ת פק"ט ופר"ח מקילם והכי מסתנרע פתימת הש"ע ונלע"ד הרשב"ם והרא"ה מכשירם נלא נדיקה : ושם נקנע קרום הריאה שנפיחה נר' שאין להקל כט"ו ס"ה ס"כ משום משעות הכמ"ח סתם וספק דאוריי' לשומרת דמ"כ ה"ל לפרש : ס"ח לקמה ושם עמ"ל סי' כ"ה : ס"ח מנשע לגודל פי' כולו לאורכו נרוחב החסרון או נאורכו ומנוקר בחיבור לה"פ נשם גאון וכן נוהנין דלא כהמרכ"ל וט"ו וגם מטריפין ניתר מרגיעת דלא כט"ו וכן הכיא בנה"כ נשם רוב פוסקים : ובב"י מלאתי בתוב קרום מחמת מכה נר' נהיותא שלא נוכר פי"רבי להדיא בד"מ וגם נסמוך על הרשב"א את"ל שהרוח נכנס בזה ויוצא בזה כיון שאין מכווטש ל"ל נם והוא גמ' ערוכה בר"מו ויתר לחוושה עלמה לא מנקב ויקה דניכו ביו פי"רבי שהרוח תיכו יוצא ועכ"כ להרשב"א נאין מכווטש תיכו יוצא קשיא מה ל"ל עלמה לא מנקב ונריכם לייחב פי' לא מנקב נעניו שמטריף וע"כפ ה"ל לפרושי : סי' ל"ו נהגה ורגים מכשירם וכן המנהג נר' שנטה לדנרי הכ"י שמעיקי כה"ריף והרמב"ם שלא במקום שלא נהגו ורחיתי גם נשום' די"כת קלף שמופר ולשון רמ"א רביס הס המלוייגים : ושם סרכה תלויה מטנרי כשהם לכל סרכה גמורה מטריפם לפי' בטנרי זיז מקילם סרכה כפרין ולאו מלתא דלא"כ ה"ל לרמ"א לפרושי : לעיל נכף כפופה שאינו מחוק לגודל כשרה מניעה דרך נקות נפ' חיי שרה לספוד לשרה ולבכותה כ"ק קשנה משום דאמרי' נפ"ו דב"מ אסה עיניה נרה במורחין ויליף מן קמח ס"ת תמוה על שרה שהי' מפרשם טפל בפניהות יאמרו עליה כזאת וכר' גם לשון בתורתם יתר מס עיניה נרה גם נפני ניתה וביודעה ומכירה אלא כמ"ש פ"ק דברכות אסה מכרת נשורתים יותר לכך אמרה קמח כי ביום הזה יפל"ר ויפוג לאחת נדרך שהחמה יגלה בבגידות מ"כ חוותא מוכח שאינם מבודדים וכדרך רקים ופוחזים להוטים אחר הגזל לא יעכבם אלא ובדב ועיקר נרקה מיוחם לכך כמ"ש כפה פרשה לעכי ואל תקפון יד כמו כף פשוט פשרה ואף כפופה וקפוחה טרפה להיינו פ"ק נדוכף אבל קטנה פשרה כמו נדול לפעמים כפופה קשרה בחין מהוגין כמ"ש ספק דכ"ק ושרה כף קטנה כשרה מה"ט ולכך ואחרי נקרכה

נקרכה אלא אשה לגבריהם רק לחנופת לגימה ומ"מ נאמר למה נתקה שיש לדון כל מדם נקף
ובות לף שהכה בתומדנת מ"מ דלמא מיזה נורך גדול דחקם לנאת : ומס
נשמה נשפולי פי' הש"ך כתרי בועי ולא נזכר להניח תום' דמ"ו שדקה זאת ונם הט"ו נשם בה"נ
דסופו לפסק ולעון תום' ומתא מינו מקיט ועמ"ל במכלתין : ונמוט בשר
מקף הזהדתי לנודקים שיתחו נרתני נפורנים משום שריחתי פ"ת טצו נרוסם ומהעתק הת רות
שנתתי הדפיסו נם נרשיון המדינה : ס"ו נועה וסרכה דוקא נריחה ובשל"ה
ופר"ח מטריפין במקומות שניקב מרפה ורוב פיסקים כשטת הש"ע וכן נהגו : ובהגה
טנכי מעל"ע דינו כנזעה והט"ו מקיל מסמיכי ושפולי ומינו כלום שלכי הכא משום סמפונת
שנחתנע זאף ללא מניכו רק נכשפכה י"ל ממילא ס"מ נס נזה קשם סמפון ובלא"ה הודו הש"ך וט"ו
שפין לילך לסתייסם נגד הש"ע כמ"ל בב"ח בהקדמת מחוייס : ס"ו ל"ק
הנה ס"ל מכה בדופן חולקים הט"ו ומה"רשל ורבינו הרמ"א נקט כשם י"ל והכי נהוג ונם הכו"פ
מחזיק המנהג ודבדי הט"ו על מהרי"ב דוחק רק עיקר כוונתו על שיכנס בשבר ס"ב דהא לא נרע
שכוי מרפה מניקב ובשמאי היו בועת רבים מה"ט קשם כדמוכח בהרא"ם ודרוסה שאלי דויהרת
ילקא קלי ונהנתי שמצאתי בפר"ח שדקהו לנמרי : ס"ו מ"ס בלא
כשלא לב כלל התריכו המחברים וכדמסיק תעלא מכי כרבא נר' פשוט לף דבריהם מלתא שזין
שייכית לשום חי בלא לב מ"מ טדפה שרגלים לדבר שנימוק מעט מעט עד שמוך לשחיטה לו נימוק
כו"ו ומפי' הוי מחולל וכלב נמעמד הפתיחה לפ"ו חין להקל כלל בדאורייתא ומילא לודא נמי
תלונת וערעור הכו"פ : ס"ו מ"ס ס"ג נהגה סופו לרקב הכל חלקו
המחברים והכו"פ מקיים קנת ובר' דפשיעא לרבינו משום סתירת הלשון לית לי' תקנתא משמע
נהחלט ומימר אתמר משמע ספק מע"כ היו מימר ליכו כנעלמא רק מכי תומר ודאי אתמר דסופו
לרקב כולו ומין לזוז מחומרת הרמ"א מכן בנרקב חלק הקטן ים לנדר לממ"ש המ"ב ס"ו ק"ג כל
ערפות הכבד ליכו רק בחלק הגדול שהיא מקום הותים חלק הקטן מפי' ניטל כולן כשר מ"כ י"ל
גם הר"מא מודה וכוונתו נמי בחלק הגדול ומ"מ נד החומרת עליף גם נזה דהמ"ב לשתתו בס"י
ב"ש מכשיר בנשתייבו כדעת הב"י והרמ"א נד"מ חולק לנמרי ומ"כ בחלק הגדול מפי' בהפסד :
ס"ו מ"ב ס"ו כרוחב מנבע מסתברא דוקא בנהמה חבל בעוף סני במשהו דלא סחיר ממאי
העוף לקטן סמ"ו דהא קיל מדהתם כמ"ש הש"ך ובפרט שכתב הב"י דין זה למד מחלקין מ"ב
פשיטא הייכו הך וגם רוב חלות עופות ליכו יותר מרוחב חבוע בגדולו וילמד מתום מן
המפורש : והנה הפר"ח כתב שתי חלות כמי כשר בטעם מר בכבד ומחבר
לאל כתב שהוא מחכיל טרפות לבטא יתירא דהחיך שייך לומר כן שמסיים ופשוט הוא מה
שפשוט לתנוקת בית רבם אלא קרב זמ"ו ושפי נאמר אלא יבא ממנו טעות ושטות כזה ונר' לחמלין
כהא דפ"ק דף ז"ן מין מזניתן אלא לפמ"ש שם בשם הריב"ם מעשה שהוה כבועה אלא כמרה
והכשירוה וגם מכבי הרופאה בועה ירוקה נרתית ממש כמרה בחוץ ובתוכה אלא מיב מתוקים ושנית
נמי היו נרתית כמרה בחוץ וקרעתיה והיתה כשאר בשר הכבד ולא שום ליקה וע"ם מן הכבלא
בחוזק קבלה נוון ירוק (ובחוזים ותרנגולים מין שום במלקה ירוק לף שתחרינן גם בלא נפלה
ע"כפ יג נמינם מדברי כרלקמן סנ"ב) ובדקתי עוד בחקרה שהתילו במדינות הכבד משום

שהמרה וזקת טפות בכבד ממהני היכן הכים שמ"מ לשפוך בתוכה שע"כ נרוב הימים מחר שכתרוקן הכים גם הוא נדבק ונדחק בכבד ונתמחד עם עור הכבד בעומק שמין להרגישה מפני דקותה ומחר זמן מנאתי שכוונתי לדעת הכו"פ נוה"ב המרה הי' גדולה ומקבת שנשפך לכבד נתמלף בעובי הכבד ונעשת כבועה ירוקה ומוכחת קרום מע"ג וקור המרה במלוי כוכבה בלא היכר ריקון עוד וגם שלשת רמיתי בקריעת הכבד וטעימת מר בתוכה הי' מיסוף ליחה ירוקה עימד וכיכר וכילון לבל הרואה כדבריכו ומ"מ מין לסמוך בשרה ותירה רק במתוקים בתוכה שהיא בתוכה כבשר הכבד בלא ליחה וגם מנאתי בתום' ריב"ם קלף מעשה שקרעו הכבד ובמצא המרה בתוכה : והנה בנשבר הכבד בלא טעימה בזו"ם זקן זקנתי סי' ו מכשיר ודבריו פתומים וגהנתי שמנאתי בכו"פ שמסיר לך מה שהסכימו שלשתן דלא שכיח והכו"פ כתב זה ממשים שנה שהוא מורה ולא מצא שני פעמים מר בכבד ומכי זה ממשים שנה מורה ובא בספרים ובקהלה בכל שוחל בהרשת המב"ד מהר"ל ז"ל ומנאתי דאתי לידי זמכי טובא מין מספר שהרגיש מר בכבד וכמ"ש : וגם טעמו מר ומח"כ לא הורגש מכשיר הפ"רם בשם הי"קם משום שנתקלח לף שהוא דוחק קצת גר' דבלא"ה לא נתנו עיעור ובמשהו יסגי שנדחק בפיו : סי' מ"ג ניטל המחול כשר גר' רמי' לרמב"ן בהרמ"ם דע"ו בחתך נידן ומח"כ מתך הרגל כשרה דה"ב קתני סתם ניטל מעט ונחסר בסומכא טרפה וכשניטל כולה כשרה ועוד בניטן דם"ט לרפואה יתתה מיס בנפש והוא עיוע דשתה וניטל המחול מ"ב למה יתתה בסכנה מע"ב בכל ענין כשר : ומעשה שנמצא מיום זמן נשדיה נקב בסומכא והתריכו המנהגים וה"ט ומייעתו הכשירו דהייני רניתיהו והנה"ב ופ"ת מטריפן והכי מסתברא להחמיר בדמורי' והב"י בשם הרשב"א שמ"מ היינו רשתייהו בדבר לא שביח ולא נוכר להדיח בתלמוד וחזותא מוכח שלא נמצא בזמננו עוד בגליל הסוף והגורס לפעמים מיום מרעה וירקות שמנקנים ולא יבא מטרפות וכה"ג שנמצאו בשום המעים כולת תקובת ויונקת לחלל הגוף והכשיר הב"י ומסיק נפשו בסברא בחיסור דמוריי' ובא רשה ומקרו בשו"ת פ"ח הוכיח להטריף ע"פ מעשה שרחו שבלעו הנולת ועדות מכשים לפני הב"ח דשכיח פיהם ליבר שוח בשיפת מרחי יפרקי שלא נשמע כלל בזמננו ועוד בה שליפיה מעשה זה כעשר שכיח דהוי שכיח תרנגולים בשני כנדים שלימים וע"פ הרוב נלקח בשלם עוד בגדו וניכר חלק הגדול עם היכר התנוך למעלה בענין דמ"ח לדומו כתלתל רק הוסתי לותם שהי' המיעוט פתוח ונפרד דנתי כתלתלי כבד והכשרתי לחפוקי לותם שנפרד בדומו וניכר בפ"ע שמתחיל למעלה ממקום החתים הוי יתרת וכדבריכו שהמרעה גורם משמע הכי בפי"רבי דמ"ו חיוי בריית רועת בחפר להיכו גורם גידול העגוניתא וכן בלכ"ת ע"ב ס"כ ה"כ עכ"פ לחיתו זמן גרם המרעה ושוב לא רחיכו עוד ועשנים המדברים שבנקעה משתנים תמיד כפי שרחיתי בכפר בגינת שבניתי מקום השחת לחיכם זויס כל שנה : וגם ס"ו מכשיר בטחול עוף והמרמ"ל מפקפק והפר"ח דוחה ומטריף והכו"פ דחה כל רחיותיו והכי מסתברא עיקר כהמ"ע שהרשב"א כתב לסמוך להכשיר וגם הר"ן מתרן היטב וכן נוהגין בלא פקפוק שום בעל נפש . ומגב מניגה הנה מה שנשמטן לעיל דק"ו ע"ב תום' ד"ה מנעית דלא מיירי בפלוגתא ותמוה כמ"ש מהרש"א דשם כי הפי רבים נגד יחיד ועוד גם ל"ט קור בו ותירוצו דוחק מלך וגם הר"ן דחה מדתני לוי וכו' לייבב

פי׳רבי יור״ח דכוותם בלבעית מספקא להו דעת תנאים אלו ר״ם ור״ל טרפות לחמורת ומחלקים
דין בהמה לעוף ופליגי על בריית תני לוי אבל לרב ושמיאל תמורתם פ״ם דלא יפלגו אבריית
ואין למייב מהני תנאים דקאית ר״ל תפשוט כמוניה דעלמא ואף דרב תנא ופליג מ״מ בדוכתי טובא
מסיק תיובתא לרב מבריית וייבתי המוניה במק״א ועוד עכ״פ לשמואל קשיא דל״ל הוה לאמר כרב
כמ״ש תום׳ בכתובות ד״ח : סי׳ מ״ל נקבה הכוליה כך הכחימו רבינו הטור
וז״ע ומייבב בבי׳ היטב וכ״ל הב״ח וט״ז וגם בהרמב״ם כך ולא כפר״ח שהחזיק כמה״ראל שאין
לפקפק בגר רשבונים ותחרונים וכמ״ש הט״ז שריתיו אינו כדאי כלל : ס״ח
כל שבוי מראה פוסל אף שהטור מכשיר בילוקה לא ניחא לרבינו הב״י אף שהל״מ מייבב כיון שלא
הגיה בש״ע מכ״פ בלשון י״א כדרכו מוכח שהסכים לפסול ; וגם בהקטיעה כפול
וכענבה טרפה תמה הר״ן על בה״ג דמכשר כפול דהא שיעורי חכמים להחמיר ותמהני במ״מ
דהוכיחו תום׳ בל״מו כלל זה רק במשבה ובריית והאי מימרא הוא ונר׳ להר״ן ס״ל לליכא הוכחה
מלהב״י לבעני לא ידע מהא דר׳ יוחנן וגם לא פשט די״ל דפליג דהוא תלמיד רבא דמותיב לר״ב
שם ואין כ״מ דקי״ל דלא כבה״ג : וגם אין טרפות בכוליא עוף תמהני
על הב״י שהניח כך מן הרשב״א והטעם מן החגור שסגורים בעצם והעליים עין מטעם הרשב״א בת״ה
שנדיק עד החרין שהוא הלובן ואינהו בעוף ועמש״ל בח״ם דמ״ג על הרמ״בם שדקדק ב״י ול״מ וייבתי
עד חרין בכלל נטולה אף לניטל כוליא כשר גם טחול ניטל כשר ובסומכה טרפה ה״ג בחרין מודה
עולא וכסברת הב״י ולדבריהו לאפוקי לקושתא דרבים דוקא אבל לקושתא דמערבא כ״ע מודו :
סי׳ מ״ה בל״מ ואם נעשת עצמות כשרה ט״ם ונ״ל ואם עצמה כשרה ונימוק הולד שאינו מטריף
האם וטרפה על הולד ואין נדיק לדוחק הפר״ח על השליא ולכך לא הניחו בה״ע דלא ניחא לי׳
לפי׳ נימוק שרי משום כל בבהמה : סי׳ מ״ו בשו״ת מהרש״ק בנים סרוחים
ורקונים כשר רק בכים רקוב טרפה ובלה״ק העתיק בטעות : ס״ל מקש בדקים
כתם הש״ע כדעת הר״ן לפי׳ לאלכן ואף שהב״י לא הניח דעת מ״ה שמכשיר עכ״פ הר״מ הניחו
בל״מ ותמה עליו ולכך לא הגיה בלשון י״א מוכח שמכשיר להטריף בכל ענין ואף שים מקברים
להקל אין להתנגד בסברת קלושה נגד הר״ן ובעלי ש״ע להקל בלקוטי׳ ומפיהם אנו חיין :
סי׳ מ״ו ס״ב בעוף כשר בש״ך דוקא כשחוזר ומתערב והט״ז כהמרש״ל דכשר בכל ענין וחזינן רוב
עופות מתפשטים ענפים תלוים ומחוברים למעלה ומכשירין כפשט הש״ע והמרש״ל וכן הוכה מהר״ל
לנ״ד דפה לך תיובתא חזינן בט״ז משמע לפי׳ בשני מעיים גמורים בלא חיבור כשנדו בעוף כשר
ולא כן פי׳ הטור וש״ע שלא עשנו בכל גווני כשר רק כיונא בזה פי׳ שמחובר למעלה אבל בשמצא
יתר ממש מובדל לגמרי לגמו לורחא כלל כמ״ש הב״י הטרפתי וגם לשון הט״ז לשון ב׳ טרפה כל
שיכול כדרך להיות ואין לתמוה על הרעי שנו כר׳ פשוט שמתהווה ע״י תמצית האוכל דרך וורידין
משום דבלא רעי ודאי כשר בכל ענין כש״ם הפר״ח : לעיל ס״ם מ״ו בהגה
לבדוק בועת במעים ובתה״ד מחמיר לפי׳ אין ריעותא במעים וחקרתי ונסיתי לקלוף הבועת בנקב
והי׳ נקב במעי אף שכפתם יפ רגלים לבבר נקב מחמת חולי וגלל הבועה עליו הוי פתיחה לאחר
זמן ומ״כ נע״כ נדיק לקלוף ובמשנה ניקב טרפה : פ׳, מ״ח נע״ז סקי״ח
בתנוק שנעשה מחט בקורקבן מסתברא בספק שהי׳ בקורקבן מכשירין משום ס״ם ספק למעלה אתי

וחת"ל נבשר שמח לימו במטריף : משם סקי"ל נק"ד נחון טרפה וכן נש"ך
ופשוט לכל נלעון הגה ויש מקילין לפי' כיקב נד ע' ח"ג לבדוק מס ים ק"ל להדיח משמע נק"ד
טרפה ולפ כפר"ח וכ"כ שחולקים על הש"ך וט"ז ודחקו נפי' הגה : סי' מ"ט
ס"ד נכיקב עור חנון נר' פשוט גם כיקב בדופן נמקט חיישינן כזה ועל ספק תולין להקל חולק
הט"ז ונכה"כ מייבב : סי' כ"ג בהגה ולחלין שנשבר הדס וכל"מ מוכח חומרת
בעלמא ולכך פסק כאן שח"ג בדיקה ולפ"ז יש להקל נבשר שנמלא עמו משום ספק שנגע בו ותח"ל
כגע שמח לימו מגיע לריחה ואם מגיע שמח לא כיקב : סי' כ"ה בשבורת
רגל מסקנת דמלתא כמבואר בפוסקים סמוך לנוף טרפה ובירך נרין נקצר יפה ובהפ"מ סגי בנקצר
קצת ובשוק חני עליון כגי נקצר קצת ובחני תחתון בעוף קטן מרובה לנצע טרפה ובגדול מודין
לנצע מתחתיתו נתוך לנצע טרפה ולמעלה מלנצע כגי בנקצר ופיי לנצע רובה לגולל וכן להדיח
נכו"פ רובה לנצע התחתון לו חני ובבהמה גם נגסה לין כ"ה למעלה מחני השוק לו ט"ז גולשים
בשור הגדול ודקה עד החני : ובהל"ת קו' הרמ"ן יחתוך למעלה ויכשירנה
תמהני מה נכך נ נמות דע"ה ע"נ שפי' מר נר"ח כקולמס ומכשרה הוי כמי כדהכא ויש לחלק פתם
לתקון הזרע שיש כתקנו עדיף מדהכא להוציאה ממות לחיים וכ"מ שם דע"ו נפתם חוזר להכשירו
משל"כ נריאה : סי' כ"ו סי"ק בהגה כל שנריכים להשהות יכ"ק משמע
כ"ק יום שרי כמ"ש הש"כ ולפ ישנשך דהא נריך להמתין עד גמר טעינה שנמשך לפעמים זמן רב
שנריכה לפסוק כ"ק יום ואם לא תלד ישהה תרנגולתו שלפ יפסיד ומצפה לילדתה וגם לא טענה
מעולם יחתין הרבה חדשים חלפ נר' לכך דייק מהל"ת נלשונו כמ"ש הל"מ אם ירנו רונה להשהות
זמן מרובה לא חיישינן ולא נקט כפשוטו אם ס"ל להשהות וגם ה"מ לפרש כ"ק יום רק כוונתו בעוף
שירנו רונה מדעתו להשהות הרבה כגון נתחלת הקיץ שרגילים להטיל ומסתמא נגמר הטעינה שפסקה
כל החורף וירנו רונה להמתין רק זמן מועט שמתחילים התרנגולים לז שרי מבל יותר גם נעוף
אסור כדכתיבנא ולפ כהש"ך שהנין כפשוטו משל"כ נבהמה דוקא יכ"ק נכל ענין אסור והנעתי
לפני מופלגים והודו : סי' כ"ק תמה הב"י על הטור שלפ הזכיר חילוק
דמגבדת וכו' לפ"מ שמתרץ הרמ"נס בסמוך בחילוק דכריסה דממילא ג"מ ה"נ ס"ל לטור נכך :
וגם מתרץ הטור ע"פ המרדכי לפ לנפל ולפ לחמר חדש מלתא חמת כדבריו להדיח לשונו נסוף
שכתב לאור ולחמר : סי' ב"ט נב"י תמה הר"ף על נה"ג מנלן דר"י
חזר בו וכו' מדלקמן דף קכ"ב נרוצע עגל הרך ור"י עצמו מפ' מתני' עורת כנשר נעגל הרך ג"ל
לידך דנריו קודם חזרה : סי' ס"ח מתנות מין טובלין פי' הב"י לקמן
דפשיטא למס' דלפ רמי לתרומה ונר' הפשיטות הוא דכתיב זונחי הזנח שהדין עם הטבח לימו שנרוצע
בי אשרו על הבע"נ : סי' ס"ל בט"ז שק"ח מודה כל תירוציו ליתה דק
מקיים תי' לחרון על הרמ"נס וטור דג"ה לאסור בהנאה מלבד דחוקו שיאסור בחלב טהורה ולפ
מטמאה מי פתי יאסור הגה לנדול כזאת דקשותא וטעמא שויס לף גם טעם בפשוט שהרמ"נס פסק
ג"ה מותר בהנאה וכדלקמן סי' ס"ה ונאים דחקו שנמשך לחר הרמ"נס כמ"ש הב"י על הטור :
ושם בחלב נפל תמה ומוחק והפר"ח מיישב היטב : ס"כ בהגה הפסד
קצת נר' לף לדקמן ס"ם ק"ה נקע הפסד מרובה י"ל דלפ לקלי לקרומים וחוטין שהזכיר שם ועוד
להתם

להתם נקט לשון י"ל והכא דעת עצמו הכריע להקל בהפסד קנת : והמ
דמסיים לפ"כ מ"ל לחזור למלוח כמ"ש הכ' סי' ק"ה והשמיט בש"ע מפני הפגיעות :
ומבואר בפוסקים בנגלה דם שמצא לאחר מליקה בריך שעים בתחיכה ואם היו שעים בריך שעים כנד
תחיכה כולה ותחיכה עצמו לאחר ולפי [illegible] : סי' ס"ו
פליגי הכ' על במומצא בשר מליקה ולפ"ז קדושין דף ל"ז זכר להכניס פי' [illegible] וחולין דכ"ע שומצא
מליח ובני : וזאת לומרת דברי הב"ע שהכניס תיבור הניקור כ"ל והזהרתי
לטבחים על כל הכשר של בני י"ב לשמוריים והרוב אין מנקרים רק החבי וגם הכשל פלמונקון
למטה מטבור לשמוריים וגם שכיח מכה במוגלא בטבור שקורין נאוויל נרוך ע"כ נקבה
השלקופית : וזה יותר תלבעים שהה בשלתי בכפרים על חלב שדומה
ולומרים שבא מיגיעה ופקד ומסרתי החלב שים לקוז לרס ממש שבתקלא בכשל מעבודה קשה או
מוס סיבה וחולי או רס נעכר ונעשה חלב זעוד לא נגמר שבל הכלים שבשלו וג להחמיר בשהיי
מעל"ע דבלח"ם רס שבשלו דרבנן וגם מע"לע בש"ס דרבנן : סי' ס"ק
סי"ב נהגה ע' לקמן ס"סט פי' חפי' קטנים והש"ך פי' דמשלפ"ת לא מהני חולק המ"י ומסתברא
הכי : סי' ס"ט ס"ו שיעור מיל ק"י דקין יש לסמוך בדיעבד ופ"י הש"ך
דוקא בשתבשל בדבר הפר"ח ומסיים דיל בהודם והכי מסתברא דהאיך שייך לתהיר בכתחנה
לכבוד מורחים ולמסור בדיעבד וכל"ח לרוב פוסקים כיון שהודם בסתמו נקבי פליטה ודחיית
הפ"רא על המ"ב שכתב בהיפוך מדרבה מפכח מסתברא שהמ"ב נקט רק בשיעור מיל וגם הכו"פ
מדריך טרפה על התה"ד בשיעור שעה מיהו כדאי בלשון התה"ד העולם כותבים ומזכירים העולם
מוכח שתפס רק לרמיזת מסך מהנס וכ"ש מידו להרמ"ס וכ"י דבני מיל ומחורתא בר' פשוט
המסך שעה שבימיהם מיכם מנוס כני המשקולת לכל חדם רק שסמכו בשקולת המגדל אבעיר
מין שומעים בני ורבוע כהגו בשעה שלימה שבשמע היטב : וגם
מסך בריך לחזור ולהדיח הפר"ח מסיר גם בית מסנרא דנפש' וחולק על פשט המלכי דוקא
דסכינא לא מהני לחוד ומין להזיע כיון דל' שהוא מסיר כריב"ס וקושיתו בשם הכ' על ההפשט
ודים כולה מיהו דאי' דהפשט מיהו דוקא כחתך וגם קו' תום' דה"ה לפריך נם לשטת דדוקא
נקושטא נמר עד דסיים ומן נמן דקורפא י"ל מה"ט אסר גם ב"ט בר ב"ט להתירא אבל דוקא
של השוקט ב"ט בב"ע לאסורא ומ"ב לדוקא הכו"פ : סי"ח נתבשל בלא
מליחה הת"ח בשם מלכי מוסר בתרגומת שלימה אפי' בשעים והפר"ח חולק ואכ"מ שהוא לעת
יפיד ומסתברא שגם הכ' ורמ"א לא העתיקו בש"ם מכלל דלא ניחא להו : סי"ל
תמה הש"ב על הרמ"א ובנו בנה"כ מייחב והרבה דחקו ואבא חוכא שלא עיינו במנא מקור
כדין של הרמ"א בד"מ מיהו כלל כמן שלא בדין נתבשל בלא מליחה בסי"ח לף בית שעים יש
מוסרים לותו תחיכה בוחת כתב שן הש"ה חס נתערב לותו תחיכה בשל בדוב דכולי האי לא
מחמירין ש"כ חוותא מוכח שבעתק מכל דין שהה ג' ימים ונתערב ומתך מלעיל שהחמיר לף
בשעים כמי בנתערב בשל בדוב וכ"מ בש"ע ניין לו"ה לכל בלא נתערב קם לאומרת שלא בהפ"מ
יש טעיכה להקל כסברת הנה"כ דס שבשלו דרבנן ויבש ביבש מב"מ בשל בדוב : סכ"ח
יבלו הכשר עד שיוכר דהיינו כדמפ' בשור בני בלייתו וכן בהגה לקמן סי' ע"ו וח"כ לפי' הט"ז
ונס

וגם בת"ח כתב נריך לגבן השפוד ובדיעבד שרי ויש מלוח שבשף על כלי מבושר לקמן סי' ר"ח : וגם זאת אפלתו רמיזו במלח ומרחתו כתבב משום שמיזו מבושל היטב שלהם ואימכם שמיזו לבן ממש ומיזו מתיכות רק מיבושו ומרחתו כתבב משום שמיזו מבושל היטב כשורפות המלח וגם לוקחים מן החולים שנמלחו ע"כ הורתי לבדוק בשפשוף היד מטפים ומריח ועל כלים אין לאסור כיון שאפשר לבדוק דומיא דמ"ש בהגה סי' קכ"ב :

וגם סי' נט"ו התיר בספק כמלח והגה"ב קונק ולף לרש"י ורמב"ם דס שבשלו לתוריים כמ"ש מכן הטור וב"י סי' פ"ו מוכח כפשט גמ' במנחות דכ"מ וגם הכו"פ מקיל לך נס"ב בהגה ספק כמלח תוך ג' מותר תיפוק ליה לף ספק לא כמלח משמע שמיזו מקיל כיון דאתחזק לאסורא : בהגה ס"ו מותר להדיח במי פירות ומ"ש מים כפל לשון כר' כוונתו משום נזוי אוכל אין לעשות רק במקומת היבשים כמבשר פ"כ ול"ב וה"ב משום מבוה שרי בדיעבד ולשון מותר שמיזו אסור בכה"ג ומ"ש בהכרע וכפ"ז גם הרמ"א מודה לכתחלה ומ"ש לדברי הגת הכר"ת ועל השבת תשובתו הרי מיזין שאור בו שתיר בש"ע גם ברמשובה והכו"פ מתרץ בהיטב הא דבשמיש כוונתו שהי' דעתו לבלות בלא הדחה ומלך דוחק מאד ועוד מעקרת לק"מ דיל נאכלין בלי שש"ב הדחה אך נר' דיל כר"י בפ"ג דמכשירין אפי' שמ בכך לא הוכזר רק אם עמד שעשה כמתכוון וזהו שמתרץ שהודח בלא דעתו בשמיש וכ"מ הלשון שהודח ולא נקט שהדיח וגם ממת דבריהם פתס ת"ק דר"ש הוא ר"י כמ"ש תום' בשבת דנ"ל : סי"נ פחות מכי שעה פי' הש"ך בלא כט"ו ודוחק לומר שהוא לאו דוקא אף שהב"י הביא זאת לעיל ובש"ע העלים מכי שעה ונקט סתם ידיח ולא שריי' כללי מ"כב בחומרת הגאונים דהכא רק כ"ל שבתכוון להזהיר דלגילי דעתו ויכיקוהו ג"י וימכו על פיוה לקיש ויטרף השעה וגם בי"ל כיון דחומרא זי משום שבתיבב הדם נריך שרייה טפי מתחלתו ולהכי נקט הכא שרייה ולעיל ידיח וחזותא מוכח כפשוטו ע"כ הזהרתי למבחים כפשט הש"ע לכתחלה רק בדיעבד אין להחמיר ופני במעט : סי' ע' בב"י הביא הגהת ס"ל בלב נוכן כמבא על דגים מלוחים והתיר ר"י ומבי מסופק כיון שהחלב לח ורך בלע וה"ר משולם התיר גם החלב עכ"ל ותמוה שמיזו חלב בביר"י מה שייך להתר וגם בנוכן מיזו רך כ"כ וגם דגים לאסור שמא נפל ברותח וגר' הב"י לשטתו כמש"ל בח"מ סי' קע"נ מכנה בדגים וחלב בקמן נעוד לעיל לף ק"ב ע"כ הני רבנן בשטתו ע"פ פי"רבי והחמירו גם במלים כלותח והתיר ר"י כיון דספק שנפל ברותח לו מעל"ע בנוכן ולא מחוקי' לאסורא ומכו מסופק כיון שהחלב בקמן כך ולא בבלע במלים גם תוך מעל"ע וגם התיר לא התיר רק הדגים אבל החלב בעין שעליהם מעט מקבל במלים מיד והר"מ התיר גם החלב חשב רחוק ועוד לדבריהם סניף בב"י לקמן סי' ק"ה מיושב הרמב"ם בפת וכלי ודג ובשר ע"ש תיפוק לי' שכבשת תמילא לף הוא לשטתו שיטו בדג ובשר אך לף שבחוקו מבשל דג ובשר מסתברא מדיבא לף במבושל סגי בשמיש כמ"ש לו"ה ומרדכי והרא"ש לף שהל"מ תמה בסי' קט"ו ע"פ בזה"ג מצתני דיבא לליבא בכבות ההס ולכך נר' שהשמיט בש"ע דהא חידוש אין שייך להעלים וגם הר"מא מודה בזה"ג וגם הפר"ח מתרץ לף דבלוי מסור אפי' בש"כ סתה שמני ויהרא דמקלא קלי ומולי מה"ט גם הרמ"א בחיבור הש"ע תיכן לעצמו כך ומן ולקוטי מהרי"ל לאו בר סמכא כמ"ש מדוכתי טובא וגם מהרי"ל בליבא שייף כמ"ש הפ"ר ובמליקה אין לחוש כבר קדמו בר"מ

בד"מ ובת"ס כגון לך מה שדמה פר"ח דג וחלב כגר קדמו הרמ"ח בד"מ ולענריכו שם היטב הדק ע"פ פי"רש מוטב לפ' נגמ' על דג וחלב שלא עלה ע"ד והסכמת הפ"ר : ומסתברא דשרי עכ"פ לבטלו בששים שאינו נכלל ביטול מיסור כיון דסכנה זו שמיא גזרו לבטל מינו דומה כלל ובהא קיל טפי ואולי החזיקו לפסיטות וע' לקמן במה"נ חולין ד"ט חיזוק לכוסקים בששים וכדנריכו וגם יסוד תמיהת הד"מ נפסיטות : ושם נסוף נפר"ת וכו"פ נשם הש"ך נריך מים מרונים וכ"מ נהג"א פכ"ה סי' ל"ח נקט הרבה מים וכגר קדמו הנ"י פ"ם פ"ט נהג"א זו ומפ' להדיא נהגה ס"ד לף שאין ששים והנ"ן נ"י נשם מגור שכתב על מים שנתלמו ועיקר בשם הג"א וב"ד והמ"ר מ"ח סי' תמ"ז מפקפק על הכ"כ ומסתמתתי ה"נ : ומגב בהג"א שם פי' כ"ז וכתב נאב"יה כו' עם הכנד ועופת ומוסר הכלי ומשערין נעוכת נשנר ונטוטב כנ"ל : סי' ע"נ נהגה וכן עיקר פי' נשליחה מ"ל ששים- : ושם ו"ל הנ"מ ומסתברא להקל נכלים שהיו' מעל"ע משום דהרבה פוסקים נשטת הש"ע שאין מיסור דינוק ולכך נכנד נכמוך נקט סתם מסור ולא נגמון י"א נר' מלתא נטעמא דם שנלב מכקד פקד ומדיוק כגי' ששים נגד הדם דק לפי ידעין כמה דחת נפק כמ"ש הנ"י מכל כנד כולה דמת לף שייך מפקד פקד לף שכתב הנ"י נלשון הטור משמע כמו הלב משמע מינו הכרח לפי מיירי נמיסוב דבוק ונמיבור מ"י משמע להחמיר גם נזפק וקורקבן ומינו כלים להוסיף ע"ד סכמים וסנרתו שמעכב המליחה הלא מדינא לף שלא נמלא נפנים שרי כמ"ש סי' ס"ט ס"נ דק הר"מת מחמיר ומ"מ מתיר לעורך ומחר זמן מנאתי בחיבור כנסת יחזקאל שמתיר ודוחה סנרתו לנמרי : ושם נהגה בלא דעם ורגלים תחתונים והט"ו נשם רי"מ להקל בלא כנפים ורגלים עשמע נחלב הגוף לבד ומינו סנרת לפי פשט הרמ"א דוקא מרכובה תחתונה שהניחם להסיר ונהגהת מרדכי פ"נ נשנת לפי מקרי שלם דק כפסח רמזו על כרעיו שלא נשנת משום לפי שלט זיקק ע"ם ומכ"ם נהופשט עורה מסור כהמנ"ל לפי כט"ו ופר"ח : ים פרושים נזהרים מלכילת מוח לב כגד והמחמין לף יקום ומני פי מל"ך שמור מבלי לחוש דגר שלא נזכר נתלמוד ומדרשים : סי' ע"נ נבלעית הכגד נר' פשוט למסור נכריכת הנייר חפי' נזקנים קטנים נסתמו מיד והחום מעיד וזה משמים שנה שנשכנדתי נפורים נכגד פטומה גדולה כחני שמה והוהרתי לנלות על הפשוד בלא נייר לף שוב שומן הדבה ומחכני על הט"ו נסי' ס"ה שמתיר מתוך דברי הנ"י ומינו דק לדעת רמזון מכל לדעת י"ל וכן נהגה מוסר נששים ליתה לסנרתו וגם לדעת הש"ע בלי נריך מתיכה דק שהניחם להקל מ"כ הכו לא לוסף : ובדין כבד כבוש נמים מעל"ע הנ"ל מוסר וגם החו"י והמעיין מין סברת מוכרחת והמעיל נדקה מתיר וגם הכו"פ מתיר הכבד ומוסר הכלי והפר"ח דוחק לגמרי שאין כבוש מוסר נכגד כיון דחידוש הוא מין לך נו' לא מלתא נתתבטל ממש והוא ניפת לפו חידוש דקיי"ל כתנא דמוסר וכבוש מיתת נכל מיסורים דק התידוש כמ"ש נרש נכורת חלב חידוש דם נעכר ונעשה חלב ה"נ כגד כולא דמת ורחמנא שריא מין רשוי להיות דמו מוסר כלל וגם נב"י ס"ם ע"נ על כתבעית כיון דכולא דמת ורחמנא שריא מין רשוי להיות דמו מוסר כלל וגם נב"י ס"ם ע"נ דלא מחמרי' מה"ט ולתוס' ורש"י והרמ"ם דם כבד דרבנן וגם המע"ל נדקה נפמבוס מע"לא לכ"ע שרי דק שפקפק ניותר מ"עלא ומ"מ מתיר דק הכלי מוסר וגם תרתי דרבנן דדם שבשלו דרבנן וגם

ונס הרמ"ן גופא לעיל בשרייתי כלי מעל"ע מוסר גס הכלי פגיעת כ"ל לפרש בכבד דרבנן ונס מידוש מע"כ דלמ ס"ל בכוש בכבד ובהפ"מ כדאי למיוך להשהות הכלי מע"ע מיכא תלמת דרבנן אפי' למאן דאמרי הכלי ומשכחת בקערה קטנה שוה והוב וכשרוצה למכור מ"מ למכור ליטרפל ולא ליאכל כלום רק לגוי ניכוני ומרנים שבשתם כבר ונעשה מקרה שמוכרם למכור מיכו נותן שלים שוין כמשר רמיתי ונסיתי ונס הרמ"ן בשרייתי כלי סתם מיכו כלי תשא לכך מוסר סתם שנריך לכבד ובפרט כיון שמותר להשתמש בשרייה כמקדש מין דקדוק כ"כ ונפרש שהרשב"ם מתיר בקליפה כמ"ש הט"ו סו' ק"ה וסתם מה שתוך הכלי ע"י תשמישו שפיס נגד הקליפה וכללא נקטינן הלו זכר הרמ"ן הוי מוכירו ונס בפי' כ"ד בד"ה סק"ה מפי' הרמ"ן שמעריף סתם כוונתו בלא הפסד ובמ"ב פי' תכ"ת קנית חמן נוהן פני בעליו וסברת התירא בלא דמה הבי' שם ובפי' ס' שכתב הכלים נריך הכשר פי' שכו"פ להתיר מע"לע ובהגה פי' קל"ה ערוי ג' ימים משום קיום ג"י ס"כ ממילא כמי בטלו מעל"ע ה"כ ליתר שאת חף מלן דמחמיר ומלמנו מיס מעל"ע ובלה"ק מניח הרבה פוסקים אפי' בכלי שנתבשל בהשהות מעל"ע כיון דנריך לשבור כוי כדיעבד והרי חף שם"ל לשבור דאפי' הנאסר בנו"ת בהנאה שרי להשתמש בשוגג וכירות כמ"ש בסי' ל"ד מ"מ מקילים כיון שאינו דאוי להשתמש כדיבכו ונס מכירה אפסד כנ"ל והלעתו לפני דבנים מופלגים והסכימו שלין לפקפק כלל : כי' ע"ל בעשול

בלא נקור מחמיר הט"ו ופר"ח מביר בעשול ומחלים כדעת הת"ח ומתרץ קושיתו היטב ומסתברא כותי' בשול ובשול מן הרמ"ן גופי' בת"ח שפקפק ובס"ע שתק שתיקתו כהודאה שלא ס"ל להעלים סומרא זו מע"כ בשעת הבור המפה כמי בתיובד כסברת הכו"פ ונס שמעתי ורליתי בשמון וחכי טובא שים שפיס כהר"מ ולכולם לשתמש כבי' סי' ק"ה שנריך שפיס בגד הדד ובסילה ע"ב ואינו בתשובה רק הגיור לפה בלקיטי תלמיד שלימן"בר סמכא כמ"ש בדוכתי טובא ולכך נר' שהשמיט בס"ע - : סי' פ' עמ"ש בחלק ב"ש שבת דכ"ש : סי' פ"ח

בב"י ד"ה וכתב מ"ש תמה הד"מ מ"כ נס מה ד"מ מוסר ג"ל כוונתו שהב"י מ"ל להניח מלמון וכן נוהגין וכו' שבת הב"י עליה ונס פי' הד"מ דקוק בעיניו שלינו למן מנהג במה דלא שכיח ושלינה לכך מכיח מהת ולא מן ס"א מוסר מך תמהני על הב"י דהמ"ל המיך יפמרו הכ"ת והרמב"ם נסיתי לפלילים שרי ברפ"ג דפסחים דבטלי מכלו ונס תמהני על הפר"ח שכתב נסיוני דחלבא מינו למון מצנה ונרייתא ונס לפלילים משמע שהוא כך בנרייתא ומנחתי שם שהרגים בכותם דפסחים ומוני זה"ם בתוי הרשב"ם שהוא טעות : ונס בב"י תמה על הרפ"נם עוד קשה כפרש נמי רגלים דשרו וכו' דלא נקט מי רגליו דק כוונתו מ"ר דקדס : ונס בב"י נדחק למה לפרש דשב"א ודין בסרכה דיש ס"ם וכו' ד"ל דס"ל כהמ"הריק בל"מ סי' נ"נ ספק שלין נקיפין בבדיקה פינו מצוי לס"ס ה"ל ספק שהסרכה פחמת נקב נקיפות בדיקה : ומה שתמה על פשוט ובדקן דמשמע לדיעה קמא לא מהני שנים ביחא לפמ"ש הד"מ שים מלבה מועט וים מרובה ולהרשב"ם ס"ל כמילך בבריתו שם : ובהגה מיהו נה נלד

לעולם סוכה להתיר כתם ומפרש ולא סולק ודלא כהפר"ח משום דנב"י שקל וטרי ולינו מכריע פ"ג למנקט לשון י"א דסמך על הרבה פוסקים דשרי וסנרתו להכריע דסתם הוגלד הינו יותר מג' ימים מלא יבשה לגמרי ונס בסרכה שף לשופרין תוך ג' משום דאין סרכה פחות מג' לא מספקינן

מספקי ביותר משום חזקת כשרות וה"נ מסתברא דנועלי המטריפס לינו יותר מג"י ומסתבר
בפשיטות כיון דנקטו דוקא יתרת וה"נ דגילס להורת כפשט לשון הרמ"א ופוסקים בכל סדכה
כתס ומה"ט דכתיבנא דלא כהש"ך ופר"ח : סי' פ"ב נט"ו סק"ו פלפל
ובלבל הרבה על הום' ומהרי"ק ונח רעהו וסקרו ננה"כ היכיך ע"כ דבריו טעיות גמורים וגס
בחדושי נרשוני ועוד נר' לתום' כתס דרוך טהור תמהני פסוק נפיר מנחה בית ודרוך קן דפת
חלת ונ"ל כתס נפיר הזריחה מב"ח שבנית ונקט רבותא שמנחה בית מנופה בעלייה תחת הגג
דלא שביקי ב"ח ודרוך ניכ מין טהור שאינה יריחה שדרה בנית כשדה עופת קן בהויחה ומשלי
כ"ו כנפיר לנוד כדרוך לעוף פי' נפיר הירא מב"ח פע ינד ע"פ המרן ודרוך שאינו ירא מעופף
להשמיט בזוית הבית כפל"רבי פ"ג דניכה ופי' הרמב"ן לחיכא דרוך בשכיחס ומסתברא הכי שאין
דרוך סימן טהרה ושמחה ורחיתי נכ"י לשבר בשמתחתי מן בניכו בעל העופות על התורה שלא
כדפס רק פרפיחות וכתב נמי כהרמב"ן והוסיף לתנן לף שאין שוין כשרין ה"לל נמי לף שאין
דרוך כשרין כיון דנקט בריחת נפרים דרוך מע"כ מעכב דוקא דרוך מ"כ ליתוב הנה"כ נקט
דמשמע אינו מפיק לתום' דנקטו כדמוכח ולדבריו ניחא כיון דעוף מסריט כשר ודמי דרוך ועל
פ"כ דע"ז כדחק בנה"כ ופשט הגמ' ופי"רבי מוכח שביעל דרוך טמא וזהו כוונת מהרי"ק מלשון
דלמא לדמוה לך להמב"ן נמי ניחא דנקט משום קטנותו ולעולם לינה נמי טהור : סי'
פ"ג בש"ך סקט"ו ניל דגיס בכנום ומנומל דלוויי' לף בלא שמנונית תמהני הלא בחולין ד"ט דע
טמא נילו לאמר קחי בכנום דריסת פ"י דתרומת ומשני ניל זיעה בעלמא פי' תום' מדכנן ועוד
בתום' שם דרשת דגיס לסמכתא מבלן בכנום ומנומל והפ"ח הוסיף מן הרשב"ם דעיקר קרא
לרוטב וקיפה מבל נירן לסמכתא כוונתו רוטב וקיפה שמנונית ורחיתי ברשב"ם בשם תום' ולפניכו
נקטו בתום' נם רוטב וקיפה לסמכתא וכוונתם ברוטב כחום ועוד לקמן ק"ב מייתי ממליחה על
הטמחים לאכור נירך דלמא התם נירן בכנום מע"כ מוכח בניל מין חילוק וכ"מ בלשון המרדכי נירן
מקוי בעלמא דליכא טעם כעיקר ומן הגהת ש"ד לינו הכרח דכוונתו הניל ולחלוחית כלומר עם
הטומן : סי' פ"ד בש"ך סקט"ו לא ידעתי פי"רבי ולא עיין בב"י שהביא
פי"רבי כיון שמהלכת בקישוח הוי כמהלכת ע"ג קרקע ובטבנה"כ נדחק בלא דבר : ותולעים
גניכה שפיר כתב הפ"ח לאפרושי מאיסורא וכו' גס בקערה שלף הש"ע נקט לרעת המתירים ולא
הכריע ולף על הגניכה לא הכריע הרמ"א רק לשון נוהגים שלא תוך הגניכה מ"ל לקטוטו לכ"ע ומיך
להקל בדלוויי"ת במקום שלא הכריעו בעלי הש"ע ולא מטעמי' דפר"ח שיב לדלות כמ"ש הכו"פ רק
שאין הכרעה ככונה נגד האוסרין : סי' פ"ו ס"ל הפילה ביניה מסקנת דמלתא
קלתן לנד לאסור כאו"ה כמו לענין ב"ח סי' פ"ז ולמנהג לף בחלבון כל שאינו קרוש לנן עליו
שיכול להגניה אבל אינו לאסור בדיעבד ולמלוח נהגו לף בשלימים ואינו מעכב בדיעבד : סי'
פ"ו בהגה נו"ן דלענין מותר בהנאה כך הכריע לחרי רניס והש"ך כתב שהמרדכי מפיר הלא בד"א
העתיק שלא הכריע רק שכתב המתיר אין מוחין וגס הא"מ מן האוסרין והעלים הש"ך ומ' טעם
האוסרין דקיי"ל כל דתקון רבנן כעין דאוריי' וכ"מ בהמרדכי והמתירין ס"ל כיון דבנו ב"ד חילוק בני
דלא לוסף בדרבנן : ועס בב"י רביגו ירוחס שעס אין לה חלבון ניל חלמון
דחלב"ב סותר לעיל בעס ר"ח לחתון בר' עיקר לסני בחלמון : ועס בב"י לרש"י

ומ"ב דם שבשלו לחורזי' עכ"ל דם"ל דבמ פליגת לזעירי דלמ כת"י במכות שם וגם בתום' שלכו
מוכח בד"ה דם שבשלו ליכו עובר והייכו דתכן לפ קרעו ליכו עובר תמהכי הם בכריתות מוקי בעוף
כפי"דמי בחולין לפ"כ דם"ל מלן דמוקי בעוף ס"ל כרבנ ולזעירו מוקי מתכי' לף בלוכלו בחומנת
כמ"ש תוס' בחולין והט"ז סי' ס"ט לפתמטתי' : סי' פ"ט בהגה וזומן דיכו כבשר וכהגו מה"ש גם
במרק בשול ולישה דהכוונה רק בשבח כמ"ש הב"י בפ"ח סי' קע"ג וכ"מ בתום' דפ"ז דרועב ליכו
כשומן וע"כפ במלק דקה מ"ל מכהג ההדקדקים ולדברו העור כמ להרמב"ם גם ליעם נריך להמחין
מ"כ גם קולף כפולה בשומן מ"ל וגם מחוסר ציכים מ"ל והד"מ העתיק שלין למו לשעה ולא רצה
הזוהר שכתב סעודה ושעתא חדא וחזותא מוכח שכוכר לפ"כ וכתבו בהגה ועמ"ל דף
ק"ה : סי' נ"ח בהגה ס"ד מותר בליעבד בתימת לשונו פשוט בכל ענין
וכמ"ש בד"מ לשון מו"ה על דבר יבש שלאסר בקליפה ליכו משמעות כלל על להכא לוקח כמו
שהחזיקו המאחרים בדברי הכ"י מ"ש סי' תס"ו ועוד תס לומר מה זאת ולמה נכתב הא להכא להחזיק
חומרא בעלמא דהא להדיא מניה בגמ' משום דלפי לפשר דלא בלע פורתא לשון זה מדיבת נריך
קליפה וגם חילוק הש"ך דוקא שבתערב הבשר וליכו מכירו כה"ג לא מנע הרמ"א ואו"ה לפרש אלא
סברתם כר' פשוט לף שבשלא כ"ק לותו מעט שבפני הבשר מקום כבר יבש בכח הרתיכה ובתערב לו
דם"ל כל תחילה ליכא בשיש נגד הקליפה ומסתברא הכי ועמ"ש לקמן במחורים : ושם
ס"ה לנוסך גדול ומנוה יש לסמוך הש"ך מפקפק והפ"ח מייתב וכדאי דבריכו בת"ה ולחקירו דבריכו
הרמ"א להכריע עכ"פ בהפ"מ ומנוה גם בבו"ח : ושם ו"ח דכל מליחה
משערין בששים והכו"פ מנדר להקל בדרבנן ואין סמיכה נגד פשט הרמ"א כאן ובד"מ סי' ק"ה בשם
הפוסקים : ושם מקום ל' בכלי עץ ולשון הד"מ סי" ע' נגד מקום הטפה
ממילא אפי' בכולו רק לורחא למלתא נקט וכ"מ בש"ך אך בת"ק נקט נמי בחרס ג"ל כאן כוונת
שביכה דלא שכיח לגדול בכלי לומנת מ"ל במקום אין מני לגרור בעומק והגע עצמך גם במתכת
מני לקלוף בכלי לומנת רק שכתב הגעלה דלא שכיח בגרילה : סי' נ"ב
בהגה כל לסורים מכ"ב ובהרן ספ"ק לחולין לכ"ע בשאר לסורים הוא מדרבנן ולכך בבו"ח דוקא
דרך בשול משמע בדרבנן ליכי מכ"ב וסברתו לפ"ז י"ל בשאר לסורים הוי תרתי דרבנן ומצתי בפר"ק
שמקיל בפשיטות לף בב"י ס"ס ק"ה מוכח לקדיש גם בדרבנן מכ"ל שהניח על זומן הגיד ע"ש ופשוט
לכל המורים דלא כפר"ק : ושם ס"ו מה שנשפך ליכו לכל החם ויש מקילים
לפי' לכל החם על הלפר-משום בטל"פ : ובהגה ואו הקדרה כמי שרי וכת"ק להחמיר לכתחלה
ותמהכי על הש"ך הלא הוא עצמו כאן שחיבר לחר הת"ק חזר בו ובסקט"ו מדקה כמי הם עצמן חזר
בו בסי' ק"ה ומקשיר במלוקה : ושם ס"ה בחדשה סגי בששים נגד הטפה ופשוט ס"ל
יציכה שליכה ד"י וגם מקיל הפר"ק במכוסה היעב סגי בששים נגד הטפה לפי' במקום ריקן ומסתברא
שגם הרמ"א ליכו מתנגד : כי' נ' בכחל בתום' דק"ט ע"ב וכבד כותית לא פי'
ע"פ הירושלמי ויש בח"ל שם וכוותם שלא פי' יפ"ת כבד כותית כגמ' דילן מטעם דכתיבנא שם
דל"ל כוותם שלא פי' כלום נגד כותית תיפוק לי' גם נגד חזיר וגזיתא לא פי' כלום וכן במדרש
פ' רלה ד' מתיר לסורים ועליו דברי הפייט לף תמוה מה כ"מ לשבח בזאת וכו' שדקדק המדרש
סמיכות כותן לחם לרעבים ד' מתיר לסורים שכיתן לדחוק במים לחרוכים לממכתא לחורי' והייתם
קדושים

קדושים כמ"ש ספ"ק דברכות והם משוש נתינת חלק לכ"ק במ"ש הזוהר והטעם שהם"ל מקטרג יותר
על ישראל תמיד ולכך גם בחלו החסורים נתן חלק לכ"ק ע"י היתר נדמיונם ובדירוף גמ' דיקן עם
הפייט וגם מיס לחרונים י"ג מכין לחד להשקיט הכ"ק שהוא סטרא דפרודא ורמז שנהגו לומר
פסוק זה חלק לדם רשע זה גי' י"ב וגם חלק מ"ק י"ב רשע מ"ק י"ב חוט משולש שליש חנניה של
מיס לחרונים ומסתברא המשכיל ידום מלומר כך שאינו רק לבני עליי' ואינו נשוש מדרש :
ויש מקילם בערוי כ"ר נשהה מע"לע דהיינו כמ"ל סי' ס"ט וגם מכיון דערוי אינו לוסר רק כדי
קליפה ופתם כלי שנים נגד הקליפה כמ"ש הב"י ויש לסמוך נדבר שמטריפן מספק לחל בודאי
טרפות מוכח דלסור מספק הר"מ פ"ו הקדמה נוכנת נאסרה משל"כ נספק דספיקא לחומרא קי"ל
מדרנן ואקר מע"לע הוי תרתי דרנן : ושיעור שנים מבואר נפוסקים ושערתי ומלדתי
נית קבול כף בינוני לערך חמש רביעית לטרח נמורוח בינם וקני מדה ורביעית בלח נמשקל ומדת
נרפת היסיכה וכן ישוער גדול וקטן לפי ערך : לעיל ס"ק ס"ט טפה מכר
חלב תלי בלח נספק קלוח והפר"ח תולה ניד סולדת וכו' פשוט כשכוטף עם להבה קופנת אין
להקל דהוי לח נספק וים"ב ווחת לדעת פי' אינו סולדת שיכול להניח היד נתוכו תמיד שמ"ל
להוניאה כלל אבל לח מהני מכנים ומוציא ובדף ק"ה דכוטלין ניד סולדת מ"מ ח"ל להניח היד
תמיד ועוד נדיך להודיע בחיבור וקני חדושי הגרשוני למר תלמיד אחד משמו פתם כלים אינו ב"י
דוקא שאינו ידוע לח השתמש כלי ניתו אבל בידוע שהשתמש תוך מע"לע לק ספק נכלי זה לח
מהני והוא רחוק ודקוק ונרור שלח שמע כנכון דהא פתם אינו סומך מעל"ע נפת קריבה וכו'
שלמר לח יודע שהשתמש כלי זה דבר שאינו פוגם רק ספק נן יומו לח מהני משום דעיקר טעם
דסמכינן פתם כלים משום ס"ם ספק מעל"ע ותת"ל תוך מעל"ע שמא דבר הפוגם כמ"ש תוס' בע"ז
דל"ת וכן בת"ח כלל כ"ט אכן גם נוחת לח השהה אבלו מעל"ע ודאי ספק דרנן לקולא ובכו"פ
מקיל בבר חלב יען משים נטל"פ תמהני הלח טבע ריח חלב גם בחדש ריחו רע ות"כ החיך משכחת
חלב לאיסורא רק חלב דיון הוי לפגם כמ"ש כגה ונ"ל עכ"פ טעמו משובח ופגם כלי מע"לע שטעמו
פוגם ומתנגד לתבשיל ואין להקל כלום : סי' נ"ב כזית בשר הטור ום"ע נקטו לשנת דבריהם : סי'
נ"ג נהגה מחמיר בהסו קדרה דהיינו מקום בר נרלסו וכו' ה"ה נכף מנוקב שנוהג כזוהמת : וגם
הש"ך סק"ח כולו דברי הב"י וכה"ג נדוכתי טועה ללח נורך ופי' רחבה גדול כלומר תוכה : סי'
נ"ד ס"ג מותר פירות ובוטן תמהני שלח הניח למ"ח כלקמן סי' קכ"ח כלי שבריך הנעלה מחמירם
גם בבוטן וכן בה' פסק סי' תכ"ח ודוחק שסמך לקמן שאין דרכו רק לסמוך לדעיל וגם אין
דרכו לסמוך מי"ד לע"ק וגם יש לטעות בחמן מחמיר טפי לכך בר' נחות לשוקו לקמן יש מחמירם
ואומרים כלי הגעלה אי לידון לסור להשתמש בוטן גזרה שישתמש חמין הלח קלי לדסמיך בש"ע המ"ל
פתם יש מחמירם גם בבוטן חלח לדייק דוקא שם תקון בהגעלה ולידון לחל בו"ם נחרס שאין תקון
לאינו מחמיר בבוטן ומכ"ש לחר מעל"ע שגם נטל"פ לוקמו לדאינו : סי' נ"ה
בהגה רק עלו בכלי בשר פי' לפי חס : ושם דבר הריק כתוב בת"ח דבש
במאכל מבשל הריק ופסיקי תום' פ"ב דע"ז שמן זית הוי הריק ולח מסכימנא אם פוסק ואולי
במדיכה שהותים גדולים כשיעור חכמים זית בכי ביצה בערך גדולתו הריפה בוטנת וכו' הריק מהת
דרכ"ג דפסקים שמן זית שלח הניח שלים מכין בו להשיל השיער וגם הש"ך סי' נ"ו כתב זית הריק
והשיג

ובשיג בחיבור כאן יעקב דמשתמטתי תום' פסחים דל"ז החילון מר ולא הפרי ע"ש ומינו דחיי' כ"כ
כיון דהוה תי' כ' דתום' מסמע נתי' ס' הניחו שגם הפרי מר ס"כ ספק לחומרא ולא לקח הפרי
משום הפסד לוכלין ונעירובין ס"י כתבו סתם והוה בשעת תי! כ' דפסחים ועוד שאין הכרח כלל
מן ויוליהו עין די"ל גם העץ מר ולכך נקטו כדמשמע עלה זית ומודו שאינו הכרח למעט הפרי אלא
דבעל תום' הלו נתי' כ' לול נתר טעמא דזתים במדינתו שאינו מר לכך קושטא נקט ואיכך ס"ל
בשדיכה שהזתים קני בינה מרים וקריפס כדבריהו ס"כ דחזינן זתים של מדינתנו לינו מרים שפיר
נקטינן להקל ותתן לחמת ליעקב : ושם הגה ס"ב אם ס' לו בחלב ט"ס
וצ"ל שמוהו בחלב וכמ"ש בד"מ : ושם בב"י אבל בה"ת כתב ומה בד"מ דגם
הסמ"ק בשטתו וכו' דבזמו דייק היטב בלשונו מותר לערותן בקדרה של בשר המ"ל מותר לשמו
בתבשיל בשר ואפי' כוונתו בקדרה של תבשיל בשר למה נקט לשון ערוי ובקושטא במדכי הכי הוה
ואפי' אפי' הקדרה צ"י קלי לכישת הקדרה חולבת ועוד דקדק דגיס שעלו מותר בבותת למה נקט
כותח שהוא נסיוני דחלבא ברב"נ דסמ"ק המ"ל סתם בחלב אלא דכ"ל דוקא כותח מי חלב שהוא
מדחבנן ושם בה"ח דיק שהוא דוקא ולא בשדוי מן הכלי שמפליט קיל מבשול בזמת התירו לבתחלה
מה שהוא ב"ט בב"ש מותר להגיס כה"נ בשדוי לו כותח דחבנן מבלשומו בתבשיל ממש אפי' ב"ט בב"ט
אסור לבתחלה אבן לבשל לכתחלה ב"ט בב"ש כדי להגיס בכותח לו בשדוי נמי אסור ושם כותח
הסור י"ל דלא נקט כותח דלא שכיח אבל בחלב בין לאכלם בחלב בשדוי שהוא דרבנן בשוף וכ"מ לשון
הטעמ"ל בינה שבתבשיל דקדקה מולבת מותר להגיס בתלגולת אבל בינה שבתבשיל עם בשר אסור
בכותח תמוה שגיבה לשונו מכישא לסיפא דהמ"ל בתבשיל עם חלב אסור בבשר רק לדייק בדיעד בשר
שוף דרבנן מותר לשומו לכתחלה מצ"ב בלחורו' אם הוסם בדיעבד ערי דוקא ובסיפא"ל שבשלו
עם בשר ממש גם בכותח דרבנן אסור ומילי מילי קתני והב"ע נקט בדיעד וסיפא לשון הגמ' כותח
לאמאי' נ"ח דחבנן כדבריהו שהו שדייק החילוק בין הסמ"ק לבה"ת דהסמ"ק כתב אסור לכתחלה
להעלותו לשיות כ"ט בב"ט לאכול אפ"כ אפי' בכותח דרבנן כדבריהו אבל בה"ת אין דיוק לשונו מותר
לערות לבתחלה פשיטא תימא מותר לערותן אינכו בדיעבד רק יתור לשונו בהיטא לכתחלה אף
שבתכוון בקטניות שבישל לאכלו אפ"כ ע"י שירוי דקיל כמי שרי : פי' ב"ו הגה
ס"ק יש מקומות שמחמירין דהיינו בשמוחכין אחר חמוצתו וכן כוהגין לקנות מן החנית כרוב כשום
דליכא בכום כמוחב כדלקמן סי' ק"נ משום שהכל חותכין במדינתנו קודם חמיצתו וכדלקמן סי'
ק"ל ס"ח בקפריסין וזתים דוקא אחר בניבה ע"ש : בי' ל"ח
בד"ה מסמע וקל' מסמע שהוא מלה שלוכו הכרח לפרש לשון נתערב בבלוע חלב בק"מן וכן בפי"בצ
גמ' דב"ב בטעימת קטילת בשר בחלב ועוד ניחלתי היטב לעיל במכלתין אף ק' : ושם ס"ד
אפי' וכך החסור פי' אף שהכמות גדול לא נדע כיון שבשע לבלוע כדבייה הדל פלט כ"מש
דק"ם ע"ב ובתוס' וה"כ נסלקו מיד יש לפרש לשקל כדבסמוך בילוע כמה : ושם
סמ"ק תמה כיון דבדלורי' אין נחמן מכלפ"ת נר' לייחב ממ"ב דלא נחמן ס"כ מבריכין לכ"ע
אסור טעם וחת"ל טעם ללמ' פגום וכללעיל סי' ק"נ דבשמש לא סמכינן אס"ם רק בשבר כיון
דום מבשלין ה"ב בניסוק מסלפ"ת וחזנו מסרון מכמה רק דלריך בשע שאסור לטעם ואף דבשל
ס"ם מקיל הש"ב בסתם בלחם כמ"ש תום' בע"ז ד"ל מ"מ מכרף הכל מסלפ"ת כיון שיש מחמירים
בזיכת

ניחוכ לכרודי לח סמיכנן חכ"ם וכפ"ג בד"מ סי' כ"ג וכ"ו ולפ נכנסך ליכח המין ס"ם רק דמיירי
במצניע ודלי ובכלים דע"ו ע"ב סמכינן חכ"ם לפ למנו לנכרי שיכולה ל"ל דמיירי ניצ'נם קנת כמ"ש
תוס' שם ד"ה ומין סמיכה על שחלתה וגם כפק שמין בקיימן בבדיקה מכלל לכ"ם כלמפיק פל"מ
בכנ"ג וכ"ל הקר"פ וכ"מ בהגה ס"ח סי' תס"ו לח"ל ילדו גזמים שמע לח כתחמנו ולפ הוי בקיימן
יודעים בהיכר תימון וגם בפי' כ"ו מקיל בם"ם לפי' בחזקת לימור : ובפ
פק"ו פולק על הרמ"ח ולינו כלום כמ"ש הכלר ועקב ועוד בלורת מיפור והזלינני הכי נכנד בכתבי
מ"ח וב"ל בלוכן מעולה בהסכמת הרב מהור"ר לינק פו"ו וב"ל ולפ שהפ"ר וכו"פ מפוקים
נקריפות לח עלה בדעתם כברות שלא מלה המייסנים נטוב וגם שנעת גלוים הם בדעת הרמ"ח
כמ"ש הפר"ח ונתקייס נוח וכיונע דו שבועת הב"כ נהקדמתו שלא לוון מנעלי הע"ע :
ופפ פקט"ו משנה שח"כ שדנריו להריב בד"מ : ופפ בקכ"ו דפק נכוונת
הרמ"ח ודוקה דנרי הטע"ו ול"כ לדוחקו הנע עלמיך בלבון הטור חון מקמן ניחרתי בח"ח ופון
מי"כ שיהנאר לקמן וחון מערלה ושבל ותרומה שלין לנו עתה עסק נהם לפי' הב"כ ה"ל לערב
ערלה עם יי"כ שיהנאר לקמן חע"כ כוונתו דערלה נח"ל לח סכיח וכקפריכין המקיל נפרן הלכה
בח"ל ובפק עליה שרי ינומנו מה גם עתה נרוב מקומת מין ליפרחל שדה וכרם ועל שדה עכו"ם
מין ישרחל מפקיע והכל פפק וכמ"ש נפי' שלמ שלין תרומת ומעשר בח"ל מין רנוני להחריך :
סי' ק' בדין נריה מתעורר לפי"רני נמיר דכ"ח ע"ב רונו ככולו הוי שלם והב"י נסי' ק"ח
הניח נפפ י"מ קלח נוכר נפי"רני וכתב שיש להקל לך חוזתח מוכח שכתב פתם נפ"ע שיהח שלם
פמך על הפפיטות בכל התלמוד רונו ככולו דמל"כ ה"ל לכתוב לפון הרמב"ח והרמ"ם נחתך קנת
ממנו מלח שהיך בשעת הטור סי' ק"ח ונוכר בשעת חבור הפ"ע לפונו נתרפק דוקח ולח הוכיר
לפון מנין הרמ"ם נחתך לנת דהוי רבותח שלח שנוכר נפי"רני להחמיר ובניהם לדיח כתכוונו :
ופפ ס"ד נ' תולעים עמ"ל דף כ"ח וים מקילס במרובה נריך יותר מג' ומין לפמוך בלל :
סי' ק"ח נהגה מלבל רגלי חוון ולרגלי דקה נמזרך יחל שהם חשובים ולח בטלי : סי'
ק"כ נהגה וכן חם לינו מחמת עלמו תמה הב"כ מה נכך עכ"פ יש לו היתר וכו' לדייק לפונו
הנח שכמך לריעת טעמו בטל וכן לינו מעלמו רק מבלוע שלינו שלח טעם כנון כמלח ג' שע"פ
סי"ח דהוי דע"ל"מ כיון שמותר לכלי ומכן לח קיימינן בפנרהם משום דלכלי לח נחבר מ"מ חף
לדילהן שמחוקם לדע"ל"מ כמי מטעם זהבטל כיון שלינו רק מדם הבלוע לינו מניב רק מחמת
טעם הדם משום שלינו נעין וגם לינן נשאר ממחת כי הים הוח הנפש נו מעולם הוי רק טעם
ונהניעי לייטב זה כדחמתי והוטיט לי רבינו עכף מנ"ע עליס מנ"ע ריח טיב מאד לכנוד
ותפארת : ולפנרינו ניחח כמי מה שהקשו לעיל נכלי ת"כ משום הנפלת
דכוונתו י"ל חפי' לחנך דחשבו לח כמלח ג' לדע"ל"מ ולח ס"ל סברת דבלוע מ"מ נכלי שרי
משום הנפלה ועי"ל שמני"כ הכח לין תקנה בהנעלה מה נכך טרפה מועלת יעשה נס בבלוע ני"ל
משום הנפלה משו"כ הכח לין תקנה לנשל רק ניעלה כל התיכות שמכינן מה"ע כיון שלינו רק
טעם וגם בפפיטות נקט משעם בלוע כאן משום שהם תחיכה רחוי להתכנב לף שלינו דשע"מ
לח נטל וכדלעיל סי' ק"ט ס"ד ודלחיתי בתשו' מהרי"ל סי' קנ"ל חולק בכלי הנפלה דמני
להנעיל מפל הכלין וחופה וגם הפסד מועט ועוד יבח ניכח נריך שעים משום ניפול ע"ג וכו'

לייצב הרשב"ץ על שלשתן צין וחוכה מינו כילעיל ס"כ ובהלכה מקומת ליכח בלן וחופה
ואפי' מיכח כמה שמינו לק פ"ז בשבוע והוח נריך לכלי לח פלוג עבדיון להחמיר כ"כ בדשע"ם
דרבנן ושנית הפכד מועט ס"ל ממ"נ כלים הרכה הפכד עלים מרובה וכלי מחד מין הערכה
זוה גם בהפכד מועט כמ"ש חום' נכ"מ ד"ג פחות מג"ש נרחוק מירושלים הוי מין מהירין ופשוטו
משום טרחת חזרה והח ליכח בינה בשיעול דקיי"ל להחמיר כנעה"ת הרי"נח מן החולקים כמ"ש
הב"י ום"ל לעטור ום"ע הכח דלח נוסף להחמיר רק נעין ולח בנלוע : והח
דמהרי"נל חולק נכו"מ רבים חולקים עליו והפר"ח ממלין דליכח למיקם מטעמח נר' דבר רחוק
חוד להרגיש טעימת כלי : סי' ק"ג נכ"י נטל"פ מינו מותר נדבר שיעור
מרובה כבריה ותרומה נר' פשוט תינח תרומה מינו ונ"ל מה"ל כדמוכח נכ"י מ"ח כי' תמ"ו דתני
משום משהו ונטל"פ כיחת דהיינו נריה וחה"ל דלח נטלי כלל ולשונו כאן לגב שטפת :
ואם בטר יין נגליון תמה הב"י נמשנה חומץ נגריכן ומניה חומץ יין ומהכי החוט מעיד חומץ
נגריכן משוכח ולניל תמיד ושפיר נלם הטור יין לך נרסחנו במשנה נר' לפמ"ל נעל"ם יומח
ד"ח פוליו סתם מלקיס מכל נריכן פיל שנרסיס בסדר בחמלע שקורין קלכ"ע נוניו"ן ומבלליס
מחר הטחוכה וזה חומץ פושם וכניף לדנרינו בע"ז אם לף ס"ן שחשנית נשוכן וכך עשו נע"ם
הגע עלמך סתם פול במבושל עדיף רוחח נחומץ יותר מכוכן ואם נחי חפי' נטעין ליתן שעם
בחומץ נטיבול חינו טעם ורים מע"כ נדבר נריכן שזרו וכו שים ריח טיב ומוטעם עשו בחומץ
לקנות ועיבול וחוזו טיבול חינו טוב דוחח ולכך דייק שעשו נע"ם כידוע נריכן חלו מחממין
וכתקנת שום וזה"ם שקורמין שלים דהיינו כמו נע"ז ל"ל שנתנו בחומץ פי"רמי חחר שחיקה ודיכה
לפוטמים יין : סי' ק"ד נהנה כפק שנפל קטה נר' חף נמלן הם"ל נדיך
ס"ם מתכפך נכה"נ מזה כמ"ש הפל"ח שנדיך תחלה לומר שלח היי כלל מיכור חך עכ"פ נהח
מוכח דלח כפר"ח וכו"פ חף שעילה נחד כפק דקחזי ה"ל ס"ם וחינו דומה לסם מוכח חד דכיון
שחינו לעת שלימה היי לוכם וכ"מ נדוכתי טוכח וגם נד"ח בחום' ח"ג מתכפך כה"נ :
וגם ס"נ כנון זכוכים ויתושים וכר' דה"נ פרעושים כמ"ש במדרש נרחשית תרורה הלחמה שתוכים
פרעושים ויתושים מכמע שניהם שוים וכתבו' חו"י מחמיר נפרעוש שנפל נמרק וי"ל כוונתו שהתנגד
נגד המשחקים שהתירו נלח סינון דוחקי הכח שכמקה נופס אפי' כוית כח"ע וח"ע שוים משמ"כ
מכתמת התם נשאר שלם : סי' ק"ה תמה הב"י על הטור החיך שיך להרש"נח
דאם נאם בקליפה וכר' שלמד לשון הרשב"ח לקח חוס שע"י האם מפליט אפי' מין היס"כ כלומר
היל"ם כ"ם חינו מפליט כלל אפי' כ"ק לוחת דאה מנה"ם דמפליט לקח שהילוק נין כ"כ לכ"ם
דאוס ע"י האם דהיינו כ"כ מפליט אף שאין היס"כ וכ"ם מפליט דוקא נים"כ ותמה הטור שה
רא"י מנה"ם שחינו רק כ"ק אבל דעת הי"ח כ"כ לוסר כולו כדנקט שהוח מבשל וכ"ם חינו לוסר
כולו ולוחת כתב אפשר שאותם י"ח ס"ל כ"ם חינו מפליט כלל לכך דאה מנה"ם דעכ"פ כ"ק
וכשאר לעתו נכ"ם אפי' היס"כ חינו יותר מכ"ק ולוחת מנרת קנת מחנרים וחינו כן רק נים"כ
לוסר ולח אפי' נכ"ם משום דס"ל לענין נשול נשת חינו נכ"ם אבל לח כוחש מפליט נכולו וכ"מ
נאפי' אם הרשל"ם מתיר לנאר עדוי כב"ם ור"ת פסק עלוי כב"ר לענין שנריך קליפה והרשב"ח
אפי' אם ערוי כב"ם מ"מ מפליט ומפליט כ"ק וכ"מ לענין שבת לר"ת קיימ בערוי דעכ"פ מבשל

כ"ק ולרשב"ם פטור שמינו מבשל לק מבלע ולענין מיכול כ"ק דקיל טפי כסברת ר"ת ולרשב"ם גרי
לכתחלה : וגם על הרלב"ה בנוס ג"י מקשה מנו"ק תרי כולי יומא
נר' דמ"ל לעין בולי הרבה ימים ונייד מפי"רש"י כל היום לעיקר תרגום כל יומא חוט משולש
בשיכה ג' וגם פי"רש"י בכנוס בחומן י"ל כוונתו דשם סתם משמע גם מיד שהיינו בתריך והתם
במעל"ע וגם התם בשמן כתם שמן זית תריך כמש"כ תוי' נ"ה : והט"ז
בק"מ הקשה למה יאכור כלי מיכיר שנפגם במעל"ע ונר' כסברת תו"ה בשלר מיכורים כבוש
דאורי' ולא נדעכוף מעל"ע מיזה מקלים בפק לאורת וגם כיון שהוא כמבושל מכתנרת
שמקלים מדרשה שמעכב הפגם קלת וכמו שדוני קידש לבנגה שהשיור שוקע טפי וגם הע"ז
עבטו מוכה בפי' ס"ט כקמ"ל ועשה כאן כלא ידעי ואזדא נמי דברי הב"ח בס"ק: וגם בנ"י
ורבינו כתב כתם ולא ניחר דעמו כתי' מ' מו כתי' כ' נר' ט"פ ונ"ל שם כרמב"ם מו כרמ"ה
מבל כ' תי' תום' מין הכרעה גם תי' מ' שמינו מפעפע מבל במפעפע מהני שמים :
וגם בנ"י ועוד מכאוב נזה ככוף הפי' בכ"ד ומ"ש מתחיל לקיין כתב רבינו כו' דברים בנו
שמין ענייניו לכאן ונר' שכי' כתוב תיבות דהא זכשמש והמעהיק נין נקודת שב"מ בדרך פסיק
וכנ"ל לכתוב בזה דהא לקמן כתב רבינו כו' דהיינו בתמה לקמן סתירת העור בלא יכול לילך
הלאכר רק במקום שהאיכור יכול לילך לוחת נין הכא שים לחלק בין מיכור מעלמו מו
בלוע : וגם ל"ה וכל זה כו' אם ים כפק בשיזה מתיכה נגע ומיכה
לכפוקי דלמא נהא נגע מו בהא נגע נר' לבמא יתירה דכבר שאר כפק בשיזה מתיכה מלא
שיחת ת"ק נריכה למיד להורת בדרבון כמו שומן ניד כגי תד נתך מכוש כפק דרבנן לקולא
ונריש התנה שהוא כפק לאורי' דוקא : בש"ך כק"ה על הרמ"ם לר"ת
מבשל נכולו עמ"ל בשמוך וגם נודע שם ר"ת לפעמים ר"י דאורלייאנ"ש ום בתום' וכשיש נימי ר"ת
עוד לתך שמו כשמו : וגם בטור מלא הבלוע מדם כגון ממליחת בשר
כל"ל ונרכת מי מליקה ט"ס דהולניך כולו מכור וכ"ה בש"ע : כי' ק"ו
בנ"י בכוף לא נייתן לכתוב לרוב פזיטתו נר' דהמ"ל מן הטור עצמו שם כי' ג"ל תחב הכף ב"פ
נריך ב"ש שים מכ"ם מיכור שבתיכה וכ"ה בהגה מי' ג"ם : כי' ק"ו מתיר בזבוב
סתם ובהגה שכן עיקר ולעיל מי' ק"ל בחלת ושכרת יש לחום ב"ל כוונתו לכתחלה לך בדיעבד
מכינן על הרוקח ומייעתו וגם הקום מעיל שלין נעם בזבוב להבזות לעכבר : וגם בש"ך
על תרי מיני עמ"ל דף ס"ב : כי' ק"ח בש"ך בקב"ל הקשה מכתם יינם ונר' דתו' כתבו
בי"ב ממם המכור בהגהה וגם הרשב"ם ס"ל כתם יינם מכור בהגהה ומה זתת מדלקמן ר"ם קב"ג
הלא כלן ה"ת לשון הרמ"ם שמקיל גם לקמן מתיר בכל הגהה אפי' לקטתו כדי להזהכר מקט
בלשון טוב להחמיר וכתתם הגהה מקיל לגמרי ומכתבת טעמו דשם עוזה כסורה תמיד יבא למכשול
תערובת ביין כשר כמ"ם בד"מ שנריך לעשות סומנים : וגם בקב"ו
נר' פשוט שנרתו מתרוג שמינו עומד לריח ריח ב"ו מלתא גם בדאורי' שרי : וגם
בע"ז מכשיר פלפל להבדהה והגה"ב דוקא ופופל וכן הנ"ח וגם הת"ר בש"ך פופל וגם הוכשתי
פרנדיהם ב"נם מ"ת הי' כ"ד והחום מעזד מה זאת להזיב נפש שמינו ריח טוב וה"ה זנגביל והכי
נפי' רב"ז מכשיר להא גם פת שם ג"ת מכשר בתמ"ב שים ריח עוב כמ"ש נפי' וט"ו ולהכך

פוסקים ערוך ולפ דנמצ"מ מצאתי בקונן דמהר"י מכשיר מין עדות נכתב נגד רניס :
וגם בכפ למתיר לכתחלה נפסקי מהרש"ל סי' פ"ו לגלות כנד פס תבזיל גם למ"ל ריפא מלתא
יכן מהר"י מינץ והכ"י סי' נ"ו נהנד ע"ב ולדון דקי"ל ריפא לפו מצתא עכ"פ לכתחלה מסרינן
גם כנד כדמשמע נהגה סי' ע"ו דמסיר לגלות בצר נמלא עם נצר שלא נמלא ע"כ ליכו סומך
לכתחלה נפנרת דם כחוש : סי' ק"ט נב"י פי' הרמב"ד לנטל

נרוב לפו דוקא רק שניס וכן נר' מדנרי מ תמהני שליכו נפי"רש וכו' שלמד משמעות בונחיס
דע"נ פי"רש ד"ה ולריכי דלא נפשיטה לנמרי לכולהו שני תיבור מיותרים רק נאד נתרי הפסד
מועט נקט מה"ט לענין יתירא נהרנה וליכא שניס : סי' ק"ט חד נתרי

נעל סי' הפר"ח שליג כפל רק כשאחד יתר כדי ונגד שנים שני בשנה וכ"מ להדיא בטור ונ"י
סי' ק"ו דנקט תמיד נעל ברוב וחד נתרי נקט רק משום רוב בת"ח סי' תנה כתב הכ"י לענין משמע
שליכו הכרע ודוקא נמים כמ"ש הפ"ר להתם לענין דוקא כפל ממש ומסתברא הכי : סי
ק"י נענין ס"ם עמ"ל סי' נח לפ דמיכא לנריבי וכו' סניף להך דמקילס נספ"ק דקדושין
ספוקי מספקי להדדי לפ דמני לשלוב ה"ה ס"ם נדאורייתא : ושם
נהגה דשי"מ מין להתיר בס"ם נר' טעם פשוט דעיקר ס"ם להרשב"ם דספק לחומרא מדאורי'
ונט"ם ספק רפון שקול וספק שני משוי לרוב מ"כ נדש"ימ לא מהני ניטול גב רוב לא מהני
ולהרמב"ם משום ספק רפון לחומרא מדרנגן והשני ספק דרנגן לקולא נמי לא מהני כמ"ש נריש
ניהה סד"ר לחומרא ופי הר"ן נרנגן מהני ס"ם דהוי תרתי דרנגן ונר' גם הר"ן לשטתו דס"ל כה
דשילא משום מין נמיכו ובדרנגן מב"מ בטל לכל לפי"רש משום מלאכלי' בחיסורא תאכל נהיתר
לפי' נדרנגן רשוי לאסור וניאסרתי נח"ר מולין דנ"ט דתלי בשעת ר"פ ורב אשי ע"ב לכן מה שהתיר
הרמ"א לעיכך ותמה הט"ז שפיר סמך ע"ל הרשנ"ם שמתיר לפי' נדאורייתא כמ"ש הפר"ח :
ושם סקס"ק תמה על נעלי הש"ע ונר' להמלין שליכו הכרע די"ל ס"ם שדיק משני תערובת ולכ"ע
קס"ד דעדיף להרשב"ם טעם ס"ם משום רוב ללא שייך בשני תערובת דאד ענין הוא ונס
להרמב"ם דס"ם משום ספק דרנגן לקולא כמ"ל מ"מ יש להחמיר דספק שני בתערובת הוי כחתוכ
חיסורא שליכו ספק אם יש לאסור רק שנתערב לכל בשני תערובת פשיטא לאסור לחתוכ לאסורא
ממש ושם שני הטעמים יש לחלות בהנך דהיכו טעם הרמ"א ספק רפון לחומרא לאסור לחתוכ לחומרי' כה"רשנ"
דל ספק מדאורי' לחומרא ולהרמב"ם נ"ל טעם ספק רפון נגיפו שנולד מקודם לא מהני ספק
שני בתערובת לחתוכ חסורא : ושם נב"י תמה מאד על הטור ונר'
דעתו דוקא בכמה חתר הרוב מחלקינן נין לאסור ליכר במקומו לכל נקנוע הוכו מחלק ולא דמי
נתרי נטל דוקא בלוכו קנוע ושם נסמוך שכתב עליו מתוך הרמ"ם פי' נ"ה לא משמע הכי עכ"פ
נתשובתו חזר בו ויולע בכו הנאמן פת"ש שכתב דעתו כך : ושם נב"י
סעיף יו"ל ליפה טרפה דין ריאות כשרות אסר כאן וקנת כשניס טרפות ע"ב נב"י וזו עיקר
נאמנות הנודק שידע בטרפה והניח הכשר עם הטרפות וליכא ערבוביא : ובענין
נזלך טרפות במקולין ונתערב ומכרו מקצת לשריא משום דפריס מרובא פריס ובהמה אחת
נמכר הניא פלפול המקנרים יש לומרין הניא שנשנים והפ"ת כתב ומכריע כל מדות
שכמים כך הניא שנפנים לאסור ומניא שנקון כשר ע"ב ונר' סניף מרפ"ו דטהרות

דר"ם פלג חח"ק דהליך נידון בחזקת מת ולח"כ נחזקת ח ומילכה כר"ם וגם נשלהי נד קי"ל נשמה שמתה כת"ק מטמא כתם כדין חי ונשהל כמת לף שסותרים ולף שהי במקור מחיים חינו טמחה עד שתנח לבית התיגון וחינו דומה למקור מקומו טמא נדף מ"ח וס"ו להתם יגח מחיים מ"מ מטמא כתם מדרבנן כחי ונשהל כמת מכן התם לחומרא ומסתברא כנה"ו לחסור מספק הכל כיון דקנוע דחורייו מוכך מידך משמל לימין דלא כפר"ח שמין הכרע נזה כלל : ונדין שתי קדרות הבית הכ"י רחי' מלטרא קניעות דקניח ספק דרבנן לקולא ע"ם הלא חתחוק חוסור משמע כפר"ח ומייעתו דמקילם ולמידך ג"ל דעכ"פ נתחתונת לא לתחוק : סליק דיניס והלכות נעזר רב תשבחות . ובישועתו קרננו ירים .

נזה חלק מחורים :

מאורי מאורים אור

ס" א' נטור כתב משסדרים עמ"ל נרים מכלתין ונרים ההלכות ונעל"ס פסקים דף ל' ועוד ניחתי היטב לקמן נדה דט"ו ועוד לקמן נכורת ט"ז : וגם ט"ז סק"ו חולק על רמ"ח והכה"כ מייחב וגם דנריו נסקכ"ב ע' נהה"כ וגם נדבריהו נח"ם כתובת סם ומה שדקדק כיון שהרמ"ח נח"מ הניח נל"ע חדרבה מלא הניח נש"ע המייחב לפ"כ דשכיר קלמר : וגם נד"ך סק"ח עמ"ל שלהי סנהדרין נח"מ סי' ל"ו לייחב הכ"י : וגם סק"ח עמ"ל נרים הלכות ומ"מ תי' הל"א ניחא : סי' ג' סק"ו ט"ז הקשה על הח"ע נכל עברה יפסל לעדות ולא קרב זח"ו דעונר על השנועה נופה נמי ניכא מלקות משל"כ שאר עברות לף דמוחנא מהר סיני ולא חייבה תורה מלקות לכך כשר לעדות אבל לשנועה ניכו נאמן כיון דמוחנא מיכי על הנבלה ומה שמחלק נהה"כ גם נפר"ח לקמן סי' קי"ט בין ממון למיסור יש לפקפק ע"פ תרוב גם עדות נמילי דמיסורא ומינו דומה לסי' נ"ב גם להשניע לממון : גם סק"ו נש"ע מומחה שחט ל"ל פלוכי מומחה ניכו תמיך לכך התנה שיש מומחין נעיר לא שנק היתר ועזרא לילך כמ"ש הכ"י להדיח לכך מ"ב והנהת הרשנ"ם נסחם עיר ולף שהסכימו פר"ח וכו"פ ננד הש"ע ניכו מתנגד ושפיר רחו טור ום"ע כל דנריו דלא כט"ו : וגם סקי"ב המה על הכ"י ויל לעיל סי' ח' סי"ד התנה עומד ע"ג ורלה מתלה עד סוף אבל סתם ע"ע לא מהני : וגם נד"ך סקי"ח על הר"מ דוקא נתשובה וכר' דעכ"פ הפליט מדינא כשר ולעשות תשובה ממילא ש"מ ולא נקט לפרושי : וגם סק"כד תמה על הש"ע לפ"ד הרשנ"ם נדוקי קודם נורף וכר' דס"ל לכל מילי לבר משטיחה משום דנדוקי ניכו מרתת ככותי וגם הרשנ"ם לשטתו נדוקי לא מהני כיון דשכיר כשר משום דפוסק כת"ק דרמ"נ גם נכותי לא מהני כמ"ש הכ"י ולכך לא הזכיר נש"ע נדוקי כיון דשכיר כשר ודין כותי ה"ו פשיטא כנכרי גמור אבל מן הרח"ם משמע דפסק כרשנ"ם דכתב לף דנרייתא מתיר נכותי

כיון

כוונת בשר עפ"ז עצמו כנכרים מה צריך המ"ל דגם קודם גזרה לא מהני לע"כ מסתברא כרבינו דהוא בתרתי ומזקי סתם משכתו בכוונת בשר כרשב"ג ונם סתם נרייתה וכ"מ לפ"ז הוי מהני בלבוקי קן דהש"ע כהרשב"ם בשם יש הפרק מהרי"ב דנקט ברהיטת גרוסה : ומש"ה מקו"ל פייס הכ"פ שם להחמיר לשנת קבילת הלא הרשב"ם מוסר ורבינו הטור והב"י פסקו בפשיטות ואין הסתם הטור רצה הלכה מפני הרא"ש ומנהגי שפירתא לאסור בפשיטה העולה לקלקול לת מנעית נסכין נפ"ע אפי' בחומו מבני בקו יטהו כהרף עין ומיד סנרת מסתבלת להו שלין למחוך כשעשת הריב בגירוף למה יכבר בכשר שלת שרי רוב ואפי' כל אחד סכינו ושחט רובו אחת יגמור רוב הפסול תפלה ולא כפר"מ : סי' ד' סק"ב תמה ומייב בנה"כ דהב"י מניח בפי' קמ"ה ונם כאן בהל"מ מניח ונר' שים ט"ס דהשוחט בשנת אינו קשיח רק משכיס לחומין ורהיטת לשון אירע בל"מ ומ"ד אף אי' הט"ז תמיה דמ"כ למ"ד בחוסר שלימה שלח אף שחוף אר בשינו חוסר רק בשכילה מהני שחיטת הפסול שלא בשחט מלקד : סי' כ' ט"ז סק"ד מניח בתום' ומייב בנה"כ : ומש"ה סק"ו תמה ואינו כלום הלא סנרת ב"י ורמ"א הא גופא לישנר מרחוק עין שסונרים שהוא שלו מ"כ מה מילוק והטור סיל לפ' סנרת הרמב"ם דממילא ס"א : סי' ו" בהגה בזכוכית שקממין בנדלים הניהו המחנרים ט"ש ונר' סברתו בזכוכית שיש עוקצים בשנרים הדקים ורכיס סכבת נקממין הנבלים ומה דשרי בזכוכית החלק ממש שאין כנדל כלום ונמ' ה"ה זכוכית והש"ע ממיל בלשון כיונת בהס ולקמן נמילה סמוך לחבירתו וכוונתו בחלק ממש : ומש"ה מ"ו סק"ת על הירושלמי עמ"ל במכלתין ונם רוח רעה י"ל בדיעבד לסור הלא כנה"ע ומחירת סכבנת : סי' יו"ד ט"ו סק"ט תימה רבה על הב"י אפי' וטרפת לינו לשטת בריטת נם נסכין נכרים סגי בהדחה וכ"מ נפר"ח ומונית הב"י נשתים מזלם הר"ף והגמ"ם כש"ם כאן : סי' י"ח ט"ז סק"ב ומש"ה סי' ל"ד ט"ו סק"ו חולק אהגה"ה מייב : סי' ט"ו ט"ז סק"ח מה תולמת דהתי בלא נר' דם"ל כלל תורתי עדיף כדכתיבנא נח"ל יבמות דם"ב ועוד בלא"ה נדחה מצות רשב"י כלא לשנין ערן כלהו סברי דשרי תדפליני דב ושמואל ור"ש לשנין י"ט כמ"ם הר"ן ודבריו נשם הר"ן ר"י כרבנן ורב כדפ"י ליתה בלל ע"ב ואוסף טעות דהת מצות רשב"י בלשון תף וכ"ע מסור בי"ע ומיד תימה מייב בנה"כ ואנו מדחה כל דבריו על הרמ"א בסקינ ועמ"ש נע"כ ח"ק כי' תכ"ק : סי' ט"ו ס"ך סק"ו תמה והפר"ח מייב : סי' י"ח ט"ו סק"כ תיהה חיפה וכ"מ ס"ך והפר"ח מייב קנת ודלוף מקליט נגד הש"ע ותמוה המחבר הוה קשה נוראיתי שמחליט תמיד כנד הש"ע בלשון והכי נקטינן כאלו אין תירון ודקייב לקושיותיו ומברותיו לכך התקנפיו בימיו מאד עליו כנודע ועמ"ל בהלכות לייב ועוד כי' הלוך יעשה נאה רבינו הב"י הלא בעלמו כתב וכן כתב ר' יהוסף דוקא דרך הכלה ע"ם הלא דהחמיר משום דבריהם מקרים מחמירם ממש לשון ממש נם דרך שבילה רק נסיפא נקט החילוק ופשט לשון מיכר שפם דס"ל מתך הלא שיבר ממש דמפרקת כך בכרתו להחמיר בכל ענין ספק שחיטה סי' י"ב ט"ו סק"ל דנעל העיטור יקיד לישו דקייס דעכ"פ נקט פרמ"ם בלשון י"ל ועיקר משום ספק

ספק ברכה להקל : סי' כ' ט"ז סק"ו חולק ולפ"ז נעי תרתי והב"ח דחק
לפ' בלעזן לו ובר מן דין הלח הב"י נקט לעזן ונראה מדבריו לימנו הכרח ובב"ע עתם להחמיר בספק
שחיטה כמ"ל : ומס בב"ח סק"ה עמ"ש בח"ס במכלתין דמ"ב :
פי' כ"ח ט"ו סק"ה חולק לדינו והרמ"א מוכח כהב"ח ופר"ח גם לדין : ומס
בב"י תמה על הכלבו יש פוסקים דוקא ווצט האיך לפשר כיון לחותיבא ולפיקנח בחד סגי וכו'
לויצב דהך לחותב דתה מיד כיון לחיכא שדרה ומפרקת וכה"ג בסמ"ק דב"ק פ"ב קנסא תיובתא
והלכתא ע"ש והא לפסיקנא דהיינו לרבא דבתרא הוא אבל הכא פוסקים ס"ל מדנקט רחב"ח לאחר
כ"ב הוא רחב"ח תלמיד רבא בסנהדרין דפ"ח לחמר רבא דלעזן לדא בני מוכח דיניק ממנו והוכחתי
בח"ד קדושין דע"ב בתוס' דתני דחב"ח הוו ות"כ הוא בתרא טפי לכך נקטו להחמיר כמזוגיא דעלמא
ואכן סמכינן על פשטות המסקנא : סי' כ"ג ט"ו סק"ו על הב"י
ולא דק ומייצב בנה"כ : סי' כ"ד ט"ו סק"ב וסק"ד תמה ומייצב
בנה"כ : עי' כ"ח ט"ו סק"ב תמה וגב הפר"ח וגר' דסמך הרמ"א בלעזנו
אם יודע ממילא בסיפא חייב לכסות ודעיכן בלא בדפה דספק להקל ועוד ו"ל דהב"ע נקט פעמיים
שפט עליו עליה דהיינו ממש כמ"ש הרמ"א בד"מ לכך נחות לעזנו כשמר ולא כתב תיבת עליו דק
שפט עור לאחרת וכיון שחינו עליו ממש מסתמא כשאר טפה לאת שחינו תחתיו :
ומס בב"ח סק"ו הטעם דחוק וכר' ד"ל כיון דלמרינן ע"ה תכור לאכול בשר שחינו חשוב להזיק
בריה בשבילו ושחיטה מסור לכל ולחינו רלוי שהחייבו לכל לטר שבשחט נתחייב בכשוי ומקובל הקנה
מאריך בענין הלז ולולי חולשת הגופת ההכרח לא יגוכה וכ"ה בחולין דפ"ד לכן העתק הד"מ זכות
לאברהם תמוה שחיכנו בכשוי ועוד שמ"ב סמיכות דכשוי מנוה זיל קרי בי רב רק כוונתו לתרן למה
בכשוי שהחייבו שהיא מצוה המוטלת עליו כעין דלמרינן זכו לבני מצות פי' לף דבריך מכשוי ומצני
הנלה ליכא עכ"פ זכות מצוה ממש לבל שחיטה חיכו מוטל עליו כמ"ש הב"ח לכן הכר"ח חולק שלא
לדרך בכשוי והמעיין ידאה מצה שפיר קאמר וכל רלויותיו לימו מוכרחים ולדבה פי"רבי דמנחות
בלא הקריב מעולם מבבך ותום' לימס דוחים פי"רבי מה"ט משמע טפי דמודים בחיכוך הרשון
ובפיף חזק בתום' כוכה דמ"ו דוקא בית שחה ונקטינן מין שחקה אלא בשר יכין דבשחיטה ג"ל
עכ"פ בכשוי היה ועוף והמ"ל בספקים דף ע"ח משמעו בשר עוף אלא לרווחה נקט קושטא דמלתא
משמעו בכשוי נקייה ויין יש שרגילם רוב העם בי"ט וגם יין ישמח כתיב להדיח ושמחת בשר בבהמה
כתיב ושבח שלמים ושמחת ולף דבחגיגה ד"ח לרב חסי ליכא שחקה בעוף עכ"פ לא גרע מכשוי נקייה
לאכ"כ דנקט כשוי לת"ק דדרש שם מן בחנך מוכח דס"ל כל מיני שחקה וה"ה עוף ומשום רב חסי
נקט יין דמוקי לכתיב להדיח ופי' תום' זמן קבוע דלא מבבך כל פעם ובילת ותפילין שתם חכוך בקטן
שחינו חייב אין מדקדקין בשחייבו כמ"ש : ובב"י שם סמ"ג בטטיבא ט"ם וכ"ל בשתוכתא ע"ש :
י' ל' ב"ך סק"ה תמה ומייצב בנה"כ : סי' ל"ב ט"ז סק"ג שם
לעזן הרמ"א לימנו ומס בנה"כ חולק : סי' ל"ג ב"ך סק"ה תמה
בלעזן בבלה עמ"ש דמ"ב וגם הפר"ח מייצב : ומס סק"ו על הרמ"א
וקושטא דד"מ נקט לעזן משמע בהג"מ וידע ד"ל בתחוב רק שפשט להחמיר : ומס
ע"י סק"כ תמה שחין מדמין בטרפות ותמהני תיכוף לי' גם בטחול ניעל כשר ניקב טרפה אלא

כוונת הב"י כיון דנקט כדון כוותט ע"כ להורת שיש חומרת ווזט ממש וסברה רחוקה לומר כיטל כשר : סי' ל"ד בהגה עמ"ל בהלכות : ובכל ספרי טוריס נדפס כעובי דיכר ט"ס וכ"ל ליסר כמ"ש בש"ע : סי' ל"ו ט"ז סק"ט ע"מ בח"ש שם : ושם סק"נ ו"ד על הרמ"א דז"ל לשנוי בכפופה ויתר מרגיעת וכו' דמיקרי בדרך משפחת עשא"כ קו' תיש להכך דפסקי בקמט המ"ל בשווקה שיתכן היטב בלשון חסרה : ושם סק"י תמה על קלה כעין והש"ך פי' נרקב דוקק בלשון כעין סתם וחולי נחלי תיבת כלה כלומר כלה הליחות ורקוב או שהי' כתוב קלה כנוסה ונחלף יחד אותיות נו נעשה לות ע' כעשה והביאו כעין זו עבה"תבן קטניות בפ"ז דשבת קיל טפי מריחה : ושם סכ"ח על רמ"א ס"ע ומייבב בנה"כ : סי' ל"ז ט"ז סק"ד וט"ז תמה ולפמ"ש הש"ך סק"כ ניקח : סי' ליח סק"ד תמה וי"ל שכתב עכ"פ בלשון י"א לתפוס כד החומר גם לייבב המנהג כדפייס והכי נהוג בשכבר נהגו להחמיר אל תעוש תורת למך : ושם על דברי מהר"יב עמ"ל בהלכות : סי' ל"ט ט"ז סקט"ז בלא לפיון יהוס תמה שנריך בנחת וכו' דפשיטא כך כמ"ש בהגה רק נחות לשוכו התוכב ידו במחשבת חון ולרך ערלי עושה ברפיון ידיס פורש כפיו בלא מחשבה קודע בלא מתכוון וזה"ש בזריזות המחשבה : סי' מ"ס ט"ז סק"ב מפקפק והלא הרמ"א נקט בשם י"א וגם בלשון וי"ש לחוש לדבריהם הוה שיש-לפקפק רק כד החומר עדיף : ושם סק"ל תמה ומייבב בנה"כ : סי' מ"א ט"ז סק"ב וגם הש"ך ופל"ח מולקים וייבתי לעיל בהלכות ועוד מילן שהרגיש הל"מ וכתב על הב"י שלין לשון הגמ' משמע כדבריו לאתו מהכי ותיש כוונתו להמיך לומר בהחלט לית לי' תקנתא דלמא ליכו מהכי ותיש לע"כ דשדי תכלא בכולה כמ"ש הב"ח והב"י כמי לא החליט כדברי הש"ך רק שליכו רושם עיקר ע"ש וגם במ"ב שפקפק דמיגי ממתני' דביטל הכבד ופשוט דלא הניח רק להורת חומר הריחה מכבד ולבסוף מפ' דהל"מ כוונתו בבשר הכבד ממש מבל בבגדר הרס ויפה מתחתיו כשר ע"ש וגם הרמ"א י"ל דומיה בזה וקו' הט"ז מהוריקה כבד לא קרב זש"ו והכ"כ כתב כמי שליכו כלום ובל"מ נדפס דגרע מכוסה ט"ס וכ"ל נסוקה בלא מ"ס או דגרע מנמקה ע"ש : סי' מ"ג ט"ז סק"ט חולק על הש"ע ורשב"ם וכו' סניף חזק סברתו כיון שחילקו בטחול בין כוממי' לקולצי' ובעוף ליתה ע"כ שליכו בלל לחלל"כ לא שתקי רבנן וגם סברת הב"ח היטב דלחי כבנדו בועף מה שליכו מהמים במתני' ולחיית הט"ז מריב"ב ול"א ליכו כלום להס נקטו מכמים סתם לבל מה שבבגדו בעוף קתני בבריית ולחי הכוונה דוקא שהיו מכמים במתני' ולא שמעומעלם מי שמקורבגד הש"ע לפי' לעצמו : ועמ"ש בהלכות על תום' ולפ"ז גם מה שליימו בדב"ז ד"ה למה לדוקא י"ל ברווחה לחיכו סתם גמ' דמקשה רק ל"ב והוא לא ידע הא דל"ה שמוטת יד ועיקר קושיתו לשמואל כמ"ל ושגב תקר ממנו אם פליג רב והשיבו לא פליג וגם להרי"ף דגרס רב מתנא גופא בשעכול כמ"ש הב"י סי' כ"ה ול' יוחנן לתר שמוטת עוף טרפה ולתר למעוטי דל"מ אלא לא ידע לתני לוי וכ"ל : סי' מ"ו ע"ז סק"א תמה על הלמ"א בל"מ וכו' כוונתו להיך שייך סתימת בשר לא מהכי דהא עובי דיכר הוא סתימת

גבר : ומס כק"ן חולק ולדברי הב"ך ניחא שכימכתם וכוונתו
לתוך הנועת נעומק עד מוצב הדקין שנדבק ליסוד-רעה וכמו שתמכתם מכל נועת עצמם פצינת
מלא ליקות : כי' מ"ח ט"ו סק"ה וסק"ב חולק על הב"י והמ"מ ומייצב
נגה"כ : כי' מ"ט ט"ו סק"ג תמה ומייצב נכה"כ : ומס ב"ך
סק"ד תכם על הרמ"א ובקונטרס לקנו מכריח רק בלשון נרחה מלשון הטור וכן משמע בת"ה ולשון
הת"ה כדבריו ונם הט"ז נכי' מ"א כקי"ן מקיים דברי הרמ"א נר"מ ועוד נחיבור מנחת יהודה
מייצב היטב : סי' ג"ח ט"ו סק"ח וסק"כ חולק ותמה דבריו נגה"כ
לעיל סס : כי' כ"נ ט"ו סק"ח תמה ונס בסק"ט ומייצב
נגה"כ : ומס כקי"ח מלא הניחו הכי לא עיין כלל דהכי הניחו
להריח ש"ר נ"א לוסר רק כיון שהרמ"ס והרח"ש מתירין ע"ש אכן הרמ"א כתב והכי נהוג לאכור
מזוס שהתליט נד"מ לחר דניס הלוברין סחס לפי נהפ"מ ולא כהב"ך שהעתיק להקל :
כי' כ"ר ב"ך סק"ג טי"ס ע"ש נדינים חלו שכל כתבו סחס כשרה וכבי מכתנרת אלין להמנית
חומרת נגד הרחשונים וכ"מ נגי' כי' כ"נ ואין להחמיר לחתרים רק שנשנר ע"ש נטוף כמוך
לגיף אין להקל לפי נהפ"מ וכ"מ נפר"ח : כי' כ"ה ב"כ סק"ח חולק
נעיקוס והט"ז מככיס לדעת הב"ע דכשרה וגם המרב"ל וכן נטו"ת מהרש"ק : ומס
סק"ו חולק על הרמ"א והפר"ח מקיים כהרמ"א : כי' נ"ו ב"ך
סק"ט הקשה ולפמ"ש נהלכות ניחא דשיעור לחנע נעוף גדול וחני נקטן ע"ז : כי'
כ"ז ט"ו כקכ"נ תמה והחרין נמה שהיו הוהרו לרבינו הב"י וגם הפר"ח כתב סחס מילי
דכדי : ומס ב"ך סק"ח נגד הב"ע והט"ז מככיס לחרי דניס
כהש"ע : ונמי' נ"ה נהנה נלא נשמע היוך ואעכל ניכי לחוד
כשר חולק הפר"ח על המרדכי-ונעלי ש"ע נסנרת ולא ניחא להו גם מטו"ת הרשנ"ח ליט דמי
דהתס ניטל קרטן וגם סניף כרי מלטן יהוי דמעכול ניכי הלא לפוד נלא נשמע נמי טרפס
מע"כ דשמוטת נשר עיקר וכ"ל כיון שנדבק ע"י ניכי נשר שעיין מחוק ע"י ניכי חכל מ"ש
הנשר ודקי מועיל : כי' נ"ח ט"ו סק"ל תמה ועפ"ד הב"ך
ניחא : סי' ס"ח ט"ו סק"ל תמה ועפ"ד הב"ך ניחא :
סי' ס"ר ט"ו סק"נ תמה ודוחה ולפיכ כלום עכמ"ש הב"ך סק"ה לחיסרת ליכא ודלא דנכלה תמה
הב"ך והפר"ח מייצב : סי' ס"ה ב"ך סק"י על הב"י ומה ב"ך כלא
חזר בו נס"ע וכתב סחס לנקי מוחרין מטס שהרגיש נהרשנ"ח וע' לקמן סי' ע"ר נהנה ;
כי' כ"ו נב"ך מקיל חד נחד וכרי לשון הרמ"א לינו כך חד נחרי חנל חס הניחה לנלה
כלומר עס עירוב לחרת לחסרה וע' נפר"ח מפרש כהב"ך וסיק דנריו תערובת חד נחד לינו
כלום לכן מכחנרת להחמיר נחד : ומחנרת נינת תרגולת
עומדת נלול והחפילה מוכהה ב"ת יום לפי נמלא רס זורק הדס לנד שלינו ריקס כט"ס הפר"ח
על נת יומת וכ"מ לשון הס"ע שחור מדנריו נכי' : כי' כ"פ ט"ו
סק"ט על הב"י עפ"ד הב"ך ניחא : ומס נב"ך סק"ל תמה על הב"ח והח"פ
ונרך תלדנה נס"ע מוכח כלא הפוקו כרבינו יהוחס שהרמ"א כתב ואין מילוק ממילא ס"ל כנרוי

וגם הנ"ל כתב בלשון מיהו הרשב"ם כתב מכאן עכו"ם שלח נמשך לדעת ר"י ונכרת דהוי מיצוי
דגר תילום נ"ל וגם נ"מ מוכח מחזר מדנרינו נח"ל מכן גר' לייסב דעת ר' יוחנן דכ"ל
כהרמב"ם שלין שנירת כני חלם דק נמשרת ת"כ מתני' ונמ' י"ל נמרס בשחר קדשים ונם פי"ר
נגמ' נקט מעלת משמע דס"ל כך ונכ' תינו משמעות דחרנם בריימת מפ' מן תשנר הוח נמרס
וכלם דמ"כ מוס' נחשנת ר"י ר"י יוסי פלוג ולח שם להת דמניח לף בנחשת ושעות לשו נמהני
מינו מריקה ושטיפה ניהנת רק פלינמת דר"ם נסיפת : סי'
ס"ע ט"ו סקט"ו תמה ומייסב נשכ"ם נס רמנחת יהודה : שם
סקי"ם יש לחמיה ולינו תמיה כמ"ש הלן ומה שתמהו ע"ו הרמ"ל נחשינה גר' דהנע עליך נתי'
הר"ן שהודם נגשמים ההין נמכשירין גשמים מכשירין לינון לכך דרם דרם משה דפשיטל הדחם
שנייה מעכנת ונילת לי לכך לין לתרץ כנשמים רק נתי פירות חלל הדמ' רחשונה לל מהני
מי פירות דמטרני לוחק מתרץ נגשמים שירדו שלח מדעתו מן הכנורת וכ"ל כדעת הרמ"ה דהחם
שנייה לינו מעכנת כמ"ש הפר"ח ס"ב לל הכסת לי כ"ש ולח הוי ניחל להכשיר ותי' הרחשון
עליו מליכת דכ"ע ותי' כ' ונשמים לינת הרמ"ה שהנית גם הר"ן נפ"ק ומשה שפיר קחמר
דחוכים נמה שלח הרגישו המולקים לפי' הר"ן נגשמים עכו"ל כסנרתו : שם
כקכ"נ תמה על הרמ"ל נת"ק ומייסב נחדושי הגרושני : שם סקל"נ
ונגם נסקל"ה מה שהקשה הכל מייסב נגה"כ : שם נת"ק סקי"ו
ממה ומייסב בגה"כ ומחולחת שהסיקנת לעיל בהלכות : שם
כקכ"ו עמ"ל בת"ק כלל י"ח שלחי מלחין : שם סקט"ח
ההה על הימ"ת והיך יפשר שלח יהא ורלי מה שלטיו רק כוונתו דלם שנים שרי להכרין
דחוסר הכל נליכת שנים נקט נחות לגוו בחינת הכל דשנת תו"ה לימור הכל נליכת שנים
וגם להתיל הכל נליכת שלש וזת חינו נרחה כעיני דבכל ענין נרין קלישה ושני נכך :
סי' ע"ו סק"ם תמה שת הרנים דמ"ת שנר' דנקיר מהנרת לי' הכי וכדמי רגינו להכריע
עצמם ועי' הרלב"ח והלן כך כת"ם הש"ך הקי' ין הטור וכ"י נקט לשון מ"ע משמע שלינו מוכרח
ובסידור למפה הלישב דלת כדורינו נת"ת לין לך לת נקט לשון י"ת : שם
סקט"ו ו"ו תמה ומייסב הכל נגה"כ : שם נת"ק סקי"ו מוסיף
מינת והדם לו דמו ולינו ליון יהקי' דמחימת הש"ע מינו כך ת"כ כשמונת שיעור מליחה מ"י
לקין יכול להנים עמו : כי' ע"ב סק"ו על הרמ"ל מינו
קושית דמו"ע למה שחכור העיף עד שיהל שנים נגד הלב חבל הלב עלמו חבור ולת הוכיר
ממנו ודברינו שמנוהר נכ"י היינו דק שכתב דמשמע מדנרי המרדכי ע"ב ותדנקה לעת הכ"י מוכח
נכי להיפוך כיללתם נכי ע"ב נדר"ה נשם ר' יוחנן נכנד ף"ק שים שנים חבור ום מתירן
ולהחנין ע"ק ע"ש ולת נחיק הב"י דק על שכתב בשני ועל שכתב מהם שנים נגד הכבד לכל
לייכי הנגד משכים מכ"ז כלנולת כנד קיל מלג כדמוכח נש"ך שם סקכ"נ וגם שם מנגנך
לפלהם נגה ר' יהוחנן נ"י ביהת חמור מניכול ולינו מוכרח למעיין כברית הפוכה דק לשון מע"פ
כהלכה מומר נקט לקייב כדרכו דף לדעת המתיר ונ"מ נע"ו שם כי'
ע"ש ע"ך כל"נ דמה לרני הרמ"ל והכל"ם מייסב : סי' פ"ם ע"ך
כק"ר

בק"ל מלשון המפיר אין הכרע נר' ודלי למ"ד הרמ"ח כך דמל"כ ח"ל לכתיב נ' יפיס דניתרת
ודאי מעולם ובהונלד לשון הטור דהמ"י פתח הונלד בידוע שקודם שחיטה אע"כ דוקא ג"י :
כי' פ"ב ט"ז בק"ו מ"ק והנה"כ וחה"נ דוחים דבריו : — ושם ס"כ
בקי"מ חולק והפר"ח מקיים כה"צע : לע"ל כי' כ"ט בבר שנבעל
תלח מליקה רחיתי במהני מר"חקים שח"נ שנים רק בקדרת חיס לוכרין כבהוב מבל נרותתין הוי
כחליקה ולינו מסיר רק מותו מחיכה וכן משמע בנ"י נשם מ"מ ע"ב יפס כנר מעלה דחיסות
ונפל בבר תפל מסתברת כך : כי' פ"ח דנם דבורים נע"ו דכ"ט חוס'
רבלי דבורים כעלמות ונר' דמיון בנרכות ד"מ חטה מיון וקח קרי עלו רק כיון שלינו
מחקיים : כי' פ"ג ש"ך סק"כח ונם הפ"ד תמהו בלשון י"מ
שחין חולק זבר' דזהו הרש"ל שהניח הטיר כל שים נו מחיכה כו' דחול לשטתו חף כחחיכה לח
מהני רחם ושדה כמ"ש הכ"י שהניח הש"ך בכ"ק והר"מ בסק דמהני ונם הכ"י לינו מחליט
להדיח וכך נקט כחן נשם י"מ שלינו מלחת דפכיקח לכ"ע דלח מהני רחת ושדה :
ושם בקפ"ה כותר לשונו דפתח בלשון משמע שלינו הכרח ומ"מ נקט תייה מלד ובקושטח
כוונת הר"מ בשלימים כמ"ש הט"ז : ושם סק"טו בשליח כפק
לקולח עמ"ל כרלכות ונם לשון הרמ"ח בפק למומרת נהדיח בשלוחים וע"כ נר' טעם הר"מ
דליכח ס"ס בפק חברון ידיעה שיכול לבדר מי מיכח שחונות : ושם
ע"ו בקי"ל חמה על הרמ"ז נד"מ והפר"ח חייבב : כי' פ"ד ט"ז בק"ח
כותר הש"ע ולינו כ"ש יהפרי כגון ולינו נוח לבחת כמו בזמח ונם שהנ"י כתב שפס יובח
שין דרכו לחזור ע"ב דהיינו בנקב קטן שנוקב נפרי משח"כ בקמח שבכלי : ושם
בק"ט חמה ממיבב נוה"כ : ושם בקט"ו בלשון נ' חו ד' ה"ב קנים ריבח מ' חו ד'
שנים מותר פדיעת חחד מע"כ נקט חורחת דלשבח ונם נר' שדוקה נרמיזת מלן דמחמיר בשנים
מוקה כרבי כמ"ם הנ"ח לינו כיוהרח שהוח שין הרשב"ח בש"י כלן לף שדט"ז כי' ק' חולק בלשון
משמע שהרמ"ם לינו הכרח דנקט החם נמה דחייבי בשמעתין ונם הש"ע נכמוך נירקות נקט נ'
וכן נקטן שם והכח בנובל חוך יב"ח דחמיר טבי רמז מה"ט כדבריו ונם נקטן סי' ק' בימרתו
היטב דלח כט"ז : ושם בש"ך בקט"ו כי" בחתו מעלמח תמהני הרח"ש כתב מלן
יומר דלח פרשו כמ"ם בב"י ע"ב מע"כ כוונתו לף שלין המלף התליע מתוכו דהיינו כמ"ם בפ"ק
דנכורת מלחת לח כמיח שהוח כמו וירם תולעים וחנחת כשבע הירקות ופירות שמכרים ונעשה
בילים תולעים מבל מן היכחת מגדל מתוכו רחשים קטנים כמו בחורו וקמח מחוס הטבעי וחת
שלינו מן הנמנע : כי' ק"ו ט"ו בק"ה מבקבק ונה"כ ובט"ח מיבנים : ושם
בש"ך בק"ו ובן הט"ו תמהו בתירת הנ"ע ונר' דנקט להחמיר כיון דחיכח בברחהוי בריה
להרבה פוסקים כמ"ם הש"ך בקט"ו ונם סברת דבר שבמין לבקמן נקט מלחת דפסיקח כדמוכח
שני לשינו מן הטור דהיינו כגון נמלה ובינת שבורח יחזר היכח דהיינו ולינו בטור רק למנייבח
נקט דבר חיות מ"מ שינו מקיל נפתח בירה וב"ח בש"י בלשונו ובינת שפרוח מיהו לכ"ע הוח
ובריה ע"ב משמעות דנהח בסיקח ומלחת ע"פ לכ"ע ונם דבר שבמין כסברת סה"ת נמרט
בומנינו כמ"ם מהרש"ל : ושם בקע"ו סוגר על הרשב"ח והב"י שהניחו

בחפרות

בלפרות דוקא ולתי כמשמע ברמב"ם כך נפט"ו מ"ש בינת לפרות לריך פ"ת ובינת טעת לימי
חוסרת ע"ם ונם הת דמנחה בריה נב"י פי' ק"י מינו חלת הר"ג נמס הרחב"ד ורוח נופי' כתב
בלבון משמע שלינו הכרת ועיקר משמעות מ"ל משני בניטול נופו י"ל לפרקי דומיא דכחל נמיים
דינו בניטול נופו ונם סותר מנח"ד בינה ודחק בלבון תיכת למימר לחלק בין מיים למתניס
וחזותת מוכח דוחק נמור נם נעיני עלמו והרמב"ם והרמב"ם מולקים וכתוב והרח"ם לת הוכיחו
בינה רק ניל וחמ"ה והכל נרהיטת וס לעיל סק"י על תיס' והרח"ם ונם משמע מתוב' ד"ה
ומנעי' כו' ליתה דהים' נקטו לבין משמע דריב"ל לתר כל תיכורין בפיים ותינהו משמ' דריב"ל
ביבה בפיים מפורה ה"ל נכרוני :. תיכורין חון מבינה וחירנו נרוקה משמ' דנרקפרת וח"כ
נם הוה נקט לבון משמע שלינו הכרת ונם בין טעם הרמב"ם לרמב"ן נפקותת לדהרמב"ם מ"ב ס"ת
רק בינת לפרות וכב"י ב"ל ום נפקותת כנומר עוד נפקותת מלנד הפיוט לבדית ע"ם : ונס
בינת לפרות ום שנתבל רחיתי נמכתבי מרמק"ים דוקא שלינו כרוחה לבל סרוחה הוי כטל"פ
ולינו חוסר כמ"ם סי' ק"ג וב"ל בסמכו נס"ע על הפיוטות ות"כ ים לכמוך בהס"מ :
ונס בקב"ו על הרמ"ח תינו רלי' לסיך לתכבת : ונס בקב"ח
מולק ולפ"ד הט"ו ניחת שת יבבה לף לבימי הנמ' לת משנו לי"ל דוקא בתרומה וכר"ג מבל
בניס שכיחן טובת ושנם הלחוק שרלה בימנו דקדוקי עניות בהבשל בינם לחתונם שעם תכמים
שלת תסרו יגמרי דעב"פ ת"כ להשרות שיוחנבה מיד במקום מס ולינת מקולה דלת חוי שוב
לחכילה משל"כ בתרומה עד זמן הוריעה משנו עפי : כי' פ"ו ט"ו
בק"ג וב"ך סק"ה והבריהם לקוט בין הרמ"ח נשמ' וי"שנתי ליטב לעת הב"י בתים מ"ת סי' ק"ל"ג
וכן נכ"ם שם ועמ"ל מכלחין דף ק"ג ונס הל"ר שס מסכים : ונס
סק"י יבק"ו יי"שנתי נס"ם שלהי מוצין : ונס ט"ו סק"י ממה על
הרמ"ח ומי"ש נטה"כ : סי' פ"ט ב"ך בק"כ מולק וי"שנתי
נמ"ם שס : סי' ל"ת ט"ו בק"ג על הרמ"ח נד"ה מ"ב נר' לחלק בין
רחנו ליטב כלומר כיפיים בריעגד מוסר ודחי בכלי נקי רק נרחנו ליטב דהייני נפפוק גם
לכתחלה שרי אייך מילוק בין בלוע מחמיר מסמיר טפי להניח לכתחלה יבב שס ונס בין ים להחמיר
בין דהכי להדיח ולשנו וב"כ ט"ד סי' קכ"ת קנת ט"ס לות ד' תחת כ' וב"ל הט"ל שס
כלמר כך דעתו שס כדי שלת יסתור עלמו רק דהשס שדרכו להדיח ודבריו וכן התיר הרשב"ם
סי' כיון שדרכו להדיח ומ"ם וכן מלינו לינו כותב שמסכם לכ"ע רק מסייע סברת הריב"ם
וכן משמע נס' ס"ם נשמר נלשונו לבון משמע דהייני מסברת הטור ונס המילוק בין לא ליבש
כסברתו לחלק כדי ליטב כתירת הת"ח לנר"ע וטור ולבון הת"ח שהודפו יפה נמי כך שלינו נקי
בשס רק רחנו ליטב וחזרת תמיהות הט"ו והב"ח נבק"ג : ונס בק"ו
על הד"מ נב"כ מדקה דבריו ונס נר' ד"ל השס בקערה דשבה שלין בשיס נגד הקליפה כמ"ש
הב"ח כי' ב"ט כקס"ה חנל סרס כלי תיכת בשיס : ונס נב"ך
בק"ם ע"ל הרמ"ח בי' ני"ם ובב"י ת"ם סי' תב"ו בקל"ג מיוסב דקליפה בתת"בגר תוזרת נעלמ"ת
ולת מדיבת דנקס"ר כגר דבי לנמרי ע"ם (ותמהני דתכיק לקליפה נרייתת שס נתוך בוצן קולף
משמע להדיח מהיבת ממש ובר' כוונתו נדעת ר"ת דבתי הסנה ע"כ ס"ל דקליפה דהרח קיל

מדעלמא וכסברת המ"ו נכל קלוכה כמ"ש הט"ו ה"נ מכריע עכ"פ נהך דהתלה נבר)
ומיורחת דהכא נדיעכר ולקמן להשתמש לכתחלה נכלי נריך שמים נגד הקליפה ומתם כלי מיכח
כמש"ל : ומס סקי"ח על הרמ"א ומין לנרין מוכרחים ונס הפר"ח מייחב : ומס
סקכ"ח על הרמ"א שמקיל נשזנים נהפ"מ והפר"ח מייחב ומקיים כהרמ"א : סי'
נ"כ ט"ו סק"ה תמה ולפמ"ש הט"ך כק"ו ניחח ומיוך תמיה מייחב נש"ך סק"נ וגס נמנחת
יהודה : ומס סקכ"ו תמה ומינו מוכרח לדנינו הנ"י שייך לשון
שהניע אלא הנשר משמע דאלנ עלמה שמין דרך אלנ נשדרין : סי'
נ"ד ט"ו כקי"ו על הש"ע שהשמט מייחב נשה"כ : ומס נש"ך סקט"ו
תמה והאריך לדחות ונר' לייחב דעת הש"ע שפוסק כרבי אל הסמ"נ לחומרת אף דלקמן מקיל
התם כ"ט נט"ט ממש דהתירא מנשר לקדרה ומקדרה לדנים וגס מן האלנ לקדרה ומקדרה
לנילה ועודנו היתר משא"כ הכא מן הכף לקדרה מתן יימר שהמים מפסיקין דהא תום' נמכלתין
דף קי"נ מולקים ע"ד וסגי להקל אף לידי' נדיעבד כמ"ש הרמ"א וזהו כנרת רנו ותמיהתו
ענית מדלקמן שהודאו ניורה מולנת התם נדיעבד אנל הכא אם נשלו אלנ נעין ואח"כ נשר
אסור לכתחלה להנות לגוי ומין רבי' מחמין דהתירא נלע הקילו טפי נכה"נ : ט"ו סק"נ
תמה ונר' פשוט שאלק נין נקנ ממש שפולט נעין ניצה האסור לתלו נקנים שמין פולטים רק
זיעה כלשון הרשנ"א ולא כדעתך הט"ו תינח ניר שהן מיח דניעי נעלמא משא"כ נאפרוח וניצול
נשר נפליטת טעם נשר או נדם כדלעיל סי' פ"ו גס נזיעה יש טעם : ומס סק"טו
ונש"ך סקכ"א תמהו וחלקו על אפר נטל"פ ומינו כלום מה שהניא מדלעיל סי' פ"ו התם כתנ
שמינו דין רק קומרת נעלמא והמקיל לא הפסיד ומלקושי מהר"ל מין רבי' שהוכחתי דוכתי
טובא מוחולמיד לאו נר סמכא כלל וגס נגה"כ מייחב ומחלק נין מעט טומן ע"נ ומה שהוכיח
מן התום' המיך נחלה נפשו העהורה לדחות דנרי הש"ע כיון שלא תירגו תום' כך הלא כמה
קושיות תום' שתירגו רבנים מחרים היטב ולא צלה נדעתם וכי היוצ נעל תום' מה שתלמיד ותיק
מפקפ ומותו נעל תום' לא זכר וגס נלא"ה דיבור תום' הלו חוותא מוכח דרך פלפול ונדחיטא
דהמיך שייך להכריע דנריהם דמין לומר כשמין כ"י מגעילן ע"כ ואת למ"ל כ"טלא אסור דלמיכך
מ"ל הנעלה מ"כ מה דאו דלא אפרה אלא קדרה כ"י הלא ואת מינו רק למ"ל נטל"פ מותר
כמבואר שם ופליגתא דתנאי היא מ"כ ממנפך למתן דנרי מ"ל הנעלה ולמתן דאסר לא מכני
ומין מקום לעייל פילא נקופח דמחטא ומלחתי נשמח נרק שמקיים נמי כהש"ע להתיר נאפר
ונורית ועוד נר' מלקוט מה"ריל מין רבי' שמין להתמין לתנוק דעכ"פ אף שמינו מיסר יטרך
להטנין שיוף התלנ למעל כמ"ש סי' ק"ח ויפסוד נם כל הזמן שיתקרם עמו ומעורב :
ומס סקי"ח תמה ומייחב נגה"כ : ומס נש"ך סקי"ז תמה אלא כתנו כתן נהגה מינו
קושית דנשעת חנור המפה חזר מסנרתו וגס נר' נתשו' המ"כ מתיר נערוי כלי נקי על כלי
אלנ וי"ל כוונת הרמ"א כתן נזמן דנוק ומיך לסיפא דנקט תפי' זמן דנוק : סי' נ"ו
ט"ז סק"ו תמה ומייחב נגה"כ : ומס סק"ו וגס הש"ך סקי"ט תמהו על הש"ע וי"ל דהכא
כתנ שהוח עיקר נעיניו ולקמן נקט לטפל נשם יש מי שמומר עוך פחות מיש מומרים וגס
לא חשש למכתב כפול רפתם תנלין מינו רק מעט למתק נקדרה ללא מהני כמ"ש הגה סי' נ"ה

ס"כ וגם נ"ב כאן רק לנקט נמשכחת שנתן ההנה לנדיונות ולרפואה ועוד י"ל לקמן נקט
פלפלין כמה נ"מ שנותנים ברנה במאכל מיוחד וירוע כמו במדינת פולין משא"כ תבלין סתם בתלב
תיכו הרנה ס"ל לב"י עכ"פ להחמיר נבת יומו דלמ שרו משום ס"ט נבט כיון דתר ף מבל בהנה
מודה לאסור גם בתיבו נ"י דקורפי' משוי לבשב והרמ"א לא נחת להכי וכיונתי רי"מ לבתחלה
לאסור נכל ענין מפני נמעט דהמ"ע מיירי לכתחלה ולעיל דנעי הרנה לאסור נדיעבד כדמיירי
שם ע"ב : ונעגין מבל הפונם נעלמו נת"ק כלל ס"ת שרי גם בחריף ובח"ר ה' פסח
דבל מי חריף ולא מבושל : סי' נ"ת ט"ו סק"ת עב הרמ"א נבה"כ מייבב ומדסה
בריו : ושם בש"ך סק"נ יישבתי לעיל בהלבות וגם שם סק"ו מה שדסה עב הרמ"א
ר"ת ע"ב : ושם סק"ו תמה ומייבב נט"ו סק"ה ונר' דמ"ל לש"ך דסוגתא מוכח שחור בו
מלא כתבו בהגה כאן וכמ"ל נדוכתי טוב ועוד י"ל סנרתו כיון שבבל מיסור הוי חוקת מיסור
גם בדרבנן לחומרא כדלקמן בכללים סי' ק"י מבל אם הוי טב"ע דרבנן הוי שרי משום תרתי
דרבנן : ושם סק"ת תמה ולפ"ד הט"ז שם ניחא : ושם סק"עו דבריו להדיא
נד"ת ודברי) נסקכ"ו נ' מרתי לעיל בהלבות : ושם בב"י לענין דינא לא פליגי ר"ת
ור"י תמוה ונר' כוונתו לף דלמלקות חילוק גדול מבל לדדן לליבא מלקות לא פליגי דמסוקא
ליבא תרווייהו מדאוריי' : סי' נ"ט ט"ו סק"ת תמה ומייבב נבה"כ : ושם סקט"ו
חולק וייבתי לעיל שלהי ע"ו סי' קכ"נ : ושם בש"ך סקט"ו תמה ומ"בב בבה"כ ונם
ב"ם קי"ט שהניח בל"ע מייבב שם ובלפם תינת נעירובין ט"ם ובל"ל נפסחים וכוונתו מוקמה
דאורייי לף שדסה בגמ' הכל דברי ר"ם וגם יכול לא יניח מן המוקמה ס"ל שהוא מימרא דר"ת
וכדנקט לת הוא דאמרת ועוד לפי' מוקמה דאורייי האמרת חילוק מלאכות ע"ם ועמ"ל בע"ם
מאורים ס"ת סי' תנ"ת שלהי ניחא : סי' ק' ט"ו סק"ו חולק ומניח רמי' מן הרמ"ם
דיבמות ולא עיין בלל בגמ' והרמ"ם ושפיר קאמר הב"ח דהא מסיק בנשולין ומלקיות מדבנה
ההיפוך להחמיר שהיו לביפה בתרי ומני וגם בנשולין קאי על בתגרסה משנים ולא ילדה שלא
תבעת משום פ"ו ס"ב סנרתו ה"ב בשאר מאורים רצוי להחמיר והן הנה דברי הרמ"ם ומסתברא
בנשולין ומילה לפסוק כר' ספק נפשות וכן בנשולין דקטלנית הרי שבבל דברי נשולין רק כוונתו
לף דבמילה לא נזכר הלבתה משתברא לפסוק כר' משום נפשות וכן בנשולין דקטלנית משום
דבגמ' יש לפי' על נשולין דפ"ו : ושם בש"ך סק"ב תמה וייבתי לעיל סי' פ"ו :
סי' ק"נ ט"ו סק"ה שלא הניח פי' הר"ן נר' לדבריהו בח"ר חולין דט"ט לפי"רש' תינו כך רק
משום מלאכת נמיסור מבלי נהיתר יגם תליא בפלוגתא דאמוראי ע"ם ניחא להניח טעם משתבר
גם לרש"י ובניהו מיהו הוי בחין מתירין וב"פ הש"ך אבל תליגא דהר"ן ח"ב לשום בברא רק
דעיקר דטיל"מ משום מון נמיהו אמילא ליתה בתיהו מיהו : ושם פק"י וכן בש"ך יישבתי
לעיל נהלבות וגם דברי הט"ו מן התורה צריך ניעול מינו שלא תומרת הגאונים וב"מ בחה"ג :
ושם בש"ך סק"ו תמה דנקט בשון י"א נר" כיון דבלמ"ה ניחא להרבה פוסקים מינו בעל משום
בריה ולבך שבתבן במג"ל סי' פ"ו תליגא דהבי"י לבך מינו תופס לשון ההלם : סק"ת
מבריי"ל חולק ונר' לייבב הרשב"ם שתבי התם ליבא מרחה לעלות בשעולה לרגל וגם תומרת
דבשלו רחוק בבלי ומפת למיגא מהא דסי' קמב יבן יוכן בתב הטור דמי עניש הפסד מועט ויש
לחלק

לחלק דמ"מ אינו דמ"ל רק בלח טרפת גוף וממון כלל וכלמ"ה כוונתו רק בהמתנה למחר
עכ"פ מסור לכתחלה לא הוי דמ"ל : וסס סק"ט תמה ובכלס י"ל דהוי בניכר מ
לנפש דזכר עיקרו כך וכן משמעי בכרי"ס והם לבתערב יין כיון דמחר שאני טועם מוסר עצמו
גס בטעם ממילא בכלל דמ"ל וגם כוונת ר"ת בבתערב בניכר כגון יין לדוסס בלבן וגס זכר
מחולק בגוונים וגס בתבוחה שמחית בלבן וניכר גס בנישול : סי' ק"ג ט"ו סק"ו
תמה ומייצב בנה"כ : וסס סק"ו תמה שמקיל הרמ"א בהפ"מ ומה בכך הלא הלעת
הפ"ע כהר"מבס ופייעתו כדאי לממך בהפ"מ והמרדכי לא לב- דהוי יחיד נגד רבים גס בעצמו
ס"ל דפ גס וחיזך דבריו בקט הל"מ לבון מבמע ואינו מכריח ואפי' הוי להדיח ע"כ המרדכי
עצמו ס"ל דעת סולקת דהיינו ר"ת ממין כדמוכח סס ואינו פוסק בהחלט : וסס בב"ך
סקי"ג דמק לתרן וכו' פשוט שלבישו לנפקותא אפי' יהוע שנעשה נכלי ב"י : וסס סקי"ל
תמה ז"ל כוונת הרמ"א כמצוין בבדו בסס הרבה פוסקים אבל שמן לא מצא הלכה הניחו בהכרעת
הפ"ע וקושיתו מן המרדכי מה נכך לרחות שהוא מחזיק בחילוק בין שלוק ותמיהת הט"ז אה קולא
נגד המרדכי אינו כלום לכללי הרמ"סס וב"ע : וסס סקי"ח תמה על הרמ"א בת"
ועיקר דבריו כאן בתר בחרת כמש"ל וגס בין בשול בשר לחלב השווה מלעתו לדעת הב"י וכדמוכח
לעיל בל"מ שכתב ה"ה לאחר בשול המיס והב"י בפ"ע לא העתיק כלבריו בב"י ממש :
סי' ק"ד ט"ו סק"א התרוך ותמה ובנה"כ מייצב : וסס בב"ך סק"א חולק והפר"ח
מקיים וגס מ"ש בפ"ע מייצב סס : סי' ק"ה ט"ו סק"א תמה על הרמ"א בד"מ
ושותא דמר לא ידעינא הלא אינו זוכר משקיס רק היתר חס ותמיהתו מן הרשב"א אשו גברת
מגברת קרמית די"ל התו"ה ס"ל כהרן וטור שחולקים כמ"ש ה"ש לעיל סס וגס תמיהת הב"ך
סק"ב על התו"ה מייצב הפר"ח : וסס סק"ג תמה בנה"כ מייצב ונס תמיהתו בס"קי
ועוד תמיהתו בסקכ"ב : וסס בב"ך סק"ל תמה והפר"ח מייצב . וסס
בהגה אפי' חון לכבישה מסור כוונתו גס הפ"ע כך דמ"ל הוי כ"ל בלעון י"א וכו' אף דבסי'
ס"ט סי"א בכלי שמ"ס פסק הפ"ע חין לניר קליפה סגי דדם אינו מפעפע למעלה כ"כ :
סי' ק"ו ט"ו סק"ד תמה והגה"כ מייצב וגס תמיהתו בס"קק : סי' ק"ח ב"ך סק"א
וגס הט"ז תמהו על הרמ"א בת"ח וכו' בנרתו דכבר כתב הב"י לעיל דאוי להקל טפי ומ"מ
החמור הב"י ה"ג בשניהם כחוזים יש להחמיר לכתחלה וקושיתו מן הגמ' מייצב הפר"ח :
וסס סקי"ג מה דמשוי לדוסק ס"ל לרבינו הרמ"א נרווחה : וסס סקי"ד ע"ע דלית
במדרכי ומייצב היטב בלבי דנס מ"ח סי' תמ"ו ע"ב : וסס סקכ"ד תמה על הרמ"א
וייבתי לעיל בהלכות ועוד לקמן ס"ם קכ"ה בירף טעם בוילוף ריחא לאו מלתא ע"ב :
וסס סקכ"ו ייבתי לעיל בהלכות : וים תופין פטילת חלב בתנור מחר שקרס הלחם
והוא מיסור גמור אפי' במכושה מסור לכתחלה וכן עושת על גוי ומחר התקנף ע"י בתום' ריב"ח
קלף : סי' ק"י ט"ו סק"א עמש"ל סי' פ"ו : וסס סק"ג תמה ולפ"ד הב"ך
ניחא : וסס סק"ה תמיהותיו מייצב בנה"כ וגס תמיהתו בסק"ז . וסס סק"ח
תמה וכ"מ בב"ך והב"י אינו מוכרח לסברתו וגס הפר"ח מייצב ובמנחת יהודה דוחה סברותיו עכ
הב"ך : וסס סק"ט תמה ומייצב בנה"כ וגס כל תמיהותיו בסק"י : וסס סק"יא

על הכ"י ולפ"ז לק"מ ולפי"ז כוונת הכ"י כך שכתב כאן בתלמיד שהוא דעת ר"י והרי לית
ניתר כלום על דין זה תלמ"ד שמיך בניתורו בסמוך מחלוקת ר"י ור"ת והכא כוונתו בלשון הטור
וי"ל אפי' גם"ם בתערובת אין להתיר בכגריס מסוגים וזה דעת ר"י שלישן מתיר רק-גם"ם
ממש ע"י תערובת וה"ג אפי' בתערובת ממש דברי גם"ם גם לדעת ר"י אין להתלר בחסוגים
ותמיהותיו על רמ"א מייסב בגה"כ : וסם ס"ק ב' ניכה שלין נראה בג"ר
ומו"ס להחמיר והט"ז ומ"א מקילים בהפסד והכי מסתברא לשון הרמ"א למעשה תמיד מצ"כ ניכה
מבואר בגמ' להדיא. זיכו כמה תמיד וחף שהמ"הבל כתב המדבר בחתכי לישכי מוכרח שגם המדבר
בכפרי המבית הרבה ואין קונה מוכר לפעמים הנותרים יחד ניזומד ועלות הרמ"א וכן נוהגין
וגם דעת הכ"י שמקיל לגמרי כדאי לסמוך בהפ"מ : וסם סק"ד ובדברי רמ"א יש לדחוק
בבד"ק סקס"ג מייסב היטב וגם דברי הב"ח שדוחה דברי רמ"א מפני מה"ה לישו מוכרח מדרכה
כיון שהרמ"א קרא ושנה ומוקי נקטינן כשתרוי כדלקמן בכללים : וסם בס"ק ג
תמה והפר"ח מייסב וגם סם סקס"ח מייסב הפר"ח ועמ"ל בהלכות בעכן ס"ם לייסב היטב ועוד
מילן בספיקא דדינא גר' דוקא בספק סברא לכאן ולכאן מוכח בעירובין דס"ה ע"ב קיר"ז ד"ה
שכור דהוי ספק דרבנן לקולא וכן מוכח בדף ס"ו ע"ב בדרבנן עבדינן מעשה ואח"כ מותבינן
ע"ם תלמ בלא סברא כלל בחשב כעמא דבר בחסרון ידיעה לישו להקל : כי' ק"ל ס"ו
סק"ה תמה ומייסב בס"ק סקי"ג ובפר"ח : וסם בס"ק ו' תמה וכר' ד"ל כוונתו
כך דעיקר משתעי בריסק בשתי קדרות רק שמוסיף בלשון וכן קדרה אחת וגם בסמוך נקט שתי
קדרות רק דק"ל משכחת באחת ובוודאי דנקט סתם י"ל בשתים : בלום חלק זה
בחרם ניתן לפרש יפר בחכמה שהוא בנת תקפ"ה לפק : השב"ה ברחמיו
נפשי וגופי יחזק :

חלק שניים עשר בפתלתי עם מחותי . תמוך לחכמה מחותי מת רעיתי תמתי :
בני בכורי ישראל . תחזק בכח ובמל . בתורת ומצות מל :

דף ב' ע"ב תום' ד"ה שמא מפ' כ"כ תיתי לי תמהני למה מניח מדברי תמורת ר"י המ"ל
מלשון תנא ר' יוסי יהא חלקי מוכח נמי שהיו חוב וכ"ל לשון ר"י מתוכלי ג"ם י"ל
התם לכילת סעודה נקרא על הפת ואכילת ושתיה וברכת וס"ל דיוצא נמי בתרנימא מכל ר"י
נקט דקיימית ג"ם משמע לתין חיוב לקייס כלל : דף ד' ד"ה ומהרן פי"רבי לפ' יפקא
בעלי חמורים ומשמע מיהו הכרח : דף ה' ע"ב ד"ה ת"ל תימה וי"ל דניחא להבית
קרא דטהור מטהור ותנא דהכא ילוף טהור מטמא ורי"ה טמא מטהור ומשום לשון אך חלק
מייתי דר"יבא ממתני' דטהור ומקרא סיומין ל"ע ילוף מאך גם לתנא דהכא לף דמוקי נ"ם
בכור לדרי"בת עכ"פ בילפות דאך שוין וילף מטהור ניחא טפי להבית בלשונו ממש :
וסם

ומה שמילת ר"ת בנית מותכה רבה מפ נשתנו פטרי חמורים מבוסים ונמלים על גה"כ הוא ועוד שייעו ישראל תמוה מה כ"מ בזיזה מקום שעל ועוד דהמ"ל כתם מבחר טמאים ולמה נקט שכים אלו וכן בשמוך ועוד מה זאת גזה"כ הוא כל היוק בר מנוך יודע להשיב כך ועל שלא פשיבנו דר"מ שעל שמלת תכסה וידע ניש להעמים שני טעמים שדע העיקר יניאת מנרים לקבל תורה כמ"ש פ' שמות בהוניאך העם ממנרים תעבדון על ההר כפי"רש ועוסקי תורה נמצאו יפטרים חמור גרס ועוד י"ל לגאתי מנרים לזיכרון שנכנו מהם שנמצאו בחמור רק להוקשה לו נשתכה חמור מסום ונמל להתורה מצאו לחמור רובן בין המשפתים שהולך דרך רחוקה כפי"רש לפ שגם הגמל הולך רחוק יותר כדתנן פ"ה דכתובות החמרים אחת בשנים הגמלים אחת בשרש מ"מ ליבר הכתוב בהזה לזב נ"מ משתמשים בקטור יותר כדמשכחן בתכ"ך אבל לפדיון למה יגרע הגמל ולטעם שגאתי מנרים בשר חמורים בשרם הלא בסיפא זרמת סוסים וזרמתם למה בשתנה סום זה"נ גרמו שעבל בב"המ הגדול שגם מתקיים רובן בין המשפתים ור"ת הזיב נמי בלשון בת דכתב הר"מ בזוהר פ' בת עיקר פדיון בכור בהמה לתקון ניטוני זה וזה שופטו הוא אבל ת"ת תורה קולטתו ות"ל פריון וכמו שתפילה נקרא עבודה ולעבדו בכל לבבכם כך התורה נקרא עבודה מקרא הכ"ל ועיקר תורה שב"עפ נריך עבודה ועריכה כתפלה שנריכה כוונה יתירה ורמז לו שילמו לשבת ת"ת שת"ן כשנדרו רק לגאתי מנרים שכל הכתדש ני"ג מדות לא נקרא נזרת הכתוב וה"ם דרך כשוד גה"כ הוא כלומר שתין וודעים ני"ג מדותיהם בעלי מקרא ופשט ות"כ פעם חמור לגאתי מנרים ושם קציח גמל ועוד גם סוס לא תקשי י"ל משום שפייעו ישראל והסום לא סייע לדרכה מתנגד בסום ורוכבו שפייע למנרים : ותנך תרמוז עוד לדבריהם תורה ותפלה נקראו עבודה מנעלים שני קליפות חוקים ע"י תורה יעשכר חמור משבר כח חמור שנקליפה וה"ם בחמי יוסף לקחת חותנו ואת אמורנו וכי קפירש דוקא בחמור וכזוהר שם מתרץ ברוש מבוין וגם י"ל ירחמם בשעבוד העמים תשתכח תורה ויקחו חמורנו לשר כשבינו ע"י תורה חמור בקדושה את החמור בקליפה עכשיו יהו' משועבד להם וגם תפלה מנעלי פני כלב שבקליפה ולכך בהפכו שלימו מתרגון כרחוי פי' בזהר לכלב תעליכון פגיל וזותנים כאו לס"מ וע"פ דבריהם לשון גה"כ בהמלו לחמורים רבים דאקו והניחו תיבת ועוד כדהכא ועפ"מ ניחץ וגם דאקו בפי"רש שנמצאו בכורי מנרים המ"ל סתם רק לדבריהם עיקר בשר חמורים שעופי וימה ניכר בבכורים עשרה דוקים לאחה אחת כפי"רש שם : דף ו' ע"ב משתבח קרא במילי דלא חוי ותמהני עכ"פ שרי בהאחה וני"ל דעכ"פ לא הוי מקדימו לדבר דשרי לגמרי : ומרחם מקום דבריה ר' טעות וכ"ל שמות ג' : דף ח' שיבינה עשהם שבינה בזהר כי' ויאמר ה' לדק על עסקי דג נתייחד הדיבור בפתילת של מעלה וכן בנחש וכו' רמז כיון שאותה שמת נגד רחם ומצוע ותחתית ר"ת לאחדות מצוע תחתית שהאדם רחם ומוכר ובשם אדם גרמו שם כויה מ"ם נאלפ"ין לאחדות הבלם והדק מצוע כל שים בינהה ים נים חני דג ונחש הוא תחתית שפל שבשפלים ועוד רמז מופלא כנוי שכינה לשער המלכות בשם אדכ"י ר"ת אדם דג נחש ו"ו בולל השער הלו עשר שערים אך קציח דלא ידעינן ריעותא דגמל וכו' לרמז מוכחינו עיקר קין ודרדר קלנת שהי"ר ניתן לסימן שנתאחדו העשבים למינהו ובעץ פרי נתר אפכא נתקללה האדמה

בקון ודרדר וגפ"ט דנרכות נשל בחלוס מיתה נקנסה והניחו כיון שקלקלו נמוחת נקלנת המית
סמוכין לעד תשר נתקן בלכילתו ומתניים בתשמישו וכל התהביים בעגרה מוחלין כמ"ש כפ"ק
סס : וגם דולפנין פי"רבי ה"ג וכן תוס' נר' תיכוס דהוי נרסת מחוכת כנני תרס
תמוה למאי כ"מ להת כל דג טמח מחרין ומניק וגס הלעון בני ימח מוכח כך וגס תכת דמוספתח
כמ"ש תום' וטעה כמתנגד תיבור תור תסתר : לקמן נתוס' כי בליעיתלת בלמין תיכו
לפניכו והנרסת בע"י ותיכו נשין פסל תלת בלס מכניס הוח ביתן בל לותו מקום כמו שיש לרוב
כרכים מפני חיזה מעשה שקורין וח"פי חו מנסיכנ : ע"ב וויכוח סכי דלחוכח רישון
הלי נגרת דבעי לתתת כו' להלעיג על ישרחל שלומרים שהם חסונים יותר והקונה הלך תשלה
לח"ה להשית להם תורה מלורשה שנדמה לחיטות וכיון שלת רבו הלוך ילך לחסונים מהם לע"ב
ישרחל פחותים והשיב ריב"ק הלי נת מזלי' כי תין מזל לישרחל רק במזל עגיון מקור הרחמן
הקב"ה בעצמו ב"ש הוזהר והליכתו תחלה לח"ה כמשל הנגלי הנקי שיודע למטה כמוך ליסוד
תקוע לפנים שת"ל לתקוע יתד כנכון רק למעלה שקוע הרבה עניס ושחופים ושלת יהמכו רבים
מרחה להם כמכבה למטה למען ירחו ברחוי יותר למעלה לתקוע יתד במקום נאמן כך עשה שידעו
הנריות שתין לנס שלם לקבל תמונת תומן ושלת נח נטרונית עמהם כמאמרס נרים ע"ת ומלחתי
בעהר"שת קנת מדונת הלז והעמתי בביאור הענין שניות נגרת לחוויך וערוך כו' שה"קנה
משפיע טובת לח"ה המבעיסים וכל מסדיו דרך הלילה ואין מבלמים כלום למה מתחסד תמיד
והשיב כי בחחסלה בשלחה תרגיכו ותיכו כפרע עד מלוי סחה וגס זחת ע"י שהרעו לישרחל כמ"ש
המדרש הרבה חונת הי' למנרים ולח נפרעתי מלח ע"י ישרחל להרחות חיבחם דמיון עניס יבניס
המוכיס לשריפה וממתין עד יבח המפייע דדלי טונח הוח ישרחל מכל נחלתו שלישית תימח
לן מילי דנדיתי להלעיג על תורתיכו שיחמר להם מתוכה סיפור שקר וכוב והשיב שילמו שנרחם
ישרח טומטמין היו כמ"ש פ"ו דיבמות והוליכה ינחק שה"ל שטר חוב בנרכת חניו שנתחייב הקונה
נחמירתו ויברכהו מלה שערים כמ"ש המדרש ליח נרכה פחות מעלפת הרי מלה חלפים ונקע
זוז ני' כמ"ק ינחק עה"כ וכשחמרו כוונינת מי ילדה חמר הייכו מילי דנדיתי שקרחתי כוונינת
כשתחלתה לך בלודתה שוב לחו כוונינת רביעי מלחת לסריח נמתי חלחו הן הנה יסורין
של מהנה שנמשלו למלת ממתק הכשר וכתוב מלייכו הוח נוסח שישרחל נעלות חולים ניסורי מהנה
והלת מלח שלכם מסריח שתין מקנלים בהנה וכתיב חס תעיס לעם נפשו דוקח וכתיב למה
תחמר יעקב נפתרה דרכי מה' ח"כ לח מהני ומדוקדק דה"ל טפי מה יעשו למלח שלח יסריח
להת לחר הסרחון לח יכלח ולהנריכו ניחח והשיב נשלים דכוונינת שתין תרעומת ישרחל מזיק
שתין מתרעמים נוכות עלמס רק שיוציעם נוכות לחנות הוח מקנת נור שלית זרע ישרחל מכוונינת
הכ"ל ומחרו לליכח שלית לכוונינת כי תמה זכות לחנות כמ"ש פ"ה דשנת והשיב מלחת מי סריח
כיון שתין חולים בעלמס רק נוכות לחנות לחינו מסריח שלח נחשב תרעומת רק טעות בעלמת
ועוד נרית לחנות לחינו תמה כמ"ש שם לחינו דומה לתרעומת לחיוב כני שופטיה יכפה שהם מודים
ניסורין רק דרכי ומשפטי מוכות ונרית לחנות יוציא ושפיר יסורי להנה הס לכפר חמישי נני
לן בוחת בחוידת להלעיג במה דחמרינן הת"ח נקרחים נוגים חל תקרי נגיך חלח נוניך שנוגים
עזלמת ע"י תורה בהנל ולויר רוח פיכם לכך עשה מעשה נחמרי פיו ולחמר מסיקו לנני ושוכח
להרשומס

להכתוב שמין בבחס יפה במעשה הקדושה לגנין יסיד עולם : **ששי** מניעת
דעלמא היכא להתלונן במתרס עונם מתמעיתו נרע והם כופרים בחידוש עולם
ונם לר"יכיומא ל"ד מנדדים פי"רבי עד שנדבק נתמניתו והרחה בתנגע הכא בלומר
כיון חלק קטן יש מדידה וכל שים חילק יש גבול ותחלה ומכלית ממילא יש נורע שעשתו מזין
כמ"ש נעל ח"ם ו"הם מיתו חנלי ומשתו שירתו ויביני נבול נדול מתוך הקטן במדידה **שביעי**
חית לן בירת נדברת עיזל' למתת להתלונן ניסרתל' שתומרים שנמשלו לנתר מים חיים ועשו מים
מדה לנור מכונסים ושליטת הס"ת במקום שמין יסוד ושמרו שיכנס חותו נור שלהם נשרה והדבק
נעומק פעולתו וירחה שים נו ממש והשיב להפשילו חנלי מפתרו שהות דבר מן הנמוע ועשו חלק
סוכין ויעקב רחנית תנוחתו וחכל נחלתו ונפשות עשו פירוד כמוכין וחלק יעקב נפש חחת כחבל
השור ות"ת להשוותם ולקשר יחד **שמיני** חית לן רקיע דתנירת מייטי' להתלונן נמתרס
שנקראו שחקים ושוחקים ספע הטוב מעל שמים ונבלות כשבר ושפע ישרחל נמשר ניד
שרי ס"ה אחס נתוכס והשיב כרוכו מיכי' נרדי ומחייטי' כלומר מקשה לתקן כתפירת חוט משור
ונטווה מרחיים הקשה רק קנת תקון מעין הפנס מיכי' נוטע מצוס שחיכו נמשר ממש רק שעבר דרך
שרי ס"ה היתה כחלמנה ולח ממש כניחרתי נח"ר מעניית כ"ף ונמקום שנמשו ונשבר הספע מתקנים
נחותו מקום ממש **תשיעי** מזרע לכסיכי נמס קטלו להיותו שכי לומת עשו וישמעחל המושלים
נברכת עשו על תרנך תחיה וישמעחל שנימול נסכין נמה תוכלו לקנן כחס ממשל בכס והשיב נקרנת
דמתרת הוח קרן סופר מניח רוכב על חמור ושר עשו מבולבל בסופר לחקרי קרן כמ"ש חום'
בר"ה ט"ו וחשור הכר הוח פרח ישמעחל נטל בכח חוהו חמור ושחלו מי מיכח קרנת לחמרת
כלומר חמור הלז חין כאו בקרן סופר לנטל שניהם דשטנת נתרי חומי לח שלנו והשיב מי מיכח
מזרח דשכיני שניהם נערוגת לחת רק תחלה יפרדו וכ"מ נזוהר ר"מ פנחס נחנרהם תפד
יעקוס מישמעחל ומחונין דילי' ובפחד יצחק נטל נוקמת מעשו בתרין מזיקין נן דוד ובן יוסף
ומרומו כדנרינו שניהם נתפוסה לחת מה"ט ורמו קרנת דחמרת לשניהם נן יוסף קרני רחם
קרניו ונן דוד ניכב על חמור ורמו מניח נן יוסף ונן דוד ני נוח סופר נדול וני חקיעה
הנדולה **עשירי** מיתו לי תרי ניעי לעון נקשה כמ"ם מהר"נת פ"ע דנרכות נניכ בחנוס
נעשה נקשתו שהתפללו עים ממש נתפלתם לע"ז כמ"ש נע"ז דכ"ה שמתפללים ונרפחים ומכרע
חשר חלק נחלקלקות וח"כ שחלתם שיכריע מיוה מתרגול לנן כלומר מיוהמחונת חומן מלובן מו
שחור ומשך ומייתי תרי נביני הוח נמר לפעולת החלב מיוה דעז חוורתת כלומר מכחנו נגד שעיר
ל"ה ועשו שעיר לעזחול שנותנים חלק להחניפו שלח יקטרג כך נוהג נחלקלקות להפרידם מן
הקדושה **אחד עשר** רשנת דמית מהיכן נפק רומי' להתלונן נפסוק ושנחתם נגוים חלו
המתים נגולה כפי"רבי פ' נחקותי ושמרו שמין לכם תקוה להתדבק נקדושה נפטירתם בחרב
שמלה נדמו לחפרות סגור נקליפתו והשיב מהיכח דעייל נפק כיון שגם נח"ל ממשיכם נכפות
שהורת ע"י מחשבות נקיות נתשמיש מין מחיכה מפסקת ה"נ נמותם **שנים עשר** לחוי
לן מכח דלח שוי חנילי כתוכחתו על בריחת יונה"ר כוח שלח נכרת ומין הנר שה נגוף והשיב
שהות לשכר ועונש דמיון עזהה פתח ושרח לעשות וילון נלח מדה ומיכו נכנם מצד החנו ושם
יחתכנו נאלי לניורי פתיחי דמונים זכר ותרגמן שנתחכים ונריך להרסיב הפתח כך היה"ר לפתח

מעלת דוכן ומכסה פני הקדושה להכשילו מנד שאינו מתון לקדק במעשיו ולמדוד ולשער שכר עברה ככד הפסדה ונם נסנוסים אין לנעשו לנמרי מפני קיום העולם וניורים ההכרחיים תולדת אדם רק ישנר פתח שנכנס לפעמ בתוכו פנם כמ"ם עכשיו שנגרש יפשפש במעשיו נפ"כ דעירובין ואולי כתכוונו שיהי כשיוכס נשלם ני"כ שעלות נגד י"נ מזלות וי"נ שנטים : דף ט' מום' ד"ה ני בליעי פיר"שי כר' להת החוש מכחיש לכל עוכרי יס מוקיענם דק דר"י עשה כך נקבלה ידיעות טהרה ומנוחר נוהר פ' ואתה ונרוך לכך קנת טנע רגילות המיס כנודע נהרנה קבלה מעשיות שנריכס הכנה מנחון וכמו מי מרס ע"י משה וכל המכות וניסו שלישע במלכים נ' ל' רק שמפרש הרמו מכתוב והיס לריכו מלח : דף י' ד"ה והמלב תמהני דנקטו לשון משמע ולהדיח נחולין שס חלב טהור כותס טמא לריכו סותס ועוד פשוטא דרוב עם כוותו מן הת"ה שאוכלים נבלות וחלב וכן נסיפת רשי" נמל ואחרנת וכן פי' הר"ם שס ורגילס לאכול עופת ושומן כולל נבלות וחלב ולקמן דל"ת ע"ב כמי הכי : ע"ב ד"ה שהשוחט תשהו לפי"רשי ולהדיח פי"רשי בחולין דל"ה גם נבהמה ע"ש : די"ת ע"ב ד"ה דמרחינהו נר' סנרת ר"ש מרים שלישו נוטל רק נשניל שאינך לריכו מרוח נכרי לפטור : די"ב ע"ב ד"ה ודלי תימא ונר' פשוט דומיא דאפילה הנאת כלוי מצרה וכניסה ולא הנאת מלאכת נהמה : די"ג ד"ה אס וקשה ייעבתי נח"ם קדושין שס : די"ד ד"ה קדושת נר' כוונת רש"י קלי בקדושת הגוף דפטר לקמן לגמרי ודמיס עכ"פ בלא נפטרשי מאחר מחשים : דט"ו ע"ב ד"ה מלא לין פי"רשי ייעבתי בחלק כ"ב נב"מ שס : דכ"ו ע"ב ד"ה נלא תך ות"ת נלא תירון ונר' דנ"ל ונ"ל דניעול מיום רחמון וכ"מ נפי"רשי מאחר מחשים : דף י"ב תום' ד"ה מה ות"ת הכא עבדינן כל הני דרשות חוזתא מוכח שכשמע מיום תירון בהעתק דכל ות"ת שייך ונ"ל ונר' לייחס לקמן דט"ו תירנו הך למתנות ונס לין פודין כדכסמוך ועל דל"ג נתום' ועוד נדנרינו מלרינן דהוי שני מינן פר"מק מ"ב נכלחים לין פודין כדכסמוך ועל דל"ג נתום' ועוד נדנרינו מכות שס : דף י"ח ותו לא מידי נכל הס"ם ייעבתי לשכח יתירא הלז והי"נ י"ל דנקט ברהיטא מבית הלחם ותוכל לרחות כמ"ם תום' מבין ממילא לסמיכתא על תינת רעהו דק נתשלומין תירוי : דף כ"ף פיר"ת במעות דלא שכיח לא שמרי' סמוך מיעוט לחזקה דל"ב רוב מכוים לבל שהיה ניחא סמוך מיעוט לחזוק מיסור תמהני ממנפתך הנא מין חולק ניבמות דלא תנשת עד ג' מדשים ולא מאחר שוס תנת יותר ותא לר"מ חיים למיעוט לשתהי ניבמות דף פ' מלשר דנה תוכפתה עד יב"ח מלתי ספק לרחמון ונ"ל דהוה מיעוט דלא שכיח מ"ב המוך מלשרי וצ"ב דאף במיעוט כזה שמרי' סמוך מיעוט לחזוק נדקת מ"ב תקני רוב מנוין ועב"ל דלנה תוספתה לא ס"ל רוב מנוין כלשנת קמת דרבינא נרים חולין ולדנרינו שניר מה"ט דסמוך מיעוט לחזוק וניפו ניחא סנרת הנחוכים דלא סמכו על רוב מכוים כמ"ם הב"י ריש י"ד : דנ"ג ע"ב ד"ה רב אזי תמהני שכתנו דד"ה נדול משמונל הנא ר"ה תלמיד רב ורב מנרו דשמואל מע"ב תרי ר"ה כמ"ם תום' נחולין די"ג ונר' סנרתס כיון דרב מנא מד"ה פליג עס רבה מר"ה נב"מ דמ"ו ורב מנא קשיא דהא ר"ת נר מנא תלמיד ר' יוחנן וכיון דמר מסתי דר"ה ע"ב ר"ה קדמון מ"מ שינו הוכחה למיכח נמי ר' מנא בתי דר"ת בא נפ"ו דחולין : דף י"ח ד"ה מלחבלת פיר"שי ייעבתי לעיל מנחות דף ע"ש : דף ל"ת ע"ב ד' מידי

כרסי' ד"ס לשון משוכה דנכל הס"ם נקט שמע' וכו' דלשון שמע' משמע בקבע ולא הוי קפד דידעינן דדברין ממנו כמ"ם בימות ד"ו מכל הכא נקט כרסי' שלא בקבע ולא ידעי כ"ע :

ע"ת ל"ה וכולן פיר"ש ייסבתי לעיל נע"ו שם : דף כ"ד השוחט נכור תולם השיער

מסתברא מכה בנשרו שרי לומר לגוי לתלוש לפי הנורך דהייגו כשנדיך במסוכן להשיח דטייה ויקנר השיער : וכ"ק ע"ב תמהני מ"פ לימא מדלגה ניקח טפי מתמא כר"מ ונ"ל משום

דרבא נב"ק קי"ז לא ס"ל ונ"מ קי"ל כרבא וקי"ל כסתם : ושם תוס' ד"ה לימא

תימא וכו' לתי' תוס' נב"ק קט"ו ג"ז ניחא דלימא להדיא כ"כ : דף דתניא ע"ה

שקיבל כנ"ל ועמ"ש בע"ז זי"ן : דל"ב ע"ב ד"ה פסק דמדרבנן דפליגי תר"ש נ"ל

לב"ה דל"ג בסמוך ולידך : דל"ג ע"ב ד"ה להניח פיר"ש ייסבתי בנ"ם שבת קי"ם :

דל"ו ד"ה המיך לפי"ם, נרכות כ"ז נר' דשפיר דייק הכא דקו"ל כר"ג כמ"ש תוס' ד"ה בא לכך

פי' שחוד בו ר"י והתם קי"ל כר"י פי' מה"ט שלא חוד : דל"ז נפנמה תוכו ולא מן

העור פיר"ש שלא רכה עמ"ם במ"הב ע"ם שלהי עירובין בשרי לבהן לנקוב שליה רכה לעשות ג' נוס

משום רפואה וטעות הסוברים שמסוג לך שבית טעו בחשר נהגו מעולם בנוס אחד לבד ולא

בשנים כדרך בשים משום תכשיט אשה היא המיוחד לבשים וחדשים מקרוב בשחכת ברוב מקומות

ע"כ צריך להזהיר כמ"ש בפרקי ר"מ פ"מה בענל לא כתיב בחזני בשיהם רק בחזניהם שהורגלו

במעשה מצרים ועבשייס פי' כתוענתם בזכור כמ"ש בתורה וכחולין פ"ו וחלילה לישראל שלא כמ"ש

הזוהר ערב רב הס שעשו העגל וישראל נענשו שלא מיחו ונ"ל בני לוי לא הי' בידם למחות ממיעוט

עם וגם ע"ל הבכורת נענשו עם ישראל רוב עם ובני לוי מחיו וקרובו ע"ל כמ"ש הזוהר בענות

מוצב המתים כ"ד חלף משנט שמעון שנתחתנו בערב רב גם ה"נ כ"ך לפ"ד הזוהר :

דף מ"ם ד"ה שבשעה עמ"ש נח"ם חולין דכ"ו וגם נר' פיר"ש ס"ל כהר"ף נב"י פי' כ"ה דרב

מתנא נופי' ממר ה"מ דמעכול מ"ב ליכא מאן דטרף בלא עכול : דמ"ב ע"ב גרסת

רש"י הורה ר' אלעזר שהוקשה לו לגרסתינו ר' אלעזר תלמיד ר' יוחנן בימות נ"ו היינו הורה

נפניו כמ"ם בעירובין ס"ג ונריך לדחוק שהיי רחוק וגם ר"ח היי תלמיד אבר כמ"ש בב"ב יבמות

שם ושרי נרחוק כמ"ם תוס' עירובין שם : דמ"ג ע"ב ד"ה בבהמה פיר"ש ואותה

מוכח העתק ט"ם וכפי"רש בגדה בנמנח מכ"ם בנפל ומיך קשיא ליכא כלל הלשון בפי"רש בני

מומי נהמה רק בבכורה ונ"ל בבכורות ולקרבן פי' להקריב קרבן : דמ"ד ע"ב ס"ו רבה

נרעת פיר"ש שים לו מסה ומינו משמש נר' שהונרך לזה לשם בפניוס בתת יד לפוטיפר להתיר

ס"ו לבטלה שיורו התירא לנרעת מאירא שבתתא שמסרו מה"ט דג עם נשר ומילי טופח ומשכחן

חתיכת משום שכנה בזמנות ד"ב נל"ד לפ"ם ור"מ וגם בנדוקה שם ר"ע לכך פי' דוקא בנשוי

ומשתף עמו דקשה להשיח דעתו אבל מין משתו עמו מכ"ם פנוי מדרבנן מרעינו שנא כדאמר

בשלהי סוסה : ושם בן בפלים פיר"ש בוט"יין וכן במעילה ד"ו בבן תלמיון וכר'

כוון שים ממונה לכל חולי מפי' נקורדיקום שהה יין חדש בר"פו דגיטין ועוד בפ"ב דשבת דוח

רעה פי' הרמ"בם מרה שחורה וגם כפתו שד בחולי נכפה שהוא מכפי ת ההרגש וכך דוח קנרית

דשפיר כמו נכפה שוכב דומם מלשון קונר דוח והממונה בן בפלים וחולי שמו כך כיון שנופל

דומם ועיקר שמו בן תלמיון ופי"רש דוח שטות כדהתם שמתגע וגם רוב נכפים משתגעים

וניחרתי נע"ם חניגה ד"ו ענין בן תלמיון הזה ע"ב וים דיעות כוזבת מוצלו מ"דם בעסק טומאה מו מתרנגול בן ז, שנים ומ"ל לכך רק י"ל מהא דנ"ק טו ולפ שהשניע מניי לפ"ז מינו כשאר שדים : דמ"ו ע"ב ד"ה מאי קרא תימה פיר"י ס"ל קושטא תרתי כריך : דה"ו ד"ה דנהיותו לא ידענא כוונתם דהא פיר"י מפחגיירו והתם בנכרי אך היא גופא קשיא מה ענין נתגייר הכא לנכרי אלא כוונתו כיון דנתגייר כקטן שנולד ולכך בנתגייר אינו יורש אבל ממילא נגו ניהדות בכור לנחלה ומנחתי כמה"רשא שהקנים נתום' ומ"מ דחה פיר"י ולפ"מ ניחא וגם פיר"י עצמו ניבמות דס"ב הכי הוס' רק הכא כוונתו דלמו דין נחלה נכורות בן ובת ונכ"ר ופשוט שזה כפי"רש"י שם לכך נגו אחר שנתגייר ממילא בכור לנחלה : ע"ב ד"ה רשעון פירש ר"ח דרך לידה אבל התם קס"ד מפני דכתיב תזריע נכל שנזרע לכך נ"ל תזריע ולא לדרוש לידה נמקום זריעה דווקא : דמ"ט עמ"ס לקמן נמ"הנ : דף כ' ד"ה דיכר פיר"י ניחא שהורגלו להניח נלשכה גם מטענות אלו וכוונת פיר"י נסמוך אגס הם היו ממטענות ירושלים שניתנו שם להונחה והמין עם לא חילקו כיון שהיו רוב נממצת מותו מלך גם מטענ ירושלים ממש אף שניכרים והם היו נלשכת הקדש הונילו כולם : דכ"ה ע"כ לקוח פטור עמ"ש נשלהי ע"ו סי' קע"ט על הס"ח שמוכר ס נניהם עוסף אף שמנסים תיפוק לו' המנחנים כולם מינם משונעים רק שעומדים בנסיון לפעמים וכ"מ כי מנסה ה"מ לאתכס מ"מ הוא נכלל ניחוש וכ"מ נע"ו דכ"ה שהולכים לנתי ע"ו ומתרפאים ועוד שם שמלוקה כחלקלקות ע"כ כל י"ם ימנע : ותמהני שמ"ל ליקח מנכור נניך שניהם נלקוח תיפוק לי' נפ"ק דר"ה הוקם מעשר נהמה לדנן ולינו נלקוח כמ"ש נב"מ דף ע"ב וכ"ל דמייתי משום מתנה דק"כד דהני תנואת זרעך טפי מלקוח וע"ל אף דנעלמת אין היקש למחנה הכא קס"ל דמרוחק טפי נהמה גה נמ"ל ודנן ר ק נמ"י וע"ל דנדיך קרא נלקוח אחר מרוח דמייב נדנן כמ"ש תום' שם : ד"ה הוא משמע דחדקל קטן מודו נלשונם שניהו הכדא רק שנת פרת בפירות וגם נכר' דיוקו מה נ"מ לכתוב גדול לנ"ל לכנור מ"י ולא תק"ש למה נמכה לחרון דהא נמכה עיקר רשעון ונהר יבא מעדן ומיפא להזכיר שמו בלנד ונקונטא קטן הוא מכולם : דכ"ו עמ"ש נפ"ק להר"מנס משום לתחוק מסורת ומין לדחות דהר"מנס פסק מקנא מסורת כר"ל משום דס"ל נכדון זה לא מהני כיון דלא ניכר עוד המיפזר ליכא מקנא כמ"ש תוס' נחולין ג"ה בקנוע ונתמורה ד"ל נגרירה וגם לדנריהם נפ"ם שם ניחא נמי כוונת תום' נתמורה שם ד"ה ולידך תירנו דליכא תנאי תמורה דלמא מתני, כמידך אלא דפריך לר"ע דנקט לא שנו על סתם מתניי דנכורות קשיא סתמא דתמורה : דכ"ו ע"ב העיר ר"י תמורה מאוד נפרט לשון עדות וכר' שרמו על הנולה ישמעאל בן סתריאל שישמע מל ויקבן נדחנו נעת קן נסתר וכמוס ואם יתמהמה חכה ומקומו ערקת לכנה יסורי מהנה נגלות מחזיקים הנפש כעורקי הנוף ומלבנים פעונות שהעיד לפניו' שם דירת מדינתו רחוק ממקום ר' והיי שעבוד קוצי סיפר לר' שהוא מנאער נסרבן ולא אלא שחוק פיו כמ"ש נגדרים כ' וזהו שמפשטן המתה ישראל נקרנים בני תמותה ומלבושם החיה שה"מה עיקר חיי עה"ז וזהו עצו שנאמל למית הילד ומחר ר, נתגלה טעם משנתנו שמרומו נמי נשחטה אמו והצלח קוס כמו תורת אמך אומתך כי עליך הורגנו אך העור קיים זכרון נגדי נקס כי ידין בפ' המוכו ומין זה יתוס ממש כיתומים היינו והיתה כתלמוד ולא ממש זה"ם ומין אב פשוט

רק

רק להורת שזיכו ממש רק מין לאכ במקומן ועוד מוירס שבמקומנו עשו חוכ מכלו עמי מכלו לחס
ים שנים רבות קליפות זוהמת דעשו ומס הרוגים להתגבר על שנים רבות נפשות ישראל בהמסם
למכלה ומין יכולת לכנותם ובליעת פעם לחת נפל קרו שבמקומנו מלך מדום ועברו ט"ו קרונת
על חודו ועיקרי ליסראל-על מרכיך תחיה נגדו חרב לל' מלחה דס יחרב הק"נה הוח הממינה
בנקרח יוהך כמ"ם נפו' הגדת פסח כלומל יו הך רמז ט"ו קרנות שמפיסם כמ"ם בשלהי סוכה
ועוד המשיל הגלות פ"ח נפל ביצת בר יוכני שנלכם בזיהר ר"מ פנחס ע"פ הסוד ולפשוטו י"ל
ישראל קן נפור והחס על הנשים רוננת על מכונה ומחז שנפלה בגולה נשתכחה חכמת התורה
רמז שנים כרכים כרכא דכולא בי' כמ"ם המדבם שנים המה מלכות שנים מסכתות כלל תורה
שנ"פע ושנרה אין מרוים בנית שני שלש מחות יועצי רומי נפלו וכ"מ מבדה חכמה מנשים נסרחה
חכמתם שדרשו על חכמת מ"ה נתגונה ל"ה ופריך מי שריח להח תורה לח תשתכח כדמסיק בשנת
קל"ח ונקט דרך משמחת כנף רנשים נעלמה כמ"ם הזוהר כנף רנשים רומה על תורה מינה
נטלה לסייע לישראל בגרתם ומשני ההיח מוגרתא הוי לפי שעה בתרגן המרינו מעשיהם והוי
קושי שעבוד וגזרת שמד לתקן עין מנוחתו חטאו ומ"מ בהיותם בארץ מויביהם לח מפסתים :
דף נ"ח ל"ה פיר"ש ישבתי נח"ל כתן : ל"ה מפי פיל"ש מינו ונרסת מועצת
לפניהם : דל"ט ע"ב ותו לח מיקי לשנת יתירת כ"ך כיון דר"ם בן והודה משום ר"ם ומסתמת
נס מבינו ר"י כך כמ"ם הסוגת במנחות ח"י ופרט סתם מברו דר"ם ונח פליג כמו בשלמת וגס
סתם ספרח ר"י ומפרי ר"ם יהי' בנחקותי מו נרחה מ"כ תלתת תנחי שנריתת דחוץ קם"ל מיכך
ברייתת משנשתת קמ"ל דחיכח כנרת שפירתת להחי תנת מסתברת כך : והנה הרמ"נם
פ"ת מה' נכורים ונמשך מחריו הר"מם שנחי מכלתין ובנו הטור פדיון הבן לכהן ולח לכהנת משום
דכתיב מהרן ובניו תכן בעלי הס"ע השמיטו לחולי בשטת רש"י ותוס' בקדושין ח' ועי"מ בב"ב
מ"הנ פסחים מ"ט הוכחה חוקה לשטתם דהיינו הר"מם נשם פיר"ש שם וגם תי' תוס" כן שם
ובפסחים מ"ט ועוד בקונין תל"ב ר"ב תכל מתנות פיר"ש בזניל משתו דפ"ל כמ"ד כהן מפי
כהנת משמע נכל מקום רק במנחת כהן כדנרינו וה"כי נס"ע השמיט גם בנכור נהמה מה"ט
ומלנד זחת עוד תמוהים מן ונתת הכסף למהרן ובניו ויתן משה כסף הפדיום למהרן ולבניו
פשיטת שלח יתן לכשיס במקום מכשיהם וכן נפ' קרח דנר תל מהרן נתתי לך ולבניך בשתיכה
שייך הלשון טפי שיוכן לחנשים ובפ' מעות ויתן לחלעזר וללוים והחיך שייך כתיבה לכשיס מ"מ
בעזירת התיפה שמיכו בנשים שהתחיל זה קרבן מהרן ובניו ממילח גם סיפח וכל מנחת כהן
מנוקף לריבת כהן ולח כהנת ופרט בקדשי קדשים כל זכר דוקח נפ' קרח והתחול חמ"כ זה
תרומת מתנס לבניך ולבנותיך וגס כפל נסף ממילח כל המנוע שיך בניך ובנותיך כיתד שלח
נמוט וגס מין לדחית משום מכילה דכבר כתיב כל טהור יחכל ומוכח במכחות דפ"ד ע"ב
לרבות בשים מע"כ כפשטת דקרח :

סי' ס"ה ט"ז סק"ה דוקא פי' הכ"י ונדמק בעצמו וגם הש"ך משוי לדוחק ופשוט כוותת הכ"י
עכ"פ אם שוה לשום מדם- כגון סודר לכל ת"ת מצי כהן ת"ח לקבל כר"כ מכל בלא
ממירתו משוה לדידי' לא מהכי דצריך נתיכה לכהן הפודה והא"ה שאר דברים משוה לשום מדם
כמוהו כגון פפן יפה לזוג כמוהו כמ"ש נב"מ דכ"ח מצי כהן כמי לקבלו בתופן משוה לדידי'
מגל בתיכו כה"ג נעלה דעתו לקח שוטה וחפץ בו : ס"י דהנה והוא מומר במאי
נצית טפי עמ"ש בעל"ס מ"ח ס' ח"כ וגם נמ"ש מין המב פודה ע"י שליח תמהו ה"ט ו"כ
ומין לזוז מפסק הרמ"א כמו שהוד בהקדמתם ואם מין המב במקומו יפדנו שלא יחמין המצוה
גם שלא במעמד הבן מבהג בעלמא ותמיהתם מינו כלום דהא בקדושין כ"ט מייתי קרא במילה
על המב ועל עצמו ועל הב"ד ובפדיון מייתו קרא על המב ועל עצמו ולא כלום בב"ד וע"כ
שאני מילה דמדינין המול לכם על הב"ד וממילא גם שלוחו כמותו משא"כ פדיון מף דבעלמא
שלוחו כמותו הרי מוכין דמיעט מילי טובא כמו בנדרים לעיל סי' רל"ד משום דכמיב ביפה
יקימנו ובשחלת פרה בא"מ סי' שמ"ו משום דכתיב בעליו עמו מ"כ ה"כ כתיב בכור בניך דוקא
וכ"מ בתוס' ב"מ דב"ו וגם לתי' ב' משום תרי זמני ה"ל בפ' בא בכור בניך בכור בני ועוד
בכי תשא ומף דאך למעוטי לקוח בדב"ה מכתי תרתי ומ"ל בניך ולא בנותיך ביפרתי בחומש פ'
בא כפל תינח כל בכור כל פטר רחם רבוי אחר רבוי למעט נקבה לגמרי דקש"ד זכר פטר
או בכור לאב ונקבה עפ"פ פטר ועוד תינח בניך מיבו מוקלט כמו וכורך דבשבת ק"ה למען
ירבו ימיכם וימי בניכם גם בנות בכלל ועוד דה"מל בכור זכר בתידך קרא ושהיקת הרי"ב מוכח
שהודה לדברי השומל דשליח ו"בד ליח לן ודייק היטב כיון דבאך סוגיא תלת קראי במילה
ובפדיון מינו כליס בב"ד וגם המה"ריל דפסקינן ונהגינן הכל מתרינ כתב לעלות טם בשומרו
ע"כ דמ"ל שמינו בשליח וב"ד שאין מקום חסר מזה שמ"ב מומחין וה"ן נקט פדיון משום פודה
עצמו גם הרמ"א מודה שעושה שליח רק האב מינו יכול כדבריו מיעט בכור בניך וחיזוק נוסף
לדבריו בקדושין דמ"א בתרומה צריך גם לרבות שלוחו משום דהוי ממעט מלכתיב אתם דהיינו
כמו מישה ובעליו ובניך הכ"ל : וגם סק"ל תימה רבתי על הב"י מדרבה בב"ה מוחק
הב"י עצמו : וגם סק"כד תמה על הש"ע ו"ל כיון דגמ' משוה ממנה סמכה דממילא
שמעינן מדילף שני בנות גם הש"ע נקט הכי : וב שע סי"ב מת הבן אחר ל' תייב אך
בלא כמ"ל עד אחר ל' ואת לא מצכהן אלן דמחייב והא דסי' רס"ג מינו מלא מכהגא וכו' טעם
במחים מפני רק נפדיין משום גזל השבט שמתחייב כבר ליתן לכהן : וגם נהגה אם
רוצה ליתן בנו לכהן מינו יוצא הוא נפסקי מהרי"מ סי' רל"ה מסברת עצמו תמהני מקרא מלא
פ' קרא כל פטר רחם לך יהיה אך פדה תפדה ולא כתוב או תפדה וכן לקמן סי' שכ"ח ס"ק
נפטר חמור : ונהגה ערך ה' סלעים דהיינו לפי"ד נחומש שקל חצי מונקיא והוא
ה' טעלר נרפת שני מונקיא יחצי וכ"מ נסוף תשו' מהר"ו ותמהני העתק הגה מפסקי מהר"ו
סי' מ"ז ב' וזו' יעיון שמעתי מינו וט"ס וגם נמה"ריל ט"ס וכן בט"ז ה' לוט וחוקיות מינו
מונקיא שהוא מונן ומונקיא פחות הרבה וגם בטור סי' רמ"ט שליחת השקל שתות מונקיא
ג"ל מונקיא : וגם בש"ך סק"ל תמה ומשמט תי' הב"י
שמייחב לשת הרמ"נם בחבורו שחור בן ועיקר בתר בתרא מונין : וגם בש"ע סי"ג בנו

פרוי לגוזו מוכח נדיעבד מכל לכתחלה לא כמ"ש הת"ה דלא כמה"רשל ונם מסתברא תנוק מלא
שלא נמול עוד אחר שלשום מ"מ פודין דלא תלינן בזה ומיניף מדור המדבר שלא מלו כל מ"ם שנה
ולמהוי מעלים הפסוק להזכור שנם לא פדון נכורת והטעם כמ"ש דפדיון ממון כהן דהוי נזל
השבט ומיניף חזק דק"יל נכל ספק דאורייתא לחומרא ובפדיון קי"ל דהמ"ע דלא זייך כספק
דעלמא ולא נרכה כיון שמ"ב ליתן כלום משום מוקת ממון ממילא לית זייכות פדיון :
סי' ג"ך סק"נ תמה עכ הר"מ ונר' סדרבה מתוך דבריו שדחק לתנק נין ספק מעלמו וספק
פלוגתא דרבוותא ניקף הר"מ שניהם יחד בפבא שקנה חולנת דה"ל לספוקי לדעתי' ליהא ספק
כשתלה לף שלינו פניעה ממש כמיד דלית נמי סברת שמ"ב לקבל נספק דבוותא :
ונס ס"ה מלכילו לפי' לעכ"ם לגוזו משמע כמה"רשל דזקף דרך זיתון לך לגון מהר"של לישוב
דרנגן מה זחת למנית נסברת דנפני' : שם לית כותב שלא נתרן נב"י גרס'
מוטעת נרבינו הטור מכן נרמ"נס רשזוני' כתב נמי כך מכל לא שהות כחולין שלא ואין
מניחון מפ"ל כוונתו להקרנה : סי' ג"ו נהגה טוב למכרו לגוי ונר' משום
נזיון קנורה כשיהא טרפה ומסתברא טפי חומרת מהר"של דמשור שנם הכ"י שהניח נשם תשו'
משכנות שלא חולק דהיינו מהר"יל סי' מ"נ נשם ספר הפרנס ינמ"ש מכר נספר שלפניו דהא
שייש להדיח נשם מהר"י דלא עבדינן עובדא כהפרנס ע"ש וחזותא מוכח שאחר זמן נשעת
חיכור הש"ע נתת לסיפא דספרא לכך השמיטו ובריתא שלפנינו שהר"מ העתיק מתוך הב"י כדרכו
וכתב הגאה נלא הודע כדבריהו : סי' ט"ט נש"ע והמדנא לית נשתי כך במזנהקין
והר"מ שים לסמוך על הטור ונר' בנעקרו שיכים לין להתיר דתנן בדף ל"ט חוטיו החנונת שבפנמו
דהוי מוס פי' הרמ"נס במשנה חוטין ממש מכל החיך סמוך לשפוי כונא וי"ל שהם שיכים עכשין
ובתנורו שתם כלשון המשנה ומסתמא שתמא של החנור מכבים לסתמא דפי' המשנה ומ"מ נס
הטור נקט שתם ונס נפי"רש"י ד"מ ע"ב דה עלמו שבפיו משמע הכי ולפ שהברטונרה נעה לחרי
הי"ל וכ"מ נערוך קט ע"ב לסוך לכמוך מספק נדאורייתא ונס תמהני מלוך לשנא דחיקא ודחיקא
על שיכים דהא במשנה גופא דמ"ל נקט לשון פשוט נשרו שיניו ובלשנא דקרא ותלמוד ומדרשים
לא משכחן שם חולין לשיכים ועוד תמהני במשנה דמ"ג מומין אלו דבהמה פוסלים נאדם ובפיפא
נשרו שיניו אינו רק משום מרעית עין ונריך לדחוק להנך י"ל דאורחא לאדם להפיל שיניו טפי
מבהמה וע"כפ פסול לכן העיקר כדבריהו : סי' שי"ב ט"ז סק"ג תמה ונר' שהר"מנס
וטור לא כתבו שחייב לרחות רק ורוחה לעולם הוא מכל ל"ת שלא יחפש כהן לאחר ונהמלין עכ
הטור י"ל כיון שלא נזכר נגמ' ורוחה לעולם לרוב פעיתו נקטו נשם הרמ"נס : סי' ס"ב
ס"ו סק"כ חולק וחזקת והכ"ב מחליט כנגדו שאסר לפנינו ע"ש ונס נל"שה תברת נבדו לרחוק
נלרך רחוקה שלא רבינו פטור-גדול ונלמן בית מבני הר"מ והעתיק תשובתו להדיח במשרתת :
ונס סק"ד מפקפק ומסיק דנ"ל נאינו מכחיבו ודחק מאוד ונס שם לף שהאחרת לומרת ויודעת
יכול להיות הכל שקר שלא נעשה המום ע"כ ומאחר פיהם דבר שוא מע"כ לפי' מכחיבה נאמנת
ביון שרגלים לדבר כמ"ש הש"ך : ונס סק"ה משמע לפי' נכהן ואינו משמעות כלל ונס
ק"ו פריכת ובורכת הסמוך לעשות נסתר אינו חשוב ע"י מאחר פן יזוקע : ונס סק"ו
מדהה נפשיטות דנרי הנ"י ולא עיין שפיר לפי' ט"ם נהר"מ שפיר כתב הנ"י דנרי הטור העתק

ט"ס דמ"כ ליכא מחלוקת כלל וגם מין דרך הטור להניח הדמנן קודם הרמ"נס והוסיף כסדר הגמ' ול"ה הב"י גס תחלת לשונו נמעות ודעתו שהכל נהיה ט"ס נספרי הטור שלא הזכיר מחלוקת כלל רק וכתב הרמ"נס דהיינו כלשנא בתרא וכ"כ מ"ש הכ"מ שמיושב טעמו :

סי' ש"ד ט"ו סק"ד תמה על הב"י מה פריך רב אחאי ורבינו הב"י לשונו רבי יהודה דלייקו בלשנא והמחברים הניחו כבני גליל דתיפוק לוי בתריכות הלשון דה"מ סתם שלקי הוא מעשר לחוורייתא ולייק וכתב לפרושי לשם מילתא שהא שלקא מינו מעשר ליכא מסורא לחוורייו כלומר דהא נופא נמי דרבנן דסתם מינו נמין הוא ע"ה כפי'רבי וק"ייל בפ"ב דשבת דוב ע"ה מעשרין לכך נדמאי הקילו (ומי שמוזק נקטו בלשון חשוד על המעשר) לכך נקט דמ"מ יש להחמיר טפי דע"כפ שם מינו מעשר ליכא מסורא לחוורייתא מ"מ הכא הלא המוס לפנינו וזרו מלחוורייו רק הטלת מוס דחוורייו ומכמים קנסו ומ"מ רב אחאי פריך דדחיקא לי' לחלק ולפשוטו מצי עדיף והר"מכם דפסק להקל מיושב הב"י כיון דהתוס לשנא נקט כפשוטו דמ"ש להוכיר חכם פליגי משמע דס"ל כסנרא ו ורקו' כ' משמע מינו הכרת וסרה גם תלונת הש"ך סק"ח שמינו דחוק להי"נא :

סי' שט"ו ט"ו סק"ה מפקפק ומיושב נכ"הכ : וגם סק"ד התיר נסנרא שמפסיד עדוף ממ"לפת ורמיתו מס"ת יש לדקות שמינו דחוורייתא לקרות נפסולה וכתב מיסור חמור לחוורייו וממה"ריק מין הדמיון לסמוך נסנרתו ; סק"ו תי' נכ"הכ : ועא"ש נחלק על"ס פסחים מ"ח סי' ת"כ נמכירת נכור וגם נמ"הכ נתיסור רעייה כב"הק וכעניו מסיקה לשומר גוי שהתיר הר"מא והמדכא מחוקס מיסור טעמתי נסנרא כיון דילפינן מ"ק די"ב מין מרביען וממרינן דגרמא מסור נמוס יע"ל ה"כ נכל דבר דשייך בנכור ומגזו שירביע נפדט דליכא רווחא מכן יש להתיר ליך לרעוה עם חמו כל זמן שיוכל ליכא למיחש : סי' ש"כ ט"ו שוחף נעובר וכ"פו להקנות הולד לא מהני ברייך לחלק בין שותף מינו דבר שלא בעולם כיון דשלו ממש : ומסתברא גם לרש"י מעות קונה אם נתן קנת מעות לבהמת נכרי על המקח ומכהג פשוט במדינה כל מקריות על הנכרי מפי' מתה ונגנבה ברייך להחזיר המעות ואם חזר הישראל מני לחזור רק שלותו מעות לנכרי מ"כ הוי הקנת מעות כמשכון נעלמא וגם רש"י מודה דהוי עדיף מיד נכרי נמכנע ופטור מנכורה : סי' שכ"ג ט"ו סק"נ מפקפק ונכ"הכ מיושב : וגם ש"ך סק"נ מדכה דנרי הכ"י וכר' דשפיר דייק מדתמר בירושלמי טעמא דתערובת שרי והר"מכם פסק כך פשיטא דה"ל להר"ם להניח הך טעמא דרבותא טפי דעשם לשא נזרינן נדרבנן פשוט נכל הש"ם מע"כ דמ"ל כר"י : סי' שכ"ש ש"ך סק"ה על שכתב בלשון י"א ייבתי היטב נע"כם פסחים דמ"ש וגם לשון מהר"ל היטב שגם הוא למד ספר הטור ע"ש וכוונת הטור ל"ל כמי דקאי מריעא שלא יפא חון לדופני הכלי דהיינו שיהא הכל תוך כלי ואם מכסה נמפה חציב ככלי כלומר לפ שיונא מנדו חון לכלי אבל מ"מ נעינן למטה כלי וגם כמוי לנרפס ומ"הט נקט י"א כמוי מפה לאוד סני וזאת לא מסתברא כ"כ ולשון מהר"ל להדיא דנריך גם כלי שם להוהיר שלא יניחו רק על השלחן וכמש המיטלטל וכיונא בו דחציב כלי ולא נמחובר ולא נמפה לאוד כדבריהו : סי' שכ"ו ט"ו סק"ח מצויה לנעל הלנים טועה ומפקפק כלשון רמ"א ונכ"הכ מיושב היטב : סי' שכ"ח ט"ו כק"כ תקשה על רש"י ממפני דדרוכת פשיטא ומינו דחייה דעיקר מתני' לשמעי' ריעא שמין לזה רשות רק נדרוכת ומדרבנה

דלא כס"ג ס"ג דגזות לגבל גס בכתם ומחלק במתני' נמי בין הדשה לתרוס דרישא לפועלים דסיפא לסתם שכירות שלהם להפריש נזמנו וסגרת רמ"ח מזרתית עליסא שמוכנת להזהר בכל ערכי הבית וכשמופיס בחמצע שבוע אז בע"ש שבעלת הבית נוטלת חלה מלחמי שבת מותרת המזרתית ליטול מככרות השבוע כשמגיע זמן מפייה הן מכד חיסון העיסה או הכנת תנור הנחתום וכ"עהב יציאה או מטיילת בוודאי בכ"ע מורשת לכך כפועלים דהתם ות"כ לפרש מפתחת כשהגבירה בבית או לא הגיע זמן מיכה עוסת בלא דעתה :

ערוך נפשך . תמורת חיוב . כרות ירך . מעלה תעלך :

דף ז' תוס' ד"ה ישבה ולישתא כר' פיר"י מישתא שדייק כפל המשה דלא קתי פרישא : דף יוד ע"ב ד"ה ועליהם פיר"י מינכו : ד"ה הדדלס נערוך נרס קולו עב כר' ט"ס וכ"ל ערב כדהכא הן לפי"רשי וזג וענבל ולתוס' עוגב פי' הלועו משכנו מר"ניל ערב מאוד : ד"ה מ"ת שירה תלת על היין עמ"ס בח"ר כמן ובנ"ס נרכות דל"ה : ד"ה שאפי' פיר"י כוונתו שוב לא עלה בזמן ההוא וכפי' תוס' מי הוי נסדר : דט"ז ע"ב ס"ר טרפון ניחרתי נב"ב נ"א דל"ת : דט"ו אל תקרי רש"י בכוטח ל"ה אפקו : ד"ה חלו נסנהדרין דע"ג פיר"י ניחא כי"מ נתוס' שם שכ"ב עדיף מהערוך לקנס : ד"ה ד"ה לא פיר"י מינכו תדירה במתני' פי' כתום' : ד"ט סנא נביתא ע' דה"ת חור עולם פי"ו : ד"ה מרפיקו פיר"י ייסדתי נב"ס שנת נ"ב : ע"ב ד"ה התם פיר"י יש להעמים נמי כתוס' ונדפס בטעות וכ"כל רחמנא אמר בגורר שיש לו ליתן כל דמיו ה"נ גבי נזקין וכתן פדיון נפשו שאמר תכתוב ל' סוס : דכ"ב קולפי טאבי עמ"ס בח"ר לע"ת בקנרה דהייכו לפי"רשי עכ"כל כוונת ר"ח יתומים שלשים ברצופין וה"ה הקדש והקדש שלשים בחוכם רצופין וה"ה יתומים וכמה סוניות כך כמו בנרכות פ"ט כרוך זתני נרקים ועמים רק מי דחקו לר"י דסוין רק שהוכיח מדרתת דלא ס"ל תי' תוס' דהוי טעינן כהקדש דפשיטא לי' נס בהקדש חילוק נין רב פין ור"ח לא קס"ד חילוק דרצופין רק כתי' תוס' : דכ"ו והא ק"ל נר' לף דכ"י נמוקו עמו מג"מכ במקוס רבינ"ס וע"מ נח"ר : דכ"ט ע"ב ד"ה התם דהא מה פריך בנדרים דע"ו לרבנן מהמי נרייתא תע"כ כ"ע מודו להתי ק"ו לך בניחה דנריס בנו אם תייבי שמכרה בקטנותה ג"כ למילף ק"ו תיפוק לי' בנגדו בה נם בקטנותה תע"כ כפי"רשי בקדושין דנגדו בה מולף בקטנותה מבל נעלה לף שלא מכרה מעולם יליף מהמי ק"ו וא"כ ג"ת לפי פיר"י כאן רק העתק תוס' דאין מדם ליתה לפנינו תלת ואין מדם חוזרת מוכח שמופיק בהיסת לפי קטנה תינה נמלרת פעמיים לאחד מ"ד ו"הם התם מיכת ק"ו מכורה כגר יוצאה נתו שמכר בקטנותה ויצאה בגערות לת מולנגה ומיהך הוספה בעלמא : דל"ת ד"ה תניא כר' פיר"י לינו חוזר למשכחן סתמי טובת כיחידאה ועוד דק"ייל כר"ש במ"ש הרמ"נס פ"ה דערכין :

דל"ג קניר כפי"רבי ונר' דתני ת' סבר שמין חילוף רק דטל"נת ומן שמות מין רפי' בכל המקום
נשתנו כך לפעמים קרמיהו ב"ש כך ואף בתולה דעומל רעומל :

תמורה דף ב, תיפ' ד"ה הא פי"רבי ייצנתי לעיל חולין שם : ד"ר ד"ה מלמתך פיכו
מלא מדרבנן כוונתם כדאמר בגדה דמ"ז מך בפסחים דמ"ר מוכח דתורייתא וייצנתי
נע"לס שם ולעון למוע ביקרתי בס"ר חולין קל"ו : ע"ב עבד לא מהני וכן לרי"הם מעשה
שנת אסר בחולין ט"ו ותירק דשרי נר' שמני התם דנלי קרא היא קדש ומין מעשיה קדש בכתובת
דל"ר : י"ב ד"ה כתנאי לא קאי כוונתם דלא פליג על ניתק רק הכא מ"ב לניתק וכן
פי"רבי בסנהדרין ס"ג ורוכתי טובא : די"ח ע"ב ד"ה ר"ם דפ' החונן אמר רבא ליתה
שם ו"ח בכל הש"ס רק בחולין דכ"ו הוא ר"ה ולא רבא ונר' שהוא ט"ם קנת ונ"ל נפ"רש למילה
שנת קל"ו אמר רבא ס"ה מדמפלגי כו' טרפה מע"ג דמתה היא נ"ל דמיכה היה ומ"מ יש לייחב
דמסיק התם כתנאי מוקי רבא נשנת הני תנאי כתנא דמיכה היה ולכפרי' פסק כמיקך וגם י"ל
הכא גרם רבא שהוא מנרו של ר"ח דלא יתכן להקדים רבא לרב שנת ושפיר פליג על ר"ה
לחולין : די"ב לתניא לר"בי כנ"ל : ע"ב פי"רבי ד"ה ותימא מיוחו נכלו הוא נטועה
דט"ו : די"ג תוס' ד"ה שלש פי"רבי סנרתו לר"ח מוסב לכל הרוחת שנתפזרו בדריסה
וע"י דוח מכוי ע"פ המרן - : ד"ד ד"ה וכל גרסת מוטעת לפנינו מנחת
נסכים : ע"ב שנת ירושלים פי' ה"ל לדוד להרגיש : דט"ז מ"ל לשומל
שמל תמהני הא לפניו כבר התורים עתניאל ודוקק דר' מנוה פליג דה"ל לפניו נהדדי ונ"ל ג'
פלפים הלכות לא התיר רק בבריתא ק"ו ונ"ם ודקדוקי סופרים וע"ל דנקט מהוך פלפולו דרך
פלפול ולא בתמיהות הניחוד דהא קנ"ה אמר ליהושע לומר לך ת"ח כמ"ש בח"ר והם סנרו
שיחמה לשומל שנקול כמשה ואהרן והשיב שת"ח ע"י נבואה : די"ו ד"ה מכנס נר'
פי"רבי סנר דנקט לרבותא אף שאמר מכנס ומתיר ורמינו שקיים דנרו ונכנס מ"מ מהני שבוי
דעתו : די"ח ד"ה ניתק כנ"ל נפסחים פ"ל דע"נ ושם תירנו קושיתם וגם עמ"ש בח"ר
על פי"רבי ועי"ל משום רוחת דהקדם שרי להשהות : דכ"ח ד"ה ה"ג ונר' דר"ש לא
קיים לסברתם כמין חומה ומובח שנפנס מד טעם מהקישת ומוכח שם דתרוייהו אמיין :
ע"ב ד"ה ונל נר' סנרת רש"י רבוי ריעותא למיתה לכך ליכא דלמו מנוד רועה ומהכא ה"מ
למיקך וחדא נקט דעדיף : דכ"ב ד"ה אמר נר' סנרת רש"י לרש"נל ניתק אף דליתה
לרבא : דכ"נ ד"ה מוכלין וב"הנ נתום, פסחים דנ"ו ע"ב : ד"ה ושעמא
מיהו אפשר מכאן עד שעירי אייך אמר עבודת היום : דכ"ו ד"ה ר"ת נר' פי"רבי
ניחא התם הרי זו משל"ש נהרי עני והכא נקט שתם כוונתו נוהר הרי צלי : ע"ב
ד"ה אמר סנרת רש"י נר' שמין תדם מוניח דבריו לנטלה ונגד עולה לא תשוב מנל מל להקריב
נקדושת מעשר דהא גם לא מנחם בשנת בדיעבד שעושין וגם מנע מנעית בתניא תמורה ואף
לתום' נ"ל תניא התורה שים נהמה לפניו : דכ"ו ע"ב ד"ה בין על ש"פ ושחלנו
דאמר שומל כנ"ל : דכ"ט ד"ה מטעריך נר' דפי"רבי ס"ל מתני' דמותר בחכילה
דלא כריה"ג דשם בלש"ה תיכו לכ"ע בחולין קמ"ש פליגי תנאי ותיכא דס"ל תדם תוסר שתיכו
שלו והתם בגדה לא נקט לריה"ג רק גם לרבנן ניחא דס"ל כתנא דלוסר שתיכו שלו וע"כ מוכח
דאל"כ

דאל"כ היכי מתיקמי קראי לרבנן : דכ"ח בסמוך : דף ל' ע"ב ד"ה
ר"ח בר' פי"רבי לית נעלם גמ' ערוכה רק דס"ל כוונת דתנא טרפה מיהה
וכמו כזית דף קל"ו נקט רבא טרפה מתה וכיון שנוגע בפיית נס הולד כמוה והכא פי' תניא
דמ"ד טרפה היה ודייק לשון לא יקרב פשוט להדיוט שרי וכן משמע הסוגיא שם מפיים והלכתה
בוכר יב"מ ולא נחת לדיוקא רק דנקט לא יקרב משום ר' יהושע אפי' לגבוה שרי כדמפ' שם :
דל"ת ע"ב ד"ה ואפי' דכתוב יהיו לך הוא לעיל די"ז ופי"רבי בר' דהתם בדייתה דמשונה זכר
לרבות הולר ונקט גדולי הקדש הרי להדיא קרי לולד גדולין ומיהו בדייתה דילף מיהיו לך
המ"ל כמי והלא דין הוא כבכורי דמשונה מע"כ מה"ט סברת רש"י היתי תינח לא כבר לקרות ולד
גדולין וה"ם ואפי' למ"ד מועלין בגדולי מזבח דהיינו בדייתה דמשונה דילף מקרא דזכר לא כילף
לשאר גדולין וניחא מתני' : ותום' ד"ה ומועלין הלשון קשה ופשוטו על נד"ה תרנגולת
וחמור : דכ"ח ע"ב נעבד כמי הוי פי"רבי לא ידענא ובר' מלבית קרא מצה לחבוך
מה כ"מ ועוד המוה מקומו נסיפא דבניהם לתני כפשוטו ומין לטעות גם הרמבן שבא שניס
להא כתיב כפל שור פר להורת נחור וכך כפי"רבי שם מע"כ מפסיק להורת הרמבן מוקמה
והבני נעבד ומבני דמתי להורת הרמבן תחלת הקבלה שהכינו מבין לפטרו זי"ן שניס והבני כבר
הוקמה וי"ן שניס : דל"ב ד"ה והאמר פי"רבי בר' די"ל גם מתני' מדרבנן ובעלמין
כמי מסמכתא ועיקר קרא כדהכא ולשון משמע מודו שאינו הכרח :

כריתות ד"ב תום' ד"ה למעוטי פי"רבי ניחא ולשונם משמע אינו הכרח רק נקט"ל נקט
בשלמא מפגל בקדשים לא מיירי אבל למסקנא דמבני תולדתיהן כאבות לשלם ממיטב
משמע טפי מה דלא תני אינו ממיטב ובפרט לדרן דקי"ל היוק שמ"ב לאו היוק רק דהתם נפי
לאוקמי ר"מ כחזקיה נכו כמ"ש תום' : ובמתני' פחות מניו ואמו לא פי"רבי כלום
וגיל שנכנל וכרתו הנפשות כפי"רבי בסיוע ועי"ל דילף כרת נ"ב מלחותו עונו יבא ובזה עונש
יבאו כדלקמן ד"ה נפגל ונותר : ע"ב ד"ה לדונו תימה ובר' נקוסטא י"ל לר' יצחק
גם שלמים כך ובדייתא דלעיל דלא כר"י ושאר קדשים ס"ל לר"י נמה מניהו אז ק"ו משלמים
נכרת אבל נד"ה לא נילף קל מחמור ובילף ס"ל לף נק"ו טרח וכתב קרא כסוגיא דשלמים :
ד"ג ע"ב ד"ה הואיל תימה וי"ל שאני ידעוני שבכלל נאוב : ד"ה ואי תימה וי"ל
דנקט אתי נתרי' אפי' בכה שבנה להקל כמו בשבת קכ"ח ובזימא דפ"ד : ד"ד ד"ה
שור תימה וי"ל דבשלמ"ה נדחה ומסיק מה לשור מה לכבש ומסיים לעולם כדמעקרא וכסוגיא דכל
התלמוד : ד"ה דם תימה וי"ל דקוסטא קאמר ומשני עכ"פ צריך הקישא לף לקוסיתם
בשיטת ניחא : דף ה' ד"ה מ"כ תמהני דבור זה מדלא גם דנן במנחות ועוד מה לף
קשה לת בעינן יחוד לאו לכל מד דלא מהני לילף שאין מוכיחין מה"ד : ד"ה מימא
לעיל גבי חלב עכ"פ למסקנא ניחא ובשלמ"ה פ"ם : ע"ב ד"ה כתב תימה ובפסחים
דכ"ו תירנו : ד"ו קרי ורוביה נטור גרם נמי מתרוץ ונרי הטעם סי' הדר לפני קונו
כמ"ש נפ"ט דנרכות : ע"ב דאמר רבא קטרת שפטמו כנ"ל ; ועם קניאה
י"מ וכגבול לימבר ובתב"ך משכנו היתן דוקא ופי' למבר פיו"ם חסוד בלשונם כך : ד"ו
ד"ה כל תימה לפתי לשבח מינו מדוקדק לתלוייהו קאי לף פשוט סוגיא בשלמא לא זו שאינו מין

מדם לף ז"ו מין מדם : ע"נ וכרפס נד"ח ע"ב ד"ה מנדף פי"רבי נסמר וכתב דלאו
מעשה רבה כלומר ביטון לא מסרת וקבל בחלוה מכרון גדול : ד"ה תימא תימה וגר'
סנרת הגמ' כי מנייהו מפקת נס שפחה חיננת הכל כחשה לכך תני וכן שפחה לחפוקי מהא
קס"ד ועמ"ש לקמן נדה דט"ו : ד"ה שניהן תימה ותמהני בנשים קיימינן שלין חייב כמיבה לכ"ע רק
דפלוגתי נר"ה ל"נ מס רשות לכמוך : ד"ה ר"ינג תימה וניחא נפי"רבי תפטר עבדיו ולמחר
תביא השתא דהיינו קונה דעבדיו מסתברת לי' דקלים כיון דעבדיו נמלוכת ימי טהרה וחוכת
ישיגים נפ' ס מק"כ : ד"ה לעוף תימה ו"ל בגר לא ממרו קן חלא להקל מכל וגיס
עיקרו נכך : ד"ט ד"ה ה"ח תימה ו"ל דקס"ד פתחום הוא שוגג שהי' נחדר ופתחום
מת חדם מבל מנסורו לטמחות לא מיימי קרנן קמ"ל :

תום' גדולים ד"ה לעיל פיר"י ייבמתי בכ"ג יבמות נס : ע"נ ד"ה והיא תימה ו"ל שחני
התם בלשון יחיד לחתו וח"נ ידעינן דמייב על כח"ות וגס שבחות כגופן סנרת מצוה
מבל שפחה קב"ד כמו ר"ם ויצלם ענד ושפחה לשון נ"ח כפי"רבי שם גס להרבה : תום'
קטנים ד"ה תורה תימה וגר' התם נשחה ונקחה מיגה שוגה מבל הכח שנסמרה עם הרבה וח"נ
נמעמד חתד קודם שנשחה וקיגח מכולם קס"ד שחגיח קרגנות לכל קגוי כיון שמגלגל שנועה
לכולם : לף יו"ד תי' ד"ה מ"ח תימה וגר' דנל"ה כפל וטמחה שנעת ימים כימי נדת
דותה חלא וטמחה ז"ן לחוד קס"ד ילדה תוך ז"ן ימי נדה לא תמנה מחלה קמ"ל מ"ב נריך קרח
שתמנה מחלה ועוד גר' כ"מ כילדה תוך ימי זיבה מחום שם הוי שומרת יום ל"ל מחום לידה טמחה
ז"ן ושליטת למ"ד בשבח קל"ה בל שחיגה טמחה לידה מיגו כמול לשמנה נריך לכתוב מחום הקישה
ולדידי' ניחא נם הסמיכות ביום השמיני יחול ורביעית גר' דקדוק זכר כתיב נדת דותה ונקבה
כנדתה מחום חנלי נקבה ירובין מתעורר נפתיחת הקבר יותר חבל זכר שלין מרובה נקט בלשון
חמור להורות שלא יפקפק חדם לחגיד נזו נזו לכך נקט לרבותא חפי' בזכר שלא דם נדה טמחה
ז"ן בלידה זעוד חמיגת כ"מ בילדה תלומים ופ"ק כמשך כמשנה ימים כמ"ש פ"ח דשבת-מ"ב מחום
פה"ק הו' מיגה ממחלת הפתיחה פ"ל מחום לידם מ"ב מוכה מהלחרון ולדבריגו ע"ל בנקבה רמו
כנדתה נוסף על הנת הגולדת נם היא מוכנת ונגרמת בחקור הרחם לכך טומחתה וטהרתה כפלים
מזכר ונם בזכר לשון דותה כיון דחמר בנדה כי תזריע חפיו בחתך הולד כעין זרע ח"ב לא
ידעינן מה נריך מבסק טומחת נקבה שנועים וטהרת זכר לבי' יום רמו דותה כחומרת נקבה מאחר
שכבי מדונה וכטהרתו ממילא ס"מ להחמיר מספק חפי' להר"מנס מדאוריי' לקולא מבל בזו
מתחזק חסירת לילדה לכ"ע מחמירין : ד"ח תי' ד"ה תהא תימה ו"ל מצנוי לשון
ל'הפל ווסרו חוחה כמו בחוניח ס"ר לכך תרמי ס"מ דקריחה לחוד חיגו ענין בלא מלקות :
חום' ל"ה נחין נר' סנרת פי"רבי לחום המחנחה נוסף : ע"נ ת"י ד"ה לגר תימה
ו"ל כסוגיח דעלמח סיפח מפ' נריטח : חום' ל"ה נמנח ול"ה כשחין נר' דנקט חיוב
דשפחה ומתריך לפ' כיון לגדוי' נקט סתמח וכפי"רבי מתכוון בהערחה דשפחה פטור :
ד"ב סה"ל ומודים קושיתם מיגלו ב"נמ שם : ל"ל ד"ה תפטוט עמ"ם נח"ר ונם
גר' סנרת רש"י ניחח לי' טפי דהכח נרוע חגר נם נכוחין יח"כ לחיון חיבור נעולין :
ת"י ד"ה וכותר הלשון מנומנם תיפוק לי' מה פריך מפגול חלא כדחמיט לגחה וכוותח' מיד
נכ"נג

נכה"נ כסוגיית נדוכתו טיבת והוי חמץ : ד"ה כנון תימה וי"ל כחזנת הגמ' נחד
זית שיעור מלא מיירי ולא בכותבת ומיזב יה"כ נמי נחלב כפי"רבי : דט"ו ד"ה מדם
תמה וכו' דמ"ה שמטמא חיינו כחוב נחדם ונ"ל דילוף מנהמה וכי יחות מן הנהמה דיו למה"ד
להיות כנדון דפרולדל בנהמה טהור ופי' מתני' לא שמענו נמדרש כי יפול נשרצים ופם חינו
עכין מוקי לנהמה דנשחיטה כפ"רבי וחום' פם וניחן לדרוש ק"ו נהמה שא"מ טומחה מחייס :
ופם שהלכו ליקח נהמה מה כ"מ נר' דלא שמענו מן המורה מנות כעודה רק נמילה נאנדחס
ניום ה"ג מל כמ"ם חום' נשנת ק"ל קמ"ל הכח נס נשיתין מניח כיון שהי' הנשיח מטריח נעלמו
ועמ"ם נחולין ע"כ לייחב הת"י כיון פשיטא נלכתך נדרך וע"ל הא למנרס הא לעיוני כדמפלק
נסוכה דכ"ם קמ"ל לף נעיוני לא מנעו נדרך : ע"ב ד"ה המותן נר' פי"רבי
כיוחי כותם מן הטל כפי' הר"חם ויונח ממרחן שנכנס להסור זוהמתו ושערו מ"ם שיוכל לפרק
הוי כמניח פירות נשנולת שהיו לרעון : ד"ה מנד פי"רבי ים להעמים נמי כתום'
שאין תשובין דהוי שלא לרעון : די"ו ד"ה ר"ג קסה ו"ל נהא ס"ל כת"ק דשויות אין
מחלקות כפי"רבי : ע"ב ד"ה אמר ועי"ל דכרך לר"ב ובימות תירצי גם לר"ו :
ד"ה ותני קו' מ' תי' נגדה וקו' נ' י"נ דגדה כיון שעלולה נכך הוי מתחוק ומקנע מכורת כמ"ם
תום' ריש גדה מה"ט נא מוקי מחזקה ונס לר"ו מנרר מכורת מודה נמתחוק רק דפליג נזית
ומחנב דס"ל חני זית כמתן דליתה כפי"רבי ולר"ו חייב : ד"ח ד"ה בחנו דר"ח דהתם
ים שם למסרת פי' דל"ב מקנע ועוד מפי' נעלמא שם למסורת מני כנר הכא שם למקרא כנ"ל
כלומר מטעם מקנע ולנרר : ע"ב ד"ה והתניח ומא"ג דרי"נ כו' ולרנח ה"פ כנ"ל
ל"ב והדליק מת זו כעור גרסת הרמ"נס חייב : ע"ב ד"ה שים קשיח ולרנריהס דכ"ח
ד"ה מוניח ג"ו ניחח : דכ"ב ד"ה דס פי"רבי ישנחי שם וע"ל נשנס למה מפס רב"י
דנרי ר"ל נגד ר"י מלא לחוסף כפשוטו והכח מניעח דר"י כי' חנח דנ"רי מנל לר"ל מטפה
משערת פרט לקלוח שהיו דס נפס ונח חקני לר"ל נרייי דהכח דלמסקנת חנחי היח כ"ח ור"ם
והתם מולח כיניע לר"ם נפסקח דמהני' נקט עיקר בד"כל ונס מסתנרח לר"בי חף דנעלמח
הלכה כר"י נגד ר"ל הכח עיקר כר"ל דפתם ספרי ר"ם דהייני כסוקי ספר נמדנר וכיון שאין
חונק להדיח נגד חנח דנ"רי כוונתו פתם כר"ם : דכ"ג והחוח נדקה ליתה לפי"רבי :
ע"ב ר"ח יקרב מוכח נגמ' שהוח ר"ח ניו"ד כדלעיל די"ח מ"כ למה מוכיר מחר ר"מ וחכמים
נתרתי ונ"ל דנקט קל הקל מחלה : דכ"ו יולדת לאו לכפרה-תמהני ספ"ג דנדה דרם
ר"ם לכפרת שנועה וכר' שאינו עיקר רק לקדושים חנל לשנועתה מקופיח מכפר דמל"כ נדקה
מעקרת כקופית רב יוסף שם ונפי"רבי הרגים וכתב קרנן שאינו עיקר ונ"ל הגמ' קינר ;
ושם נגמ' מי משום דשין מייתין יחיד יוכיח ומי משום נכל קרנגו נכוד יוכיח כפ"ל : דכ"ו
והתמר ר"י משום רשב"י כפ"ל כדנסמוך וכפי"רבי קושין קי"ג : ושם ר"ו נר מדת ע"ם
ונ"ל רחב"ח נרכות דל"ח : דכ"ח זכה הנן כמו נב"מ דל"נ : נן כרנאי ר'
פחה נפסחים ס"פל גרסת מחרת : ושם מליטמא וגרסת פסחים ישמעל : ושם
למערפסי' נהמי עלמא כפ"ל כמו נפסחים פי' שלא יעכם לעה"נ וכפי' הזוהר יפר יפרני יה ולמות
אל נתנני ליפר מחר המות :

מעילה ד"ג תוס' ד"ה שהכנסה פיר"י נרי דהכא פי' נמי כחים' וגרס לכל דבר דהיינו נמ
לפסון והתם בחזי לגבי בעלמו שהכניסה גרם נד"ר לאחר שחטה נמון קלטה מיהום
לכל דבר גרם נמס' מעילה מה זאת שאין שנוי נרכת בהיות שהכניסה תלת שים העתק חכר חות
י' וכוונתו שים גרם נד"ר קלטו מחיות דקלי לאחר שחיטה ולכל דבר גרם במעילה פי' לאחרו
גרסת מיזרי קודם שחיטה : ד"ו ד"ה ת"ל וחינוח ונר' דשפיר פיר"י שך דחינו ענין כלל
לרת דוגמים דמתם טעם לאחר חשיב שאין דרכו לאכול : ד"ת ד"ה מ"ט תחוה פי' מ'
: ר"י ונר' דחינת מ"ד חינו על הפלוגתת רק על מתני' דיומת דכ"ת נמכרים לגנגים לוגל דמוכח
שאין מועלין מדאוריי' לכך נירף חינת מדאוריי' ופי' נ' כתוס' : ד"ב ד"ה ואימת
וקשה דמשמע מודו נעלמס שאינו הכרת וקו' נ' נקונטת לוונת רש"י כך : ע"ב ד"ה
ודמיו נפי"רש' דמתני' משמע לת נהנין מדרנגן ולת מועלין מדאוריי' רק נדם פי' משום שאין
נזדה נמקדש וכ"מ נפי"רש' לקמן ערכה לת מועלין כיון דלת נתקדשו : ד"ג ד"ה המקדש
שדה ואילן מועלין נר' לף דר"י סנר נע"ו דמ"ט זו"ג שרי והכת קרקע דהיתר י"ל דמיירי
שהקדיש עם הקרקע וע"ל דת"ק פליג וס"ל לף דקרקע נריך לאילן שאסור נקנין משום נל
משחית אינו נכלל הקדש כרנגן פ"ב דכ"כ מוכר ומקדיש נעין רעה ור"י ס"ל כר"ע בעין יפה
וקרקע הנריכה נכלל ולכך היתר : דף טו פי"רש' ד"ה ולוי וחייב שתים תמוה ונ"ל
כוונתו ענין נפ"ע נכוית טמאה לאוד ואינו ענין לנירוף דהכת : ד"ת
ע"ב מטח מתרומה ונפי' הרמב"ם נקט מן ומשמה הנפש ס"ל שמנת לינה מכלתת ונר' ד"ל
מתרומה נדעת נע"ב מעל לף דלמת שניהם מעלו דלת שייך נתרומה לכך ס"ל דמכלתת יליף מן
הנפש ההיא מיעט דוקא השוגג תחלה ולת פליג כלום : דכ"ת תי"ת נר' שהקדיש ר"ת
לר"י דכו משום דר"ת הניח ממנה ור"י מנרייתת : דכ"נ דתניא הלוקח כל"ל כמ"ש
תוס' עירונין וכאן כתבו עד ה"מ ולת נהירת נר' סנרת רש"י דפי' כך משום דר"י ור"ש תלמידי
ר"ע נסנהדרין דפ"ו :

פלוק סדר קדשים . נעזר בורת קדושים :

נפרוע פרעות זדה . רגל ישרה מעדה . נפש נעה ונדה :
העוסק תמיד נתורה . מוכשר לקנל טהרה . וזכותו יגיה כאזרה :

נדה ד"ב עמ"ל נת"ר וק"ם ועוד מילן נפי"רש' מסקידה לפקידה מאחד נשנת עד רניעי יתר
כנגל דהת מפ' תפי' לימים הרנה ונר' דהוקשה לו מדרנה לשון משנם יתירה מפקידה
לפקידה סתם סגי וידענו תפי' לימים הרנה תלת ע"ב דהוי טעינן דרגילות פתיחת הדם נ'
מים ברוב נשים דהיינו כמו מאחד עד רניעי קמ"ל תפי' לימים הרנה : ע"ב פי"רש'
להגל קשיח ודאי פי' מה"רשל ע"ב נמ"עלא טהור נר"ה תמהני מכלן דשלחי טומאת מגע שים נמי
נמקוה דילפי' מסוטה ספק נר"ה טהור צ"ב כודאי מגל נטומאת רש"י לת ילפי' מסוטה כתי נ'
דתום' לעיל לף דהוה ספק ולת שופפין מ"מ טמא נר"ה כשאר ספק דאוריי' ואפי' להרמ"נס
ע"כ

עכ"פ מדרבנן והכא דאורייתא דמתסק בנדה לנ"ה מנופה קמוץ ופ"ב מ"ל לפלוג הירושלמי על גמ' דידן גם לפי"רבי : ועוד נפ"רבי במתני' מיבו מוכה ימי נדה מלא משעה שרואה לשנה יתירה פשיטא דכל המשנה בתחלת נדה תייבי וכו' דפעמים משכחת שספרה נקיים וטבלה ותוך מע"ל מ"ב רואה ולפשטא דמתני' מע"ל משום העמדת כותלי נה"ר פסק נדה מ"ב סתרה למפרע והוי עוד יומו זיבה ונדיכה ז"ן נקיים מם תרואה עוד שני ימים או כשלהי מכלתין שומרת יום קמ"ל ימי נדה שבשאר תחלת נדה שהה וזוב והטעם כדמסקינן מע"ל קנסת בעלמת וגם ע"כ השתת לא מסיק מדעתי' משום קנסת מדפריך ממקוה וגם ק"ל דלא מקשה מדהכא למה תולין למפרע לא יליף מסוטה רק על מקוה פריך דרשוי לטהר נר"ה מסוטה : ונם פי"רבי במתני' מע"פ שמרו מין לה ושת קמי פשיטא מלא דקס"ד מניעתא יש ושת די שעתה קמי עלי ר"ה דמודה לשמאי בית ושת מבל לחכמים מע"ל משום קנס מין חילוק ופ"ב סיפא גם בית ושת לחכמים קמ"ל דקמי נמין ושת מבל יש ושת לב"ע דיש שעתה : ועוד נר' בקו' תוס' לפי"רבי דהייבו לשתתו דלא נהם ספק נגע ונושאת במטה ס"ל כיולה מפסקת והירושלמי פתם הוא ר' יוחנן לשתתו נע"ז דל"ו נר"ה טהור הלכה ומין מורין ופ"ל מה"ט נם נזרת מע"ל מין מורין : דף ג' נסוטה ספק כודאי תמהני לרשב"ם ספק לחומרת מדאורי' מבלן כודאי דמסורה לבעלה כפי"רבי וכו' בית נפקותא בשתה מנורשת וחיבה מורשת כדתנן ספ"ו דניטן ונפ"ע סי' כ"ו נספק קדושין ובמי ז"ו וב"ח וכ"ב וקינח ונסתרה מ"ב כשמקדשה מ"ב שריא משום ס"ס ספק פנויה וספק טומאה והשתא דעשה כודאי מיתורת דקרא ונטמאה מסורה ועי"ל כמ"ש תוס' ביבמות די"ל ע"ב סוטה נעלה לוקה עליה משום ספק כודאי : ע"ב ד"ה והתניא פי' מהרש"ם ומהר"ם ונר' עיקר כוונתם נתי מ' כולן טהורין על הדלייס ותי' ב' י"ל עפ"י המשקין ומין חילוק נמוגיס כיון שהם עשר דלייס ונרייתא במיס ובוזל"ו מפי' הערך תחלה בנור מין מוכיח לרשוגיס כ"ו שבנור מקוה מיס טהור וכשלה לתוך ליבת ארן רק בנור או בתחתון כנרייתא נדלי מחל וזל"ו ויש לחוש שהארן הי' כנר וכשאר נדלי מ"מ כולן טהורין כיון שאין מוגנין : דף ד' ד"ה ר"מ נם פי"רבי דלייק דומיא דמשה קמני עכ"פ מיבו דומיא ד"ה ר' ד"ה ר"מ נם פי"רבי י"ל כוונתו שרגיל להחמיר : ע"ב נושאת במטה ופי' תוס' לעיל לף דהוי ר"ה במע"ל נם ר"ה טמא ולדבריבו לעיל נם רש"י שנר הכי דלא כמה"רשא לף הרמב"ן ורשב"ם תירבו כשים לשור להתייחד עמהן הוי סתירה ומיבו ר"ה מבל מכשים דשרי להתייחד שנים עם לחת הוי ר"ה וכו' שמת תוס' נפרושים לשור ועוד לף בתייחדה בשנים ושלשה הוי סתירה כשק"ל נמ"ע סי' קע"ח ועוד תמהני לידידו מה פריך בנזיר דכ"ו תלמא ר"ה דמשכחת בנשים נוירות נפרט דשמואל מוקי אם בחשה פי"רבי שתי נוירות : תוס' ד"ה ספק תמהני שהקשו משלש מצניות ולא הזכירו מרים פ"ד אם ורק מפתח לכלרות דק"ל כרבנן ומשלש מין מטהרי וקשיא לר' יוחנן וק"ל ורק שמני מ"ב מה הקשו ממקל שורק לכלרות וק"ל דסיפא מייבי שהכלרות בידי לדם מין חילוק בורק לבל ריבא מייבי בשונאים דזהו עיקר פלוגתא אם ורק הוי בידי לדם ע"ב ולכך פי"רבי כמן נושא ארן וספק נגע דק"ל בורק דק"ל כרבנן וממילא מין מקוה לקוציתם מהפסד : ד"ן ע"ב ד"ה בשפחתו ויכול להיות תמהני ר"ג דיבנה לפר

חרנן כמ"ש תים' ס"פ דנינה והיכן לחמי תורה ועפ"מ נח"ר מהדרין די"ל מסתוע לדבריו
שהקריבו לף שאין בית ניקח ולא כמה"רשב"ם שהי' קודם נטילת דהא עוד בחרנן הי' יניק
לכך מינו ריב"ו לנטיל כמ"ש תוס' שם : וגם המה"רשא דקק דלמא חלא
בחולין עט"ק רק נגלול לא מזכן אלא שמא יבנה בהמ"ק והלא גם זמן ר"ג כנלול :
לף זי"ן ד"ה וכולן וכ"מ נפ"ג דובים כנ"ל ופיל"ש ניחא נגרסתנו כמ"ש הר"ב שם ותוס' גרסי
משמן קל ע"ש : ע"כ ד"ה שמותי נר' פיר"ש לפטחו בב"מ דל"ו גם ר"ע תלמיד ר"ש
ולא נקרא שמותי וגם נשנת לף ק"ל פיר"ש שני טעמים וטעם ר"ש להדיא נירושלמי מע"כ כיונתו
בניחוף טעם שנרכוהו קרוהו שמותי על שם רבו שמתי והעלימו הנשתי והוסי' לפטחם בב"מ לא
ס"ל כפ"רש"י וע"ל דוקא נשעת מעשה נקט לשון נקייה אבל נסיפור אין חשש וגם בפ"ל דפסחים
גרב נתן לף נשעת מעשה נקט שמתי' רב יוסף וב"פד לקמן נשילת ידיים, גבתי להכריתו נשמתא
כפי"רש"י אלא ר"ת גדול מאוד נקט נשעת מעשה לשון נקי וגם נפטירתו נקט לשון נקי הותר
הנדר ולא הנדוי נס"פד מיתות אך תימה אל הרמ"כיה נגליון שמי ו"ל שלא חש לנדוי רק נהג
לכבודם קנת לפי שעה וכן מוכח נלשון לף הוא קרע ואלן כצומר לף שלא הוצרך שלא חשש מ"מ
עשה לכבודם ומסתברת הכי דדוחק שלא נעל מעלים כל ימי חייו וגם דוחק הלשון הותר הנדר
י"ל שהי' מנלם נתורת נדר לעהוג נו תורת נדוי כל זמן שלינו חוור לבל ידעו שלא נשאר נהדוי
ממש ועוד נר' להוכיח הלא נברכית פ"ג המת נדוי פוקלין תרוכו ונק משכחן שעשו לר"ת ח"ו
כך וכי משלו פנים יש בדבר ואם עשו הוי מוכיחו רק שאמרו פתם הותר הנדר ועוד דרנבן
אמרו לעמוד תורה בתנו ויצנו נרחוק ר"ת מפני הנדוי כפי"רש"י וב"פג דמ"ק מוכח שאין לומדים
אלנו דקאמר נשמתי' נריכי לי' דנבן מ"ב מה נכך ילמדו נמי, נרחוק ד"ת מע"כ דלא הוי נדוי
עוד ולף דהתם דבר עברה הוי ואם דומה למלאך נבמות יבקשו תורה עכ"פ נק"סד דלא ידעו
מהאי דרשא מ"מ אמרו שלא ילמדו אלנו רק שהוא השיב מה נכך שלא ילאדו מפני הנדוי דנל"ה
אין ללמוד מבעל עברה ולכך שמתי' ולא חשש לנטוע תורה וגם שם דע"ז מוחרם לאחר שלשים
נדוי כפי"רש"י אינו שוה ווהו כוונתו כיון שנריך להחרימו לאחר שלשים ועוד נר' מהא דנרכות
די"ט ח"ו שעקנית נתנדה תמהני וכי גדול מר"ת הגדול מע"כ כיון שאחר ת"ק שמת נתנדוי תמה
דמ"מ להניח נדיק כזה נתנדוי כל הימים אבל ר"ת ידעו שהוא גדול שבהם ולא נריך לחוש לנדוים
רק לעצמם : לף ח' ד"ה קטף תינו למאי דמוקי ר"ו ובגליון דר"ש קאי לשנוי'
נתרא וכר' גם לר"ו ניחא שאינו נחשב פרי כפירות אלני סרק המנרכים שהכל נא"ם סי' ר"ג
לכך קטפו זהו פריו שהוא חשוב וכדומה ערמוני היער ותילן בו"כת שעושים מהם שמן ותי"כל פרי
שקמה על כונס שהכל : ע"ב תיכף ילדה לשבעה פי"רש"י דאול נתר דוב נשים פי'
דאל"כ הוי ספק מע"לע דרנבן לקולא ומסתברת אפי' הונחו טהרות אסר שילדה נן קיימת לשבעה
לא אקלינן כדלעיל ל"ד ע"ב שלא התלוק משום הפסד טהרות אם אפשר להניחם : דף ג'
ד"ה הא המה"רשא מוחק ודחק ותמהני הלא ר"י דהכא ואפי' לקמן ס"ל דר"מ מריעא ואפ לנו
בתיך ועוד מי זה ותיזהו דפליג רק נקס"ד שנר מדמיפת ר"מ ריעא לחו ר"מ ותיך תיבוני
אמורחים ס"ל לפלוג נהא רק דמשני מתני' גם נהכי כסוגיא דעלמא : ומס מי יתן

טהור מטמא לכאורה פשטא עדיף כנ"ל על התדם עצמו כרבנן ולסה נייד ר"מ ונר' דפ"ל ס"ו
תכנכם לנוף התסה שנוכר ממנו לינה טמא שהוא הנכוד כדלהר רפ"ה דיומא לך העכוד שנו
ופלט לאחר זמן כיון שהיפך לנריעת קודם ונהערב תחלה-וינת ריקס יש שניטת ס"א לכך טמא פולטת
וגם התדם הפולט מה"ט טמא ערב ולכך זרע קטן ובהמה שחינו מוכן לקודש לינו
שלינת ס"ם ואם על הוסה נייד ר"מ לשון טיטמא משמע לי' שפי מגופו ממש רק זאת יליף מקרא
דקהלת ולרבנן ג"ז מקרא לחיוב והוסה מקהלת ול"ר מפכח ול"ת דם נעכר כדר' אלעזר מקרא
לחיוב והוסה מקהלת וג"ז מ"ם קרא כדבריהו ; ע"כ ד"ה ימי על פי"רשי קנת דוקא
מוהו מקנת דמיוה דוקא גמור לדרכה הנע עצמך ג' ימי זיבה תוך י"ם יוסם הס ולפי זמי טומאה
פ"כ מה זאת משום חוקת טהרה בלא רחתה לא קבע וז"ל ; דף יו"ד ע"ב פתחת
נתרי פי"רשי דיש שעתה ונר' ד"ל לשון יחיד על פתיחת הדם רק נמתני' נקט עליהן והוא מני
לשון עליה וממילא מתורץ נמי קו' תום' ולכך כל-נשים נרשת דיין שעתן על הנשים וסיפא
שעתה על הפתיחה וכן נר' יוכי : ושם היכה מלא כשופעה לכאורה מה ק"ל הלא
שופעת היכה נפת לחת ונר' דקס"ד שופעת עכ"פ כל יום רוחה פ"ח נשפע ונחשב כחחת שהכל
מפתיחת מקור לשון ק"ל לפי" טיף טיף : תום' ר"ה דהויא תי' ת' זמנין דמעברת
נר' להמתיק משום מה ולח דשכיח נומנים חלו דהייכו סמוך לוסתה נשניל כיטום הדמום מתחממת
טפי וסמוך לטבילה כיון שלח שמשה היוה שנועת וה"ם וחנין דמתרמי כלומר שלח שמשה ימים
רנים ומתחממת טפי חו מחיוה סיכה קושי הרחוב התחוה נרחות עין חו נשתיית יין וגם ת'
ב' נימים שרגילה לרחות חו מגמת טבע הרחס להוניח דם נעירוף סמוך לוסת תמוס הדם חו
שלח שמשה משום נתתה וטבלה חך קשיח נשוטה דכ"ו נפרוסה דמעטרת סמוך לטבילה לח מהני
טעם זה שעושת ברכיה קודם ונר' מלפיים נס הפרנסים נזהרו נגדה כמ"ש הקדמונים נרמב"ן דרך
נשים לי שלח ינקם לבן לנגוע נמוסנה וכן מוכח נתענית כ"נ ובע"ז י"ח ומ"מ מספקא לי' כיון
שפרוסה ניותר רופפת וימה נשתלים שטופי זימה כמוה ומין לרחות קושיתם דמשכחת שנתעברה
תחר רחייתה ולח הוכר עוברה ופסקה לרחות ועדיין מניקה ב' תדשים ומחר שהוכר פסקה עוכה
דמ"כ מ"נ מניקה רק כיון שהוכר עוברה ולמפרע פסקה נמי מנרף לשלם עוכת רק דהכא פליגי
לת"ק נהוכר עוברה חף שרחתה נסמוך מ"מ מעכשיו שתרחה לי' שעתה ור' יוסי לריך הפסק
ג' עוכת : ומגך מוכרה נחי"נור חוט השני סי' מ"ז תמה על הרוקח שכתב ג' מלקיות
נפנויה כלה שלינו הק קדשה ונר' דקחי נשטת הרמ"כס לח תקרנו נחנוק וכוזק כמי לזקה
ומכחמת כך הוח : לי"ת ד"ה חלא נר" פי"רשי ס"ל דלחה לקפינות חן הנרייתת דכל
חונס לח קנע כפשוטו והח דנקט לימים פשיטת חלא נקט וה"נ לקפינות לחוד פשיטת שלינו רק
נמקרה הלא נקיל ומעקרת המ"ל מסברת ועדיף מנית מנרייתת והוי סנר לפי' עם ימים : ע"נ ד"ה
לפי' מהר"ש מוסק וגמ"ס ייצנתי מלשון מניקה דהייכו נשלמת ר' יוסי נקט דנותת לפי' כשעת יניקה נריך
שלם עוכת לפני ר"ת המ"ל יולדת כל כ"ד חדש חלא דנקט מניקה כר"ת יניקה נרש ובנת"ה תמהני על
המה"רשל נריטת חות ר"ת ני"ד חנרו של ר' יהושע ונסיפת ר"ת נלא יו"ד חנרו דר' יוסי
והמדפיסס טעו בכל התלמוד ולח דקדקו ניו"ד נער יכתנס ועוד לדבריו כמן דוקא כל ג'
עוכת נטוהר סותר דנריו לעיל לחת בימי מניקותה דלחק נים ושת מ"ס יום ומ"ל לכך :

ד"ה תדע ישנתי נמ"ם סנהל לשב"ס מדנקט מדיוקא ומברת תום' י"ל גם הכא מה קמ"ל תניא
היינו להדיא ממש : ד"ב ד"ה כדי לכבר הציב לף להתם ר' וירא כוונתם לכך לא שפל
נכך שידע מתשובת ר"י לר"ו מו שפשוט סלרא זו בעיבו : ד"ה שמואל ת"י ודיה שעתה
לא קשי מלא מצריכי להיות נודקת תמוה מאוד וכר' כוונתם דריש נחין וסת ומשמת בעדים
נחין וסת ועוסקה בטהרות נריכה גם לבעלה ולשון דריש לעי"ש שמרו דיי שעתה נמשך פשיפא
נריכה להיות נודקת שחרית וערבית גם בים וסת לטהרות : ד"ה מהו
נר' פי"רש כוונתו למקני בתפי' מ"ב נדיקה רק תניעה והא דלעיל דיוקא דרבא לא ידע ד"פ
וסבר עדה תנדוק ושניב גם עדה מ"ב : שם ד"ה בין לסור לבוא על היושבה נר'
רמז משה כי תוריע וילדה ושניבה תיבה מזרעת וכבעילת זנות ומניון נשם' נדרים וחינו בכל
הש"ם רק בשם' כלה וחוזתם מוכח שהי' גרסתם כך בנדרים כ' ובל"ה שינוי גרסת בני תשע
מדות וקחשיב עשר ובכלה נקט עשרה וקחשיב נדה ושפחה : ד"ג ר' יוחנן כל המוניח
ז"ל קייב מיתה ור"מ ור"י נר' שנשתן עפמ"ד פ"ג דכתובות דין מיתות לא בטלו לר"י מיתה
ביד שמים מ"ב דין מיתות ומ"ד כשופך דם דין תנק ול"מד כש"ע דין סקילה ועוד נדקדק
דה"מל קרא לשר המוקדש ויהי שר גם הוא כמותו רק דכתיב בתוכן ושמת תרנה לף' דמשמה
שהי' שב"ב כדאמר ניבמות ל"ד מ"מ הורה בלשון זה כל השמתה שפי' כדרכה כמו גופה וקוף
קייב מיתה ומיד כש"ד כדבשמוך ניתוף ניד ורבל שוחטי ילדים ומיד נש"ב היפוך מקום והי'
לשבר מקד הפוגם נמשל כש"ו וכ"משל בב"ב מ"ח סי' ר"מ ובמומס ניתור הפנוקים פ' בם
לשכבו תדרשבו ועוד רמז כי השמית גם כדרכה דם בפנים וזורה בחון מעומד וזה"ב כל שבר
כמו החתים נשרו לת דרכו שמשמית שב"ב ושליבת על לחרן בשפוף היד וים נרמו לשבעיבי ד'
כי ר' ירמה לשבב לף שקטנים היו עשש כסורר ומורה שרוחה עתידות שירשיעו בסוף יותר
וכוסף לשבר פנם וה בהתעוררת תימוס תחתון ניתן כך ניסוד הנריחה שמוניח נפש למעלה כוונ
ופעמון המקשק למטה ומתעורר בשמי קורה ועליות וגם החמוס במשבה טובה בשתו מוניח
נפש טובה ובמשבה רעה מוניח נפש ס"ת לפי ערך משבתו מס בתחות הגוף לנד ונרוע מוה
ההיזור בערוה לחדת נפש גרוע יותר ולפעמים בני מנוסה ומפוחה נדיקם נמוריס וכך רמינו
בזמנו לנשים ונשים חשובות והייתי מכיר לחד רב במדינה וכ"מ במשנה ממור ת"ח משום בשעת
מעשה תקפה יצרם מ"מ יש שמתנהלים בוכרון העברה ואין יכולים להתאפק ועוד יש במשחית נריק
מוניח נפש ערטלאי שמור לבעלו לרעתו משום כל חמוס רע יניקת הס"מ וז"ה בהמוינו שת
לא בניו מומס וכפר דור עקב ופתלתול נגד משבת השים ומשה ורמוז בתי"ה כפר בעיקר
ומשך בעדלה בפתוי נפש קלטה כח התאוה כניחת נכרית משוך בעדלה ויתחנף התדם ומשתו
כפופרים בהשנאה דהא אין כותב ממנו וע"י דיבוק הס"מ בתאוה ממילא שטרת לפרוש שליטת
המות זכן במ"ב פ' נרשנית תמה מני מס רוב הדור נעשו בכשרות דהיינו בפעולת האשבה וגם
נזהר פ' מחרי ל"ה ערות לחות מניך שהקליפה נעלת תשוכתא ילא יציר פי' שלא תשוב לידת
רחין ולילין חאוס נשאה הוא בגשמיות רק ציונקים הס"מ נקנה אשאוס הזכריס ושדים וכריס
מן הנקבות ומה נמשך עון קרי בדפוס השוה הכותב משה לשים נודוי ובעילת נכרית לא שמינו
נברת ואיתה גרוע מאד כגן מלך שמקלקל עם השפחה יונק חון לפלטין וראו יכר הרע גי'

ערלה רע ינר טוב ג' מנדה ערלה שמנטל קליפת ערלה וכן בזוהר ברחשות ד"ה הלא פס
תשיב רוחץ דכורין מתחממין בנשי עלמא וכו' לף דמוכח ביבמות די"ב לכם"י ותום' נשים לאו
בנות הרגשה הן ליסור הרגשה וכן בת"י כתן דהיינו ע"י תיכוך התאוה בקושי הרהור מזרעת
נפנים ליכא פנס אבל משמשת בחלוס גרוע שנוטלת החמוס כף הס"ת פ"י נעמה מתהוויס שליס
בשמוס והס נשעי כ"ת שמתדבקיס_ ואומרים אתה תבינו ואת ילדתנו נזריעת חמיס המשנה
ובקיבור טוניה רופא ע"י התכוך מזרעת הנקבה בלא זכר ולדבריהו זה"ס המביא עלמו לידי
הרהור אין מכניסין במחילת הק"נה כיון שפוגס ניסוד הנריאה ונשמוך דנסיבי קטנות דלאו
בנות פולדי ולא נקט זקנות ועקרות משום דבלות מנוה וחיוב מתפורר נפש טובה ונדבק עיבור
גרים רבימרתי לעיל בב"ב ב"ק דב"ב משח"כ קטנות לאו בנות פלודי גס תולדת הנפש תיבו
ומוכיח רוחץ ערטלאין : וזס תחמומי והלך לחמומי לא שכיח תמהני הרוצה זכריס
יבעול ויבנה וב"ל הכא דוקא בלא מתכוון : ע"כ תום' ערב רב כפליס וביומתן פ' בא
ד' פעם כיומתי מנרים : וזס ע"א בעותות דשכיבה פי"רבי שורה בבה"כ וקבל דוקא
להאי תירוצא ליכא לימת דמארי' ויתכן טפי שפסר תינת ההיא בה"כ דשפ ויתיב מפורסס
בשכיבה כמ"ש בגלה כ"ט ומביא ירחה מאד : ע"כ תבקש כריסו נר' דב"ל בלא מארי
בעבדתי' טריד דקייבי' לאתר שיטול הקוץ יתקבנו יבנו כמו בספסיס ד"ק בחקו : די"ד
ד"ה טחסו במקוס שא"י לפול פי' דאל"כ מה קס"ד דרב שימי דתנן לקמן רס"א בגד התורפה
טמאה : ד"ה לייט נר' פי"רבי תן הסתס תינו ביחידות כמ"ש היטן יחבי לחוחו לילת
בשבת קנ"א וע"פ הרוב תינו תפל כ"כ וברחה קשוי ולמיך טעמים קשיא בשוכב בגדו ומלחו
בין ירכיו מתחמס טפי ובש"ע א"ע סי' כ"ג מתיר בהטייה מעט אך פשוטו דמשמעי בהה"מ דהני
גבי והני גרסי כמ"ש פ"ג דנרכות ושוכבים הת למידס בבגדיהס שאין נוגעים הירכיס ערומים
כמ"ש בשבת קי"ב : ע"כ ד"ה מאי נר' פי"רבי כמ"ש ר' לא שנה ר"ח מנני נעירומין
ל"ב ויבמות מ"ג ולקמן ס"ב והיי מובנע מאד לפניו כדמוכח במ"ק דע"ו רק בוקנות שנעשה
תלמיד חבר : וזס שבשת וכ"מ בנרכות כ"ו מי נדלת אבן מניבו ר"ח תלמיד ר"י
חולק הרבה וגס בתענית י"ד מצני על ר"י ור"ת בגרת בגרת קרמית ועוד בנרכות מ"ב תלמידי
רב חולקים עליו וב"ל דסל"ל כפשטא דמתני' כדמתיב רבא וגס בסה"ב בקושי לר"ע בלשון
נוכח : ד"ה המיך ורש"י פי' התס ותינו כלל בסנהדרין רק בפ"ד דף נת וזס מביאו
פיר"ת ולא הקשו לפי"רבי דסברתו משום נשיחות לא הורה לפניו בשלחת דתליא בסברת הלך
אחר שופט שבימיו : דע"ו שלא נאר ניחתו פי"רבי חוכח נאר ניחה שחוריע וכן
ביבמות דכ"ה ניחא מירוק שחוריע אבל לתום' אס מירוק בשפחה גס בלא זרע אף לכתיב שכבת
זרע מ"מ סתס נאר תינו בעילה יבשתא כדמוכח כתן : ד"ה האי כי"רבי לסברת
הא ערוך דלא תיפוק חורבא : לעיל תום' ד"ה מאי תימה נר' דפי"רבי קשרי מקשרת
לאו דוקא כל הבבא רק שבשנה אחר אחר אבל שתושיט לא תני רק ממילא שמעינן וכן משמעות
דאב"ז וכ"מ בחשבה שנות : פי"רבי ד"ה הכא ומיוס שלבשתו היא בשפק טמא מהרש"א
ודקק לר"ת ונר' גס לרבנן עכ"פ בכתס מקולקלת למניבה לכ"ע כמ"ש תום' לעיל ד"ה ולא נרחי'
ב"ל נאי מה"ט ונקט תנב : תוס' ד"ה אחר קודס פריעתו ע' מהר"שא ומהר"ס

ע"כ ד"ה נספקתו משמע דטעמא לידה ממהני דמשמטינ' משלה ערוכה נכריתות ו"ין שפחה שהפילה מניחה קרבן והא נהמ תליא וכם מניא נרייתא ואת ונקט סתם שפחה ונינמות ס גרסת משוחרת כמ"ם תום' שם ויש לטעות גם נמשנה משוחרת וכן נטור ריש י"ד נקט משוחרים לף דקתני סתם ענדים וכרגיל המקנרים והא דנקטו משמע דילף לה לה ממירת לעונש דלינו הכרח כיון דמסיק רק נדבר הזה נתנים וגנים מ"מ משמעות לעון קס"ד הכי מכל נקוטת ין סילוק לף קניא משוחרים פשיטא ונר' דה"נ גיורת פשיטא דכתיב תורה אחת לכם ולגר ונ"ל נשחיטה חמור דגריך והיכות טבי ולימון יל כמו נשים שין נמנת נדבר טרפה ונלידה דלינו שוה נתנים וגם נת"ש מן הספרי נכ"מ שנלמר נישראל נריך רבוי על הגרם וע"כ גמ' דידן לא ס"ל דמ"כ ה"מ לשנויי דגריך רבוי כיון דכתיב בני ישראל וגם נקו התי דלמא קרא מסוס גיורת ומנלן שפחה מע"כ גמ' דידן לא ס"ל כספרי ונקט גיורת מירי דשפחה לף ממהני המ"ל כיון דשפחה ולדה כמוה קס"ד נלידה דתה כנכרית מלא זאת תי' הם"ם כיון דנתנים לאוד נמי תמוה מין ג"ם למשנה ומה סנרת זו רק לכוונתו שלינו רק נתנים והיא נשחה משחר נשים נלידה : ועוד נמשנה פ"ב דונים הכל מטמין גרים ועבדים נין משוחרים נין מיכם משוחרים ולא ממך סתם נר' מסוס שיש לטעות כיון דלינו נוה זה נרעיות ונדה נימים ובקונגיה ד"ל דפריך לתני ענדים סתמא דפטורין התם ליכא למטעי ד"מכ לתני נמי גרים מע"כ נרים ומשוחרים חייבים ומתני' לתניו עבד : לט"ו ד"ה ורנב"י דהוה בתרת תמהני קודם מכיי ורבת הלכה כקמאי ונר' קום' לנשתם ספ"ג דגיטין רנב"י תלמיד רבת ועוד נר' גם לפי"רבי סתם ר"כ הוה רנב"י רבו דרבת תמהני לנשבת קמא סותר נעלמו לרב וע"כ עזור מדעתו ומסיק בעלמו כלשנה נתרת ונם ר"ו לא קאמר בהכרח רק ד"ל לכ"ע דמורייו וכה"ג נתום' ד"ה תלמא לעיל נקט לנשבת קמא ונ"ל קודם סורה נשבת : ותמהני דלא הניח הגמ' תנא דשנועת די"ם אפי' סמוך לוסת דמורייו כמ"ש תום' שם ונר' לסייע לדברי הב"י סי' קפ"ד מדמורייו לאו דוקא : ק"ו ומוספת גם י"ל פיר"י דבשעת וסתה לא הרגישה ומ"מ רשתה ע"י ההפשה מוכחא מלתא שנוי וסת קנת חוששת לשניהם : ד"ה נ"ם נר' פי"רבי סנר דלא קרב ומ"ו הנשועת אפי' נודקת לאור הנר ומין נשועת נעד אחר אבל הכא מדקתני אז תשמ לאור הנר מוכח ריעא נעני שוכב בחשך עשיטא כיון שאינה הכל לנקר לריכה חדשים דמ"לא מה מהני רבוי בדיקות וקו' ב' מייתנים נלילה שני וקו' ג' לשון שני ומחרוכה תלת וקו' ד' מה יודעת מ"ש לידע כפי"רבי ולשון תפסיה על העד ונימוק לכ"ה על הרחם ולנב הסיב ב"ש כאי נימוק בלשונו זקו' ו' עכ"פ לטהרות לריך שחרית וערבית וכיון שמלריך לבקר שרגיל לשאת לא ישנה : ע"כ ד"ה הכל הקשיא חמורה נגד הנחיבה ובלשון הירושלמי וכר' להחזיק תי' מ' שהרי מה שעתיד להיות נחוקים לפי טבע הנהגתו מינו רשוי לגידול ננים כנכון כמ"ש בהפ"ה ולא עכשו מבני אימיו אקונן הפסוק זמידיע הגורם נזקין כי יכר לב רע מנעוריו ואתך שבטו זוכת בנו ותי' ב' שע"פ הרוב ממשבת מנות בוריעתם שלין מתפקיס נחזק התמה להוליך החמדה לשם קונם יסוד הנריחה או תלוי כאול שעת הזריעה ומ"א אל תמונה ואין עול שהנולד בטבע טוב עליו נאמר ה' נריק יבקן נפסוקת דנות הנזרע נטבע רע פשוט אכסיונת נאשן תהי' הנחיבה נאשקל מחוני נרק ולכך יעקב אמנסה ועשו מנוחה ועכשיו שהי' נטבע רע

ביאורתי נע"ז דכ"ב לעיל ע"פ הזוהר ס"פ מצורע ותי' נ' אה"ט גופא תלוי לפעמים נאוז המולד
והו הילוך האותות כל שעה אתחלפים : ומם מ"ר יוחנן אסור לעשות ביום האחני
טובא חדא הן הנה דברי ר"ת לקמן י"ג ולמה הרמיקם אהדדי עם טעמי ר"ה ור"ל ואביי בפרט
לפי"רש טעם ר"ל ואבוי חדא ושנית לעון ר"ה ישראל קדושים משעת אדינת שרי כמו בחולין ס"ב
ובי"ר ור"ח אסור ושליחת טעם שירלה דבר אחונה לחוק ורחוק מאיד לרוב נ"ח שלא יסתכלו בנוף
שמין אינו רק הסתכלות ערוה נגדרים כ"ף ורביעת דשרי רצח בבית אפל ומאפיל ולעשם יום
לא ניתן להריון אין חילוק ואם פליגי ה"ל לפרש כסוגיא דעלמא אלא גר' לטעם הריון שרי באשבורת
וזקנה לכך הוסיף ר"ל דאסיר משום בוזה דרכיו שמגרה יצ"הר נרחות פניהם בשעת אשמה וכ"מ
מו"ל אן והתקדשתם ור"ת מוסיף אפי' נטוח בעלמו ממחשבת זימה אסור אשום ואהבת לרעך דעת
נשים קלות נרחות פניה נחשק העוות ותתגנה עליו כאחת הגבלות ור"ה מוסיף אפי' נטח בה
לב בעלה נכניעות יתירה מ"מ רשאי להרחיק שלא יתכוין פתח ליצה"ר זה"ם ישראל קדושים ומתמירם
ומר אמר אסור ומ"מ ולא פליגי רק אד אמר טעם על פתם נשים ומידך נקט טעם נוסף אפי'
אינה נת נשים ואד מוסיף טעם אפי' נאשידה ומידך מוסיף טעם אפי' נאשידה ועוד גר' נפקותא
לפ"מ המדרש פ' תולדת ויהי כי אדכו הימים זמן משמש בלילה שנאמר בערב היה נאה ועוד
שירלה נה דנל מנוחה ונזוהר ויקהל מנוהר שעות הנוספים ביום הם נחינת לילה והנוספות בלילה
נחינת יום וכוונתו למשמרת המלאכים לא יקנרו ולא יוסיפו נחורף ונין ולמקומת שונים כתוב
שם תדיסק שעתין דרשימן ני' כוונתו למנין דידן משם שנקר עד שם נערב וביאורתי נח"ר יבמות
דע"ב וכ"נם ר"ש ג"ע ת"ח ורוב מחברים משתמש' זשעז נגד המוסכל וגם נקין זמן מזמורים של
חנות ומשמורת הנקר עד שעה שנים אחר חנות וגם לו קדושת דנפרע ושפיר נהגו נזמורים
לנקר כביאורתי שם ת"כ לטעם נערב היא נאה גם נקין נחינת לילה י"ב שעות ולטעם רשי' קשה
מדתו נקין ומאריך נחורף ולטעם יום לא ניתן להריון תלוי נמי נחינת יום והו שהוכיף ר"ה
ישראל קדושים ומין משאיס ניום אפי' נחורף נוספים נחינת יום שהוא בכלל קדושת הזוהר
ומ"דרי לחוד קס"ד לילה הורה גבר כפשוטו ועל הנוספים ליום נקין כיון שהם נחינת לילה
לפעולת הקודם אף לאסור משום רשי' שרי רצח נבית אפל ומאפיל והא דכתובת דם"ה משמע
דשרי י"ל נמי ביום הנוספים נקין וגם י"ל נמשכב נהרים נמי שרי לת"ח מדינא אלא דמיגו רק
מדוחק וכן נבית אפל לכ"ע ועיד חיזוק לדבריהו נזוהר ר"מ ס"פ ויצא דמייחד בתתתי' דוקא
בלילה דשתו תורתא דרבנן לשתם ביממא ע"ם סותר גמר' דידן שאיסר לכ"ע אלא ניום ממש אסור
רק נחורף הנוספים דליכא טעם רשי' שרי לכ"ע אבל ת"ח יתקדש כיון שהם נחינת יום וגם
היתר בית אפל ומאפיל היינו מדינא לכך נקט מ"מ אלו תורתא דרבנן וכפ' תולדת ביאורתי
עוד לשכנו תרדבנו מ"ה : וגם כ"ל לר"ל פשטא דקרא והלילה תאבד אשר אמר
הק"נה וגזר להריון אלו ולשרי דמשתעי במלאך נמי הבי אך פי"רש נשיוב המשבר מוקשה וכ"ל נמי
כוונתו על המלאך הממונה מנשר לנשם ההולכת בשפה ההיא נשליחות הק"נה אם אכסן אז טעם
עשיר ועני בלשון הלועזי שלא ה' ולא קללה ובשיוב שם ביאורתי ע"ד החסת היטב :
לי"ו ד"ה מקדקק גר' פי"ש סבר שלא הרגישו כ"כ רק משום שינה שלא יבלבלו ונם אפי' נגדתה
עשו כך ומ"מ יזעו חכמים מ"הע : ושם הנוטל בפולניו וזורקן לר"ה תמהני תיבת

לר"ה יתר כנטול דגם נצית לסור כמ"ש נמ"ק דף י"ח דוקא נצ"הם שרי וכר" למשיק שם כיון דמשתנו ממקומם הרשון שרי והכא לא נחת לפרש לכך דייק לר"ה מבל נצית שמכנד לאוץ חין לאום ומ"מ עכ"פ כ"ן שהם בבית ולא ניידו מייטינן למעוברת ובזה נר' דתמהני על בעלי הס"ע שהניחו מילי דסכנה והעלימו מזמת ברים מ"מ ובפי' ר"ם וב"ד סי' קט"ז ונסוף מ"מ מלא דלא שכיח שוורק לר"ה ובצית רגילים לכנד תמיד ועי"ל דנקט ר"ה דבר ההוה הרבה עוברים ועוד לרבותא דק"סד כיון שהרבה עוברים מיד נדים ממקומם כמו בצ"מ דכ"ב קמ"ל דחייטינן שתעבור מעוברת מיד וחמירא סכנתא לכן הפ"רש דייק מהא דחנטוינהו בתפי' פי"רש דהיד כבשיהו מסתמא כבר ניידו שם ומ"הט דקק מיד בפירושא ובדיבא דחוקק וחינו מוכרח כלל רק בשעת ניחת תמיו תקד בפזרניו ודרך הכושם לזרוק בפניו הבא נידו לתשובה ועוד מילן לפ"מש הזוהר פ' ויקהל בשנין בפרנים דלא ירמי לון דלא יעבד קלנא בההוא שתר דיכול ההוא בר בם לשתוקא ע"ש דמוכח סכנה לשם עצמו מ"כ פליג שמ' דידן משום מעוברת מלא דיי"ל דלא פליג ומסקנת הגמ' לפולי מלתא מייטינן כלומר לף דמימרא זו ניחא שמין מזיק למעוברת בכ"הג מ"מ מייטינן לשם עצמו וכמו לשון הזוהר דיכול לשתוקא וחינו ודאי כמעוברת שבל ר' יוחנן שם ודאי פליג דוקא מעוברת וניחא דלא מייתי הכא שכיחא דנייתי משום דשכם היזק השם שף בניידי ובכלל ממילא בלשון לכולי מלתא והתם בשעת ר"י שלא ידע מהא דרש"בי מ"כ כ"מ לדינא דבר"שה קודם שבוי ורבא הלכה בקדמתי דקייכו כר"שבי בזוהר ואפי' נייתי לא מהני ואפי' בב"הם דלא שכיחי מעוברת לשור : ושם שב בית פלוני נדקדק כיון שמנהג לותם מה לריך לתרוצי לחינהו מה שבתי וכר' לפי"רש סנהדרין דף ו' דנקט נמי לגנאי בית פלוני וחינו מוכיח שמש שתשובים היו רק כאותו דבר עזו אלא כהונן וגם ה"ב תשובים היו שף שתתנו טעם לא קבלו חכמים ובקושטא רשוק ודחוק אלא שהיו עבדיהם ושפחותיהם נרועים מאוד כבהמות ועוד שכיחן שבני חפריקא וע"כפ נכלל שלש הס : תום' ד"ה משתין וכן בויקרא רבה הוא בפ"כא וכר' שף דאמרי' נכתובת דמ"א בבנדיו יוניח ייתן כתיבה משום שהנאתה בקיבוב בשר הכא מייטי עדום ועריה לגמרי בלא כסוי כר וכשת ועוד יישנתי בב"ש מ"ח פ' ר"מ ע"ש : ושם התורה העידה נדקדק בשלמה בפסחים ד"ל בבלוע שייך התורה העידה שחינו יוצא מדופנו אלא יוצא לכל אדם אבל כאן מה עדות רק הל"ל התורה אמרה כל אשר בתוכו דחייבו נוגע שף אלא נגע וכ"ל גם זאת קושי וריבוק להיות אחיות טומאה בלא נגיעה שייך כמי התורה העידה שם אחיות ס"א בחדש באויר לעוף : ע"ב ד"ה ואין וכ"ע במכלתין כ"ל : ושם דתניא המפלת יד שתוכה כב"ל שחינו משנה כלקמן כ"ח ושם בתוס" ד"ה ותו דתניא בהרוחה כב"ל ובד"ה המפלת הא דלא מייתי שתניתין דהמפלת כב"ל והיא משנה לקמן כ"ט דהיינו אדאייתית אבריית לייתי משנה : תום' ד"ה ותו מע"ג דר"א קתני לה תחכי דר"ש קתני באתני" אבל ר"א לא נוכר נשתי רק בבריי' כוותם כיון דתני' ר"א בברייי ושתם מתני' ר"א הוי כאפוקי : ושם תשב נפרדעים הוא השטעתא והובא בפי' הר"ם פ"ה דטהרות : ד"ה כאן בר' פיר"בי סבר דתלינן בפלוגתא דר"י ור"ל קדושין ד"פ לר"ל אמר שורפין על החזקות ור"י אין שורפין ובל הבא אפי' ר"י גופי' דאוקה בהך אלא לעשות כולאי והתם אפיק אודו לטעמיי' דפליגי אליבא דרבנן בתנוקת אטפחין ואוכא לר"א ולאי

ודאי אין צורפין רק דהתם משנתם חיים למצוטת דליתה לדון מ"כ מתני' חייב נקרבן כרבנן ורב
קטינא נהמ דאין צורפין כ"ל כמ"ש ואפי' נהנך תלת ועדיף מדר"י : ד"ה הלך
מיהו קשה וכ"נ דכ"ג תירנו : שם והחיכא דר"כל תמהני היינו נוף מטום מצוס
רוב כשים כפי"רבי וכר' דה"פ למה מיתי מנדרייתא דנוף מטום ה"ל ממצנה כמ"ש תום' ונ"ל
כתיובתם דבדרייתא מפרש טפי וה"ם והחיכא דר"כל דמפרש להדיא טפי מנדרייתא וה"ל להניחו
נהנך תלת ולא מנדרי' : שם והתני' חדא זמנא תמהני מה מצני רונא דר' נמי
מוקת טהרה דתרומה כנגדו ושמעינן מדהתם ונ"ל דקמ"ל אפי' כנעה בתרומה תלויה דכנר
קתני מוקתה מ"מ אין צורפין : דף י"ט עמ"ב נח"ר נרב ולוי ומיוף לדנרינו נפנהדרין
דס"נ נוקן ממרא מוקי דס לידה פליגי נרב ולוי : תוס' ד"ה ר"ו נגעים דגלי קרא הוא נגזור
ס"ה : דף כ' ע"נ אמי' דיצחק נרי נ"ל שהי"ל שתי נשים תו אלא הוכירה כדאמר
ניבמות ס"ג מונא מר ממות שהיתה קטנרנית : ושם פי"רבי ותום' ד"ה והא נר' ליישב להא סוגיא
נכל התלמוד כמ"ש תום' נע"ו דס"ג היכא דאמר יתיב קמי' הוי אותו מרבנן כוסא וכותן עמו ומה
ואת להוכיר יתיב רב עוכדיה קמי' תמיה נפלאה אלא דרבא אינו נקי נטנע דמיס וה"פ יתיב
ר"ע קמי' אקרי' כלומר ר"ע אקרי' שהי בקי נטנע דמיס ורבא נקי נטנע דעלמא ולא נטנע
היכך דמיס וגם שיהן דמת כולהו אמרינהו ר"ע עד האחרון אלא יש לומר אסתייע דבדר רבא מקבל
כלמי שהיא סנרה הכל מדרבא שהוא הרשם וזהו כיונת ר"ש אקרי' כו' תיבת כו' מורה דקאי
אסיפא אסתייע אלמא לא דרבא לא ידע רק ר"ע ניכא אתרוים דבדר רבא שהכל נהיה בדברו
ואלמא גם הראשונים נדרבא ואסתייע מפי"רבי תענית דכ"ד ע"ב שנחה לרבא דרחמא לרבא דהיינו
שאוהבתו ממעשה דהכא והנילתו מכשפה ונהנתי שמלתי ניוחסין אות ע' רב עוכדי' קמי' דרבא
והריש נדס חמור ע"ב תמוה ואת ה"ל למחזב נחות ר' אלא רבא דמיוב עוד ממעשהו אע"כ
כדברינו ואחר זמן מלתי נרש"נת כך : ד"ה מגמרי' תי' תום' דקשיחא לא הוי לשנוחי תמוה הלא
מכשיל לחכם ונר' כיונתם כהכא שהודיעה לרב ינחק כל ונוכחת וכ"מ להדיא נתום' פ"ק דע"ז
רק דקושיתם היו מלשון לא ישמל ותי' דקתי על ויטהר ובכה"ג שהשמל מודיע שהי' כנר נפכס
אחר שרי לשמל דלמא טועה נדנר פשוט ושדר לי' ויחזור מדעתו דאל"כ מה שיעל הדבר לתורה
הלא אפשר לחכם שני לזה מתורת הרשעון אלא כדנרינו אך תמהני לפי"רבי נחולין דכ"ג אתרי'
דשמשל הוי שה"כ לעיום לכבוד חבם שהפסד ממון מ"כ פשיטא הכא לטהרת הבא ה"מ לשנוי
ניטול פ"ו דהא יהושע נעצם על לילה אחת נעירובין דס"ג ונ"ל שתי התם ניטול כל ישראל
לא יצער שהיו כמה מתענרות משל"כ נאד הוי כפק והפסד דהתם ודאי וע"ל דקיס להו נשותו
פרק אין בעלה עמה הוי פק שאלת כל הפנויות שהיו מטוהרת לנדתן נימים : דכ"ה
ד"ה ורבנן כר' לפ"מ תום' די"ו ע"ב ד"ה ואין דרשים לא ילפי' מסוטה לק"מ רק הכא אוקו
נשעת תי' מ' דתום' היש פ"ק מך קטיח לפ"ו לתי' מ' נשאר קושיתם לרב קטינא ונ"ל דס"ל
לר"ק נדס פרוזדר פספק ניחה דלא ילפי' מסוטה כמ"ש תום' פסחים ד"ט ה"כ ספק שם בא
כלל מפקיר וא"כ אין לטמא רק מספק : ע"ב ד"ה שם והא דנקט כנ"ל
ושם נכריתא ר' נימין מתמעטי' לנעל היוחסין שכתב שלא נאנס שום תנא בחות ב' אלא בבא
נן נחמא ע"ב : ושם מנוח ואינו נאנוד דפ"ט נעי למימר דחיכא שני מסורין חולין

נעזרה ונכללה ודמה מדרבנן ולכאורה י"ל טעם דמניחא לף דכפף חילין נעזרה משום דקולין נעזרה כי ירקק המקום וובחת לאו מכלל עזה עשה נדחה מקמי עזה דקרבן יולדת מכל מכילת קדשים ומכלו אשר כופר תינו לעכובא אפי' בודאי כדמוכח בפסחים ל"ט בנעשע ומנדו פי' תום' היכא דלא חזיא נשר לאכילה שפיר מתכפרו מ"כ ה"כ לא חזיא משום ספק נבלה : דכ"ב ע"כ ומשלו לרופאים ובחיבור מעיל נדקה שלא לסמוך על הרופאים כלל וכ"כ סי' קפ"ו משמע דמהני שאלת רופא דהיינו ברופא בחשים ועשה רפואת שנסמוך לנסות ודוקא ברופא ישראל מומחה וירא שמים ובעכום נריך שתרגים המשה נעלמה רגלים לדבר ע"ם וכ"פ בש"ע שם ובמרגנזת כתב בשכתה העתיק בשה"ט לתלות גם מה"כ ומסתברא מע"לע כמו בדף י"ח קביעה לשתמול גרסת ווחת לומרת בשה המקולקלת הרבה שנעקר מקורה וזופעת תמיד אין להקל יותר מבעלי הש"ע לף שנב"י וד"מ פלפלו מסקנת הב"י בש"ע דנקט סתם והר"מ מפרש לפי' רחתה דם כ"ו שנשית התנין דוקא כיון דידעינן נודאי שנעקר מקורה ומחמת אכה היא ובדוכתי טובא מאר שפלפלו הסכימו לעתם בש"ע ובתר בתרא מזלינן אחין להקל כלום בזמן שהמקור במקומו בשכיכתה לו בשעת תשמיש אחין ואת כשאר מכה ובועה שבגופה שלא כיון שנעקר ואינו דבוק בגופה תלינן כל זמן שיוצא בנית התנין אוסך דם ממכת העקירה וו וכן בחנתי וחקרתי בנשים שיש להן טבעת וב"ו שמקומו אין רואת כלל והשעתי לרופאים מומחים והודו בזה ושכוי מלתה לא מהני שרגילים להשתנות מרחה תמיס ורוב בשים יודעת כך בפרט בפפק ואתן ורואת לפרקים שכיח טובא מכן בשה בגודה מדרבה מחמיר בש"ע ניודעת משונה דם מכתה מדם רחייתה אין חולין בשה דהיינו שחכרת ובקיאה בדם מכתה שבל להקל אין לנו רק כשהקנת הש"ע דוקא כשהוא בנית התנין שתולין כל עת שיורד ממקומו מוסך דם כדבריהו ואין בידינו לעקור דברי הש"ע וים שאין רחוים להורחה וסומכים על בפרות קלשות תנורי ומינו וכמעשה שהי' נגד הרחשונים וכאה זקנות שתומרת והודו נרחיית דם בלא הרגשת כאב ובודאי במרגשת כאב תמיד בשעת תשמיש ים לנדד לטהרה בכ"ל: ושם ד"ה אם עכ"פ קשיא דה"ל להניח ממתני' לקמן וכר' לעדיף להניח מעשה רב כדמשני בשנת דף כ"ו וקכ"ו זקכ"ו : ושם תום' ד"ה או תימה וי"ל דרש"בג כמך מדבריו דהכא מכ"ם הני לתקומי ולקמן נקט לפלוג על יהודה נקוסף להנריך פוברין מע"לע וגם י"ל לשון נרייתא סתם י"ל כיהודה ת"ק דרש"בג והוא פשוט ממיעוך ולרש"בג פוברין מע"לע שוב למיעוך : ד"ה זו וי"ל לעיקר קושיא לועוד כמך ותמוה דוחק הוה למנקט שנוי שלא דבר וכר' שיש לדחות אף דבמכתא ב"ל שלא בתקבל רק אחת המקבן סבר שבתקבלו שניהם רק לדמיקא קבל שמך להקשות ועוד אף בר' לייטב בדווחה ר"מ לשבתו לעיל די"ט מדש דן ג"ם מעלמו פריך שפיר שאינו נריך להתקבל ממילא שניהם אבל בשמוך שפיר אחני שבקינן דס"ל כרבבן דר"מ ולא בתקבל רק אחת : ד"ה התם תימה וכר' לפ"אז תום' בשבת קכ"א בכמה דוכתי מביא הש"ם ברהוטא לשון הדומה ואינו כלל לשון הפסוק כמו וכתן הכסף וקם לו ע"ם גם ה"כ בתמני ובנרת התנינם וכל נפש החיה הרומשת מ"כ מיותר תנינם שבכללא דסיפא הוא רק להכמיך ובנרת לתפנוי ומשני רמז דכתיב התם כלומר הגע עצמך דכתיב בשנו בית המרץ בהמה ורמש תקבי נמי ריבא בכללא דסיפא מע"כ מינים גדולים כחית ותנינם מינם בכלל רמש ורומשת וסנרת המקבן הוי מדכתיב כל רמש ובחיה ובהמה לא נקט כל רק לרבות תנינם

תניגס שלא נגמרו בשעתו רק בריאת גופם ונפשו ניתן רוח חיים ובניף לענין שהתחיל בסדר בהמה ורמש וחיה ונעשייה נקט חיה בהמה ורמש משום דתחלה רמז בתמצע על התניגס שהם נמי גדולים והחרנן סגר תיבת כל רמש תורחת דקרא כיון שים בנמוכים מינם רגוים מאד ופסוק לשון כיון שהתחיל הכוללי בלשון נפש חיה נקט בכלל הפרט חיתו מרן בסוף ונם בנעשה אדם נקט בריאת דגים ועוף ובהמה ורמש ע"ל חיה בכלל בהמה ובנרכה דגים ועוף וחיה הרומזת ע"ל בהמה בכלל חיה ומדלא כתוב בהמה שמעינן דחיה משם והרומזת נפשק נפ"ע על הרמש הקטנים והטעם אוכיח טפחת מרכת ורמ"י ולף לעוף לינו מופנה לנריך להורת מרקק בנרמו נרפ"ב דמולין די"ל שאומל ס"ל בלשון לשון שם ולעזון אחר לק"מ דר"מ ס"ל בלשון לשון ולעזון אחר לת ס"ל ר"ג כר"מ : וכ"ג ר"ח בן גמליאל כנ"ל דר"ח בן אנטיגנוס קטים מר"מ : ושם ולהכי אפנוי' פי'רש"י דנקט לרבנן ותוכ' כוונתם לר"י שתין מעינן לשתוק מהפנותה לאדם ונר' ד"ל דס"ל וייבר לינו מופנה רק כדר"ם בעירובין ד"ח מינרי ויונרי : ושם למימרת דחיי עמ"ם נח"ם היטב לך נקושטת גם אחות למה לת נשתפך כ"ו שהוא חי תוך שנה ועכ"פל שאינו כלל דין בן קיימת לאכור קרובת מ"ב י"ל ה"נ דרניעה פטור כשאשם מתה וגם דאמר נשמוך נ"מ לשרוי בשכילה המ"ל נקנה לקינול קדושין דאין לפשוט מדר"י רק כדבריהו וי"ל לרניעה שאני דאיכא הנאת חמוס ומנאתי בהרמב"ן שהרגים ופי' למימרת דחיי שתין קדושין תופסין ונפל דהיינו כדעת הא"ז שהביא בהגה מ"ע סי' ל"ז ומפי"רש להכת דנייד מזה משמע דס"ל תופסין אכן גם להרמב"ן י"ל קדושי נתל דעלמא שפק קדושין דלמא הוי בן קיימת ואפי' בן ח' דלמא ז"ן ותאתהי ואיתתו מחיזה קולי רק הכא מעלמא לינו בן קיימת נהא ס"ל שתין תופסין כלל : ע"ב לר"מ אדם במעי נהמה תמהני מא"כ תפשוט ממתני' דנפורת כל היונא מטהור טהור ונר' דס"ל הא כללא דוקא נהמה ובהמה להא נקושטת דמות יונה אסור רק נאדם מסתפק כיון דפרסה איכא ותמהני שהשמיטו הפוסקים דין זה אף דלא שכיח גם שני שדרמות לא שכיח ונר' שדייקו מדלא נקט תיקו כסוגיא דעלמא ע"כ משום דבעיא לר"מ אבל לרבנן לדין שרי כמ"ש תום' ולא נזכר שמוע בשכילה דע"פ מאום ובל תשקצו איכא ה"נ לפשט דגמ' למסתרוי בשכילה כלומר שאינו אסור בשר אדם ומבל תשקצו לא מיירי וגם מוכח דכללא היונא מטהור רק בבהמה בבהמה דאל"כ לתום' לרבנן שרי תרוייהו הלא יונא אדם אסור ע"כ כדבריהו וגם ת"ל להניא משום בל תשקצו שבלמד כנר נ"ד סי' קט"ו אסור דבריס מאוסים ואתו כרוכלא לתני שהכל בכלל : תום' ד"ה והתניא נר' פי'רש"י אינו משם לשני דקדוקים הרמבונים כדמפ' להדיא ובליעת מה נכך כיון דרב תנא ופליג נכנרתו גם ר"י מני סגר כך ובכך נקטו כדמשמע מזה שאינו הכרח דהתם משני עדיף דמוטב לשנוי מדניחת לנא דאמרי כרב ות' רב תנא ופליג מ"מ עדיף משנוי' דהתם כסנרתם שם ונפ"ק דתמיד פי' המפרש נמי הכי משום דהתם ליכא רב דפליג ור"י לאוד ודאי אין כאן יפה לפליג ורביעת פי'רש"י להדיא ד"ה אמר אביי : ד"ה אמר רבא נפ"ק דתמורה פ"ח ונפ"ק דנכורת דף נ' כנ"ל : ואו"ת דהוי כהיכא דאמרי נר' אף דליכא התם לשנא אחרינא כוונתו שהוא אסוגיות הפוכת כמ"ש תום' נכורת שם והאריכו שם ובמנחות דנ"ח וכ"ל אף דנפל מטמא לילה הנך גרע שתין תחלתו נריה שלימה : דב"ל ד"ה אר"פ עמ"ל נמה"נ עלים :

ושם

ומפ' ומפכת תמר פי'רבי הכי נמי עמ"ל נב"ם שנת דע"ו והכת י"ל כיון דר"י ור"ל כלכה
כר"י ניחא לתוקמי ר"י כר' חייא נסמוך שהוא קדמון והכ"ג פי' רשנ"ם נכפ"ק דנ"ב :
ומפ' מאחר דאתי לקולא תמהני המ"ל סיניהו בטומאה רק שימתו דלא יהבינן ימי טהור
כדאמרינ"ל לקמן דכ"ה ע"כ נשלמא נסמוך ע"ב דמ"ל ר"ה לריב"ח כך משום דקושטא קאמר דקי"ל
כרב נחמיה ור"ל דסנהדרו כך שלח להחמיר כולי : ד"ה ר"ח נר' פי'רבי להדיא
נכנוסה קלג וידע ורחמי נרייתא דאתני הכי נמי נמתה לחינו בלשון משנה שם ואף דמשמע התם
דקאי מריש יתר עליהן כחדש אני הוא דרמ"נא משום דפליגי בפירושא דגמן התמר בחוש
וכהלכתן שם אני פסולין נחדש וכאריס בנחמה אף דשמעינן מריש רק משום רשנ"ג הפ"ג
בשוחט נם בנחמה אך תמהני דה"ל נתום' להקשות דהא אומי אחד מפורשים נפ"ע ונהמה נפ"ע
ואפלן זחת בבהמה ונ"ל די"ל בכולל שבור דיתר כעטול אף שאינו להטריף עכ"פ כשבור הוי
לקרבן וגם כמ"ש במלחכי והבחתם פסח וחולה נקט שהם אף במקום שאינו ערפה אינו לרעון
ופרשב"נ בשוטה ונקט לשון פשוט לכתחלה כמ"ש תום' רפ"ב דחולין : אף כ"ה ל"ה
פרשתבינא פי'רבי ל"ל שהיה עוד פרשתבינא ניכר בעיר מקרת שיך שפיר הלי לשנא :
ושם פי'רבי שלח לאו בשנול מחלוקת ותיובתא דר"ל לשנא יתירה נר' כיונתו לייחב לשון תיקו
ומק"ל פשט כמ"ש תום' בע"ו דס"ל שלח הכח לא פשט דאכתי י"ל בשניהם פליגי וקרא משום
נלגל רק מיתני לר"ל : לעיל הלך ר' יוסי וסיפר לפני ר"ג שלח ר"ג לר"י הנהג כנ"ל ואף
לאחר הנהג ובא ולשון בהליכתן מיבית ל"ק לפני ר"ג ומק"ל שלח ר"י לר"ג משמע שלח הביתו
שלנו שהיינו כיון שנזכר והודה לא הוצרך לכך משום שתחלה סבר להכחישו פ"שם : ד"ה
מחלוקת נר' פי'רבי שפ' להדיח ודם מוכיח שהוא דם נדה אבל מים דלא שכיחי בעור מוכח
טפי שהוא ולד נמוח : ד"ה תחלת ניינתי בק"ר סייעתא לתום' מן המדרש ונם נר'
כניף אפסוק יעשיה מ"ם ויושביה כתנבים דנקט הכי כיון דתחלת מדם כך ועוד בוהר ברחשית
מדם זוהר נטיעות כקדמי חנבים ותמהני שם למאחרי' בפ"ק דר"ה כל מעשה ברחשית בקומתן
נבראו ונ"ל התם מאחר שהפריבו ע"ג קרקע אז דנקט הכי משום לאיון יושביה כתנבים אך
תמהני ותוך יל ורבל מין פי'רבי שין נרחין תמהני למה יגרע מנקבה שניכר הסרק ומה"ט
נר' כיון דמפסיק בחמנע פעמיים תני ר"ת נם ה"נ עד תיבת למרכה לשון תני ר"ת ומק"ל
חוזי לעצון הבריית דלא משתעי מהת ונקושטת פליג אך תמוה לפי'רבי ל"ה ואתיך מוכח דגרס
מרחנו כותר מבת שחול מהדדי ונר' דגרסת רש"י כובר תרי מ"ם ואח מנהון בן בעניה הנוכר
במשנה שלהי שבת ונם הרמב"ם בהקדמתו לזרעים מנה תרי מבת שחול ונהיטא נקט ברובתי
טיבת בלא שם מביו כמו ר"ם שתם ו'וכתי טובת רשב"י אף דאח הוא וכן בעירובין דפ"ב
רשב"ל כל שניעזר ובטוכה כ"ק שתם ':זהוא רשב"ל אף כאן שתם מ"ם והוא בן בטנית משום
דבומי אותו תכי דנרייתא לא הכיר או לא נזכר נמ"ם התקר או עדן לא היה ונם עוד מ"ם
בפסחים דל"ר וכתובות דס"ו : ונם מבת שחול קובר מתים הייתי האחמי ניתן לדרוש
וכ"ל שהקשיה התעורר במצד טהר בערות לקנור ולעשון הבלי עה"ו שהם אחים בהוייתן שחיותן
מינה סק באקרה לל עוכר והוכיח במיוחד שהסתכל בזותי יין תמהת עה"ו הזותים יין מי בלא
תורה כלל עצמותיו ארופין בנקיפס ולשון פסוק יעשיה הגיעו עצמותיכם פי'רבי טענות עצומים
כ"ב

ה"נ שעניתי ניום הדין רחצית דיכו על התורה נס"פק דקדושין והעונות תקוקים בעצמות ממש
כמ"ש הקדמונים ותהי עונותם על עצמותם שהעון קל תקוק בבשר ומהרה נעכל ונטל ועון חמור
תקוק בעצמות והקטרוג מתריך הדין יותר וכן השותים כמורקי יין כוונתו כמי על תלות עה"ו
כים תרעלה לוטם לנו ויין ישמח לבון צואם כמ"ש והשותה יין מוזג שהמזיג קנת נמים של חורת
חסד ומלאכתו עיקר נעה"י עצמותיו בכוין לף שיבשים מינו שרופין אמם רק אזיתין קנת בסיכה
בעלמא והשותה כרחוי מלאכתו טפל ותורתו עיקר עצמותיו מזוחין ממש כשמן המשחה קודש וזל
חגגו במזיחי שמין קטרוג ו"הם מי שבתייתו מרובה מלכיותו לפמ"ש בח"ר שלהי שבת עד ע"ס
שנין מיכלה מעלי שהתורה נאשלה לתוכל לכו לחמו בלחמי קמי נחלק הנגלה פלפול וטרחה
כתוכל שנריך לעיסה וטחינה בזיעים מכמן ומילך משתת מעלי הוא חלק הנסתר שנריך לילך
נקל כא"ש בחניגה חכם ומבין מדעתו ולפ"ד הקדמונים שמין לעסק בזה רק לאחר מרבעים לביונה
ומי שבתיית מרובה טעוסק עיקר בנסתר לא יבלע ועצמותיו שרופין מרוב חומר הניף המבלבל
דעתו להט החרב המתהפכת ואי שלכיותו מרובה עיקר בהויות דלמני ורבע וא"מ עוסק הרבה
בנסתר עוד אינו כרחוי רק השותה כרחוי שאינו עוסק רק הנוחך ללימוד ה"ם בהכרת ולדעת
מוסר השכל בכנס ויוצא בשלום ואזוחין משחת קודם טעבותיו העלומים ליום הדין שהתורה בבבון
ממלין בעדו כמ"ש והקבות היא תשיבך ובושת המלין החכם כמדבר בעדו ובמקרהו הדך משל
להרשיק הני רבנן מעסק הנסתר בנעלותם מפני רתיחת הילדות המעכב ומבלבל פ"ת רבתי אחר
בבו לשון חמיד ורגוג דומה דודי לבבי בענין זה שהוא לימוד בחמד קדם פניהה והוא דמיון
בילדותו כמי שירין להגיע תכלית המבוקש קודם זמבו ובכנם בקונית היית מרומז קטרוג ס"ת
בחשיר"כין השוכן בירך הוא בלבלו בעיונים ההם ותחת תורת חייס בא במחשבים כאחי עילם
ורבתי אחריו שלם פרשאות בהרבות הבלבול בלימוד כהוא חשבתי העיכוב שלא בכיתי בחלה
זשמרתי בלבי מנסה מוקש משלם ולשון פרשאות חלקי הלמודים והשנות המכואר כמ"ש הקדמונים
בלשונות האדרשים נבנע מעלה זכה"ג בזוהר בשלח ד"ה ימינך הדר"בימל עלמה על שחר מלאכין
מלף ושחין רבוח ברסין ובני לא הגעתי שלא עלתה בידי גם בחלת זמבי וקולית בא כלתה
שבבל פעם שעסקתי בשותו בימוד הרבתי קטרוג שוכן יחד הס"ת וכשהחורתי לאחורי לפרים
מבימוד שהוא שארו לי במקום המלום לוחובי דעתי של עוב מלך הבשן היו שלא לתעבב על
המביא לחשוב עזבו גרס רק שמין הזמן גדמע עוד בימי רתיחת הבחרות השקוע עוד במגמת
שה"ז לכך נקרא עוב לשון עונות כמ"ש תוס' לקמן דס"ת ואלך הבשן מלך זקן וכסיל מבין שיבי
מריות החבובים כמו שרבבו על מבשן מציב ועוד כובב הולך להרשיק הני רבנן בימי תורכם
וחלת לומרת פעם אחת נפתחה מערה תחבי לבוא גלוי מקרה העדה נרב חשק ותורת השיב
קנת ובמגילה לו מעט מחכמה זו ועמד בגלבל המת בכל זאת לא עלתה לרוכה שחשבתי להשיב
בגלגולי כיבות מחרי המות וגם בח במחשבת השתוממת סערת דאותח עד שאלכתי וקלתי
בעיונים כד"ת עד תבד ינח אחפכם וכשובתי לאחורי וקבלתי שלא לעסוק עוד בחלק זה אמרו
על עין אבשלום הי' ליחובי דעתי שלא אתעבב אולי פנאתי בעז החייס לאכול מע"ה טוב ורע
לקבון בבטיעות ח"ו לכך אירע הבלבול שלא שהי' מרפה חכמה מאיתת לשון עין הארן מחזה שדי
הוא אב התורה שבקרבת שלום רק שמין הזמן גרמע עיד וכדאמר ר"ת לר"י בחניגה הי"ג לא

קנת

קצתי ואין מוסרין אלא אר חמשים מפ' שם ריד בן חמשים והשתא הכא מפ' מסדר הש"ס אלא תמהר אלא שאול נמי הכי כלומר שפל וקטן בעיון המוכיח לכך נתנוהו אלא גדול ומחוך נדוי נחכמה הכי ור"ט המפורסם בדורו הגיע לכתפו כלומר אלא הגיע לשבל שברשעו וכן ר"א נגד ר"ט ור' נגד ר"מ ור"ע למטה מר' ועזר רב קטן ממנו וקטן ארב רב יהודה וכל הירידות הללו מרומז שבתמעטו הלבנות מדור דור והמחרון ר"י הי' מרוך וגדול שבדורו ומלא דיילא הי' ת"ח אפורסם מגיע לכתפו למעוטי רשעו כל"ל והי' שמח דרבנן כב"ירבי ונזכר אלא ר"י שם"פת דברכות ופרשתבינא דפומבדיתא שהיתה מליחה חכמים וכופרים והוא גדול שבהם יריב למדא דיילא עד פלגא אלא הגיע לרוחב לבבו בחכמה וכ"ע מגיע לפרשתבינא עד מרבי בולהו דבבן שבדורו לא הגיעו לחיזוק מזור אלא בגיעת התורה וח"כ אכות גדולת אבות אחול לא הועיל בילדותו מה יעשו חזוני קיר ונקט זיין ירידות אחרון נגד עמודיה שנעה ונרע נודל פרסומו בפומבדיתא ארגלא בפומא דאבוי כתם פרשתבינא הגדול שבה לפי תום ולפי"רבי נמי קרחוהו בשם מקומו כמ"ל וכהנתי מאד שמלמתי ביומטין אות ת' דתנאים שהכריח המאמר הלז שיהי' בפנגון הזה וקיצר בכתיית דבריו ע"ב ונס י"ל בזה דברי הזוהר ס"פ בשלח על בשומא הים אם אין בין שער עליון שנקרא אין ושער תחתון שנקרא ים ע"ב תיכון כוונתו שבקצו להגיע יותר מעורכם לכך ויבא כמלך לבלבלם והש"ס דפירש שריפו מן התורה ואין מים של תורה לשמות כלומר שריפו מן הגלגלה שהוא שם תורה שממנו יצא תורה וכמ"ש תילם קל"ת ובפ"ב דחגיגה : אף כ"ו ד"ה ותו לאסקנת מ"ש ב"ל כוונתם בדרבנן תורה שבע"פ רק בדכתיב וכ"מ בברכות דמ"ת ע"ב שיעורין כמ"ש בב"ב וחף בטרפות כתיב ס"ל כהר"אנס עיקרו רק ברוסה אך פי"רבי מבני שכל מכיתו מד"ם נר' דלא תקצי אטרפות דפ"ב כהר"ן דר"י פלוג ובפלוגתא לא מיירי ואחזיק טפח כ"ם בניר מטפח כתי' הש"ם וקנה טפח כ"ל שחיבו רק תקון חכמים בעלמא : ד"ה בפלוגתא נר' בפי"קבי חבן היוצא מן התנור שמשתמרין בחום התנור דפת לבבל בחון רגילים בטפח לשתי קדרות ובכירה עשוין לבן ג' חבצעות לקדרה אחת וחוגב נקטנים לו דין יד לף שעקרו לתכייה : ועוד נר' כוונתו התנור ב' קדרות לבל נד בחוך ורוחב להיותו שתים שהן מרובע ובירה אחת ברוחב שהן שתים וכופף לאחת ממת : ושם הקשה בגמ' אלא כסדר טפח לחלות כליס אלמן כפרת נגר' שהקדים מה דשביח טפו ובתי' ב' בקדשים שוב מ"ב לתי' מ' דגם אלמן קודם : מר"פ אפי' כחא אלא תמוה דוחית פנוט לתנוקת ונר' דיש לטעות ע"כ לרבי טעם לאחר דר"ם לטעמי' ובתם ת"ק דר"ם כ"י כמ"ם תום' נשנת דיד לו"ם דהא ליתה : ושם בני ר"ח שהיו תלמידים כמ"ם ביבמות דם"ה : ד"ה תומר נר' פי"רבי בתי' ב' נאי ניחא תרי קולי ביום מ"ת נמי כ"ם שמא מין ולד בשלא ושמא נקבה ושתרי : ד"ה א"ט נר' סברת רבי כדמפ' להיות אם תינו שוה בשלא כוונתו אף שיאחר כשיעור ולא פי' כרקב ונבל דק נקש"ד ונקוטת דקי ובעי לאוקמי מצוס בגנוטון ודקי שהינו דומה לרקב ומסיק ביטול נדוב : ע"ב ד"ה אלא פי"רבי תמוה ונר' דס"ל כמ"ם נפ"ק דר"ה ודוכתי טובא כל שיעורי חכמים כך מ"ם אלא ונינה טומלת מוכלין ואטו כרוכלא לתני שם עוד כיוצא בהם וכ"ג שיעורא לתרווד חסר אשהו טהור אבל ניתר דמלא תרווד ועוד ים שיעור ובגייתא דלעיל

בתרויה מצומצם עם העפר נעשה אלא וכדמצ' ביתר מחרוד ליכא תרוד רקב : דכ"ע ואין חוששין להקל וכה"ג בשבת קל"ח מייתינן לקולא וגם דממרינן בכל מקום ר"מ מיים למעוטי עיקר דבריו להקל לעיל לי"ק וקדושין ד"פ וכ"כ שנת שם כיינתי דוכתי טובא ולעיל שם פי"רבי דחק לפ' לתומרת ובלח"ה תמוה שכותר וייבנתי שם וגם נח"ר ולדבריהו יתייבב שניקב שניקורו נבדקה ע"ם : דכ"ט כ"ה תשב דכתבי מהדי כדפרישת לעיל כנ"ל בדף כ"ז : ע"ב ד"ה מימא תימה וכו' ברור שהיא תימה יחידת בתלמוד לית נגר וכר נגר דיפרקינ' ואולי שהוא כוונת רבין לא ידענא מה תי'ובתא כיון דבריית' גופא מוכח מימא הרחיקה ליתתה וכיון דהוא לא ידע פשיטא דמנן לא ידעינן וגם רמז מת"ב רי"ב טועה כהמי לשנא ליתה בשום מקום אלא לכבודו נקט הכי דהוה קשיא מיבי טונא וכה"נ בחולין דמ"ג ע"ב מותבינא תייבתא כלפי סבא' דרבא נמי אה"ט : ד"ל ע"ב דרש ר' שאלתי המאמר נרוך ביתר וכר' לפ' נר דלוק על רחבו כח הנפש שנמצל לנר אור השכל נר ה' נשמת אדם בבחן חבר עזרנו כולנו בכח הרוחני אינו מרגיש בכח חושי העה"ז לרוחות ולשמוע רק כח הין הטבעי ממשכל אחו וה"ס תאכרע כל נרך תשנע כל נשון אז מצטיינין אותו כשמונח רחבו ולשונו נין נרכיו וכל יורדי עפר הנפשות היורדת לאחרן ממדור שאעלה (וגם מ"ה יש לכח"ו מדור נפ"ע בזוהר נרחשית ואולי גם מצטיינין על זיין מלות והנהגות הפלוליות) ובא מלאך וכטרו על פיו ומשכחו שנאמר לפתח חטאת רובץ נר' לפ' כפתוחי חותם לפמ"ש נז"מ פ' לאחרי שהמלאך הזה יהיה הש נע לנפשין עה"ז ומשכחו ועבר לי' רשומא על פיו ע"ם והוא מרגלא בפומי דאנשי והכוונה שנעשה לזכרון וגם מלאך יהי"ע הולך עמו להזהירו כמבואר שם ומפ' נהמי קרא אחר לא נשא לשוא נפשו כתיב נפשי קרי בשבועת הולד כי היא חייך ויש נרכה לית נרכה פחות מחלף כמ"ש נמדרש פ' ויצא והוא המלאך המלין לאחד מני אלף להגיד לאדם ישרו להתנהג ביושר ונדקה מחלדי יעשו כי לולי הק"בה ע"זרו מיהי"ר תיכו יכול לו כמשכ"ל וזה דור דורשיו כ"ע לא נברא אלא לענות לזה ולדרוש ילנקר חוטו מבקשי כניך יעקב סלה שגם נכל הנטעות אחר קטנתי מכל החכדים שירח שמח ינרוס החטא ובשנועת הולד אפי' כ"ע לומרים נדיק תהי נעיניך כרשע (ולא לנאחי כמ"ש אל תהי רשע בפ"ע רק אלא יענש נזכותו יהנטעת הולד שמרחים לו ג"ע וגהינם להזכירו כמ"ש בו"א שם שיזכה להחזיר לנ"ע זה"ם מי יעלה נהר ה' ומקום קדשו כפל נ"ע עליון ותחתון וגם רמז קרח דהכתה נסוד אלוה עלי אהלי סוד נ"י ע' לשון שאלמדין הולד כמ"ש בר"מ זוהר פ' נח והכוונה בזה מחוך כך יקל בעיניו כח נופו ללמד הרל נע"ה ולכך גם כל התורה משום פעולת כח הפשוט גן ומתעורר בנחירת האדם כמ"ש הקדמונים וגם נר' שרשו בשביעה תהי נדיק ואל תהי רשע פשיטא רק לפ"מש לעולם ירחם עצמו בחלו אלו מניו זכאי ואניו חייב עשה אלוה אחת מכריע לכף זכות עשה עברה מכריע לחונה זה"ם בנוח אלוה לידך תהי נדיק להכריע לרוב מלות ובנוח עברה לידך אל תהי רשע להכריע לחובה וגם רמז כאן ניוס המיתה יכרעו כל יורדי עפר וסיפא דקרא ונפשו לא תיה בשעת פטירה כי לא ירחני האדם ואי וכ"מ בפי"רבי שם דהיינו לנדיק אבל חלק רשע בשאול תחתיות וכ"מ במדרש נפש נדיק יורדת עפר לנקר הגיף ושלום מכותחו ונפשו בעוד תנין בלילי שנת וכ"ח כאי"ם הזוהר : וגם יחיד ורניס כה"ג ביומא דל"ו ע"ב : וגם תומ' ד"ה וא"א ל"ת הוקן בחוהרות אינו לפנינו כלל :

דל"מ עי"ש זכר לוי"ן ונקבה ל"ד בתרם מדר שנה זו לפרש ישראל הנדול שהיה תק"פט על משכני
נלילה נקמתי ואהבה נפשי לעשת טעם למי טומלה וטהרה ונרדמתי וקריתי כל קרבנך
תקדיש מלח זבל מנחתך במלח תמלח והקנותי ובשומתי והפיכותי והידותי למל נרוך נפנת
פענח לנפל כאוני היום בשנת שבעים וחאשה חלת היח שמענה ותדעהו לידת החלם נגד בריאת
ולידת העולם תחלתו בדין ושיתף דמים לנסם ולמתק הדין ונגד יהדין טמיה זי"ן כנגד זי"ן
ימי נרפאית ומדם שניעת לרק ד"ל ודמלכותא ושתוף רמים לטהר נוקבא דכורא נגד מדה
שלישת נפרט ושלשים בכלל עשיריות ושנלי נקבה מהוגים דין כפול שגם מל ענמה דין סטרא
דנוקבא ופריכה גם דאמי' כפולי' כנד מדה שנית ענף ת"ת נעל הרחמים והיח יסו"ד עולם
פרט השני וכלל שנים ועיקר ניסוס דין נרחמי' קרבן מקרב רחמי נדוכא ומלח ממתק הבשר
נפ"ק דנרכות רמז מיתוק הדין ואמתה סתם עני נקבה נקייה בלה כפל במלח תמלח ורמז מלח
עי' מעשר של זכר נקנה בריסס : וכר זה כר לרך דרוש ולפשוטו חין מפרסמין חילוף
בבר נקבה זה"מי : וגם מרנים נניס וב"ב תמהני דהמ"ל מקרח האוקדש הרבו נשים
וחנים ופל"ל דאמהת ל"ל לחר מעשה לבל לטון מרנים מצוע שעושים נבחירתם ועוד נר' דקשיח
מה ל"ל דוכרי קשת דסבר ונפלל נבורי חיל ומה ב"מ נחרב מו קשת רק לרמיזת ירך נבור
נחיתן קשתו ולפ"ו נתעורר כמי עיקר מעשה היריות ולח הדריכה המ"ל טפי יורי חנים כמ"ש
בשמואל ל"ח ודוכתי טובח ועוד תמהני מנלן שהזהו על הנטן דלמח נעלו ושנו חלח הח בהח
מתרנתח לכך נקט הדריפה שהיח ההכנה לחשמיען שהי' נורס הזכריס ע"י הכנת שהייה ולח
בירייה נופח ועי' אדרב מזריע קרמי טובח על חשה חזרעת תחלה ובשמוך והכוונה שמורעת
לתוך רחמה וכמ"ש נרפ"נ ונם נב"ם נדכות דלעון דף ס' שמרנזת נעלמה לך חאהני מה חלי
נדיבה נתו הלח קושטח זכר הוי ונתהפך נלם כדאמר שם ועוד דאמר שם משלשה עד חרבעים
יתפלל שיהי' זכר הלח כבר ענר זמנו נזריעתו וכ"ל דפליני דנלח"ה חשכחן פלוגתח נירושלמי
ובחדרם פ' יוצח דם"ל לפי' תיובתח על האשכר מלי להפך ודוקח לאחני' דקתני תפלת טוח
נעשקר לכחת ונם ד"ב דהכח פליג וכ"מ נחדרם פ' נשח נמשפח שעיכרת מהפך נורת נעלה
וכן עיש שכתב על מעוברת האסתפלת נהנרים אשונים וכ"ל לירך מחלק בין נורה נעלמח לנוף החנר
שנחנה נחון ונפנים : וגם מתקיף רב יוסף נר' דלח חש הס"ם לשנוי דסנרתו פשוטה דהוי
שנועת ל"ם סנב נעיה ול"ל ככוס רק קרבן מועט נזה"כ להכירת דחוור שויעה : וגם היינו
דתניון חנלי נקפה ליכו משנה : ועמ"ל כריתות דכ"ו : וגם סמוך לטבילתה מו לוסתה עמ"ס
לעיל ד"י ע"ב ; ע"ב שלי חת ר' דוסתאי נר' להסמוך מרנע שלות חלי לפמ"ו בווהר
עניו הזוג מים ושאה נן ובת נגד מותיות הוי"ה מדות חנ"ת ובשת קללת תחת החופה נפל
נהעיוני נוף הקדושין כמי נגד מרנעתן פשט ידו לתת הטבעת וידה לקבל הרי ה"ה מבנעות
והופנת מבשב הימנת כנגד ו' והטבעת יו"ד וזהו ארנו מים מסויר על משה לקדשה בטבעת
(שהוח ע"פ כוד בתקוני הזוהר) נגד יו"ד וגם ו"ן ברכות עם חתן וכלה ושובנין הם יו"ד
ושמית פניו למטה לקיים חמין נפד ה' כמ"ש הזוהר פנולת חות ה' לבניס לכך נתוסף נאנרהם
שנה מכמ"ל בחיי"ם ונרכות די"ג ושלשת חקבל פיום נגד ו' חות שלום ובחינת הת"ת רב שלום
ורביעת קולה שב"ל וגיד קי' מתוכה נחזקת דוד מנגן ופי' מן העגב כלומר עיקר דהת כתיב

נמי בשר מבשרי ונגלע מיכח נמי מיעוט בשר ועוד רמז מרנעתן בגד התורה שנמצלה לשמה תזרה ניה לנו מרו"שה מים מחויר יגעתי ומצתי תמון וכדתנן בחבות הוי גולה למקום תורה ומל תחמר שהיח תנח מחריך ופניו למטה שנריך הכנעה החכמה מלין תמנח כמשחו"ל ומשה נחנ נת תורה והלים מקבל פיום עיקר תורה לשמה נקרחת תורת חכד וגלוס ומשה קולה ערב לשת חיל התורה נריכה בניגון וומרה כמ"ם שלהי מגלה ומדוק רישת פתח במרלה וכופת נקול חגוס תורשת למלמת רוחהו תחלה מל"כ שומע קולו וסיפת רמז מחוך הקול יעקב בתורה תחלה מל"כ חכמת מדם תחיר פניו : לעיל דכ"ט ד"ה מכלל נר" ליישב פי"רש מליכת דפי"רבי דכ"ו כגדל עד דנפק רובה משום מין הרשם פטור תמוה דסתם מתני' לפ"ז כשומעל מלת בשגג נרכ"ד דחולין כדחמר רבי' לם נצרכה למקום חתך קשה למה ת"ל רבי' על קו' ג' מתני מבימי ונח על שני קושית רשבות מע"כ דלח חם להו כמ"ם חוס' ד"ה כיפת קו' מ" דיל דחשמעי' חף שהחזירו וקו' כ' י"ל ריפת מלנר בחורה וסיפת מחנר מסור בלח החזיר ותיובתת דבבורת לדרן דקי"ל מלביי ורבת ומילך כבתרתי ור"פ תלמיד רבת מבני ת' מחר לעיל ומינו סיוע לשמועל ממתני' מבל רבת ס"ל כרבי דס"ל סברת להחזירו וממילח לת ק"ק דבבורת הת נמי תניח יבת כדרכו להתס הו"ת דוקח בלח החזירו ניבת חבי שעה קודס לילה ובלילה נולד מזנין מרשעין קמ"ל הכת מפי החזירו ורב"י הרגיש ופי' סברת הש"ם דסתמת קתני חף בנולד זמן רב מל"כ ומסתמת החזירו ונס ר"פ בתרת בגד ד"ו : לל"ב בתוס' דקחמר מין תורמין כנ"ל : ושם בר"מ נמי קיים לטעוה תמהני השתת חכתי ס"ל מדחוריי' מה מהני לסתמת ר"מ ומסתלק ות"ת [redacted] כתוב מחר מ"ת וי"ל שני דנסק מדרבנן גס לר"מ ונר' סיוע לדברהס להחי"מ ס"ל בבריתות י"ג חס למסורת כנ"ח ממינח כפק לקומרת מה"ת כמ"ש הפר"ח מלח ע"כ כדבריהס דהוי מעוטח דמעוטת מדרבנן ומינו בכלל שחר ספק : דל"י מעשה דשלח ור"ל ביתרתי במה"נ נ"כ מ"ת מי' ריט : ע"כ ד"ה נריכי תימה ונר' שמני התס דמין מסבון על הפיקס מבל הכת בתכו משמע מוכו שמינו הכרח דשפיר נפרוך כיון דחיכת קומרת ה"נ מיכת קומרת נוסת משע"כ לענין הטומלה נגוף עלמו שפיר נגמור : דל"נ יטמת טומלה קלה משמע תמוה למה וכ"ל תפסת מועט מפסת ונכחוך למר מכיי ושמח שנעת כנ"ל : ע"נ מי חיכת נורנת עמט"ל חולין דכ"ח לפי"רבי נורנת נחור קנית נמי בשלמת היח קושטת קחמרה שמת מין כיוצרו ליל רק לת"ח זקן מבל הוח שמחל על נחור המ"ל סתס מיכת ת"ח ודוחק לנס הכת מוכה רש"י לף לדמענית ד"ף ד' פי' נחור ע"כפ יתר כעטול לפי' נורנת חריף להח סיני עדיף ונר' כדי שלח תקשיב שמין כיוצרו ליל לת"ח נחור שחל לפי' נורנת להחזיק ברייך לקבל פני התושב ת"ח לפי' החורת זקן ממנו רק במיפלג טוב בחכמה ומנין ודרך נ"נשות י"ל כמ"ם המי לכני לי' נני מחתי' משום דמוכח להו ונחת שכיח טפי בזקן להוכיח דורו ומס ישחל סתס שמת מיכת זקן המוכיח דסנו לי' ושיכח רוצה נכבודו ומעלמת ממנו גס הנחור דתרתי לת עבדת לכך העדיס לשחול על ת"ח בחור מ"כ כשיבת חליו ישחלהו והוח ליכו שוכת תוכחה וה"ם מדברכו בגוף ג"מ ירח שמים הוח חף ללח מוכח ליכו כיוצח כיון שמין דלכו נכך נשחרותו רק כממרס כל שים עליו חן בידוע שהוח ירח שמים : תוס' ד"ה ורמנהו דפעמים נר' לכס להחמיר מפי' נס"ם נר' סניף מהח דמ"ק ד"ל גזרה מי גשמים

מטו קילון זקיקין גיפת דקבנן בעלמא לא אצטו נזרק בדקבנן רק שלין להזות הנזרת :
דל"ל ע"כ ד"ה תילוחא תימה ייבמתי היטב בח"כ ובדפס בקיצור מוחר שעת רצח בלשון נא מבל
ר"י מדסקרתא פי' הנריי' כפשוטו בזב גרידא וכתי' תוס' דשעיר לאו טהור ממש וכמה רבני
לשבנו רקו ושמאו והודו וע' בק"ס דכ"ל : דל"ה ד"ה למחרים נר' פי"רבי לשעתו דעליונו
נפקא מן והנותח ולף שלינו מטמא רק לו"מ דהיינו הנוגע בעליונו וכמ"ש תוס' לעיל דל"ב ע"ב
ולף דהמ"ל כפשוטו נקט רבותא לף ולת : ד"ה לף תימה נ"ר דס"ל מין היקש למחנה
נס נוגע כיון דזיבה מלורעת לחקש לטמא במגע נס נרמי רלשונה נ"ב דס נדחה לף דבמחנה
טהרתו ניתי טוהר מבל נמלורעת דחמיר טומלתה בכלל בהיקש דוד : דל"ז ע"ב עמ"ש
בח"ש בימי לידה שלין עולים ע"כ נהנו לעכב טבילת יולדת וסופרים חוך פ' ויס תשב שבועת
ובוכר זי"ן שבועת בלח טעם ורים עכ"פ מין להורת לבן יותר מוכר מ"ס ונקבה פ' לף שאלימס
עם ימי ספירה שהרמב"ם חסבו למינות וגם רלימי בספר שוע המכונה תורת השומרונים שכתב
לולת תורת יולדת וכר טמלה עד מ"ס ונקבה עד שמנים ושיננתי בח"ס שם רבני ומינו שדמו
המנהג לגמרי וכוונתם לש"ם בכל לולת מה טובו דברי רבינו הר"מ שלין להחיר במקום שהנהגו
להחמיר וכוונת לשונו מין להחיר לעוקלו ומודה רבינו שלין מאויב למחות להשוות כעונך על
מנהג ופוקן גדר דלל קרב ולף וכ"מ הט"ו ויש להטעים ע"פ הרוב מניקות וטוב שלף תתעבר
מיד וגם בליחות הנופת שלטות בזמיני עיבר היו רגילם תמיד ובעיון מוח לב למרתי
כי קק נדות תסוקנה שאם טובלים מיד יקל בעיניהם לנהוג ימי טוהר בחשבם מה לטו לנרה
לולת לפרוש מה שהתירה תורה בפירוש ובקושטא הרסיקו במדינותינו משום גזירה כי יפלא מהם
לחלק בין דם לדם והוי כחדת גזרה : לף ל"ו נביתו עוולתא ביקרתי בח"כ מהדורת
תניינת סוף ברכות : תוס' ד"ה לבני דהמ"ל ולטעמך קשיא עכ"פ לרבת ונר' דקרת
קמל ומחר תטהר קושטא לר"ח סיתר וקרת זובה ולף מנגעה לר"ח לם דרס ולף מלידתה ולף
תקני ליקף מוב נס רבת מזרה מלבת דל"ל נריכותא כמ"ל בח"ס דל"ג רק סברתו לר' מרינום
דחינו סותר ממילת עולה משום דנגעה ניקף מוב וליקח פרקח כסברת תוס' דגבי קרת דמיון :
דל"ם מין תסה מהעברת מנותר בח"ע סי' קנ"ו המדבת מסתכי דמיון רוב נשים יולדת למקוטעין
ותמהני בזהר פ' כי תצא תר"י חית בעלמא כמה דלף עבר מלף תד יומא תו תרין מסתיצלה
כתלו ענר תשיעה שלים ת"כ גם בימיהם היו ור"י קורס שמוכל ודוקק לפלוגי במידי דשכיח וכר'
דאסידס רמשוגים עשו שלהם מן הכתם וסברת מ"ל מינו למקוטעין הכי דילדי הוך תשע הס בני
זין ומסתכי לו כר' אבוה ביבמות ד"פ שחינו מוחזק לבן קיימת עד עשרים שנה ור"י דוחה
כמ"ל יולדת למקוטעין ולפ"ז שפיר פסק הש"ע שם שנריך תשעה שלמים וקשיא להגה שמקיל ביום
אחד כהרשב"ג בדוחק על ספק דאוריי' שמא בן ח' ומסתכי ונר' סבלתו בן ח' נוסף מקנינן
בגמרו שערו ונפרנינו כמ"ש כת"ת סי' שלל למולו בשבת וניחא נס למידן מ"ד מידה לחמרי דן
זי"ן ומסתכי משום חוקה דשו"ב וסברת הב"י נר' כמ"ש תוס' ביבמות שם ל"ה הא ודא"ב כיון
מוכח דקי"ל כר"ח מפי' גמרו שו"ב מינו חוקה רק במילה ממכפלך שני כמ"ש נק"ח שם וק"מ
בהרמב"ם שהביא הטור י"ד סי' רס"ו נם בגמרו שו"ב מין היתר רק מטעם מחתך בשר בעלמא
בוונתו בשאר דברים מין חוקה כחד מבוש ומודח תלונת הב"י על הטור : דל"ם שמוכ

קובעת

קונעת פי"רבי לעניין די' שעתה דהיינו לתומרת כקס"ד לקמן דס"ל וכן דרכו בדוכתי טובא לפ'
פזוטו ופי"נ למפקנא : ומס ד"ה נחזקת טהרה שנסתלקו דמים נגדתה קניא כיון
דסתם עונה שלשים רחוי לומר שנסתלקו כ"ב יום וכו' דילפינן בשלהי מכלתין י"ל יום מקרא
דמ"ל רק לשאור יום אחד נ"ל עכ"פ בתידך יומי מתמכפים הדמים וחינו בחזקת סילוק וגס
בי"ס יום כשרואה ג' ימים גריכה וי"ן נקיים דחוינן שחזו להתלכלך : דף מ"ס ד"ה
אומה נר' לף דמסיק בנכורת דנ"ו מהאי קשיח דלא כר' יוחנן מ"מ כיונתס לייחב קו' הס"ס
שם מלינא ור' יוחנן נ"ל דסבר כר"ס ועדיפא מיני' וכה"ג בשנת ר"פ תולין מלא הכח לא ניחת
למסדר הס"ס נגד הסברת כיון דסבר ר"ס ולא מעלית מנלן דפליג על רחב"י : דמ"כ
שיילי לרבת רוחה הוי כר' רבח לעיל דל"ג ב"ל רוחה לטמא בכ"ס ונח לפתור : דמ"ג
ע"ב פי"רבי נמתני' ופוטר כ"ו שמוננרת לח תנשת הקשה נה"ק תיפוק לי' מעוברת חנרו ותירן
זהו מדרנון חבל כחן לחת דחוריי' שמח נפל ונריכת לייחס : דמ"ד ע"ב נתום' נוסס
מחלנין שנת תמהני פ"ק דחלנות פוטר מיבוס ומחכיל נתרוחה דלח שייך טעס פקוח נפש ודיבו
כחי להקל מדחוריי' וב"ל הורנו פטור מטעס רוב תול להקל משום ושפטו והנילו ועוד תמהני
נוסס בידי שמים לכ"ע שייב הקורנו רק נוסס בידי חדס פליגי חס וגס מתני' דחלנות י"ל כהחי
תנח חו בידי שמים לכ"ע : דמ"ה ד"ה סנהל כדחמרי' נמכלתין כנ"ל :
ע"ב בינה ותירה בחזק יותר מנחים נדקדק חד יתר ויתר וכו' מדרנה מחרי' חין חכמה לחזה
פלח בפלך רק בינה וחת במילי דעלמח חבל במילי דחוריי' חשה נכל חלה לח מנחתי שהרי'
מסוגלת לחכמת התורה רק בערמומית וקלות הדעת שהן דברים יתרים בעולם והחי יתר כנטול
ונקטו נפלך שהחים ע"פ הרוב חין יכול להשוות רגל להשניח הולכת הפלך : ומס
וחת לפנים פי"רבי דיוק קנת ומנחתי בישרחל ג' רב רבי חניכת עם החותיות : דמ"ו
פי"רבי ד"ה שיתקשקשו כמו מקשקשת כוזב הוח בסוטה ד"ט : תום' ד"ה ברק נחמתי'
להגבל מעונג תמהני הלח פלוגתח סס נענד חחריס חבל נעבד אלו תנן פטור מכולס לכ"ע חף
אכשת ועוד מאכפך חס חין בונח מה עונג ע"כ נר' דגרסת תום' נדק נחמה דהיינו שפחת
חסריס וקנך כת"ק וכתובת ד"י למר ר"ג הניחו ב' שפחות י"ל מדידי' חו דיהב נושחה חו ע"י
נזיס והכח שחנל לח סמך חכמים וגס י"ל חף דפטור בדיפנד חבל לכתחלה חין לבייס שום חדס :
ד"ה חמהו פי"ח כיחל קשחי מ' דשיכח לשונו חף דחר שעורת שבחים ניחל עכ"פ היכח לבי שכי
בדיקות זה חו זה ודקדוק התנחים לח רחי זה כרחי זה הרבה סיומים ועוד שנוי לשון סוכת דמ"ח
סוטין וקבוחת וכוכל מ"כ סיחן וכפי"רבי נמעט סיחן דדיס בידוע שים שערות וחלת ניכר לכל
תחבת בלטחן : דמ"ט שוגין לשון זה עוד נשנת דנ"ו וחולין קכ"ח : נסטרת פי' גיסח חרי הוח
שנך לשנים כמו [redacted] וכ"ב וכל דנה חלוק לשנים קרי בסטרת כפי"רבי נחולין כ"ח : ד"ב
ד"ה כל הכשר פסולה לזין ובמדרש קהלת ד"ה כנסתי לי דיינים וכרים ודיינות נקבות מוכח
כפשוטו ותולי מה"ט דקתי נתי' מ' והלח מוטב להניח נמ' דיקן דלח פליג מירושלמי דק דנלמ"ה
המדרש פליג והטעם י"ל דס"ל לחותו ג"ם חיבו מקובל כמ"ם תום' נשנת דנ"ו וגם חינו מופנה
לנריך למעט קטנים כמ"ש סס : ע"ב ת"ר נוזל ישנת דנרייתת במזנה פ"ח דטהרות :
דכ"ת ע"ב כל נים קרנים עמ"ם נב"ם שנת דכ"ח : דכ"ג ע"ב ד"ה עלמה נתי' מחרון

יתייבב גם קו' מ' לפי"רבי : דכ"ד ד"ה הני קו' מ' פי"רבי לא מיים דה"כ ה"מ לפרוך
תרתי כקושיתם ומסיק דעולין וקו' מתרונה ס"ל נשמעיים הטהוריס עוליס זין נקיים וטובלת
בם"ג ולפנינו פי"רבי ימו ספירתה ולא ימו זינה כהעתק תוס' : דכ"ה ד"ה מבן פי"רבי
ייבבתי נב"ם שנת שם : ד"ה מון נר' פי"רבי דומיא דעצם ולא נקט זיגים הוי עצם
רק לפמ"ש נפי' הר"ש פ"ג דהלכות תניא הנוגע נמת פרט לזיגים ושער וצפורן מ"כ על מתני'
לא תקבי קרא דהמקבן ידע דמיעט נמת להורת דוקא בבר מי עצם ממש כפשוטו מכל לר"ל
דדרש לכל טומאת הפורשת ממנפשך אם ממיעוט נמת נאמר נר' דומיא דמת לא כדדם לקמן
בתוס כעין מיתה ולר"י פריך ממ"כ אם ממיעוט נמת הא קריכה לגופה לרבות יבם דומיא דעצם
ומסיק דומיא דעצם שנכרת עמו ולא מהאי מיעוט רק לומה בבייתה נקט ונסמכתה שהיו
מיותר : ע"כ נאך החלב נר' דס"ל כהמדרש שפתחה דדיה להבינות תלוחו דמל"כ
תמהני אנלן חלב משה למעמ דוקא חלב שמן אם לווי כתוב בתורה אבל חלב משה קורמים הוי
אם לווי וכמו להכשר שהניח הר"ם פ"ו דמכשירין משנה ד' רק שרייך מדלא כתיב כתם ותשקחו
חלב וגם מודה תלוות הר"ם על פי"רבי נס"פ אם כיון שים לטעות חלב משה גרע מה"ט :
דכ"ו ד"ל ערן קושיתם י"ל כפוגיא דעלמא ע"פ שמלות שנה"מ פעם שרוף פעם שיכם הוקבע
כפלים וכה"ג נתוס' ע"ו ד"ה ע"כ : ואם נרחוי להוריע נר' דיוקו דהמ"ל זרע רק
יתור שכבת כשעת שכיבה כמו שמותם כשעת מיתה וכן ברוק המ"ל הנוגע נרוק לכך דרש כי
ירוק כשעת רקיקה וגם נשרן רק שמותם שעת מיתה : ע"כ ד"ה בודקת הק'
מהר"שת דהמ"ל נמי חזקתו מתכנם וגר' כוונת תום' רק מכנרת דנפקי' כנום נמי טוב ולשנם
ובא דמסיק מין חזקתו מתכנם כלומר מדנקט ס"מ חזקתו בדיק ע"כ מדתניא בודקת ואם חזקה
מתכנם מ"ל לבדוק לכך לא מני לפשוט חזקה מתכבם די"ל בודקת משום כל החלוק לך די"ל
נמי בודקת משום סרגת ווית : דנ"ו ד"ה מילן נחנם פי' כן פשוט כוונת רבי' כדמכ'
וילוע ודאי שים קנר דהייבו משום דפעמים קוברים שם ומיבו ספק : ע"כ ד"ה
במנעות נר' פי"רבי שרגילה לרחות תדיר ועדיפא משאר מין ושת רק פעם בחדש ופעם ני"ד
יום וכבני מדשים ושלת לאה תפוק עלמה טמאה בשביל עלות הנדיקה רק הכא שרוחה תדיר
כל יום ויומים ושרט כלות נדתה חוזרת לרחות לכך מיבה בודקת כלל דבין יגעות והסיטות
נרוב יאוב : ע"כ בנשרה עד שתרגים דהייבו כתם אבל בדקה בגופה ודאי טמאה בלא
הרגשה דולאי מגופה אתי ונפתם ליכא חזקה כדלעיל להבל נרים מכלתין וכן בהרמ"כם בדקה
ומלאה דם בחזקת ודאי שהרגישה פי' כדמפ' לעיל הרגשת מי רגלים דשכיח תדיר ולכך פי"רבי
לקמן דם"כ ע"כ ד"ה מ"ל מדלחורי' עד שתרגים בנשרה נשער ולא נקט [redacted] שמחל עד שתרגים
להורת רמ' עיקר והרגשה סימן מגופה וכ"מ בם"ע סי' ק"כ הרגישה [redacted] טמאה וכ"מ
בטור וכ"י נדיקת עד מדלחורי' בלא הרגשה וכן בפסקי מהרא"י וס"ע וכלך מדרך מחברי שמיבו
שכשתפקו ומנדרים להקל מה"ט בכמה קלקולי נשים וע"כ נר' דשמואל ס"ל אם למטורת נכריתות
י"ו דהוי ספק לחומרא מן התורה כמ"ש הפר"ח מנל לדין דקי"ל אם למקרא ומדלחורי' לקולא
מ"ל קרא להכי רק כדמסיק בנשר ולא בשפיר ותתיכה נגם לעיל לכ"ו ע"ב לא נחשדו פי' תום'
אף לכתמים דרבנן ס"ל מגופה אתי פי' דכותים משויקים טומחה ודאי כיון דאין במה לתלות
ולא

ולא דרבי עד שתרגים : דנ"ת ע"ב בגרים להקל הר"מ פסק כר"ת מהא דר'
יוחנן נר' בל"ה עוד קדמאי ר"ח ור' יצחק ליבו ל"ר נמי כר"ת וגם רש"י נמתניתין מבל טפי מהכי
נקט אלתא דפסיקא לכ"ע : ע"ת ד"ה אודה נר' סנהרת רש"י כיון דספק מצוה הינו טמא
רק ניכול לתלות הרגשת מי רגלים מבל נמוחזקת בעצמה ונקיחה בהקין ובזינה מין להחמיר :
וגם טעם פשפש פי' הרמ"בם מזוס מיחום וכן בירושלמי כל דבר שבפשט קנה תאהני תיפוק לי'
מיסור ערן ונר' כוונתו שת"ל לחוש להפסד תרומה שגם המוכל נמקם בעינו הוי בל תשקנו פולט
גם החרושה עם הפשפש : דנ"ע ל"ה היו נר' פיר"י דמשכחן בדוכתי טובא שנוי
לשונות כמו נפ"ה דמעבר שני כיצד פודין הרוקה לפדות והשני קנין וגם מלא נקט כתם היו טפי
דמים תולה רק למטה משיעור מאכולת תולה אה דמפשר וגם סוגיא הש"ם לשון מאי לאו טובא
אף דילא לדחות כנר נשבת ק"ת ויומא י"נ וגם אגב דנקט נרייתא לאעלה ומטה נקט הש"ם
כלשטה : ד"ם ע"ב ל"ה כאן נר' סברת רש"י כתאים נכל ענין להקל אה דמפשר
ואינו דומה לתרי קולי אי תרי תומרי לסתרי : הם"ת ע"ב ד"ה שוע נר' לפיר"י קו' מ'
ועמ"ל סוף ה' חולין אפי' היכא דסתרי : הרגים ונקט קלוקין יחד נמסרק כיון שהתכלת מקבר נשתי תכיפות היינו חבור וקו' נ' המקשן
סובר נמסרק מקלקס מתחברים יחד כמו שעושים המכלפלים בשערם רגועות רגועות וכן בעויה
לאוד יחד וקו' ג' מיחדין נפקא שפיר נקט אגב נאד תינה ארגילס לעשות יחד וכמו דנרים תורה
כלאון ב"ת : וגם הלכתה כמר זוטרת ופי"רש נפ' קדושין נרי"ו דת"כ מוכח כרב
אחי וכ"מ הר"מם ודוחק דניירד גמ' דידן מנרי"ו וגם תיובתא למר זוטרת ומנחתי בחינור קרנן
אהרון מייבב היטב : דם"ב ל"ה כל פיר"יי יישנתי לעיל ג"עו שם :
ד"ה השבילו נר' פיר"י ק"ן מ' כדאמר נקפידא תלית החמירו רבנן כיון שנהג ועבר וקו' נ'
כמ"ש תוס' נ"ק דק"מ ע"ב ואם לאו טהורה אף שיוצא ש"י דאק לא החמירו דהם התוספה דרבנן
וזהו למסקנא אבל הא דפריך ס"ל כיון דאמר בלוע בדאק ה"נ למה אמרי' ודאי נבע אי דייק
נקוני הוי ענר ואגב נקט והטבילו מה"ט עשה טהרות : ע"ב ל"ה פיר"יי יישנתי לעיל
בנ"ק שם : וגם הם תוספה דרבנן כפי"רש שהוא ספק תמהני להר"שנ ספק לחומרא
מה"ת ועוד תמהנו לכ"ע כל ספק נר"ה טמא ומ"ל הכא בר"ה מ"ב נס מדרבנן טהור ינר' כדאמרי'
פ"ק דחולין נהמה נחוקת אימור עד שיוודע שנשחטה ה"נ אפכא הדם בחזקת אי אינו עד שיוודע
שמת וספק רוב מציים או נמות דנין מלאורי' חזקה דמעקרא : לעיל דם"ת ע"ב
ד"ה מ"ב יוסף תירוצם דוחק דאין נהן מזוס כלאים משמע נמי לכתחלה ונר' להמתיק דנריהם
נשלמא מתני' נמר ופשתים יקדין ניכר היטב וכל זמן שמת אינו כלום וכשיקום לע"ל אני להחליף
דהא כלי מילת גדלים הרבה כדאמר שלהי כתובות אבל אנד חוט אינו ניכר מוכח שפיר ואם
להסניף מימרא דרמ"בי גם עתידן לדיקס שיעמדו בלבושיהם ואמר רמ"בי עתיד להוניא כלי מילת
לראות דנרינו מזוס דרמ"בי תלמיד ר' ד"סל מנות אין נטלות כהוכחתי נמ"ר כאן ושפיר מחליף
ועוד נר' ממתני' אין להוכיח אף לאמרינן דיו להיות כגדון עתידן לדיקס שיעמדו בלבושיהם ק"ו
מחטה דגס חטה אינו בלבוש הראוי שנרקב רק שיהיו נברזים בלבוש ובלבושיהם פי' כאדמתם
ושתידה שקונים הארץ כלי מילת פשיטא דפושה תכריכין אפ"ו כולו כלאים שרי כדתנן כתם מ"ב

דק"סד

דוקא כדהתם בגד כלאים שניכר משום במתים תפצי וכציקום יכיר יכירנו ויקליפנו דשכיחי טובא כלי מילת שתופיו החרס אבל חוט אבד שאינו ניכר אסור קמ"ל דגזרי משום דמצות בטלות ל"על ונ"פו נר' לנאור דר"י אמר במתים תפצי ולא משום מצות בטלות משום ר' יוחנן בשעתו נר"פ קלק ס"ל מצות אינו בטלות ונתחס תרומה לאהרון כמ"ש בק"ח ע"ש אך ר' יצחי דפליג וס"ל לקונרו אסור נקושטא י"ל דנקט לא שנו אלא הכרחי' לאבד חוט ד"סל מצות אין בטלות ומ"הט אסור כציקום לא יוודע אבל במתני' נגד כלאים מודה לר' יוחנן ואף לנפצי' לא ס"ל כרב יוסף דמצות בטלות לא חיים בתחיית המתים נפיצי נביאם ומכיס שיוציאו הלובשים חוט האבד ועוד י"ל גם הוא ס"ל מצות בטלות והא דתרומת אהרון לימות המשיח תחיית המתים לנדיקס גמורים כהוכחתי ג"אר סנהדרין ד"נב ועדיין אינו בטלות עד לעתיד ממש והא דנקט ר"י לטעמי' במתים תפצי ולא כדרב יוסף אדרבה אף לבטלות ל"על תקצי עכ"פ עכשיו נקבורתו עדיין מצות קיימות וכ"ל במתים תפצי וגם י"ל למתני' נקט תכריכין כמתם ולא רבותא טפי אפי' חוט האבד דס"ל אינו בטלות ואמור כדבריהו ה"כל ובריתא ס"ל מצות בטלות לפליגי תנאי בהא כמ"ש תוס' ב"ב דע"ד נמדרש האתים חייבים בציצית ומברת תום' סס להדיא טעמא דר' יוחנן הכא כדרב יוסף וכ"ל הא לפי חלק כהבריהו לימות המשיח אך עוד נראה לנאור מה קס"ל לחייב גולם וגוס עפר ונר' נפ"מ זוהר פ' תרומה כל עצמותי תתארנה שהנפצות מצניחים להקבה ומנקריס גופס וכ"מ שפחותיו דו בת שהעצמות מרגיעס (ולא תקצי בחין גופס קיים מכ"ם נגזרפים דע"כפ עצם אחד שנקרא בתולא התרמי אינו בטל לעולם כה"ג הזוהר וממנו ת"ה) וכן מארו לא המתים יהללוה שאון משתמשים בסס יה מנכא שמצניחים המתים וק"מד שיהא פגם לגוף לגבוס כלאים משום ניקור נפצו׃ דס"ג ע"ב הא דרגילה בתחלת יממא ונר' שאין לתאוה תחלת יום אן סוף לילה קרובים די"ל כל מדות חכמים כך להוסת משתנה א"ב שעות לחיוך י"ב שעות כמ"ש תוס' נסס ירושלמי שהוסת ונתולים משתנים לפי עינוי הקדם והוא נפ"ק דכתובות על נתולים וגס נמדרש ס"ט תילס ס"ו׃ דס"ה ע"ב רבותיכו נמנו נועל ב"א ופורס נר' הטעם דכל מתני' דפרקין להלכה ולא למעשה כדאמר שמואל בירושלמי פ"ב דנדרות וכלה אסורה לבעלה כל שנעה שא"ל שלא ידע דס נדה עם דס נתולים ע"ם דהיינו נר' משום דנתולה שלא טעמה ניחה לעולם נכא בעילה אחת מתרנה תלוחה ומחמת חימוד החוק רוחת דס נדה עם הבתולים וכ"הג נס"כג נועל ושונה כפי"רש בבעילה ראשונה מחזקת תלותה ומזרעת תחלה בשנייה וכן תנעה להנשת דשמוך דס"ו שהחימוד גורס ה"ל מברתו בנתולה׃ דע"ו ד"ה ותנדוק תימה זנר' דה"ל ה"א למפרך כמ"ם בשמוך ועמ"של סי' קס"ו׃ דס"ו ד"ה ומניקה פיר"י י"ל בית ערוה גם דדים בכלל שדים נכונו מבית להתולה כפי"רש בנדרות כ"ל וכ"מ שם זוק ערוה וכל המביא להרהור מכ"ם דדים ופשוט שלא יתכן לכהן בערוה ממש׃ דס"ח פיר"י ושתלות כמ"ש תוס' רמיתי בירושלמי פ"ל דמגלה עזרא תקן תפיסה קודם לטהרתה ג' ימים כדי לשנת ושני י"ט גליות ופליגי חל"ח דוקא שהגיע זמנה לטבול בנתים וחל"ח אפי' הגיע טבילתה בסוף שמא מעינה דחוק ואתעללת ומינה טהורה וגר' לפי דס"ל כר"ה ופליגי חד"ח בנתים אבל טבילתה בסוף ג' ימים דהיינו באותלי י"ט שני מינה חופפת בע"ם דהוי יותר מג' ואידך גם בסוף ומשום שתשערך לחוף בלילה מוקמי י"ט ומיטב בע"ם ניום שעינה דחוק שמינה רופה יפה

יפה בלילה ומתעללת ואינה טהורה שאינה תופסת יפה : שלהי מכילתין על תקרי
הליכות חלת הלכות נר' רמז הליכות תרתי נגלה ונסתר לכל הלכה יש סוד ובזוהר משפטים
נקט הלכה כפלים והגיהו כפלוני ונ"פאת ניחא : דף ע' ע"ב ג' דברי בורת
תמהני לפי"ר נחכם להם נתייצב נדבר אז לכבינת אשה למה הצליחי נורת הם מספקא להו
ונר' דהא גופה בורת דה"ל למידק שאין ספק בתורה לעתיד וא"כ שאול ליומים ההם :
ושם ד"ה ומאיכה פיר"י תמוה ונר' דס"ל דתני ושייר ומשך מריחה נשפכים נקט גם חטאת
ואשם משום דמאיכה יליף דוקא בשלמים והוי ילפי' נכור ומעבר ופסח קדשים קלים ס"ל
איעוטא קרבנו לכל תובה לא ילפ" וגם דפריך מה לשלמים שטעון סאיכה הק' תוס' חטאת ואשם
יוכיח ודחקו ולפי"ר ניחא וגם דנסכים תני בין חטאת ואשם אגורא ה"נ סאיכה ולא הם
למתני דבל"ח סאיכה שירי מנחה כדלקמן שם : כשלם נעור השם שמעתא דנדה :
ועוד בהלכות דגליכו לא מעדה :

סי' קפ"ג עמ"ש דף נ"ו ע"ב : סי' קפ"ד בב"י על מניחסף תמוה עליו דדחה
דברים והלא להלים בפ' המצה ובפ' תנוקת ונר' רבינו הב"י מסיק לעיל דק"ל ושתות
דרבנן מ"ב עוכה סמוך לוסתה תרתי דרבנן לכך ס"ל מדלא הזכירו קפוסקים לא החמירו כ"כ
ים תמוהים על הש"ך דנקט שעות ומנוחת וכן להדיא בב"ח ע"ב ומנוחר כרבינו ב"ב ת"ח סי'
כ"ם ומניות הן השעות וגם בהר"אנש מוכח ובחיבור המכונה נחמד ונעים נקט אלו ומניות השעות
ובמיוחד ומניות העקומת ע"ב וגם נר' שלא דקדקו בטור וש"ע למנקט שתם תחלת יממא אלא
בהבן לף דקי"ל מע"ה יממא כיון דסמוך להבן מינו יודעת כבר רחוקה מע"ה וסגי בחותו
יום וה"ב בספק קודם ע"ה או לאחריו סני בלילה שלפניו או י"ל שהניחו לשון הגמ' כמגילה דף
כ' היכא דכתיב יום לכתחילה בהבן גם ה"ב ימי זוכה ימי נדתה : ושם בב"י בש"פ
הב"ע מיבנו שלא ברף ש"ב : ושם מלשונו לאו דוקא ועמ"ש דט"ו הוכחה לדברינו :
סי' קפ"ה בב"י להר"מבס שלא בשעת וסתה הוי אונס פי' דוקא בנדקה אך הר"מן שהחליט לדבן כסברת
אשם דה"נ ספיר להר"אנש לשעתו בסי' קפ"ו מרחוי לבדוק מבל הר"מן שהחליט לדבן כסברת
רשזונה שאין לה לבדוק שפיר כתב דהוי אונס אף שלא בדקה פעורים דהיינו גם הוא בשאת
בעד שלו שלא על הפריסה כשהודיעתו בשעת אשה ודאי חייב והמאה מ"ב כקרה עב"ם בשאוך
לוסתה דוקא בבדקה : ושם בהוספה נדה יישבתי היטב דעת הרמ"בן בח"ם בתוכת
דב"ב : סי' קפ"ו ס"ב גוטלת שפופרת של חבר ונר' בשאה רבה ועוגה תעשה עין חלק
עגול וחרוך וזהיתי מעשה שבת הדם מן הסחן של בעל וגם ס"ו חדוש ע"ב תתקור של זתת :
ושם בב"י על הרמ"בם פטורים מקרבן פי' חטאת אבל אשם תלוי קייב ותאה הל"מא דלה"רמבם
ספק לקולא מלשונו' ועוד בפ"ק כתב להדיא פשוט גם מתלוי ונר' די"ל הסם בסתם אבל הכא
כאוך לוסתה הוי כמקבע מיסורא ועמ"ש בפ"ב דיו"ד : ושם בש"ג סי"ד מכות
נפלעים חנה מבעלה ונר' דה"ב כשים לושט בריתם במ"ם בש"ע סי' כ"ג : ושם בב"ך
סקי"ד

סק"ד מפקפק על הרא"ש ונר' דמחרי רגיס להטות שהן סנרון רשזונה להקל ומאיכתו נתימה
על פום' מין מנו מחרחין דגס תום' גופא כתבו נסמך דה"ה דה"מ למפרך גס ה"נ רק לגון
תימה נקטו לפי"ת דנייד מפי"רש ולח ניחח לי' נסנרת דה"מ למפרך חך גס לפי"רש נקטו תום'
ומרדכי לטון מחמת ומוזו שמיגו הכרח וכמ"ש הכ"י דהיינו דשחלת המקשן למה תחגרש הלח
בדיקה סגיח ומחני עלה טונה : סי' קפ"ח ס"ך סק"ג וט"ז
סק"ח דמו דנרי הכ"ח ומין נוהגיס שמנהג מיירי דחייה שהוח שכרון ידיעה ומיגו תלוי בנקיחת
רק נוחלי לירע במקרה להכ"ח וגס נדידי ה: עובדח ורחיתי שה' ירוק ממח נתחלתו ושונח
עד שנתייבש ובלט קו מדוס נקלהו חך תחיהת עלומת של הט"ז נר' קלוסת בעיני הכ"ח דנדיקת
מין לה ושח מדינון שמיגו טמחה עד שתרגיש חו נבדיקת עד ודחי מנופה ומ"ש לחום לחפי'
ים וסח ונשנת וסתה קי"ל וסתות דרנון וגס נמין וסח לרוב פוסקים מ"ש נדיקה כאנוסר
סי' קפ"ו והגה מקיל נכמה תשמישם בלילה ושאוסל מיירי לטהרות ומוחרת הב"ח על מרחה
בדיקות עד שנח ודחי מנופה וגס מעשה דר' חוי נכתם ולח בנדיקה ובריתח חלו חי' לח חי'
ודחי טמח נקט תיגה יתירה ודחי כלומר נכתם דרנון דלח חייש' לספק זה"ם עכ"פ חולי חוי
נרחה ודחי טמח וכן מפכח ניכח כיון שרגיל להשתנות פעם נלח מדוס ופעם ניכח קס"ל דהוי
ספק הרגיל קמ"ל דלח חייש' נכתם דרנון שמיגו רק ספק השקול ולח רגיל ומדרנה מסתייע
לסנרת הכ"ח נבדיקה דע"כפ נריך לחוש ברחורייתח ובנפילת חור דבהמה מיעוטח דלח שכיח פס
שלט נמעים משתנה ע"פ הרוב מיד רק ק"מל נכשתנה נבדיקה חולינן נתם כתרת : וב"תהד
סי' רמ"ו מטהר נמרחה מנק והובח כ"כ ומסתברת ע"פ הנסיון לף שארחוק דומה לתדמיחות נריך
לאתיח הנגד ונהגיח נעין יפה על החוטים כל מ"ח בפ"ע ירחה שהוח מרחה מנק :
ונחיבור חדם חילק על הנ"ח הכ"ל מלשון הרמ"נס בפ"ה מ"ב מיד יטמח חו יטהר ומיגו כלום
דנקט הכי כיון שכתב נריעת החכם מקיף חו עורך לוחת סיים נטניעות עין מ"ב להשהות נשביל
הקפה והערכה ע"ב ולח משתעי בדם לח חו כוונתו נכתם דרנון ועוד נחותו חיבור מתיר להדיח
לרחות חפי' בלילה ומנכי הרוחה שחין לכמוך כלום נמרחה לילה ודקדקו שלח הזכירו הפוסקים
נר' נרור שהי' פשוט להם כאמת מבגיל וכי מרחין דס נלילה ור' מקרה הי' ואמר שמח טעיתי
כפי"רש והחום מכחיש שחין להכחין נלילה גס ניכוך נהשתנות מרחה דמים וכפשטת רגמ' מגילה
י"ד וגס נחותו חיבור מטהר מרחה עראון וקמ"פע מוכח שהכל ברהיטת : סי' קפ"ט
רגיגו הטור בשם מהי הרמ"ם דפסק כשאוסל וה"י כתב שמיגו מנוחר רק משמעות מדהניח דעת
הרמ"בם לבסוף ותמה מקרח על שהי האחורת שהעלימו עין מן הר"מם פ"ד דכ"ק דפסק להדיח
כרב מ"כ חין משמעות הזה כלום ופשיטח שמיגו מנוחר ומ"ל שמע מחגו נע"פ וע"כ חור נו
שמיגו סוגית לשונו שכתב וכן מסקנת מ"ח הר"מם משמע בספרו כמ"ש הב"י ונרחה לגיבב נגו
נחמן ביתו שמע מפיו דכוונתו נמסקנת דנדה נלשונו מנל הרמ"נס להורת דס"ל כך וחזר
חלנריו נב"ק והכי משתנרע מדלח הניח שום מחלוקת נב"ק כדרכו תמיד להניח דעת הרמ"נס
ע"כ חו לח נוכר וכשהגיע לנדה נזכר והחזיק מפריו : וגס נב"י על מנקשת ליישב
דפריך לרב וייבתי ליטב נח"ם : סי' ק"ב ס"י כתב על דבר שמ"ח טומחה נר' מפי'
חותו דבר מונח על נכר האוכל טומחה נמי טהור כמו נפ"ק דשבת לגוו ע"ג כלי וזמן ע"ג

יין פסק הרמ"נס נפ"ג שניהם לפטור כרי"נב שאינו מיגור : ועס מה"ת על שתרגים
עמ"ל דף נ"ח נודמי מגופה מ"ל הרגשה וכ"מ בנמ' משוך ודמי מגופה אתי יבחינור נדה אהרי'
דייק מלשון הגמ"י דס"ל אף נודמי לוי מדרבנן וכבר הוכחתי מכל הפוסקים דליתה ועס כגר
השכל אך לשון הגמ"י תיבת כמו לקטו דמשונים בלשון כנון דהיינו דוקא כתמים דרבנן ילשונו
למ"ד תחמיר כלומר אס הרגישה נריקה לידע שאינו אחמת תשמיש להחזיקה ככך אבל משפך כנון
כתמים דרבנן מ"ל להחמיר ואין להקשות דל"ל קרח על שתרגים להרמב"ס שפך מה"ת לקולא
די"ל כמו ברים מכלתין לשה מגופה חוזה ועס מלשה שמוך לחורפה הוי כחתוק מסורת ק"מל
ועס בתבול הכ"ל ג"פ מחמת תשמיש דרבנן נמא"כ תיובא דחוקה מדאורי' רק נמכה אתרא
חוקה ואפי' מ"ר ומת דרבנן חוקה דיומא גרס לה נרירא כ"כ אבל תשמיש חוקה מליתא ויש
מהגדולין דמקור עצמו הוי ס"ס לת"ל מן המקור שמא מן הגידן והוא דגר נדוי דמ"כ במתיין
ימים ומשה תיפוק ליי נלא ימים נמי ס"ס נס לשון שמיאל בדקה קרקע ומצאה
דס נקטו העור וז"ע כתס כלומר אחר זמן דאס מיד הוי ודאי רק אף שמץ כלום לתלות
והרמ"כס דנקט כשעידה לאו דוקא מיד ולכך גר' שהשמיטו העור וז"ע תיובא זו דמ"ל
לא הוי מעליותו רנותת טפי : ועס כתס כגרים ועוד
כלומר אף דלא שכיח כיהה כגרים הלכלוך נמשך עד כגרים ואס נמצא כגרים ועוד
מרחה טלור וקלת מגרים טמא שהכל אחת אבל בנעלת חטטין מקיל הרמ"א בתשובה שנריך
להיות מודס כגרים ועוד והט"ז מקיל גם בזאת והנה"כ מקיים כהר"מ ודוקא שרגילה לרחות
ממקור מרחות ירוק ולבן ובזאת נתעורר בכתס אחד ירוק ואדום לא תלינן כשהאודם כגרים כיון
דמוכח שבא ממקור כרגילותה בחילך מרחה אבל בחיהה רגילה פעיתא גס הר"מ מודה דתלינן
הכל בחטטין : כי"ת הלה בכל דבר אפי' יותר מגרים פי' בכזרה או אחר
ג' ימים לספילתה כלקמן בהגה סי' קכ"ו : סכ"ג נתעסקה באודס ונמצא
שחור אין תולין והב"י נמצא שחור ואדום לאומרת כהרא"שועל שיעור גרים עמ"ל נא"ה הב עליס
שבת דע"ו : סמ"ת ליתרחנית נדה אז לגויה דהיינו אפי' גויה שלא נבדקה שאין
מדקדקות לנקות אבל ישראלית אף שאין לעתן לטבול מנקות כמ"ש הב"י וכוונתו אפי' פניות דיקן :
סמ"ו לא נדקה וכלי"ת ואפי' מקליר בידוע קודס כנוס אפי' ישראל ואינו בפנינו טהר ומגיד
אפי' לא נדקה וכשרית בידוע אחר כנוס שמא ואינו נקי נמי נבל ענין שמא וע"פ הרוב אינו
בקיאן והיא דס"לט לבזה שלא נדיקה טהורה ע"כ נר' התס לקתה מן הזוק כדאפי' בטור
יהכא שלא ידע מלשונה ונע"כ נשמט בב"ע לשון הטור או סתס כפירושו : סי"ב
נהגה ואין חילוק שהבגדים חוזרים מסתברא דה"ל להקל בנעלת שאין כיון דתולה נכתמים בכל
ענין ומכ"ם ידים עסקניות ומהבלות : ועס נפ"ך סק"י מכליע כדעת הי"ח
שהוא הרמ"נס מתי הס"ם דעבד כרלועה ונעלי הס"ע נקטו לטפל בלשון י"ח וכר' דקניא ממ"נ
דהמ"ל ל"ת פי' הנריי' פחות מזיעור דהוי ספק מלכולת וגס נדקדק תיובא יתירה לעבד דלא
בקט עניד כציר דלמ"ל דלמת כרלועה דק כוונת הס"ם שיפן טיפן במוך דעניד כרלועה ולא
נגע אחת כרלועה ממש ונחלוקה טהור שאין מגורף נכה"ג דק בבזרה וכלעת י"ל דנסמוך :
ועס סקמ"ה מזיק על הב"י ועט"ז ומ"ע נסברתו שאינו ס"ס ולא כן דעתס למשכן טוכת

כה"נ וגם הפר"ח חולק וי"ל דס"ל ס"ס מטעם רוב וצפיר מהני גם נכה"ג והוא לפעמים נפ' קפ"ו:
סי' קנ"ח נכ"י תפו' הר"ן דף יומי לא מייתי למיעוט תמהני בינמות דס"ו מוכח דמייתי למיעוטא
וגם תום' מקשים ממקום אחר ומחלקים ולא מהני הכא וע"ל גם הכא עדיף ובזה מדברי חיזוק לדבריהו
הנ"י בתירוץ פי"ר דר"י מטהר לגמרי ולא לבעלה ע"ש ולדבריהו יש להעמיס כדלעיל בפ"ו
דחולין דם שמרו בספק טומאה לטהר ומ"מ נספק איסור להחיר דמחמירין בשני ספיקות מטהרות
וה"נ י"ל דאע"ג דאיכא למיעוטי דאורי' כרת לבעלה ובטהרות לוקה הוא המסניר שכורתא והמעיין יבין
דה"בי דאף לדבריהו שום דוחק מדברי רבינו יוסף הוא המסניר שכורתא שכורתא והמעיין יבין
ולפ דלפי"ר נתום' מסקנת הש"ס לכתחלה דוקא מספיקא ולפי' הנ"י ניחא טפי בפשט הגמ' לשון
אחר דתימא וקמ"ל קמי להדיא גם מריעתא ועוד דמ"מ בפשיטות ניחא דאף שפק נדיענד וספיקא
דם"ס לכתחלה ומודא כמי שקפוקו בספ"ק על הרמ"ק : ושם בש"ך סק"ו ומשמע
דוקא תוך הספל על המים וכו' שאין משמעות מדברי בנ"י ובהגה משמע טפי בכל ענין משום
משום ס"ס וגם למה נקט בניפוק על המים ולא נריעת דגם התם בתלויית מי רגלים משתעי אלא
דנקט בניפוק לאשמעי' לפי' על המים מעמת ר"ש והאי לישנא לורתא דמלתא כיון דבלשון עשה
בריכה ובריכין נכלל גם בית הרעי לכך נקט בניפוק על המים כיון דטעמא דר"ש שאין
דרך מים ושם בנוזלה מלאחריהם אין חילוק בין מים לאבה בטעמא דם ובנוזלה מודה ר"ש :
סי' קנ"ב תמה הב"י על הטור למאי כתב דין חופת נדה כאן כמו בשולחן דסמך מדהתם ו"ל
שהניח לגג דברי הרמ"ם שמקיל לת"ח בספק נדה אלא הניח שם ובר' מה"ט דתנעו להשמא
נהגו גם בזקנה אלא עדיף מקטנה והש"ע סמך לפשיטא בזקנה שכיח טפי : ושם
בהגה והמנהג ליקח קטן וקטנה ואין מתייחדין יום כו' ומשמעות הכ"ח גם בלילה קטנה היודעת
טעם ביאה ע"ש ומאד התקלף הגליון ב"ש אלא משאע רק גדולים ובר' שהשכל מחייב דאיכו
מרתתי בלילה כלל משום שנא קטנים נרדמים ע"פ הרוב רוב הלילה ואין משגיחין כלום מש"כ
גדולים מרתתו מנהון שיקינו או מקינם ושותקים בפרט אם הם לשמירה וים לפעמים
גם לשון הרמ"א והמנהג ליקח ואין מייחדין ביום ליקודי בעלמא ולא בלילה רק כדמפ' בריש
בין מנשים ונשים : מי' קנ"ד בנ"י תמה על רבינו ירוחם שפסק מ"ח לפה"ק
בלא דם ובמפלת דגים וחגבים כתב אם רואה דם טמאה נדה דהא גם בלא רואה וכר' שנרתו
דפחות ממ"ח יום אין חוששין לפה"ק כמ"ש הרש"ג ואלו שרגים אין יכירתם כמשך תמיד מ"ם יום
ולא תמירי מולד ממש ובגמ' משתעי בידוע שמשך יכירתם מ"ם יום משום דבשרגים תלי בחום
וחוזק הורא פעם מקריך פעם מקנר וע"כ משכחת שהניע שעת ושתה ולא רואה רגלים לדבר
שנתעברה ומיד יותר ממ"ם יום עד שהפילה לבל מן הסתם אין חוששין כיון דע"פ הרוב יכירת
שרגים פחות ממ"ם גם כמעי תשה : ובמנהג טבילת יולדת עמש"ל במכלתין
דף ל"ו לך במפלת מיני מנהג וכל הפוסקים להקל וכן משיק בחבור מעיל צדקה ולפ שהחמיר
בחיבור צ"ה אין הלכה כנ"ה הוה והרבה פקפוקים בחיבור הזוח כמ"ש הפ"ר בק"ח וגם מכני
הרואה וכך שאעתי מגדולי מופלגים שכן נהגו בשמכתו ומיד חומרא יתירה הוי לנהוג בקיומו ניכר
תלבש לבנים לאחר ט"ו יום ובניכר לאחד שלשים אני לטבול ולא קודם משום חולשה מ"כ תלבש
לבנים בכ"ד : ושם בנ"י הגיה על המגיד שכתב ע"ל הרמ"בד ואין להם

סמך נגמ' כלל דהטעם שאין בקיאין בנדות וגר' מדרבה ואת ה"ל להניח בפ"י שהניח שם דעת הרמב"ן והרא"ש והכא בפי"ח כתב על לשון הרמב"ד לאוד חזותא לצנוע מיבא שבא להוסיף על לשון הרמ"ב מי יכיר בנדות ויטהר נקט המגיד לסייע ואין להם סמך בגמ' כלל כלומר לאותם נדות כענין שאמרו המפלת קליפות בודק אם נמוחו טמאה אבל בנדות לו שמענו שום תקירה והנע עצמך עליין לא הזכיר בפי"ח עד הנה מן הרמב"ן והרא"ש והאיך יכתוב לשון להם מע"כ על הנדות נתכוון ותדע דמ"כ כתב וכבר כתבתי לעיל בפ"י בשם הרמב"ן והר"ב מכלל שבא נתכוון להם בריטוא וכה"ג בפ"י אפייא לרמ"כד ע"ב וכן נדוכתי טובא : ושם

בב"י דברי הרשב"ם פחות מ"מ אין חוששין מביא רמי' מגמ' פ"ד מקומרי כפרה וכן נתרוצי רמ"בן ולא ידענא שאינו כלל בתלמוד וגר' בפשיטות כוונתם דרב אחי מתרן לרבא ביום מ"ס ואפשר לפ"הק בלא דם והא קיי"ל כר"ש ורבא בתרתי וקיי"ל כר"י דם"ל מי אפשר מע"כ תוך מ"ס מודה וגם תום' שם י"ל כוונת השאלתות דילוף מהכא תוך מ"ס אפשר בלא דם ואינו נגד ההלכה ובב"י סי' קפ"ח וטור כהר"ם תאהני רבנו בפשוטו נדכ"ב ולקמן בגפל לחל א"ס ובכריתות מוכח כפשוטו והוא שעת רבא בלא כהני דפליגי בתיכה והרמב"ן נמי אינו כהמגיד ואנלן לדחות השאלתות : סי' קנ"ה ס"ה לא יצב ואח"כ לא ישן

תמהני פשיטא ובטור בתב ואין נ"ל שלא ישן וגר' דה"ר מנחר זאת בזיבה כזיב מצא בפ"ע קס"ד דשרי קמ"ל וביאיבה נקט המיוחדת ובקונטרס כשמניח מצא שלו על מטתה שרי דשני בהכירא וגם נר' ביום טבילה שמצאת מטתה שרי ע"כפ בנגדיו כיון שיש פת בשלו לערב : סי' קנ"ו נהגה רבינה פניה די נכך פי' לפי' לכתחלה : ושם בב"י על המגיד שא"א דהר"מבס יסנור לפי' נדקה כל בה"ם תמהני תיפוק לי' מה קס"ד למימר הכי הא להניח חכמים לומרים שלו ידה בעיני' כל ב"הם יפה אתה אומר וכ"ל דקס"ד דחכמים לדבריו קאמרו אבל מיבא מחמירם גם בזאת : ושם בספר חפץ פסק רב ורי מניעת הלכה כרב תמהני רב ורי יוחנן הלכה כר"י ור' מועצים הלכה כנגד ר"י וכ"כ המ"מ על גדסת הרמב"ם בשבת דע"ו ר' מועצים קיימ מה"ט דקי"ל קודם לניי ורבא כקמאי ור' מניעת חבר נגר' מועצים ומולי זהו שסיים שאינו פסק מבורר אך מה קס"ד ונר' דר' יוחנן קרי לרב רבו בפ"ו דמולין וגם הלכה כרב בחיסורי וכמ"ש הרמ"ם פ"ד דכ"ק ע"ש וגם בא"ק כ"ר בעא כ"י מסמוכל מוכח דגדול ממנו וקרי נמי לשמואל רבו בחולין שם ומ"מ ר"י פליג דבר שבמנעה נוהג כמ"ש תוס' וקי"ל כר"י : ושם בהגה אין חילוק בין שמשה ללא שמשה ובחיבור מעיל נדקה אחיר בדאתה בליל טבילתה קודם שמשה וכן משמע בת"ה וגם י"ל דהר"מ לא חיירי בליל טבילה ומודה נכה"ג שסופרה ממחרת ולא שייך לא פלוג דבועת ליבא למטעי מכ"ש ברואתה מרחה טמא קודם טבילה וזכחה אז שצלחה לשחול מע"י לחכם ומספק טבלה שאיחר להשיב עד הלילה פשיטא מוכח לערב ממחרתו ולא מהני לערב יום המניחה מיד שאפשה ובטבלה דלא הוי פסקה בטהרה אפי' קיבחה בשעת חפיפה מלתא דלא רמיח לאו אדעתא ואינו עולה לבדיקת נה"ם רק בשתכוונה לבדוק אבע"י וגם נר' דה"ב בעין בעלה בעיר וטבלה ורואתה אפי' אחר כמה ימים מ"ל להמתין שאינו בכלל גזרה ובלא"ה עיקר כוונת הרמ"א י"ל בעהורה שלא שאשה ד' ימים או לא מחלקינן כיון שבאשה כגר וכ"מ

וכ"מ להדיא במוצאי הדין בת"ה אלא שמשה זי"ן ימים ע"ש ומ"כ הכא דלא לוסף רק בנעלה נעיר ולא שמשה כלל אחר טבילה ורחיצה לאחרתו לא מחלקינן ומטילין להחמיר מכל מיד בלילי טבילה או שתין נעלה נעיר או טבלה מספק ליכא לד חומרא להמתין : ומס נהוה ס"י ג"י רמשונים תין תולין כר' ע"כפ בלא פשטה חלוקה שבגדתה בזוגג מינו בכלל להוי כולהי : ומס נב"י על הטור בשם הר"מם שכריכה בדיקר בה"ג ר"ל דחכמים נמי ס"ל בכל יום שרלתה לא מהני שחלית רק בדיקת בה"ג ור"י ס"ל אפי' יום אלא רחתה נריך ממכחה ולמעלה וכ"מ בתום' דס"ח ע"ב : סי' קנ"ו ס"ד בחוגם תטבול בשמיני וכר' ל"הכ נעלת שתין וחטטין שבזה לטבול עם חברותיה ובעל המקוה מינו מניחה לטבול קודם הנשים וגם מינו רוצה להמתין עליה מיזה טעם הוי חוגם ועובלת בשמיני ביום מיזה שעות קודם הנשים שמינו מרחיקה בזמת : ומס לנהגה ביכולה לטבול קודם מין לטבול בשבת כר' בזמן טבילתה כמובלי ט"ב שחל ביום ה' שנהו יו"ד דכריכה לתוך בשט"ב הרחקת חפיפה מטבילה ובעשירי כמי עיקר שריפה רק שקהעו בתשעה אתחלתא דפורעניות ורחוי לנהוג אבלות מבי להמתין לכתחלה על ליל שבת ותרוויח כמי שאוך לחפיפה מב"ע : ומס אחר לידה שמקמיר תמוה מין חוכם גדול מוה שמהנהג מעכב לטבול אלא ברלונה ובפרע דקי"ל בא"ח סי' שכ"ו שדם מותר לטבול מטומאתו ומה חילוק ומס מקור דבריו בספרו הל"מ דחומרת הנשים אחר לידה שלי בשבת לע"כ כר' דומיא דמין בעלה נעיר דע"כפ הוי מבי לטבול בליל ה' ק"נ נקט הר"מם אחר לידה שלא שרוצת בשבת שים פנחי יותר וקל לרחון כמ"ש להדיא בל"מ ואחר לידה מלתא דפסיקא שבריכה לטרוח בחול בשרכי הנית ומס הכנת ילד הרך ולכך בבעלה כחון לדרכו ביום רחצון לו אחר סניף מין להחמיר כלל ומס מין בעלה נעיר שידעה עכ"פ שיבא בקרוב מכל בלא ידעה כלל מין להחמיר : ומס בי"ט נרגו להקל ומכי מסתברת הכי דלמא לוקף להא גופא בשבת מכהג מוחרת בעלמא ומוקף מנהג המתנת יולדת תוכשה כלבושו : ומס בס"ך סק"ט שמ תרחה ותסתור תמהני דהיינו כפי"כי שתשתם ביום והלא ה"ש שתין בין מכל התחן עד הלילה ולהדיא לעיל מהל"י ורמ"ם בכל ענין ונכתב בהגהת ומנהגי שהרגיזו מחברים עליו ותין לזוז מפשטו והן נוהגין : ומה שנהגו לטמא לבעלה אחר בדיקת המילדת כר' שהוא סימנו ומס רמיתי בכתבי מהר"י ז"ל להדיא שמינו מנהג ובמיבור הכ"ש נילד להחזיק בנא מעשה ורית וים מקוחת מחמירות במילדת ישראלית ומקילות במילדת נכרית והכל הכל שאינו פחיתת הקבל כמבואר בכ"י מ"א סי' ס"ל ורא"ם פ"ב דשבת ופ"ה דמ"ב : סי' קנ"ח סי"ח קון התחוב אם אינו נראה תמהני שלא העתיק אפי' בלשה אם אינה מרגשת ואינו מקפדת כמי שרי כמ"ש בכ"י מן הרשב"א בלא חולק וכ"ל דפשיטא לי' דבכלל מיעוטו שאינו מקפיד ונקט מן המתס מרגשת בקון ומ"מ אינו נראה שרי : ומס נוהה שלא כנגד הנשר בנופרן חוגן ומכ"ש דבוק שעוה על הנפורן שמקפדת בליבה טפי מזה : ומס בס"ך סק"כ בה"ג בתבשל ונר' שאינו חידוש רק כוונתו בתבשל בשם היינו נפרך דאינו נעשה בלול לעולם אף שהוא לח וגם נפרך עודנו לח ולפמ"ש בחולין דמ"ז שתין להוסיף על התלמוד רק דברי תום' ביאורי כוונתם ולא שהבנת הס"ך ורוב מחברים שהוא נגד קבלת מנותנו מבלי להוסיף : ותגב נבאר במיעוטו שאינו מקפיד דשרי לכ"ע בדיעבד אף במהודק

במהודק רק היכא דמפסר להסיר נרווחה כמנומר נב"י אבל במקפיד ואינו מהודק אינה אין דסבר קפידא אסור לף בשינו מהודק ואינה דשרי והא דשרי והא דטניפן ומוהנין אסור השמיט הש"ע רק הרמ"א הגיה להתמיר כפי' ג' של הנ"י קפידא אסור נכל ענין וכ"מ נס"כ. השיריס וכומים וטנעות מהודקים חונגים רפויס שרו פי' הב"י הטעם שמקפדת נשעת ליסה ע"כ ס"ל כפי' א' דפוי שרי אפי' במקפיד וא"כ לדדן אסור גם נרפוי כדעת הרמ"א רק שלא הניה דשאך אדלעיל אך קשיא קפידא דליסה אינו רק בטנעת כמ"ש הנ"י וע"ל אדא נקט ובשור וגם נמי קפידא ברחינה כדלעיל. בקוטו נאר אי גם נטנעת קפידת רחינה כדמוכח לעיל נשעת ליסה וכיונא נו א"כ לדדן נפקותא אלו דקפידת רחינה נרפוי שרי וקפידת טנעת ליסה גם ברפוי אך לפ"ו תמהני בס"כ נתנה שערה נפיה חונן וכתב הטור מעות נפיה אינו חונן וכתב הב"י שא"ל לכותבו לפשיטא הוא ומצנה ערוכה רק להאצנה נקט משום כיפא שטאחה ע"ג רוקה מה דליתה האדנת לטהדות ולכך השמיטו נמ"ע וא"כ לדבריהו נשעת הרמ"א קפידא אף בלא הדוק ה"ל להניה דחונן דהא נדווי מעות נפיה מקפדת נשעת אכילה כטנעת נשעת ליסה ועכ"ל נס הרמ"א מזה נקפידת אכילה וליסה צריך גם מהודק רק בקפידת רחינה מחמיר אף נרפוי וא"כ כיון דהב"י מתיר נפשיטות והרא"ש העלים מכלל דפקק הכי וכמצנה ערוכה לפ"ז אין להחמיר נמעות אר אפי נפיה וכשיאבה כבר אר טורח גדול לחזור ולטבול אבל קודם שיזוז ואפילו נניתה נרווחה רחוי שתחזור ותטבול משום דמפסר סמך הרא"ש כדלעיל דרפוי נמי אסור נקפידא הגס שהוא דרך רחוקה לטמא שיעלם סומרת שלא מזכר שמן מכאו בב"ע נפרט דהנ"י מתיר נפשיטות ומצנה ערוכה שבריך לרחוק שמונה נפיה מאחורי החביכים בענין שאינו מעכב אכילה דה"ל לפרש וגם לפ"ו כשן תותבת דהוי שיעורו שאינו מקפיד ואדרבה כל הנריכים רוצים נקיומו תמיד ולעשות הכי"טנף רחוי לניחת מים נמי דרבנן אבל עין תותבת אף כשאינו יכולה להסיר נקל יש להחמיר וכן נר' בטור וב"ע מ"ת סי' ג"ב סי"ב שאסור לנחת דלמא אתי ונלפה תיפוק לי' שטעם תחלת המימן דאתראי טנילת מצוה ועוד למה מתיר נכסף מע"כ דמ"ל להסיר וכן נמתני' לא תנח פי' נגמ' משום טנילה ובסיפא אן תותבת ר' מתיר והלא אין חולק נחוטין דריסת ואין לחלק נין דנרים קטנים כולם רגילות ליתת עמהן ממקום לבית שנלילה אין רוחין וה"ב נעיונל שתוחנין נשבורת המקור פשיטא דהוי שיעור שאינו מקפיד אדרבה מקפדת נקיומו שנהסרתו תגדיל הכאב יש להקל כשאינו חון לנשרה ומכוסה נבית הרחם וגם פשוט שאותר לנחת לר"ה וגדולה מזו נט"ת סי' ג' נרווח בבית הרעי תחוב בנוף מדינת שרי דק כיון שעשוי להוציא ולהכנים תאיד אינו אתיר ע"ש : וגם ס"לן זרת לפחות פי' בחה"ג אבי אמה ולא ידענת מכלן וב"י מן הרש"נת תחלה עד אבי חוה ואיפא זרת ו"ל שעשה נאבי חוה נחלף אבי אמה אך נר' סניף לדבריו נב"מ דס"ד בני זרתה בני נרמידת פי' בני גרמידת לאה משמע זרתא אבי ע"ש : לעיל סי' קנ"ד עמ"ש רבא ס"ל תוך מ"ס אין פה"ק אסתייע מתני' פ"ו דתהלות אין לנפלים פה"ק עד שיענילו רחם ואילך ס"ל הת"ח לטמא ולא לרס : וגם סכ"מ שרי לאחוז אבריתה נהדחת ידיה עמ"ל ניחוד היטב נחלק נ"כ ניטן דט"ו וגם הנ"י הביא תוספתא ור"ח זועל פ"ו נד"מ מועטים ע"ש וא"כ לכך נשגם הוא נדל"ת רבה פ"י נלעון מ"ר יהודה נד"מ וקי"ל מימתי לפר"ש ובמה לחלוק מ"כ

ת"ק ס"ל גם במרונים מגונה וכן משמעות לשון המשנה עהורים נדיעבד וגם כונת הרמב"ם
שהביא הב"י למשר נרפוי ומתיר נהדחה י"ל מדלעיל קמי היתר הדחה נרפוי ור"ש חילק
רק מפרש נהדחת ידיו צריך נאי רפוי כפשט הברייי כמש ידיך מגונה משמע אפי' נהדחה משום
דע"י כניסה מסיר המים וליכא טופח חיבור וכ"א לדינא להקיזיר לכתחלה כמהר"ב שהחזקתי
נגיטן גם ונם הנח"ה אפ' נהדחה מ"ל רפוי לגמרי רק עכ"פ לא תלחוץ נחזק ומסתברא הכי
ים להעמיס כונת הש"ע ורפוי לגמרי מ"ל הדחה : ודברי רא"ש ניפגע
נתנרתה תמהני משנה ב"ל דנ"ם כגר כתב להעמיד מחלה וע"כ חמו דל"י יחידת היתה בידעה
לזהר בטנילתה ומקרה ר' שלא מחלה אבה וגם כונת רמ"א י"ל נכך : וגם
סל"א טבלה ע"ג שלינות לא עלתה טבילה לפשוטי כלי עץ הס ותאהני לשון הרשב"א לפי' פשוטי
כלי עץ ע"כ כוונתו אף שמ"מ טומאה ומפי קבעו כלומר אף דמחובר מ"מ טומאה נר' הש"ע
דייק כיון שכתב לעשותו מדרגת מבנים טעמו משום לפשוטי עץ עכ"פ מקבל טומאה מדרבנן
ומיירי בעץ מחוברים דאחובר לקרקע בקרקע ומינו מקבל טומאה כאמ"ל נב"ם ריש עירובין מן
הסמ"ע וב"ך ועה"ג שדקו דבדו הט"ו גם והרמ"ם שהוסיף אף במקומרין כלומר משום פחד שתפול
ונתלוסין מסור מבני טעאים : ונם נב"ך מקא"ו שסיכין במקוה טיט ונר'
שלינו שמיכה כלל והחוש מכחים ע"פ הרוב מקולות שנארעות נדבק הטיט אלא יותר מטיט
שבהרות שהוא רובו חול ומבנים קטנים תלוקי נקל : ונם סק"לנ
דעת הרוקח מפ"ק דקדושין ומינו סתירה התם שלא נתעסקם לח"כ והא דמנמע עליה מינו
ניחסתרים : סי' קנ"ע תמה הט"ו על הב"י נברייי קתני קמטים ומתרים
ונר' כוונת הב"י כיון דנקט דבע קמטים לחוד ע"כ משום דמתרים נכלל מ"ל להעתיק יותר
דהברייי נקט כסוגיא זו ומל"ל זו ואין נר"ה לל"ג מו לגי זו אף זו והעור י"ל דנקט לרווחא :
ונם ב"ך סק"ו הקריך בבנין לענאו נפי"רשי לגי מפשר בהרחקה ג' יאים והפשוט כהגהת
מהרש"ל מונחי שבת לחוד וה"ה מונחי י"ט דמ"מ לחוף ניום תחוף בלילה והעיקר כשבת בעלי
הש"ע נם"ג מנהג הכשר וכרבינו הטור ובהגה ס"ד מנהג יפה ולא מדינא ונם לחדא דבריו
נסק"ט וכל הפוסקים הרי"ף ורמב"ם ורש"בא ור"ן פסקו דוקא בלילה ולהב"י גם לרש"י ולשון הגמ'
תמה על עצמך מוכח בפשיטות כך והקיף כיוון נתר לפכף ולתמוה עליהו ודברי הש"ע כחכם
פשר דבר והא דנקט נש"ע ס"ו כ' יאים ר"ה ובבילתה בליל שבת תחוף ניום ד' היינו משום
דמ"ו מ"ל לחוף כלל בלילה ובקושטע טובלת נמ"ש דהרחקה ג"י תחוף נם בליל מ"ש וה"כ בי"ט
ג"כ וטבלה במונחי י"ט ויש מוסין לטבול נכה"ג ואין להם סמיכה וכמ"ל דם"ח : סי'
כי נש"ך המריך ובסוף ניין בקוץ לתרץ הא דעדוה בעשנית ודוקא דהא לשון מתחזיא משמע
ערות תנרו כנגדו בעשנית תמור אף שאינו מכתכל רק טעם הרא"ש לנריך הפסק בין לבו
לעדוה מבל לפירושו בחלה אין עדוה אינו משום לבו רק גלוי עכוה מה נכך באינו מסתכל סני
מע"כ משום לבו אלא בעומס עיניו או בלילה שכי כדעת הש"ע אם אי בחזרת פנים כהכמ"בם
דמל"כ מ"ל לכתוב עיקור פניו רק אלא יסתכל וכ"מ לשון הטור וש"ע עדוה בעשנית וכוחה
אותה אסור לקרות כנגדה לנבא יתירא כיון שדוחה אותה אסור לקרות מע"כ לשון כנגדה
אף דנשעת ק"ש אינו מסתכל מ"מ נכלל לא ירחה בך וכן לשון הגמ' דהא"ל הת אוי אלא אף

דלא

דלא חזי נפשה ק"ס נקט והא קמתקיים כוונתו כדבריו ובב"י סי' ע"ד כיון שאינו מסתכל הף ס"כ לא למותה שרי שאני התם בערות עצמו כיון שהיא נפשה תמיתיתו ואינו רואה רק בפנות פניו למטה פני כהתורת פנים נחבאו וכו"י : סי' ר"ח ס"ט כלי טמא
חף שאין לנו טומאה וטהרה כ"מ בכלי שקנה מגוי ובטור נקט פתח הנריך טנילה :
פא"ל ופתח הנכור אשאע בידים והא לקמן ס"ב שלא יסתום בידו ג"ל שאני התם לעשות מזוקקין
אקוה הוי מעשה קדם וכאן אינו רק סילוק העכוב :

כבר העירותי סנולת מפורים להתיר פני נעלי הב"ע שלא לזוז מהם מאן דדייק ותני נרים מילן נחלק נ"ם דף מ"ו וגם נתזו' נחלת שבעה סי' כ' שם שם חק הגאון מהל"ק על המחנכים וזאת תורת נפיומא למלחת מלניסו' יקירא יקר וכבוד נעלי הב"ע כיתד שלא תמוט :
סי' קפ"ד ט"ו בק"ג חולק על הנ"י ולא קרב ומ"ו נאבל אין זוס היתר ק"ו ובזה שרי בהולך נדרך לפני תמיד והוא גופי' פי' לקמן כיון דוסתות דרבנן לא גזרו ובקונטרס גם זאת מצוה שא"ל לפני וסתות דאוריי' כמוך לוסתה מסמכתא בעלמא מדרבנן כמ"ש הב"י וגם קי"ל כתי' קמא דרפ"ב דמ"ק דאבל תמיר מת"המ כמ"ש בסי' ש"פ ס"י מכ"ש דחמיר מותת : ושם
בק"ט דנעל הב"ע הסיע להקל ורבים מתרנים דנרי הב"ע שלא מנלן לחלק חזותא מוכח שלא עיין כלל בב"י ופוסקים ונירף רבים בוקעין והא להדיא בב"י שהרשב"א וריטב"א הוכיחו נרחיות נמורת מן הגמ' כדעת הרו"ה וכן הרמ"ם ורבינו ירוחם כתב ברוב פוסקים מסכימים :
ושם בקי"ל תמה על המפרשים שלא הרגישו ורמוי לקנוע הלכה כנר יגא דעת המחמיר מפי הר"מא והמעיין בב"י יבחין שמתרן עדיף מדילי' דק בב"ע נקט להקל כהר"שבא כיון דוסתות דרבנן : ושם בש"ך בק"ו על ה"בי עמ"ל בהלכות וגם על הא"ו אינו מוכרח דבינו הב"י כסברתו בבד פשטא דגמ' : ושם בק"לב על הב"י י"ל דהא גם הב"י עצמו הרגיש תחלה לכוונת הרשב"א דוקא באשה קפידא והעתיק בב"ע כלשונו וגם כיונא בה י"ל בתוי במעשה שמיגעת במלאכה והגמ' נקט קפידא דבר ההוה ולעון הר"מנן אשמע בכל וסתות הגוף כלסויס בב"י לכך נקט דבריו בפתס : סי'
קפ"ה ט"ו בק"ב על הרמ"ם ומדחה בבה"כ ועא"ם בס"ב בתוכת כ"כ : סי'
קפ"ו בש"ך התריך והעמיק להקל בבד בעלי הב"ע וכבר השניע בהקדמתו שאין לזוז מדברי הב"ע והבא מן מאי מחרתין בבד כלל הכתוב מחרי רבים להטות שלא השניחו בדקדוקיו בפרש פירוש ר"ת קבלה כמ"ש הרמ"ם והטור שלא בחלה בפשט להקל כבבדו ומה שהניא מן התגור מדרבה הוא סיים להחמיר ע"ם : סי' קפ"ז ט"ז בק"א על הב"י ומייאב בבה"כ וגם
מדחה שם כל דבריו בסק"י על הרמ"א ומה שמפקפק עליו בסק"טו : ושם
בש"ך בק"ד עמ"ל בהלכות : ושם בקב"ב על הרמ"א בשמעתי
הב"י והגמי' אינו צריך להמנין דפשטא דלשבא משאע בהרמ"א ושטתו בחינו יודע שהמכה כזאת רגילה להוניא דם ובדקה ומצאה דם ניזוע מן המקור או שהי' מרפאת שפתח אקורה ומצאה כתם

כתם מיד נמי טאמה מדאורייתא כמ"ל דנ"מ ונאינו ידוע סמכינן אס"ם ולענין סה"ת כיונתו
נמי בידוע ממקור הן בנדיקה אי במרגזת ושיעור כתם כגרים הוא פול וכן כתם בהרמב"ם
ובפי' פ"ה דמעזרות- אך בפ"ו דנגעים פי' חני פול תאהני דלא מסכתן בשום מקום וגם בערוך
פי' חני פול וכו' בפי"רבי מ"ק די"ג שטוחנין פולין לגריסין משאע הכי ועכ"פ ניאיהם גרים
הקלקי גדול והרבה כי עדשים גע"ג הוא פול גדול שלנו ובירא שהמכה מוציא דם
סמכינן אפי' בידוע מן המקור ותאיכתו שאינו ס"ם ליתה שהעלה הפר"ח שם אף
באינו מוסיף היו ס"ם רק בנדון של תום' כתוב קטנה תוגם שם תוגם חד שאין לחלק בין
תוגם גופה להוי שלא מדעתה וכן דעת קטנה שאין דעתה כלום הוי כמי שלא מדעת ועמ"ש
בהלכות סי' ק"ל ופול לדבריהו בא"ם פסקים ד"ת לפני סיטות הרא"נס והבנ"ת טעם ס"ם משום
רוב אי משום סל"ל לקולת העלה הפר"ח אף שאינו מתהפך ולפ"ז במרגזת מכה בנדדין מיכת
ס"ם נדדין ומכה וגם לחידך נריך להתחיל שמא מינו מן הגוף ואח"ל מן הגוף שמא מנדדין
וכדכתב הב"ך עצמו לעיל שם ובנוקבה שפסק שנים רגיס מורא כנזיס ומרגזת כתב ולפי יש
מקום לסמוך על רופאים שיש מכה אפי' בידוע ממקור וגם הרמ"א מודה משא"כ בספק נשיס
אין לזוז מפסק בעלי הש"ע ולא נסמוך על מנורת הבטן וכמ"ש דנ"מ ויותר בהכ"ב ע"ש :
סי' קפ"ח ט"ו סק"ה גם כוונת הרמ"א יש להעמים כך ועמ"ש דכ"ב : וגם
תמה הל"מ על הב"י מכה שבמקור דוקא נדדין ותי' מהר"ם לובלין כוונתו בנידי המקור למפוקי
נשמת הס שבמקיר ונעשה מכה ע"ש וכו' כוונת הרמ"א נש"ע אפי' רואתה דם לא נקט בלשון י"א
כיון שהש"ע לא נקט לא פסקה לראות כמו נטור ולשון ר' יהושע עדיף כמ"ש הב"י :
וגם נס"ך כק"טו על הרמ"א אינו כלום שכוונתו הוסיקה המכה שמ"ל בדיקה לעולם על זאת
כתב דוקא שלא נוסתה אבל נוסתה הדר דינא לנדוק אם נמוקו ואינו נמוק מודה דטהורה :
וגם סקי"ז תמה על הגדולים ואינו כלום דקאני נמי יבקונין מדואים ומ"א מכני לא נמוק אינו
דם כפי"רבי כדאזותי' יבש כעפר וכדאמרן נמי עפר וכ"ד הרז"ה ובירושלמי מוכח דאלי בפלוגתא
ר"מ ורי"בא וגמ' דיקן נעל דינ"ש מ"ם ואף לאסיק בירושלמי תיובתא לרי"בא מהאי נדייתא
דלופתים גמ' דיקן לא משמע הכי דעיקר בעיתו בדם יבש כתם ופשט ממתני' דמערות ועפר
ובירושלמי שם לרי"בא עפר נמי נריה ומתעברת כך וכן להדיא בהרמב"ם והרמ"ם לא נמוק
אינו כלל תולדת דם רק מאכה : סי' קפ"ט ט"ו סק"ט יש לתשוב ואינו
כלום דהמ"א דייק בלשונו הבא עם לחום לדבריהם ולהאיר כלומר ונא להקל דחל"כ תיבה
יתירה ועל הרמ"ם דנ"ק עאע"ל בהלכות : וגם סק"כא מייתב בנה"כ
וגם מה שתמה בסק"לא וקושיתו בסקל"ם וסק"מג הכל מייתב שם : וגם
סקמ"ה תמה על הכ"י וייצתי היטב לעיל בשלהי ע"ז בתוריס סי' קי"ט ותמיהתו אף דליתה
בנדייתא לאו תנאים אינהו דמוכח בחולין דכ"ו בלוגתא דר"י ור"מ ור"י ור"ש אינהו בנדייתא והם תנאים
כדמסייע מנדייתא דר"י ועוד נמכות די"ח בגמ' פליגי ר"י ור"מ ור"י ור"ש ונהא יש לדקות כמ"ל
בא"ר שם וגם מגיגה ד"ט פ"ל בר בי בי להלל והוא תנא בפ"ה דאבות ומה שהניח מן

תה"ח שנדפס ל"ב יהודה ור"ל מזוזת מוכח גרסת הב"י עדיף דהה מניח גם פסק הרשב"ם ובלי
פסק בספר שלפנינו תה"ח נמי הוי הכי ובדפוסים שלאחריו ט"ס שכיח וקריב לומר נימי הב"י
עודנו בכתב ונתמוק טפי שבדפוס נימיו מדגיש ומרשם בשער שנדפס שנת שם"ח :
וגם בש"ס פס"ע רניס ניהו וגם דעת הטור מדדנה הכריע והעתיק להחמיר הרמ"ן עיקר ועיקר
טעה מף דוסתות דרבנן שאני הכא סברת מלימתא כשנסתלק הגורם חוזר המותר למקומו :
סי' ק"ל ט"ז סק"ח וש"ך סק"ל ודאו דברי הש"ע ודקדו גרסת מוטעת ואין מזמינן דהא הב"י
הטעים דברי הראב"ן מן הגמ' וגם דייק כך מן הרשב"ם שכתב דוקא שני גריסן ועוד וסברתו י"ל
דחמיר שיש ועוד שנשאר בחניו גרים ומשהו משמ"כ בשיש לכך מקנינן נמי להטול נמצעי :
ונסקמ"ל מולק על הרמ"ל וכל המעיין היטב יבחון דברי הרמ"ל נכונים ודמיותיו קלים וכ"מ
בנה"כ מף שמסכים לטפר מומרת הרמ"ל עדיף וכמ"ש בש"ע דמ"ו : סי' קל"ל בש"ך
סק"ח הקשה ואינו כלום דלעיל נקט הכל בלשון י"ל ואינו מחליט ומף שמכריע לעיל דבינו הרמ"ל
מינו מלריע ודבריו בלשון משמע נריסת וכיפת מוכה שאינו מוכרח למעיין : סי' קל"ב
ט"ז סק"ו על הרמ"ל ומייבב בנה"כ : סי' קל"ו בש"ך סקי"ג מולק ועפ"ד הט"ז י"ל בשכה
שמ"ם להזהר ולא גרע משאין וכ"מ להדיא בל"מ ומשום דכתמים דרבנן מומעין להקל כהרשב"ם
וס"ם : סי' קל"ו ט"ו סק"ד מולק על רמ"ל ובנה"כ מייבב ועמ"ש בהלכות :
סי' קל"ח ט"ו סקכ"ח על הרמ"ל לא דק ומייבב בחיבור בחר יעקב ועמ"ל טעם רמ"ל מפי'
מקוברים שאע מפול כט"ז לא עיין בטור שלירא מפני שמתהכך בתמיה מוכח דוקא בתלוש וכ"ל
משום גזרה כמ"ש הר"ם בב"י דהייבו שהי' כלי מקודש כמ"ש הש"ך לקמן כט"ז : וגם סק"לב
מולק ולפמ"ש הש"ך סקמ"ה ניחא : וגם בש"ך סק"ה סתירת הש"ע
ייבבתי בש"ם במחוקים מ"ח שם : ומם סקי"ג מולק ובכ' די"ל שאני
התם בסעיף ל"ה ול"ט תשש בעלמא ואיכא דס"ל דהוי כקמטין שאין לחוש כמ"ש הב"י משא"כ
הכא מניחה ממש חוש להחמיר כיון דאיכא דפסלי נדיעבד כלמחזיק בש"י נדעת רש"י ותוס'
והרמ"ם ע"ש : ומם סקי"ז מולק ובשען על הל"מ ובכ' להמלין בשגם
נלקדק בתוספתא כמו דנקט בקרם ל"ה מינו מוכן המ"ל נמי מבל בשל עץ ד"ה מוכן מלא לפני
רגינו הב"י כתוב מהוסך לו שאסרו מיוה תינות בהעתק שהב"י כתב שבשה מהוסך לחר קרם
העור ד"ה מינו מוכן בד"ם במתכת מהנך טעמי למינו נדבק וגם סבכה מהני קרימה ובימא מף
שנרשה תחת העור מבל בשן מוכן למכמים דלא מהני קרימה ובימא : סי'
קל"ט ט"ו בק"ח תמה וישבתי לעיל וגם בנה"כ : ומם בש"ך
סק"ו מולק וישבתי בהלכות : סי' קל"ט בב"י על הרמב"ד מסור
לעיון בשבת משום סכוכת שער דמשמע בפ"ו דשבת דברי ע"ם ואינו משמע רק להדיא דמתרמי
טבילת מכוה וגם בינה די"ח מעלמת ועובלת ולעיל דס"ק דלא מפשר פי' בשבת ו"ט והב"י בש"ת
כתב דרב משי תי' לרווחא מבל כ"ע מודו מין סחישה בשער ע"ם ופשיטא כדבריהו בגמ' להדיא
משנה ובריישא מלא די"ל דאני לזהר שתקנת בסדין ודרך לכלוך שרי כמ"ש ה"ג אפי' יש
סחישה בשער אני לעבול וסברת הרמב"ד דקשה להזהר ואתי' ובריישא י"ל בתולשת שער וביחא
היטב לשין הב"י עכ"פ בשבת משמע שחישה בתולשת דתנן ונא תעבול בהם פי' ברגישת שקולשת

שערה כפי"רבי א"מ מינו הכרח להקשות לרמ"בד דיל דמפ' נרלועת שמוגדת ביחסה לנוי :
מעשה שהי' חסר המקוה ועבלו בו נר' שמ"ל להחמיר בתשובה כיון שהי' מעין להרמב"ם ורמב"ד
ור"ן והרמ"ם ורשב"ם לכתחלה שרי לקמן בנ"י סי' ר"ח : ושם כי'
רת בהגה ע"י וחילה פסול פי' דרך וחילה כפי"רבי שנת דם"ה לטבול כשהם נמשכים ויורדים
וכן להדיא במה"ריק שהביא הב"י שעומין מקוה היורד דרך נהור הגג וכן בהגה כל"ו רק שיטבול
במקום דקוו וקיימי : כי' ר' ט"ז כק"מ סתירת הש"ע נר'
להתם נקט בלשון יש מי שאומר עוד פחות מיס תומרים משום דלנפשי' מפקפק והכא ני"ל שחיבור
לאחר הש"ה נקט להלכה סתם דלא ניחא לי' להקל וכן משמע בהגה שם מין לבן רוחה ערותן
שהגיהו המפגרים ולדבריהו ס"ל להגיה גם הרמ"א לא ניחא לי' והרגים נמי בלשנא קלילא של
הש"ע ועוד נר' הכא שהיא ערומה אף למדינא שרי כדתנן קונה תלתה עדומה להיותו משכחת
שהיא נעולה בנא בנדי"ם וכתנת ולשת עיסה ק"מל דשריא לגרף לבל בלא תוגם ולשי לכ"ע
פרילות להזכיר השם ותיכף משום הכון וכן במים גלוסים שנרלות בשרה ממש לכך פסק העוכרתן
משא"כ התם בלבושת חלוק : סי' ר"פ ט"ו סק"ה תמה וכתב
דברי הב"י שלא בדקדוק בלפמ"ם הש"ך ניחא במקוה נעול וגם טעם הרמ"א נריכא ע"ם ומדרנה
קוא נריטעא ושלא בדקדוק שמתרץ הטור שיפסק בלא המשכה הלא מיעוט שאוב מדרנן ופסק
לקולא ועוד כסות עינים כל דבריו שלא עיין כלל בב"י על הטור בשם תשובת הרמ"ם ועליו
סובב הולך וכתב דברי הרמ"ם סתומים ע"ם והמיך מתרץ שהטור לא מיירי בנדון של הרמ"ם
ושם סק"ם תמה וגם בסק"ו ומייסב בנה"כ : ושם בס"ך סק"ג תמה ומיים מפשר דבריו שבאמן עפ"מ
יבחור : ושם בש"ך סק"ל תמה ומיים מפשר דבריו שבאמן עפ"מ
תל"כ והמעיין בב"י סוף דבריו הקשה על הטור ומייסב כך ע"ם פשיטא גם כוונתו בש"ע כוותי :
ושם סק"ב סתירת הש"ע ייישבתי בב"ם מאורים ס"ח שם ועוד תירוצים בחיבור מנחת יהודה
ובאר יעקב : ושם סק"פ תמה על הרמ"א שלינו כלום לשעל לא
הצליח רק בקט בלשון י"א וים להתמיר כוונתו כדהתם לטבול בכלי עלמו והכא אשתעי בכלים
שמשיכם ע"ג בגדר לטהרו : לשריך שיכות בטהרה . שיהא סתרי
לגמרה . תורת חמת בספה בדורה . רוח קדשו עליכו יערה : ולת תומרת
נדוכתי טובא בספריכו רמוזתי על שו"ת ומכינו ע"פ הרוב דרך פלפול ובנוחת ר' יוכה תכיד
הוא ר"י לנד סופר נעל מעיל נדקה פקפק על כולם מלבד שו"ת קות שיור שבבריו בדרך
הרשבונים ומה"ט מניין עליו נמ"כ כיון שהתעורר בהקדמתו שילוזו עליו נוה הלשון שנרמה
כיוהרת לדרוך כדרך הרשבונים כו' ים בלוי זמן הלא שם נזכיר מ"ם בש"ע והגה כו' מ"כ תפוש
רשוי בהודאת עלמו שלא ללמוד ממכו נגד הש"ע וכן השביע נעל הש"ך בהקדמתו לי"ל וכן הט"ז
כמ"ם בחלק ב"ם בהקדמת מאורים ורשיתי לב ענוותנותו נגד השושלים ובסי' ל"ג נקט בקנטורים
על שושל במכרת ושלא ידענת למה דימה לותו לדבכי רוח ושלא יקלל פשע הלא מן הסתם נאמן
השושל שאם ירצה להרשיע לא ישאל ונפרט שלקח הנכרי לניתו בקוקת אכילה וכטוב יתפשרו והי'
ברי לשניהם שיניקנו לו כאומרו שאין מדקדקים יתר בודאי הי' מיודעו ומכירו שמוויח תמיד

ממנו וים ממנו טונת הנאה וכיוצא בו ע"כ סירסו נחוקת שלו ולא נזכר כלום מפיו נהיתר אוסר
לישראל מדרבה דרכם נבהאתם לסרס איל וגם ליכא תומדנת כלל שנזכר ישראל נעסק סירום
ולא עלה על לבו מ"כ מהיכן יצא הקנוף כ"כ לאיסור ותמהני מאד , עוד נסי' מ"ה
נמ"כ פלטה קולמסו ממסה עד מסה לא קס כמסה ומשלמה עד שלמה לא קס כשלמה כוונתו
על הרמב"ם ורש"ל והו טוב למדפיסס עמש דבר שניינו כך ונספרים שעמדי מחקתי דנרים
נטלים הללו ולא יאות בכלל לגדול כמוהו לומר גוומת כוחת לגא נרהיטת כשנגה מלפני השליט
וגם שכחת לטעום המלכל נע"ס עטועה חייס זכו דנרי' בטלים הסמיך נפסוק ונשנת קי"ט לא
מניהו שעשו , ונסי' כ"ר מודה נשנמו שדחק נפשי' בערלה נשרפה ועמש"ל נתמורה שם
נריוקה , וגם סוף סי' ל' על הרמ"ם מ"ש סי' ר' ייעבתי נטוב שלהי ב"מ נהלכות שם
חלק נ"ב , ונסי' נ"ה על פי"ד מי ברכות כ' נשמט נספרינו וכתוב נא"הב כאן ,
נסי' ק"ל נסנהדרין ד"ט על רבא אמר קרוב מצל עלמו ואינו משים עלמו רשע הקשה שה נריך
משום קורבה דמקרא מלא תלא תשת רשע עד והתריך מאד ותמהני תיפוק לי' דאביי אמר כך
ותקשי על רבא למה נייד ממנו רק הפשוט דאביי ס"ל לף שבב בתשובה כיון דבשעת מעשה
שמעיד עליו הי' רשע לא מהני עדותו ורבא ס"ל כיון דעכשיו הוא נדיק בשעת עדות מקבלין
עדותו וס"ל משעם קורבה , ונסי' ק"ן תמהתו קיימת ייעבתי לעיל נמכות ד"ד , סי' קי"ח
התמיר נווירמ"ט ויין נגד הס"ע להדיח כמו שהחליט הכ"י מן ת"ה הקנר וגם הרמ"נח כך כיון
דבתר נתרא מזלינן והנחתי לעיל שלהי ע"ו הלכות סי' קכ"נ ומתורים שם ואם שייך כל יין מר
שם נטנעו קנת חזק הוא עכ"פ טעם יין מס"כ נלענה יותר משוכה מדבש ולא קרב ז"ל וגם
שם לוי כנ"ל ודנרי הנ"נ סי' ע"ד נמס"כ ליתה נזמנו וכל מדינתנו מין רגילין כלל רק מי
מלף לרפואה והוא מר מאד כמעט שמין רחוי לנרכה לרוב ב"מ וזה"ס נירושלמי מר ונם נגמ'
ד"ל מר מפי כתם תיכו שותה וגם נשתנה שאו מ"ל שם בפ"ע במח"כ כמש"ל נהלכות שם יין
מזוב ון ומדנרי ה"נ קורין יין לענה ודנרי הרשנ"ח כשטוטן והוא מוניאן בדוקן ומשתמשתי נמ"
נאזוב הנ"ל , סי' ק"נ עמש"ל בה' ע"ו סי' ק"ג ובסוף הלכות שם ונכלל נס דנריו נסי'
ק"ל : סי' ק"לה עמ"ש בנ"ם סוף ה' עירובין אכן מה שכולל מין רחוב הנסנרת נלילה לא שמע
כנכון וזה מאתים שנה שדרים יהודים כאן וכרחוב הזאת ואינה נסנרת ואולי שמע בימי בעלי
תוס' היו לכם רחוב קטנה נעמנע מקום ועדיין היא ניכרת ונקראת על שמם ואז יכול להיות
שהי' נסנרת ועמ"ש נע"לם ה' פסח נזה , סי' קל"ט מקיל בענין לא תלין והתרכתי בחנך
קן דילוף שפיר מהרוני נ"ד דומיא דנהרג שמת נודאי לכך כתיב כאן שלא ישמכו נחוארנה
שמת כמעשה דמ' שמחות וכן תירע נימינו נדידהו ודיקן : סי'
קפ"ח סתירת מצניות תפי' לנגוד אכם לכור כר"י דנר שמ"מ לסור וכתם מוכרי כסות שרי
כנר ייעבתי נמ"ר נסוף דף ע"ח מוכרי כסות התירה תורה להדיח מקרא נפ"ק ליבמות לא
גזרו לחסור ע"ם , סי' קנ"נ על תום' דב"מ גזל לאו ניתק לעשה תמהני דנקט חספת
דקדוק ונבק מרגניתא תמיהת דנריהם גם עוסק ניתק לעשה ולא התעורר עליו וייעבתי היטב
נמ"ר ע"ם , נ"ק די"ח ע"כ פי"רבי מפי מורו ורמה נשנוש גמור ולא שתק כדישלא יטע
תלמידי ויתלו נתילן נדול , כתנות ל"נ הקשה נתיכוד הפל"מה על פי"רבי ד"ט וטענת
תמיכ

דמים מין לו דלמא מצא דס מ"מ מומר כיון שפ"פ וינתה פעם ופעמים ועוד יש בתוליס דס וכו'
סברת רש"י כל זמן שאין בתוליס כליס לגמרי בעילתו נדוסק כפי"רש"י ד"ו ע"כ אבל הוא טוען
פ"פ נדוסה דקים לי' בזכי וכשפתוס לגמרי ודאי נשרו הבתוליס לגמרי מש"אכ כשבעל נדוסק
ודאי לא קים לבסוף ותירוצו דכתן ד' לילות מתוך יב"ח אבל יותר מ"בא ליכא בתוליי ע"ש
משתמטתי' במק"כ בי"ד מי קפ"ו דתלינן לעולם בדס בתולי' : ושם
ע"ב תוס' ד"ה מת הקשה הרב הכ"ל דה"לל אלא נר' דאשתמטת' תוס' שבת דק"ה ע"כ היכא
נלאו אמורא מ"ל אלא והכא מסדר הש"ס שקל וטרי : ד"ג ע"כ
הקשה לפי"רת ניחא גוי אינו מומר הוי פ"ם את"ל נדתן דלמא לגוי וכו' לפ"מ בח"ר סנהדרין
דע"ד דנדינ"ל דק למ"ל הולד כשר דפסק ר"ת כוותי' ומ"כ ר"מ אבי סבר הולד ממזר עכ :
ד"ה על הקשה לרמב"ם סופה שאינה רשוי' לביאה ע"ב וכו' שאת הרמב"ם דק מה שאינו רשוי
לביאה מדאוריי' כגדה וק"ל : ד"ו ע"כ חון מתפילין במק"כ דחק נפי'
תום' ופשוטו בתפילין מוכח דמסור למבל דאם אדי מה כ"ל לכתוב שיניח תפילין למה יאסור עצמו
יותר משאר מבל ובת"ת אוכא דאסור למבל דמ"כ הלא לא פקד עליו דק בתורת מבל למה
יאסור ב"דת דק שהטעם כמ"ש תום' במ"ק דע"ו להרחות קצת מבלות ויחגב נר' טעם אלו דוקא
משום עטיפה ותפילין אין מרגילי' כ"כ שמא חולי רגם ומעוט הוא מבל כשבאי' אצלו ואינו שותא
בשלום וגם שותק מד"ת והגית יומם ולילה כדרך הנגיח בלי ספק מרגילי' משום אחתי ,
דף ז"ן על הב"י נכ"מ מדקה כמו עבר הרגל ולא חגר"כ אס עבר פסח נאמ"כ אונא ממן
בביתו אינו דוקא ביום אחרון דק נרחצו' שיכול לברכן נקה"מ , ד"ט הקשה מן כנסה
בחזקת כתולה מקח טעות ומת"ל דק לענין כתובה עכ"פ חזקת פניו' על שבעל במ"אכ בזלמא
התם קדשה על התנאי ולא נעשה התנאי ומ"מ נעל נריכה גט משום דודאי מחל התנאי מש"אכ
הכא לא ידע שתהי' פ"פ עד שבעל מ"כ התי שייך אין עושה בעילתו זנות בלא"ה קדושין ,
מוכיס עד שנמצא פ"פ ודינא דמוקא טעות הודה בעצמו שאינו דק לממון ולא לאיסור :
די"ח הקשה מינאות וכל הטף נעשים במק"כ התם שנוים שלהם ברשותם פשיטא דמצו לגיירם :
ושם ה"מ גדול הקשה קטנה שיודעת טעם ניחה אסור לייחד ה"נ קטן טעים וכמ"אכ אדרבה
קטן פחות מט' שרי לייחד אשה עמו כא"ם מ"ע סי' כ"ב ע"כ ליתה , די"ט הקשה דכ"ם לא
טעה והמריך ונדחק ומשתמטתי' הר"חם פ"ב דע"ו דרבנו ם"ל כרבנן אבל לר' ישמעאל נכל
המנות יהרג שפרהסי' ושפיר מצני ר"ת דר"מ מני סבר כר"י והכא מסירת השטר מסתמא מינו
ננעשה כמ"ש ני"ל סי' קנ"ו בש"ך מן אסתר דהוי בפרהסיא מה שנודע לרבים וכל שנעשה בשטר
קלא אית לי' כדלקמן : דכ"ב נאמן לאסור הקשה שאני התם מיכא
עדים ונדחק ואינו קצי' כלל דעיקר מיתורא דקרא דכתב כתוב והוציאו כתולי בעירה אל
זקני העיר והמ"ל ואמר אבי הנערה כי אם לה עלילות ואלה בתולי בתי מה ל"ל את בתי נתתי
לאיש הוה ע"כ לדרשא אתי , ע"ב בתום' אמתלא התריך לויבב ולדבריהו בח"ש כאן הכל
מיובב לפשוטו : דכ"ט בתום' הקשה מקדושין ד"ט בעל עושה שלי"כ
במ"אכ אינו דק לענין שיהא שאינה בסקילה דק בחנק ולא לקנס דעכ"פ בתולה היא והא דמייתי
כולם משלמי' קנס מהא דאמר אינו עושה נעולה שלי"כ נריך לתנינא כל הדרג בעל עושה ולא

אחר לחשמעי' דאינו בעולה אל"כ לקמן רק נבעל יש חילוק , דל"ה ע"ב תו' ד"ה מתני' התריך ודחק על דלמא בממון אחר ותחת הכל מיושב בדברינו ב"אר היטב ומ"ב גם למאריכו' מהרשל ומה"רשץ ופכ"י , ד"מ ק"ב נערה שפי' קטנה הקשה למה כתיב בפשוה אחי' מפותה קטנה מוכח ולפמ"ש בחלק ב"ב לעיל ד"ט לייתב הרמב"ם שים חילוק נ"ז ניחוח דאשכחת דפתויה רגון , דמ"ב נתו' ד"ה לאביה מתרץ קו' מהרש"ל דים לחלק דסתם כר"א בחוכם דיקא כמ"ב התינח הך סתם אבל סתם דריש נערה אין קטנה לא פזיעא לגאוי גם במפותה והמהרש"ל נקט לעיון פשיטות מסיפא כ"מ שים מכאי מצוי דאין לחלק מכח דריש , ודברי תוס' ליח נגר דיפרוק וחזלי מתלמידי מרבינאי נכתב בטעות : דב"ב ע"ב מפני תקון העולם הקשה על פ"רבי תמוה מדרבא רב"י בשעת כל הפוסקים כ"אש הב"י בי"ד סי' רנ"ב ואין לחוש דסובר דוחקא דנעל שמצו לדוחק , דכ"ז ע"ב על תי' ר"ח מסיד חסב הגערה מדקדק נערה עלא נוגעת ודחק נפשו שלא בביתי' שערות ואינו רק בדרך חכמי' במקום מצות התורה אע"פ נסיפור לשון ב"מ קונלין נערה סתם לבת כמה שנים כמו יהוצא נער בן מ"ב וכמ"ש לעיעור והיי הנערה חשב מואר וכי דקדק שלא תהי' נוגעת ופ' שאות ונערות' הולכת וסיק שופטי' ד' מאו' נערה בתולה גם נוגעת נכדקה שם ובמגלה והנערה חשב תעב נעניו וסוף משלי ויק לנערותיה , דף ס' על המדרש לח תנח"ל גי' ואין הנקב הקשה דמוכין ללבנה ונר' דס"ל כיון דחדש עיבור להשלים עם ימות החאה שם"ה ום"ל שנותנין גם העיבור כהנך פוסקים בת"ה וה"גה ממילא סברתו שנותנים ל' שכי' ימות החאה ני' חב"ל , ושם ס"ע להתיר אפילת חנורה , לבלוע וגם דם מילה נר' אחר העיון אין להתיר כיון דאגולה הדם נרחם הנקב שביר מרפי' עין יהיבו דומה למכוסה בין השניים , דס"ג יהב פלגא ממוני' הקשה לעיל ד"ג אין לבובו יותר מחומם ודחק זנר' פשוט דוקא לעניים אבל לורעו הלא נד"נ נתן לבתן כל ממונו ומ"ל שו' הדרבא לא מהכא ה"ל דמני למהדר מתקנת חושן אע"כ לזרעו שרי ובנ"מ חשב הכותב שכשיו לבניו נוהג ויהיבו נעשה אבל לא מתקנת חושן וכ"מ מס נוהג בהם שלא יעזבו אבותם ונם תקנת חושן כותב לבניו נריכן לזון מנחתם . דע"ב חסד מתים הוא בעה"ז מיהו אבל הספר גמול הנפש מיבא : תנין מה שנעלם ממני בחיבור מעשה רוקח בדף ו' שילוב הוי' מלבו במופן זהה יפ"ח הפ"ד וכ"ב הפ"י הוא מנין שלוש עם ד' אותיות כידוע ואני נעניי מיני יודע הילוב דהא מכיונו תי"ח לא ידעו ועוד מה ענין אות פ' בחרבעתן ורציתי בחיבור יתיר בתיב כזה ממש שאלת ספר ואינו זוכר מקומו ותחת בחופן זה כתב בהכתה כזה ואני מיני יודע מיזה הכתה : וגם בהקדמתו כתב בכל החשבונות שם חסר או יתר אחת אין בזה כלום ואני בעניי יבעתי ולא מצאתי שם ספר נאטריות שחומר זאת וגם בלי ספק לאחת בפיהו עכ"פ הא גופא קשיא למה יכתב חסר ויתר ובתקונים כל החשבונות מכוונים ובנ"י ק"ת סי' תק"פ כתב כזה על חיזה חשבון ושים שהוא דוחק : דף ז"ן בהסיד נ' כולליס דנר תמוה מה שייכות להסיר ולא נמצא לזאת בשום ספר נמטריאות : דף י"ד קו"ף שמו של הקב"ה יפי הפה ופו הפה מינו יודע מה לזאת פ' נמצא בכל ועוד בכל הספרים קוף ס"ת קוף בפני אדם וכן בזוהר תרואה קוף לא אתייבשת בעלמא ע"כ : ושם ע"ב אבל יעקב אינש שיצחק כו' מינו מובן גם עזו יצא מיצחק : די"ת הקשה שבתן יעקב אעבר מבניו לוי הלוי

עשר מעשרו יפיון שנדר חומש ותירן יקודה למלכ ת ובמ"מ לא משכחן במלך קודם טפי מי"ד
ואנא ממינא ישמכר לתורה בנדרתו פ"ו ויתי כפי"רבי ויוכחן והזהיר כתב הת"ח נקרא שבת קודש
וה"נב נריך לפרושי כיאי מול מכין לשבת אך לתרוייהו קשיא המדרש דנקט מעשר ונ"ל כוונתו
מעשר כפול כנדרו עשר מעשרנו אלא נקט רק לרי משום כניד תורתו שגם הוא מוקדם לתודה
כמ"ש נוחלת הברכה יהיו משפטיך ותורתך ותורת יששכר נכללו נקדושתו ועדיף בתרתי וכיהוש
דר"פב דר"ה ר' נהוראי מחרימת הוי בהדי' ולא תציב אפני כנודו דר"ב כפי"רבי שם : ע"ב
הקשה שמ"ב להניח בינת ודרין שיכול להניח מירתן נר' פשוט לכך נתן טעם שהי' מימי נניחם
רחזונים דהת פשוט שעמו שבריכה לקטרת אלא מה"ט ה"מ להניח מירתן רק כיון שהיתה בימי
כניחם זחמו על הסדחה והניחוה שמ"ב להרחיק לכך לא נטולה : דף ט"ו הקשה דנקטו
כמתים ואחר המ"ל מתם כמו בשנים ונר' דגם בתרומה נקטי נמלה ואחד משום דמעלה אחד
אשום גזל השנט מ"ב גם נמלתים כך כמו שפי"רבי נרים בינה זמאירת הר"ם ייענתי בעלים
שם שהופיע רש"י נמלתים מניאנם נריך להעלות ע"ם : דף ט"ו חלב ודנם ט"ו פרפי נר'
שהוא טעות רק ט"ו מיל נעפורי וכ"ב פרפי נכל מ"י וכן להדיח בירושלמי זמשני היטב מרן משר
נה חלב אלא מכל עבר הירדן מאן זכת הלבוי כלל וכן פיר"ש בשלהי כתונת כל זנת חו"ל
שנה ביחד שיעור כ"ב פרפי דהת חינו דבת בעיירות ובשדה הלנן ושאר שדות וכרמים : ד"ה
לעון שנת ייבבתי היטב בחומש ולקמן פסחים מ"ח סי' תפת : ושם שהתקינו הקדאונים לא
בשום קלמון רק תומרת למלמידי המר"י : ד"ח ע"ב למה התחיל בהונחה ייענתי היטב
בנ"ם : ד"ט מתני' שם משמעון ייענתי בשה"כ קן שם : ע"ב קו' תוס' נמי ייענתי
בשה"נ שם : דף כ' תמהני שכתב דשם"ל לרי שמ"ש מלאכת משבת לכך מחייב מלאכה
שמ"ל כיון דלא דרש סמוכין שנת למשכן מ"ב מפני' לרי"ו מלאכות חיוב הן והוכחתי בב"ם
פ"ג דשבועות כפי' י"ג מדות שכתב לקים להו בשנה תורה הכל מוכח וא כנה אבל בכל התורה
היכא למוכח מו שמוכח נמי לרש"י סמוכין אלא בשמ"ל ס"ל נמי דהוי נמי מחשבת דע"כפ
לעתו נכך ומדרש תמיהת הלב , ושם מכין מ' מכה אחת ייענתי היטב בת"ב : דכ"ג
ע"ב על משנה סוף שירונין שאיב"ם איבב קנת זחינו מספיק ע"ב אך לפשוטו דניחו הקדום
אנא אך משנה קנוה מיאי קדם ולא שיפה שהופנלו בקנוה וסיפר ר' בלשונה ממם וכמ"ב בע"ם
ריש עסמים : דפ"ה ע"ב אקשה על הנ"י ונקוזטת כיוצת כוכרים כך מיבנה נניסן נקט
מיידי כסוגיית דעלמא וזהו עסיים לקיים מין כל מדם תמת השמם מוכח כדבריהו והרב לא
השניח נפיפא : ושם לאחנני נמשפר תמה למה יאתין ולקשוטו מיבי אי עת רנון ולא
אקורס , דכ"ט ע"ב ווונית כתוב מיישב נפי' הר"ש ע"ב ונם נד"ל ע"ב לעון טופרת אנומר שם :
דל"ת ע"ב פרהדרין נמ"ב פשט הגמ' ר"י תמה הלא נקושטת קרחוס שריס ולא תקבי למה הלא
כהניך יהיו משפטיך נקרחים מלכי רבנן ונם הלווים בלעון שריס נד"ה ע"י כיון שהם חצובי עם
ולא יבנרו משרי ישראל שם כ"ב וחיכו דומה לעזרי מהרן ובניו תפקוד הלא לא יתכן לעון לאחר
פקידה לעון נזיר אלא וכן להיות נכהנים עצמם שרי קודש ושרי תלדים בני אלעזר ואיתמר שם
כ"ד ולכך תירון כיון שקיבלו שנותיהם קרחוס שוערים הנחלפים נכל שנה : ושם דקדוק
מפליגין ולא פורש נר' תירוי דמתקינן ועוד הוא כדוד יותר שהם יפריעו אותו להיות עונד ביום
הגדול לכפר נעד כ"י ולא יתכן ניקח הכבוד לעצמו אף שמוכן הוא לכך : דל"נ הקשה

למה בשחר כהן לחד לעניים ונעריב כשיש ייצנתי לקמן ומת דכ"ו: דל"ה תשריכם ישרמל ניתרתי
נע"לס שם: דנ"ו המצל שפך קמין ביתרתי שם היטב: דל"ט ע"ב נתשרי מו בניסן
כנרת נתרתי נח"ל ריש כתונת: דמ"ח תמה מה דהוה הוה וגר' לפשוטו כיון דשלוחים
טרפה מזונה וגם מ"מ לשלוח נכל הנולה הוכירו ומת שאם ינטלו הכותים כמו נימי מלבכנדר
יהודו למשמשנקוסטת י"ל כל זמן שנטלו היו מסיחין רק משכה ואת כשנה בומן כותים:
דמ"נ ליחת אשע ייצנתי כאה"ב קן שם: דמ"ו למה במגלה קס"ו פסוקים וגר' כמ"ש
נאגלה ד"ג ע"ב הכסף ג' העץ הוי קס"ו עה"כ: דמ"ט ע"ב בית השלחין ייצנתי נאה"ב קן שם:
דכ"מ מה ענין מרכבה למס' מגילה ייצנתי שם, דכ"ג סתירת מאמר מין נהיכם שולטת תירגו
בת"י עירובין י"ט והנחתי נח"ר מך בלא"ה י"ל דפליגי רק שם נעירובין רמי דר"ל גופא ע"ש:
דף כ"ה בנדה ואלה והדלקה תמהני ללמן יהודית היתה ובילקוט מנזין מכלתא והרי בפי"רבי
ובחיים קט"ן מביא המכלתא ולייתה הנך שלש ע"ש ובלי בפך הוספת תלמיד טועה שלא ידע
לפרש במה חטאה ומ"ל לפ' דהא גופא שהעלתה הוניס כפי"רבי: דנ"ז קושיתו בקושית
הדרך ייצנתי במה"נ קן חולין שם: דס"ב ע"ב תמה לפי"רבי למה נרחשונה בשלה קדושת
תרן ולא בזניי' נר' פשוט כמש"ל נרחשונה הי' ע"ז ג"ע ב"ד ונטמא התרן אחד ובזניי' רק
שנית שכם: דס"ג קושית יעשיה מיום ספר כריתות נר' די"ל כמו ויקרם החדש מנ"ע
שלא יחשבו עוד בניין כך גלות יהודה ובניתן תינו כנירושלים שהם קרוניס לפ"י ותמיד נחיים
לתוכה וירמיה ותתן ספר כריתותי על יו"ד שנטים שנלו חלק ותנור רחוקים ותינם נחיים לפ"י
שלל לרחותה עד מזיח וכחזה נרחשה שמסורה לדור נשכונתו וגם י"ל המדרש ויקרם כ"י ור"ל
מל"מ כחשת כהן שמסורה לקדור ומל"מ כחשת ישרמל כי בלא חטא מדש כולנו נג"ע למדרש
ועה"נ לטריל נמנת למפרע יוד שנטים כחשת כהן וגלות מדוש כחשת ישרמל ושניהם ינדקו:
דס"ה נמדרש קמ"ו מחורים נר' לפשוטו כמ"ש נמגלה י"ו נדפס נח"ג תשרי וזלמה רגשו חדש
ולמעלה עלמות ולמה תעמוד חדלת זסי' קי"ז תינו חלק נ' פסוקים לא נחשב פחות מג' כדקי"ל
נס"ת: דס"ק נועל ונגעלת כבר הקשתי לשמול ואת נח"ם ריש נדה וייצנתי נחלק נ"ב
בגזיר ולא נודע לי מן הספר הקדוש הלז: דע"נ שסדו נסיד ואד דיעה שלא כתבו רק
קיצור המצות ולמידך שכתבו הכל מ"מ פשוט שכתבו השמות כדידן חות ה' חו ד' לבד ורחמי
מירמיה נ"ם שהלך הספר נגהר ע"ב כדנריהו: דף פ' שלמה תמר נדקה תרומס מה נ"ל
מדוד פשוט שלמד מתניו: דפ"ב הקשה על הרשב"ם שתלה נגחלת יבם נר' להדיא נב
התכת ויתן תדגם כך ונ"ל דס"ל דעכ"פ לף שהיו מוחזק מלבות מלך מרגלים וטפכם
הנלתי לותם שוב לא היו חורה הי' דין מוחזק חנל נלפחד מת קודם הן למ"ד נשבת נ"ו
מקושש חו מיעפולו וגם י"ל שם מ"ל לל"ע התורה אכסה ותתה מגלה דס"ל לר"ע כנר גילתה
תורה בקטנו מת ודלמי מקושש מדנסתפק משם על הנכורה חנל יעפילו בלותו זמן ומידך ס"ל
משום שאת מעשה לא נחשב עוד מוחזק: דפ"ו תמה רופז נמי מכוון למנוה נר' די"ל כמ"ש
שם שכר טורח ובטלה שרי מ"כ מיירי בשתם מ' מחלף שהיו נוטל שכר טרחתו והלילתו ועושה
להנאתו ופרנסתו: דפ"ז מחריך לחלוק על הש"ע וכבר ייצנתי לעון הר"מ שנח לעשות נחלק
התחתון כשהוא מחודי משל"כ נדירן ש"ם נחלק קן סוף ע"ז: דף ל' ניחור רשב"ע ביתרתי
לעיל

לעיל סס בסמה לופניס : דף ק"ה יגדיל תורה ייסנתי לעיל פ"ד דסולין : ועס לויתן דג טהור פסיטת נר' דים לטעית כמ"ד במדרש עתיד סזיר לטהר ה"ה שאר טמאים , דף קי"ב לונקלס וזרק על מכבת נר' טעמו דהתס רק מסמכתת דהעס לינס גריס ממש ומה"ט מדרבה מלכתוב ויזרוק על העס במקום מוצא ליקף נעלמת : דף קי"ח ע"ב תינה ון לא שניכו בתורה זס החמרון הכניד הלח כל המסכתת מדיני קן יולדת וזבה וכתיב בתורה קן נסור מ"כ שותת דמרן לא ידעינן וגס דקדוק קינס מו"קינן פסט לה"ק גמ"ס ולשון מכמיס נכ"ון כפי'רבי בסולין דכ"ב תורין לשון מזנה ובסמוך נבריימת יכול כל התורים כשריס נקט לשון פסוק :

נשלס ת"לב"ה הסידור היום ר"ח תמוז דהתי שתת לפרט **על התלמוד** שהות שנת תק"פה לפ"ק , הם"נה נרחמיו ותסליו נפשי וגופי יחזק , ויגמור נעדי לספרי התנ"ך ונס סדר תניה חלקת מחוקק , חלקי מכל עמלי ברחמי הסס וטוכו נפשי משתוקק , כמס מהרן ווירחס עובד עבודת הקודס נקהל יסורון מדינת מין , נולד נכפר גיזלוטרן סמיך לסמרלוי ניחס ג' בשבר מזל נדק ר"י מב שנת הנקר לור שהות תקי"ד לפ"ק נין וכבד להנחונים הרב מב"ד דק"ק וירחס מהו"רר חלים בלין הובא נחיבור דנך עוב ומלר שני מהרב מב"ד דקהלתנו מ"הר"ר נרשון מצכוי זצ"ל דין רפשת מדנית מבת יואנד חמת נין וכבד להרב החסיד מוה"רר שלישור ניבדמן רעכו וכ"ל , כנודס ליהל כהיום עלי השפל , ומלר שני המפורסמת מ"ח מרת רעכלה שנספה למרן הקדוסה עס בעלה הצדיק ר' זאוסל פולקבורג וצ"ל הלח היח מיקומי כהונה הרמחונים דקהלתנו והיח נידלה היתומה ב"ח מ"ח מרת עלה שנשחת להיקר מים נריק כהי' מהרן נשלטרון זצ"ל ומהם כל נטיעות נחנתי מספרת פולקנורג מפורדים נכל התרן : ומפריין נמעיי' נמתי מרת קעכדלה תי' חנר קטח בה לב נעלה ותעש נחפן כפיה נוסיה לליכות ניתה ולמס עכלת לח תחכל קמו נניה ויחברוה בעלה ויהללה מתה ד' תסמרה ותנצרה עד זקנה ושיבה דשיבה והעכנה כל ימי חייה וברכת ה' נניס הנן הנעיר בשם חכי מנרהם ר"ת חליהו נרחדכה רואה היכדכה מינקלה כסדר תולדתם והלעיבה נשם מתי עלה דמתקריח רנקה חלה הס שנע נרכות יקולו עליהס , ומחלי יכוכו דרכיהס , לילך נדרכי ה' כל ימי חייהס : ולח תתמה על הנגלות לנו ולנניני נדוכתי טובת נמרחות שמיס ור"ת גס מו"ח ל"נ נחנ"וס ושלר רמוים בהקין כי הקרוב לגבורת מולח גרס חנר יוהרח :

ברכות ל"נ עמ"ס נמ"ר בפתיחת הנח ועי"ל נכלי נלול נמקדח ר"ת תורה נביחס חמונים הוח כתונים כמ"ס נתק"ח דמ"ט ע"ב : דף נ' קוס' מחור ויטרי ייסנתי ברים ח"ס וגס זוהר משפטים כדנריו מך נב"ס הוכחתי גמ' דידן כחום' ולדנריהו סס שניהס יובדקו : דף ג' חמור נועד י"ח כשיטת מן השדה תמהני מה קס"ד תחלת השמרה בחטונה הלח נקין עולנו נשדה כחמנע יוס ולדנריהו נב"ס דע"כ ר"ח נקט כיישנח נ'מיס השוס ניחס ע"כ

ע"כ הק"נה לומר נחנות תמהני שמר ועברתו בלילה הזה וכן בילקוט יעויה מ"ד ונפסוקתא
דל"מ לומרתי בלילה הזה ומזה לומר כחנות וייבתי במה"כ ע"ש שדייק מן הזה ע"ש ולקמן בפי'
הפסקתא : ד"ד שמע יגרוס החטא נר' רמז נאיכה נניתיך חוג לך עוג ותפל ונא גילו על
עוך להציב שנוחך לף שננוחה טוב ה"ל להציב מעון אז הוי נתקייס הטוב דמעקרא : ושם
ושמרתיך נר' דלא הקשה מאברהם ולעשך לגוי גדול וירא ממנרים שיהדגוהו שאני התם שמ"ב
ליל ים כמה מדינות סביב מ"י כינחק שהלך בערב לפלשתים מנל יעקב נאמר שוב למרן
לנוחיך ומה שמר שמע יגרוס החטא תמהני לקמן נפ"ט לילד ליכם ננפש' מס נדיק הוא והנא
לאחר עם לנן גדתי ותריג מנות שמרתי וכר' דהתנות קיימו הכל לרך רצות מה שעתיד להאסר
כמו ב' מחיות שנשא דשרי מדינת דנ"ב הלך לאחר האס ונחל ולמה משתי נשים וכשעון ודינה
מכתי לא נאסר ולעת הצורך הקילו כיון שרימהו לבן נרחל וכן עמרם ויוכבד בלו ספק לצורך
הי' שלא מנוח טובה ממנה נעת היית מעט בנות פנויות וזהו שירת פן ילקק עאו סביניו
נשערה דה"ל להניח לחת ונפרע לאה נילה בלא מתכוין לזנו קונה גם נב"ב : דף ו'
חמשה קולות עמ"ש נא"ר וא"ב וב"ש ועפ"י הדנרים ההם יתייצב קרא לירמיה סט"ש הנני משבית
כו' דמציג רק ל' קולות אשוש דקול בנאות על התורה לזנו בטל בגלות כפי'רש' ושמתם דנרי
אלה נפ' עקב רק ביאושה תוספת שנא והודאה וגם שידוך ת"ח לא בטל כדנרינו : ע"ב
הקובע מקום לתפלתו ויש גורסים לתירתו ושניהם יתקו כמ"ש בשמלות פ' תולדת מאחר הלא
לתורתו ונפ' ויצא לתפלתו : ע"ב נלכה נרדפה ונידך מן אחרי ה' ילכו נר' הרחמן מן
נה"כ לעבודה זו תפלה ונאמר בדוד דע אלדי אחיך ועבדהו שהתפלה ברין יהיעה ברוממת
על לכוון כראוי לכן נקראת שמודת ברומו על עולם ואידך מן נה"מ שקדום יותר מנ"כ ובזהר
נאברהם התהלך לפני קודם שמל השכינה לאחריו ונא כולל מהול את התלדים התהלך נגדו שלא
היי פריעה וביעקב אלכם לפניהם וה' נרחם נמצ' מכלית השלימות לאחרי ה' ילכו
זע"מ לקמן פסחים ד"ל : ושם חלף הזו' טייעת כפי'רש' וגרסת אליהו תמוה שיהרגנו על
זאת : דף ו"ן נדיק גמור נר' לפ' שעוסק נתורה ומנות ומיהו גמור שעוסק בתורה אף
במנות לנד ונזה נר' פ' תולס ס"נ נדיק כתמר ניפרתי נמקומו ועוד מילן ע"פ הזורה פ'
קדושים כתמר לא תוריחת ע"ש נר' לרמז תר"ג מנות נכ"ו אותיות כאניו תמר וכאחרו נגד מנות
משוש תורה בימין כמ"ש הזורה תורת חסד לאנרהם ומנוה משמאל מדת יצחק ני' אחז שתולים
נבית ה' הויה בימין נגד התורה בחנרות אלהינו יפניהו נזכות מנוה משמאל שם אלדים עוד
יובון בשיבה וכות תורה תייך ותורך ימיך ולשון כיב שפתים נקט לשבח דחיקא ראו יכונן ני'
בימיכו התורה מימיכו אף דת שניתנה בימיכו דשניס ורעננים כפל נגד מ"ע ול"ת ו"ה להגיד
כי יצר ה' נורי ולא עולתה על נדיק ורע משוש שמיכו גמור בשניהם ועוד נר' לנאר ע"פ הזורה
נדיק ורע דאתיילר בחסרונא דסיהרא ונחזי אנן כמה בהיפוך כאחר מקרתי טובא מעודי עד
היום מע"כ כיון דאמרו מזוני במזלא וכן בני וחיי ולא נקעו חכמים נחסרין הירח רק זהו
כוונתם שהכל תלוי נמזל המולד נכוכנים המשמיש לו משתנים נכמה מלפים נסטרן והטון ולגיון
וקרטון כמ"ש לקמן דל"ב וניאחתי לעיל נב"ב רים סושה והירח עיקר שנותנו הכוכנים לסיוע
ונכולם שם"ה מלפים רבוא כוכנים בלקמן וע"כפ תקצי מה תמה משה הלא נמזלא תלוי מע"כ

הוא נוסף קצוה ב"י כי בסוף מע"נ שומר ומניח הכל כרצונו ומי העיר ממורח נדק שבידו לעבוד
ולהפך ומזדד מעבדת המלות מ"כ למה מביא לזה במוצ השפל והטוב נדיק וטוב הוא גמור פי'
שנגמר בנפשו לטובה אחבותיו שהולידוהו בכוונת הקדושה בס"ם ואם יבחר בטוב הוא נדיק וטוב
שהק"בה מצהה עת לידת אמו להיות במוצ הטוב כיון שנטבע הזרעה הוא טוב אינו יודע שיבעט
בטובתו ואם יבחר בהע רצע וטוב להייבו אינו גמור ברצעו כיון שתחלת מולדו בטוב
אהביתו הק"בה במוצ טוב דע"כ הבחירה בידו להנדיק לכל נדיק שיהיו גמור מצוס אחותיו
הזריזוכו בס תמות הגוף בלבד מביאו הק"בה עת לידתו במוצ השפל אחס יהי' בטוב יבעט מבד
טובע מולדו נאחך לבע והבל נאחקל המחזיק מאוני נדק לחוך הבחירה ואם יבחר ברצע אז
הוי רצע גמור פי' מבד אחותיו ומבחירתו וגם זה"ב פוקד עון אחות על בנים ובמ"כ ז"ת פ' כי'
תבע מפ' על הגלגול ויתכן נמי פי' גמור שהי' נגמר בטוב ואינו גמור מקודם הרצע וברצע
אינו גמור ברצעו שהי' זכאי מקודם ומפכח אך תמוה מה הטיב הק"בה פני יבכו והנחותי לך
אינו ענין לשחלתו כלל ולהבריונו ניחא כמ"ש ונחתי פני בתים ההוא פי'רבי פונה אני מכל עסקי
וכן לשונה בפ' נחקותי וסניתי אליכם ע"ש תמוה ואיחרתי במקומו שהם עסקיו מצד נתן בתחלת
הבריאה להתנהג ע"פ המלות וכוכבים זה שיפנה מעסקיו אפי' יהי' מזל מולדו לרע יהפך
לעוב נעפיעת וכות' ואפכח אלופיהן בנולם ותינת פני על הפנותו לבחות טבע המזל וגם על
הביאו למולדו בטוב או רע לפי אחותיו זה"ב פני יבכו בשניהם הולכים לפחות המזל ואולי זהו
שפי'רבי כמו פניך הולכים נקרב גם יבכו פי'רי טפי לשון הווה וגם סיפא על הנהגתו תמיד
ודו פרעופין תני ועם כפי'רבי ויוכתן להורת ליעקב אם ייטיבו יעלים עון עקב והנחותי לך
כרצונך ויאמר אחה אם אין פניך הולכים לפחות המזל אל תעלנו מזה אחום הכל מקטרגים
ליעקב רק שהם למעלה ממזל וגם ארץ אחר ה' דורש למעלה ממזל ונפלינו אני ועמך מכל האי"ה
שהם תחת המזל וכיון שנתכבך נאמר והנחותי לך פרט עצמו בתיבת אני שהבין שיחתה הטבע
גם אלינו וכך הוי בחלחת סיחון ועוג שעאדה החמה כאי"ם היום הזה אחל את פחדך וגם את
דאמר בשחותין משבה אחותיהם כמי תמוה סני נעון עצמם אלא דלא נקט פחם שעושים
כאחותיהם רק לשון אחיזה כמסייע שהי' להם למחות אין הכחם נוחים להרשיע לפני בניו יותר
משאר ב"א ובסנהדרין דכ"ו משני בחרים ערבים וכ"ו שהי' נידם למחות וסיפוק בידם לעכב
אחל בנים אין הכחם בוח מפניהם וכשמיחו ולא קיבל אז אין בחשלו יחותו וזהו החילוק בחרים
דוקא בידוע דאחו מעכבי כעלי בבניו אך גם באחות לבנים אין הכחם נרוך לאחות וחחילת ע"א
ע"כ נאמר בעלי ולא כיהה בס פי' אף שהוכיחם ה"א להעבירם כפי'רבי והי' בידו לעכב אחם
וסניף חוק גם בחרון התאנף בעון עגל להשמידו בכללו בנים הלא גדולים היו רק דה"ל לאחות
ולדבריהם הקדמים ירוחו אחותו סעחו כשוגג בתחות הגוף ואחנחו עוונותיהם כשחרשיעם סבלנו
כפן השני וגם מע"פ שאינו הגון נאי יבואר בדבריהם ועוד לפמ"ש הזוהר אחן י"נ עד כף אף
שאינו נעון אבות וגם אין עוכחין למעלה קודם כף מ"ח לוקחו אין העולם שיודע שעולה להרשיע
וחותם אחד מרשיעם יודע שיעשו כאח טוחת הבריכם כהלכת נפחות וכיוצא בהם וזהו שאינו
מעלה יהיעשו בגד הבחירה נקט סחם וכניחרתי היטב נחילם קמ"ד : וגם אום' י"ל כלם
נר' אף דלא אחרש אי ל"ל כוונתם שיאמר קודם הרגע עם ישראל ובנרגע יסיים כלם אך תחהני

אם שייך המתן עד שיענה על רגע כמ"ש וכו' דה"פ פנים זעם מן הענל עוד תאיר רק הם"ס
אניח דשייך ועם דגם כל יום רגע על מ"ה כדנסמוך רק מין שליטה אלא בדגע ההוא :
רק ר' לעת מצוא זוע תירה נר' משום לתוקמי גרסת סייעתא דשמיא : וגם מצא זו מוצא
נר' שמרו כדו להוהירו שירגילה להכניע תחתיו משום שאתו מושלת נוצע ושיכו נעגה בנ"ע
דע"ה : וגם ועיב לך לא כתיב תמוה וכו' נהנה מיגיעו יפה תורה עם ד"ת ויראת שמים
ללמוד תמיד צריך לסמוך על חברו שיסויקו ויהי' חלקו עמו לחכיל מזכיותו מ"ב חלקו לע"הב
חסר שלימות ור"ת נסוטה דכ"ת בהלל אם יתן כל הון בשהנה בוז יבוז לו כפל לשון בוזת
שמינו משלים חלקו לע"הב וחברו שולל ובוזז : וגם עד שזולת בתרת שלמת תמוה מה
מוסיף על רגב"י מיתה מ"ב מה מכפת בפרס שהקפיד עד גמר קבורה ונר' כמו נוחת דוד על
יואב ושמעי לא ניקע לגלות בחיים מפני השלום ובשלמי שבת עשה דברים לשחר מטתך שהורגנו
לקונן בשעת קבורה וכדי שלא יבלבלו מוהבי יואב ושמעי ולכך בטעם הכמוס שלא ימחול כדהתם
מוטב לנוות בסתר שלא יפורסם עד שחר קבורה : ע"כ כדאמר רי"בל לבני נר' לא נקט
עוד קדימו ואזיכי כדלעיל ע"א משום דמ"ב רק בס"ל ועוד מידך ב' דנרים נקט שגב ונחת מ"ב
דכבר מייתי לעיל : תוס' ד"ה רב נר' דשלחי התם כתיב כל העם הם ניצוצים כדמוכח שם"כ
כתיב והלווים מניעים את העם לשל"ב הא"ל עמדו כולם דהוי נמי למניעם הכתובים לעיל : מ"ש
ע"ב הוציאני היום נר' משום שירת מחורה בת דינת נטל דינת כמו בסנהדרין דכ"ה : וגם
ענני קושי הסמיכות נר' משום שהיה שבר שהיה ביאחתי נפי' התורה על שבר עליון ותחתון
ומה שכנגד הטבע נעליון ה"נ ענני כפל שתרד אש נתחתון נשגם עושה נרקים למטר ותסיח
דעתם נגד הנחירה טבע המדם : ל"ע דנגן כוותי ס"ל שך ע"כ הרי"ף לא גרם כמ"ל בב"ב וגם
שיני' לידי' מדנקט לעיל ד"ל חכמים כמאן ס"ל ולפי"כי נ"ל מאן דדייק לעיל לא שם לדיוקא עד
השתא לא שאיע : וגם פו"רבי ד"ה עד מתי דמי לא שה בנייהו ובקושטא הלשון מוקשה ונר' דדייק
דה"ל נערב בגוף השמש שלא דמ"ב משמע כל הלילה שהוא שקיעת השמש לכך כתיב בגוף משמע
בתחלתה עד חצות דמ"חב בחינת יום : רק יו"ל נעת רחמי להדרו נתשובה וכן לקמן
די"ו יה"ר שיעסקו לשמה ולקמן דנ"ו והשב לב עובריהם לענדך ובן נד"ה מ' כ"ע והכן לבבם
אליך ובתענית כ"ג בניתהו לשתא חלקיה מכל הני אוכא דשרי להתפלל כך לף לתלית בנחירה
ונ"ל כמשמ"ל הרשעים מלאים הרהור תשובה רק יגרש תקפם דהיינו סתם ב"ת והנה לטהר
מסייעים יתכן לפנן עליהם לסייע שיומר יגרו לטוב : וגם נרכי נפשי נגד חמס עולמת
נר' רמו שנוים יול"ן יתרים עוכרי תקלוקי חייכי המעטרכי נעורכי ובמלא מפסיק עדיך זלח
עדיכי שלא נגד הנך חמס עוכרי אפלת רשעים תקלוקי במעי שמו חולי בקדם שמיני חייכי נגד
המות מעטרכי כפל-חכד ורחמים נגד היניקה רחוק מאקום ערוה וטוטפת וכנשר נעורכי חיי
נמולח תליח והכל נגד קיום התורה בכל יוד דנרות ועוד נגד חמשה חומים חום הרמי לא
תחורו מחרי לנבכם ועיכם ע"י רמית עין הלב חומד זהו עוכרי וחום הטעם תקלוקי רב חולי
אין המאכל וחום האשם בתשמים מקור החיות חייכי וחום הריח פרחים וחושנים המעטרכי וחום
כשניעה נעורכי שבר נוקבה תכנדנה לוניו משמוע ועדיך להשניס שכה על המ"חום כפל גם בידיו
וגם

ונס רומז כל הנרשלה בעיקר היכול שם הויה נגד יו"ד שליטא נסט"ג דנדרים בתנאי החיים שהכל נהיה נבריאו כתאוות חו"ל לתפוקי מפקר המ"ן ותות ה' נגד ל' יפודת ומהם כפל יסוד עפר לתפר נמי קרי עפר ושאר דברים המנויים בבכורי ותות ו' נגד תאג תוזים וחוז מזוז כפל כנ"ל שמיכף שוים מזוז יד ורגל הרגשת תבר תחד זרעם הגויה הרגשת כל הגוף וגם כפל עפר שמיכף שוים עפר מצמית נכא רשעון ותפר ליהו מצמית שהוא כח שני ותות ו' נגד תנרים שהוסיף לתנרהם להיות נרשותו נגדרים שם והכוונה תחר שהנדיק כוכם יגרו מנעורו פעמה שליט ביגרו וגתא הגויה תף שנימול מ"מ יכר התדם עיקר נערוה כמ"ם פ"נ דעירונין ניקנם שיורדים על עסקי הנס פי"ש ערוה וניחרתי-נגד קטורה נו הס שנים וזה הנדיק השליט ניגרו כמ"ש לני חלל נקרני נדה"עה : ע"נ שמיך גאולה לתפלה נוזהר פ' ויקי לייחד נכוונה יחוד השלם סמיכות שער התי"ת למלכות ע"ם ותתעורר נדנריהו נני"ם ה' שבת שמיתו הרנשים נדפוס ז"נ יתן במגילם להדפיס פי' תנוזת שמוזל שהוא מלא קמשונים ודברים בעליס עוד תוכרה ניעשיה ל"ת שחטא ונלא עון תחר ק"נ ותדרנה בוזהר שם פי' תשר התהלכתי לפניך דנטר נרית קדישא ונלא סלחי לי כד"ת התהלך לפני והיה תמים ועוד בתרנן שנאו תנשים מגודדים מזה למזו היתר בתער וכהנה מילי טובא כוזנים ויש מעט גנוב שמדרשים כפיר"נ פ' שלא לך פסוק כ"ו זד"ל : ד"ה תום' ד"ה שנאמר קושיתם גם על הגמ' דק העשר מנאר רש"י ותי' נ' דוחק דנסוכה כ"ה מפ' דוקא נרחטן ותקריתה כיוס תר יוס ולא ימים : ושם כדנרי ב"ש חייב מיתה תמהני נפ"ו דדמתי לנועי נ"ה נהגו כנ"ש וע"כ נר' דוקא כדהכא דנ"ה נפקא להו מקרא ובלכתך בדרך ובהנר שהתירה תורה להדיח לא תמהו דהנן כא"ש תום' נכוכה דנ"ע וכ"מ דף ע' וכה"ג תסיר לנהוג כנ"ש : ד"ה נדשכרת בתנו' הרמ"נם פי' כ"ה היוצא תן הנפן כמו מיין ושכר יזיר נר' כוונתו תן התרנגים וקי"ל פי' המשכר יתן בפי"רני נזיר דל"ד ובחומש ת"י יתן : ע"נ הלכה כרבם הר"תז מתקפק דבל"תה הלכה כרבה נגד ר"י וגם פי' כיון דם"ל כרב ונר' תדרבה המ"ל כרב קתמון תלא דר"ת לא פליג רק תפ' בדיעבד יוכל גם לרב וכבה ור"י פליגי נדיעבד : תום' משנה מטנע תף שנוסף תיכו תעכב נר' כוונתם כיון שתקבו תעין המשורע הוי כיעלה ויונח : ה' דנרים נר' הנרסת ענרה וע"ו קדם שנמשל כזוגה בכל המקרת : ד"ב פי"ש ד"ה שתני לעולם פתיחה תיכו כלום נר' כוונתו ודתי נרייתת מוכת פתיחה לא מהני תך דנעי לפשוט תתימה בעלמת מהני תיכו רתי דנרוי' תתימה נגרוך תבל שהכל לא מהני תתימה כיון דפתיחה שקר : תום' ד"ה תמת עמ"ל נב"ש ובע"לם דף קס"ח ע"ב שיבום הפסק ותדיר שכנרו לעשות פשרה תני למעלה וחני למטה וטעות דל"ב"ע קתי למעלה תו למטה כל הט"ו ווין וסנרת תותו תכס כמ"ש שם וכ"כ נמ"ט דל"נ נשם הגתוסים שכמוך הכל יחד ותגך תוכרה דנריו שם דל"ת לתלוק על הנ"י בתינת תני ע"פ הזוהר ולא נזדע תקומו וכבר הכתיב הנ"י שיכיו תן הזוהר ועוד שם דכ"ע תמה על נוסף דילוף עשר ממרגלים ונאגנה דכ"ג תוכח ממרגלים וניכוזלמו פ"ד למגלה לחד מ"ד כך : ע"נ תחרי לנשכם זו מיכות נר' גם נגד ג' מתשנות מלא מיכות מדהכא ומתשנת יוהרת תקרי עינכם גבה עיכם ומתשנת זכות תשר

מתם זוכים וכגד ג' מוחין כמ"ש הזוהר דהיינו מוח המחשבה ככד מיוחד שלין דנין על מחשבה חון מחשבת ע"ז ומוח הדמיון ככד הגלוח מדמה בנפשו מכי ומפסי עוד ומוח הזכרון ככד ערוה וכטמתם בם טמטום זכרון הליאוד דכתיב חסר כמ"ש ספ"ג דיומא : ושם שמע בכל לשון נר' שדייק דה"ל דע ישראל : ושם שתאמר י"מ בלילות כדקדק בריטח נקט מוכירין ונר' לפמ"ש הילקוט זכור עמלק יכול במחשבה ת"ל לא תשכח הרי מחשבה אמור ת"ל זכור נפה ומ"ש ר"נ קס"ד למען תזכור במחשבה ת"ל כפי' כח זכור יום אשר יצאת הרי מחשבה אמור ע"כ למען תזכור נפה ואגב נקט שכוי לפיכו לשמעי' וזת שתאמר דייקת : וי"ג תום' ד"ה בלה"ק נר' משתמטתי' נמ' ערוכה כבר תקנו בניחם נמרה קודם מ"ת בנ"ק דפיב ובתום' פוטה דל"ק פי' הום' לענין העתק : ע"כ חוזר ונוחרה נר' דל"ל שהתעוררו לחר מותו דבחייו מצו לשחול וגם שתלמידם ג"ל שקרחו כת חחר כת : ושם פי"רבי מכני הירחה שלח יהרגנו חבל מכני הכבוד לח תמוה לשבח יתירה פשיטח ונר' שהרגים לייחב קו' הרמ"ם פי' הריגה פשיטח לכך כתב דנקט מיידי דוקח מירחה ולח מכוון : ועמ"ל בנ"ם על המדרש חין מניחין תפילין לחנח בשבת וע"ל לפי הזוהר שיר השירים דכ"ח ע"ב שבת דאעלו שבחת תפילין דיד שבת דיומח תפילין דרחש פי' נגד שערים תחתונים ועליוניסובל ימי חול מכני גוף נקי חין מניחים רק בתפלה חבל בשבת מקיימים הנחתם בסודם כל היום נעיקר מצותו תמוד בנחיכה חחת : וי"ד במה נחשב נר' דיוקו דהמ"ל לח נחשב וגם נסמיך ושבע ילין לשפי המ"ל ובטוב ילין היפוך רע לשיפח מע"כ לי"רשח חתי : הום' חכו שמפסיקים לחכול תמוה בקושטח לחה ונר' בתקונים י"ג מלח שלימה ופרוסה נגד הלל נמור ושינו נמור דהיינו גמור בנה"כ : ע"כ ד"ה למה חין מוקדם ומחוחר נר' לשטחם נרים פסחים חבל לפי"רבי חד ענין ממח הכח חד ענין חנח שח"כ לכך רק דשחל ממ"כ חם כסדר יקדים ויחמר לכך תירן בניחם ו ד"ה ויחמר היכו משכחן תמהני דגם הוח מודה ורחיתם בעוזה עלית בלילה תינו חייב עד יום : תום' ד"ה יחיס קו' ר"ת על מחזור ויטרי הוח דבינו שמעיה תלמיד רש"י כמ"ש תום' לקמן כ"ה ובסייעתו גם רש"י והרי"ף כמ"ש הרמ"ם לכך נר' לייחב סנרחם י"ט שני כשמין חנרכין ליכח תפלת מועד לח קיימח תקנתם כלל וביחרתי לעיל בס"ג ועל"ם ומיהו קשיח חה הפסק הלח לח גרע מקורח תילם בחמצע חזמור חד ענייני שמין להפסיק שלח לצורך מחוי כחוכח לכך קמ"ל מפסיק מכני הכבוד ומדרב י"ל שבח לבה"כ בחמצע הלל חף שהרמ"ם חשב לדוחק הם חשבו לדוחק ודקדוק תום' בתענית דכ"ח דה"ל מקלע לבה"כ הם חשבוהו לדקדוקי ענייות ומ"ה גם הרמ"ם לח דקדק נכך : ושם לחת לחת ניחרתי בס"ג ע"פ לחת יעקב וינינ יוסף כמ"ש הזוהר ולפ"ז עוד טעם כיון לגוף ובריח חצד חד מחוי כשתי רצועות כשמע שמע : דט"ו ע"ב וכתבתם ולמדתם ביחרתי בח"ם על ובשבתם וקשרתם ועוד נר' לשין שנון תם כפי"רבי ותלה המשפטים וקשרתם קשר תם שלינו כקשר נעלמח רק בשם שדי כמ"ש הזוהר : וי"ו הכל למיתה לשנח יתירה דכבר פי' בריטח וכר' דבריטח מיתת הגוף ופיפח לנפש שלח וכה יורדת למטה כנהמה : ושם עולאך תרחה בחייך נר' דבריטח כפי"רבי כל נרכיו ומחריתך לחיי עה"ב שלח יכנו לו מזכיותיו ותקותך לדור דורים גם לזרעו מחריו כד"ח נדיק מתהלך בתומו חשרי בניו חחריו ולמו מת הלך לחרי מות קדושים ועמ"ש היטב בח"ם : דע"ו ד"ה מהליט פי"רבי ניחח לשטחו בתומו פי' ח' שמים

מהלים : ד"ה תום' ד"ה לאחר עזרן כספרים קנוסים לינו גנתי ק"ו רק כלעין נרייתו
בשפרים נחון אפידור דרינו זכטעם ניפרתי לעיל נב"ם זגם תותם ספרים בנר הונתו בנמ'
דידן כאו נמ"ק כ"ד וכתונת כ"ח תניף נאכל דנתי היח מם' שחות ומ"כ י"ל עוד טעם קודם
פניי ודנח הלכה בקמתי וקיס לן דהני קדמי : ע"כ דומה קדים הוח בר מתים ונזוהר
פ' שמות שהי בר מנרים ותח"כ נעשה בר אתים וי"ח בר נהינם : ד"ט פי"רבי נמתני'
לח תני הח דנרכוהו דבריי' דתני לי' תמוה דנרים יתרים ונר' כיונתו למתנ" פליג מינו נדוי
ממש רק לכנוד התורה הרחיקו וכמ"ם תום' בנ"א שקרא וחלן רק לנער בעלמא ולח כמנהג
ועמ"ש : ד"כ ע"נ נדבר שנגור עוסקין נכ' טעם כדתנן נאבות אל תפרוש מן הנבור
לפ"ו נמקום הידוע שנורת שמתפללים נחציכה או בשנת חנורה נהשכמה אין לחוש לעסוק כמילי
אחריני : ועמ"ם נב"ם כאן ונמה"ב שלהי עירובין נכלאים פלוה"ר קוטח"ן אבי וכ"ג שחומרים
שאוכל פשתן אך שמעתי מחומן מוחקה שחינו כלל מבי ולח פשתן רק כ"ט והנקוה סמו"ט הוח
כולו מבי וחינו נקרח פל"והר משום מבי רק על האלחכה שעוזין נב"ג לחוד וחותו שכולו מבי
נקרח על המלחכה פל"והר דעסו"ת : דכ"ר ע"נ נחתרות תמהני שמינו כ"ר רק יניחת
ליחות קרחם לנריחות גם עתום למטה כ"ר כוה וכ"ל כיון שמסריח יהוח נוחת לח נחשב ב"ר :
דכ"ח תיונתח ונר' דר' יוחנן לח חם לפרכת דחס האעלה דנהנה ה"ל גם לנרך לפניו ומס
המעלה חיי עונם ה"ל לברך גם למחרי' ושעם מתני' דעכ"פ מינו מכורח ח"ל בבעל קרי וגם
י"ל דס"ל כתנאים דלקמן פ' דס"ל מלחוריי : דכ"ב חמר רינ"ל מה טינן מפשר בנתינה
תמהני ביבמות דמ"ה ע"נ חמר ר"בל מי לח טבל לקריו דלמח רק ט' קנין וע"ש נר' כמ"ש
נב"ם תרי ר"בל הוי דרינ"ל קנים מרנ ור"י כמ"ש תום' בחולין ק"ז ולוי חנרו דרב ועי"ל דר"ח
היי בימיו וקבלה מיני' נדרך נדרו ולדנרינו ניחח המדרש כד למך ר"בל ובכתובת ספ"ו שלח
את : ומס ע"ח ד"ה שב תמהו על פיר"ש ונר' כבריתו נעלמח עשה נגד ל"ת מרוקקים
אחל הכח נמקומו מיד הותר מת מלוה : ומס נב"ם לטין רמ"ח נתי שוקים נ"ל ירכיס
שקורין היזין וכן מוכח נש"ך שכתב ה"ה זמקין ומ"מ טעה זמקיים שטרימפ מני לפשוט כחלוקים :
דכ"ה תום' ד"ה ריח כמו ריח רע נמ"ל עיקר כוונתם דהלין כמותו נטין ריח דהח ים עיקר
סמור לפי' מחינה מפסקת וכך נטור סי' פ"ג : דכ"ו פי"רבי ד"ה זב וכן נדה אם נחה
להתפלל י"ח נר' כוונתם אם נחה שמינו מחיונת רק תפלה מעט כמו יהי רטון כא"ם הרמב"ם
מדתוריי' סגי רק תפלת י"ח נמי תקנת עזרא כמו ל"ת רק שהחמירו נת"ח גם נל"ת שלח יהיו
מטון: ע"כ ל"ה יעקב דקי"ל כר"י תמוה לרננן תקני מיעקב ונר' כוונתם עכ"פ ר' יצחק נדול
התם ס"ל כר"י מנל רננן לח ס"ל ובלמ"ה גם על סוף דבריו שנתקבלו מנניס ים קולק כאו
שניינתי נס"ר וכ"מ התם נד"ע שאל לר"ג ור"י ולח השיבו כלום רק ר' יצחק נדול שלמדיהם
דרם הכי וק"ל שלח חצו להשיב לפשוטו דקרח כפי"רבי פ' ויצא לטון נ"ח ור"ע לשטתו נכריתות
ד"ה דלח ס"ל דנרה תורה כלטון נ"ח ור' יצחק דרש מיוחח דר"ע : ועמ"ל נב"ם לתרן
בה"נ דשוי חובה כוונתו בלילה זו ונהנתי שאנתתי כך להדיח נתום' ר"נח קלף : ומס
קנים תי' נהר"ם : חך לטון תום' מוקמה רקי"ל כר"י דהוח מפלג המנחה וסיימו מנע"י
קנת ונר' לפ"ם תר"י דקשנינן מתחלת שקיעה ס"כ סמוך לפלג ולפי' הלנוח מתחלת שקיעה נ"ל
פי'

פי' הגמ' י"מ שעות חסר רביע נמי כך וי"ב שעות מן ע"ה ולמיך מן הגן עד סוף שקיעה כמ"ל נב"ם : ומס מנהגם תיקון שחרית נר' נמדרש אחרנית טובה בניחרו ובתרפתו נ"ח וכשמת תלמה בגלגל תמה פי' נחייו הקיש לותם נדבור היוצא מנוחרו לרפא נפשם נתפלה וכשבת נתן סימן נהכן החמה ויצחק מנחה שעת הדין נגד לילו שנחלף בעקדתו ואיל נחינת הדין כמ"ם נכוונת הסידור של ר"ח ויעקב הקטן ערבית לירח הקטן וכן בזוהר ויצא ד"ה ויצג תפלת ערבית תיקן לסיהרא ע"ם : ועמ"ל נב"ם ט"כ כעין דתורי' פי' דנרי קבלה כדתורי' נפ"ד דכתובות : ומס כתבתי לכרירא שעתא לר"י טפי מרבנן פי' דתמיד כתיב נין הערבים ותפלת שקיעה סוף ערב קפ"ד דמסתברא טפי כר"י : דכ"מ מזה נן מזה פי"רבי כהן תמוה כלם כשרים ניומא מ"ג וכר' להרמ"בם פ"ב כתב להזות כהן הזורק נריך שלא נטמא מעולם לכך לוקחים תנוקת ונותנין מים ומזין ע"ם וע"ל דפ"ל כר"י קטן כשר לקדום מכל לפי"רבי לרבנן פסול לקדש רגילם ליקח כהן אן הסתם לא נטמא שמוהר על הטומאה ומיד מזה שהוא טהור ממש לף שהכל כשרים ועי"ל שמזין על הכהן כל ז' ן ניה"כ ואין הכהנים נוגעין רק המזה כמ"ם הר"ם מן התוספתא מ"כ פסיעה שאין ישראל נכנס להזות ושליחת י"ל דרך משל אם המזה כהן שהם עיקר יאמר ישראל אתה פסול ואני כשר ובביעת י"ל שחסר אות ד' שהי' כתוב דמי חטאת נר"פ חקת הוחת פרה נאהל מועד ע"י כהן : ומס רים מתוכתא לשון זה משמע שלא לקחו לכשוף שבריך משבט יהודה כמ"ל נב"ם רק לדרשה נרביס וכן מוכח הלא יהודה נר עמוני לא נזכר רמנ"ע רק ר"ג מ"עכ שלח היו רק לדרשה וכדבסמוך : ע"ב אינו יודע נאמיתה דרך מוליכין פי' הקדאוכים מ"ו שיהא כך רק שאוליכין הנדיק לנהיכם לעלות הרשעים שבהו ולא הספוקו לתשובה נמורה כמ"ם הזוהר והכתבי נב"ם לעיל דט"ו מנננין הנהיכם ומ"מ נתיירא שהקטרוג נשעת סכנה שמקדק כשערה וכן נזוהר ויקהל ל"ה ויעשו לית נשמתא דלא תקבל עונשה כל תלתין יומין עד דתיעול לג"ע ונפ"ק דקנינה ריב"ז לשטתו אמר אוי שבקל עליהו קלות כשמורת לכך נתיירא וכשבועת הולד נפ"ג דנדה תהי נעינך כרשע אך מיהו מ"ו לכל הנדיקס רק כל דבריהם ע"פ דוב ובני עליי מעטים וכן אמרו ג' דנרים אין לדם ניגול כל יום והרבה נ"ם יושנים כמה ימים בדד ונגוליס מאבק לה"ל וכן בתום' פ"ק דנדה אין אשה מתעברת רק ממוך לטבילה ולוסתה ועוד הוכחתי רבות נעיל נחולין דכ"ו : דכ"ט פי"ר גלגוף לנו נר' שהוא גרסת הר"ם ותוכ סי' ק"י לפלוח היה לנו וגרסתנו תפלח לנו ועוד שנוים שם ונתפלת הדרך נהר"ם ותנעידנו ונטור ותסעדנו : ע"ב מאי קנע תמהני נפ"ב דשנות רמ"ח לפי תעם תפלתך קנע אלא רתמיס ותחנונים מוכח כרננן והמיך נייהו החמורמים ונר' מדרבה הס לייקו לשון העושה קבע מין תפלתו התנוכים פסיעה היינו קבע שאינו עושה תחנונים רק ר"ח דהכא אלמא מתריתא ורבנן נשמו נלשונם שאינו לומרה נלשון תחנונים כמ"ם שאינו מכוון לתחנונים נריך לומר בלשון הכנעה כמ"ם הקדמונים שמע קול תחנוני גם הקול קול נוכים מעורר למעלה ור"ם דשנות לשטתו נזוהר ר"ת ותתחנן נלותה נצון לכוונת היהא תחנונים : תום' ר"ה הא נירושלמי פליג וכן העתיק הטור ותמהני אלא עיינו נירושלמי כיכון שמיום פעמיים ונלנד אלא תשנו ממטנע של תפלה וכוונתו דהא גם הנדלה אינו אלא רק הוכרה וקבעו נלשון תפלה נאמנעיות גם ר"ג אני לומר נמ"ת נלשון תפלה

תפלה וגמ' דיקן נקט בפתח ד"ת שלימו מודגל לשנות ולאחדם דבר ובשניל מקרה בעלמא שבכח לא קבעו בגמ' כיון שעיקרו ברשות דלא כהנהלה שעיקרו בחמצעית ותנא עניל ענטלמי כר' לכון בנוסף זה . אתה בורא עולם ברואים מציג הרוח ומוריד הגשם בקסדך הגדולים תגנו בגשמי ברכה ונדבה כאו שהתחנן בעיס ומירות גשם בדבות תניף תלדים . ומ"ש תמרי הלכה כר"ת בהודאה ני"ט תחר שנת שתין לחום כ"כ בתפלת י"ט בלשון נקיה וכם תקנו ותודיענו שנאשך שבח לחיד תוך אתה בחרתנו : דף ל' בחנך עיר שנוי לשון דלא נקט בנכור משמע דעתו לפי' מכוף עשרה וים בנור בב"הכ ולשון גמ' בסמוך מערבי דבנקעב"ל כיון דלא היו בקיאין נקט העיקר שבנכור שהם התפללו ולא כמהו על הש"ץ : דל"ת בפני תלקנה בעלי כר' לשנת יתירה גם כפל לא נעשתה ושהורה דעברה עברה להתייחד תיכו תלת ונקתה וים שמצאה בעליית ביתה ומגר הדלת הוי יחוד תוכם או ובורעה ושערמת בזה כתלו בתצאה ניחוד להיכו בפני מקום שרגילה ועוד לפי' התירה וגם ישבתי בח"ב וע"ל כא"ם תין החים מנוקה מעון תין המים בודקין ותנקה מזכה רבים ותנן האוכה רבים תין חטא בא ע"י וכתיב ועלה מימים ימימה : דל"ו עמ"ש בת"ר על ימין ה' טפח ובדפס בקברה ימין מבה נמי שניהם ימין בכיס כתובת תעשה נדיקם בשתי ידים כמ"ל שמהפכים דין לחסד ומדפים ומכיכו הגיה טפחים ע"פ מדרש וירושלמי וטעות כפול דלא נזכר שם כלל ימין רק שמחזיק ותופס י"ל בשני ידים וגם לשחוק יחשב יאון אחד שני טפחים תע"כ כדבריכו מוכח היטב וגם בחולין קכ"ג טפח כפול ים להעמיס ישן ה' כולל ביסוס דין שמלל בחסד : וגם תשר תמרת אכ"ל תמוה הלא נאשך על ותדכר וכר' שהוכיח דלמה קתי לעיל דהמ ד' תיבות אלו מיותרים ועוד דה"מל בחד לשנת תשר דברתי תע"כ דקתי למשה הל"ל תשר תמרת ובתל היתך תוסב למשה ואשני שהות דנתי הרב ותידך תמרתי להם בשתך דהייכו וכתלו לעולם תפי' תייבים שתמר בתכרים רשה רשיתי כפל תפי' תייבים כדרם עתניתל : דל"ד ע"ב יכוון בחבות תאהני לשנת קמת מה שריך להיות דפשט מתני' בכולם וב"ל דר"ם נופי' קתמר כא"ם תום' רפ"ב דנ"מ וכה"ג בדוכתי טובת שניהתי בח"ר ובב"כ וביתת לפ"ו דתמיה למה כייך לשנת בתרת לפ' תמתני' תלת דדחיקת לי' דמתני' כפשוטו : ובחיבור תמשה תור ולקמן סי' כ"ח וב"נם ח"ת הוכחתי דבכי הזהר לכון בהיכלות ובנקודת השמות שהוא סוה לכל נפש ותין לחוש כלום כמו כוונת היחודים דלריכא סכנה לבינונים דמ"לכ מה נתנו רשות לכון בתת הלוז בלא כוונת פי' המלות פגול לא יהנה וכנ"י פ' ק"ת תמה על הסמ"ק שכתב בתנית ומודים וע"כ הי' נידו לוה מכלתת לך מה תולמת כר' לפ"מ בכיוצת המידור נרכת תנות יכון בשם בוכו שהוא שניות של להיה ובמודים בא נמוכן שניות של תל תלדים ועיקר הכהנת עולם בתפלל ודין שהם בשני שמות תלו והמתוך תדת רחמים בת"ת ענף הכתר שם תהיה ותנות נמי בהיכל תהנה תדת חסד עדיף ממודים שהוא בהיכל עלם הבריה תדת הוד ענף הגבורה וגם להיה שם הרחמן במדות לכך התחיל בתשה בסנה : לעיל דל"ג נרכה שמ"ב תמהני על הכ"י פי' ר"ט שהניח ושת בשם ראש"ם ולא הביא נת' ערובה וע"משלקמן בתוס' ר"ה דל"ג התאוה וייבתי היטב ; ע"ת בתוס' בטיט תשתק בתופכים וכן פשק בפ"ע וב"כ כתב שהר"תכם השאיט דם"ל כהרש"בא דחולק גמ' דיקן שלא הזכיר לתלק ושעמת דיקן והכרעת הב"י ודמ נר' לפמ"ל בש"ם דהירושלמי נקט מעשה שהי' ולפ

ואף שאינו אלא סיפור דברים ה"נ ומ"כ אאכל התפלה אחר סדר קדושה נשתתק או המלך הקדוש והתחיל אתה חונן מ"ל לאומר רק לדיר ודור ואח"כ ד"ג נרכות אחר לרחם קודם קדושה כשתתק או אחריך הגשם וכאו דמ"ם ר"כל מזכנו כפשיטות ב רוצלמי כך כוי פשוט לגמ' דיין ונס דקדק מלקט בריימא ג' רשונת ואמצעית ואחרונת לא הזכיר מכאיכם רק להורת הרשונת שלשה ולא ארבע אחר דסדר קדושה בפ"ע ואינו אחר לרחם ואף דתום' נסמוך לא משמע דבריהם מנומגמים ואותה אוכף נטעות זכרנו ואיתך לאה מאזירין ובסמוך יעלה וינא אחויב ועיקר לאחרונת נכור אינו רק מעט נרצה ולעיתם נגד רש"י מק"ם שאני מן והיו נהוייתן ואנלה שלא כסדר אינו אחון : ע"כ השתחוואה פשוט יו"ר ל"ל לשון שואה אאם : ואם לבעלי הפשוה תאהני לאר ווי' אינם שוים וכאיב נאברהם תנא אל אנותיך נשלום מלאד שתרא עשה תשובה וכר' דאשתעי כאתם נ"א אנלך ב"ת שים להם נכים נדיקם ברא אחכה אחא להיות באחיאתו אין לא רואה ולאיתך דב"ת עליהי י"ל אברהם נכללו ב"ת דס"ל כא"ר נן א"ם הכיר נופאו ואיתך א"ר בן נ' ס"ל נדיקם עליהי וכאבריאו אך קציל נגד האומכלל נדיק שייגע כל ימיו ינרא אב"ת וכר' דר"י סנר עין לא רואה אינו לב"ת ואוא ס"ל גם לב"ת מלבד נבואתו לתרוויי' רק באקום שב"ת עומדין אין נדיקם עומדין דהייאו לב"ת אחירה אחחת הכסא כדי שלא יקטרגו המלאכים וכיכם עין המלאכים לא רואה באקומם ונדיקם נאי עין לא רואה אפני שהם עוד לפניכם אאחיאת המלאכים שבולים אהם כפי"רש פ' בלק : דל"ה דה לפניו לאו ק' לולי דבריהם י"ל כתנאינו לקמן פ"ו אדאוריי' : ע"כ ואכלו נשעריך ס"ל דרך אכילה אינו נשער העיר כשעריך דמוזה רק נשער החנר דא"לכ דוקק שהניאו בעיר אעל נג השער : דל"ו פשיטא ואין להקשות דלאח קא"ל אף דאתני לעניים לא אתני לברכה דכבר אמעינן אאתני רא"כ הא"ל חון אין ואמן : דל"ג תום' ד"ה הכוסם להחמיר נחטים שלוקת ס"ל אפי' שלוקת דהם נאתפקו נס נאי : ואם ואף כאעשה קדירה קציח כפשיטא ס"ל דק"סד לפטור נסוף כדלקמן ירקא ואיא וגם לאיתך דאנרך נכולם ע"כפ יש לטעות : ע"כ ד"ה היי ודוקק גדול נר' פירש"י אדם כי יקריב הכל ניטראל : ואם קטן ואיתך אעין ג' ס"ל שלא אכל לשובע דהא לקאן א"ל לר"ע גם שלק בה"מ וכתום' אי ס"ל לר"ג בלשון ספק נר' אקדי"ה ס"ל טעון כוס אכל ר"ג תלמיד כ"ש ניבאות דע"ו : דל"ת ע"כ תום' נגד הפסוק להוציא לחם במ"מ הקשה דה"מ להוציא תבואה ונר' אף שהוא כח רשון אכל לחם הוא כלל המון אאשר שאכה לחמו וכיון דאשתני לעלויי נקט עיקר הכולל : ועוד אם סי' ס"ב אפקפק על הכ"י ואינו כלום דרביו אינו כחולק רק אחלה כתב אינו נכון אאוש שנריך לדקוק פי' הגמ' דשתו בהדי' ומ"ת ל שכתכוון לדחות הי"א הוי עירוב לשינו דלא באעמד אחד ואה שדקה אאשתו וכר לא קרב ו"אז והגע עצמך גם שדה שותפת אנרך ונקט סתם אפי' אין השותף אנלו רק להתם לותו דבר אאם וכ"כ אקונקן שותה נריך אחריס עאו : דל"ט דורמסקין פיר"י עשב ודאה פי' פרוכ אין אילן ונר' לפ"ד הוכר פ' ויצא דה ותצא לאה דורמסקין דכר וכוקבא אשאע אין אילן וכ"ל גם בעשב דכר וכוקבא ואיי נר' לייאב גם פי' ר"י שם אין פרו"כים שאין טוכים חיוס כאובולים וכרכת שהכל ואייני שאכלו חיים : ע"כ ד"ה כתנאי עא"ג אא"הב ב"כ לייאב פיר"י אך בל"אה אינו לפניו כלשונם לפי שים יותר רק אע"פ שים יותר נקט בפ"ע לגינע : דל"ני ע"כ תום' ד"ה אאר אכן נטור

ופסקו סתם כר"י ויכה אין כוזבת נמ"מ והי"ל לפי מע"כ ס"ל רבה אינו חולה מפי דברי ר"ג
דנו וקי"ל כרב יוסף והי"ל כר"ם בח סורי דק נגד ר"ג : דף מ"ם ילנה מיין תמוה מה רמי
מצרות גם לחר"ה וגר' דדייק דה"מ ויצת אין ויסבר חולה אין היין הידוע שנכנל פלה"ר :
ושם פיר"י גווזל ענף של אין כאנת יתידה ענף כגי וגר' להורת דוקא רגיל שעני ולא מצרעין
כגאזר כמ"ם הכי מצינו אין חיין דק עצב כשומשמין ותמכת וגם ערפ"שרי שגדל בחולין נפ"מ
ודין ערלה ויש מצרעים נקרקע נכ"ח וכן תרט"ות ונעיל נר"פ שה עלנה לברכה יפק לחידך
משם המקיל נחרן מ"מ גריר בהדי לבד מקפריסין וחליבע דירוק דגרם הלכה מלענני ערלה
לפו פירש חק שדמו תוכ' והר"אם גר' שעתו פשוט כמר בר"ח קי"ל נכ"מ וכן ע"ל כר"ע כדמפ'
במקום ר"ד עבריהן כוותי' וקי"ל הלכה כר"ע מחנרו וכך לשעתו לח סבר הני כללא כעירובין
דמ"ו מצ"מ לדרן : לעיל דל"ט ע"ב תר"פ הכל מודים נפסח שמ"טל נמ"הב ב"ג דשמע
מ"ל לפם מצנה פי' דה"ל תוך הזלימות וח"כ לדחוק דר"ל ר"פ ס"ל כמ"ל ירד מן ני"ט כמ"ש
מוכ' ריש ביצה מרדנות חלוקים והכי פי' תע"ה תמה על הר"ף שכתב נפסח שלמה חמת מ"ם
מצלר י"ט נר' דבפיר הקשה דהר"ף פוסק ני"ט לפם מצנה כמ"ש הנ"י כי' הקכט ע"ב כא"ד לח
ירד מן ופי' הר"אם מלבד הזלימות דוחק מלשון הזלימות והר"ף כתב נפסח לחי לפם עוני ובדעת
לפניהן דמלח וגר' סבריו נלוקח לחכמנה מין היכר לנפם עוני וכגרו פרוסה מינח לחכילה שלח
יפלר נתן חבל חד פרוס היכר שמצוף עם הנלם כלפם מצנה וביון דכ"ה פלוגתח בנוח הפרעה
יש להקל משום היכר לפם עוני ור"ת פי' כוונת ר"פ נהניחו לפניו וחינו מיוב להנ"ם פריסה
ולדבריהו ח"כ נכך : דמ"ב הוב' פל"ה הסינו בירושלמי פריך תמהני ממ"כ היכן כתוב בלח
הסיבה ומלינו כדבריהן נמ"ר דמחנת חחר נה"מו כפירוי מן הפסח עודנו בלח הסיבה דבכ"מו
גמרו מלהכל כדלקמן דכ"ח יוסף ומנרך ומ"כ הירושלמי לפניהו פריך מה בין מנמר ובין יין דלמח
נם יין מנרך לכולם דפיפח חפי' בלח הסיבה ומ"ל כתב הירושלמי כרי יוחנן יין נעי הסיבה והלח
המנרך נה"מ פריך יין וחוזר להכב מ"כ נם נמנמר נהסיבה ויין הכתם נם השומעים נריכם ליבב
ונם מן הכתם כו"ח כוכו לפניו ושותה יין לך קנים המנרך נה"מו נמי מנרך על כיין מקרין
לאוה לח מנרך נאונמר וגר' דה"רן הרניש ובתב כיון שמכילן המונמר קודם בה"מו דוחק למה לין
מרימן נמ"ח לנר' דכ"ל לפי"רבי האנרך קודם עדיף שוחין לו להנחת פנוחה מ"ל כום בה"מו
למנה חינו דומה למונמר : ולפי הנירושים ניחח כמ"ם הר"ן חוך הכעודה ביין כ"ם לעכמו
ומונמר מ' לכולם וגר' לפי"רבי קחי הירושלמי לפרוך לרי"בל שם חוך הסעודה כח"ו לעכמו דוקח
נבעודה נדווקא ולח בע"כ נניחו ומונמר חפי' כעודה נדולה מ' לכולם כדמסמע והוח חומר שכלל
דחיכח עדיף מינ' כדלייק לקמן וכ"ע נבניחו לח שייך ול"פו אמ"כ נשחר לחוב' כקו' מבר"ח
וכדבריהו מלח שלח הי' לפם כתב הירושלמי כעין כניכתי נדוחק טוב וכלעין דכ"ש וכברו
דקחי לריש נהסיבה : דמ"ג ע"ב מין שמברכין עד הריח תמהני הלח מבור להנות בלח
ברכה כדלעיל ד"לה ומ"ל משום ריפח לחו מלחת דחרם דמעחת-דב ס"ל נפסחים דע"ו ניפח מלחת
וגם הינו דומה נרכה למיפור ושב"ל דהכחה שינו נח חוך הגיף הינו בכלל וכ"ל כמשעמ הינ
טעון ברכה כדלעיל ד"לה ומ"ל משום ריפח לחו מלחת דחרם דמעחת-דב ס"ל נפסחים דע"ו ניפח מלחת
דר"ם פי' המ"רחם תמה וכדנריים ושכב דב שמרה : וגם תוס' ל"ה הכי עמ"ל נב"ג דשוכם
ולנוסף

מלשונם דר"פ פסק כב"ה דק אפני הכבוד אל ר"ה שסדר שעה תלה בחיון בגיון ולדבריהו כיפת דבונים דעלמא המ"ל לאו מדעתאי וגם מה בכך ל"ש בלא ידע הח דר' יוחנן דהת בעלמא הלכה כב"ה יוס מדת מכמים הוה ולח נוז כמר"עה נפ' שמיני גם ניחח הר"ף רפוסק כר"פ נתרץ ז דמ"ד שהכחלת לחנוחכו כך נרכת נכונה בפניהו וגי' הר"ף שנחת לעמך והנחלת לחכותיהו אים לסיפ נחת ע"י יהושע והנחלת כבר מ"י חוזקה מחנותי וגי' הר"חם שרגיל ל"ל על הנדיבה בלבותנו ע"כ הנחלת : דמ"ה ל"ה נקולו המ"רחת דחק וחוזחת מוכח חילוף ההעתק ובל"ל והוח מנים דמשה הקורח והק"נה מתרגם : לעיל דמ"ג ע"כ חפ: דגרים בחתי לת"ת ו"ח פסיעה גסה וקומה זקופה תמהני הני תרי לכ"ע תסור כמ"ש בקדושין דל"ת וכר' דפסיעה נסה היינו פסוקת לחחר מ"ם פעמים כריך נרון שירת מחיפוד מו"א חבל ת"ת מן הסיחם ת"כ וזו בחתי שסיוחך על תורתי מחיית עיניכם שם בו מזיק הריקה שיוטל מתור עיניו וקומה זקופה מחזה בחזה להיותו כדוחק לחועלה חלת כה"כ ומתקלה כע"נ פסיעת לכל חדם חבל ת"ת כריך להיות חמינת קס"ד דשרי קמ"ל : דא"ר ד"ה מבריך תמוה פסיעת מה ענין טפל לפוטר וגר' דהוקשה להם משנה יתירה דחין נ"ל רק כל עיקר כוונר הטפל לו"ח חגב דחכי כוטר וחשוב מחר מ"מ פעמים נפטר חן הטפל : דמ"ה ל"ה חם עמ"ש בע"ם דף ק"ח ע"ב וחיוה תינות תיפוק לי' כו' לבחת יתירה ט"ם חבן גם לשון רחשון דחזם' יפנים הוי החם מכלן דגם נ"ק חכל וחרדכה נתן רשות שם חינו מוכל עשהם מ"ל רשות וגם לקמן סופר מנריך וכוי יכול מצחע טפי נכל נרכות דוקח נחינו יודע חלח החם בשלשה הוי וחינו דומה למשור כא"ם שם וכח דחין מזמנין על הפירות לומר נרכת וחיון חבל מני להוציח בשלשה שהם דנים נרוב עם הדחת מלך כמו גדלו חתי שנים עונים חבל חחד מינו כידוע : דף מ"ח לגרמי' עכר פיר"י וחין החם מודה לו קטיה מכלן וגם לבחת יתירה וגר' כיון דר' יוחנן פליג חיך חיך לפניו על תנח קדמין מע"כ דקים להו שלא הי' חדם מודה לו ביחיו : דף כ' חחר רבח הלכה כר"ע גר' ר"ף דהלכה כר"ע מחנרו רבח לשטחו נריך לפסוק חבל ר' ב"נ דקי"ל סבר מטין יחחר גם כלל ד"ע הכי חם ל"ל כרב נעירובין דמ"ו דלח כבר הלי כלל וכך חמר נסמיך נהדי פלוגתח למה לך וגם משום רפרס הלכה חמר נהוו עלמח וכן מוכח דהח מנגע עוקר הלכה חינו רק נמקום שהלכה רוכפת מע"כ כחן הוי רוכפת לחיכח דפליג גם חינו הלכה רק נרחין חו מטין : ע"כ גולען נמקרן פיר"י שמפיהן גר' משום הפכד מועט חין לעבור חנוה דרבנרק כוונתו הכח הפסד מוכלין כמי חיכור דרבנן רוחה נרכה דרבנן נבב וח"ת וע"כפ מים לכ"ע פולטן וכן גר' נ"פק לחלות ארפו כסותו שהוח נל חשחית ל"ל משום מלות שמירת האקדש נדחק וכן סורפין על המלכים לכבוד מלך ועמ"ש נב"ב דף קכ"ב לעיל דמ"ק ד"ה עד גר' פיל"י כבנרת תוס' נסוף גדול בכל ענין הוי חשוב והח דפוטר הניע לחוך חת חניו פנירם לי' דוקח חינו שמוכיח נתלכד הוי דרבנן נדרבין וב"ש הלשון נן חנרך לחניו ולכך חנח חלמה שלשתו ובניו מברכין שחיכם נר חיוכח לחשה כמי פסק לחוד"ו וחינה כחים גדול שחוכיח נכל האנות : ע"ב כל שלא חזר מרן חמלה עוכה ורחבה לא יבח חאכני פסיעה בלא הזכיר מרן חינו נרכת המרן וחס נשלש שלו מה ב"ש לעכב כשחמר על מרן שהנחלתנו ולפשוטו חוקשה דק גר' תכוין על הפניחת ד' נרכות נגד הנהנת חג"הס נרכת הין נחכ"ד ומרן נגד מלכות כנוי מרן עליונה וגגד הנהנת מלה ו נמרן התחתון וננין יחושלים ובית קדשנו והכפרתנו כמ"ש

ביצה"ס ד"ה נגד מדת תפארת והטוב נגד הדין שנעשה בהיגי ביתר וכו"ע מדת מלכות כנוי
אדן כוללת לכך נקראת כלה נריך להחזיק נקוט המז"ס חמדה טובה וירחבה שבתן כנויי מדה ו
כא"ם מהר"מק : דכ"ח ל"ה מעקרא תימה תמהני הא תנן ב"ק תמור לברך לפניו ולף דר"כ
אמר נקוט עלמא כתלת סבי ביתי תנא דבריית עדן לא הי' ולף דר"מ ור"י הלכה כר"י דשרי לברך
עכ"פ שפיר קאמר ונא היא די"ל נרייתא כר"מ ואין הוכחה לרניצא : ושם יוד דברים כתמרו
נדקדק המ"ל נריכין משמע נאמרו בקדאונים וי"ח אבו אין לנו מנא ד' וקשיא לאה ותום' פי'
שמודה בומין וירושלמי ג' נר' ע"פ תקונים מ"ז יו"ד מנו נגד המדות ונבורות ד' דלת עניי' ע"ב
ולכך העליס ימין נגד התי"ת מני ה' שוכן בתוכם רק הפתר פני ועיקר ג' נגד הנהנת חנ"ת :
ע"ב מנרך על ה'ין פיר"י בנמ' תפ' פלוגתיי' נר' לענין להיטת שאינו מפרש כלל רק מאילף ס"מ
מדזקל ושרי לב"ם על טעונה כוס : ושם דנפקא ב"ק הוא בעירובין ד"ג : דכ"ב
דמנרך ומנא תמהני מה מהני להדר אברך אחר נה"מ להוא הפסק ולמה נרכה שמ"ע ונ"ל
נל"ה פריך שפיר אך קשיא מ"פ טעמו פנמו דמני לתקן נמעט מים כדק"ל נס"ע ונר' לפ"מ
על נריי' משלשן לאחריו דמני לתקן באים ותי' שכנר מזוק וניחא וע"ל דנעי לשנוי לכ"ע
דבירושלמי ספ"ו מיכא לפלוג דלא מהני מים ונוה ו"ל מנהו נרפת שלא יתקנו כמ"ש הב"י משום
לשטת בעלי תום' נרפתים פי' ירושלמי מתקן במים אי יין מ"כ אתן לפלוג גם יין : ע"כ
מתיב רב יוסף תמוה לרבא לא ידע קרא לכ"ע ונר' דמ"ל מלינא דכ"ם נורח חשך ורוח מינו על
תהלת הבריאה רק המקדש בכל יום תמיד מעשה בראשית כל לילה חשך ויונר אור ביום ומתיב
הרוח בכל עת ונורח השמים וכוטיהם בלאמר פ"ב דחגיגה הנוטה כדוק שמים פורס היולון כל
לילה ומסלקו ביום : דכ"ג אפי' מחנה על מחנה מנרך תמהני נפ"נ דחולין מסקינן לכ"ע
מפ"א מינו כרוב ונר' לפ"מ תום' שם לחלק בין מיסור וטומאה ולמ"נות ומנרתם נמיסור
שחיטה אמר רחמנא שרוט רובא וטומאה נתנור לחומרת מבל פרוץ כעומד מין דקדוק נמשהו
יתר ממחנה וגם ה"נ אחנה ישראל נרמים כרוב ועוד דתלוין ניטראל כפירש"י לא שנת ממלאכת
עבדה שעושה מלאכה לאורו והא גופא ספק הוי ס"ם : לעיל דכ"ח ע"ב משנתו לאכשי ביתו
נמתנה לשון יתר פשיטא במתנה כר' להורת נמתנה נמורה ע"מ שאין לבעל רשות כר"ש ונתינת
הבעל ממילא הכי הוי ולכאורה לעולם"ת לשלוח הלא לפלוג מלא ג"ל תורת מנרך כותן לכ"ב
והוה משנר למשתו והיא כעשה שלא נתכנדה מן התורת מיד ו"ה פרי בטנה מתנרך מן הפיס על
הבעל מוטל לשלוח והוה הממיר דהוי כשאלת שלום בקדושין ל"ע ופי' תום' ריב"א קלף להניח
נרכה אל ניתך לכן אשנרו לאשתו וקאי על הבעל : ושם תום' מים מתרומים עמ"ג נפ"ר
לייסב על הס"לה שמתנרך מדרבה הראתי לדעת הזוהר עכשו כתום' לדלן מינו חובה ולטעם
הזוהר משום חלק ס"ת נר' נמי חיזוק בנ"מ דיין נחולין דק"ו דשדח מיא מפומא דחבנא שם עשה
להדיח מקום שאתה הוי נריך נכל מהנא רוחת הכלי שאינו יודע היכן נגע בפיו אלא זהו נמי
סילוק הס"מ נשפיכה נתינת חלקו וכיון דנהנו כ"ע נהא יש לנהוג נמי נהא רק נפסחים קי"ג
מוכח שאין משם התלנא : דכ"ג ע"ב יתותו ממש וכן רוב פוסקים אבל הרמ"בא פסק כרב
כמ"ש הב"י סוי' חל"ר וכר' עשאו אלף לרבא נתרח דב אבי בתרא טפי ומידך ס"ל להוא רב אבי
קשיא משום דאין המונית לומר על רב וכן אמר רב אבי דק רבנים שבדורו : ושם ד"ה
ומנא

לוחצת תמוה כל תנוק יודע ומכלן שצריך שיעור וכו' דהוקשה לו מהו כ"ל לוממת מין מברכין כשיטת מע"כ מין כוונתו לוממת ממש רק כנסמוך דעמיה וחוצץ מ"כ שוחל מה שיעור לוחצת : ועוד מילן על הזוהר הכ"ל נר' וה"ג והייתם קדושים תלו מיס מחדושים מה קדושה לעורך פרס ומין לפ' אשוס זוהאת זהו כי קדוש על שמן לנקות לכבוד הברכה מע"כ קדושה זו משוס ס"ת שלא יתערב בקדש והר"מכך דמפ' אשוס זוהאת כמ"ש הטור סי' קפ"ח קלי שפיר לדלן שמין מזהגין בשמן וכן סנרף תום' כיון שמין מלא סדומית מ"ל לנקות כוונתם כשחינו שומן כידיו ומ"כ קשיח מה קדושה וכ"ל גם טעם זוהמת חלק הס"ת נכל לכלוך כמ"ש הזוהר ועכי ומכיון שמין לו שמן לריך קדושה ברחיצה וכיוצא הנרחי' בימיהם מלא סדומית לפי' כך שמן לריך מיס שכל הזוהר ס"ל לפי' חוכל פת חריבה : דכ"ד ע"כ ל' לריכן להורת תמהני דמהרי' עד חוקיה לא הוי דקלם ותתפח במדרש פ' תולדת וגם נסוטה עד קלישע מ"כ סותר הפסוק בימי דוד וגר' דהם קלישע נתרפא פעמיים ולפי המדרש קשיח וכ"ל שמני התם בעובש פרטי דקיית נחוי וקללת הילדים מ"כ גם כאן נקט מעוכותיהם יתעכו אך למ"ד נפ"ה דשבת אין יסורין בלוח עון מ"כ הכל כך והמיך משכחת ואה כ"מ רק כ"ל שאני קלישע קדוש הוא שכתב המדרש ותעמוד הלחה נפתח מימיו לא יכלה אלה להסתכל נפניו וסניניו נשערה שנחלה ונתרפא בזכות גדול ושאר כ"ש מעוכותיהם יתעכו ולא נתרפאו רק הכא דקדוק הלשון שלא אמר ויגיעו עד מות אלא שערי מות היינו תחלת חולי בתין סכנה אפשר לא ימלא רפואה יבא לסכנה וינעקו וממנוקתיהם יוניקם אבל אם הגיע לסכנה לילא דאתפח וכן מוכח מספר רפואת שלמה כיון דלילא דאתפח הוי לחכם וכוב אלא אותם רפואת לחולי ומכה שמין סכנה כדי שלא יסתקע החולי וינא לסכנה וגם בומנינו ראיתי כמה כ"ח שהי' להם חולי ומכה טריה ורוכא דרוכא מתרפאים וי"ש שלא נתרפאו יפה או לא שמעו לקול רופא לזהר מדברים המתנגדים כהם לקמן דכ"ו ע"ב דבנים המחזירם החולי ונקט וחליו קשה כלומר שמגיע לסכנה וכהא דכ"ק דפ"ה שעבר ע"ד רופא ולא נמלטו שהגיע לחלל הנוף ומתו וגם ה"ם כפל ישלם דנרו וירפאם וימלט משמיטתם פשיטא ימלט רק להורת סרפיהם מיד שלא יבא להשחתה : דכ"ה תום' תמהני מה זאת תירוצם מן פ' כ"ת זכרון אהל מועד תחלה הם גם נפ' תרומה תחלה מוכיר ועשו לי מקדש וגם המשכן וכל כליו מה לולמא דהתי ואדרבה בנוף העשייה נפ' ויקהל נקט כל מעשה משכן וקרשים תחלה ועכ"פ גם בנוי שוה פ' תרומה לפי כ"ת והמה"רשב דחק בדקדוק תירוצם ולא הרגיש בעיקר תמיהת דבריהם ומלן דמיבעי מוכילנא מתני' דמרי' שהוא מתלמידי תרבנאי מע"כ מהזכיר פעמיים מיד תחלה מקדש ומשכן דעת הק"ה לעשותו קודם הכלים וע"כ מה שהוא לופן העשייה כלים תחלה טעם אחר בדבר וכו' ת"ל ב"ה טעם לבנות בס הויה והגע עלמך מעשה פרכת ומובח נקט אחר המשכן והפסיק בין הכלים אלא לכבוד הבס תחלה כתר תורה וחכמה נאמרו נגד אות יוד הרואו למדת חכמה ומחריו כפרת שהוא נכנוי מדת יסוד כמ"ש אהר"מק ויסוד בחינת ביניה כמ"ש נתקונים ס"נ בסימנא כל ג' מי ע"ם ואות ה' לשונה בניה ונגד אותו' שהוא נת"ת לפ"מ מהר"מ פלאפ ני' ג' הויות בסוד הת"ת ועיקר שלמן שפע לחם ורביעי בקדש מנורה כתוב בכנויי מהר"מפ מנורה בחינת רגל והיות נאלכות וכן גר כמ"ש בס והוא ה' מחדושה : דכ"ו כיון שעלה עלה דוחק נמה קמפלגי וגר' דלא פליגי רק לדידהו כ"ל מה הידידה שלא שהיא תיכו בחזון רק כירוף הדהור שרגיל העולה

לירד וא"ק לחאר יורד מגדולתו נראה ירידה לצורך עלייה ויורד ועי"ל ת"ק עלה לגנ שהי' רגילים לדור כה"ע בג"ע גם עלה וירד כי' תחלה עולה וא"כ יורד אבל בתיקו רגיל דירתו בגנ כיון שעלה עלה והירידה הרהור וככל התלוות שמעורב בטלים ועי"ל כתמור פ"ק דתענית צורבא מרבנן כיון דבטל בטעי לימנו בת"ת כמו בסמוך בין ת"ת לעוסק טוב ואין הירידה רק בירוף הרהור ועי"ל כדאמר שם ת"ת שמתפלל בשמים והניח דעתו מפסילו וזהו כי' ת"ק ואיתהו אשתעי בתיקו גם דעתו אין ירידה כלום ואדרבה יעמיקו לחיתם שהתלוות משמים לכמה גוונים כנ"ל בת"ב נב"נ וב"נ : וגם המתפלל בתלוס וה"מ לגי סייר מכתבת פי' לת סיים לגאולי דסיים ועמד בתרתק אבל סיים ואחר תפ"כ עליונו ובאחר שבה והקין סי' טוב שבשמע תפלתו ונתן שבח והודאה : וגם לאחקנת הכל אחר המה בינתי שם גם הרע לטוב ועוד בפתרון חלומת אוכל שקדים סי' חולי ולטוב י"ל כי' שהוא מהיר וגריו כמו בכתובת שקדו חכמים ופ"ג דחגיגה שוקד לגלות תורה : ע"כ הרואה דוד בחלום יפה לחסידות ובמדרש פי' אחרי בדוד טוב רמי בהלכה כל הרואהו נזכר לתלמודו ופי' ידי משה כבדים על הרואהו כחלום פ"ב פליג דגמ' דירדן ה"ל להוכיר וגם תיבת בהלכה מיותר לכך נר' כמו בעדיות למה מזכירן דברי יחיד שאין הלכה ובשון אחרי רואה אני בנריך וגם בבריי' פסחים דע"ז שבדוד כתיב וד' עמו שהלכה כאותו בכ"מ וה"ם טוב רמי בהלכה כל הרואהו שהלכה כדבריו נזכר תלמודו משתדל שלא ישכח : ע"ם ג"ז בחלום יפה למאור תורה ויקחו לגיך ג"ז דך תשוה היכא רמיוש ובר' מריש דקרא תנוה גי' מיכאל שר התורה לגיך משה מק י"ב וכן שמן וגם זית שהוא בעל התורה והי' גם כהן כמ"ש בזכחים ק"כ ור"ת דך זר כהונה כתית ר"ת כתר תורה יהיה תמיד כמ"ש ספ"ק דסוטה משה לא מת ולהך דיעה קשיא ויחת ובינתי לקמן מה"כ שם ועמ"ש בתהב נ"ב : וגם מר פסל וקרדום דהייכו מר בלעו שוכל שחופרין סי' קבר ופסל פי' בערוך מעבר רשב לפסול העץ וקרדום ידוע אבל לא הזכירו פעים מבהבת שהוא טוב לתקן יתדות הבית וגם קונט בפעים סי' תקון המעות בעסקיו : דכ"ח הרואה מלכי ח"ה בר' דוקא שבידו לבד לשפוט כרבנו ות"ל לדייקים דמ"ל ספק נרכה ורחוי לברך בלא שו"ת : ד"ם ע"ב תום' ד"ה אשר קדשנו ודוקא לומר ובאמצות שם כתבו מנוה עשה כדי לברך שתים והא דסח עברה בילו בלא ברך לרשע וה"בי הניחו בפי' כ"ה ולא זכר להניח נמ' ותום' כאן והד"מ הקשה נרכה שע"ב וגר' כברתם נוסח פשטא דגמ' כאן לברך לרשע בפ"ע אין לחוש שם מביא עצמו לכך לנחת מספק אף דאנני בתרתים אחרו מברך אחת אבל שתם נמ' הכא מסייע לר"י שם מברך שתים (ונפ תצו' הרמ"בח פי' קנ"ח לא זכר גמ' דהכא ע"ב שכתב נרכת עכ"י בשחר מנהגו) ול"פ אח יפה מנהגו כר"ת לברך שתים משום דאחיקא לפי הכא בסח וגם סלקא תלוסת עתיקתא שהביא הב"י שהיא נרכה שע"כ : וגם ל"ה מפליג ושומר הרוח ותינת יין ט"ס וכ"ה בשדרש ועור וע"ע : וגם הכל לטובה תמוה שהודה על הניים ולא לעצמו שניהול אין האריה וגר' שאבל בבדת ועיקר כל"ת ביד מרס אל אפולה : וגם אין נפרעין אלא מיושב גר' רמיוש בתוריתא פי' כיתנא והי' בשנתך תון וקפרת בה ושבת וכסית תינת ושבת מיותר לכבר ברישו בשנתך רק דריש הו"א תורת לשלתא קמ"ל יתורת לוקא ניעיבה ומידך קדושת בה"א ותפילין מ"ל ראיה : פיר"י דם"ב ד"ה אחר ביהודה הוי גר' כוונתו דלא ניחא

נימא ר"ע לשטתו לומר נכ"מ דמ"כ שלמד אר"י ה"ל לעיל ר"י לומר נכ"מ : ומ"ש ונכו להתעטף וכ"כ מנוין תוספתא והוא כאן ע"מ ת"ר ותמהני ממ"ש שאין רמ"י מהכא די"ל בריי' כמ"ד קובת גברא אגב אנפי הואיל נדרן המיך נאמר נוספת זו רק על מנות ניזת פי' אם לובש כי לא נוכו לעבוד ולית נגר דיפרוק לף נדוחקא ונשבת ס"פ שואל נכל עת יהיו בגדיך לבנים אלו ניזת משאע מצ"ה ואינו רמי' מאן דדרש הכי ס"ל חובת גברא וגם המדרש להשליך ניזת לאחוריהם פי' אם לובשים ד' כנפות או דס"ל נאי חובת גברא וכל הנאמר כזה אין רמי' לדרן נוכו להתעטף ליתה וגם עובדא דמלוכה אינו כמ"ש תוס' ערכין ד"כ : דמ"ב ע"ב אל תקרי אדם נר' משום דמ"ה לא נקראו אדם וגם דדייק כפל ואתן אדם תתקיך ולאומים תחת נפשך רק ריצא לף ניחיד כלהכא שנפרע מיד ותתקיך גרע מנפשך : ומ"ש מאי קסנדריא ונמגלה כ"ט מצ' כשמה אדאקיפנא ס"כ נר' גם הכא אפ' רב חנא דנרי רבא שלא יסתרו הסוגיות ויש להעמיס נפי"רש כשמה כשמעה פי' שמה תמוה אלא רצינו כדאפ' ר"ח : ומ"ש העות פניך נרנך נר' תלמיד קנר הי' שדינר עאו לזון נוכח לעיל כ"ק וכמ"ש ב"ב קל"ח : דמ"ג המרפה נר כחכה נר' רמו כחכה ני' ן"ן כדרין דאוריי' כמ"ש הזוהר גן נעול ויושבתי ב"בג ומאמר זה מנואר נזוהר פ' ויצא : דמ"ג נכל דרכיך אפי' לדבר עברה ע"מ נת"ש ועוד מילן ע"ד הזוהר פ' קרח ל"ה אל תכריתו רמה חיים עם המשה ונעמלך אשר אתה עמל כל"ל נכל דרכיך דעהו ותמוה ונר' דקי"ל בערב אל תנח ידך אפי"ק יום פ"ו יש אשה את נניס רק ניוצ קטנה בנניו אי שלא ימנע נאונה וכדרב שיוצ שתגנוב עמלו ואאוכו פטור זה"ב נכל דרכיך אפי' לדבר עברה ולא עברה ממש שכבר קיים פ"ו רק נערב אל תנח עדיף שלא יהי' גוזל ועושק עשק קטנה : דמ"ד לך לשלוש תמוה שיצא יתרו יותר מדה"עה שטעה פעמיים נאנשלוש ואנכר ונר' כמו נערכין י"ב אלי' נפל נפומיי' לפי' רע ונ"מק י"ח ואנהדרין ק"נ נרית כרותה לשפתים : א"ח סי' ג' המשהה נקניו אל תשקנו תמהני שהשמיטו נקטנים נורס לא יהי' עקר כא"ם הע"ז ועוד ממירת שכנתת כאמרת נכנורת דא"ל ע"נ ונס נ"ד פי' קט"ז לא זכרו זמת : סי' יו"ד לתעורר דבר חידוש דנרי להזהיב חוטי ניזת כמ"ש נזוהר פנחס ד"ה תקונא שניעלה מנוף המובחר ניזת מזהנזת ומולי השמיטו הפוסקים שלא יבאו לעשות נמר עם חוטי פשתן יחד כגון נמד תקוב ודק שאינו ניכר נמוהב עם פשתן פסולת ענה : סי' כ"ם לשכב נניזת דקה הכי היתר הח"ר מן ה"עה ואינו דחייה כמ"ש בב"ב ונס נוסף מהרתי מוק לב נוונת ה"עה ערוס נמנוה שבגיפו וסניף מדקדוק הלשון נמילה שבשרו יתוך לשון להודת כך : סי' כ"ה נטוד להניף נהמ"ם קודם להבריכה שבריכה שניי' מוודת גם ליל ולשון הר"מם מפכת ותמה הכי' ותוותח מוכח בנו ידע יותר וטעות המעתיק מיד לרמם וכשם המ"י לכרוך מיד ונר' לפשר ביניהם כיון שצריך להחזיק הקניבה על הרוע שלא ירפה ויזוז יכריך החלי ויניח החני מאר הנתק הדמם : סי' ל"ב פיפן והב נטור ופ"ע הבתים ובמרדכי אפ' תפילן עצמן כא"ם הכי' ות"ם נסתפק ולכך נר' שהניח הטור על הבתים כמי שמור ומין טעם רק הזיזין והמרדכי לא הניח רק פיר"י בסנהדרין שכתב כל מ"מ מוכח שצריך נתים עור לך לכולם הרי לא זכרו כפי"רש מנחות מאוס תיק עור נעינן להדיח דנרי נפוי על הנתים של עור ונקטינן כללא היכא דלא זכרו ס"ל לקום ונס נהר"מנס משמע

כפי"רש

כפי"ר שכתב העור שמפין התפילין צריך עור טהורה ואם עשה מטמאה לו שיפה תפילין בזהב פסול ותיבת תפילין נקט על הפרשיות וכיפת דומיא דריצת : וע"מ לקיין צנת כ"ק : ונוסח ג"ם משלם שכר טוב לירחיו הלא היינו מקפח שכר כל מיה וגר' למפוקי משלם לשונחיו להמצירן היינו שכר טוב : פי' ל"ו נב"י מניח צורת האותיות ואות ו' תרוך כעובי שני קולמסים צ"ם מאהני שלא נודע שיעור קולמס שים עב ודק ועוד לא זכר דברי הזוהר ר"פ תצוה בשיעור דאמרון ר' מד נקודה לעילא ואמת נקודין לתתא מ"ש שעורו דרגל חמשה בשעור הרחם דהיינו לערך הכתב ומסתברא לרשיות המוך יחד שם נקודת ינין ו' : פי' מ"ו עמ"ש נמ"הנ ג"כ תמהני על הטור והנהתי בא"הנ תניינא משום שהיו להדיו נשור ומ"מ כוונתו כך כמ"ש נפי' ה"ק נמחוור בשם ספר היכלות : פי' מ"ז נ"י פק"ו תירוצו הוא בנ"י ושם נא"ר מן הנ"ח שמחויב ללמוד מיד הוא דעת הרמ"נס כמ"ש הנ"י : ומדפיסס קדשים נרכת התורה מחוכר טעות גמור דקומרי' שמע ישראל דיש כל הפרשה ואפי' לי"ת פי' מ"ו הינו דרך תנוניס וכמ"ש הטור פי' מ"ו להדיא : פי' ל"ה נהגה נקט לענין זה פי' לגירוף שהוא דרבנן לכל להונית רניס כתפלת י"ק ותקנת נניאס בקריאת ס"ת צריך ושלש ג' שערות ולעיל כי' ל"ג שאכשיר כאופק נן י"ג פי' המ"ר עם שערות דהיינו לכתחלה צריך נשאלת וקנו להיות ש"ן קבוע ונסי' קנוט זפי' רפ"ה בא"הט ורמיתי בחגו' צ"י פי' נמי עד ג' שערות וכן הורה מה"רל מכ"ד דפה רק מנהג מוניס נעד נר מנוה לרווחת לילהו וגם לא השניחו הרננים כיון דדם דם והר"ח אוסר אפי' לנרף וקי"ל כ"דמ : לעיל סכ"ה ס"ט לאור להפסיק נא"הט אפי' קורן נאנבע נר' מכ"ם אפי' אם נענין תפילין דלא דמי לשחיטה ומונים להתס בין ברכה למעשה אבל והו כשאנע נרכה דצייכים יפר : פי' ל"ם נא"הט סק"ל מקדושי מהר"יטן ורוב פוסקים אינו כך ואין למדין מן המדושים נס הרמ"נן מוכח נ"בי י"ד פי' ת"נ דשמועה רחוקה אינו אאור אבבל דקרובה מסוף : פי' ג"ח עמ"של נכ"ם נמ"ם אני להתפלל מנ"עי כיון שאנהגנו כל יום כך והט"ו פי' ג"מ משום שהי' מנהגם בלילה כמ"ם נא"ר פי' ל"ה ומ"מ לא יבדיל אבל כשיודע שלא יקנר עד יום ד' אני להבדיל דאחול ים דין חונן כ"ו שלא נקנר כיון שנרשותם להקנר רק חונם אחר אצל באנוד העיר נר' שהוא תפסו המוצל ואין מניחות דע"כ לא נתייחסן לקנרו אחר האנוד : פי' ג"ו תמהני על הטור פי' ונחמתא לשון תפלה אינו ענין לנוסח זה הכל לפס שנא ואולי העתק טעות שנכתב מתלמיד טועה נגדו ונעתק נפנים כמ"ם הנ"י בדוכתי טובא ומניף מזק שה"ני פי' בחורך והענים לפ' כלום בוחת קושתא מוכח שלא הי' נטור שלפניו וציחרתי במ"הנ נ"ב מה ענין נחמתא ול"נו נס פסוקים שכתב אינו וכאידך פסוקים שנהגים נין מפיק לנוסח שאינו בכל מערוכי התפלות רק לומרנ דאונים קדמונים שהניחו קודם הדפוס ומסתברא שאין ענין תפלה לקדיש וגם כמ"ר מנמנס על ועתה יגדל שלא לחומרו והר"מ נהג כדנרי התקונים ושלא שמע מן המ"ר ועמ"ש נא"ר שהינו נתקונים כוונתו על תקוני הזוהר שלא תקוני תפלה מ"א כיון דלאו מסכתן מ"ב : ועמ"של פי' ע"ח נע"שלם ונ"ם מונן יפ"ב נשעת שרי ושלא נאול ה"טו מתיר גם נאול ושלא יפ"ב מין לים שומע לו : ואפי' נעיר ממרת חני מונן כמ"ם צב"י וכ"פ נמוסף וכ"ל כיון שיכול לנמ שם : פי' ע"ג פסקו כלשנו נתרח להקל תמהני נתום' שנת ד"ב לר"י ור"ת נדפוסי להחמיר מכ"ם לר"י כא נכ"א לשנת נתרח שפל

טפל וכאן לתת דאוריי' לא ירצה בך ערות דבר וכ"ל שאינו לאורוי' רק מסמכתא דעיקר קרא למחנה ישראל וע"כ לא פסקו כרי"נא וגם מסתברא כל זאת בדוחק שהוכרח מן הגיזה ואולצה בגברא ערטלאי לבל שלא בדוחק ודאי ליסור ליתן בשמה לאת בנתו בשלא שנים שרצוי לגיאה בכלל ערוות לא תקרבו לף שהתירו לייחד והגם בש"ע סי' כ"ו פסק נמי עד י"ג הריכת ב נא כיון שבושה לעשות ערומה לסוד וישראל קדושים הם ומרגילם בנגיעות שבושים לשלא שנים כשאר תשוקה עיננו ע"פ הרוב לתפיקי החסריס מוסת נתשבו בוריס וקלים ובתשו' חו"י מעשה שנת על לאו יציאה תכוך בן ח' שהשכיבה מגלו ע"כ לסור בנתו ובנכה : סי' פ"ט למלמד לשחריס והיינו כתלמידי ר' נפ"ב ועכ"פ אותם לחריס מדוחק פרנסתם הוכרחו להתפלל בהשכמה וע"כ ידעו ברבי שלא עשה כך שמעו מב"ב לחרי מותו כמ"ש : סי' ל' מצוה לדון לכל כשיוצא לסור בר' דוקא עד שיריקיק ד"ל מפתח בה"כ שלין שייכות לאסור בהלך רשוק : אגם כאן לרון ואיבה אין חוכנין משמע מטה חוכן כתוס' וקשיא גם מטה שכיבה קבוע מפני כבדו כראשלך בב"י ולמה העלים בש"ע ומ"ל משום מטת לכילה קטנה דהא בב"י דומיא מטה אין נפון לדרוס דהוא במטת שכיבה ועוד מכלן להקשות ואלתי בט"ו שהרגיש והב"חטט שדוחה ל"כ למה מכטער בזה טעות דהא תלונתו גם על הגמ' מה קס"ד שיטער ע"כ כדבריהו בב"ש שייצתי היטב וגם ל"ל בשעת חבור הש"ע החליט כתוס' כל מטה חוכן גם דשכיבה שבכל יום שמדריס השכיבה בכריס וכסתות ושק התבן רגילים להסיע המטה ממקומו לכבד תחתיו הלבן ופשפשים והוי אינו קבוע : ועמ"ש בב"ש מכלתין ד"ה בוהר תרומה מן ערבית עד לאר שחרית מטה שלבן כסא אטרה תמהני שלא יהי' תקון מנחה וכו' טעם עיקר תקון ניסוס לין בחסד וכלל מנחה בשחרית : סי' ל"ח תמהני שכתב בלשון י"א להוכיר השם ברחב מגילה ובב"י מסיק הכי נקטינן דאסור וכו' כיון דבסופרים נקט סתם מותר וי"א לאסור נקט בש"ע נמי לשון זה דע"כפ לא רוכיר שום י"א להיתר אך תמהני על פוסק שכתב האסור שרועת מגולין וכן בב"י בשם הערוך ולמה העלים פי' כרעיו נראים כפי' רש"י מגילה דכ"ד ע"א וכש ע"כ פיר"י משום ערות דבר ע"כ כוונתו כרעים מגולים ל"א להוהר מגלוי ערוה שלין לדחוק כשוק ועפם בחשה וגם בסופרי' כפי' רש"י ול"ל גרסת הערוך ורועתיו נראים והטור וה"כי לא חשבו כיון דאסור זרועת מכ"ם כדעיו ואף דה"מל י"א דוקא כרעיו לחומרא לא דק : סי' ל"ד תמהני על הטור שיכא מ"ד שכיבה במזרח ומיכא מ"ד במערב דהא ליכא מ"ד במזרח רק מ"ד במערב ומ"ד בכל מקום ואפי' למ"ד בכל מקום אסור במזרח משום מיטות ופליאה שלא הרגיש הב"י ואשרטיו וגר' בדוחק דנקט בהיטת מיכא מ"ד בכל ירושלים שהוא במזרח לדרון וגם מקום שכיבה עיני ולבי שם ומיכא באמרב מבל יש לפליג ואמר שם לכל רוחת מוקמן בר ממזרח דלא ס"ל בגד ירושלים כמ"ש תוס' : וגם בנוסף התפל עא"ז בח"ם וב"ב פי' היטב ועוד מילן בנוסף לכל הנוטרים בשך בשת ושים חלקנו עמהם פי' שלא נדע כוונת שמו הגדול בכל היקודים שעליהם נקרא לשת קותמו בכל העולמות מ"א שים חלקנו עם היודעים : ועוד בנוסף מיית ומיקיה פי' בוהר בלק שמית המקטרג שבברא בעוכו ומיקיה הנפש בר' שלינו יונק מפשוטו לפ"מש הקדמונים שים לבל מ"ל מלאך ממונה על האות ונמותו גם הוא נטל כאשר תעשינה הדגזריס ובמת הגוף תיות הנפש ודא גזירת לאות בנוסף ה' ועוד בנוסף קנון המרבה לסלוח יתכן

על שאומר כי חטאנו כי פשענו וכתב מלהנכם נעשו זכיות וגם כא"ב על נ' פשעי ישראל מוחל בפ"ק דיומא ועוד נוסף וטוב בעינך לערך בשלוחך פי' שלוש מלכות כל"ל לב מלכים ביד ה' ועוד שמ"ב נכ"ב מן הזוהר שערת כומקא נריך להסיר מלוניו בתפלה ובאדרא פ' התינו ותקוניס ע' ועוד שם לנער לגמרי סתם כל אדם וכ"ל דסוא"ק קפידת טפי : סי' ל"ק נל"מ כתב ועל"ל סי' ה' כתבתי נר' ט"ם וכ"ל כתב שהוא בטור שם ומה שכתב פי' המלות הוא כוונת השמות כדאוכח שם : סי' ק"ד תמהו הכ"י וט"ז וקדמו' הב"ה על נ' פעמים דלא ק"ל כד"מ ודחקו ולא ידענא מה קושית להו ר"י ממר זבי תוכיח והגיה גו"הב הוא כפי"רבי ור"י לא דמה ואת רק גם הוא ס"ל בשור גו"הב מתמול בשוס כדמפ' שם אבל בכברת זו לא פליג בעלמא : סי' קכ"ד ע"ב נרכה שמע אומר ב"ה וב"ש נר' נקוח בשוו שלא כתב נריך לומר שאינו שלא מנהג הל"מם כמ"ש הטור ורשיימ מהא דיומא דל"ו הא גופא מפאכתא בעלמא דהא נקט בשאה שאני מוכיר שמו מ"ב נכל הזכרת השם נשבח ותפלה וקריאה הוא דבר שמ"ש רק עיקר על כ"ג בי"הב שם וכן זכר נדיק לברכה אם כפשוטו כוונתו כפי"רבי חורחא דעלמא ואם על הק"ש נמי קשה נכל הזכרה כך והנו דלא לוקף שעונים ממן לחיובא דקאי ע"ב הברכה וגם הטוף נשמר ולא כתב כדרכו בים לגהוג אי נריך רק סתם שמעתי מפאת מורי שהי' אומר כו' ואל"ה כתב הנ"י שאין לומר במקום שאין מפסיקין ונפרט בתפלת י"ק מהריכים הרבה ב"א בקול רם מדבש תיבות אלו ומבלבלים לשומע ממן לחיובא ע"ב ראוי לומר בלחש : סי' קכ"ו בא"ה פניו לימין תחלה מן הזוהר מוכח כתי' הגה סי' נ"ט בעוזה שלוש דוקא שמאל תחלה ולא כסידך תירוצים : סי' קל"ח עמ"ש בל"ב אהגפס ניתן ל"ת למנחת ואינו כלום כמ"ש במהריל להדיא שאוארים וגם הר"מח לא כתב רק התכון כ"א ומכתבת בשמחת יחיד מינו בטל יום נרה דשמרינן אשוש הגלות וכדשמרינן בענגו כל תענית בערה גדולה מנחתו ומ"ם טעם בערית דנערת לינוקא מינו רק מה"ט ל"ת שהשחה בממונו נפ"ק דכתובות : וגם בתנה שבור פיזוט יו"ר לפי' אין אשכית התהני דה"ל לכתוב כמי במשכית לפי' בלא פיזוט כמ"ש הכ"י וכר' דשמך לסיפא נוטה שרי בלון משכית ידעינן במשכית גם נוטה לשבר וה"ה בלא פיזוט : ותמהני על בעלי הש"ע שלא הזכירו דעת הטור שכתב כתם נופלים בנית לבל המ"ל עכ"פ בשם י"ת בשגם הכ"י בשם הש"ל שאין נופלין—ולמה דקה דעת הטור לגמרי שהוא מרב בעדוכתי וגם בסי' קל"ג בטור לומר תילם ק"ד בר"ק ומ"ב בח"מ וסי' ל' בתנוכה וכ"ב נפוליס ולא הניח הש"ע רק ק"ל בר"ק וגם הטור הניח כל יום סי' פ"ו ולפקות שם המבל נריך לקדים יאמר מזמור זה וכן תיקן הרב עיר בניימן בס"ד היטן דקהלתנו וע"מ בע"לם ריש מגלה על מנהג סי' פ"ג וראוי טפי קדים על מזמור יומו לבד כמלו אין כדוך לומר על עיר הלווים והוספת פ"נ יתר כנטול : וגם נוסף מ"ת תפיס במ"ש לומר שניהם הושיענו והגילנו וע"כפ נת"נ ראוי כך ובסידורס נקטו משכנו ופולין ובקבודהם נמי גם יהי רצון תמוה ושפיר שאין נוהגים שם כתב ממיכות ויבא עמלק להל"ם ולימה : סי' קל"ב נמנהג קדישס עמ"ש בב"ב מה שנרפסו לא נהוג ומקצתם לא יתכנו ומ"מ נן ו"ן קטן שים כל הקדישס נותן לי"מ מחד ושני י"מ יפילו נורל מי בשחרית ובערבית שאין יותר מקדים מחד בדמה הי"מ ויאמר לעצמו מזמור מו משנה וכן בהרבה י"מ ולעולם וכות האחים כשים הרבה אחים לא נבחום רק לאחד ויפילו גורל ביניהם שלא

שלא ידקה מי שהוא יחיד לעצמותיו : סי' קל"ה מידוע שלא הזכירו הב"י ומיושתו דברי הזוהר ויקבל דקאמי לעילא וכל עמא לתתא שנאמר ויתיצבו בתחתית ההר ואפיר נהגו ברוב מקומות שבריכה לירד העומדים על הבימה רק הבריכה למ"ת ומינהו מטעם דוחק המקום ומכן בדיעבד לתת לתורי' ועוד כתב שם שלא לעשות כרשתא מלא חדא שלא כדעת מי שהוא כוונתו למפסק דוקא נפי פתוחה וכתומה דכמה סדרות מ"ש נ"ן קרומים מכ"ש נ' וה' רק שלא יפסיק פרשתא בעצמא פסוק או ענין אחד וכדור אחד כאחר עשה אחבר סיומא דפרשיות לא יזכר ולא יפקד כדכתיבנא בחבור האזה אור מ"ה שבשתא דעל על שלא השגחה ו'שון למפסק פרשתא תורתא שלשא להפסיק לעצמו פרשת הקורח : ובעכ"ן כהן נו"כו עמ"ש בב"מ ובמ"הב על"ש וכ"ב ועוד רמי' בגמ' ופ"ע מוכח במכירת בה"כ כרכים דאסור משום דאתי מעלמא שהיו בחיסא מקום לחרים ורי' סייך פנס והתרנת עיקר כהניס מיודעים ומין שתוף בה"כ לחחרים ואפורסס שהיו פנים והסיוך למעשה מין תרעומת ובמ"הב שם משום שכוי הרעת מין לבנות לף בביתו ט"ם וע"ל שלא בביתו : סי' קל"ט בהגה מכופי ושתוקי בשם אחי אמו תינת לחפופי ט"ם או משום סיפא שקורין מנרהם להא לחופי גם אמו היו יודע כא"ב פ"ד דקדושין : וגם בהגה נרכה דאשוכה יהפך פניו המה מט"מ דקי"ל כר"י בשלהי מגלה וגם תום' פסקו כך ותמוהים דבריהם במ"ב מהר"ש ומייצב בדוחק למאן דאפכי והא דב אחנא פוסק שהיו גוללו וגר' בימי התנאים קורא לאשון אחרך לא תצו שידקדקו בחחד מבל מה"כ כולם מנרכים ופותח ומנרך שפיר דיעיבן והא דהלכה כפי זאנם וניחא גם הל"מ ועוד במ"ט שם מן מהר"ל שהבריכו לחזור לשר נחר בנו ונרכה שלא היא דקי"ל שמנרך מה"כ משר נתן ואותו לקוטי אהר"ל לאו בר סמכא כמ"ש טובא : סי' קל"ח טבולו כמשקה בד"מ דוחה הב"י עמ"ש בב"ש ועי"ל דה"כי נקט לשון משמע וגם בש"ע יש שנראה מדבריו ובלשון תום' שבר המקשה הא בקושטא לחולין מ"ש כוונה רק דלא אהבי והא דכטל ידו מחת כשר מפסיק הוץ יברך מה"כ עכ"י לבך ברוך לטול שתי ידיו והמ"ט דמ"ב פקפק על הטור סי' תע"ג מדרכה שכתב נמי מה"ם לא בירך והוא פוסק לברך : סי' קל"ג עמ"ש בב"ש בה"ת לאסור נגדי בשם ניכר בלב"ה וגלא תקשי מרחית הנוצות וכלי ודין דהתם הותכו בחם ופנים מדשות שלינו ניכר כלל : סי' קמ"ב בש"ע טעה מחזירין הוא כהר"מבס וגלא חשש לבעל המנהיג שלין מחזירין עכ"פ בשם י"ח כ"ל שנראה המדבר ניכח בוחת בטעות מכטו והרבה לא שכיח לקרות ורמייתו מאחרין הרן ס"ל להר"מבס דוקא לעצמו מבל להוציא רבים הקריבהו לפחוך וה"ב יש להזהר שלא יתפלל בבוקר אפי' מבל וי"מ שלינו יודע פי' המלות בחפשר למאות בלי מינה : סי' קל"ח עמ"ש מה"ב על ש"ס על קו' הע"ז ועוד מילן שמלק בין מטביל לרביעת תמוה בשניהם ידיו טהורות : סי' קס"ד ט"ז סק"ה חולק ודבריו נראיעא מה שנין לפסק הר"מבן מנרך כהגחונים ומכן כמה"רס טבול בשכח לין מנרכין ולא שייך הפסק ושנית מה שנין לתפלה מינו דומה למכילה חיוב בטילה כשמלכיך הוי כברשחונה ומה שהפסיק למה"רש"ל שלא מלינו נרכה בשמע שעודה מה שפשוט לבעלי הב"ע מ"ב למחוק ומה שהניח מן הר"מ בסי' קע"ח הגע עצמך שלא הר"מ הגיה והוסיף כאן ומולה לב"ע שלא שחני הכא דשאו הפסק עפיית נרכיו לנרך המוניח אבל לכאוך הוא חייב כתשלומו בש"י : סי' קע"ג עמ"ש בח"ב וכ"ב לייצב דעת הב"י דגים וחלב שגם פי"ב הכי ועוד מילן נחום' פסחים

דף יל דאסרה נכותא אבל נמלא שרי מ"כ האיך יפלוג מר בר"מ על ברייתא דהתם וע"כ תוס' וסייעתם סב צריך לדחוק לתו דוקא כותא ולדבריהו ניחא היטב : סי' קע"ז בסוף הגה ולא ראיתי נוהגים ואפשר כו' מודה רבינו שמשון ולפי"ז רק פשוט טפי מאשרון ידיעה וכל י"ג יוהר בזה : סי' קע"ט לא הניח בע"ע כלל דעת הטור שמתיר גם במיס אחרוני צריך ע"מ שאוכל אשוס שה"בי מפקפקה כל בלשון אשא ואסס עדיף מנניח דנקוצתא כמעט כל הפוסקים בשטת הטור כא"ש הי"ו והמ"ר : לעיל סי' ק"ס איס מלוחים פסולים תמיה בסמוך מלא שרסקו כשר וצריך למלק מלוחים הם שניס אין הכלב שותה שהמלוח בטבעו נשתנה בטעמו יותר ממלא בידי אדם ושרופים משמש ומיהו לדבריהו בשר מליח שחיטו כאכל אחמת מלחו מוכל מאכלב : סי' קפ"ב בטור בה"מו כוס גם ביחיד עמ"ש לקמן מה"ב פסחים קי"ו : סי' קפ"ג אסור לנרך ועוסק באלאכתו כפל לקמן קפ"ח אסור לעשות מלאכה בעודו מנרך בר' כאן לפי' עוסק כשר צריך להפסיק ולקמן משמעי' גם מלאכה משהו בשעת בה"מו כגון לאחוז הנר ולסדר הכסא וגרסת ירושלמי בב"י עד שינרך י"ל אחר מכילה לא יכנה למלאכה עד שיברך כך גרסתנו ניחא טפי בשעה שמברך ע"ג וה"נ מסתברא בחמירת תילס וכיוצא בו אע"פ לכוון אפי' המלות בעומק בד"א והוי כמלגלג רק דנקט לגג מפועלים בנה"מו וכן בר' לייטב כי' ירושת שמפ' עיטוף בנה"מו נותן סודר אע"פ שלא יברך בגלוי רשם תאה הב"י מה שרגיל בה"מו שיכו דקיי' דה"נ נקטו מכמים בנוחה וגלוי ערוה בתפלה וק"ס דהא לף הוכרת הסס ושאר ד"ת אסור אלא מלתא דמיובא לכל נקטו ובכל הש"ע ופוסקים נקטו לקרות כלשכת דגמ' וכן מוכח בדף כ"ה וה"מ לד"ת ג"כ שוין הס רק נרים שברו הקילו אשוס דא"א : ושם בב"י תמה על הטור שכתב אן וונת דתום' כתבו בפ' כ"ה המדבא לא חייטינן ונר' דבריהו הטור מוסב לדברי הר"ן בפ"ה דע"ו שמפקפק על סברתס משוס דבר שבעבין צריך מכין אשר לקתיר וה"בי לא זכר בזה והא דלא כתב כל דיני וונת אלא שם להתריך להקל בסכנתא ומוטב להזהר בכל ענין שאין כל אדם נקי בדינים : סי' קפ"ו בטור מן הרא"ש בשיס מדאורי' ולדבריו מוניחת לכאורה כר' שאין הכרם דיל הרא"ש משוס כפק לאומרא מדאורי' כהר"שבא אלא להר"שבא עצמו למ"ש מה"ט כמ"ש הב"י משוס דרבא רבי' דרבינא ונס זאת תאהני מצניי ורנוא ואילך הלכה כבתרתי ורבינא בתרא טפי ואולי בתלמיד ליתה לך גס אין הכרם שהוא דברי רבינא רק פתס גמ' נקט ת"ש ומדקה כסוגיא דעלמא : סי' קפ"ז בטור הקשה על מה"ר שאב צריך להא כתיב נודך לך לעולס וגר' לייטב דעתו כמ"ש מהר"מק בתפלה ובשא צריך לשון מבורר והפסוק שם מוכיח אלא כיון שאומר בספר תהלתך כדמצי בדף כ' ואין לטעות נודה לך את פלוני אבל כאן נודה לך ה"א את פלוני : ועל ברית לנשים פי' הב"י כאותן דמהילא בע"ו כ"ו תמוה על בריתך ולאו ברית כמ"ש שם וגר' לקיים ממ"נ אס כמהילא גס ברית רק פי' הגמ' בריתי תשמור ליכא בזה שא"צ לשמור לא בשנה מיוחד קיימת כמ"ש תום' שם ומ"מ במהילא כיון שאין ערלה וגר' ערל ישראל שמתו אחיו מחמת מילה פטור מפני שנרע מפשה כיון שיש ערלה מיהו שייך שתמת בשבילו ומת יש לנדד כמו בימות הרשנוהו הייתי עתה כך בשבילו כלל ישראל אחיו ואומנם דקאמר פטור היו כמי כמהילא אס אלא עדיין ונס מנהגנו בשיס ניחא ומ"ה י"ל כיולהו פליגי על רב ולא יבא לף שמיה בשום מ"א מצי לומר כך : ובטור שם לעכובא קאמר

נר' כוונתו על נרית ותורה ומלכות דוד שהם עיקר הברכה מצד נוסח מנחיל מרנות עכ"פ מצניעא וכ"מ הלשון מגונה הוא מצד נדיעבד יוצא כמו בנימין רעיא : סי' קפ"ח נטור על הר"ף מנחם ישראל בנין ירושלים הקשה תתימה בשנים אלא מנחם ניון דקדא מלתא ונר' דעת הר"ף מנחם ישראל חדא דהיינו נחמתם בנין ירושלים ותדרבה ניון היא מנודת דוד וגם נאלכים ג' שם נפ"ע עיר דוד אינו חדא עם ירושלים שהיו העיר רצתי עם אך הד"מ תמה מאד על הטור וכ"י ומייש מפשר שה"כ גרסו מחרת ומסתברא הכי שגם רב אלפס שמו ר' יצחק והי' כתוב ונהג א"א הר"ם בפתיחה ותתימה כה"י אלפס ומשום חילוף ההעתק הוסיפו תיבת וכן : וגם פתח הטוב חוור לרחם תמהני אלא הניה הר"מ להניח י"א חוור לרחם הברכה בפרט הוכרה דרבנן ספק להקל בשלמא הב"י לשטתו תמיד כהר"מנס והר"ם תרי מתלת עם הר"ף והכא אלא נגד אלא כהיכא נב"י ואולי ס"ל לר"ת כיון דנה"מ דאוריי' מוליכין לאומרת גם בהזכרה ועמ"ש נב"ש כאן ועוד גם נפסקי רי"נ קלף שחוור לרחם אין מ"כ מרנעה נגד אלא וע"כפ נדיעבד שחוור לרחם אין מקוירין לרחם וכדאי מרבע עמודים לשמוך : סי' קנ"ג ס"ה אפי' אכלו אכ"כ וגמרו סעודתן נר' הסברת כיון שאמרו נגרך שאכלנו ולא בירכו א"כ נמשך יחד כל אכילתם ויצאו ידי נרכת זימון : סי' קנ"ד וכן אם ברכו אנים פי' בשלמא אחד לא גרע מאכל עלה ירק אבל אנים לא מהני אכלו ירק לגרף לשטי : סי' קנ"ז חוץ מן המים ע"מז ב"קג לייש דחיית ה"ני כיון שאסור לגרך בלא נאמ ול"פו התוקנו דעת הש"ע באים אמת אבל מצקה טוב שעשוי במים ודבש כמו קש"פע גם הש"ע מודה וכ"מ בליל פסח שרוצים לגרף אחד שכבר שתה כוסו ואכל אפקומן ואסור נכום יין או לאכול כלום יתנו לו כום קאפע דשרי כמ"ש נע"לס סי' תע"ט : סי' ר"ג נטור וא"ת הר"אם נהג כדנרי ר"י לא נדע מיזה ר"י ומסתברא שאינו יוצא אלא יום ב שאינו נהר"אם מה שזורעים נפ"אה ועליו מעקרו נפ"אה וגם סניף נש"ע פסק נפ"אה דאוכ בשעת הר"אם ועור : סי' ר"ו נרוך אי עולמים נר' לומר כירושלמי ברוך אתה רחום ס"ע ומ"ש נא"הט אי נ"י אור הת"ט כמ"ש ואין להשניח נדקדוק נמקום חילוף וגילוף וגם נמודים לדנרן נרוך אתה רחום כמ"ש סי' קכ"ז : סי' ר"ג עשבת דלברית שאין נזרעים שהכל מסתברא לשון עשבת שאינו חשוב אבל ים פירות טובים שאין נזרעים כמו במדינתנו קופרים תחת התנוחה פרי טוב נשורת עכבר ונ"ל קורין בשם עכברים שפיך מברכין בפ"ה : סי' ר"ד כמהין ופטריות נר' לף שהכל מפרשים פטריות תפוחי אדמה וכ"ל ערך עפיל הם ודאי חשובים לף שנהנתם גדילם בהם קטנים אין זה עיקר גדולם רק כפי"ש אין הנדלים על העצים וכלים : סי' ר"ו בירך ו"אכ הביאו יתור ויברך מסתברא שלא ידע בבירור לבידע ונתכוון לא גרע מאמת המים וכ"מ נא"ר וגם נ"ד סי' כף : סי' רין נטור ולא הנניתי תמה הב"י וה"ד מייש נסנרא ונר' בפשיטות דהא דין אומר עלמו כמי נהר"מבם ועליו סומך וכן המריא נכלים ולמה יכתוב הטפל בשם הרמ"בם ויניח העיקר דריש מלא נרור תיבת כתב הרמ"בם ז"ל הוא בשורה לפניו באומר לכך הקשה ממנפתך דבסיפא נקט משום מיכו עיקר ע"כ עשוי להריח מ"כ לאה אין מברכין עליו פי' על המומר דריש דנקט שאינו עשוי להריח סותר עלמו בסיפא : סי' ריט כל זמן שירצה היא סברת הטור כמ"ש הב"י מלשהמ"נן עד ג' ימים והר"שנא על ה' ימים ויש להתעורר למה פסק

כהטור נגד הקדמונים ואולי הטור לא ידעוס מדלא הניחוס ונר' לף שב"כי עשה כחולקים בשעת חינוך הש"ע נתיישב שהם לכתחלה וכ"א בפ"ע בכון שלא לאחר ג' ימים-ניין בפ"הב על הרמ"בן : סי' ר"כ בטור וכתב מ"ש הר"מם מ"ש שקובע ברכה לעצמו אין לחוש מו כוללו כן' תשהכי לקמן סי' תק"סה על סברת רשבונה כתב ולא נהירא וכאן שתוקה כהודאה ונר' ד"ל לקמן עיקר מקומו נאת לפסוק וכאן רק מגב וגם הש"ע אוכיר והטור לא בחת רק להעתיק דברי הר"ם נפי' נה"ג וכ"מ בכ"י נסיפא : סי' רכ"ה הגה ירק עומד בקלקע דמק הכ"י מטמיכם ול"כ רובא ככולו מטמיכם גם ירידות הטובים להתקיים רק כוונתו ירק עודו מתקרם מיבו מתקלקל ואניחים וכן להלא לצאן כד"מ עומד על הקרקע ולא טמון : סי' רל"ב נטור מנחה בפלגא היום ולכך אסרו מלאכות אחרית ערב זמן ידוע תשהכי הרמ"בם כתב בשחרית שרו לא גזרו כמ"ש הב"י סי' פ"ט ועוד מה תוכחת דר"ה הלא ר' יוחנן אמר כמי בערבית ורכ"בי בשחרית ונר' שלקלק למה אקדים ר"ה לר"י דקשים אינו' לע"כ שתפסו עיקר כמנחה נרוך וזהירות טפי משום בפלגא היום ולכך לא הניח טעם הרמ"בם : סי' ר"מ שלא יקנל בוחר בכ"י בשם הקנה שלא יעשה כל מדם כת"ק עוכתה לא יגרע תשהכי ביבמות דמ"ד לכמעי' עוכה בחדש מוכח בסתם אדם ונרוך למלך דהתם ביבמה אינו חיוב כ"כ כמו בחום' שבת ק"ם ר' יוסי לא בא רק פעם אחת וגם בכ"י פ' החולץ מחלק וע"כ נר' דילוף מהתוא דר"י אך בש"ע סי' ע"ו סתם לכל אדם אלי ליטמ הרבה רק דכמעי עוכה בחדש ודוחק לחלק בנער אצה יפידת וכ"א לשבת דגמ' עצה טובה קמ"ל אותה מוכח דליכא חיוב עוכה ביבמה דמ"לכ לא הוי עובר ר"י ק"ו :

תרומת פ"ד מ"ר יוסי מעשה בא לפני ר"ע ואמרתי לפניו תעלה תשהכי שהורה לפני רבו ולא נזכר שהרשהו וע"כ נ"ל שהוא ר"י הכהן חברו של ר' יהושע בפגינה די"ל ור"י רבו דר"ע בברכות דס"ב ומעשה שהי' דחקלע לאתרי' הו ר' יוסי בן קסמא שהי' גדול מרא"נות נפ"ק דע"ז :

שבת ל"ב תוס' ד"ה פשט הוי דרשינן למלתא אחריתי נר' כוונתם כפי"רבי נחומם שלא תדמה שבת מפני מלאכת המשכן : די"ב פי"ש ד"ה והי' קבע מקום על מנת שהרן נר' לף דילוף ביומא ד"מ על אנשו ונשא ונראה לומר דלא נפסוק כלל רק נריסת על מנת לקבוע מקום וסיפא על מנת תמיד וע"כ כוונת הגמ' על מנת שהרן ונשא ודרך הגמ' למנקט הפסוק נריסת כמ"ש תוס' לקמן קכ"ח : ע"ב תוס' ד"ה שמין עמ"ל בנ"ם מן הוהר מיה שרה שמין יודעים הכל וע"כפ קשיא שלו מלאכים מיכאל בגריאל רפאל ודמי יודעים מחשבות שמחונים על התפלה כמ"ש שם ובי"ל דפליג שלא היו אלו או דס"ל שמין אלו ממוני תפלה ובר' דמו מופלא בתילם כ"ג כולו סג ובתילם י"ד סר שלא נשגם ריבע מיותר דסגי בסיפא מין עושה טוב גם אחד דק דריבע על המחשבה לפ"מ הקדמונים גם ס"ם שמניח ההוורין נישם יודע מחשבת אחרם ול"ת סר סם רפאל ור"ת סג סם בגריאל ומ"ב לרמו מכאל שר החסד שמין אלקו בדעה

נראה דמשתעי שם מדת הדין רק נבריאל מה"ד והוא מלאך המות לצדיקים ורפאל בשער המלכות בגורה תתאה: די"ט ר"י הכהן ואמרי לה ר"י החסיד גרסת היוחסין ר"י הכהן חסיד חד הוא ואולי לגרפא אלהו הוא ר"י בן חלפתא שהפליג בחסידות אלא כמ"ש בא"ר מ"ק דכ"ה וגם הי' כהן כדלקמן קי"ל ואף דנקט בכ"מ ר' יוסי סתם הכא בנריי' נקטו בחילי דחסידות כמו דמשכחן בא"מ סתם ר"ל ובדוכתי סומך ר"ש הגדול כסעמא דנריי' ההוא קרתו כך וגם בכל מקום סתם ר' יהודה ופעמים ר"י בר חלעי כמו בסוכה ר"י: דף י"ד ע"ל רבא אה כ"מ בשלחי לתי' תוב' בסנהדרין דף ו' ע"ב שבגע בין הסרוחים כצריס קודם השמונין בתרומה ולטעות חלה ואלו ל"כ מחויס לטמא ואם קידש אינו כלום והשנתי מפני הסרחון נותנים מיד שמונין ובלוחש מקום מערה דשכיחן טמאים לטנול אין מוליכס לשם תרומה ומלתא דלא שכיח לא גזרו רבנן: לעיל ד"ו ע"ב ענוש ברת ונסקל ומסיק הא לא אספקא אבל מידך אין נסקלין ובמגלה התני ודנו בידי אדם פי' חוצ מקולפ אבל אין נסקל רק הנופח ומידך ר"ס הזורק מר בדלית ליה ומר בל"ל ותמהני על הרמ"נס פ"ו כל מלאכות שהו עלים נסקל וגר' לס"ל נריי' דלקמן פליג כמ"ס תוס' כאן: ד"ל ע"ב ד"ה ואם ינא עמ"ס בב"ס מה הקשו דלמא דנקט בידה ואולי כוונת תירוצס לגמרי דרך הנופח פי' שנושאת דרך הנופח ממש בידה וע"ל דומיא דכיפה נמחט שאין נקובה פטור דהוי תכשיט דמכחה ברחמה אבל בידה אינו תכשיט: די"ב מל"י הלכתה רבתי לשבת תמוה מה כשתנה ומה כ"מ וגר' נס"פק דחגיגה שנת מקרא מועט והלכות מרובות זה"ם לף דהונחה מלאכה גרועה גזרו שימשש שמא יגע וזו הלכה רבתא חידוש מכ"ם כאחריני לף שלא בתוכה: די"ט ע"ב ריב"ח הלכה כרי' נר' לף דהלכה כר"ע מחברו ריב"ח לשטתו בעירובין דמ"ו נרמין ונא הלכה ועוד ייבתי נמ"הב עלי"ס: דכ"א ה' קנוכה עמ"ש בס"ב וב"ב ועוד בסי' תרפ"ד תמיהה אהש"ו על מבוראהם ייבתי לקמן מנחות דל"ו: ע"ב תוס' ד"ה אנוה ומייתי הלילא מאנך נר' שלא ה"ל פי"דבי מנחון פי' חנרו והוכחתם מחנר שיש ב' פתחים י"ל לפי"דבי נאחד מאחד בחנרו וכ' פתיס נרוך מפני חשל העוברים נר"ה לפני פתח החנר סוברים שהם שכי נ"מ וגם נר' ב' פיות והם לשני ב"מ בבית אחד לאחדרין וגם י"ל רש"י מודה בנית ממוך לר"ה בלא חנר וכי' ב' פיות מייתי בהכי רק דנקט הכא אי מיכא חנר לא מינרוך נר"ה וסגי בחנר או בר"ה כוונתו כלישא חנר וזה בנר מכוכה פטור מייתי בהכי: וגם רגלא דתרמודאי פי"דבי ובאנריכם לשנים קוגים שהם תמוה מה ביקש בזה וגר' לבאר בע"ב שמדליקין מבע"י וע"פ הרוב אינו דולק בשבוע ים להאלין דפליג רבלא דתרמודאי בע"ב בתחלת שקיעה שיודעים ביהודים שאין קונים בדמוג שלהם ואקבלים שבת הוספה יוצא י"ח בהאי שיעור מוקדם ומ"מ רשאי לתקן נר לחד גדול שיאחך שיעור ממש השמשיכה וכן עשיתי במנורה שלי נר התמרון ובשבת אין קפידת להתחיל בנר שיבה: דכ"ב אין אחליקין מנר לנר תמהני לבר מטו חמור ממנורה ספ"נ דתמיד אחליק מן הדולקים וכן בספיקתא דר"מ ודוחק רב תכא ופליג דאינו רק על בריית ועוד שאין חולק וגר' להתס הם מנות שוות אבל נר חנוכה אחד עיקר ואידך הוספת מהדרין ואין בריה לכך שייך בזוי ומכחושי טפי מדהתס וגם זהו בסמוך הוגח בקצית ממנורה וכל סוגית קצית לישא תירון פשוט דהיינו פדברינו ועי"ל מאכחושי פי"דבי דמחזי כשקל נהורא ס"ב הוא מדרבנן ואין שבות במקדש: דכ"ג והיכן פוגו תמהני דה"ל לפרוך בסוקדס פ"ע דבדכות

וכוכו עג"י וכר' להתס דוליף בפ"ב מרקן בנקיון ודברי קבלה כדאמרי' יודע בספיר : ומס תים' ד"ה מכבה תירוצם ליתה לפי"רבי ד"ה דולקת למצות חנוכה יכר' שהרגיל ופי' מדליקה למצות הלילה פשיטא רק לתרץ קושיתם דס"ז הדליקו נוהגו מבל כל יום מצוה וגם בפ"ע נריך דוקא למצות חותו לילה : ומס רבא אמר רוב ע"ה מעשרין בר' דאנשי לא ס"ל כאידך לענין מין רוב מעשרין במבושת דל"מ : דכ"מ מ"ם סי' ת רע"ו בלילי דשבת יחתיל בנר ימיני תמהני אמו נכלי תליג מלתא ויש אומרין מעמידן רק בר אחד ובשבי שניס ע"כ משמע שים להעמיד מיד כל השנה דומיא דיו"ם דשם לפי' מס יש לפנינו מ"כ אין קפידא בשבת והמ"י : דכ"ד ד"ה מהו בחפלה פשיטא ל"ר משמע דה"מ לשהות בחפלה תמהני דפשוטא מבריי' דלעיל קבעוה בהלל והודאה לפחות ס"ל בהודאה דחפלה רק שהות אבל אם נמי בהודאה דבה"ן וכ"מ לשונו מה תפנה בהודאה ערניך ערבת נריך לפחות בהודאה דחפלה ע"כ נר' כוונתם אינו רק ליתן טעם מה תולמת דחפלה מבה"ת ובמנך לענין דמסקנת רב שהות אך קשיא ס"ל לומר בחפלה תיפוק לי' מה קס"ל דרבא בבוכה ירושלים בשלמת חפלה בחפלה יעלה ויבא אבל על הניסים הודאה בהודאה ושבחתי בס"ב ובדפס בקנדה : דכ"ה ד"ה כך וכן פי' בהדיא בס"ע נר' דכוונתם פי"רבי באשבה לשרפה או לכלבים ס"ל אמין שורפין בי"ט מוכח דשרי לכלבים דלא כתום' אם דהם לשתהם כאן כפי' דרב"י משום קדם בקש משום תקלה קשיא אני לתנו לכלבים בשלמת שריפה אחיה מקרא אע"כ כוונתו דבניהה כ"ל אסור לטלטל נרעינן לבהמה דק משום דחזי להסקה ושפיר פי' כיון דאין שורפין בי"ט וליה חזי להסקה אסור לטלטל לכלבים וגם בניהה דכ"ו ע"ב פי"רבי לאו מבערין ע"י אכילת בהמה אמין שורפין בי"ט יש להעמיס כך : דכ"מ ט"ב שור שהקדוש מר"ה קרן אחת בשנגו וכן בתמם חמום מה כ"מ ומס לשאעי' דטהור ידענא מדלא הוכשרו טמא למלאכת שמים ורב יוסף שאמר מה תנעי תניא ודאי ס"ל למלאכת המשכן ולא יפלוג על התנא ר"מ וב"מ יישבתי סברתו עם שאמר הש"ם היטב וכר' דנחזו אינן בפ' ויקרא ופ' נו כתיב תמיד לשון פר וכתיב כשאר יוסי אשור זבח השלמים יצור ואיל לשלמים הגע דבר הוא ונפ בר"פ ויקרא ונראה לו לכפר עליו יתור תיבת לו אבל לרבנו נרדש כפ"רבי הגע משום כפרת עולה על המשבה ויש אחים רעות משבת אינות ונות כמ"ש ספ"ק דנרכות ורבון הוא במשבה נקט כפל על ב' משבות וגם רבון ושלום חד ועיקר שלמים שלום לכך נקט לשון שור אירה וקדוה כא"ש בפ' אירה שור אומר אז יבר משה ולשון פר על הדין כא"ש הקדמונים מנכף גי' פ"ר דיבין ובריאת עולם בדין ושיתף בשבד והו רמז להשקיע הדין ולבשם בשבד נקט קרן אחת לייחד בשבת קדני הוד והדר בשבת הרבון דלעילא לכפר על אבת משה וזוכה דקאי בע"ז וזבות : ומס תום' ד"ה תפילין כמו בקנינה תמהני דמוכח דפשיטא להו קנינה שאור וליכא שום פוסק למעבב מלבד ה"ני מן סה"ת בלשון משאע והד"א נדבד והעלימו עין מתום' כמן דע"כ סברתם לשועות מכ"ש קנינה ועוד תורת ה' נפיך ובקנינם מוכח זאת נריך שאור ככתב שבפנים וכ"מ מלשוני לעורן ופריך ש"ן הל"מ פי' שהיה מקאטי עור נריך שהורת דהיה בכלל תורת ה' וגם בקדושין דל"ה הוקש כל התורה לתפילין ומין היקש למשנה ש"ן שאור ככתב התורה ממילא קנינה וכללא נקטינן היכא שלא וכרו דברי רשבוים בתר קמאי מולינן : דכ"ע תום' ד"ה רבא בחנם נהגו הנשים והר"מם כתב מנהג יפה שתפשו האור

המור היטב וכ"כ ייצבתי מסורתם בפי חופנים וגולת כמי תלונת מקבר לחד לל"ח שמותי
והעושה כדברי נ"ב חייב לאומרה כר"ט פ"ק דברכות ועוד הפטור ועושה נקרא הדייט
ולה"ראם וכפיטה לכלליגו שם ניקח שלין עושין משום ר"ח ועוד שליטת הוכחתי לקמן דוקא התם
דילף ב"ה מקרא ובלכתך לשיב המהני נפ"ו דדמאי בעוי ב"ה נהגו כב"ש : דף יל
פ"ג"י ותיקן כמה תקנות כההיי דמגלה ועריין ליכא למה תקנות וכר' עוד נפ"ו דברכות משה
מיקן נרכת הין ובפ"ק דב"ק בימי משה תקנו נניסם לקרות בתורה ובועדי נהסכמת רבם
ובשמועל הוא וברך לזנח והנערות כנר ילעו לף דברכות דרבנן מן הסתם בימי משה תקנו
ב"ש תוס' בסנהדרין ד"ב על חזקיה שעיבר מפני טומאת ע"ו דרבנן שהיו תקנות עימי קדם
ומסתמא מיאי מר"עה מלבד מה שמרו להדיא כמו יהושע תיקן ברכת המזון ודוד ושלמה
ובינבה מידך בדסות ושלמה עירובין ג"ט והכל נקראו מילי דרבנן : ע"ב וה כל המדם
פ"ע נפרק נשבועל וה' נר' משום דישראל נקראו מדם מבל המדם נקראו גם הא"ה כמ"ש תוס'
נ"ק לל"ח ב"ע נשבועל ישראל וב"פו דברכות נעושים לנוכו ועמדו זרים ורעו נאנכם ונתייצב
למה ישראל בימין ואיה בשמאל שמין משת פנים רק יום השני בריאת עולם נתנאי שיקבלו תורה
ואיה לא נקבו ממילה הכל בשבועל תורה וישראל שקבלוה ותחלת מדהר נג"ע לעבדה נמ"ע
ושמחה בל"ת ושין עה"ו חון לג"ע רק לנרכי גוף וב"עב נריכם קנת ענדים לעשות בשלכיו
ומצוה מדור הימין למדוניס ושמאל לעבדים דהיינו העושקים בתורה נג"ע הוי ימין ועושקי גוף
שמאל ולשון חוזר חלילה שם כולם יקבלו תורה ושפע הנשמות לפי המעשה לכולם רק בזמן עשקו
בתורה נפשם שפע ימין וזמן עשקו בגוף שפע שמאל והשתא שלא קבלו מ"ה תורה מיימינים ישראל
בקבלתם ויחיד שלא קבלו לא חייבים רק בשבע מצות הרמשנים כענד ומצה שפטורים ממ"ע
שה"ז כיון שמשעבדים לעבודת אדוניהם ובחרבן שלרקו עול תורה והי' כאשר תריד ופרקת
עולו ועבדים משלו בהו שם מ"ה שרשוים להיות עבדים לישראל ומזרע תמיהות המחקרים שהניח
בחיבור נשמת חיים : דל"ת ע"ב בלעון יווני קורין לאחת הן נר' מה ל"מ בשגם מאחר
כל שירצתו קידשת לחכמתו חכמתו מתקיימת משום שנאמר הן ירצת ה' היא תכאה כמו בתפילן
לשושפת כ"ו שצין עיניך היין שתיס ושם מניח לדלת תחלה או חולין דיד תחלה הוי דרשם יתידי
ה"נ לפכם הן לשת ירצת ל' שהיא יחידי תחלה הוא חכמה שלימה שמתקיימת ושם חכמה תחלה
אין ירצה אחת יחידו ויפת ליפת לשון יוכי יזכון נאהלי שם כא"ב נמנלה ובדוד וה' עמו
שהלכה כמותו דיוק עמו משום שאין להק"בה בעולמו אלא ד"ת של הלכה ודוקא בירצתו קודמת
כדהכא שאין לו בעולמו אלא ירצה ונקהלת משל אינו ירא מלפני חלילים דרשינן מפני ת"ח ת"כ
מורה הלכה בפניו לכך לא יאריך ימים כיון שחייב מיתה וגם כמ"ש נכנויי מהר"מפ תינת הן
מולה מחלות משלש דהויה בחל"פין מ"ה עם יו"ד אותיות גי' הן ול"פו שפיר נקטינן נרייתת דר"י
י"ק מדות שהתורה נדרשת בהן יתול לשון להורת נגד י"ג גי' אחד נתינת הן שהתורה נלא ירצה
אינו כלום הן ירצת ד' וב"מ להדיח נת"קת דף פ"ג וגם נסנהדרין דפ"ו בהן ועוד מילן טובת
נימרתי נפ' ולך על תינת הן ום למות למדפיסם שהניחו ואיסרו תינת הן וכ"מ נדוכתי
שאם במילן שאולים להעתם נלא דעת אומתי : דל"ב ע"ב פליגי רא"נח ור' יוסי
גפ' שאמר בי תניעת ואה עכין ממורת סנל תנף ואף לאיכא עוד ממורחים נשם זה מתנרת

שניהם תלמידי ר' יוחנן וכ"מ ביומסין : ועמ"ל בס"ר על ר"י משום ר"ש שהוא התנא א"מ
נר' טפי שהוא תמורת ולעון משום כיון שלא שמע מפיו וכן נדבריהו לקמן נויר כ"ט גם שם ר"ש
ר"ש תנא משום ר' יהושע אף שהיו בדור אחד : ושם נדקי מיתה דנקי נר' ומו נחיכה
נוה ה' ליעקב כתרגומו שלא קיימו נוויו י"ל יעקב אלו נשים כבית יעקב פ' יתרו שניבין נריו
קירנת אות מקערגיס סונגיס : דל"ג ע"כ מטבע תיקן כו' נר' שלשתן דמ"ח הן נגד שלא
ויבא שלש במתנו וגופו ותורתו כי נכל הטוב יש ליתן חלק לס"ח בטעם מיס מתרונים וכ"מ
הזוהר בחיוב קטרוג השטן משום שהקריב כולו עולת לגבוה ואין חלק לס"מ ושכם נן תמור הקוי
פי' הזוהר חויא כטרח דנחש שקינח בקוה ותלבק נפשו בדיבה וזהו נגד - ממונו תיקן - מטבע
הוצאת הגוף למחכל חלק ס"מ ונגד גופו מרחנאות לבריאות - עה"נ ונגד תורתו תיקן שוקיס
כפי"רבי ריש ע"ו שהם טובים למנוח פרנסה ברווחה ללמוד תורה שאר הימים וגם הוא חלק עה"נ
וזהו כר' רמו מופלא תינות זרות ויתן ויקן דה"מל כתנרהם ויפתק ויסב ויבא וקנה וגם את פני
העיר המ"ל לפני העיר ומלה זרה קציטה המ"ל במקה שקליס לפ"מ המדרש מקה סלעים והוא
שקל לתוריי' ומ"ת שהוא מעה כפי"רבי י"ל דקרי נמי סלע למעה ומתחרש כפי"רבי לשטתו
נשוכה דכ"ב ע"ב ומייסב הרש"נא היטב לקיים דנריו וגם המ"ל לשנת דילן מעה ומ"ש למנקט
לשון כרכי היס שלא ר"ת כדנריו ויקן ויתן יעקב חלק נתם ופני העיר שלו העשירם כפי"רבי
פ' מקץ פני המרן נגד טטנע תיקן וגם שוקיס פני שנריך מקום פנוי וגם מרחן נריך פנוי
לכריעות החויר ויקן ר"ת ויתקן יעקב קלקולי נתם ושכם ויבר על לב הנערה שניך הוגרך
לשנות קרקע נדמים מרוניס כפי"רבי רמו ר"ת קציטה קנין של יעקב טוכה היא כדבריהו ליתן
חלק לס"ח חוי חויא ולכך המריך בלשון אשת בני חמור שני שכם לראות ר' שנות נזיקין של הס"ח
דהיינו חמור ושכם ובני מיעוט שנים ועוד מילן טוענ ת"ל בפי' התורה שם : דל"ד הא
גופא קשיא תמהני עכ"פ משום עשרתם והלקיקו חמור נספק חזיכה ונ"ל סנרתו דלמו נשת אחת
חומר שמא ישכחו רק תפלה עשרתם וכשעשרו חומר ערנתם וכשעירבו הדלקיקו שפיר פריך שמ"ל
לומר ערנתם קודם לך אמ"נ תמהני דהא נריך לקבל שבת קודם נה"ש המיך משכחת מערבין
וטומנין ועכ"ל דקנלת שבת היינו כלום למילי דרבנן ומסתייע לפ"מ בנ"ש סי' רס"ג נפרט שלא
נז"ה דרבנן ומין מגזירת דרבנן ונ"ל ד"ט הקנו חום' משום תוספת ותי' דהוא משהו ונ"פל
דניהם כתבו שים שיעור לתוספת ומפי' להר"מבס שמין חום' בשבת רק בי"הכ עכ"פ נריך לקבל
משהו קודם נה"ש לך הוא לשטתו ספק לחוריי' רק מדרבנן לחומרת שרי כמיך מילי דרבנן
וליכא לתחוק לסורת רק בה"ש של מ"ש כמ"ש חום' נכריתות ד"ו ובתרתי היטב נב"ש מ"ש
סי' כ"ש : דל"ה ע"ב ח"ר יוסף לא קשיא כל"ל : דל"ו ע"ב חום' עמ"ש לקמן סוכה
דל"ד : דל"ו ע"ב פיר"ש לפרש מכל תמכים הוא נגדרים לף כ' ונישרתי בת"ך שופטים
ט' : דל"ח ע"ב לנרמי' ענד פיר"ש יחיד בדבר תאהי מיר פליגי וזיוה לחורתים ר"ת
ומניי עג"ק לסור וגם ר"ו ור"ח משאו וכירושלמי כמי לחורתים לחסרי והאי חוקיה משום לביי
נ"ל לביי קשיא דהא קתם תוקיה רבו דר' יוחנן ועמ"ל נרכות דמ"ח ונכ' ביומסין מניח ר'
תלמי תנחו מ"כ י"ל דר' למי ידע היך יפלוגו על תנא קמון שלא שמקובל שהי בימיו יחיד וכל
התנאים התירו לך הר"ף והר"מנס ועיר ונ"ע פסקו לסור ושי' הב"י כיון דרוב לחורתים לסרו
ולח

ולא הזכיר פיר"י וכו' ש"מ לחלק כמ"ש הגה סי' רכ"ג בלקחו מב"ע להחזיר משחיכה וזה מסתי
ז"ל מסר גם בלקחו משחיכה וזה מ"ש שהוא יחיד ועוד דמשמע אדנקט דברי ר"ת לחד ר'
תוספ' ור"ח דהוא לאורחא לחך הפשוט דקאי על מחזירין דמתני' : וזה פינה ממ"ש למימר
פסקי הר"ף והרי"ן והטור לתומרת ור"מ מנם לקולא ומהכי למה העליס הש"ע וכו' כיון דפסק
הכיא ענ"ק לסור וכהגה דוקא עודן בידו ולעתו להחזיר ממילא פשיטא פינה נמי מין להתיר
ובעית ר"ח לעשות בתרא עודן בידו ברי לף בתין דעתו להחזיר לכך נסתפק בפינה ואין כלשון
קשה ור"מנם דפינה ברי לף בפוסק ע"ק לסור כיון דלא הזכיר מהכי לשכי דחוקיה כמ"ש הב"י
ז"ל נדעתו להחזיר ברי ע"ק : ד"ה תום' ד"ה כל מכלי שכי קשה מ"כ כנ"ל : ד"ה
מפני סתם גד מעזיבה וכו' סנדת רש"י מפסח מין מעזיבה כרוב נגות בירן : ד"ה ואין
קשה מדאפליג וי"ל דסיד יחוסף מנא טפי : ע"ב ד"ה מלא קשה לרש"בא ו"ל דה"מ לרחות
מזיס מעשה שבת מסור בשתיה להנות תוך גיפו ולא רחוקת פו"ר : דמ"ח פיר"י
תשתי ממיס חמין ואחרי לא הוחמו מלא לרחיצה תמוה לשנא ותירה וכו' כוונתו דלא נימא מאי
המרחץ עשוי דסס מלוסין ולא תשקנו רק שהיס הוחמו בחוץ ונמשכו לתוך ע"י סילון ושמר
לשתות מלותס אים שבחוץ לף שהוחמו לרחיצה בלבד אין חשש מיחוס מיס עכורים : דמ"כ
ד"ה אפי' מה ס"ר דאקשה נר' קושיתס לשטתס מבל לפי"רבי לקמן קי"ל מקולי שבת שפיר פריך
הכא לף לפמ"ש בב"ש בס דגס פיר"י כוונתו כפי"רת גס לר"י קשה כך : ע"ב מבעית
להו תמהני בב"ש בנ"ג ובחום' פ"ב דשבת תנא בתרא לטפויי וכו' דהתם אין הכלאה בדבר
עשוי אבל הכא פליג ר"י בדבר חדש חומן וניר ליתה המי כלאים : דמ"ד מותר השתן שבגר
ושבקערה פי' גר המקבל המור לאו דוקא כלי גס שעוה וחלב כדאנרכין להדליק בר שבת
וחוכה גם בפתילות שעוה וחלב בלא כלי : לעיל דמ"כ עמ"ש במ"הב על"ס וב"כ על
המ"רבא לחין שנות במקדח וכהנים זריזין חד טעמא ועוד היכחה מוקה מה פריך ביומא ס"ט
בכהנים להניע תפתיו לסור מדרבנן הא לחין שנות במקדח מע"כ מסוס זריזות וכוחות לא סייך
זריזות שלי' לשמור בשיעה מכריכת נימא : דמ"ו פיר"י ד"ה אותר ומשליך המהל עליה
תמוה לשון השלכה וכו' דמסתייע לדברינו בב"ם ה' שבת בעשוי לגמרי ברי לכ"ע כפופה
המקוברת ומכסה הגפס ואם אינו עשוי רק מוט קשור מע"ם נהנה מלוקי דיעות מבל פי' כילה
המסורה יריעה שאינו אסובר ולא קשור מוט רק שמשיכס על הקונדסין וכוונת רש"י להרגישנו
בזה : דמ"ם ד"ה וכי מך קשה נר' כוונתס דאינו קשיא דשמא דע"כם אינו סיוע
לשני ד"ל ללא מיירי בשל הפתק : דמ"ט ד"ה אבל נר' דר"ח פליג אמתני' פי' דאתני'
טומנין בבגדות סתם וחוששין מוכח בלשון נרחה שאינו נרור דהיו למסקנא דוקא בלחה מעשה
ג"ל אחרנת דאטמי מ"כ י"ל לעשות כסות ממרנת לאטמי לא שכיח לכך לא נתת לפרוזי וכ"ת
המרדכי רפ"ב דב"ב דה"מ טומנין בפלעיסאנ"ת דלא שכיח וגם כתב דפלעיס מוסיפין הבל
וזה גזרו משום דלא שכיח מ"כ י"ל כך בכסות ע"ל כוונת תום' מכח מענין להו תפשוט דלקה : ד"ב ע"ב
מעלמה דסס אל"ף הוי שכיח יפלוג ר"ת אמתני' מע"כ רמ"ל דקשטת דפליג : ד"ג ד"ה מריוך מלבד פי' תום' נר' נמי נוטריקון
פיר"י בנורדיית משום ממחק כנ"ל : בב"ג ד"ה מריוך מלבד פי' תום' נר' נמי נוטריקון
אל תסור פי' הלכה כשמואל בדיני ולא בחיסור ואי"ת הכא הלכה כשמואל כמ"ש הר"מם וכ"ה

נכבודת דמ"ט ע"נ : ע"כ •כמה גרוע מדם זה תמוה בודאי נדיק נמזר הי' ודחק מהר"שמ
שמכוין מוכיותיו מדרכה יותר ה"ל להק"נה להמניח ממון ע"י ב"מ מהזמנות הטבע ועוד בילקוט
פ' נח גם מרדכי הניח ספתר ומי בחלה נפשו לומר על מרדכי כותת מלח נר' דהתם מיירי
שלח אנח מניקה יהודית מכל הכח מפ' שלח ה"ל שכר מניקה ואם תבע מנ"ח הוי מונח על
פקיח נפש רק שמעולם לח נהנה מכ"ח כר"פ בן יפיר שנעשה לו כם שלח הוצרך לעבור על מדת
חסידותו בפ"ק דחולין ובדרך שרוצה לילך מוליכין ובשמואל פי' הזוהר דקשיח היד ד' הקבר מהניל
משמול רק הנדיק מיכו רוצה להטריח כלפי שמיח וח"כ קשיח מן רפ"בי וכר' דכ"ל דוקח להניל
מידי מדם כמ"ש ניד מדם מל מפול שהוח נם נגד הטבע לכך שלח ניתן לו עצה בוה מכן חם
ח"ח בעניו מאר רנון ירחי יעשה שלח לעבור על דעתם וסברת מביי דוקח בנם מבל שנוי סדר
נרחשית גריעותא כי מין כל חדם מימי הבריחה וזהו פנם שהטריח־שמים כוה"ר וה"ל לעבור ע"ד
ליקח מנ"ח מך תמהני נס פיל"בי חס נחייהן כך שנתן בלבו לילך דרך הפרדות למה נייד
מפשוטו שנעשה נס נדה טוב"ח והמה"רשל כותב על פיל"בי דוחק והוח דוחק טפי מה רחי'
מחלישע שלח הוצרך מחינה וכ"עפ נ"ל דר"בי ס"ל נדה טוב"ח ניתו כפשוטו שנוי הטבע מאד רק
שהי' ר' נפק לאפי' על הדרך זהי' כמוך להר נבוה וכיון שהפניר מאד לח הניחו עוד והלך
לדרכו מחורי ההר : דכ"ד פיל"בי כי"ק ויעקב כפף ונפ' וירח ופ' וינח פי' לשון
קרפונים עקודים דיעקב : דכ"ה חין מדבר זה תמהני דמני לילף מעלי הכהן כיון
שפוסקין נדולה הוח לדורת כפי"רבי ריש שמועל ובשביל שלח מיחה חזר בו וכר' דנעי למילף
אפי' בחסרים שלין נידו כנניו : ע"כ תיובתח דר' אחי כוויח דעלמח אותו אחורח יתרן
שהתו רק מסדר הש"ס לח ניחח לי' ור"ח ס"ל דאתיח כתיבח דמ"הם דאח כתיב יען לח האמנתם
רק דס"ל לכך קודם ומנם כדאפ' להדיח אבל מיתה נופחו אעון מד"הר דלא אחיר כ"כ לקייב
מיתה ח"ו על הכאת הבחר נטעות ולכך לח חשיב בהדי מיירך דע"כפ נהס מין חטח כלום וע"ל
דר"ח כתבח דהמדרש מלך מוכח הרא והאיך שייך עטיו דכתם הרינה רק דפליג ונס המדרש
דפי"רבי נתילם כ"ו אבי ואחי עובדי להנאתם כתכוונו מצמע דפליג ודברינו לקמן דפ"ז יתייבב
דלא פליגי וע"אם אמ"ב פסחים דנ"ח על נני עלו : דנ"ן קופה יתירה של מעשר פיל"בי
יותר מן הרחוי חמוה ממ"כ יותר מיכו מעשר וכר' לפ"אם הטור ה' נדקה מלנד מנות מעשר עוד
מנות נדקה נמי לביכורי מעשר והם היו עשירים ונטלו מן קופת נדקה שביעורה נמי מעשר או
כיון דמדאורייתא ליכא מעשר כספים וביחיהם לא נתקן עוד והם לקחו וכן מוכח לשון קופה
על כספים אך חמהני לפי"רבי מתנות מ"כ לר' יוסי נגנים דאורייתא היו אחמהה ונפ"ח דחולין
ליוחה דחטף אחנתא נקושטא שפל הי' וחולי זהו דפי"רבי אם מן התוקת אלין לפשוטו נגר
אלים הי' וחטף מגדולים רק שהורה היתר מן תנוקת שה"ל משט נאן וקייאו מנות מתנות אף
שאין חייבים וה"כ הכא י"ל כך והאה"רשל דחק מאד : חוס' ד"ה בא הקשה לפי"רבי
ובכתובות תירנו : דכ"ט ע"ב נמחוק מאד מבואה מה נ"מ נר' כדלעיל דל"ג כאי דמחוק מכלן
ולא עבדן והן מפנקות ומקשטות יותר : דס"ב אמר רב יוסף ובדפום חדם גדם שלא ולידה
דהא הרמצון קיים רק שאני נשים עם נפ"ע : וצם נ"ל רח"ת בשלא יולד ד"מ סברו ד"מ כיון
כי קאי מד"מ לא שייך על פ"א ני"ו קדמון : ע"כ ולפי"מ שלאת היא נ"ל מהא דר"ח

שכתפיר מכלל הן כשמע לאו בהכוכו : דס"ג לא יצא בסייף ונקצת נר' בשלמת סייף
ורומה מוי למתוך ערוגרת מבל קצת לא חזו בלילה מסור בטלטול וכ"ל מצוס סיפא חייב חטאת
או מפני לצורך גופו ואקומו דשרי בטלטול וגם י"ל דקצת מורה חניס בלא לא חייבו מלאכתו
לאיסור וכמשמק בכדור למען דשרי בפי' ס"ק : וזסס לין מקדא יוצא מפשוטו תמהני כמה
מקלאות דרך משל כמו יגלא ה' בתעב השכירה וכמוהו הרבה וכ"ל דוקא כה"ג אס אינו תכשיט
למה נקט דרך משל : דס"ד נפיאה נכרית עמ"של נב"ס ועוד לקמן במ"הב נדרים וא"מ
ג"הו רמוי לצוות בנותיו מחריו לאנוע כיון שמקילם ע"כ בגלוי שער ממש וכאו דקי"ל בי"ד סי'
קי"ד בשקום שאקילם בי"ט גם שכר אסור אכן מחני' מוכח דלאו במכוסה דלא תצא ילדה בשל
וקנה דמחכו עלה : דע"ג ע"ב אמר רבא ובה"לאא רבה וכן משמע מדפסק כאביי וב"כמ
הלכה כרבא נגד אביי [illegible] ורבוא הלכה כבתרתי ולפי הב"י סי' ס"מ לא פליג רק
לחשאת וקי"ל כל מקום גדולו מעור ובגדולי קרקע חייב כמ"ש בס"ע המקנן דבילה או ניקב
תלנים והכנימס בשבל ומ"כ ה"ב המקנן מרגליות ומכנים בשוט שהס נאי ג"ק ולפי הש"ד דוקא
במקום גדולו עכ"פ מיסורא מיכא ולפו גם טבעות מפבת שהכל ג"ק וכ"ל שלא נזכר דממילא
ס"מ כדהנך : ע"ש ד"ה העושה למה פי' כאן נר' שים לרמז שבת שקול ככל התורה נקט
אלו חמש נגד חומשי תורה וקורע ומוחק היינו מהס נגד עמודיה שבעה ועיקרס לבוש וכתיבה
נגד תורה שבכתב וב"עפ הוא לבוש ובדתק : דע"ד מע"ג דממיל חזיב תמהני לחשוב כמי
הכנסה וכר' בשם קשיא לעיל מכיכא ל"ל ומצני להורת בהעלם אחד ע"פ כפל מכיכא נס
בפיפא אלא דפיפא קמ"ל בלבון מרבעים אסר אחת שהס מרבעים עם הכנסה רק שאסר אלא
חשב להדיא כיון דהוצאה מלאכה גדולה וגם ריצא דהעלם אף הוצאה והכנסה חייב בפ"ע
משמיכן כמי מלבון אסר אחת דק"ס תולדה דהוצאה היא מ"מ לענין זה הוי אב ומי לאו יתורא
לא הוי דייקינן בלבון דק"ס תורתא לשאת מרבעים יכנו חמשים תספרו נקט סכום מסויס
והתנא מפי טפי וע"ל חדא לאפוקי שוגג ומדקדק כדאמר בד"עה ע"ב וגריך תרתי על העלם
והא דהקשו תוס' לקמן מאכיכא דריצא משמיכן כוונתם ממיכן מלאכות שאינו אלו במכין :
ע"ב פיר"בי ד"ה חכמה וכל מצה חכמת לב נר' דנקט בריבוי דריצא בידיה טוו בלא פלך אינו
חכמה יתירה רק מפיפא וכל הנשים אסר בשאו לבן בחכמה היינו בשיחת לב חכמה לטוות אגוף
העוזים וכן פיר"בי ויוכתן בחומש וגם להדיא לקמן דנ"ט בפי"בי : דע"ה תוס' ד"ה הנל
דבירושלמי משמע ונר' דלא פליגי דהתם מיירי בו"הו שאין תכלת הוי אין במינו נגוד תולעת
קטן ומתני' מיירי בזמן תכלת ורמיתי בירושלמי פליגי בברייתות ומגומגם לשון משמע : דע"ת
ד"ה מטו עמ"של בח"ם וע"ל בפשיטות כפי"בי רבותא טפי לפי' אחר ממילא כרב"נא עדיף
דנקט רבותא לפי' אחר וקו' נ' דנקט תלמיד הגע עצמך למה נקט ר"בי שוליא דנגרי דפשוטו
משכחת גם בתלמיד שמפנה לצורך ת"ת כדלקמן דף קכ"ז רק דנקט דבר ההווה תלמידי חומות
עוזים נרכי הבית כמהגיא דאתרין : דע"ט ע"ב הכי קתני כ"ה בגמ' יכנים אבל
בחדשים הגיהו אלא ואתמטתי' תוס' לקמן דק"ה בלא הי' לאורת מקדש אין נ"ל אלא :
דפ"ג ע"ב אגין לפפינה טהורה היא משנה פ"ב דכלים ותמהני מה דרב אניה בלב יש הלא בכלל
מרבעה דחשיב שבפלא בחוזק האחיזות ונר' בקושטא מה"ט לא דרב חננית וטעם תנא דידן י"ל

שדיק כל השנה נפלאו אבל כל הנף נים מכיסה מיד הל"ל דרך כלל דרך השע אי הנף רק לקוזו קפינה ליס וגם פיר"י ד"ה כשנית דתניא ואינו ברור' אלא נפ"ו דכלים בור ספינה קטנה וגם בתוספתא ליתה ומנאתי בת"כ פ' שמיני ספינה קטנה טמאה וכוונתו ספינת הירדן קטנה כפי"רש"י וה"מ פ"ב דכלים ט"ם : ושם זאת התורה אדם כר' רמז גם התורה עצמה נגד אדם שים רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת לעומת אברים ונידים וכ"ה דרש בזוהר תרומה על אדם אתם ניזוקקל וגם כר' רמז כפל אתנה נאני ארעיתי אדם שנאמל העם לנאן והפרנס רועה כמ"ם פ' פנחס וגם נתילם ע"ח ובליעת שהוציא ממברים לקנב תורה כפי"רש"י פ' שמות והכוונה אז מול עלה בתקנו ט"ו ניסן עבודת אברים וגם תילם שם אהל שיכן נאדם י"ל בשביל התורה שזכן במקדש לכך נקרא הר המוריה שמאז הורקה יונאת כי מניין תנח תורה ובמצודת ניון מקום המקדש : דף פ"ו ח"ד פמ"פ אדנר נו [redacted] כפי"רש"י נתומם ובאה"רש"י דקק מאד וכר' דפשוטו דלא כהר"ם שאין לאלק בין שביע גדול לקטן כי רב המקום ניניהם שהי' השנת אר"ש בספקלריא מאירה ושאר שניהם אינה מאירה כמ"ש הקדמונים ויוודע ההפרש הלז בין שערים עליונים תנ"ד לתחתונים תנתכ"חים ו"ה לא כן ענדי משה וכוונת פמ"פ שהשיג אעע משער הנ"ן ורציח את אחורי כמ"ש ברוכתי טוענ ולכך הונרך לפרוש מאשה מבלי להנות מתענוגי עה"ז כלום כי ההכילה ושתיה אני לכוון בלי הנאה רק בכוונת אכילת המן כמ"ם הזוהר מונעת דאורייתא ולהכנים לקיום הגוף בלבד אה לליתה אפשרי נתשמים אף שיכון ברוס חביון בסוד הבריאה בלתי אפשר להתקשות בלא הנאה מוכרחת ו"ה תילם כ"ו אבי ואמי עזבוני פיר"י להנאתם נתכוונו וכ"ה נמדרש החיך נאמר זאת על יני שאת נעטיו של נאם ובדבריהו ניחא לך תמהני קודם מ"ת בלא פירש ולא אשכחן שהי' הפרש בין דבורו מקודם ואחריו דאנרש מינו חילוק בין קודם מילה לאחריו כפי"רש"י פ' לך לך לכך נר' לנאר היטב שמרומז בפסוק פ' יתרו הנה אנכי נא אליך בענור יאמא העם נדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם קשיא לכאר ראו ניסס ונפלאות ע"י משה ונאמר ויאמינו בה' ובמשה עבדו לא"כ מקודם האמינו בנביא סתם בספקלריא שאינה מאירה וגם שמואל עשה ניסס בקולת ומטר וכך הי' קודם מ"ת והאתח הכא אנכי בא אליך ממש בהשגת פמ"פ ויאמינו בך לעולם במעלתך היתירה משאר נביאים בנפלאות שהוריד שכינתו למטה ושמיעת קול אלדים מדבר מתוך האש ו"ה נמדרש כפי"רש"י וגם לדעות שאר נביאים לכאן אלא מה ענינו לכאן אי יאמינו גם בשאר נביאי אמת מ"מ ידעו ויבינו מעלתך יתירה : וסס תום' ד"ה ומה פתח להזורם בתשובה תמהנו הלא עשה לשונתם שתשון כפנויה וע"כ נראה שהם מדרשות חלוקים לפ"מ נא"ר הוריות דאיכא תנאי בפלינו אם נ"כ מוזהר על השתוף והאדרבא תדון כפנויה מה מהני גם ב"נ מוזהר לא"כ לאתי כמ"ד אינו מוזהר והם ענדו בשתוף כמ"ם בסנהדרין דס"ג ובריתא דהכא אתיא כתיבי דבלאה אינו לרבנן דהכא דלא פ"ל שהוסיף רק יאהביה כר"י ועמ"ש בסנהדרין שם : ע"כ ד"ה כאשר תמוה ואיזה נלא תירון אינו סוגיא וכר' שאשר בהעתק וי"ל נמרה שפקד שבת מלנד הונאה רק משה אמר לא תאכלו בשדה ע"כ נתן לאם משנה שניר קאשר שאסור לנאת דאל"כ למה אנא נשבת והוו שבת רשעה ואתן דדרש עד אנה מאנתם דה"ל לפרש להדיא : דפ"ח מודעת לאורייתא וקבלת יהושע לע"ז כתום' תמהני מה יענה בעוכם עגל קודם יהושע וש"ל בשניל

בשניל ויקומו לנסק וס"ד חור בו"ן מצות דכל הענין פסוק אוכח בעון עצל ועזר דקי"ל אין נ"ב מוזהר על השתוף למה נעשנו דהס מנוסים וכו' לפמ"ש בב"ס מן התנחומא נעשה ונשמע קבלו תורה שבכתב וכפיית הר על תורה שב"ע ספיר נעשנו נעצל דשתוף להדיח לא יהי' לך וא"מ י לקייס קבלת יהושע על דבריס שלא נכתבו להדיח כמו עבודה שלא כדרכה ועוד מילן המזהירים נפ"ז דסנהדרין : ושס ויתנצלו עדיס ניתרתי בחומש וכ"כ ועוד מילן כמ"ש ורחית אחורי שהוצ משער הכ"ן דרך אחוריס כי בגוף שער ההוא אין נריה משנת אפי' שרפים ואופנים וחיות שבעולם הנריאה המכונה כסא ועיס מחיאת רוב השנתס כמ"ש פייט ר"ה ולעתיד ואולך אחבס קוממיות פת"ס דהייגו בהשנה קבת משער הכ"ן ובעון עצל התנצלו וכתעכב השנתס ע"י מלאכי שבלה הס להט התרב המתהפכת לשמור דרך עץ החייס ומטממים לותס שאין רצון כא"ס כוזכר : ושס נריאת עוזי תמוה מה שייכות וכו' על פקודת יוס ניומו שכתבו עליהס עוזי והדר לשמוע שליחות מדעיס ונס ישראל נעשה וי"ן מצות ואח שנצטוו במרה ונשמע מצות להבא ונס לפ"מ זוהר נרחשית ד"ה ת"ת עשר נטיעות שני כתריה אלו נגד תפילין רחם ויד ומזוזה נדוכתי טוטפת רחם נגד ימין חסד מ"ע דהייגו נעשה ודיד נגד גבורה שמאל נחינת ל"ת נשמע שלא לעבור : ע"כ נחלק לשבעיס לשון ונס כל דבור ג' כתריס גר' שאינו רחוק מהבין כאשה תדם שקורין פרטי"פיס וכפי"רש שהי' נדבור ממש_ורוחיס הקולת זכן מצוד הכתריס וע' לשון בחויר נמעשה הסס הגדול והכורח והטעס פעולה וו גר' לפ"מ נא"ר פ"ק דב"ב שלא יתכן לתורה להוריד מחברת רחש לבירת עמיקתת דרך גזמית בע"ה לכך ממרו תנה דוך על השמיס דהיינו הסודות כניתרתי היטב נב"ס כתן והוגרכה ליד מעט מעט ממאחר הק"נה שהוא נעלם ונשבב למאחר משה שהוקשר לו בלפידי אש ומן מאמרו הוכשר לכתיבתו וה"ס הק"נה אומר ומשה אומר וכותב לדבריהו מנואר הנערכות הלז דה"מל מיד ככתבה ועליין הורדה זו לל"ק לא מהני לע' לשון כדי לכחוב נאר היטב לכך הוירדה מיד לע' לשון מן לה"ק שבנר הורדה נערכה : ושס עלובה כלה נו"א ס"פ חקת דורש לשבח : דפ"ט תורה היכן היא תמהני מה לענך לחקור במעשה מדין וכו' כיון שמונה להעניס העוברים על התורה בפקודת מנרשנית נריך לידע ולא ידע לעת עלייון שאינו ריאה לפקדו על ישראל דרך כלל כשאר מ"ה רק בוס פקדו אחת אחת נהרמנת דמרן דנשמיס כל פעס כמלך נ"ו שמוסר דין עשו לשומרי פקודתו אבל דין נניו וקרוניו ידין נעצמו כל פעס ללמד זכות ואס יפסס אלין מני מלף מז ויסנר לדייניו ושופטיו ול"ה נתתיה לפרן תאוה לא תים אל ויכוב רק בוונתו מיד כי למ"עה אחד בחרן והוא הניל לממונה שר החרן ומ"מ תקד בשאר ממוני הע"הו יס ותהום וגהינס אותס ממונים סנה שנריכים לתורה על פקודתס ומ"מ פירש לו כוונתו לאחד בחרן מ"עה ונשמר בלשונו וכי מה אני ולא שיקר ממש לומר אין עמדי וזהו דנקט בדמי אחה דה"מל לה"ק כאשר ושקרן רק לשון נדמי נופל נמי על היפוך הלשון מוניח אפיו הוכחת דבור בלבד ולא דבור ממש כמו נל"פס דאנחות שאור נודה אחוכו פי' מוניח עוד נלתי מתוקן ומאמן : ע"ב עשרין דלא עבשת וכ"ה דלילותא נר' רמז בירמיה סיי ה' על ערוב נאמר אם בגוי כזה לא תמנקס נפשי וכן אם סיי ט' על אן שחוט לשוחט קשה לאה דוקא במלו דק בהס נטלה מליחת יבקק גס בלילה מיכא ערוה ובל"ה עיקר מחלוקת וכעוין זה נעשנו אפי' יונקי שדיס בפי' קדח

כפי"רשי ונטל מלגת עשרים : דף נ' ל"ה אכלינן דמו הערוך וכו' דבריהם עד שלא ידעו דק מ"ב דלמ שלא נרוך ובבני פחדו שיעשרכו כיון שעין קדושתו כרשעון ומולי רמו ברשעון שלא נתו עופת כלל ובבנין עורת רמו שנתו ליעב ונמכעו מפני כליח עורב דמ"לכ לא הוערכו בבנין הורדם : דנ"ב מכאן אתה למד תמה בה"ק דלמת נסולם וכו' מיתורת דקרת ושנוי לשון ויקס המשכן ויתן לדכיו ויסס קרשי האל כאי ויסס התחל ומכסהו ונקט ויפרוש להורת מלא קומתו ונגדרים ל"ק עכיו ולא נעל קומה כר' דקאי לתי' ר' דיליף ממשה נ"ל קומה לאינו משום שכינה והכת עיקר לתי' כי לא יליף : דנ"ד ע"ב פיר"שי רמ"ח בתחת זלא נעי' פי הוצ לשנת יתירה כר' כוונתו דאין לפ' רמ"ח פי וצ שמת דמ"כ אין נ"ל וכן לקרחה רק ת"ק הוא ר"ח וצ אחת ולקרוחה שתים : תוס' ד"ה והוא כר' פיר"שי סנר לא דמי מן העטרה ומעלה דהתם סתם גיד תלוי למטה וכאן פי' כשמניחי ידיו סתם אין תולין יד למטה שאשתמשים תאיר כדאמרי' ידים עסקניות הם : שם דעיילת בי' אח אפי' לר"י כו' לשון תמוה וכר' דלכאורה לר"ב אין נ"ל מושם כבוד הבריות רק דתרתי דרבנן שרי משמ"כל וכרמלית לכך אמר דעיילת בי' אפי' דלא סברת להתור תרתי דר"בן מ"מ לכ"ע שרי : דנ"ו ע"ב מקושם האהני בשלמא מעמר היינו מלקט כמו לקושם קש ותולם י"ל שאלקט אן המיוצר אבל מעניר מה ענין וכר' דנ"ל פחות מל"ח לא היי לקט אלא מגביה מה שלפניו שהוא מקומו כמ"ש בעירובין מ"ח אך תמהני לקמן פר"ח דרש ביום השמיני אף בשבת משום דה"מל בשאיני מ"כ מה נדרש כאן וכר' דהוי טעינן גם בי"ט שקילה די"ט מקדי שבת ועוד קוי טעינן שמיטה שבת לה' ום"ל דיוצל אינו נוהג אבל שמיטה גם בח"ל והיי שבת אביעית ודרש דפי"רבי אינו הכרח ואיכא תנא שסוכה ד"מ עניש נוהג שביעית לפי"רבי וגם לתום' עניש דמשתן וזכור ושמור נ"ל יוס תחלת הצווי מפ' אינה יום מימי השבוע ולא תבערו נמי היי טעינן גם י"ט ואף אחר יאכל בשאר מלאכות אן שלא לצורך לוכל דשרי מתוך ופי' למחר ביוס השבת יערכנו כפל על שבת שני להקטרה כמ"ש הילקוט וביוס י"ל למעט לילה לא יערוך וביוס השבת שני כנגיש לימד איסור כמ"ש הר"מת פ"ו רפ"ת : דנ"ט ע"ב רב מדרכי מסורת זה משתמש ליוחסין וכר' דע"כ תרי הוי דהכא בימי רבא וכשאת רבא גולד רב משי ובפי"רבי נינה דף ו' רב אחדבוי תלמיד רב משי וא"ל רב משי קשיש ניאי רבא דמוכח בגיטין דכ"ט להוא ר"מ בתרא מבני שלו מר בר"ח ואיכא תרי מר בר"ח כדמוכח בתום' ע"ו דס"ו ע"ב ובדוכתי טובא והיוחסין משתמט טובא ומותר עצמו כשנותני הרבה ועוד מוכרח בזה קל"ו רומם ורומילס כתב בימי עוזיה ובין על מדרש תילס ומדרשה שם נסי' יוד יתוס היית עוזר כשם שעורת רומם ורומילס מוכח ביאי דוד וגם כמה דוד לא הרגיש ועוד משתיט ליוחסין ר' יעקב בר' דבת יעקב לקמן דף ק"ג ובשות יו"ד כתב ר' יעקב נר בר' דר' יעקב חידי גדל עם זקנו סוף סוטה וליתה רק נר בר' דרש"נ ויעקב חידי לא משכחן כלל רק ר' יעקב נר חידי הנוכר שם : דק"ב ריסס ניתרתי נח"ר פסחים דע"ו ועוד בב"ב דף קפ"ב : דנ"ג שם משמעון ושמואל כח מנחור ודן וגד והי"מל גם שם משמעון אך תמהני למה הניח לא מלבדהם וכר' לייבב כיון דהוח על לא המין בפי' לך לך פשיטא שחייב ונקט אלו שלא ניתנו בפ"ע ותולי גם שמעון כיון שנקרא מעין שאו של הק"כ בפ"ק דסוטה שם ומגן העליס נענין שבת שנמשל לשתי המשפיע לירח כך שבת משפיע לכל הימים כביתרתי שם בשבת נדקה לענייס מה"ע לא הזכיר שם גם

שאם לכבוד שם הגדול : דף ק"ד ע"ב תוס' ד"ה שיכור ואינו נראה נר' דפי"רבי שינה קרתא פרמיינט ושיכור מדרמיינט ע"ל תני ר"ח מנא לך ברייתא שותו תנא נקט לשון מקח כסוגיא דעלמא כמ"ש בלשון עמו ושודא כמי דחייתם לפי"רבי נגיטין די"ט וכן מוכח דפי"רבי שם שיכור תרתא מ"ב חדא היא ג"ל כרבריכו וגם י"ל מגב דלשון שכור נקט כמי שיכור ושם נקטו תוס' תנא דבריי' דם"ל כאי ר"מ מינו מעלמו וכאו תני רב יוסף וכיוצא בהן שמצאו בברייתא וכ"מ בתוס' ב"מ דף ה' ופי' לא הוי ברייתא ע"ש : דק"ה הא כמו תניא תמוה מה קס"ד וגר' דמשני משום שיעור ב' תפירות דלא תנן לעיל וכך משמע בקונן בספרים שלנו ופריך הא כמי תניא פי' ע"מ לתפור וידעינן ממילא שיעור התופר גם בקורע : ע"כ לפ"ת שנשרף פיר"שי כל ריק יש תורה ומצות והיינו כדלמרי מלמים כרמון פושעים מלאים מצות כרימון וכ"מק דכ"ה פיר"שי תגרה אור וגר ד' כשמת אדם ול"פו עכ"פ בפורק עול מצות אינו קורע ומצוחר היטב בטור וכ"י סי' ס"ו ותמה על פיר"שי שהניח הרמ"בן ואינו לפנינו מטעם שהי יכול ללמוד החיך ייך על העתיד יום להמלין כדלמרי בקדושין ע"מ שאני נדיק אפי' רשע גמור מקודשת שמא הרהר תשובה וה"ג תשב מנוס עד דכא מן הסתם נפקד המות מהרהר תשובה ואם נרפא כי' יכול ללמוד ומ"מ לכ"ע במוחזק לרשע אלא לתלמון אינו קורע דקי"ל שאין מתאבלין אפי' קרובין : ואם היום מ"ל עשה בך תמוה מה ענין לע"ז וגר' שמשמש עצמו ובא לתאוה ערוה אשר מצר זונים מחריבם ומ"מ לע"ז להיות הפקר וכן בנדה די"ג על המקשה לדעת בא להרגיל תאיד מצניעו רעב וכדבריכו : דק"ו סד"ה בחובל תופר גומא אין נהנה גר' שנרתם תופר , חריצה צריך לגומא להטיל זרעים ותפר מ"מ אלא הנערה תבל עפר הרגה בעולם וזה שתופר מפני שצריך לעפר ומ"ב לגומא : דק"ח הרגו תפקלטר תמוה דלא צייך על טמאות רק גר' כוונתו טמאות כגר תאר מן האותר צפיך וה"מל מן האין האותר רק ביומתי אינו מקבל דרשות וצינב במשל שעוד מעלה אתיה לגבלות מן שתוטת שהם נידי שמים הרגו מלך ואיך בידי אדם : ע"ב קילורין דמר שמואל וגר' כהא דלמרינן כל שקייני מצו ומעלי גר ממיש דמפי ולא מעלי דהיינו לף לשקייני עיקרו מים רק דוקא מים צונן בעין בדוק ומנוסף להשים עיניו בכלי אלא אים ופי' יד לעין מחוורתא כל היום שמממת ורבי ס"ל בלא כאב אינו מזיק ונקט טפת צונן גר' משום דמועט טוב ולא הרבה ליחות תמיד כמ"ש בספר רפואות : לעיל דק"ו מדלמצריך למשרי מילה כשלמי דלמא מצטריך למשרי לפי שנהרת דמתקן והשבתי מ"ב מ"ב קרא דבשר לאשרי שנהרת לקמן קל"ב דשמעינן מהבא : דף קיג בגר בניעות ודבר שכמה גר' דמ"ד בניעות לא סבר חכמה שאין חכמה לעשה אלא בפלך רק מקרה שמעשה זאת ואיך סגל כשים דעתן קלות ואשום דבר זה לא יאות לשמול עליה ואחר שידע ממשפחותו דיבא עמה שעשה הנואל לא יבקש שתי כשים והוא פגוי ורמו שניהם תינת לאי ר"ת לקטה מעומד יושבת ואיך לאפרע חכמה ידעה אה לוקטת : ע"ב כיון דמלקי תמהני מה מרוח שנל ועוד שמ"ב משום שרשים תיפוק לי' שכשתא ממילא וגר' חדא נאיך מתרתא דהאי שכשה שיחכל עפר וקודם שיכול יאכל הנואם בקרבו מלתא דלא שכיח לא גזרו רק עפר שכל יש שנתקלקל כמ"ש בברכות דכ"ו וים שליטת הם"ל טפי גזרו עליו ותלו הטעם משום שרשים אף לנמוחו שרי דע"כפ שכל עפר לפעמים שכנה רשוי לזהר שכל ויותר ועמ"ש על חיבור שתגת מריה שכתב על תוס'

כריתות י"ל כוונת רגיל עניים במקום זה ועשיתם במ"ק שלנו בשוש מקום והרחתי לדעת חמם ושם מקומות והשתא הכא עוד שניעת דמדקה כאן דאתמר ואסיק מסוס גזרה ונובחים קי"ג שתק : וע"מ בב"ש מגדה כאן על לניעת שחורים שנהג גרוע ונוהר שניהם יחד לובש שחורים ומכילת לובן מסטרא דלי"לית והר"מ נסי' רנ"ז הזכיר חמין והעלים מן לבושים קלוב לדעת גם הכל בו לא שמעו רק לחת ומולי מפני הכבוד שגם הצריס רבנים נוהגים בתיקה יפה : ושם מתני' מקפלין בתום' שלא לקפל טלית נה"כ והכלבו כתב שנוהגים לקפל שאינו כקיפול דידהו לפשט הקמעים להניח במכנם וכן משמע בפי"רבי ומולי כור ו תום' טלית מצי החשונים וגם נהגינן למחות בנגדי מצי החשובת לבעים המקפידות גם הכלבו מודה : ושם רמז ראז לה תמוה נגד הנפירה ובכל כה"ג ישבתי נת"ך ובתלמוד וגם זה לך' שהנניח הכותב נקט לשונו נהורת שניעת נועז בלא הודע כמו בנתיה פ"ק לסוטה והרגיש ליה ניחון רע שליטת הס"מ כשיבחר זרעה לנד הרע ומ"א שליך תשוקתו ואתה תמשל בו והשתא שינא לרע נקטו שם הרשע וכן רמז לטובה על מלכות דוד נכדה כשיבחר בעוב ולף לממרינן בנ"ב ד"ט ו שמואל כתב רות ובנך דוד בימיו שמשון מבל אשבה י"ל כיון דמסיק שמרו גד ובתן מולי נתן התריך ימים עד מנשה ואחיה השלני בימי יעקב ולא נוכר עד ירבעם מבל גד את בימי דוד כמ"ש נסדר מליהו : דף קט"ו הגליונים מטמא ובמשנה דידים פליגי בקהלת ור"שע נ"ה מטמא ע"כ ס"ל שהוא בר"הק ובר' כ"ש לשטתו בוהר תרואה ספרא דקהלת ברוש עלמה וחכמתא עלמה דהיינו בר"הק : תום' במדרש ילמדנו וכ"ת ויכולו ומיגו לפנינו : ושם ספרי מבידן פיד"ש שכתבו מינן תמהני כתבו מין ישרף ונ"ל שמצא בידם והניחו או קנו לכתוב מספק מין שורפין : דף קט"ו ע"ב פומניות מלמעלה ולמטה פי' בספיק קודם ויהי בנסוע ואחריו ומיגו ענין כלל לנון שבתיבה ולא במתלוננים כמ"ש חיבור תור תורה וספיר קלמר אשוב דמין לנו אלא המצא בתלמוד וגם בוהר בהעלותך כוונתו כך ורמיתי נס"ת לחת בנכון ורוב ס"ת שלנו הנוגן במצא בנסוע וכמת מנגנים ומהגי מאד דין פשוט להדיא בגמ' והשמיטו הר"ף ורמ"בס והרמב ועור וע"ע ומולי מה"ט כל מיש היטר בעיניו יעשה ולף בספר הקנה מיגו הכרח יכוונתו על הפסקות וגם מסובב נקוץ משאע טפי שלינו ממנו והוא פסול ממש ומסור לשנות : ושם שנת לשונה תמוה מס מחללים לח"כ וגר' שנת קיבור בת זוג ליטרעל ולף שחללו לח"כ כפרש מן היחידם וכיון שלא נעשה הקיבור נרחמון בטל הכל ור"ת נרחמית מס יאמרו שנת רחמון תקשינה נרכותיה הס ברכת נשואין ז"ן בגד ימי הנריאה : דף קי"ח ע"ב בא"ש בכפירת כו"פר ניגע המרן היא מז"ן כוכבי לכת ומתנועעים מול השמש והיא נקה לחונת עובדי חמה וגם מכחישם פשט המקרא הולך אל דרום וסובב אל צפון ומיגו שגם חכבל כפי"רבי לקמן קכ"ט וברכות כ"ט והם מכבל ועושים בפשט הוהר ו"ח וים מחנכי עמינו מדמים מקרוב בהמה המה להם מן ליטרעל חלק בהם דהיינו בוהר ויקבל נקט מתגלגל בעגולי בכדור כוונתו שעיגולו בכדור מכל קצותיו ולא בביבה ועדשה וכן להדיא במ"ב מבל הז"ח דט"ו ע"ב שמש מסחר כל עלמא בעיגון ומיגו ומול בסגלגלותא ומול לנפון שתא ירחי וגם כל חילי שמיא משתמשין לנהורא דא והחכיר בעל ס"ה הניח נמי כזאת : ע"ב ממתי בדרך מנוה תמוה לם בקדוש הסם מדרכה תפלתנו שלא יבא לנסיון בפ"ט דברכות ונר' לפ"מ המדרש מדם בעשה מנוה

מכוונת כמוך למיתתו בידוע שלא קסר רק לותה מנוה : ומס עיון תפלה פי' בכוונת הלב
תמוה מה תיתי לי כל מדם שמתפלל בלא כוונת פי' המלות כגון הוא מלא חסתייע לדבריכו
בחיבור חמשה חור פי' התפלת ע"פ כוונת נקודת היות והיכלות מערב עד לחר תפלת שחרית
וכולם רחוים לכך רק להרחיק מכוונת היחידים וחוגים ע"פ קבלת האר"י נני עלייה מעשים
ושומר נפשו ירחק : ומס מאי קרא ירחוך עם שמע ולפני ירח נר' וה"ם בתקון חמצי לחר
ע' תקונים בדפוס ח"נ ידחי שמי שמע בירקה מאי בירקה בלותה תמוה אלא מהכא שמע בירקה
ומן תפלה בלחת השמע ועם המזומי חמה : דק"יט ע"ב חרבה בשניל שביזו ת"ח תמהני
דלמא משום אחעתעים בשביזיו וכר' כוונתו פי' שביזה על ת"ח כמ"ם בב"ב דף"ב משחרב ביהמ"ק
גבוהה וניתן לחכמים וגם חבם עדיף ובניח לבב חפמה וים ת"ח בינוים כמ"ם המדרש פ' בהר
שבנסיס לבתיס ומרוים לותס בד"ת דהיינו כדיקן שהולכים ללמוד לבתיס כל יום והס כמלחכי
חלדיס שלוחים ללמד עם דלת העם ות"ח בדולים האורים בשניהם : אל תקרי אלא ויכלו
פי' דכתיב חסר וכר' כמו גי' ע"ב שם תקון נרית ובנת נקרא נפ' כ"ת נרית עולם וכר' משום
סדר חג"תס נהי' השביעי יסוד ובכדר חג"ת נה"ים השביעי רמז פסוק שכי ויכל גי' חדני ע"ב
ושליטי ויברך גי' רחל כנוי חדה ו : דף ק"כ ע"ב תום' ל"ה פותח ת"ל משום כנוי ור"י
פי' כך נר' סנרתו כל פתיקת הדלת לפי' נועל נעניע הדלת משיב הרוח ונשון נרייתת חיכו
כלשון חמורת ושוחט שלחתן לתום' נ"ל דנרייתת משנחת כיון לנייט עלה ולפי"רשי ס"ל
להסי תנח שמיכו פסיק ריש' ורב תנח ופליג דהוו פ"ר : דף קכ"ח מעשה ביוסף ניחרתי
נח"ם ת"ח פי' רמז : דף קכ"ב מחנה ע"מ לחסור תמהני בפק דרבנן לקולא ונ"ל דהוי
דשי"לח ניכול להמתין וכ"מ בביצה ד"ל : דף קכ"ח ד"ה ונתן עמ"ש בסנהדרין דק"ג עוד
מקושת וגם במגלה ד"נ ולין יהושע כמ"ם תום' שם וכ"ד שם ויבן לחסף : ע"ב ד"ה קמ"ל
תירוצם דוחק סכנת רעב מכ"ם נחולה למה יגרע ממחנה קלוסה דיולדת וגם לח קרב זת"ו
דהתם למר נר"ת דוקח חולה חולה למה ת"ל ולתי' ת' עכ"פ שני מומחין חומרים ת"ל ותוכחת נקט
ליכח סכנה : דף קכ"ט ע"ב ד"ה כל אין נהם ניסור לתורי' נר' סברתם גם חותכין
משא"נ וכ"ם ול"פ רב דס"ל לעיל דמ"ב נאיכו אחכון כר"י והכח במש"לל כר"ם ושמואל לעיל
חפכח : דף ק"ל תום' חי נוחח ת"ע עמ"ם בח"כ וח"ם לעיל נבן יומו דאוקי נים בעגוצין
לליתה וישבתי שם וים לחלק מדרה נוטל רגל חחד כדמוקי שם בזה נוחח ת"ע חלא נוטל בזו
חפי' כמה חדשים חיכו נוחח ת"ע עד שיכול לילך במדרה רגל חחד רגל : ומס שם חנכי
על חארחך נר' גם נתילם קי"ט נרופה למרחך מחד פי' מלבד ברית בתורה נוסף שנכרתו עליה
י"ג נריתות וגם זה נר' טעם גי' חחד עיקר לחדות נתקון ברית כמ"ם הזוהר פ' תזריע פוגם
נרית כשתי רשויות ושון נרף כמו עומר נפ"ו דמנחות י"ג נפה וגם הוא לריך טעם משום
עומר שעורים נגד שנדקו כפושה ננלחם ממנריס ושם נסהו כמ"ם הזוהר ואו כפרו מ"ט יום
נגד שערי קדושה ולכך דקדקו שתי הלחם ני"ב נפה ול"הפ ני"ח כמ"ם לקאן מנחות שם ות"הפ
ועגלך מהנה גי' אחד גם מדת מלכות דוד קשור בנרית לכך נפנס כ"ם נעדר ממלכותו
נאחשלום וכן שלמה נפנס הנשים כאמ"ם הזוהר : דף קל"ח ע"ב כל שעתא ואני פיר"י
פי' מוכח נקופסת תמהני שיכו רק למ"ד חוכת מכח במנחות דמ"ב ושולי דנריו י"ל כיון דנקט
כתס

סתם חייב אפי' אין לו טלית אחר לך לא מהני לדקי"ל שאינו קונה מיד ולא קונה בגרירה
או י"ל שאין לו רק נגד אחד בת ד' כנפות ועוד נר' להחזיק פיר"י כיון דמרח בשעתא
ר' יוחנן וכתם ירושלמי בשעתו ותוס' מביא שם ירושלמי ניריך לנרך על עזייתו ע"כ ס"ל קונה
מיד כדמוכח שם : דף קל"ה ע"ב ד"ה כתנחי תימה על הגמ' ונר' שנרחנו גם טעלה
קודם לידה כישאל לשמנה לף שאינו זהב ישרחלית ע"כ בלא טעלה אינו משום גיורת רק דאתו
בטומאת לידה : דף קל"ו ד"ה הזכר תימה ונר' כמ"ש תוס' בפ"ק דפסחים תני עריסותכם
ע"ש ה"נ ניחא כיון דגלי קרא פעם אחד שהם שוים בכל בעלמא אחד קרא : ושם עדיף
יום הנרחתו תמוה מ"כ מה כ"א כיום הולדו ורמיתי בשחלתות פ' אחרי ללמד שעולה למנין כיום
הולדו ויש להעמים בגמ' דילן דלא פליג רק יום הולדו מ"מ מע"עע והנרחתו נריך מע"לע ביום
השביעי אינו מקנת ככולו מבל יום רחשון מנרף וע"מ בא"ם מ"א סי' של"מ וב"בב בי"ד סי'
רס"ב על התב"ן וחלילה לסמוך להקל דקי"ל יום הנרחתו כמי אינו מקנת ככולו ונם בשחלתות
יש להעמים שעולה למנין מע"לע דק"סד שנריך מע"לע ז"ן בלא יום הנרחתו : דף קל"ח
ע"ב אחר מבני כילה אפי' בי"ד ב"א אסור תמהני אם בכילה סתם תיפוק לי' משום גג ואם
בכינת מתניס המיך יפלוג על ר' חייא ואם בכרך חוט יפלוג על בריית דרשי ב"י וב"ל דהייבו
אפי' כמה ב"א קמי מריית לנטותה כאשחר בב"י סי' שע"ו גם בש"ע על פרכת לתלותה נקט אם
היתה כילה אסור : פיר"י ד"ה ולא אמרן אינה עשוית ליתן לשנו יתירה לבאר קו' תוס'
למה רחוי ונר' שנרת רש"י ליתן עליו נגדים של השוחנים כשפושטין כעובדת דר"ה נמנלה דכ"ו
ע"ב אך נעירונין ק"נ פיר"י נמי כתוס' : ושם זה הקן פיר"י לא ידענא ונר' דלא ניחא
לי' נפי' תוס' דהתם בנלות בבל ואנא מאינא מהא דישעיה ב' והי' נאחרית הימים כו' ושייס
כי מניון תנא תורה ודבר ה' מירושלים ואחרית הימים הוא הקן ממש וביאחרתי נפי' הת"ך ועיד
מילן לפי אחמרס כאן מניון הוא מקום נה"מק וסנהדרין נעיר דוד תנא תורה לשון הורמה הלכה
כפי"רש היינו תורה ודבר ה' לפשוטו כעובה משר דיבר ה' לנניח מירושלים שהיא מוזקת
ואטוגלת לנבואה כמ"ש בא"נלה מ"ו כל נניח שלא נזכר עירו הוא מירושלים וז"ס ישוטטו לבקש
דבר ה' נבואה והלכה ולא ימיגו עד והי' באחרית הימים ואין הקן אלו תנא תורה ודבר ה' :
דף קל"ט ע"ב דאחזי כאשחרת תמהני פיר"י שהגדיל וכתב אין מסננת נדולה מזו ומנאתי נה"ן
כתב כמי כזה ולפירושו ים להסביר קנת וה"י כתב על הר"י נ"ע לא ידענא בב"י לא העתיק
יותר ואולי ט"ס וכ"ל על פיר"י ונס הס"ל הסיג עליו בלשון דבר : דף ק"מ מנומלין בעל
חו"י תמה על הטור שכתב מפורש בגמ' שלים יין שלים דכם לליתה בגמ' ולא ידענא גם בטור
כתב סתם וליתה בטור יין וחדש ובספרו ט"ם ומ"מ נר' לחותו תלמיד שכתב כיון שאין מכורש
כאן הלא ודאי נרעין לאחד ושפה אחת לא מהני ע"כ שמיך סתם כמפורש חלק כאלק ואולי ה'
כאחוב בגמ' אינו מפורש והוא שלים כו' : דף קמ"ד ע"ב ד"ה חולב באה"בשא תמה שהתחילו
בדם וסיימו בבורר ועוד תמהני לדבריהם חוכלא לאפרת ה"ל לפי' דוקא בעומדת לשחיטה ועוד
לשון מנומנם דשרי לעיל שחיטת זחים ועננים לתוך הקדרה ליתה רק כאן סותט משכול ואיזה
תלמיד טועה העתיק נשרנונית אך בא"ח הביא על הני"ו וט"ז בלא דבר להא ע"כ ים מתירן
אפי' בעואדת לחלנה כא"ם הב"י אין הכלבו ושעם נר' כדבריהו כיון דנקט סתם : דף
קמ"ה

קמ"ב ע"ב גברא יתירה פי"ב ר"פ משאע גם במתני' ר"פ צלע יו"ד שהוא מנרו דר"פ וכ"ה בהר"מ כאן פ"ב גם במתני' החיך שייך תנא קדמון ניחד עם תלאיד תלאידו דר"פ תלמיד ר"ע ואם במתני' ר"ח ני"ד הל"ל הכא גברי יתירי : ע"ח אבל לא למ"ד תמהני בפיטע משום מכין לחול ונר' אלא נקט סתם לא לחול רק למ"ד לפני לפעודת מ"ב קס"ל דשייך לכבוד שבת בילושתו וע"כ לתכין יין להבדלה מסתברא דצרי : ע"ב בהמה ני' כ"ב פי"ב דוקא כ"ב ועוד כאי"ם בפסיקתא דכ"ק בגל תינו רק כ"ב שנה וכיון שיצא בת קול בפלטין כ"ב עגרת ניסא חרוב ביתא י"ח שנה קודם החרבן נחשב ע' שנה וגם נר' דשייך דה"מל עוף ובהמה כדדו רק עד שנות בה"מה נדדו ומסקנא גם הדגים נר' תיבת עוף גם מעופף במים ורמז מעוף ולא כולו חון מקולים מפנין : דף קמ"ו שוכר חנית פי"ב לתין באקלקל שום תיסור שבת נר' כוונתו כיון שהוא לצורך תכילה דאף מקלקל פטור תבל תסור וכמו לקיחת המקטיים תן הדגים בשעת תכילה כמ"ש הר"תם כיון שדרך תכילה וכן קורעין הנייר הדבוק בעוגת כמ"ש בב"ם וגם נר' בהכאת קורנס בתגוזים דצרי בתתני' וקי"ל ה"ג בשאר דברים ובהכאת נו"ק הקשה יונא בשבת ותכן בי"ט תין מוציאן תם פי"ב בגיטה דל"ג דמוליד ובל"כג מדברנן והגה ס"ם תק"ת והוא גמ' ערוכה וניין מגיד וה"גח טעות ונר' כמ"ש בפ"הט ס"י ס"ב סי"ם בהולך לתיבוד צרי לכ"ע בסחיטה כ"ב תיבו דרך מבעיר שא"ח להנות מ"מ בעל כפ יאחיר וכן המכה ברזל עשות בשוגג ולא הבעיר מ"ב תשובת מס יוסי : דף קמ"ט תום' ד"ה ודיוקני עמ"ש בב"ם בתום' ע"ז תסור ועוד בב"ק דל"ו לר"י ותום' תסור ותחרי רבים להטות : דף ק"ב תמירה לנכרי שבות פי"ב לתן מ"ח לו בבה תמהני למה קמ"ל לף בדרבנן כשבירות פועלים דמהתם י"ל למירי בכבני לתורייו ונר' לכך דייק בבר סתם כר"ם ולדידי' סתם כבני דרבנן רק בגריך לפחמין דקי"ל בכ"ם ובריש ניחה נני שבת סתם כר"ם ולדידי' סתם כבני דרבנן רק בגריך לפחמין ולשון נכרי שבת לכבות סתם בדליקה וכ"הג שא"נ לפחמין : תום' ד"ה ורי"בן יש מפ' והוא פי"ב בבכורת דכ"ק וקושטא גמי ייטבתי בק"ר שם ותדרבה לתי"ת גמי שיקשה התלמיד לרב בבדיקותא ושנית ממגלה נר' דפי"ב גרס שתל רב כמו בספרים שלפנינו וכן משמע בע"ז ד"ו ע"ב דנקט ר"ם ורי"בן ביחד שהיו בזמן אחד ור"ם תלמיד ר"ע תניו : ע"ב ולא נדרה עמ"ש בב"ם שלא נדרה לעולם כיון שחיבב בשבת ות"ל מנאתי אח"כ להדיח בפסיקתא דמ"כ : דף קכ"ג ע"ב ל"ה סוף תימה ונר' התחיל בדרך ל"ל עד לפני ניתו ומוסיב שומר אבל לשון רמ"כא עד שמגיע לניתו לתורת נריך לפי ואתם משמע לניתו ממש : דף קכ"ו ע"ב נדק במערב מול שנו נר' עפ"מ בזוהר ס"פ נשא שאמר כה יהי' זרעך כמדת כה שנקרא נדק והיפ דיבא רפיח ויפצה מבריהם לנדקה ממש דהיינו יש להמתיק בעולם הגלגלים מול שנו נדק נתקרר לעתו בשניות מדת נדק שהנדיקס מהפכים לין לרחמים ובני מהני תלת דתלין באולא עלמה ובאחור פני אלף חייס ואסק שם כולו רחמים דהיינו מוני בחסד וכרחם אב על בנים : סי' רא"ג מפני הרואים שמין יודעים משתברא בקנן לחפור ע"פ השדה רחוק מבתים שידוע לכל שקוננים באדה שקורין טיוחם והפוצעים מלאכתם כרצונם מין חשש כלל :

אח סי' רמ"ה שותפת גוי נר' דמו מאמרם כאר שבשבתים שותפו של עולם משום דטבע שכיח הוזקא בשבת דוב גויס קונים הרבה על יום טידם ומדם כאר שבתם ושומר שבת שלא למכור מפי'

מפי' ע"י נוי יעשה תוספת ושרי כדינא דהכא ונקט עמלק גי' קונה גויס טבח עה"כ : סי' רמ"ח בהגה לקדש בספינה וכ"ל שיתפללו תחלה בפלג המנחה ועמ"ש בב"י תוך התחום פשיטא אותר ואין להורות במקום שאין בני תורה מכן בידוע לפם היתר אין לחוש תוך התחום : סי' כ"ם בטפרנים עמ"ש בב"י וגם על קרני הצלחן ע"ב ובכרך גדול מעל המיכוך כיצד למדן אחד שלחן מצוב בחסמיות והם מכמים בעיניהם לא ידעו הבין גם מכיחים שערות הזקן תוך ספרים קדושים וכיוצא עליהם בב"י ריש מ"ת מ"כ גם במסרק ומילדותי השלכתי כל הנמצא לעון בתפלה : סי' רס"ה בב"י מן הגמ' דשרי לתת תת ג כר שעוה כיון דיכול לגער תמהני השעוה שנותף אתקפה ואי"ת לנעהו לכך כ' שלא העתיקו ב"י וגם בה"גה לשבת קלילא לפ"ז הי' מותר ע"ב ומסתברא לשמור : סי' רס"ו בטור וא"ח ז"ל לא ענה אמן פי' במקומו טוליטילא על ברכת המולך דהיינו : סי' רס"ט בטור תמה האיך יוצאין בשעימה וגם אכור לטעום נר' לחיב שנטל בי"ן כום גדול וכל שאין לו יין מביא כום קטן ושוכך בו רביעית והוי במקום סעודה כלקמן סי' רע"ג ועשו משום זכרהו על היין ומ"מ נביתם מקדשים על הפת להוציא כ"ב : ותתעורר עוד שטעו במנהגם דמקור הדין מן הירושלמי פ"ם לברכות ונתום' פסחים דק"ג מקום שאין יין הב"ן לומר ברכה מעין ז"ן וחותם מקדש השבת ופסוק שאין כוונתו בלא כום שיהיו כלום רק שמ"ל לפ' שבועל הכום ולומר תחלה בפ"הג מ"כ שפיר נעשה כך וגם כוונת הגמ' לעשות כזה ולקדש שנית בדרך שמ"ל וגם הנוסף מיהו מעכב כלום ואי מייאר מילי מוקימנא כותא ; בנוסח תפלה עמ"ם מילן טובא בא"ם וכ"כ ועוד מילן נוסח והכניסנו שבת קדשך מה זאת וגו' שבת כלל הימים לכך אין אם עגם רקאחד ושני בשבת משום קדושת שבת מתוגן בכולם זה"ם והנחילנו להיותנו בכל הימים בשפע קדושת שבת : סי' ע"ר מ"ת נמה מלינקן בי"ט בע"ם וב"מ גם בשבת וכ"ל כמו במגלה כ"גמ ב"ש מחלין לבת וממהרין לנאת מך נתום' רי"נ קלף כתב שמ"ת בקצה בשבת כיון שאין מקדשין תמוה וגו' כוונתו דהקידוש לעניים שאין להם יין מכל מקום מגהג ליתן יין ומלכל מנות ובשר ומולי שהי' כך במקומו מימי קדם והי' מכהנם לקנות הכל מנות אן הקהל לליווה הקופה וניזור זריזין מ"ל לומר עשרתם : סי' רע"ג בהגה ואין לשנות תמוה למה נקק בפ"ר ומחורתא כוונתו שאין לשנות הענגג למחרים מכל המדקדק עדיף : וגם לשון הטור מסור לטעות אשתמשך עד שיקדש מוכח להדיא דמיהו חל עד שתשך דתפלה מב"ע פלג האנקה נגד פדרים לזו מוסך לקידוש רק דבשלי לקדש מב"ע ואין לאחות עכ"פ נמיסים מתירש לגמרי וכ"מ בשון טור וש"ע מפי' התחיל מב"ע סתם לאחר תפלה : סי' רע"ב בטור יין אנוסל שהכל דב"ה הן הירושלמי יוצאין בקונדטן ונמ"ק שניהם לא ראו היטב להדיא גם יוצאין באנוסל וכו' לישב דעת רש"י וסייעתו מן הירושלמי גופא אחר שכתב יוצאין באנוסל בשם ר' יוסה סיים כ"י כדעתי' (פי' לשטתו) דשוק דיוקי' מפסק עד עגרת פי' שביין מוך לו הוכרך לבשלו להלישו ומ"מ מוק דיוקי' וא"כ גם דעת הירושלמי רק מדוחק והסכנרש דלא גרס אשכר אחר מדינה מ"כ מין הכרא לב"ש וסייעתו אף שמנרכים שהכל מקדשין מדוחק וגם נתום' ריב"ה קלף בשם רבותיו דמנהכין שהכל וגם רבינו הב"י שהניח הירושלמי דאנוסל לא נחת לסיפא המובא להדיא דוקא מדוחק ולכך פסק בסי' רכ"ב לברך בפ"הג מ"כ לפ"ז הגאונים רש"י וסייעתו אין לדחות כלום ופשט נהכה לנהל בשהכל וחוותא מוכח שלא כתתו לסיפא ומדהנה הירושלמי

גופא מוכח דגרע מקונדטן שלא נקט מדוחק אשוס דס"ל מנוסל לסתני לגריעותא טפי :
ומייתב גם רבינו הטור ני"ד סי' רי"ו פסק הגודר אין לסור במנוסל ונקונדטן ותמה הב"י
דמוכח בירושלמי מנוסל לסזר וקונדטן ארי וגר' הטור לשטתו דפי' קונדטן מנוסל בבזמים פ"כ
גם הוא מנוסל וקורין נמי סמרע מבשלא ואין מדקדקים לשנות שמו בשניל הבזמים מבל התם
פייסי בלא מנוסל רק בעירוב בזמים קירין קונדטן וכדבריהם : ומגד מניגה מדרש פ' בהר
חלמי מלדם רע מכאן קבעו רבה והחלינהו בשבת ותמוה וישבתי בפי' תילם ועי"ל זה לדם רע
על חדש בליעל הס"ם כמ"ש הזוהר וטפי המ"ל הנוסח כמו בתפלה קדשנו במלות שבת רק כיון
דהס"ם שולט מחוץ לכילה וישון ויבעט נקטו לשנא דקדש להחלין מן הס"ם שומר שבת מבל ולא
יעזבנו בידו : סי' רע"ג בטור בתכוון משמיע ונחום' ריבא קלף ביוצא לף בלא כוונת
משמיע וכי' דהטור נקט ושאע שבכו מבל כוונת ריבא ביתו כמוך לב"ה וה"ק מוניא הכל וחף
שכתב הב"י גם ב"ן נריך כוונה כיון דליבא לורחים נכ' ריבא לשטתו שכתב בגון שכמים
ותלמידם האוכלים במוך לב"ה מוכח שהי' בימיו בית למודם ואכילתם שפיר סומכין על הב"ן
כורחים בימי התלמוד : סי' רע"ו ס"ג אין זה לנורך עכ"ם וה"ני נידד להתיר והעיקר
כה"ע וקושיתו על רש"י כבר קדמו מהר"שע וייבתי היטב בח"ר דף ע"ב וכי' בריך להביא יין
ממרתף או שאר דבריס לנורך סעודה או ליתוד אין למחות כמ"ש הגה בס"ב וכמ"ש מדלעיל
ומסתברא אפי' להדיא כתיס בחמין לנורך סעודת מחר שאין חמין : ועמ"ש בב"ס ע"פ הזוהר
לקייס בשבת מטה שלחן כשהוא מנורה ועוד בזוהר תרומה בתפלת היום נמי נגד מס"כן ותשיב
מנורה נגד ישחק וכי' רמז נר"פ בהעלותך ויעז כן מהרן פיר"י שלא שיהא תמוה פשיטא וייבתי
בשיזה שופנים נפי' התורה ועוד לפ"ז י"ל לף דמנורה במדת יצחק דין ומדת כהן חסד א"א לא
שיהא כדי לבטל דין בחסד : סי' רפ"ה בטור וש"ע פיר"י תשובתרנוס נר' טעות דאוכח
שהרי כמה פסוקים ועניינים תיכנו בפי"רש ומ"כ תיבות רק כמ"ש הר"חג וב"י בפי' התורה שפ'
כל מלה ומלה וע"ל שהי' כתוב בפירושים : סי' רנ"ב בטור משם [redacted] ומנחת
נחום' ריבא קלף ובזוהר טעם להרחות כל מנחה דין ומנחת שפרשת [redacted] ים לרמז ניכוס
המדות תפלתי לך ה' הגיה רקמים עת רצון תלדים מדת הדין נרב קסדך מדת חסד ענני בחמת
ישעך מדת אמת ליעקב ובחינת ישועה בת"ת המתוון ניסוס דין בחסד : סי' רנ"ד עמ"ש
בב"ס הוכחה לדעת הח"ר וכמה פוסקים דפלפל ובגגיל פסולים להנדלה ולא בט"ו ולף שבחוב
נמ"ש בשם קובן יש להתיר בשם מהר"מי אין סמיכה להוניח חדש מפני יין ושותף מוכח כיון
שלא נזכר בספר מהר"מי בת"ה ולא נפסקו העתק טעות מיזה תלמיד : ובשתיית מים
עמ"ש לקמן פסחים ק"ו : סי' כנ"ה עמ"של במ"ה ב"ב על מנהג ספרד שמוחרים סדר קדושה
לף בזמן י"ט בשבוע שא"א ויהי נועם שפיר ע"פ הזוהר וה"ב מסתברא לפי' במוצאי י"ט
שהרשעים אוכלה גם בי"ט והמדקדק לעצמו יאמר עד עלמיה : סי' ש"א סי"א בט"ז יקוד מהני
בו"ה אין חוסק נס לאוים ארי פי' כדמסיק בסי' ש"ג : סי' ש"ח סי"א בט"ז יקוד מהני
והמר"אולק עליו ועל הב"י רק כחום' שבת דנריך תקון ושנוי ולא כחום' וכחים ע"ש ותמהני במי
על חום' שבת דה"ל ממתני' נסחוך בין כך ובין כך ניעל בשבת לף שאין קצר בראשו שאינו
לקבל ושהור מ"מ לטלטול שבת הוי מנח ופ"ל כיון שעשוי מחלה בלא קצף קינול ונחקן להפך נזחים
מהני

מהני לצבת מבל לטומאה הוי פשוטי עץ : סי' שכ"ח ס"ט בהגה בטל ע"נ האוכל חולק הט"ז
ונדחים דבריו כמ"ש הפ"ר : סי"ז בנקרע ונמוח להחמיר וע"מ נק"ם במרק לניס ולדבריהו
שם ניחא שכסה בניין על המחיצה המ"ל גם מפי"רש"י דף קמ"ה ע"ב שורין בחמין כדי שיהא נמוח
מלא שיש להחות התם בנקרע בשבת ובכגיפת שבת הי' נמוח ליכא נולד לקני שבת וגם לקמן סי'
ש"כ ס"ט בשלג ונרד בפשרו בחאה ומדוחה שרי כתב הכ"י בשם הר"ן לדעת דלעיל לסבור וגם
הפ"ר דוקא במעורב מים ומ"מ לית בה"ן שנתן טעם להתיר דליכא נולד דגם בהיותם
קרושים שם משקים עליהם רק בע"ת ס"ל להו נולד מ"ש בעלי הש"ע שתמו להתיר-בה"ן אפי'
לאחן דסובר בשומן הנקרש דלא כבע"ת שלכך לא הניח למ"מ כאן : סי' ש"ל בפלה ערלת
גרון הולד תמהני למה השמיט גם בגדול גמ' ערוכה בד"סו ע"ב מותר לתנק פיפ"י שנפרק חולין
ונפל בגרונו חולין לותו נרחצו וגם הרמ"בם הניח פתח מותר לתנק וכו' דמותו מניקה מלתא
דלא שכיח דלא עבדי החדנת כלל רק שמוחזים בשער רחצו בקדקוד והוי פסיק ליפי' שחולשים
שערות דלא מהני בגדול בנתינת מבבע נפיו : סי' של"ח בכ"י המריך במילה בה"ש ובירושלמי
היטב בב"ש פ"ק סי' כ"ח בגולד דוקא קודם שעה ומשה מלין בע"ש מבל מפ"כ אין מלין עד יום
ח' וכן גולד במ"ש תוך זאן הגה והסכימו עמי גדולי מורים ותק מנהון מהרר דוד וינהייס מב"ד
דב"ש ופקריו ומ"מ לינו מוחה למחרים כפי שהמלנתי שם אלבד בהורחה מבלי אני מורה ובא
כדבריהו : ושם מן התב"ן עמ"ש בפ"ם וס"שב וכ"י ומ"ל מתירין ונר' גם דעת בעלי הש"ע
כך דהא בב"י הביא ולא הוכירו בש"ע מכלל דלא ניחא להו ואין לחלק בין בן ח' לו ט' דלא כיש
מוצין : סי' שלו בכיוצר מפתברת בפין ר' חול על קרנפה נמי אסור לכבד וגם נרנוף שם
מדקיק : סי' ש"א עמ"ש בב"ש אמן לסבר כתב לעז מדברנן יחיד נגד רבים ועוד דאי
מה נריך לתרן בפ"ק דניטן אשוה ישוב מ"י דמ"מ נכתב לעז בפרט ע"י נכרי הוי שבות דשבות
גם לנרנו שלא יסור במקום נאי שרי : סי' שמ"ג בב"י מן הר"ן להתיר אימור דרבנן גם
בפי בידים תאמרו שלא הניח בש"ע עפ"פ בשם י"א לקמ' דהר"שבא התיר להלכה ולא למעשה דעת
הר"ן וס לאעשה [redacted] במרדכי שבת פ"ו שמאכילין עוגת בידים דהא נותנין לו לאכול
ודבריהו בח"ר סוכה דנ"ג בתוס' מוכח מן הירושלמי כך : ושם בקטן לכפרה עמ"ש לקמן
מ"ק סי' שע"ו : סי' שם"ג בב"י ומ"ש דלשמינו מדוך ד"מ מהני נורת פתח שתק רב ותמוה
וכו' שפסר בה עתק כאניי בדף ה' ותינת מהני ג"ל נריך וכ"ה בהר"מבם ; סי' תכ"ב בתפלת
ר"ת שחטאנו לנקנו ולבוזנו הרבה עירנו תמוה לשון לנקנו כי לא היינו מקדש וגר' כמ"ש המדרש
כל זור שאינו נבנה כאלו הרבה בימיו וכן בנוסח זהוא רשום בקטאנו ובעוונות לבוזנו הרבה
עירנו ג"ל כדבריהו ותלה עון החמור בחבוזנו שפשעו הרבה וע"כפ לזה בנבה בימינו גם קטאים
הקלים מעכבים שלין לתקן כראוי : ועמ"ש בב"ש בשעורת ר"ת בירושלמי מפרין
בעושה כל המפשר בשבת ומין היכר לר"ת לך קשיא י"ט שחל בשבת לא משכחן לעשות היכר בפ"ע
לכך נר' דלא כהעתק הט"ז ויעשו בשבת משמע שעודה בביעת ס"ב מה מצני לעשות ימי אשתה רק
המעיין היטב הדק כוונתו ויעשו בק"מן פי' יהי' נעשה ונכלל בשעודת שבת כמו י"ט בשבת ומצני
שבת מנוה שמים ממילא גם י"ט בכלל וכן בש"ע סי' תק"כט לכבדו ולענגו כמו בשבת מבל ר"ח
ופורים כתיב לעשות שה"נד יהיהו ליחידים לעשות משתה נריך היכר בפ"ע ובקושטא מודה
הירושלמי

הירושלמי בעומה תבשיל שאינו רגיל בשבת יבמ"ש וגם נר' מעורת ר"ח בשני ימים לפי שהרחמן
נאה לשער כדמוכח בשחול שמואל יפ"ק : סי' תכ"ה מוניתן ב' ספרים ונמצ' מופרים
כשנואר הרמצון מונים השני ואין ב"ל לפלוג רק כוונת הגמ' כמי שמ"ו וכן רמוי לנהוג בים בניין
הס"ת כל זמן הקריאה נכון מאור : ומתעורר על כמה פיוטים הנדפסים מקטני תרן כמו
שמר מעלין יגון בזמירות דמ"ד כי מל אלוהים הוא פי' שממלא הונאת שבת לא יתכן כמייס כמלא
וה"מל כי בב חסד הוא וימשך טפי לריחה בעליו שלם ישלם כמו בתילם ס"ג ולך ה' חסד כי
תשלם : סי' תכ"ו בהגה בלבנה בריך שיוכל להנות מאורה וכו' עכ"פ ניוס מחרון וימ"ש
מעננים בלקיע מני לנרך קודם שאם לרון יש תשובה שהוא טן המגור דמני סבר כהר"אנס בנרכת
הפחר פין מברכין בלא נהנה וה"ב בנרכת הלבנה מפל מן קי"ל שמברכין בדברים שמיכם על
הנאת הגוף רק על סידור העולם תפי' לא נהנה פמ"ש העור סי' מ"ו מ"ב ה"ב בלבנה וכ"מ לשון
חכמים יעקב הקטן במפל בלבנה שמושלת ניוס ובלילה כמו שיתבן ממשלה ניוס רמוי לברכה וכנמ'
נקט שאם הרואה לבנה בחידושה ונם הטור שתק מזה ותפי' בהר"מנס ליתה רק סנרת המאור
שכתב דהר"מנס מברין הנאת ממילא ע"מ :

עירובין - די"ג נוף שלא נברש תמוה הלא הס"נה יודע ותי' בחיבור נשמת חיים על הנפש אם
נוף לה לבא בע"ה אך מה לשון בריאתה על ירידה בנוף וכו' אלא שם הנפש ובשר אדם
הגיף ור"ם וינרע החדש על הכוכבת נפש בנוף אפל הנפשות היו קודם בריאת עה"ו כמ"ש תו"ל :
דכ"ג מקדים ר"י לר"ע רבו נר' משום דר"ע מקיל לנמרי יפבן מחריו : דמ"ב תחומין למעלה
תמהני דנפשוט ממר"עה שילד בי"ה וכנר נעשו לו יפ"ו וכו' דלמעיל לדרן דקי"ל תחומין דהכנן
ונפשם מחליה ומניח שאקיימים הכל כפנרהם אבל מר"עה נורך נדול כיון שכל עליותיו וירידתו
בהשכמה כמ"ש בשבת דפ"נ ותא לא ידעו ישראל לכך הטעם ערב רב בעגל שלין לילה עמו
והשתא מ"ם שלימים עם ערב יה"כ אם לא ירד יה"כ שחרית יקדו ויטעם כיון שנם לילה ענר
כשלמו מ"ם יום : דס"ק עא"ם בח"ם תרי חמידות שבות פי' שלא הי' מים בבית התנוק ובריך
הבאת מים ילמאם : דף ו' מיכל בת כוזי לא אידו נתום' נשם פסיקתא שמידו אחות
בדפום קטן דף מ"ח ועוד בירושלמי פ"ב דברכות וכו' סניף לנמ' דידן בתקונים פ"ט כתבת עור
ולבושם עור תפילן פ"כ נם חוה הניחה וראו כת"נת ר"ת כתב תפילן נקצר תתורת ועוד נדקדק
למה נקטו כאן בשם כוזי וכנ' במ"ם כמגלה שנקרא כוזי אל מצוקה במעטיו ובישרתי נע"לם שם ה"כ
היתה מצוקה מכל הנשים ואנב מוכרה בתקונים שם כ' מן בראשית בינה ר' רמשית חכמה ו' מן בורא
ת"ת שית ספירן תמוהיכן ו' וכו' ברורט"ם ו"ל מן ברוא כפי' רמי בחומת בראשית ברוא ובדרש
לעכיבו : שם יונתן הקטני תנא זה מתחטיי ליוחסין : דנ"ט ע"ב קולע וזות' לפי' תוך ג' ומברף
מסוף כר' מוכח מכאן שאין לבוד להחמיר כמ"ש בב"ב נרים מכלתין רק מגחלה עלמה ה"י כמ"ש הר"ן :
דק"ם עמ"ש במ"הב ב"נ דלא שכיח לפלוג עם רבו וכ"מ להריח במנחות מ"י ומ"מ ניישב בפיוה
מקומות דפליג ושוב דר"ם ס"ל נבלה ביה"כ פטור שאין מיקור מל ע"מ זדבו ר"ש ס"ל דמל בחולין

ק"ח וב"פג דתמורה פליג ר"ח תלמיד ר"ע עם ר"ש רבו דר"ע ור"ע חולק עם ר"ח דוכתי טובא וכן ר"ח תמורת עם ר' יוחנן רבו : לעיל ד"ה ע"ב נכנסו נניו מוכח שהי' מצוינים יותר מזקנים ולכך נאמרו מני ומתה בנהיג הדור וכו' ר"ת פסוקים מיומרים בפ' במדבר שלח תולדת להרן ומשה כיון דיבר כפי"רבי וגם להורת שמין משם פנים לף שהיו מצוינים בתורה ודקדק נדב פסיק ואתכא לף שהי' נכור קדוש מרמס ועוד מצד מילף ידם לכהן מ"מ וימת כו' : דק"כ ע"כ תום' ל"ה תמר דל"ג קאי' דרבא בר' כוונתם דמ"ל רב מצי קשיטא דסתם בר' ב"ר מצי הוא המחרון בכל התלמוד ואפילו ביומסין שתומר שמן ר"ש קשיטא מ"כ ג"ל נמי תרי מר בר"ח וכיתא פיל"ש בע"ז דס"ו ע"ב ועמ"ל ברכות מ"ח פי' קע"ג :

פסחים דף נ' עמ"ל בע"מ רשות מוכחת על מצוות קדומת ועוד בר' מהא דב"ק ד"ו ע"ב הני תנא ירושלמי דתנא למצוה קלילא דלא קתי על רבי דתנא בכ"מ חייב ולא חב וגם מיכו ירושלמי רק בטבריא רק שמצא כך ואותו תנא ירושלמי : וגם קו' תום' לפי"רבי ע"פ הר"ן ניחא שמן ירוע לתורייתא ובדיקה תקנו רבנן לף שמיכו ירוע שלא יבא לשחורי' : ע"ב פי"ש ל"ה מדקאמר הורע ונוטל אמונו תמהני למה נקט עני טפ, בעשיר וכו' לדרכה מצאה סדום לבער העני שהוא למשא לעצמו ולמחרים ונוטל מעט ממונו ועיקר הוא ההריגה לכך נקט זאת לבד מבל העשיר נוטל ממונו ומניחו שיודע להרווים בשאר ממון שבעיר כדי בפעם אחר יקוור ויתפסנו וע"מ בפי' מיוב : דף ג' ל"ה ת"ל שלא יבקף בלילה מ"כ בר' סוגית תימה ו"ל לפי' נכתב בה' תימה משום דלר"מנא ניבמות ד"ע"ב שרי לבקף בלילה מ"כ דסתם נאי מוקי פלוגתא דמילה כהא דר' יוחנן לף שמצאנו לר"מ דמותיב מן הת"כ וגם הכא תנא ת"כ לשמעו תו' תום' שפיר מבל נשאר תימה לרמ"נא מ"ב עד יום ומ"מ יש לומר דע"כ הוי טעינן שלא יבקף בלילה מ"כ דילפינן דנאכל לאוד שלישי וע"כ ביום למעוטי לילה מ"כ ולא כילון כמילה לכך נכיף עד יום שמיכו נאכל ונשאר ביום למעוטי מותו לילה ול"ת מן כל הלילות : לעיל מכילתין משופרי דקדק בלשונו שלא יאמרו תינח נו בגופו ומבל מרחץ ומגל : ד"ל תום' ושבת עוד תמהני מקרא דסדום ילפינן בנרכות ד"ו שקבע מקום לתפלה ואין זאת נלילה ובדוקק ל"ל שרצה להתפלל עוד על סדום ומיכו כתפלת שחרית וכ"מ בתום' חולין והא נופל תאוה שבנר פנה מתמול ומה קמ"ל נכי' דל"ל להתפלל הנלת לוט ומ"הט לא נקטו סתם על סדום רק על הפיכת סדום-שיגיל לוט שהפיכה מך בברכות דכ"ו יליף שהאי קרא תפלת שחרית שקבע מקום וכ"ל שהתפלל נם שחרית שם יחידי שלא בנה עירלה מלם מ"כ ס"מ להניח שחרית להתפלל בביתו בעזרה שקיים אברהם הכל מע"כ מוטב קניעות מקום מלהתפלל בעזרה ומכאן המתיכו עד נוף לשמוע קדושה מנות ונקדשתי נתוך נ"י וכל הימים הלכו עמו להתפלל שם ונפרט נב"הב מקום דיכה שמין תפלתו כשמעת רק נב"הב ומבני הקור שם מתפללים בבית מ"כ להיות עמהם : דף ה' ומיכו לכנערך יש מקשים ללמא עשה בוחב ב"ת וכו' עשה לפני הדבור מיכו דוחה כמ"ש תום' נקדושין ל"מ ועוד דיכול לקיים נלא דחיל' כד"ל נשבת קל"ג וה"כ יכול לפטת הפסח

מע"ט וע"מ לקמן ניסח ד"ה וא"ה בן מנחות ס"ו : ד"ו ע"כ במה"ר"ת לפי"ר"י ענין ממש
ותמוה לפנינו מפכף וייבתי היטב בחלק זה מנחות דכ"ה : וכן ולעתי' עלוי' פיר"י י"ל
כמי כוותו כך כיון שהם רגע לחך מיכו בטל מצלו עובר בב"י : ד"ה אבל ובשלחות פ'
בו להדיא כפי"ר"י קורדניתא לרבותא לף לקמיה והרמ"י מפי שעות דרבנן : ד"ו ע"כ ד"ה
כי וכי אמ"ל לתקן יאמר שקר תמוה מכת שקי תיבת על וייבתי בפ"ב שלהי סוכה וכן להר"מכס
דעובר לעשייה משכב קשיא בשלמא לתים' תיבת על יש' תקנה לנרך אמ"כ וייבתי כמי קודם
פריעה כמ"ש תום' בניגוב והתינח כמילה מכל בשחיטה ליתה כ"ל כאי כיון דכתיב וזבחת ומכלת
וקודם נדיקה מיכו רמוי מ"כ מני לנרך לחר שחיטה כמ"ש הטור סי' תרכ"ח לחנכה נפק מ"מ
קודם נעטוף הוי עובר לעשייה ה"נ לף לבדיקת ריחה דרבנן : ד"ו ע"ב הלכתה כשמואל
בהר"מם וב"י מוכח לל"ח גרסינן : תום' ד"ה מלמד את הטפל למרנך כוונתם נר' דלמת
לקרקעות כפשוטו ואת למכס הנשאר בנית כעבד ושפחה וקלשים ס"ל מן הסמיכות הטפל למרנך
ופשיטא למכס : ד"ו תום' מילי טובא קייצתי הרבה בפ"ב מ"ח סי' כ"ח ובע"ם כתן ובמ"ב
שם ועוד ביומא דס"ב חוט המשולש וגם ברכיס לקמן דכ"ג מסור לכתחלה ושרי בנזדמן דחזי
כדיעבד ומסתברא בשוגג שקנה נאי הוי כנזדמן ללמו מסורי הנחה הס מכל במויל ודמי מסור
וא"א נר' שים להפיל למכור בלח כיוון וה"ב במתנה שקיבל דיכו כקנה ואויל מסור להרווים :
דט"ז פיר"י ר"ח גרסינן ני"ד נר' משום ר"מ קדמון מכל ר"מ בלח יו"ד שנרו דר"מ הל"ל דברי
ר"מ ור"מ : ד"ב ע"ב ד"ה לימתי פיר"י ייבתי בע"כם לף גם תום' שמייעו לר"ת מן
הירושלמי במ"מכ לל עיינו שפיר שים שם שני בריותות דפליגי חדא כר"ת ואידך כפי"רי והם גופא
תמוה בירושלמי שם ולל הרגישו שכתב חדא פר"י וחדא כרבנן הלא קילוק זה מיכו רק לר"י ועוד
לרבנן מיכו בשרפה ושליחת שמיכו תלו כלל בר"י ורבנן וע"ב נר' לפי"רבי ה"ל בפסח כשוגה גם
בחידך לתו' כר"י רק לקלוקים בפי' חומתי וכ"מ הלשון דתנייתני ותכם שפיר כשתרייתא :
דכ"ל ע"ב פיר"י ד"ה ר"י ד"ל דס"ל כב"ש תמהני בדוכתי טובא פרוך שנקנה ועבד כב"ש וכן תום'
ריש ביפה וכר' רש"י לשטתו בב"מ דל"ן ר"ע תלמיד ב"ש ומ"כ הכל גדם רש"י ר"י פתם שהוא
תלמיד ר"ע ועוד במ"הב עלי"ס ניכה ל"נ ע"ב : וגם מ"ש רב"י נדקדק הוא פשטא דקאמ כר"א
מו אכול וכר' דמסתברא כר"מ דס"ל נחד לשנת לגר תתנכה אי לנכרי תמכור ע"כ להמשיך יחד
ומכלה ומכור למעלה ולמטה : לעיל דף ו' במדבר סיני ביאורתי הרבה בפי' התורה על
יתור הפסוק ועוד מילן על שמה שנה שלימה לפנם לפ"י דנזרת מרגלים שרש אב בשנה שנית ונר'
כיון שעשו העגל תוך מ"ם נמ"ת ולל נתכפר עד תשרי ו"ק שנת הונרכו עוד ילן מדשים
נגד שנת מדות הנהגה כמו שעשו וילן שבועת לנשת מא"ן שומף לכנם נמ' שערי טהרה
ככלולים בו"ן מדות ומ"מ שהו לשלח מרגלים ו"ה חמנין נריך שמיפה לכך כופר כפם במדבר
סיני מגין זכות תורה כאהל מועד וכות עבודה בשרש השני בשנית לנשתם פמו הל"ל ולכך בלוים
שהם בעלמם מסייעים עבודה ולל נשתתפו בעגל לל כתיב רק במדבר סיני זכות תורה :
דכ"ב משליך לכלב עמ"ב -בא"ה ב עלי"ס על התמ"כן וכ"ה קולקים בכלב הפקר דשחטתי'
הירושלמי דפליגי בזה וגם מלאתי בתום' ריבא קלף פסק דשרי כדעת רחמון וכר' הריבא לשטתו
בתום' שבת דמ"ב דס"ל לעילם קיי"ל בשבת קמת וה"ה בשני דיעות שהוכחו שם : וע"אם

נח"ב להר"מבס ג"כ עין אשוס הנאה צריך נחכילה כזית ועוד רמ"י מ"כ כל מאורים בהנאה נכתוב לח יהנה וזכילה נכלל כסנרת הרש"נח מ"כ להורת הנאת מכילה צריך כזית : ע"כ תוס' ד"ה וח"מה ולא קתני לח יתן עמ"ס נח"ר לייחב ועוד כה"ג בב"ק ק"ו בתמס דייק נמי הכי : דכ"ג ע"כ ד"ה דהח עמ"ס בע"נס ד"ל כוונת רש"י כפי"רי נתס מ"ע מו שהי למחרתו והיום לחו דוקח רק כאליפה וגם וזכלתי חטאת היום ים לדייק הטעם בריפח על מות ה' וסיפח בי"ד כלומר היום של תניות ולח היום ממח : וגס מנין ה"ק מהר"חח גילף חשרנים עדתנטריך לכס ונר' להוי טעיכן להתיר מיד ויוי בנודמן כמו חמן שבניתו : דכ"ד ע"כ נרעה לוקה גם תמהני דה"ל למנקט זבוב דשכיח טפי מע"כ נר' כדק"ל זבובים ויתושים מ"ל שאים נפי' ק"ד שמושים ולח שכיח לאכול : דכ"ו תוס' ד"ה שאני ועוד גבי ע"ז לח כתיב לאכילה תמהני תי' ל' לתנס ולח דבר ונר' דתי' ל' לרבנן בע"ז דמ"ח מיסור מצרה חף שמין עובדין רק שתתיה ע"ז מ"כ לח תמיר אתקרובת דכתיב בפי' המזינו חלב זנחמו יאכלו ל"ל לעצוי לגל ותי' ב' לר"ש דמצרה מיבו רק שעובדין מותה מסור גס שלכ"דה : דכ"ו מ"כ לחמן תרמיי' ועוד תניח להדיח תמוה תי' ל' לתנס ונר' דה"מ למדקי הך ברייי לח מתני בר"ח וד' מוסעית כמ"ש תוס' נשבת ד"ג לכך הקילים בניי' דחדש יותן מסייע דח"כ לחמן תרמיי' ועוד תניח להדיח ודוחק מאד לגבס שתי בריותות : דכ"ח ע"כ ל"ה ולידך תימה ל' עמ"ס לקמן קדושיק דל"ו ותימה בי' ל' רש"י ס"ל לר"י הקשח למיבי חנה כלקמן ל"ה וסוגיח דהכח לכנח דדרס מעליו כתוס' לעיל וכמו נשפה שיצחו גס בומן שיצחו ורש"בי דרס עליו בח מן לר"י ומן שחיטת כבח ועליו מצות זמן מכילתו : דכ"ט מין כודין נמה"רשח קושיתו ותורוצו קדמו בתוס' ב"ק דנ"ג ע"כ ובימרתי בח"ר שם וע"ם דבריהם נתייבב כתירת תוס' מהכח להתס ובר"פד דמעילה וגם בתוס' לקמן הלח מוכן לעכ"ם שמע יאכלנו ל"ל לף הזח ככלב ומכלת דוקח ישרחל : ע"ב בתוס' כל ירחה ניתק לעשה תמהני בלישה לחו שא"ב מעשה וגס התרחת ספק כמו נותר ונר' דנהנה פליגי תנחי מכל ניתק לעשה לכ"ע : דף ל בתוס' עמ"ס נאלהב ב"כ לייחב פיר"י ועוי מילן על דבריהם וכ"מ בב"ה מיבו הכרח שא"ל להניח לשון הגמ' ועוד מדבנס מדנקט סתם הוי נמשהו כאי"ם הר"שם וגס מר' נחמן מיבו הכרח כאי"ם הב"י בא"ע בי' קכ"ו שהי מאור עינים ותלמידיו כתבו בשמו דבריס נכוניס וגס לשון תוס' כחן חוותח מוכח מתלמידי תרבנחי שהוסיפו בהעתק וגם עיקר מן השחלתות ה"ל להניח מיד ולח לכסוף דרך היטח והיחח סניד שעייתי בשחלתות פי' נו להניח דבח בשמה כרב ולשון דבא ממח כדהכח וגרסח מוטעת לפניהם ומ"ש מה שהקילו מחבדים לסמוך שהסמ"ג פירוש השחלתות מיבו כלום וגס בוודאי ס"ס כי תנח מוכח כפי"רי מחן דמערב מחן בחנה כל שהוא משקר בחזיעח דמלכח : ע"ב מגעילו כרותחין בהר"ח בשם ר"י"בח ור"י שבירך להגע"ל קוהכחת היינה שמגעילין כו וגס מפי"רי שלהי ע"ז ושינו בפי"רי לפניהו ועוד בשם ר"י"בח קלף שבלמתחתי להדיח בשם רש"י שמ"ב להגעיל היוכח תחלה והוח כתיבת יד נכונה מפי ר"י"בח וחוותח מוכח שהי לפני הר"ח העתק טעות : דל"ח ע"ב מסור בהנאה ומ"ל בחכילה וכן בסיפח והם דברים יתרים וב"י העתיק הברייי ולח הוכיר ושח אוכח מחן דהו כתב בנדו ונעתק בפנים כמ"ש הב"י בדוכתי טובח על הטור והר"ף ר"ל שמב הוצרכו לנמרי ל"ל לכתוב להם שבכל הולך לפח המלחי : דל"ב עמ"ס נח"ב ונמ"ב

ר"ג על הרמ"כס וגס על תום' שבת דפ"ח ועוד גס לשטתס ניחא דלימא עוד סתס דלא הרג"נה כשבועת דל"ג הוי תרתי סתאי נגד חד וגס בתרא עדיף : ע"כ הום' ד"ה ואין מתן למיס ובהוצת עמ"ס נע"לס גס בחלו פליגי תנאי נר"פע דפרס כפי' הר"ענ ובל"ה תמהני דה"מל אשבע חלו שהביאו תחלה וכ"ל דיל"ל קודס מחולין לזה יליף : ד"ה היתה ור"י הרגיש ואתב כולה משום סיפא פי' דלא מצי כתב את הקודס בלא ונתן וסברת תום' ז"ל דה"מל ושילס ור"י ס"ל שאין מילון גס שיהס אין פחות מש"פ וכ"מ בלשון הגמ' מי דלית ל"פ קרן כמי לא בלס : ד"ה מעילה מיהו קשה לר"י ולא נקטו תיפס נר' ד"ל כיון דמיעט בו ולא באעילה קס"ד למעט מרופה ונזיר : דל"ג ל"ה אף להכא משמע מזה שאינו הכרח כמ"ל בע"לס ומ"הב ב"ב : דף ל"ד הניחא למ"ד פסול הגוף תמוה הסוגיא מוכח בקונ' ונר' מרע דשמעתא דהכא תלמיד ר' יוחנן בשבועת יו"ד סמך הגמ' על שנוים קמא מסורין לזריס ולא קא לקו' אנית דס"ל דרך המצויות לשנות בקולר מגב דעסורים נקטגמי לאכול כמ"ש תום' ריס ברכות ורב עשת ס"ל כר"ל ואפ"ה דמשתקו לא נתתו לתוקפ ותקרו מילי שמיע לך ברווחה ודאו הניחא נר"ל מכל לרבה בשעת דבר ר' יוחנן ליתה ל"ל כסוגיא הנ"ל : דל"ה פיר"י מעלה מדרבנן ומ"חב פי' תפי' מדאורי' עמ"ס בח"ר וגס ל"ל כוונ מה שהקריה תורה בפירוש לא גזרו רבנן כמ"ש תום' בסוכה דל"ט מ"מ עשו מעלה בקודש : ושם וכן הי' ר"ב קרמית חייב פיר"י תורו נמי לחם ומ"חב פי' קרמית שבניתא קנא דוחן ונר' כוונתו דר"ב פליג על רבנן דתמרי דוקא ה' מינס שלו והוא ס"ל עוד מיני דגן תורו וזוחן קרמית לחלה ואנא ואתן וכ"ן להדיא בירושלמי : ע"ב ל"ה תכסנית אפ' בירושלמי נכרים ור"י פי' ישראל והוא הדבר שדברתי בדוכתי טובא שלא הי' להס הירושלמי כנכון או שלא עיינו ביפה דלהדיא בירושלמי פליגי ר' יוסה ור' יוסי מוקמי בישראל ול"ש בנכרין ושפיר תפס רבינו שניהס נגד אחד וגס הרמ"כס פסק בישראל והייגו טעמא דרבינו : ושם טבל דרבנן פיר"י מצוה נעבדה תמהני למ"ד נר"פג דסוכה דלא חייס למצוה נעבדה קשיא ואסתייע לדבריגו שם דוקא התס תרתי דרבנן מבל הכאמצה דאורי' ועוד י"ל לכ"ע כיון דרבנן אסרי לאו אקכס כמו שהוכחתי בח"ר כאן ודוכתי טובא ולקמן ויליף ג"ש דצריך מצה שלכס : דל"ו ד"ה המוכל נר' לשוס מיהו י"ל גס כוונת רש"י כך מ"ה כלומר מיהו זבוח וגס הרש"בא בחולין ד"ט פי' כוונת רש"י שבשאר מזקת ליסור כיון שיצא מליסור זה לאיסור נבלה ועוד נר' סברת רש"י על קושיתס מליסור ג"ש לבכוריות י"ג חייב יה"כ ליסור מוסף ור"ס לית לי' מוסף רק בב"ח ול"כ בי"כ שאינו חייב עד כותבת ובבר ליסור נבלה בכורת לא שייך בג"ח רק בשחט ממש כמו ביבמות דל"ד : ד"ה עוכי סמכי' מקרא פרי עץ תמוה כוונתס ונר' כמו לנקט וענף וערבי המ"ל כמי וכפת שלא למכלם הדבי כמו פרי חד גס כפת : דל"ת ד"ה מתיש עמ"ס נע"לס על המה"רשא דגס כהן ולוי צריך להפריש וסס שלו רק מלוי לכהן ואעפי לעני מונילין וסס נלפס מעני לעני ט"ס בהיטת וע"כפ ישראל עני תמוה כוונת תום' ונר' כגון רחובן ושמעון ענייס ורחובן רוצה ליתן מעשר עני לשמעון ואחר שיפרים הס שלו כלומר לשמעון מ"מ מן שמעון יוצא י"ת מצה קודם הפרשה : דל"ט ר' חלעא משום ר"ת נר' לפי"ש תולין קי"ל שמואל משום ר"ת שלא הכירו ק"ו ולעיל נסאוך שמלתי את ר"ת : ועמ"ש נע"לס כרפס הוא סיל"ירי ואסתייע בירושלמי וכל משום לא שמע מפיו ני"ל הכא עכ"פ שמועה זו לא שמע מפיו להא תלמידו הי' כמ"ש במכתות

פט'

פ"ט דשביעית כרפס שבהרות פיטר"ויל שאינו חשוב מכל כרפס גינה חשוב כפי' הר"ב והוא כדבריהו : ד"מ ע"ב שרי רבא לזבוני לנכרים תמהני הניח לא ידע מתני' דכלאים דתמורה דע משניות כמ"ש תוס' חולין דק"י וכר' דשרים לסתם נכרים שאין דרכם למכור ומתני' מוקי בתגרים ואלן דמותיב דייק מדנחת לפרושי נאתני' דשרי למת הל"ל נמי דשרי לסתם נכרי לכך חזר רבא והודה לריוקו כי טוב : דמ"כ ע"ב שמשירות לבנות ענייס פי' עי"כ שוהה הרבה ונעשה נוקשה משום שהעניות מערבת בסולת קמח גרוע כדי לגמגם וגם עשירות בסלת יבש שאין חימוץ ועניות מערבת במים : דמ"ג מאן תנא פיר"י ותכשיטי בשים בעיני הוא שאינו ראוי למכילה לשון מגומגם דה"מל תכשיטי בשים נוקשה שאינו ראוי וכר' גם תמוה לעיל פי' קושיתא פת הסעפם מאחר ואין דה"מל פת שעופם וייבתי נח"ם דם"ל כפי' הר"ענ דת"ק ס"ל דוקא נוקשה בעין ור"ח סבר גם נוקשה בתערובת ול"כ הא כותח נמי נוקשה בתערובת כ"ל שאינו שעופם עדיין לכך עובר כ"ו שלא נתעפם והוא דמכחים לאחר זמן משום העיפום והכא לפי' תכשיטי נוקשה בעיני כוותח לחלק בין חיוך גמור ע"י תערובת ונוקשה שבאחר בעין ול"ת גם תכשיטי אף דעשירות טופלת בסלת בעין זה"ם אבל נוקשה הוא כיון שמערבין איך כתב וברק כפי"רבו : וגם חלב חולין מנין תמוה בכ"מ תינח אן מיעוט כפי"רבי ר"פ ויקרא ונכר' דה"מל כל שוכל חלב אצר יקריבו ויתור גם תיבת הבהמה לרבות חולין ובפי"רבי כריתות דף ל' גרסת אחרת : תוס' ד"ה למה ועוד הקשה ייעבתי בע"ם להר"מבן גם ת"ק עם מים מודה אף לר"ש לא מהני דפי' תכשיטי ול"ל מוסיף רק מדרבנן נזרה משום מים ומאן תנא דעובר עלאו וכ"ל כמי עם מים וע"ל בשלמא אם הגמ' היו מקשה למה מצו שפיר תקצי אבל בריית' דר' יהושע הקשה ע"כ שהי' משנה קדומה כמ"ש בדוכתי טובא והיי כתוב זה בכלל וגם מצין אלו בלא פלוגתא ולא נזכר תכשיטי בפרט לגרסת ר"ח בלאו יו"ל כתום' לעיל לא היי עוד ביאיי ובקושטא גם תכשיטי ועוד אילי רק לחוש כרוכלא לחוני אבל רבי אחא פלוגתא זאת וקבע הכלל לר"ש לקוד אי לכ"ע עם מים : ד"ה ההוא לשום דרשא י"ל למעוטי במ"ם מהר"שא פי' הר"ן : דא"ר ד"ה לעניין תמה מהר"שא דיש לחלק בין נעץ לתערובת וכר' צנרת תום' לר"י דח"ם אסור מן התורה יש מגרש לרבות עירובו מכל גם לרבנן ותי' תום' לעיל לרבנן אין בנרש שפיר כתבו דנקט לר"ח אבל דפסיקא גם לר"ל דח"ם מותר מה"ת לרבנן אין מגרש ותי' תום' כאן ח"ם שינו לאלקוית ממילא אין מגרש לרבות למלקות : ומם תמהני מה פריך הא בטלי תבלין נרוב הא ק"ל טעמא לא בטל ברוב חולין ומלהי ניהא ובתום' ע"ז דם"ו ום"ט ול"ל סתם נמ' דחולין מצוי דלא כרפרם וגם אניי ור"ח נביהא לא ש"ל כך וגם י"ל דהתם נדמאי דרבנן וגם בניהא דרבנן לא ס"ל כרפרם ורבא וה"ק דאוע דרבנן בק"סד כפי"רבי אף דק"ל נהגה כי' ק"ל גם בדרבנן לא בטל יהי' לדבריהו נגד כתם נמ' וכ"ל לאומרת ק"ל כרבא ואף דרב מצי נתרח טפי אין הכרח מדמצי דש"מ דקושטא נקט כמו ברים ניהא בה"מה לשטתו תי' הכי וגם סתם נמ' בב"מ דכ"ג : ע"ב ור"ע כדר"חנא נר' דה"מל כר"א כמ"ש מהר"שא וגם המ"ל תילוק בין פגם כלי לפגם בעין כמ"ש תוס' חולין ד"ה : ל"ה הנח קשה לרבא נר' אף לתני נם שאין ויבהר לאומרי' כ"ל קושיתו דנקט סתם אפי' שוה לבד ותירוצם שיש לחלק ביאמרתי בע"ם וע"ל לחכא שלא יאמור כולו אבל מקום מגעו החמירו גם בשוה לבד : ע"כ

מידום הוא ים מקשים לאומרא יליפינן כפי"רבי נחולין דנ"ח ע"ב ונר' שאני התם פיר"ש ק"ו מחיל כזיר מכל הכא ליכא ק"ו וב"ו אפי' יהב טעם ככנוס שרי אין לילף טכ"ע ונם נגעולי אין לילף מכ"ע דהא טעם גופא לפנם שרי והתם אסור : תוס' ד"ה ורבנן עמ"ם נמ"הב נ"ב לייסב קו' מהר"צת משום סתם מזכה נע"ז נט"לפ שרי ואין לדחות דליכא נמי סתם בפ"ב נט"לפ אסור וכ"מ תוס' שם דע"כפ סתמא נתרא עדיף : דמ"ה ד"ה משום עא"ג בע"לם על תמיהת מהר"צת דר"י לנפשי' לא דרש כל לף שביעלתי בח"ם לר"י דק"ם אסור מה"ת יש סברא לדבות מ"מ לעיל לא פריך לר"י כתורונם דלא מזכחין רק לאסורא אבל כאן הק' כ"כמה נקושטא לר"י לעטתו שים סברא לדבות לאה לא דרש כל בחמן למלקות וה"ע : ע"ב ד"ה כופת תאכני ממ"כ אם רצוי לאכילה קי"ל אין עורקין פת נפ"ו דנרכות אכ"מ ליסב ז"ל מהתם אין עורקין דפי"רבי הרנים וכתב אחאר שירדו לתורת אכולין לגון מוקצה הלא אוכל הוא אלא כוונתו כיון שירד תחלה לתורת אוכל לף שנשתנה עכ"פ אניגו אוכל שפופו לעטת תמורה כשיתעפש שנריך להיות נפסל מכלל לכנסמוך ומשני מעשה עץ שימש כיון שאינו לאחר נטל מתורת אוכל נם לרבנן דר"ב אינו דומיא דזרעים ושרי לייסב ובייחדה ליסינה אינו מטמא וכ"מ להדיא נפי"בני אם דלא כתנם : דמ"ו ד"ה לא ור"י פי' נר' שאינו ר"י סתם דשבת כ"ד דשם כתב דגזר שמא קדשים והכא שמא אלא לנורך רק רבינו יהודה אמ ר"י הלנן לף הא גופא קשיא דגמרי' מקדשים הלא אינו דומה כעיקר דנריסם בריעא לכך נר' דס"ל לר"י בפי"רבי בניגה י"ב אלמורי' לגרי' מתוך מ"ב נורך קנת לכך אין לפי שמא אלא לנורך דגם שמא לנורך כלל שרי אה"ת אלא אלא לנורך לאסור כמו קדשים דאין לדחות נשלמת קדשים אינו יכול להנות דהא אלא לנורך כלל נאי שרי ועכ"ל נז"הכ נקדשים מ"כ גם תרומה נכלל דכתיב ומחר יאכל מן הקדשים הוא בתרומה טבול יום : ד"ה עד תחת נחלים וכ"ל מתני' נגחלים וגם י"ל נתנורים שאין מדינקן כדרכן כפי"רבי פינה ל"ד פורני וגם נמקנת : ע"ב סד"ה הוחיל מה שמטמא מחוך פ"ה נר' כוונתם משום דפי' נאתני' מ"ב אפרם מכל מקל פולחת מ"מ מודו שמטמא אינו הכרח לכוונתו נים שעור אפרים ולאחר תפיי' כוונתו וגם זאת אפי' בחין ניעור מנרף של ואות ו' מפסקת : ונם ד"ה הוחיל קו' הא' לר' אסי י"ל דס"ל כר"ש לקמן דס"ב נקולא לא אאר הוחיל שף שכתבו שם מדאורי' אין חילוק מ"מ כמו דהתם פסל מדרבנן נם ה"נ אינו יוצא כא"ל כיון דרבנן אסרו לסחוך לקולא על הוחיל ודחה דניטן ל"ד ונם בא"ר כתבתי ר"ש לשטתו אין שחלה נהקדש בערכין כ"נ ועוד בחלת תרומה בהכא תמרי' נגרים כ"ש לליכא דש"למ כיון דאינו מצוה לאתשולי כנדר ה"נ לא מציב כשלו עכ"פל לחומרא מציב כשלו וחודא קו' ל"ו ונם קו' בי' לף לקומרא עכ"פ אין שחלה נהקדש ומסתייע לפי"רבי לקמן דמוקי לגמרי נר"ש מ"ב מתעל לף קשיא דה"מל כדנריט מוכח טפי וכ"ל דר"י נקט אפי' לשטת קמן אם דלא פליגי נשחלה נהקדש : תוס' ד"ה הוחיל שאני הני דכתיבן להי לר' לי"ל קדש להי להא נחלה כמי כתיב להי : דמ"ק תמה הר"חם על התוספות בליטה יותר מציעות חלה להא לכ"פ שני עשרונים וכדי ליסב שאני התם ליסב במקום ורינל כדשריקן כמי מה"ט בפוטרין ובדילן אכותר בפי' תכ"ה דשטור בליעבד ובדור חלנו חכמי נרפת ובילדותי שהייתי מורה במדינת קלייליכא נטלתי בחוק מנהגם שלמו יותר : דמ"ו פיר"שי הנקט ר"ה דנזון לכ"פ ליכא י"ט שני גלויות תמהני בשבת קל"ו נקט במילה כמי ד"ה וכ"ל כהר"חם כמ"ש הב"י י"ד סי"רס"ו אמתני' נשנה

כשבה בס"י וע"כ דס"ל לר"י כהר"מבט התס במילה דוקא ר"ה מכל י"ט שני גליות נדחה :
דמ"ט ע"ב ד"ה וי"ו תמהני מה קושיא מאין יודע דלמא מין מכריזין כשבת שיכריזו על מכתתו וכ"ל
כנרתם אם תוכע מין מתגרים בו וע"ל שלא היו דרכם כדידן כדמוכח בב"מ דכ"ק : ע"ש
הא בת"ס וגם רמי' בנרכות דמ"ד רמי ורב עוקבא נסבי כהנת : וגם בע"ה וכרי עמ"ס
לקח) יומא ל"ט : ד"ה וזורקו גם פיר"י לעיל כך וע"ב כוונתו הכא כדאמרן בפי' כ"ם כלומר התס
בק"ק דמורייי והכא מדרבנן וגם לשונם שתם וי"ל לייטב פיר"י : ד"ה בשלמא למ"ד ניזה פיר"י מחורה
תמהני דקי"ל מין אינו נכרין בהקדם כר"ע בפ"ד דשקלים ונ"ל התי בשלמא די"ל הך א"ד ס"ל כר'
ישמעאל וגם ניזשלעי שם משמע דר' יוחנן ס"ל כר' ישמעאל והכא בשתתו : ע"כ שפל ונפסד
תמהני לעו בריציי עסקינן וכר' כל יום מחמת עצלות אנאנס נלאתם נר מכל בע"ם מכין לשבת
עושה מלאכה להשתבר קצת וה"מ לעשות בימי השבוע : דכ"ת למרו לקבוי נר' והו מבוי
קטיפלן בימי רכ"נח ולידך בסמוך מכיי נתרת : דכ"ב שמתי' רב יוסף תמהני הלא תרתי
דרבנן י"ט שני ותחומין קי"ל דרבנן ובפ"ק ניזה ד"ה דשרי ונ"ל שלא היו נורך י"ט כלל או תחומין
כעין לחורייי לא שריגן כא"ם ת"י שם ד"ה ע"ש : דכ"ה ע"ב מקולם מין נדקדק לשון התרגן
מקולם ל"ם לאמר מיכו מקולם פירש מין לאה שינה לשונו וכר' לכוונת המקנן כיון שהניחו
במתכוון הוי כאומר דמ"לכ מיכו דיוק דמעשה שהי' כך רק דיוקו שמ"ש להזכיר מקולסין רק
שהניחו בגדייס להוי כאומר ומשני נדיוק מיכו מקולם פירש ממש ללא כסברת המקנן שתם הוי
כאומר : דנ"ד פי הפתון פי המרן בוהר בלק דקאי על האומרים מברעזית : וגם
מדוש מלעזון פיר"י מוקדם לעולם נר' דס"ל כדלעיל ד"ה הרעזון מעקרת משמע וגם נר' לליכא
מלתא ללא רמיוז בתורייתא ועולם היניהה כנר רמזו נפי' תדשה במדרש ובוהר ובילקוטי ברים
פי' התורה מכל עולם הנרייתה שהוא הכסף נר' רמו ברעזית שהוא נרעזון מוקדם ברע כלומר
נעשה עולם הברייתה וזהו רמז שם תלדים שהוא הדין בשמעל כמ"ש הוהר פ' תרומה ד"ה פ"ל
פתח בריתה בשמעלע יניהה לימין עשיי נתמנע : וגם בשני בנרע בהינם נר' לפ"מ הוהר
מין מתקילן ב"כ ומין מסיימים כר' מניכו לרמז לפ"מ בשלהי שבת בשני מחלוקת דשפלגו מיה
ועיקר קושי המחלוקת מן ההתחלה כדע"אול דדמי לנדקא דמיע כיון שמתפיל מתגדל והולך
ונרביעי נתלו מלורת ומין רוצים שיסיימ דסיום החור הוא כנוי וים לרמז נמי לע בד"ו פסח
משום דפסח לשון רמיזה שמשלעליכו וגם נגד יסוד לאברהם מצות שפה כא"ם המדרש ובשלו ג'
ימיס בחינת מין כמ"ש מהר"שע ק"ל ריש פ"י דפסחים בשני בהינם ורביעי מלרת יסכר כפי"רש
ובשני נגוד האות וגם י"ל לע מל"ו לשם לספרי חיים ומתים פתוחים מין לעורר אות ומסכרה
ונרעזון אוכלי שבת וי מנדה נפש כמ"ש ונר' עוד רמז מופלא בפסוק תילם קי"ט פלגי מים ירדו
עיני על לע שארו תורתך תמוה המיך שייך נוומת כוסף תף שדיברה תורה בלשון הבני ונוומת כמ"ש
פ"ו דקולין מבל שיבוא דוד עצמו בגוומת כוסת מין שייכות ועוד דה"מ טפי ירדו מעיני מלע
לפ"מ נתגדת נרכות דט"ו בחלק ב"ם מן הוהר שמוליכם הנדיקם לגהינם להוניח הרשעים
שהרהרו בתשובה ולע הספיק הזמן ומקודם מכריזם שיננטו הגהינם ונרביע גמר פניך האר
בעבדך ולמדני חקיך כוונתו לוכותו נפנים מאירות בתורה להשיב בטעמי החקים שיהי' חלקו עם
הנדיקם לע"הב מה שלא נע"ה ומו פלגי מים מקום גהינם שנברא בפילוג המים בשני ככר ירדו

עיני

עיני לרחות למטה ובילקוט חילס כתן אתול על פלגי מים כמי קרק עמדו כתורן ספינה ומה
ענין פלגי מים רק כמ"ל מקום כתבנר להם נגיהכם להיותו פלגי מים כדברינו וגם בירמיה
מיכה ג' פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי תאהבי מ"כ למר עיני נגרה ולא תפוג מה זאת
כבר למר בשפע פלגי מים מע"כ כמי שמר מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה להוריד פלגי
מים בזומא מש"כ דוד למר ירדי עיני לא שייך בזומא לשבח ענינו שבבר ירדו ועיקר בהינם בשבי
משום מה"ר יום ע' נגד חמד ושבי נגד דין ולעלוקה שתי בנות הב הב כל מגמת יה"ה להשביע
בהינם לכך בפ' שירה בהינם כי השביע נפש שוקקה כו' והטעם שהוא עושה שליחותו לפתות לנסיון
שבר ועוכב וק"ו מלאך טוב בפ' משפטים אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כפי"רש שתין בידו
למחול רק ממה"קבה עצמו כפי"רש פ' כי תשא ומלחת לעוכנו כו' מכ"מ מלאך הדין הם"ס הוא
יה"הי : דנ"ד מרוס ארמצון ה' רמ ברחצית עם רחצית הוא כסא כבוד נרא שמים וארץ
כמ"ש ריש פר"ע אתור לבושו נרא שמים עוטה אור כשלמה נוטה שמים ומשלג כסא כבוד נרא תרץ
ואור לבושו הוא הכסא עולם הבריאה שהוא לבוש תפילות רק שיהא לשונו מפני לשון
הפסוק : דנ"ק עמ"ש נקמן קדושין ס"ב : דנ"ו ע"ב ד"ה מלוקת נפתם לא שייך לאוגר
פי' דהוי גזרה שפק דרבנן : דנ"ו נווחה עזרה נר' לפ' כולם הבאים בעזרה נוחים כלשון
רש מלכים קול הקריה הומה : ושם שתשו ההיכל פיר"ש ישכנון תמהני תמורתי בפ"ה
דשבת שלא חשבו באשכב יפלנו מבריאתא וכר' דהני תמורתי מפרשי בריאתא שתשו שהוא שהיו
מצפות למשכב בעליהן אחר קיבנן וכיון שעיכבון שפעו ויבא מרוב תשוה וז"הם מה"ט מעלה
עליהם כאלו שכבוס : ע"ב אם כבש אם עז כנ"ל דילף מלשון אם : דם"ח אבשיח בר
ירמיה אמורא זה מצתמט ליוחסין : דם"ט ד"ה שוחטין נר' לייאב דם"ל כוקני דרוס בזבחים
דכ"ג הא דפסח שני דק למנוה דמני לשלח פסחו וזקני דרוס לשחתם ס"ל שם שוחטין וזורקין ;
דע"כ קמי בתוכלמא לאגאי נר' דק"מל לפרשומי מלחא לקיים עקירה בטעות לאו עקירה ולכך
לאבוכי תני מ"ם ואין משום דבמקות דמ"ט פליגי ר"ח ורבה אשמע שחור בו דקאמר מותבינן
משמעתין אבל אבני מקיים ומשני גם לרב יוסף ונר' זה כוונתם כאן לומר ר"י פלוגתא בהתכלת
מה לשון דק"מל נקיטות בשם ר"י רק כיון דפליגי אמורתי כוונתו דגם פלוגתא דתנאי דפשטא
דבריייתא תני רב"נח היא דהוי עקירה ותוספתא שהביא תוס' שם לאו עקירה ס"ב שוחל המקטן
דשחטו מתני' יהו' כבריייתא דרב"בא דמ"לב ס"ל לפרוך להדיא על רבה ואבני רק זה"ש כיון
דפלוגתא דתנאי לא נקט הכי וע"ש בחלק ב"ב ב"ק ד"ד ע"ב : דע"ו שאני סיבה לשחטו
ללא עליך מריק דס"ל בשחוך ריקח מלחא ושחוטל כלוי : דפ"ט ד"ה ה"א רוכב שלא כהוגן
תמה מהר"שא תמהני כיון דאסור לכתחלה מבית תום' דהוי שלא כהוגן ועוד בזבחים רק פ'
לר' יהושע עובר בל תוסף בנתינת ד' מתנות ומ"ל עשה דפסחדוחה ל"ת דנתערבו הוי כפשיעה דלא
מהני כמ"ש תום' בעירובין דף ק' ועיל בירושלמי למ"ב מיהו לוחה רק הכתוב בללה כמ"ש
תום' ר"ה די"ג ועוד שם לפני הדנור מיהו דוחה ושפיר משני דבריייתא ס"ל מה"ט ותתיא כהני
תנאי ועוד להוסיף על האתנות הוי ל"ת שבמקדש ומיהו נדחה כמ"ש בזבחים דנ"ו ע"ב :
דנ"ש נשים משום תפלות קטנים פריכותא נדקדק שכוי לשון תרוייהו עון פלילי וכר' בנשים השוטפת
חמיר מקטנים שאין בני עונש מבל משום ענדים גדועים מיהו קושם : דנ"ב העמידו דבריהם

וכן ניכמות ד"ג משום כח נחכמים לעקור ד"ת נשב ואח"ת וכו' דלמא תקנו מכלן ויש טפשים שאלים הם ממרו גם את"ל ודע מה שחניב הפסוק לא הסור תסר ינידן ימין ושמאל זהו מה שהוא שמאל נעינך לעקור ד"ת שאל לחביך וזקניך והסמוך נקבלתם : דע"ט ע"ב לא יאכל פיר"ש משום לתאנון ומשום הידור מצוה נר' דנדיך לטעם שני שים כ"ם שמוחסים נאנה ובהו ליכא לתאנון לך נרש"בם נקט בלא ו' משאע לתאנון נופל משום הידור : ונעניו ד' כוסת מיזה טעאים ונוהר פ' לאמר ד"ה ונחדש הרחמן כתב נגד ד' קשיין ד' דרנין כוונתו הכהנת חג"מם זכר קדוש על היין נגד מדת גבורה וגאל ישרחל נגד מחת ליעקב מדת ת"ת רחמים שיגאלנו נרחמיו וב"המז נותן לחם בחסד וכום הלל גי' לאדני מדת מלכות : ד"ק ע"ב תום' ד"ה ידי קדוש ונותן תוך עיניו ל רפואה תמהני נשנת ק"ח תוך עיניו משור ונ"ל רפואה ר' מיגו רק סגולה האנה אמיגו בכלל רפואת הטבע שגורו משום שמיקת מאנין ונברכות דמ"ג ביר"ש סגולה זו ע"י משותה ואולי מה"ט דס"ל דאסור תוך עיניו זראיתי נת"ר שם פי"אה"ט כוונת רש"י מכן שכתב לפי' ע"ג עין לאור הוא בהיעת דשרי לכ"ע ומותת מוכח טעות הלשון שהוא מ"ג לכך ומצאתי נמה"רש שהרגיש לך נענין הרפואה גופא דאק מאד : דק"ה ד"ה וה"מ מעשה בלו"תיר ובמדרשי משותים קודש שנכנסים לדין ור' משולם אמרן משותים נע"ם לאר שנכנלו יסורי הדין ואלו דנרים תמוהים מאד כי איש דנים בעולם ולכאו שייכות גולה ועוד קשה להאמין משותים נע"ה שיגיו רק לגיפת ב"ח ונזמנו לין מדקדקים כלל רוב ב"ח ונר' להמלין גמ' דיהן לא קפדי לאיזה מוכחדשי כרחניה וכ"פ בש"ע ומ"ל לקום ולאמן דמפ' דוקא מן הנהר ניחא ומ"מ ה"ל לפרש ולולי דמסתפינא לאמינא שהי' פ"ל כה המדמה מרוב לער וינון קרוביהם שאחו דיאו בנפשם שרחו באי"ם או בע"ם ברגיל שבא לשחות ושתה בניחו ונכהל ונתעלף ושיחת תנוקת ונשים זקנות ואנשים ע"ה החזיקו להאמין ואיזה מהאון כתב בשר מדרש שלו ונעתק בפנים ובכל מלרשים הנמצאים אתנו אינגו כלל ואולי איזה מכם הנהוג כך להתעורר ע"ה שלא הי' בימיהם שום ספר שכיח קודם הדפוס שיזכרו עוכ גהינם ודוכתי טובא הרחתי לדעת עניינים כאלו שעשו הלאשונים להתעורר המון עם בלי ידעו שום תוכחה וקדם מנהון בע"לם קוף ה' פסח : דק"ו ד"ה זוכרהו על היין לאמכתא זנמום' ר"בא קלף לף דפת מוקדם בו"ן אינ"ב קבעו כיון ישמח לבב לשנת ו"ט : ושם פד"ה ידי יין וגם נריך לשרך לאדי פי' שם אין לו כוס נה"מ : דק"ה ד"ם קשיא נר' סנרת פי"ש דהמקנן דייק אדלא תשב נאי הנדלהומשני נכנל ברכת המזות ואין לדייק משום קנרה לנרכת המזות נמי קנרה ונקט נפ"ע עכ"ל שמזנו דומה לנרכת הפירות לשוב בקנרה הך משום דהודאה הם : דק"ח נשים חייבות ד' כוסת מאהני המוך תקינו מלחא לאתוי לאסורת כדפריך לקמן ק"ט על מכנה ונ"ל דאמירת מכנתא ולא דקו דנריהם מטעם ספק מיסר לאמרינן כום אחד יפה לאשה שלשה לפי' אמור הנעה נשוק מיזה מקפדת אך נרכ תיהן לקמן והוא לא שנר מאירת מכנתא במולין ד"ט ממ"ש קשיא ודזה לא מהני תירוצו ונ"ל שאור בו רבה וע"ל מיזה מקפדת לקנוף על התובע מרוב תאוה ואיסורת לא ענדת : ע"ב ד"ה בב"ח על פי"ש דשתען משמע הסכה ונר' אשמע מיגו הכרח דר"ש ס"ל שתען על ל' רביעיות וקו' רש"ם ייצחני בפלק ב"ב נדרים סא"ך : לף קי' נמלך יהוא אחיכי אחן יאמר להם מי שטענו חוק וחם בועל ואוכה נאתכוון ונר' סנרת הגא'

הגמ' מ"כ מיכו פורס ממנה עד שאכל לשונע מעכ בגמלך מיכו ניכף לזונת והא דס"פ דנדה להוליד וכריס משהה על הבטן התס להשהות מלהוליע וביאתי שם שים נשנעו לא יוכל להתאפק נתנו עלה לבעול פעמיים דהיינו שפורס בעתים מתוך כך תרבה תאוה שנית ואו מזרעת תחלה מ"מ בשאר אחלה לא מהני כ"ב וע"כף קשיא משום זוגת ועכ"פל לדבר מצוה רגה מין ששם : ושם בשים כשפניות ים מלעיגם בזמניכו ועיכו רמו כמה מעשיות וכיהכו לבב יהת

מיזה שנים נעשה כרה יהודית במדינתכו שהי' תמיד מתעים תוך בשרה וכל שעה הוציאו פלים ובשעה מועטת חזרו המתעים כבראשונה וכל עת בכאב גדול אחד עד לבסוף כשתגעה וברחה ביערות וחין תירוף עד שהפילה-עלמה בנהר ומתה ובשעת תק"ן רחיכו מעשה ברחוב היהודים במבנים דקות ענין נפלא ובשעת תק"ת במדינתכו מבנים גדולת מן התנור חיזה שבועת הושלכו לחון מבלי יקרב מדם בתנור ועוד שמעכו מפי נאמנים עכייכ כיסוף בזמניכו ע"כ למיתב מכעז ומעשה בעלוום כפר גרומת זה חיזה שנים ענין נפלא מפורסם ועוד רמיתי חידוש נפלא בבית לירתי שהי' דר שים ירא שמים ומכיו מת ושלחה אמו כל בגדיו לביתו כי לא נקשה משתו ליתן לאשתו דהיינו לבעלה שדרו בכפר והם עניים ואיד בהנאתו הבגדים לאדרו שהי' תחת לירתי עמדתי במהלך מרפסת שלי ואחד הרחתי סרחון גדול וגם מבתי הבית למטה נעקו ים סרחון גדול שלא מן שוחה רק דים מתים ומיד פסק הריח ובשאר הסרחון כמו שמנה ימים בחדר הבגדים וגם עליהם שכחו בחדר שאחו שהוא סרחון מתים ובכשעה החשה שלא תוכל לסבול בחדר משכבה והניחה לקרות גיסו מן הכפר וכשבתן לו והוציאם פסק הסרחון לגמרי הרי בחותו עולם יכלו האתים לעשות יותר מבחיים ועוד מחת רחיתי ועט לקצר : דף קי"ב ע"ב מעשה דר"פ פיר"ג ורב"נס ע"כ לא ה"ל נרסת גמ' ירדן בנרכות ד"ה שהיכו כך : ושם דלמא משכחו תמהני תיפוק ליה גזירה דילמא דמלכותא דינא וכו' עכ"ל תפי' מיכם מחליו או שחין קשה כמו בכ"ק קי"ג : דף קי"ג תוס' ד"ה דמשייר ונמה"רשא המריך לתמוה על הטור וייבתי בב"ם ה' שבת אך גם פי' תוס' על הירושלמי דוחק ואין להעמים בלשוכו שכתב בגוד יום קודש לבגוד לילה וקדוש לילה קודם לקידוש יום מיזה כבוד יום נפ"הג וא"כ למה מצוה לשוכו תוך כ"ד מע"כ בגוד יום סעודה וק"מל דע"כפ סגי ליין מעט לברך נפ"הג וכגון שקידש בבר בשחר שלא בסעודה רק בשיני תרגימת מ"מ יבגד בסעודה בבוף מחר והוו קודש לליל לבבד הסעודה ליין ולשון תוס' תימה קשיית משמע דלא ניחא להו כ"ב נפי' הר"י ומ"מ אינו תימה לפי' מהר"שת בוונתם דב"ם הוא מהבדלה אינו רואי' להבדלה מצוה עוברת שלא בפת בקידוש : דף קי"ד ע"ב ד"ה שכי כר' לייטב פי"ר ס"ל כפי"רשי בחוליו דב"ה ע"ב יחיפלה היא ר"ם קבוי לה וכן לשון ר"ם ז' בברי ב"ת נמי יחידאה היא וגם מחרי"ם מתני' דלא כב"ת מ"ב מסתברא טפי דקי"ל כרבבן ולשון בחולין אינו הכרח דקאי לגלי ניחול כמ"ש תוס' חולין דנ"ז : דף קי"ז רבה אמר מרחב יה בלבד מהני בבל ס"ת שלהו בם יה שתיים וקודם תניי ירבה הבבה בקמאי וע"ל שבהנו כך שהי' גרסתם דבא אך הוא קשיות בכל הדפוסים מרחב יה שתים ולישה לכל הגרסאות ובר' להמלין אלו האשתיקט כי' גרסתם רבה והלכה בקמאי ורב ור"י הלכה בב"י והוא נקט שלא והניח מרחב יה-ע"ב דס"ל שתים הם ובקושטא מותם היו כותבים כם יה אחת : ע"ב ב"מ בהמו שעונה כום פי' רש"בם דבנרכות מדיוקא דבריו והלא ממתני' משמע תמהני להדיא בנרכות

בנרכות נה"מ מברך על המזון משום דטעונה כום וגם תום' לעיל דק"ה דייקו מס ניקיד טעון ג"ל מדהתם מיכו רמ"י דקתני הניחו להס יין משמע רגיס מבל כתן מזגו לו משמע יקיד שפיר תאמר ג"מ טעונה מפי' ניקיד ומשכי דנעבד בי' מצוה ולעיל דייק לשון הנוכנס יקיד כמ"ש תום' ותמהני להר"מבס שמיכה טעונה כלל כמ"ש הב"י פי' קפ"ב והת מוכח הכא וגם ב"ה דנרכות עכ"פ בשלשה צריך ומין לתרץ שמ"ש להחזיר מחריו והתם מיירי בים כום אחד מ"כ מה מוכיח הכא דשמ יש כוסת מוכנים וה"ני ה"ל להרגיש עליו והוכחת תום' לעיל וגם הוכחת הטור מוקים מאד יש הר"יף שכתב הב"י מיכו מוכרח דפליג וגם רוב פוסקים כך כמ"ש הב"י ומניף חזק שלא חשב הטור להביא דעת הרמ"בס כדרכו תמיד ומעם הב"י להר"מבס מדהכא מיכו רמי' לפי' רש"בס דצריך לשנוי למה לא הוכיח ממשנה דק מברכי' וע"כ בשלשה מוכח בכ"ל ומפשר לחזק לשון הרמ"בס צריך ניקיד ע"ש : דף ק"ח תום' ד"ה מהודו רגנו מיכו מן המזור עמ"של נע"לס ע"פ הזוהר צריך להודו ומוכח גס בימיהס נדפס בהגדות ותוכחה מגולה למדפיסי זמניכו שהשמיטו וגס בשנת קבעו מה"ט סי' ל"ג אחר הודו ולמה כסדר קודס ל"ל ובזוהר לא דקדק בשנת רק בהגדה הזמן גרמ' הגילה זאת קנוע לספר תסדיו בפרקומי מלחמ : וגס המנוה מועדות כ"ו מצוין שמות ל"ל ונר' שהוא כ"ג המוקדס דכתיבי כל המועדת בלא הפסק אבל התס מפסיק בפדיון בכורת ומלן שאר מועדות ולכך בזוהר פ' תצוה קרא המאוחר קודס מחמת כע"ז ודוקא על פסח לחוד משום לחידך לא סמיכי ומיכו חולק על הגמ' דמודה לדרוש המוקדס למנוה מועדת ובריתא מלתא לאפוקיממניה אחד שבעה וניין בזוהר כ"ג ומיכו אלא ל"ל ועוד טעה וסיבב בקוין תיבת וכתיב בתרי' לשבתו וספיר הגלסא נכוכה ומ"מ קו לקו זעיר גס ומשבתא : ומגד תרמוז כל דרכון רמיזת בתוריית קמן במשה כיון שהוא כע"ו ועל הכל מיכו נדון מפשה חון מע"ו והמעשה ליסור עלמו ומפשה אשה וגס בזוהר גס מקרין קמן לאתוקדא מצוין לסנרת ר"ע ותמוה ונר' דהת הלסא מיכו בשרף רק לימודי בנשים ותלא הפרפה בלסא כר"ע בפ"ד דמנחות הלסא מעכב הכנשים אבל לרמ"בס צורפין לימודים לף שמין לסא : וגס נר' טעם למיכות חג המצות עיקר יניאת מצרים מורה על התאדות כמ"ש הרמ"בס ומייעתו על מנכי אשר הונאתיך לכך לא יהי' לך מחריס וכל המועדת וכר לי"מ שפיר פתח בפסח בנין אב לכולס : ע"ב ועוד שלא לו גס"ה שוקים בכרך גדול תמוה זאת יוכל ר' לידע כאוהו ונר' דאיכו על רומי רק בימי יטעיה נור האשטרה שנה לאתנה אחר ע' שנה וקרוב למלה שנה מק"כ בימי יהוקאל נפלה כולה בים ו"הם שגזוה לבדיקס לע"ל ומחרה ואתנה קודם : לעיל כשם הגדולים שמוחרים מגן דוד ונר' להוסיף יתורא דקרא אשר בארן לרבות משה מים המלאים תילס ל' גס דוד בל"ה כ' ק' ורמז משה לא מת בס"ק דסוטה ותמיד אתכונן בארן אבל ת"ק כמ"ש הזוהר : דף ק"ט תחת כנפי החיות לקבל תשובה כר' טעמא בעולם המלאכים שהוא היניהה ים מקטרגים אבל מקום החיות שהוא עולם הבריאה לבוש החניולות בלור פני מלך חיים נכנס לפמ"שהד : דף ק"ט ל"ה רב אחא עמ"ש בס"ם ועל תימה י"ל דסוגיא דלעיל אליבא דרבא אין הכרח דשפיר קי"ל כר"י ומברתו אינו מוכרע והתם נקט ברוחה : נשלם מעתא ברוחה וזו ביאור הלכה : וגם הסמיכות פדיון הבן לכתן דקק רמ"בס ונר' פשוט מעניינא דפדיון בני בכורי ישלחל משניים וגם שני נרכות על הפסק נגד נרכת פדיון שפסק וחתל ופדה ונרכת המילה נדחיק תיי נגד שהחיינו :

א"ח סי' תכ"ט לחלק לעניים משתברין עני מנחון שנסע לעיר ומעולם לא נסע נעול עמהם
מין לנכות בשבילו לעניי עיר נתין מספיק : סי' תל"ג נטור אין הירושלמי נכוה יותר
מי"ד ס"ל ומיהו נר' דעיקר תשמיש כך ודחק הכ"י בתנוקת מלבד הלתן גם דומיא דנמוך מג'
ס"ל ובתנוקת גם פחות אנ' וגם תמוה שיכתוב הטור כך כשולק על התוס' ירושלמי מלא ברירא מלתא
כשיחתי נדוכתי טובא שלא היי להם העתק הירושלמי בנכון והנה בירושלמי לפניהו מקום ממתמטין
חאן אפי' גבוה הרבה נריך לנדוק ויש להעמיס כוונת הטור ומיהו נראה שהוא מן הירושלמי רק
העתק טעית וכסס עדיף מכניף ומ"מ אף לגרסתו נר' לחייב כמ"ש בס"ב ב"ב ברכות כ"ה על נוקה
נבוה מי"ד פי' מעל עיניו וה"ג גבוה מיוד מעל עיניו ס"ל ולפניהו אפי' גבוה הרבה פי' מן המרן
למעלה מי"ד נכיך עד יו"ד למעלה מעיניו שהכל מיהו בשוריינא דעינא וגם הדיי הרגיש בדוקק
תירוצו ונקט בס"ע סתם מקום שמין ידו מגעת : סי' תמ"ג מין תופס דמיו עא"ם בס"ב כ"ב
פי' קולס ליצה משום דע"כפ מסוד בהגאה וכפי"רבי מולין ד"ד ע"ב וכ"מ הלשון שלא כתב סתם
בפסח רק אחר שם אטעם שכתבתי שם : סי' ת"מ תמהני שהשמיטו הטור וס"ע דין ליחד לו
בית ומסתברא להחמיר כפי"רבי וקו' ר"ת יישנתי כע"לם ובנין אב לכוסס בס"ל בכל נסוף ב"ב שהודה
ר"ת עלמו דנרינן על פי"רבי דרך בלפול ולא יוזו מפי"רבי כאשר הרגתי לדעת ת"ל בכל הס"ם
כסם שלמה נקי וכנון : סי' תמ"ב בטור מלוגמא החמיצה ומ"אכ נסרתה דהיינו החמיצה
בפסח כהר"אבד ומגיד ומ"ש שבי' משמע שנלבד מ"מ מדהשמיט נע"ש ונקט סתם נסרתה מ"ש
לנער דהיינו קולס פסח : סי' תמ"ו נהגה לשרפו במקומו אסור דקדק הכ"י מתום' דהוי
נורך היום ונר' דלשטתם בניהה די"ב אדתוריי' נריך נורך קלת ושם מייתי על הפסוק נריכס
נריכס לשנרת"ו אבל לפי"רש"י מ"ש ללמוד שנרת"ו ה"ק מני שנר כך וכ"מ להדיא שם דתופס
כפי"רבי : סי' תמ"ק אסור להאכיל חמץ לכלב משתנרה בכלב שואר הנית הקשור בשלשלת
ביום ומ"מ להניחו לילך בר"ה שכוזב ומוק ועיקר לחמו לקס חמץ ומעשה שהי' שלא אכל כלום גם
נשר ומנק ונר' דשרי לאכרו גם בפסח לגוי בלא שום ערמה והנטחה במעות ומניחה כמו חמץ
קודם פסח ואחר פסח רשאי לקנותו ממנו : סי' ת"נ בטור שוכה ישראל בשכר תנורו תמוה
מהכן זכה ובמרדכי מפרש שכן המנהג שפיר כוונתו כדק"ייל בס"מ סי' ר"ח אפי' ברוסס בעלמא
קנה אשום המנהג וה"נ נוכר שלו כבר נקנין ואח שמיים אפי' חאן שנרי אסור להנות אפ' במרדכי
משום לא יאכל מכילה והנאה ולמסקנא דלא יליף מכילה מרחי לכ"ע : סי' תס"נ בס"י
סק"כ סלא מיני חריף ט"ס וכ"ל מלוח דמלא עלמו ודלי חריף : סי' תס"ג תמה הטור על
הר"ף והר"אש ודחה הב"י דסמך אלשנא נתרא ונר' דעת הטור לא אנעית לרי"בא בתוס' שנת
דמ"ב בס"מ מיכא דחמרי טפל לרחטון וכן מוכח מן הר"אש עלמו שם דכתב כתוס' כיון דאסייע
ד"ג ע"כ ס"ל בג"אש הלכה כלשנא קמא ומ"כ לפי"רבי נשל תוסף בס"מ להחאיר ולשנא קמא
רבא גופי' אוסר בעבדי ומ"מ י"ל דעתם דהתרנא לא שכיחי עבדי אמולגלי כרים בלוחא דרשעים
הוו כדמוכח נר"פז דגיטין וגם נע"ו דל"ק המיתו לרב אביל אבל סתם עבדים אין אולגלים
בדחריי' אלא בפרידות חשידי כלשניל דל"מ לרוע התחוה : סי' תס"ו עמ"ש נע"לם בחיסור
זפרן ונעגליך גם קנמון ועוד נתוס' ר"בא קלף תזוכים יבשים שמשמן קמס ומים עליהם וחזי
מאן גברא דמסהד וכן נהגו לאסור : סי' תע"ב חייב כל אדם תמהני שלא הניחו טור ס"ע

להקל בשעת הדחק שפ"ג רק לעצמו ומיד יוכלים בשמיעה כמו בקידוש וכדסיימו תוס' בר"פ ע"פ שאינו רק חומרת להצריך לכולם וכללם נקטינן בכ"מ שלא הניחו דברי הרמבונים מלו נזכרו היו מזלי בתרי ומ"כ מקו דפתב הדחוק לשתות יין מחוייב עכ"פ כ"מ במולה קנת שמ"ח לשתות מפני הבריאות מו שמקיאו מו הכודר מיין כל השנה שחל נמי על הכוסת כמ"ש המ"ר ואין לו קשת מרשה שעדיין נרשונו לקיים שנועתו וכיונע בהס מני למוך על השמיעה זהש דר"י למטרוניתת שאינו שותה רק ד' כוסת ומקויק ריטי' עד עצרת ע"ל קידוש והבדלה ובה"מז ע"י שחר מוכח בנת ד' כוסת מקויב לדחק : סי' תע"ג נטור ובהגו ליקח זרוע ובסי' תע"ו כתב זרוע טלה ולא נוכר הב"י לפמוב בש"ע ומסתברת הכי כמ"ש הב"י בלי נחלים דומית דפסק ה"כ טלה דהיינו חיל מו תיש וכריס : ובש"ע כתב בלפיכך מנהיה כוסו עד גחל ישרחל נרחה כיון שצריך לכוסות המנות כ"מ ה"בי וגם כתב לגבלות המנות מכוס שעונין עליו דברים מ"כ סוף לפיכך מניח הכוס ומגלה המנות כיון שחוזר הלל וקודם הנרכה מכסה המנות ונוטל הכוס עד גחל ישרחל ולשתח רהיטת בש"ע ולא נזכר כלל לכסות רק הר"מ נקט ומ"ט כפל דבריו וסתם עד לפיכך כדבריבו ומה שנוהגים ליטול הכוס בנוסף והיא שעמדה ע"פ הש"לה ולא נזכר בטור וב"י וכל הרשמונים והשומע יצמ"ב : סי' תע"ה בש"ע ובטולה בחרוכת וכן עיקר והר"מ סמך בד"מ על נקוטי מהר"יל שאינו בר סמכא שדרכה המגור בשם מהר"יל בכריכה יאכל גם החרוסת והסכמת רוב פוסקים כמ"ש הש"ך וכן נחוסי רי"בת קלף שלא יטבול רק יאחז בידו וכ"ל משם שחומר משנילן שתי פעמיות אך הש"ע לא דקדק גם בהמונית לטבול בחלת ובטור לטבול בחרוסת וכן בירושלמי שהביא הטוה וכ"ל שתי פעמיס בחומן וחרוסת ובחצד חד זחלת כל השנה לא חציב וגם הר"אש כתב שלא נהגו משום כת נקי אבל הש"ע סי' תכ"ד דשמי לעום עם המוכרן שפיר כתבו דפעמיס שאינו נקי כ"כ אבן מוכח בתקונים פ"ע כתב ג' מנות חד להמונית ושני לחם אשבה ושלישי לחם עוני בלחו מלחם והלחם פל האנות נלחם מלא ומה חינוק מע"כ אינו על הלישה רק המונית יטבול בחלת אבל הכריכה לא בחלת רק יפריך עם החרוסת כדבריבו : סי' תפ"ח החזיק הב"י בעיון כוס חמצי וגר' סברתם לומן דמ"ל בגד ד' כוסת בחלוס בר המקיים הלא נסוף הפ' כוס חמצי ול"מ בגד ד' מלכיות אכרים בבל יין לדוס מיכא נמי ישמעאל בנלות לדוס ושנב מוכרה שבוי לבון אהכה סל והתם טבע וישבתי בפי' החומש ר"פ כ"ת בחיזה לופנים ועוד מילן דפסוטו תיבת טבע לה"ק וסל תרגוס כאו בדוך שנחך תרגוחו סל מ"כ דבחלוס בגד מלכיות כתרגוס יובתן ובילקוט נקט תרגוס עס לועז כמ"ש תילס קי"ד דמ"ל שהי' לבון הלופים דבאנדים לא הכירו לה"ק חלא הכל לבון תורה ובש"ו דקולין ג' כוסת דהיינו בסיפור : סי' תפ"ט היום יום לחד מסתברת לס לחמר יום רחבון יום שני כו' שיונח ולדרבה דטפי כיחל דבבון בהתחלת היום דיום לחד משמע למחר כמו ויה ערב ויהי בקר יום לחד ובקוטע תחבני וגר' דנקטי נגד יאי הברילה שבובר יום לחד ומיוסד על התורה מוזקק שבעתים מ"ט שערי דינה וכמו מ"ט ימי הספירה ואני בראו חד : ומסתברת לוכן בימי עומר שאינו מברך כלום ושפמיד כל שלחרין משום תמימות ע"כ שרי לספור בלא ברכה דלא שייך ונוהו אחלו היום שכל האנין בריאים נעלמת ולא ישמוך לם יוב כיום כיון דלאו זחנו יאבח כמו בפ"ק לפפיים בניטול : ושם סט"ו לבל הרמ"בס כתב בפ"ח דהיינו הבבון דמשמע מדאורייו ואינו משמעות בהר"מבס שבן המקדכי

המרדכי נסמוך דספיקא לחומרא שהוא לחוריי' נר' נמי שיש להעמיס כעין לחוריי' נמי ספק לחומרא כמ"ש הת"י ריש ביצה רק בזמן הבית ספירה דחוריי' : סי' ת"כ נהגו שלא לברך עמ"ש בב"י ריש ס' ברכות ובע"לס כאן ולקמן מה"ב מגילה ד"ל : סי' תנ"ד נמ"הט לשטות לפני שנת תותיד תלמיד מהר"ל לאו בר סמכא דרחוי למיכל בהמה : ומה שהעתיק לנרך בין הפרקים שיהוא נמור להפסיק בלא נורך : ותירוץ שכתבו להזכיר קריאת ימים מחלוניים ותענורה אם ו"ן בשנת שלא תהי' השירה לאחרון רק לשניעי וטעות גדול בדפוס ליניוויל מנהג אין שקר וכוב להשלין העיקר לטפל ובדפוס מין רשון ואחרון עדות בחמה ואחרון בפ' ויסע : סי' תנ"ד מנהג מקלמות תוך הקריאה שפיר קאמר הט"ו דלא כמקיימי מנהג הוה ומי שבידו למקות תע"ב :

יומא ד"ד ע"ב למדה תורה ד"א נר' לדייק דה"מל ויקרא ה' אל משה וידבר אליו וביאורתי בפ' התורה ועוד י"ל נס מפסח דוקא לחברו אבל המלך מ"מ לגהוג ד"א עם עבדו לכך לא נזכר השם אצל ויקרא ודי"א למדנו מה כ"מ ויקרא : ד"ט תמהני לשון מציע ר"י בן אליעב וכ"ל שלא היו עד שנה אחרונה ולא דק למחשב לו אשוס ככולו : דף י"א נה"כ שיש דירה אף לשוסר ויש"ש נע"לס כאן בכפרים נריך שהירה ולכך לא כ"ל מתנה ומ"מ עזרה אחינת עזרתי להפסק ומצאתי בב"י סי' רפ"ו שהרגים ודאק מאר בזני פתחים וע"כ פתח נה"כ פטורה : די"ח קשיא סוגיא בתלמוד קשיא יש תירון דס"ל לרבא הסוגיא בכ"ה תני דברי ר' שר' חומר לעולם אמא פי' נכל השנה פלגא דק נחל י"ט בשני וחמשי : די"ט ע"ב ודברת בם ולא בל"א פי' והגית יומם ולילה ולילה מלתא לגא דחיוב בחוריי' וגם נר' רשו היש קייך ותורך ימיך ונתקונים ע' עיקר מריכות ימים ע"י שם מ"ב כ"י כ"י ירבו ימיך ושו ובנרת ב"ס וגם בתילים ס"ת נמקן תופה ב"ס סיני נקדש : ל"ב מתיב ר"ב ונר' לעת רב כרי"נל בר"פה דפסחים דמותב עלה נכה"ג וישנתי נע"לס לבקדשים נעי תרי קרא לעכב דק רבא והכא ל"ב ומסדר הש"ס דשיק להו דמשתעי נעיקר ומנו : דכ"ג אמר אניי אריס הוי אמינא תמהני בקושטא מה הוכחה אף דנרייתא לוקה נפגיע נגדה מתני' דשקלים ממונה פתילות שנקרא ג"כ פקיע ועוד להדיא בירושלמי שם מפרש פתילות ונר' דאניי הוקשה לו לתניא לוקה מן האמונה למה לא תציב ממונה זה נשקלים מע"כ התם אמונה פקיע נגדה אבל פתילות לא הי' ממונה דהא גם על השמן לא תציב מאונה דק הכהן המספק השמן מספק הפתילות ונעל הירושלמי לא גרס בברייי' ממונה דק שלוקה נפקיע ועל נגדה ליכא ממונה נפ"ע דק מי שמלאו כמו ברים מדות אבל פתילות טרחה להפקיע ולשזור הי' ממונה ושמן נכלל פתילות עיקר הדולק כמו נא"ם סי' תי"ע נקט מין מוצען להחליף בפתילות וה"ה שמן הנוטף או שכבה ומכבה אבר שיעורו כמ"ש הטור להדיא הנותר מן השמן ופתילות : דכ"ח מקום מרון מינו מן האדה נר' דס"ל כר"מ ברים סוכה כל החמות שוות אבל לר"יסינו גם דחמת הכלים פחות ומ"מ פריך על פתח משכה ר"מ : דכ"ו ע"ב תמיד ערבים שני כהנים תמוה נקושטא למה נשתר אחד ונר' כמו נפ"ל דברכות פלקהו

לצב בקריס וידוקדק גם הכא למה כפל בנקר תלת להורת דשני גזרין הי' בכל אחד ממצ' חיס
רק שערך עץ ובעשירת בקר שני עוד אחד ומ"ל שני כהנים רק בערב יבטו הכלים לקחו שנים
שני גזרין שלש לטרוח בלילה וגם שהי' קם תמיד תוקד הי' עריכה בבקר וערב גו"הכ להוסיף על
פני המערכה וכ"מ בפ' הר"עב : דל"ב ולבסם למדת האשה מעבודה לעבודה כר' דדרש
מיתורא תיבה זו דכתיב בכל אחד בפ"ע וע"מ בפי' התומים סס : דל"ט ע"ב מבא
מלברך בשם פיר"י שלש היו כדאי כר' טעמא שלש בקיאין בכל יחודי עולמות שפריך לבוון בשם
כמ"ש הזוהר ותמהני במוטה דל"ק ילפינן מדאוריי' לברך בשם והיכן כתוב שהכוונת מעכבין ול"ל
שם ביד חכמים לעקור דבר שבד ומ"ת כמ"ש בימות ע' מך קשיא דהוי קום ועשה שמברכין בכוונ
דליתה מדאוריי' במקדש לכך כר' שמעון ממך מן התורה זה שמי לעלם כתיב חסר להעלים פשיטא
דהא מפ' זה וכרי לדר דר ועוד דייקו דה"מ לדורת תלת מן לדורת הוי קס"ד רק בגבולין וכפל
הו בלימוד הן בברכת כהנים לכך תיבה ונקט לדר דר שני חלוקי דורות דהיינו בגבולין מפי'
יודעים הכוונת ובמקדש במין יודעים לכך נקט שמי לעלם להורת העלם הכוונת שהם בלב בריכס
לידע בהוכרת שמי ולכך י"ל בס"ק דפסחים בע"ה זכרי וכע"ה שמי ככתבו משום דע"ה הרוב
מין יודעים אסר לכולם אשוה לא פלוג שיעשו גם המין יודעים מכל לע"ה כל בניך למודי ה' שהלכ
יודעים: ושם הרחתי היא קטרת מבין כותליה תמוך יותר מאלף שנה וישנתי בע"לס ע"פ הזוהר היא
קטרת מעניר וזהמת היא"ה בחוזק הקדושה גם מותו וקן הרגים בעצמו תוספת קדושה ממעברתו
אחר כותליה ותיבת היא יתכן על זאת הנאת הנפש בלבד כמ"ש בפ"ו דנדכות כל הנשמה תהלל
ומדרש שיר השירים לריח שאניך תורה שבכתב ושבע"פ ושנשת תרומה תן ליהודים היתה תורה
שאר קאתי להות הרחתי ריח תמורת : ושם ר' בן דלגתי משתמט ליוחסין וגם ר"ח בן דלגתי
בפ"ג דתמיד ומצוין רש"י ע"ו ולה"ס אך מיותר הוא : דא"ד ע"ב רב אחא בר חנינה ליתה
כיוחסין וכר' טפי רב מדא : דע"ב עני שטים עומדים דרך גדילתן כר' כר' לרמז הני תלת
כנגד בריאת עולם בשביל ישראל תפלת ותורה רחמית ורמז קרבנים גי' תר"ב נגד תר"ג מצות
הכלולים בעשר דברות וכ"ז אותיות עפ"י ר"ת עשו בורר ישראל הוא ושר שלו תמיד מתנגד שטים
גי' שטן וס"ם עומדים נגד ישראל המקיימים הבריאה של ז"ן ימים רמז נגדם ז"ן עיקריים במשכן
דהיינו משכן וארון שנאמר מהורק ושני מזבחות רמז דרך גדילתן על גידול העולם כסדרו
ומילך כפוין ישראל מחפים ומנפים אגיניס על העולם ואף שיחטאו לא יקליפוס בחומה מחרת
כמ"ש רפ"ו דפסחים ופ"ק דקדושין מפי' בשעת חטא קרוים בנים ור"ם מקיימים לעולם :
לעיל דם"ו ע"ב דפרס עא"ם בע"לס חמם ושפה מקומת כתוס' ענייס נמ"ק ועשירת במ"ק ועוד
שניעת כ"ב דמ"ח הניח דרך משרשית לתרוני ובניטן דפ"ח מסיק בדותע : דם"ט עמ"ל שנת
מ"כ : דע"ה קנס ערוות שמהני גב ל"ב כשכרו ונר' דהתי מ"ד סבר שלש כשכרו רק בשמו
ושנת לב ושאות חב ושם המאורים כשהדרן דכ"ק לר"ש ור"ע ופי"רבי לר"ה מותב בשתו ה"ה כל
לילך ולעיל שם מפן דסבר שהשכרו הכל חוץ מרוסה ס"ל הפי למשפתיו תרעומת בפרקוס כפי"רבי
מ' בשום וקנס דגים : דע"ק המלך וכלה אתני' מני רמ"נת משמע כפשוטו וחכמים מוסרין
סיכו רק על סיס ונטור כתב במלך וכלה פלוגתא דר"ש וחכמים ונחיה כתב סתם מותר
וה"בי גרס פלוגתא בשניהס ולא הרגיש על העור משמע דס"ל כמתני' לפנינו וחכמים מוסרין על

על שניהם דבריית להדיא כך וכ"ל לשון מתני' מני על שנה משום ר"מ והטור נקט כריש
פנוגתא תיירי דאלוקים דנוותא הלכה כמאן : דפ"ו גדולה תשובה נר' דמו בתוספות על
התוכחה שכונם אות ת' שקל כסף היכון לכסופא לנדיקם ואפכח ת' קליפות לנגדי עשו כמ"ש
הזוהר ואות ם' תקון ם' תפילין הל"מ כמ"ש הר"מ כגולתם לגרש יכ"ה כוי אות ו' ווי עאודיס תורה
כמ"ש הזוהר פ' בקודי היא תבלין ליכ"ה אות כ' בית מוכן וקבוע להפלה אות ה' הא לכם
ארע למכלכם תקון נדקה ומאכל עדיף כדאיתה דאר עוקבה : וגם ראו תילם כ"ב תלי תלי
למה עונתני כפל ביתרתי במקומו ועוד נר' אותיות תלי על התשובה חל"ף הכוונה יסיס עצמו
כבהמה כמ"ש נרים חולין ולשון שגר תלפיך ואות למ"ד לימוד תורה ואות יו"ד יד פושט לנדקה
וזהו שקוק מ"מ רשוק מיושתי : ע"ב רע"ח תשרי שוב כשע תמהני בשלמא לעיל נגד ב"ח
אבל הכא דומיא דמשה נגד הק"בה מה נכך וכר' דס"ל טעם ר"נב שנריך לפרש בחשא מפורסם
נגד ב"ח כעגל על זאת למר ר"ע שמ"ש לבניים עצמו והכי משתברא דקי"ל כר"ע משברו וקי"ל
נריך לפרוש נגד הק"בה : דפ"ו המוכה רבים יליף מן לא תעוזב נפשי תמהני מכלן דמשתעי
בשביל מוכה רבים וכר מריבת דעכיכו חבלים נפלו לי בנעימים חבלים שני חלקים לעצמו ובשביל
לחקיים : בשלם שמעתא דכפורים ובבתר פסקי מורים : אי"ת סי' תי"ב עד שבע
עא"של מה"ב ב"ב סוף שבע כדלעיל סי' דפ"ו ופי' דבריכו לף דהכא בטוד וכ"י משמע משום זמן
מנחה מ"ש הוי תחלת שבע ותמיה דנקט לעיל סוף שבע לע"ש בחיבור הש"ע נטה עיקר לדעת יש
מי שהורה דליתה בשבוע מ"ב בי"הב כתם בשבוע נמי סוף שבע וכ"מ לשונו בתידך דיעות שם
נקט לשון י"ש ומ"שב בשבוע ליתה נקט לשבע עדיפא יש מי שהורה : ובשעין פיוטים וקריאה
מניין על המנוין לפני ד' תטהרו לשבי ושבעת ז"ן ומינו נכון לסיים בתפלע שנמצך לדלעיל דק
בחשר מנאתי בתקון יתן פסוק שלמחריו חקת עולם ומינו כדאי לשון תטהרו להפסיק בשעין אחד
ונם עוד שניים מסיימים מיל לעולה ושחט פר החטאת מינו כפרה ולף טהרה : וזאת להודיע
שהדפיסו מלכיתם תכון ותינא מלכותם שיך לנוסח הנעלם והמה בכתובים והמשבע מדפים ומכינו
בלא ידע שגה בחירוף ונידוף בלשון מטכנו : ועוד בפיוט תנחם על עפר ואפר תמוס מהיכן
אפר ודוקא דאפר בקרא עפר לא יתכן בתפלה ומ"מ למה כפל מלא נר' לפי דתינא על משמ
בדוכתי טובא כאו בשביל דהיינו בוכות שנהם שאמר מנכי עפר ואפר וכ"ה טובא לשון קבר
בפיוט כמו בנוסח יעלה בליל יה"כ ודרשו נפ"ו דחולין עפר במלכים ואפר בנאדוד משום דקשיא
לחו מה נשתנה כל אדם עפר וזאת מבינו על אשר עשו העגל עלאחר מריתם פי זב"סם
בשלח על ריב ועל נסותם זעה"ל בע"לם הרבה תמיהות על הפיוטים ועוד תמוה תוך ברכת יוצר
אור כי"ה שלח לנו מטמנו נורנו אשר לא שערוס מנוחנו חכמי תלמוד ומדרשים וזוהר ותקונים
להתוולות תוך ברכת ק"ש ומינו דומה לשאר נקוות טופס ברכות כמו רעינו וזכנו שהניחו תום'
נפ"ו דברכות וכן בתהבה רבה מבל ודוי מינו ענין כלל ואפי' בתפלת עמידה שמתוקנת לכך נווחו
על הפסק הסליחות וזהן לאת קרוב לדעת כמ"ש על הפסק פ' שקלים ושבריו לאחות כל
המשקלים תוך הברכה ועוד מילי טובא אשר בשעת הגזרות אפסו שבמי דור וכל ימים מתלמידי
תרפנאי עם החאים היתר בשיניו יעשה ותפסו למנהג גם דוח חריפת לא תזיוס ואין ביד רבנים
לאחות וכ"מ בתשו' עק"ג וס"י על הצועקים מנהג ונחיתי בקהלה תשובה שיבושים רבים אפי'

טועמת כהן למחותו נעולה ככתוב בתורה לעקו מנהג וטרחתי לבטל חלק מהנרי פיוטים תיקנו לומר אתר התפלה מעניינא כמו שמקנו נרכת מעין נעא לאחר התפלה וכמו הניננו וגם סיף שחרית יה"כ מהלוך פיוט מעין י"ח ותום' ברכות י"ח לור יום הנף בקונטע פיר"י מוחוק נדנרי"ו וכמ"ש נב"ם : ועוד לעיל נע"ש על נוסח כהונעת מלים בלוד מה דוחק לאוכיר נגו ומפיו מוטב נגוף עיקר המדינה ומומיף מילן הלח עם שם ילד לת לוד פניטע שינוח : ומודעה רנה נסליחה מוכף מבל מנחנו כתב תלמיד מהר"יל שהטעם שח"ע נמנ"נע משום שכתב כתנת תרוגה כלחים ע"ם ותינת נמדרש ילמדנו שיבוש שיתן התנחוחת טעם למנהג מנ"נע ופי' ה"ק מוסיף כיון דנגמ' ליתה כך וה"ל דהח מקרח מלח כתנת שם לך מדפים ואנחנו שחת לענמו נפירושו נהסכמת רב מופלג פי' לכתנת מעיל ומלח מחינת כלכייס וזכב רב הסכים עמו אן הילקוט דנקט סדר הנגדים כתנת מכפר על זרועי כלחים שהי' נמר וכפתים ויח"ש על הדם ויטבלו הכתנת בדם כתנת מכפר על לובשי כלחים שנת' ועשה לו כתנת פסים וח"ת נקט כולם כסדר ועל המעיל מכפר לה"ר הרי טעיתמוכח שלין כתנת מעיל ועל כתנת פליגי ונמ' דידן כדעת יש מומרים ואדפים לחד דחק לייחב הנרסת ולין להעחים פירושו כלל רק ברוב הזמן מטושטש הכתב וטעה מעתיק לחד והגיה משלו להשלים החרוז ולח ידע כלום מלח הכפל טעות דשכיח והנרסת כתנת מכפר על לובשי כלחים מן כתנת פסים כלומר עיקר לנוש כפוי הניף וקרע קמ"ל נקט שעשה ללנוש מבל כתנת לח הי' מכלחים זמחורתת שהי' הפייט כותב מהר הכתנת להפר ולגמר ולפיום • פשע וודעי ולובשי כלחים זכלן ח"ל להשליך הפיוט נחומר נוסח הזה :

סוכה ד"ב ע"ב ור"ו הח דלח דייק לרבה נר' דפשיטא שהוח יתרן חשנוי לטון ידיעה דלחורת המ"ל יזכרו כאו יניחת מנריס : ושם תום' ד"ה כי דברבנן לח שייך סי' קללה תמהני מה שפרו רבנן כאן לחרוג מעשר חיבו יוצח לף דמעשר פירות דרבנן וביחרתי שם וגם מהא דניטן נ"ד וזוכתי טובח ח"כ שייך שפיר סי' קללה וגר' כוונתם לקבוע נסרים באסמרים דהייבו לעשות גג המכסה ננסרים כדידן וביריעת גשם נועל עכ"פ יובח מדלוריית דבשעת גשמים לח שייך גזרה דרבנן דח"כ פטור לגמרין עכ"פ מקיים תמיד מבות סוכה וחיבו פטור מדלורי' ומקויב לעשות כך שפיר כתבו לביכח שייכות סי' קללה ח"ת בשמוטך וחיבו דומה לחתרוג מעשר ודיוק דע"כפ כיון שהפרים חיבו שלו : ד"ג פיר"י לרב חנן קשיח ומייחב נתום' וע"ש בח"ש וגם בה"ק תירן דר"ח ס"ל קטנים היו חף דחד ודחי ח"כ לחמו סגי בו"ן טפים ורב חשי לף ס"ל כר"ח : ד"ו ע"ב דכ"ע חם למקרח וכ"ל נמי חד לגופיי דח"לכ־פשו ל' לרבנן : ד"ו ע"ב תום' ד"ה סיכך על פיר"י ולח יתכן נר' דלח חשב רש"י נד"ב חף הכרם דפסקו כרבנן וכן נד"ף ובה"ב ע"ש שנה ר"י הלכה נעירוב ולח באת"ה פי' דאיכו כלל כעירובין דבקורתיו חין הלכה ולח גם נקורתיו הלכה ומסתברא דח"כ המ"ל טפי ניקר דין מסיגוח פסולח

מפולם : ד"ק ד"ה ר"י על מנם דמק ומנוחר נחום' עירובין סם והכא לשון מגומגם על
הגמ' רק כוונתם ע"כ ר"מ ור"י לם ידעו מד"ר סם : ד"ט לפס חק פיר"י לכ"ם ותום'
חק לכ"ה נר' סנהרת רש"י דגמ' דיהן פניג על הירושלמי דמ"לכ לם הוי שתק לשמעי' דנריך
מידום : וסם נדילם הטשה תמהני נשמוטל מנלן טויה לכתיב תטשה כמו ועטו להם ניצת על
כנפי וכר' כנרתו דה"לל ניצת כדהתם מי דילים נדיל נדילם נפ' התכלת המ"ל תטשה נדילם
כדהתם מלם כתיב תטשה חמ"כ שנריך נמי לפס שנדיל קודם עשייה דהיינו טוויה לשמה :
לפיל סם רבנן דקברי ולם היש תאוה שיבוח וכוב ק"ו רק נר' מינהו מתכוונו קרוב לפלוגם ג'
חומפין ור"י לם רק לחומרם ומכדר הש"ם לם ניחם לי' : ע"כ נפכת כתיב נר' חק דכתיב
נמי מלם עכ"פ כתיב פעמיים חסר : חוס' ד"ה הם הקטו לפי"רבי דה"לל שתיהן כשרות
מלטריך נר' סנהרת רש"י מוטב לומר דתכי הרניעי חנב השליטי חשלימר חנב הרחטון : ד"י
כמה יהם בין כוכה לסוכה כל הסוגיא פי' הסכך תחתון הוא קרקעית העליון ומשתם והולך
על סכך להתחתון : ד"ח עא"פ נע"ג על הכ"י שהעתיק מהר"ל והוא לקוטי תלמיד שלינו
נקי כלל ג' כמ"ם הוחל עלמו נה' נרכות ועירוב דהיינו שתין מסככין באהנל טומחה שמא נטמא
במדרס ובינוח גס בלח נטמא לטור ותאהני גס המ"ט העתיק נרהינע : ועוד נמ"ט
נגשמים תיכל כוית בסוכה נריך לנרך נה"מ ומ"חכ מוכל נבית תמהני דקי"ל לקנעי' קמח הדר
בפרט נדעתו מתחלה כך ועוד תמוה שהעתיק לקוטי תלמיד מהר"ל על שלינו יוכב עד שיהר
נרכת ליכב בינוח וחלילה למה"ריל לומר כך על הרמ"בס סף דלם סנר כוותי' : ושם במתני'
זה הכלל לכמורה מינו ענין לריישה שהוח משוס מחובר וג"ל על שקשנן כשרה נקט רבי
ע"ב וכן מר"ע חמר שמוטל תמוה הם נקט שמוטל עלמו וג"ל חייבי דמיכת דמחי נקט רב מתנה
עובדם ומעשה רב : ושם קשיח עכ"פ תמוה לרב ור"ל רב תנח ושליג ור"ל דרב מפ' חלחן
שלח לפס מנוה לם מהני פסק מח"כ כקונין וגרדין [כמ"ש חום' : ד"ב ע"ב ד"ה בנקנות
קנת חימה תאהני שלינו חימה כלל שהני הכח דרכו תמיד לנעוץ [בשעת מלחמה ובירית הוץ
מתרוקן ליכח סייכות גוסס : דט"ו ע"ב ד"ה פרסו עמ"ם בכ"ם שבת קכ"ה לייבב פיר"י
ובל"שה ס"ל לכך דפי"רבי לפנינו נשבת שם [משום דמחזי כמוסף : ד"ין נדיכח תמהני לחני
מכסדרה וגדולה ור"ל בית שנפחת ונר' דהוי טעינן בית שנפחת תרתי לטנוחת נס יותר מד"ח
כשר וה"שם פשיטח ושת ור"ל לפרש : ד"ט ד"ה לחוי תיאה נר' לפי"רבי לעיל זי"ן סיכך
מבוי בים לפי כשר פי' במפולם כשר לשבת בלבד מבל הכח פיר"י שני דפנות סמוכין ס"ל לר"י
לכשר חף בשוה בפנים : ושם ד"ה לח מסקו להירושלמי כפי"רבי וע"כפ נטחר קושיח ונר'
ק"ו ס' מה דמשוו לדוחק ס"ל לרווחה וקו' נ' ס"ל נס שכך פסול דנין כמין לליתה ולח נרע
מפחר וקו' ג' ממ"ב בגדולה שין רשאו ורובו תחת הנקבים ותויר ונקטנה שם תויר פחות מג'
ושכך יותר מד' יכול להוסיף שחהי' שכה טפחים שיעור רשאו ורובו תחת הסכך דהקפידה שלח
תהיה רוב רשאו ורובו תחת התויר ונקבים שין מנדפין דמן הסחם יש בין נקב לנקב כמלח נקב
כמ"ש בב"ב ריש עירובין לענין מהל ומוזע כמי קושיחם ע"ב ד"ה טיט לפי"רבי דס"ל שפיר דומה
דגם תויר שהין ישנים דוקח נרובו דמ"לכ הסיך משכחת רשאו ורובו שכה טפחים תחת סכך ד'
טפחים ודוחק באיושב דנעינן תשבו וכעין תדורו : ד"ב עא"פ בפ"ל ובע"לס ומ"הב ב"ב

סיוע לר"י ועוד סניף כי יפתח לים נור לו כי יכרה דבר הממהר יותר נקט תחלה וגם בתקומת פ' שמות דלה דאיתי בין עושים דלנו כין מין עושים ונפ"ר"י סופטים ג' בין זכים בין מיינים : דכ"ת ד"ה ינדו תימה גדולה נר' ד"ל כל הני אתיא כר' יוסי נמוקו עמו לכך דייק רש"י קסבר הא' תנא : דכ"ב ד"ה קנה כ"ר סברת רש"י נשלם טפחים לא מהני סברת זו וכ"א נרש"נ : ע"ב ד"ה כזוזא הרש"נ דוקא פי' תוס' ומקשה פיר"י כיוצ וסניף נר' נמדרש וישלח אלה קשיטה פלעים והיא מעה כפי"ר"י וגם לין דומה עירובין לסוכה דנריך שם סכך מינו רק נשלמה מרובה ולעיל דט"ו לפריך לר"ה נל"י שפיר מכ"ש וגם מסתרת רחב מזוז ופחות בטויו שמינו פסק נריף כוון : דכ"ג ד"ה ע"ג פיר"י י"ל כוונתו כי"מ : דכ"ו ע"ב ד"ה נטלו פיר"י יישבתי נע"לם יומא דע"ט : דכ"ז ע"ב פיל"י גרם עשה סוכה לשם חג של זין ימים תמהני תיבות לשם חג מינו ענין לכאן ונר' כוונתו דר"מ שמות י תלמיד נ"ש ולדידי' מנסריך הא' קרא לפסול סוכה יושנה לכך דייק הא' נרסת הממילא ש"מ כיון שנריך לעשות לז"ין ימי סוכה ע"כ כוונתו לחג : דכ"ח שימת דקלים פיר"י לא ידענא ונמצא בקדמונים שהי' נימיהם מנרסם קנסם שהבין לשים עמהם ופרש השמלה עליו ועל הדקל ומיפר עתידות ונר' רמז נפסוק נדיק כתמר יפרח מתוך נדקתו וזכה לילד עתידות כתמר יפרח נאת מדושים כמ"ש נרים מנינה נחלום מלכיך בו ומיפח כתרו בלבנון ישנח כ"ל על מים דהח נלעס תמר פתרו שמין פירות רק המלאך תמר על מים במ"ש תוס' נתענית כ"ה וגם י"ל כדמשני שם זלקמן דל"ן עשרה מיני מרוים ותרו נלבנון נקט דחשוב : דכ"ט ע"ב ד"ה לולב עמ"ש נע"לם לייסב פיר"י ונדפס בקנרה להיינו כפי"ר"י ד"ה נשלמת נעינן הדור מצוה כוונתו כיון להדור בכל המצות כתחילה משום ומנוהו תקנו הבא טפי לפסול הדר גם נשני : ושם ע"ח כתב דרבה נ"ח תמוה כל תנוק יודע ונר' דק"ס דמני לאנרם כל התג קמ"ל דבעי כל יומא תחר מיעור על היום לעיין דקשה עתיקא מקדמת : שם ד"ה נפרנו נר' כוונת רש"י דה"ל עבד חופיל דהם מכבדת נמי כך דק חוכיח שהיה מכבדת חוקים גם העלים שטוב יותר לכבד הבית לכך דייק כי חופיל תחלה תולשים העלים מן השדרה נמי פסול משום הדר ומדרבה תקשי נמי חופיל נמי מינו הדר כיון שנפרנו : דף ל מה פסח קשה מנלען לדרוש ונר' לשם גזול יש תקנה שחר יחוס ה"ל להסמיך לחולה נמי תקנה נרפואת ולכתוב את החולה ופסח מע"כ דומיא דפסח : והנה הר"ף פסק כר' יוחנן נגד שמואל ומסייע דר"נ כמ"ש חר"ן ח"כ תמוה הרמ"נס דהסק כשמואל נ"ש שני כשר ונר' פשוט ע"פ הירושלמי שהניח הגמ"י ר"ם בר נחמני משום ר"ש נ"ש שני כשר מ"כ ע"כ ר"ם דקאתו על אנוה בעברה מסכחת ונשני ס"ל כשר כסברת שמואל בדרבנן ליכא למיחש ול"פו התנא מסייע לשמואל וניחרתי הסברא נח"ם אשוה לס"ל מנוה בעברה דסבנן והוי י"ו שני תרתי לרבנן וגם מתני' ס"ל אנולו מגזרה לליכא שנוי שם לשם קני ליכא מנוה בעברה כמ"ש תוס' ובגולו קודם יום דלא מהני שנוי רשות קודם יום כמ"ש תוס' נב"ק ד"ס"ו מך נתוס' שם מוכח דשמואל לא מיים כלל למנוה בעברה למניותו על קדמין ושל מוכרי דהוה מן הסתם ב"ט לשון מ"כ תמהני מה פריך בנרכות דמ"ו על ר"י תמר שמואל אמנוה בעברה נ"ל דבשי לשנוי לב"ע כיון לשון מוק על משכיר עבדו וגם פריך ר"ם מדר"ש לעולם תעבדו מנוה וסניף יחוק בברכות נרסת לפניהו רב יהודה לחוד ובגיטין כ"ה משם שמואל נסרנשנו ללא

דלמ פריך בברכות על שמואל ומנב מוכרה בגיל שנת י"ג מלול שנת תפקח ממרתי מוח לב מם
אנוה נעברה לסור מוחר לרכוב על הפרדה והקניתי ושמחומם וחזיתי דשפיר קמיכוח דתקני גילף
דזרי מניעת בכלאים וכ"ל שאני כלאים להותר מכללו בפרדה והירושלמי נתום' ריש חניגה דאסור
ס"ל כשמואל דליכא מנוה בעברה דילף מכלאים בניעת וא"מ י"ל גם לשמואל עכ"פ מדרבנן אסור
נדחוריי' כתום' כאן אכ"מ בירושלמי שכתב טעם גוול משום מין קטנור שניגור ולא הניח מן
הפסוק ע"כ ס"ל דאינו מדאורייתא לחם ואת טעם הפסוק ה"ל ללמדינו ולכך הטור וש"ע ורוב
פוסקים שרי פרידה רק שכתבו לאיסור בשני פרידות משום חשש המם מכלל דאחת שרי לדבריהו
פשק שפיר גם בי"ט שני אסור אך להר"מבם קשיא וכ"ל דלא כ"ל דנילף מכלאים בניעת רק
נסגרת דנפשי' ס"ל לר"ש ושמואל למנוה בעברה לאו דאורייתא ודרשתו מממכתא משום דעיקר
יליפותא מדנקט פשא תחלה כדבריהו והם ס"ל כך דרכה של תורה ואולי בשעת רש"י לעיל ד"ה
מה דאיכא טפי נקט לנסוף וה"נ פשא אין נגעי כ"כ כיון שנגעט אבל חולה כל הגוף בשרו
כאש גם נגוה לאכילת אדם אלא דנקט לאסמכתא דרבנן : ושם לימא סתם גזלה יאוש
קמ"ל עמ"ש בש"ם פי' קמ"ל כרבנן דר"ב ועי"ל קמ"ל משום מנוה בעברה בדאורייתא : ושם
גזלני מרעתא פיר"י מיבראל וכ"כ פי' תר"ם גם אגוי דנ"ב אסור ויש אליפס דמ"מ אינו מנוה
בעברה כמ"ש הכי ומ"ש לפמ"ל במ"הב כ"ב נומכנו אין לסוס ולהנך דישות אין מילוק אך גם
הש"ע נקט בלשנא קלילא יש מי שאומר עוד נגרע מיש מומרים כרעת יקיד : דל"ת ד"ה אבל
נר' לייחב פיר"י דקנה בשנוי אף לאוור לנרייתו כאמ"ש תוס' דיל דסל"ל לר"ב כרב יוסף שני
שם קני אף בשוור מכ"ש עם שנוי מעשה כמ"ש תוס' לעיל ד"ה לקניי" אך פי' תוס' דוחק כיון
דגזל עניס פסול מדאורייתא היינו דרבנן דאינו כשהר שב ואל ונר' סברתם כאל נאתרוג
מעשר דרבנן אף דכשר מדאורייתא פסול ואינו יונא ה"ב אפכא כיון דרבנן תקנו שפ"ל רק דמי
עניס ממילא הוי שלו והבאתי כמה ראיות נמ"ר ובע"ם וגם להקל מצינו עוד בע"ז דס"נ כיון
דרבנן הפקיעו אינו אתנן כמ"ש תוט' שם ועוד לקמן דמ"ו יבוקש קני כיון דרבנן תקנו דקינה
אינו יונא אף דמדאורייתא נשאר שלו : ושם פשיטא מ"ם מעניס תמהני דלמא לא ידע הש
דר"נ ונר' דא"כ למה נקט כשורת המ"ל סתם גזל עניס אלא דידע מד"נ ום אינה מילוק ושקר
מ"ם מעניס ומצני שפיר קס"ד לחלק : תוס' ד"ה אין תימה תמהני היאך שייך דה"מל
ולטעמך דהא מבית מריחא ולא ידע מיפא וכ"ב תמהו בגדה ל"ל ע"ב ולא נקטו ולטעמך ומ"הט
י"ל בלשון ושמא ונר' דפי"רבי הרנים וכתב אפי' שאין מרחקן דומה למרחה לובב לחשמעי' עיקר
הדר דמיון המרחה וא"כ לאו משום הדר וא"כ גם נאוניות לאו הדר בוהב שאין מרחה לובב רק
משום בל תוסף : ע"ב לא פרים ולא ד"ל פשיטא נר' כוונתו דפשיטא אסור כמו שאין לו
ניעת ותפילין לא משתמט תכא להתיר לחלות חומין בעלמא ובתים רקנים ומצני שאני אתרוג פעם
אחד נשנה קס"ד שלא תשתכח : ושם נאשרה דשמה פיר"י נשעת כנוס תאהני מה דהוי
הוה כדפריך נרים יומא ונר' כיון שהניחו הרבה גוים ותבע קדמון חייב להו וכן עיר נדחת
אינו רק בומן הניח ורבינו הקדוש מלא משניות קדומת כמ"ש נע"מ ריש פסחים ובימיהם
ה"ל גם מחות סדרי משנה כאמ"ש בחגיגה די"ד : דל"ב סר"ה נאשרה נידו למעט תמהני
שלקחו שעשה נאיסור תיפוק לי' נידו למעט ע"י נכרי דהוי תרתי דרבנן דשרי וכמ"ש לשמואל

בשר

כצר גוזל בצני משום תרתי דרבנן וכ"ל דקוקס כתן לרי דפליג : ע"כ ד"ה נמ הרמ"ב
מייב היטב : לל"ד ד"ה ורבנן יש לומר וכ"כ הר"ף ותמהנו דלמת כלצמת קמת משוך כנתל
וממילת נעל כצר וגר' דס"ל בהלוריית ספקת דלצמת לתומרת כמ"ש תוס' בצמת דמ"ב ומיהך
מפתברת להו כסתם אשכה דהכת וגס ס"ל שמ"ב רבוי משום דנתל פרט לנפנפה לקוד :
ע"ב ד"ה ערבי מוסיף אין לחר וכן נתום' ר"ה דכ"ת רק שהניחו נתימה מ"כ כאה חוטין
בציצית וכאה פרזיות נתפילין וכ"ל דס"ל כתן מה נכך פרזיות תלו כפולים וחוטי ניצת כפולים
אין פוסלין וכן להדיא פיר"י נמנחות דמ"ת ע"ב נטלית שאינה חוטין חוטם דכצר רק התם
נקלת לילן ונסנהדרין דף"ט דפסל נתפילין י"ל נפרזיות תחרות : ד"ה נ"מ נצל שם
המדינה נר' פיר"י ס"ל עיר הנידה שאה נצל ועליה שם המדינה ולה דיל נפ' נמ
ויחלנו לכנות העיר ש"כ קרת שאה נצל וגס נזמנינו הרבה מדינות נקרתו נשם הנידה וכ"מ
בזכרונות נבלוניש שם העיר ותל"ניר ופים ומרחק ועוד טוענ ושוה שם אדינה ולהדיא נ"כ
קמ"ה אתי נצל נהלדעת : וגס ולקחתם לקיחה תמה ' תמהני מנלן נשלמת נפ"ב דנרכות
וקדרתם וכתבתם שפיר מדעני נלשון רנים שהכל נלשון .ויקיל המ"ל וקנרת וכתבת וידענו דקתי
מלמעיל דהת עדיין תינו מפרש תיוה כתיבה וקנירה תנל הכת הכל לשון רנים ולישנ שנוי וגר'
כיון דתנן לולב נמקדש' שנעה ונמדינה יום תחד דהייט ומשתה נלולב ונמדרש להוסת נגוף
הדין נ"ה קנית דה"מל נקנרה ומשתה ניום הרחשון נספרי עץ כו' ולפני ה"ת שנעת ימים
ס"כ מיתור ולקחתם דרשינן הכי : נמתני' פיר"י קור נו מתחלת דנריו נר' כוונתו דמ"ל
מסוף דנריו ונעי שלשה קטומים כר"ט ון שלימם דסנרת טפי לקיים התחרון : לל"ה תום'
ד"ה נפי ומפשר דמפו' מדמוריי' נר' דנקטו לשון מפשר משום דמיכת למפרך מה לכ"ש שלוקין
שלכ"ה כדאשר נפסחים דכ"ה רק לאתן דאותיב שם שפור מני לילף וגס רנת ס"ל כך כמ"ש
נע"ש שם ולרנריהם נסוטה דכ"ה מ"ש לכך דכל מוטרי הנאה מכתת שעורי' וגס לשוטם תפי'
מדמוריי' מוכח נס מדרשן הוי מכתת וכדתנן פוק תמורה וכמ"ש מה דרשן נזרו ממילת תינו
ריחוי וכמו שתרוג תרומה ומשר לף למעשר פירות דרשן וגס כתן לשוטם דילפי' מכ"כ וכן
פיר"י תמורה נלשון מכלתים נמרה פי' שאה מניחו תחל לשון מום' שם נשם פיר"י לשתקם לכ"כ
נרסת מוטעת היכת שתקם לף דכתיבי תרוייהו נפ' קדושים תינם מוכין להדדי וגס פן תקדם
נפ' כי תנת וגס לשנוי דים לפרוך כל"ל מ"ת י"ל מדרשן כעין כ"כ : וגס פלפלן חייב
נערלה ור"ף ורמ"כם השמיטו וכיון דנריך קרת ה"ל לפרש ועוד מפסקי נרכה נפ"ה ודחו הר"ש
וה"ן נרכות כיון שחייב נערלה הוא פרי עץ וגר' סנרתם לשון היה רמ"ת להורת הוא יקיד
ולא ניחא לחכמים וכך ביאתי נע"ש יומא דפ"ה לשון הי' ר"מ לשטתו וקושיות מעץ מאכל
י"ל מסיפא לא יאכל תינו רחיה דיל נפרי תלני פרק ולעולם הכל חייבים כמ"ש נע"ש כאן
ומ"מ פריך נברכות דכולי האי לא גרע ופלוגתא רחוקה לר"מ נפ"ה ותכמים שלא לברך תפי' נפ"ה:
ע"ב ערמותכם נתום' דקוי נעלמת דוחק תחד וכרי כוונתם קוניח הכת ס"ל שים לרחות מקדא יפפי'
תרוייהו כמ"ש נתום' ריש פסחים וגס זיעור חלה שאינן דה"מל רחנית עריסה ס"כ דמיעת נכרי והקדש
ממילת ידעינן דנריך משלכם : לל"ו תום' על פיר"י דלא מניחו פטמת עוקן ודעת הר"ת פטמת לגבי
עוקן ומברת רש"י שמיחו דומה לדד שניכר שהם שנים פטמת מקום הגבוה ורחב ועוקן נקרא היכלת שנפי

התנוך

התנוק ומה שפי' בגרה מוטעו ספק שפיר בתתרוג כל הפטום למעלה נקרא
מוטם והתם נקרא לטמו ושם בגריי' קרי ר"נב לפטמת דמתני' מוטם ע"כ נסתפק :
גם הש"ן והמ"ל כהו פי' הר"מ והטור בני מ"י שכוי להם כיון שרחוקים ולולי דמסתפינא
נסדק מה תליית בשכוי תלת כוותה פיר"י דמתני' דנקט סתם כוזי פסול שמין דגילס
בתתרוגי כוז וסתם כוזי תלת הוא הגדל שם ובני נבל הקרוצים ורגילם בתתרוגי כוז נקט
סתם כוזי כשר מבל הדומה שגדל בבבל כמי פסול ובריי' נקט כוז ודומה לבני נבל : ע"כ
תום' ד"ה מקורולת נר' גרסת מוטעת בפי"רש"י לפניהם דהכא ובטבת מיכו קדושת דק רמוים
לקנוח כוותה רבות בפו' תום' נפסקים שם : דל"ת לת מלת יושב ובטל תמוה מה בכך שם
המנוה דוקא נד' מיכם ושם לת ימלת קלף לתפילין ומזוזה כמי בטל ומיכם רחמנא פטריי
וכדלעיל לת מלת מתרוג לת יקח פרים וד"ת ונפסקים כמי כה"ג וייבתי היטב בע"לם שם והכא
כמי נר' שטעכו עמו דמוכה ודחי מלחוריי' כשר דהת כתיב מגרנך ויקבך ממ"ל בט"ו לחדש
הרחמן חע"כ ללמד פסולת גרן ויקב דק דר"י מחמיר מדרבנן שפיר קחמרו : ע"כ ד"ה
ולקבה תימה נד' לייבב הת דמבני הוחיל במיכו גבוה הל"ל גדולו גבוה דק במיכו כלומר מערבב
מיכם מיכו דלובב גבוה שנריך ד"ט : ושם לובב בימין ותתרוג בשמאל הכי תלתת ובוהר
ר"מ פנחם טעם לובב בימין משר ותתרוג נגד מדת גבורה בשמאל שדומה ללב ב"ל פורתו כך
ובר' רמז לובב עם התותיות ג' משר תהרוג עה"כ ג' גבורת : דל"ת ד"ה מדקתני נר'
תו' ב' מטורף לרחמן דמכתי ב"ל מביתו תוך התסוס : ד"א דתניח עלי קנים כנ"ל :
דמ"ת מכלן דעבדינן וכר למקדם תמהני מה נריך קרא הלח רחוי וכתן כמ"ם בתיכם קל"ח שם
לת מוכרכי ובר' דהתם וכיתה בלב מבל כדהכא דכתיב ונקחתם ביום הרחמן הוי בל תוסף
כדפריך בפ"ד דר"ה על שמיני דקג נסוכה ומבני מכלל דבעי דריסה והוח במעשה כמו שוחלין
ודורסין וגם דרם משה ע"י שחלה ותקיכה : דמ"ת ע"ב להודיעך כמה זריזין במלות תמהני
דלת נקט תניבן כדנסמוך ונם הר"מ נפ"י ת"נב נקט למנב המנוה וגם לת רחינו מי שמדקדק
בזה והטור כתב המדקדק במעטיו ודקו בב"ח וט"ז והר"מר משום יוהרת והקיך שיך יוהרת
בזריזות הגמ' ורביבא הר"מ מלת בר' דלת לחנם שיבו הלשון רק כמו בני מבורה זריזין וכהניס
וליין דהייבא הס לקחו בשעת ק"ש ותפלה ולת חשו שיטעו בכוונתם מש"ה לדין וכמו בש"ע ס"ם
ק"ו וו"ם הטור המדקדק במעשה מן הסתם דקדוק התפלה שקוע בתרגלו וגם כוונת הר"אש כך
מ"מ עיקר טעם משום חיבוב מנוה : ממר לו ר"י בר' תיבת לו ט"ס שלת הכיר ר"י חת
ר"בו מכ"ם לטעון עמו : דמ"ב רב שמואל בר חקלי ממרת ור מצחמם ליוחסין :
דמ"ג ע"ב תוס' ד"ה תשבו מ"ת לישב בחנך שהי' במקום עזרה כנ"ל : דמ"ד ע"ב
ד"ה כלן הנהג תקנתא ניהו לעניו בידה קדושה חחת ומהירי מי"ט של גליות כדמוכח פ"ק
דביצה והחהו במנהג חבותכם כנ"ל פי' לחזיקן שחינו תקנתא דקמנחג : דמ"ה ד"ה מיד
ובקי' דקק ובר' הלת פיר"י מפייע המדרש כלשקמן ומיהו דקדוק דתנוקת דשיבר קחמר תנוקת
מין פי' לנקט הלשון מיד תנוקת מוכח מיד גדולים לת ומבני מורחת המלחת המנים בבד טפי
מתנוקת : וגם יש לקייס שניהם למעלה ולמטה תנוקת פקיסו וגם ידעו מלפנים מנהג
הגדולים לחטוף מקדימם מיד לשמוע הלובב ותוכלים המתלוגים ומדמים חשב לת ידעו חותם
תוטפים

מוטפים הגדולים מהם : וגם תנא לנות ותרוכות וגנוחות תמוה דמגי בגנוחת י"ל חמה וכו' דיש לטעות עליס מועטים וקנרים נקט נגות ותרוכת וי"ל על העליס נקט גבוהת גם בשרשות גבוהת י"ח חמה : ע"ב והמר הנח תמהני דרש"י נדורו לבר קאמר דמ"לכ הלין שייך מס שנים הס מיכה לנות ומשה ואהרן וכלב הנדיקס ונ"ל דקיס להו"ם כוונת רבנו כל דור יהי' י"ק מלף מהסלעתיך : דמ"ו כל לימת דמשמי פי' כשנשמעו כמ"ל באה"כ ב"ג ח"מ סי' כ"ק : דא"ו מיתב יתניון עמ"ם נח"ם ונעלם דרך רשות ופלונתיי בבל תוסף ועוד סניף נאה"ירל שיבב תברו חון לסוכה ולח מ"ל דבר : נתוס' לעיל דא"ו בירושלמי עשה למתר מנרך לעשות סוכה לשמו כך גרסתנו בירושלמי יגרסת הר"ם על עשיית סוכה מינגו נפי הרוחה ולח כתן ופי' לשמו לשם מלותו וע"ן מהר"ת שמייבב : והגה סי' תר"סו יה"ר שנוכה ומדפים הוסיף כשם שקיימתי ויבנתי מינו נכון שקייאתי עתה חין מקיימים כרחוי ושינה עיקר רק שיבנתי : דמ"ט פיר"י ד"ה מעשה דמתן לחית לי' שכרתן לית לי' מיאי גרסינן תמהניר"י גופת נקתן דנ"ב וכ"ל תמורתי מלינהו דר"י חך לקתן מתרן שנתמלתן עפר קשה קודם שנתמלתו לח שתף עלתך ופ"ל דוד טעה וכתה יותר מצלפניו : דנ"ב ד"ה משה ע"ה נ"ל ונפפ דנדרנן פפי בידים תינח דקי"ל מינהו דק תוס' ס"ל כה"ן ריש פ"הכ חף שכתב לעורך תנוק ה"ב נוכך מנוה לפרפס כמה הניע תורה ושמחה דמ"לכ חה כ"מ להידיעתו כוחת ועוד נפ"כד דשנת הבית נשם הרש"נח סתם מיסור דרבנן ערי למספי נידים ועוד ניינתי לעיל מה"כ שנה ס"ק סי' שמ"נ וכ"מ בר"מ תפי' לנרכינו ונ"שע לח נחת לחלק וגם יש להעמים לשונו דקתי על תביו דכתב שנריך להפריטו ברתורי' ונדרנן תסור למספי נידים מש"מה ב"ד וכמו שחלק בפ"י : דנ"ד ד"ה שייר על פי"ז לשון מבמע מודו שמינו הכרח : דנ"ד ע"ב ד"ה ומילוק בכלל קרנגות נשור וכרי דמ"נ ד"ל דתני תמיכן שנסמך וניום השנת תותם שמקרינס תמידן שבל דגליס מבסיק ר"ת : דנ"ו פיר"י תלח לה"ם תחה מהר"שת ודקק וכרי כוונת רש"י שמין בו שום עבודת לפס שבשיו שכנר נעשה בשבת עבר מ"ב תינו חשמת הרגל :

אי"ח סי' תר"כו נהגה שמין ניכרל חולק הכ"י ולהאלין נר' להדיח בהר"ם דלח שייך ביטול כיון דהתי לתול קתי והתי לתול מ"ב לשני עזרי נריך תין ניכר תו מוכח עליו ממש : וגם בגיע העושה סוכה תחת הנית ונשתרו הדעפים כשרה תמהני התיך שייך בשן הגה וכן הגה תחת הגנות התם תינו רק נזמן עשייה ועוד ני"ת דנעיל תף בפלתה מרובה ולמעלה תמתה מרובה תם מכוון נגדו פסול לכך נר' גם כוונתו כתן בשעת עשייה עוד נשתרו הרעפים כשרה ומ"מ נריך להסירם ושפיר הסמיך הר"מ וכן גגות פי' גג הגשמים וכן בר"מ גלוי הגג והסרת לענים ולח סמכו על ב"ה בטור ; סי' תר"כט סט"ו תותה סוכה פסולה חשוש תעשה ול"מה בפיסול תינה יתירה נר' לפתוקי העשוי כבר לשם מג שלח ניבשה : סי' תר"מג כש"ע להר"חנס משמעות לשונו דעתו לבל והר"מ תין נוהגין ונם המ"ריל תולק והטור דוחה ליטב עכנה ויטב העם נקדש תמהני דה"מל ויטב מנרהם נכתב שבע ויטב יפתק נגרר ויטב יעקב ועוד נתילם פ"ד תשני יושבי ניתך והוח ה"מק ותין ישינה בעזרה : וכר' שמשו להתעורר נתשובה גם נרתשון דמ"מ כש"ם הזהר ותגת התינה ני"ו לקרש כמ"של בע"לם ריש תענית ורחוי לומר מזמור כ"ם :

סי' תל"ט נהגה כיצד פטמה כשר משני והלאה ובח"ט העתיק כשם מט"מ פוסל ולה"ד והר"מ
כל"א דמה דנרי הפוסל : סי' תכ"נ כש"ע יש למנוע להריח פשוטו כל זין דלמ כנ"י ומפי'
בשנת וגם הט"ז והמ"ב : סי' תר"ם בלול שני זמן קודם סוכה דעת בעלי הש"ע כהל"ם
וגם נמה"ריב שהכל נגררים מחריו וגם נמ"ב מחליט כך בשם רוב רמזונים ומחרונים ודלמ
כבה"ט שהעתיק רוב מקרונים נטלה לעתם ותרוי ותלת רובי נגד חד נפרט שהם רוב מנין
ובנין : סי' תר"ם נר' מה שהגהו בש"ת להפסיק בממנע דיבור בפסוק מעונה מינו נכון
רק יתחילו לחתן תורה בפסוק ויעל משה שמינו רע ק"ו וגם רמוי לקרות חמשה עד ויעל והשני
מפיים לחתן תורה והשניעי לחתן בראשית כא"ם להדיא בהוס' רי"נא קלף שלא לפחות משנעה
בלא המפטיר כמו בשנת וגם כתוב שם חתן תורה אן ויעל משה וע"מ לקמן סוף מגלה ונר'
הטעם נגד חצבה עמודיה שבעה כלל התורה שמפיים היום אכן מה שהגהו להוסיף הרבה שריר
וקים דשרי לשנות ולשלם אבל יותר נעשה כחוכא ואטלולא ונע"ה הרבה פרינות ניחונים וכפרים
בשעת תפלה וקריאה ומי שבידו למחות בש"ת ובט"ז מחויב נהופיה וכבר הי' מעשה בואהנו בכפר
סמוך לקהלתנו בט"ב שעיוורו עיני ב"ב אחד בהשלכת חול ועפר עד שנסתתם לגמרי כל ימיו
ונ"ת נשתכר חון הקורא מבלי יכול להתפלל מוסף מפני כל העולה לתורה מכבוהו לשתות כום יין
שלם בין הקרואים ע"כ מנוה לפרסם שלא יזידון עוד : ונמ"א כזית נסוכה בגשמים
וגומר נביתו יבנך תפלה בה"מו נסוכה נר' תמוה ולדדן ליתה דקי"ל לקבעא קמץ הדרוסם
דעתו לכך פשיטא וגם ברכת עכ"י נריך כבינה ממילא נרכה לנטלה : סי' תר"נג יש למנוע
להריח ולדנריהו בסוף ברכות נח"ם ודוכתי טונא סוכתי נספק יברך בכנוי רחום מלך
העולם כמו בל"הק רחם נא מלכא דעלמא גם ה"כ יעשה כך : וע"מ נח"ם וע"כם להחזיק
מכהג טרייפוס ובילדותי נוחתי והשתדלתי נקהלתנו שלא היו רק ליזה יחידי שאכלו ניום ועתה
מזרני בי נטעמים הכ"לשלח לאכול וגם בלילה הזה ותלמיד מהר"ל ליהו בר ממא ומותר
עלמו :

ביצה ל"ב פיר"י ומי מר"ע דנ"ה כר"י נר' כוותיה דנקט כ"ה משום דנ"ם י"ל התם בעלמות
דקליפי קשים שמינו רמוי לנהמה בהא ס"ל כר"י אבל בינה עכ"פ ריחא לבהמה נהנה ס"ל
כר"ם : ע"ב תוס' ד"ה והי' עמ"של מה"ב נרכות דל"ט : וגם עמ"ם נע"כם מה"ב בי"ט
מצוין שובו ושנת תרתי דהיינו כ"ם בשנת וכן בשנת קכ"ח מין מילדין בי"ט מינו ענין למכלתין
שם מלא כ"ם שנת : וגם שבת בעלמא תשתרי פי' נריי' לקמן תחד שנת וה' י"ט מסור :
ד"ג ד"ה גורה ולמ נהיכא להוי מלאכה שמ"כל דמותרת נר' ט"ם דע"כם פטור אבל מסור וע"ל
דבר שמינו מתכוון אך תמהני למה נגור כוערין שמע יתלוש דתליסך דרבנן שמינו אלא מסמכתא
וגם פיר"ם תולש לחוריי ועכ"נל כמ"ש תוס' לקמן ד"ח משום י"ט ושבת אחת : ע"ב פיר"י

יעלו נפ' ומתים עמ"ל נע"ם לייצב דוקא מדרבנן כלשון יעלו ונדפט בקנרה דהיינו כיון דלסוף עד מתים החמירו רבנן במלואם מתים שיעלה אחד לתלות הסיכור בזה אחר הרבה ממתים מודה רש"י שם"ל ובמתני' קאי על מנרפין כמ"ש שם : וס ואי תר"כ הכי נר' דלא רמי מתני' לחדדי מתתכין ואין מנקעין שידע לשנוי דאין אנקעין כר"י דפליג בקו' תום' וסנרש דהלכה כרבים אינו הברש נדוכתי טובא ליתה רק ר"ב נקט מה"ט עדיף לאלקש בין שבת לי"ט : ד"ד ע"ב רב מתנא בשלמי מה פריך אין מבטלין דב"ק לערלה נטיעות שנתערבו פי' הר"ם הר"עב דר"י סבר מלתא דלא שיח שרי והשנתי דקי"ל יחיד ורבים הלכה כרבים ולרבנן אסור לכוון לנקוט אך להר"מנם דפסק כר' יוסי קשיא אף לפסק מתני' ספ"ה דתרומת מוכח אין מבטלין התם בדמוריי' אבל הכא דרבנן ס"ל לר"י מלתא דב"ש לא גזר ונר' די"ל דבשרי לתנור היי בימיהם מלתא דשכיח שהי להם תנורי חרס קטנים האטלטלים ואפשר מדינת חוס העמידוס תחת המלכות לבל מפני החמה לעמוד לאפות וע"ל דפריך לדבל דקי"ל אין מבטלין וקי"ל כר"י אין מסיקין בשברי כלים למוכח בשבת דכ"ט כדרב מתנא כא"ל נע"ם : ד"ה תום' ד"ה ונתקלקלו ולא נהירא מבואר בתום' ר"ה ד"ל : ד"ו ע"ב ד"ה השתא מוכן לכלבים נר' דל"ל כתום' שלהי שבת נשלת עופת מרשוי לכלבים חיים דמ"לב אתקנתי בה"ש גם מכלניס : ושם לרבה דגזר אחלך ולא שחט עמ"ש בא"ש דע"ב בתין עפר תחוב דמ"לב הוי גזרה שמא יבוא דרבנן משום הכנה דהיינו אף דרבה ס"ל מוקצה דמוריי' לעיל ונ"פ דפסחים דוקא מוקצה למכילה קרת והכינו ולא לטלטול כמ"ש המ"ס על בעין דמוריי' ונ"ל דכפסחים בעי לשנוי תחלה עני מוקצה אך למותב מנריי' וגם אדברי עצמו ומשני שאני שבתנרש דהדר בי' מעני מוקצה דטלטול לאו דמוריי' : ל"ק ד"ה מאר דשרי מוקצה משום שמחת י"ט עמ"ש מיהה מייעתא לסנרתם ועיד נר' מן הנריי' לעיל ביצה שנולדה בשבת וי"ט אין מטלטלין לכסות הכלי ולסאוך כדעי המטה תמוה לשנוי יתירא דה"מל סתם אין מטלטלין ונדע בכל מוקצה לאסור גם לנזרך גופו ומקומו כדק"ל נפי' ס"ק אלא להורות דוקא כאלו שאין נזרך לוכל נפש אבל מה שנזרך לאוכל נפש מוקצה שע"ג כירה לבשל שרי בי"ט אך לעיל ד"ד רב מתנא מרבה עניס מוכנים הלא יטלטלנו משום שמחת י"ט מכ"ש נשרו ממילא וב"ל לוקח כאפר שיוצב ומצפה שידע מתחלה מ"מ בשבי דקל : ד"ה ואמר מעט מפני אפר תאוה ונר' בי תיבות ט"ס וב"ל שמתפור פי' ונטל חג"ק : ע"ב ד"ה סוף דרבא ל"ל האי סברא תמהני דמוכח מל"ע ריש פסחים מניני להבערה אב אלאכה ב"ל אלא דאי עשה ל"ת ועשה ונר' דיל ניכול לקיים שניהם לא דאי כמ"ש שבת קל"ג וה"ב בדעתו לנער אח"כ אינו עובר בל יראה כמ"ש תום' פסחים דכ"ט וקיים שתשניתו וע' תום' שבת דכ"ה : ושם ד"ה תני תמהני ה"ל לשיין מתני' כוי אין מכסין ונר' לתום' הלי ס"ל כהר"מנם סד"א לומרת מדרבנן א"כ כוי מדמוריי' לקולא לכך נייחו על תני ר"ו ודאי ככוי וגם נר' בשם תשובי ביכמות ני דמייתי טובא דשב ואל"ת ה"ל להביא נאי מתני' דכוי והא דר"ו והר"מבם ניחא דכוי לקולא מה"ת והא דר"ו כמי שנתערבו אינה ס"ם לכך אסור לכתחלה בשני קדירות ונקוטא דקדירה אחת שרי דהיינו משום ס"ק עוקר מצות כמו ספק שבשר נבשה בשהה למעלה דפטור כדק"ל נמי כ"ק ומ"ל שהחיוב למעלה שמא נבשה בקדירה זמי יכול לבתחתו בל קדם אבל אם החיוב למעלה ודאי בגי באחת וע"מ

לקמן מה"ב ר"ה דס"ל להר"מבס דוקא בתרי מילי לרבנן קציץ כוי מלא בדבריהו ניחא :
וסס מאר רבה בתום' ע"ב גרסי רבא דבתרא הוא וקודס מני ורבא הלכה
כקמאי ואנוה דשמואל קציץ מרבה שהוא תלמיד ר' יוחנן כמ"ש בנדרים דכ"ט ובבועות יו"ד ור'
יוסנן כתב לשמואל קדס רבינו בפ"ו דשולין ותמהני על הר"מס שגורסים רב משום דמקדאי'
לאנוה דשמואל לאתי קציץ דהוא קציץ מרב ונ"ל דס"ל הלכה כרב בפיסוקי גס נגד קמאי לך
לגרסת רבא אז רבה תקבי למה מקדמי' ונ"ל כדי להסמיך פליגא שמואל מדאנוה : ד"ס
שוטן וכן בנוסת קמ"ו ופי' תום' סס דס"ב ומ"ה ובתובת ד"ם : וסס גלגל עיסה לבאורה
מה פריך מאנוה על שמואל דלמא לאנוה נמי מיירי וכר' דפליגי נח"י ובי"ל רבא מתיר בתי'
משום דהוי מוכל נפש ומ"ש לאכול בלא הפרשה וב"ל דברי לאכול קודם ליטא תקון ממילא
ברי להפרש ואנוה מבר בא"י אסור משום דאפשר אע"ס והוי מכשירין דאפשר וב"ל כתי' הס"ם
דהוי תקון ונק"סד פריך עכ"פ מ"ל כיון דלמוקי נקטו סתס פליגי בתרוייהו : ד"י ע"ב
ד"ה הכל תימה וכר' ומ"ל לדחוק רק כמ"ש הר"ן בנדרים ד"ו ספק ממון לקולא אפי' בתרומה
ומעשר וע"מ בק"ר ב"ב דכ"ו לדבריהו סס דעת תום' לחלק : ד"ל ע"ב עמ"ש בס"ם עולא
לס ס"ל כר' דמקלים משום דאין מיסור כלל פי' דמ"מ כ"ל התיר סופי משום תחלתו להתיר
טרפה שלא לצורך י"ט כלל : ד"ג ע"ב ד"ה הבורר ע' מהר"מ שדקק ועוד בל"ה תקבי
מעורנים שבולת ושעורה : ד"ד ע"ב ד"ה הבורר ע' מהר"מ שדקק ועוד בל"ה תקבי
מבלן ללמ בקיצוע כוונת המקבן משום בורר אלא דר"ש נרווחה נקט אף בטלטול לכך כר' קצת
ס"ס נקלופי תיבות מי מיכא אלן דברי פירש"י אפי' בטלטול הוי יכול להקשות משום בורר אלא
דעדיפא מינה פירש דאפי' טלטול : ומס ד"ה מפני עמ"ס במ"הב עלס לייטב הכ"י ועיל
כוונתס דוקיק כמקיצת הנית ומיבו טמא כפי"רש רק לאסכין שאמרו וילון טמא כמ"ס תום'
מתני' דכלים פ"כ סדין שהי' מדרס ועשאו וילון נשאר עכ"פ טומאת מגע כיון שהי' תחלה כלי
ממס והשתא מדיין הטמא מעטף בשוליו כפי' הר"ש דמשלחין ני"ט שעינו כלי ומקיצה לסור בי"ט כמ"ש סס :
כשאר מקיצת הנית פ"כ פריך לאתי קוי דמשלחין ני"ט שעינו כלי ומקיצה לסור בי"ט כמ"ש סס
וסס בהר"ש על הר"ף לפסק כר"ם אניש פי' בא"ע תאהני ללא הועיל להר"ף פוסק כרי"ה ועוד
תמהני שכתב דירושלמי פליג במ"ס לא כן לדרבה מהא נתייצב דעת הר"ף דהירושלמי מביא שני
בריייתות קדא טעם גמ' דידן ושנית ר"ם בשבת ר"ע ולכך גמ' דידן לא מביא לידך בריייתא משום
דמסתברא לי' סברת ר"ם דהוי מאכל אדם וקי"ל כרי"ה לכך שתיקה יפה ומ"ש פסק כר"ם
ומ"מ נר' סברת הראב"ס כיון דהירושלמי מביא בריי' לחלוטה ר"ם בשבת ר"ע מסתברא לי'
בתרא עיקר מ"ס לדדן כרי"ה ג"ל בת"ק : דט"ו ד"ה היו נר' לייטב פירש"י בדרך מיד
בשקעה תמה בריך למהר לגיתו מבל בא"ה מיבו נתון עד שקדם היום תשיבה מאז ושבח תפילן
בריצתו : ע"ב לוו עלי פי' תום' וה"ג תמוה מק שמין לו משכונת אין מעמיד לה' להמציא
ממון לבעל כמו לפרות המשכונת יב"ל מן הסתם אין לוין לנכרי עד שיראה ערטלאי בלא משכון וזה שמין
לו משכון עשה שנתך חול : דט"ו שבת ונפש ניחרתי נפי' התורה ועוד נר' רמז מה ענין
בשמה יתירה כאן וגס מנידת מ"ם רק שלייק בפל לשון וגס אין שייכות מנוקה כשדס מלא שבת

ימים נגד בית חלפי שכי עלמץ וכניעי נגד יום שכולו שבת כדתנן סוף תמיד ות"ה כי בו שבת תמיד לעולם כא"מ אין כל חדש תפת השמש לעשות נריה חדשה וגם לעתיד שבת תמיד לכך נשבת נשמש יתירה נגד עה"ב שיש בשבה יתירה אבל נמ"ש אבד כפי השבר יתירה שים נשבת לפ"ק אף דפי"רי רוחב לב דניכו נקט לפשוטו ומ"מ דייק נלשנע יתירה למטותה ושמחה ולהיות פתוח לרווחה ויאכל וישתה ואין נפשו קנה עליו המדייק יבחין כולו חדש וגם הא"ל לאכול ולשתות אע"כ לשון הבא לומר לאכילה לבד כי זה כל האדם ומה רבותא דק דריש לתורה מממי לב ושמעתא נעי נלותא ופתיחת הלב ות"מ הזהר כל שבת מצוה לאדם לזהר דבר ובניקפת השבת במעלה כנפי רגנים שעטרים הדבר ההוא ואם לאו נעמדם תרפנה כנפיהם עאידה זו שאיקה כמ"ש בש"ת סי' קא"ו וח"ל ב"ה מחמם עשרה לגמרא נזהרתי נזה ועלתה בידי וגם זהו רמז לע"ה לבלי מות ויבפם גי' מות וב"ת סולוק נשאה יתירה : ע"כ תחלתו וסופו אין שוער למעלה תאוה בשעת וכו' דק"ל כיון שעושה תשובה להיכר שלא יבקש להכיון לשבת אז שומרו כוי וכשעושה הרבה נענין שיבקיק לשבת ומ"ל יותר ליבת הכירת קמ"ל דשרי דאם ירבה יכין עוד דלמא מקלעו מורחים : ואם פירש ד"ה נריפס דעתו למכיר אינה נעי דאיהו עדיף שעושה לשם כך וכ"ה בה"ן ותמוה פשיטא שכיון שעושה לשם עורב אפי' לא אמר נדין יהא שרי לא מכני כא"מ בש"ע כוונתו שיכון להוניע אחרים וכן בהר"ם ושור וש"ע מכתי פשיטא נאינו מכוון להוניע הסיך מהלי ומה תיבת דאיהו אינו ענין ומה עדיף אע"כ נר' שהיי כתוב בהר"ם ונקלף קרוני תמוהה תיבות דאיהו עדיף ל"ל דהאי עירוב שעושה לשם כך להוניע אחרים ומ"מ נקט נלשונו דעת שהניחו לנרכו כנון דעושה לצורך חברו כלום נריך שיאלך לעשותו על פיו כלומר אפי' הוא ס"ל רק שעושה לחברו נלבד : ד"ה עמ"ש נש"ל לויבב פירש"י ונדפס נקלרה דגם כאן כפל ויקרב ויקח שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ס"ה עדיין לא נאמר הקרבת עולת נבור שבחזו אע"ה ויעש העולה מכולהו קאי ומ"ש ויקח את העולה משתמי נבבור ואאיגיו ויקטר וסיבא ויקרב העולה בעולת מהרן : ולכ"ע עמ"ש במ"הב על"ם על המה"ר דלותה התם והן חיתה תום' לפטתם כפי"רי וכפה תיבת דלא ט"ס פי' למסקנת פירש"י דוקא נבור שבעלמו מתנת כהונה כתי' הניעת נבבור מבל חלק כהניס בשלמים לנמרי ממון נעלים ותום' פי' נק"ד : ואם נה"ן על הרמ"בם דפוסק כר"ה לף דר"בל אין מזמנין לא נרס ופליגת ומ"ל שלא היו יכולים ליתן ליוקח אע"ב תופין להם וכו' כמי דיל דגורס דב כמ"ם תום' בע"ז פ"ה ותוספ' פ"ו ח"מ ס"ל אין מזמנין לכתחלה אבל הכא נגד רב כמ"ם תום' בע"ז פ"ה ותוספ' פ"ו ח"מ ס"ל אין מזמנין לכתחלה אבל הכי תנוסים שמנקשים דוקא לאם אם לכך שריכין נרפתא ליוקא ואם אין מרפים ליתן נריך למתלא שהיום י"ט לף שאתקפניס כבלשת נסמוך שאמר יפא שכרכם בהפסדכם פי' מוטב לקנוס ממון ולא יעברו לא"ו דאוריי' ומידך ס"ל גרסת ר"ה ופוסק כר"ח שאינו תלמיד ממש דק תלמיד חבר פשוטה שפ"ב דנ"מ ולף שכתנו תום' נרכות כ"ה הלכה כר"ה רבו דר"ח שאני התם שדורשים מקראי שכל הקל התלוי בקנדת עדיף ר"ת דגם ר"ה מפנהו דמחדדן שמעתי' כמ"ש בשבת דף כ : ד"ה דבר אחר אמ"ש נעלמ שלשה נקטו נלשון ד"ל לף לכתי אינה נסנהדרין דף ו' שוכלי ד"ל ולא הנחתי דביעת דשני התם דנקטו הכי מפני דבר, שלום : לכ"ד

ע"כ ד"ה אלא עמ"ב במ"הב על"ס ונס נכו' דר"ת דיק לשון אפי' דל"ג פשיטא אלא לת"ק :
דכ"ג ע"ב ד"ה ואין פיר"י ישבתי בע"לם וע"ל עד קו' ממוזנת דבריהם אתיא כרי"הג לכם
אלא לכלבים דחמרי' לעיל סופלי לחיותא הלך שדינן אלא משום רחוי להסקה ואלו מוזנת
מוקנים מאכל : נהמה אין צואדים להסק ועי"הג לכם ולא לבהמה ממילא לא חזי ואין כותבין
מזוזת ומתני' שרי לכל פתם כפ"ע כאי"ם סנהדרין דפ"ו : דכ"ו לא נריכא לנפלני' מומא
ג"ל כסוגיא דעלמא התרנן דשון דענר אפקה כוונתו לכך והמקדה לא נפת לקיצור לשונו :
ושם הקשו תוס' לפי"רבי קו' מ' ותיישב ע"פ האה"רבא וקו' נ' כך דרכו לפי הפשיטות לף שאין
מסקנת הגמ' כך כניינתו בדוכתי טובא ואלא בפ"ב דנ"ב סוגיא דניפול : ואה שפי"רבי
במתני' בנכור נו"ה נר' דלא אפשר לפ' נקדשי נה"מק ופלוגתיי' כיון דאסור לשחוט לקדשי יקיל
ני"ט אם דעתו שיהי' מוס קנוע ומני לשחוט לענמו וכהניס דמ"ב אין ג"ל שנפל לכור רק
יפלנו בנכור שנפל מוס עובר וני"ט ע"י חכם שנעשה קנוע ומ"ל דאמעי' אלא יעלנו ני"ט אין
ענין לכאן רק לגב דנפל לבור אבל הא גופא ג"ל מ"ב מה אריח בכור גם ה"ב נפל לבור אשר
קדשי יחיד או טמאה מוס נעד נ"ח : ושם פיר"י ד"ה קמ"ל מוס מוקנה מחמת שיטור
מ"ב מוס דענר ואסקה נר' דנריך פי' כ' מוס דפי"רבי לקמן דל"ח ע"ב אלא קיל מוקנה
מחמת דרכנן וכיון שים מוס עובר שרי מדאורי' להטיל מוס קבוע כלקו"ל בי"ד סי' שי"נ ס"ה
ופי' פ' תליגא דר"מ דאסור להטיל מדאורי' כמ"ש ננכורות דל"ג : דכ"ו ע"ב ד"ה ועל הקשו
כתיבה לכלבו אין טורח מלאכה תמהני לעיל דכ"ח נתינת סופלי לחיותא שרי דוקא מוס דחזי
להיסק והכא לא חזי דאסור לשרוף ונר' תוס' לשטתם שם פי' דוקא שאין ראוין לנהמה רק
בדוחק אבל מה דחזי שרי לטלטל וקושיות שלהם יישבתי בע"לם : ושם בס"הד כי אם גלי
אם היכו ענין לפורך ונוה מיתורין קרבים אלא נר' דתינות אלו צייכים לסיפא להדיוט אנות גלי
אף עיקר קושיתם תמהני דשטיתו ילפינן דדוחק שבת ואלא גלוי' נפסחים ס"ד וס"ה ומה צייכות
לכם ואלא לגביה שבכר קרבו מיותרים ובלויית לקיים מכילת פתח אין עוד לגנוה ודוחק צייכוהו
מכשירין דאפשר מנ"ע נקושטא לכתחלה כל ע"פ נולהו כדמוכח לשון הרא"ש נולהו ומוכלו לערב
המ"ל ולערב נולהו ומוכלו דק בקל נשבת ת"ת אנ"ע : ושם ע"ח ד"ה אלא תמה מהר"שת
והניה ונר' לייישב בלשונם כגון נשמרו ואלא כתבו דהוי נאמרו בידי אדם משום קדושת גמרו ב"ח
ממש אבל מפרוסים שדרכם לנוח על הקורת אי נלול כמ"ש נשבת דל"ה נמתא חזי תרגולא והוא
הניסס נה"ם על הפל גלי דעתו להיות מנוחתם תמיד לא מהני כ"כ סברת בידו להפריח דק
במוקנה חני שבת לכך דייקו כמו נמרו ואלא ממש : דכ"ט ע"ב פיל"י לאנת לחברי וכן
בתענית ד"ד וכ"כמ פי' שם רב כך כניינתי בח"ם חולין דל"ח ועוד פי' לשון חשיבות וכוונתו
כמו פ"ק דנדה קארין לוקנה מאת אבל כאן מה ענין חבר לאב לכך נר' שאינו סותר ענמו ונפל
ט"ם אחי' כתוב למאני לשון אדנות וכמו וישימני לאב לפרעה : ד"ל ע"ב ד"ה כל לאו דוקא
לאלתר תמוה לאלתר נריך מוס שאר ימים ונר' ע"ם ונ"ל לאו דוקא כל אחת ועוד תמהני מה
מילוק יום לשון דע"כ אוקמה דרבנן ונר' דעיקר הקשה בה"ם כניסת י"ט כמ"ש אינו נוהל
כל נ"ם לכך נראתן אחרון אחרון שהופם מוקנה נכניסת י"ט אבל האחרים מותרים לגמרי נכניסת
י"ט ליכא אחקנתי נאמצע י"ט : והא דכתיבנא לעיל גם באה"הב ב"ג לר"ם נריך יושב

ומצפה כלומר לף דנוי סוכה לימי סתירה מ"מ כיון דבטל לגבי סוכה כפי"רבי הוי דמוריי' כ"ן סהסוכה קיימת : דל"ב ד"ה מלפסין נרי פיר"י ס"ל דלמ קדב זמ"ן קולית נבלה וזרק מיט יכול ליגע מבל הכא יכול ליגע רק דממעט ממנע מינו בכלל זה ו ע"ב ד"ה מלמטה דלמ כפי"רבי נרי דשפיר גם מסכלמ מיכא במחיצות כמידך וכן עושים בזמניט : דל"ג רס"י ד"ה הלכתא תאהני מה זאת דרב כר"י הלמ בזבת קכ"ח בעלטול סנר כר"ם ומצאתי במה"רשא סהרגים ודחק וכרי כמ"ם תום' בשבת די"ט בכרכי דווזא דוקא במוקצה מדעת ס"ל כר"ם ולמ בשילום ע"ם ולשונם מיי"גם דתמהני מבלן לעסקא לחוכר דהא התם אייירי בבנר תפל ועוד לעסקא לחוכר הוי מיקנה דחסרון כיס גם ר"ם מודה דאסור מלמ ס"ל לר"י דומיא דבנר תפל שמינו רחוי לאדם מ"מ שרי דב כר"ם מבל הכא שלמ ניתן רק להסקה תמיר טפי והלכתה דטיבא אסור גם ללאבא בתרא דר"י לחוד אסר לשטתו דפסק נרים מכלתין ני"ט כר"י ור"י נקט משום דמורחים דלעיל שהם תלמידי רב וחודא תלוות תום' דדוחק לפסוק כר"י דשפיר פסק כר"ב ולשטתו מקבע הלכתה ו"ה הם מליבא דמתן דמית לי' אוקמה מקבע ומסדר הש"ם ס"ל כר"ב בפסק הר"ף והר"מבם וכ"מם הר"מם מבל רס"י לעלמו פוסק ני"ט נמי כר"ם וכן ר"ת ור"י וסייס הר"מם בכאה דוכתי פליגו סתמי מהדדי מ"כ ה"ב סתם גמ' מלוקים הכא כר"ב שהתם מפ' מליבא דשאר מחורתי דרביס סס ולעון הלכתה משאש כר"ב בלאבא בתרא דשבת קמת מ"ב הלכתה בדטיבא דב"ע לסכר' ודוחק משום ישבתא : דל"ל ע"ב ד"ה ומומר דנור זה עד גמתן דשפיר קאמינא בדוכתי טיבא שלמ היי לבעלי תום' תלמוד ירושלמי רק לוחת כתונים מעט מזער ועיקר חסר ונוסף עוד דבריהם מכתן אני נוטל ליבנו רק מדרבנה לא מהני כדלעיל ד"י והמעיין בירושלמי יבחין כי וזו מתלמיד טועה דהכי לוחת מקשה תלה ב"ם מב"ם ומשני מוקמה דב"ח חמיר אב"ב מקשה ב"ה לעיל בריך זה וזה אני נוטל והכא שני בהשמה ומ"ל להרחות על כל אחד ומשני נמי לעיל ב"ת חמיר וכוונתו פי' מכתן ועד כתן אף דחמיר מר"ח שמתיר סתם מכתן עפ"פ אן הכתם ליבו רוצה נכולם דק עד כתן מזמין ליזה שיבא : דל"ו ע"ב ד"ה שלמ ופי' בר"ת נרי נס כוונת רס"י כך : ונס ד"ה שמ פי"ר ניחת וקוציתם תמוה הלמ במתני' נקט נמי מטה וכסא ומפסל ושלחן ומפיבה וכי דרכם של חרם דק במזכחת ה"ב חנית סייטין דגליס נדבר קל כפי"רבי ומתני' במשכחת אם נעשו כלים שלו נחרם : ונס ב"ת תקומין דמוריי' תמהני מה בכך הא כל סתם מתני' ר"א שלינא רר"ע בסנהדרין דפ"ו ור"ע סבר תקומין דמוריי' וכרי דפריך לקרי"ל דרבנן וק"ל כסתם ועוד דהוי לשון הכתה פסיקתא כל שהיינן כמ"ם תום' בב"ק ק"ב ונס לקמן דל"ח ע"ב נהי דל"י לא נטל קשה גם ר"י מודה בדרבנן נטל כמ"ם תום' נחולין דל"ט ניר ויעה בעלמא ע"ם שלא ה"פ לפי' אם סבר ר"י כר"ע דבו תקומין דמוריי' ועוד אם לפי' תום' דהכא מין בש"מ בל"מה המיך שייך דל"י לא נטל רק ע"כ לרווחא נקטו דלמ תני' מתרן שלינא דיקיד רק מדלמ נקט מטין בשעורין משום דידע לחלק בין מינו לש"מ דבטל מ"כ הלמ לרבנן גם מב"מ נטל ולשון נהי דל"י קושטא נקט וכדי נסנה וכמו נר"ה פ"ק מ"ר חסדא פסק כדי נסנה פי' תגב טעמא וכן נפ"ב דב"מ סימנין כדי נסנה : דל"ז ע"ב הלכה כר"ל תמוה הלכה מכלל דפליגי וכרי דל"ל דשמעי' לסמוך על המי מוקמתא דפשוטו הל"ל לימא דלמ כר"ד ונקט לשנא פסיקא מתני' דלמ כר"ד

ונם לטון ספי' תימא שמין הכרח לנני נה"מ ומיתי מד"ר שמר הלכה לסיוק זה שגם נימו היו מהנדוים בקומתם ושת : דל"ט ע"נ ומנר כ"נ ים נרירה נר' שמין לתרן התם לדנרי מ"ד מין נרירה קמר כדמשני נינמות דכ"ו וכ"ו דמ"כ מה פליג עם רב ענן נס הוא מידה לעותו מ"ד ונס מין לחלק נין דמוריי לדרננן תירנה דהא מקיל מצוס מין נרירה נדמוריי ודמי סנרא חוקה מנלו :

אוח מי' ת"ק בני' כק"ג תמוה דקי"ל שרי לנקר לפיי נשבט נע"ט המיך כתב לק"כ לסור לנקר כמו נשבט בע"ט ונענין להדיא נשבת נמי שרי ליטול ידיהם על הבגד לנורך מכילה מי שמר דנר ואין הערמה וכן רמיתי ניהנין : סי' תק"כ מין מוניפין עם ולח מן האיס נר' ה"נ מן ספיר"יטים מסור וקו' הט"ז מתרץ בח"ר ותמיהת הכי' נענין לבוד ע"מ נב"ם רים עירובין דמליח בפי"רבי ותום' : כי' תק"ט אחדדה מ"ג ען ואין מירין והו לטון הרמ"כם ולח נקט ע"ג חברתה אשום דס"ל ענ"ח מינו רק להעניר שמכוניתה ואינו בכלל חדוד וכ"מ לטון מתני' מין משחיזין מנל משיחה הרי שינו בכלל השחה וחדוד דגם חדוד בכלל מימשחיזין כדמוכח לטון לח שנו חלח לחדדה מ"כ יע"ל דע"נח ספיר מורין דלח כאחנריס שכלסס ניקד דמ"כ המ"ל רנותח טפי וכ"מ נב"י : סי' תק"כו ס"ו ט"ו סק"ד מקשה ומיישב בח"ר ועוד כל קושיותו שם ומסתנרת להקל אם מ"ח נרכינה נס לזרעו דהוקש כנוד מנות לכנוד המקום ומן הדין כחול שו' רנינן ושרי לנריכם לקוברו ומוטל לזרעו נמי להטיל עפר רק נכהנים אסור : סי' תק"כז נב"י כק"ג לוסר נמליח כרותח מיכו כמנושל תמוה עכ"פ כרותח דנלי וגם נגלי יונח ועוד נפ"ו לנרכות מקשה דלי יוקנן נזית מליח על נלקית מוכח להדיח דיכו כמנושל משום דנלי נמי כניטול ועכ"נל הח דנגיס קטנים חף דמלוחים נמי יונח קמ"ל רב אסי לנג דינח דרב אס נלחן נכרי אחר שמלחן נמי טאוך לאמעוי דלח נימח לסור משום נטול נכרי כדעם תים' בע"ז דל"מ חלח כדעת הרמ"נח דשרי וכן פסק נס"ע י"ד סי' קי"נוע"כפ נייחתי שם שים להמחיר כיון שלח נזכר הב"י נתום' להביח כדרכו ונס לשטת תוס' ניחח ההוח דנרכות ודמי אליח יונח נע"ת ר"ק לדידהו דלח גרסי נלחן נכרי ע"ש והח נוסף קמ"ל ר"ח דמ"ל תנטיל גם נגלי יונח ואגב דינח דרב הסמיך דבריו נאלו : סי' תק"כט עמ"ש נב"ם ובע"לס ממ"כ למה לחס משנה ולח נ' סעודת ונס נזוהר חמור ד"ה חלה מועדי מוכח שת"ל ג"ם ני"ט : וכאן נע"לס סוף הלכות ד"פ ע"נ נדפס ד"ר סעודת כמ"ר שירד מן ט"ם נרהיעה דבל"ה ה"ל שיונח נתרגימ משום שנת : ונוסף הלל יהללוך על כל מעשיך פי' יהללוך כולם על נפלחות מעשיך כמו נסי' קי"ו ונפרט נדיקס יזכילסס וא"נ למחוק תיבת על משום מנחנו ישרחל ניותר כי נמר עליכו חסדו כאו לעיל מאר פרט הנוים ונלחומים ונחנודרים לח נרם על :

ר"ה ד"ג בתוס' לפי"רבי לח דק וייחנתי בע"לס ומחתי"ע שגם היונתן פי' כך : ד"ד תוס' ד"ה שלשה ומתני' -ניסן ר"ה ר"ם וכן לקמן ודחקו רבים דעתני' פי' במליל לאו ר"ם פליג

דפליג וכו' פשוט כוונתם כדלקמן נסב מלבית דתנחי ה"נ מ"מ ריש"ע ס"ב : ד"ה נר"ה יפת
יוסף נר' לף שקיימו הכל כפי"רבי נקולין ג"ח מ"כ דכתיב ויגלח מלח לפמ"ש נדוכתי טובא
בשם הקדמונים כל מה שקיימו דרך רשות לא החמירו יותר מדרבנן ובדרבנן שרי משום כבוד מלך
כמ"ש פ"ג דברכות מלגין היינו כוי : דש"י בשופר של ראש עא"ש מן התקונים נרשמית
ברח תיש והו תילו של יצחק משאע שמין לחלק משום שעקדה כתיב שה גם תיש נקרא שה עוש
לך נר' שמוני יוצא מפשוטו של ממ' ותיש תילו רק לשון זכר דמשכחן בישקב עולים על העוש
מכל נכל התורה תילו רק שעיר עזים משום זכר העו הוא שעיר וכן יוכח לשעירים ולא נזכר
תייסים רק הוא שם של כתם זכר : דיו"ד ע"ב קודם שיקטיר ממה הר"ם אה נריך רחמים
ודחק לייחב ובמ"מ כפשוט לרחש ולהשניח עליו כהכתיב נופה רשע לנריך וה' לא יעזבנו וכיוצא
הרבה ועיקרו רחמים נאסד כדבתיב ולך ה' חסד כי תשלם לאיש כמעשהו כניאתי שם וע"ש
בע"לם של תום' מדת רחמים דהא לאלי ליו וניאתי שם היטב דהוא די"נא זועא הוי לרחמים
מן הטהר ע"ש ועוד במ"ב שכל הז"ח פ' לך לך יליך נא מדבי נקרבנו שהא מדת רחמים :
דכ"ה רואה מני את דנריך תמהני בב"ב קכ"ח מוכח בלשון מתה הוא מלאיד מבר המלך שייך
זחת עם בן הרכנם שהי' וקן מימי עזרא וקני כמ"ש בח"ם ולקמן יבאות ט"וזם מוכח שהיו ר"י
וחבריו נכבעים מאד לפניו מלא מקוורתא שבמשך ט"ם מכיפא שהלך מכל בן הרכנם מכל ריש
ר"ד פתם חנרו דר"י וגם בפ"נ דעדיות נוכרו שניקם נכל הפ' ר"ד בתם ומשנה מ' ומוכה ה'
בן הרכנם מוכיח מלתא כדבריהו : דכ"ו ע"ב רש"י כמה דכיוק מלו פסוקים ביבמות ק"ה :
דכ"ט ע"ב ד"ה שמע עמ"ם בח"ל סנרע שפירתא לפי"רש"י כל מעניר ד"ת הלכתה ולא יליף
ממשכן מ"ל מלאכת מחשבת תפי' הגניהו ע"א להבניע וזהו בר' לדייק כל ד"ת הלכתה יתור
תיבת כל לרבות כזה מכל נתכוון לזרוק ה' וזרק ד' או תפכא י"ל גם נזורק ומעניר כמו
בשבת דנ"ז ע"ב שניהן בהא שנתבטל מחשבתו כשוגג במעשהו : ושם בח"ת קו' רא"ם שהניח
בכ"י ייעבתי לקמל חולין דפ"ד וגם בע"לם כאן אך תמהני לקמן דל"ד תפי' ספק תקיעה לתורי'
דוקא ולפי התלה דרבנן ולא נדחה בשב ואל כדהכא וכר' דהכא דוקא שים שני טעמים דרבנן
יעבירנו ויתקן כלי שור ופשוט לאסדר הש"ם מהא דלקמן ונתעורר על הדנרים שאנו חכמים
ביבמות ל' ולפי הל' דם שנשמא תמרו רבנן לא הורכה אף דתכילת כהנים א"ע י"ל דע"כפ ב"עליס
מתכפרים כדאמר שם ונעשה עיקר הפעולה ותכלו מזר כופר בהם וכן בגיטין ד"ה דתורי' אין
מכפר פשרי רבנן להביא אחרת שלא יעלנו כהנים כיון שכבר תכלו נתכפרו בעליס אף דפסול
מדאורי' וביבמות שם ערל גר בע"פ נתייבב ע"פ הרא"נם בפ"ו מה' קרבן פסח כיון שעדיין
לינו בר חיובא שלא נכל ע"ם ומ"ה נדחה מדרבנן אך מה יענה לרמ"נם בלידך מלא כדבריהו
שהוקשה לו נמ' דהכא שלא העמידו דבריהם בשב ואל לדחות התקיעה מקמי ברכות רק דבריך
שני טעמים (והר"מבד מזיק ום"ל כל זיין ואולי ס"ל לחלק דגם ברכה דרבנן שב ואל) לידך
הזהה שנות וגם בזרה יעבירנו דעזרה ר"ה כמ"ש פ"ק דפסחים ומזמל שתים הונאת קרפיפות
וגם יעבירנו ומדין נניעת מבואר במקוואות"ם דר"ו גזרה שיקרע ויתפור ומשום כפות לילה וזהו
כמי סייע לדבריהו למה נקט ר"ו ניפי' שתים ומדויק לשנו' גזרה נמי משום כפות לילה תיבת נמי
שיבנו בשום מקום כה"נ שלא כדבריהו דוקא שני טעמים תפי' לתום' שהם תרי ר"ו עכ"פ תיבת

נמי מסתייע וכנ"ל עכ"ת וז"ק שנות ט"ו כל שלא לגרוך ושמא יעלינו ד"מ בעזרה ד"ה אך קשיא להר"מנס מה יענה בהא דפ"ו דחולין גיזן ישרפו לכל התירוצים דלקמן ודוחק לא תתולו נמי י"ל דוקא לדקות מ"ע דחמיר שרוחה ל"ת לריך שנים חבל לדחות ל"ת נשב ומ"ת שני בחד וניחא נמי סיוע מדלא מייתי ביבמות נמי הא דחולין ועמ"ש בכורי דבילה וגם נע"נס כאן : והנה בתום' סופה ד"ב ע"ב הקשו למה נמקדש לא גזרו בשופר ובשמחת בית השואבה גזרו ותי' משום שהיו הדגה כלי שיר וניתרתיבפי' תילם פ"ח וכו' גם בתקונים כ"ח תקעו בחדש בן ירחח ביחח דלתכסיח סהרה תמוה כל חדש כך וכו' גם מלמרם ישרחל עלה במקדש לדבריהו בח"ר כמ"ש ד"ח וחגיגה ד"ה תחלת בריחה בדין רק שלין היוב עולם מתקיים שתפו ברחמים חבל נדיקי ישרחל מקנלים תחלת המקדש וכ"מ לכן חליהו הוח נוסח ונלקלק ריש מיותר דה"מל כי הוח מסדש לחלדי יעקב חלח זה"ש כי חק לישרחל הם החנונים חק ולח יעבר כבתחלה ומפט ליעקב בינונים והו שמפ' בכסה שמכוסה היום שלח יוכל להניח ב' עליס כמ"ש האדם וגם תשרי כולו לין כהבחתי שם ו"הם תקעו בחדש נמו נדע ליזה רק שתם כמפרש נקטינן הרחשון לך דלמח ניחן רחשון לחדשים ה"ש כי חק הוח בתשרי רחשון לשנה וכמפ' נכסה הוח ר"ה יום הדין ככתוב יום תרועה יהי' לכם שמ"ין להקיט הדין : ד"ל לחנני בחמיסר פיל"ש שהמקדש כבר בנוי תמהני למה למרינן יה"ר שיבנה בה"מק כדחתן בחבות וכו' דכתיב ואני חהיה חומת חש סביב לה וחת תיכנו עוד וסניף לדבריו בתילם ל"ח הטיבה בלונך חת ניון להוח מנודת דוד מקום בה"מק וה"ש תבנה חומת ירושלים כלל המקדש כפי' הרמ"בם כאן במקדש כל ירושלים וגם ירושלים בנויה כבר למעלה כמ"ש בתענית ד"ה ממילח נכלל גם חומת ניון ומקדש בכלל חומת ירושלים פ"ל נמי שהעיר בנויה ולח החומה וגם מסתייע להר"מבם ופי' שחני כלומר בזכות התורה כה דברי כחם חהיו שמירת חומת העיר ולכך סיים ולכבד חהיה בתוכה חין כבוד חלח תורה כדתתן בחבות והוח וחכמתו לחד כמ"ש הזהר וקדמונים שפיר נקט וחכי ועוד י"ל הורדה למטה נמי קרי בנין כמו בפ"ב דע"זרונין נחזה וינן קלעיתא בנייתא דהיינו הכנת הדבר וכן במוסף רגלים ותבנהו מהרה ו"הר שיבנה בה"מק ובע"מ סי' קכ"ב נוסף בנה עירך ירדניתך שבכל היכלך שפיר י"ל בנין על החומה ויסד על הר המוריה מבריהם קרחו הר יעקב קרחו בית וגם היכל נסוף וחוקחל וסס העיר ר' שמה ממילח הוח היכל המלך ממה"קנה שבוכן בה : ע"ב דתניח מחזרב בה"מק כנ"ל : ד"ל ע"ב דחנן כרם הנעי כנ"ל : ד"ל בחמת חמר חין בקיחן וה"ק מומה מוניח רבים כפי"רבי לקמן מבל פסוקי אלביות פתם ברכות ממש חין בקיחן ומ"ש מומה מוניח רבים כפי"רבי לקמן מבל פסוקי אלביות מסמכתא לתורי' נקיחן שיקריחו בת"ק מש"מב כותבי נרכות כשורפי תורה בפ' כ"ב לח ידעו דוב האון עם חך מה סנרם למשני לימח תשב כיון דלמתני הימך תליח בזה וכו' דעשר נגד יו"ל מדות וסנרתו דמיהו תוקע למלביות נגד כתר מלך שחין הסנה שם שפיר קחמר דסני נתשע : דל"ג בתום' משום לח תשח ליבח כנ"ל תמוה עכ"פ מדרבנן לחמור ועוד מה רבי' מחדת ויב"ב יניחת מלרים לתורי' כדחמר שם וכפי' תוס' ע"ם ופסק לתורי' לחומרח וכו' דהוה לנבח דהישת דלבנן פי' נדרבנן מה שהיו חייב כיון דמסק לקולח מבל לתורי' כדהכח היו נרבה שח"ל ויבו' חחת שהיב משום לפסק לחומרח : דל"ל תחת מר"ת ושתים מד"ם לתלמודו בח ומפ' ביום ולח

ולא מפ' הרמזן ותאוה. וכו' דפסיטא ל"ל להאי תכא ס"ל זכרון תרועה פרט למתעסק לעיל כ"מ משום דס"ל מצות ל"צ כוונה צריך קרא וכמ"ש בס"שולחן תכא ס"ל נ"כ מ"נ קרא למתעסק דלא גרע מכל המצות :

א"ח סי' תק"פ מליחות מניגה חיוה דצריס נוסף על דבריהו בע"ס והוא נוסף עזה למען תזכרו מצוכי עפר והלך פרט בסיפא אלא ריבא על הנדקים מאד"ה עד מבריהם וכיון דאל"ה גרס מצוכי עפר נקט לשון זה בהעלם : ועוד קריתי בספר כתב יען נוסן קודס על רקום שמך יאמר . יהיה אשר אהיה היה הוה ויהיה ה' ממית ומחיה לפכיו לאנוכר על ומחריו לא יהיה : ועמ"ש בע"ס על הנוסח שיסד רב זמינו קופף בכנפי וונה שהות תמוה מכ"ש להמון עס ופירוש אינו מספיק וכו' להחליף החרוז . שיכן קדם מעוכה . כפי"רבי פ' זאת הברכה ובל"אה לא יאות תקנות החידות כמ"ש שם על כיוצא בהס : סי' תק"פה ברכת שופר עמ"ש בע"ס למכוע כוונת יקודים וכ"מ ברים מ"ח בחלק נ"ב אך זאת מוטב ורצוי לכוון כמ"ש בזוהר פ' תצוה קול שופר משך חס ומס ורוח להיכו נגד תפ"ת ומדות חג"ת : סי' תק"פט בגי' מק"ב בלותו פעם שהות נקנה רציתי בחיבור זמינו שחק ולעג עליו שמיכנו כלל וכו' שכמשך מהא לתכיח בברייתא מנדוגנס סוף מצניות ולעיס רמ"א מנהדוגנס ברים בפ"ע מבל טומטס פעמים טהות מים פעמים שהות אזה ושעה מתלמידי תרבצאי על הומן ומיכו רק כשנקלע וצרך נרהיטא סמך על לותו מעתיק וגס סבר הרב לקייס שפיוחים נשמע הגיד לתוכו ופעמים נסתס הניקוב וכהא דבכורת דמ"ב שמא להפכה זכרותו ולא קרב זמ"ו : וכ"ל במ' ור"ף שייך לעיל ומ"חב פי' הרב מעצמו כא"ל סוף ח"ר מן מ"ש וכ"ל וגס טעות מטומטס לתנדרוגנס : וגס נהגה מיכו מברך לנשים אבל לאים מברכין מיכו על הת"ן פסיטא שיוצאים בברכותיו וגס רשות לכל יחיד לברך ולקרות עמו בלחש אבל התוקע לאים אה זאת מוטב שיברך לעצמו ואס מיכו יודע הלא הברכות בלפום וגס מפי להקריאו והוא יאמר השמות ע"כ נח שכיח למ כאס מהר"יל מתיר גס לנשים וכן רמית בתום' ריב"א קלף ומברת המתירין בר' כיון דגס נשים עצמו פטורת סומכים על תום' שמברכין ה"ב מברכים להל ואף שכיהגים מצכו הכל כמה"ריל נגד הר"מא מ"מ כיון שהתלמיד המלקט מיכו בר מאכא כמ"ש נקטינן כהר"מא שלא הביא בע"ע מכלל לאו ניחא לי' וגס נדות שלין מתפללות מצו לברך וכל ברכת הכהנין ומעביר שינה עד גומל שחיכות תפלה מעט כמ"ש : סי' תק"נ תפלת מוסף עמ"ש במ"ה נוסף סתם קיים לע"ה ובייס טובים בע"ה משום לע"ה פסיטא טובים ומין לדאות שלא יהיה לע"ה לחרפות ולדלזון שהוא חלק רשע הכופר מין תקון תפלה בכ"ה כמו שאיל מתפללים הפילנו משמול תחתית אף לכתיב לא תתן ערדך לראות שחת וגס משמול תחתיה התם משום ריבון העולם על עון נ"ם נקט דרך שבח אבל לא תקנו להאין עס : ועוד על כולס שלא לבו שפסיקס תוך כמ"ב ולא כתקן דק לחזן המנגן כדי להפסוק ולבוח מעט ולא ביחיד דק לאחר הנסתרות יאמר כך ומסיים התורה הזאת ועל כולס אמ"ם לבו כו' כו' אתה שלמן לישראל כו' : ובדוכתי טובא ביארתי רמזים מ"ב ועוד מילן על התשובה שבגרש קודס העולם והתורה אלף בינה ובדקה גמול לילים ואות ה' ההוד הכלשמשבה להוהר ולא תתורו אחרי לבבכם ו"ו ועידית זמת חט"י שחטאתו ביה"ר אשריה בעצמו כ"ך כתב קוב לאחס וכממון ל לשון רמיה מ מאכלות אסורת בן נוקס ובוטר

ס מצתמם לגין שמלל שיקה נטלה ע עזות פ פלילות נמצפט ותחנולת רמזות ל נר עין ק הסס קוף נפני מדם מנפה לללכדו נרשתו וזהו רשת ועוד רשת"ר ריבת יהודי ם שיער נשים מגולת ת תער נע"ה על כולם דרשתי וקבי לת נפני הללתי לנפת י"ק : ועוד מנהג שיגוח מצר אוננים לומר נקדושה נר"ה וי"כ על יד נניחך בלא טעם ורים ונגוסף וכור ברית אוננים ב:"ב כפר חטאתו ללא דנר וכשמלנים סליחות אזלו נתר אפכה לומר הנאמרים ולדלג שאין נאמרים עוד נפרט לומן יוסיף שעשוי על י"ג מדות והרחתי חידוש בדנרו במ"הכ על"ס ריש נ"נ וגם כופלים ג"פ נוסף די מלכי רנת נרוני נלא טעם ומנייתים שאר פייטנים לדלגם ומוטב לדלג מותם שנאמרו נימי סליחות וע"ת : ועמ"כל נגוסף אין שיעור הגיהו נשבם אין לשער ועוד דכתיב לתגונתו אין מספר ולא אין לספר כמו אי יאולל ותינת שיעור הוא נידי מדם וכל הנברת זכן תינת מספר : וגוסף אתה תענה ה' מלדיכו המ"ל אוקדם הסס שלא משום לשון מילם ל"ק : וגוסף זכרנו וכתבנו נר' נגד שערים עליונים בחינת משנה ושערים תחתונים בחינת מעשה : ועמ"כל נע"לם מעשה שטות לתקוע לנשום שבעורת מדינת ומניחת לשכנה נעמוד השחר כמ"ש הר"ף ולכתחלה מנותו אחר הגן ולכך דייק הטור שנוהגין לתקוע ליולדת קודם שיתקעו נב"הכ ולא נקט קודם הלוכת נה"כ וכמ"כל : ועוד ניינתי לעיל שהשיט הס"ע ולא הניח רק נרכי נפני בר"ח ומיתת עוד נטור נתוכה קפי"טל ל ופורים כך וכל יום פו וגסופרים פי"ט נר"ה מ"ו ני"כ קד וקל נסוכת רמזון עו בס"ע יג וש"ת קיח ותעורר בסוכת מן יום שני עד שניעי רחוי כמ"ם נסוכה דק"ה ולכן כסדר יום שני כט שליחי ב רניעי סוף נד מי יקום תמחי תחלתו ניהו נוערים שני פת שנועי פ"נ וק"הם פסח מב מג ונפנודרהם מנהג ין קכך כל יום ורחוי לפחות בע"רת קכד וב"תב פו וכנר נדפסו הרבה מה שהכל כחומרת וגם ה' טבת וט' תמוז כמ"כל נע"לם ה' תעניות רחוי לפחות מנשר ויין ופדיון תפנים ומזמר ע"ג ואידך ע"ד וגם יו"ד מב סי' ע"ד ויום תקופה כה" וע"יכ כ"מ וב"ע כ"ו וה"ר כ"ט : סי' תק"כו נסוד מן הר"ם שתמה על ר"נ גאון תאהני שלא הרגיש הנ"י על הסתירה נפסקי הר"ם נשם ר"נ גאון טוב להתענות בשני ימים של ר"ה ע"ב ומ"מ לגרסת הר"ם נר' לייטב כמ"ד לעיל סי' תק"כב לומר מועדים לשמחה בר"ה מ"כ מדחורייתא כשאר י"ט ואין שמחה שלא בתכילה ושתי' לכל נשנת לא כתיב שמחה רק לשנת עונג וב"שע סי' רפ"ח המתענג להתענות שרי אגם זה המנער נעוכותיו מתענג להתענות לף שהניח הב"י סי' רפ"ח במלרש ניום שמחתכם זה שבת לעו מאן דלא ידע מדרש זה לאו גנרע הכה ועוד נילקוט פליגי ביום שמחתכם שנתות ר' נתן לומר שלו תמידין ונר' לפ' משום נדק יליף נה שמכפרים כל יום אין שאחה גדולה מזו לכך נקראת משום כל המרן : סוי' תק"נט ס"ט אם תקע שני תשרת כו' נר' לעולם דוקא גם נשני מ"כ לקוור רק העור נקע הכי משום דעת י"ל מפני עשה דוב נהכשר יקוור :

תענית דף ז"ין פיר"ש דשעי מ"ק תאהני נר"ה די"ו גם אומרים ופירשו מדרכי נגור וכ"ו וכו' והו שפי"רשי שם מדרכי ישרחל אה כ"מ רק כוונתו שיונחים מישרחל ונחשבים כמ"ה זמ"כם

ומ"כ לריך דסס ולכך פי' כגון מינס ומסורת וגס פרנס שלח לס"ס נחשב בגדולתו כע"ש :
ד"ד ע"ב פיר"י לשנת סברי עמ"ש ביצה כ"ט : וסס יערוף כאשר ביארתי בפי' התורה
הרבה לאופנים ועוד מיכן נרמיוח נגד פר"ס המזיקו הסמים סוד ותשמע הארץ עשת דגר פשט
כמשר טיפן ריאו כעל אמרתי אמירה רכה וכוח כעל דרוש וגס בסמים נקט לשון מזון שקוח
בחינת ניצה שער עליון בכנויי מהר"מ ליכא דין כמ"ש הזוהר לף דדינין מתערין מן השער הזה
מ"א נלריך פני מלך חייס וגס נריות שמים אין דין רק שלותי הדין למחוני הארץ גס
מסדום מלאכים הקדושים הפכו ע"י מחבלים תחתונים וכ"מ ביונתן פ' נס נגף למשחית וגס לא
הנאו כפי"רש"י ותשא הארץ ביצה שמיעה בשמעל דין וכ"מ ידי יסדה חרץ ויאיני טפקה שאים :
ד"ח מע"כפ והוא רמוז גר' דחציב ר' דברים ויפתיהו יכזבו לא נכון ולא נאמנו נגדם ד'
רמים נפסוק זה ובפי' תילם ביארתי היטב ועוד אילן נגד ר' פני כסא דהיינו אדם למטה
עלול בעון זה"ס יכפר עון פני אדם למעלה רמים ולמטה משחית תריה ביער ולמעלה פני אריה
רמים ולא יבחית ולמטה שעת כעס ולף גוי מרמוק כאשר ידאה הנשר ולמעלם רמים פני נשר
להציב אפו ולמטה שור המועד אנגף בחמתו ולמעלה פני שור רמים לא יעוד חמתו הגס שהוא
שלח כסדר יחזקאל מ"ל לקדק כמ"ש נמ"נ פ' ויצא : ד"י פיר"י ד"ה עלאי וכן אנו
נוהגים פסיעה דאמר נגולה עד שאים וכ"ל דק"מל רב מפ' דנרי חניכא ועלאי אינו רק
לסיפן נעלאת דהא נק"י נוהגים כאתני' ונ"ם אפיי בגולה הדרים נגונה א"א נוהגים כבני נבל :
ד"ב ע"ב פיר"י ד"ה לנעורי אי לא יהא ליומא אוחרי תאחני לשון לא סגי דלא משלם
אשמע שלא לשלם כלל ונר' דגרם בי"ד לא סגי דלא משלים אפי' התחיל ומטעה מ"ש להשלים
תעניתו ופירש ליומא אוחרי : ד"ו פיר"י ד"ה והתניא דקיימי' שמא יבנה נר' אף דלא
אתי אלי' לתמול קיימי' דלמא אתי לב"ד הגדול כדאמרי' בעירובין דמ"ג ואף דלא אפשר לבנות
ביום אחד כוונתו כמ"ש נר"ה ד"ל שמא יבנה שהוא כבר בנוי למעלה ויורידו למטה :
דף כ' שלשה העמידו תמה ובפסיקתא רבתי דף ה' גם אליהו זה"ם היום יוודע כו' :
דכ"א ע"ב לתיל שלשה ממתינתא דרקיע תמוה שינתו מלאכים משלש כאו לאברהם וכר' לפי
שהרשוהו בחלוס סימני שלוס הנשנים נפ"ט דנרכות וזהו חידוד כל יומא ונאמני כל ע"פ ורבא
פל ע"כ הוי סימן מלד לקנוע הומן ומינו כשאר חלוס דק בחלוס אדבר נו כמ"ש רים חגיגה
ועליף מלידך שאינו קנוע : דכ"ג פיר"י ד"ה מו חברותא לא כתיב בספרנוני שהי' כתוב
נקנת ספרים מ"ש אשוס הנך נריוני פי' שהלעיגו עליו שהי' יתן כ"ב ואיה לכן נעת רחמי
דלוחות : דכ"ד ד"ה שלא ולאסור להנות כר' דהוה לשנת ריהיעת דפי"רש"י להדיא נסמוך ע"ב
להתרחק ממעשה כיסס טוב ונכון מוכח לסיסורא ליכא ועוד המיך יתנו המלאכים סיסורא וכ"מ
כדאמר' משוס מנכין מזכיותיו : דכ"ה מעשה דר"ח נן פדת תמהני בתקונים ס"ט מרש"י
ומניח מאמר זה ורש"נפ לאחרון ונר' דשפיר נרם בתקונים ר' פדת והוא קדמון בימי רש"י וכמה
מעשיות מלוקים נין התלמוד ומדרשים ומסדר הס"ם שמע כך על רש"נפ : דל"ת ת"ר
יפיפיות נר' דלא נקט יפות משוס שים יפת תואר אלא יפתארה נקט לשון כפל תו"א :
אדרן סי' תק"מט עמ"ש בע"לס מי שהיה יודע יום מיתת לבותיו יבדוק ר' טבת שהוא מ"ב לאב
מ"ה וה"נ פס יודע שהוא בקיץ יבדוק ט' תמוז : סי' תק"נ כל ד' נומת זס מלו

בשבת פי' הכ"י לשו דוקא ודוקא בס"ב נקט סתם וכאן תינח כל דק נרו כיון שכתב הכ"י שן מבודרהם יוד טבת שם הוי חל בשבת מ"מ לדחות דכתיב בעצם סיום כי"הכ ע"כ כוונתו לכך עושים הקניעות שלא תחול בשבת לכך דייק תיבת כל שגם זה הוי נדחה מלא מטעם עצם היום אין עושים וכ"מ כיון דגם ה' טבת תנא נר"ה די"ח רשו לבעל נפש לקיים כמו ט' תמוז ושם מל בשבת יתענה בנדחה : ולשון הגה נספרים מדויקים חל בע"ש ול"נ שלו : ואה שביינתי להקל בנדחה בתלק עלי"ם הכל בנדחה דוקא וב"י שלהם ולא בת"ע עצמו : סי' תקנא ע"ש שאין להתיר לבעל דגים ניין לף שהוא מעט ועוד מופת במ"ט שמניח רשו להתיר בשומן יין מכלל דיין אסור ומ"ש אפשתי בתום' רי"נ קלף שאסור : סי' תק"נ לא יטייל עט"ב ובסי' תק"נד נקט בט"ב יפשתי בע"לם וע"ל התם לפי' בשוק וכאן מון לעיר : סי' תק"נד ט"ב בשבת נהגה וים מוסרין וכן נוהגין עמ"ש בא"ה ב"ב להחזיק כה"ר משום לא פלוג ומ"מ מסתברא כהם"ה וגם הר"מ סתם בכל בליל טבילה מודה ודברי המ"ר נרחיעא דקי"ל בשלה נוהג היכן שפסק הלכה לחיבו כאן רק מנהגא לכל מרם יה"בי מתיר לגמרי אב"ם לול טבילה והר"ש נקט לשבת קלילא וכן נוהגין ולא נקט שם להחמיר כדרכו ובענין טבילה דבק דעיקר הדין לקפוף בלילה רק מנהג כשר גם בע"ש כמ"ש הר"מ בי"ד סי' קנ"ט והמוקמי דבריו דלא כה"ך ועוד מה שכתב מלו רשה הש"לה דברי מהר"י כוי הלא גם על הב"י שהי' מעורר נומן למה"ריב יאמר כך שאתיר לגמר והר"ם ועור קדמונים מתירם וכתבו וכן עמא דבר ס"כ הבו דלא לוסף באסור אנוה ליל טבילה מצות עשה לכ"ע משו"ום ליל שבת חיבו רק לבני עלי' הקדמונים כמ"ש בא"ח נרכות סי' ר"מ : סי' תק"נה טו"ז תמה על ה"בי ונרי דשפיר י"ל כשרת ר"ה מלשון הגמ' מצעיף להו בשבי לעולם סולן דה"ל לר"ת אלא דבני יעיבה לא ס"ל דעולם משום דר"ת שמותי נכ"מ הלכה כר"ת לכך נקטו לעולם והוא עצמו הסיב לתרוצי נפש' אף דגם רבא משמע הכי בני יעיבה בתרתי טפי : ובעגין לימוד עט"ב מנהג נכון עד חצות ובשבת עט"ב עד מנחה וט"ב בשבת נמי עד חצות : וכ"עוה מקילים בשבי תבשילין וסומכין על מכילות ער מי על המרן בשבת מליחה ומנהג הנכון לכל ירא שמים מאר חצות לא יסעוד קבע עד מרמנחה יסעוד תבשיל אחד ובסעודה עצמה יאכל על המרן פרפרת פירות וממתי שפריו ויקור ויבב כדרכו לשבה"מ : וגם בס"ע טלית קטן אלא נרכה בטור לישו רק משום בצע ממרתו נוהגים שלא להתעטף ום שלובשים ט"ק משמע שמנרכים דאנהגא לישו טוקר הנרכה רק מנהג שלא להתעטף משמע טלית גדול ומ"ש לגמרי עכ"פ מי שלובש לישו שייך נלא נרכה שפיר מדרכנן מוטב שלא יכנס שישו חוצה לגרף וכרי סברת הש"ע משום בצע ממרתו לא שייך לומר ונשו דלא ניחא לי' היום לף המ"רי ז"ל מישו משום כלל להמי מנהגא שישו בשום מדרש והעניק תפילין בצעה קורח כי פרשיות שמע והי' שפיר ענד וכ"ה בבא"ט : סי' תק"נו בט"ז שב ומ"א עדיף וכל תפוסת ישראל אין חוששין לדבריו ולא שייך שב ומ"א נגד כל הפוסקים דשאני נסח קודם חצות כמתו מוטל לפניו כמ"ש המ"ר וגם המרדכי עצמו בהגהותיו דוחה דברי יחיד בהוא : סי' תקנט נהגה ק"ש פטום עא"ם במ"הב ב"ב ועוד נר' לשון ה"ם נוהגים הוא פולין ולא משכנו כשיעתי נדוכתי טוען ובריש הלכות נב"ב וגם כוונתו בשבור כמנהג מזיה מקומות לומר מפר עליהו ומומרים קדים וכן הנהיג בעל עיר בניסן בב"הב של בה"מ מבל ביחיד כזי כסדר

היום קרבנות דצו' והכ"מלהט טעה כמ"ל שם רק בנבור משום קטרת יצחק לכ לא יקות בפרסום
מכל למנצ זיתן לך שפיר מונעים שהביאו בשם הכלבו הוי גם לפנינו : וגם עא"ל בב"ח
ה' תפלה ע"פ הב"י ללמנצ ומ"מ גריכי בהדיי ובמדרכי כתוב מ"מ למנצ לבל מת"ח
לומרים הוא יקיד נגד הפוסקים וגם מסתברא לאמירת מטמנו ורוי ממש וט"ב לקרי מועד וה"נ
במ"ריל להדיא נתתן לומרים למנצ מסתברא בשלו מין ביטול יום נרה רק כ"מ מין לעזרר
הדין ולכך בש"ע לא הזכיר רק כ"מ ובכל כה"ג לא שייך מנהג כמ"ש בע"הג שהביא לנועקים מלין
מנהג לותו מנהיג לא ידע כלום : סי' תק"סב קבלת תענית ונהגים העזה גם' נריך
התרה סברתם מסתמת דעתו לעולם וכו' אם לאר תמיד בקבלתו תעניתנדנה לא שייך כלל וגם
מן הסתם מין דעתו כשיקבל מו שלר לוגם ומני נפדיון וגם ת"ל ובכור ע"פ בתוכם מ"ש התרת
נדר דלא שייך פתח חרטה ונריך פדיון אם מ"מ לפטלים ביום לחר : והנה נתפשט מנהג
בזמננו להתענות יום ה' בשנם העבור כשקורלים מתחלת שמות שוב"נים ויש מוסיפים ת"ת ויש
מתענים כל שנה ולא שערום לנותנו הקדמונים נפוסקים ומעריכי מנהגים רק לומרנת דלבת
אין החסיד שלי"ה ומ"מ וטעמם נר' דרך נסתר לצר מיעוט הירא גורם לעיבור כל שלש שנים
שאמרו על מדה עשירה כמו שרמזתי היטב באשורי עיכו"ל נדפס ממני ז"ק לחד בשנת תה"מ
סוכת וחלו סדרות נגלות אגרים גרס לירוף עון תל"ה ומוסיפים רמז שובו בנים שוב"נים וי"ת
גזרות מתרגשות בחלמיה בשנת עיבור ר"ל ואיכו כלום כי לא נשתנה רק להשלים ימות החמה
וכבר נקטינן שאין להוסיף לחר התלמוד ומדרשים כמ"ש בב"ח שלא נעשה כוונים למלכות
שמים מדעתנו יבנה הטעל על העיקר וחלת לומרת שהבאתי נע"ל סוף ה' פסח דברי הזוהר
שמכריזין על התשובה כל יום שהל התקיפה ד"פ בשנה רלוי יותר לעשות ליוה תקון תשובה וגם
נכון לומר מזמור נ"ת : סי' תק"כו ס"ב בתענית בה"ב נהגו הרשומים לקבל ויהל
והרבה רשומים לוותו עליהם כמ"ש בשוד וכ"י ולכך נר' דנקט לשון נהגו וע"כפ יש שמיהה
לבל מנהג תענית ער"ח נתפשט מתלמידי הא"י ומין שמיהה לקרות ויהל והבו דלא לוסף וגם
הב"ח וכ"י מפקפקים והאונע אשוכח :

מגלה ד"ב ע"ב מוקמין כלל לא תאוה מה קמ"ד וכר' ד"ל מוקמין מנו לעלום בקמים עליהם ליסרלל דק
יסגרו העיר ויורו המורים אן המומה ומין גם כ"כ ומצני ישרלל ניכהו אף דלא כתיב
קימו וקבלו היהודים פתם כולם ולא דקדק בלשון דה"מל ולמו יהודים ניכהו וכן מהזו עד
כום כפי"כמי : ד"ג נזדעזע מ"י תמוה מה סודת ביומתן שיוק לביומים וכר' שהי לעתו
לגלות סודת הקן שבמיאם ובכתובים כדניאל מ"ת להזהר כ"כ יפתה ב"ק למנוע לגמרי ומ"ש
כר' לבימי התנאים נעשה תרגום כתובים כמ"ש תום' בשבת ר"פ כ"כ שאין תשם שלא היו נקיאם
כיומתן גדול כאו מאוד כמ"ש נסוכה דכ"ת ומכאן תוכחה מגולה למדפיסים כתבו הא"י ופרדם
ורקנטי ושאר ספרי קבלה ויל הכל מאשמאים ומכשול לבימים ולא ניתן רשות רק הזוהר שאינו
מפורש כ"כ ואני רואיתי בע"ה מקשים מקרו ממני מצר עיכו נספריט כאלו ולימוד מכוד הש"לה
והרב

והר"ם והוכחתים על פניהם בשער לא ידעו הכין ענין מדותיו ב"ה ורחמנא לצלן לאחד מהם שעשב לשתי רשויות ולא הועיל שער ניקצתי לייעב דעתו ונרשתיו מעני : ד"ו ע"ב אין בין שבת לי"כ תמהני גם קניבת ירק בשבת קי"ל נרי דלא שעב רק מילו דאורייתא ולרפרם דהוצאה שרי בי"כ י"ל תני ושייר ומה שייר עוד קנינת ורק שער שבת לשור וי"כ שבת שרי לך אין בין י"ט לשבת כמי אינא שניתת בהמתו דשרי בי"ט כמ"ש בהגה סי' רמ"ו ופ"ל כמ"ש ב"ב לא שעב רק ל"ט מלאכות שעושה בעצמו כדאשב במתני' דכלל גדול ועוד תני ושייר ושייר עוד כבשי עצרת : ביהכ"ת ד"י ע"ב הא שביב נ"מ בדקדק כיון דילוף שמחה גדולה המ"ל וניוס השמיני ופ"ל לשון זו הי גנק ולא נא לרמו על שני גדולים ט"ת וגם מלת שאיני דיבן מיני' נפקו וגם ויהי ביי' על מדת שבד בשבל ממדת שמיני וגם המ"ל וניוס ומיותר יהי ביי' כה מדת שער מלכות נסמך לשמיני למען עלמה שם ונת והמדות ושערים מכוונים כך וגם נקרא יום נסוך שבת ימים עשה : וגם רמז דנקט שם עבל בן בקר המ"ל פתח עבל רק בקר רמז ר"ת בשת קלון לניסה שעברו בעבל ג' עבירות ע"ז נקרא בשת בהושע ט' וינזרו לבשת וקלון עדוה ויקומו לנקף והרגו קוד וזקניס : ד"ד כפליס כיונתי מנרים בריס אדבר דות מוכיח ומת : וזם ל"ת שסוכין ביפיה קשה להחזי לשנא אכלן נביאה ופ"ל לשל דרם בשמע רק מקרא גופא שמע בקולה כפי"רבי פי' וירא : וזם חון ממקרא מגלה ותמהני לקמן ד"ו ק"כ וקניס וכמה נביאס תקנו י"ח וכו' לשמ"ל נמ"הב ב"כ נרכות כ"ק שהי' כנר מימי שנרחם ומבואר שם : והא דפי"רבי סכוכה פסקו נביאס תמוה מדרנה וכו' שמינו הוסיף רק כמו שמנרכין על הנס שפי' ביחיד ומקנו גם הלל כיון שהי' נמ"י גם רבים וכ"מ פסחים קי"ז ע"ב נרה ומינו תקנה חדשה בשבבר מצירת מצה ולכך לא תקנו לקרות מגלת מנטיוכם וכסופרים אוכח גם ביחיד הקורא בנביאס וכתובים מנרך וכן מגלות תרנע ומ"מ מינו לחיובא כאסתר ועמ"ל נע"ל פסחים ק"ח פי' ת"ב : דט"ו ע"ב מורדיח דלנרות לא פי"ש כלום וב"נא דפ"ו פי"ש עין הסניגה : די"ט תפרה נפשתן פסולה בתום' די"נא קלף דוקא בלנור וכו' טעמו כפי"רבי ע"ב נין הכתובים לא יצא דבעי סגרת לעצמה דמפרכס ניסע עפי ומ"הט קי"ל בטור וז"ע דוקא בלנור סנרתו גם זה מינו מעכב בוחיד ולפי הכלל פלא ידעו דעת די"נא מ"ב לחום ביחיד ומ"א אין להודות דשם פוסק מינו מחלק וכפשטע דגמ' רק בשעת הדחק יש סמיכה : ע"ב דקדוקי סופרים עמ"ם בס"ב לך מגלה נגד הבחירה ונפ"מ נא"הב ב"כ דט"ו ג"ו ניחא ונוסף עוד לפמ"ל מן הזוהר לחה מילה ניאי רע שים ימים לרע שניתן שליטה למקטרגים על העונת וכו' לכך תמר עון עקבי יסובני שדם נעקב ומינו חוסם להתחרט ולהתודות תבע שם מתחרט ומתודה אין רשות לקטרג ולעומתם מצחים הימים שמסוגלים לטובה כמו ימי המועדים וכ"ה כפליו ופני מדד ימי פורים מתחלת הנריסה כתובים לטובה ונין המצרים וימי תענית חרנן הם מעותדים לנתינת רשות למקטרגים נכן מתר ניתא מל הפועל ניתן לתובה לעשות זכר ליניתת אנרים ולנזרת מנטיוכם והמן ומם לא הוי מריעם היו נשתרים דרך רשות כמו שקיימו מבותנו הכל כשתרתי טובא נספרנו רא"ש מ"ע לקיום העולם נגד מנרי המדם וס"סה ל"ת לשמירת העולם נגד הגידם והרמשונים יבעו כל התורה וכל המנוה נגד מיזה מנר וגיד מקונלים מאד"ה הר עד בא ומבוארם שם ובא"ה שם שעבר כל למודם בוה המופן והימים האלה נוכרים ונעשים לעוד ולרע כדברינו : דכ"ח אין ותתין

פוסקי ל מי"ד פסוקים וקי"ל נסי' קל"ו דילג פסוק חזר וכו' נכוכר קודם שקרא השני לאחריו חזר ג'
פסוק"ס נלא ברכה דהיינו בשבת או שלא קרא יו"ד פסוקים כמ"ש שם : דכ"ג הכל עולין
וכו' טעם למנהג שאין קורין קטן משום דמסתברא פי' הכל עולין בשעת הצורך דוקא שבימיהם
קראו בעצמם ואם אין שלא שפה היודעים עולה גם קטן היודע אבל אחה אפי' בכ"ה לא שלא
קורחין לפני' אינו יודע כמנהגנו וכו' להוכיח מהא דס"פ דברכות נעידן מפטרי עוכין פיר"ש
שקורחים הפטרה ומברכים בתורה ונבביא קשה תופוק לי' גם במנין הקרואים מע"כ שאינו רק
בשעת הצורך אבל מנהג בן י"ג שאקריח בס"ת בשבור טעות גמור כמ"ש שאינו מחויב לנדול
דק לנירוף ולא להוניח תקנת נביחם בימי משה פמ"פ פ"ק דב"ק וכמו להיות ע"י בתפלת י"ח
וכן הורה מה"ר אבל מכ"ל דקהלתנו ולא הירגישו על מנהג גרוע הזה והתרגישים לא בקשו לשבל
כבודם בלא הועיל ושני בניי ונכדי לא הנחתי להקריח מה"ט ולא תקשי על דה'מו כיון שכולם
מברכים שרי : דכ"ה תוס' ד"ה מפני עמ"ש בח"ר וכ"ם וע"ש ועוד נר' על המדרש שכתב
משום רחמים י"ל דס"ל כא"ל משום קנאה לא יאמר כך אבל בקושטא טעם רחמים רק הו' תוס
על הפיוט לדרך לא שייך לפלוג על לילך מ"ד ומ"א נר' לישב הקפידת דוקא להתפלל אבל פיוט שבת
סיגור בעלמא שרי : דכ"ו ע"ב תשמישי קדושה נגנזין אמתברא נסיונת הדפוס שאין
משתמשים לקדושה ונקנרים מיד בגור המיוחד לדפיסיניים גלוגת שלהם אף לאשור לתשמיש
כיון אבל תשמיש הר יוט שרי כיון שגם קדושה עצמה היכא רק לנסיון ערמי : דכ"ו בירושלמי
כאן מכטוניכם נתן מנורה לב"הכ ואמר ברוך אלדיהם אשר נתן כך בלבי פלילי חל"ת שנתגייר וח"ל
או לא נתגייר אשוב הי"ל אלדינו תמהני"לוד נמי אאר ברוך אלדיהם ס"ם ס"ו וכר' לותו קרא
דרשו על יסורין שאין ביטול תורה ותפלה נפ"ק דברכות לכך נקט שתם אלדיהם מדת הדין וגם
נם"ם ס"ת פעמים דקאי על מה"ד נורת ממקדשין כמ"שוכ"ל והיכא שנשאר אבל הוה ה' אלקים
פעיעא אין משם וגם בשקללות ברכו אלדיהם ה' רק אותו מ"ד קפד בברכה לא שייך שתם אלדיהם
אלא היכא דשוכח על מה"ד משום מנאנו עם בניכו כשמברכים שמו י"ת צריכם לומר אלדינו :
דכ"ם בה"כ אין אוכלין וזותין נהם תמהני בא"ח סי' קכ"ח לצורך בה"כ שרי אפי' מנוה אחרת
כגון עיבור שנה היכן עיבור בומנו וחזותע שוכח לשנע היטע מן היהושלמי בב"הכ צריך בדיקת
שמן שאוכלין בעיבור שנה ובסי' קכ"ב נהגה לשנע היטע אסור ליקח אבנים מב"הכ ישינה מא"כ
אם גוהה לפול שרי לאחור ואם אינו גוהה אהיכן יקח כיון דאסור לאחור וע"כ כוונתו שרגיל
לפול אבנים מבגין יש לף שאינו גוהה לפול : דל"ם כל הנכור מנות וחקים פי' עשר
תעשר כפי"שי וכ"ל דנקט כל הנכור רוב שנים נחול אבל עשר תעשר שהוא אנות וחקים אינו
אלא בשנת כמנהגנו דיקן וכ"א נה"ן וכר' טעם פשוט בשנת ס"ת לקרות ז"ן מן כל הנכור
אשום שאין להפסיק ג"פ סמוך לפרשה אך למה נריך מן עשר תעשר הרבה יותר מן הצורך לכך
כ' ל משום מנות וחקים הנהוגת נתנ אוגב תורתו בשבת מאריכם יותר כדלעיל דכ"ג ני"ט
מאריכין לנת בה"כ ובשבת מאריכין משום שפנוים יותר שא"צ להכין כלום : ושם למחר
קורין ואחת הנרכה ונוהגין קנת גם בלילה להוניא כל ס"ת כמ"ש הגה ס"א סי' תרסט אך
שמעתי כאמנה שם קורין בברכות התורה תמוה שאינו תקנת גניאם ועוזרת רק מנהג קלוש
ואפי' עד"ת נעקת רבים פוסקים מכ"ש כדבר הזה לא יוכר ולא יפקד : דל"ב נתום'
תמה מהר"ש נ"ארתי לעיל ברכות ס"ת סי' קלט : ס"ת

אי"ח סי' תר"פט י"ל שמין מוציאת תמהני המיך מניחס משנה וגמ' מפני תוספתא ומשן יומר שבאה בי ר"מ ור"י כדאמרינן טונא כמ"ש נחולין קמ"ח ותי' תום' דנחק מאד המיך קס"ד שלא לכוונים ו"ל גם לגדרונגים מוציא מיכו והתם נריך לאשגועי' דק"ס נד בקנות אינו מונים נד זכרות לכך תבין עבד לי"ת מה"ט וזאני טומטם שמא ס' וכר וקברו נקנה עבדיעבד ודמי כפמי לממון אל התם ב"ע דנקט י"ת לטפל : סי' תל"ג בטור נשם ירושלמי אינו כך בפניט כך מרור המן מרורים נניו וגם תרנוגה ז"ל אך לשון נם מוכח שאסר נרוכה מסתר נרוך מדרכי : סי' תר"נ בא"הט סק"ה העתיק מן תשובתו אינו כלום כיון שאיבר הגה פחר תשובתו בתר שתרע מולין וגם בשעת הדחק אין סמיב ה ומפתתי נא"ר שמחזין כהגה מטעם פחר : וגם בני המן ברחם דפא מוכח כדעת הפוסל נרחם שטה וכן הסכים הח"י ומדפים פחד טעה וכתב אפי' לכתחלה אבי ולח כן גם המכשיר רק נדיעבד ומסתברא אפי' נדיעבד פסול כפשט הש"ע וכל הפוסקים דוקא ברחם דפא ואת בסופא ועשרת נסוף דפא וגם נסופה ולאי כשנדו נסוף שטה כמ"ש הב"י וא"נ לפרש מרוב פשיטות מ"כ למה אינה נלשון דפא טפי המ"ל אים ברחם שטה ואת בסופה ועשרת נסוף שטה מע"כ דפא דוקא : סי' תר"נב נטור נשם רב עמרם שלא לומר התל כיון שאמר מולינו ותמה הגהות טור יש מה יענה על נ"ת נרדאמר ותפל י"ת ובה"מ ורחיתי נמרדכי שהרגים קנת על נס"מ ותמהני על הב"י ול"מ שלא הרגישו ומולי לשנר גם נשלו חולק אכן למה נקט על פורים לאוד שלא נרי דכללא נקשיון אצר לא זכרו הטור ונ"י ור"מ נהנך מין למוקו ולא לאחות כלל וגם בהר"מנס כתוב לאחור ומ"מ כרי לייטב דעת רב עמרם דס"ל לחלק בנ"ם ז"ן שאות נגד ברכות ק"ם שנע כייט הללתיך וב"ית להשליט מנין התינות במ"ם הטור נברכות התפלה ובה"מ עם נוסח דנה נשנת הכוללת כל הימים יש כ"ו שאות נגד כ"ו נהלל הגדול שמפרנים בתפד ועכ"פ מיכו לנטלה אבל נרכת פורים שאינו מראו היתרון כלום שב ות"ת עדיף : סי' תר"נג בא"הט נשם הכלבו שלא לומר ויהי נועם ובא"מ נשם כלבו שא"י ויתן לך ונתום' רי"נא קלף שא"ת ויהי נועם אבל ויתן לומרים וכרי טעמו דאמיב פורים כי"ט כדכתיב נמגלה והחדנת הכל נהגו אימור מלאכה והטור וש"ע שלומרים כיון דשרי מדינא ועוד כתב שם שא"ת קדיש חצר ס"ת וכרי טעמו גם קריאת הס"ת חיוב אחת עם קריאת המגלה מיכו רמוי להפסיק ואחר המגלה אבר הניח ואתה קדוש שצייך למגלה פרסום נס- נרי טעם קידוש השם בעולם וכ"טב ע"ד נורחא אבדים ממקדשיך כמ"ש אל הוכירו קדים : סי' תר"נד קדים שלא שלא נהגינן לך בטור וש"ע נמי משמע הכי שלא הוכירו קדים מעות פורים נרי טעם לשנהג מחנות השקל לעניי ע"י משום ניאי מרדכי קיימו נקבלו התורה נפ"ט דשכת ותורה ישראל ות"י שלשתם לשעלה ממול וגם בפ"ק דנרכות תורה ות"י ניתן ביסורים ונדקה מניאת בפרט מחנית השקל כופר נפש ובוודאי תרומה סד"ה פתח הוא' טייעה ושנעת וברכת על התרן הטובה גם עכשיו הכל כוונים נזכות ת"י ובפורים מנוה יתירה כדאמרי' ושנעת זו שתייה : סי' תר"נה שכח על הנימם בבה"מו מ"ש לחזור ומה"ל פסק לחזור בקטודה לתזובה תאמני שלא עדיף מר"ח דתודיי ולא דמי ל"ט לחזור שנת כפי"רבי פסחים דמ"ו ע"ב וכ"אא נפ"ק דנרכות בר"ת אי נעי לא לכל פת גם פורים יוצא בלא פת לכתיב משתה ושמחה לבטומי בפורים יין ישמח ואפי' סעודה שניתת פסמכתא דתודיי י"ח שיוצא נתרגימא אכ"ם פורים :

סי' תר"נו בס"ע מלאכה בשעת פורים תיכו מנהג ובמ"ה העתיק במה"ריל משמע ולה"ד מך המנורתם שכתב נשים נוהגת תמוה שלא מיחה בהן שהוא נגד הגמ' וכל הפוסקים והאחמיר בפטור הדיוט ומנהן כמ"ש בירושלמי ומיכו דומה לדברים המותרים ואחרים נהגו איסור שהוא גדר להרחיק האיסור שבכל כאן פורים עצמו רק מקום שנהגו וגם קלקול הדומה לאסור יום פ' ח"ו משום שבת והפ"ת הוכיח מלשון משכי ר, נטע בע"ו טעה מאד וכשות עיניכ דקושטע משכי הכי וגם מפכח :

מ"ק בית השלחים נדקדק דה"מ טפי שדה שלחים ושדה הנעל וכו' שלחין צריך להשקות אך נאר שבבית ונעל לשון יושב הנית כדאפ' דאתותב עולם עם בתולתא : ד"כ ע"כ משום זורע וכן בהר"מנס תמהני נס"מ הלכה כרבה נגד ר"י כמ"ש תום' נב"מ כ"ט וכו' לפ"ז תום' טעם רבה נתר מעשה וי"י בתר מחשבה ובאנחות דס"ד פליגי רבה ס"ל נתר מעשה ורבא נתר מחשבה וקי"ל כרבא בתרא לך נפ"כ שגגות כתב כרבה נתר מעשיו ופטור וע"ל דהתם מסתברא כיון שהעלה תנוק להניל נפש דהוי צריכין לכתחלה תיכו סברא לחייב על שגגתו בדגים וגם לשון הרמ"נס מגומגם מפני שהוא שוגג מדרבה עיקר חטאת בשוגג וע"ל שבמשך למעלה מע"פ שבתכוון לנוד מפני שהוא שוגג בגירה ורצוי לחייב מ"מ פטור אה"ט ושולי קנת ט"ס שהי' כתוב מפני שהי' שוף פי' שהתנוק הי' שוף במים והוי ס"י לכתחלה כדבריכו : תום' סד"ה חייב ופליגי עלי' תמהני רב יוסף גופא בשבת דע"ג קטל מספסלתא חייב שתים וכו' ד"ל כ"ע אודוג'במספסלתא דעיקר קנירה כדי לצמוח מחשבתו לשניהם אבל הכא סברת רבה לרפוי מרעא לחוד וסברת ר' לצמוחי לחוד והא לא תקשי מה פריך שם לרב משום נוטע לא דלמא ס"ל כרבה וכי' ד"ל דר"כ תלמידו משמע בשבתו ועוד דשם רב פליג על ר"כ לא שייך לאחויי דהכא להקשות מן ר"כ דגדול מר"י עכ"פ הב רבו דר"כ ור' יוסנן קרי נמי לרב רבינו נפ"ו דקולין : דף ז"ן פליגי בהסגר שני נר' ה"כ נמוקלט מקקמר נרמין דבני ר"י באוקלט וע"מ לקמן מה"ב לקמן ותמהני לקמן ד"ד ה"א להוכיח נוהג נרעתו נדגל ממתני' דהכא וכו' ד"ל הכא מצבעת עדבין

ומוכח גם למסקנא נזיפת חלי"וס לי' ח"כ הכא בח"ל לע"כ כדבריהו וטע"ה בשילה י"ל שהוא רצה לקידוש הירח כלמוכח בפ"ב דר"ה ונזיפת לי' שנע מצוה לקדושה וחכמה כפל שנע מח"ל כמבואר בזוהר וחברון שבע שניס נבנתה ע"ש : דכ"ו לשנים קרעים תמהני לר' לעיל דכ"ב ע"ב נריכא להבדיל שפה ומכלן מין מחיון וגר' דהכא יליף ויקרעם לשנים ומכתי תיבת קרעים מיותר אלא להבדיל שפה וקרונים טפח יליף מן מחיזה טפח וכח"ו עד נבו יליף מסנרת מצוה לדבר והל"מנס דפסק גם נרבו יליף מעליצע כת"ק והר"מבן והל"מם סנרי כיון דגלוי לבו מסנרת לימו רק בח"ו דהוקע כנודם לכבוד המקום ודרשת דפ"ד דכ"ק את ה"ל מימו היקע גמור דאיכא תכלי נכורת ל"ו אלא דרשי את : דכ"ק הן קרבו פיתום' לשו דוקא גרי כוונתם דילוף מן היתור שע"ג כלל אה"ט שילע כנר נפו פנחס כו את יהושוע המ"ל קרא אתיהושע וכ"הנ גרי נדרשת ליעקב ונשתני ממנריס מעפר מנריס טול עמי בנזיר דס"ה הלא נוה שיקנרהו נאבות מיד אלא מיתורא דרש פשיטא אס יקנרהו בחברון ישמו ממנריס : ע"נ ינחס כתיב תום' אלא כפ"ק דהכא ל"ל להתס ושם כתבו עליו דוקא ובעיני רבינו נאצב יפה : ושם לאמריתו מצרי מי שנא לכתן ותמודו בידו תמוה היכן אמריתו וגר' בשמים כנר אמרו מן התורה ולך מצה וידבר הדברים האלה אל כל ישראל תמוה הלא מן ס"פ ב"ת ויקרא מצה אל כל ישראל ויאמר הכל עד ר"פ ולך א"כ מה כפל וגם לא אפיפא דכתיב ויאמר אליהם ולא מצאתי מרגיש ות"ל ד"ה נתגלה לי ע"פ היושבן ולבית תולפנא נמי תמוה מה ענין בה"מ דוקא כאן אלא דאמרי' באבות דר"ח וידבר בענין תורה דוקא וביתרתי היטב בר"פ אחרי והנה נפ"ק דשבת אלה הדברים ל"ט מלאכות וכאן עוד הי' הוי להורות שהלך בב"מ ודיבר כל התורה שלמד מ"ס יום נסיני מצוה תלמודו בידו להרמות ליתתל אלא שבא כלוס ויאמר לא תוכל עוד לדרוש נרבים כפי"רצי :

אח סי' תק"נב בחיבור הכ"י ותיר נפרנים שם נטלן מע"ש כיון דר"ת מתיר נלוח ואין במיכה כלל כיון שהוכחתי בע"לם מן הטור עצמו בהגהת הרמ"ס תינח ר"ת כתוב י"פ ותילוף לותיות קרובי תמונה ובל"פה רבינו הטור דוחה בחזק היד וגם הר"מא לימו מחלק מה"ט ור"ב המוכר שומו יחיד בשגם רמיתו בתום ריבא קלף נמי לוסר : סי' תק"מב מין לפועל לאכול ברי מסתברא מון מגלות ולא הוברך לפרש כיון שחיבו משום מלאכה רק אלא יכנס מצוד וכן הסכימו רבני זמניהו ונחתו על חיבור לחד שהתיר ושמע לקולם וחזר מדבריו :

ו"ך סי' אלט מנהג לשפוך עיקר משום מוניח דיבה ושעש י"ל תמוה ונפרע מן התש"ץ ברמה אחד שתה ואת ללאת מקרח וכמה מיתות מטופת ומאמר פ"ק דע"ז מרבו אל מה"מ ביתרתי לעיל היטב ותיבת ילקוט ל"ל מדרש ב"ט ומה אלא נוכר סכנה בתלמוד ומדרשים פ"ב לחום : ומסתברא מבלים שבאו לכבוד המת ממקומם רשאים לחזור ביום שני וגם בשמעו אלא באותם ותוך זין ים דבר החבר אם לא יחזרו למקומם נמי שרי : סי' ש"מ בהגה מין קורעין בח"מ זכמליכתנו גם בחנות ומסתברא אם שמועה קרובה נמ בח"מ ומחר הרגל נעשת רחוקה אלא יעבר זמנו בשאר קרובים ויקרע בח"מ ומילו ללא שביה לח שייך מנהג מצ"מ בחנות קורע לעולם ועוד מסתברא בן ובת פנויה יולדה והבועל את לו שבשעת לחום וילדה ומתו בניה אם תמים ן האם כל זמן שעמס בחייס גדולה בושה וכיון שהוקע כבודם לכבוד האקום מע"ם שעשת

ענרה גדולה תשובה דוקא אבלות רק מה דלפסד דבר שבלעדה אפי' לא נודע שעשת תשובה
דלמת הרהור תשובה כמ"ש בקדושין מ"ט : ואוברם על הפגה סי' של"ט י"ח נשם רי"ח מכנה
לאבוב קנר יוס שלפניו תאהני בימיהם אפרו קודם כמ"ש תום' ד"ה ע"ב וגם רוב סכנות
שבתלמוד שבתת ודגים וקנוח בלור שילט וזונת בקט"ינן מתום' ושאר קדמונים דמשתני ואין לחוש
ימה נוסף נוסח משר לא נזכר בתלמוד ואדרבה אין כח בבום אים למדם בפרט שהדפיסו בוועה
גדולה מן החסיד ובומכנו ירחים ושלימים אין מוסגין ואיזה מנחש ובידה מלבו תלה בחילן גדול
והרבה לבריס כתבו על הקדוש הא"רי ז"ל ובע"ה בלעג וקלם לקלים והמון עם להחמין דבריס
בכזבים בשוכל ואיזה מהם מזכרה משר קרא לם"ת החבות ומשה ואהרל וגדר הלא לשחוק
יחשב המאמין זאת ושבית שבעבע אחד שהסיח דעתו בתפילה מתפילין אין זאת כמ"ש בספרנו רק
שלא יסיח דעתו ויבא לקלות דשם ואיזה ובפ"ק דשבת נקטו למזמם כל שעה ולא כל רגע בפרט
בעומק כוונת התפלה אין חשם ועוד כתבו בוסחי תפלות משבנו וספרד לפי השערים למעלה
ואבאנו לא בדע חילוק בין יהודי ליהודי וגם תחימת הנרכות לא בשתנו וגוסף מנהגת בעלמא
כפי מידור מבחיהם וכ"הג ניחתי במוף מה"ב חלק כ"ב על חיבור המכוהב סודי רזי ורביעי כתבו
לטעוס התבחילם בע"ב בסוד טיעמיה חייס וכו' לא במבא כוחת מ"ו על הפסוק ובמודם לל תבא
בפני החמורחים בפ' כ"ב שעשו הרבה דברים לבבוד שבת ולא נזכר מאחד שעשה כך ומחני
שהרגים בבר שבת שלא בחשך בימין מות היולד הלוך ילמינו כדבר השבים אין הפתילה מן
השמן ושני שאין מקפלים העלית עד א"ם יבער היטב מן הקליפות כל מים בבוד ילבב להרחיק
זאת ועל דבריס כאלו מבבידים שלבבת ובהדי הוצא לקי כרבא שמלעיגים ע"כ גם בסגולת
דברי חז"ל בתלמוד ומדרשום שהי' הכל מקובל מפלס עד משה מסיני שהכל נהיה בדברי הם"ת
ברמזים כל עבייני ענלס ועוד שביעית רחוי לשמע המעשה שפלפל ר"ת עם מר"עה על קבר
תפילין וגם נלאו מי פתי יבור הנה להחמין בסילות בדוי כוה ושמיני בחב בחתף בשביל שעבר
תיקף לגאולה תפלה ובהנה דבריס רבים שעיקר הגופם שהדפיסו לפני ההמון משר רחוי לבחות
כמו ענין הזוג שביינתי בס"ב בוף הלבות נרבות שיבון בקדבן ואוכא ואיבא קטרא בתיבת יד
למלעיגים וגם תקון חבות רחל ולאה לפני ההמון וגם מאהני על קבור בפלא לפרש לצוחת
כל הס"ע בנסתר מן הס"ב וידעא שאין כוונתם לדבריו וה"מ ובחזור לענינו חניבת קבר מוקדם מוכח
שאין סמיכה ובימיהם לא שביחי בקיחם וניקרו בבובין כל שלשים ובמבא שאיט עוד כ"ב שנה (וגם
בומניבו מירא בדרך רחוקה לקברית ואיה) ואפרו מקודם שמא יהי' מת בערב שלא לעבור על
תיין ומשבו על הביקור שהביאו הבובן בפוח ואולי אנהגם משום שיעבר מתר ושלל למי קבר זה
וישיבוהו לפלוני וילך במקום מאתו וימירוה להבשם מכל בשת ולאי אין חשם ובמשך שלא ידעו
למלך מה"ט ; וע"מ בע"לם על הב"ח בגדים ישיבים ע"ב בשבת משתעי ודחיקא מלתא ותשים
גדולה משמעות שלו בחול : וזאת תומרת חף דקי"ל בשבת מתליף טויבו קושא מסור עד
קשיבה דתום' שבת דרבנן ולכאה פוסקים אין תוספת רק בי"ב ואין להחליף מב"ע :
כי' שמ"ח בב"י על הירושלמי אינו מובל ב"ב השמיטו הפוסקים ביון שלא נזכר בגרייתא
כמ"שאהני הלא טבר גם בגרייתא דשמות כי' ומה שלינו מתנה לגמ' דיבן להדיא בגדיין
בחילי עוכא וחולי בשעה בהעתק גרייתא אחת והפוסקים לא גוברו : בי שמ"ב מסתברא

הא דכתבו בפתיחת הרב עולת תמידים שבזה יישתו תלמידיו אין בידו לפקפ מזקת התברה הייט שעשה לכבוד תורתו ונם כולם מבו ליישב מן הנד כדרך כל אדם אבל אם הת"ח מבזה שלא ניגע בתורתו מי שאינו לוהבו בלב מתקייב בנפשו העובר ואם במייו מרמיקו מכ"ם נדולים נדיקס נמיתתן וכל דבריהם כנאלי פם : ושם בליכת תבזרות נעלים הכל כהר"מבן במ"ם הב"י כיון שהוא נדול שבאחר ניס וכר' שאינו לחו' בשבם רשיתי בתום' רי"בא קלף פסק כמי דוקא בשת מבזה כה"ני ור"ן ס"כ אם מעמיד אחד להתעסק שרי ורי"בא אין הרשבוים נם תלת שם ושלו רמה הרמ"בן דנרי רי"בא מולי הודה להם וקשיתו מהא דלהוי בשמתא כר' שבראתם בשפורא דשבבא הי' אבהנם לבטל שמלאכה והוא סבר על כולם והשיבו תיכא תבירתא כל אחת עשקו במיתיהם והשופר להודיע לאותו תבזרות שהי' חוור תלילה אבל לדדן לליכא מבהג שופר שני בהעמדת משפקתו מבשים מתעסקים : סי' שלים בט"ו בשם תורת האדם שלא להספיד אפר יב"ק אשתמטתי שהוא בא' ערוכה ביבמות דע"ט וטור וש"ע לקמן סי' שב"ל וכר' הא דפ"רבי בשמואל ככל אשר נזה המלך להשפיד ב"ל על זיין המקשים מו אבל דידהו נם על שמואל ויונתן וכן בילקוט נזה המלך להעניד תרון שמואל ויונתן בכל התרן להיות כולם ג"ח עאו : סי' שמ"ה עמ"ש בב"י ובע"פ ד' רבנים להקל בתספורת י"ט שלו תתונה ואילת בניו הן הנה אב"ד דפ"פד וא"נד דפה ומבנד ב"י ומ"ש מפרשב ודחיית הש"ך נכדו טעות נמור ולא שבה"רן פ"ק נקט תי' ב' תספורת דאוריי' לא תשנו דתי' א' בלשון אדרבה הוא שריר וקים ותי ב' בלשון מביאו לאחר מאמכתא דאוריי' יולדו על נרבי יוסף הם כאב : סי' שב"ב בהגה מדיקן דהיינו מבהג רשיבה וכר' להדיא נם אלפבים עשו כא"ב במדרשב' בהר עובדא דר"י ור"ל עד דאיבון מסתין לי' מוכח שהוא מבהג ותיקון מעולם לא שלא נזכר בתלמוד שאינו לחיובא : סי' שב"ה תבר עיר מסת נרע כפי' הש"ך ולא כט"ז ומה שכתב דמשמע נריעת אי משמעות רק שהניח ב' פירושים של הערוך ולפי' ב' נם הכא י"ל כך לך הרמשוניקר ושבי טפל בשבם נברכות תבר עיר שכולם אתקבוים אליו עכ"פ תיבת תבר על נדול העיר והט"ו לא תידם כלום ולפ"מבל נפי' שמות פי"א דר"י מ"ל אם יש בעים נם תבר עולה משום כבוד חיים פשיטא דהעיקר כה"ך והטור וש"ע נקטו סתם כת"ק דר"י ועוד בטור יש מבון עליו כמו בעים דהכא אפי' הטור מה"ט מדרבה מכלל דם"פא שהניח אפי' שע"ו דהיינו משום ניוול כמו בריעת דהכא אפי' הטור מה"ט מדרבה מכלל דם"פא לא מה"ט רק שיין כבוד לנדול העיר ומ"ש אפי' שד"ם לא קבע ומ"ז דהתם מפיבד לומדים בינוניים כהוגן נם בו"ה יש מקומות : סי' שם"ב התים נקבר עם בתו קטנה עמ"ל מה"ב נרכות פ"ת סי' ע"ב ע"פ הרוב לשלשה שנים נושה לעמוד ערוחה ילשון זה הכלל לאו דוקא הוא נדולים יבים יחל רק הכלל על מנהר וניבוס : סי' שם"ו לא יהלך ום"ת בידו מכ"ם ללמוד תוך ל"א ומנהג בינוס נקהנה לדרוש ער"ח ניסן על הקברות ואפי' בעניו מתים רק לפבים בפניו : סי' שע"ד בהגה מן המתמיהם פי'הש"ך נמי תמוה מדרבה עיקר אתאבל עמו רק לפניו כמבואר בנמ' ולעיל ולא קשה מלקמן להא נקט בשם י"א ומדרבה המתחבל לנמרי על הרחוק ואינו רבו פשיטא ללעג וקלס רק כוונתו להרשות מבלות בגדיו שחורים או בשבת רמשון כדלעיל מף שאינו פסול לעדות : סי' שע"ה מציקורו פניהם מסתברא דוקא בכ"ב שנמסר לכתפיס מבל שאת

שמת הוסם וחיכו הולך לפס מציה חוכס ויודע שלא יקבר עד מחר מיכו אחחיל עד שיעור שיקבר כיון שיודע שלא כאסה לבחפים אחיכן יחול לבלות רק דין חוכן עליו כמ"ש בש"ע ר"ס שמ"ח דלא כב"פ : סי' ג"פ כועלים חכוחם כר' לף דבמ"מ פסק בפ"ת דשרי בוחת ובר"ה פוסח לחד וכועל לחד ל"ל דלבל חאיר מה"מ כמ"ש בריש פ"ב וקי"ל כחני' ח' דלא כרב אפי : סי' שע"ו מת שחין מכחמים בגמ' וטוה רק ליצב ל"ל לבחמת הנפש המבקרת כל ז"ן מקוחו וכמו בשבל חגרת דבי טמיא שחיקוחת ומבהב רמ"פ להחפלל רחיתי בחום' רי"בח קלף גרס ר"י מכניף עשרה ומלי ופי' פס אפי' יש אבחמין ולבון מין מכחמין לרבוחת לף דחיל חבלים לבחם ומיים בפס רבינו הב"י דוקא בחין מחחבל בפוס מקום אפי' ברחוק ודברי רמ"ח חכס עדיף מבביא : סי' שע"ו דיבי קדים מסחברת מה שבוהגים לומר כל י"ל חדש גם על פחוחים מעשרים לף שחין עובדין מ"א חטחיב מעכבים לבח לב"ע וגם דה"עה בחבשלים ח"פ בני השמיבת לבח לב"ע ובהגה ס"ח סי' שמ"ג גם נקטן כריך חשובה ע"כ מה"ט ו"ל בחין חבל על מבזת רק על אחרים חין מילוק בין קודם כ"ף לאחריו : סי' ג"פ פרקמטיא בדבר האבד שיפסיד מהקדן וכר' שמין להחיר בפחורת לף דעבידי דזיילי עכ"פ לח שכיח בחעט ימים שיזולו פחות מקרן ומלחח דלא שכיח לח שריין : סי' שפ"ח בהגה שמינו רוחבת לללוח לבנים מסחברת כפשוטו וגם מהר"ל שהניח הח"ו לפשחו טבילה בומבה מבוה רק הר"מא בס"מ בספר ח"ו שלו לא בכחב בז"ן יאי חבלה וכר' ליצב גם שניהם דחיבות חלו נקט מהר"ל לבפשי לפשח הח"ו טבילה בומבה ה"ל חוך ז"ן ודוקא הע"ו חינבו וגם בנוען ע"פ הרוב ח"ח שהדם נדבק ולף בבדיקה לחת חינו נרחה לבל נרוב מפוחי נדיקת חחרכך בפנים ואין לסמוך כלל ועשות הט"ו בפי' הגה סי' קכ"ו ליחה רק על חילוף נגדים חבל רחיבה פניה למעט נהיכה כא"פ נריעך והייבו בקמין ומסחברת עיקר כהר"מא וגם הב"י לא נקט להיחר כיון דחמין לסור הן רב או מעט אי ליחיר למנוע שחינו עוברת ולא כמ"ב : סי' שפ"ב נטור חמה הר"חם על ההליכה וכר' סברת ריבי אדינת חוכן חייב בכל רק כיון שחחעסק במת ח"ח בחלינת מנעל נכמה דרכים והשחח שהזלך לקברות ח"ח שוב עסק מחר : סי' שפ"ט הרמ"ן על התירת דר"י חלוק המכוכם כר' ליצב כוונחו כחנת הויעה סנרינן דשרי ומה שהחיר היי במת ע"פ קדם שהחליף והחחכת וי"ן ימים רשוכים גם הבניים ד"י יוסף נער גדול ודי להחיר כמו מסטנים נרחיבה דר"ג ומסחברת בכ"ק לא הפסיד המסטנים לסמוך על רבינו הגדול שילבב בשנת שמין מבלות רק בנטעה וחיכוך שלו נוטה לפרשים ע"פ הרוב לא יכול להחפלף ומ"מ יש"ליכנו חיוב שעות לאחן כמנהג בשלשים : ס"ם ג"ב בהגה סרבת דה"מ כר' לף להוח פסק הב"מ שרי מפוס דה"מ קיל מחבל כמ"ש סי' ג"פ וכחני' ח' נר"פב וע"כ נקט בהיטח לשון הגמוי' דמה"ר חנגלוטרח מוסר נס"מ ומודע פקפוק הש"ך : וגם חכפו מבל מקיל נמער כלומר מפוס שנוי וגם מסחברת דאני לגוון כירק בחחיות שער בשנע וגם כר' בפולה סבנה שנריך לשמוע ו"ל להשמע ממנו ואח"ב קרובו ואחרים ויחות בגער ובהלה שרי להסחפר לחר ו"ן חס מרגיש בשערות נדולת ואין נואחלת ואחנו שרה מחה בשהלה ויפחק פרקה נשחו בשלת הסכין ובנרכות י"ע כבוד הבליות דוקא לימור דרבנן מכ"ם בפק פקוח נפש וה"ל בשריך לילך לפני שרה נדולה נוח כירק ולפני מלך מסחפר ממש דהח פוסק בחלחו : וגם חילע שבילחה כר' לף לפסק מוחרת בטילת שער

מכ"ש נפרנים וגם הלומר בשער משום קדמה נכך כמ"ש הב"י מ"מ נפרנים אחום ובמ"ה דמק
מאד מלא מקוורתא סתם טבילה מפני נפרנים קטנים שלייכו מחום צריך לחתכן אבל גדולים
צריך לחתכן תמיד לב"ע ברי : ונם נויהון דפסק לעיל י"ח לדרן שרי ונהנו להחמיר מ"מ
מקילם לשומו על הארן מיזה שעות נצריך לכך : סי' שנ"ג נהגה ויש מקילן מפני תוך נ"י
מפני יש מוהל אחר כנ"ל ותמה הב"ח דהר"מ כתב נוהגין שלא לנעות רק נשנת וכר' הא דפתב
הב"י שהולכים לב"הכ לקרות דהיינו כמ"ש נסי' של"ס מפני בנזיון הולכים לב"הכ לקרות
ומתפללים בנית האבל מה נשתנה קריאה מתפלה ונ"ל משום טלטול ס"ת לשתו דפסק נמ"ח סי'
קל"ה מפני אדם חשוב וכ"כ ויכ"כ מקום שלא הורגלו בם"ת בניחם אבל המהנ של הר"אח ניח ס"ת
בכית אי לשתו אם בשמניחם יום שלפניו ברי והא דלא כתב בלשון י"א משום ד"מ גם המוסר
לא מיירי נהכי וכיון שנהגו לחול בב"הכ משום מנוה שרי ובכ"הג בניתו עדיף : ובילחותי
רפיתי בעלזום מוריס נבית חבל מומר כ"מ ותאוה וכר' שמכו על הפסק היוב כ"ט כאלך
נגדול כאשר אבלים ינחם וכתיב הכא נעוך ישמח מלך והיין מזיבים על היקם כזה מעקרת
פרכא ומנערו יוקר לשחקה מה זו עושה סר מרוח בלי טעם ורוח ונם מומר ט"ז יש מקומות
כדברי חלומת ולא יאות למנין דעת : סי' שנ"ט בטור תמה על הרמ"נס רגל שני נוהג
בנעגה ה"כי דחק מאד שגרם בכתובת בשנת במ"ק המיך מפשר מ"כ מה ראי' מחתן לשבת
שניו שחקה כרגל ויתן ודוחק לפי כדלעיל נב"י ה' שנת בשחקתכם אלו שבחות שהוא מסחכתא
ואין שחקה אלות עשה כמועד רק בתורה שנות ממלאכה ובקנלה לשבת עונג וכ"אש תנש' ונתנן
לנרוע ,מי משתה וכן ימי הרגל רק הטעם שנת עולה כיון שנוהג בנעגה ואינו מפסיק כיון
שאין שחקה נרורה בתורה ורגל מפסיק שחקה מ"ע ולסדיוח בשלוחת פ' קיי שרה כך וגם נקנר
ויך הרגל לף שנוהג בנעגה עכ"פ מייב בשחקה : ועמ"ש בע"ם מנהג גרוע להכנים רבנים
ותים לב"הכ לף שהוא פעמים רק בב"הם שיוצב תמוד כמ"ש בס"ע וגם נקרוח ביתא דרבנן
וזוכלים וזותים נהם כדאמר במגלה וגם יש"ים בפ"ג נרכות הני גני והני גרסו לף דאמיר
קדושת נה"מ מב"הכ לענין זה קילח ולא גרע נה"כ מקים ריבה מעיירות המוקפת בפ"ק
כלים : ומסתברא נס"ד לפי' פנע הרגל לאחר שלשים חילו מבטל ה"נ לפי' שיעור נעדה
ב"הם מסור : סי' ת' נס"כ על הגה לא ידעתי ומ"מ נאמת שהר"ו כתב כך מ"כ שכיר
ידע ואה שהמלין על תורת קרע מנעלים מוכיחם הוא מנרת הב"י בהגמי"י לף דמסיק מן הרמ"ן
שהוא תוכה נכל ענין ומין להמלין רק מכרון ידיעה ובגדים שלנו קשה להחזיר קרע ע"כ מחויב
להמליף במ"של : סי' ת"כ כו"כ חינו תוכה לפי' בח"ו והגה כתב משום קדים ומסתברא
נשים נן לאחר לומר קדים ומילך נירוך שיהי' הפסד מרובה מ"כ להודיע מיד בפרט כשהות
קנת חולה ויסתכן : ונס נהגה להתענות נרמצון וכר' לף שכתב נמ"ק בשניהם יש מחמירין
העליס כמן משום דמה"ניו עצמו כתב שמע בשם מהר"יו לא המיין לשמועה דקוקה והר"מ כשחיבר
ורחה כל מעשיו כתב נרמצון ומלו רחה מהר"יו לא המיין לשמועה דקוקה והר"מ כשחיבר
כמן הרגיש נוחת : ונס לא הרגישו נטעות נכל הספרים וכ"כל ונגיהוק עד הרגל
יעשרו נו ולכנם לבית המשתה י"ב חדש וכן נשלמת שלוש ומינה מיוש המיתה בו' :
סי' ת"ג מלקטים רבוש נר' טעמו שבריכם כולם למנוה מכל שיאור מ"ב שלא מחך לכך נפ"ק

הגיגה ד"ג ע"ב מין הדור יתום מצוין מכלתא פ' בא וגם סיים מ"ר יהושע מני בן מנוים שנה ולא זכיתי לשמוע דבר זה : ד"ה ביאתי נפי' התורה פ' כי תבא :.ס נע"ם ועוד נר' לדבריהו שם נדקדק גם כפל את עמך את ישראל וכפל ממעון קדשך מן השמים לפ"מ בפ"ת עוזין רצונו גשם אים עליונים ות"ע רצונו ממים תחתונים וכיון שאמר עשיתי בכל מכותך הוי עוזים רצונו ומה תאר השקיפה מן השמים יש לפרש לקבל תפלת הגשם שמצניע הארץ ומה שיהי' הגשם מן תחתונים לכן כפל השקיפה ממעון קדשך לקבל תפלה מן השמים עליונים יהי' הגשם ולכך את עמך הנינוסים את ישראל החזונים כולם יהו לטובה מכל עמך ישראל משמע החזונים בלבד וגם נגשם צ"ך הכי כמו עונדת דרך דניאל בתענית ד"ט ע"ב : ונאת תומרת לדקדק מה צייכת מעשה ברחבת וארכבה למכלתין דחגיגה ונר' לפי המדרש בבל עולה לרגל זכו להציג נפלאות בתורה ושרה עליהם רה"ק : ושם ז"ן רקיעם ועובי מהם מאות עמ"ם נע"ם מה"כ נוסף אפר בירושלמי ועוד בזוהר נשלח ד"ה מרכבות כוכבים בכל רקיע ועוד נוסף אחד שם : ושם מעון כתות אה"ם תומרים שירה נר' לכך נקט הפסוק מעון קדשך נפ' זו מעשרות וגם לרבות בכורים כפי"שי ועליהם נאמר שירה כמ"ש בערכין ד"מ וגם קדשך לפי מאמרם שכשמך פ' סוטה למעשרות שם תיכו נותן סוף שמניע מעשו סוטה מ"כ תקון מעשר להגין מן הערוה ונגדר ערוה קדושה כמ"ש חו"ל ובוחת אמרתי רמז אות לב בה"ה ג' ל"ש ומעשר קדושים המקודשים מה שמיכות אלא כדבריהו : וע"מ נע"ם רמזי התורה שלא כסדרן כמי טוענים הוא במדרש נעלם פ' ויצא ועוד מוכח בכוונת הסידור על י"ח שמני קטרת : ע"ב ויקרא לו פיר"שי קראה אלהו תמוה מכדרוניכם אלא כ"ל ט"ם בדפוס קרא ה' אלהו פי' למחיצתו רקוע השניעי ועליון תקשי אכלן ונר' דה"ל ויקרא שמו כמו ס"פ נשלח מע"כ תיבת לו לדרשא : ל"טו ע"ב השתא קאמר פיר"שי שמע לקולך כלומר לף שהוא יודע מלפניהם מ"מ מתאוה לתפלת צדיקים וכל דבר צריך התעוררת מלמטה שהכל נעשה כמוס בנהונו הנעלם : ושם מעלה עשן מקנרו דוחק אחד שהי' נרמה לרבים ונר' שאמר שיבדיקו ע"שם הנודע להם וע"מ לקמן סנהדרין דם"ה : לט"ו תוס' ד"ה יוסי תמהני למנריתם דשחול עיקר מדרשה מסכת מסחברת דוד עיקר כמ"ש והי עמו שהלכה כאותו נכ"מ ושער הודה דועך מביר הרועים שער לשחול ושתיקת שחול הודאה גמורה רק שעמד על דעתו במנוה ופריטה בטירוף מעשיו תמיד כדי להוכיח בתו ממנו וגם פלטיש נגטער מאד לקיים כדוד וכמו בניכה בי"ח ע"ב ב"ם במקום ב"ה לא נאמר פלונתא ה"נ שחול במקום דוד ומי זה אמר ותהי שהי' מנרף בית דינו רק הורה התירא לנפשי ומין נידם למחות נגד חמת מלך מלאכי מות וגהם ככפיר חיימת מלך במשלי ט"ו וכ"ף נפרט רוח רעה ככתוב בשמואל י"ח י"ט ועל קוציתם נשבת חציב שלא שפיר י"ל הירושלמי חוזב גם סמיכה נקוי הש"ם שם ור"ה לא חציב כתי' הש"ם כיון שגם קדמו יוסי דהכא לא תאמני נזוהר תרומה ד"כ כהו' טייעא כתב נשעת דמית דוד מלכא

ואסגילן מחלוקת על מצה וחכיאן במחלוקת מ"כ כרב הוי מחלוקת ונר' בימיהם היו גם מחות סדרי מצה ו"ל שבע מחות כדלעיל ד"ד ולהנין זאת תמיכת כמ"ש נע"ו לתנהם ת' פרקי הזה דהיינו שהי' מוכלל בהם כל ענייני ע"ו שבעולם ותמיסם וזורם המולות וכוכבים שהיו טועים מחריהם כמה וכמה והאיך מה שמ"ל לנו רק כ' פרקים בחיסור והיתר ע"ו ונסך וה"ל הי' נסדר ורעים כל התכמות הבייכ"ם בגידולם ומעם פיקה וכלחים זה בזה ע"ד כירושיהם וסודותיהם ומדר מינך כל עבייני ימים טובים מלו לתנולת ומרך למעלה וממונים הקדושים ונך שבגגדם וכן במיוך סדרים ורבי העחידם על גב מה שהוכרך לחיסור והיתר בלגד ומיוך נקט שבע מחות שהי' נחכמתו וידיעות העולם מה שחולו נוגע לעשה מלו וזהו לעון הזוהר תסניתו מה נקט על מצה פי' מצניות שלהם מנל הנגרך לחיסור והיתר לת הי' מחלוקת עד יומי : ומס בח"ר נדפסו פיכת רנויח ט"ם וכ"ל דרם דהח וחחט נריך לגופס רק מדלת כתב כהן נריצת דרם הכי ורהטת דלמנת מן תום' דחרנינן : דכ"ו תום' ל"ה פוסני וכדבריהם כ"ל נמי נעירונין דכ"ת ע"כ

רשעים נמורים יתנו ריק ע"ם ועוד עמ"ם נח"ר :

יבמות דט"ו ר"ר בן הרכינם עא"ם נח"ם מן הרמ"נס שהי' נדור מחד עם שמעון הנדיק

ורחיתי בירושלמי שהכיר עזרת ואמר לרע"נע עיניו דומת לעזרת וביומסין הביח מפ' הוורק ופ"ג דעדיות נר' טעות דהתם ר"ר סתם ולח נן הרכינם רק במצה הקדושה בן הרכינם ובכל הפרק סתם ובמה שחולק על הרמ"בם מצתמטתי הירושלמי ואין ספק ר"ר סתם הוח מחרון נימי ר' יהושע שאמר לו רופה מני לת דנריך בלשון מתה והאיך יאמר כך לנן הרכינם הוקן שהי' כתלמידו כדמוכח הכח וכדיוק הב"ם נב"נ קנ"ח וכך ניינתי לעיל ר"ה כ"ה שמעך מ"ישפ שבח מנל בן הרכינם הדפיסו גם נריצת וכ"פנ דכתובות ר"ר סתם הוח הנוכר בניטן דפ"ת בתרוניכ וחף דיוכתן מהיו זקן נקט תלמיד שמני כיון שהוח נפלל יניכתו חף שמ"ב ללמד חמנו וב"פר דשבת ר' יומי כפוף ויושב לפני ר' חף שהי' הרבה זקן ממנו : ע"נ נשים בניון ניחרתי נח"ר ובפי' חיכה דהח כ"נ מיקה בח"ת ח"ן ע"פ התרגום ניחת טני שהרגים וכתב נשים מלרמני ובתולת מכשלתי ומנני מרס לת השניתו נפקודתו : דע"ר מביחה רחשונה ניינתי נח"ר סומה ר"י ע"פ המדרש שיבת בת קול ומוכח הכי דמ"ל מנלן ללמוד עד ממך לנעול מחת כדרכה יודע שלח תתענר מניחה רחשונה חו דלמח יהודה נעל ומכח ונם ניחרתי היטב נפי' שם וגם נר' חידוש של בת קול דקס"ד שנעלו כדרכה תמיד נוקיפת נופה כר"ת לע"ל דיל דם נשנים וזורה לחון וגם ר"ל עד לת מני ממך כדרכה ממח דלמח מיעכה כבר נתננע וגם יהודה שקיימו מלנרהם חפי' ע"ת ה"נ נתולים נריך לפרוש בחחת חלח כדבריהו : ד"מ ע"ב נמתני פירשי נבנו מסוס שמת חב נר' כוונתו כיון דמולן נמקום חמיו חך נקט הכסוע לקמן נמ' משום שמת דודו והכח פי' מיידי דנכמך לן נבו משום שמת חבי חני ובחמת חמיו ב"ל משום הפס לף שמינו חמי האת דמ"ל תיפוק לי כל המתים מסורין ונמענן חנינה נהגו להזהיר שלח תנשת לכהן ועליס פנויס נר' שמ"ל להזהיר בבנו דנלח מליכה הוח שמת דודו וכן פמיו

ומניו ידוע לכל רואי להזהיר לותו אנתה מרמזון ושניהי ומחותה כ"ז שהיא קיימת ונשכח נסדר
שלמס : דכ"ט ע"ב פירש"י ל"ה מלקריה על כ"כ דמי כדרכה לא גרע ממ"ע ממהני מכון
למעמ רי ס"ל כמ"ד מ"ע שרי כפי"רש"י ל"ה כשרה וכ"ל כיון דרי סתם נמהני כר"ם ע"כ מלקריה על כ"כ וגם
דיוק יפור מיבת מלקריה : דס"ג מעיידהו על רגליו רי לפי שעורתו גם נאנום נקרא יקום
אחר נרגליהם כפי"רש"י פי קרא ועוד מחורקת רגליו ממש כמ"ם חו"ל מתה משתו פסיעותיו מתקנרת
כלומר מרוב נער מתעכל לנחת חון וז"ם תילם ק"מ שנגו לשונם כמו נתם דומה נלילה ממש
ומחתופל חכם אחד מסתיר עלתו דהיינו חמת עכשוב תחת שפתיהו כשממית תורנת רשת
להמשיך הנוגד בפתר וזהו עכשוב כמ"ש בנ"ם ה' שבת וגם פיר"שי 'עכבים פירי"ש. בלעז והוא
לשון נרפה וז"ם שארני מידי רשע דומה שפלח ידיו במוב מתים תניסים תנגדני שחול שנול ממנו
כפל מיכל ועוזר שפסק אחר חשנו לדחות פעמי לגרשו לח"ל וגם סילוק לשתו פסיעותיו מתקנרות :
וזם אחה טובה מתנה טובה יהור לשון טובה נר' שים מתנה שניהה טובה כמו עוזר שמור לבעליו
לרעתו לכך סיים אחה טובה בחיק ירמז מלדיס תנחן ודמי לעיב ופעמים גם לרשע אחה טובה
הוא נטעם הכמום כמ"ם הזוהר ולפכח נדיק ורעלו אחה רעה בסוד חביון : וסס זאת הפעם
עא"ל שנת ע"כ נהמה וקיה היא חוה רחוקה לילת שנמשלה כך ול"ל לעיון הנה הדוחק ורמז
זאת משוס הרחוקה קלופה ס"ח לבל השנייה מכד הקדושה מדת מלכות נקרא זאת וז"ם לזאת
יקרא אחה כי מתים לקוחה זאת כפל להורת חף שהיא מדת נוקבא יקרא נסס פיש פלג נופף
ומרומז בסס יה אחר ניה נור עולמים חות יו"ד מן הסס דכורה ומות ה' נוקבא כשנת אחים
גם יחד ונרי לפי נוה מאמר התקונים ס"ד ברחשית תמן אחים תאן אחה עם ה' דמלדיס ועליי'
אתמר סמכוני נאשישות אים ואחה נגין דאתפשטו אכתנת אור סמכוני נכתנת עור לקבל עורת
מלדיס מדאיס וז"ם - מה זאת עשית חוכה ענדת לשכינתא דקיבי זאת ע"כ ותמוה מאד
ויתבאר ת"ל נאשר נודע כל האצילות נקרא שכינה ע"ד מניה' זוכן נתוכס מחוך ידיעות החכמות
על המדות שעריס עליונים ונקראים ספירות ספר וסיפור כספריס ממש לשעת ניהה והשכל מלא
מלה מקרונה שער המלכות אכונה נכ"מ שכינה סתם שהיא הנהגת עה"ו והיא כלולה מכולם
לכך נקראת כלה ת חמונה ושער הניהה כלה עליונה שהוא נמי כלל החכמות משום מ"ט שערי
ניהה נמשכים מל"נ נתיבות חכמה לכך נקרא חכמה אב וניהה אם וגם שתיהן נוכות ישראל וה'
מן מלדיס נגד מדת היין נוקבא ומבלעדי ה' הוי מלים גי' כסף שבנדיק כניכול מרכבה נתקון
מעשיו ויעל מלד ס מעל לנרתם וכיון שחטאו הולרכו סמיכה נכתנת עור שהוא נגד מה"ד עורת
מלים מאדמים לול נבורה מדת יצחק כמ"ם נכוונת תפלת ד"ם ומדום מה"ד ומה זאת עשית
שכנס במדת זאת שנסתלק הקדושה ממנו וניטל חות ה' מן אחה וגם חיס נודד מאקומו סילוק
יו"ד מן חיס נשאר אם אם וזהו שסיים המאמר סס בנין דא מה שואל ממך כי אם ליראה קדי אם
נניהי הי"ד חיס חמו ושניו דאיהו יה אנא ושמא עלאה שהס ב' דאצוניס מן הסס חכמה וניהה
ונחטאס נסתלקו כמ"ם טפ"ג דיומא ונטמחו טחטוח הלב : דע"נ עת רצון מלחת ביאתי
נפ"ל וכנ"ם נס סדר המזמורים וניינתי שס תילס ל"ח וס"ק וסי' נט' משמע נזוהר שס רק פסוק
אחד מהס דהיינו נחלות עד משמרק ג' פסוק מה רב טובך ופסוק סיבו לשדים ואשארה ג'
ה' לעולס יצב : דע"ו דחנעס יוסב בחיק לוד עמ"ל נכ"נ ע"כ דורת דאצוניס הולידו

בקטנות וכן אוכח להלן דאפעס נן מ"ל נמלכו מ"כ שלמה הוליד לי"ח : ד"נ ע"ב שב
ז"ל תמהני דה"מ למתב נמי שעקרו מעבר בהמה בו"ה כמ"ש בנכורת דנ"ך ונס ר"ח
קציף דאניף מברייתות נ"ד עוקרים אידי דאורייי המ"ל משנה דנכורת שנוהג והאדנח ליתה
ובימיו כגר בטלו להו רבה תנרו משני שם וכ"ל שלינו במשנה הביטול ומחורתא כיון דאסיק
בשלהי מכלתין שם מיכא חולק על ר"ה ופיר נהוג : דכ"ו וכי תפשר לגור בשני עולמים
כר' דה"מ לפרוך לגור מינו להשתקע כפי"רשיף' וגם ועולמים להשתקע רק עדיפא מאר דמשמע
בנת תחת ומי תפשר וכ"מ בתוס' : ונס כ"מ תלמידך והכל יודעים נר' מוכח תפי' שהי'
תלמיד- תנר ופליג עמו בדוכתי טובא מ"מ רוב למודו מרבו ונס בשנת דל"ת
ס"ר יוחנן משיסר"ל ומוכח שם שהוח ר"ש בלא יו"ד נן פרת תנרו דר' סימון ונס מין
להורת לפניו כהוכחתי לקתן נכורת דמ"נ : דף קי"ד אשוש מיסורת דידי' תאהני מיפוק
לי' נמי מיסורת דידה דאסור לספות בידיט כדק"ל נפ"ת כי' שמ"נ ונריך לדחוק שהיא קרקע
עולם לך נפ"ג דנ"ק תשנה להשה מעשה ותסתייע להר"ן שהנאתי לעולנות מ"ח שם דגס
ירושלמי כך ומיסור דרבנן שרי לאשפו והכא קדושין דרבנן ונר' לייש דעתסעכ"פ משם דאתי
למסרך כדלמרינן ובעירובין ד"מ ע"ב וכ"מ לשון הרמ"נס שהניח הנ"י תמוה להרגילו והיון
ס"ל שאני התם בעירובין שהיית יה"כ לאורויי : דף קכ"ב תוס' ד"ה על נר' כגרת רש"י
דאינו שלח מדרבנן במ"ש תוס' מנחות דפ"ד מדאורייי שרי בשכילה ואינו ומאי להשניח כדמוכח
לשון רש"י בפי' עזקה מקום להתיר פתח שפי' מסיח לפ"ת שפיר הקשה מה"ת בדרבנן נאמן :
א"ע סי' זין נטור לשחוב מים דעתי על מאי נר' דלא נקט גס ללקט עניש כאו נגמ'
ורא"בס משום לתפס לשחוב מין הפתח קרו בלניח ונשמר לשמרה אש"ה ללקט עניש מין הפתח
נרחוק : ועמ"ל בנ"ב רים מכלתין על הרמ"בן שכתב מודה הרמ"נס במיוחדת שאינו קדוש
תמהני שכתבו לדעתו בכל שאינו בקדושין ונעלמו ממנו דברי הרמ"בן ונדה לדרך ונס נעלה
שאנו דברי הרמ"נס עצמו בפ"ק מה"ש קדשה שהפקירה עצמה לכל ומה שניין הנ"י על הטור
בפי' כ"ו מהר"מבס רים לישות התם בלא מיוחדת וגס המעשה להר"ש כתב משום נדה ותיאה
על דרכינו הי"מ שכתב נס נאיוחדת במ"ש לא היא : סי' ט' ס"ב ים ש"ו מונע וסנרת
הק"מ ממילה ת' הנ"ם מ"מ מסתנרא נמתו שתיכן בהריון ומולד רחמן שפיר ים לחום כה"פ
למוכחא למלתא גרמת דידי' ונהח לא משתעי הר"ש וה"טע וגס בגמ' לא מיירי נמלתא דלא
שכיח ונמילה בפפא נס לא נקטו נהים משום מעשה שהי' בהשה : סי' י"ו תמהני על תנודי
זמנינו מלריכים נס"ת עגונה ולנסוף אסתפקים ונשארות עגונת כשנר ראיתי בטביעת מים הלא
כללי דרבינו הר"מ נס"כ לסמוך, מי שלא רחה טביעתו דשרי בט"ע נס לאחר כמה ישים וכוה
כוי שכיח טובא : סי' כ' בטור מים נושא מים ומשה מעה ומייש מין לזקין ע"כ קאי על
משה מעה דהא מים מים וכור וב' מבשים מעת מים : סי' כ"א בטור וכ"י ירחיק תפי'
ברחוק ל"א ע"ם ונ"ל שלא כמו בגמ' ורא"נס וב"ע : סי' כ"ד המרחיק מיחוד בהמה ומנ"ו ש"ם ונ"ל ונכר
וכן בגמ' ורא"בס וב"ע : סי' כ"ה ריח רע מפיו ומשחו ליתה רק מפיו : סי' כ"ו בא"ה
סק"ג נשם נ"ה מין הלכה כ"בה הוה שאינו בר כאכל ונודה דנרים שלא כתת בדוכתי טובא
בא"ם הפ"ר י"ל בק"ח ונס מנכי הרוקה : סי' קכ"ו נתנלי מומר עמ"ש בב"נ כמ"
ומסתב

ומסתברא אם נפלה לפני אם קרם פנוי שרי ליישב כיון דמ"מ נתלוה כדלקמן סי' קט"ו :
ומ"ש נמ"ה סק"ו נמס נ"ב להתנות נשעת נישה ולא העתיק יפה שהוא נעלמו סדחה סנרש
זו : כי קס"ע מולנין נמ"ה נר' דאו לא תלנם נעיף שקור והוא לא ישפיל הכוכע :

בחובת ד"ב ע"ב לאפוקי מרנותנו ומ"ל מכתי מוכח מין מוכם מלהתירו ל[illegible] דיל נעלמא
ים לוכם וזכו כיון דזמנו מוכיח הוי נע לאחר : לף ט' מוכם הוי תמוה לתי'
ר' ק"ו נכשל ותרנתי היטב במ"הב ב"ב ע"י מיתון שכנר מליעם מת והם לא המיתו נאיחון מו
שנשתף נעלמה וים דיעה ש"ב מיתון נהגה סי' קכ"ה והם ס"ל נריכה מי מין וזה נר' לישב
פיר"י התמוה נסוף שמעל מלה הגנולים שלשים ושנעה כתב ואינן מצוין כאן רק יותר מ"ב
למנות ובני יתי שמת ג' או ד' היו הפלת ופלת ולא רמיתי מרנים הלא המה שלשים ושבעה
ועוד מה שייך ג' או ד' נתוי מנן כמה מסרו לכך למיכת לשונו הנח על ל"ו אינן מצוין כלומר
שאין הם המנוין כאן דהא עשהלל כנר מת נתחלת מלכותו ותורים כבר מת ושני נושאי כלי יותר
אם הם מן הגבורים מ"ב לייתם הכלים רק כיון שהיו מחלק הגבורים נקט שאינם נגבורים רק נישאי
כלים מ"ב מסרו ד' לכך פי' יותר מ"ב למנות ור' נני יתי הלא דנקט המתים כבר לוכרון נעלמא או
לפשר גם שיעש מת כדנריכו מ"ב מסרו ה' ס"ל ד' נני יתי לך עוד תמהני כפי"רש לעיל נהרגו גם
נני יתי ממלך מואב ולא נשאר רק מליהוא וס"ל המי תנא שמת רש"י הדורש כך פליג על
התנחומא ומסתברא הכי דנקרא כתיב מנין ואמו ולא נוכרו אביו ואידך ס"ל אף שמתו מכה
כאן ומ"ב להשלים אף לשבעה לא היו כולם אז ד"ל נני נניס כשנים נמי נקראו נני יתי וב"ה
כמה הרבה יותר ונ"ל בסוף ימי דוד נתוספו ומנאם עזרא : ומס בב"ב נדפס מוגה מיתן
מיתון ט"ם ונ"ל ובנת מיתון : תום' ד"ה לא נדקדק דה"מ ונוקמה בחוקת כשרה לכהונה
דלמו תחתיו זיבתה ותיבת וימת משמע דנר נפ"ע ונר' כוונתם אף דלמו תחתיו הלא רוב נכריס
ים לאום שנשלה לפסול לכך נקטו כפל נוקמה בכשרה שיבתה ביזרעל וגם נימא למו תחתת
וע"מ נת"ם על קו' פכ"י ס"ם למיסור נאי שים ס"ם להיתר שמע לקטן פחות מת שע אף על הגמ' תשת
ישראל ים להקשות נמי אף לקיבל קדושין פחות מנ' ליכא ס"ם דלמא לקטן ונר' נקו' תום' בחוקת
כשרה מסייע ממרינן הכי ס"ב אף דלא שכיח ומנלעדי ואת לא מספקא בלא שכיח ואין להקשות בתי'
תום' חוקת בתולה הא בעולה לפניך כמו בשלמי קדושין תרתי לריעותא ס"ב הכא תרתי להתירא
חוקת כשרה דלמו תחתיו ובעולה לפניך כשר בשומרון הוי ונר' שאני התם תרתי לריעותא נשני
פוגים חוקת טמא וחוקת טהר לפניך חד בחדש וחד במקום אבל הכא נאר דהכשר לכהן נימא
לאו תחתיו וס"ב הכי גופא בעולה לפניך נשומרון נחשב כאר כמו נטמוך שם חוכם אר והא
להסתפק בקטן ס"ל שיכול להשיר בתולים כדמוכח בתום' לקמן דיש ע"ב וכן נטור ים"ש
סי' ם"ז ותמהני שלא התערבו דפליגי בירושלמי כאן ומ"מ נר' דשפיר קאמרו דר' אבין ס"ל
שיכולהשיר ור' יוסי בר אבין אמר מיכו יכול נקטינן טפי כקאמי ויפה כח המב : ע"ב
מד"ה בל ולפ"הק קשה קשת ונר' כמו לפי"רת ס"ל דנקט ספק מ"מ משום העונש גם פיר"י כך

ודייק כב"מ ל"ט וכל תוכן הימים היה ספק דהיינו ספק ל"ת אבל העולם ודייק לשנות לשונו אם
את מגורשת פי' לכל העולם מגורר ואוסף לא את המ"ל בחד לשנא מינה מגורשת רק כפי"ת גם
ברור ולא נתגרשה אבל העולם : דט"ו ד"ה פרט תימה ונסנהדרין תירצו : לי"ו נפקי
לתשע"ת ונסנהדרין י"ד מטרוניתא ו"ל לא ודוא אחת שלוקחים כמה חזוקות אבל אחת הקיסר
לשנות ולטייל עמה כשפת ונקרעות כני הכנוד בלעו דמם לעתנער והכי מסתברא שלין דרך
שפחות הנית לשלחם לקרות חזוקי המלך : ת"כ מענירן הוא בשמעות פי"ת : די"ט
ד"ה חוקה הכא משמע ונ"ע נדקדק לשון משמע מינו הכרת ע"כ אשם למסקנא ליכו מה"ט רק
משום ל"ב לקיימו רק המשעות מן הק"סד לא יתכן לשון נ"ע אך סנרתם נר' גם ל"ב לקיימו
מעשה דלעיל עדים החתומים כנתקר נב"ד דהיינו נמי מטעם חזקה שלין חותמין נפשלות ולא
מהני מגו במקום חוקה ורבנן נאמנין לפשלו משום מגו אפי' במקום חוקה ושפיר נ"ע דהתם לא
מפשט : דכ"ב אמר רב אף נזו נדקדק לשון אף דלא הנית שמואל הבריתא ונר' שהי' עוד
מעשה הכתוב בשלשות דרב אחת אפי' לתרי דרב שדר כשם דנרכתא לרביתהו לא שתת לפ"כ
אמרה שהורה מני ולא שתיתי משום אחותה שבעדה אלא ואמר רב נאמנת : דכ"ג ד"ה
עדי הקשה ר"ת לפי"ת תאוה נימי ר"ת ליכא ענודה ועוד משמעתי' דליכא חיסור אקילה כמ"ש
בקדושין דט"ו ענודת חלל כשרה וכ"ה בהר"מנם בשערל כתב חילל עבודתו ולוקה ונחלל אתם
עבודתו כשרה וא"כ פי"ת היטב ומ"מכ נכדו תמהני אאד וקו' לי' ו"ל אהרה יבנה נה"מק
כמו בפ"ד דל"ה לא"כ הרמני בחיבור הפלאה שהניח קושיות אלו ודחק מאד בלא דבר ולית נגד
דיפרוק קו' נ' : דכ"ו ע"ב ע"י נפשות אסורה תמהני שאין נאסרת אלא נעדים או קנוי
ואתירה כדלעיל ד"ם ונ"ל הכא שאני אשסורה נידם להפקר ואינו דומה לכנסה כרכוס בסוף
ומצאתי בב"ם שדקדו ועוד תמהני כיון שמוכרחת לרצונו הוי כאסתר ונר' ודאי נבא נחרב שלופה
או נוזי המלכות לונם נמור מ"ל נאינו מלוים ונבעלה כדי שתמנע מן מירוות הריגה או הריגת
נפלה ונבה לא אהני כדתזינן נאסתר שנכנסה להניל כל ישראל תמרה כאשר אבדתי ואקרי
רצון מכ"ם בכ"ה לפחות תחלה נאונס וסופה נרצון והכא שמופקרת לכל ההרגל טבע ונהנת
נרצון אף לא קי"ל כאנוה דשמואל לקמן נפ"ד דהיינו כאנסה פתאום למה נאשב אסופה נרצון
לנמרי : דל"ו פי"ב דס נכרות כלם בהמה כפ"ל או ו"ל דקי"ל כותים גרי אריות כאתם
מתני' דרים פרקין לפי"ת : דמ"ה מני שילא נר' רמיזה נתוריתא נפ' כ"ת נריש כי
יקח אשה ואת האשה לקחתי וסיפא תמיד הנערה למעט בוגרת נאנס ואם למת היה מיותר תיבת
היה רמז לשעבר נבית אביה ויאתה : דמ"ו ע"ב תוס' ד"ה אם תענה נר' להמתיק תירוצם
ע"פ פי"ב בחומש לדעתו הסרת הדעת : לעיל דכ"ו פי"ב פסולת אסורת לבעליהן תמוה
פנויות כמי פסולת לכהונה וכר' דרבינו דייקהיטב מה תריח כהנות גם ישראלית פנויות ולשון
פסולת מורה טפי לכוללה לנבעלים לחוד יתכן טפי אסורת חלל אסתייע היטב לדבריהם נפ"ר
סנהדרין דע"ד לייטב פי"ת ניחת גוי חיכו תוספת נגד התלמוד אבל ספיר פסק לדין דקי"ל גוי
בת ישראל אפי' ל"ת הולד כשר כניחת נהמה וכל הני מזניות ודרשות כא"ד ממזר וכן אלן
דדרש כאשר אבדתי אבל לפירך י"ל כאשר אבדתי מקדושת ישראל להנשא לנוי אבדתי נסכנת

מיתה לגמ' שלש נדשות וכיון דנדיעת ע"י נפשות מסורה כמ"ל הולד ממור נקט הכא אף דבכרכוס
אינו חפץ רצון כמ"ש עכ"פ כהנות לסורת גם נחוגם לנעליהן ודין פסול כהונה לכולהו שמעינן
מלשון פסולת כנ"ל : דף יל תוס' ל"ה הכל דר"מ ס"ל דמין שוס תנא סובר כר"ג ולהכי
קאמר למפוקי כדקדק יתור לשון דה"מ דלא מצטרפין אלן לסיבר כר"ג אלא דיוק לשונם נפ"ק
דמגלה מוקי תנא דמתני' כר"ג וזה ר"ח ס"ל שחון תנא כר"ג ולא ס"ל דיוק הגמ' דלא נקט
תצלומין דממילא ס"מ כיון דמתחייב בנפשו פטור ידעינן מקרא לא יהיו לסוג ח"כ ידעינן נמי
שנת מיתה פומרת ולא יה"כ : דל"ג ע"ב ממר רבא נרי שהקל ר' רבא לתלוים משום דנקט
כסדר הפסוק ומה שפי' רבי ה"מ דלא יצלם בשור ונקדוגין מ"ג פי' מיתור תמת ג"ל דהכא נקט
בקללה לך נקוטינן אה דרשינן בכולהו וגר' כמו בב"ק ד' ע"ב נקט נריכותא על כולהו ורבי
לממילא גם הכא י"ל מאד קרא קס"ד דוקא בטונא ע"י מעשו ועבדו ובנו קטן ובתרי קרוני
מכתי קס"ד נאקר שאינו יודע שנגבו נריכי תלת אפי' נאחר שיודע שגנבו : דף
כ' קלי נאוכלסא לאוגא מה כ"מ גר' לפרסואי אלא טשום דב"נק דפ"ט תרי לשני
מיכא דס"ל לכ"ע תקנת אוגא ותידך דכ"ע ליתה לתקנת אוגא ונקט מסדר הש"ס
הכי וגם תני מ' ומני לחביבות מה"ט ועי"מ לעיל פסחים דע"ב וגם בירושלמי ר' ורמ"נ כך
אולי לב"ה תני מתני' מ' ומני נגד מ' יוסי שניתנה תורה ואולי הוא דרך סגולה נכ"מ דמשמין
כה"ג הוי שלש יכנס אך לפי"לבי תני מ' ומני רבי"ב מרא דשמעתא גר' נמי אה ס"מ לפ"מ
תוס' דוקא לר"ל אבל לר"י מ"ב מלפנים לא ידע אלן מרא לאוגא לא אם להזכירו לדון
דקי"ל כר"י מ"ל לכך והצעת דשמע מרא ריבא הוא תלמיד ר"י ע"כ הוכיח גם לר"י נריך כתי'
נ' דתוס' : דכ"מ ע"ב אנוה דשוחל שמעתי אקשיס נוקמה נחוקת היתה לבעלה ומתרנים
רוב נשים סוף נדנן והוא דוחק וגם לשון חייסינן שמא מינו רוב וגר' דמפקינן דוקא
כהעידו שנוחה מתחלה עד סוף הוי לוגם ועוד דנקט אשת ישראל שנאנסה נוחה
ומ"מ שתקה מ"ל שפיר חייסינן לאחרע חוקתה מדשתקה ועוד מקשים לרבא יבר
אלנשה למה חייב לר"מ בכריתות דט"ו על כל ניאה וביאה וכן בשנועת דט"ו אחרה שטמאתי
וגם ד"ה דחייב לפריסה נימא יבר אלנשו ודחקו וגר' דלא קרב זא"ו דוקא שחלה נאוגם
פעור שבשבק הינר באוגם מש"אה בהלבים הינר ברנון אפי' בהיתר מודה דלא מהני :
דס"ב שמנדות שינה ונתילם פיר"ש על ת"ק ענמן ימנאו פרנסתם כע"ה הטורח יום ולילה
ונימרתי אם הסמיכות נאלת ד' נניס ועוד נר' שנע הנניס כפי משנת אנות אן הסתם הת"ח
חוזב להוליד כמוהו נתורה וה"עה חוזב להוליד מי שמפרנסו בזקנתו וה"ם כן יתן לילידו שינה
וכ"מ לגון הנה על הנודע ומזמן כדאוכח נדוכתי טונא וכ"מ בזוהר פי אחרי ד"ה ר"ש דקיימו
הנה נאלת ד' נניס יתרון לת"ח מנפה בנניס נאלת ד' נתורה וה"עה נאלת הגיף זהו שכר פרי
הבטן כדגון אים ואיש נפרי נסנו : דס"ו ע"ב נוכוי לפלגוי ומסיק לאחר אימה ולפיכך
בשאלתות פא כי תצא אחר מיתה עד שלים וי"ל דלא פליגי התם בסתם עשיר אחכל מזופע נעוזל
כאר עוקבא עד פלגא וכ"ה קי"ל נטור י"ד סי' רמ"ט שיעור חומש דהכא בסתם אבל אם ילדו
משנת אחוזב יותר : דפ"ט בכ"ג ל"ה ע"מ דסתם אתני כנ"ל : ושם נהלכת סי' ס"ד
כיום המופה יבום כנ"ל : דק"ג ע"ב בע"ג ה קדושה ול"ק אפי' על כהונה וביאחרתי היסב לעיל

נב"נ ונס תמהני לר"ח כהן נפ"ל דנדכות נדי"נו פנו כלים ונ"ל מפני ענוה קאמר כדאוכח נס מתעוררת פחד כעס וגהינם מ"ו לח שנקת חיי רק בענוה תיהה להפחיד תלמידיו ולעיל סס ניחרתי היטב ועוד שניף נר' ליוסף שהה חפיו יאים רגים וח"כ לקום למנהג מנרים והחיך עבר בלח תלין דק לפ"ם הזהר טעם לח תלין שהחנוכים בלילה נהנקים בנוף ישרחל שהי קדוש נחייו חצ"חכ מ"ה חון מטחחין שחין להוטים חחריהם ווחת בניהוגים נס רקנים שניטרחל מלחים מנות כריחון חבל נדיקס גמורים חין שליטה ומין חשמחים כלל ונס לתום' דלח בעלה רק נדרנן נס חנותנו מה שקיימו דרך רבות לח הקחירו טני מדרנגן כהנחתי נדוכתי טובח

נסס הקדמונים :

אע מי' פ"ח נכסי ב"נ וכ"מ נוטלת בלח' שבועה תמהני שלח פירש דוקח בהיותם בעיל כמנחר בסוקים ונ"ל שסמך בלשונו נוטלת כמו שהן : מי' קע"ו נהגה עד שלח תבגר כיוונתו נמפוחה חבל חנוס"ם נס לבוגרת נוסת ופנס ונער כמ"ש הר"חם וברהיטח נקט חגב קנ"ם : זע"חפל נב"נ שלח לכ בעולת חמהני נוסת ומ"מ נר' וקח היכח לדיימח מיהודי ונשבעת חבל בלח דיימח שהין נחמנת בשבועה כמ"ש לריך לכתוב נשולחח שחח תתחלמן ותנשח לכהן שחסורה מפסח זוגה שנעשלה לפסול ורחיתי מעשה ונוכרתי הלכה

נדרים ד"ח ע"ב מונית חחה מנרתיקה נר' לפ"ם הזהר ר"מ פי' ויקרח חמה סס הויה שמם ומנן ה' ונרתק מדני פי' דחמר בס"פק דפסחים נע"ה נקרח נחדני ולע"כ נקרח ככתבו ונדיקס מתרפחין הס ירחי שמי דייקח שמם נדקה ומרפח ורשעיס כדונין נמי נזה כמ"ש ברים סדר חליהו ה' חים מלחמה ה' שמו בשמו עלמו נפרע מרשעיס : דף כ' בד"ה נת"ש מסתברח נההן נכל ענין חינו נחמן כיון דנל"ה גרושתו חסורה וחידוש שלח נתפרש לף שכתב הס"כ כ"ע נידון כע"ה כיון שלח העתיק נס"ע חינו פוסק כך ונס נכ"נח חינו מוכרח כלל בלשנח קלילח ע"ם : דף ל ע"ב נסיס לעולס מכבו נחיבור הגחון נחר שבע מוכיח הנה לפסור פחה נכרית דמ"כ נס הן שמורי רחם וגוף מחד להחמיר נגד הר"מח בד"ח וע"ש במ"הכ כ"ב מלח העתיק בס"ע משמע שמור נו ולרבריהן נב"ם שנת דם"ד לכ"ע שרי בתבור נגד הנרחה בחון לח ברע ממלנוש ועף שהגחון חשבו לדוקח לף שפיר קחמינן התם שהכל חשתעי בכבור שיער ולח בחבור רבועה-ובנד כהני דיקן מ"כ חודו כל תליבותיו ונס החוש מכחים שיער חינו הרהור כגלוי שוק וקול ומר והלח לח חסרו לקרות נגד פנים יפות מע"כ שיער מעשם כאוש שליטת הקליפה וחינו תמהון דוקח נאחיבה וכמו בשיער חשה מונח לפניו חינו כלום וכמה דבריס שלח נגלו נעשם ומלח בשלהי סוטה לווית ל"ח בעיר חינו ניווק וניטעיה נ' הלוך וטפוף קליעת שיער שעשו לתחוות פתויס בדחציב שער תכשיטם ועוד תקנו בשמיס במ"ב עמ"ם בח"ם לח יתעלף חים מחבוד נפש יתירה חלח טעמם ונחוקם עמהם והי"ר נמ"ח סי' ע"ה נשם מה"רם חלשור מתיר לגלות חון לנמתן זחת לח מסתברח וכ"ם דשנת כליל פרוחי ובקף סמ"ך פיר"י מפט לענינות שעב בשנה ערוה חדרבה רחוי לחסור מבל פחה נכרית מסתברח להיתר כדין דנינו הר"מח ונהנתי שמלחתי הנ"י

הנ"י שם כתב להתיר שדברי הגאון ב"ח הם דבריס רחוים וגם מתני' דשנת פלה נכרית אוכח דשרי למין לפי שמכוסה תחת השבבה להא מוכח בר"פ ע"ב שמגולה כפי' רש"י שמחכו עלה וגם העיקר כפי' הר"ן כיון שהנשים תמיד מכוסת קורחים כסויי רגם מלי' שים מיעוט נשיסנושפים פלה שחורה מיכן רוב נשים וגם יש פלה שער שלין שחורת ומה שפי'רש"י עטופת בלבנים תמוה מלד עוד נומניגו הי' רוב נשים לובשת אלי שחור נרגם ותינת בלבנים חוחת מוכח הוספת תלמיד טועה רק עטופת כל שעה כפיו הר"ן וגם נקטינס לעולם מגלו עיקר כפי' הר"ן לכך קורחים מגולי רחש ופי'רש"י והר"ם סחומים ואולי כוונת ר"י נמי הכי וגם תמוה בתולת נמי ומכין דמגלו ומכסו ה"ל למסור כמו מכשים ובקונטע נגמ' וטור ום"ע נקט סחם לא תלבנה פרועת בין פנויות בין מ"מ בש"ע סי' כ"ח אשמע דת יהדות לכולם מבל האחבריס מחיגס מיוחלת בהנומת ורחמה פרוע כ"ל כפי' הר"ן שנקרחים נמי מגולי רחש בקטנים וממילא ש"מ דמ"ל זמני דמכסו בחוך ועידן וסת מבל קטנים חין יונחים נקור מ"ב ה"ל למסור כמנשים בנדר מע"ב כמ"ש : דל"ב עקב מנר שאע נרי בוה מ"ה רמיס מופלחים בתורה חלת נפי' פקודי בקע לגלגלת מחנית השקל כפי'רש"י חומו מחנית נקרת נקע תמוה כ' תינות מיותריס וגם שנוי לשון לגלגלת המ"ל מחנית השקל לכל מים ויתבלר לדבריהו נפי' התורה פי' לך לך וירוף עד דקדמנרהם קיים הכל ונסמך שמנה עשרה ושלש תלות ובפקוד לוותם נתן כופר ר"ת לן דמי נפש בזכות זה נגף ועוד שנוי נפ' כי תשא ונתנו חים כופר המ"ל יתנו כמו נסיפת חלש שרמו ואת ידוע להם מבדרהם ונתנו כופר נפש רק שבכתו כמה לו"ש זה יתנו מחנית השקל וגם י"ל דעשרים נרה נגד מכירת יוסף ובאברהם לא הי' קנבה וה"ש נקע נגד מנרהם שמר התורה כך שנים ונלגלת הוא לן נ' חוש והוא כנוו מדת חכמה ויסד למנרהם מנף החכמה ועוד בפ' ויקרא וסמך ושמע והפציע ונתן וכיוצא בהם ענין הכל לשון נסתר ובמנחות לשון נוכח ויקח והנשת תקריבו תאלת תשנית ונשת הוא הדבר שדברתי קרנוות ידוע להם אחנרהם רק בשבר מקדש דרך רשות נריך להזכירם הדומים מבל מנחות לא תשכחן שהקריב חף שלין עולה בלא מנחה ונסכים חך מנחות לחוד לא הקריב ובתמיד פ' פנחס הכל לשון נוכח שלא הקריב תמידן שלינו רק בנבור וקרבנות חטא ואשה הקריב בשביל מנשיו כתוב בהם לשון נסתר כדבר הידוע ובפ' בא פעם אחד ויקחו דה"מ קחו לכם רק להורת בדבר הידוע מבנרהם שעשה פסח ויצחק נדיי עזיס ולמד עבשיו הדינים וכן מנות יבכל נעשו להם ליצת ובתנו וסיפא לנוכח הכל לרמו הלז להא כתיב נדולם תעשה וכן בר"פ ערינת ושמרתם חקותי ומשפטי שבר יעשה האדם רמז הלדם הגדול בענקים מ"ע ונקט בחיוה מקומן להורת זאת : ע"ב המליכו על ר"ח מנרים תמוה וכר' בחברהם נגמ' פי' עולם חסד יבנה והוא תיקן במה זו ור"מ מברים נגד ר"ח מ"ע קיום העולם ותחלה לא נשלם התקון וע"י המילה שהיא כולל ברית עה"כ גי' תר"ך ומדוקדק שם ותתה בריתי תשמור ו' נמשך לעיל שיך מנרהם ע"י מנוה זו ונקטו מנרים מלו כלומר בחברון תעשה חולי הם מלו : דל"ה ע"ב אלמד בניו ובנותיו מקרא נר' מוכח מהא לכ"ע שרי ללמד בנות פשט המקרא אפי' ר"ח דחומר בפ"ק לסוטה דוקא תלמוד שמחדד השכל משום שכנתי ערמה ר"ל הוי סוגיא למימר לימא מתני' דלא כר"ח ותמהני בהר"מבס ועוד וע"ע י"ל סי' ר"ו שלא ילמד מקרא לכתחלה לסתם משנה דלא כר"ח ועכ"ל ר"ח סודה במקרא

במקרא וכו' דאינו הלכה כסתם דהכא דהוי סתם ואי"כ מחלוקת נסוטה ד"כ ובהח ודאי סדר לאמנה כדמוכח ברים סוטה ומשמעתי' להר"מנס בהקדמת המשנה גמ' ערוכה ונס י"ל כוונתם ללמד בהבנת קושיות ופירוקים כחיכור בחכה ורחנה העמוי לע"ה : דל"ו ע"נ פיסוק טעמים והח דלא כתיבי טעמים ונקודת נס"ת ונ"ך זיר הזירם דנ"נ כוד כמוס ולפמוטו נר' שלא היי נס"ת דאשר משום שהם נכלל תורה שנ"עפ לח מנעית ניקון הטעמים גס הנקודת כדמוכח מפלוגתת מס למקרא מו למסורת : דל"ח לא נתנה תלח למשה תמוה מה קס"ד דהח דיבה בייעודי עוכשים ליזדמל ודחק מהר"שך על הכתב שלא נר' ליאוד נוסף היכו מכוה רק לידע קיום המלות ופריך לטון ללמד אשמע לימוד הוח המצוה חפי' בקי כנר וכן הזירה לעד על הלימוד כפי"רבי ומסיק פלפולא לפרק ולפלפל למשה בלבד ופי' הר"שם כל החכמה והשכל רמזים בנוסח החותיות מבואר בזוהר ותקונים וזמן מבחו בנ"י ש"ת סי' ל"ו : דנ"ב פי' הר"ן דל"ל דוקא במיבו אך לפי"רבי' שהבחתי בדוכתי טובא ובדח בח"ל חולין דלט גס בחיבו מיבו ק"ק הר"ן אדהכא וכו' ד"ל הכא בכתערב ומיבו נעין אם היבו דין דל"ל כמ"ש בהגה סי' ק"ב ומדרבה מסתייע מפי"רבי ועוד נר' בהקדמת תום' סוף מעילה פרוטה נכים מעל לבטל נדוב ול"ל משום דל"ל דהוי לרבנן והכא כתב משום דל"ל ותמהו עליו להר"מנס בה"מ כתב כל טלו מדרבנן ול"ל דס"ל דלא קלי סרב"ילם וים לתלות בפלוגתת דכריתות ר"מ ס"ל מס למקרא ול"ש למסורת ול"מד למקרא ספק לחומרא מדרבנן ח"כ בנתערב לא המירו נדב"ילם ול"מד למסורת ספק לחומרא מדאוריי' ספיר המירו נדב"ילם ואתיא סתם משנה ר"מ דהכא לטתו ור' מנא דאוקי לקמן דנ"ט נרייתא משום דל"ל דסיינו דאתיא כא"ד למסורת ולא תקשי מה פריך לר' אבא ממתני' דתרומת דל"ל כיון דנסיפא פליגי ר"ש וחכמים ה"ל למתני דפליגי גס ברישא לר"ש מס למסורת לא נטל ומכן קי"ל ספק לחומרא מדרבנן וא"ת דל"ל משום דקי"ל כפי' הרן דוקא במיבו אבל סנרת רב"י כדבריבו ומיו לתמוה על הכ"י דל"ל דאוריי' דה"ל לפי' תום' מעילה דס"ל דרבנן והיינו מטעם קטוב מ"ש הוי דאוריי' וב"ח ס"ל לתום' דגר שבמיו דרבנן וה"ל לטתת הפ"ת בתום' שם בריה דאוריי' וכל הפוסקים מתנגדים וגרוא מגברא רמית אך לד בריבו בח"ר שם מיבו כך ועוד י"ל סברת הב"י בח"י בי"ם כיון דרבנן אסרו דל"ל ממילא מעל כמ"ש בניטן דל"ה מדרבנן לוקי ברשותו חייב כרת וגם ביומא דע"ל פסולי דרבנן כטרי משביעת עדות ובייחתי עוד בח"ר וח"ם כוכה לל"ד וסנרת תום' י"ל בטעמא התם ממילא דחקתני דיבא לא לוקי דיבא דאוריי' לבטל נרוב ועוד נר' פיר"י דהכא בדרך נחות כדאמר לקמן דנ"ט דל"ל לא לוקי דיבא דאוריי' לבטל נרוב ועוד נר' פיר"י דהכא בדרך נחות כדאמר לקמן דנ"ט תרומה ביד כהן מזכה כהן כפי"רבי דהיינו כיון שיבא מרשותו לא לחרינן מ"ב מחבל ויקלקל עם הכהן ה"ב משכחת שיתפים בתלנים ועבדים ובדר מחד מן התלנים ובקר חברו תלנים והוא עבדים ובתערב תלני חברו בתלנים לחריס לחסור הנודר בכל התערובת ולא לחרי' מ"ב מחבל כיון שיבא מרשותו ושפיר בטל בנ"ט : דס"ו נרחשונה יש להבין במה קמפלגי ונר' לדרוש כמין קושר לפי"רבי ר"פ ותתקבן לחמר שיטיבהו לם יעשה שלחתו ותמוה וישבתי בפי' התורה ב' לופנים ועוד בה שליטה לחיבא משמל ליזדל להלכה ודיבא כיון שטעתו שם בר שהותר הנדר בכיבוי ענר היורדן ופליגי נרים בכוכים לם ענר היורדן בכלל ל"י והכא פליגי לם היתר מקנתו הוקר כולו ובתקוכים תבל

הו״ל דפ״ט שם׳ מגלים הנסה במקום שים חלוקי סב׳ עד שיבא לותו נדיק כע״ה שזוכה להחזו וז״ה
רב לך אל דבר כדבר הזה דיוק הלשון שים רב אחד שזכה לכך והיו ברמזונה ואמרו לא הותר
כולו דמ״לכ הלא נאמה הותר מקנתו ולא מהני דס״ל כת״ק דבכורים עבר הירדן נכלל מ׳י וכ״ע
לימד מן הפסוק כמ״ש הר״ב דהותר כולו וס״ל כרי״ה שאינו בכלל מ׳י ולא הותר מקנתו וכן
הרמ״בם פוסק הותר כולו ופוסק עבר הירדן אינו נבכורים רק מדרבנן : דע״ד ע״כ חבל
בן עזאי שלא שמשת ר״ע נר׳ דבר זה הי׳ קודם שנימנו להם נפ״ט דברכות לחרינן שהי׳ תלמידו

אם י״ל כיון שהי׳ תלמיד חבר כא״ם נב״כ קכ״ה רוצתו הכא שלא שימש כ״כ :

י״ך סי׳ ר״ל נב״כ סק״ד וכן עיקר עמ״ם בב״כ לייבב סתירת הר״מ וכדברינו מוכח ומבואר
לכל המעיין בכ״י ור״מ נח״מ שם ומשמע גם נב״כ מודה מקנת ולפ״ז אינו ספיקה דרינא :
סי׳ רמ״ט בטור שלישה השקל שתות לוקיות כסף דהייני כמ״ש בכי״פי לוקיות הוא נל״ת לונן
ונרפת להנם כסף נערך שזה פרלן ותמהני נם״ם ר״ב אין פוסקין לעני מפנר שני לוקיות מה
ועשה נשני לונן לחם שני רביעת ליטרא של כפי׳ הרמ״בם וה״רש שני קב וגם לפי׳רשי ב״ב
ד״ט רביע קב שפיר הוא בערך ליטרא לחם משום שהוא לוג נלח קרוב לליטרא ניבב שהקב ד׳
לוגין תיושיערתי היטב כמ״ש בי״ך לוג הוא שלפי דיקן ואולי ט״ם נטור ונ״ל שי כעודת כפי׳רשי
נשנת ק״ח וגם לשונו מגומגם מכנר שים נו שני לוקיות לח יתכן רק שים נו כי׳ סעודת
ושני ליטרא שיעור סעודה וכמשקל היו נ״ל מכנר של נ׳ לוקיות ונרים פרוין כתב חמש סלעים שני
לוקיות ושני דהייבו חמש טשלר נ׳ לונן ושני וסלע דרבנן הוא שקל דתוריי׳ ומ״ל לתריכות
המחברים נזה וגם נר׳ המנהג נכל תפוצות ישראל לסבב נב״כ שחרית ב׳ וה׳ עם הקלפי
משום הפחות שנותן פרוטה עולה נערך השנה כף סוף שהוא שלים שקל כמ״חיל ונשלמה נקהלתנו
מימי הגמ״נד מה״ר יוכתן ונ״ל שהוסיף נשלר ימים לנורך בחורים עניים ובנמיעתו הוסיפו גם
נערב ולעניי עירנו : סי׳ כ״ם וגדולה מנוה זו משלר מ״ע פי׳ הב״כ שים נר כרת ולא
בעתיק יפה דהא גם פסח כרת אלא כמ״ש הטור שגם נכרתו י״ג נריתות : סי׳ רם״ב
והנה תיך ה׳ יבא עא״ל בב״כ לייבב קו׳ המחברים אך תמהני נשנת קל״ו סיפא דלא ענד מנוה
ונר׳ תורת רבינו משה אמת דע״כ נריך לפי מנוה מעוברת דמ״לכ מה פריך לדרבה נריעא חייב
איתה שעבר זמנו ומיך לפטור משום אשלקל דהא עכ״פ תקון מנוה כדהתם דף ק״ו וסיפא פטור
דמשלקל מע״כ מוכח תוך ה׳ יבא נאי תקון מנוה אם לפטור עכ״פ טפי מנוה מחוינת : סי׳
רסג ס״ה מלין על קברו תיהא חוינת הכא שמלין בלא פריעה ואינו כלום שאינו ניכר ליהודי
רק כישמעאל והשתלחתי שימולו כנכון : סי׳ רס״ה ס״ד נהגה הגר שמליקן נתום׳ רי״בח
קלף פי׳ נפ״ב דשבת הרגיל נגר נמי ביום האילה וגם נמ״ט כתב ביום המילה ומה שנוהגים
נגר גדול לשלשת ימים חומרת דלגת והעושה ליום האילה לבד נמי שפיר עבד וגר׳ שבמשך
שלפנים שהניחו הכסף ג׳ ימים כמ״ש במ״ט והחזנת ליתה : וגם נס״ע נוהגים לעשות
סעודה מסתברא בתת המל או האב או לבותם ואחים שהם מגלים תוך ז׳ין אין לקיים
האנהג לשמות נבני תמורים והולך יחף לף שהוא סמך מתלמוד מ״מ
נקט לשנת קלילת נוהגים ופעמים רמיתי כך ושעדו במר נפש והמוצא
לא הפסיד : וגם ומ״ל והוא רקוס גר׳ פשוט כוונתו אם חל ת״ב נ׳ וה׳ וב״שת אי קל״ת

ניין נקוין למשמע נכל מ"ל נר' משנה שע"ל וליכנו מהנהת רמ"ח ועוד בנע"ה טו בשם מנהגים שלומרים למנע אנוס נערת דיבוקא נאי משנה שע"ל לעו מנוס תמן ומילה נטל יום נרה ולהדיה נמה"ניל גם בתמן לומרים וגם הר"מ לא הזכיר רק כ"ע ומה שנהגו נתמן נמי נטעית ועשם זה נגמ' פ"ק דכתובת על שהשמחה נמעונו : סי' ע"ר התדנת מנוה אסתנרת עיקר וגם הט"ו מסכים דלא נד"ך ואם עכשיו לומד בם"ת מי מוחה וכמה שים ס"ת נניתם וקורלים שמ"ת ועוד תקנת נניתם מימי מר"עה לקרות ד"פ נשנוע על כן נשאר מ"ע כתנו לכם כל המתנדב ושולל ס"ת לשנור עשה נדקה נכל עת בכתובת ד"נ וע"כפ תורה שבעפ נמי נכלל המ"ע התדנת דשרי לכתוב אשר נאסר מלפניכ :

סי' רע"ו העתק הטיו שם שלא נמקומו נמי קדוש משנה שע"ל וא"אכ כתב שלא נכוונה מינו קדוש תמוה וליתה רק לשון רמ"ם נהיטת ולבני חכמים מיכו מן המובחר לם"ת אבל מינו יוצא מקדושת : סי' רע"ט ס"ג נאלא ג' טעיות אסור לקרות אן הרמ"נא ובומניכו אין מוחה כל פעם שנמ"נא מתקנים נר' שכומכים על הרמ"נם כמ"של נב"ב ה' ס"ת דשרי לקרות וכל הרחשונים והאחרונים לשון גרירן נתרוי' ומדינא דגמ' דגיטין אסר יריעה מינו רק מכני כנוד נבור אף שלא נהיגן אך בשלש טעיות אין מקוימים לכולו מוטעה כיון דהר"מנם מכשיר לגמרי נשנור רק יקיל לקיום מ"ע מקויב להגיה : סי' רפ"ח עמ"של נב"כ שלהי נדרים נאסור תפילת ס"ת נשעים עוד רחי' נתמיד פ"כ נעשת פרוכת ע"י נערות פי' המפרש שלא נאו עדיין לכלל גדות מוכח גם נשים טהורת אסור לע"כפ ע"פ הרוב פוסלת ומ"מ פי' אח"כ שהטילוה שמא רשתה ולא הרגישה : סי' רפ"ב נטור לשון הרמ"בם דברים שבלותת הברית הן הן שב"ס לכך נריך לכנדו על מוחזים נפ"ע אפי' כל התורה היכו קדושת ס"ת כמ"ש הב"י והלא כתוב נהם כל שבלותת הברית וכו' כוונתו שע"ל לעשות רק דומיא דס"ת דמשה דיליף מפני שינה תקום כ"ש כנוד שכיכה דקייכו כס"ת דמשה שניתן מפי הגבורה שנכתב כדיכו ונגליא ו"הם ע"פ הדברים המלה כרתי עמך נרית אפי' שאלוהו הכל בלותת הברית תוך יו"ד דברות כמ"ש נמערבית דשנועת וקרא נפתחו עמדו מינו עמידה רק שתיקה : סי' רנ"ד בהגה שמינו נוהג שלא נכרס וה"בי סתם בתשלה שנוהג וה"שכ פסק נשניהם בלא נרכה ומסתברא דנכרס ודאי רשוי לנרך מלבד סתימת הש"ץ אף גם דקי"ל נכ"מ מאחרי רנים להטות והר"מנם יחיד נגד הפוסקים כולם הלא המה נעלי תום' לבריהם נקנים נחנוכה וקנת הגאונים נהר"שם ונכללם ר"ח נשון במ"ש הב"י וה"ר יונה והר"שבא והל"ח והר"מבן אפי' בגמן יחידית ובזה שפיר אין לברך כיון שהוא יחיד וגם הל"ה שנוהג נכרס כמ"ש נב"לה ום"ג ום"ק וה"ה סי' קכ"ג ואין עיזר ותויק להר"מנם מ"כ שפיר מנרכים וגם עדות ה"ר יונה שנהגו העולם ומנהג ע"ק הלכה במקום מחלוקת אף דנעלמא הלכה כמיקל מכ"ם נזה האנהג מסייע להלכה כרנים :

נזיר דף ד' ע"ב ללמא גרויי פיר"בי מסתר נהם נר' דכ"ל מסתר נדופן חמשית שת"ל לחיות רמ"ל שתהך עד מות חרב הוא כחלל ומטמא ומ"מ כ"ל ללא נגע שמא נוסטין דאכור כמ"ש תום' וטעמיי נר' משום רוב גוססין למיתה ולדבריכו פשיטא דמ"ח לחיות וה"ל לפריך נוסטין שיוכהו כפי' תום' קרוב לנסיסה ולתום' ניחא גרוי מרחוק ומנרתם מ"ט דרוב גוססין אסור לטמאות

כדק"ל בי"ד סי' שע"ט נתנות יב"ע ס"ס קמ"ח נגע רק לחלל שבת נשנילו שרי כמ"ש תוס'
נגדה דאד"ע כ' : דכ"ט ל"ה ה"ג תאהני על ר"ת שתין לשנם מדרנה נרסתנו ניחח טפי
פתס וסנר ר' יוסי הכי וגס ר"נ משום ר"ל וע"ע מפכת ומה שהניח שמר אשמ מפי לנרסתו
נמי ניחח דמניגו בדוכתי טובא ר' יוחנן משום ר"ל לף דקנים טובא וגם ר"ת תלמידו דר"י
ניגמות דע"ו וכ"ב קל"ד ומשכחן שמר משמו נשבת ל"ע ר' יוחנן משום ר"ח וגס נדוכתי
טובא מקדים ר"ת לר"י וחדא בערכין דל"ת ע"ב לף בח"ר שבת סס ניינתי שהוא קדמון ר"ת
תנא ומינו מיכרח מדרנה ר' סימון חברו נמי שמרת ועמ"ש סס ובכריתות ט"ו לשר רב שמר
רפ"נה ואתרי הוו כתום' ב"ב ומוכח נסנהדרין פ"ו : ל"ת ע"ב פיר"ש במשנה מי שנדר ושתה
ונטמא תאהני טוחה סותר הכל כמ"ש הרמ"סס נפ"ו נין נזדון ושנגה וכ"פד לח כתב רק שתה
ומולי הרמ"סס תפס כנרייתת שני' בכריתות ט' פתחום מויל וכ"ש תפס כנרייתת לשנוה פתע
חוגם ופתחום שוגג ולח הזכיר מויל וכן נקומס פיר"ש כך מו דס"ל כיון שסנר שחינו נרך מינו
מויל וגס עדיף אחוכם ושוגג ולכך לח נקט גלוח דהוה סותר שלשים דע"כפ נריך נדל פרע :
ל"ו ע"ב תום' ל"ה מגעולי מין היתר לחשוזו כנ"ל : דמ"ד לת יענור נר' דה"מל נ"י דאשמע
הוח וכתב בחו"לס לגמרי גס לחר ועוד דה"מל לח יגלח בתער : דמ"ה ע"ב תום' ד"ה רמ"ח
מנלן דנקנר ותירן נפ"רבי תמורה ל"ד ל"ת כתיב שריפה רק נשהור ומ"מ י"ל קו' תום' מ"כ למה טמח
כמקדש ישרף וכו' לתרן דחכמים דרשו נ"ם בשמח וגלח רשחו ונטהור וגלח פתח מ"מ כלהתס נעזרה בזרפה
ה"נ טמח נעזרה דוקח : דמ"ו ע"ב דתנן מין לו בוהן כנ"ל וגס ר"ת נלח י"ד חברו דר"ם וכן הוח ניומח ס"ח
ונה"ר פי"ד נגעים גרסח הפוכה ובך הרבה נתום' מנחות דנ"ח : דנ"ט שחלת מגה עמ"ס במ"הב
נ"ב כתן ולעיל נכורת ללו חיסזר שני נומים לוכרים שהוח מעשה מנרים וערכיים וגס מנחתי
נספר זכרונות שלהם מלפנים גס חק יוונים ורומנים :

סומה דף ה' הום' תימה וכו' לפמ"ל נחוקיה פ"ק דנרכות ולח תחיה לע"הב ח"ו כפשוטו
רק שלח יהיה הנוף חלח יחסר נעדיו כחסר הוח נמקלנות לכוזי הנפש נג"ע וכן חלו
המתגלה ואתי ק"ל וע"ה שתין מחזיקס תורה עכ"פ נשתרו נלנוש הנפש נעונג הטוב חוכל חלו דפי
חלק נחבדו לגמרו רק מגלס לעונשיו נע"כו מעט וכיותיו ויסתרו רוחין ערטלאין והיו לדרחון
ולדעת ר"ע גס הוגה הסס גדול עונו מנוחל וכן מכטל תורה וקורח תמיד בפגוכים ולוחס על
שמו הגדול כדי נויון וקנוף ובקונטת מלד החמיר ר"ע כה"ג נדור המדבר נסנהדרין דק"י ואמרו
עליו שנק למפידותי' מכלל דלח ניחח לרבנן וה"נ במלו דיינו שנהיו נסוג הרשעון לכך לח תסוגים
כתק לריעח : ד"ח ב' סוטת עא"ם נפ"ם לתרן קו' תום' נפ ניחח דקדוק פיר"ש ורוחת מי
מקנין נהי לחין לבה גם משמע לר"ם גס לר"י קשיח דח"ג חוחה לנכלל האנות מינו מביחות דק
לרנרינו פריך שמנפסך ול"ת לח קשיח דמנילות מדרבנן וניחח נס הרמ"בס שהנחתי נפ"ר וגס
פיר"ש י"ל דעקט העוקר לר"ם להכחים הדין מכל לר"י מינו מכחים רק ל"ג קרח ותולי סנרתו
מה שהוח נמוכל כהחי שנדמה למשח הוי מדלוריי' ומניף לדנרינו שהוכחתי כה"ג מסח דנ"ק
דנ"ב ב"ב נהרף שה"ל נלמודה"מ ולח נגטוה : דף י"ד ניורת מני תמוה היכן נירות קידס
מ"ת שלח הוח הדנר שדנרתי נדוכתי טובא מלפי מלפים נכל דור שלמדו נמדרש סס ועבד
ושתריהס תלמידי תלמידיהס קיימו התורה דרך רשות ע"פ יחיעות רמ"ח מ"ע נגד מנרים ול"ת

נגד הגידם הם נקרחים יהודים ומיהך כנכרים וכ"כ נ"ב ע"ב שירדה לרחון פיר"ש שטעלה
לצם גירות דהייכו מיום שלקחה משה נתיהודה : ד"ח עשה בלא יעש נרי' נדולע יוסף שלא
ידע פרעה הרחמן לה"ק כ"מ המדרש וע"י משפחת יעקב הורגלו כל"ק וגם נתיה קרקה אן
המים מיתתו והוא לה"ק כמו תילם י"ק ימשני ממים וגם בסמוך נוחו ונחכם ל"כ תמהני טידעו
מדות הק"בה והרי לא"כ לאו לא יעשתי לת הי' אע"כ לינכו זה שאמר נתחכמה דקוני שענוד
פ"ו שנה ולא הוקן כ"כ והשני הי' אחי נתיה שהזקיקה מאד : ושם לטו חיה עמ"ש נב"ג
נ"ק רנ"ע ל"כ חיה וישבתי יהיטב שח"ל לומכת וכן מוכח כחיות נמשלי גם נהמה ע"פ הרוב נדיכה
עור קנת כדמוכח נשבת קכ"ח והנ"ב חיות מנרתה עוזרה ופיעכה קנת אלא פתח לודם נדיכה
עור מאם שהרחם טאון ומכוסה לכל נהמה אנולה הרחם יותר כפי"רש חולין דע"ב סני נקנת
שעוזרת חית השדה ומ"ש : דע"ו כב"ב ד"ה וזש ע"פ דשאר מגדל נמחים כנ"ל :
וזש שמסכנות נ' פירושים וע"ל נשניל שמפורסם שולט עין רע וכ"פט דנ"מ הכל נעין וגם
מגדלו בהאה דקה סמוך לעיר : ד"ן אפי' סוסים וחמורים תמוה ונרי' עלן נני ישמעאל
שנאמר עליו בעקדה עם דומה לחמור ונני עשו שעופי ואה כסום כמ"ש המדרש עד מרבעים
לד כסים מנעליהן וכן נירמיה מ"ש תפלתך השיאך פיר"ש י"ח לשון מפלנת דהייכו כמו בחסת
מפלנת לשדרה : ע"ב משה לא מת תמוה דכתיב וימת ונרי' כדנריכו נח"ם נרכות דנ"ה
יעקב לא מת שלא ניטל נפשו מהשנחת עה"ו כשאר נליקס וכן מר"עה אתנונן נכל ת"ם העוסק
לשמה כאי"ם הזוהר ואת לשון ניטול כמו אנר אי ואחר מת ויין אי לשון חיזוק וכן נתום' ברכות
ד"נ פ"ב וזוהר ר"מ ס"פ עקב : ד"ד לאנר מיך משה אים תמוה אים טוכח בתורה ונרי'
מכיפת לפני מותן לא ידענת לימתי וה"מל קרוב לאותו וכיפת ע"פ המדרש נטל מלאך המות
והשליכו לפניו ע"פ וכיון שלא מת ע"י מה"מ רק הסה נ"ה נעצמו נכך לא ידע אים קבורתו :
ד"ק לית הלכתה כר"ה וכן פסק נטור וז"ע סי' קנ"ט וכתב הנ"י דכר פשוט מהכתוב תאהני
שהעלימו לנרי אום' שהוכיחו נסוקה דהלכתה כר"ה ולפ שכתבו נירושלמי משאב דאלא הלכתה
דהייכו הוא לשעתו לנני מערנא להכת ולא שבקינן נמ' דירן ונרי' דהר"מנס ושוכן שפיר פפקו
כרב אפי נחרא דלא סנר הא דר"ה כפי"רש יבמות דנ"נ ותום' לא הרגישו נזה משום שעת ר"ת
שם אין נ"ל דפליג ועוד שעת הרמ"בס וז"ע ביבמות דפ"ח לתוי תום' מוכח גם החכ ר' יהושע
דלא כר"ה ועוד שם דנ"ו לשבת קמח סתם נמ' לא כר"ה כפי' תום' שם : דף יג ר"א
ור"י ור' יהושע ור"ש ור"ש תמוה שלא כתולדתם ונרי' דנקט ר"מ למשון משנה דפרה קודם
לטהרות אח"כ מנרו ר' יוסי לתייני בסוניא להכת אח"כ ר' יהושע מתני' דטהרות אח"כ ר"ש
נלא יוד אחרון גם בטהרות אח"כ ר"ש נ"ר קרמון משום דנעי להתריך נשקלת וטריא :
ד"נ תום' ד"ה ק"ם תירונס תמוה מה תילוק ונרי' סוטה אם אינה מכינה החיך תקבל ומעשר
שאומר ביערתי שמא תיכנו וכן שנועה לא שייך לקבל נלא הכנה וק"ם ותפלה נריך להשמיע
לאוניו אם אינו יודע מה אומר ליכת נפקותא להשמיע לאוניו אבל אינך לא משכחן שנריך לאוניו
או להבין ומ"מ דוחק אאר נאינו יודע פגול הוא לא ירצה נרכתו או עדותו לנורא עולם אלא
מחוורתא לטו כרוכלא לתני' ולישול רק דמייתי הנך דילפי מן הפסוקים והלל וקידוש ונרכות אם
מבין לשונו סברת תנוכה דמסני כהני דנניחן רעיא נפ"ו דנרכות בתרגום אלא לאפוקי נסיפא

מן דפסוקים דנעי דוקא נל״ק גו״כ : דמ״ו ע״כ היא לזו שבועין תכלת עמ״ש בח״ר
וגם במדרש פ׳ ויגש תורה ומצות עפ״ז נר׳ דכתב לזו שם העיר לרשונה מכלל דאיכא שניה
היא שפגע המים במקום שנתגלגל מות ט׳ לכך לא שלט מות כמ״ש תשובה ומדויק לשון משנה
ואולם וביהושע כתב שתם ושם העיר לפניהם לזו נ״כ קשיא מה כ״מ ולא כן בנוער ובאר שבע רק
להזכיר לזו שנית הקרושה כאולם האקדש ור״ת מנשיא ויתקן לא מתיס שנחלשים כאו פ׳ דניטן
בניס ויתקן וגם מדויק בפ׳ ויצא ויבא יעקב לזוה מאר בארץ כנען מכלל דאיכא לאחריתא ;
דל״ר ע״כ מרגלים על מעשיהם תמור יגד הנאירה וביאחרתי בח״ם דשמא גרס דו פרלופין ושניף
לדבריהו גו״ם פי׳ מאחרי שם הקודם ושם חזל נכלל אדם אלמעלה וכ״ל בכל שם שכותבים האבות
ים פניהם לטוב ולרע וביאחרתי היעב נפי׳ התורה ס״פ נרחצות גם בשאות המרגלים לשנא ולפי
בתירתו יפתו בזה מו בזה : לל״ה ע״כ ניהה יתירה נר׳ משום שצריך לחומת לקלוף שלא
יקלקל הכתב והא דסדו תחלה כ״ל שלא יקלקל בנתים בנשמים וטעם ר״ם שכתבו על הסיד כ״ל
קל לכתוב ומתקיים יותר : ל״ו ע״ב מל תקרי עלי עין נר׳ שדיוק כפל בן פורת מנח
שהם שני ברכות חדא בעין וחדא בסילוק עה״ר ע״פ הרוב מן העין מסתכלים ב״מ וזו עולי עין
נדרש בתיבת עלי עין : דא״נ מיספו ומילך כי׳ נר׳ טעם ירחמון לכלל ישראל ושני תניו
לכהן משום מלחמה עוד צריכה להספיק ומן יספו ומילך שוטרים לנד שא״כ למלחמה ולכך לא
נקט נחל ומי הירא כו׳ וגם יש לקיים שניהם הירא מעברות ורך לב כמשמעו ושני קשיא יפה
לביתו נר׳המתקנים דרכים מחר התקון מצו לשוב לביתם לכך כפל ילך ויפה להמספיקים ילך
מקצרי מלחמה ולא לביתה כי צריכה תמיד כל ימי המלחמה ובשלישית ל׳ נמי הירא מעברות ילך
ולא לביתו רק יסייע לתקן ולהספיק ורך לבב ימס לבו בשמעו רעש יפה לביתו וכפל דבור
ומירר לקרוב ולרחוק ולשמור מחר הכהן : דמ״ו ע״כ נפיו עיקש תמוה ונר׳ שהיו בשנועה
בני עירם שלא להנהיג מדם לשם לכך הורה היתר בעקימת פיו מיכו בכלל שנועה ולידך ס״ל
בשבע שגם זה מיכו בשניעה רק להנהיג וכל אחד קיבל מרבו כך משום שנהגו ח״ה בשנועה
כדאשכחן בשמשלך ופרעה וביאחרתי בח״ר הוריות : דמ״ט עלמא כמה אקשיים תמוה שיכולים
ללמוד אף בדוקא ונר׳ הכוונה כיון שהתורה כלי מחזיק ברכה כשלהי עוקצין ואמר כל יום קללתו
מרובה דהיינו שמנשלין לגשרי בגד ולאין מברכת עטק התורה לכן סגי בהנך וכמו בשלהי
מכות בקורא ק״ם :

גיטין דף מ׳ כל שבגד א״י יש כאן שמיכה לדדן שיושבים בא״ל שפני הדוחק שב״אי וכפי׳ ר״ת
ואפי׳ אי נמי בישבה בכלל ואף שהשיב ללא ק״ל כר״י מיכו ברור רק שמיושב מכח
קשיא למעשר מדרבה אסתברא כר״י דילף מקרא שרבנן דאקי לגיסן וקשיא דמעשר ל״ל דסגיר
סמכונן לעשת החומר בא״י בזמן מיכו רק מדרבנן כמ״ש בי״ר סי׳ שצ״ח וכולי האי לא גזרו ;
ע״ב בתום׳ משום יישוב א״י אבל שאר מצות לא וכ״פ הרמ״בם ובי״ל קודם מילה מ״ל כ״כ דהא
קולה שא״ב מכנה אומר לכבדי ועושה פפי׳ מיסור דאורייתא ותשוה להיות יישוב א״י עדיף ממצות
דאורייתא ונר׳ טעם כפול שמקיים ע״כ אחות לא תקנה שלא יהיו לכם מניירה בח״י כמ״ש הכי׳ סי׳
ס״ו ועוד הדר בח״ל כאן לו מלוה בשלהי כתובת לכן מצוה רבה להוסיף דירה ליישרל ול״פ הא
מ מר במגלה כ״ו ובנדים ה׳ ת שמוכרין לנשואין ולגמוד ופדיון שבויים שכויפ ה״כ לקנות ריח

מככרי בת"י וכ"מ תום' נע"ו די"ג ה"ה שאר מצות חשובות : לעיל ד"ה נתום' פלוגתיס מת"י ביחרתי כפ' וירא ותולדת ועוד שם ויעזבו למרן פלוגתיס הגא מברהם שם רק שהי' קנת נת"י וקנת בת"ל : דל"מ ע"ב תום' ד"ה אלא וכן בפ' עוזין ולא זכרו שכבר קדמו בברכות דס"ח וגם לא הרגישו בסתירת פיל"פי בקדושין דל"ג ר"ב בר אבא אמן הגשיא לכן מקורתא שלשתן מחכיו היו ותולי מתרי וחלת כשיעור שמקנרת בעליה : דנ"ו מעשה טיטוס רמיתי בחיבור זמיכו מכחים בלתי לפשר יתוב משקל ב' ליטרן במוחו ודחק בפלסופיא ושומר נפשו ירחק מחבורים כאלו מדרכה שאכחוב לפ"ו בניסים בודאי שהי' דרך גם לייסדו בקושי ותפס רשעו ונתעבה בטבע מיסורים והיתום אלא מקום לדעתו בשיעור הטוב עד שנתענה אדם שומן ומדה במדה על עוות מלקך כחושה נחושך נעשה גם פיו נקשת שאמר היה שלוחמו ונפרעו מותרת הקליפות עיקר בזנות שעשה בהיכל ופגם זה משפוע לריק ממעט השפע שמיך נרוץ : דע"ג מכלו מרי אין לנו לשון משונה מוחלב נר' שלמו מהתם בני מ"י לייקו בלשכת מריה בידי שמים על מקילה בכתובת רפ"ג נקטו מיתתו מכפרת פי' לנו גי' מלריס אין דין עוד : דע"ו ד"ה דין דוכות בי' שמיע פי' כיון שאמר אין לי עסק בך כבר זכה לשמים להשתחרר להיות כישראל מאים : דכ"ו כילון בנחשה כתן תפס זאת ובעירובין דכ"ח מדשה ע"ם וכבר הרמתי בשמנה מקומות כמו רפרס בדותם סוגיא כזו בע"לם ומ"הב כאן יומא דלא כחיבור ס"ח שהתנגד לבעלי תום' : לעיל ד"ו ותזנה עליו פלגם עמ"ם במקומו ועוד נר' ע"פ המדרש שנענשו על שלא קנאו בע"ו והטעם עפ"מ שם פלגם בלא קדושין וגם משכב זכור משעבה לאו כמעבה וע"ו במיתה לא כלאי משתקו גם עתה הרגו נפשות : דף ס' ר"ח אברחשית עד מבול ות"כ עד שמיני נר' תנא דמסייע לר"י נזהר ר"מ משפטים דפום ז"ב דמ"ט ע"ג חשבה מתקריאו חשבה חומה תורה בשתיאה ספר נרשנית תמוה מאד שלא דס"ל כר"י הוי חשבה ממבול עד שמות ושמות ויקרא עד שאיני ושמיני עד באחר ובמדבר והדגרים זה"ם שכלל בספר נרשנית שתיאה כשבב אך מגלת נרשנית ואגלת נח ומגלת נח ומגלת שנהם כפי"רשי נשמיך ונקט לדוגמת עד מבול גם נח ואנרהם בפ"ע הכל סיפורים בגגלה מלבד סודם הכמום אבל ויקרא עד שמיני נוי הקרבנות ענין בפ"ע בשבב תרין דס"ד ע"ב ר"ה וכל נר' לייחב פי"שי מדת בלשון מתני' מניה מקבל גיטה וכל שלי' לשמור גיטה ת"י להתגרש משמע טפי מפי' ו"י מניה דל"לב המ"ל וכן מי שלי' לשמור גיטה ומן הירושלמי משמע רלמי' חדש דס"ל כר"י דמפק מקרא מחריבה לף שכתב משמע לליכא ניגייהו מודה בלשון משמע מיכו הכרח ועוד שכתב בירושלמי להדיח מיכו מוכרח משום דקחי על קדושין וכד"ה בפ"ב דקדושין דכ"ע מודו בקדושין מלוביה ולא היא ת"ב סנהדרי דעדיף ה"ב י"ל בגט לגמרי לא וסנהדרי דמניה משמרה הלא מיכו בידו שלא יחות מיד והרי חוזרת והא דהיקש הוי ליפוקי מיכו דמיון להכא דע"כף שומרת טפי פרוטת קדושין מלשמור נייר הגט ת"ב לדבריכו מסייע לדעת י"ח בס"ע סי' קא"ח כפי"רשי ומצוין שם תום' הוא ט"ם וגם לשון הירושלמי שאר שכתב דין קטנה נקט מיזה קטנה שבריכה להתגרש הוא לשנא יתירה דהא עצה קחי המ"ל סתם קטנהמיזה שלא שמשתעי בקדושין והדר חוזר לעניינא דגיטן וגם בה"ן כתב הירושלמי דבימות ומיים משמע למ"ל ת"י לשמור מתנרשת ע"י מניה תרפס כמי לשון משמע משום די"ל דוקא לר' יכלי משום יד שבל משום משלחה וחוזרת לא כפי"רשי וכדבריכו :

דף"ח זי"ן נ"ד ע' נזהר יתרו על מלכי יהודה :

א״ע סי׳ קכ״ט עמ״ש בב״כ מכלתין ד״ל בשמות החנויות וכיוס ומה שנהגו בחנות לכתוב מנחם מחר ט״ב היום ביום נאור ואתי למקלקולי בניהן ויש למחות ועוד שם תשה בליטה הוה לה״ק כמו בולט וכ״ל נכה וליח מ׳ שאינו כלום רק לחולי מעשה שהי׳ לאיש שום דבר הבולט כשפת לידתה לוכרון : ועוד מילן מחר תמיה לרבים שם טחדר מחויקס לקרות לס״ת ולגיהן ולא מחכתן שם זה נל״ק וכו׳ ד״ל שנמשך מן תורם מים רומי ועוד שנמנא בספר וכרונת בלשון יון נתנאל הוא דעלמר לכך רחויקו כרחמרי׳ במגלה יפיפות של יפת הוא לשון יון יכוון בתהלי אם רק המון עם לא מודע ר׳ועם כשנם לשון יון טעתפיהל הוא נאט ליב בלשון מחכנו דח״כ הוי קורחים לס״ת : סי׳ קכ״ו בהגה י״ח דשרי לטלטל גט חיכול לגלוד ממנו תמהני הלא הכי כר״ה תמה בימי רבא הבר הותר לכתוב ולכך נר׳ שלא התיר בס״ע מכל תמיה קייאת על הס׳מ ומרדכי ומנא מחיכא שפיר העתיק הר״מ דעה המתירם ובמ״מ הכי מנלן זאת רק בימי רבינו הקדוש התירו לכתוב מזניות בקנרה בלא פירוש ועשם מבל עיקר תורה שב״ע הוא התלמוד שמפרש טעמים ולא הותר עד יאי רב מסי והא דגיטין ס׳ לא ניתן לכתוב ומזני כהא דר׳י ור״ל בספרא דמגדתא מדרבה אהא תסתייע דוקא מגדתא שלין רמו במבה מבל שמעתא ידעו עוד בע״פ מן המזניות עיקר ליכס וכירושלמי נוכרו עד ימי רב מסי נתמעטו הלבנות יותר כדמוכח בעירובין דל״ך השכתב בימי הבא לא כ״כ ובימי רב מסי שכתו יותר ע״ם : סי׳ קמ״ו נשור על הר״מ מן הטלית משם השניס מפי׳ במקום מחד והוי חולק שעולה בחחד וכר׳ גרסת הר״מ היי משם השניס משמע כלל לא וגרסת הטור במקום שניס משמע בחחד עולה מכן גרסתנו בירושלמי משום שניס משמע טפי כהטור : ובסוף הסי׳ מו יקיימנה ל״ל כוונתו בקדושין מו שהי׳ כתוב מו יקדשנה דהיינו שם מיכו כהן :

קדושין דף כ׳ ע״ב ק ו קדמי מהדדי וכר׳ להוסיף תילס קמ״ל הודעני דרך ו שך ושם ל״ב ל״ל גמי על התורה ופי׳ בהעלותך דרך לחוקה ל״ל לדרשא ב פ״ט דפסחים ויהושע ב״י בדרך הלכנו בה ל״ל תם כחס כנקבה ומלכים פי׳ מ׳ בדרך הטובה היינו תורה ושם י״ג ומלכים ג׳ י״ט ועזרא ח׳ ותילם פ׳ ומשלי ל׳ וירמיה נ׳ בריאת דרך הטוב וסיפא לכו נה רמז למנחם וכשם שם יב דרך רשעים נלקה פעמא דנוקבא : ד״ה ע״ב תוכי ל״ה מדלמר המ״רבא לחק מלא יסיתר תוך כ״ל שהקשה לדוחק שנאמ נאיסור וכתירון חוור מנא הפשוט דנקטו גרשה וחולה מנד מלמנה : ד״ה ב״ח פשוט׳ דירושלמי פליגי תמהני למ״ד ניחא דשוכה נמי מסור למה כפל בריאת ולקחת לך לעשה וסיפא והיתה לך לעשה וכרי דפליגי רק נמ״ח משום מיסור עשה ורבק נאמתו ס״ל לחסירה עד מחר שנתגיירה כקטן שנולד ומילך ס״ל התורה התירה מיד ולקחת על כיוצא דשוכה והוא ס״ל ולקחת דריש בפנויה אולה : ד״ה כו לשון וירו וכיוצא פי׳ במקום מסרון כיס תמהני בפי׳ נשא כו ויטלקו מן המחנה וכר׳ שיש מסרון כיס שאינו יכולים לעשות במ״ש לפרנסתם : דף ל יתר עליו תילס תמה התי׳ וישבתי בב״ב ונם סניף נתורה מוכה פ״ק ומינו רק מ״ה מלא כדנסמוך לנא נקיים נפסוקי ולינהו מחלקו יותר על פ״ק ועמ״ש בב״ב נומן חכמי התלמוד נדיס נקנרה ד״ל נמי שהיו עוד מזמורים רבים ונאבדו בשעת הגזרות שלא היו לך בכתב ונם נשטעז מכן מקורחת כפשוטו ועוד מילן דבר תירוש ממדי ת״ל התמוה נפסוק סי׳ ע״ב כלו תפלת דוד ולקמן עוד הרבה אדוד חלא לדבריהם

בכ"ג ניכמות דכ"ד צלמ נגמר עד גלות בבל ונקט תמס ספרים נגד מוחזי תורה כיון שהתפלל שיחזב העוסק בתילם כלימוד התורה ומיליתי ומצחתי המומרים שנוכר שמו עם לצלמה הס ע"ה שהוא מני מן ק"ן ותלו בשמותם לתולדתם היו מסורים בימי דוד כסדרן והי' נשלם נסי' לצלמה יאחר שהוסיפו נתערבו ניחד מטעם כמוס לתכני כה"ג במו ים טעם על מוקדם ומאוחר בתורה דאמר בב"ב דע"ו דוד כתב תילם למו דוקא כולו כהוכחתי שם מן נהרות נבל יצבנו ובניהו וכיוצא בה צלמ ניאיו כתב הקני על שמו כסדר ומ"מ כתב אן בני קרח שעלו בכר דהא שמואל הנביא מזרעם מ"כ שפיר כתב רובו ככולו ואעפ ממנו נבבל כמו ע"ט וק"ל ונמרו מבני כה"ו בסדרם לטעמם וניאוקם ועוד מומרים סתם מימי קדם שנשבח שם המומרם והכל הי' בימים רמצינים כהוכחתי שם מן המדרשים ובזוהר להדיא שהם ייפו לותם מזרזים כהמלכתי ביגמות שם וגם נשלמי סוכה אמר דוד בעת הנורך ט"ו שיר המעלות ולמ שייסד כולם שים בשמו ויש סתם ואמרם נגד ט"ו גרמידי שהעלה התכוס : דל"מ הקדים כנוד מב תמהני מכלן לדרוש כך דהא בע"יל סי' ר"מ לגמד שניהם שקולים מ"כ כאו במשה ואהרן וכו' מדרבה לאת ישנה הטור מדרשת דגמ' דק ה"פ לפני המ"מ מורח קודם באת כדרך עולם שירת יותר וכנוד יותר דרך נפש כנהוג חלמ היא הנותנת כיון שמקולים נריך להזהר יותר להמוותם מך רבינו הכ"י ניין על גמ' דהכא ובלשון הטור עפי האל מזכה דכריתות כ"ח לגמד שניהם שקולים ולכך תפס רבינו הטור כך וכו' דבהוריות דיג נפדיון שבוים תמו קודם פיר"י משום זלותא ופי' הרמ"נס תשה נוזה טפי דהיינו שמרצת יותר נער בהעדר כבוד מ"כ ה"ל להקדים תם בכבוד פ"ל מה"ט דנלוי וידוע כו' ממילא הא נהא גדירת ותמהני על הגמון נאר שבא שהעלים טעם פיר"י וכתב משום מלתא לתכורת ופי'רבי מוכרת דהתם סתם קי"ל נשני תפי' דליכא תשם זימה כמו בשאר הכתים פרוצות ונם נשבי ג"י מאון מ"ל לתום כדק"יל נפ"ע סי' ז"ן : דל"ג מכתילן נע"ל וכיוצלמי שניא משום שנוב שנה ולא מייתי הך דחייה וכו' דדחיקא לי' אלו נרציעי עסקינן שלא יקיימו בכורים ומ"מ נר' כוונת הגמ' שיעשו תשנולת לפטור כהא דפ"ק שם להנריך נשל רגים לו מכירות ומריסות וע"ז נהא י"ל כוונת רש"י נדברים יתרים ואלו נ"מ כו' כלומר נקושטת נ'לועים שמדקדקים נמנות מ" לעמוד רק לתקנו כך נשביל דוב העם והר"מנס פי' כנוד נכור עדיף תמוה משני תירון לתר לולי כוונתו כדבריהו וכירושלמי משום שהיא לתת לקיים תמוה ונדבריהו נמי י"ל כוונתו תקנה לתת לכולם מפני רקנים שבישראל נקרלים קיניס : ע"כ לשנה ונשלמי פיר"י במדרש תנחומא נם בירושלמי פ"ה דשקלים וכר' רמיון בתוריתא כל העם סתם שפלים כמ"ש פ"ק דיומא ונפ' סתם נשב לריב ומיצא מים פתח שפלו סתם מים לשון מציות ושניהם ילדקו ים כוס ויש כוזו דל"ל החקים אלו מדרשות נר' רמז שם בתקותי תלכו משום חיוב הליאור נשבתך בניתך ובלכתן נהלילת הדרך ילמוד דבריס קלים מדרשות ואגדות תקירת הדינים תשמרו זו משנה ועשיתם תקיס עשיה נניח פנוי לעיין היטב וגם נמדרש שם שם בתקותי הה"ד תשבתי דרכי כל יום הייתי מחשב לשקום ודייקה פלוגי תני הולך ודנלי תניתני לכ"ה וכ"ה תמוה חלא דרך אוסר שם יתלוה ליתך לטייל בכרכים לרחות ניריות ובנייניס יפים נתכר המלכות ושרים ישקע נדעתו כתלו רשם ומנייר נאחזתו בדי צלמ לנטל לאודו וכן עשיתי ת"ל נכרך גדול בתיסוף שנת נן שירה : ע ב תוס' ד"ה מוזב דשמת תנלי היא תמהני עכ"פ להלי תנת מה דרש ממוזב וכו' דס"ל לרבנת ס"ל

דק"מד

דקי"מד דוקא נו"ה נמ"י שהי' מקום פנוי : דלי"ע ע"כ ד"ה מחשבה מפסק לתוך יעקב נר' דפליג על המדרש שבלהם שיפו וחמם ממנו כל תאוה וגם מתורתה מיהוצע כ"ד ויקס בלק וילחם בישראל ולא מצינו שבלחם רק ויצא בלעם לקלל הרי מחשבתו כמעשה שאמר תולי תוכל נכה בו : דמ"ת ד"ה המים נשתי תיבות לית ורעיתי נה"ם פ"ב דפיהה נתל ושלוליות נם ו' תף ו' גם נשתי תיבות ונר' דדחיקא לי' כנרת תוכ' וקוציתם ס"ל דב"כ דמשני עדיף שוטב מלשנות לא ו' תף ו' נדוחק וגם י"ל רב יוסף עצמו המקשה ומתרץ כי"ם תום' רפ"ב דב"מ : דב"ב תיובתא דרבי הלכתה כאביי תהכי דשמיך רב מספקא לי' ונר' מצוה תני עביואי הוא מד בר"ח דקיי"ל כוותי' בכל הש"ם וכ"מ נב"ב די"ב ורבא מתרץ הך ברייתא שפירש תיובתו ול"ק נתערבו ולמסדר הש"ם דמיקא לי' : דכ"ו ע"ב יעלחם נר' נאי שכוי לשון ערלה כערלת הנוף שמוכיח כך דמו טוב ונכון לתחוך הפרח והנץ בשלם שנים קודם שיתן פריו למען לא יכבד בהם וי"ה להוכיח לכם תבואתו מה שמביא לח"כ נוסף כך נתלין ושלחתי לגבעים והכריתו עמי כדי שיגוע ג' שניה : דס"ב הוא יתכפר תמהני מה פריך לרמ"נ דהא פרה מתקן לחטאת כפי' הר"מ והר"ש נר"פד דפרה ונקדשים בעינן תרי קרא לעכב כדלמרי' שלהי מנחות ונר' לפמ"ש בס"פ פסחים ל"ק על רי"בל דהניח דבא בתיובתא אחיתי המיך אחרן רי"בל מתני' וייצאתי ג' מופנים ועוד שלישית בע"מ שם דבעי' תרי קרא לעכב ומצאתי מוכח כך בירושלמי ובא ומכדר הש"ם סנהי דוקא בשני עיקר מנוה כמעשק במנחות שם נריך תרי קרא לכל בעיקר מצותו כדהסס בתמיד בשחט מ"ש תרי ומ"כ פריך הכא לרבות המיך יהרן לרמ"נ דהוצה נמי גוף המנוה לך תמהני על הירושלמי דפסחים דגס נין הערבים כפל מרבע בפי תנוה ובשחט לכך נר' דבר חידוש לתרוייהו להיינו לרי"בל בפי' תנוה במלואים כפל די"ל ואת הפרשה רק לו"ן ימי חיוך ולנופה מ"ש שנית לעכב לילפינן ובריש יומא כל הכתוב במלואים מעכב מן ככה ואוה אלא כיון דלא ילפי' דורת דורת משעה כתוב שנית לדורות ובפסחים שנית לעכב ורביעת היו רבוי אחר רבוי למעט שאינו מעכב כלחאריי במגלה כ"ג מד בהן ומשעה ישראלים כפי'רש"י שם ואף שהוכת נקשיות כל סוגית קשיא לי מי' פשוט ונר' לפ"מ הירושלמי שם כיון דרבוי אחר רבוי למעט לימא כולו ישראלים ומשני מן הפרשה יוצא מידי כהן פי' כדמשני בדוכתי טובא מ"כ כהן מה שהני ולפחות מד כהן ומ"כ במתני' שם דחזיב מילי טובא שנריך עשרה ומ"כ כהן רק בקרקעות חידוש דנריך כהן וכיון שם מיעוט מ"מ לרבות לממרינן תפשת מועט דשני נחד כהן ורבוי לשתוי כדבריהו דס"ל במנוה גופא מ"ש לעכב מ"כ בפי' תנוה ס"ל נמי עד ימי חנוך הד לגופה ושנת לדורת ובפסחים שלישית רבוי מ"ר למעט ורביעת מיעוט מ"מ לרבות שמעכב וכפי'רש"י שם על משעה כהנים ומשעה ישראלים התורה ככל רבוי מ"ר ומיעוט מ"מ משעם כמום בכלל פרט וכלל דיליף לגיוה ענין כמו דשקל וטרי בגויר לל"ק) : דע"ב ע"ב והנה בפסח השער כ"ה ימים כנ"ל ונדפס בנתיים טעות : דע"ו ע"ב ד"ה מין כשרים מיוסטין פי' מהר"ש בשם ת' איוקמי כהונה ומ"ב תמהני שכשאר קרי תום' נרים תולין עד' ; ד"ם מוקלין ומורפין על החזקות בירושלמי יליף ממכה מניו תמהני מנלן נחולין ד"ת משום רוב כיון דיליף התם תוקה מקרא ונ"ל שלן יליף התם רוב ממכה מניו סבר כר"ל שלין הורגין על החזקות כלמוכח לעיל ר"י לטעמיה

ולמסקנא

ולמסקנת דירושלמי כ"ע ס"ל דירגין דק נמריפה פליגי ר"נ דס"ל כחיזך שס לפליגי נס בהוקין :
ע"כ דומה נייתו לי' תמוה מה קס"ד וכו' דקאי על לח מתנה פירש"י שס לאהנו ולח משמע
למחול נתחנונין ה"נ כי' לימתניית למחול שלח לאשרו לכיר והיפ לח מכיח בן חב מ"נ להוהיר
מכל בן חס רגיל לחזם ותינח לימח כלומר בדעתו קמ"ל חוהרה :

א"ע סיי ט"ו סכ"ד מותר נאשת חמיו :ים מי שחוסר ונליעבד מסתברא כמ"ש הנ"נ לח חנח
נפרט סחס ס"ע מתיר לכתחלה ודעה שנית נקט נלשון ים מי שחוסר עיד גדול מלשון י"ח
רק דעת יחיד משמעות דעתו העושה לכתחלה חין נידכו למחות והכ"ל נשס הנ"ב חולק להרס
מדרכה מסכים נחשת חמיו לח חנח רק נשנייה ע"ב ולפ שהניח נמי נשס ס"ה חין הכנה כנ"ה
נדוב פסקיו כמ"ש הפ"רם י"ד נק"ח : סיי כ"ח חסור נרמוז ולקרון ולשחוק דכריס שו נס
בשנויות לידן כולס נדות חשוש הלו ענייני קירבות ומשמע להתנונן נפנויה שרי כדרך עולה
נדיבור לו מעשה שעות וה"ה בקרונת חכל מ"ש מסתברא לשמור הכל דחמיחא טפי כמ"ש נב"ב
סוף קדושין : סיי ל"ו נב"י על הרמ"נ שחין החב נעשה שלים חמה הר"ם נשרה חשה
כלומר גס הרמ"נ ידע דשרי מדינח כדמוכח בל"מ ע"ב רק שממניח לעלמו נזרה ז חין נידינו
להוסיף על התלמוד וע"מ נב"ם ה' שנת נהבלה :

ב"ק לף יו"ד ע"ב תוס' ל"ה מלי נזה נריך לדקדק וכו' לייחב לנרי חכמים נכל מקום הוח
ע"פ הרוב כדמוכח נזוכתי טובח מפני מה דקי"ל טרפה חינה חיה ים מיעוט דמיעוט
דחיה כמ"ש הרמ"נח וכן בור עשר שיעור מיתה ע"פ הרוב וים מיעוט חוקי בטבע שלינו מתות
נעשר ח"כ יכול להיות שהחופר יותר גרס המיתה חוללי הי' חן המיעוט ופחות מי"ח לפי' מת
פעור כיון שלינו שיעור מיתה לרוב נהמות וכן במנעיר ים קנבה לפי הבערה עד חנה שולטת
וע"י עץ לחד שהוסיף הלכה יותר וחב נמקנת שהכשר כל נזקו : סיי ל"ב שלח חמר רבה
ס"ע תמוה שחור חכח קשיח : ועמה והדר לקלמותו וכו' דס"ל דתלוים נתנאי לעיל י"ב עבדת
כמקרקעי לו כמשלטלי וחם לעבד נקנה בכסף כמ"ד כמקרקע וחוח ס"ל כחיזך ושטרות גרסח
משונם כמ"ש חוס' ומ"ח נר' חתן דגרס סונר דשטרות שעבוד קרקעות נמי בנסף : סט"ו
ע"ב ד"ה לפלוג תימה ונתיישב נפי"רש כמ"ג מהר"שג ושנרתו ל"נו הכרח : סע"ו רחוי לה
חין וכו' דרב ס"ל משוס לשלם חן העליי כקו' תוס' ורישח דהכח כר"ט ופיפ דפ"ב מלחת
מ"ב חלינח דלנחן : ע"ב קשיח נר' דרבינח סבר משוס זח נקט נקט חוי תולדה דחן כמ"ש
חוס' ד"ה כי : סיי ד"ה והחמר נשחלוחת דר"ח הוח נפ' נח : ושם חין מיש חלח
חורה נר' רחו שנשלה למיש ויין וחלב ודבש נגד ר' למודי פר"ם חלק הפשט נגד חלב ס"נכש
נקל לנוף וחלק הרחו נגד מיש הנשה מועטת כך נעיקר הורה חינו חלא כרחוי נחשנע וחלק
דרוש מריפות כיון וחנק סוד נגד דבש כמ"ש לבש מלחת מכול דיין פן תשנעכו והקלוחו דמשתעי
שלח יעמיק בכשתרות : סיי ע"ב מסלח ס"ב דמשוכה הוח פיר"י דתפש נוון דפ"ב קנסח
חמהני מכלן דלמח ס"ל כר"פ פ"ב חחינח גם נמשוכה כדחוכח לעיל דע"ח ע"ב ונר' דס"ל כחום'
שם למ"ד ממוכח פטור לגמרי : ר"ב ע"ב ד"ה חת עמ"ם נב"ב ליישב פיר"י נדפס נקלרה
שלח רשחי להקשיף מנקוט נשה דהיינו שמפסיד לבים נהיקף מסיפה גדולה סביב ד' שדותיו כיון
ערוקים מהדדי מסתמח כשהם ניחד חינו רק חחת ומוכח היפוך בין הסדות : דכ"ב ד"ה

מצו ולא כפ"ק תמהני מה זאת דהא מפרש בק"ס והוא להדיא דפריך המי מצו לאו מ"ו
דבעל כלב ואף דמשמע מפי"רש נסוף הסוגיא מאי בנייהו נגחלת שלו וא"כ ס"ל תינוק אינו
וק"ל העתק טעות מ"מ נראה דגם לשון אלו שלו זכופף קמתו נמי מיירי בשלו וגן פשיט לן היו
מופקר תחלה לא מהני להפקיר נוקיו בפרט למ"ד מפקיר נוקיו חייב ואחרנה דמשמע לכ"ע חייב
כיון שהוא מועד להוקתמיד דמ"לכ מה קא"ל מצנה יתירה פשיטא דהא אם שלו אע"כ לף דמשתמש מפקיר
קמ"ל דלא מהני : ע"כ ד"ה קטל לייצב פיר"י עמ"ש בנ"ג ונדפס בקצרה דפריך הלוך יתכן
מצ"לכ בתם בהשטח לאה"פ ור"י נקט שלשים שקלים מדנקט עבדו דה"מ אלו שיבד כלו אלו כמו עבר
חייב גם ה"נ מיהו חייב דמים ולא נזיק ליקח מיון מקנס : דכ"ג ע"ב כגון שהתבפה ותמהני הלוך
אם ותולה כדלעיל ד"ג וכ"ל דכ מרו סבר קד מכהון עדיף מחברו : דל"ב ד"ה שניס ונפי' הר"ב משמע משום כל
המשנה ולא שיי ך בתלם כמ"ש תום' בד"ה והא ויש להעמיס כוונתו כתום' כל לי גורס לעצמו זה"ב
נראה את הלשון משום שניהם משנים : ושם סה"ל ואם הק' מהר"שג אם סיפא כשלמה לא שייך לפנוי
נחידך ניסא כמו מהלכת בדבונה וכו' שפיר דייקו תום' כיון דחנית רחמון הוא עצמו גורס ללא
יכי לפנוי כיון דמוכח כשלמה ונעל חנית ליכו רוחה מלחוליו ושפיר מסייע דמ"מ פטור שלא לזהר
ה"ב נעל הפרה של מהלכת ל"ב לזהר שתהיה פרה לחברת דבונה : דל"ח הופיע מהר פחרן
ביאחרתי נפי' התורה ועוד מילן כמיכות מסיפי בא ע"י התורה מקויימים הברכות וזרע משעיר ופחרן
ולא נקטו שריס שלהם למעלה משום על מרגך תחיה נעצו וכתיב לא תרצח ויש"מ לא ניקם משום
לא תטוף (וגם בחומש עדיין שכר עה"ב בחוק הזימה) ואתה מהבנות קודם ליש"מ במקום גדר
ערוה אתה מוצא קדושה וגבר קרב מימינו לא דת התורה קרב גבור וגם לאדת תיבה לחת כתיב
ביאחרתי נפי' התורה ועוד בא"ב שבת דל"ל ונפי' סדר לליהו זועק פי"ל וגם י"ל כמו לאדר הנחלים
ולאדות הפסוק תהגומו מצפך והתורה שופכת חכמת דדיה ירווך כדד השופך נפי התנוק וגם עיקר
ברכת יעקב וזאת לאשר דיבר להם לניהם ומשה וזאת הברכה פי' הזוהר נסוד כמוש וביאחרתי במקומו
ועיד ים להמן ל"ת זאת וכות לור תורה זה לאשר תעשו זמן לרן תעמודו (פי' כל ימי הלרן
והלרן לעולם עומדת) ולמפרע נחטא לזל בתר לפכח תורה לם זנחתם תהיו לומה זנוחה תוענה
לם וכיון תתמצל לאדה חוכה תשובה לם וכרת (פי' לפי' בחשובה כמ"ש בקדושין ע"מ שלכי בדיק
לפי' רשע גמור מקדושת שמת הרחר תשובה) רגרם לת וריס (פי' ומשלת בגויס רניס וגך בא
ימשלו (וגם גר' בפסוק ד' עוז לעמו יתן יברך לת עמו בשלום בפיפא יתור לת לנה לפ"מ
בזוהר שם שר עשו וישמעאל לחרו ליתן לישראל ונתני מתנות ע"ב זהו לת לרבות גם לויניו ישלים :
דכ"ל ע"ב לחד כל בהמה תמונה הרמ"נם לפסק בפ"ש דכלאים דוקא עמא וטהור לאבל טהור ושהור
עמא ושמא מדרבנן והכא ילוף ג"ש דלאו לממכתא כמו בחמומה וגם כיון דשקל וטרי בגמ' כה"ג
לאו לממכתא כמ"ש תום' בסוטה דל"ב לך בזוהר פ' קדושים משמע כמי כהר"מנם שבתב נמר ופשוטים
קדבנות קין והבל וכן חרישת שור וחמור וגם להדיח בתוספתא דכלאים כהר"מנם לכך נר' לסניף
גמ' דידן משוש להכא מב' לסתם מתני' ושתמי ר"מ וכן סתם דכלאים פ"ח ובתוספתא פליגי ר"ת
מחייב וחכמים פוטרין פ"ב סתמי כר"מ ותוספתא כרבנן וטעמיי' ל"ל סס"ל כר"ש דדרש טעמא דקרא וב"ג להכא
בנ"מ קט"ו וה"ב טעם חזור קין והבל טמא וטהור ול"מ כר"י דלא דרש טעמא דקרא וב"ג להכא
ג"ל דהכא ס"ל שחיבו מקובל כמ"ש תום' בשבת ג"ז ור"מ ס"ל דמקובל אף ר"מ לשטתו בנדה דיט

ס"ל סדם דן ג"ס מעצמו ורבנן דהתם פליגי (ובהר"מנס שם בטהור ושמח חציב כמי חמור עם הפיל והוח ט"ס וכ"ל היקמור כמ"ש הכ"מ סך תמהני שלח הרגיש בכ"מ על הרמ"בס ומצחתי שכתבו בי"ד סי' רכ"ו והס"ג שיש רחי' מן התוספתח דהייני כדברינו מכל שכתב גס ממתני' דכלחים פרדסה פשט מתני' כדהכח ועוד תמהני בלשון הרמ"ב שכי גופין כפי' ר"ת נכי וחיל ב' מינן מבל לשכח יתירה כבהמה עס חיה כגבו וחיל טעות דמוכח חיל דקרא ממי חיה : דף ס' כי תנין חס כו' וחין מתחיל חלח בגדיקס כר' ע"פ המ"ב די"ג ע"ב מצל גיטת וכדיס עס קוטנין לחיטו מכלה הקוטים עד הגיע זמן לקיטת הוכדיס : ד"פ בחלק נ"ב דוקח חסה ט"ס וב"ל לים : דפ"ב תקנת עזרח חפיפה ולשון הטור סי' קנ"ט בכל מקום שיער ותמהני קודס עזרח למה לח תסגו וכר' לפ"ס מו"ל ויש לך עס בגוים ניפיך שלח ה"ל לבנות ישרחל שיער שחי ועזרה ונקטו הכי דשכיחי בכל חדם וה"ה שחר מקומות ושער רחש ח"ב לתקן גס מקודס עשו רק כוונת חפיפה שתיקן בגוף וחקר חכבן גידלו שיער הוכרך עזרח לתקן : דנ"ב נ"ב נהרג על ד"ח עמ"ס בח"ר הוליות וב"ב כחן וקדושין והכח יליף מיתת שמים ע"י מלחך וכר' גס דוד המלך שהרג המגשר מיתת לבשלום כמי מה"ט : דף קיד לקמי' דרב חזי נר' ע"ב ה"ח רב חסו קשיחח בימי ר' חבוה שהי' שנים רבות קודס רב חזי בתרח וכבד בב חסדח לח יכח לר"ח בתרח שבולד בחות רבח ורבח חתבו דר"ח : דנ"ו ע"ב ד"ה מטבע תמוה חס כתבו זקן וזקנה לח כודע מי הס ועוד ה"ל לכתוב שמותיהס כמו דוד ושלמה חלח שניירו שתי קודת וקו קטן הס עיניס וחוטס וחיכו בחיסור נורה ויש הפרש בין לים לחסה ונחור וזקן וכתוב עליהס מי הס וכן מלכים וכ"מ בע"ב ח"ס סי' ג"ו סט"ו וניחח גס פיר"ש כתוב ונורת לימור דמות מתם דוקח :

ב"ח דף כ' תום' ד"ה וזה תירלנו מנו להוניח לך לפוסקים דלמרי' להוניח כדחיית תום' שם עכ"ל דקושיתס ליכו כלום דה"ב מעריס שסבר לפטור מצוטה בטעמת חני נמנו ופי' מה"ר דקוק : ע"ב ד"ה ולחזי בחכס דקח כר' דר"ש סובר על מסייע ליכו פוטר כפוסקים בח"מ סי' פ"ו : ושם בח"ר נייחתי הר"מס פ' הכוכס הרגיש פי' לדבריכו ליו מקום לדחייתו שם : ועמ"בל מה"ב ב"ב ב"מ ד' ע"ב ט"ס וב"ל דף ד' ע"ב : דף ה' ד"ה מסרו ומיירי כו' תמסכי מכלן דלמח הכי ליכחי עמח דנר ליכו בקיחס בדיכס וסברו שנריך להחזיר בעדים וכר' כוונתס מה ניקח הגמ' לספר נוחת המ"ל בקנרה ההוח רעיח דמסרו בלח סהדי ח"כ דמלפניס מסרו בסהדי וחמרו לל תשויר חלח בעדים דהייכו בסהדי כדיכו שידעו ההלכה וחגב חשמעי' מלפניס לח יכול להכחיש לף דהגנב חוקר מקחמת וחוח כדיכו משום שבשמרו בלילו : ד"ו ד"ה חלח מ"ב לקושיח דר"ח סמך תמוה וב"הג בתום' שבועת ד"מ ע"ב וכר' כוונתס כדבריהס שם ד"ה מדבה משחמט דכ"ה ליכו טוב והסברח ב"ל התס נגד חוקה ליכו מעיז מסייע לומר משחמט משום חזקה ליכו תובע מסייעו ו"ס כיון דבל"ה מוכח מד"ח חלח מנו דמחנד לח ניקח לשכוי בדוקח דכ' ליכו משחמט ב"כ : ד"ח ד"ה וטורפין נר' פיר"ש נקט נרישח פטור מכפל לוחת נקט שותפין שנגבו פשט הלשון שהגזילו שניהס רק הלחד הוניח מסתברח דשניהס חייבין כיון שקבו ניחד בסוף הלקיחה דח"לכ לח מקרי נגב רק הלחד והחולחה לדעת חברו חייב כפל ועדיף מצליח כיון שהוח כמי נגב ולשכח להיטח כיט לחמרי' בב"ק דחייבין כוונתו גס ליכו דוח חייס בר"פ מרובה וכליון ט"ס דמוכח : ד"ט ע"ב תרי מנו ביחרתי בח"ר כיון וב"ב שבת / י"ח לחד י בכדיס שיבח

דנבנן דר"ח ליכא מגו משום דמרתת ופי' דלא פליג על ר"נל דהכא רק ר"ב אבל בעולא להכין ומשכי לי' וכפי"דמי בב"ק דל"ג ע"ב אמין סברא לפלוג על דב ודבה כ"ם ר"נל קמון יותר ופיינתי שם ובריך לחלק דהייבו כמ"ם הטור שאסור לאחל ליקח כיון שעושה הפקר משום ליכור שבת אבל בכלים להכאתו ליקח מעשר עבי סברת דנבנן דשרי לאחר ליקח והכא כמי ליכו להכאתו רק לנורך עבי לאחל שיודע שבנרך ביותר ואיכו יכול ללקט מפבי חולשה לו שמתביים ומה שניינתי שם על תמורה די"ח תרי מגו כמי י"ל שאיכו בלנוכו רק בדין קדושת דמיס כחת קדושת הגוף ומחל אבל כחת בר' ולעון מגו ליכו כדהכא : דף יו"ד כיון דכפל עמ"ם בח"ם דה"מל אלא וישבתי ע"פ הילושלמי דבריכו לעת אך בל"ה הדקדוק ניחא כמ"ש תום' בשבת ק"ה היכא שאין לאורת מקודם מ"ע אלא : ושם ד"ה כי מותר להשכיר תמבני בהגס ח"מ סי' של"ג בשם הג"מר לאסור והאיך העלים מתום' ומרדכי עצמו שהתירו אלא שייך עבדים לעבדים מ"כ אין חילוק אף יותר מג' שכיס וגס המחברים סמ"ע וש"כ לא הרגישו לכך בר' דס"ל כוונתם מותר להשכיר כשרת אלא שטר דומיא דפועל שיכול לחזור אבל בשטר שכילות מודו דאסור שהוא דומיא דעבד ויתכן נמי אלא פליג הגהת מרדכי על המרדכי עצמו לכך מחלק הר"מא : די"א ד"ה ה"מ גט דב"ע תמהני סאי טעם נחקה לקמן רק משום דקונ הוא לה ע"כ בר' דנקטו לשכח יתילת סבני שידן כילו משמע טפי בשמוך והא דקונ דילה : די"ב ד"ה אלא תמה מהר"שא וכר' לייש דמתני' דהכא מסתברא לי' סתם קטן אפי' ליכו שמוך אבל מתני' דמ"ם ועילונין נקט לשכח יתילת שבני שידן כילו משמע טפי בשמוך והא דכלים וגיטין ליכו מבית קטנים רק היינו הך דעילונין ומילך דכלים שרי תא זוכין קאי נמי עלה דמתני' : די"ג פיל"ש ד"ה אפי' אבל השתא האריכו מהר"של ומה"רשא ומחוורתא שאסור תינח לא וקאי על מתני' דכותבין אפי' בלאו הכאה משום בחתומיו זכין וזהו שסייס דפריך לא יקזיר הרי זכו בחתומיו : ומ"ש הן שלך נדק ובר' לייש גס כולו מיותר דבריהא כתיב מדה ומשקל אלא לדרשא מאזני נדק שיהקול עצמו חבי זכאי וחבי חייב כמ"קול זאבני נדק התמדת התורה בפ"ה דעילונין לוקת אבן טיעשה לחיין כאבן וגס שם אלא יבעל מל"ת ימשם פרנסתו אינת נדק כמ"ש אינה אחת קמח בריס שמואל וממילא מסכים להבריהס הן נדק דובר אמת בלבבו כמ"ש ול : דכ"ט לוקיכו לכשייכו עמ"ם בח"ל סמיכות סוסה למעשר וכר' המדבס פ' אמור אל תהי מכות עומד קלה בעיכך שיבס לבריהס האמן אתה בריתי תשמור בלית עומר וגס שבותן שלום בין אים לאשתו ותמוה אלא כמ"ם המדבס ושס כשהו שבדקן כשועה אלא כתערבו בוימה ומ"ש יום עומר לכבס במ"ם שערי קדושה וירושת אמן דוקא בשילה כפי"רשי ביהושע ה' ובדיקת סוטה ביבית שלום בין אים לאשתו ובשמוך מה"ט בהית עומר לבריה הגוף תקון סוטה ושילה מעשר הגוף בם"פג דבדלים : דף ג' כשמואל תמהני לפ"ו מוכח דר' יוכה פליג משמואל מ"כ מה פריך בקדושין די"ח לרב אסי משמואל דאמר ס"ל כר"י יוכה וכר' דעכ"ל סוגיא דקדושין סבר כסוגיא דתמורה דכ"ו ר' יוכה ס"ל הא דשמואל בדיעבד וע"ל התם דב יהודה מ"ל אסי ובערכין כ"ט ס"ל לר"י כשמואל : דלא דאסברן זוהמא לסטרין תמהני דה"מל טפי דב לידי-דאסבלה משכה ובריי' לקמן דע"ד ע"ב וס"ל דבותא נקט אפי' זה שאיכו דק פי' המלות ומה שמצוין בפ' כ"ה כבר קדמו בפ"נ וכר' לסמרין שמסלק הזוהם לבדדין וכן בבד שבי מוצג לסלק הבשרן בבדדין להשתקע בשרק : דכ"ט לוקיכו לכשייכו דתעתרי עמ"ם בח"ל טעם סמיכות סוסה למעשר ועוד י"ל לפ"ם המדבס אם בדק

ליכו מעשר כלאוי לנפוף הוא כהן והק"ה נע"נ שימעט שפעו עד העזירת ופגם נרית כמי ממעט השפע ועוד בעיקר טעם לפ"מ התקונים ע' נחינת לשה שמלל נשפון ומשפון זהב יקחה וכו' עוד רמז מלפון תפתח הלעה משוס תקלת לעה מקוה בעין הלעת : ע"נ לא שנקף למיפל תמהני הלא לאחר התפלה מקייב כמ"ש הזוהל וכו' טעם הזוהל להכנעה כקוף בהרים שמלקה עצמו כמת וידעה שלא יתכן נרכי עצמו בתוך הנפילה אחת רק שלא בתפלה לא שנקת : דפ"ו מכלי קודמת וכן בשנת קנ"ג דסכי לי' כולה פומבדיתא : דפ"ו הניקה בניס נר' ליישב בזה תמיהה גדולה למה משתה ביום הגמל ולא ביום מילה ועוד לא משתמע שוס פוסק לעשות כך לילף מאברהם שלא במילה פשיטא כרמז הג מל דכתיב לשר שמע ולפי' ע"ת קיים רק שהי' לו בני בית הרבה לסעוד בעזרה וק"מל בהגמל לף שליכו מלוה עשה משתה גדול משוס מן הסתם עד שכתים לא ניכל קלסתר פניס ולו רלה וחקר כבר בשבועה רק היא מיד הניקה בניס להלוותם : דל"ו ע"נ ל"ה מולה תמהני בימות ליפו רק ר"ט כמ"ש בב"נ ועוד שליכו רלי' ר"ת שמתי ולוכתי טובת כב"ה כמו בביה דל"ד בי"ט מוקלה ושם בשת בן בוטח בדק כ' : דע"ת בב"כ בזימה נגד ב"ש כנ"ל : ושם מה"ב בדכות דכ"ו בעילה וכן כנ"ל : ושם פי' מ"ו והטור ומחזור פי' ה"ק בשם ספר היכלות כנ"ל : ושם שבת דפ"ב לזהר שלא יקנח בנייר כנ"ל : דכ"ה ע"ב ל"ה מל"ת תימה וישבתי בא"ר משוס כללת דעילוין מ"ו ר"מ ור"י הלכה כר"י דהייכו תי' ב' לא ס"ל כסוגיא דהתם לף תקשי לרבה דמקלף למה פליג וס"ל דס"ל כרב דלית לי' הני כללי ועוד דרבה לאו מעצמו דק שמעת גרסת מתני' כך ובדוכתי טובת הלכה כר"מ :

ב"ב דף ט' בעין נדקה ובמדרש גם התורה נקראת נדקה שנאמר ונדקה תהי לנו כי נשמור לעשות כל דברי התורה פי' שמור זו משנה וכו' טעם משוס כל שעושה יתרון הוי נדקה כמו בגיטין דפ"ק נדקה עשה שהקדיש ונושנתם ותנן בתנות אין לפניו משת פניס ומקף שוחד פי' הל"ב שליכו לוקף מלוה תחת עבדה ובתורה מכפר כהקדיש כל הקדנות כמ"ש בשלהי מכות ת"כ וזהו נדקה ע"י התורה מנכה ות"ת כל דברי התורה שלימוד כולל מ"ע ול"ת ובשלמה פרים שפחיכו וגם י"ל בפ"ג דנדכות לתה נושת פניס כיון שמדקדקים והלא ליכו לוקף שוחד שלא ע"פ תקונים דוקא בדוב עוכות לבל נדוב זכיות מנכה ומן הסתם ליכו מדקדק דק מי שהוא רוב זכיות וניחא : דף יו"ד ע"ב שאין עושין כנ"ל ונרסת כשאין עושין משמע לחלק בדיעות ת"כ קרא נקט סתמא וגם במלכים בתפלת שלמה נקט סתמא ככל לשר יקרא אליך הנכרי ומ"מ י"ל שהכל משתעי ע"פ רוב אך יש מיעוט שאין מתקרטים ונקוטת לם ישרל מתקרט הוי בכלל תוהה על הלחוכת ולא יקשנהו לנדקה : משם בר"נ מסר ומי כעמך ישרל גוי לחד : בי"ד-ע"ב לחמר ר' יוחנן לחר רש"בי כר' דס"ל משוס רש"בי כפי"רבי חולין קי"נ כל משוס לא שמע מפיו ור"י לא הכיר רש"בי ומבתתי מימרת זו במדרש במדבר נקט משוס רש"בי : וגם שמוא כתב ספרו ורות תמהני בא"נ רות דס"ק ע"ב לבלתי לכת לחרי הנחורים נקט מעשה דוד ושמעי בנחורים לשר עלן לת היא בימי שמוא ולף דדרשן על הגלות הוא על תנחי כמו נפ' כנניס לם יחטאו וס"ל דרך מליצת התוכחה נקט הכי דלא שייך נניחות כנד הנחילה לך שכתב לבלתי לכת לחר שלר עמין דחינון מנחורים תמוה וכו' בוונתו שעושים מעשה נערות כנחורים ומרומז נפסוק ודוד בת עד בחורים ויבת שמעי לקבל מה כ"מ בחיזה מקום רק שעשה מעשה נערות ולהיטת הלב ושוד שם לם לל לספייכום דלאו

נר מלכה ושם עזיר כ״ב נר מלכה הלא ספרה דבלעדן הוה אלא ע״פ המדרש משלמה ומלכת שבא :
דט״ו ע״ב ותימא בגבוהה דכתיב חזון ישעי׳ תמהני אחכי התם דמרמז אחני ואעם וחני נחמה כמ״ש
במדרש וכו׳ לפ״מ סוף תקנים ל״ט בגבוהה ני׳ אלדני עה״כ ע״ב לכאורה מה כ״מ וכו׳ עפ״מ
תקון מ״ם המתנבאים ריקמים מסטרא דהויה ובגבולת דין אלדני ויוב דברו קשות מסטרא די״ת
אלדני וו״הם ותימא בגבוהה דכתיב חזון והתם אות כ׳ נחמה גם הויה והם בגבוהה עה״כ ני׳ אלדני
דיבא לאוד בלא אות כ׳ חויתם ומאני עכ״פ אינו הבל ועוד שם חזן חסר ני׳ אלדני ויש לרמז כמו
חזון מלא מ״ק הויה שהוא מסטרא דתרוויהו ריחמי מלא ברכת ה׳ ודיבא חסר יבואלני במשלי כ״ח וגם
רמז בחיכה עודיכה תכלכה עיכנו דה״מל עוד לק אז ני׳ אותיות יכה ני׳ אלדני וגם קרי ועודכו דו״י
שהוא בחיבת ריחמים בת״ת ואות ה׳ כתיב שהוא דיבא זועה בשער המלכות בפיכו לריחמי ובהפך
לדיבא : וגם תום׳ ל״ה דור תימה תמהני הלא מסיק שם דופי שלא סמיכה וכו׳ דדייקו יתור
תיבת שום דהייכו שום דופי לא בחטא ולא בחסרון שכחה ופריך מרי״נב מאום דק״סד דופי חמת
כפי״רבי ומאני דופי סמיכה שבחלקו כבר בימיו זה״ש מכאן ואילך הי׳ שום דופי ולא כל דופי :
דט״ו ע״ב כלילא פיל״י פרפופין תמהני לדעת תום׳ ב״ק דכ״ו וכ״ז כ׳ לאסור פרנפים ונ״ל שפגמו
קנת בעין או בחוטם כדאמר שמוא לר״י סמו עיבא או כמו בפ״ב דר״ה להתלמד שבי גם ה״ב הוי
נוהך מכוה להשתתף בנער חברו : ושם בכל שלא ה״ל בת תמהני לשמחה מה־עושה שלא קיים
פ״ו וכ״ל דר״מ ס״ל זכר לו נקבה כבריתא דר״ב ניבמות דס״ב : ושם שבועתו של ישמעל עמ״ש
בב״ב ובפי׳ התורה ועוד מילן על יתור הפסוקים שידענו בבר מי ישמא שלא שניין לאבר ילדה הגר
שפחת לאברהם כמ״ש ותלך ותתע גם שלא הלכו בטוב ושלא שמות ב׳ בשמותם לתולדתה שם קורלים
בשם לאומיתם ושלו על לויה מאורע כמ״ש המדרש דהיכו סיבות וגלגולים כפי״רבי ס״פ תולדת שת״ל
להעמים בחופן לאחר וב״ש זיין לעבנם לויף ושלה שמותם בחבריהם וטירותם י״ב בשיטם קמ״ל שלא
קילקו שמותם על לאומותם כדרך השרים לכבוד מאורעות לאיהם נקילקו לוכרון בלשונת שנימצו
בימים ההם : דמ״ח ע״ב תום׳ ל״ה נחלקה דפסק ר״ב כוותי׳ נ״ל שהי׳ להם גרסת פפוכה
לגרסתנו פוסק כר׳ וגם י״ל כוותם ותפי׳ לר׳ כלומר לתידך גרסת דר״ב פוסק כר׳ כמי ניחא
ויכון דהלכה כר׳ מחברו והלכה כר״ב בדיבי בדבדו בגרסת שלהם ומ״ש גרסתנו עיקר וקי״ל הכי
בא״מ סי׳ ל״ו וב״י שם לף דשמואל דבו דר״ב כיון דרבינא בתרא כר״ב ע״פ המ״ל כדבריבו דלא
יסתרו הלכתא : דמ״ח ל״ה ל״ת וי״ל לפי סברת המקשה וכו׳ להמתיק התם נקט בדותא מא
שמתרן דברי שמואל דמ״ב שלא כדין כמי יפסול ומאני דשמואל טעם מחלופי לבל הבא שפיר מאני
דר״ה ס״ל כרב מדרישא והא דפריך בסמוך לשמואל הלא בלילה פליג על סברת ר״מ מ״ב ליתה לר״ה
מוחתיב רב יהודה מ״מ נקט הגמ׳ לקיים דברי ר״ה אפי׳ לדיבא דשמואל דבשטר כמי לא קנה דקי״ל
כתרוויהו בא״מ סי׳ ל״ה ול״ו ואולי יש להעמים דבריבו בכוונת תום׳ ג דם״ה המוכר בית לא
מכר המפתח וכן פסק בא״מ ואין לים מתעורר בזמכיבו ולא כשמע מעולם וכו׳ מפתח דמתני׳ הי׳ רשות
לכל פתח שתוקנים תוך נקב הכרית למוכו לפניו ולחריו לפתוח ולסגור לבל מפתח שלנו לוכו רשות
רק לפתח ההוא שעשו מבוחנם למבעול כ״ע מודו שכמכר עם הבית : דע״ג מלמדי דב״ב
לימה מכס ביאתי ע״פ החמת ויאשר בא״ר וב״ב ולידך מ״ב ביאור שהכל כפשוטו להמבין בתיבות
עולם וכל הדלשנים בחיבורים בפתרו שלומת דרוש וקבל שכר כמ״ש נרים משלי לקהת מובר השבל :

ניתה

ליתה דק ר"מ ברי' דר"פ ע"ם : דף קמ"ד עמ"ב נב"כ על מגדתה דירושלמי מכח מניכח
דאוסיף ניתרתי היטב לך לפשוטו י"ל דנקטו להורות שמירת התפלה מכח רגילות הפה לומר והרמ
שוקה גם במסבת חון ומקרה הי' להם והמתינו עד שענר : דף קמ"ה הא דר"מ נדותה
גר' כנרת ר"מ כיון דגיטה קיים בידה ידעה מאותה ומינה מתקדשת : דף ק"נו ע"ב
במתני' רמ"ח וים גרסת ומ"כת ליתה ונפי' הר"מבם פסק גם בחול ולגדול ומ"חב כתב הלכה
כמים ט"ם וגם בחנורו פסק כך ומום' והנ"ל גרסת הפוכה : דף קכ"ו דתנן החזה
כנ"ל :

סנהדרין ד"ג ע"ב תוס' ד"ה דיני תימה תמהני לתירוצם דוקא רוב גרוע הלא בכ"ב דנ"ב
אייתי מרובא טובא וכי כולהו גרועים ובתום' יבמות דם"ק וכתובות ט"ת מוכח דמין
חילוק ומחותא מוכח הכי קיימא בלשון וכ"ל מתלמידי תרבימי שלא ידעו גמ' דאתם וגם כנגד
בעלי תוס' הנ"ל ועוד לשון תימה קיימת וגם לשונם תמוה דמייתי גמ' דסנהדרין ולא מייתי עיקר
מקומו בחולין י"ח דילפינן שתר רובא טובא מדיני נפשות ובעיקר קושיתם גר' פשוט דשמואל
ס"ל חזקת ממון עדיף מרובא דליתה קמן חף דסנהדרין רובא מוכחן ממון מסוס רובא דאיתא
קמן עדיף מק"מ ובדיני נפשות להתם ליכא חזקת ממון : ד"ה ע"ב תמוה לחכמה מחותי
גר' דאכיש טובא בחריפות וחדושין ולכך תולי כ"ע בתרי' ונהגו יקרא כפי"רבי ורב"נא בנקיחות
ספי כלשכתן נחולין דמ"ד דמספקא לרב ודבר לרב"נא ואכבר ומסיק מנמרי' סמך ור' דהכא
נקט קרא דלקיתי בנדה דמ"ה דרש ויבן בינה יתירה נאמה : ד"ו ע"ב מפקד נהיכם שדומה
לגילה מכתי קשיא לאה בגילות וגר' לפ"אם הזהר פ' תרומה ד"ה וזאת התרומה בגילה נדוכין
כפל מכיוס לכך תקנו בערבית לפתוח והוא רחוס : ד"ו שלחו אחם תם לומר מה ואת
אם גי' וגר' בסבר פ"ת נהעתק חות ה' מהתם שהוא מ"י כדלעיל בפ"ב ובפ"ב דחולין וכן מנאתי
ביוסמין : ד"ט ע"ב שפדה מנרהם אנער גידול ובמדרש וגם בז"ח פ' לחדי שניהול מאור
כשדים נוכות יעקב תמוה ח"ו נגד הנחירה שלא כדכתיבנא נדוכתי טוכח שהשיגו נעונת טובים
ורעים המוכחים מכן לפי הבחירה יהפכו הכל לטוב מורע והשתא ניחא לפועל נקטו נשם כדהכא
ביעקב : ד"כ ערסת דגדת פיר"בי למול הבית משום ניקוב תמוה לא תנחנו וב"מ לח פי'
ניקוב וגר' לשון ניחוב פעמים לסיתן "בעלמא כמו בוסף נתם יגחב הלא גם
ב"כ מסור כמ"ם לקמן דכ"ו ולמה יעשה עצמו רשע רק תחנולת סימנים בנגיע
ולא תנחנו דקרא נמה שבורים מלנם דנבי שוח והבל וכדרכי מאורי בס"כו רשבת והכא
גר' לפרש שאניחם ריקם למול הבית כשיזדמן מורם להשכינו נחסרון המטות שלא יפפיקו ו מדויק
פיר"בי מטה ושלחך מתן דכר שמי דשלחן רק כדבריכו נס שלחן ערוך תמיד לעת הניחך ושבר
למורחים אניח אז"ט והכנת המחנה תמיד נחנב כמעשה : ע"כ למיים עליהם פיר"בי שמינו
מוהר ונ"ל מה המיוס עכ"פ דאני לעשות בחוקה אך מכלן דרשאי למיים נמיסור י"ל כפל שום
תעים בשעת שימה מני למיוס נשימה וכרוי כמו תשר תעים נמדרש תין שימה שלא רדוי ור"נ דרש
לשעת שמשה כלומר להיות רודה נסרנניס כפי"רבי וס"ל פרשה זו אינו למיים סתם רק נגד
הרשעים רודה כרשנו נהיתר כמ"ם נב"מ דע"נ : ושם מלך והדיוט תמוה נגד פשוט דקרא
שמת נמלכות וגר' דכ"ע מודו שנשחר מלך אך לא נהגו לדון על פיו נכל דבר המלכות רק

בעניינו ממון ספוקו לפי כבודו מלפנים והיו הסנהדרין מנהיגים כמו בזמניכו שיש שלוח להם ממטלה
לבד ומלפנים היו מחלקים ממש כשמואל ודוד ותחלת שלמה ובלעז סוברין וכשיעתי בס״ל מגלה די״ח
ונקרא הדיוט ככהן הדיוט נגד כ״ג : דכ״ג תום׳ ד״ה כגון עמ״ש לעיל פיר״ש בזמן שהי׳
ל״ה נוגע בדבר וכדפס בקונטרס דהיינו הלוה טוען שלוחו רוצה בר״ה מחזיר טעם ומצוה לבחת מחבד
כמ״ש בח״מ סי׳ י״ב נשלי ר״ת לדון : דכ״ד מתי בבל תמהני מקרא פ׳ כח כי שם בבל וכ״ל
כוונתו על התלמוד בבלי לקח טבשבית בבבל מה כ״מ בשם המדיבה ואולי הי׳ כתוב דברי ר׳ ירמיה
קודם זה : דכ״ו ע״ב נדיקס ויש עליהם תבל נר׳ גם בתחלת הבריאה כמ״ש במדרש שלמלך
בשמות נדיקס וגם בפ״ק דברכות כ״ע לח בבבל אלא בשביל זה ועוד יש מניכו לדדום ג״ם בתחלת
הבריאה יש״ת חבך כתרו בתקונים מ״ח מדת הדין תשרי ואות ר׳ ר״ה היום הרת עולם בתשרי
נברא : דל״ו בטבור העולם פיר״ש בלמצע עמ״ש בח״ם ב״מ דכ״ח ועוד רש״י להדיח ניחזקאל
ל״ח יושבי על טבור הארץ : דל״ח ע״ב דור ודורשיו ובמדרש שלמה דור תי ג׳ שעות ובתן לו ע׳
שנה תמוה מה ניכו לשאר נפלים ועוד לח הי׳ נדיק וכר׳ שלמה בר״ה אם יאחר בעוד יהי׳ במזל
גדוה ואור גדול : ושם שמינת עלו שניס וירדו מרנעה ובזוהר פליג קין והבל נולדו לאחר חטא
שנדוונם לבחש רמז קין קינח דמסתבו וב״מ רות דם״ב ע״ב לאחר חטא עשה תשובה וסילקו לאחר
הנקרא מדמה והוליד קין והבל וכשנולד את סילקו לארץ שלבו : ושם הושיט מלבע קטנה
ומרפן ניאחתי לעיל ועוד נר׳ הבריאה בי״ו מממרות נגד י״ו מלבעות וכ״מ ידי יסדה ארץ וימיני
טפחה שמים ובת״ח אבל הז״ח דפ״ט כתב נעשה אדם שהכל נתנו חלק ובנין דמזיקן סרתו ולא
יהבו חולקא ואמרי מה לבום כי תזכיבו לא ברח להן לבום גופין דהייבו כל מלאך מתלבש ושם שדים
מלבד אלו שבארתו בה״ם לא מתלבשין ות״כ סותר גמ׳ דיבן דנקט מלאכים אלא כוונתו תחלה הי׳ מלאכים וכיון
שסרתו ניטלן דהייבו לשון סרפן כמ״ש וו״הם בה״ם של פרש שבת חלק החקרון מתבבע קטבה הי׳ הניטול
בשביל אדם ולכך שולחים לב״ל הם המזיקים וכיוב בירושלמי פ״ב בחטא שלמה אלא מלאך וגדמה כשלמה
ויש על ככתו ת״ב הוא תשתדאי ושליח פי׳ מלאך שמתלבש : דל״ט רקיע הדמה וכן בפ״ה דב״ב
רב״בא הניח פלו׳ ובר׳ דהתמרי׳ בפ״ט דפסחים נלגל קבוע ימולות חוזרים ב״ל על המזלות והחס
הניח על המול : דמ״ב קידוש לבבה עיקר מר״ח כמ״ש וב״ח ו״ב וע״ש ועוד מוכח
בחום׳ שבת דף״ו השדש הזה כוה רמה וקדש ועיקר מהחי קרש כדהכח :
וגם הדפיסו שקר וכזב והבטיחו שלא יחות בחותו חדש והבבה מלעיגים והדין עמהם בחשר רחיתי
שניס בשרים קילסו בכווכה ומתו ומעשה זה קריתי בספר ין שביבל שבו אחד שחמר לשבחי שיכיחבי
לקדש הלבבה ובפבה השבוי מעט לבראו והי׳ פרשת דרכים ברח השבוי ובמלט וכן דרך עמח דבר
לשדות מלבם שבשאל הענן וכ״הג טובח : ושם בשי דיבן כמי מברכי תמוה תסבון ידיעה לבבי
דולבו בגד גמ׳ עדוכה וביאדתי בפ״הב על״ם שבת ח״ת סי׳ תכ״ו וב״ב כוף ה׳ שבת לך תמהבי
לפוסקים שאסורים לברך במבוה שה״ג ול״ל שלא בירבו בשם רק לחוש בבניחין לעיל וכ״מ בפ״ם
סוף ה׳ בהכות וכך הבהגתי ב״ב : דע״ל מעשה עכן ביאדתי לעיל וגם בפ״ב סוף הל יבמות
ועוד מילן בפסוק ויען עכן ואמר אבכי חטאתי לה׳ לשדי ישדל וכזאת וכזאת עשיתי פילשי בימי
משה תיבת אבכי לשון וגם יתור לה״ל ישדל פשיטא ועוד חטא שוגג הל״ל עויתי פשעתי וכר׳
לפ״מ הילושלמי פ״ט דברכות חרס יהושע לבדו גזר והסמיכה ד״ל שלמעלה וביאדתי לעיל שלהי

קידוש

מכות לבדו זוכה בלא ב"ד דלא"כ מה רבותא כל תרומי ב"ד עוכזין למעלה ול"ת למטה לשון קיום
מכבי מטחתי בסוגג שהותני היתה תרמך בלא ב"ד לימו כלום ועתה ידעתי כי גדול ה' הסכים עמך
לכך הזכיר לה"ת יחיל וכוחת וכוחת כפל נימי משה דכתיב והתרמתי עליהם לקחתי כ' פעמים
ועתה הוזקן בתלת לכך לא תבע עד עכשיו ומ"ט טעה שסבר שיפטור בהולתו כסוגג שאמר
יהושע תן תודה והפטר : ומס לא מפקו מס לבעלה תמהני בגוהר לית דדין יהולין ושדים
נכרלין וכו' בשנס תמוה מה שאל אם לגריהו לעו ירח מתים אחד רק שרשה בו סימן שליח
שמים כמו בכ"ב וריו' דמי לכר תלהין אלא כמ"ל גס השד מתלבש ובירושלמי דלעיל שלא מלאך
דקאי בשמעתי ואין דד הכופר בעשה שליח שמים לגדול כיהושע : ומס כדי לרדותן ובילקוט
שהרגם מפני שידעו ולא מיחו : ע"כ דבעיא מכשא תמהני שומר מנוה לא ידע דגל רע וכו'
סביניו בשערה וצנצת ת"ח עולה ודין אלא ה"ל למסוך על דברי חלומות להרוג אלא עדיס זנס
ללמוד ליהו כתוב מ"מ רק התכונת כחיות עיניס ופלקמין ד"ה בדוד על ידך נהרג שחול נמי
תמוה מה יעשה דוד מע"כ אלא מחל בלב ומ"כ כיעד דוחני שביקש למפלתו יבתילם דוכתי
טובא ובסביניו בשערה אך נכו גדול ליהו כתפס בעון מבות וצ"ל נמי שהי' נריק זים כספה בלא
משפט ודקדוק שמים הי' אלא סיכה וכך מתחייב לדבריהו גמי' דכ"ק לף כ' בכנו של כתוניח מ"מ
להעמיס רק כזאת : דמ"ו קבורה מה"ת מוכחה בט"ר סי' ת"ג ר"ל נהה כו' ובסי' שם"ב
נתעכל הבשר מלקטין עצמות נר' מה"ט אמר ר"ל קנרוני בנקעה כדי שיתעכל מהרה עפר נקעה
לא יאחר וצ"ל אלין נער חטוטי שבני רק בעוד הבשר קיים ובהאשמע בפ"ג דנדרים אקרח אך
בגדיו עליו יכלה ונפשו עליו תאבל ואימא משנים אוב מ"ב ר"מ בשמואלין בפרשת קבר עצמות מ"ל
לדקדק לקבר במקומס : דמ"ע והוא בתורת עשה תמוה מדהכא נגחי ח"ו לדוד ונר' דוה
שפיר עשה לדוריה מיד במלכות כיאמר בפ"ה דשנת תבל יוסב לא ידע טעם ועשה : דב"ו
ע"כ דבריס שב"ד ממיתין ב"ג מוהר נר' לפמ"ל בח"ר הוריות ודוכתי טובא דפליגי תנאי אם ב"ג
מוהר על השתוף ע"כ היי תנא ס"ל דאוהר דהא ב"ד ממיתין על השתוף וכן בע"ז מ"ו עובדיהן
בפ"ק נקט סתם מתי בשתוף ונס הרמ"בם פסק בפ"ת ו ולשתו שפסק לסוד להשרתף משום
שבועתו אף שהוא בשתוף בו"ה כמ"ש תוכ' ריש נכורת ע"כ ס"ל שמוהר עה"ס : דב"ע
פי"ת חילוק בין אדם להאדם ונס בינמות ק"ל מ"ה נקראו האדם אך במדרש פי נס אדרוז נפש
האדם מיד עשו נפש ישראל וצ"ל ישראל נקראו בעשו כן ופשט כך והכא דיק דה"מל דבר אל בני
ישלא לרבות מ"ה : דס"ל יגרע דע"ז מבשרו תמוה רוחנית ונר' כמו רכב סס על נפש
שא"מ רק ע"י נשמית וכן שליטה בעולם נפתות ע"י שד בשמי וזהו שתפסו : דס"ה קנר
תניו מעלה עצן תמוה ונר' שהלוהו ע"י סס וכן בחגיגה ט"ו קבהו דאמר ואמר ר"מ אחר מותו
בירקו ע"י סס הטודע להס ובמדרש ברשית נת הניח הא דקנר אביו : דס"ט ע"ב לא
יקנו מיהם תמוה מחתופל מת בבחירתו לכך מסתברת כא"ם בחיבור אליה תצני לות סכר פ"י
ויחנק מעצמו ע"י חולי מסכרה מעצמן רוח אלא בעשתה עצמו וידע אלא מנלף ופחד המלך
דוד : דע"ו ע"ב המחויר חבדה לע"כוס נר' באחמין נבורח אף שאין כ"ב מנויה עפ"י
השתוף מ"מ מיהו רק נעושה לקדש הסס כחק"ל בח"מ סי' רס"ו אבל נכופר מיהי קרא
מפורש מוסב לקידוש הסס לא יהבה אלות שאין לחוכה נכוסריס : ד"ע ע"ב מחר יסרתו אמו

כוהה לדמעית ל"ה ת"ח לחו נת שבע פס שלמה ולח לבני מ"ם על שער האלכות ולפ נשער
הת"ת המכונה לב ומודו כמוס שם וע"מ בניתור מצלי שם : דף ע' נו"הכ בן ולפ נת ובני
טעם לים סופו ללמעם ושנה חלשה מין דרכה נכך לפל זנות פנויה טהולה נימיכם קיל נעיניהם
ומלחה החרן ויחה ולהר"מכם כל זנות בלח קדושין לחו דקדשה ל"ל כטעם שכתבתי נח"ם
ע"ב פיר"בי ד"ה מכל לפרשם ולפ לעיין נכי דהוקשה חם לעיין נריך ת"ח לח שייך כולה סריקין :
דפ"ג שתויי יין נכי נפסוק שמיני פל תשת לתה ובניך לתך ניפרתי בפי' התורה ועוד מילן יתוך
מיבת לתך ועוד מה מצית להרן אבניו כל חכמי ישרחל קחו בלחו להוות שכור ושליבת בין
הטמח לטהור הייכו להוות ול"ל דנקט לחיפור והיתר נפ"ע וגם י"ל שחר חכמים בהורחה חינם
במיתה רק כהנים בעבודה נקט מהרן ובניו וגם חמרתי מזה לב דיבר הכתוב בהווה שבט לוי
עיקר הולחה כמ"ש בוחת הברכה יורו משפטיך ותירתך התומר לחביו ותמיו ולכך נקט לתך לרבות
שבט לוי שהם נתונים למהרן ובניו נפי בהעלותך ובין הטמח נמי כלל מיפורת כפי"בי שם נסוף
הפי בין הטמח שבשבט שלח כראוי וכן נפי נחקותי נהמה טמלה קחי בנעל מיס כפי"בי ופ"חב
כל החקים מפי' חה לחתיון מדרשת כמ"ש נפ"ק דקדושין החקים חלו המדרשות ופייס ניד חשה
דה"מל מפר דיבר ש מפה רק לרמז כפי"בי פי קרח התוכח עה הכהונה לוקה נפרשת ה"ב פנב
דנקט כהנים מפוס מעלת עבודתם נאיתה מלה במדה התוכח עליהם נמי בפרשת תביב המת
כדילפי' נס"פ נהעלותך : דפ"ט מצמרין עד הרגל תמהני דה"מל נס נמפית וכן סורר וגר'
דהתם כתיב כל ישרחל הס החפונים לבל המוכ עם ערודים כל השנה נפרנתם ושינה הכפ כל
העם להוות שממתינים עד הרגל כולם פנויה ותנב נכ' עוד רמז במפית וירחון בכ"ן שמפיתו
להכניסו בכ"ן שערי טומלה ולהוכלו משערי קדושה תילפ כ"ן ווכח תולה יכבדנני בכ"ן יתירה :
דף נ' ע"ב מר' מנין לת"ה והל דכמוך מפוס רב"י מן וקס העס כ"ל הל לידי והל דרבי
זע"ל דק"מל מכות לינו בטלות לע"ל ורב"י ס"ל בטלות וכן משמע בנדה דב"ח נגד שחנך בלחים
מוכח סס מנוח בטלות כדרב יוסף כמ"ל נפ"ר וכלחים בפ' כי תנח סתם ספרי ד"ם :
דנ"ב ע"ב נחמת משל הי' עמ"ל נב"ל ועוד סניף להדיח במלכים נ' ויקן שלמה והנה חלוס כל
הפרשה ומעשה בחזון : דנ"ג ודניפל להיכן חול בו"ח פ' חקרי המלחכים הטמינוהו תמוה
מקרי הגלוחו יכפהו כ"ל וכר' כוונתו המלחכים נדמות מנשים היו מכסים בטענות לפני כ"ב שחין
כבודו שעשהו חלוה ליפפהו להשתוות לגלחו : דנ"ה ע"י נהרג ונעבד עמ"ל דמ"ד :
דנ"ו החמת נעדרת עדרים עדרים תמוה ונכ' כמ"ם למדו לשוכם דבר שקר והורגלו בניס קטנים
הס נעירי הנפן : ושם כפני כלב פיר"בי כלב מחז נכ' כוונתו חרב נרות כחוש פניהם
ככלב : ע"ב מבו למה מחכים נכ' לפי ממ"ב מס נדיקס מנקבו מין מה"ד ומס לחו מה מהני
ומבני לקבל שבר לף שחין רחוים חי"ת הל נוסח חלוה שמחכים כשלות עתיד נפ"ב דשבת נפית
ליטועה חבו מחכים זכות חלוה מנטל מה"ד : דנ"ט כ' הלל רבים דקקו נכוונתי מך
פשוטו כפי"בי הק"בה עלמו יגלם ופסוק מלכך יבחו מוקי בזרובבל בית שני לף קשיח פסוק
ומשלו מים עד ים נכ' כמו נפ' מסעי מקנה יס ויס כנרת עד ים המלח כל מ"י ולעיל ל"ד
המרן מחרות שילה בשביל חוקיה משמע כר' הלל שנתקבל תפלתה וירמיה החויר יו"ד שבעתים
עלך ע"כ מ"י ולעיל לף שהק"נה יגחלנו בעלמו לת"כ יעמיד דוד מלכם ומשיח : וכל

התנלים

התנאים ואמוראים פליגי וגם תרגום אסתר עשרה מלכיות לר' הלל אינו אלא תשע אז כדבריהם
וגם חיבור מברכאל שהדפיסו מקדם ואכונה יצועת מציקו החריך ודחק וזאת תורת קנאר הזה
היי דעת מים פולין להדפיס כאן והרחבי הסכמת מהו' דוד ומהו' מנחם מפ"ריז ומחיתי
למדפיס משום שלום מלכות כי המחבר חר וגדול ולא ירא לדבר נגד מחוקתם וגם שתיקה יפה
מפני קלים ומסרי דעת ייטיבו הקושיות וילחקו התירוצים וגם החקירות ופתרונים לא ייטיבו כמו
מעשה דרי"בל בג"ע שמת ככל אדם נגד פשט חז"ל ולכך כתבו לרבנים דפאריז והסיבו ספיר מחיתי
שנתחרטו על הסמכתם ע"כ הלך לקאלבדוח והדפיס ויפה עשה הרב לשם שלא נתן הסכמה כנהוג
בדפוס מקומו ולכן ידע לשר נעשה הוי מוכה להדפיס כי הים המתין דבות שנים לחר מות ר"ל
וכסיעת ר"ל מפאריז למען ישכח ונא ולמד להלחיק ספרי חקירות לשר הדפים בזמנינו חבור שהרג
קין את הבל להיותו גוש הדם של בהמה שהקריב מלבד הכסילות גם מקרין מפרים לא"ה ועל
שהניח הק"בה להרגו חקר ודרש הלך חשבים ואון ניגה וכיוצא בהם נע"ה הרבה בזמננו ושכ"ם :
ד"ק ע"ב בן סירא עמ"ש מה שקריתי ושניתי והר"מבס במשנה כתב שחיבר התולים ולא ריחה לותו
מדרש בן סירא דרושי למת והחידות חמה פתיחות וגם בזוהר הניח דבריו בסוד כמום שחזכרה גם
הרקנטי פ' חקת שאר אין זה מוס מלכות יון פותר על מרסטו ימ"ש תלמיד אפלטון יסיקראט שהיו
מלמיכם ולמדו מירמיה והוא מכחיבם בכפירתו ובספריהם גם בהגדות קטנים שבדפם פ' ממני
ביאתי ולא יתפרש על הכופר שאר בספריו משחתם בהם מוס בם לא ירבו : דף ק"ב עת
מזומנת תמוה מה ל"מ וכו' כמ"ש הזוהר למה אינו בימי בע שם ימים שליטת הס"מ וגם בסוף
מקום מזומן לפ"ד הזוהר לוז שתין מות שולט משום ; בגרמנית גליפת האותיות בתגלגל לותט'
במקום ההוא ק"כ ה"כ י"ל שמזומן מברחנית שבתגלגל בחות רע כמ"ש וזוהר ברחנית קר דק רע :
ע"כ מתוך שמהנה ת"ח כיפר מקנה תמהני בחבות תנן לא מקח שוקד פי הר"ב שחיבו נוטל מנה
תחת עברה וכ"ל מנה רבה עדיף ויפה כח מהנה ת"ח כמ"ש כפ"ה דברכות וכ"מ בדניאל קטלף
בנדקה פרוק : דף ק"ד ע"ב דורמי רשומת בר' לף לא מסכתן שעשו תשובה ג"ל כיון שסבלו
עונש גהינם חיים ונעשיק שפלים ופליג על תנא דר"ה די"ז ירבעם וחבריו כלוכים לעולם וגם ביאתי
בפי' פסיקתא דבתי בחיבור חמשה חור להתם נמי פליגי ולידהו ג"ל והיו לדרמון על פושעי ס"ה :
דק"ח אלא שמצא קן ביאתי בפי' התורה וגם בזה יש לרמז בכל כח כח יתל בנשול שגם עליו נחתם
גז"ל ועוד בר' כח כח ג' עויל כמו בחיוב כ"ל עוילהם פיר"ש בעת לידה ה"כ בלידתו בבר שיש
טוב למנוע מכוקה זה יבחמנו ועוד ביאתי שם : דף ק"ט רעים בגופן בר' דהוח דורש פשטא
דקרא במעשיהם ומתני' דרש על פורענות המוכן לעיס בע"ה שבקעו במיתה משוכה וחטאים לע"ה
חסרים כמו מכי וכני שלמה חטאים לו שיחאר חטאם לע"ה ולא יכפר מות : וגם לף על
בח נחתם גז"ל בר' משום שין העולם כדון דק לקבר דומו בפרט בעון זנות לבדלמפיש
הולנת טובים ורעים וז"ה שמצא חן משום קיום עולם שלא יצטרך לברות לאדם לאחר ואין כל
תחת השמש ודיק בעיבי ה' הויה ני' חן כוח יוד הי ואו ה"ה כמ"ש בכתובי מהר"מפ ועוד ביאתי
בפי' התורה : וגם לא יפה עשיתי תמוה וכו' כדמפרש ובחסס על הרעה משה התפלל ונח לא
התפלל כמ"ש הזוהר כי מי נח זוחת לי שהוח גרם וכבי"כול נקט על עצמו כמו בברכות ל"ב על
בריאת יבה"ר לשר הדעותי לף שמוברח לנסיון שכר ועונש נקט על מדת שמים כך ומ"מ י"ל משם

משה שהוצרך להתפלל כיון שגרם חטא עגל ע"י עכ"ל רב כפי"רש"י שם וגם לא הוכיחם שפל נפ שהוכיחם ואינו גורם סבר דלא מהני כמו בירמיה ל תתפלל בעדם כי איננו שומע ומ"מ י"ל טעם דה"ל להתפלל דע"כפ לא ה"ל ממי ללמוד שתחול הפורענות תחל בימי ירמיה כבר רפו פורענות יו"ד שבטים : ומש שמר שעור כדרך בדרי מכאן מוכח דבריהו בדוכתי טובא וחדא בא"ר הוריות שהי' כלר ושבועה חמור מנלם לף שחינו בן"ן מנות דל"ל הוי משחקים בשעור שלא בטוה להקיש כלר וגם בעזו שהמין יעקב השבעה לי ע"כ שידע שבועה חמירא לו : ומש עדת קרח וכזוהר פ' תזריע כרי"בב דלא כר"ע : דף קי"ח ע"ד זה בעכם משה כר' למו שלשתן הלע לחת והגל לא הגלת עוד שתים רעות : דף קי"ג ע"ב רשע בא לעולם צדיק בא לעולם תמה שלא עשו עוד מטוב עד רע וכר' על מחשבת לבות טבע הולך מבטן לאו דק הבחילה בחוכה כביאתי בדוכתי טובא ה' נדיק יבחן כיון שטבע מולדו טוב מתכפה כיעקב ורשע מטבע בטן לאינו בנסיון כעזו למען יהיה מלוכי נדק ומ"מ בשכר זכות מחשבה טובה על המבות טובה בלה וקלופיהן בגולם :

מבוא די"ח אל תכחד ממכי כיאורתי לעיל ב"ב דף ט' ע"ל כוונתו אם יכחד ואינו שומע לגדול ממנו גם בניו יהיו טבע לבות ולא ישמעו לתוכחת ו אך בקושטא למה לא שמע עני להעבירם מגדולתם ומאר הטוב בעיניו יעשה וכר' שהכין דלא מהני שכבר נתפס גר"ד והכין כך מדברי שמואל כפי"ר"מ על ולא יצאנו וכיאורתי במקומו ומניף לדבריהו מחזקיה שנאמר לו וכשא כל אשר בביתך ומבניך יקחו בבל לא מניהו שהתפלל לבטל הגזרה וניחם על הרעה כמו בנינוה אע"כ שהכין שנתפס גר"ד ועל שנותיו התפלל שנענה משום שאמר ישעיה פתח כה אמר ה' אבל כאן הנה ימים באים ולשון הנה על דבר אוכן ומומן וכן בעלי הנה אנכי עושה דבר : די"ב הא נמן נכו פיר"מ אינו מוהר משמע כהנה י"ד מ' ר"מ או י"ל הכא נגד אביו או י"ל שאינו מוהר בשהרה דמורייו רק דרש לפמכתא שם : דכ"ג תוס' ד"ה ריש"ל בעיון נגרסתנו ליתה ולדידהו דוחק דבעיון משאש דוקא וגם לשונם מגומגם כ"ל דפליג פשיטא ושם טעמא דגמ' אינו ככון אינו מובן ושוחת מוכח העתק טעית והר"מנם פיסק כת"ק תאהני דקי"ל בכ"מ כרבא וכר' טעמו דמסתברא אינו כלום נגד הלכה כרבים כדמוכח בירושלמי דל"ו ובנדה ד"ל ולכך לא נקט רבא הלכה כר"י ותולי כ"מ בדיעבד שעזו כר"י ומת נמי פטור : ע"כ נותנין שכר כשוטה מהני עוכח ל"ת יותר מעוכח מ"ע מ"כ מדה טובה מרובה תהא פורע מעבירה יותר מעושה מצוה וגר' סתם עבירה נעשית כמוכח בר"ה די"ח מ"כ אף שפורע ע"פ הדוב מכוף נוחת. כיון נשים דעתן קלות ולפוף מספרות למיודעיהן אז כשחוצא לבעל וחף אשר עושת בולוי לתבוע תשובה וחפיי בכרית הולכת להתודות כנהוג שלהם וע"י סיפור נשים דבריות אולי בהתי' לכך שני מן הסתם כמצוה וגם סניף דה"מל כמו בקדושין מ"ם בא עבירה ליזו ופירש ועוד כפל יוסב ולא עבר אלא דייק בגון שיש אתו בנים כיוסף דהיינו יוסב בניתו שבידו לעבור עבירה בהרגילה מ"מ אינו יותר ממצוה דמ"מ אינו סומך עליה שאין נפשות נפשים והסם בא לידו במקרה כדמייתי מעשיות שם : דכ"ד לא רגל זה יעקב פיר"י שלא ניקם לנקר תהני דקא מפני שירת והנאתי קללה כדאמר חולי יומני ואם יגלה אעזי עזו לא ניקם לנער אניו דקא דנקהן נמי מה"ט לא גילתה שיורד ביבתו בינון שעולה ומ"מ את אנרהם מקודם והמה"רשא פי' לא רגל שלא

מאורי מהב אוד

גילה מעשי עשו דוחק מאד כדברינו לעיל ובי' שפיר כפי'רש"י וכפל והייתי נעיניו כמתעתע כלומר מפני הקול יעקב יסתפק ולא ניקב לשנות קולו ולשונו יקוש אני כעשו נקט ולא רגל דרך מרגלים עוגין כתרגום כמו נרים יהושע ודרך פרס שמיעו מרגים שמועים קולו מדברים בקול חזק יותר ע"פ הרוב : ע"כ מתיירא שלא תתקיים נבואת וכריה תמוה ובי' שירא שהי' על תנאי שם יעשו כנכון :

הוריות ד"ו ע"ב שבט לוי לא לקרי קהל בי' בוה דקדוק הפסוק ס"פ במדבר לא תכריתו שבט משפחות הקהתי שבט משפחות כפל ועם מתוך הלויים פשיטא ובילתי במקומו וע"ל דהיינו שים במשפחת כפל כהנים ולויים וק"סד כהנים לקרי קהל בפ"ע כהקהל קמ"ל שהם בתוך הלויים וכפל ואין ואם יתומו למהרה אפי' זוגג : ושם לתנית זאת התורה תוך לב במעשה שהי' במ"הב ב"ב קדושין י"ג עם פסוק תילם ס"ט ישועתך תשגבני ונתקיים וכך מילדותי עד היום וכ"מ הי"פמ פ"ק דמ"ב וים לשר עבדתי לרועץ ואחר מחלף גליתי וגם אתת לשכנו מדרשנו נרים התינך : ד"ג החים קודם להחיות פי' הכלת נפש כמ"ש הגה פי' רב"נ ס"ק אבל למון אשה קודם כמ"ש פי' רב"ח ס"ח ותמהני דלא נקט במתני' למון וכסות והי"נ כתב ה"ה לאכילה דאל טעמא וכו' עדיף דב"ש הוא מזון טפי מכסות כמ"ש שם ס"י שלין דוחקין למון :

עדיות פ"ק בפל בנא שלין נ"ד יכול לבטל ומיפא הי' גדול כו' מיותר וכו' דשמא קס"ד דוקא שם הלשון פסקו כרבים והשתרון הכריעו כיחיד אפי' ברבית נשות קמ"ל אפי' השתרון הכריעו כיחיד והשתרון דהו הכרעתם ברבית מוכחת ופסקו כרבים :

אבות פ"ק בשתו אמרו ק"ו בשת תבוא תמוה דה"מל ק"ו בשאר גשים שם פנויות בכלל וכו' משום לפעמים מלבה שיחה לבדוק לגזונין בדיבור יכיר יכירנה כמ"ש במשלי ט"ו פ"ב ואינו מלתת דפסיקא ועוד בימיהם פנויות רוב טהורות שבלו עליהי מלחתו בנדתה :

פ"ב דע מה למעלה ממך בי' לשון דע על יחוד השלם בשמע מחק ע"ד גדול כמ"ש הזהר

סופרים רמז הוא עד הוא דיין גי' עד וכן בנוחת דה"עה דע שלדי לבוך :

פ"כ מפני שנוסף על עולת תמיד בפ"ל פי' שהוסיפו נוסף אתה קדוש בשלו ימים נמוכת התפלה כיון שים מגלה בתפלה נוספת מוסף מלבד שחרית שהוא תמיד וכן בפומן שופט ונם מנוכה ופוריס הלל אגלה ובשאר ימים אמרו כדיון לדור ודור לעוד ים דוחקים על תוכי' מכהדרין דל"ו ומיננו דהתם דק לבני מ"י שלא אמרו קדושה דק בשבת וי"ל שלא תשו לדבם וקדשתי לסמכתא בעלמא כמ"ש הר"ן : ותמהני על הר"מם ה' ס"ת כתב מסכתא א לא כתבר בימי התלמוד מנלן כך בשם רבי" לדרשה מס' שמחות הביא במ"ק תניא בשבל דבתי ולמה יבדע שלא לדרשה אלו דברים הכשרים בתלמוד מתוך פ"ב במכות ד"ל ופ"ד בשבועת ל"ה ופ"ה בשבת קט"ו וב"מ כ"ט ופ"ו כדרים דל"ו ופ"ט מגלה כ"ה ופ"ד שם כ"ד ופ"ט שבת שם וב"מ דל"ב ומוף קדושין ופ"ט שבת קי"ח ופ"ח בילה ד"ל ושבת ל"ב בשון נדרים מס' כלה :

שבועת דל"ה ע"ב שלים קדם ושול תמהני המ"ל גם בתורה שול שובח לשלים יקרם וב"ל שמ"ב למשב למוכחת מסיפת בלתי לה' לבדו וע"ל ע"פ הזוהר לאמור לומר קרבן לשלים רק לה' מ"ב גם זה קדום ושול שלים לא תקלל תקלוס על הדיין וב"ל דמ"ל לגמ' דיין על בדבת השם כפי'רש"י

כפי"ד ועוד נתתיך אלים לפרעה ע"ל כתרגום יונתן שיהיה ממך כמו משלים ג"ז קדוש וע"מ
נפי' התורה : דמ"ה מכלן דלמר קרא שמעתי מקשים לדעת תע"ו הר"ם למרינן מגו להעזה
לפטור מ"ב קרא דלין לפכוך כשבע ומוטל כיון דהנתבע נחמן במגו דלה"ם וכו' דמקשה על כל
הכשבעים שבתורה ומלחוריי' גם בשביר בשבע בע"ב וכשעור כלשמוך לפי' שכרו בעלים אלין מגו לא
שכלתיך וע"ל לפי"ד בב"ק דק"ו בכל הטענות חון ממלוה מ"ב מודה מקנת מ"ב לת"ק דהכא
גם בכופר נתתי הכל בפטר בשנועה : ועמ"ש בב"ב ומ"הב יבמות תילם לאו כסדר ועוד סניף
בזוהר בראשית ד' ז"ב ע' ק"מ דוד תיקון עשרה גוונים ובסוף כולהו תפלה לעני כי יעטף :

אחרים קף ד' ע"ב כיון דגבורת מגלי ותורה דכתיב לעת תמהכ"לעמת מדת הרחמים וכו' דוקא
בגבור והייכו טעמא דגבורת לת מפקד דיכת משום דמדת עמת בת"ת כולל שלשתן קוי הכהגה מכד
דין רחמים ומיעוט דב"ם שלשה פי' הזוהר על ב"ד תתלה לבל ביחיד לעת לעיתות הדין וגם
רמז עפ"מ המ"ב לך לך מארצך על כו"ן שערי קדושה ויש להוסיף נקודת לך ג' ל"ו עם כ' ג'
פ"ו שלים נגד תורה שב"עפ ל"ו מסכתות הליכות עולם לו ושבכתב רמז הזוהר גן נעול בון שערים
ג' מלות הכהגה הכ"ל ורמו פ"ו שלים דליכה לפנים מן"הד ; ע"ב המשה לשר כתת עמדי
משמע על חוה ובתקונים ס"ה על חוה דמשוכה לילית שפיתתה לחוה דהייכו כחש ולכלורה נגד פשוטו
וכו' דאיותר תיבת היא שלא ריצה על דמשוכה וסיפא היא כתכה על השכיי' וגא' דיקן מ"ב לפלוג דק
כוותה על סיפא כמו וכו' כמ"ם תום' נרכות דמ"ה ודוכתי טובא : ומש לוסף כו' תמהני
על תום' לעיל ד"ג ע"ב ד"ה שניות שהו ממקנת דלמא לותו פייט שתיקן קדושה ממקומו יפן
ס"ל כתי' נ' לא תיפוך ונר' כוותם דמזכרן נוסף זה נקרמונים והוא כמי בזוהר ותקונים שהוא
מימי קדם דוקא דפליג : די"ו וכמה מר"ם ד"מ נר' דקאי על ע"ו דכתיב הרחק לבל זונה
אל תקרב אל פתח אשמע דשרי תוך ל"ת שמ"ב להרחיק מפתח ביתה ולכך נטור וב"ע לא נזכר
ל"ת רק בע"ו סי' ק"ב ולאו' בפסחים ק"ג ב"מ ור"מ מייגו להו מסמני הלא אל תקרב וא"ל
פתוח לר"ה הוי לאו חמיר מת"ת דשרי בשלהי קדושין מ"ב מכ"ם תוך ל"ת אך לקמן תום' ד"ה
ניזל מכאן יש ללמוד תמהני מה תירוש דאמר להדיא להרחיק ל"ת ויותר מכלן להוסיף ומש ללמוד
בשני דרכים שילך לוונת אלין דלמא לוקא ב"ת ור"י שהיו בעומים ביבמות לבל תאריס ילכו לע"ז
דנכם יגרו' : ד"ת מעשה רת"בת נר' שהתכוונו לקדם הפס להחזיק תורה ואנות דת"לב
ולתי יכולים להניל נפשם בשאות וגם מני ללמוד בפתר אלא נגור רק נרנים כדאוקמ מר"י בן
קממא לעיל וכ"מ במ"ב שלא ניקש לחקור בהם ואמר לל תגעו במשיחי : דט"ו למכור לנכרי
ע' תום' פסחים דכ"ט ע"ב ועוד כתבו שם גם לדון מינו עובר ב"י אם דעתו לבערו ועכ"ל
לרי"הג פשיטא מינו עובר בדעתו לנערו רק מעט מעט אסור מדרבנן כמ"ש תום' דכ"ם ע"ב
וגם שרי למכור לנכרי אלא באתכוון להגיחו אז עובר : דכ"ג א"ם חייבין כר' לתי' זה
במה פליגי עפ"מ בפסיקתא רבתי מעשה שהי' נכרי הנים עליה עול כל הלילה קודם שמכרה
ומכמים הכירו בסימנים עינים ושערות לכך י"ל רבנן מין חוששין מה"ט ור"מ סבר שליש סימנים
מובהקים לסמוך והתם מכמה יתירה בתותם שהכירו : דכ"ל ע"ב מומר יתמ עמ"ש לייבב
ועי' נוהר שלא לך ד"ה פתח רב מתיבתא מוכח כדבריהו וכפי"ד דלא כתום' דהא תניב שם
מומר לתודה ותמח : ותיוך דברה תורה כל"בא תמהני דה"מ לרבות נולד מהול שבריך

ועמק לייטב בשעת הדחק ולחנם דמק נדוכתי טובע סור רמ"ת מדעתו והגה ס"ג משנה מחרוזה
קע"ה בהגה תולה אחינו סכנה חמור בסחם יינם וה"תר מ"ב כי' סכ"ם מן תבו' רמ"ת להתיר
דמות ב"מ מקשה נחמת ומסרתי וכשהמירו מנחו מנקנים גם סו"ע לכל מיש מנגו : סי'
נדבריגו נפסחים דע"ו סיכה דמכחו סגי נקליפה וקי"ל בשמואל פסיעת ריפע לח יחסור כולו :
דף ם"ו ע"ב תוס' ד"ה ולידך וכרכון דפסחים פגם נעין יפפי מנכלה ופגם כלי לכור מג'עב
תמוה רחמר בתס לרבנו חידוש הוח ונרי'ליכב קחמר דרבנן לח יפפי כר"ע טכ"ע מג'עב דסכנה
מנוגה חיפוך דילף מנכלה נט"פ ברי גס נפגם כלי מ"כ בע"ג חידוש לכך נריך לילף ממשרת
והשתח דילפיגן עכ"ג ממשרת פגם פלי חפור כיון שהי' חחילה שעם לעכח ממילח הייגו טעמח
דג'עב ולחו תידוש : דע"ג רחיגו גו לפורש תחכגי נמכשירין פ"כ קדחו מי גשמים ספכח
ועכ"נל שחני טיפחה מחסורת כיון שהשחת גופל מתגבר העליון קליפה מפחגו וכובש חת שחתחו
מג"מכ נקיבורה בבר החחתון קנה מקומו וה"מ : דע"ל ד"ה הח כתגו דמ"ל משום משרת
דע"כ מיירי בחילף ולית לרקות דק"מל הח גופח דכ"ע חין חה"ל לף שחיכי חיסור מעלמו כיון
דנעשה נוף חחד כמנוחה ס"ם ק"ק נרי דמ"כ לפלוג נין נטול ובין סס בחס בלח נטול רוטב
מג"כ מיירי בחילף ולית לרקות דק"מל הח גופח דכ"ע לפלוג נין נטול ובין סס בחס בלח נטול רוטב
דנעשה נוף חחד כמנוחה ס"ם ק"ק נרי דמ"כ לפלוג נין נטול ובין סס בחס בלח נטול רוטב
נחולין ד"ק מלח דכפה שמעו ממתני טפת חלב בכ"ט המ"ל דבותח טפי מפי' חתיכה נחתיכות

בכ"ט חף שרחוי להתכנד :

ויקדו עושה כשרות לח פגי בחותס חפר מקתברת דוקח נטליות ופקדון חכל גוי העושה לעלמו
ויל"ד פיי קי"ל גבינה פגי בחותס חפר מקתברת דוקח נטליות ופקדון חכל גוי העושה לעלמו
עפי נכשרות ונכיך נחרב חפתח קחדעת כמ"ש : פי' קל בהגה וים מתירין וכן
ניהגין נרי בלילה יין לחום חפי' נחרות שוה ח קי"ל נפי' קכ"ו נגוק שרי נחנית ומוסר מה
שחתוכו ונם מיכח פפק הופיח ומ"ל כוונית שוה לח תהב מנעו לפניס ומיגו פפק הרגיל וגם
נפ"ו נה"פח חנית חוסס מקולקל יש להקל לדון ונם יין להמיר נח"ב לכד חף שיין מפתח
ונ"ש השוב דנרי רמ"ח מתיכח ולדון מודה להקל נדיעבד : פי' קמ"ח נורת
פרס מסתברת נפרוכת ושחף הסחיבי קדושה יש לחסור נורת פרס חף שיין בולטת ולפי' נורת
נהמות ומיות כרגיגו מליקס יש להחמיר עכ"פ נב"ה ומעשה שהי' במנורת פמוד נב"הכ היו
דמוס ב"מ מקשה נחמת ומסרתי וכשהמירו מנחו מנקנים גם סו"ע לכל מיש מנגו : פי'
קל"ה בהגה חולה שחינו סכנה חשוב נפסחים יינם וה"תר מ"ב כי' סכ"ם מן תבו' רמ"ת להתיר
ועמק לייטב בשעת הדחק ולחנם דמק נדוכתי טובע סור רמ"ת מדעתו והגה ס"ג משנה מחרוזה

זבחים ד"ר זבחיה לפם שלמים כר' דדייק בחטאת ואפם ועולה לא כתיב וכפ"ז עוד מיכן
כפ"ז נא ואמרתם וכפ כפם נדקדק בריפת כי יאמרו בניכם כע"ל ואמרתם אליהם כמו
והגדת לבנך ואמרת אליו וכפ' ותתכון ואמרת לבנך מלה נרמוזה לתכיאל ואמרתם פתם תיבה זו
נגד שלם התמורים וכח לשלמים תודה פפם מצוס יציאת מצרים נגד תודה כמ"ש במ"ק פי' תע"ה
ושלמים בעשה שלום ליפרעל ורמז לזה ז"ן שנת מנוחה פורם כוכת שלום נגד שלמים וזאת ג' נגד תורה
שבעל פה נמרנע הנוכרים הילם ק"ו וכ"מ הזוהר לא לזר תפר וכ' שכי לנריאלה דין לכך נפרע בהיכם
בשני וזאת ק' נגד פפם פפוס ומלה כפי"רש ורמיים במרת הת"ת כולל ק' מדות כמ"ש בכוונת מח"ד :

ד"ט ל"ו נר כנרין תמורת זה תשתמטתי ליוחסין : דט"ז ע"ב פיל"ש ל"ה שם שומלה לא נחכר
שם מעולם תמהני בחולין ק"כ חלב הותר מכללו תניא וכ' דה"פ לכך נקט טמא יוכיח מצוס
דנעני לומר לכ"ע לקן לר' יהג בפסחים דכ"ג דס"ל מה"ט לא הוי הותר מכללו : דפ"ח ע"ב על
נפי הרוח תמהני דזיכה בלשונו מלידך דנקט פתם המ"ל כמי גפות הרוח וכן בערכין ט"ז נקט נפי
פרוח וכ' גם ליוק הפכוך בפ' תנוה מגפעות תעשה לכבוד ותפארת למה כפל לא גם נקט
מגפעות לשון גוכה שמכפר על מעשה גוכה ויש שכי מיכם יש בור וריק שבע גלויה רוגה בכבוד ויש
מתנאה בחכמה ויקום מתפלל וגם לשבח דלכבי לזה קורלוס גוותן ולמידך גדול דיעה לכך נקט נפי
הרוח על הפועל פתים ובכנעים מ"ב עוד להורת נקט שם נפות הרוח על הפעולה כמידך ;
וגם רמז בפ' פנחס בריתי שלום בעון מעשר מצתו פוטה כפי"רבי פ' נשא ומכין מעשר בריית סג
רמז גם רוח נכשל בזוכה בפ"ק דסוטה ומעשר שלום מ"ג יובא גם השטן בזוהר והובא בה"ת היכר
המפתה שמו גמנומא ויבדקו שכיהם יקר ! וגם בשלהי מכות דנה הק"בה לזכות ישראל הרבה
להם תורה ומצות לשר כ' שיעזר לחי ותלמידי מהו"ל ליברמן ז"ל ע"פ המדרש פ' קדושים עתיד
סק"בה להוציא בעלי מצות מכל בעלי תורה כמ"ש בכל החכמה בכל הכבוד וכ' תורה שלום ומצות
כסף היא נדקה כמ"ש והי' מעשה הנדקה שלום וכן בפ"ק דב"ב : דף קט"ו ע"ב ונקדם בכנודי
במדרש פ' לחקי גם ענוש לנדיק לא טוב לשר הק"בה לף שעשתי לחלן בשני בניו לא טוב שלא
להכות נדיבם על יושר הה"ד לחקי מות ותמוה וכ' כדלקמן בסימן מיתת כ"ו לי"כ שם כשבר והא
דכתיב פקד פקדתי בכל דור וגם בחלן התלוף בשביל העגל נעכב בכ"ו ות' לשרתי במקומו היטב הא
והא גרסת ז"ס לא טוב שלימו מכפר עון עגל מישרש רק להכות נדיבם בכל דור על יושר שורת
הדין לכל בעושים רצונו מכפר מיתת נדיקם גם בישרש לכך נסמך לי"כ :

מנחות דכ"ח ע"ב ק"ל ר"ש נר' כך שמע ל' שמר ר"ש לכ"ע שהעיד לכל לא הכיר ל' את
ר"ש כפי"רבי פ"ד דל"ה : דל"ב לשורו הדלת אין זה מניה פי' הכ"י כך לשון הטור אין זה
מצותה גם בדיעבד פסול ואם זיכה אינו מעכב קאי על טפת החיטין ולמטה מצלים וכן לשון רמ"ם
להדיק דלא כפי' הב"ח והוא טעות גמור כתפילין עגולה כמ"ש הב"י ופי' במזוזה עגמה בתוך החלל
וה"ט טעה יותר ולא עיין כלל בב"י : דמ"ג ע"ב שבע ביום הללתיך תמהני מה הלולים שייך
בקיום מצות שו וכ' בילושלמי דברכות במתני' בשחל מברך שתים פי' אין בברכות שבע ביום
הללתיך זה"ש בפיפל על משפטי צדקך כלומר שבע הלולים בברכות ק"ש נוספים על מצותי שו
ורמזוים בגדם בשחר לור תפד הוא גורס חייס כמ"ש חייס ותפד עשית בחיוב יו"ד ותפילין
מלריכם יומם כלילה וגם מזוזת זו מות כמ"ש בזוהר ובערב שמין ניתת בגד לרבעתן ד' ברכות
להניל

להניל מזימה דשכיח בלילה ונינת נמי כהלקמן : ומס במילה שבשבו יתור לשון עמ"ש נרכות
ס"ק סי' כ"ח : ומס תכלת דומה ליס ויס לרקיע ורקיע לכ"ה תמוה דה"מ בקנרה תכלת
דומה לכ"ה וכדע נוון הכסא וכו' לפ"מ הזוהר פי' שלא לך ולחיתם וזכרתם ע"י התכלת יירלו
מן הדין שהוא דומה נוונו למ"ה ולשון תכלה וכלוי וכן נפ"ט דנרכות כל הגוונים יפים בחלום חון
תכלת ונכך נקט נרמיזת מי שעובר ל"ת כופל במצולת יס הס"ח כמ"ש הזוהר על "תשליך במצולת יס
הס"ח שבשא העיר עוכותם והעובר על עשה לף שהוא נקי מעברות ל"ת מבדיל מחיצה שלא לכנס
במחיצת מעלה כיון שהוא ריק מזכיות וכמו דמיון רקיע מחיצה מבדיל בין מים תחתוכים לע.יונים :
דס"ד ע"ב בזוב סיכבה וכירושלמי בא מאב ליטול בנה ומסתברא גרסת הגמ' הי' בזאב סיכבה דמ"כ
מה שייך סבור מיכה זיבתי ממש דאכתי מן הזיבה רק שופעת הרבה : תוס' ד"ה על בירושלמי
כר' דיל מהרבה לגיוכת שכילו השדות נחסר לבל מן כשלפה שהוא שלפון מייתי שפיר והי' פעמיים
ועל דבריהם בעדיות לינו כלל במשבה ולינו נפי"רבי נרכות רק במשלי ג בשם פסיקתא ומה שפקפקו
על רש"י במרכבי תמוה דמסקינן לכך בקרא בלשן ופשיטא למ"ד בירושלמי שלא מבו רק לותו דור
מוכח כפי"רבי ומה נכך ר"ל בן הלכנס היה מימי עזרא עד ר"מבע כמ"ש בימות ט"ן ור' פרידא
ואחיה השלוני : דס"ו ד"ה חד תרי עריבותכס ייבתי היטב בא"ם ועוד בר' דתלוי בר"מ ור"י ריש
תמורה לר"י סני חד קרא ולא לר"מ ע"ם מ"כ גרסת כדי עסתכס נקט לר"י לחידך תרי מחד בפק
וחידך גרסת לר"מ ומנב בר' רמו תרי עכסתכס על לד"ה חלתו של עולם כמ"ש המדרש והס שכיס
דו תלנופין ויתייבב מדרש תמוה פי' תוריע המקיים מצות חלה כביטול ע"ז מה ענין שלא נעשל
התעוררו עון לד"ה לכן כלדם תמותון והוי תקון ענל ע"י תקון חלת עולם ונס ביקא הזוהר ר"מ
ס"פ לא לך חלה תרימו הה"ד ויקל משה ע"ם וגס בפי' התורה ועוד מדרש שם לוכל בלא מעשר
נכשל בחשה זוכה בר' כוונתו לשתי תהא סוטה כפי"רבי פי' כשא : לעיל דמ"ג מנחך כל בפרט
להתעטף עמ"של דס"ל חובת גברון וכן בריי' דנרכות והפוסקים בהיטה נקטו לשון הבריית ולדין
ונוכו להתעטף שקר דקי"ל שלינו חובת גברון רק על מלות ציצת : דס"ק דר"ל בדותה ייבתי
בא"ר פסחים די"ל : דניב במיכה בליל שבת פי' ויקרא בקשתי לידע מה זו במיבה ובחבה
להפר ונרדמתי וקריתי חול ומרד והקנותי והבנותי כאיכה בשתי ידים ימין בנד שבתעטל אמ"ע
ועשק בדברי חול ושמלל נגד שמרד ועבר ל"ת ובנוסף לשון מחשבה עיקר בחרטה ותשובה ו'
קנוות להכניע לגורל עולם : דנ"ח ע"ב ד"ה מה ת"ל דבריהם להדיח בנ"ק דם"ה :
דע"ח ע"ב ה"ל תלמיד תנחי פירי"ו מיחתי לפי' נר' שנייך לזה משום דבעלמא תלתא תנחי מיבו
דוסק כדמוכח בחוס' פסחים דמ"ר ע"ב ור"ה דכ"ו ע"ב : דע"ג ד"ה מן הלם תימהונר'
דנריך לגופה כפיר"ש פי' קרא דק קס"ד סנר ממילא ילעיבן : דנ"ח תנדד כלפי מחנפי
ביחרתי הרבה בפיי התורה ואבלי מקום פנוי מניקה הכה רמוי דרך מוסר על מול עינך לנוכח
יביעו וזה מעשה תקון מנורה רמז לתורה עמודיה שבעה מקשה והב קושי יהיה רוב בנוגל עד
ירכה מיעוע בערוה עד פרקה שהפרק הולך ונגל כל"ה הכל נחבק לה"ר הכל מדברת גדולת וגתקשה
כפל מקשה שבקול כשלג ע"ו ג"ע ב"ד ורמז משה כיחשה מאר הרשה שהוברך להרחותו כשמו
אשה ר"ת מנורה שרגים החק : לעיל דע"ו מנופה בי"ג נפה עמ"של שבת ק"ל וגם
דקדקו שתי לחם בי"ב נר' נגד מתן תורה מזו"רשה י"ב אתנות נחשב כמ"ם הו"ח פי' חקת ולחם
הפנים

הפנים ניח נרמז י"ח כוכבים משתמשים ליסף הוא נחינת שבת כמ"ש הו"ת פ' ויצא :
לעיל דל"ו וכן נמ"ח ס' כ"ה קייל כר"ת שני ברכות תמהני בספר היטב לר"ת כתב בשאר
שמין לוון מפ"ר כלל מה שחולק ונר' דהכא כיון דקנין קדמון מסייע הוא התשובות כת"ס
הכ"ו :

חולין ד"ט ע"ב אמר רבא תמהני בקדושין נ"ב הלכה כמאביי ביעל קנס הנא עוד דהבא
קי"ל תמידים סכנתא משורת הלא תשכחן שחור בו רגא רק רב מפי נדוך תקדון
מותיב וק"ל כיון דתחותב הלו ומסיק רבא תמהני דהני תאר ונר' נמי דעת הפוסקים נהג
ונצר לבטל בששים כמ"ש בהלכות ס' ע' חף דבגלוי-נתם לת- מהני תוי הפ"תת שתני ליקחת
מקלת קלי ומ"הם י"ל דלא ניחת לר"מ נד"מ דמסתברת גם הקלייה ים ביטול ומ"מ תשיב בכנתת
דלא מהני ששים ועי"ל כיון שכבה לפשוטו חולק ועוף דר"מ מותיב מגלוי י"ל שתני גלוי שפק
הרגיל ניתיהם ועידן פורתי כתים פסחים ד"ע וכהו דלא לוסף שתר סכנתת נידון בפיסגר
דצרי בטול וגם פ"ל בתרם ליכת נטול שחיכו אתערב כמ"ש השור פעם למעלה או בתחנת אי
נתחתית ועומד לעצמו ומסתברת שגם ר"מ חור בו אדלת העתיק בס"ע חידוש זה לגלת מהני
ששים ולוכא כ"מ נזמניכו ליתה פמ"ם הפוסקום ומתן דלא לקבד לת קפדינן לתייס עליו בנהעת
נוסכת היה מתני דינת נדיעבד יש לבטלו כמ"ש אם לגלת שייך תיסור לבטל לכתחלה כמידי
ודמתיתי ניבן ומתוקיכן אבל לכתחלה למיקם מבעי שלח לבטל ביחד וגם להחליף הכלים ואדג
לשתר לכבל הדות שה וידים תתן לכו : ותוב נר' הירושלמי ספ"ה דתרומת ר"י מתיר לבטל
תיסור לכתחלה ומתניתת דוקא תרומה ותירך פליג התסור לכל וק"ל טעם תירך בתרומה תמוס
הפסד כהן ועוד אם תר"י ששם נשת תכנה תפת יותך לתלות לו לשרוף הוי רק לשרוף כמו פריס
הנשרפים ותירך שמני פריס דמצותן נכך ותמוה טעם ר"י דתפלוג כמה מפני דתסור לשרוף
מסקת ונר' כוונתו דוקא היכת דהפליגי מני למאוך שפי לשהוף וכ"הג נפ"ד דטהרות ותוס' שבת
לט"ו עב : ד"י עב ד"ה ודלמא הקטו ממקוה ישכתי לעיל וכ"מ בתוס' ריש נדה :
ד"ת בתר רובא עא"ל נח"ם לתתן אם יכיון קרת בסנהדרין ו"ם מתרגים הק"עד סנהדרין
קנוע כמתנה והשנתי דלישתה ת"כ תובא הקנוע מהלת ותו"ל קרת בכתובות טו"ו : ה"ג ד"ה
בעל תרי ד"ה מ"ר כוונתם גל ד"ה פסחים תכל פסיעת דתיכת ר"ה טובא כמ"ש ביתתין :
דט"ו ד"ה מכין מרכתיב לשתוע בנו מ"ר דכ"ל מתיפת כתי וכו' וכן בתוס' בכורות ד"ה ובנת
קכ"ג חלכך נר' דנקטו נמ' דמצות קודם מכיום מתוס דהכא ובנכיום נקט ריצע ובמצות נקט
כל הפסוק ופוף דנריהם ושתכתיב ויקח כ"ל ו' מחלקת להת כיר ניף מות בנו אלא שהוא
מ"ר מתר גם לנרסת ריצע לתוך : ע"כ ל"ה שנתחלה עמ"ל ועוד מה שהקשו לפ"קן וכם
מוקשים גם הס"י ידע שיפה תצר יעלה בשחוטי חון תכל ריצע תצר ישחט סתם גם בחולין תמוס
שנאסר בשר התוה ונפ"ם לתוס' ונמות רוב ישראל לת תכלו בשר כיון שלת בתולין ולכך
ס"ל לקכ"ד כיון דנקטו סתם תצר ושחט לף מה שחיכו רתוי לקרבן בכלל : ד"ו בשר
נשירה פיר"י דהוס וקבל שכר שרתה תכ"ם מהני ליומו מה דהוס הוה והכת ליכת לתפגר
קרתי זרתק על כפקותת ונם הוא דוחק בכ"מ תורתת דגמ' לפי"אה כ"מ שלת פיר"י ניחת דהתם
דוחק לומר דרוש וקבל שכר מה דהוה בזל למסבר אבל בנתיהם להכלת עיקר תלוגתת הר"י ואלע"

למסבר ולדרוש קרא מה דהוה נמדבר לף שתין כ״מ לדורת כדמפי׳ למר נשר תלות לא לתסר
ולמידך נשר נסירה לא תשתרי מ״כ מני למקור מה כוונתו שם נמדבר דוקא לו מה דמשתרי
משתרי לגמרי שפיר דרוש וקבל שכר גופא נמד ריש מזל והנה תום׳ נסנהדרין ט״ו על שור
סיני זנמה שיש משה למסבר קראי פי׳ קרא ירה יורה ונם מצות נגלי כהונה שם נהג נם
במשה והא דלא פריך כאן ניומא משום דק״ל למסבר קראי ינלן להמנית סדר לניסה
דלמא משכחן קפילא ומצי נם בוה למסבר קראי וה״ה תום׳ שם נסנהדרין לא פריך תמוה אה
נעו בזה רק להורות דלמא פריך כיון דפשימא למסבר קראי דכתיבן להדיא רק ניומא סבר דלמא
דייק קרא נסדר משום קדימה : ד״ה ולטעמך עמ״ש לרב מצי לטמא לוסור עוד רבי׳
נפ׳ נפקותי דהמה טעמא מאר לא יקרונו קראי נשעל מוס שהינו טעמ רק לאסור :
דכ״ם ועוף ל״ל שחיטה מל״ת יבמתי נפ״ם שהוא שפת יתר דהיינו הוא דלאחר כהאי תנא מ״כ
שם האי תנא מסברא דלמא משכחן שחוטה לעוף מ״ל לדרוש ושפך מע״כ נם האי תנא דרש ושפך
מ״כ שפת יתר מין לו שחיטה מל״ת פשימא מיעוט להדיא : דמ״ט ד״ה מכל יבמתי פיר״י
לעיל דלמא מפסק להדיא כלומר סף דר״י פסק כר׳ עכ״פ ר״ל ור״ל מנו סברי כמאן דסרפי
ול״ל דלמא כהלכתה דסתם נמ׳ הו ר״ש בתרא דמינו סתם נמ׳ רק ניומא מלתא דר״ש משמי
דר״ב והוא ר״ב קדמון תלמיד רב ור״ל קדישא : ע״ב ומימנן יפה כח הנן פיר״י נרייתא
דשנועת ונר׳ נם לשיוה בחורייתא נברפתית תדשא עשב ועץ פרי ונרכת למלמה יונא נם נעץ
נעמלמה מני העץ מ״מ שתיהם לפניו ברוך להקדים ברכת הנן ומנב נר׳ עוד מרובה המלמה
נעבורך משום שורת הדין נן לעז יפה בעון טב ומב לא יפה עון הנן מכל מקה נרמת מיתה
לדורת משום כל הנפשות תלויות בו ובן יפה בעון מב נם המלמה תפה עון נבה ועוד תפה עון
בבה שקלקל עץ פרי ונם נת כהן מניה מחללת מים מזריע תחלה יולדת נקבה ובן פסיל תזנת
אמו משה מורעת תחלה יולדת זכר ורמז במלמה מוריע זרע נסמך לעץ פרי שים נחלנות זכר
ונקבה וע״פ נפי׳ החורש : דכ״מ ע״ב מיש קיומי פיר״י תפי׳ ממעלה למטה תמוה הא
קיומי ופי׳ הכ״י סי׳ כ״ם שכל תחל נטה קנת ותרדים למטה מ״מ מינו במרובה : דכ״ב
בן זכאי פיר״י לא ידענא מני נר׳ כוונתו שהינו ר״נו להחיך יפלוג ר׳ יוחנן עם תנא קדמון
וגם נשבת דע״ו ע״ב ונדה מ״ח וכ״נ ר׳ זכאי תנא ובמגלה כ״ו שתלו תלמידיו את ר׳ זכאי התם
ל״ל שהוא תמורה והכא הוא בנו תך ביוחסין מניח תני ר׳ זכאי קמי דר׳ יוחנן ולא הזכיר
מקומו ומשתכחת שהי׳ נרסת תחרת ובנו הא דהכא ור״ש לא ה״ל לומו נרכא וגם נרסת תוס׳
הכא עולא ב״ר זכאי וכ״ה ביוחסין ונרסתינו תמר עולא בן זכאי לאחר תך תמהני אה הקשה ר״ת
הא משקיון נלא בלא חוליו עכ״ל כמ״ש כוונת רש״י נלא מסיתא כונה ופי׳ת ליתה ולייש
נ״ל דגם כוונת ר״ת עם התוספתא תני ולא היו לפניו פיר״י להדיא כך נר״מ ע״ב : דכ״ג
בהר״ם דוב היה קטנה במ״מ מהא לא תריש נם תרי משקיון נש״ו ד״ט״ו ע״ב היה דקה
מע״כ כפי״רש״י נמתני׳ משום דמלים זיהרי וכדק״ל נטור וז״ש תרי דורס תפי׳ נגסף שנחיות
והפ״ת מפקפק על פיר״י וקדמו מהר״ש וייבמתי לעיל וה״נ בפ״ק נעופא דקליל פי׳ הכלנו ה״ה
נדי : ע״ב תמר שמואל דרוסה שמרו נדיקה נר׳ לב״הע דס״ל פי׳ מוסנין לא מהני וקבע נספק
נדיקה ושמואל לעיל תמר מוסנין עכ״ל היכא דנדלסה ותינו ניכר נמוץ לא מהני וקבע נספק
נדלסה

נדרסה וקא דרב כסאנך נריכה נדיקה למען דפליג על נה"ע וכל מין קוצין ס"ב נדיקה נ"ל
נאי כוונתו בנדרסה ותיגו ניכר : דכ"ל תוס' ד"ה יביא לנדרסת בהמה ונחרת קקה וכו'
פשוט הכא שאני מן הדין כשר מ"מ לשחוטה שחוטה ודוחק דיפלגו בכך רק ר"י מחייר מכל
בעלמא כל ספק בשחיטה פסול וכ"הג בהר"מז פ"ב : דכ"ה עד ונ"ע בכלל תמהני ולא
ראיתיו עד הנה וכל עד היום הזה שנמקרח עד נכלל ונ"ל לעון תורה לחוד : דכ"ו ע"ב
תוך יב"ח הוה תמהני תיפוק לי' ודמי טרפה לח מהני יב"ח ונ"ל דמשני ערוך לך מה שייך
להוניח אלנו ונ"ל שסנר שיחזור אה"ט והוא כיון דודאי טרפה : שם אלי עשקן תמוה הא
נשני דברים כשחטה ונוכה וכו' דשייך לעון עשקן במילי דעלמא כגמלה מכל דברים אלו עשה
לתקירת הדין לח יתכן לעון עשקן בדברים: ד"ע ע"ב וכי ימות תמוה מיותר דה"מל
הכוונ בנבלת בהמה יטמא וכו' דהוי טעינן כל שאינו בחיים נקרא נבלה וגם שחוטה אימא
ונ"ל כי יאות יתורא דקרא למעט שחוטה והשתא דמיעט שחוטה הוי טעינן גם טהורה מתה ונ"ל
אשר לכם למכלה כמי מטמא והא דלא כתב טהורה ושהורה משום לשון נקייה כמ"ב רים פסחים :
ד"ו ע"ב לעון גזומת תורה ונביחים וחכמים וכו' דה"מל נמי כתובים נתילם פ"ד עובדי נעשק
הנכה מעין ישיתוהו ונ"ל בכל הדשעים לכל הדעות אינו גזומת : דנ"ח ע"ב ד"ה מהכא וכו'
לפי"דמי נשאר וכ"ם יחידי וא"כ נאי יליף טפי מנפרט אין זריזות דלמו יחידי הוא ולא נחלה
ופשו לנחת נגילה ה"ב שאר ת"ח : דנ"ב ע"ב עץ הוא והחורה חיינה נדקדק דרב המ"ל
בלשון לא חייבה תורה ורמז דרך מוסר דנ"ה חלק הס"ם והוא מפתח מקטנות לגדולת כמ"ש
תחלתו כחוט וכופו כעבות עגלה וה"ם רב עיקר לטורי תורה להרחיק מקונקנת הקטנים שעולה
מפי על פופו שמתקשה כעץ ונלחי יכולת להגיעו ומניחו לחוצה : דק"ה כניסי נשורתי פי'
חף שאין כזית כמ"ם סי' ק"ם ובוודר נרחנית ל"ה פקודת מרגיסר משמע להיות נכזית דוקא :
דנ"ד ע"ב קמטעי נפשיי נר' סניף אפי' ויחלח ורוחו תשימו בין עדר ובין עדר כפי"רשי שם :
דק"ו יש ט"ם נדפום ונ"ל למר דנמ הפי תיתח ולמר רבח כלי שניקב דתנן מי רביעת ח"ל רב
אפי' למיימר וכ"ה נהר"מם : דק"ח ע"ב ד"ה וכ"ח נר אפי' נ"ל נר אפי' קישתו פי' ר"ה
מברנים שהי' נימי רב אפי' כמ"ם ניוסקין : דף קל"ב בשניל תשתו עמ"ל סוף מה"ב פסחים
ונוסף עיד תמיה גדולה על המוסרים מה ענין להתם כל לפי תכרן ובניו אשר יקריבו בהמשך
ממילא סיפא כהן ולא כהנת אבל מעשה שנתנו למנשים לנדכי נ"ב לא שייך ליתן לנשים במקום
בעליהם ור"ת ותוס' דייקו שפיר להיתר כמקרא מלא כא"ל : דק"לב אנשי לי' עדני'
פיר"י שקבע תלמידיו תמהני ה"א להתפלל עם תלמידיו ולפרום ודוחק שלא ה"ל תשעה ונ"ל
שהיו לנים במוצפיות רחוק והוכרכו למכול פת שחרית ע"כ התפללו יחידי נב"ה יחיל שלהם
ערם שנאו לב"ה רנים יגם חנים למטתו נברכות ל"ח דנלי נב"ה וא"כ ח"ב לפי שלמד בשעה
שהצבור נאספים לב"הכ רק במתכוון אנלי היכא דגרם ונ"ל דר"ת ס"ל כהר"מנס דוקא בעשרה
אבל לתוס' ניחא ולהר"מנס נ"ל שהתפלל עם תלמידיו ולא ניחא להחריך נברכת כהנים או
שאין פרסום רק נלבור וא"ת נריך למרן אנשי עדני כדי לשחוקי נכהני ק"ל להתפלל
נב"הכ :

יד ס"ם פ' ע"ח נהכשרה לא כלוס ונר' אפי' לרי"טבא נחדוש' שעושר דוקא בשחיטה אבל
בנדיקה

בנדיקה נשחטה נחזקת היתר כדק"ל נסי' ל"ט ובפ' מין לקנוס העוסק מלא נשנים כנגדו
ומ"פ מין לפוסלו לעולם כמ"ב מהר"ק בפסקי' דק בהוחק ור"ה נפ"ב הכל לפ"מ שהוא מהם
ועיקר כהברעת הפ"ב ורב' טעמו שאין למדין כ"כ מן החידושים אלא הגיה הר"מ
ולקמן סי' קכ"ו נקט בלשון יש מי שכתב בהכחשה לא כלום ופ"ל הכא עדיף משום רוב מצוין
וכ"מ בפ"ך ומ"מ ליקח לף מוחזה יכול לטעות וכו' שאני הכא כיון שאומר ברי ששחט כהוגן ועליו
רמיא טפי מ"מ להחזיקו רשע מאכיל טרפות לך מסתברא אם נעל הנהמה עצמו מכחיש השוחט
לף שאינו נאמן לפוסלו מ"מ לאותו שחיטה שוי בפני' מחיכה לאסורא ואסור גם לאכור ליזרק :
סי' ל"ה בהגה סדק מועיל להכשיר מסתברא שריך שיהי' נדדים רק דלא נעינן חתוך מעבר
לעבב : סי' ל"ו בכף כשופה לא חילק בפ"ע בין גסה לדקה ומן הסחם נדקה ליכא שיעור
כניסת גודל כהגה ופ"ל דלא קא לפי דבלאה הפ"ע מתיר לגמרי כסתם דיעה הרחשונה וכן רוב
פוסקים מ"כ כל שאינו נכנס כשרה : והגה נסתכא תלויה דכשרה א"א כשיש מכה בגלעות
דינו כסרכה ממש וכן הסכימו רבנים ושוחטים : סי' ל"ח מסתברא בהאי שנקרעו רגליה
נכור וקדם ואיכא מהכא נמי לסורה ולכך פשיטא לא וכרוהו : סי' פ"ד ס"ל על הגרעין נר'
רמיא בזוריית בנרחצת לחר ורעו בו על ידון בני תיבות שיושרים פשיטא לא בשאים רק
עלמא ורעו בו הוא הגרעין דינו כמו על הארץ לטריפה ולף דמנים בגמ' נתיקו משום שאין כמיכה
נרמיזת : ומגב נר' במדרש למה נתקללה ארץ ק"ח שעברה על הוסף שהוציא פירות גם
נאלני סרק פי' בשאה וליך למאכל חורים ובהמות ועופת ותאוה למה יגרעו כיון שבריכם שם
אלו ולא ד"ח שלם לא עברה על תגרע והוי בען טעם פרי ובודאי ליכו כפרי מחם ד"ל מה
בגרעה רק מפני טעמו רקוי לבהמות ותמיד שקוננים עגפים הוי מספיקם ולא הוברכה לעבור על

תוסף :

בכורות ל"ח מבני מלם ותום' כתבו מוכח כפ"ק מתוכפתא וילעו בבילור לליכא גרסת בבני
לאפוקי מחיבור דיקב"יאכר שמכחים שאין דג חני מלם ור"ש במדינת נרפת בימיו קראוהו שרי"יבא
ובחיבור ומניחו שלהם בחלף הלשון על עגל היה כיוצא חילוף לשונם מדור לדור : ל"ו מ"ל לב
מפי לבב מפי ל"ל לב מפי קשיטא דהא לב מפי תלמיד לב וכשמת רבא נולד לב מפי הרי כמה דורות
או לב מפי בר חייא בתרא בע"ו ל"ו ע"ב : ל"ב ע"ב דהורה ר' שימי כך גרס רש"י וכו'
גרסת לפניהו ל' לעזר ליתה דחסור להולת לפני ר"י לבו מפי תלמיד מבר כדמוכח בבב חמלא
עירובין דס"ג שהי' תלמיד מבר לר"ה : ל"ט הכל מודים לענין מבלות הכה הר"ף בפ"ג ל"ק
כתב מיכא מ"ל דיוס ל כיוס שלפניו פי' יום ל"ת ועשות גדול הוא ע"ב ומני מגלה מי הוא אותו
פוסק שהוא תום' ר"בא קלף שהי' בידם ב"ם תום' ע"ו ל"ח פסקי ר"בא והב"י ל"ל כי' מ"ח תום'
ר"בא והוא בלמתתי ולאיתי שפסק יום ל כלאחריו כהבנת הר"ף בפ' לפניו כמו ויל
מלכם לפניהם יום ל"ת ואולי מפני כבודו העלים שמו וכר' להמלין כיון דל"ע נסתפק ואבלות
דרבנן נקטינן תרוייהו לקולא כמו בפל לקולא כלפניו כך יום שמועה לקולא כלאחריו אף דבעלמא
אין הלכה כר"ע מחבריו הכא כדברי המקיל בחבל ועמ"של מה"ב חלק ב"ב : ל"ג בתום' חבבו
לדוחק אפטרופס או מעשר מלך ובביצה חשבו לרווחה וגם אם בכך בחשבון בשבת הי' עכ"פ בן ט"ו
ל"ב על נ' שנים שייך כמי כל שתת ושתת :

ערכין

ערבין דט"ז ע"ב מה כשהגה מגורע כו' כל' כפל לעזות בפכדון לגבד לה"ר קטל תלת וה"ש טמא הוא שפוגם עצמו בדד יבד כנד שגרס בדד האיש מאשתו חון למחנה מושבו כנד שגנם האשם חון למחנה בעלה וחגב כר' פי' היוכתן לבד תכתתי' לא תקרב לף דקי"ל במ"ק ז"ן מוקלע שרי ג"ל דם"ל כרי"ב אם לאסר ולי קשיא על ר"ב הא עוזיה זיעם בחליטו י"ל דם"ל מפני כבוד המלכות לא הסגירו ולא החליטו דלא כתיב רק שעשה לו בית החפשית ולולי דמסתפינא למימר או השניא הרמ"בם ניוכתן שהוא תבא קדמין הוי פסק כך וכן משמע בגמ' דנקט טעם האוסר קודש והבריי' המתיר קודש ולולי סברתו לפסוק כקמאי שהוא האב ולא זכר ניהוכתן וגם חזיתי מוה לב פי' הפסוק על בועל לארוסת מזבח ערלתו וקטורה ככלב רמז ממה הוא בהוייתו שבעקר מתורת ישראל בברית וזה להיות עמה ממש ובדד ישב שים מדור בפ"ע לרשעי ישראל ות"ה ח"כ לא יהי' בדשעי ח"ה שהוא יהודי ולא ניטרל מפני הכברית הקשורה לכך בדד ומקום למחנה נ"ע שהין לת"עה מכיקו כמש"חול :

תמורה דט"ז כר' הנרשת יהושע לעזר שכתם שמוש שהין לשחול הבן קודש האב ופשיטא שחולל כולך לתקריבם וגי' רש"י ח"פב ולא יפלל לו לסיומן בעלמא ולף לעתיק ייעבתי בח"ר שרייק מ תוך פלפולו ולא דרך מתת שלא היו בומכים למעשה לף תמהני בדים מגלה שכתוב וחזרו ויסדום וכר' חדא בחדא מתרגא למה לא השיבו יהושע ופכתם שה המצות רק שנקשו לייסדם כשתניקל לחזרו לא בשמים ולא בחרו בפלפול ולחילך בקשו לפסוק בהם הלכה לכולם שנשתפקו השיבו שהוא חידוש ממש :

כריתות ד"ו רמה קלבי תמוה בגד הבחילה רק כוונתה שידעה כל הכמצח בפך חיכו מצליח והשתא נקטו שו : ומש פטוש הקטרת קניעה פי' הלועז קילה זכנגיל מיכ"נבר והת"ך משכנו קולף שהוא קילה למ"בר פיו"ש משוב : ובכוונת הסידור שו סמכים נגד עשר מדות שלא כשהל וכן בכוונת פסוקי דזמרה מן קמ"ו עד ק"ב ובברכת ק"ש שחרית וערבית וב"מ פי' ויש לדלא קיים לסדר כמ"של בע"לם חנוכה י"ב : ר"ח וכן כלב וכן עורד תמוה פשיטא וכר' דק"סד שאיכו משם תלוי כיון דאפשר לנחר להרגו ויכילו במעיו שדרכם לבלוע חלב בלא לעיסה קמ"ל לף שהוא כאן לאסור להרגו משפק שלא יכילו : דכ"ה תני ר"ח קמ' דרבא פ"ל שהוא ר"ח בר פפא תלמידו ור"ל בר אבי קשיא : דכ"ו לב מכזי בר גליל לאורח זה לשתמט ליוחסין :

תמיד פ"ו יומת עצמן פיר"ש יפיל כר' רמז בתורה בק"ם כוונת הסידור תינת ומבדתם מצוין עכו שם משם ע"ב וגם בפ' בהעלותך עכו חסר כתי"ב :

מדות פ"ג סודו מבואר בזוהר בראשית :

נדה די"ג ע"ב היום מ"ל עשה בך עמ"של שבת ק"ל : דט"ו ע"ב בתום' לף בר יוחסין וכר' שהוא טעות דקשיש טובא מל"מ שלא כמציין בגדו בן מגלף : לותת מיכו בפסוק לותת רק בפיוט גשם : דכ"ג ר"ח בן תטנגום וכן דכ"ד ע"ב כמה יין פיר"ש גומא כוונתו גם בהרבה מיכו כמוש שך למה נקט יין רק שתם כמה שהת שהמשקה ממהה וגר' שתם מחדום כמ"ש תל הרמ יין כי יתמרמר והכך גנוגיס לחומיס גווין של ד' מיני דמיס בג"מה מין קפק : דכ"ח מוכר עד נקנה כר' לדקדק דלמ כתוב לוכר ולנקבה כמו נוב יגס כפל ועשו כ"י כן עשו ב"י וישבתי בפ' התירה וע"ל כפל עשית השלוח וגם

וגם צריכים להכין מהליס למוצש מצורעים ועוד התעוררתי מוח לב כפל עצייח הכנה לנקבות
שצריכים שמירה משער אטורעם ורמז מזכר עך נקבה ניחד כאן מקטן עד גדול שהבעל אז מחיר
צריכים להיות עמה וגם כאז עד כפי״רבי פ׳ ויתי ומכל עד שלל וניזה כלומר שלא תהי׳ לכו
והפקר וע״מ-נפי׳ התורה פ׳ נהעלותך : דל״מ שהק״נה סייעו כר׳ דורש תיבת הוא הו שהו
על הק״נה בשנת ק״ל ומ׳ מחדות וגם פ׳ וישלח ויקס בלילה הוא מיותר הוא אלא לפ״מ נפי׳
החומש בלילה לקח נשיו וילדיו לדרכו בנגעה שלא יפגע בעשו ומשמים עכשוהו המלאך כדי
להצליס עמו בגם רמז הוא על הק״נה וכן פ׳ נח הוא הלילר זה לה׳ הוא בעצמו ולא ע׳
שליח וע״ל בימים ההם מנו השעות כדיבן אחפות לילה עד מצות יום ולא כימי התלמוד מ׳
מצות לילה שעה ו״ב מן מצות יום זה״ם ויסבב עשה בלילה הוא לעשות תקוני מצות כא״ם מצות
לילה מקום להודת תמ״כ ויקח נשיו וילדיו וגם הכא בכורת נחצות זה״ם הוא הלילה הזה :
וסס טפה שהנדיק נוכר תמוה נגד הנחירה וניחא כמ״ש במסכת טהרה של החצות נושה להנדיק
ולכוון המשקל ה׳ נדיק יבין : דם״ת פיר״ש שברח לח״י כדאמרי׳ בחלק נר׳ ט״ס ונ״ל שהי׳
כתוב נפ״ק ר״ת כדך קדשים נוהגים ק״ג דמיתיב ר״י לר״ל מכלל לדידיה נרח לא״י כשפוטו שלא
הוכרך לדחוק : וגם הפליט ממבול נר׳ מה ענין למחנהם כאן נסס זה נשלוח לפי׳ שפלט
ממלחמה יתכן שפיר נר׳ כיון שניקס ליעא שרה מה קס״ל הלא ידע ניסי פרעה בשניהם לף
שהי׳ פגויה לא תרגה רק ברב כתו וגנוהו שפלט ממבול יכפנה וגם זכותו שפלט נגס יפתנה
נרגונה : וגם ר״י בן חנניא שמו תמהני נהדיק גס תחילה ושמו מרדכי ונר׳ במקום שניתל
לדרוש היו נכלל כמ״ש נפ״ם עירובין ס״ג וה״ב לקב דמשתעי נגדליה לשנא ניסא נקט יהושע
רמז בשמו כמו בר״פ שלח לך יושיעך מעלת מרגלים שדיברו לה״ר וגם שחננו יה שנילול מהרוגי
בית שני שהי׳ בתרגן דהוה מסורר נה״ק כמ״ם קוס׳ מנחות ולכך נקט נמי בלשון זקן לאחד
שהי׳ עוד בימי ר״ג דינהה שנים הרבה ובמכלתא פ׳ נח שהי׳ בן שמונים : דם״ו הבעלי
לו ע״ג הנהר תמוה שיתיבו פריכות כזה ונר׳ שהי׳ לסס ע״ג הנהר חדרים קטנים עומדים במים
לטבול כמו בפ״פ והבעל יכנס עמה וירגישו כ״ע אחר במקנך מעשיהם לאחר טבילה מיד ? ד״ע
ע״ב ירבה נישיבה לא נקט סתם יהנה בלימוד אלא נר׳ ע״ד מתלמידי יותר מכונס ויחכם הרבה :
כי׳ קנ״ו ניום שפסקה תספיר אכן מסתברת נחין בעלה נעיר כמה שנועת ונדקה הוטב תמיד
אף אלא רחנה כיון שנקייה תוכל למלות משום וספרה ז״ן כדי שתדע נקייה ז״ן ואיכו בעומר
דוקא ספירה נפה מ״מ כזה וכ״מ נגמ׳ ופוסקים והטעם נר׳ פשוט וספרה לה ואיכו נוזי כמו
וספרת לך שנע שבתות שנים שבוע מלית ספור בפה לב״ד אבל אשה הוא רחוק מדברי חו״ל
נד״ם וקי״ל שם בש״ע ופי׳ ״ת שנריכה נדיקה ברחטון ושניעי דקה אלא ספרה מסתמא אלא
שאיכו כלום רק שתדע נקיות ז״ן וגם לא נהגו כשים ותסידות יתירה וכדבריכו מ״ש נעומר
נקט וספירתם ובשמטה וספרת לשון צוי למצוה אבל נוכה וספרה ואתר תטהר :
זה היום תמני פ׳ נרלות פיומי המכתב והסידור מסנת היותי בן תמשה עשר לגמרו עד שבעים
ושתי שנת ועל התלמוד שהוא תק״ל לפ״ק ו׳ נוכף על הרחבונים שסדרתי על ת״ך ועדר
מליצי נפלאים והכרחים ואין למנות נהם שום נפתל יעיקב , רבים שלנו והורתי להם דרך מפולש ,
בעוד מוכן למרם דעת ותבונה , ע״י מכתב הקולמס קנה מכמה קנה בינה , להזכיר ולבדך

ברוך זוכר הצדקות , למוקמי גרסת סייעתא דשמיא לזכות , ולו נאוה תהלה ורב ברכות : נשלמו ספרי מאורי אור שנעתיק . בעזר רחום וחנון מי וקום : וכאן מתחיל שיח לבורא קדושים , לגיורת חנוסים נעשה פלא בנפש :

ואני תמיד מיחל והוספתי על כל תהלתך כמ"ש תילס ע"ח וסס ס"ו מלא פי קרקתו ורומס תחת לשוני כמו שביארתי בפי' תילס ותחויכה עיניכם בכ"ם ובע"כם נרפסו מאמרים וסד , האה שנקיים לבורא נפר ורמס . ועוד מחת מרגוס .נאכן שנע ומעמים :

עיין מוס לב בלעון מתה , מרוזים כסדר מב ומתימתי למטה :

מתה למרת מהן לזרעכם , מרן טובה ורחנה להושיענכם , מתה נקעת מעין ונחל . כפר לעזיכו סולח ומוחל , מתה גדעת בחרי לף. קרן מוזיך מצר מרף . מתה דלקת בית מקדשך . כפר חעלתנו למען שמך , מתה הוננת נהרות מיתן , ברחמיך מחת ליעקב תתן , מתה ויעדת בהיכל קדשך , שוב נא לנחין עירך , מתה זרקת מלרים נמים , נשפת ברוחך כסמו ים , מתה חמלת ישראל ידידך , והוליחם מחחת סבלות נירך , מתה טחטחת שנעה עמים , והורשתנו ארץ והן למחוזים , מתה ידרע מחשבת בריותיך , ואין זכחה לפני כבודך . מתה כבודך מלא החרץ . הפר ממכו כליון וחרון , מתה לחדת תורה לעמך , על ידי משה עבדך , מתה מרוס וקדוש שמך , עשה נא למען תורתך , מתה נועדת עם נביאך , עשה נא למען קדושתך , מתה סומך כופלים בתעלומיך , עשה נא למען ימינך , מתה עוזר ומושיע ומגן . ידידך בלל בנפיך תגן , מתה פודה ומציל עניים , נרב מכדך תחלים מעניים , מתה נדיק ונוחם בישועתך , ענינו ברחמיך והושיעה ימינך . מתה קירח בנדק לידידיך , וקרוב מתה לכל קורחיך , מתה רוכה בחשובת נריותיך . השיבנו נא מביני לתורתך . מתה שומע תפלות ועתירות , פדה עמך מכל נרות , מתה תומך ידים רפות , קבל בניך בפנים יפות , אתה ה' רחם רחמים , ופדה ונחל ישראל ריעך במקרן שוניהם :

עיני נגדה ולא תפוג ממחלתך , במחשבים הושבני כמה שנועת מנגעך , מתה רופא נאמן לפחי במסדך , מה יתן ומה יוסיף המדם שבחיך , מין לנו מוהר ומתן לחנוך , רק בקידה והשתחויה לפני כסאך , מין נכו מי ימלל נבורתך , מין קץ לספר גודל נפלאותיך , יומם ולילה לעסוק בדברי תורתך . מחת דברתי ולא מאכה ממנותך , טוב יום מחד משף בחלרותיך , תורה מכפרת עון למשך חמתך , ומני תפלתי לך מקוה ישועתך :

שה י"ג קדוש עין חחת עין להשלים , תערב נא מכחתי תחת קרבן בשפתי מחלם :

מצינה הנה דרוש מדם שהתנלה לי בהיותי כאב עינים מבלי יכולת לעיין בספרים אלי על שבת תשובה הסמוך ונה החלי על לות ע' מן תילס קי"ט בהקדמת חידוש בפסוק ישעיה דלמו ד' בהמלאו פי' הקדמונים יום ב' וה' ימי לבון כמ"ש תום' ב"ק דפ"ב וביארתי נב"ם לף דנקטו שהם ימי דין היינו נגד גבורה והוד ז"ן ימים במדות שבע כסדרן ופיפא קדמותו בהיותו קדוש ומקו"ל על ס"ל ימי

תשובה וקציעת מ"ב בקרקע בכוונה טוב כל הימים ושלא מכוון פעול הוא גם ימי תשובה שלא לפ"מ הזהר ס"פ חקת כל עלמא חולין לבני כניסתא ועירין חיכון דידעין לאתערא דכתיב קדוב ד' לכל קוראיו יכול לכל ת"ל באמת נמי קציעת מ"ב לאו בכוונה היכו קודש ופעול הוא מה קס"ד רק זה החילוק כל השנה היכו מתעורר רק בכוונת האמת לידע כל שנה וברכה היזה מדה והיכל כלכבם לחדרי המלך נריך להעת השנילים מכה הוא נח לפני המלך וכאשר נייתי סידור התפלה בשנת תפלה טובה שהוא תק"לו ע"פ הזוהר ותקונים שזה לכל נפש לאו לכל הי' עוד כזה לך בימי תשובה חון תבלי רק סתם היותו קדוש לכל היכון פשוטו וגם כל השנה ע"י נעקה ודמעה כמי מקובל מה שמ"ב בימי תשובה שהשערים פתוחים ועיקר בימים שו לעורר מדת הרחמים שם שלשה דיכים בל"ב ויום הפטירה ויום הגדול וכולל ואז ים שנה שלות בפ"ב דשנת ושנים רשזוכים הכרחים לסתם ב"ש יותר מו"מ בחמוכה וקביעות עתים לתורה שכוהגים תמיד לכל לים ו"הם חשבי לים לא ישכחך הוא החשוב ובן אדם ביכוכי יתחזק בך בפרט שו שנים נריכם חיזוק יותר כגד היהר תמיד ו"הם עשיתי משפט ונדק בל תכיחני לעוזקי פי' הקדמוכים עפ"ם ויהי דוד עושה משפט ונדקה בפ"ק דכתובות אחי' מאיר למחויב ממוכו וה"ם בל תכיחני לעוזקי שלא יעשו קכוניא מ"כ נדק היינו נדקה ובהא ד"פ"ק דב"ב ל"ח יהב פרוטה לעכי קודם תפלה אכי בנדק אחזה פכיך ותחזכי בתעכית ד"ח מי שמבדיק דין למעט מבדקים דיכו למעלה שבאמר אמת מאחן תצמח ונדק משמים משקף פיר"י נדקה לא כתיב שלא נדק היינו דין ורציכו ידע טעם הכמוס שב הזוהר אדת נדק דין ונדקה רחמים וע"כ ב"ל פי' אכי בנדק הוא שמתקן אדת הדין ע"י נדקה הוא תקון גדול שמבטש הדין בחסד והם נרי כוונת התפלה בר"ש ו"כ עוז בירך וגבורה בימינך כתש יד שמאל נפ' הקומן בקרא תילש ע"ד למה תשיב ידך וימינך ועוד תרי קרא ואכי אושיף עודי בתילש קל"ט ידך תכחני ותאחזני ימינך ובפי' וירא ושמרו דרך ה' לעשות נדקה ומשפט וגם במצוי כ"א דהיינו דרך ה' ולא כדרך ב"א אלא לפא"שהר נדיקם נמורים מוחלים ע"כ תיר-עד שמוקק בעיניהם יעשו משפט ונמשה נדקת ה' עשה שהתפלל ברחמים בעבל ומשפטיו עם ישראל לא"כ עשה משפט כמ"ם סם ונתפלת היום אלך מוהב נדקה ומשפט ותילש ל"ך ונ"ט משפט ונדקה ביעקב עשית נרי בשא בהק"נה מקדים נדקה כא"ם בפ"א דיומא אדם עובד עבדה מוחלין עד דציעת על שלשה פעמי ישראל ועל מרגעה לא תאזכה ועוד נרי ע"פ פ"ק דסנהדרין אלא אסור לבעוע בזבע בירך כיון דא"א מבעה לבעוע שבואר אמת משפט ושלם שפטו בשעריכם משפם שלום הוא בעוע ופשוה מ"ב אם ים אסור בדבר מוטל עובע הדיין המשכר שעושק הזוכה מדה במדת עבשו זה"ב דוד הלכה כמוחו בכ"מ עשיתי משפט ונדק אף שהוא מדת הדין לוכתי הובב אמת בל תניחני לעשקי דבקופטא אבוה לבעוע ובדק"יל בא"מ ס"ב כי לפעמים אף שרואה בפשרת הוא בע"כ כיון שרואה הדיין אינו מלי"ק טענתו : ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים בערכין ט"ו אל"ף תמהני אוש יש שיודע להוכיח פי' שבריך לשמור שלא יביים כמ"ם הוכח תוכיח ולא תשא עליו חטא וא"כ תמהני אם יש בדור הזה מקבל תוכחה כשיאמר טול קיסם מבין עינך אל טול קורה אבין עינך הוזיה המשל וגם לשון מבין עינך ובילתי בב"ב ב"מ דל"ת ע"ב ואפ"ל לא כמדת הק"בה מדת ב"ו לדבר קורת לחבירו רצע יורד לחיו פי' שמקפח פרנסתו וכן בילתה נתבטלה בפי' הה"ך דבר קורת יותר שאינו שמוזיקו לרשע וזה יבילנו לדבר שאסור להסתכל

פני

פני רבע וזה שאומר טול קורה פי' בניום התוכחה מחזיקו לרבע ומתיר עצמו לעשקו ולקפח פרנסתו
והנדיק רוצה לקיים מ"ע של תוכחה לז"ל ערוב עבדך לטוב מצות תוכחה מסוס כ"י עברנים זה
בזה ויזכהו לקיים בחים טוב אל יעשקוני זדים המתקנפים על דבר קטן כאלו קורא להם רבע
ומתיר לעשקני : עיני כלו לישועתך ולאמרת נדקך וגם בחות כ' כלו עיני לאמרתך לאמור
מתי תנחמני ביאמרתי בת"כ על הת"ה האומרים אבדה תקותנו ורוצים להדיח בחמיה רבה להדיחנו
כפיים לקדמות נגד לחמיה רבה וטובה שלב הק"בה ושב את שבותך ושם יהי' בדבך בקנה שמים
יקנאך והכח עוד מילן במאמר סדר חליהו לעולם לא יזוז שני פסוקים אלו מפיך ה' בנחות תשבי
והרחוקים הושיעו ה' הושיעה והטעם ע"פ כוונת הסילור בדחסון הויה בג"ל מדתי חסד ושני שב"ח
מדת הדין ושלישת חו"לם רקמים הוא המתווך למת ליעקב כל"ח חדות ישועת יעקב
להייכו כתפלת חוכי לין ישרא יכולים לקבל רוב טובה ולא רוב פורענות משום
חסד לבד טוב לנדיק גמור שלא יבעט ודין גמיר לרבע מש"לא רוב המון ישרחל
נריכם למדה המתווך וטעם שלב שו מדת הבהגה במשלו בחנות לחברהם ב"ח שגייר לחברהם בבחר מים חיים
ופחד יצחק בתוכחה כרמז הבחרות לחני סתמוס פלשתים הרבה ב"ח שגייר לחברהם בבחר מים חיים
לחומת לומן הדיחו פלשתים לחזור לסורם בעפר תועבתם חזרם יצחק בתוכחה רבה כמ"ש הזורר
ו"הם כחסר יחמר משל הקדמוני התורה לקח מעשיות למשל הסודת חסד לחברהם וכודת מדת הדין
ביצחק וכחמים ביעקב בער גדול בניס ושאר נרות שקיבל בחהבה וחפכח בשערי טומאה כמשלו
במעשה פרעה וכמן וכ"ב וביחרתי בת"כ ע"פ לחשה טובה כמשלה בתורה ובעה בגחיכם ורמז הזוהר
לחובן רחית עין בחסד שכי חר"ה ליחין שמעון בשא שמועה שמעך ירחתי בחבקוק ירחה ה' שבורה
ולוי מחבר ומתווך וגם יהודה מלכות דוד כנד מדות חג"תס שזכה להתחבר בחנות כמ"ש פ' דשפחים
ולעשה לך כסס הגדולים מגן דוד זה"ב עיני מדת חסד כלו ליהושתך מדת המתווך ולאמרת לחיה
רבה בחסד נדקך לחבר בנדק דין : עשה עם עבדך כחסדך וחוקך למדני הוא עבד ממש
שבתחבר בחנות רגלי המרכבה כפי"רשי לך לך ויעל מעל לחברהם שבחנות מרכבתו פי' שמנהיג הכל
במדות לחנות וגם הס השינו בעולם הבריחה עיקר מרכבה כמ"ש התקונים מלכבת וחזקחל לחינו רק
בינירה וכ"מש הזוהר ג"פ קדוש נגד תלת עלמין ועשיית בעשר גלגלים כחותם בעשרה נגד הוצירה
וכן יצירה נגד הבריחה שמכונה כסא הכבוד כמ"ש התקונים ופיוט ר"ה יפגיע כסא הס השרפים
וחיות וחופנים וביחרתי בע"לם תענית כ"ה מעשה דרי"נ פפ"ה דברכות חניגא כעבד לפני המלך
ועוד י"ל שהי' תלמידו בנגלה גדול ממנו בסודות עליונים ורב כחו כמ"ש שם בעשים נפלחים
בעשה והעבד מחפש לתקן בכל החדרים והיכלות והשר לינו הולך חוץ לרשות דרך המובקרים פני
המלך ובמדרש דוד דומה לעני כותי פקחים ביותר תחלה תובע בכל קטן לח"כ חומר שלינו טוב
בלא לחם כותנים גם לחם לח"כ חומר שלינו טוב נוען ותובע מותרות תבניל כך דוד תחלה
שגעות מי יבין לח"כ גם מודים לח"כ ונקחי מפגע רב וכמו שעשה בזה גם תביעתו על התורה
להשיג בפלחות בכל הסיומן וידוע חסד הגדול יבילת מבריס שהשתבח בו"ן פעמים בתורה ושם נחמר
מיד ושמרת החקה על חקת הפסח ותפילין ושניהם יבדקו זה"ב וחקיך למדני סודת גדולת שבהם
לח"כ עבדך לבי הביבני ולדעה עדותיך פי' לבי עבד בהנהגת המרכבה בחנות לדע כמי סודת
הגדולים ביחוד שמע ישרא ע"ל גדול שמעיד על המייחד בכוונה ולות סודת עמוקים יותר :

עת לעשות לד' קובע עתים הפרו תורתך לף שנאמר והגית יומם ולילה אימו לרוב
ב"ח הטרודים על המחיה וכלכלה רק ליומדי לחלל המזוכים מהם כחול
המכין לשבת כמ"ש הזהר ולהכליכו יתבאר לעיל ידעתי כי נדק משפטיך ואמונה ענתני
משום אין נדון על המחשבה רק מחשבת ע"ז למען תפוס בית ישראל בלבק נדק משפטיך על
המעשים אבל באמונה מחשבת מיכות ענתני לשון עמוי לדון גם במחשבה ולקמן נוית נדק עדותך
הייכו דין על המעשים ואמונה מאוד יותר : על כן להבתי מצותך מזהב ומפז שהתורה תשבה
עמודיה שנעה כוהב שים שבע מיכם כי בפ"ד דיומא ופז מועט שכיח דהייכו
התורה נדרש פר"ם ושלשה שביקן וסוד מעט לבכי עליי והטעם ויהי בנסוע ספר
לעצמו ובילחתי במ"הב קן שבת קט"ו ופי"דשי פי' ויבח כל שנאמר על כן מרובה מוכלסין
חון מלזי שהלרון מכלה תוהבי דליתה במדרש ופי' ידי משה כבדים שהיו מרבים
מברכת כאשר יעבו כן ירבה ולוי אימו בשעבוד משום שיעלו הלרון וכלי קודש וגריך
לדחקו לשון כלוי מיעוט בניס גרס הלרון ולא מבתי עוד מהיכן פיל"ש וחף שבמדרש ס"פ במדבר
במיעטו בני קהת מה"ט עכ"פ אימו ' רק לפי שעה ומיד המציא להס תקנה ל תבריתו ע"ש וגם קשיל
ל"ב למה נאמר על כן ועוד מה רמז על רבוי בניט וכו' כמ"ש כה ל"ה לסריסים אשר ישמרו שבתותי
בתתי להם שם טוב מבניט ובנות פי' על דעיל וח"מו והזוהר פי' פל ת"ח שמסרסים כל השנוע רק
כל שבת שממעטים בניס משום כל חדש ופת לחם כמשך ז"ן ימי נדה ו"ין ספירה והם מרבים
מוכלסי הנפש בתורה ומצות שעוסקים מכל מנוף בנדף מלין לחד ות"ת בנגד כולם כך בני לוי
שעסקו תמיד בעבודת מקדש ולשון שם טוב על מעלה טוב כמ"ש ג' כתרים וכתר ש"ט ע"ג פי' המלך
וכהן ות"ח שאימו מקיים מצות אימו כלום ומאריכן בב"ק כ"ה לות ט' בחלום פי' יפה משום הרחמן
בתורה טוב ל"כ על כן הרחמן יעזר לו"ח ודבק בחזתו להרבות בניט וגם כן גי' ע' פניט לתורה
ע"כ מרבה מוכלסי הנפש ו"הם בפ' עקב על כן לא היי לנו חלק עם אחיו רמז זה כגולת על
כן אימו כאחיו שהם בתוכלסי גוף והוא מוכלסי נפש חלק בת"י נחלת ד' בניט בשלהי שבת ותילס
קב"ו ועיקר זכות שבת בת"ח בכ"ל זה"ב על כן בירך יום השבת בדכת ה' בניט כמ"ש תילס קכ"ח
בירך כשתילי זתיט כן יבורך גבר וגם בירתי עכין שבת בפי' ל"פ דבריט שרמז על חלול שבת במ"ש
בשבת קי"ח ועוד על וילך משה במ"הב קן מ"ק כ"ח ו"הם ע"כ להבתי מצותך כנ"ל על כן כל פקודי
כל ישרתי' כמו לא נפקד ממנו איש כל השבועים ידיעה לכל איש ביכוני השוחל ישרתי וישבתי ע' כן
ע' פניט אבל ליחוק מרבעים ישועה כי פקיק לא דרשו שמלניט לדוש חו"ל זה"ב לורש שקר שבתי ים חור
בדיקס כאור כוגה וסליחו' ב"ג ידעתו לורח ישרה כי דרך מפולש לחורח דרך יחיד שעושים לקנר
הליכה דים טוב ודע במעלות ומורדת כך בדיק מוסיף מע"ט שליכו חיוב ורשע מחזיק חורח לעצמו
בגד התורה שקורין מחכסימלן ובילחתי בשלי שם לוניט הוא ילין ואלו מתלוננים ואל תוכח לן
וגם בפ' עקב לא תניח תועבה על שלח לשתו נחש ליל לפתות חוס בשכבו תדרשנו וע"י בעלי שמה
ותורה ובח לניון נואל כו' אמן :

זאת תורת המניח ב"ר על הנוסר הקדוש והעני מהמנה לכך להניח כבוד הקדוש בס"ב נייבתי זאת :
ב"ח כמו בפ' ויחי ידוע לכל שמובח העתקה מלויה מקובל : פ"ג קדוש לבי בכיוצא שם נותה דהייכו
ב יומיס קרו לילבאי כך ואלב לאבות בספרים וכמו בתלמוד דאמרי לוכני הי' כך בימיהם שבאקדמת
תקונים

תקונים גמי בו"ה לו כניסתך דלעילא תם נגה כי ביתי בית תפלה יקרא ליהו תם בית לה מסטרא דגבורה ע"ש ס"כ אכי תיבו' לה"ק הס ונס מסיים בקרא דיחזקאל מרלה הנגה סביב ויבוש ויכלם לפ' מסכתא לשון נרפא ונס בכ"מ ונהר כי תבא להדיא בסוד כמוס : ונס בתקוני' הנרכה כנ"ל ידוע לכל קורא, ונס על הכוזרי מ"ש ללשון סרע מה בבך הכוזרי בתכוון לדברי החסת, ונס מעשה ידי חבם תכם לה"ר וכסילות כמה דברים כפולים בתלמוד ומדרשים. פ"ד לומת ישמעאל לא ידע הזוהר פ' פקודי ד"ה ברוח דמשכנא אין בה מוס זה יון דקליבן לאורחי מהימנותא וכן בז"ח פ' יתרו וביומיו הוי כך תם בכתבו ונס לא כודע למיתות יקוסס. ונה בעובם מדליק נר כוונתו כר הדיוט ומי פתי ישמור כר הבדלה ואין קפידא לנהיגם. ונס סותר בשמיטת למעשה שכיס מה בבך כמה מדרשות חלוקים ובמו שכוכה בע"כ אמן בשמוך וכתב כי המצע תמצא אינה סתירה בין לגדה. ונס הנס המורה על דין מה בבך הוא לא ידע תום' ר"ה ד"ו פסיקתא עזבני שבי שמות רקמים ואינו לפנינו רק קד בי"בא, ונס לדוד מזמור בו"ם דמוכח כדמביכו תמיד בכל העתקות התלמוד ומדרשים : ונס לא נזקקים תנן מה ביקש הלא הוא דעת הר"מם בפ"ע פי' ק"ף, ונס טבילה בעי כוונתו חומר טבילה או גם תומרת ז"ן ימים עם הטבילה התקדש תכרהם, ונס תרי מסתבו כמי החמיר כמו ספ"ג דעבודת לרבנן טבילת קרי מיד ותחר ז"ן טבילת זב, ונס לתברהם קאמר פי' שדייק תיבת ויאמר לאמי אמר ומ"הט דייק היוכתן וכפי' למלאכים וב"ל דלא דמי לויאמר דברהשית שהוא יסוד הבריאה בי"ו מאמרות, ונס סלחתי כדבריך הוא דהיעת הלשון כמ"ש תום' בשבת קכ"ח גם בתלמוד וכוונתו סוף בקמתו הנה תנכי כורת ברית כו', ונס דתרעת דלהון תתנהג לא ידע הידוע - סדום שרפה כל תפנה רק שבנו מדינה תחלת על שמה ונשתנו כל השמות בדורותנו, ונס ולתו בקברו כך תיבו כלום הלא ולפי כמותו נתקן כמקדש. ונס שנולדו לו מעבר כשים מה בבך בשהוי ז"ן קדשים, ונס ומן דרחל מתעברת ט"ם דמוכח ועד דתתעברת פי' קודם כמו בע"ט תילם כ"ד עד שתני במעי אמי נתנבא עלי תיתן המזרחי. ונס כלול בדברי עזרא גם הוא נקט בשם הספר עזרא שנאמר שם ' ונס מלא חייתי גמ' רק בשם תאונת תין מובדקים לידע דברי הזוהר קוק ותזי דוכתי טובא ושנים תוכרה בפנהדרין ק' משמי' דקבה בר מרי ופיש משנה שלהי עוקצין וייעבתי בפ"ל ובדף ק"ד מפני מה לא מנו אחז ובתוספתא מנה לותו, ונס מי יתן ונדע פוזר לוערא דהיטיא כמ"ש תום' שבת קכ"ח : ושם תשובה נגוד מדברי הר"ח שה"ק שמייבב שם ולפ שידע עשה כלא ידע כדי להתלבש בטלית לפתיים כדרכו בכל ספריו וגם כדי לדבר לה"ר על הזוהר הקדוש. ונס דן נקט דרך דרוש כיון שאכוכה בגמי לא דבר ריק בכל כתורה והוא ריק מסוגית הלימוד, ונס ר"ע נאון סידר לא יודע שהוא רע"ג סידר מתוך ספרים קדמוכים, ונס מבי לומר בטוח כי הוא בוטח ומתעבר, ונס ר"ק לאורחא נקט גם ר"ק קדמון וכן רב ספרא ובן ר"ה שנת קדמון ור"ה שנת תלמיד רב כ"ח בדורו הי' נקרא שפת אמת שהיו רבים בדרכך ומכוו עור, ונס לכדי יהושלים אור הגוברים מה בכך פוא ידע שבבר הוו מלפניה ובתגרבו ותוכו ובתייבו. התריך על פני התדון זה רש"י הוא לא ידע דרך התוספה פר"ם והמו ע"פ דרוש הלא גדול הוה במדרש שהביא הר"ח וקריתיו בירושלמי פ"ה דברכות ופ"ה דעירובין מי ה' אחד עמדתי לפניו זה לבו לחיים השלוני מני רבו כפני שכינה, ונס יש בכתב ט"ס וכ"ל בידון אי כבושה כפק כמ"ם כה"ג בניתן ז"ן, ונס בתקיעותא דרב טועה אולי תוסיפו ביומי רב גם פשוט בימיו קדו במי בלים תתיבתא אתם רב בלאחר עודנו היום וכן במעלה

כ"ד ע"ב נעת עולם בר רב מתני ומס כ"מ ע"ב נעת עולם בר רב מרנא: ומס לחירה רכה לפתחט ' נפעמים לחילה לפון נויפה כפי"רש"י פ' דברים ויישבתי בת"ך, ומס לעו משה לא לחר ליכו מדין סוגית הדלוש שהתורה רמזה להורתנו בפעם מ' סגי, ומס שנועה וכדר ט"ם דמוכח. ומס כתתן לעלעוי כוונתו להכותו בלחיין מדה במלה מכה נקרת רצע כמ"ש פי' שמות, ומס ר"ה סנח שניס כנ"ל. ומס בשר עוף מה בכך כל דרבנן רמיזת בתוריי והוא פושט חומרת ו' גם בדרבנן העובר עד"ק ח"ת: ומס יקיל קדושה הלח בח"ק סי' נ"ט דיעות בקדושת ובא לניין ובפי' קל"ב וכוונתו קדושת תי"ב מ"ח ביחוד כחיכך, ומס הוליד תחת ט"ם דמוכח כמו בכל הספרים שלח נשתמש נרניס מקרא טעות מתלמידי תהבינמי, ומס ושמשו בכהונה כוונתו בנמה הקרית לנורך רניס הוי ככהונה וביהושע כתיב ויעלו עולת ושלמי ' דהייכו למשפט ע"י כהניס ולח ידע פסוק רק מפטפט כתנוק, ומס ר"נח נומן ר"י ור"ל ל"ל שניס לו שהוסיפו תח"כ כנ"ל הלח ס, תילס על דוד וכשלס בנבל למ"ס על נהרות בבל ומזמור לחסף כהתרכתי בהוכחות גמורת בחלק ז"ן יכמות ס"ל וכ"כ הרח"נע: ומס ר"ם ור"י בחד מלחת סריך כנ"ל, ומס ומקדנין תרי נהמין סוגית הלשון כפול בכמה מקומת ומוסב לריטב וגם לתוקדם כלומר לכך נחתה בחמן להזכיר ממנו למוצ כלומר על לחם חמץ ישרף מהקדנות הבחים עמו וכן להדיח במכתו' כ"ו שים ממנה לחיים, ומס שעורת זרת כוונתו טפח שמגדיה ידו מעל השלחן חרת למטה לו ט"ם קנת, ומס דקדוקי עניות על ניסן תורת בדקולא ע"פ קבלתו בתכוון דרך סל מוכתיו לנמוך בניסן, ומס עם משה הוה מודה במקנת וכן הפשוט, ומס בעיפת לנחם כמה מדרשים תלוקים, ומס רובה דעלמח מפטפט לחנם כדברי עצמו ולידך שם לקדוק עני, ומס לחוריהם ניתה מפטפט וכסולם בל יודע שהכל למו קודם ולח סיפור מעשיות לפי הברלה יש ההוח חול מה לנו בכך חם לחוריהם לנד לו לפנים, ומס כולהו למירתי הוספת לחרוני' כנ"ל לו שגם למצלה לימה בחינות מתני' וברי' ותנח ולמורת לערך הכפשות וחד גרסת תרי למורתי בריקיע שמנית לקמן ספ"ד: ומס ויקרח ל משה שנוי לשון כמ"ש וכן בסמוך וגם תכל לרנו בחיוב ל"ו, ומס יסובח מתגלגלח מ"ש להרחיק שלין סתירה בתלמוד לף י"ל כוונתו שהוח בעובל וסוגית הלשון כך למעיין שם, ומס חדוב לע' שכה בגמר פריו והחיש ליקט פיזותיו בהקין חוכי ולמד ב"מ דכיימי ע' שנין ודקדק בלשונו לית מכל חלוכי דלתעכב לחפרחח הוח יותר דתחלת הופלת פרח ע' שנה ומ"חכ תחלת גדילתו, ומס דיממח כיכה לחד מ"ד לילח לגרסת נפרט לתום' דחיכך מ"ד לשכתח בתמוח מ"כ ניחח לכ"ע בלילות המוקף בילח טפי שלין עובר בשוק בגל, ומס מרה כוומקח מפטפט בשטות בכל התלמוד נמצח דרך רפוחת, ומס מודה בשבויים כדרך הגל, ומס גחזי לע"הב מדרשי חלוקים ופן פליני בלשבלום וכן במכשה דתנן במתני' ופליגח בדף ק"ג ותשתמטתי' נמי שם ק"ד פליגח בכולם גם בגחזי, ומס יפנחם בשופטים בשכוי כנ"ל מולה בעצמו. ומס תיכף להדיח במדבר חכר מות שלמה קול לסורו ומ"ם דפרש מע"ז מייח לינבו בגוי ולח ובל ביתרו ושחר גרים, ומס ר'שמלחו סריך בחר מלחת כנ"ל זחנוק יודע בכל הדורת שמות שוית, ומס בקין מדרשים חלוקים. ומס בדת שבע בשון והחוח יומח כוונתו ביום שבשחה חוליה נטלה ברחמים כיון שהי' דוד בשוי מיכל: ומס מי פתי שנוי לשון כנ"ל. ומס לקרינהו שעוליס לגד דבכוליס חטים נקט הכי דקרב נפטח שעורין עומר קודם חטה מה"ט שהס קודמים בזמן נפעוו כך, קמח שעוריס ע"ם דמוכח וגם נקט לגד שבחה מדשה מחקלי מן חטים מדשים כמו בכוליס מרחצית פרי, ומס קופטרח תדח קטירת מה ניקב תמוה ולח ידע

ידע חכל קשור בגלוי , ושם עבדין פטורין מביא . לגב דפסוק זה בעבד עברי בריעת נקט לעבד כנעני בישרא פעור ה"כ בפיפא דרב בעברי יצא לחפצי חכם אבל ומן חכל רבו ליכו כישרא שבנעוו עברי ולא עבדים לעבדוס דומה כפורק עמ"ב , ולילך שם דקדוקי עניות , ושם שחיטה בזר בדיעבד טוען שקל וכזב לדרבה תשמרו כהוכתכם יכול לף לשחיטה בר"פג דזבחים שחיטה כשרה בכל מקום לכתחלה ולדרבה מה תכפת לשמועל להדר בכהן שהורה להס מוטב בזר וכיון דע"כף ליכו פסול רק לקדוק חסידות לא הכיחו כהכים לזרים ועוד חילוק בקרבנות בבור שם ולחי הכל בכהן לכתחלה רק בקדבן יחיד מוטב בישחיט בעצמו כיון שבא לכפרה לא יחות לכהן חסד לעשות דין מע"כ קרבנות חובה , ושם ולית מ"ד מה זחת לא כרחה ולא כמנא הלא בעל הזוהר ידע מלן לסבר כך ולא מזכר במ"קא , ושם על רש"בי מה בכך בעבין ההוא בשעת מלן וגם מתגלי מיומא דמשהלא הרחיק למשה קיבל ונתן ליהושע וזקנים רק שבשכח בומנו ובתגלא ע"י רש"בי ז"ל והו לחמי מה לא חמי ב"כ בזוכה לגלות כמל"עה וגדולה מזו במכחות על מל"עה אלא הבין דבעי ל"ע מוקמה יותר הלא הזיג כל שתלמיד ותיק עתיד לחדש רק עכ"פ כל דבעי חריפות ופלפול לא הזיג הכל לגובל עומק חריפותם של הקדמוני ההם והרי הוזה שרלוי ל"ע יותר ליתן תורה ע"י ממנו וגם בסוכה כ"ף תלמידי הלל לרלון שתשרה עליהם שכיכה כמל"עה ושם רפ"בי חמוך והלי כך ומה שתירה על ל"ף בנו חתנו של ר' יוסי ב"ק וט"ם דמוכח , ושם פשיט קלא אלא יזדעזון נקט נגד בריעת מרים קלא ולמה פירש על תקיעה רק כפשוטו במחנות דגלים למעלה , ושם ל"י ול"ה סבא גם בזור רש"בי כל"ל , ושם לין בת זוג לסור בעבודה כוונתו עבודת יה"כ , ושם קשיא מז"ן בדיקס כוונת הזוהר בפתס ב"ח , ושם לשת נתן רש"בי ידע יותר ממנו שהי' כמי לחלת תפני בה , ושם ע"פ המסורת הרבה שכוים כמ"ש תוס' פ"ה דשבת ובייבתי שם ובמ"הב טובא , ושם רבה ב"כ ניקא הוספת לחורלי כמ"של , ושם קודם מ"ת שפיר קלמר שמתו כדרך החרן ובשחרו להשלים עם שהגיעו לף"כ לעשרים עד מ"ת בטל מות וחזר בענל , ושם רל"פב הוספה בכ"ל וגם בתקוני הוסיפו דגם בתלמוד הוסיפו רבנן סבורלי , והשתא מיושב כל פקפוקיו עד סוף כדבסמוך גלות ישמעאל ולילך הזכרת לחורלים , ושם תנלי' ולחורלים עמ"של גם למעלה בחיות או לפי השגתם וגם בסמוך גחוכים ליכו הבקרלים לחללו רק הוא קרא לת"ח גדולים שבימיו כמי גחוכים כמו רבנים שבהגו רק שלא קבעו שתם כך כמו לותם שתחר התלמוד שבשלמו תנלי' ולחורלי' נקטו בשם או לסימבא שלין להוסיף שוב על התלמוד וכיון דהקדומים להס בומן ומעלה קבת קרלס סבורלי , ושם כל בדרי בקושטא הי' מימי קדס והגחוכים לא ידעו , ושם תמוה בהון מבסכין כוונתו בהון לחיוב שמבסכין ולשון בהון בשביל לחיוב לילהו או שחסר תיבת לחיוב , ושם כי כל תרגום חולי חולק או תיבת י"ע לחיבו , ולקמן נקט חוקלס ולחילו סתם תרגום עבי הוא עבי בדעת היפלא דבר לחיוב על המסכתות שבמדבר הליכות עולם ל"ן מבין מסכתות וכן במדבר שבים המה מלכות ושמבים פלגשים על ס' מסכתו' ולילך מכלתות וכן בתקון ו' לחר ע' תקונים גם רמז עבי על חמור בקמן , ושם סלע לחרת קליפה משכה ח"כ למתקו תורה אלא לשמה חלק ס"ת נוח אלא כבדת ולשון שבו חכמים ושם שלישי ט"ס ופ"ל שבי , ושם דמטמת לב"כ ליבו פקפוק כיון שחיבו רק דרך מוסר , ושם על מט"ע ליבו דומה לדור דיעה מקדם רק לוב ב"ת שבדורת סגי בנחיבת מט"ע בערך נפשם בינירה יהתם משתעי בכלל ישרא לילך לפניהם , ושם רקיע עיקר בחד מלתת סרך דרוש רמז ליבו חם

לדקדוק כדמוכח בדוכתי טובא וכן מוכח בסמוך בפי המבטח , ומש מ"מ דב"ח הוספה כב"ל לו
שהוא מלתר מימי קדם למיזת לכמה דברים נגלים ונסתרים רק דב"ח בביאו לב"ה כל לותם
מלמדי' והוקבעו בזמו , ומש"ה מקרי דקדוק גם מעולם הוי בעלי דקדוק ותבונה ושאר חכמות ומונח
מקורו מספרי זמננו מי זה לתר ותהי גם כאל עוזר שהם טועים כמוהו ומניף בת"ק דע"ו ע"ל ח"ל
למעבד תנועה רק בתגת כוונתו שת"ל במתג בקבת מדקדקים ועוד בתקונים י"ט דגש ורפה . ומש
הפוסקים שתחבטו תיפוק לי' דש"ו ול"ת חולקים ובזמנם לת ידעו הזוהר שניהם ידקדו ובילתתי
בח"ר סוף ברכות וג"כ לת ידעו כל הילומלמי ועוד לשכחן בתום' שנעלם מהם וחד פלפול ר"ת
ול"ח בח"כ בשאר לסורין מבוא ת"רק מן הילומלמי וגם אם לת כמצא זאת לפניהו כמה דברי'
חסרי' בדפוסים בהעתקות , ומכ מיעקב וחילך לאו דיקא ואחר זמני' טובא , ומש ת"ב חניף ככתי'
על רש"י ז"ל וכבר הוה הפלפול בקדמוכים בביאתי בב"ב ה' ברכות וכן בזוגי תפלין רק הפוסקים
נעלם בימיהם הזוהר כב"ל , ומש לגרת דכלה כבר הי' למשל בפי הקדמוני' ע"ד סוד ובתלמוד
השתמשו לד"ו פרלופין כידוע בתגדתת טובא , ומש רבת לתר סדיך בחד מלתא כב"ל , ומש למה
לסור להסתבל מקרת מפורש לת ידע כלום היכן נכתב ליסור ומש פעמיים ב"ע תכם בעינו ת"ל
לעיין בחלן , ומש לגון פלויפי לת ידע רק ספרי' הזמן. ומש עי"רוד דקדוק ת"ל לרמיזת בב"ל ,
ומש בן חמשים פעיטת כך בשמוע ותני זקנתו ובשלמה ובילתתי לייעב היטב בתוכך בחלק עב"ם
שלהי מ"ק , ומש כבוד נבית מסטרת דבריהה עולם הכסת , ומש לפלתה למעבד כוונתו ממש מטעם
המקובל לרש"י והוסף פניו למעבד מ"מ מנדד תגדולו כמ"ש בפ"ב דב"ב דגש התס מקפיד להתפלל
לבדין , ומש לת ידענת פעיטת ליכו יודע כמה מתני' ובריי' דרך סוד הוכת בזוהר שהי' תנלם
בשגלת סתרום , ומש בחד מלתת סרך בב"ל , ומש כל קדבון בפפון כוונתו עולת דקדבין לשמים
יתכן שם קדבן טפי , ומש בהרת שחוזה דתיכת כמי טהולה רק סימנו טומאה כשלג ונקט בגוונין
ולת ממש כי רמז טחול לילית כדמפ' זוב , ומש ושכיבתת יוד הת כוונתי תכ' ה' שוכן
בתוכם ושער המלכות לותה חכמה נרתק לת"ת המיוחס בשם הויה וגם שם יה בשער עליון וה"ת
העולה כדמוכח זוב וכמכולר בזוהר מובא , ומש במהלך הלמצעי זה מוציא ג"ר על כוונת רשבי"ז
מידע תשבון זה להשוות הוא בסוד שער הת"ת כי החכמות שבעזייה הם דמיון לחכמות העליונת
תשר לת נודע זה כלפי רבה דלוריית , ומש ולת יתוב לעלמת כמו רוח הולך ולת ישוב
בעוכותם גורמים שלת ישוב בזמנו לעולם הזה וכדמפ' זוב גורם תבדן בעלמת ות"ו פי' לעולם
ועד , ומש מיהי סום מוקן ולת ידע בה"כ בחיכת מט"ט שנקלת סום כמ"ש בח"ל וכל המקובלים ,
ומש וקדשתו מסטרת דשמשת כגד הכודע ממקובלים הוא מינו יודע כלום הלת מביא רמי' מן המקרת
וגם בכוונת התפלה עשה למען קדושתך בחיכת גבורה ע"ב , ומש בגלות' לרבעה דברי ר' הלת
ייעבתי כה"ג לעיל שגם הקדמוכים נקטו הכי רק ר' הביא בימיו בבה"מ , ומש לאו בזכותת ולת
בחיי נקט לשון נחות על שערים תחתוכים והוא לת ידע לכך קשות תבלו , ומש דברי רת"י כ"ל ,
ומש לית לגעת ושעתת ידיעה זה מוכח מכל הין דמוכים הוא חוזר כמעונן ומכשף מה שלת רחה ולת ידע,
ומש למקטרים כבר פי' בדפום ח"ל כוונתו במלכים ד' כ"ג בשגוי לשון , ומש מבני קב"ה מה שבקש
בכל הש"ם כך ובר"פ דברכות, ומש רת"בפ הוספת לבבן בתרתי כב"ל , ומש כלתחר יד כל שתבדו
דהיטת הלשון שבדבר טברך שרי כלתחר יד , ומש תופה שיבוש בספרו ובתקונים שלי נפש שר
סלוכים

המופיס דהייכו דרך רמז בסתר, ושם מקטפת כה"ג מציכו בתלמוד ומדרשיה רמוזים לתוריי, בחילוק מכתפת, ושם יפת ושוב דרך רמז בסתרות מכ"ש שבעלמו מן המפקפק, ושם רמז זר מקל לאבדים כמוהו, ושם בגווכת דתמר ושיכום בספרו תיבת דוד ליתה כלל בדפום תקוכים ק"ל, ושם פרקוף זכר כוונתו כדמסק במחצבה לברת שכים הייכו דו פרצפון וכברת ר' דהייכו זכר והחיך לת ידע גמ' דעירובין ק"י ומציין עליו ולת שפיל לסיפת, ושם גחוכים עמ"של, ושם בקודת וטעמי' מי זה אמר שלת ה' שמות אלו, ושם אין לדיין ע"פ הרוב עיכיו ממש כפי"רשי על וירד ה' לראות ובקט בחות הלשון. ושם דקדוקי לתם עוכי ישבתי לעיל. ושם תיש דת חיל כבר ישבתי בר"ה חלק על"ס שביתם שה כבדים ושה עוזם שפיר רמוז עליו דביתתך כמי בקט השה לעולה, ושם דמתמו בגלותת מייתב בק"ל ע"ב וע"ל מקוכר רוח ועבודה קשה לת תמצת הלכה ברורה כמ"שחל, ושם חיתם חיכו יודע כדברים כן הוא הלת במתוור מוכתך ר"ה ובעשרה הלוחים נדפסו עשרה גלגלי' ועשר כתו' מלתכים וחד חיתים, ושם לשון חיכוים הוא חיכון מדעת כל החכמות כודע בקדמוכים, ושם מלתכים בברתו תחלה כוונתו בלשוכו הכא מלתכי הבריתה שהוא הכתם שרפים וחופכי' ושיות קודש העולם כמ"ש בפ"ד דפסתי' והוא חיכו מבין זאת ובת"ך ישבתי שלת שייך לטעות דק במלתכי יהירה שהעלול כמשך מעולל שעליו, ושם שטותם כמוהו שהכל דרך רמז וגם כפי"רשי והגאון ר"ם וחברי' תצבו ודעת רשבי ז"ל ישבתי בדניתל שהוא עת לשון ולת קן בעתה רק מחיצה, ושם קייימי, לעולם כך פיר"שי ר"פ החזיכו וסותר עצמו בשגל וישבתי שם ות"ל התגלות שלו, ושם שכח בגיתת מדרשי' חלוקי', ושם עמדה החדמה כיתת כמ"של, ושם מפקפק כתכוך על רמוזים דתוריי', יש שכוי לשון פסוקי כנ"ל, ושם תשוך דרך דרש דתוריי', ושם מוצבית מה בכך שדרש לת יבל עמוכי ומוצבי ע"י נקבות המולידים ולת החליט דעתו רק חלו הויכת תמן פליגת כדי לשמוע תשובתם וכמו ממזר דקתי נמי בנקבה ה"נ י"ל דוקת נקבה מה"ט שהם עיקר בית הקבל בהולדה, ותידך שם קבת ט"ס כמורגל בספרי קדמוכים, ושם רתי' ברורה גם בכיף רתי' חיכו ושם הדבה לשם עוכי שבתעבת כבר בגיתורכו לעיל, וכ"פו מפקפק לשון תבורת קדמתה חמת כך רק שהוסיפו תחריו בכל הספרים בנ"ל וכן ספר תילם, ומפקפק על רמוזים דתוריי' לבך בקבת רמז ולת פשט, והוסיף בה"בל שים חטת ופשט לשוכת תחרוכי' תלדבה קרוב יותר שהם לקחו מן הרתשוכים וכל דבריו תגלי בהתי' תופפת דלת ידע כלום:

נגד המפקפקים על התלמוד

רשון תחלה כתשר על הכפולים בתורה הרמב"ן ע"כ ניתנו לדרוש ב"ג מדות ד"ר ישמעאל וחדת לת תבשל גדי' ג' פעמים: ולמה נעבשו דור המבול וסדום בע"כ נגעוו שבע מכות מלד"הר ויכו על האדם לדרשת בסנהדרין כ"ת ולת נגעוו על טהרת הבהמות וכתיב בכח מכל טהורה ע"כ למד תורה דהייכו כמ"של הרתשוכים ידעו תקון עולם רמ"ח מ"ע כגד תברים וש"סה ל"ת בכד הגידם ויבילו מלד"הר לזה תבר וגיד לכל מכה וגם למול בשר עלבה לת כודע מהיכן רק בתורה שב"עפ מקום שעושה פרי ובתברהם וישמור משמרתי מצותי וחקותי ותורתי הכל מיותר רק מצות וחקים ע"כ תורה שב"עפ שלמד בב"ה סם ועבד כדבריהם וכן ביוסף וחטתתי לתלדים ע"כ בשבע מצות מדרשת ויכו על החדם וגם שבעת ימים תתכלו מצות ולקמן שבת ימים כרית לדרש תורה שב"עפ ותפילין לחות לת כתיב

מעזיהס וגס שיהה ידידיכה נריך לדרשת ובמלת פעס מלת פעס חסר וקטרת סמיס כפול ולת
תקרבו לגלות ערוה ס"כ מגביה שולי חלוקה חייב וערוה ביאתי בפי' התורה שהוא לשון שורש הצמח
תולדת חלס ביצעיה י"ט ערוה על יאור וגלוי הוא בחבר הפועל פותח ומגלה דפנות בית הלחס
והקדמונים דחקו ותשר יכלף חצת חיב חצת רעהו כפל ופרי עץ הדר המ"ל יפה חס כוונתו על
היופי ותיב כי יקלל יומת וכוקב שס יומת כפל וכי יפלת ממך דין דס לדס נריך לידע ליזה דס
עהור אי טמת ולת תסור מן הדבר ימין ושמאל ותורה שבכתב גלוי לכל לע"כ שנריך לדרשת
מה שתעשה ולת תעשה בכל המלות וכן יורו משפטיך ותורתך כל חיב יקרת ות"ל להורות לע"כ הכל
מסיני ומה עשה משה מ"ס יוס הוא ללמוד תורה שב"עפ :

ותזכירה מה שכתוכו רניס על תיבות זריס : לף על פי לף על גב כרי לשון עולם על דבר
ההיפוך החוטס עיקר היכר פניס וכלעגי שפה התוטס מגיע על הפה שנוי והיפוך וכך היפוך החיטס
מלחוריו על גב : בעילה כוערוקן בת עליס : כגון כמשך זה בגוון נשא זה שזה כלשון
כמו : חורגו בחרגת דיומת לין ממשות בקורבתו : יפס יבת נס להקיס שס לחיו
במשפחה : כלן יחזקאל ט"ו כלה כדניך לשון מוכר ומתן כי לת נודע בקדנטו תכלית לה"ק :
סנלק בב"מ קי"ז סנאס מחזיק תקלה נס הוא מחזיק דק הוא הקטן על גדכיו : בת לחת
חילוף בו"מפ פת חתיכה לחת כמו ביקד בלת הפסק : ומהס תידוק לכל כיולת בהס לשוכת
מוכבניס וקטופיס בלשון עס ומדיכה חסר ויתר ותליף הכד השוס שבהן תן לחכס ויחכס על רניס
מהס לה"ק ממש ככ"ל ולפי העניו יבין במבין דעת :

וזה דבר השמיטה

ברכות דף ו' קול שמון עמ"של בת"ל וח"ם ועוד כדקדק כחן נקט קול הודו ה' בנלות ולעיל
כ"ה נקט קול רחיים וחור כל וכר' דק"מל שהס בחיכה לחת ה' בנלות ת"ת וכ"ה ורחיים טוחנת
בחיכת בו"ה כמ"ש בכתובים מהר"מק וחור כל תורה חור בת"ת וגס כפי"מי רחיים למילה רמז חור
תורה לבשוחין הדרוי בלת חשה הוא בלת תורה ביבמות ס"ב ומשה תזריע ויולדה זכר : דיל"ת
כב"ם לת עשה כלום עמ"של דוקת בזה דילף ב"ה מקרת ובלכתך וכן כ"ל בסוכה מפייע לב"ה קרת
בסוכת תשבו וקי"ל ליושן בכולו : דט"ז עמ"של בח"ם על ימתו משה שלת שכח כלום ושכי לוחת
מכניס הוריד לישראל לשמוד שלת ישכחו ועוד רמז בפ"ה דעירובין לוחת לחן שיעשה לחיין כחבן
לחוור משכתו : דכ"ה ר' יוכתן רמי תמוה דשפיר נמשך יחד וע"כ דקשיח לי' ת"כ מיותר והי'
בשבתך חון דנמשך לריש בע"כ תרתי כיכהו ומשכי בגדולים וקטנים לחכתי תמהני שת"ל כסוי ונפל
לחרעת שרי למה ויכחת חון ועכ"ל לף שלין לישוב בתורה עכ"פ משוס כבוד שכיבה וגס היוכתן
פי' ריש לשפוך מירגלים חוץ למחכה כמי קשיח ועוד החיך לחשר בקטנים דשכיח תמיד לילך חון
למחכה וכר' דלשון לשדי הוא לשפוך ולת נקט להטיל מים לו להשתין דק בכל לחבל הי' כובש גדולה
להשתין ובמלוחה שפכו לחון לחבל בגדולים סרחון גדול נריך חפירה וכסוי ויתן לומר טעם שיפעו
משם ויהי' תוך המחכה דהת נפכו לחקוריהם כמ"ש בעירובין כ"ה מת"לכ קטנים נבלעים במקומס
בחיזה שעות מ"מ תוך המחכה לת יהות מפני כבוד שכיבה דק בכובש מכוסה ובשבת שת"ת לחפור
לך לת כפעו והכיחו עד מחר וגס גר' בפיסת דקדת תיבת ושבת מיותר דכבר כתיב בשבתך שת
ליכת מלחת דלת רמיזת בחוריי כדלקמן כ"ה התולה בבה"כם לת טוב לכך ושבת בישיבה : דכ"ת

ע"ב תמוה ענין יוצאי קרנות לבאר שחת חמור מאד וכו' כמ"ש בה"ל שה"י נהוגים מדור באר שחת לפגם ברית וברית המעור ולעון שקולים יחד כמ"ש הזוהר ולוד יוצאי קרנות מוצד לניס ול"ה ובטלה מניח לזימה : דכ"ט ע"ב שח"ת בלעון תחנונים ומסתברת דה"ב שבחים ותילס שלא יאמר כקורית בעלמא רק לכוון שמצא לבורלו : דל"ז ע"ב תום' ד"ה לחם כו' לייצב פיר"י סברתו למודין ליכו נורת עיסה ומה שכתבו דלית בהו שיעור תמהני שיגרף בקל וכו' שח"ל לגרף רק במצות בפ"ג דפסחים שבבר תבור מגרף שים כשיעור וכ"כ שם : וסם טרונקין לין הסוגיא בלא זכרון החומר וכו' דקאי לרב שמת רק לפי' בחמצע : ותום' והר"ם נקטו הירושלמי ולא העתיקו פלוגתא במשנה דחלה כניינתי בח"ל : וסם רב"ח מוכיח תמוה קרא המוכיח מים וכו' דס"ל נור החלמים הבאר הי' תמיד והוכיח : דף מ' דגים קטנים ע"ל דמ"ל וכ"ז : תום' דין ברכת קידוש לשתיה כו' דנקט דשכיח הפסק כיון שמתריך וה"ה שחר ברכות הכהנין וכ"ש ומצות : וסם שוב לא תשמע כו' משום לתוקמי גרסת סייעתא דשמיא : תום' לעיל בפ"ק כו' כוונתם תותי קרקע מתקייס שורש קטן לאבל הגדלים בהולי והיני הקבועים בפ"ק : דמ"ב תום' סלק קשה למנהג שלנו ואני מקשה לדידהו בשבהדרין ע"ב כל שאינו מצ"ר פתיתן תקצי להכא וכו' לשופ משמע ליכי הכרח די"ל בסלק השמש הלחם עם המאכל ולא השניחו עכ"פ הסיחו דעתם מלאכול וגם סלק המאכול יקערות בלא לחם סי' שנמרו : דמ"ג ע"ב פסיעה גסה וקומה זקופה תמהני מה לריח ת"ח וכו' דמני סמך על קדושת אבל תיח גנאי ליל בשהירות וזקופה נקט ד"ל ופחות שרי וע"ל מקום שכיבה ד"ל ת"ח גם פחות כיוהרא : דמ"ד מתתם במאי תתם תמוה כבר לעיל וכו' המחיה כלל שבח הארץ ידע שהוא שחר רק נסתפק על הפירות שהוא פרטי : דמ"ה אם רבו לזמן פי' מצוה ולא חיוב וחידך ס"ל שאינו מצוה כלל ואנני לאמן נקטינן המ"ל הלכה אין מזמנין רק הוא ס"ל וכן הבריית' לא לבד שאינו מצוה לפי' מוטב לחלק שיברך כל אחד : ע"ב ד"ה שאני לענין רשות קאמר כו' לפי דתני חייבים משום עבדים אבל כשים רשות : דמ"ו ע"ב סלל הסיבה גדול מיסב בראש כך הוא בריישא אבל בסיפא ט"ס שאינו רק בחמצע וכ"מ פיר"י ותוספתא פ"ד בראש בל חמצעית כ"ל בחמצע ואולי ביקש תלמיד אחד לקיים שניחם ודחק להגיה בלא דבר : דמ"ח ע"ב אל תקרי ובירך כו' דדרש מסל יו"ד , וסם לבר נתן לך כו' דיוקו דה"מל שנתן ותיבת אחר לרבות גם על הרעה וכן ארץ טובה דרש לגד ארץ על התורה כמ"ש מדרש ליכה : דמ"ט ר' לומר אין חותמין בשתים כ"ל לפליג על ר"י ואף דהלכה כקמאי ור"י קשים כו' דסמכינן על ל"ב דבסמוך דס"ל בונה ירושלים לחוד כיון דמסייע קרא דמפרש : דכ"ב תום ד"ה ור"י תמהני בעירובין די"ג מ"ש הלכה כב"ה משום עבוה תיפוק לי' משום רבים כמו ביבמות י"ד ומ"ש עשו כתי' דהכא ודבריהם מכתי הכי ודקאי האי תבת טפי מר"י וגם ג"כ דק פסיעת משום דל"י אין מזגיין סתם קמ"ל דוקא התם דל"א אבל בב"ה מיהא משעם לעירובין : ע"ב ד"ה תיכף תמוה שנוי במשנה דמנחות תיכף לסמיכה וכו' כוונתם ג' תכפות אתיין מקרא זה ליכו רק במשנה לא חשיב למתניי' וכ"ק בה"ן : דכ"ד הפרו תורתך כו' טעם שאינו מתקבל לחברו בלא שם וכמו בשמעון ודלילה ה"ב לוכו מחמין שבהכתו בנפש תפילה רק בשם שלא יוכיר לשוא : ע"ב אחת לוט כו' הטעם משום הנס נניד מלא ל"ל משום דיהא מהיית מרעית ואין מברכין על לעת עכ"וס כמ"ש בח"ה ס"י קל"ו ולפ"מ בפ"ג בהתגיירה אבל מבהכם ניחא שאינו יכול הוא ולא תקצי היכן היתה בימי התלמוד

דהא גם בזו כיכו מסעות הגרשוני גרשון פלאקך הי' לו עדות לבות מסס עד הנה והכלמות רבני פולין והעיד שלשה לותה בכל"ס, ילקקוהו העזים רבים אשר במקום ההוא ובנקר היא נקבה תמיד שלימה וכן אמן מסה וחלגבים העמידו לזכרון עולמית כמצבת רחל : ומס' לא תקרי שברת קשה מכלן וכו' כמ"ש בב"ב ע"פ הזוהר שברים שברת בשבת נעשו כשבת ליעקב לך למה רשעים רבים נ"ל גם בעוב שרבבת : ע"כ תום' ד"ה פטריתן תמוה כמ"ש מהר"של וכו' מתוך דברי הטוך מוכח ט"ם בתום' דרחמנא הייבו אם כנ"ל ותיבת לו מלכות כל מלכא כהטור דקמנא מלכא וכלא"ה תי' ל' דוקק מה דר"י תלמיד דב יהי' ר"ח וכולהו רבנן ללא כהלכה : דכ"ה תפי' לדידי בדיקתא מפקמי תמוה והמה"רשל דקה פירבי לדוקק ולא נודע למה דשפיר פי' עביבו מסתייע לבטל וכו' לף דסומא כמת ואין במחה בחשב מ"מ מסייע לבטל : דכ"ת ע"כ מכיחת כולי האי לא נודע מה חכמה גדולה ופר' כוונתו דחשיבי כשתין רבוא כמ"ש הזוהר מר"עה מתכונן בכל ת"ח והוא שקול כשאיס רבוא כמ"ש המדרש אשה אחת ילדה שאיס רבוא נכרם אחד ותמהו עליו שהי דך בשניס ונקי גם בנקתר :

אח"ז פי' ד' היוצא מהה"כם פי' בזוהר משוס דות רעה לפי' לא פגע : פי' ס"ג בקרית עבריין פי' הב"י משוס ב"ה וגם כר' ע"פ המדרש פ' וילא שב סיתן לבניך שיעבו וקבלו ק"ש מיכא גם לכתחלה יעב : פי' ס"ו בב"ע לא יהיה טלית בין גחולה לתפלה וה"ר מתיר ומסתברא הכי לפי' תוך ג"ע כשמוכן לפניו שהוא כבוד התפלה וכ"מש בם"ס פ"ו והא דפי' בי"ד ס"ד שאכי התם שריך לשחות לעלו וקושטא שם אחד מניח עליו שרי וע"פ הזוהר סגולה גדולה תפלה לעני כי יעטוף פי' שיכויע ויתעטף בטלית חש"ע ל' בשריך להשהות שמקופל מאד ומוכן בכיס : בפי' ע"ח עמ"ש בב"ש עיקר כשתם ג"ע לוכן רשאי להחמיר וכן להשתח בלילי ר"ח מכ"ש במ"ש דרב בלי בשבת ובדיעבד עכשיו מתפללים בחול מע"ש לוין חשש וגם הי"א מודה דהתם לכיוצות ליכו תלוי בהבדלה דומכו כמי מע"ש במחשיך כמ"ש בפי' רב"ג אלא לכיוצות תלוי בשבת עד תשיסה ומ"מ לא יבדיל לכיון שומכו עד ג' והוא בפיתו ולא ישבח ולא יטעם יין כדהתם בדרך אבדלה ליכו פוסק שבת שהיא מבוה בפ"ע לחלבה מוטב שיבדיל בתפלה ומ"ר ובטורך לשמור שבת בוסס ח' כבל תוסף וקושטא בם"ב במ"ש לם שבח ילמוד הבדלות כחבה שם בכשיס אבל לכתחלה טריך בתפלה : פי' תקלב עמ"ש בשם ומ"הב ב"ב בעיבן קדיסה וקר' למבוע האבל לחיות ס"ן ב' וה' שהם ימי קטון כמ"ש תום' ב"ק דף ב' וגם יום שמתו לפי' ס"ן ממוסף שהוא שמחה יתירה כמ"ש בזוהר :

שבת דף יו"ל טריחתא תום' מחזור ויטרי תמהכי הוא רב שמעיה בברכות פ"ה פסק לבו פומה שרי ועוד מה שייך הכאן דלימור לילה וקר' לילה לבטלה לבטלו לילה שרי פ"ל משוס הכאן דע"כ פ' לילו כבוד שביבה כמו בברכות דכ"ג : בי"ג ד"ה מה משמע ליכו הכרה למעיין ע"ש ד"ה ביומי פיר"י וז"ל סבירתם עד שתבוא בשיס ליכו בהוצאה בלא בעיבה : דע"ו פיר"י ד"ה משער בשם' עדיות ליכלו לך בתוספתא שם : ד"ב כתבלי ד"ח ור"בב תמוה למקדים ד"ח וכ"ל ד"ח קלמון תרי הוי בבהוחית די"ח בעא ר' מר"ח ולא תשכחן הכי בתלמידו ובשיהודון דע"ג מקדים ד"בב לר"י בן בבא ע"כ ר"בב קלמון ובפסחים ד"ל ר"י בן בבא הסמיך לר' יהודה ור"ש ע"כ קודם לר"בב שעמד עם ורגלו לחלוק עם ר"י ור"ב שם ד"ב וכ"ל תרי הוו : דף ל כל עוות דשבת תמהני שריך להפסיק בשעודה-ואין לומבס כהגב וכ"ל פקוח נפש דוחה גם בשפק והתעבה

והתענה מערב עד ערב ולא יאכל כלל : דלא"ג יהא רבא פיר"ש מבכורת בוקה דבא הדרוקן
דמהכי ס"ל למה נקט בריישא שלשה ומי פליג מה פריך מהכא דמכי סבר כהכא וכו' ללא נקטה
רק שלשה ביש פיומים לאכל הדרוקן מנוקה אינו מיומן קבוע רק פעם אך ופעם אך לפי ענין החלם
והמאכל וכן התם לאחרי שהיית הזמן כדיסן נבה ועמוד החוזר מביא להדרוקן מזמע דוקא
בהתעורר לגאת וחוזר ופשאר בנגעים ושם סילון החוזר וירקון ס"ל פליג על כריבו נבה ודוקא תכתי
דה"ל לפרש רק כ"ל כמי התם שבשאר בשיכוב מרובה אבל בחוזר לפי שעה אינו רק מביא לירקון
וכן מזמע הלבון קשילי קדר ונפיחי כפן דקדר אינו תמיד נפוח רק שיחלו מעיו וימות וכ"מ פיר"ש
שם הדרוקן חולי מעים : דלא"ע"ב תום' בבל אינו שם עיר עמ"ש אל מה"ב סוכה ל"ד דחשתמטתי'
פסוק פ' כח וגמ' עלוכה ב"ב קמ"ה ועוד בעירובין דמ"ה וב"ק דפ"ג ולא יאומן כי יסופר בשם
הרש"ש רק לישה תלמיד תרבנאי שמו כך : דל"ח ד"ה אבל תמהכי מה זאת בל"תה פ"ב הא
לא לאותב רק בלשון קשיא פוגיא דעלמא שם תי' פשוט והכא י"ל דעדיף מעבשל ממש בשבת ה"ב
דאתני עם משכה מכוונת לבשל בשבת אבל הכא הניח קדרה מב"ע שבשל שיתבשל קודם שבת ובן
הלבון ובשלה בשבת בלא מתכוון וקושי התוספתין גרס העיכוב : דל"ט ע"ב ד"ה אלא קשה
לרש"ש תמהכי מה זאת בלא כך בדייתא הא-על פניו ס"ל הניח ממשכה ודבכי מהר"ש תמוהים
שיהיו להעמים בתום* וכו' דהא כל שקלא ומשיח ס"ל רק כן בכל גופו לו פו"ר קשיא שלא ריחיה
דהוה כ"ש משחיה ונקטו לשמש כ"ש פו"ר כלומר לפי' פו"ר לך תמהכי שכן הכך כגמ' למנקט
גם הפשוט כפי"מי סוכה דף כ' מדנכתי עוכא ובקשוה ע' הכונה ע' היורש ובנוכה פשוטה דכתיב
להדיח מכ"ש הכא דמחלק בי"ט בין רחיצה לשתי' נקט בריישא תרוויהו : ושם ד"ה ובי"ה מזמע
שאסור הבערה השום רחיצה תמוה לאסור לרקן קדלעיל ד"ה אלא וכ"ל כוונתם שניפה לו לאכל מאכל כלקמן :
ושם רחיצה לינו לנריחות כוישה אכל' כוונתם אף למעשים כל יום רוחצים לינו לפתם ב"ח רק
רחיצת חמין לחולים וחלשים לאכל בריחם בגי ברחוצת כהר וכוכן נפמו בניצה י"ח וניעה בריחות ממש
לכל אדם : דמ"ח ד"ה מולישאר וכן מזמע בירושלמי בעיכתי ולין מזמעות בלל לכך כל' ג'
תיבות אלו כלגו בהעתק ושייך לעיל ד"ה וש"מ כלי לאמון לפנותיו חמין מזמע בירושלמי שכתב
שמחמם בכותלים ול' יונה לין היד סולמת פי' תרוויהו כיד סולמת ומ"מ בלי שני שרי וכ"כ בירחתי
בשכ"ם בכונת ד"ב מיר"ש תמוה ושייך לעיל דמ"ב : דמ"ל דומיא לכום בל' לפרש פתם כום כמיוחד
לשר הוא גדול שקורין גל"ף ועשרית הוא לענט"ערן מפ"מ פתם כום שתיה קטן : דמ"ו בעת
לבשולי בל' טעמו אם לין ד"ח לין תורה ופקשב כע"ה : ע"ב תום' מי יימר ושמתן לכל אדם
תמהכי שאינו עכוי כפם וכ"ל לה ולכל אדם ובגון שלין היום בניתו רק לאכול פירות שלה שבינתן
ע"מ שלין לבעלה לשות ומנית לאחרה לפל : דמ"ט-תום' קרקפתא דל"מ תפילין בי' כוונתם
מן הדין כל היום חיוב והיו לאות על ידך וזכרון בין עיניך תמיד דל"לכ מ"ב לאחרן במנהגו דיבן
עכ"פ פעם לאחד ביום : ושם גוף נקי תמהכי דה"מל גוף נקי ממחשבת אשה בט"ב בח"ת בי'
ל"ח ואשתתי בב"י שמפקפק והפיל מן הירושלמי וחפשתי ולא מנאתי וכו' לאכני וכבא דאיק לבו לבון
בי' יפלי גוף נקי ושלת לוכו נקיות פגוף רק בנשב וגם דמכי להשהר טפי מאיכה וקפחה נשנר שלא"ב
להוביר מלוב פסיעות תפילין לוכו לבום המלך ומעטפו במחשבת מעגל בבגדי : דכ"ע ע"ב ד"ה
דמה למען זכות בי' בחשפעים וגם ואתתקן : דכ"ב ד"ה מדכתי לעולם תמוה תימה ולכשולה

משמע תרתי דסתרי וכו' עכ"פ תימה בלשון מדקדק לומר רק בבירור דהא משמע גם התרתן משמע ש
לף שלומו הכרח דיל"ל מסדר הס"ד דקי : דכ"ה ע"ב ד"ה דלא עמ"ש בב"ש לייסב פיר"ש ועוד
תמוה היכא משכחן בלין מונחת חלב מדברה כשמשיכן לרפואה מוחין חלב שימהר למצוץ וגם גידולם
ויכוקתם בלגמי מים : ושם ד"ה הוא כדלמר פ' ת"ה כר' ס"ם וכ"כ לשתקד בערי לר"י על
תקנת המועדת ובכורת מעשה דר"ב כמו בערי לר"י ע"ש : דכ"ה ד"ה לע"ג היכא דודאי לא
מקבלו כר' דבריהם בהיטח דשפיר קלמר לף דלא מקבלו לפי' ודאי דקיי"ל בא"ח סי' תר"ח מה
דמפורש ג' נולה צריך להוכיח לף בודאי רק בלינו מפורש מ"ב בודאי לא יקבלו והכי ענדי חמידי גם
במפורש בגיטין דף זין וס"ו על מ"ה וב"ע דל"ח על ז"ד שהרגו לרב וביד על שהחמיר עליהם והכא
מוכיח בודאי דאם בספק מה קס"ד דר"ס שלא להוכיח מן הסתם כל תוכחה ספק שיקבל ובטלת
מצות תוכחה : ע"ב ד' בעטיו לכאן בזוהר ס"פ ברחשית פליג וחביב ג' בניסין לוי עמרם ז"ל
גם יש : ושם אל תקרי יבוני ומכן וכו" משום דכבר לתר משכבי אנים : דכ"ו לאפשר
חטא בא ע"י ושכינה עמו תמוה שהי' קודם חטא בשלמא לעיל לאפשר זרעו בהר עיבל כיון שעשה
תשובה לא יביאנו וכו' דהיינו כתב לא יתוכה לנדיק כל זמן מי שטרח עד שהגיע לבשמת מכילות
בחיזוק שלא יחטא וכיון דשכינה עמו משמע תמיד ודאי זכה לבשמת מכילות : ע"ב ולא הי'
לבו שלם תמהני גם בלחז הלשע כתיב ולא עשה היטב כדוד מדני וכו' התם לא עשה היטב רק מפכח
מעשים רעים אבל הכא לא נקט במעשה רק מין לבו שלם שלא הי' שלימות הלב מדלא מיחה בנשיו
והא דלא חשיב הרבות סום וגשים דהתם טעה שממך בחכמתו ע"י טעם התוכה כמ"ש סנהדרין דכ"ח;
וע"משל בב"ש ומ"הב על נדקיה ועוד תמוה סוף מלכים ויעש הרע ככל אשר עשה יהויקם
לא מהני דבריהו וכ"ל בדוחק כיהויקם שלא שמע לנביא לף כמ"ש ע"פ הזוהר בנדקייה ואתה חלל
רשע נשיא ישרל העובר שבועה נקרא חלל רשע ממילא ניחא בשאר מעשיו צדיק גמור הי' ובל"ה
טעם סנהדרין שהתילו תמוה והאריך הר"ן בנהדרין דס"ה והניחם בתימה שלומו כדאי בעד נדקיה
לעבוד עבדה וכו' בעדו הי' וגם סנהדרין חשבו שהם יגלה לשרים ימלוך ממלוכה ויורידהו ונפטרו
כל ישרל מרשעתו : דכ"ו ע"ב לר"ה עניות בנבעונים כו' תמוה מה כ"מ וכו' דק"ל הפחות
שבשרים עניות עושת בנבעונים והעושת שלא לבוע לסורה לנחת דמקרו עלה : דכ"ט ד"ה ולא
בעיר חולק על פיר"ש פושקא ותמהני הלא בסוטה פיר"ש עטרה לע"ב כר' להוקשה לר"ש כל לחם
לסור גם בחול ודקיק לי להתיר לשחר לחם לכך פי' הכא שים נושקא שמציירים כמין עיר שרי
בחול והתם עטרה כמין עיר עשוי ממש : דס"ג אל תקרו הדרך כר' דדרם דכבר לחר הוכ
והדרך חלא לרמיזא : ומסוכין לתורה כר' ע"כ מלמדם לחוקמי גרסת סייעתא דשמיא :
ושם לם ת"ח נוקם ונוטר כנחש כר' דנקט הכי שהוא מדה טובה בת"ח כמ"ש ביומא כ"ג שמדקדק
לכבוד התורה לף שים מיעוט עבוה יתירה לבל שלא מדות רעות גרע בת"ח טפי : ע"ב כלב
רע עמ"ש בא"ר ונקט פורק עמ"ש וירלית שדי יעזב כר' כיון שמוצא נדקה מביתו כפי"ר ונדקה תקון
ברית ושם שדי במדת ברית יסוד ועיקר ירלא בברית כמ"ש זוהר ולרא ובה"ר שה"ק פי"ר :
ושם תום' ל"ה ושו עמ"ש בב"ש לייסב פיר"ש ועוד כר' פשוט תקטלו בריעא לתם ושביכם לפי"ר
לף שיתגיורו ושבי רק בחדם ומלקוח בחדם ובהמה כפי"ר בחומת ומ"חב כתיב ברית וכל בנד
וכלי תתקטלו על כל הכלים ולא קדב ומ"ו : ושם ד"ה ברית עמ"ש בב"ש דר"ש נקט לפי הלחת

שקלים לויס פ' כיון שכפקדו תמהני למה כתוב מבן כ"ק גם מבן חדש חייבים וכ"ל כפי"ר כאן למעבד פחות מבן כתי' ונגע בנגע אך ליבא בנגע והא דלעיל מחצית השקל לפטור פחות מכ"ק אף שיוכל לתרו עשרון גם פחות מכ"ק ונגע בנגע והא דלעיל מחצית השקל לפטור פחות מכ"ק אף שיוכל

פסחים ל' כפ"ם וכמפשתם בקונטרס לרת טע"ם וכ"ל בפ"ם דכ"ק פי' גם לרי' שם סחם לח קפל לאקריב לאכל יחד כיח קס"ד סקיבלי מחכיות פ"ן שיודע המקום שמיח מ"מ בסחם לחיכו מצויי: דמ"ע ע"ב עמ"ש בפ"ה בלי חיבת המוכר ט"ם והר"ש תמוה כנד הפסוק ושלח הוכיח בכורת כא"ל סוף בכורת ומ"מ חולין קל"ב: דכ"ח עמ"ש בע"ם תרי קרח לשכב לקח פ' חנויה ס"ל לוחת מחיוך לח ילפינן: דס"ו ע"ב ל"ר עילם טייעות פי"ר שם שפם נח דרשיו לח זכר שהוח לחוכרח בגיטין ממ"ק וחולי כוונתו שלח ומנח בדיכם רק במעשה שם וביוחסין טעה וכתב שיבה בלשון עופח לך הח גופח קשיח מה כ"מ בטייעות וכר' לרשו שהפשילו נעוני מ"ג לעזרוך בעצמו לכבוד שמים: דה"ל להביח בענלה הרבה ביחד ומוכר ישמעל מלקלק בכבוד שמים כמ"ש בברכות ד' ע"ב יגרסת שיטי לחמי כטייעה כמי מה"ט ושע"ש שהוח ביכוח שלח יהרגנו בשביל כך וגם מוכרח למלחמה בקט סוכח חשר יסבנו בחלן ומפשילם מחורחים מלחוליהם: דע"ב תנח מ' ומיהן נר' עשוש להו' קשיח לי' קו' הש"ם והשתח הקלי בחוכלסח שמח שכולם מסכימים כתי' הש"ך: סס"ו תמ"ו עמ"ש בע"ם בין הל"חם ולל"ב וק"ל חמן בין כמי יהה

מסתנפלו ליוכח במסחא לחבל לח בחמן נמוך כיח לו תערבות שלין שנים

נפש ותיבת כל העובר לרבות זקן וחולה חייב לף שליכו בנבא ועוד קשיא בירושלמי קטן שתי שערות ממשכנים למה קטן חייב וכ"לדקאי דהתחיל לחבו לשקול דהוי כבדר והכא הרמ"ם כתב מחצית השקל כל שנה מדאורייתא ופשטא דקרא רק במכבן וכר' לחתיל בפ' פנחם עולת חדש בחדשו ביומא ס"ה להביא מתרומה קדשה ומהאי יתור בחדשו מוכח לתרום כל שנה : ומס פ"ה חון מבן שיוה ולעזר קשיא מה דהוה הוה וכר' להורת חס ימכו כשרים ובעלמים מוחזקים כמוהם סגי בחד :

ניצה ד"ב ע"ב בתום' רבים הוי כסתם בן מוכה נמי בעירובין ק"ג : ד"ה כשקנה הוברה בר' י לשמחו פי' הנדרים : סי' תק"ג בד"מ תשו' מהר"ל סי' ע"ג לפשר ני"ט ה' לחמר בשני וכשתפק בר' מלחא השתוק בהגה מכלל דלא כיתח לי' כיון דבקיאן : ומס מה"ב ב"ב לחמר סי' תנ"ח ב"ל סי' תק"ל בהגה ותיבת מס ט"מעלקמן סי' תק"ל ט"ס : וב"חג סוף כיה טעם סיפא בל' :

ר"ה דף ז"ן מדבכי קבלה למדנו תמוה פתם נמי' ול"ת העלימו קרא לחדיא וכר' דס"ל שים לדקות שהם שמות בכל ופרם ורבו בשמות ישרש וכ"מ בתום' וגם בירושלמי כרבינא :

תענית ד"ח שואל נרכיו תפלה תמהני לר"ח במלכיס ה' והודו שמך והתפללו והתחננו ול"ל דוקא בתפלת היום לו נרכיו לכל בודו קטא ותשובה כדהתם מודה שנריך להודת תפלה להכנעה בתשובה :

מ"ק י"ד סי' של"ח עמ"ש מה"ב ב"ב להיתר מכנן עבי לחקר שלשים לפרנסתו ועוד מסתברא הלמוד כבר זמן רב לכנן בנבל וכנור בשכר מרובה וחס פוסק כל השנה שוכח הכל מותר ללמד פעמיים בשבוע שלא תשכח שליכו כלל לשמוק רק להתלמד וגם דבר לחבד לכן הלימוד יהי' בחדר מיוחד בנעלה שלא ירגישו עוברים ושבים כהקפידו חכמים במלוכה לחקר נ' :

חגיגה ד"ו לחתרע מזלא פי' כיון דקלא בר' רמז בתלים ע"ח לל' תשליכני לעת זקנה ככלות כחי לל תעזבני כפל להורת שנריך השגחה פרטית בזקנתו להחזיקו להורה לדבים זה"ב בסיפא לעיך לכל יבא בגבורתך :

כתובות דק"ג ע"ב תום' כמדומה לר' תמהני התם מסיים בכולהו לפי' טומלה לחוריי' וגס תלמידי ר"י ע"ש : ד"ו ע"ב ד"ה כל וים לייחד פה"ק לחתמטתי' דפי' רבי להדיח כך בחדת דכ"ו ותמיהתו לפי' ייחדתי היטב בם"הב ב"כ :

כ"ב דט"ו ע"ב ע"ב מלכת שבא עמ"ש מד"ב ב"כ לייחד היטב ושמות המלכות למעלה ומטה שיים ומצאתי להדיח בזוהר בראשית סד"ה ויהיו ימי חדם לית הכא בגווכא דליכו תחומין וכל חד לקבי כדוכתא דלתתא :

סנהדרין דף כ' מכין לת"ה מה"ת תמהני למס העלימו קרא דתילם ק"ד עפרם ישובן תשלח רוח יבראון וכר' דה"מ לדקות על הגלגול כמ"ש בסבא פ' משפטים :

שבועת דכ"ו ע"ב למ"ד מלמדין מל"ל תמוה דלמה סבר שמיש אין מלמדין כדק"יל וכר' דפריך למ"ד מלמדין הוח כ"י בסנהדרין ס"ו והוח ס"ל בפ"ד דמעשר שני שנריך לפרש בפדיון וגע ולח מהכי נמר בלבו :

מנחות דף ל"ד הכשת תפילין ובשטר מסיק בע"ש יד שכותב עיקר וכר' ליחי' בברכות דס"ב לר' יהושע חשיבות ימין מעוט הכתיבה והלכה כר"י כגד ל"ת שמותי וגם כגד ל"ע מוכח שם שהי' תלמידו וקודם לבני ורבח הלכה כקמלי : דפ"ו מלי למדי תמוה כל המשמר בחד פסוק וכר'

סיומא דפרשיות

מדת נקם כסונית דעלמא וכוונתו כיונת בו מענין המקדש כמ"ש בזוהר והבאתי בב"ש ריש ח"ק הרבה מזמורים בפל המשמרות וגם מעוקלא ליכא מומו"ס שם מלבד נהרות בבל ומומר לפתח :

חולין י"ד סי' ל"ג בהגה מפקפק בהלטעת לוחות וה"נ מוקה לגמרי ומה"ל ברוחא מחזיבב למשובבת וכך עכ"פ אם נקב ענגל בקיצון מוכתא מלתא מגרעין והבריא הפנימי כדעת הש"ע וכ"מ להדיא בפ"ק : סי' פ"ח בהגה חלב עד ג' נסרכא ומסתברא לף עזוקט בלא בדיקה למכור לנכרי מ"מ לסור החלב תיך ג' כיון דסרכא רוב דשכיח :

סליק ספר קן טהור . בעזר השם יוצר אור
ונשלמו ספרי מאורי אור שבעתים . בעזר
רחום וחנון חי וקים :

סיומא דפרשיות

לפנים העירותי בה' ס"ת בתקון על"ס נרכות על טעות שנשתקע בע"ה בענין סיום פרשיות - ע"י מקרי דדקי לחד חובר קב"ו ולא ידע"וכי דלא ידע מה דקאמלו לנכן נזרה משום בבבסין ויונתן שלא להפסיק ג"פ סמוך לפרשה פתוחה לו פתומה מוכח להדיא שהי' הלכה פסו"ק הלכות עולם להפסיק בפרשה ולסיים בטוב ליכו דומה סיום פ' כשליכו דבר רע ומ"ע למנע דבור ועניך שהוא מן המוסכל ולפני מלך ב"י לין עושין כן והלים הזה חול בתר לפכא בדוב מקומת מלבד הרבה טעיות שינוחרו קמא קמא דמטי מלגרא למא לגיל"ורי עמ"קא ובטבעו במנולתיו ומנודתיו חזקי לחן בלא ידעו הבין ובלי ספק היו כמה חזקים ודבנים שהשניקו והרגיעו ומבעו לבבל כבמם בלא הועיל כתורת כפרי דתרעת בשער החזיקו למבהג גם רוב קדים מריחת לא יזוח בכל זאת לחכיתו יהי מה ותדברה ובמקוסקה"ם לין חולקין בבוד חולי יפבו לקול רעם המו"לה למול ערלת חיבור קטן ההוא לף כי רבים בק"ל בו יסורו מטעותם דמוכח ומוכנה פניתי מכל עמלי לסדד לפניהם כסדר תורתנו הקדושה והוא כתב והוציא דבה על הרחבונים שמידלו שלא כדת ובסוף בסדורו שלא כדין ושלא כדת ותבחנו לא נדע סידור קדמון שלפניו וקדוב הדבר שלא הבין לותם וקזותם מוכח בדוכתי טובא שלא ידע פי' המלות מכ"ם פיל"ש ובדוב מקומת סבר וידבר ליכו עובה ובחלי עכ"ם סבר לרעה וכ"ה ע"מ במ"הב קן ל"ת סי' קל"ה : בראשית שני שליחי דביעי פשוט לתנוקת . חמשי הוא פרת משום שמתחיל ענין בפ"ע ויקח האדם ויבו על האדם . ולמה ליין חמשי בפסוק שלאחריו לחבע ענין ולף שדעתו דעת חנוכה לסיים בנ"ע דבר טוב אין כוונת חכמינו בזה לדקות הפרשה או הענין שליכו במוסכל הדעת רק היכא דסלק עניבת או פרשה ולף בחבע הפ' כשליכו לחבע ענין לדבר לפני המלך עליון לחלין לא במיעוט מקומת . לגלת פניך בל"ה . שני מנוין ובלבושי סוף פרשה הוא טוב . ובין שני לחך ויכלו ושליחי מכל ויקרא האדם למנוין תקון סופרים האדם ירחה לענים שהוא קלקול לסיים בחבע ענין . שביעי ילד לא למך ולא כדעתם שבייכו כלן חמשי ומיימו היחל לקרות בשם

סיומא דפרשיות

ד' וניינו שני מקומות בתורה שהתחילו לעבוד ע"ז כפי התרגומים ונם שניהי כי לקח אותו לא יתכן לפי המדרש שמת קודם ומכו כפי"דמ . **לך לך** בחול ניין שיבוש ישראל :ע הנענה ומתחיל בדבר רע ויהי לרעב בארץ רק יהיו הלוי והכנעני לו בארץ ולים הוה מצינו לרע כדרך ע"ה ללא ילע מקרא ונם כפות עיניים מן התחלה ברעב . ובשבת שמני נריך להיות בסוף הפ' יקחו מלקט וניין מעשר מכל שיבוש להניח סוף פ' המוכה בפרט כבר פתח במלך סדום . ונם שני נריך בסוף הפ' ואת היבוסי ולא כניין לו נלקה להניח סוף פ' והחים היטב לאכול מעשר ובלקה מלקיים דברי חכמים . שניהי בימי בסוף פ' ישמעאל לאברהם והמשובש ניין מלכים ממך ינאו בחמצע דבור ונם הניח סוף פ' . **וירא** שני עמם לשלמם ולא כמצוין ובשרה בן חמצע ענין רק בחול סני עד בחן . רביעי בת בוערה ולא ותהי בפני בחמצע ענין והמניין בבר המטיר על סדום דבר רע ולא ידע רעת עכ"ום לניו נחשב , חמשי בסוף הפ' על היום ושעה המניין נוה לותו שלדים ודילנ סוף פ' פעמיים , **חיי שרה** רביעי לחי לדוכי ולא בניין פסוק שלפניו לחמצע ענין ויקד יעתהו ויאמר חד ענייכת . **תולדת** בחול ישרש עד שמו לדום שסם י"ל פסוקים ויתר כנעול טרחה נבורת עד ותורתי לניו רק בשבת , חמשי סוף פ' היום הזה ולא כמניח דין פשוט כייס נרוך ה' וחד ענייכת . שני ומבדך נרוך סוף הברכה ושיבוש בת מבעבור ויתן כמשך לעיל . **ויצא** בחול כהן עד דברתי לך ולא בחמצע חלום ויולדים בו ולוי עד לרחובות וישרש עד מעשרנו לך . ובשבת שלישי חדש ימים ולא ויפת מרחה שבמשך יחד תשובת יעקב ללבן , חמשי בן לחר ולא כמצוין בגלנל ויאמר נקבה חד ענין שהשיב יעקב ללבן , שני ורקשורים ליעקב ולא תלוך עשה רק שביעי מוטב כתן דלא כניין ויען לבן תשובתו ליעקב כאחד ענין , **וישלח** שלישי ההוא במקנה ולא ויברך אותי סם ויקרא יעקב חד ענין כמשך יחד , רביעי מוטב כדין סוף פ' ולא ותענן השפחות כאחד ענין חמשי סוף פ' תלדי ישראל , שני נפדן ארם ולא כמצוין מחלניך יצאו בחמצע דיבור , **מקץ** חמשי ויעש להם כן ולא בחמצע דבור לחי ירח , שביעי ויקדו ויתחוו מוטב מפסוק שלאחריו נמשך לוימהר יוסף , **ויגש** בחול קשורה בנפשו ובשבת כמשך יחד דבור לאחד רק שני בית פרעה , שלישי לחיו אתי ולא לפלטה נדולה לחמצע דבור . רביעי יעקב לחייהם ולא חלב החרן לחמצע דבור , חמשי כדין סוף פ' מברימה . **ויחי** בחול כהן רחם המטה לוי ואברכם שבמשך יחד שהיה הברכה ויברך אותי ויאמר אלי רק ישראל עד לארצה , ובשבת חמשי שניש מחלב שני קוייתי ל' שביעי סוף פ' נזיר לחיו ולא כמצוין לחמצע דבור ועתה אל תיראו , **שמות** שני סוף פ' החזק אותם ולא את הילדים כמשך עם ויקרא ותיכנו סוף פ' . חמשי שלחני אליכם ולא כניין פסוק שלאחריו לחמצע דבור . **וארא** בחול כהן נמשך חד דבור עד ומעבודה קשה וגם סוף פ' ולוי עד מחרן מצרים וישראל עד ומאת שנה , ובשבת שלישי בדברים אל פרעה דביעי מיס מן היאר חמשי יעלו הצפרדעים סוף פ' כהוכחתי נתקון עלי"ם נרכות ה' כ"ת כרביעו הב"י ולא כחיבור ל"ת שחולק על רבו וגם לא כמניין וכרו הצפרדעים לחמצע דבור , שני סוף פ' דבר ה' ולא לחמצע דבור ושמתי פדות שביעי סוף פ' אל משה ולא שבוע כפול לחמצע דבור עודך מסתולל **בא** בחול כהן עד מעם פרעה ולא ויעבדני לחמצע דבור ולוי עד פני פרעה וישראל עד לא יהי כן . ובשבת שני פני פרעה מצוין בנכון , שלישי בני ישראל סוף פ' כדינת ולא במושבתם שניהו דוקא כמ"ש , **בשלח** שני סוף פ' לפני העם ולא כמצוין ביד למה רק בחול וחמשי למה בים סוף פ' שמתחיל לח"ב ויסע

משפטים דניעי שניב
תרומה בחול כהן עד וכן
תצוה בחול לוי עד וגם מזר משום ולקחת כמשך למלקין ,
כי תשא בחול כהן עד כפותכם חד דיבור ולוי עד לדורתם וישראל עד קדש יהי' , ובשבת
ויקהל בחול לוי עד ולמחר ; פקודי בחול לוי עד וחמשים ופסוק שלאחריו כמשך למקין :
ויקרא שניעי לכהן במכה מוטב מניון ואם לא תניע שכמשך טפי לשלשל ויש פסוק וידבר נפ"ע
שמיני בחול עד מקון למיכה ולא פסוק שלפניו שכמשך לשעיל וזרקת קרבן ליכו רע , מצורע
אחרי מות בחול כהן עד ולכפר משום ומלת עדת כמשך למלקין ולוי עד פתח ח"מ וישראל
קדושים בחול כהן עד ולכפר משום ומלת עדת כמשך למלקין ולוי עד פתח ח"מ וישראל
בהר בחול כהן עד לת תבואתה
בחקתי חמשי סוף פ' יעליכו הכהן משום
נשא בחול כהן עד בחלל מועד משום זאת עבודת כמשך לקמן ,
בהעלותך בחול עד ויהי לי הלויים ובשבת עד עשו להם שהוא סוף פ' ושניעי מוטב ויסי
שלח לך שלשי יכול נוכל לה ולא כמכון מלד
קרח בחול עד מה כי תליכו עליו ולא השתדר גבלי דבורם
חקת בחול עד חקת עולם ובשבת עד
בלק שניעי בלתרית הימים משום דפסוק זה כמשך לשעיל
פנחס בחול כהן עד במדין הוא משום והיתה לו כמשך לשעיל בחד דבור ולוי עד מחרן מלרים
וישראל עד ושלישים . ובשבת מוטב שכי במדין הוא סוף פ' ושלישי בין רב למעט משום לחלל תחלק
כמשך לשעיל ושניעי נוה לת משה משום כן בנות שלפחד כמשך לשעיל , מסעי שכי בשרבות מוחב
משום כל המסעות לחוי לקרות ביחד כמ"ש הקדמונים נגד שם מ"ב , ושלישי בשיום גדול ים
דברים בחול כהן עד בחלרעי חד עכין ולוי עד לחריהם ; ובשבת שבי דברת לעשות וכיון
שקולים להלן הלא קד דבור הוא מ"ב שבוע גמור לסיים לרוב והמניין לשטתו ולשטתו כמ"ש ושניעי
ימים רבים ולא כשיבום המניין לת ישראל להפסיק בחד דבור וחמשי לת נחל זרד , עקב בחול
כהן עד גדול ונורא כמניין ולוי עד חרם הוא גבלי עכ"ם לינן כלום וישראל עד יהיה לחם ולירד
אתר כגמול שיש ח' פסוקים וכמ"ש רק בשבת שבי עד כתן לך וחמשי מוטב עד ככוכבי השמים לרב

ושבי

סיומא דפרשיות

ושני עד לחרית שבה ואח מתחיל שביעי משום כי הם שמר כמשך טפי לדעיל ושני למפטיר **ראה** בחול כהן עד לפניכם היום משום דפסוק ושמרתם כמשך לדלעיל ולוי עד לא תעשון משום והבאתם שמה כמשך לעיל וישראל עד וישבתם בטח ובשבת שני לפניכם היום משום והיה המקום כמשך לעיל . **שופטים** בחול לוי עד תועבת ה"ם הוא נכתי ע"ז וישראל עד ובערת הרע מקרבך ותירך מיותר שהם י"ב פסוקים ובשבת כמנין שני עד ולא יוסיפון עוד וחמשי לא תגור ממנו ולא כמנין כי הגדם כמשך לעיל . **כי תצא** שני בחול עד ישמעו ויראו ובשבת הקם תקים עמי משום שיבוש להתחיל כי יהי' חטא משפט מות , **נצבים** בחול כהן עד עמך היום דלא לפסר ובשבת עד לשנאך משום למען הקים את דבר ונם עמנו היום שיבוש ואת דבור לך שלישי התורה חזקת סוף פ' ורביעי ה"ם שמה . **וילך** בחול בבמה סידורים שיבוש עד וקני ישראל לויו רק ע' פסוקים הלא כמנין בלוד סדורים על לראשה ובשבת שביעי ויצו את יהושע משום ויהי ככלות כמשך לדלקמן , **האזינו** שני לפי'רשי מוטב כי ידין משום כי חטא כמשך טעם לדעיל מה"ם לין מידי מכל . **הברכה** ניון ז"ן קולות שיך בשבת לבני מ"י כי בח"ל הוא בחול ג"ת לויו בשבת לכך מיוטב להמשיך יחד חמשה קדושים עד ויעל משה והלא כמנין במחזירים להתחיל

חתן תורה מעונה שבמשך לדלעיל וכן להדיא בתוס' רי"בא קרא כמ"ש בחלק קן :

ולקיין כמי המקוברים כהגו לחלות הרביעי :

ויקהל פקודי . שני נדבה לה' . שלישי והב טהור . רביעי מעשה לוקח חמישי פקודי לת משם קמח . שני כן עשו שביעי ויברך לתם משה : **תוריע מצורע** . שני טהור הוא . שלישי וטהרו הכהן . רביעי טהור הוא . חמשי פ' מצורע הכהן ושהר . שני ידו בטהרתו . שביעי לפני ה' מטה : ואת תומרת ואם לל הוא ושאר לא תשיג ידו וכן כי ימוך לחיך ופיוצא בהם לינם דבר רע רק כוונת חז"ל על שהקפידו בעכין המות ועושה רע ממש ושכין טומאה וה"מ : **אחרי קדושים** שני יקטיר המזבחה . שלישי לת משה . רביעי לפני ה' . חמשי פ' קדושים לפני ה' . שני לפי ה' תכין . שביעי לפי ה' תליתלי : **בהר בחקתי** . שבו תתנו לחרן . שלישי הוא להם . רביעי בו נפרך . חמשי פ' בחקתי לבטח בחלנכם . שני בריתי לתכם . שביעי ביד משה : **חקת בלק** . שני כבוד ה' שיהם . שלישי ישראל מעליו . רביעי פני הישימון . חמשי פ' בלק נרוך הוא . שני נפי לותו לדבר . שביעי לותו לעשה : **מטות מסעי** . שני בית לביא . שלישי לל המחנה . רביעי לפני ה' . חמשי פ' מסעי נערצות מוצב . שני קדמה מזרחה . שביעי מעריו ללוים : **נצבים וילך** . שני התורה קחת . שלישי וכתב בשבך . רביעי ובלבבך לעשותו . חמשי פ' וילך זלא יעזבך . שני שמה לדשפה שביעי ולמדה לת בני ישראל